ΠΡΑΚΤΙΚΑ

ΤΩΝ

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΕΩΝ

ΤΗΣ

ΒΟΥΛΗΣ

ΤΗΣ Α'. ΣΥΝΟΔΟΥ ΤΗΣ Ε'. ΠΕΡΙΟΔΟΥ.

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ,

ΕΚ ΤΟΥ ΕΘΝΙΚΟΥ ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΥ.

1873.

352
ΠΡΒ
ΠΟΛ.Ε
ΣΥΝ.Α
1873

ΠΡΑΚΤΙΚΟΝ ΕΝΑΡΞΕΩΣ

ΤΗΣ Α'. ΣΥΝΟΔΟΥ ΤΗΣ Ε'. ΒΟΥΛΕΥΤΙΚΗΣ ΠΕΡΙΟΔΟΥ.

Τῆς 14 *Φεβρουαρίου* 1873.

Συνελθόντων τῶν κ. κ. βουλευτῶν ἐν τῇ αἰθούσῃ τῶν συνεδριάσεων περὶ τὴν δεκάτην καὶ ἡμίσειαν Π. Μ. ὥραν, κατέλαβον τὴν μὲν ἕδραν τοῦ προσωρινοῦ προέδρου ὁ βουλευτὴς Λευκαδείας Ἀντ. Γεωργαντᾶς, ὡς πρεσβύτερος τῶν παρόντων, τὰς δὲ τῶν γραμματέων οἱ νεώτατοι Βασίλειος Ν. Βονδούρης, βουλευτὴς Χαλκίδος, Ἰωάννης Μαυρομιχάλης, βουλευτὴς Οἰτύλου, Μάρκος Βότσαρης, βουλευτὴς Ναυπακτίας, καὶ Δημήτριος Ράλλης, βουλευτὴς Ἀττικῆς.

Ἀναγνωσθέντος τοῦ ὀνομαστικοῦ καταλόγου καὶ εὑρεθέντων παρόντων πεντήκοντα πέντε, ἐγένετο ἡ κλήρωσις τῶν πρὸς συμπλήρωσιν τῆς Μεγάλης Πρεσβεύσεως μελῶν τῆς Βουλῆς πρὸς ὑποδοχὴν τῶν Α. Α. Μ. Μ. ἔλαχον δὲ οἱ κ. κ. Ἐπαμ. Βιρβίλης, Γεώργ. Παπαδαῖος, Ἰωάννης Ἰωάννου, Κωνστ. Πλατὺς, Δημ. Τριγγέτας, Γεώργ. Μίλκης, Ἀγαμ. Μεταξᾶς, Ἰωάννης Παπαζαφειρόπουλος, Στερ. Ἀναστασιάδης καὶ Ἰωάννης Κυριακός.

Παραστὰς κατόπιν ὁ σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Ἀθηνῶν μετὰ τῶν μελῶν τῆς Ἱερᾶς Συνόδου καὶ τελέσας ἁγιασμόν, βοηθούντων τῶν παρ' αὐτῷ ἱερέων καὶ διακόνων, ηὐλόγησε καὶ ἡγίασε τοὺς παρόντας βουλευτὰς καὶ τὴν τοῦ βουλευτηρίου αἴθουσαν, παρόντων τῶν ὑπουργῶν, τῶν ἐν τῷ προγράμματι ἀναφερομένων ὑπαλλήλων καὶ τῶν κ. κ. Ἀντιπροσώπων τῶν Ξένων Δυνάμεων ἐν τῷ οἰκείῳ θεωρείῳ.

Μετὰ ταῦτα οἱ κ. κ. βουλευταὶ ὤμοσαν τὸν ὑπὸ τοῦ 64 ἄρθρου τοῦ Συντάγματος ὁριζόμενον ὅρκον, ὃν ἀπήγγειλεν ὁ σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Ἀθηνῶν, κατὰ τὸ ὧδε προσαρτώμενον τῆς ὁρκωμοσίας πρωτόκολλον.

ΠΡΩΤΟΚΟΛΛΟΝ ΟΡΚΩΜΟΣΙΑΣ.

Ἐν Ἀθήναις, σήμερον τῇ δεκάτῃ τετάρτῃ τοῦ μηνὸς Φεβρουαρίου τοῦ **1873** τρίτου ἔτους, προσελθόντες ἐν τῷ Βουλευτηρίῳ οἱ ἄρτι ἀριχθέντες καὶ φέροντες εἰσιτήρια κ. κ. βουλευταὶ ὤμοσαν τὸν ὑπὸ τοῦ ἄρθρου **64** τοῦ Συντάγματος νενομισμένον ὅρκον, ἔχοντα οὕτως·

« Ὀμνύω εἰς τὸ ὄνομα τῆς Ἁγίας καὶ Ὁμοουσίου καὶ Ἀ» διαιρέτου Τριάδος νὰ φυλάξω πίστιν εἰς τὴν Πατρίδα καὶ εἰς » τὸν Συνταγματικὸν Βασιλέα, ὑπακοὴν εἰς τὸ Σύνταγμα καὶ » εἰς τοὺς νόμους τοῦ Κράτους, καὶ νὰ ἐκπληρώσω εὐσυνειδήτως » τὰ καθήκοντά μου. »

Ἐπὶ τούτῳ συνετάχθη τὸ παρὸν καὶ ὑπεγράφη, ὡς ἕπεται.

Ὁ Μητροπολίτης Ἀθηνῶν
ΘΕΟΦΙΛΟΣ.

Ὁ προσ. πρόεδρος
ΑΝΤ. ΓΕΩΡΓΑΝΤΑΣ.

Οἱ προσ. Γραμματεῖς
Ἰω. Μαυρομιχάλης,
Μ. Βότσαρης,
Β. Βουδούρης,
Δ. Ῥάλλης.

Οἱ ὁρκισθέντες βουλευταὶ

Ἐπ. Δεληγεώργης, Δ. Χρηστίδης, Δ. Γρίβας, Α. Βάσσος, Θ. Δαρλέξης, Π. Τζαμάλας, Γ. Παππαδαῖος, Σ. Κοριζῆς, Δ. Ζέγγελης, Σ. Μακρῆς, Μ. Ἀγγελικάρας, Εὐσ. Ἠλιόπουλος, Ἐ. Βιρβίλης, Ι. Ἰωάννου, Ν. Χατζόπουλος, Γ. Μαυρομαρᾶς, Χρ. Κατσικογιάννης, Ι. Δροσινός, Ἀθ. Μακρυγιάννης, Κ. Πλατὺς, Πέτρος Α. Μαυρομιχάλης, Ι. Ν. Δεληγιάννης, Περικλῆς Μαυρομιχάλης, Α. Μανοῦσος, Κ. Γεωργιάδης, Σ. Σούτσος, Θ. Θεοδωράκης, Π. Πετράκης, Α. Λύγερινός, Ι. Παππαζαφειρόπουλος, Ζήσης Ἰατρός, Κ. Λυμπερόπουλος, Γ. Φεσσᾶς, Ν. Καναβὸς, Θ. Θερμογιάννης, Γ. Ζωχιὸς, Θ. Κολοκοτρώνης, Α. Κ. Μεταξᾶς, Σ. Λογιωτατίδης, Ν. Ι. Σούτσος, Α. Δημητριάδης, Δ. Τριγγέτας, Θ. Α. Ζαΐμης, Σ. Σωτηρόπουλος.

Ἀναγγελθείσης εἶτα τῆς προσελεύσεως τῶν Α. Α. Μ. Μ. ἡ Μεγάλη Πρέσβευσις τῆς Βουλῆς μετὰ τῶν μελῶν τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου ἐξῆλθον εἰς τὰ πρόθυρα τοῦ βουλευτηρίου, καὶ τὴν μὲν Α. Μ. τὴν Βασίλισσαν ὡδήγησαν εἰς τὸ ἐπὶ τούτῳ παρεσκευασμένον βασιλικὸν θεωρεῖον, τὸν δὲ Α. Μ. τὸν Βασιλέα εἰς τὸν ἐπὶ τοῦ προεδρείου θρόνον, καὶ δεξιόθεν μὲν ἵστατο ὁ πρόεδρος μετὰ τῆς ἐπιτροπῆς τῆς Βουλῆς, ἀριστερόθεν τὸ Ὑπουργικὸν Συμβούλιον, ἑκατέρωθεν δὲ καὶ ὄπισθεν οἱ ὑπασπισταὶ καὶ διαγγελεῖς. Χαιρετήσας δὲ ὁ Βασιλεὺς τοὺς κυρίους βουλευτὰς ἀπήγγειλε τὸν ἑξῆς λόγον.

« *Κύριοι Βουλευταί,*

Μετὰ χαρᾶς βλέπω περὶ Ἐμὲ τοὺς ἀντιπροσώπους τοῦ Ἔθνους, συνελθόντας ὅπως συμπράξωσι μετὰ τῆς Κυβερνήσεως πρὸς διευθέτησιν τῶν κοινῶν συμφώνως πρὸς τὰ φρονήματα καὶ τοὺς πόθους αὐτοῦ.

Αἱ σχέσεις Μου μετὰ τῶν ξένων Δυνάμεων εἶναι ὡς καὶ πρότερον φιλικαί· ἡ δὲ πρόοδος τοῦ τόπου θέλει ἔτι μᾶλλον κρατύνει καὶ ὠφελιμοποιήσει αὐτὰς ἐν τῷ μέλλοντι.

Κατὰ τὸ παρελθὸν ἐξάμηνον ἡ διοίκησις ἐπιμόνως ἐνησχολήθη εἰς τὴν σύλληψιν τῶν φυγοδίκων· ἡ δὲ δραστηρία τοῦ ἔργου ἐκτέλεσις ἀπήλλαξε ταχέως τὴν κοινωνίαν τῆς φθοροποιοῦ ταύτης ἀνωμαλίας. Ἡ ληστεία ἀφ' ἑτέρου ἐντελῶς ἐν τῷ ἐσωτερικῷ ἐξαφανισθεῖσα, ἐπιτυχῶς ἀπεκρούσθη καὶ ἐπὶ τῆς ὁριθετικῆς γραμμῆς. Πρὸς ἐντελῆ δὲ καταστροφὴν αὐτῆς ἐν τοῖς συνόροις ἡ Κυβέρνησίς Μου ἐπρότεινε τῇ Ὀθωμανικῇ Κυβερνήσει σχέδιον εἰδικῆς ἐπὶ τούτῳ συμβάσεως, ἥτις δὲν θέλει βραδύνει, ἐλπίζω, νὰ συνομολογηθῇ χάριν τοῦ κοινοῦ ἀμφοτέρων τῶν Ἐπικρατειῶν ἠθικοῦ καὶ ὑλικοῦ συμφέροντος.

Εἰς τὴν σκέψιν ὑμῶν θέλουσι τάχιστα ὑποβληθῇ συμβάσεις καὶ νομοθετικὰ ἔργα ἄξια τῆς ἐμβριθοῦς ὑμῶν μελέτης, ὡς ἀμέσως ἀφορῶντα εἰς τὴν ἀνάπτυξιν τῶν δυνάμεων τοῦ τόπου, ὅστις ἰσχυρῶς αἰσθάνεται τὴν ἀνάγκην ταύτην, ἤτοι·

Περὶ συστάσεως δύω τραπεζῶν, τῆς Γενικῆς πιστωτικῆς καὶ τῆς Κτηματικῆς, αἵτινες θέλουσιν ἀναπτύξει τὴν πίστιν, ἥτις εἶναι τὸ δραστηριώτατον ὄργανον τοῦ σημερινοῦ πολιτισμοῦ, ἐλαττώσει τὴν τιμὴν τῶν κεφαλαίων, συνδράμει τὴν γεωργίαν ἔχουσαν ἀπόλυτον αὐτῶν ἀνάγκην καὶ διευκολύνει τὴν ἐκτέλεσιν ὠφελίμων δημοτικῶν καὶ ἐπαρχιακῶν ἔργων.

Περὶ κατασκευῆς δύω σιδηροδρόμων ἀπὸ Πατρῶν μέχρι Πύργου καὶ ἀπὸ Πειραιῶς μέχρι τῶν παρὰ τὴν Λαμίαν συνόρων, οἵτινες θέλουσιν ἀναπτύξει τὴν ἐσωτερικὴν συγκοινωνίαν καὶ πιθανῶς συνδέσει τὴν χώραν μετὰ τῶν ἄλλων Ἐπικρατειῶν.

Περὶ ἱδρύσεως γεωργικῆς ἑταιρίας πρὸς διδασκαλίαν καὶ ἐφαρμογὴν τῶν νέων συστημάτων τῆς καλλιεργείας διὰ συστάσεως πρακτικῶν καὶ θεωρητικῶν σχολῶν καθ' ἅπαντας τοὺς νομοὺς τοῦ Κράτους, ὅπως ἐνισχυθῶσι καὶ διὰ τῆς ἐπιστήμης αἱ γεωργικαὶ δυνάμεις τῆς ἡμετέρας χώρας.

Περὶ ἐπεκτάσεως τῆς τηλεγραφικῆς συγκοινωνίας ἔν τε τῷ ἐσωτερικῷ καὶ μετὰ τῆς ἀλλοδαπῆς.

Περὶ αὐξήσεως καὶ χρησιμοποιήσεως τῶν ὑπαρχόντων τῆς ὁδοποιΐας πόρων, ὅπως ἐν βραχεῖ χρόνῳ ἡ ὅλη τοῦ Κράτους ὁδοποιΐα περαιωθῇ, παραχωρουμένου τοῦ ὅλου ἔργου εἰς ἑταιρίας ἐπὶ διαγωνισμῷ.

Περὶ ἀναδιοργανώσεως καὶ ἀναπτύξεως τῆς σχολῆς τῶν τεχνῶν συμφώνως πρὸς τὰς σημερινὰς ἀνάγκας τῆς τε κοινωνίας καὶ τῆς δημοσίας ὑπηρεσίας, μεταρρυθμιζομένων πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦτον καὶ τῶν ὀργανισμῶν ἑτέρων ἐκπαιδευτηρίων.

Περὶ νέου συστήματος στρατολογίας πρὸς ἀνάπτυξιν τῶν στρατιωτικῶν δυνάμεων τοῦ Ἔθνους καὶ πρὸς δικαίαν καὶ ἀνεπαχθῆ διανομὴν τῆς τοῦ στρατεύεσθαι ὑποχρεώσεως.

Θέλουσιν ὡσαύτως ὑποβληθῆ ὑπὸ τὴν ψῆφον ὑμῶν καὶ ἕτερα νομοσχέδια πρὸς ἐντελεστέραν ἐφαρμογὴν τῶν ἀρχῶν, αἵτινες διέπουσι τὴν ἡμετέραν πολιτείαν, πρὸς βελτίωσιν τῆς διοικήσεως καὶ ἐκτέλεσιν ἔργων παραγωγικῶν καὶ χρησίμων. Τὴν ἐκτέλεσιν τοιούτων ἔργων διευκολύνουσιν αἱ συνομολογηθεῖσαι ὑπὲρ τοῦ Κράτους μετὰ τῶν νέων Τραπεζῶν πιστώσεις ἐκ δέκα ἑκατομμυρίων ἐπὶ συμφερωτάτοις ὅροις.

Εἰς τὰ οἰκονομικὰ τοῦ Κράτους πολλαὶ ἐπενεχθήσονται μεταβολαί, ὅπως ἐντελῶς καλυφθῇ τὸ ἐτήσιον ἔλλειμμα τοῦ προϋπολογισμοῦ. Τὰ πρὸς τοῦτο προταθησόμενα ὑμῖν μέτρα θέλετε ἐκτιμήσει κατὰ τὴν ἀνάγκην, ἥτις ὑπηγόρευσεν αὐτά, οὐ μόνον πρὸς ἀποκατάστασιν τῆς ἰσορροπίας τῶν ἐξόδων πρὸς τὰ ἔσοδα, ἀλλὰ καὶ πρὸς κρείττονα διαρρύθμισιν τῆς διοικήσεως.

Ἡ ὁμολογουμένη τάσις τοῦ Ἔθνους πρὸς τὴν πρόοδον πέποιθα ὅτι θέλει διευκολύνει τὸ ἔργον ἡμῶν καὶ ἐπαληθεύσει τὰς ἐλπίδας, ἃς δικαίως διήγειρε τὸ παρελθὸν τῆς ἡμετέρας Πατρίδος. Ἐπικαλοῦμαι δὲ τὴν ἀρωγὴν καὶ τὰς εὐλογίας τοῦ Ὑψίστου.

Κηρύττω τὴν ἔναρξιν τῆς πρώτης Συνόδου τῆς πέμπτης βουλευτικῆς Περιόδου.»

Ἅμα τῇ ἀπαγγελίᾳ τοῦ βασιλικοῦ λόγου οἱ κύριοι βουλευταὶ καὶ οἱ περιεστῶτες ἀνεφώνησαν ὑπὲρ τῶν Α. Α. Μ. Μ. Ἡ δὲ Α. Μ. ὁ Βασιλεὺς, προπορευομένου τοῦ προεδρείου μετὰ τῆς ἐπιτροπῆς τῆς Βουλῆς καὶ τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου, ἀνεχώρησε μετὰ τῆς Α. Μ. τῆς Βασιλίσσης ἐν μέσῳ ἀνευφημιῶν.

Ὁ προσωρ. Πρόεδρος
ΑΝΤ. ΓΕΩΡΓΑΝΤΑΣ.

Οἱ προσωρ. γραμματεῖς
Ἰω. Μαυρομιχάλης,
Δ. Ῥάλλης.

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ Α΄.

Τῆς 3 Μαρτίου 1873.

Ἀπαρτίας γενομένης περὶ ὥραν 2 μ. μ. προσῆλθον καὶ ἔδωκαν τὸν νενομισμένον ὅρκον οἱ ἄρτι ἀριθμούμενοι βουλευταὶ κατὰ τὸ ὧδε προσαρτώμενον πρωτόκολλον ὁρκωμοσίας.

ΠΡΩΤΟΚΟΛΛΟΝ ΟΡΚΩΜΟΣΙΑΣ.

Ἐν Ἀθήναις, σήμερον τῇ 3 τοῦ μηνὸς Μαρτίου τοῦ 1873 ἔτους, προσελθόντες ἐν τῷ βουλευτηρίῳ οἱ ἄρτι ἀριθμηθέντες καὶ φέροντες εἰσιτήρια κύριοι βουλευταὶ ὤμοσαν τὸν ὑπὸ τοῦ ἄρθρου 64 τοῦ Συντάγματος νενομισμένον ὅρκον, ἔχοντα οὕτως·

«Ὀμνύω εἰς τὸ ὄνομα τῆς Ἁγίας καὶ Ὁμοουσίου καὶ Ἀδιαιρέτου Τριάδος νὰ φυλάξω πίστιν εἰς τὴν πατρίδα καὶ εἰς τὸν συνταγματικὸν Βασιλέα, ὑπακοὴν εἰς τὸ Σύνταγμα καὶ εἰς τοὺς νόμους τοῦ Κράτους, καὶ νὰ ἐκπληρώσω εὐσυνειδήτως τὰ καθήκοντά μου.»

Ἐπὶ τούτῳ συνετάχθη τὸ παρὸν καὶ ὑπεγράφη, ὡς ἕπεται.

Ὁ ἱερεὺς
Χαράλ. Φωκᾶς.

Ὁ προσ. πρόεδρος
ΑΝΤ. ΓΕΩΡΓΑΝΤΑΣ.

Οἱ προσ. Γραμματεῖς
Μ. Βότσαρης,
Ἰω. Μαυρομιχάλης,
Δ. Ῥάλλης.

Οἱ ὁρκισθέντες βουλευταί

Δ. Γ. Βούλγαρης, Σ. Ἀντωνόπουλος, Α. Μπουκαούρης, Α. Βαλέττας, Ἰω. Σαφάκας, Γ. Κούστας, Χρ. Χρηστόπουλος, Δ. Κουνουπιώτης, Ι. Νέγκας, Π. Ἰατρός, Δ. Κυριακίδης, Ἀγ. Χρηστόπουλος, Ὀθ. Πυλαρινός, Ἰω. Χαλικιᾶς, Στ. Στερανό-

πουλος, Ν. Καράπαυλος, Κ. Κοσσονάκος, Δ. Τσιριμώκος, Γ. Κάκκινος, Ν. Λούντζης, Α. Δανόπουλος, Πλ. Φλέσσας, Ν. Παππαμιχαλόπουλος, Κ. Πλαπούτας, Θ. Γκίκας, Α. Παραμυθιώτης, Δ. Σαριγιάννης, Μιχ. Καπετανάκος, Κ. Φλέσσας, Μ. Ἰγγλέσης, Ἰω. Ἀνδρίτσου, Γ. Γεροθανάσης, Ἀρ. Διαμαντόπουλος, Ἀθ. Γόντικας Γ. Προβελέγιος, Α. Σακελλαρόπουλος, Στ. Καλιάτσος, Θ. Κορομάντσος, Χ. Κανελλόπουλος, Κ. Κρίσπης, Α. Κοντογούρης, Ἰω. Τζιώτης, Δ. Κοντόσταυλος, Μ. Καΐρης, Ν. Μαυροκορδάτος, Ι. Καπιτσίνης, Α. Κατσίνας, Ν. Φαρμάκης, Δ. Δελαπόρτας, Γ. Δελαπόρτας, Α. Ῥούκης, Σ. Ζέρβας, Ι. Βαλασσόπουλος, Α. Φωσκάρδης, Θ. Μ. Ἀναστασόπουλος, Ἰω. Ζέρβας, Γ. Θωμᾶς, Ἰω. Δεστούνης, Δ. Κολυβᾶς, Σ. Βαλαωρίτης, Ν. Τσώκρης, Τ. Κουτρουβέλης, Α. Δημητρίου, Γ. Μπούμπουλης, Δ. Βουλπιώτης, Α. Καλκάνης, Δ. Λοράνδος, Κ. Θεοδώρου, Φ. Βάρβογλης, Ἀλ. Παπαλουκᾶς, Β. Σκαλτσοδήμος, Α. Λουδωρίκης, Μ. Κ. Κανάρης, Θ. Παπακώστας, Α. Πετραλιᾶς, Σ. Μοντεσάτος, Α. Μεντζελόπουλος, Κ. Γιολδάσης, Δ. Δημητριάδης, Γ. Βακαλόπουλος, Γ. Καραβᾶς, Κ. Λομβάρδος, Κ. Κατσικόπουλος, Ι. Χατζῆσκος, Κ. Π. Οἰκονόμου, Ν. Βαρβιτσιώτης, Α. Καραλίβανος, Κ. Ἐπιφανείου, Α. Οἰκονομόπουλος.

Κατόπιν ἀνεγνώσθη ἔγγραφον τοῦ Ἀϋλάρχου πρὸς τὸν προσ. τῆς Βουλῆς Πρόεδρον ἐπευθυνόμενον, δι' οὗ γνωστοποιεῖται ὅτι ἡ Α. Μ. ὁ Βασιλεὺς διέταξεν, ἵνα ἡ Αὐλὴ ἀπὸ τῆς 26 παρελθόντος φέρῃ πένθος ἐπὶ ὀκτὼ μὲν ἡμέρας ἐπὶ τῷ θανάτῳ τῆς Α. Α. Μ. τῆς Αὐτοκρατείρας Καρολίνας, Μάμμης τῆς Α. Α. Μ. τοῦ Αὐτοκράτορος τῆς Αὐστρίας καὶ Οὐγγαρίας, ἐπὶ τρεῖς δὲ ἡμέρας ἐπὶ τῷ θανάτῳ τῆς Α. Υ. τοῦ Πρίγγιπος Αὐγούστου τῆς Σουηδίας καὶ Νορβηγίας.

Εἶτα ἐγένετο ἡ κλήρωσις τῶν τμημάτων ὑπὸ τὴν ἐπιτήρησιν τῶν βουλευτῶν Χ. Κατσικογιάννη καὶ Δ. Λοράνδου. Ἔλαχον δὲ τὰ ὀνόματα τῶν κ. κ. βουλευτῶν κατὰ τὸν ὧδε προσαρτώμενον πίνακα κληρώσεως.

ΚΛΗΡΩΣΙΣ ΤΗΣ ΒΟΥΛΗΣ ΕΙΣ ΤΜΗΜΑΤΑ.

Τμῆμα Α'.

Ἄγγελος Φ. Καλκάνης, Δ. Κριεζώτης, Ν. Βασιλάκης, Ἀναστ. Τρύφωνας, Γ. Γεροθανάσης, Σ. Σοῦτσος, Σ. Βαλαωρίτης, Ἰω. Δουλίδης, Ν. Λεώπουλος, Ν. Μαυροκορδάτος, Γ. Γεωργακόπουλος, Ἰω. Ἀντωνιάδης, Ν. Σοῦτσος, Ἀναστ. Δημητριάδης,

Κ. Φλέσσας, Ν. Καράπαυλος, Δ. Κλιμάκας, Σπύλ. Ἀντωνόπουλος, Ἰω. Χατζῆσκος, Γ. Καραβᾶς, Δ. Χρηστίδης, Γ. Μαυρομαρᾶς, Θ. Ἀναστασόπουλος, Α. Μιχαλόπουλος.

Τμῆμα Β'.

Δ. Ζέγγελης, Ν. Χρηστόπουλος, Γ. Δελαπόρτας, Θ. Δαραλέξης, Β. Μπούντουνας, Α. Αὐγερινός, Δ. Ῥαπτάκης, Κ. Λομβάρδος, Ν. Καναβός, Δ. Τσιριμώκος, Ὄθων Μακρυγιάννης, Ἰω. Τζιώτης, Α. Οἰκονομόπουλος, Ν. Παγκράτης, Κ. Γιολδάσης, Π. Χαλκιόπουλος, Α. Πετροπουλάκης, Ι. Κυριακός, Ἀθ. Παραμυθιώτης, Γ. Προβελέγιος, Θ. Κανακάρης, Α. Μεταξᾶς, Ἀριστομ. Βαλέττας, Τ. Κουτρουβέλης.

Τμῆμα Γ'.

Α. Κατσίνας, Δ. Γρίβας, Κ. Πανάρετος, Β. Σκαλτσοδήμος, Α. Χρηστόπουλος, Σ. Ἀναστασιάδης, Ἀριστ. Σακελλαρόπουλος, Κ. Στράτος, Ἀριστ. Μπουκαούρης, Κ. Κρίσπης, Εὐστ. Πεταλᾶς, Κ. Ἐπιφανείου, Α. Μαυρομιχάλης, Γ. Ζωχιός, Θ. Ζαΐμης, Ν. Παπαμιχαλόπουλος, Ν. Ἀγγελικάρας, Α. Κυριακίδης, Δ. Καλλιφρονᾶς, Δ. Λοράνδος, Ἀριστ. Ῥούκης, Κ. Κατσικόπουλος, Δ. Σαράβας, Ἀνδρ. Γ. Φωσκάρδης.

Τμῆμα Δ'.

Δ. Κολυβᾶς, Π. Πετράκης, Θ. Κολοκοτρώνης, Στυλ. Καλιάτσος, Γ. Κάκκινος, Π. Τζαμάλας, Κ. Κοσσονάκος, Γ. Παπαδάκις, Γ. Σταΐκος, Ἀθ. Μισυρλῆς, Α. Πετσάλης, Ἰω. Ἀνδρίτσου, Α. Βάσσος, Μ. Βότσαρης, Ε. Δεληγεώργης, Στ. Κοριζῆς, Ἰω. Καπιτσίνης, Ἀθ. Ἴσκος, Ἀντ. Γεωργαντᾶς, Β. Βουδούρης, Α. Καραλίβανος, Μ. Καΐρης, Α. Γ. Πετιμεζᾶς, Ἀθ. Γόντικας.

Τμῆμα Ε'.

Κ. Θεοδώρου, Αὐγ. Πετραλιᾶς, Γ. Βακαλόπουλος, Π. Φλέσσας, Γ. Λάππας, Κ. Πλαπούτας, Α. Βούλγαρης, Εὐθ. Κεχαγιᾶς, Ἀνδρ. Δανόπουλος, Γ. Κάγκας, Μ. Δαμιράλης, Π. Ἰατροῦ, Δ. Δημητριάδης, Ν. Χατζόπουλος, Δ. Τριγγέτας, Γ. Μαλέας, Γ. Φεσσᾶς, Σ. Λογιωτατίδης, Ἀλ. Παπαλουκᾶς, Γ. Βαλλιάνος, Περικλ. Μαυρομιχάλης, Μ. Λούντζης, Θ. Κορομάντζος, Ι. Μαυρομιχάλης.

ΤΜΗΜΑ ΣΤ'.

Ἀλιξ. Κοντόσταυλος, Ι. Σαφάκας, Σ. Ζερβός, Γ. Κούστας, Πέτ. Μαυρομιχάλης, Ἰω. Χαλικιᾶς, Δ. Σαρρηγιάννης, Μ. Καπετανάκος, Β. Πήλλικας, Φ. Βάρβογλης, Γ. Μπούμπουλης, Ἰω Νέγκας, Χ. Κατσικογιάννης, Θ. Θεμελογιάννης, Μ. Κανάρης, Ἀναστ. Βαρβαρῆγος, Δ. Κουνουπιώτης, Ι. Δεστούνης, Κ. Πλατύς, Π. Κωνσταντᾶς, Ἐπ. Βιρβίλης, Α. Κορριωτάκης, Ι. Δελληγιάννης.

Τμῆμα Ζ'.

Δ. Γ. Βούλγαρης, Κ. Λυμπερόπουλος, Ε. Ἡλιόπουλος, Σ. Μακρῆς, Κ. Γεωργιάδης, Δ. Διαμαντόπουλος, Σπ. Μοντεσάντος, Ἰω. Χωραπισκοπίδης, Ν. Φαρμάκης, Ι. Παπαζαρειρόπουλος, Ἀντ. Λαγκαδᾶς, Α. Δημητρίου, Δ. Λοιδωρίκης, Χ. Κανελλόπουλος, Ἰω. Ζέρβας, Δ. Δρόσος, Ἰω. Βαλασόπουλος, Ἀριστ. Κοντογούρης, Ἀριστ. Μεντζελόπουλος, Κ. Εὐθυμιόπουλος, Γ. Θωμᾶς, Μ. Ἰγγλέσσης, Ἰω. Δροσινός.

Τμῆμα Η'.

Θ. Γκίκας, Γ. Μίλησης, Θ. Βουλπιώτης, Σ. Σωτηρόπουλος, Κ. Οἰκονόμου, Δ. Ῥάλλης, Χ. Στεριόπουλος, Ὀθ. Πυλαρινός, Ἰω. Ζαλλώνης, Θ. Παπακώστας, Μ. Χαριτάτος, Σ. Στεφανόπουλος, Θ. Θεοδωράκης, Ἀνδρ. Μανούσος, Στ. Οἰκονομόπουλος, Ν. Μηλιαρέσης, Α. Π. Πετιμεζᾶς, Θ. Ῥωμαῖος, Ζήσης Α. Ἰατρός, Ν. Βαρδιτσιώτης, Ι. Ἰωάννου, Ν. Τσώκρης, Δ. Δελαπόρτας.

Ἀκολούθως ἐγένετο ὑπὸ τὴν ἐπιτήρησιν τῶν αὐτῶν βουλευτῶν καὶ ἡ εἰς τὰ τμήματα κλήρωσις τῶν βουλευτικῶν ἐκλογῶν, ἔλαχον δὲ ὡς ἐμφαίνεται ἐν τῷ προσαρτωμένῳ τῆς κληρώσεως πίνακι.

ΚΛΗΡΩΣΙΣ ΤΩΝ ΕΚΛΟΓΩΝ ΕΙΣ ΤΑ ΤΜΗΜΑΤΑ.

Α'.

Εὐρυτανίας, Ναυπλίας, Μεσσήνης, Ζακύνθου, Σάμης, Ὕδρας, Ἠλείας, Μεσολογγίου.

Β'.

Λοκρίδος, Κορινθίας, Καλαμῶν, Μέσης, Πατρῶν, Ἀττικῆς, Δωρίδος, Κυθήρων.

Γ'.

Παρνασσίδος, Κέας, Μεγαλοπόλεως, Ἰθάκης, Τριχωνίας, Γορτυνίας, Μήλου, Πάλλης.

Δ'.

Βονίτσης καὶ Ξηρομέρου, Σύρου, Σκοπέλου, Πυλίας, Γυθείου, Λακεδαίμονος, Καλαβρύτων, Τροιζηνίας.

Ε'.

Κυνουρίας, Αἰγιαλείας, Θηβῶν, Λεβαδείας, Αἰγίνης, Ἄνδρου, Τήνου, Ὀλυμπίας.

ΣΤ'.

Οἰτύλου, Βάλτου, Παξῶν, Ξηραχωρίου, Καρυστίας, Ἄργους, Μεγαρίδος, Ἑρμιονίδος.

Ζ'.

Ἐπιδ. Λιμνᾶς, Ὄρους, Μαντινείας, Ναυπακτίας, Κερκύρας, Χαλκίδος, Θήρας.

Η'.

Φθιώτιδος, Σπετσῶν, Κρεναίας, Λευκάδος, Ν. Ψαρῶν, Νάξου, Τριφυλίας.

Συναινεσάσης τῆς Βουλῆς εἰς τὸ νὰ γείνῃ ἡ παραπομπὴ τῶν ἐκλογῶν κατὰ τὸ 3 ἄρθρον τοῦ κανονισμοῦ ὑπὸ τοῦ Γραφείου, ὁ Πρόεδρος ἔλυσε τὴν συνεδρίασιν περὶ ὥραν 3 Μ. Μ.

Ὁ προσ. Πρόεδρος
ΑΝΤΩΝ. ΓΕΩΡΓΑΝΤΑΣ.

Οἱ προσ. Γραμματεῖς
Β. Βουδούρης,
Δ. Ῥάλλης.

ΠΑΡΑΠΟΜΠΗ ΤΩΝ ΕΚΛΟΓΩΝ ΚΑΤΑ ΤΟ 3 ΑΡΘΡΟΝ ΤΟΥ ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΥ.

Α'.

Εὐρυτανίας, Ναυπλίας, Ζακύνθου, Σάμης, Ὕδρας, Ἠλείας, Μεσολογγίου, Σπετσῶν, Κρεναίας.

Β'.

Λοκρίδος, Κορινθίας, Καλαμῶν, Μεσσήνης, Τριφυλίας, Χαλκίδος, Δωρίδος.

Γ'.

Παρνασσίδος, Κέας, Μεγαλοπόλεως, Πάλλης, Φθιώτιδος.

Δ'.

Βονίτσης καὶ Ξηρομέρου, Σύρου, Σκοπέλου, Λακεδαίμονος, Μέσης, Πατρῶν, Κυθήρων, Ἰθάκης, Μήλου.

Ε'.

Θηβῶν, Ἄνδρου, Τήνου, Ὀλυμπίας, Ἀττικῆς, Τριχωνίας, Γυθείου, Καλαβρύτων, Τροιζηνίας.

ΣΤ'.

Βάλτου, Παξῶν, Ἄργους, Μεγαρίδος, Ἐρμιονίδος, Γορτυνίας, Πυλίας, Αἰγιαλείας, Λεβαδείας, Αἰγίνης.

Ζ'.

Ἐπιδ. Λιμηρᾶς, Ὄρους, Κερκύρας, Κυνουρίας, Οἰτύλου, Ξηροχωρίου, Καρυστίας.

Η'.

Λευκάδος, Νέων Ψαρῶν, Νάξου, Μαντινείας, Ναυπακτίας, Θήρας.

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ Β'.

Τῆς 10 *Μαρτίου* 1873.

Ἀπαρτίας γενομένης περὶ ὥραν 1 μ. μ. ἀνεγνώσθησαν τὰ πρακτικὰ τῆς ἐνάρξεως καὶ τῆς πρώτης συνεδριάσεως καὶ ἐπεκυρώθησαν.

Προσῆλθον εἶτα καὶ ἔδωκαν τὸν νενομισμένον ὅρκον οἱ ἄρτι ἀφικόμενοι βουλευταί, ὡς ἐμφαίνεται ἐκ τοῦ ὧδε προσαρτωμένου πρωτοκόλλου ὁρκωμοσίας.

ΠΡΩΤΟΚΟΛΛΟΝ ΟΡΚΩΜΟΣΙΑΣ.

Ἐν Ἀθήναις, σήμεραν τὴν δεκάτην τοῦ μηνὸς Μαρτίου τοῦ χιλιοστοῦ ὀκτακοσιοστοῦ ἑβδομηκοστοῦ τρίτου ἔτους, ἡμέραν Σάββατον, προσελθόντες οἱ ἄρτι ἀριχθέντες καὶ φέροντες εἰσιτήρια κύριοι βουλευταὶ ἐνώπιον τῆς Βουλῆς, δημοσίᾳ συνεδριαζούσης, ὤμοσαν τὸν ὑπὸ τοῦ ἄρθρου 64 τοῦ Συντάγματος νενομισμένον ὅρκον, ἔχοντα οὕτως·

«Ὀμνύω εἰς τὸ ὄνομα τῆς Ἁγίας καὶ Ὁμουσίου καὶ Ἀδιαιρέτου Τριάδος νὰ φυλάξω πίστιν εἰς τὴν πατρίδα καὶ εἰς τὸν »Συνταγματικὸν Βασιλέα, ὑπακοὴν εἰς τὸ Σύνταγμα καὶ εἰς »τοὺς νόμους τοῦ Κράτους, καὶ νὰ ἐκπληρώσω εὐσυνειδήτως τὰ καθήκοντά μου.»

Ἐπὶ τούτῳ συνετάχθη τὸ παρὸν καὶ ὑπεγράφη ὡς ἕπεται.

Ὁ ἱερεὺς
Χαράλ. Φωκᾶς.

Ὁ προσ. Πρόεδρος
ΑΝΤ. ΓΕΩΡΓΑΝΤΑΣ.

Οἱ προσ. Γραμματεῖς
Ι. Μαυρομιχάλης,
Δ. Ῥάλλης.

Οἱ ὁρκισθέντες

Ν. Βασιλάκης, Μ. Χαριτάτος, Γ. Σταϊκος, Α. Μισυρλῆς, Χρ. Στεριόπουλος, Κ. Πανάρετος, Θ. Κανακάρης, Γ. Μ. Βαλλιάνος, Δ. Σαράβας, Β. Ν. Βούτουνας, Δ. Ῥαπτάκης, Α. Πετροπουλάκης, Λεων. Μαυρομιχάλης, Α. Μπαρμπαρῆγος, Ιω. Ἀντωνιάδης, Κ. Εὐθυμιόπουλος, Κ. Στράτος, Α. Μιχαλόπουλος, Ἀθ. Ἴσκος, Ν. Λεώπουλος.

Ἀνεγνώσθη κατόπιν ἔγγραφον ἐκ τῶν ἀνακτόρων πρὸς τὸν πρόεδρον τῆς Βουλῆς ἀπευθυνόμενον, δι' οὗ γνωστοποιεῖται, ὅτι ἡ Α. Μ. ὁ Βασιλεὺς διέταξεν, ἵνα ἡ Αὐλὴ φέρῃ πένθος ἐπὶ δέκα ἡμέρας ἀπὸ τῆς 9 Μαρτίου ἐπὶ τῷ θανάτῳ τῆς Α. Μ. τῆς Βασιλίσσης Παυλίνας τῆς Βυτεμβέργης.

Ἀναγγείλαντος τοῦ προέδρου ὅτι ἡ κηδεία τοῦ ἄρτι ἐκλιπόντος τὸν βίον στρατηγοῦ Ῥιχάρδου Τζούρτσ γενήσεται αὔριον Κυριακὴν (11 τ. μ.) περὶ ὥραν 2 μ. μ. ἡ Βουλὴ ἀπεφάσισεν, ὅπως ἐν σώματι παρακολουθήσῃ τὴν ἐκφορὰν τοῦ νεκροῦ.

Μεθ' ὃ ὁ πρόεδρος ἔλυσε τὴν συνεδρίασιν περὶ ὥραν 2 μ. μ.

Ὁ προσ. Πρόεδρος
ΑΝΤ. ΓΕΩΡΓΑΝΤΑΣ.

Οἱ προσ. Γραμματεῖς
Ι. Δ. Χατζίσκος,
Ιω. Μαυρομιχάλης.

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ Γ'.

Τῆς 16 *Μαρτίου* 1873.

Ἀπαρτίας γενομένης περὶ ὥραν 2 μ. μ. ἀνεγνώσθησαν τὰ πρακτικὰ τῆς προτεραίας καὶ ἐνεκρίθησαν.

Προσῆλθον εἶτα καὶ ἔδωκαν τὸν νενομισμένον ὅρκον οἱ βουλευταὶ Ὄρους Θ. Ῥωμαΐος, Χαλκίδος Δ. Κριεζώτης καὶ Κέας Ι. Νοταρισκοπίδης.

ΠΡΩΤΟΚΟΛΛΟΝ ΟΡΚΩΜΟΣΙΑΣ.

Ἐν Ἀθήναις, σήμερον τῇ **16** τοῦ μηνὸς Μαρτίου τοῦ **1873** τρίτου ἔτους, προσελθόντες οἱ ἄρτι ἀφιχθέντες καὶ φέροντες εἰσιτήρια κ. κ. βουλευταὶ ἐνώπιον τῆς Βουλῆς, δημοσίᾳ συνεδριαζούσης, ὤμοσαν τὸν ὑπὸ τοῦ ἄρθρου **64** τοῦ Συντάγματος νενομισμένον ὅρκον, ἔχοντα οὕτως·

« Ὀμνύω εἰς τὸ ὄνομα τῆς Ἁγίας καὶ Ὁμοουσίου καὶ Ἀδιαιρέτου Τριάδος νὰ φυλάξω πίστιν εἰς τὴν Πατρίδα καὶ εἰς τὸν Συνταγματικὸν Βασιλέα, ὑπακοὴν εἰς τὸ Σύνταγμα καὶ εἰς τοὺς νόμους τοῦ Κράτους, καὶ νὰ ἐκπληρώσω εὐσυνειδήτως τὰ καθήκοντά μου. »

Ἐπὶ τούτῳ συνετάχθη τὸ παρὸν καὶ ὑπεγράφη ὡς ἕπεται.

Ὁ προσ. Πρόεδρος
ΑΝΤ. ΓΕΩΡΓΑΝΤΑΣ.

Οἱ προσ. Γραμματεῖς
Ι. Χατζῆσκος,
Ἰω. Μαυρομιχάλης.

Ὁ Ἱερεὺς
Χαράλ. Φωκᾶς.

Οἱ ὁρκισθέντες
Θ. Ῥωμαῖος,
Δ. Κριεζώτης,
Ἰω. Χωρεπισκοπίδης.

Ὑπεβλήθησαν ἀκολούθως ὑπὸ τῶν διαφόρων Τμημάτων ὀκτὼ καὶ τριάκοντα ἐκθέσεις ἐπὶ τῶν ἐξῆς ἐκλογῶν·

Εὐρυτανίας, Ναυπλίας, Ζακύνθου, Σάμης, Ὕδρας, Ἠλείας, Μεσολογγίου, Κραναίας, Καλαμῶν, Χαλκίδος, Δωρίδος, Παρνασσίδος, Κέας, Μεγαλοπόλεως, Πάλλης, Βονίτσης, Σύρου, Σκοπέλου, Λακεδαίμονος, Μέσης, Κυθήρων, Ἰθάκης, Μήλου, Θηβῶν, Ἄνδρου, Τήνου, Ὀλυμπίας, Ἀττικῆς, Τριχωνίας, Γυθείου, Τροιζηνίας, Ἄργους, Ἐρμιονίδος, Αἰγίνης, Ἐπιδ. Αἰμηρᾶς, Ὄρους, Κερκύρας καὶ Οἰτύλου.

Τῆς δὲ Βουλῆς παραδεχθείσης, τῇ προτάσει τινός, ὅτι δέον τὴν προσεχῆ Δευτέραν νὰ ὑποβληθῶσιν αἱ ὑπολειπόμεναι ἐπὶ τῶν ἐκλογῶν ἐκθέσεις ὑπὸ τῶν Τμημάτων, ὁ Πρόεδρος ἔλυσε τὴν συνεδρίασιν περὶ ὥραν 3 Μ. Μ.

Ὁ προσ. Πρόεδρος
ΑΝΤ. ΓΕΩΡΓΑΝΤΑΣ.

Οἱ προσ. Γραμματεῖς
Ἰω. Μαυρομιχάλης,
Μ. Βότσαρης,
Δ. Ράλλης.

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ Δ'.

Τῇς 19 *Μαρτίου* 1873.

Ἀπαρτίας γενομένης περὶ ὥραν 2 μ. μ. ἀνεγνώσθησαν τὰ πρακτικὰ τῆς προτεραίας καὶ ἐπεκυρώθησαν.

Προσῆλθεν εἶτα καὶ ἔδωκε τὸν νενομισμένον ὅρκον ὁ ἄρτι ἀφιχθεὶς βουλευτὴς Λακεδαίμονος Α. Κορφιωτάκης, ὡς ἐμφαίνεται ἐκ τοῦ ὧδε ἐπισυνημμένου πρωτοκόλλου ὁρκωμοσίας.

ΠΡΩΤΟΚΟΛΛΟΝ ΟΡΚΩΜΟΣΙΑΣ.

Ἐν Ἀθήναις, σήμερον τὴν δεκάτην ἐνάτην τοῦ μηνὸς Μαρτίου τοῦ **1873** ἔτους, προσελθὼν ὁ ἄρτι ἀφιχθεὶς καὶ φέρων εἰσιτήριον κύριος βουλευτὴς ὤμοσε τὸν ὑπὸ τοῦ ἄρθρου **64** τοῦ Συντάγματος νενομισμένον ὅρκον ἐνώπιον τῆς Βουλῆς, δημοσίᾳ συνεδριαζούσης, ὡς ἕπεται·

« Ὀμνύω εἰς τὸ ὄνομα τῆς Ἁγίας καὶ Ὁμοουσίου καὶ Ἀδιαιρέτου Τριάδος νὰ φυλάξω πίστιν εἰς τὴν πατρίδα καὶ εἰς τὸν Συνταγματικὸν Βασιλέα, ὑπακοὴν εἰς τὸ Σύνταγμα καὶ εἰς τοὺς νόμους τοῦ Κράτους, καὶ νὰ ἐκπληρώσω εὐσυνειδήτως τὰ καθήκοντά μου. »

Ἐπὶ τούτῳ συνετάχθη τὸ παρὸν καὶ ὑπεγράφη ὡς ἐξῆς.

Ὁ προσ. Πρόεδρος
ΑΝΤ. ΓΕΩΡΓΑΝΤΑΣ.

Ὁ ἱερεὺς
Χαράλ. Φωκᾶς.

Οἱ προσ. Γραμματεῖς
Ι. Μαυρομιχάλης,
Δ. Ῥάλλης.

Ὁ ὁρκισθεὶς
Α. Κορφιωτάκης.

Εἰσήχθησαν κατόπιν αἱ κατατεθεῖσαι ὑπὸ τῶν ἀρμοδίων τμημάτων τῆς Βουλῆς ἐκθέσεις ἐπὶ τῶν ἐκλογῶν τῶν ἐπαρχιῶν·

Σπετσῶν ὑπὸ τοῦ Α'. Λοκρίδος, Τριφυλίας, Κορινθίας ὑπὸ τοῦ Β'. Φθιώτιδος ὑπὸ τοῦ Γ'. Πατρῶν ὑπὸ τοῦ Δ'. Καλαβρύτων ὑπὸ τοῦ Ε'. Πυλίας ὑπὸ τοῦ ΣΤ'. Καρυστίας, Ξηροχωρίου, Κυνουρίας ὑπὸ τοῦ Ζ'. Μαντινείας, Νάξου, Λευκάδος καὶ Νέων Ψαρῶν ὑπὸ τοῦ Η'.

Πᾶσαι αὗται αἱ ἐκθέσεις παρεπέμφθησαν εἰς τύπωσιν.

Ὡσαύτως ἀναφορὰ τοῦ Ε. Ἀντύπα αἰτουμένου ὅπως κατατεθῇ εἰς τὸ προεδρεῖον ἔκθεσίς τις ἀνακριτοῦ ἐπὶ τῆς βουλευτικῆς ἐκλογῆς τῆς ἐπαρχίας Σάμης. Καί τινες μὲν ἐπρότειναν ὅπως

ἡ ἀναφορὰ ἀποσταλῇ εἰς τὸ ἀρμόδιον τμῆμα, ἕτερος δέ τις ὅπως ζητηθῇ παρὰ τοῦ προεδρείου ἡ ἔκθεσις, ἵνα ληφθῇ ὑπ' ὄψιν κατὰ τὴν γενικὴν ἐπὶ τῆς ἐκλογῆς ταύτης συζήτησιν, τοῦθ' ὅπερ ἡ Βουλὴ παρεδέξατο.

Τῆς Βουλῆς παραδεχθείσης, τῇ προτάσει τινός, ὅπως συνέλθῃ εἰς συνεδρίασιν αὔριον 2 μ. μ. διὰ νὰ ὑποβληθῶσιν αἱ ὑπολειπόμεναι ἐκθέσεις ὑπὸ τῶν τμημάτων, ὁ πρόεδρος ἔλυσε τὴν συνεδρίασιν περὶ ὥραν 3 μ. μ.

Ὁ προσ. πρόεδρος
ΑΝΤ. ΓΕΩΡΓΑΝΤΑΣ.

Οἱ προσ. Γραμματεῖς
Ν. Ε. Λούντζης,
Α. Κοντογούρης,
Μ. Βότσαρης,
Ν. Φαρμάκης.

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ Ε'.

Τῆς 20 *Μαρτίου* 1873.

Τῆς Βουλῆς συμπληρωθείσης περὶ ὥραν 2 μ. μ. ἀνεγνώσθησαν τὰ πρακτικὰ τῆς προτεραίας καὶ ἐνεκρίθησαν.

Εἰσήχθησαν ἀκολούθως αἱ ὑπὸ τῶν Τμημάτων κατατεθεῖσαι ἐκθέσεις ἐπὶ τῶν ἐκλογῶν Βάλτου, Ναξῶν, Αἰγιαλείας καὶ Λεβαδείας ὑπὸ τοῦ ΣΤ'. Τμήματος, καὶ ἡ τῆς μειοψηφίας τοῦ Β'. Τμήματος ἐπὶ τῆς ἐκλογῆς Μεσσήνης, παραπεμφθεῖσαι εἰς τύπωσιν.

Ὑπέβαλεν εἶτα εἰς τῶν βουλευτῶν Μέσης πρότασιν περὶ τροποποιήσεως τοῦ 5 ἄρθρου τοῦ διέποντος τὰς ἐργασίας τῆς Βουλῆς κανονισμοῦ, ἥτις παρεπέμφθη εἰς τύπωσιν, ἔχει δὲ ὡς ἑξῆς·

« Ἐπειδὴ ἡ δημοσία τῶν βουλευτικῶν ἐκλογῶν συζήτησις, ὅπως κατὰ τὰς προαπελθούσας βουλευτικὰς περιόδους συνήθως ἐγίνετο, τῶν ἀναμφισβητήτων καὶ τῶν ἀμφισβητουμένων ἐκλογῶν ἀναμίξ συζητουμένων, ἀφίνει λυπηρὰς εἰς τὸ πνεῦμα τοῦ λαοῦ ἀναμνήσεις καὶ λαβὰς εἰς τοὺς μισοῦντας τὸ ἐλεύθερον πολίτευμα δίδει·

Ἐπειδὴ πρὶν ἢ ἀνορθωθῇ τὸ ἐν ἐλευθέρῳ πολιτεύματι ἀρμόζον μέγα τοῦ βουλευτηρίου ὄνομα, ἡ ἀνόρθωσις τῶν δημοσίων πραγμάτων εἶναι ἀδύνατος·

Ἐπειδὴ κατὰ τὰ ἄρθρα 65 καὶ 73 τοῦ νόμου τοῦ θεμελιώδους ἡ Βουλὴ καὶ τὰ ἐσωτερικὰ αὐτῆς πράγματα κανονίζει καὶ περὶ τοῦ τρόπου τῆς τῶν βουλευτικῶν ἐκλογῶν ἐξελέγξεως κατὰ τὸ δοκοῦν αὐτῇ ἀποραίνεται, προτείνομεν τὴν ἐξῆς τροποποίησιν τοῦ 5 ἄρθρου τοῦ ἀρτίως ἐπικρατοῦντος κανονισμοῦ τῆς Βουλῆς.

« Ἄρθρον 5. Ἡ Βουλὴ συζητεῖ τὰς ἐκλογὰς κατὰ τὴν ἀκόλουθον σειράν.

Προηγοῦνται κατ' ἀλφαβητικὴν τάξιν αἱ ὑπὸ τῶν ἀρμοδίων τμημάτων ἐν ὅλῳ ἢ ἐν μέρει παμψηφεὶ κατακριθεῖσαι·

Μετ' αὐτὰς ἔπονται κατὰ τὴν αὐτὴν τάξιν αἱ κατακριθεῖσαι ὑπὸ τῶν ἀρμοδίων τμημάτων κατὰ πλειονοψηφίαν.

Κατόπιν ἔρχονται κατὰ τὴν αὐτὴν τάξιν αἱ ὑπὸ τῆς μειονοψηφίας τῶν ἀρμοδίων τμημάτων προσβληθεῖσαι.

Ἀκολουθοῦσι δὲ κατὰ τὴν αὐτὴν τάξιν αἱ ἔχουσαι μὲν ἐνστάσεις, ἀλλὰ παμψηφεὶ ὑπὸ τῶν ἀρμοδίων τμημάτων δεκταὶ γενόμεναι.

Ἐπὶ τέλους δὲ κατὰ τὴν αὐτὴν τάξιν παρακολουθοῦσιν αἱ ὅλως ἀπρόσβλητοι. »

Ἡ κατὰ τὰ εἰρημένα συζήτησις κατατάξεως τῶν ἐκλογῶν ἔχει τι ἀνθρώπινον, ἀλλ' ἅπαντα τὰ τοῦ ἀνθρώπου εἶναι ἀνθρώπινα. Βεβαίως ὅμως ἡ προτεινομένη τοῦ σιωπηλῶς ἰσχύοντος κανονισμοῦ μεταβολὴ εἶναι ἀσυγκρίτῳ τῷ λόγῳ προτιμητέα τῶν περὶ τοῦ προκειμένου διατάξεων αὐτοῦ.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 20 Μαρτίου 1873.

Θ. Ῥωμαΐος, Π. Β. Κωνσταντᾶς, Γ. Ζωχιός ».

Τῆς Βουλῆς ἑπομένως παραδεχθείσης, ὅπως αὔριον περὶ ὥραν 2 μ. μ. συνέλθῃ εἰς συνεδρίασιν ἵνα κατατεθῶσι καὶ αἱ ὑπολειπόμεναι ἐκθέσεις ἐπὶ τῶν ἐκλογῶν ὑπὸ τῶν διαφόρων τμημάτων, ὁ πρόεδρος ἔλυσε τὴν συνεδρίασιν περὶ ὥραν 3 Μ. Μ.

Ὁ προσ. Πρόεδρος
ΑΝΤΩΝ. ΓΕΩΡΓΑΝΤΑΣ.

Οἱ προσ. Γραμματεῖς
Ἰω. Μαυρομιχάλης,
Μ. Βότσαρης,
Ἰω. Δ. Τζιώτης,
Δ. Λοράνδος.

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ ΣΤ'.

Τῆς 21 *Μαρτίου* 1873.

Τῆς Βουλῆς συμπληρωθείσης περὶ ὥραν 2 μ. μ. ἀνεγνώσθησαν τὰ πρακτικὰ τῆς προτεραίας καὶ ἐπεκυρώθησαν.

Εἰσήχθησαν εἶτα καὶ παρεπέμφθησαν εἰς τύπωσιν αἱ εἰς τὸ Προεδρεῖον κατατεθεῖσαι ὑπὸ τῶν τμημάτων ἐκθέσεις ἐπὶ τῶν ἐξ ἧς βουλευτικῶν ἐκλογῶν· 1) Μεγαρίδος, 2) Γορτυνίας, ὑπὸ τοῦ ΣΤ'. 3) Ναυπακτίας καὶ 4) Θήρας ὑπὸ τοῦ Η'.

Τῆς Βουλῆς κατόπιν παραδεχθείσης, ὅπως συνέλθῃ εἰς συνεδρίασιν αὔριον περὶ ὥραν 2 μ. μ. ἵνα κατατεθῇ ἡ ὑπολειπομένη ἔκθεσις τῆς πλειονοψηφίας τοῦ Β'. τμήματος ἐπὶ τῆς ἐκλογῆς τῆς ἐπαρχίας Μεσσήνης, ὁ Πρόεδρος ἔλυσε τὴν συνεδρίασιν περὶ ὥραν 3 μ. μ.

Ὁ προσ. Πρόεδρος
ΑΝΤΩΝ. ΓΕΩΡΓΑΝΤΑΣ.

Οἱ προσ. Γραμματεῖς
Ἰω. Μαυρομιχάλης,
Μ. Βότσαρης.

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ Ζ'.

Τῆς 22 *Μαρτίου* 1873.

Πλήρους γενομένης τῆς Βουλῆς, ἀνεγνώσθησαν τὰ πρακτικὰ τῆς προτεραίας καὶ ἐνεκρίθησαν.

Προσῆλθεν εἶτα καὶ ἔδωκε τὸν νενομισμένον ὅρκον ὁ ἄρτι ἀριχθεὶς βουλευτὴς Καλαμῶν Στ. Οἰκονομόπουλος, ὡς ἐμφαίνεται ἐκ τοῦ ὧδε ἐπισυνημμένου πρωτοκόλλου ὁρκωμοσίας.

ΠΡΩΤΟΚΟΛΛΟΝ ΟΡΚΩΜΟΣΙΑΣ.

Ἐν Ἀθήναις, σήμερον τὴν 22 Μαρτίου τοῦ 1873 ἔτους, προσελθὼν ὁ ἄρτι ἀριχθεὶς καὶ φέρων εἰσιτήριον βουλευτὴς Καλαμῶν Στ. Οἰκονομόπουλος, ἐνώπιον τῆς Βουλῆς, δημοσίᾳ συνεδριαζούσης, ὥμοσε τὸν ὑπὸ τοῦ ἄρθρου 64 τοῦ Συντάγματος νενομισμένον ὅρκον, ἔχοντα οὕτως·

«Ὀμνύω εἰς τὸ ὄνομα τῆς Ἁγίας καὶ Ὁμοουσίου καὶ Ἀδιαιρέτου Τριάδος νὰ φυλάξω πίστιν εἰς τὴν πατρίδα καὶ εἰς τὸν Συνταγματικὸν Βασιλέα, ὑπακοὴν εἰς τὸ Σύνταγμα καὶ εἰς τοὺς νόμους τοῦ Κράτους καὶ νὰ ἐκπληρώσω εὐσυνειδήτως τὰ καθήκοντά μου.»

Ἐπὶ τούτῳ συνετάχθη τὸ παρὸν καὶ ὑπεγράφη ὡς ἕπεται.

Ὁ προσ. πρόεδρος
ΑΝΤ. ΓΕΩΡΓΑΝΤΑΣ.

Ὁ ἱερεὺς
Χαράλ. Φωκᾶς.

Οἱ προσ. Γραμματεῖς
Μ. Βότσαρης,
Ἰω. Μαυρομιχάλης.

Ὁ ὁρκισθεὶς
Στ. Οἰκονομόπουλος.

Εἰσήχθη εἶτα ὑπὸ τοῦ οἰκείου τμήματος καὶ παρεπέμφθη εἰς τύπωσιν ἡ ὑπολειπομένη ἔκθεσις τῆς πλειονοψηφίας ἐπὶ τῆς ἐκλογῆς τῆς ἐπαρχίας Μεσσήνης.

Ἡ Βουλὴ ἐπομένως παραδεχθεῖσα, τὸ προτάσει τινῶν, ὅπως τοῦ λοιποῦ αἱ συνεδριάσεις ἄρχωνται τὴν 1 μ. μ. ὥραν παρεδέχθη, ἵνα συνέλθῃ αὔριον κατὰ τὴν προσδιορισθεῖσαν ὥραν πρὸς ἔναρξιν τῶν ἐπὶ τῶν ἐκλογῶν τῶν βουλευτῶν συζητήσεων.

Ἀνῆλθε τὸ βῆμα κατόπιν εἷς τῶν βουλευτῶν Μέσης. Ἀφοῦ ἐξέφρασε τὸν θαυμασμὸν αὐτοῦ διὰ τὸν μετὰ βραδύτητος καταρτισμὸν τοῦ βουλευτηρίου, φαινόμενον ἄγνωστον ἐν τῇ καινοβουλευτικῇ ἱστορίᾳ ἄλλων ἐθνῶν, ὑπέδειξε δὲ ὡς αἴτιον τοῦ κακοῦ τούτου τὸ ἐλαττωματικὸν τοῦ ἐπικρατοῦντος κανονισμοῦ, καθ' ὃν ἐκλογαὶ ἀναμφισβήτητοι συζητοῦνται ἀναμίξ μετὰ τῶν ἀμφισβητουμένων, ὑπεστήριξε τὴν ὑπ' αὐτοῦ ὑποβληθεῖσαν καὶ ἤδη διανεμηθεῖσαν πρότασιν περὶ τροποποιήσεως τοῦ ὃ ἄρθρου τοῦ κανονισμοῦ τούτου, διότι, ὡς φρονεῖ, διὰ τοιαύτης προτάσεως προωρίστο νὰ κρατυνθῇ ἡ πεποίθησις τοῦ καινοῦ, ὅτι μεταξὺ τινων ἐπιληψίμων ἐκλογῶν ὑπάρχουσι πλεῖσται ὑπέρτεραι πάσης μομφῆς καὶ ἐπικρίσεως.

Ἐξέθηκεν ἕτερος βουλευτὴς Ηλείας, ὅτι καίτοι ἀπορεύγει νὰ εἰσέλθῃ εἰς τὴν οὐσίαν τῆς προτάσεως, καίτοι ἀπέχει νὰ ἐξετάσῃ κατὰ πόσον ἡ Βουλὴ δικαιοῦται πρὸ τοῦ ἐντέλους αὐτῆς καταρτισμοῦ νὰ ἐπιληφθῇ τοιούτου ἀντικειμένου, οὐχ ἧττον φρονεῖ, ὅτι ἡ Βουλὴ δέον νὰ ἀπέχῃ ἐπὶ τοῦ παρόντος τοιαύτης συζητήσεως. Διότι, ὅσῳ καὶ ἂν θεωρηθῇ ἡ ψῆφος αὐτῆς εἰλικρινής, δὲν δύναται νὰ ἀποφυγῃ τὴν μομφήν, ἣν ἤθελεν ἐπιρρίψει ἐπ' αὐτὴν ἡ δυσπιστία καὶ ὁ ἔνοχος λογισμός. Καταλήγων ἐπρότεινε τὴν ἀναβολὴν μέχρι τοῦ καταρτισμοῦ τῆς Βουλῆς.

Ἡ δὲ Βουλὴ ἐρωτηθεῖσα παρεδέξατο δι' ἀναστάσεως τὴν ἀναβολὴν τῆς ἐπὶ τῆς προτάσεως συζητήσεως.

Μεθ' ὃ πρόεδρος ἔλυσε τὴν συνεδρίασιν περὶ ὥραν 3 μ. μ.

Ὁ προσ. πρόεδρος
ΑΝΤ. ΓΕΩΡΓΑΝΤΑΣ.

Οἱ προσ. Γραμματεῖς
Ἰω. Μαυρομιχάλης,
Β. Ν. Βουδούρης.
Μ. Βότσαρης.

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ Η'.

Τῆς 23 *Μαρτίου* 1873.

Ἀπαρτίας γενομένης περὶ ὥραν 1 μ. μ. ἀνεγνώσθησαν τὰ πρακτικὰ τῆς προτεραίας καὶ ἐνεκρίθησαν.

Λαβὼν τὸν λόγον εἷς τῶν βουλευτῶν Καλαβρύτων εἶπεν, ὅτι ἡ Βουλὴ πρὶν ἢ προβῇ εἰς τὴν ἐξέλεγξιν τῶν ἐκλογῶν πρέπει νὰ λύσῃ τὸ προκαταρκτικὸν ζήτημα τοῦ τετάρτου βουλευτοῦ Φθιώτιδος, ἀποφανθεὶς ὑπὲρ τῆς εἰσόδου τοῦ πλειονοψηφοῦντος Χατζοπούλου, ὡς ἄλλοτε παρόμοιον ζήτημα ἔλυσεν ἡ Βουλή.

Μετὰ μακρὰν καὶ παρατεταμένην ἐπὶ τοῦ ἀντικειμένου συζήτησιν, καθ' ἣν τινες μὲν ὑπεστήριξαν τὴν πρότασιν κατακρίναντες τὴν ἄρνησιν τῆς διοικητικῆς ἀρχῆς πρὸς ἔκδοσιν εἰσιτηρίου ὡς ἐναντίαν τοῦ νόμου, ἄλλοι δὲ ἀποδεχθέντες ὡς ὀρθὴν τὴν κατὰ τῆς διοικητικῆς ἀρχῆς ἐξενεχθεῖσαν μομφὴν ἐπὶ τῇ ἀρνήσει εἰσιτηρίου εἰς τὸν πλειοψηφήσαντα, ἀπέκρουσαν ὅμως τὴν περὶ εἰσόδου αὐτοῦ πρότασιν, ἀφοῦ ἤδη ἠνοίχθησαν τὰ ἔγγραφα καὶ τὸ οἰκεῖον τμῆμα ἀπεφήνατο γνώμην, ἕτεροι δὲ ἐδικαιολόγησαν τὴν διαγωγὴν τῆς διοικητικῆς ἀρχῆς ὡς νόμιμον καὶ λογικήν, παρελθὼν ἐπὶ τὸ βῆμα ὁ πρωθυπουργὸς ἔδωκεν ἐξηγήσεις ἐπὶ τῆς διαγωγῆς τῆς διοικητικῆς ἀρχῆς, δικαιολογήσας τὴν ἄρνησιν ταύτης πρὸς τὴν ἔκδοσιν τοῦ εἰσιτηρίου ὡς πρὸς τὸν τέταρτον βουλευτὴν ὡς νόμιμον καὶ ὡς ἀπόρροιαν τοῦ σεβασμοῦ αὐτῆς πρὸς τὴν ἀπόφασιν τοῦ συλλόγου καὶ ἐξέφρασε τὴν ἀπορίαν αὐτοῦ πρὸς τοὺς ἀντιρρονοῦντας, οἵτινες ἄλλοτε κατεξανέστησαν κατ' ἐκείνων τῶν διοικητικῶν ἀρχῶν, αἵτινες ἠρνήθησαν νὰ ἐκδώσωσιν εἰσιτήρια ἢ ἐξέδωκαν τοιαῦτα ἐναντίον τῆς ἀποφάσεως τοῦ συλλόγου.

Ἑτέρου τινὸς δικαιολογήσαντος τὴν διαγωγὴν τῆς διοικητικῆς ἀρχῆς, ἣν ὑπηνίξατο ὁ πρωθυπουργός, καὶ ὑποστηρίξαντος ὅτι καὶ ἡ παροῦσα κυβέρνησις ἠκολούθησε τὴν νομολογίαν διὰ τῶν ὑπουργικῶν της ὁδηγιῶν, ἣν καθιέρωσεν ἡ προηγουμένη

κυβέρνησις, ἐγένετο πρότασις περὶ ἀναβολῆς τῆς λύσεως τοῦ πρακειμένου ζητήματος μέχρις οὗ τυπωθῇ καὶ διανεμηθῇ ἡ ἐπὶ τῆς ἐκλογῆς τῆς ἐπαρχίας Φθιώτιδος ἔκθεσις τοῦ οἰκείου τμήματος. Μετὰ μακρὰν συζήτησιν ἐπὶ τῆς θέσεως τοῦ ζητήματος ἡ Βουλὴ παρεδέχθη δι' ἀναστάσεως τὴν ἀναβολὴν μέχρι τῆς τυπώσεως καὶ διανομῆς τῆς ἐκθέσεως.

Ἤρξατο ἀκολούθως ἡ ἐπὶ τῆς ἐκλογῆς τῶν βουλευτῶν Αἰγιαλείας συζήτησις.

Λαβὼν τὸν λόγον εἷς τῶν βουλευτῶν ὑπεστήριξεν ἰδίως τὸ ἄκυρον τῆς ἐκλογῆς τοῦ δήμου Αἰγείρας κατὰ τὴν γνωμοδότησιν τῆς πλειοψηφίας τοῦ τμήματος, διότι ἡ ἐκλογὴ ἐνηργήθη ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ καταλόγου τοῦ **1871** μὴ ἀναθεωρηθέντος, καὶ διότι ἐψήφισαν πολλοὶ ἑτεροδημόται καὶ ἀνήλικοι, ὡς ἐμφαίνεται ἐκ τῶν προσαχθέντων πιστοποιητικῶν.

Τοῦτον ἀντέκρουσεν ὁ βουλευτὴς Αἰγίου ἰσχυρισθείς, ὅτι, μὴ ὑπάρχοντος τοῦ ἀναθεωρηθέντος καταλόγου, ἡ διοικητικὴ ἀρχὴ διέταξε νὰ ἐνεργηθῇ ἡ ἐκλογὴ ἐπὶ τοῦ τελευταίου ὁριστικοῦ καταλόγου τοῦ **1871**, τοῦθ' ὅπερ οὐδόλως ἐπέδρασεν ἐπὶ τοῦ ἀποτελέσματος τῆς ἐκλογῆς, ἀποκρούσας τελευταῖον τὴν ψηφοφορίαν ἀνηλίκων καὶ ἑτεροδημοτῶν.

Ἑτέρου τινὸς ὑποστηρίξαντος τὸ ἄκυρον τῆς ἐκλογῆς καὶ τοῦ ἑτέρου δήμου Βουρῶν, ἕνεκα τῶν κυβερνητικῶν ἐπεμβάσεων, καὶ ἰδίως τῆς διαλύσεως τοῦ ἐπαρχιακοῦ Συμβουλίου, τῆς μεταβολῆς τοῦ τόπου τῆς ψηφοφορίας καὶ τῆς ὑποσχέσεως τῆς διαιρέσεως τοῦ δήμου Αἰγίου, ἀπήντησεν ὁ ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν ὑπουργός, ὅτι οὐδὲν ἐπαρχιακὸν συμβούλιον διέλυσεν, ὅτι εἰς τὰς αἰτήσεις τῶν πολιτῶν περὶ διαιρέσεως τοῦ δήμου, προτεινομένης ἤδη ἀπὸ τοῦ **1865**, ἀπήντησεν, ὅτι οὐδὲν δύναται νὰ ἐνεργήσῃ πρὸ τῶν ἐκλογῶν, καὶ ὅτι ὁ τόπος τῆς ψηφοφορίας μετηνέχθη ἐγκαίρως διὰ λόγους σπουδαίους.

Τεθέντος τοῦ θέματος περὶ ἐπικυρώσεως τῆς ἐκλογῆς τῆς ὅλης ἐπαρχίας ἡ Βουλὴ παρεδέξατο τὸ ἔγκυρον τῆς ἐκλογῆς καὶ νομίμους βουλευτὰς αὐτῆς τοὺς Κ. Θεοδώρου καὶ Α. Μιχαλόπουλον.

Παρεδέξατο κατόπιν ἡ Βουλὴ ἄνευ ἀντιρρήσεως τὸ ἔγκυρον τῶν ἐκλογῶν.

1) Αἰγίνης καὶ νόμιμον αὐτῆς βουλευτὴν τὸν Σ. Λογιωτατίδην.

2) Ἄνδρου καὶ νομίμους βουλευτὰς αὐτῆς τοὺς Ι. Κυριακοῦ, Μ. Καΐρην Ὀρφανὸν καὶ Νικόλαον Μαυροκορδάτον.

3) Ἄργους καὶ νομίμους βουλευτὰς αὐτῆς τοὺς Δ. Τσωκρῆν, Δ. Δανόπουλον καὶ Δ. Βούλγαρην.

4) Ἀττικῆς καὶ νομίμους αὐτῆς βουλευτὰς τοὺς Δ. Καλλιφρονᾶν, Σ. Σούτσον, Ὀθ. Μακρυγιάννην, Σ. Κολιάτσον, Π. Πετράκην καὶ Δ. Ῥάλλην.

5) Βάλτου καὶ νομίμους βουλευτὰς αὐτῆς Α. Ἴσκον καὶ Κ. Στράτον.

6) Βονίτσης καὶ Ξηρομέρου καὶ νομίμους βουλευτὰς τοὺς Δ. Γρίβαν, Γ. Γεροβασάσην καὶ Χ. Κατσικογιάννην.

Μεθ' ὃ ὁ πρόεδρος ἔλυσε τὴν συνεδρίασιν περὶ ὥραν 7 μ. μ.

Ὁ προσ. Πρόεδρος
ΑΝΤ. ΓΕΩΡΓΑΝΤΑΣ.

Οἱ προσ. Γραμματεῖς
Ἰω. Μαυρομιχάλης,
Μ. Βότσαρης.
Δ. Ῥάλλης,
Ν. Φαρμάκης.

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ Θ'.

Τῆς 24 *Μαρτίου* 1873.

Τῆς Βουλῆς συμπληρωθείσης περὶ ὥραν 1 μ. μ. ἀνεγνώσθησαν τὰ πρακτικὰ τῆς προτεραίας καὶ ἐνεκρίθησαν.

Ἀναγγείλαντος τοῦ προέδρου, ὅτι αὔριον θέλει ψαλῇ δοξολογία ἐπὶ τῇ ἐθνικῇ ἑορτῇ τῆς 25 Μαρτίου ἐν τῷ καθεδρικῷ ναῷ, ἡ Βουλὴ ἀπεφάσισε νὰ παρευρεθῇ ἐν αὐτῇ σύμπασα.

Ἤρξατο ἡ ἐπὶ τῆς ἐκλογῆς τῆς ἐπαρχίας Γόρτυνος συζήτησις.

Λαβὼν τὸν λόγον ὁ εἰσηγητὴς τῆς ἐκλογῆς ταύτης ἀνέπτυξε διὰ μακρῶν τὰς ἐκ τῆς μελέτης τῶν ἐγγράφων ἐντυπώσεις αὐτοῦ, εἶπεν ὅτι ἀμφότεραι αἱ μερίδες διηγωνίζοντο περὶ τὴν νόθευσιν τοῦ νόμου καὶ περὶ τὴν ἐξασφάλισιν τῆς ἐκλογῆς, κατὰ συνέπειαν συνεπέρανεν, ὅτι ἡ ἐκλογὴ αὕτη εἶναι καθ' ὅλα ἀκυρωτέα, ἢ τοὐλάχιστον ὅτι ἔδει νὰ ζητηθῶσι πληροφορίαι πλειότεραι. Τούτου ἕνεκα διαφωνήσαντος πρὸς τὰ μέλη τοῦ οἰκείου τμήματος ἀνετέθη εἰς ἕτερον ἡ ἐπὶ τῆς ἐκλογῆς εἰσήγησις.

Παρελθὼν εἰς τὸ βῆμα ἀκολούθως εἷς τῶν ἐκ Γόρτυνος βουλευτῶν ἐπεχείρησε ν' ἀποδείξῃ δι' ἱστορικῆς εἰσαγωγῆς, ὅτι οἱ ἀντίπαλοι αὐτοῦ οὐδέποτε ἴσχυσαν ἐν τῇ ἐπαρχίᾳ ταύτῃ, ὅτι ἂν ἄλλοτε ἐπέτυχον τοῦτο προῆλθεν ἐκ τῆς συνδρομῆς τῆς ἐξουσίας καὶ ὅτι ἡ πολιτικὴ αὐτῶν ἀδυναμία ἐπηύξησεν ἔτι μᾶλλον ἐκ τῆς ἑνώσεως αὐτῶν, ἣν ψυχρῶς ἢ δυσαρέστως ἀπε-

δέχθη ἡ ἐπαρχία. Ἀπέκρουσεν ἀκολούθως τὰς κατὰ τῆς ἐκλογῆς αἰτιάσεις καὶ ἀνήρεσε διὰ μακρῶν τὰς σκέψεις τῆς πλειονοψηφίας τοῦ τμήματος, ὑποστηρίζας τὸ νόμιμον τῆς ἐκλογῆς.

Ἑτέρου τινὸς ἀποκρούσαντος τοὺς ἰσχυρισμοὺς τοῦ προαγορεύσαντος καὶ ἰσχυρισθέντος ὅτι αὐτὸ καὶ μόνον τὸ ἐξαγόμενον τῆς ἐκλογῆς τοῦ δήμου Μυλάντου ἀποδεικνύει τὸ ἄκυρον αὐτοῦ ὡς καὶ αἱ ἐν τοῖς δήμοις Ἐλευσῖνος καὶ Τρικολλώνων ἀνωμαλίαι τὸ ἄκυρον αὐτῶν, ἄλλου δέ τινος προτείναντος τὸ ἄκυρον τῆς ὅλης ἐκλογῆς, ἔλαβε τὸν λόγον ἕτερος τῶν ἐκ Γόρτυνος βουλευτῶν πρὸς ὑποστήριξιν τοῦ ἐγκύρου τῆς ἐκλογῆς. Ἀλλὰ, πολλῶν προτεινάντων τὴν ἀναβολήν, ὁ Πρόεδρος ἔλυσε τὴν συνεδρίασιν περὶ ὥραν 7 μ. μ.

Ἀγορεύοντος τοῦ κ. Γόντικα καί τινος τῶν βουλευτῶν προτείναντος τὴν ἀναβολήν, τοῦ δὲ προέδρου λύσαντος τὴν συνεδρίασιν καὶ ἀπελθόντος, ὁ πρεσβύτερος τῶν παρόντων κ. Γ. Μπούμπουλης καὶ τούτου ἀποχωρήσαντος ὁ κ. Γ. Ζωγιὸς, τῇ προσκλήσει βουλευτῶν, κατέλαβε τὴν ἕδραν τοῦ προέδρου, τοῦ κ. Μακρυγιάννη κατέχοντος μίαν τῶν ἑδρῶν τῶν Γραμματέων.

Ἀναγνωσθέντος τοῦ ὀνομαστικοῦ καταλόγου καὶ ἐν ἀπαρτίᾳ τῆς Βουλῆς εὑρεθείσης διὰ τῆς παρουσίας ἑκατὸν βουλευτῶν, ἀνῆλθε τὸ βῆμα ὁ βουλευτὴς Οἰτύλου κ. Δ. Σαράβας, ὅστις ἀφοῦ ἐξέφρασε τὴν λύπην του διὰ τὴν ἀποχώρησιν ταύτην τοῦ Προέδρου, ἐκθέμενος ὅτι τοιαύτη ἀποχώρησις καθιεροῖ προηγούμενον ἐπιβλαβὲς, παραβιάζει τὴν αὐτονομίαν τοῦ Κοινοβουλίου καὶ καταστρέφει τὴν ἐλευθερίαν καὶ τὴν ὕπαρξιν αὐτοῦ, ἐπρότεινεν ἵνα ἡ Βουλὴ ἐκφράσῃ τὴν λύπην της διὰ τὴν ἀποχώρησιν τοῦ Προέδρου, ἐναντίον τῆς διαμαρτυρίας πολλῶν βουλευτῶν καὶ ἀναγνωρίσῃ ὅτι ὁ πρεσβύτερος τῶν παρόντων βουλευτῶν κ. Γ. Ζωγιὸς κατέλαβε τὴν ἕδραν τοῦ Προέδρου συμφώνως πρὸς τὸν Κανονισμὸν τῆς Βουλῆς.

Μετά τινα ἐπὶ τῆς προτάσεως ταύτης συζήτησιν, καθ' ἣν τινες ὑπεστήριξαν αὐτὴν, ἕτεροι δὲ ἐζήτησαν τὴν ἀπόρριψιν αὐτῆς, ἢ τὴν ἀναβολὴν τῆς ἐπ' αὐτῆς συζητήσεως, ἐγένετο ἔνστασις περὶ μὴ ἀπαρτίας τοῦ Σώματος.

Ἀναγνωσθέντος ἑπομένως τοῦ ὀνομαστικοῦ καταλόγου καὶ εὑρεθέντων παρόντων ἐννενήκοντα καὶ ἓξ βουλευτῶν, ἡ Βουλὴ παρεδέξατο δι' ἀναστάσεως τὴν οὕτω διατυπωθεῖσαν πρότασιν ὑπὸ τοῦ βουλευτοῦ Οἰτύλου Δ. Σαράβα.

«Προτείνω, ἵνα ἡ Βουλὴ ἐκφράσῃ τὴν λύπην της, διότι ὁ Πρόεδρος αὐτῆς ἐναντίον τῆς διαμαρτυρήσεώς της ἐγκατέλιπε

τὴν ἕδραν καὶ ἀναγνωρίζει ὅτι ὁ κ. Γ. Ζωχιὸς ὡς πρεσβύτερος τῶν παρόντων κατέλαβε τὴν ἕδραν τοῦ προέδρου συμφώνως μὲ τὸν Κανονισμόν.»

Ὑπομνήσας εἶτα ὁ Πρόεδρος, ὅτι αὔριον θέλει ψαλῇ δοξολογία ἐν τῷ καθεδρικῷ ναῷ ἐπὶ τῇ ἐθνικῇ ἑορτῇ τῆς 25 Μαρτίου καὶ ἀναβαλὼν τὴν ἐξακολούθησιν τῆς ἐπὶ τῆς ἐκλογῆς Γόρτυνος συζητήσεως εἰς τὴν προσεχῆ Δευτέραν (26 τ. μ.) ὥραν 1 μ. μ. ἔλυσε τὴν συνεδρίασιν περὶ ὥραν 10 μ. μ.

Ὁ προσ. Πρόεδρος
ΑΝΤ. ΓΕΩΡΓΑΝΤΑΣ.

Οἱ προσ. Γραμματεῖς
Ἰ. Μαυρομιχάλης,
Δ. Γ. Ῥάλλης.

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ Γ.

Τῆς 26 *Μαρτίου* 1873.

Ἀπαρτίας γενομένης περὶ ὥραν 1 μ. μ. ἀνεγνώσθη τὸ πρῶτον μέρος τῶν πρακτικῶν τῆς προτεραίας, τὸ μέχρι τῆς ὑπὸ τοῦ προέδρου λύσεως τῆς συνεδριάσεως.

Ἀρξαμένης δὲ τῆς ἀναγνώσεως καὶ τοῦ δευτέρου μέρους τῶν πρακτικῶν, τινὲς ἰσχυρίσθησαν ὅτι τὰ μετὰ τὴν ἀναχώρησιν τοῦ προέδρου γενόμενα οὐδὲν ἔχουσι κῦρος, ἕτεροι δὲ ἀφηγηθέντες ταῦτα ὑπεστήριξαν τὸ ἔγκυρον αὐτῶν, ἰσχυρισθέντες ὅτι τοῦ προέδρου οὐδόλως δικαιουμένου νὰ λύσῃ τὴν συνεδρίασιν ἄνευ τῆς συγκαταθέσεως τῆς Βουλῆς, ὀρθῶς καὶ συμφώνως μὲ τὸν κανονισμὸν ἡ πλειοψηφία ἐξηκολούθησε συνεδριάσασα, καὶ κατὰ συνέπειαν ἀπῄτησαν τὴν ἐπίσημον συμπλήρωσιν τῶν πρακτικῶν, ἄλλοι δὲ δικαιολογήσαντες τὴν λύσιν τῆς συνεδριάσεως ὡς ἀμέτοχον ἐνόχου ὀπισθολογισμοῦ ὑπεστήριξαν, ὅτι ἀφοῦ ἅπαξ εἴτε δικαίως εἴτε ἀδίκως ἐκηρύχθη λελυμένη ἡ συνεδρίασις, ἡ Βουλὴ δὲν ἠδύνατο πλέον νὰ ἐξακολουθήσῃ συνεδριάζουσα ἄνευ τοῦ νομίμου αὐτῆς προέδρου, ὅτι δὲ μόνον ἡ Βουλὴ ἐν νομίμῳ συνεδριάσει ἠδύνατο νὰ ἐξασκήσῃ τὸ δικαίωμα τῆς ἐπιτιμήσεως, παρῆλθεν ἐπὶ τὸ βῆμα ὁ πρωθυπουργός, ὅστις διὰ μακρῶν ἰσχυρισθείς, ὅτι οὔτε συνεδρίασις ἠδύνατο νὰ χωρήσῃ εὐθὺς ἀμέσως μετὰ διάλυσιν συνεδριάσεως, οὔτε πρόεδρος ἕτερος νὰ ἐγκαθιδρυθῇ, ὅτι γεγονότα τοιαῦτα ὅλως πρωτοφανῆ ἐν τῇ κοινοβουλευτικῇ ἱστορίᾳ τῶν ἐθνῶν, δὲν ἀπορρέουσιν ἐκ τῆς ἀσαφείας τοῦ νόμου, ἀλλ' ἐκ τῆς ἀτομικῆς φιλοτιμίας, ἐξέφρασεν εἶτα πεποίθησιν ὅτι ἡ ζητουμένη ἀναγνώρισις τῶν

τοιούτων γεγονότων ἀντιβαίνει εἰς τοὺς νόμους καὶ κατὰ συνέπειαν ἀπέκρουσε τὴν ἐν τοῖς ἐπισήμοις πρακτικοῖς καταχώρισιν.

Ἑτέρων τινῶν ἀποκρουσάντων τοὺς ἰσχυρισμοὺς τοῦ προαγορεύσαντος καὶ ὑποστηριξάντων τὴν συμπλήρωσιν τῶν πρακτικῶν ὡς σύμφωνον μὲ τὸν νόμον, ὅτι οὐδεὶς δικαιοῦται νὰ διαλύῃ ἄνευ τῆς συγκαταθέσεως τοῦ Σώματος τὰς συνεδριάσεις, ὅτι ἐὰν ὑπερισχύσῃ ἡ ἐναντία γνώμη, τὰ δικαιώματα τῆς πλειοψηφίας ἀνατρέπονται, οὕτω δὲ ἀνοίγεται ῥῆγμα δεινὸν κοινοβουλευτικόν, ὁ πρόεδρος ἐκήρυξε περαιωμένην τὴν συζήτησιν.

Τεθέντος τοῦ θέματος, ἐὰν πρέπῃ νὰ συμπεριληφθῶσιν ἐν τοῖς ἐπισήμοις πρακτικοῖς τὰ μετὰ τὴν ἀποχώρησιν καὶ τὴν ἐναντίαν τῆς διαμαρτυρήσεως τῆς πλειοψηφίας διάλυσιν τῆς συνεδριάσεως ὑπὸ τοῦ προέδρου γεγονότα, ἡ Βουλὴ παρεδέχθη τὴν πρότασιν δι' ὀνομαστικῆς κλήσεως ὑπὸ τὴν ἐπιτήρησιν τῶν ψηφολεκτῶν Γ. Προβελεγίου καὶ Ν. Βαρδιτσιώτη διὰ ψήφων 93 κατὰ 86, κατὰ τὸ ὧδε προσαρτώμενον πρωτόκολλον ψηφοφορίας.

Πρωτόκολλον ψηφοφορίας τῶν κυρίων βουλευτῶν

ἐπὶ τοῦ ἑξῆς ζητήματος.

« Παραδέχεται ἡ Βουλὴ ν' ἀναγνωσθῶσι τὰ πρακτικὰ τῆς συνεδριάσεως, ἧς πρόεδρος ἦτον ὁ κ. Ζωχιὸς, ναὶ ἢ ὄχι; »

Κωνστ. Θεοδώρου ..... Ν	Γ. Γεροβανάσης ..... Ο
Α. Μιχαλόπουλος ..... Ο	Χρ. Κατσικογιάννης ..... Ο
Σπυρ. Λογιωτατίδης ..... Ο	Κ. Πλαπούτας ..... Ο
Ἰω. Κυριακὸς ..... Ν	Θ. Κορομαντζος ..... Ο
Μ. Καΐρης Ὀρφανὸς ..... Ο	Κ. Γεωργιάδης ..... Ο
Νικόλ. Α. Μαυροκορδάτος ..... Ν	Στέφ. Ἀναστασιάδης ..... Ο
Νικολ. Δ. Τσώρτς ..... Ν	Θεόδ. Κολοκοτρώνης ..... Ο
Ἀνδρ. Δεσπόπουλος ..... Ν	Ἀθανάσιος Γόντικας ..... Ο
Ἀτων. Βουλγαρης ..... Ν	Νεων. Πετροπουλάκης ..... Ο
Δημ. Καλλιφρονᾶς ..... Ο	Κ. Κοσσονάκος ..... Ν
Σχαρλ. Σούτσος ..... Ν	Ἰω. Γ. Ἀνδρίτσου ..... ἀρνεῖται
Ὄθων Μαυρογιάννης ..... Ο	Ἰω. Σαφάκας ..... Ο
Στυλ. Κολιάτσος ..... Ν	Χριστομ. Λιδωρίκης ..... Ν
Πυρικλῆς Πετράκης ..... Ν	Ν. Παπαμιχαλόπουλος ..... Ν
Δημ. Ῥάλλης ..... Ν	Ἰω. Καπιτσίνης ..... Ν
Ἀθ. Ἴσκος ..... Ν	Γ. Μίλησης ..... Ν
Κ. Στράτος ..... Ο	Ἰω. Ζέρβας ..... Ο
Δημήτρ. Γρίβας ..... Ο	Δ. Βουλπιώτης ..... Ο

Κ. Γιολδάσης ..... Ο	Ἰω. Ἰωάννου ..... Ν
Δ. Δημητριάδης ..... Ο	Γεώρ. Κούστας ..... Ο
Τ Κουτρουβέλης ..... Ο	Ἀριστ. Μεντζελόπουλος .... Ο
Κωνστ. Δομβαρδος .. .. .. Ν	Νικόλ. Μηλιαρέσης ..... Ν
Νικόλ. Ε. Λοντζης ..... Ν	Ἀγαμ. Μεταξᾶς .... Ν
Διον. Κολλυβᾶς ..... Ν	Σπυρ. Μοντεσαντος Μπουλελᾶς Ο
Ἰω. Νέγκας ..... Ν	Μ. Ἰγγλέσης ..... Ο
Ἀνδρ. Γαΐτας Φωκαρβδης .. Ν	Κοσμ. Παναρετος ..... Ν
Ἀνδρ. Λύγερινὸς ..... Ν	Δημ. Ῥαπτάκης .... Ν
Θ. Δαραλέξης ..... Ν	Ἀναστ. Βαρβαρῖγος .. .... Ν
Λύγερ. Πετραλιᾶς ..... Ο	Θ. Θερμογιάννης .... Ν
Χρ. Στεριόπουλος ..... Ν	Δ. Σαρρηγιάννης .. .. Ν
Στέφ. Στεφανόπουλος ..... Ν	Κ. Κατσικόπουλος .. .... Ν
Λ. Κατσίνας ..... Ο	Γ. Βακαλόπουλος ..... Ν
Ἀναγν. Δημητρίου ..... Ν	Ν. Λεωπουλος ..... Ο
Δημ. Κλίμακας ..... Ν	Ἰω. Βαλασόπουλος ..... Ν
Ἀριστομένης Βαλέττας .... Ο	Ἀναστ. Κορφιωτάκης ..... Ν
Ἀντ. Λαγκαδᾶς	Νικήτας Βαρδιτσιώτης .. Ν
Γερ Βαλλιάνος ..... Ν	Λεων. Μαυρομιχαλης ..... Ν
Βαρβαρῖγος Πήλλικας .... Ο	Ἀντ. Γεωργαντᾶς ..... Ο
Εὐστ. Πεταλλᾶς ..... Ο	Γ. Λάππας ..... Ο
Θρ. Λ. Ζαΐμης ..... Ν	Σπ. Βαλαωρίτης ..... Ο
Ἀργύρ. Διαμαντόπουλος .. Ν	Ἀγγ. Φ. Καλκάνης ..... Ο
Ἀθαν. Π. Πετιμεζᾶς ..... Ν	Ἰωάν. Σ. Χαλικιᾶς ..... Ν
Ἀθαν. Γ. Πετιμεζᾶς ..... Ν	Ἀρ. Ῥούκης ..... Ο
Γεώργ. Κ Παπαδαίος .. .. Ν	Αλ. Παπαλουκᾶς ..... Ο
Κωνστ. Φλέσσας ..... Ο	Ἰωάν. Παπαζαφειρόπουλος .. Ν
Περ. Μαυρομιχάλης ..... Ν	Χρ. Χριστόπουλος ..... Ν
Σταῦρος Οἰκονομόπουλος .. Ο	Φίλιππος Βάρδαγλης .... .. Ν
Ἰω. Τζιώτης ..... Ο	Ἀριστείδης Σακελλαρόπουλος. Ν
Γ. Καραβᾶς ..... Ο	Δημ. Ζέγγλης ..... Ο
Ἀλέξ. Κοντόσταυλος ..... Ν	Ἠλ. Φλέσσας ..... Ο
Κων. Π. Οἰκονόμου ..... Ο	Βασίλ. Μπούντουνας .. .... Ο
Ἰω. Χωρεπισκοπίδης .. .... Ν	Ἀλέξ. Βάσσος ..... Ο
Ἰωάννης Ἀντωνιάδης ..... Ο	Γ. Μαλέας .. .. Ο
Ν. Βασιλάκης τοῦ Ἡλιοῦ .... Ν	Γερ. Ζωχιός ..... Ν
Ἀθαν. Παραμυθιώτης ..... Ο	Νικ. Παγκράτης .....
Δημ. Λοράνδος ..... Ν	Σπυρ. Ζερβός ..... Ο
Ἀναστ. Δημητριάδης ..... Ο	Ἐπ. Δελιγεώργης ..... Ο
Ἰω. Δεληγιάννης .... Ν	Σταμ. Μακρῆς ..... Ο

Σπύλ. Ἀντωνόπουλος ..... Ο	Ν. Καράπαυλος ..... Ν
Γ. Φεσσᾶς .... Ο	Ἀθ. Μισυρλῆς .. .. Ν
Κ. Δυμπερόπουλος ..... Ο	Δημ. Τριγγέτας .. .. Ν
Α. Κυριακίδης ..... Ο	Γ. Κόκκινος ..... Ο
Γ. Προβελέγιος ..... Ο	Γ. Δελλαπόρτας .. .. Ο
Ν. Χατζόπουλος ..... Ο	Ἰω. Δεστούνης ..... Ο
Κ. Κρίσπης .. .. Ν	Ἰω. Δουλίδης .. .. Ν
Μιχ. Δαμκράλης	Κ. Ἐπιφανίου ..... Ν
Μ. Βότσαρης ..... ἀρνεῖται	Δ. Ι. Κουνουπιώτης ..... Ν
Ν. Φαρμάκης .. .. Ο	Ἀνδρ. Μανοῦσος .. .. Ν
Ν. Καναβός ..... Ο	Δημ. Χρηστίδης .. .. Ο
Κ. Εὐθυμιόπουλος ..... Ν	Ν. Σοῦτσος ..... Ο
Π. Ἰατροῦ .... Ο	Κ. Πλατύς .. ..
Ἀλ. Πετσάλης ..... Ν	Γ. Μπούμπουλης ..... Ν
Ἐπαμ. Βιρβίλης .. .. Ο	Δ. Δρόσος .. .. Ο
Δημήτριος Σαράβας .... .. Ν	Ἰω. Χαλλώνης .....
Μιχ. Καπετανάκος ..... Ο	Γρηγ. Μαυρομαρᾶς .. .... Ο
Ἰω. Μαυρομιχάλης ..... Ν	Σ. Σωτηρόπουλος ..... Ν
Πέτρος Μαυρομιχάλης .... Ν	Θ. Ἀναστασόπουλος ..... Ν
Χ. Κανελλόπουλος ..... Ο	Γ. Γεωργακόπουλος .. .... Ν
Ἀντ. Οἰκονομόπουλος .... Ο	Π. Σκαλτσοδήμος ..... Ν
Ἀγαμ. Χριστόπουλος .. .. Ν	Γ. Στάϊκος ..... Ν
Πολ. Κωσταντᾶς .. .... Ν	Σταμ. Κορυζῆς ..... Ν
Θεόδ. Ῥωμαῖος ..... Ν	Ἰω. Δροσινός .. .. Ο
Ἀναστ. Τρύφωνας	Δ. Γ. Βούλγαρης .. .. Ν
Ὀθ. Πυλαρινός .. .. Ο	Θ. Γκίκας .. .. Ν
Μιχ. Χαριτάτος ..... Ο	Θ. Θεοδωράκης ..... Ν
Διον. Δελλαπόρτας .. .... Ο	Θεμ. Παπακώστας .. .... Ο
Γ. Κάγκας	Δημ. Τσιριμῶκος ..... Ν
Εὐθ. Κεχαγιᾶς ..... Ν	Ἰω. Χατζίσκος ..... Ν
Α. Καραλίβανος .. .. Ν	.....
Π. Τζαμάλας .. .. Ο	Βασ. Ν. Βουδούρης .. .. .. Ο
Θ. Κανακάρης ..... Ν	Δημ. Ν. Κριεζώτης ..... Ν
Εὐστ. Ἡλιόπουλος ..... Ο	Γεωργ. Τ. Θωμᾶς .. .. .. Ο
Π. Χαλικιόπουλος ..... Ο	Ζήσης Α. Ἰατρός ..... Ο
Ἀρ. Μπουκαούρης	Ν. Ἀγγελικάρας .. .. Ο
Ἀρ. Κοντογούρης .. .. Ν	Μιλτ. Κ. Κανάρης .. .. .. Ν

Μετὰ τὴν παραδοχὴν τῆς προτάσεως ταύτης ὁ πρόεδρος ὑπέβαλε τὴν ἀπὸ τῆς προεδρείας παραίτησίν του ὡς μὴ δυνά-

μένος μετά τοιαύτην επιτίμησιν νά διευθύνῃ τάς συζητήσεις τοῦ Σώματος. Ἀλλά, τῆς παραιτήσεως μή γενομένης δεκτῆς, ὁ πρόεδρος ἐξηκολούθησε τά καθήκοντά του.

Ἤρξατο ἡ ἐξακολούθησις τῆς ἐπί τῆς ἐκλογῆς Γόρτυνος συζητήσεως.

Μετά μικράν ἐπ' αὐτῆς ἀγόρευσιν βουλευτοῦ τινος ἐκ Γόρτυνος, ὁ πρόεδρος ἐκήρυξε περαιωμένην τήν συζήτησιν. Ἡ δέ Βουλή παρεδέχθη

1) Τό ἄκυρον τῆς ἐκλογῆς τοῦ δήμου Μυλάντος·

2) Τό ἄκυρον τῆς ἐκλογῆς τοῦ δήμου Τρικολλώνων καί τήν ἐπανάληψιν αὐτῶν·

3) Τό ἔγκυρον τῆς ἐκλογῆς τῶν λοιπῶν ἐννέα δήμων, δι' ειδικῆς ἐφ' ἑνός ἑκάστου θέματος ψηφοφορίας δι' ἀναστάσεως.

Μετά τινα ἑπομένως συζήτησιν ἐπί τῆς ἐκλογῆς τῆς ἐπαρχίας Γυθείου, καθ' ἣν ἀμφότεροι οἱ ἐνδιαφερόμενοι ὑπεστήριξαν τό ἔγκυρον ἤ ἄκυρον δήμων τινῶν, ἡ Βουλή ἀπέρριψε δι' ἀναστάσεως 1) τό ἄκυρον τῆς ὅλης ἐκλογῆς· 2) τό ἄκυρον τῆς ἐκλογῆς τοῦ δήμου Καρυουπόλεως. Προταθέντος εἶτα τοῦ ἐγκύρου τῆς ὅλης ἐκλογῆς, ἡ Βουλή παρεδέχθη δι' ἀναστάσεως τό ἔγκυρον τῆς ἐκλογῆς τῆς ἐπαρχίας Γυθείου καί νομίμους αὐτῆς βουλευτάς τούς Κ. Κοσσονάκον καί Λ. Πετροπουλάκην.

Προβᾶσα εἶτα ἡ Βουλή παρεδέχθη ἄνευ ἀντιρρήσεως καί δι' ειδικῆς ἐφ' ἑκάστης ψηφοφορίας δι' ἀναστάσεως τό ἔγκυρον τῶν ἐκλογῶν τῶν ἑξῆς ἐπαρχιῶν·

1) Δωρίδος καί νομίμους αὐτῆς βουλευτάς τούς Ι. Ἀνδρίτσου, Ι. Σαφάκαν καί Α. Λοιδωρίκην.

2) Ἐπιδαύρου Λιμηρᾶς καί νομίμους αὐτῆς βουλευτάς τούς Ν. Παπαμιχαλόπουλον καί Ι. Καπιτσίνην.

3) Ἐρμιονίδος καί νομίμους αὐτῆς βουλευτάς τούς Γ. Μίλησην καί Ι. Ζέρβαν.

4) Εὐρυτανίας καί νομίμους αὐτῆς βουλευτάς τούς Δ. Βουλπιώτην, Κ. Γιολδάσην, Δ. Δημητριάδην καί Τ. Κουτρουβέλην.

5) Ζακύνθου καί νομίμους αὐτῆς βουλευτάς τούς Κ. Λομβάρδον, Ν. Λούντζην, Δ. Κολυβᾶν, Ι. Νέγκαν καί Α. Φωσκάρδην.

6) Ἠλείας καί νομίμους αὐτῆς βουλευτάς τούς Α. Αὐγερινόν, Σ. Στεφανόπουλον, Α. Πετραλιᾶν, Χ. Στεριόπουλον καί Θ. Δαραλέξην.

7) Θηβῶν καί νομίμους βουλευτάς τούς Λ. Κατσίναν, Α. Δημητρίου καί Δ. Κλίμακαν.

8) Θήρας καί νομίμους βουλευτάς τούς Α. Βαλέτταν, Γ. Βαλλιάνον καί Α. Λαγκαδᾶν.

Προταθείσης εἶτα ἀναβολῆς καί γενομένης ψηφοφορίας δι' ὀνομαστικῆς κλήσεως ὑπό τήν ἐπιτήρησιν τῶν ψηφολεκτῶν Γ. Προβελεγίου καί Ἀθ. Π. Πετιμεζᾶ, ἡ Βουλή παρεδέχθη αὐτήν διά ψήφων 83 κατά 82 κατά τό ὧδε προσαρτώμενον πρωτόκολλον ψηφοφορίας.

Πρωτόκολλον ψηφοφορίας τῶν κυρίων Βουλευτῶν

ἐπί τοῦ ἑξῆς ζητήματος.

«Παραδέχεται ἡ Βουλή τήν ἀναβολήν τῆς συζητήσεως ἐπί τῆς ἐκλογῆς Ἰθάκης, ναί ἤ ὄχι;»

Κωνστ. Θεοδώρου ..... N	Κ. Κοσσονάκος .. .. N
Α. Μιχαλόπουλος	Ἰω. Γ. Ἀνδρίτσου .. .. O
Σπυρ. Λογιωτατίδης ..... O	Ἰω. Σαφάκας .. .. O
Ἰω. Κυριακός ..... N	Ἀριστομ. Λιδωρίκης .....
Μ. Καΐρης Ὀρφανός .. .... O	Ν. Παπαμιχαλόπουλος .... N
Νικόλ. Α. Μαυροκορδάτος .. N	Ἰω. Καπιτσίνης .. .. N
Νικόλ. Δ. Τσώκρης .. .... N	Γ. Μίλησης .... N
Ἀνδρ. Δανόπουλος ..... N	Ἰω. Ζερβας ..... O
Λεων. Βούλγαρης ..... N	Δ. Βουλπιώτης ..... O
Δημ. Καλλιφρονᾶς ..... O	Κ. Γιολδάσης .. .. O
Σκαρλ. Σοῦτσος ..... N	Δ. Δημητριάδης .... O
Ὄθων Μακρυγιάννης ..... O	Τ. Κουτρουβέλης .. .. O
Στυλ. Κολιάτσος ..... N	Κωνστ. Λομβάρδος .. .... N
Περικλῆς Πετράκης .. .... N	Νικόλ. Ε. Λούντζης .. .... N
Δημ. Ῥάλλης .. .. N	Διον. Κολλυβᾶς .. .. N
Ἀθ. Ἴσκος ..... N	Ἰω. Νέγκας .. .. N
Κ. Στράτος ..... O	Ἀνδρ. Γαΐτας Φωσκάρδης .. N
Δημητρ Γρίβας ..... O	Ἀνδρ. Αὐγερινός ..... N
Γ. Γεροθανασης ..... O	Θ. Δαραλέξης .. .. N
Χρ. Κατσικογιάννης ..... O	Αὐγερ. Πετραλιᾶς ..... O
.. ..	Χρ. Στεριόπουλος ..... N
.. ..	Στεφ. Στεφανοπουλος ..... N
.. ..	Α. Κατσίνας ..... O
.. ..	Ἀναγν. Δημητρίου ..... N
.. ..	Δημ. Κλίμακας .....
.. ..	Ἀριστομένης Βαλέττας .. .O
Λεων. Πετροπουλάκης .. ..O	Ἀντ. Λαγκαδᾶς .....

Γερ. Βαλλιάνος . . . . . N	Λεων. Μαυρομιχάλης . . . . . N
Βαρβαρίγος Πήλλικας . . . . . O	Ἀντ. Γεωργαντᾶς . . . . . O
Εὐστ. Πεταλλᾶς . . . . . O	Γ. Λάππας . . . . . O
Θρ. Λ. Ζαΐμης . . . . . N	Σπ. Βαλαωρίτης . . . . . O
Ἀργύρ. Διαμαντόπουλος . . . N	Ἀγγ. Φ. Καλκάνης . . . . . O
Ἀθαν. Π. Πετιμεζᾶς . . . . . N	Ἰωάν. Σ. Χαϊκιᾶς . . . . . N
Ἀθαν. Γ. Πετιμεζᾶς . . . . . N	Αρ. Ῥούκης . . . . . O
Γεώργ. Κ. Παπαδαῖος . . . . N	Ἀλ. Παπαλουκᾶς . . . . .
Κωνστ. Φλέσσας . . . . . O	Ἰω. Παπαζαφειρόπουλος . . . . N
Περ. Μαυρομιχάλης . . . . . N	Χρ. Χρηστόπουλος . . . . . N
Σταῦρος Οἰκονομόπουλος . . . O	Φίλιππος Βάρβογλης . . . . . N
Ἰω. Τζιώτης	Ἀριστειδ. Σακελλαρόπουλος N
Γ. Καραβᾶς . . . . . O	Νικ. Ζέγγελης . . . . . O
Ἀλεξ. Καντόσταυλος . . . . . N	Πλ. Φλέσσας . . . . . O
Κωνστ. Π. Οἰκονόμου . . . . . O	Βασίλ. Μπούντουνας . . . . . O
Ἰω. Χωρεπισκοπίδης . . . . . N	Ἀλεξ. Βάσσος . . . . . O
Ἰωάν. Ἀντωνιάδης . . . . . O	Γ. Μαλέας . . . . . O
Ν. Βασιλάκης τοῦ Ἡλιοῦ . . N	Γερ. Ζωχιός . . . . . N
Ἀθαν. Παραμυθιώτης . . . . . O	Νικ. Παγκράτης . . . . .
Δημ. Λορέντος . . . . . N	Σπυρ. Ζερβός . . . . . O
Ἀναστ. Δημητριάδης . . . . . O	Ἐπ. Δελληγεώργης . . . . . O
Ἰω. Δελληγιάννης . . . . . O	Σταμ. Μακρῆς . . . . . O
Ἰω. Ἰωάννου	Σπύρ. Αντωνόπουλος . . . . . O
Γεώργ. Κούστας . . . . . O	Γ. Φέσσας . . . . . O
Ἀριστ. Μεντζελόπουλος . . . . O	Κ. Λυμπερόπουλος . . . . . O
Νικόλ. Μηλλιαρέσης	Δ. Κυριακίδης . . . . . O
Ἀγαμ. Μεταξᾶς . . . . . N	Γ. Παπαδελέγιος . . . . . O
Σ. Μοντεσάντος Μπουλελᾶς . . O	Ν. Χατζόπουλος . . . . . O
Μ. Ἰγγλέσης . . . . . O	Κ. Κρίσπης . . . . . N
Κοσμ. Πανάρετος	Μιχ. Δαμηράλης . . . . .
Δημ. Ῥαπτάκης . . . . . N	Μ. Βότσαρης . . . . . O
Ἀναστ Βαρβαρίγος . . . . . N	Ν Φαρμάκης . . . . . O
Θ. Θερμογιάννης . . . . . N	Ν. Καναβός . . . . . O
Δ. Σαρρηγιάννης . . . . . N	Κ. Εὐθυμιόπουλος . . . . . N
Κ. Κατσικόπουλος . . . . . N	Π. Ἰατροῦ . . . . . O
Γ. Βακαλόπουλος . . . . . N	Ἀλ. Πετσάλης . . . . . N
Ν. Λεώπουλος . . . . . O	Ἔπαμ. Βιρβίλης . . . . . O
Ἰω. Βαλασόπουλος . . . . . N	Δημ. Σαράφας . . . . . N
Ἀναστ. Κορριωτάκης . . . . . N	Μιχ. Κεπετανάκος . . . . . O
Νικήτας Βαρβιτσιώτης . . . N	Ἰω. Μαυρομιχάλης . . . . . O

Πέτρος Μαυρομιχάλης . . . . . N	Ἀνδρ. Μανοῦσος . . . . . N
Χ. Κανελλόπουλος . . . . . O	Δημ. Χρηστίδης . . . . . O
Ἀντ. Οἰκονομόπουλος . . . . O	Ν. Σοῦτσος . . . . . O
Ἀγαμ. Χριστόπουλος . . . . . N	Κ. Πλατύς . . . . .
Πολ. Κωσταντᾶς	Γ. Μπούμπουλης . . . . . N
Θεόδ. Ῥωμαῖος . . . . . N	Ν. Δρόπος . . . . . O
Ἀναστ. Τρύφωνος	Ἰω. Ζαλλώνης . . . . .
Ὀθ. Πλαρινός	Γρηγ. Μαυρομαρᾶς . . . . . O
Μιχ. Χαριτάτος . . . . . O	Σ. Σωτηρόπουλος . . . . . N
Διον. Δελλαπόρτας . . . . . O	Θ. Ἀναστασόπουλος . . . . . N
Γ. Κάγκας	Γ. Γεωργακόπουλος . . . . . N
Εὐθ. Κεχαγιᾶς . . . . . N	Β Σκαλτσοδήμος . . . . . N
Δ. Καλλίβανος . . . . . N	Γ. Στάϊκος . . . . . N
Π. Τζαμάλας . . . . . O	Σταμ. Κορυζῆς . . . . . N
Θ. Κανακάρης . . . . . O	Ἰω. Δρασινός . . . . . O
Εὐστ. Ἡλιόπουλος . . . . . O	Ν. Γ. Βούλγαρης . . . . . N
Π. Χαλικιόπουλος . . . . . O	Θ. Γαΐκας . . . . . N
Ἀρ. Μπουκουβάρης	Θ. Θεοδωράκης . . . . . N
Ἀρ. Κοντογούρης . . . . . O	Θεμ. Παπακώστας . . . . . O
Ν. Καράπαυλος . . . . . N	Δημ. Τσιριμώκος . . . . . N
Ἀθ. Μισυρλῆς . . . . . N	Ἰω. Χατζίσακος . . . . . N
Δημ. Τριγγέτας . . . . . N	. . . . .
Γ. Κόκκινος . . . . . O	Βασ. Ν. Βουδούρης . . . . . O
Γ. Δελλαπόρτας . . . . . O	Δημ. Ν. Κριεζώτης . . . . . N
Ἰω. Δεστούνης . . . . . O	Γεώργ. Τ. Θωμᾶς . . . . . O
Ἰω. Δουλίδης . . . . . N	Ζέσης Α. Ἰατρός . . . . . O
Κ. Ἐπιφανίου . . . . . N	Ν. Ἀγγελικάρας . . . . . O
Δ. Ι. Κουνουπιώτης . . . . . N	Μιλτ. Κ. Κανάρης . . . . . N

Οὕτω δὲ ὁ Πρόεδρος ἔλυσε τὴν συνεδρίασιν περὶ ὥραν 8 μ. μ.

Ὁ προσ. Πρόεδρος
ΑΝΤΩΝ. ΓΕΩΡΓΑΝΤΑΣ.

Οἱ προσ. Γραμματεῖς
Ἰω. Μαυρομιχάλης
Μ. Βότσαρης.

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ ΙΑ'.

Τῆς 27 *Μαρτίου* 1873.

Ἀπαρτίας γενομένης περὶ ὥραν 1 μ. μ. ἀνεγνώσθησαν τὰ πρακτικὰ τῆς προτεραίας καὶ ἐνεκρίθησαν.

Προβᾶσα εἶτα ἡ Βουλὴ παρεδέχθη ἄνευ ἀντιρρήσεως καὶ δι' εἰδικῆς ἐφ' ἑκάστης ψηφοφορίας δι' ἀναστάσεως τὸ ἔγκυρον τῶν ἐκλογῶν τῶν ἓξ ἐπαρχιῶν·

1) Ἰθάκης καὶ νομίμους βουλευτὰς αὐτῆς τοὺς Βαρβαρῆγον Πήλικαν καὶ Εὐστ. Πεταλλᾶν.

2) Καλαβρύτων καὶ νομίμους βουλευτὰς αὐτῆς τοὺς Θρ. Α. Ζαΐμην, Ἀθαν. Γ. Πετμεζᾶν, Ἀθ. Π. Πετιμεζᾶν, Ἀργ. Διαμαντόπουλον καὶ Γ. Παπαδαῖον.

3) Καλαμῶν καὶ νομίμους βουλευτὰς αὐτῆς τοὺς Περ. Μαυρομιχάλην, Σταῦρ. Οἰκονομόπουλον καὶ Κ. Φλέσσαν.

Ἐπὶ τῆς ἐκλογῆς Καρυστίας ἐγένετο μικρά τις συζήτησις, καθ' ἣν τις τῶν ἐνδιαφερομένων ἠτήσατο τὴν ἀκύρωσιν τοῦ δήμου Κυμαίων ὡς πρὸς τὸν βουλευτὴν Κωνσταντῖνον Π. Οἰκονόμου, ψηφοφορηθέντα ἐν αὐτῷ ὡς Οἰκονόμου ἁπλῶς, ἐξ οὗ προῆλθεν ἀλλοίωσις τοῦ ἀποτελέσματος, ἕτερος δὲ ἀπέκρουσε τὸν ἰσχυρισμὸν τοῦτον.

Προταθέντος τοῦ ἀκύρου τῆς ἐκλογῆς τοῦ δήμου Κυμαίων ὡς πρὸς τὸν μνησθέντα βουλευτήν, ἡ Βουλὴ ἀπέῤῥιψε τὴν πρότασιν παραδεχθεῖσα οὕτω δι' εἰδικῆς ψηφοφορίας δι' ἀναστάσεως τὸ ἔγκυρον τῆς ὅλης ἐκλογῆς καὶ νομίμους βουλευτὰς αὐτῆς τοὺς Ι. Τζιώτην, Γ. Καραβᾶν, Ἀλέξ. Κοντόσταυλον καὶ Κωνστ. Π. Οἰκονόμου.

Ἄνευ ἀντιρρήσεως καὶ δι' εἰδικῆς ἐφ' ἑκάστης ψηφοφορίας δι' ἀναστάσεως ἡ Βουλὴ παρεδέχθη τὸ ἔγκυρον τῶν ἐκλογῶν τῶν ἓξ ἐπαρχιῶν·

1) Κέας καὶ νομίμους αὐτῆς βουλευτὰς τοὺς Ι. Χωρεπισκοπίδην καὶ Ι. Ἀντωνιάδην.

2) Κερκύρας καὶ νομίμους αὐτῆς βουλευτὰς τοὺς Ν. Βασιλάκην τοῦ Ἡλιοῦ, Δημ. Λοράνδον καὶ Ἀθαν. Παραμυθιώτην.

3) Κορινθίας καὶ νομίμους αὐτῆς βουλευτὰς τοὺς Α. Δημητριάδην, Ἰω. Δεληγιάννην, Ἰω. Γ. Ἰωάννου, Γεώργ. Κούσταν καὶ Ἀριστ. Μεντζελόπουλον.

4) Κραναίας καὶ νομίμους βουλευτὰς αὐτῆς τοὺς Νικ. Μηλιαρέσην, Μ. Ἰγγλέσην, Σπυρ. Μοντεσάντον Μπουλελᾶν καὶ Ἀγαμ. Μεταξᾶν.

5) Κυθήρων καὶ νομίμους βουλευτὰς τοὺς Κοσμᾶν Πανάρετον, Δημ. Ραπτάκην καὶ Ἀναστ. Βαρβαρῆγον.

Μετὰ μικρὰν συζήτησιν ἐπὶ τῆς ἐκλογῆς Κυνουρίας, καθ' ἣν τινες ὑπεστήριξαν τὸ ἄκυρον τῆς ἐκλογῆς τοῦ δήμου Σελληνοῦντος ὡς ἐνεργηθείσης ἐπὶ καταλόγου εἰκονικοῦ ἐμπεριέχοντος

ἀριθμὸν ἐκλογέων ἀνώτερον τοῦ πραγματικοῦ, ἕτεροι δὲ τὸ ἔγκυρον αὐτοῦ, διότι ὁ κατάλογος εἶναι ὁριστικὸς καὶ περιβάλλεται ὅλους τοὺς νομίμους τύπους, ὅτι ὁ ἀριθμὸς τῶν ἐκλογέων εἶναι ἀνάλογος τοῦ πληθυσμοῦ τοῦ δήμου, ἡ Βουλή, προταθέντος τοῦ ἀκύρου τῆς ἐκλογῆς τοῦ δήμου τούτου, ἀπέῤῥιψε τὴν πρότασιν δι' ὀνομαστικῆς κλήσεως ὑπὸ τὴν ἐπιτήρησιν τῶν ψηφολεκτῶν Γ. Μίλιτσι καὶ Γ. Προβελεγίου διὰ ψήφων 90 κατὰ 63, κατὰ τὸ ὡδε προσαρτώμενον πρωτόκολλον ψηφοφορίας.

Πρωτόκολλον ψηφοφορίας τῶν κυρίων Βουλευτῶν

Ἐπὶ τοῦ ἓξ ζητήματος

Παραδέχεται ἡ Βουλὴ τὸ ἄκυρον τῆς ἐκλογῆς τοῦ δήμου Σελληνοῦντος τῆς ἐπαρχίας Κυνουρίας, ναὶ ἢ ὄχι;

Κωνστ. Θεοδώρου . . . . . O	Λεων. Πετροπουλάκης . . . . N
Α. Μιχαλόπουλος . . . . . N	Κ. Κοσσονάκος . . . . . O
Σπυρ. Λογιωτατίδης	Ἰω. Γ. Ἀνδρίτσου . . . . . O
Ἰω. Κυριακός . . . . . O	Ἰω. Σαφάκας . . . . . N
Μ. Καΐρης Ὀρφανοῦ . . . . . N	Ἀριστ. Λιδωρίκης . . . . . O
Νικόλ. Α. Μαυροκορδάτος . . O	Ν. Παπαμιχαλόπουλος . . . . O
Νικόλ. Δ. Τσώκρης . . . . . O	Ἰω. Καπιτσίνης . . . . . O
Ἀνδρ. Δανόπουλος . . . . . O	Γ. Μίλιτσης . . . . . O
Λεων. Βούλγαρης . . . . . O	Ἰω. Ζέρβας . . . . . N
Δημ. Καλλιφρονᾶς	Δ. Βουλπιώτης . . . . . N
Σκαρλ. Σοῦτσος . . . . . O	Κ. Γιολδάσης . . . . . N
Ὄθων Μαυρογιάννης . . . . . N	Δ. Δημητριάδης . . . . .
Στυλ. Κολιάτσος . . . . . O	Τ. Κουτρουβέλης . . . . . N
Περ. Πετράκης . . . . . O	Κωνστ. Λομβάρδος . . . . . O
Δημ. Ῥάλλης . . . . . O	Νικόλ. Ε. Λούντζης . . . . . O
Ἀθ. Ἴσκος	Διον. Κολλυβᾶς . . . . . O
Κ. Στράτος . . . . . N	Ἰω. Νέγκας . . . . . O
Δημήτρ. Γρίβας . . . . . N	Ἀνδρ. Γκίτας Φωσκάρδης . . O
Γ. Γεροθανάσης . . . . . N	Ἀνδρ. Λύγερινός . . . . . O
Χρ. Κατσικογιάννης . . . . . N	Θ. Δαραλέξης . . . . . O
. . . . .	Λύγερ. Πετραλιᾶς . . . . . N
. . . . .	Χρ. Στεριόπουλος . . . . . O
. . . . .	Στέφ. Στεφανόπουλος . . . . . O
. . . . .	Δ. Κατσίκας . . . . . N
. . . . .	Ἀναγν. Δημητρίου . . . . . O
. . . . .	Δημ. Κλίμακας . . . . . O

Ἀριστομένης Βαλέττας . . . . N	Ἀναστ. Κορφιωτάκης . . . . . O
Ἀντ. Λαγκαδᾶς	Νικήτ. Βαρβιτσιώτης . . . . . O
Γερ. Βαλλιάνος . . . . . O	Λεων. Μαυρομιχάλης . . . . . O
Βαρβαρῖγος Πηλλικας	Ἀντ. Γεωργαντᾶς . . . . . N
Εὐστ. Πεταλλᾶς	Γ. Λάπας . . . . . N
Ἀθαν. Γ. Πετιμεζᾶς . . . . . O	Σπ. Βαλαωρίτης . . . . . N
Θρ. Α. Ζαΐμης . . . . . O	Ἄγγ. Φ. Καλκάνης . . . . . N
Ἀργύρ. Διαμαντόπουλος . . . . O	Ἰω. Σ. Χαλικιᾶς . . . . . O
Ἀθαν. Π. Πετιμεζᾶς . . . . . O	Ἀρ. Φούκης . . . . . N
Γεώργ. Κ. Παπαδαῖος . . . . O	Ἀλ. Παπαλουκᾶς . . . . . N
Κωνστ. Φλέσσας . . . . . N	Ἰω. Παπαζαφειράπουλος. . . . O
Περ. Μαυρομιχάλης . . . . . O	Χρ. Χρηστόπουλος . . . . . O
Σταῦρος Οἰκονομόπουλος . . N	Φίλιππος Βάρβογλης . . . . O
Ἰω. Τζιώτης . . . . . N	Ἀριστείδης Σακελλαρόπουλος . .
Γ. Καραβᾶς	Δημ. Ζέγγελης . . . . . N
Ἀλέξ. Κοντόσταυλος . . . . . O	Ἠλ. Φλέσσας . . . . . N
Κωνστ. Π. Οἰκονόμου . . . . O	Βασίλειος Μπούτουνας . . . . N
Ἰω. Χωρεπισκοπίδης . . . . . O	Ἀλέξ. Βάσσος . . . . . N
Ἰω. Ἀντωνιάδης . . . . . N	Γ. Μαλέας . . . . . N
Ν. Βασιλάκης τοῦ Ἡλιοῦ . . O	Γερ. Ζωχιός . . . . . O
Ἀθ. Παραμυθιώτης . . . . . N	Νικόλ. Παγκράτης . . . . .
Δημ. Λοράνδος . . . . . O	Σπυρ. Ζερβός . . . . . N
Ἀναστ. Δημητριάδης . . . . . N	Ἐπαμ. Δεληγεώργης . . . . .
Ἰω. Δεληγιάννης . . . . . N	Σταμ. Μακρῆς . . . . .
Ἰω. Ἰωάννου . . . . . O	Σπύρ. Ἀντωνόπουλος . . . . .
Γεώργ. Κούστας . . . . . N	Γ. Φεσσᾶς . . . . . N
Ἀριστ. Μεντζελόπουλος . . . . N	Κ. Λυμπερόπουλος . . . . . N
Νικόλ. Μηλιαρέσης . . . . . O	Δ. Κυριακίδης . . . . . N
Ἀγαμ. Μεταξᾶς . . . . . O	Γ. Παπαβελέγιος . . . . . N
Σπ. Μοντεσάντος Μπουλελᾶς O	Ν. Χατζόπουλος . . . . .
Μ. Ἰγγλέσης . . . . . N	Κ. Κρίσπης . . . . . O
Κοσμ. Πανάρετος . . . . . O	Μιχ. Δαμηράλης . . . . .
Δημ. Ῥαπτάκης . . . . . O	Μ. Βότσαρης . . . . . N
Ἀναστ. Βαρβαρῖγος . . . . . O	Ν. Φαρμάκης . . . . . N
Θ. Θερμογιάννης	Ν. Καναβός . . . . .
Δ. Σαρρηγιάννης	Κ. Εὐθυμιόπουλος . . . . . O
Κ. Κατσικόπουλος	Π. Ἰατροῦ. . . . . N
Γ. Βακαλόπουλος	Ἀλ. Πετσάλης . . . . . O
Ν. Λεώπουλος . . . . . N	Ἐπαμ. Βιρβίλης . . . . . N
Ἰω. Βαλασόπουλος . . . . . O	Δημήτριος Σαράβας . . . . . O

Μιχ. Καπετανάκος . . . . . N	Δ. Ι. Κουνουπιώτης . . . . . O
Ἰω. Μαυρομιχάλης . . . . . O	Ἀνδρ. Μανούσος . . . . . O
Πέτρος Μαυρομιχάλης . . . . O	Ἀνημ. Χανατίδης . . . . ἀρνεῖται
Χ. Κανελλόπουλος . . . . . N	Ν. Σούτσος . . . . . N
Ἀντ. Οἰκονομόπουλος . . . . N	Κ. Πλατὺς . . . . . N
Ἀγαμ. Χριστόπουλος . . . . O	Γ. Μπούμπουλης . . . . . O
Πολ. Κωσταντᾶς . . . . . O	Δ. Δρόσος . . . . .
Θεόδ. Ῥωμαῖος . . . . . O	Ἰω. Ζαλλώνης . . . . .
Ἀναστ. Τρύφωνας	Γρηγ. Μαυρομαρᾶς . . . . . N
Ὄθ. Πυλαρινός . . . . . N	Σ. Σωτηρόπουλος . . . . . O
Μιχ. Χαριτάτος	Θ. Ἀναστασόπουλος . . . . . O
Διον. Δελλαπόρτας . . . . . N	Γ. Γεωργακόπουλος . . . . . O
Γ. Κάγκας	Β. Σκαλτσοδήμος . . . . . O
Εὐθ. Κεχαγιᾶς . . . . . O	Γ. Στάϊκος . . . . . O
Α. Καραλίβανος . . . . . O	Σταμ. Κορυζῆς . . . . . O
Π. Τζαμάλας . . . . . N	Ἰω. Δροσινός . . . . . N
Θ. Κανακάρης . . . . . O	Ν. Γ. Βούλγαρης . . . . . O
Εὐστ. Ἡλιόπουλος . . . . . N	Θ. Γείκας . . . . . O
Π. Χαλικιόπουλος . . . . . N	Θ. Θεοδωράκης . . . . . O
Ἀρ. Μπουκαούρης	Θεμ. Παπακώστας . . . . . N
Ἀρ. Κοντογούρης . . . . . O	Δημ. Τσιριμώκος . . . . . O
Ν. Καράπαυλος . . . . . O	Ἰω. Χατζῆσκος . . . . . O
Ἀθ. Μισυρλῆς . . . . . O	. . . . .
Δημ. Τριγγέτας . . . . . O	Βασ. Ν. Βουδούρης . . . . . N
Γ. Κόκκινος . . . . . N	Ἀνημ. Ν. Κριεζώτης . . . . . O
Γ. Δελλαπόρτας . . . . . O	Γεώργιος Τ. Θωμᾶς . . . . .
Ἰω. Διστούνης	Ζήτης Α. Ἰατρός . . . . . N
Ἰω. Δημλίδης . . . . . O	Ν. Ἀγγελικάρας . . . . .
Κ. Ἐπιφανίου . . . . . O	Μιλτ. Κ. Καναρης . . . . . O

Προταθέντος εἶτα τοῦ ἐγκύρου τῆς ὅλης ἐκλογῆς, ἡ Βουλὴ παρεδέχθη τὴν πρότασιν δι' ἀναστάσεως καὶ νομίμους βουλευτὰς αὐτῆς τοὺς Θ. Θερμογιάννην, Δ. Σαρρηγιάννην Κ. Κατσικόπουλον καὶ Γ. Βακαλόπουλον.

Ἄνευ ἀντιρρήσεως ἀκολούθως καὶ δι' εἰδικῆς ἐφ' ἑκάστης ψηφοφορίας δι' ἀναστάσεως ἡ Βουλὴ παρεδέχθη τὸ ἔγκυρον τῶν ἐκλογῶν τῶν ἑξῆς ἐπαρχιῶν

1) Λακεδαίμονος καὶ νομίμους αὐτῆς βουλευτὰς τοὺς Ν. Λεώπουλον, Ἰω. Βαλασόπουλον, Ἀναστ. Κορφιωτάκην, Νικ. Βαρβιτσιώτην καὶ Δεων. Μαυρομιχάλην.

2) Λεβαδείας καὶ νομίμους αὐτῆς βουλευτὰς τοὺς Ἀντ. Γεωργαντᾶν καὶ Γ. Λάππαν.

3) Λευκάδος καὶ νομίμους αὐτῆς βουλευτὰς τοὺς Σπυρ. Βαλαωρίτην, Ἀγγελ. Φ. Καλκάνην καὶ Ἰω. Σ. Χαλικιᾶν.

4) Λοκρίδος καὶ νομίμους αὐτῆς βουλευτὰς τοὺς Ἀριστ. Ρούκην καὶ Ἀλ. Παπαλουκᾶν.

5) Μαντινείας καὶ νομίμους αὐτῆς βουλευτὰς τοὺς Ἰω. Παπαζαφειρόπουλον, Χρ. Χριστόπουλον, Φίλιπ. Βάρβογλην, Ἀριστ. Σακελλαρόπουλον καὶ Δημ. Ζέγγελην.

6) Μεγαλοπόλεως καὶ νομίμους αὐτῆς βουλευτὰς τοὺς Ἡλίαν Φλέσσαν καὶ Βασίλ. Μπούντουναν.

7) Μεγαρίδος καὶ νομίμους αὐτῆς βουλευτὰς τοὺς Α. Βάσσον καὶ Γ. Μαλέαν.

8) Μέσης καὶ νομίμους αὐτῆς βουλευτὰς τοὺς Γερ. Ζωχιόν, Νικ. Παγκράτην καὶ Σπυρ. Ζερβόν.

Μετὰ μακρὰν συζήτησιν ἀκολούθως ἐπὶ τῆς ἐκλογῆς Μεσολογγίου καθ' ἣν τινες ὑπεστήριξαν τὸ ἄκυρον τῆς ἐκλογῆς, διότι αἱ στρατιωτικαὶ ἐπεμβάσεις καὶ καταπιέσεις, ἡ πληθὺς τῶν γενομένων διορισμῶν ἐν ἐπαρχίᾳ τόσῳ περιωρισμένῃ, τὰ ἄφθονα βοηθήματα κατὰ τὰς παραμονὰς τῶν ἐκλογῶν ἠλλοίωσαν τὴν ἐλευθέραν ἔκφρασιν τῆς ἐπαρχίας, ἕτεροι δὲ ὑπεστήριξαν τὸ ἔγκυρον αὐτῆς, διότι οὐδεμία ἐγένετο πίεσις ὑπὸ τῆς στρατιωτικῆς δυνάμεως, ὅτι οἱ γενόμενοι διορισμοὶ καὶ προβιβασμοὶ δὲν ἔφερον τὸν ἀποδιδόμενον αὐτῆς χαρακτῆρα, ἄλλως δὲ ἦσαν ἐλάχιστοι καὶ ἀσήμαντοι, ὅτι τὰ βοηθήματα καὶ ταῦτα ὀλίγιστα διενεμήθησαν πολλὰς πρὸ τῶν ἐκλογῶν ἡμέρας εἰς λείψανα λιμώττοντα τοῦ ἀγῶνος, ὁ Πρόεδρος ἐκήρυξε περαιωμένην τὴν συζήτησιν.

Προταθέντος τοῦ ἐγκύρου τῆς ὅλης ἐκλογῆς, ἡ Βουλὴ παρεδέχθη δι' ἀναστάσεως τὸ ἔγκυρον αὐτῆς καὶ νομίμους βουλευτὰς τοὺς Ε. Δεληγεώργην καὶ Στ. Μαυρῆν.

Εἶτα ὁ Πρόεδρος ἔλυσε τὴν συνεδρίασιν περὶ ὥραν 8 μ. μ.

Ὁ προσ. Πρόεδρος

ΑΝΤ. ΓΕΩΡΓΑΝΤΑΣ.

Οἱ προσ. Γραμματεῖς
Ἰω. Μαυρομιχάλης.
Ν. Ε. Λούντζης.

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ ΙΒ'.

Τῆς 28 *Μαρτίου* 1873.

Τῆς Βουλῆς συμπληρωθείσης περὶ ὥραν 1 μ. μ. ἀνεγνώσθησαν τὰ πρακτικὰ τῆς προτεραίας καὶ ἐνεκρίθησαν.

Τοῦ προέδρου ἀναγγείλαντος ὅτι ἀντικείμενον τῆς συνεδριάσεως εἶναι ἡ ἐπὶ τῆς ἐκλογῆς Μεσσήνης συζήτησις, ἔλαβε τὸν λόγον ὁ εἰσηγητὴς τῆς μειονοψηφίας τοῦ τμήματος ὑποστηρίζας διὰ μακρῶν τὸ ἄκυρον τῶν δήμων Ἀνδανείας, Ἰθώμης καὶ Παμίσου διὰ τὰς ἐν αὐτοῖς γενομένας παρανομίας ὑπὸ τῶν φίλων τῶν ἐπιτυχόντων, τὸν ἀποκλεισμὸν τῶν ἀντιθέτων καὶ τὸν πλεονασμὸν τῶν σφαιριδίων.

Ἀπήντησεν ἕτερος ἐκ Μεσσήνης βουλευτὴς ὑποστηρίζων τὸ νόμιμον τῆς ἐκλογῆς, ἀποκρούσας τὴν εἰς τοὺς φίλους αὐτοῦ ἀποδιδομένην νόθευσιν τοῦ ἀποτελέσματος καὶ ἀποδοὺς αὐτὴν εἰς τοὺς φίλους τῶν ἀποτυχόντων ὡς μέτρον ἐφ' οὗ ἠδύναντο ἐν πάσῃ περιπτώσει νὰ στηρίξωσιν ἀκυρότητα τῆς ἐκλογῆς.

Ἕτέρου τινὸς ὑποστηρίξαντος τὴν γνώμην τοῦ εἰσηγητοῦ καὶ ἀναλυτικώτερον τὰς παρανομίας καὶ νοθεύσεις ὑποδείξαντος, μεμφθέντος δὲ ἐν παρόδῳ τοῦ ἐν Καλάμαις εἰσαγγελέως τῶν Πρωτοδικῶν ὡς ἀρνηθέντος τὸ δικαίωμα παραστάσεως ὡς ἰδιωτῶν κατηγόρων εἰς πολίτας ἐναντίον τῶν παραβιαστῶν τοῦ ἐξαγομένου τῆς ἐκλογῆς, ἀπήντησεν ὁ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης ὑπουργός, ὅτι ὁ μνησθεὶς εἰσαγγελεὺς ἐπὶ τοῦ ἀμφισβητουμένου τούτου ζητήματος ἠκολούθησε τὴν γνώμην καθ' ἣν ὁ μὴ ζημιωθεὶς ὑλικῶς οὐδόλως δικαιοῦται νὰ παραστῇ ὡς ἰδιώτης κατήγορος, ἀλλ' ὅτι ὁ ὑπουργὸς λαβὼν γνῶσιν τούτου συνεννοήθη μετὰ τοῦ εἰσαγγελέως τοῦ Ἀρείου Πάγου καὶ τοῦ εἰσαγγελέως τῶν ἐν Ναυπλίῳ Ἐφετῶν, οἵτινες διέταξαν τὸν εἰσαγγελέα, ἵνα ἀκολουθήσῃ τὴν ὑπὸ τοῦ Ἀρείου Πάγου νεωστὶ καθιερωθεῖσαν νομολογίαν.

Τοῦ Προέδρου κηρύξαντος περαιωμένην τὴν συζήτησιν, ἡ Βουλὴ παρεδέχθη δι' εἰδικῆς ἐφ' ἑκάστου θέματος ψηφοφορίας δι' ἀναστάσεως

1) Τὸ ἄκυρον τῆς ἐκλογῆς τοῦ δήμου Ἀνδανείας.

2) Τὸ ἄκυρον τῆς ἐκλογῆς τοῦ δήμου Ἰθώμης.

3) Τὸ ἄκυρον τῆς ἐκλογῆς τοῦ δήμου Παμίσου καὶ τὴν ἐπανάληψιν αὐτῶν.

4) Τὸ ἔγκυρον τῶν ἐκλογῶν τῶν λοιπῶν δήμων.

Τῇ προτάσει τινῶν ἀκολούθως ἡ Βουλὴ παρεδέχθη ἄνευ ἀν-

τιρρήσεως, ὅπως μετὰ τὸν καταρτισμὸν τῆς Βουλῆς ἐκλεχθῇ ἐπιτροπὴ ἔκ τε τῆς πλειονοψηφίας καὶ τῆς μειονοψηφίας, ἥτις νὰ μεταβῇ ἐν Γορτυνίᾳ, Μεσσήνῃ καὶ ὅπου ἄλλαχοῦ πρόκειται νὰ ἐνεργηθῇ ἐπαναληπτικὴ ἐκλογή, ὅπως ἐπιτηρήσῃ τὴν διεξαγωγὴν αὐτῶν.

Ἄνευ ἀντιρρήσεως καὶ δι' εἰδικῆς ἐφ' ἑκάστης ψηφοφορίας δι' ἀναστάσεως παρεδέχθη ἡ Βουλὴ τὸ ἔγκυρον τῶν ἐκλογῶν τῶν ἑξῆς ἐπαρχιῶν·

1) Μήλου καὶ νομίμους βουλευτὰς αὐτῆς τοὺς Δ. Κυριακίδην καὶ Γ. Προβελέγιον.

2) Νάξου τοὺς Ν. Χατζόπουλον, Κ. Κρίσπην καὶ Μ. Δαμηγάλην.

Ἀναγνωσθείσης ἑπομένως τῆς γνωμοδοτήσεως τῆς τε πλειονοψηφίας καὶ τῆς μειονοψηφίας τοῦ τμήματος ἐπὶ τῆς ἐκλογῆς Ναυπακτίας καὶ μηδενὸς τὸν λόγον ζητήσαντος, ὁ Πρόεδρος ἐρωτήσας τὴν Βουλὴν ἐκήρυξε τὸ ἔγκυρον τῆς ἐκλογῆς καὶ νομίμους αὐτῆς βουλευτὰς τοὺς κ. κ. Ν. Καναβὸν, Ν. Φαρμάκην καὶ Μ. Βότσαρην. Τινῶν δὲ ἐνισταμένων καὶ διατεινομένων ὅτι δὲν ἀπεφάνθη ἡ Βουλὴ, ἐγένετο κατ' ὀνομαστικὴν κλῆσιν ψηφορία ὑπὸ τὴν ἐπιτήρησιν τῶν ψηφολεκτῶν Θάνου Καναλάρη καὶ Στ. Κολιάτσου, ἡ δὲ Βουλὴ παρεδέχθη τὸ ἔγκυρον τῆς ἐκλογῆς, καθ' ὃ ἐκήρυξεν ὁ Πρόεδρος ἀποτέλεσμα, διὰ ψήφων 111 κατὰ 25, ἀρνηθέντων 3, κατὰ τὸ ᾧδε προσαρτώμενον πρωτόκολλον ψηφοφορίας, γενομένης τῆς ἐξηγήσεως ὅτι οἱ κατὰ τοῦ ἐγκύρου ψηφίζοντες δέχονται τὴν περὶ ἀποστολῆς ἐπιτροπῆς γνώμην τῆς πλειονοψηφίας τοῦ τμήματος.

Πρωτόκολλον ψηφοφορίας τῶν Βουλευτῶν

Ἐπὶ τοῦ ἐξῆς ζητήματος·

Παραδέχεται ἡ Βουλὴ τὸ ἔγκυρον τῆς ἐκλογῆς Ναυπακτίας, ναὶ ἢ ὄχι;

Κωνστ. Θεοδώρου	Δημ. Καλλιφρονᾶς ..... N
Δ. Μιχαλόπουλος ..... O	Σκαρλ. Σούτσος ..... N
Σπυρ. Λογιωτατίδης ..... N	Ὀθων Μακρυγιάννης ..... N
Ἰω. Κυριακός ..... O	Στυλ. Κολιάτσος ..... O
Μ. Καΐρης Ὀρφανός ..... N	Περικλῆς Πετράκης ..... N
Νικ. Α. Μαυροκορδάτος ἀρνεῖται	Δημ. Ῥάλλης ..... O
Νικόλ. Δ. Τσώκρης ..... O	Ἀθ. Ἴσκος ..... N
Ἀνδρ. Δαυόπουλος ..... N	Κ. Στράτος ..... N
Λεων. Βούλγαρης	Δημήτρ. Γρίβας ..... N

Γ. Γεροθανάσης ..... N	Ἀργύρ. Διαμαντόπουλος ..... N
Χρ. Κατσικογιάννης ..... N	Ἀθαν. Π. Πετιμεζᾶς .....
.....	Ἀθαν. Γ. Πετιμεζᾶς .....
.....	Γεώρ. Κ. Παπαδαῖος .....
.....	Κωνστ. Φλέσσας ..... N
.....	Περ. Μαυρομιχάλης .....
.....	Σταῦρος Οἰκονομόπουλος .. N
.....	Ἰω. Τζιώτης .....
Λεων. Πετροπολάκης ..... N	Γ. Καραβᾶς ..... N
Κ. Κοσσονάκος ..... ἀρνεῖται	Ἀλέξ. Κοντόσταυλος ..... O
Ἰω. Γ. Ἀνδρίτσου ..... N	Κωνστ. Π. Οἰκονόμου ..... N
Ἰω. Σαφάκας ..... N	Ἰω. Χωρεπισκοπίδης ..... N
Ἀριστομ. Λιδωρίκης	Ἰω. Ἀντωνιάδης ..... N
Ν. Παπαμιχαλόπουλος ..... O	Ν. Βασιλάκης τοῦ Ἡλιοῦ .....
Ἰω. Καπιτσίνης ..... O	Ἀθαν. Παραμυθιώτης .....
Γ. Μίλησης ..... O	Δημ. Λοράνδος .....
Ἰω. Ζέρβας ..... N	Ἀναστ. Δημητριάδης ..... N
Δ. Βουλπιώτης ..... N	Ἰω. Δεληγιάννης ..... N
Κ. Γιολδάσης ..... N	Ἰω. Ἰωάννου .....
Δ. Δημητριάδης ..... N	Γεώργ. Κούστας ..... N
Τ. Κουτρουβέλης ..... N	Ἀριστ. Μεντζελόπουλος ..... N
Κωνστ. Λομβάρδος ..... O	Νικόλ. Μηλλιαρέσης ..... N
Νικόλ. Ε. Λιόντζης ..... N	Ἀγαμ. Μεταξᾶς ..... N
Διον. Καλλυβᾶς ..... N	Σπυρ. Μαντεσάντος Μπουλελάς N
Ἰω. Νέγκας	Μ. Ἰγγλέσης ..... N
Ἀνδρ. Γαΐτας Φωσκάρδης .. N	Κοσμ. Πανάρετος .....
Ἀνδρ. Αὐγερινός ..... O	Δημ. Ραπτάκης ..... ἀρνεῖται
Θ. Δαραλέξης ..... N	Ἀναστ. Βαρβαρίγος .....
Αὐγερ. Πετραλιᾶς ..... N	Θ. Θερμογιάννης ..... O
Χρ. Στεριόπουλος ..... N	Δ. Σαρρηγιάννης ..... O
Στέφ. Στεφανόπουλος	Κ. Κατσικόπουλος ..... O
Α. Κατσίνας ..... N	Γ. Βακαλόπουλος ..... O
Ἀναγν. Δημητρίου	Ν. Λεώπουλος ..... N
Δημ. Κλίμακας ..... N	Ἰω. Βαλασόπουλος ..... O
Ἀριστομένης Βαλέττας ..... N	Ἀναστ. Κορφιωτάκης ..... N
Ἀντ. Λαγκαδᾶς	Νικήτ. Βαρβιτσιώτης ..... N
Γερ. Βαλλιάνος ..... N	Λεων. Μαυρομιχάλης ..... O
Βαρβαρίγος Πήλλικας ..... N	Ἀντ. Γεωργαντᾶς ..... N
Κύστ. Πεταλλᾶς ..... N	Γ. Λάππας ..... N
Θρ. Α. Ζαΐμης ..... O	Σπ. Βαλαωρίτης .....

Ἄγγ. Φ. Καλκάνης . . . . . N	Πολ. Κωσταντᾶς . . . . . N
Ἰω. Σ. Χαλικιᾶς . . . . . N	Θεόδ. Ῥωμαῖος . . . . . N
Ἀρ. Ῥούκης . . . . . N	Ἀναστ. Τρύφωνας . . . . .
Ἀλ. Παπαλουκᾶς . . . . . N	Ὀθ. Πυλαρινὸς . . . . . N
Ἰωάν. Παπαζαφειρόπουλος . . O	Μιχ. Χαριτάτος . . . . . N
Χρ. Χρηστόπουλος . . . . . N	Διον. Δελλαπόρτας . . . . . N
Φίλιππος Βάρδογλης . . . . . N	Γ. Κάγκας . . . . .
Ἀριστείδης Σαλλαρόπουλος . . N	Εὐθ. Κεχαγιᾶς . . . . . N
Δημ. Ζέγγελης . . . . . N	Δ. Καραλίξανος . . . . . N
Ἡλ. Φλέσσας . . . . . N	Π. Τζαμάλας . . . . . N
Βασίλ. Μπούντουνας . . . . . N	Θ. Κανακάρης . . . . . N
Ἀλέξ. Βάσσος . . . . . N	Εὐστ. Ἡλιόπουλος . . . . . N
Γ. Μαλέας	Π. Χαλικιόπουλος . . . . .
Γερ. Ζωχιός . . . . . N	Ἀρ. Μαυροκαύρης . . . . .
Νικ. Παγκράτης	Ἀρ. Κοντογούρης . . . . . N
Σπυρ. Ζερβός . . . . . N	Ν. Καράπαυλος . . . . . N
Ἐπ. Δεληγεώργης	Ἀθ. Μισυρλῆς . . . . .
Σταμ. Μακρῆς	Δημ. Τριγγέτας . . . . .
. . . . .	Γ. Κόκκινος . . . . . N
. . . . .	Γ. Δελλαπόρτας . . . . . N
. . . . .	Ἰω. Δεστούνης . . . . . N
Δ. Κυριακίδης . . . . . N	Ἰω. Δουλίδης . . . . . N
Γ. Προβελέγιος . . . . . N	Κ. Ἐπιφανίου . . . . . N
Ν. Χατζόπουλος	Δ. Ι. Κουκουπιώτης . . . . . N
Κ. Κρισπῆς . . . . . N	Ἀνδρ. Μανδοῦσος . . . . . N
Μιχ. Δαμηράλης	Δημ. Χρηστίδης . . . . .
Μ. Βότσαρης	Ν. Σούτσος . . . . . N
Ν. Φαρμάκης	Κ. Πλατὺς . . . . .
Ν. Καναβὸς	Γ. Μπούμπουλης . . . . . N
Κ. Εὐθυμιόπουλος . . . . . N	Δ. Δρόσος . . . . . N
Π. Ἰατροῦ	Ἰω. Ζαλλώνης . . . . .
Ἀλ. Πετσάλης . . . . . N	Γρηγ. Μαυρομαρᾶς . . . . . N
Ἐπαμ. Βιρβίλης . . . . . N	Σ. Σωτηρόπουλος . . . . . O
Δημήτριος Σαράβας . . . . . N	Θ. Ἀναστασόπουλος . . . . . N
Μιχ. Καπετανάκος . . . . . N	Γ. Γεωργακόπουλος . . . . . N
Ἰω. Μαυρομιχάλης . . . . . N	Β. Σκαλτσοδήμος . . . . .
Πέτρος Μαυρομιχάλης . . . . O	Γ. Σταῖκος . . . . . N
Χ. Κανελλόπουλος . . . . . N	Σταμ. Κορυζῆς . . . . . O
Ἀντ. Οἰκονομόπουλος . . . . . N	Ἰω. Δροσινὸς . . . . . N
Ἀγαμ. Χριστοπουλος . . . . . N	Δ. Γ. Βούλγαρης . . . . . O

Θ. Γκικας . . . . . O	Βασ. Ν. Βουδούρης . . . . . N
Θ. Θεοδωράκης . . . . . O	Δημ. Ν. Κριεζώτης . . . . . N
Θεμ. Παπακώστας . . . . . N	Γεώργ. Τ. Θωμᾶς . . . . . N
Δημ. Τσιριμῶκος . . . . . N	Ζήσης Α. Ἰατρός . . . . . N
Ἰω. Χατζῆσκος . . . . . N	Ν. Ἀγγελικάρας . . . . . N
. . . . .	Μιλτ. Κ. Κανάρης . . . . . O

Ὁ δὲ Πρόεδρος κηρύξας τὸ ἀποτέλεσμα ἔλυσε τὴν συνεδρίασιν περὶ ὥραν 7 μ. μ.

Ὁ προσ. Πρόεδρος

ΑΝΤ. ΓΕΩΡΓΑΝΤΑΣ.

Οἱ προσ. Γραμματεῖς
Ἰω. Μαυρομιχάλης,
Ν. Ε. Λούντζης.

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ Π'.

Τῆς 29 *Μαρτίου* 1873.

Πλήρους γενομένης τῆς Βουλῆς ἀνεγνώσθησαν τὰ πρακτικὰ τῆς προτεραίας καὶ ἐνεκρίθησαν.

Ἀπαγγείλαντος τοῦ Προέδρου ὡς ἀντικείμενον τῆς ἡμερησίας διατάξεως τὴν ἐξακολούθησιν τῆς συζητήσεως τῶν ἐκλογῶν τῶν κκ. βουλευτῶν, ἀνεγνώσθη ἡ ἐπὶ τῆς ἐκλογῆς Ναυπλίας ἔκθεσις τοῦ Α'. τμήματος τῆς Βουλῆς, προτείνοντος τὴν ἐπικύρωσιν τῆς ἐκλογῆς ταύτης καὶ τὴν ἀναγνώρισιν ὡς νομίμων βουλευτῶν τῶν κκ. Κ. Εὐθυμιοπούλου καὶ Π. Μ. Ἰατροῦ. Ἡ γνώμη αὕτη ἐγένετο δεκτὴ ἄνευ ἀντιρρήσεως.

Ἀναγνώσθη κατόπιν ἡ ἐπὶ τῆς ἐκλογῆς Ξηροχωρίου ἔκθεσις τοῦ Ζ'. τμήματος τῆς Βουλῆς, προτείνοντος κατὰ πλειονοψηφίαν τὴν ἐπικύρωσιν τῆς ἐκλογῆς ταύτης. Μετὰ βραχεῖαν δὲ συζήτησιν, καθ' ἣν βουλευτής τις ἠτήσατο τὴν ἀκύρωσιν τῆς ἐκλογῆς διὰ τὰς ὑπὲρ τῶν ἐπιτυχόντων ἐπεμβάσεις τοῦ στρατοῦ, ἕτερος δὲ τῶν ἐνδιαφερομένων ἀπέκρουσε τὴν αἰτίασιν ταύτην καὶ ὑπεστήριξε τὸ νόμιμον αὐτῆς, ἡ Βουλὴ παρεδέχθη δι' ἀναστάσεως τὸ ἔγκυρον τῆς ἐκλογῆς καὶ νομίμους βουλευτὰς τοὺς Ἀλ. Πετσάλην καὶ Ἐπ. Βιρβίλην. Ἀναγνωσθεισῶν ἔπειτα τῶν ἐκθέσεων τῶν οἰκείων τμημάτων, ἡ Βουλὴ παρεδέχθη κατὰ τὰς γνώμας αὐτῶν ἄνευ ἀντιρρήσεως τὸ ἔγκυρον τῶν ἐκλογῶν τῶν ἑξῆς ἐπαρχιῶν

1) Οἰτύλου καὶ νομίμους βουλευτὰς αὐτῆς τοὺς Δημήτ. Σα-

ράβαν, Μιχ. Καπετ. Μαυρομιχάλην, Ἰω. Μαυρομιχάλην καὶ Πέτρ. Μαυρομιχάλην.

2) Ὀλυμπίας καὶ νομίμους βουλευτὰς τοὺς Χ. Κανελλόπουλον, Ἀντ. Οἰκονομόπουλον καὶ Ἀγαμ. Χριστόπουλον.

3) Ὄρους καὶ νομίμους βουλευτὰς τοὺς Π. Κωσταντᾶν, Θεόδ. Ῥωμαῖον καὶ Ἀναστ. Τρύφωνα.

4) Πάλλης καὶ νομίμους βουλευτὰς τοὺς Ὀθ. Πυλαρινόν, Μιχ. Χαριτάτον καὶ Διον. Δελαπόρταν.

5) Παξῶν καὶ νόμιμον βουλευτὴν τὸν Γ. Κάγκαν.

6) Παρνασσίδος καὶ νομίμους αὐτῆς βουλευτὰς τοὺς Εὐθ. Κεχαγιᾶν, Λ. Καραλίβανον καὶ Π. Τζαμάλαν.

7) Πατρῶν καὶ νομίμους βουλευτὰς τοὺς Θ. Κανακάρην, Εὐστ. Ἰλιόπουλον, Π. Χαλικιόπουλον, Ἀριστ. Μπουκαούρην καὶ Ἀρ. Κοντογούρην.

8) Πυλίας καὶ νομίμους βουλευτὰς τοὺς Ν. Καράπαυλον, Ἀθ. Μισυρλῆν καὶ Δημ. Τριγγέταν.

Ἀναγνωσθεισῶν ἔπειτα τῶν ἐκθέσεων τῆς τε πλειονοψηφίας καὶ τῆς μειονοψηφίας τοῦ Α'. τμήματος ἐπὶ τῆς ἐκλογῆς τῶν βουλευτῶν Σάμης, ἐγένετο μακρὰ καὶ παρατεταμένη συζήτησις, καθ' ἣν πολλοὶ ἔλαβον ἀλληλοδιαδόχως τὸν λόγον ὑποστηρίζοντες οἱ μὲν τὸ ἄκυρον τῆς ὅλης ἐκλογῆς ὡς πρὸς τὸν Γερ. Κόκκινον, διότι οὔτε ἐγεννήθη, οὔτε ἐνεκατέστη ἐν τῇ ἐπαρχίᾳ ταύτῃ, εἰδικῶς δὲ τὴν ἀκύρωσιν τοῦ δήμου Δολυχίου δι' ὅλους τοὺς ἐπιτυχόντας, διότι ἡ διαλογὴ ἐγένετο παρὰ τὸν νόμον παραπροθέσμως καὶ ἐν νυκτὶ ἐν ἀπουσίᾳ τῶν ἐνδιαφερομένων, ἕτεροι δὲ ἠτήσαντο τὴν ἐπικύρωσιν τῆς ἐκλογῆς ἀντικρούοντες τοὺς ἰσχυρισμοὺς τῶν ἀντιφρονούντων καὶ δικαιολογοῦντες τὴν βραδύτητα τῆς διαλογῆς, ἐξ ἧς ἄλλως οὐδεμία προήλθε βλάβη ἢ ἀλλοίωσις εἰς τὸ ἀποτέλεσμα. κατ' αὐτούς. Κηρυχθείσης δὲ περαιωμένης τῆς συζητήσεως καὶ τεθέντος τοῦ περὶ ἀκύρου τῆς ἐκλογῆς τοῦ δήμου Δολυχίου θέματος, ἐγένετο ψηφοφορία δι' ὀνομαστικῆς κλήσεως ὑπὸ τὴν ἐπιτήρησιν τῶν ψηφολεκτῶν Ν. Βαρβιτσιώτου καὶ Μ. Καπετ. Μαυρομιχάλη, καθ' ἣν ἐψήφισαν 80 μὲν ὑπὲρ τοῦ ἀκύρου, 79 κατ' αὐτοῦ, ἀρνηθέντος ἑνός, κατὰ τὸ ᾠδε προσαρτώμενον πρωτόκολλον ψηφοφορίας.

Πρωτόκολλον ψηφοφορίας τῶν Βουλευτῶν

ἐπὶ τοῦ ἐξῆς ζητήματος

« Παραδέχεται ἡ Βουλὴ τὸ ἄκυρον τῆς ἐκλογῆς τοῦ δήμου Δολυχίου τῆς ἐπαρχίας Σάμης, ναὶ ἢ ὄχι; »

Κωνστ. Θεοδώρου	N	Νικόλ. Ε. Λούντζης	N
Α. Μιχαλόπουλος	O	Διον. Κολλυβᾶς	N
Σπυρ. Λογιωτατίδης	O	Ἰω. Νέγκας	N
Ἰω. Κυριακὸς	N	Ἀνδρ. Γαΐτας Φωσκάρδης	N
Μ. Καΐρης Ὀρφανὸς	O	Ἀνδρ. Λύγερινός	N
Νικόλ. Α. Μαυροκορδάτος		Θ. Δεραλέξης	N
Νικόλ. Δ. Τσώκρης	N	Λύγερ. Πετραλιᾶς	O
Ἀνδρ. Δανόπουλος	N	Χρ. Στεριόπουλος	N
Δεων. Βούλγαρης		Στέφ. Στεφανόπουλος	N
Δημ. Καλλιφρονᾶς	O	Ν. Κατσίνας	O
Σκαρλ. Σοῦτσος	N	Ἀναγν. Δημητρίου	N
Ὄθων Μακρυγιάννης	O	Ἀνημ. Κλίμακας	N
Στυλ. Κολιάτσος	N	Ἀριστομένης Βαλέττας	O
Περικλῆς Πετράκης	N	Ἀντ. Λαγκαδᾶς	
Δημ. Ῥάλλης	N	Γερ. Βαλλιάνος	N
Ἀθ. Ἴσκος	N	Ἀρβαρῖγος Πήλλικας	O
Κ. Στράτος	O	Εὐστ. Πεταλλᾶς	O
Δημήτρ. Γρίβας	O	Ἀρ. Λ. Ζαΐμης	N
Γ. Γεροθανάσης	O	Ἀργύρ. Διαμαντόπουλος	N
Χρ. Κατσικογιάννης	O	Δεαν. Π. Πετιμεζᾶς	N
Δεων. Πετροπουλάκης	O	Ἀθαν. Γ. Πετιμεζᾶς	N
Κ. Κοσσονάκος	N	Γεώργ. Κ. Παπαδάτος	N
Ἰω. Γ. Ἀνδρίτσου	O	Κωνστ. Φλέσσας	O
Ἰω. Σαφάκας	O	Περ. Μαυρομιχάλης	N
Ἀριστομ. Διδωρίκης	N	Σταῦρος Οἰκονομόπουλος	O
Ν. Παπαμιχαλόπουλος	N	Ἰω. Τζιώτης	O
Ἰω Καπιτσίνης	N	Γ. Καραβᾶς	O
Γ. Μίλησης	N	Ἀλέξ. Κοντόσταυλος	N
Ἰω. Ζέρβας	O	Κωνστ. Π. Οἰκονόμου	O
Δ. Βουλπιώτης	O	Ἰω. Χωρεπισκοπίδης	N
Κ. Γιολδάσης	O	Ἰωάννης Ἀντωνιάδης	O
Δ. Δημητριάδης	O	Ν. Βασιλάκης τοῦ Ἡλιοῦ	N
Τ. Κουτρουβέλης	O	Ἀθαν. Παραμυθιώτης	O
Κωνστ. Λομβάρδος	N	Δημ. Λοράνδος	N

Ἀναστ. Δημητριάδης . . . . . Ο	Ἐπ. Δεληγεώργης . . . . . Ο
Ἰω. Δεληγιάννης . . . . . Ο	Σταμ. Μακρῆς . . . . . Ο
Ἰω. Ἰωάννου . . . . . Ν	Δ. Κυριακίδης . . . . . Ο
Γεώργ. Κούστας . . . . . Ο	Γ. Προβελέγιος . . . . . Ο
Ἀριστ. Μεντζελόπουλος . . . . Ο	Ν. Χατζόπουλος . . . . . Ο
Νικόλ. Μηλλιαρέσης	Κ. Κρίσπης . . . . . Ν
Ἀγαμ. Μεταξᾶς	Μιχ. Δαμηράλης . . . . .
Σπυρ. Μοντεσάντος Μπουλελᾶς. Ο	Μ. Βότσαρης . . . . .
Μ. Ἰγγλέσης . . . . . Ο	Ν. Φαρμάκης . . . . .
Κοσμ. Πανάρετος . . . . . Ο	Ν. Καλαβός . . . . . Ο
Δημ. Ῥαπτάκης . . . . . Ν	Κ. Εὐθυμιόπουλος . . . . . Ν
Ἀναστ. Βαρβαρῖγος . . . . . Ν	Π. Ἰατροῦ . . . . . Ο
Θ. Θερμογιάννης . . . . . Ν	Ἀλ. Πετσάλης . . . . . Ν
Δ. Σαββηγιάννης . . . . . Ν	Ἔπαμ. Βιρβίλης . . . . . Ο
Κ. Κατσικόπουλος . . . . . Ν	Νικήτ. Σαράβας . . . . . Ν
Γ. Βακαλόπουλος . . . . . Ο	Μιχ. Καπετανάκος . . . . . Ο
Ν. Λεώπουλος . . . . . Ο	Ἰω. Μαυρομιχάλης . . . . . Ν
Ἰω. Βλασόπουλος . . . . . Ν	Πέτρ. Μαυρομιχάλης . . . . . Ν
Ἀναστ. Κορφιωτάκης . . . . . Ν	Χ. Κανελλόπουλος . . . . . Ο
Νικήτ. Βαρδιτσιώτης . . . . . Ν	Ἀντ. Οἰκονομόπουλος . . . . . Ο
Δεων. Μαυρομιχάλης . . . ἀρνεῖται	Ἀγαμ. Χριστόπουλος . . . . . Ν
Ἀντ. Γεωργαντᾶς . . . . . Ο	Πολ. Κωσταντᾶς . . . . . Ν
Γ. Λάππας . . . . . Ο	Θεόδ. Ῥωμαΐος . . . . . Ν
Σπ. Βαλαωρίτης . . . . . Ο	Ἀναστ. Τσύφωνας . . . . .
Ἄγγ. Φ. Καλκάνης . . . . . Ο	Ὀθ. Πυλαρινός . . . . . Ο
Ἰωαν. Σ. Χαλικιᾶς	Μιχ. Χαριτάτος . . . . . Ο
Ἀρ. Ῥούκης . . . . . Ο	Διον. Δελλαπόρτας . . . . . Ο
Ἀλ. Παπαλουκᾶς . . . . . Ο	Γ. Κάγκας . . . . .
Ἰωάν. Παπαζαφειρόπουλος . . Ν	Εὐθ. Κεχαγιᾶς . . . . . Ν
Χρ. Χρηστόπουλος . . . . . Ν	Α. Καραλίβανος . . . . . Ν
Φίλιππος Βάρδογλης . . . . . Ν	Ἡ Τζαμάλας . . . . . Ο
Ἀριστ. Σακελλαρόπουλος . . . . Ο	Θ. Κανακάρης . . . . .
Δημ. Ζέγγελης . . . . . Ο	Εὐστ. Ἡλιόπουλος . . . . . Ο
Ἠλ. Φλέσσας . . . . . Ο	Π. Χαλκιόπουλος . . . . . Ο
Βασίλ. Μπούντουνας . . . . . Ο	Ἀρ. Μπουκαούρης . . . . .
Ἀλέξ. Βάσσος . . . . . Ο	Ἀρ. Κοντογούρης . . . . . Ο
Γ. Μαλέας . . . . . Ο	Ν. Καράπαυλος . . . . . Ν
Γερ. Ζωχιός . . . . . Ν	Ἀθ. Μιτυρλῆς . . . . . Ν
Νικ. Παγκράτης	Δημ. Τριγγέτας . . . . . Ν
Σπυρ. Ζερβός . . . . . Ο	Γ. Κόκκινος . . . . .

Γ. Δελλαπόρτας	Β. Σκαλτσοδήμος . . . . . Ν
Ἰω. Δεστούνης	Γ. Στάϊκος . . . . . Ν
Ἰω. Δουλίδης . . . . . Ν	Σταμ. Κορυζῆς . . . . . Ν
Κ. Ἐπιφανίου . . . . . Ν	Ἰω. Δροσινός . . . . . Ο
Δ. Ι. Κουνουπιώτης . . . . . Ν	Δ. Γ. Βούλγαρης . . . . . Ν
Ἀνδρ. Μανοῦσος . . . . . Ν	Θ. Γκίκας . . . . . Ν
Δημ. Χριστίδης . . . . . Ο	Θ. Θεοδωράκης . . . . . Ν
Ν. Σούτσος . . . . . Ο	Θεμ. Παπακώστας . . . . . Ο
Κ. Πλατύς	Δημ. Τσιριμῶκος . . . . . Ν
Γ. Μπούμπουλης . . . . . Ν	Ἰω. Χατζίσκος . . . . . Ν
Δ. Δρόσος . . . . . Ο	Βασ. Ν. Βουδούρης . . . . . Ο
Ἰω. Ζαλλώνης	Δημ. Ν. Κριεζώτης . . . . . Ν
Γρηγ. Μαυρομαρᾶς . . . . . Ο	Γεωργ. Γ. Θωμᾶς . . . . . Ο
Σ. Σωτηρόπουλος . . . . . Ν	Ζήσης Α. Ἰατρός . . . . . Ο
Θ. Ἀναστασόπουλος	Ν. Ἀγγελικάρας . . . . . Ο
Γ. Γεωργακόπουλος . . . . . Ν	Μιτλ. Κ. Κανάρης . . . . . Ν

Μὴ ὑπαρχούσης ἀπολύτου πλειοψηφίας, ἐπανελήφθη ἡ ψηφοφορία δι' ὀνομαστικῆς κλήσεως ὑπὸ τὴν ἐπιτήρησιν τῶν ψηφολεκτῶν Μ. Καπετανάκου Μουρομιχάλη καὶ Ἀλεξ. Πετσάλη, καθ' ἣν ἐψήφισαν 80 μὲν ὑπὲρ τοῦ ἀκύρου, 79 δὲ κατ' αὐτοῦ, κατὰ τὸ ὧδε προσαρτώμενον πρωτόκολλον ψηφοφορίας

Πρωτόκολλον ψηφοφορίας τῶν κυρίων βουλευτῶν

ἐπὶ τοῦ ἑξῆς ζητήματος.

« Παραδέχεται ἡ Βουλὴ τὸ ἄκυρον τῆς ἐκλογῆς τοῦ δήμου Δολυχίου τῆς ἐπαρχίας Σάμης, ναὶ ἢ ὄχι; »

Κωνστ. Θεοδώρου . . . . . Ν	Στυλ. Κολιάτσος . . . . . Ν
Α. Μιχαλόπουλος . . . . . Ο	Ἡρακλῆς Πετράκης . . . . . Ν
Σπυρ. Λογιωτατίδης . . . . . Ο	Δημ. Ῥάλλης . . . . . Ν
Ἰω. Κυριακός . . . . . Ν	Ἀθ. Ἴσκος . . . . . Ν
Μ. Καΐρης Ὀρφανός . . . . . Ο	Κ. Στράτος . . . . . Ο
Νικόλ. Α. Μαυροκορδάτος . .	Δημήτρ. Γρίβας . . . . . Ο
Νικόλ. Δ. Τσώκρης . . . . . Ν	Γ. Γεροβασάσης . . . . . Ο
Ἀνδρ. Δαλόπουλος . . . . . Ν	Χρ. Κατσικογιάννης . . . . . Ο
Λεων. Βολγαρῆς	. . . . .
Δημ. Γαλλιφρᾶς . . . . . Ο	. . . . .
Σκαρλ. Σούτσος . . . . . Ν	. . . . .
Ὄθων Μακρυγιάννης . . . . . Ο	. . . . .

....	Σταῦρος Οἰκονομόπουλος ..O
..•• .... ..••	Ἰω. Τζ ώτης ....O
Λεων. Πετροπουλακης .....O	Γ. Καραβᾶς ....O
Κ. Κοσσονάκος ....N	Ἀλέξ. Κοντόσταυλος .....N
Ἰω. Γ. Ἀνδρίτσου .....O	Κων. Π. Οἰκονόμου .....O
Ἰω. Σαφάκας .....O	Ἰω. Χωρεπισκοπίδης .. ....N
Ἀριστομ. Λιδωρίκης .....N	Ἰωάννης Ἀντωνιάδης .....O
Ν. Παπαμιχαλόπουλος ....N	Ν. Βασιλάκης τοῦ Ἡλιοῦ ....N
Ἰω. Καπιτσίνης .....N	Ἀθαν. Παραμυθιώτης .....O
Γ. Μίλησης .....N	Δημ. Λοράνδος .....N
Ἰω. Ζέρβας .....O	Ἀναστ. Δημητριάδης .....O
Δ. Βουλπιώτης .....O	Ἰω. Δεληγιάννης .....O
Κ. Γιολδάσης .....O	Ἰω. Ἰωάννου .....N
Δ. Δημητριάδης .....O	Γεώρ. Κούστας .....O
Τ. Κουτρουβέλης .....O	Ἀριστ. Μεντζελόπουλος ....O
Κωνστ. Λομβάρδος .. ....N	Νικόλ. Μηλιαρέσης .....
Νικόλ. Ε. Λοϊντζης .....N	Ἀγαμ. Μεταξᾶς .....
Διον. Κολλυβᾶς .....N	Σπυρ. Μοντεσάντος Μπουλελᾶς O
Ἰω. Νέγκας .....N	Μ. Ἰγγλέσης .....O
Ἀνδρ. Γαΐτας Φωσκάρδης ..N	Κοσμ. Πανάρετος .....O
Ἀνδρ. Αὐγερινός .....N	Δημ. Ῥαπτάκης ....N
Θ. Δαραλέξης .....N	Ἀναστ. Βαρβαρίγος .. ....N
Αὐγερ. Πετραλιᾶς .....O	Θ. Θερμογιάννης ....N
Χρ. Στεριόπουλος .....N	Δ. Σαρρηγιάννης .. ..N
Στέφ. Στεφανόπουλος .....N	Κ. Κατσικόπουλος .. .. ..N
Α. Κατσίνας .....O	Γ. Βακαλόπουλος .....O
Ἀναγν. Δημητρίου .....N	Ν. Λεοπουλος .....O
Δημ. Κλίμακας .....N	Ἰω. Βαλασόπουλος .....N
Ἀριστομένης Βαλέττας ...O	Ἀναστ. Κορφιωτάκης .....N
Ἀντ. Λαγκαδᾶς	Νικήτας Βαρβιταιώτης ..N
Γερ Βαλλιάνος .....N	Λεων. Μαυρομιχάλης .....
Βαρβαρίγος Ηλίλικας .... O	Ἀντ. Γεωργαντᾶς .....O
Εὐστ. Πεταλλᾶς .....O	Γ. Λάππας .....O
Θρ. Α. Ζαΐμης .....N	Σπ. Βαλαωρίτης ..... O
Ἀργύρ. Διαμαντόπουλος ..N	Ἄγγ. Φ. Καλκάνης .....O
Ἀθαν. Π. Πετιμεζᾶς .....N	Ἰωάν. Σ. Χαλικιάς .....
Ἀθαν. Γ. Πετιμεζᾶς .....N	Ἀρ. Ῥούκης .....O
Γεώργ. Κ. Παπαδαίος ....N	Ἀλ. Παπαλουκᾶς .....O
Κωνστ. Φλέσσας .....O	Ἰωάν. Παπαζαφειρόπουλος ..N
Περ. Μαυρομιχάλης .....N	Χρ. Χρηστόπουλος .....N

Φίλιππος Βάρδογλης .....N	Γ. Κάγκας .....
Ἀριστείδης Σακελλαρόπουλος.O	Εὐθ. Κεχαγιᾶς .....N
Δημ. Ζέγγελης .....O	Α. Καραλίβανος .. ..N
Ἠλ. Φλέσσας .....O	Π. Τζαμάλας .. ..O
Βασίλ. Μπούντουνας .. ....O	Θ. Κανακάρης .....
Ἀλέξ. Βάσσος .....O	Εὐστ. Ἡλιόπουλος .....O
Γ. Μαλέας .. ..O	Π. Χαλικιόπουλος .....O
Γερ. Ζωχιός .....N	Ἀρ. Μπουκαούρης .. ....
Νικ. Παγκράτης	Ἀρ. Κοντογούρης .. ..O
Σπυρ. Ζερβός .....O	Ν. Καράπουλος . .....N
Ἐπ. Δεληγεώργης .....O	Ἀθ. Μισυρλῆς .. ..N
Σταμ. Μακρῆς .....O	Δημ. Τριγγέτας .. ..N
....	Γ. Κόκκινος .....
....	Γ. Δελλαπόρτας .. ..
....	Ἰω. Δεστούνης .....
Δ. Κυριακίδης .....O	Ἰω. Δουλίδης .. ..N
Γ. Προβελέγιος .....O	Κ. Ἐπιφανίου .....N
Ν. Χατζόπουλος .....O	Δ. Ι. Κουνουπιώτης .....N
Κ. Κρίσπης .. ..N	Ἀνδρ. Μανοῦσος .. ..N
Μιχ. Δαμπράλης	Δημ. Χρηστίδης .. ..O
Μ. Βότσαρης	Ν. Σοῦτσος .....O
Ν. Φαρμάκης	Κ. Πλατύς .. ..
Ν. Καναβός .....O	Γ. Μπούμπουλης .....N
Κ. Εὐθυμιόπουλος.....N	Α. Δράσος .. ..O
Π. Ἰατροῦ ..... O	Ἰω. Ζαλλώνης .....
Ἀλ. Πετσάλης .....N	Γρηγ. Μαυρομαρᾶς .. ....O
Ἐπαμ. Βιρβίλης .. ..O	Σ. Σωτηρόπουλος .....N
Δημήτριος Σαράβας .... ..N	Θ. Ἀναστασόπουλος .....
Μιχ. Καπεταναίος .....O	Γ. Γεωργακόπουλος .. ....N
Ἰω Μαυρομιχάλης ..... N	Π. Σκαλτσοδήμος .....N
Πέτρος Μαυρομιχάλης .... N	Γ. Σταΐκος .....N
Χ. Κανελλόπουλος ..... O	Σταμ. Κορυζῆς .....N
Ἀντ. Οἰκονομόπουλος .... O	Ἰω. Δροσινός .. ..O
Ἀγαμ. Χριστόπουλος .. ..N	Δ. Γ. Βούλγαρης .. ..N
Πολ. Κωσταντᾶς .. .... N	Θ. Γαΐκας .. ..N
Θεόδ. Ῥωμαῖος ..... N	Θ. Θεοδωράκης .....N
Ἀναστ. Τρύφωνας	Θερμ. Παπακώστας .. ....O
Ὄθ. Πυλαρινός .. ..O	Στεφ. Τσιριμῶκος .....N
Μιχ. Χαριτάτος ..... O	Ἰω. Χατζίσκος .....N
Διογ. Δελλαπόρτας .. .. ..O	....

Βασ. Ν. Βουδούρης .. .. Ο	Ζήσης Α. Ιατρός ..... Ο
Δημ. Ν. Κριεζώτης ..... Ν	Ν. Αγγελικάρας .. .. Ο
Γεώργ. Τ. Θωμᾶς .. .. .. Ο	Μιχ. Κ. Κανάρης .. .. .. Ν

Μετὰ μικρὰν συζήτησιν περὶ τοῦ ἂν ὑπάρχῃ ἢ οὔ ἀπόλυτος πλειονοψηφία καὶ κατὰ συνέπειαν ἂν ἡ Βουλὴ παρεδέχθη τὸ ἄκυρον τοῦ δήμου Δολιχίου, καθ' ἣν τινες ὑπεστήριξαν τὴν ἐπανάληψιν τῆς ψηφοφορίας, διότι, ἵνα ἀποφασίσῃ ἡ Βουλὴ ἀπαιτεῖται τὸ ἥμισυ πλέον ἑνὸς, ἕτεροι δὲ ἀντέκρουσαν τὸν ἰσχυρισμὸν τοῦτον, ὡς ἐφαρμοζόμενον μόνον πρὸς συγκρότησιν ἀπαρτίας, καὶ ὅτι ἡ προκειμένη ψηφοφορία λύει τὸ ζήτημα κατὰ τοῦ ἀκύρου τῆς ἐκλογῆς κατὰ τὴν ἐπικρατήσασαν νομολογίαν, ἐγένετο πρότασις περὶ ἀναβολῆς.

Ψηφοφορίας δὲ γενομένης δι' ὀνομαστικῆς κλήσεως ὑπὸ τὴν ἐπιτήρησιν τῶν ψηφολεκτῶν Μ. Καπετανάκου καὶ Ν. Βασιλάκη, ἡ Βουλὴ ἀπέρριψε τὴν πρότασιν διὰ ψήφων **87** κατὰ **80**, κατὰ τὸ ὧδε προσαρτώμενον πρωτόκολλον ψηφοφορίας.

Πρωτόκολλον ψηφοφορίας τῶν κυρίων Βουλευτῶν

ἐπὶ τοῦ ἐξῆς ζητήματος.

«Παραδέχεται ἡ Βουλὴ τὴν ἀναβολὴν ναὶ ἢ ὄχι ; »

Κωνστ. Θεοδώρου ..... Ο	Γ. Γεροθανάσης ..... Ν
Α. Μιχαλόπουλος ..... Ν	Χρ. Κατσικογιάννης ..... Ν
Σπυρ. Ασγιωτατίδης ..... Ν	.. ..
Ἰω. Κυριακός ..... Ο	.. ..
Μ. Καΐρης Ὀρφανὸς .. .... Ν	.. ..
Νικόλ. Α. Μαυροκορδάτος ..	.. ..
Νικόλ. Δ. Τσώκρης .. .... Ο	.. ..
Ἀνδρ. Δανόπουλος ..... Ο	.. ..
Λεων. Βούλγαρης	Λεων. Πετροπουλάκης .... Ν
Δημ. Καλλιφρονᾶς ..... Ν	Κ. Κοσσονάκος .. .. Ο
Σκαρλ. Σοῦτσος ..... Ο	Ἰω. Γ. Ἀνδρίτσου .. .. Ν
Ὄθων Μακρυγιάννης ..... Ν	Ἰω. Σαφάκας .. .. Ν
Στυλ. Κολιάτσος ..... Ο	Ἀριστειμ. Λιδωρίκης ..... Ο
Περικλῆς Πετράκης .. .... Ο	Ν. Παπαμιχαλόπουλος .... Ο
Δημ. Ῥάλλης .. .. Ο	Ἰω. Καπιτσίνης .. .. Ο
Ἀθ. Ἴσκος ..... Ο	Γ. Μίλησης ..... Ο
Κ. Στράτος ..... Ν	Ἰω. Ζέρβας .. .. Ν
Δημήτρ. Γρίβας ..... Ν	Δ. Βουλπιώτης ..... Ν

Κ. Γιολδάσης .. .. Ν	Ἰω. Ἰωάννου ..... Ο
Δ. Δημητριάδης .... Ν	Γεώργ. Κοΐστας .. .. Ν
Τ. Κουτρουβέλης .. .. Ν	Ἀριστ. Μεντζελόπουλος .... Ν
Κωνστ. Λομβάρδος .. .... Ο	Νικόλ. Μηλιαρέσης ..... Ο
Νικόλ. Ε. Λουντζης .. .... Ο	Ἀγαμ. Μεταξᾶς .. .. Ο
Διον. Κολλυβᾶς .. .. Ο	Σ. Μοντεσάντος Μπουλελᾶς .. Ν
Ἰω. Νέγκας .. .. Ο	Μ. Ἰγγλέσης .... Ν
Ἀνδρ. Γαΐτας Φωσκάρδης .. Ο	Κοσμ. Παναρέτος ..... Ο
Ἀνδρ. Αὐγερινὸς ..... Ο	Δημ. Ῥαπτάκης .. .. Ο
Θ. Δαραλέξης .. .. Ο	Ἀναστ. Βαρβαρίγος ..... Ο
Αὐγερ. Πετραλιᾶς ..... Ν	Θ. Θερμογιάννης .. .. Ο
Χ. Στεριώπουλος ..... Ο	Δ. Σαρρηγιάννης ..... Ο
Στέφ. Στερανόπουλος ..... Ο	Κ. Κατσικόπουλος ..... Ο
Α. Κατσίνας ..... Ν	Γ. Βακαλόπουλος .....
Ἀναγν. Δημητρίου ..... Ο	Ν. Λεώπουλος ..... Ν
Δημ. Κλίμακας ..... Ο	Ἰω. Βαλασόπουλος ..... Ο
Ἀριστομένης Βαλέττας .. .Ν	Ἀναστ. Κορφιωτάκης ..... Ο
Ἀντ. Λαγκαδᾶς	Νικήτας Βαρδιτσιώτης .... Ο
Γερ. Βαλλιάνος ..... Ο	Λεων. Μαυρομιχάλης ..... Ο
Βαρβαρίγος Πήλλικας ..... Ν	Ἀντ. Γεωργαντᾶς ..... Ν
Εὐστ. Πεταλλᾶς .. .. Ν	Γ. Λάππας .. .. Ν
Ἀθαν. Γ. Πετιμεζᾶς ..... Ο	Σπ. Βαλαωρίτης .. .. Ν
Θρ. Δ. Ζαΐμης ..... Ο	Ἀγγ. Φ. Καλκάνης ..... Ν
Ἀργύρ. Διαμαντόπουλος .... Ο	Ἰωάν. Σ. Χαλικιᾶς ..... Ο
Ἀθαν. Π. Πετιμεζᾶς ..... Ο	Ἀρ. Ῥούκης ..... Ν
Γεώργ. Κ. Παπαδαῖος .. .. Ο	Ἀλ. Παπαλουκᾶς .. .. .. Ν
Κωνστ. Φλέσσας .. .. Ν	Ἰω. Παπαζαφειρόπουλος .... Ο
Περ. Μαυρομιχάλης ..... Ο	Χρ. Χρηστόπουλος ..... Ο
Σταύρος Οἰκονομόπουλος .... Ν	Φίλιππος Βάρβογλης ..... Ο
Ἰω. Τζιώτης ..... Ν	Ἀριστείδ. Σακελλαρόπουλος Ο
Γ. Καραβᾶς ..... Ν	Δημ. Ζέγγελης ..... Ν
Ἀλέξ. Κοντόσταυλος ..... Ο	Ἠλ. Φλέσσας ..... Ν
Κωνστ. Π. Οἰκονόμου ..... Ν	Βασίλ. Μπούντουνας ..... Ν
Ἰω. Χωρεπισκοπίδης ..... Ο	Ἀλέξ. Βάσσος ..... Ν
Ἰωάν. Ἀντωνιάδης ..... Ν	Γ. Μαλέας .. .. Ν
Ν. Βασιλάκης τοῦ Ἡλιοῦ .. Ο	Γερ. Ζωχιός ..... Ο
Ἀθαν. Παραμυθιώτης ..... Ν	Νικ. Παγκράτης .....
Δημ. Λορέντης ..... Ο	Σπυρ. Ζερβός ..... Ν
Ἀναστ. Δημητριάδης ..... Ν	Ἐπ. Δεληγεώργης ..... Ν
Ἰω. Δεληγιάννης ..... Ν	Σταμ. Μακρῆς ..... Ν

.....	Ν. Καρλίκαυλος ..... Ο
.....	Ἀθ. Μισυρλῆς ..... Ο
.....	Δημ. Τριγγέτας ..... Ο
Δ. Κυριακίδης ..... Ν	Γ. Κόκκινος ..... Ν
Γ. Προβελέγιος ..... Ν	Γ. Δελλαπόρτας ..... Ν
Ν. Χατζόπουλος ..... Ν	Ἰω. Δεστούνης ..... Ν
Κ. Κρίσπης ..... Ο	Ἰω. Δουλίδης ..... Ο
Μιχ. Δαμηράλης	Κ. Ἐπιφανίου ..... Ο
Μ. Βότσαρης	Δ. Ι. Κουνουπιώτης ..... Ο
Ν. Φαρμάκης ..... Ν	Ἀνδρ. Μανοῦσος ..... Ο
Ν. Καναβός ..... Ν	Δημ. Χρηστίδης ..... Ν
Κ. Εὐθυμιόπουλος ..... Ο	Ν. Σοῦτσος ..... Ν
Π. Ἰατροῦ ..... Ν	Κ. Πλατύς .....
Ἀλ. Πετσάλης ..... Ο	Γ. Μπούμπουλης ..... Ο
Ἐπαμ. Βιρβίλης ..... Ν	Δ. Δράσος ..... Ν
Δημ. Σαράβας ..... Ο	Ἰω. Ζαλλώνης .....
Μιχ. Κεπετανάκης ..... Ν	Γρηγ. Μαυρομαρᾶς ..... Ν
Ἰω. Μαυρομιχάλης ..... Ο	Σ. Σωτηρόπουλος ..... Ο
Πέτρος Μαυρομιχάλης ..... Ο	Θ. Ἀναστασόπουλος ..... Ο
Χ. Κανελλόπουλος ..... Ν	Γ. Γεωργακόπουλος ..... Ο
Ἀντ. Οἰκονομόπουλος ..... Ν	Β. Σκαλτσοδήμος ..... Ο
Ἀγαμ. Χριστόπουλος ..... Ο	Γ. Στάϊκος ..... Ο
Πολ. Κωσταντᾶς ..... Ο	Σταμ. Κορυζῆς ..... Ο
Θεόδ. Ῥωμαῖος ..... Ο	Ἰω. Δρασινός ..... Ν
Ἀναστ. Τρύφωνας	Δ. Γ. Βούλγαρης ..... Ο
Ὀθ. Πυλαρινός ..... Ν	Θ. Γκίκας ..... Ο
Μιχ. Χαριτάτος ..... Ν	Θ. Θεοδωράκης ..... Ο
Διον. Δελλαπόρτας ..... Ν	Θεμ. Παπακώστας ..... Ν
Γ. Κάγκας	Δημ. Τσιριμώκος ..... Ο
Εὐθ. Κεχαγιᾶς ..... Ο	Ἰω. Χατζίσκος ..... Ο
Δ. Καραλίβανος ..... Ο	.....
Π. Τζαμάλας ..... Ν	Βασ. Ν. Βουδούρης ..... Ν
Θ. Κανακάρης	Δημ. Ν. Κριεζώτης ..... Ο
Κύστ. Ἡλιόπουλος ..... Ν	Γεώργ. Τ. Θωμᾶς ..... Ν
Π. Χαλικιόπουλος ..... Ν	Ζήσης Α. Ἰτζὸς ..... Ν
Ἀρ. Μπουκαούρης	Ν. Ἀγγελικάρας ..... Ν
Ἀρ. Κοντογούρης ..... Ν	Μιλτ. Κ. Κανάρης ..... Ο

Ἀκολούθως παρατηρήσαντός τινος ὅτι ἡ Βουλὴ διὰ τῆς ψηφοφορίας 80 κατὰ 79 παρεδέχθη τὸ ἄκυρον τῆς ἐκλογῆς τοῦ

δήμου Δολυχίου, καὶ τῆς παρατηρήσεως ταύτης γενομένης ἀποδεκτῆς ἄνευ ἀντιρρήσεως, ὁ πρόεδρος ἐκήρυξε τὸ ἀποτέλεσμα. Ἐρωτηθεῖσα δὲ κατόπιν ἡ Βουλὴ περὶ τοῦ ἐγκύρου τῶν ἐκλογῶν τῶν λοιπῶν δήμων τῆς ἐπαρχίας Σάμης, παρεδέχθη αὐτὸ δι' ἀναστάσεως.

Ἀνεγνώσθη κατόπιν ἡ ἔκθεσις τοῦ Δ'. τμήματος ἐπὶ τῆς ἐκλογῆς τῶν βουλευτῶν Σκοπέλου καὶ μὴ γενομένης ἀντιρρήσεως παρεδέχθη ἡ Βουλὴ τὸ ἔγκυρον τῆς ἐκλογῆς ταύτης καὶ νομίμους βουλευτὰς αὐτῆς τοὺς Ἰω. Δουλίδην καὶ Κ. Ἐπιφανίου.

Μεθ' ὃ ὁ Πρόεδρος ἔλυσε τὴν συνεδρίασιν περὶ ὥραν 8 μ. μ.

Ὁ προσ. Πρόεδρος
ΑΝΤ. ΓΕΩΡΓΑΝΤΑΣ.

Οἱ προσ. Γραμματεῖς
Μ. Βότσαρης,
Α. Ῥάλλης.

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ ΙΔ'.

Τῆς 30 *Μαρτίου* 1873.

Τῆς Βουλῆς συμπληρωθείσης περὶ ὥραν 2 μ. μ. ἀνεγνώσθησαν τὰ πρακτικὰ τῆς προτεραίας, ἅτινα συμπληρωθέντα ἐνεκρίθησαν.

Τοῦ προέδρου ἀπαγγείλαντος ὡς ἀντικείμενον τῆς συνεδριάσεως τὴν ἐξακολούθησιν τῆς συζητήσεως ἐπὶ τῶν ἐκλογῶν, ἀνεγνώσθη ἡ ἔκθεσις τῆς τε πλειονοψηφίας καὶ μειονοψηφίας τοῦ οἰκείου τμήματος ἐπὶ τῆς ἐκλογῆς Σπετσῶν.

Μετὰ μικρὰν ἐπ' αὐτῆς συζήτησιν, καθ' ἣν τις τῶν βουλευτῶν ὑπεστήριξε τὸ ἄκυρον διὰ τὴν λαβοῦσαν χώραν ἐξώνησιν τῶν συνειδήσεων, ὡς ἐμφαίνεται ἐκ τῶν γενομένων μηνύσεων καὶ τῆς ἐκλογικῆς ἱστορίας τῆς ἐπαρχίας ταύτης, ἐν ἐναντίᾳ δὲ περιπτώσει, τὴν ἀποστολὴν ἐπιτροπῆς πρὸς συμπλήρωσιν τῶν ὑπαρχουσῶν ἐνδείξεων, ἕτεροι δὲ ἀντέκρουσαν τὸν προλαλήσαντα καὶ ᾐτήσαντο τὴν ἐπικύρωσιν, διότι αἱ κατ' αὐτῆς μομφαὶ εἰσὶν ὅλως ἀόριστοι, ἀναπόδεικτοι καὶ μόνον ὑπὸ τῶν ἀποτυχόντων προβάλλονται, ἐτέθη τὸ περὶ ἀποστολῆς ἐπιτροπῆς θέμα.

Γενομένης δὲ ψηφοφορίας κατ' ὀνομαστικὴν κλῆσιν ὑπὸ τὴν ἐπιτήρησιν τῶν ψηφολεκτῶν Π. Μαυρομιχάλη καὶ Α. Βαλέττα, ἡ Βουλὴ ἀπέρριψε τὴν πρότασιν διὰ ψήφων 84 κατὰ 68, ἀρ-

νηθέντων 2, κατὰ τὸ ὧδε προσαρτώμενον πρωτόκολλον ψηφοφορίας.

Πρωτόκολλον ψηφοφορίας τῶν κυρίων Βουλευτῶν

Ἐπὶ τοῦ ἕξης ζητήματος

Παραδέχεται ἡ Βουλὴ τὴν ἀποστολὴν ἐπιτροπῆς εἰς Σπέτσας, ναὶ ἢ ὄχι;

Κωνστ. Θεοδώρου . . . . . O	Γ. Κουτρουβέλης . . . . . N
Α. Μιχαλόπουλος . . . . . N	Κωνστ. Λομβάρδος . . ἀρνεῖται
Σπυρ. Λογιωτατίδης . . . . . N	Νικόλ. Ε. Λούντζης . . . . . N
Ἰω. Κυριακός . . . . . O	Διον. Κολλυβᾶς . . . . . O
Μ. Καΐρης Ὀρφανός . . . . . N	Ἰω. Νέγκας . . . . . O
Νικόλ. Α. Μαυροκορδάτος . . O	Ἀνδρ. Γαΐτας Φωκάρδης. . O
Νικόλ. Δ. Τσώκρης . . . . . O	Ἀνδρ. Αὐγερινός . . . . . O
Ἀνδρ. Δανάπουλος . . . . . O	Θ. Λαφαλέξης . . . . . O
Διον. Βούλγαρης . . . . . O	Αὐγερ. Πετραλιᾶς . . . . . N
Δημ. Καλλιφρονᾶς	Χρ. Στεριώτουλος . . . . . O
Σκαρλ. Σοῦτσος . . . . . O	Στέφ. Στεφανόπουλος . . . . . O
Ὄθων Μακρυγιάννης . . . . . N	Α. Κατσίνας . . . . . N
Στυλ. Κολιάτσος . . . . . O	Ἀναγν. Δημητρίου . . . . . O
Περ. Πετράκης . . . . . O	Δημ. Κλίμακας . . . . . O
Δημ. Ῥάλλης . . . . . O	Ἀριστομένης Βαλέττας . . . N
Ἀθ. Ἴτσος . . . . . O	Ἀντ. Ἀγγελάδας . . . . .
Κ. Στράτος . . . . . N	Γερ. Βαλιάνος . . . . . O
Δημήτρ. Γρίβας . . . . . N	Βαρδαρίγος Πήλικας . . . . .
Γ. Γερουβανάτης . . . . . N	Εὐστ. Πεταλλᾶς . . . . . N
Χρ. Κατσικογιάννης . . . . . N	Ἰθαν. Γ. Πετιμεζᾶς . . . . . O
Λεων. Πετροπουλάκης . . . . N	Θρ. Α. Ζαΐμης . . . . . O
Κ. Κοσσονάκος	Ἀργύρ. Διαμαντόπουλος . . . O
Ἰω. Γ. Ἀνδρίτσου . . . . . N	Ἀθαν. Π. Πετιμεζᾶς . . . . . O
Ἰω. Σαφάκας . . . . . N	Γεώργ. Κ. Παπαδαῖος . . . .
Ἀριστ. Λιδωρίκης . . . . . O	Κωνστ. Φλέσσας . . . . . N
Ν. Παπαμιχαλόπουλος . . . . O	Περ. Μαυρομιχάλης . . . . . O
Ἰω. Καπιτσίνης . . . . . O	Σταῦρος Οἰκονομόπουλος . . N
Γ. Μίλησης . . . . . O	Ἰω. Τζιώτης . . . . . N
Ἰω. Ζέρβας . . . . . N	Γ. Καραϐᾶς . . . . . N
Α. Βουλπιώτης . . . . . N	Ἀλέξ. Κοντόσταυλος . . . . . O
Κ. Γιολδάσης . . . . . N	Κωνστ. Π. Οἰκονόμου . . . . N
Δ. Δημητριάδης . . . . . N	Ἰω. Χωρεπισκοπίδης . . . . . O

Ἰω. Ἀντωνιάδης . . . . . N	Γ. Μαλέας . . . . . N
Ν. Βασιλάκης τοῦ Ἰλιοῦ . . O	Γερ. Ζωχιός . . . . . O
Ἀθ. Παραμυθιώτης . . . . N	Νικόλ. Παγκράτης . . . . .
Δημ. Λοράνδος . . . . . O	Σπυρ. Ζερβός . . . . .
Ἀναστ. Δημητριάδης . . . . . N	Ἐπαμ. Δεληγεώργης . . . . .
Ἰω. Δεληγιάννης . . . . . N	Σταμ. Μακρῆς . . . . . N
Ἰω. Ἰωάννου . . . . . O	Δ. Κυριακίδης . . . . . N
Γεώργ. Κούστας . . . . . N	Γ. Πετμεζάς . . . . . N
Ἀριστ. Μεντζελόπουλος . . . . N	Ν. Χατζόπουλος . . . . . N
Νικόλ. Μηλλιαρέσης . . . . . O	Κ. Κρίσπης . . . . . O
Ἀγαμ. Μεταξᾶς . . . . . O	Μιχ. Δαμηράλης . . . . .
Σπ. Μοντεσάντος Μπουλελὰς N	Μ. Βότσαρης . . . . . N
Μ. Ἰγγλέσης . . . . . N	Ν. Φαρμάκης . . . . . O
Κοσμ. Πανάρετος . . . . . O	Ν. Κανάϐος . . . . . N
Δημ. Ῥαπτάκης . . . . . O	Κ. Εὐθυμιόπουλος . . . . . N
Ἀναστ. Βαρδαρίγος . . . . . O	Π. Ἰατρού . . . . . N
Θ. Θερμογιάννης . . . . . O	Αλ. Πετσάλης . . . . .
Δ. Σαρρηγιάννης . . . . . O	Ἐπαμ. Βιρβίλης . . . . . N
Κ. Κατσιμάκόπουλος . . . . O	Δημήτριος Σαράϐας . . . . . O
Γ. Βακαλόπουλος . . . . . O	Μιχ. Καπετανάκος . . . . . N
Ν. Λεώπουλος . . . . . N	Ἰω. Μαυρομιχάλης . . . . . O
Ἰω. Βλασόπουλος . . . . . O	Πέτρος Μαυρομιχάλης . . . . O
Ἀναστ. Κορφιωτάκης . . . . O	Χ. Κανελλόπουλος . . . . . N
Νικήτ. Βαρβιτσιώτης . . . . . O	Ἀντ. Οἰκονομόπουλος. . . . N
Λεων. Μαυρομιχάλης . . . . . O	Ἀγαμ. Χριστόπουλος . . . . O
Ἀντ. Γεωργαντᾶς . . . . . N	Πολ. Κωτσαντᾶς . . . . . O
Γ. Λάπας . . . . . N	Θεόδ. Ῥωμαῖος . . . . . O
Σπ. Βαλαωρίτης	Ἀναστ. Τρύφωνας . . . . .
Ἄγγ. Φ. Καλκάνης . . . . . N	Ὄθ. Πυλαρινὸς . . . . . N
Ἰω. Σ. Χαλικιᾶς . . . . . O	Μιχ. Χαριτάτος . . . . . N
Ἀρ. Ῥούκης . . . . . N	Διον. Δελλαπόρτας . . . . . N
Αλ. Παπαλουκᾶς . . . . . N	Γ. Κάγκας . . . . .
Ἰω. Παπαζαφειρόπουλος. . . O	Εὐθ. Κεχαγιᾶς . . . . . O
Χρ. Χρηστόπουλος . . . . . O	Α. Καραλίϐανος . . . . . O
Φίλιππος Βαρδαγλῆς . . . . O	Π. Τζαμάλας . . . . . N
Ἀριστείδης Σακελλαρόπουλος O	Θ. Κανακάρης . . . . . O
Δημ. Ζέγγελης . . . . . N	Εὐστ. Ἠλιόπουλος . . . . . N
Ἠλ. Φλέσσας . . . . . N	Π. Χαλικιόπουλος . . . . . N
Βασίλειος Μπουντουνας . . . N	Ἀρ. Μπουκαούρης . . . . .
Ἀλέξ. Βάσσος . . . . . N	Ἀρ. Κοντογούρης . . . . . O

Ν. Καράπαυλος ..... Ο	Β. Σκαλτσοδήμος .....Ο
Αθ. Μισυρλῆς ..... Ο	Γ. Στάϊκος .....Ο
Δημ. Τριγγέτας ..... Ο	Σταμ. Κορυζῆς .....Ο
Ἰω. Δουλίδης ..... Ο	Ἰω. Δροσινός .....Ν
Κ. Ἐπιφανίου .....Ο	Δ. Γ. Βούλγαρης..... Ο
Δ. Ι. Κουνουπιώτης	Θ. Γκίκας .....Ο
Ἀνδρ. Μανοῦσος	Θ. Θεοδωράκης .....Ο
Δημ. Χρηστίδης	Θεμ. Παπακώστας .....Ν
Ν. Σοῦτσος ..... Ν	Δημ. Τσιριμῶκος .....Ο
Κ. Πλατὺς	Ἰω. Χατζίσκος .....Ο
Γ. Μπούμπουλης	.....
Δ. Δρόσος .....Ν	Βασ. Ν. Βουδούρης .....
Ἰω. Ζαλλώνης	Δημ. Ν. Κριεζώτης .....Ο
Γρηγ. Μαυρομαρᾶς .....Ν	Γεώργιος Τ. Θωμᾶς .. ἀρνεῖται
Σ. Σωτηρόπουλος .....Ο	Ζήσης Λ. Ἰατρός .....
Θ. Ἀναστασόπουλος .....Ο	Ν. Ἀγγελικάρας .....
Γ. Γεωργακόπουλος .....Ο	Μιλτ. Κ. Κανάρης .....Ο

Ἀκολούθως παρεδέχθη δι' ἀναστάσεως τὸ ἔγκυρον τῆς ἐκλογῆς καὶ νομίμους αὐτῆς βουλευτὰς τοὺς Δ. Ι. Κουνουπιώτην καὶ Ἀνδρ. Μανοῦσον.

Ἀναγνωσθεισῶν τῶν ἐκθέσεων τῶν ἀρμοδίων τμημάτων, ἡ Βουλὴ παρεδέχθη ἄνευ ἀντιρρήσεως τὸ ἔγκυρον τῶν ἐκλογῶν τῶν ἐξῆς ἐπαρχιῶν·

1) Σύρου καὶ νομίμους αὐτῆς βουλευτὰς τοὺς Δ. Χρηστίδην, Ν. Σοῦτσον, Κ. Πλατὺν καὶ Γ. Μπούμπουλην.

2) Τήνου καὶ νομίμους αὐτῆς βουλευτὰς τοὺς Δ. Δρόσον, Ἰω. Ζαλλώνην καὶ Γ. Μαυρομαρᾶν.

3) Τριφυλίας καὶ νομίμους αὐτῆς βουλευτὰς τοὺς Σ. Σωτηρόπουλον, Θ. Ἀναστασόπουλον καὶ Γ. Γεωργακόπουλον.

4) Τριχωνίας καὶ νομίμους αὐτῆς βουλευτὰς τοὺς Β. Σκαλτσοδήμον καὶ Γ. Στάϊκον.

5) Τροιζηνίας καὶ νομίμους αὐτῆς βουλευτὰς τοὺς Σταμ. Κορυζῆν καὶ Ἰω. Δροσινόν.

6) Ὕδρας καὶ νομίμους αὐτῆς βουλευτὰς τοὺς Δ. Γ. Βούλγαρην, Θ. Γκίκαν καὶ Θ. Θεοδωράκην.

Ἀναγνωσθείσης ἀκολούθως τῆς ἐκθέσεως τῆς τε πλειονοψηφίας καὶ τῆς μειονοψηφίας τοῦ οἰκείου τμήματος ἐπὶ τῆς ἐκλογῆς τῶν βουλευτῶν Φθιώτιδος, λαβὼν τὸν λόγον εἰς τούτων ἐπρότεινε τὴν ἐν τῇ Βουλῇ εἴσοδον τοῦ μὴ λαβόντος εἰδοποιητήριον πλειονοψηφοῦντος τετάρτου βουλευτοῦ κ. Χατζοπούλου, τοῦθ' ὅπερ ἡ Βουλὴ παρεδέξατο. Μετὰ μικρὰν ἀκολούθως συζήτησιν ἐπὶ τῆς οὐσίας τῆς ἐκλογῆς, καθ' ἣν τινες ὑπεστήριξαν τὸ ἔγκυρον τῆς ἐκλογῆς ὡς πρὸς τὸν τέταρτον βουλευτήν, ἄλλοι δὲ τὴν ἀκύρωσιν τοῦ δήμου Μακρακώμης ὡς πρὸς τὸν κ. Χατζόπουλον, ἡ Βουλὴ παρεδέχθη δι' ἀναστάσεως τὸ ἔγκυρον τῆς ἐκλογῆς τῆς ἐπαρχίας Φθιώτιδος καὶ ἐπομένως νομίμους βουλευτὰς μόνον τοὺς τρεῖς πρώτους ἐπιτυχόντας, ἤτοι Θ. Παπακώσταν, Δημ. Τσιριμῶκον καὶ Ἰω. Χατζίσκον, τὴν ἀκύρωσιν δὲ τῆς ἐκλογῆς τοῦ δήμου Μακρακώμης ὡς πρὸς τὸν τέταρτον καὶ τὴν ἐπανάληψιν αὐτῆς δι' ἅπαντας τοὺς ἀποτυχόντας ὑποψηφίους.

Μετὰ τὴν ἀνάγνωσιν τῶν ἐκθέσεων τῶν οἰκείων τμημάτων ἡ Βουλὴ παρεδέχθη ἄνευ ἀντιρρήσεως τὸ ἔγκυρον τῶν ἐκλογῶν τῶν ἐξῆς ἐπαρχιῶν·

1) Χαλκίδος καὶ νομίμους αὐτῆς βουλευτὰς τοὺς Β. Ν. Βουδούρην, Δ. Ν. Κριεζώτην, Γ. Τ. Θωμᾶν καὶ Ζήσην Ἰατρόν.

2) Νέων Ψαρῶν καὶ νομίμους αὐτῆς βουλευτὰς τοὺς Νικ. Ἀγγελικάραν καὶ Μιλτ. Κ. Κανάρην.

Εἰσήχθη ἀκολούθως ὑπό τινος βουλευτοῦ Θήρας πρότασις περὶ τροποποιήσεως τῶν ἄρθρων 8 καὶ 61 τοῦ Κανονισμοῦ τῆς Βουλῆς, ἔχουσα ὡς ἑξῆς·

«*Πρὸς τὴν Βουλήν.*

Προτείνομεν τὰς ἑξῆς τροπολογίας ἐπὶ τῶν ἄρθρων 8 καὶ 61 τοῦ Κανονισμοῦ τῆς Βουλῆς.

Ἄρθρον 8.

Μετὰ τὴν ἐξέλεγξιν τῶν ἐκλογῶν ἡ Βουλὴ ἐκλέγει κατὰ πᾶσαν Σύνοδον διὰ ψηφοδελτίων καὶ διὰ φανερᾶς ψηφοφορίας ἐκ τῶν ἰδίων αὐτῆς μελῶν ἕνα πρόεδρον, τρεῖς ἀντιπροέδρους καὶ τέσσαρας γραμματεῖς.

Τὸ ἐδάφιον πρῶτον τοῦ ἄρθρου 61.

Ἡ περὶ πάσης ἐκλογῆς προσώπων ψηφοφορία γίνεται μυστικὴ διὰ ψηφοδελτίων, ἐξαιρουμένης τῆς περιπτώσεως τοῦ ἄρθρου 8.

Οἱ βουλευταὶ

Δ. Σ. Βουλπιώτης, Α. Βαλέττας.»

Μετὰ τὴν ὑποβολὴν τῆς προτάσεως ταύτης τινὲς βουλευταὶ ἀντέταξαν τὸ ἀπαράδεκτον αὐτῆς, ὡς μήπω καταρτισθέντος τοῦ Σώματος, μὴ δυναμένου ἐντεῦθεν νὰ μεταβάλῃ τὸν κανονισμόν του, ἑτέρων ἐνισταμένων κατὰ τοῦ ἀπαραδέκτου τούτου.

Τελευταίον ανελθών το βήμα βουλευτής τις εκ Παρνασσίδος έζήτησεν όπως κηρυχθή ή πρότασις κατεπείγουσα καί προβή ή Βουλή εις την άμεσον αύτης συζήτησιν, εγκαταλιμπανομένης της κατά της εν λόγω προτάσεως άντιταχθείσης άνω ενστάσεως απαραδέκτου.

Κηρυχθέντος δε τοῦ κατεπείγοντος της επ' αύτης συζητήσεως ύπό της Βουλης δι' αναστάσεως, ήρξατο ή συζήτησις επί της άρχης της προτάσεως, καθ' ην τινες μεν υπεστήριξαν αύτην κατ' ούσίαν, έτεροι δε έζήτησαν την απόρριψιν αύτης, επιμένοντες ότι ή Βουλή πριν ή καταρτίση το άριστικόν αύτης προεδρεῖον δεν δύναται να μεταβάλη τας διατάξεις τοῦ Κανονισμοῦ.

Τεθέντος τοῦ θέματος περί της παραδοχης ή μή κατ' άρχην της προτάσεως καί γενομένης ψηφοφορίας κατ' ονομαστικήν κλήσιν ύπό την επιτήρησιν των ψηφολεκτών Α. Ῥούκη καί Ν. Βαρδιτσιώτη, ή Βουλή απέρριψε την αρχήν της προτάσεως διά ψήφων 91 κατά 68, κατά το ώδε προσαρτώμενον πρωτόκολλον ψηφοφορίας.

Πρωτόκολλον ψηφοφορίας τῶν κυρίων Βουλευτῶν

επί τοῦ εξῆς ζητήματος·

« Παραδέχεται ή Βουλή την αρχήν της προτάσεως Βουλπιώτου καί Βαλέττα περί της διά φανερᾶς ψηφοφορίας εκλογῆς τοῦ Προεδρείου, ναι ή όχι : »

Κωνστ. Θεοδώρου ..... Ο	Κ. Στράτος ..... Ν
Α. Μιχαλόπουλος ..... Ν	Δημήτρ. Γρίβας ..... Ν
Σπυρ. Λογιωτατίδης ..... Ν	Γ. Γεροθανάσης ..... Ν
Ίω. Κυριακός ..... Ο	Χρ. Κατσικογιάννης ..... Ν
Μ. Καΐρης Όρφανός ..... Ν	Λεων. Πετροπουλάκης ..... Ν
Νικόλ. Α. Μαυροκορδάτος ..... Ο	Κ. Κοσσονάκος ..... Ο
Νικόλ. Δ. Τσώκρης ..... Ο	Ίω. Γ. Ἀνδρίτσου ..... Ν
Ανδρ. Δανόπουλος ..... Ο	Ίω. Σαράκας ..... Ν
Λεων. Βούλγαρις ..... Ο	Ἀριστομ. Λιδωρίκης ..... Ο
Δημ. Καλλιφρονᾶς ..... Ν	Ν. Παπαμιχελόπουλος ..... Ο
Σκαρλ. Σούτσος ..... Ο	Ίω Καπιτσίνης ..... Ο
Όθων Μακρυγιάννης ..... Ν	Γ. Μίλησης ..... Ο
Στυλ. Κολιάτσος ..... Ο	Ίω. Ζέρβας ..... Ν
Περικλῆς Πετράκης ..... Ο	Δ. Βουλπιώτης ..... Ν
Δημ. Ράλλης ..... Ο	Κ. Γιαλδάσης ..... Ν
Ἀθ. Ἴσκος ..... Ο	Δ. Δημητριάδης ..... Ν

Τ. Κουμπουβέλης ..... Ν	Ἀριστ. Μεντζελόπουλος ..... Ν
Κωνστ. Λομβάρδος ..... Ο	Νικόλ. Μηλλιαρέσης ..... Ο
Νικόλ. Ε. Λούντζης ..... Ο	Ἀγαμ. Μεταξᾶς ..... Ο
Διον. Κολλυβᾶς ..... Ο	Σπυρ. Μοντεσάντος Μπουλελᾶς. Ν
Ίω. Νέγκας ..... Ο	Μ. Ἰγγλέσης ..... Ν
Ἀνδρ. Γαΐτας Φωτκάρδης ..... Ο	Κοσμ. Παναρέτος ..... Ο
Ἀνδρ. Λύγερινός ..... Ο	Δημ. Ῥαπτάκης ..... Ο
Θ. Δηραλεξης ..... Ο	Ἀναστ. Βαρδαρῖγος ..... Ο
Λύγερ. Πετραλιᾶς ..... Ν	Θ. Θερμογιάννης ..... Ο
Χρ. Στεριόπουλος ..... Ο	Δ. Σαρρηγιάννης ..... Ο
Στέρ. Στεφανόπουλος ..... Ο	Κ. Κατσικόπουλος ..... Ο
Α. Καττίνας ..... Ν	Γ. Βακαλόπουλος ..... Ο
Ἀναγν. Δημητρίου ..... Ο	Ν. Λεώπουλος ..... Ν
Δημ. Κλεάνακας ..... Ο	Ίω. Βλασόπουλος ..... Ο
Ἀριστομένης Βαλέττας ..... Ν	Ἀναστ. Κορρωτάκης ..... Ο
Ἀντ. Λαγκαβᾶς ..... Ν	Νικήτ. Βαρδιτσιώτης ..... Ο
Γερ. Βαλλιάνος ..... Ο	Λεων. Μαυρομιχάλης ..... Ο
Παρδαρῖγος Πήλλικας ..... Ν	Ἀντ. Γεωργαντᾶς ..... Ν
Κύπ. Πεταλλᾶς ..... Ν	Γ. Λάπας .....
Φρ. Α. Ζαΐμης ..... Ο	Σπ. Βαλαωρίτης .....
Ἀργύρ. Διαμαντόπουλος ..... Ο	Ἄγγ. Φ. Καλκάνης ..... Ν
Ἀθαν. Π. Πετιμεζᾶς ..... Ο	Ἰωάν. Σ. Χαλικιᾶς .....
Ἀθαν. Γ. Πετιμεζᾶς ..... Ο	Ἀρ. Ῥούκης ..... Ν
Γεώργ. Κ. Παπαδαῖος ..... Ο	Ἀλ. Παπαλουκᾶς ..... Ν
Κωνστ. Φλέσσας ..... Ν	Ἰωάν. Παπαζαφειρόπουλος ..... Ο
Περ. Μαυρομιχάλης ..... Ο	Χρ. Χρηστόπουλος ..... Ο
Σταῦρος Οἰκονομόπουλος ..... Ν	Φίλιππος Βάρβογλης ..... Ο
Ίω. Τζιώτης ..... Ν	Ἀριστ. Σακελλαρόπουλος ..... Ο
Γ. Καραβᾶς ..... Ν	Δημ. Ζέγγελης ..... Ν
Ἀλέξ. Κοντόσταυλος ..... Ο	Ἠλ. Φλέσσας ..... Ν
Κωνστ. Π. Οἰκονόμου ..... Ν	Βασίλ. Μπούντουνας ..... Ν
Ίω. Χωρεπισκοπίδης ..... Ο	Ἀλέξ. Βάσσος ..... Ν
Ἰωάννης Ἀντωνιάδης ..... Ν	Γ. Μαλέας ..... Ν
Ν. Βασιλάκης τοῦ Ἡλιοῦ ..... Ο	Γερ. Ζωχιός ..... Ο
Ἀθαν. Παραμυθιώτης ..... Ν	Νικ. Παγκράτης .....
Δημ Δοράνδος ..... Ο	Σπυρ. Ζερβός ..... Ν
Ἀναστ. Δημητριάδης ..... Ν	Ἐπ. Δεληγεώργης .....
Ἰω. Δεληγιάννης	Στεφ. Μακρῆς ..... Ν
Ἰω. Ἰωάννου ..... Ο	Δ Κυριακίδης .....
Γεώργ. Κούστας ..... Ν	Γ. Προβελέγιος ..... Ν

Ν. Χατζόπουλος ..... Ν	Δημ. Τριγγέτας ..... Ο
Κ. Κρίσπης ..... Ο	.....
Μιχ. Δαμηράλης	.....
Μ. Βότσαρης ..... Ν	.....
Ν. Φαρμάκης ..... Ν	Ἰω. Δουλίδης ..... Ο
Ν. Καλύβας ..... Ν	Κ. Ἐπιφανίου ..... Ο
Κ. Εὐθυμιόπουλος ..... Ο	Δ. Ι. Κουνουπιώτης ..... Ο
Π. Ἰατροῦ ..... Ν	Ἀνδρ. Μανοῦσος ..... Ο
Ἀλ. Πετσάλης ..... Ο	Δημ. Χριστίδης .....
Ἐπαμ. Βιρβίλης ..... Ν	Ν. Σούτσος ..... Ν
Δημήτρ. Σαράβας ..... Ο	Κ. Πλατύς .....
Μιχ. Καπετανάκος ..... Ν	Γ. Μπούμπουλης ..... Ο
Ἰω. Μαυρομιχάλης ..... Ο	Δ. Δρόσος ..... Ν
Πέτρ. Μαυρομιχάλης ..... Ο	Ἰω. Ζαλλώνης .....
Χ. Κανελλόπουλος ..... Ν	Γρηγ. Μαυρομαρᾶς ..... Ν
Ἀντ. Οἰκονομόπουλος ..... Ν	Σ. Σωτηρόπουλος ..... Ο
Ἀγαμ. Χριστόπουλος ..... Ο	Θ. Ἀναστασόπουλος ..... Ο
Πολ. Κωσταντᾶς ..... Ο	Γ. Γεωργακόπουλος ..... Ο
Θεόδ. Ῥωμαῖος ..... Ο	Β. Σκαλτσοδήμος ..... Ο
Ἀναστ. Τρύφωνας	Γ. Στάϊκος ..... Ο
Ὄθ. Πυλαρινός ..... Ν	Σταμ. Καρυζῆς ..... Ο
Μιχ. Χαριτάτος ..... Ν	Ἰω. Δροσινός ..... Ν
Διον. Δελλαπόρτας ..... Ν	Δ. Γ. Βούλγαρης ..... Ο
Γ. Κάγκας	Θ. Γκίκας ..... Ο
Εὐθ. Κεχαγιᾶς ..... Ο	Θ. Θεοδωράκης ..... Ο
Λ. Καραλίβανος ..... Ο	Θεμ. Παπακώστας ..... Ν
Π. Τζαμάλας ..... Ν	Δημ. Τσιριμῶκος ..... Ο
Θ. Κανακάρης ..... Ο	Ἰω. Χατζίσκος ..... Ο
Εὐστ. Ἡλιόπουλος	Βασ. Ν. Βουδούρης .....
Π. Χαλικιόπουλος	Δημ. Ν. Κριεζώτης ..... Ο
Ἀρ. Μπουκαούρης	Γεώργ. Τ. Θωμάς ..... Ν
Ἀρ. Κοντογούρης ..... Ο	Ζήσης Α. Ἰατρός ..... Ν
Ν. Καράπαυλος ..... Ο	Ν. Ἀγγελικάρας ..... Ν
Ἀθ. Μισυρλῆς ..... Ο	Μιλτ. Κ. Κανάρης. ..... Ο

Μετὰ μισρὰν ἔτι συζήτησιν, καθ' ἣν ὁ ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν ὑπουργὸς ᾐτήσατο νὰ συνέλθῃ αὔριον ἡ Βουλή, ὅπως προσδιορίσῃ τὴν ἡμέραν διὰ τὴν ἐκλογὴν τοῦ ὁριστικοῦ προεδρείου, ἕτερος δὲ βουλευτὴς ὑπεστήριξε τὴν αὔριον ὡς ἡμέραν ἐκλογῆς, διότι ἕνεκα τῶν ἑορτῶν πολλοὶ βουλευταὶ προτίθενται ν' ἀπελ-

θωσιν, ἡ Βουλὴ ἀπεφάνθη, ὅπως συνέλθῃ αὔριον (31 Μαρτίου) ἡμέραν Σάββατον καὶ ὥραν 1 μ. μ. ἵνα ἐκλέξῃ τὸν ὁριστικὸν αὐτῆς Πρόεδρον, τοὺς ἀντιπροέδρους, τοὺς γραμματεῖς καὶ τὰς ἐπιτροπάς, αἵτινες μέλλουσι νὰ ἀπέλθωσιν εἰς Γορτυνίαν, Μεσσήνην, Σάμην καὶ Φθιώτιδα πρὸς ἐπιτήρησιν τῶν ἐπαναληπτικῶν ἐκλογῶν.

Μεθ' ὃ ὁ Πρόεδρος ἔλυσε τὴν συνεδρίασιν περὶ ὥραν 6 μ. μ.

Ὁ προσ. Πρόεδρος
ΑΝΤ. ΓΕΩΡΓΑΝΤΑΣ.

Οἱ προσ. γραμματεῖς
Β. Βουδούρης,
Μ. Βότσαρης.

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ ΙΕ'.

Τῆς 31 *Μαρτίου* 1873.

Ἀπαρτίας γενομένης περὶ ὥραν 2 μ. μ. ἀνεγνώσθησαν τὰ πρακτικὰ τῆς προηγουμένης συνεδριάσεως καὶ ἐνεκρίθησαν μέ τινα διόρθωσιν.

Παρῆλθεν ἀκολούθως ἐπὶ τὸ ὕψιμα ὁ πρωθυπουργὸς καὶ ἀνέγνω Β. Διάταγμα περὶ τεσσαρακονθημέρου διακοπῆς τῶν ἐργασιῶν τῆς Βουλῆς. Τὸ διάταγμα τοῦτο ἔχει ὡς ἑξῆς·

«ΓΕΩΡΓΙΟΣ Α'.
ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ.

Ἔχοντες ὑπ' ὄψιν τὸ ἄρθρον 38 τοῦ Συντάγματος διακόπτομεν τὴν ἐξακολούθησιν τῆς Α'. Συνόδου τῆς Ε'. Βουλευτικῆς Περιόδου ἐπὶ τεσσαράκοντα ἡμέρας.

Ὁ Πρόεδρος τοῦ Ἡμετέρου ὑπουργικοῦ Συμβουλίου ὑπουργὸς ἐπὶ τῶν Ἐξωτερικῶν θέλει κοινοποιήσει τὸ παρὸν Διάταγμα πρὸς τὴν Βουλήν.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ.

Ε. ΔΕΛΗΓΕΩΡΓΗΣ.»

Μεθ' ὃ ὁ Πρόεδρος ἔλυσε τὴν συνεδρίασιν περὶ ὥραν 3 μ. μ.

Ὁ προσ. Πρόεδρος
ΑΝΤ. ΓΕΩΡΓΑΝΤΑΣ.

Οἱ προσ. Γραμματεῖς
Β. Ν. Βουδούρης,
Ἰω. Μαυρομιχάλης.

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ ΙΓ'.

Τῆς 10 *Maΐου* 1873.

Ἀπαρτίας γενομένης μερὶ ὥραν 2 μ. μ. ἀνεγνώσθησαν τὰ πρακτικὰ τῆς παρελθούσης συνεδριάσεως καὶ ἐνεκρίθησαν.

Προσῆλθον εἶτα καὶ ἔδωκαν τὸν νενομισμένον ὅρκον οἱ ἄρτι ἀριχθέντες βουλευταὶ Τήνου Ἰω. Ζαλλώνης, Ναξῶν Γ. Κάγκας, Νάξου Μ. Δαμηράλης, Θήρας Α. Λαγκαδᾶς, Φθιώτιδος Κ. Δυοβουνιώτης καὶ Ὄρους Α. Τρύφωνας κατὰ τὸ ὧδε προσαρτώμενον πρωτόκολλον ὁρκωμοσίας.

ΠΡΩΤΟΚΟΛΛΟΝ ΟΡΚΩΜΟΣΙΑΣ.

Ἐν Ἀθήναις, σήμερον τῇ 10 τοῦ μηνὸς Maΐου τοῦ 1873 τρίτου ἔτους, προσελθόντες οἱ ἄρτι ἀριχθέντες καὶ φέροντες εἰσιτήρια κ. κ. βουλευταὶ ἐνώπιον τῆς Βουλῆς, δημοσίᾳ συνεδριαζούσης, ὤμοσαν τὸν ὑπὸ τοῦ ἄρθρου 64 τοῦ Συντάγματος νενομισμένον ὅρκον, ἔχοντα οὕτως·

« Ὀμνύω εἰς τὸ ὄνομα τῆς Ἁγίας καὶ Ὁμοουσίου καὶ Ἀ-
» διαιρέτου Τριάδος νὰ φυλάξω πίστιν εἰς τὴν Πατρίδα καὶ
» εἰς τὸν Συνταγματικὸν Βασιλέα, ὑπακοὴν εἰς τὸ Σύνταγμα
» καὶ εἰς τοὺς νόμους τοῦ Κράτους, καὶ νὰ ἐκπληρώσω εὐσυ-
» νειδήτως τὰ καθήκοντά μου. »

Ἐπὶ τούτῳ συνετάχθη τὸ παρὸν καὶ ὑπεγράφη ὡς ἕπεται.

Ὁ προσ. Πρόεδρος
ΑΝΤ. ΓΕΩΡΓΑΝΤΑΣ.

Ὁ ἱερεὺς
Χαρ. Φωκᾶς.

Οἱ προσ. Γραμματεῖς
Ι. Μαυρομιχάλης
Β. Ν. Βουδούρης.
Δ. Ῥάλλης.

Οἱ ὁρκισθέντες

Α. Λαγκαδᾶς, Μ. Δαμηράλης, Α. Τρύφωνας, Γ. Κάγκας, Ι. Ζαλλώνης, Κ. Δυοβουνιώτης.

Ἀνεκοινώθησαν εἶτα τὰ ἑξῆς ἔγγραφα τοῦ ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν ὑπουργείου·

1) Ἔγγραφον δι' οὗ ἀγγέλλεται εἰς τὴν Βουλὴν ὁ θάνατος τοῦ ἐξ Οἰτύλου βουλευτοῦ Μ. Καπετ. Μαυρομιχάλη.

2) Δύω ἔγγραφα δι' ὧν ἀποστέλλονται τὰ σχετικὰ ἔγγραφα τῆς ἐπαναληπτικῆς ἐκλογῆς τοῦ δήμου Δολιχίου τῆς ἐπαρχίας Σάμης καὶ τοῦ δήμου Μακρακώμης τῆς ἐπαρχίας Φθιώτιδος. Τὰ ἔγγραφα ταῦτα ἐστάλησαν, τῇ συναινέσει τῆς Βουλῆς, πρὸς τὰ οἰκεῖα τμήματα πρὸς ἐξέλεγξιν.

Ἐρωτήσαντός τινος ἀκολούθως διατί, ἐνῷ ἐνηργήθησαν αἱ ἀκυρωθεῖσαι ἐκλογαὶ τῶν δήμων Δολιχίου τῆς ἐπαρχίας Σάμης καὶ Μακρακώμης τῆς ἐπαρχίας Φθιώτιδος, δὲν ἔλαβον πέρας καὶ αἱ ἐκλογαὶ τῶν ἐπαρχιῶν Μεσσήνης καὶ Γόρτυνος, ἀπήντησεν ὁ ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν ὑπουργὸς ὅτι καὶ εἰς τὰς 4 ἐπαρχίας διετάχθη συγχρόνως ἡ ἐπανάληψις τῆς ἐκλογῆς, ἀλλ' ὅτι εἰς τὰς ἐπαρχίας Μεσσήνης καὶ Γόρτυνος δὲν εἶχον κληρωθῆ αἱ ἐφορευτικαὶ ἐπιτροπαί, δὲν ἦσαν μάλιστα καταρτισμέναι καὶ οἱ κατάλογοι. Μετὰ τὴν κλήρωσιν ἀνέβαλον τὴν ἐκλογήν, ὅπως εἰδοποιηθῶσι τὰ κληρωθέντα μέλη καὶ οὕτως ἡ μὲν ἐπανάληψις τῆς ἐκλογῆς Μεσσήνης προσδιωρίσθη διὰ τὴν 26 τ. μ. περὶ δὲ τῆς Γορτυνίας ἐλπίζει νὰ ἔχῃ πληροφορίας σήμερον.

Κατόπιν ἡ Βουλὴ παρεδέχθη, ὅπως ἐρεξῆς αἱ συνεδριάσεις ἄρχωνται τὴν 7 ὥραν π. μ., συνέλθῃ δὲ αὔριον κατὰ τὴν προσδιορισθεῖσαν ὥραν πρὸς ἐκλογὴν τοῦ προεδρείου καὶ τῶν ἐπιτροπῶν, αἵτινες θὰ μεταβῶσιν εἰς Μεσσήνην καὶ Γόρτυνα πρὸς ἐπιτήρησιν τῶν ἐπαναληπτικῶν ἐκλογῶν.

Μεθ' ἃ ὁ Πρόεδρος ἔλυσε τὴν συνεδρίασιν περὶ ὥραν 3 μ. μ.

Ὁ προσ. Πρόεδρος
ΑΝΤ. ΓΕΩΡΓΑΝΤΑΣ.

Οἱ προσ. Γραμματεῖς
Μ. Βότσαρης,
Δ. Ῥάλλης.

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ ΙΖ'.

Τῆς 11 *Maΐου* 1873.

Συμπληρωθέντος τοῦ νομίμου πρὸς ἀπαρτίαν ἀριθμοῦ, περὶ ὥραν 7 π. μ. ἀνεγνώσθησαν τὰ πρακτικὰ τῆς προτεραίας καὶ ἐνεκρίθησαν.

Προσῆλθεν εἶτα καὶ ἔδωκε τὸν νενομισμένον ὅρκον ὁ ἄρτι ἀριθμούμενος βουλευτὴς Μέσσης Ν. Παγκράτης, κατὰ τὸ ὧδε ἐπισυνημμένον πρωτόκολλον ὁρκωμοσίας.

ΠΡΩΤΟΚΟΛΛΟΝ ΟΡΚΩΜΟΣΙΑΣ.

Ἐν Ἀθήναις, σήμερον τῇ 11 τοῦ μηνὸς Maΐου τοῦ 1873 τρίτου ἔτους, ἐνώπιον τῆς Βουλῆς, δημοσίᾳ συνεδριαζούσης, προσελθὼν ὁ ἄρτι ἀριχθεὶς βουλευτὴς Μέσσης Ν. Παγκράτης ἔδωκεν ἐπὶ τοῦ ἱεροῦ Εὐαγγελίου τὸν ὑπὸ τοῦ ἄρθρου 64 τοῦ Συντάγματος νενομισμένον ὅρκον, ἔχοντα οὕτως·

» Ὀμνύω εἰς τὸ ὄνομα τῆς Ἁγίας καὶ Ὁμοουσίου καὶ Ἀ-
» διαιρέτου Τριάδος νὰ φυλάξω πίστιν εἰς τὴν Πατρίδα καὶ εἰς
» τὸν Συνταγματικὸν Βασιλέα, ὑπακοὴν εἰς τὸ Σύνταγμα καὶ
» εἰς τοὺς νόμους τοῦ Κράτους, καὶ νὰ ἐκπληρώσω εὐσυνειδή-
» τως τὰ καθήκοντά μου. »

Ἐπὶ τούτῳ συνετάχθη τὸ παρὸν καὶ ὑπεγράφη ὡς ἐξῆς·

Ὁ προσ. Πρόεδρος
ΑΝΤ. ΓΕΩΡΓΑΝΤΑΣ.

Ὁ Ἱερεὺς
Ἰω. Κυριαζῆς.

Οἱ προσ. Γραμματεῖς
Β. Ν. Βουδούρης.
Δ. Ῥάλλης.
Ἰω. Μαυρομιχάλης.

Ὁ ὁρκισθεὶς
Ν. Παγκράτης.

Εἰσήχθη ἀκολούθως ὑπὸ τοῦ Α'. τμήματος ἡ ἐπὶ τῆς ἐπαναληπτικῆς ἐκλογῆς τῆς ἐπαρχίας Σάμης ἔκθεσις, ἥτις παρεπέμφθη εἰς τύπωσιν.

Ἀγγελθέντος ἑπομένως, ὅτι ἀντικείμενον τῆς συνεδριάσεως εἶναι ἡ ἐκλογὴ τοῦ ὁριστικοῦ Προέδρου, προετέθησαν ἐπὶ τούτῳ αἱ κάλπαι, καὶ προσερχόμενος ἕκαστος τῶν κ. κ. βουλευτῶν, ἐκφωνουμένου τοῦ ὀνόματός του, ἐναπέθετεν εἰς τὴν μίαν μὲν τῶν καλπῶν τὸ ψηφοδέλτιον, εἰς δὲ τὴν ἑτέραν τῶν κύαμον ὑπὸ τὴν ἐπιτήρησιν τῶν βουλευτῶν Χ. Κανελλοπούλου καὶ Κ. Κατσικοπούλου.

Παραβληθέντων ἀκολούθως τῶν ψηφοδελτίων πρὸς τοὺς κυάμους καὶ εὑρεθέντων ἰσαρίθμων, ἤτοι **162**, ἤρξατο ἡ διαλογὴ ὑπὸ τοὺς ψηφολέκτας Φ. Βάρβογλην καὶ Δ. Κυριακίδην, ἐξ ἧς συνήχθη κατὰ τὸ ἐπὶ τούτῳ πρωτόκολλον, ὅτι ὁριστικὸς Πρόεδρος τῆς Βουλῆς ἀνεδείχθη ὁ κ. Ἰω. Δεληγιάννης, βουλευτὴς ἐκ Κορινθίας, λαβὼν ψήφους **82**, ἐπιλαχόντος τοῦ κ. Κ. Λομβάρδου, βουλευτοῦ ἐκ Ζακύνθου, διὰ ψήφων **76**, εὑρεθέντων τεσσάρων λευκῶν ψηφοδελτίων. Οὕτω δὲ μετὰ τὴν τοῦ ἀποτελέσματος ἐκφώνησιν, καταλαβὼν τὴν προεδρικὴν ἕδραν ὁ κ. Ἰω. Δεληγιάννης ἔλεξε τάδε πρὸς τὴν Βουλήν.

« Κύριοι συνάδελφοι, καταλαμβάνων τὴν ἕδραν, εἰς ἣν μ' ἐκάλεσεν ἡ ψῆφος ὑμῶν, σᾶς ἐκφράζω τὴν βαθεῖαν καὶ ἐγκάρδιον εὐγνωμοσύνην μου διὰ τὴν ὁποίαν μοὶ ἀπενείματε τιμήν.

Ἂν καὶ ἀναγνωρίζω τὴν ἀδυναμίαν μου περὶ τὴν μετ' ἐγχειρείας διεξαγωγὴν τῶν ἀνατεθέντων μοι σοβαρῶν καθηκόντων,

στηριζόμενος ὅμως εἰς τὴν ὑμετέραν εὐμενῆ συνδρομήν, πιστεύω, ὅτι θ' ἀνταποκριθῶ εἰς τὰς προσδοκίας σας, καὶ θαῤῥῶν ἀναλαμβάνω τὰ καθήκοντά μου.

Πιστὸς καὶ ἄγρυπνος φύλαξ τοῦ κανονισμοῦ τοῦ Σώματος, ὅστις εἶναι ὁ νόμος αὐτοῦ, θέλω καταβάλλει πᾶσαν προσπάθειαν, ὥστε νὰ τηρηθῇ οὗτος ἀπαραβίαστος.

Ἡ ἐλευθερία τῶν συζητήσεων ἐν τῷ νομοθετικῷ Σώματι εἶναι τὸ κύριον γνώρισμα παντὸς εὐνομουμένου ἔθνους. Τὴν ἀρχὴν ὅθεν ταύτην ἐφαρμόζων μετ' εὐλαβείας, θὰ καταγίνω πάσαις δυνάμεσιν, ὥστε αὕτη νὰ συμβαδίζῃ μετὰ τῆς τάξεως. Πρὸς τοῦτο ἐπικαλοῦμαι καὶ πάλιν τὴν ὑμετέραν συνδρομήν, ἄνευ τῆς ὁποίας δυσχερὴς ἔσται μοι ἡ ἀκριβὴς ἐκπλήρωσις τοῦ καθήκοντος τούτου.

Λίαν σπουδαῖαι καὶ σοβαραὶ προμηνύονται αἱ συζητήσεις τοῦ κοινοβουλίου τούτου, καθόσον εἰσαχθήσονται νομοθετήματα πλεῖστα ὅσα, ἀφορῶντα μεγάλα καὶ ζωτικὰ ζητήματα τοῦ τόπου. Πέποιθα ὅθεν, ὅτι τὰς συζητήσεις μας ταύτας θὰ διακρίνωσι μόνον ὁ πατριωτισμός, ἡ φρόνησις καὶ ἡ μετριοπάθεια, ὅπως οὕτω δικαίως ἀνυψώσωμεν τὸ φρόνημα τοῦ ἔθνους περὶ τῶν ἀντιπροσώπων του.

Γνωρίζετε, κύριοι, ὅτι ὁ φορολογούμενος λαός, καίτοι, ἀναλόγως τῶν ὑλικῶν του δυνάμεων, ὑπέρογκα βάρη φέρει, μολαταῦτα, φύσει φιλόνομος καὶ ὀπαδὸς τοῦ καθεστῶτος, ἀγογγύστως καταβάλλει, μίαν καὶ μόνην ἀπαίτησιν παρ' ἡμῶν ἔχων ν' ἀπολαύῃ πλήρη ἀσφάλειαν καὶ πιστὴν τῶν νόμων ἐφαρμογήν. Ἡ τόσον δικαία αὕτη ἀπαίτησις τῶν ἐντολέων μας δέον παντὶ σθένει νὰ φροντίσωμεν ὥστε νὰ πραγματοποιηθῇ.

Σεβόμενοι, κύριοι, τὰ δικαιώματα τῶν ἄλλων καὶ ὑποστηρίζοντες τὰ ἡμέτερα μὲ πᾶσαν θυσίαν, πέποιθα, ὅτι θὰ διεξαγάγωμεν τὰς συζητήσεις ἀξιοπρεπῶς καὶ θὰ περαιώσωμεν τὰς ἐργασίας μας πρὸς τὸ συμφέρον καὶ τὴν δόξαν τῆς φίλης Πατρίδος.

Πρὶν καταλάβω τὴν ἕδραν, ἐπιτρέψατέ μοι νὰ παρακαλέσω ὑμᾶς, ὅπως ἐκφράσωμεν ἅπαντες τὴν εὐαρέσκειάν μας πρὸς τὸν πρὸ μικροῦ καταβάντα τῆς ἕδρας ταύτης διὰ τὴν μετ' εὐλαβείας καὶ ἀξιοπρεπείας ἐκπλήρωσιν τοῦ καθήκοντός του. Ὀφείλεται εὐαρέσκεια εἰς τὸν γηραιὸν αὐτὸν ἄνθρωπον. »

Ἤρξατο εἶτα ἡ ἐκλογὴ τῶν Ἀντιπροέδρων καὶ γραμματέων. Προτεθειτῶν τῶν καλπῶν καταλλήλως, προσήρχετο ἕκαστος τῶν κ. κ. βουλευτῶν, ἐκφωνουμένου τοῦ ὀνόματός του,

καὶ ἔρριπτεν εἰς τὴν μίαν μὲν τῶν καλπῶν τὸ ψηφοδέλτιον, εἰς δὲ τὴν ἑτέραν τὸν κύαμον ὑπὸ τὴν ἐπίβλεψιν τῶν βουλευτῶν Ι. Νέγκα καὶ Β. Βουδούρη. Παραβληθέντων εἶτα τῶν ψηφοδελτίων πρὸς τοὺς κυάμους καὶ ἰσαρίθμων εὑρεθέντων, ἤτοι ἐν συνόλῳ 159, ἤρξατο ἡ διαλογὴ ὑπὸ τοὺς ψηφολέκτας Κ. Κοτσνάκου καὶ Ι. Ζέρβαν, ἐξ ἧς συνήχθη, κατὰ τὸ ἐπὶ τούτῳ πρωτόκολλον, ὅτι ἐξελέχθησαν Ἀντιπρόεδροι μὲν οἱ κ. κ. Ι. Χωρεπισκοπίδης διὰ ψήφων 83, Ν. Τσώκρης διὰ ψήφων 82 καὶ Α. Παραμυθιώτης διὰ ψήφων 80, ἐπιλαχόντων τῶν κ. κ. Ι. Κυριακοῦ διὰ ψήφων 77, Λ. Κατσίνα διὰ ψήφων 76 καὶ Ν. Σούτζου διὰ ψήφων 75. Γραμματεῖς δὲ ἐξελέχθησαν οἱ κ. κ. Φ. Βάρβογλης διὰ ψήφων 83, Ι. Μαυρομιχάλης διὰ ψήφων 81, μὴ τυχόντων τῆς ἀπολύτου πλειονοψηφίας τῶν λοιπῶν διαγωνιζομένων διὰ τὴν θέσιν τοῦ γραμματέως.

Ὁ δὲ Πρόεδρος μετὰ ταῦτα ἐκήρυξε τὸ ἀποτέλεσμα.

Ἐνταῦθα εἰσήχθη ὑπὸ τοῦ Γ'. τμήματος ἡ ἐπὶ τῆς ἐπαναληπτικῆς ἐκλογῆς τοῦ δήμου Μακρακώμης τῆς ἐπαρχίας Φθιώτιδος ἔκθεσις, ἥτις παρεπέμφθη εἰς τύπωσιν.

Ὁ δὲ Πρόεδρος ἀναγγείλας, ὅτι ἀντικείμενον τῆς ἑπομένης συνεδριάσεως εἶναι ἡ ἐπανάληψις τῆς ἐκλογῆς τῶν λοιπῶν γραμματέων, ἡ συζήτησις τῶν ἐκλογῶν καὶ ἡ ἐκλογὴ τῶν ἀποσταλησομένων εἰς Γόρτυνα καὶ Μεσσήνην ἐπιτροπῶν, ἔλυσε τὴν συνεδρίασιν περὶ ὥραν 12 τῆς μεσημβρίας.

Ὁ Πρόεδρος
ΙΩ. Ν. ΔΕΛΗΓΙΑΝΝΗΣ.

Οἱ Γραμματεῖς
Φίλ. Βάρβογλης.
Ἰω. Μαυρομιχάλης.

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ ΙΗ'.

Τῆς 12 *Μαΐου* 1873.

Ἀπαρτίας γενομένης περὶ ὥραν 7 π. μ. ἀνεγνώσθησαν τὰ πρακτικὰ τῆς προτεραίας καὶ ἐνεκρίθησαν.

Τοῦ προέδρου ἀναγγείλαντος ὅτι ἀντικείμενον τῆς συνεδριάσεως εἶναι ἡ ἐκλογὴ τῶν ἐπιλοίπων γραμματέων τῆς Βουλῆς, προετέθησαν αἱ κάλπαι. Ἕκαστος δὲ τῶν βουλευτῶν προσερχόμενος, ἐκφωνουμένου κατὰ τάξιν τοῦ ὀνόματός του, ἐναπέθε-

τεν εἰς τὴν μίαν μὲν τῶν καλπῶν τὸ ψηφοδέλτιον, εἰς δὲ τὴν ἑτέραν τὸν κύαμον ὑπὸ τὴν ἐπιτήρησιν τῶν κ. κ. Ἰω. Χωρεπισκοπίδου καὶ Α. Παραμυθιώτου ἀντιπροέδρων. Παραβληθέντων ἀκολούθως τῶν ψηφοδελτίων πρὸς τὰ σφαιρίδια καὶ ἴσων εὑρεθέντων, ἤτοι ἐν συνόλῳ 158, ἤρξατο ἡ διαλογὴ ὑπὸ τοὺς ψηφολέκτας Χ. Κανελλόπουλον καὶ Ι. Νέγκαν, ἐξ ἧς συνήχθη ὅτι ἐξελέχθησαν γραμματεῖς οἱ κ. κ. Δ. Ῥάλλης διὰ ψήφων 81 καὶ Α. Βούλγαρης διὰ ψήφων 80, ἐπιλαχόντων τῶν κ. κ. Σ. Οἰκονομοπούλου διὰ ψήφων 76 καὶ Ἰω. Τζιώτη διὰ ψήφων 75, ἑτέρου τινὸς λαβόντος 3.

Ἤρξατο ἀκολούθως ἡ ἐκλογὴ τῶν μελῶν τῶν ἐπιτροπῶν, αἵτινες θέλουσι μεταβῆ εἰς Γόρτυνα καὶ Μεσσήνην πρὸς ἐπιτήρησιν τῶν ἐπαναληφθησομένων ἐκλογῶν, κατὰ τὸν ἄνωθι ἐκτεθέντα τρόπον καὶ ὑπὸ τὴν ἐπιτήρησιν τῶν ἀντιπροέδρων Α. Παραμυθιώτου καὶ Ν. Τσώκρη. Παραβληθέντων εἶτα τῶν ψηφοδελτίων πρὸς τὰ σφαιρίδια καὶ ἴσων εὑρεθέντων, ἤτοι ἐν συνόλῳ 159, ἤρξατο ἡ διαλογὴ ὑπὸ τοὺς ψηφολέκτας Σ. Κολιάτσον καὶ Χ. Κατσικογιάννην, ἐξ ἧς συνήχθη ὅτι διὰ μὲν τὴν ἐπαρχίαν Μεσσήνης ἐξελέχθησαν τῆς πλειονοψηφίας τὰ ἑξῆς μέλη.

Λ. Μαυρομιχάλης,
Α. Διαμαντόπουλος,
Ι. Βαλασσόπουλος,
Ἀθ. Π. Πετιμεζᾶς,
Θ. Ἀναστασόπουλος,
Ἀγ. Χριστόπουλος.

Διὰ δὲ τὴν ἐπαρχίαν Γόρτυνος οἱ ἑξῆς·

Λ. Γ. Πετιμεζᾶς,
Χρ. Α. Χρηστόπουλος.
Ν. Τσώκρης,
Κ. Κατσικόπουλος.

Ἐπειδὴ δὲ τὰ μέλη τῆς μειονοψηφίας ἔλαβον τὸν αὐτὸν ἀριθμὸν ψήφων, ἐγένετο κλήρωσις· ἔλαχον δὲ διὰ μὲν τὴν ἐπαρχίαν Μεσσήνης οἱ

Δ. Κουνουπιώτης,
Κ. Πλατύς,
Ι. Σ. Χαλικιᾶς.

Διὰ δὲ τὴν ἐπαρχίαν Γόρτυνος οἱ

Νικ. Παγκράτης καὶ
Ἰω. Ζαλώνης.

Οὕτω δὲ ὁ Πρόεδρος ἀπήγγειλε τὸ ἀποτέλεσμα.

Ἀνεκοινώθησαν εἶτα τὰ ἐξῆς ἔγγραφα·

1) Ἀναφορὰ τοῦ βουλευτοῦ Καλαβρύτων Θ. Ζαΐμη, αἰτουμένου ἄδειαν ἀπουσίας τριάκοντα ἡμερῶν, ὅπως ἀπέλθῃ εἰς τὴν ἀλλοδαπήν.

2) Ἀναφορὰ τοῦ βουλευτοῦ Οἰτύλου Δ. Σαράφα, αἰτουμένου ἄδειαν ἀπουσίας ὀκτὼ ἡμερῶν. Ἡ δὲ Βουλὴ παρεδέξατο ἀμφοτέρας τὰς αἰτήσεις ταύτας.

Ἀναγγείλας εἶτα ὁ πρόεδρος ὅτι ἀντικείμενον τῆς ἐπιούσης συνεδριάσεως εἶναι ἡ ἐξέλεγξις τῶν ἐκλογῶν καὶ ἡ ἐκλογὴ τῶν κατὰ τὸν Κανονισμὸν ἐπιτροπῶν, ἔλυσε τὴν συνεδρίασιν περὶ ὥραν 11 π. μ.

Ὁ Πρόεδρος
Ἰω. Ν. ΔΕΛΗΓΙΑΝΝΗΣ.

Οἱ Γραμματεῖς
Ἰω. Μαυρομιχάλης,
Φίλ. Βάρβογλης.

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ ΙΘ'.

Τῆς 14 *Μαΐου* 1873.

Πλήρους γενομένης τῆς Βουλῆς περὶ ὥραν 8 π. μ. ἀνεγνώσθησαν τὰ πρακτικὰ τῆς προτεραίας καὶ ἐνεκρίθησαν.

Λαβὼν τὸν λόγον εἷς τῶν βουλευτῶν Κυνουρίας εἶπεν, ὅτι ἐνῷ κατὰ τὸν περὶ στρατολογίας νόμον ἐξαιροῦνται τῆς στρατευσίμου κληρώσεως οἱ μονογενεῖς καὶ οἱ ὀρφανοί, ἡ δὲ νομολογία ἐπεξέτεινε τὸ εὐεργέτημα τοῦτο καὶ εἰς τοὺς δευτεροτόκους ὀρφανούς, ἂν οἱ πρωτότοκοι ἀπετέλεσαν ἰδίαν οἰκογένειαν, ἐν Κυνουρίᾳ ἂν τοὐναντίον συνελήφθη εἷς μονογενὴς καὶ ἄνευ κληρώσεως καὶ κατετάχθη ἤδη ἐν τῷ στρατῷ. Τούτου ἕνεκα ἐζήτησεν, ὅπως ὁ ἐπὶ τῶν Στρατιωτικῶν ὑπουργὸς δώσῃ ἐξηγήσεις περὶ τούτου.

Προσέθηκεν ἀκολούθως, ὅτι ἐν Λεωνιδίῳ τὸ δημοτικὸν συμβούλιον ἐπέβαλε δασμὸν πρὸς κατάλληλον διευθέτησιν τῶν ὑδάτων χειμάρρου τινὸς καταστρέφοντος ἐν ὥρᾳ πλημμύρας τὴν πεδιάδα Λεωνιδίου, ἀλλ' ὅτι ἕκτοτε οὐδεὶς ἀπεστάλη μηχανικὸς πρὸς διεκπεραίωσιν τοῦ ἔργου τούτου. Διὸ ἐρωτᾷ τὴν προσοχὴν τοῦ ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν ὑπουργείου πρὸς ἀποστολὴν μηχανικοῦ, ἵνα μὴ μένωσιν ἀργὰ τὰ εἰσπραχθέντα χρήματα.

Αἱ δημοτικαὶ ἀρχαὶ ἐν Κυνουρίᾳ, ἐξακολούθησεν ὁ ἀγορεύ-

σας, παρέβησαν τὸν νόμον κατὰ τὴν σύνταξιν τοῦ καταλόγου, αἱ δὲ διοικητικαὶ ἐπενέβησαν κατὰ τὰς τελευταίας βουλευτικὰς ἐκλογάς. Γενομένης δὲ καταγγελίας, ἤρξαντο ἀνακρίσεις, ἀλλ' αἴρνης ὁ διεξάγων ταύτας ἀνακριτὴς μετατίθεται. Διὸ παρακαλεῖ τὸν ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης ὑπουργόν, ὅπως πρὸς ἄρσιν πάσης ὑπονοίας ἐπαναφέρῃ τὸν ἀνακριτὴν πρὸς ἐξακολούθησιν τῶν ἀνακρίσεων.

Τοῦ Προέδρου ἀναγγείλαντος ἑπομένως, ὅτι ἀντικείμενον τῆς συνεδριάσεως εἶναι ἡ ἐπὶ τῶν ἐκλογῶν Φθιώτιδος καὶ Σάμης συζήτησις, βουλευτής τις ἐκ Λακεδαίμονος προέτεινε τὴν ἀναβολήν, ὅπως τὸ ἀριθμοδιον τμῆμα προσκαλέσῃ τοὺς ἐνδιαφερομένους πρὸς ὑποστήριξιν τῶν ἐνστάσεών των, διότι τὸ τμῆμα προέβη εἰς διάκρισιν κατὰ παράβασιν τῆς οὐσιώδους ταύτης τοῦ κανονισμοῦ διατάξεως.

Μετὰ μακρὰν ἐπ' αὐτῆς συζήτησιν, καθ' ἣν τινες μὲν ἀντέταξαν τὸ ἀπαραχώρητον τῆς προτάσεως ταύτης, ὡς ἀντικειμένης εἰς τὸν κανονισμόν, καὶ διϋγυρίσθησαν ὅτι ἡ διάταξις τοῦ κανονισμοῦ, ὅπως εἰδοποιήσῃ τοὺς ἐνισταμένους, ὅλως δυνητική, οὐδόλως ὑποχρεοῖ τὸ τμῆμα, ὅτι δὲ μόνον ἐξ ἔθιμου ἀπορρέει ἡ εἰδοποίησις τῶν ἐνδιαφερομένων καὶ τοῦτο μόνον προκειμένου περὶ ἐκλογῶν ἐν γένει, οὐδόλως δὲ καὶ ἐπὶ ἐπαναληπτικῶν ἐκλογῶν, ὅτι καὶ εἰδοποίησις ἂν ἐγίνετο οὐδεὶς θὰ προσήρχετο τῶν ἐπιλαχόντων ὑποψηφίων ἀπόντων ἐξ Ἀθηνῶν, ἑπομένως ὑπεστήριξαν τὴν ἄμεσον συζήτησιν ἐπὶ τῶν ἐκλογῶν, ἕτεροι δὲ ὑπεστήριξαν τὴν ἀναβολήν, διατεινόμενοι ὅτι ἡ διάταξις τοῦ κανονισμοῦ, σαφὴς οὖσα καὶ καθαρά, ὑποχρεοῖ τὸ τμῆμα πρὸς ἐφαρμογὴν τοῦ οὐσιώδους τύπου τῆς προσκλήσεως, ὅτι τὸ χορηγούμενον δικαίωμα προϋποτίθησιν ὑποχρέωσιν, ὅτι δὲν πρόκειται οὔτε περὶ ἐκλογῆς ἑνὸς δήμου, οὔτε περὶ ἐλαχίστου, ἀλλὰ περὶ τῆς μεγάλης ἀρχῆς, ἣν παραδέχονται πάντες καὶ καθ' ἣν οὐδεὶς δικάζεται ἢ καταδικάζεται ἄνευ ἀπολογίας, ὅτι τὸ τμῆμα ὑποχρεοῦται νὰ εἰδοποιήσῃ τοὺς ἐνισταμένους, ἀδιάφορον δὲ ἂν οὗτοι θέλωσι νὰ ποιήσωσι χρῆσιν τοῦ χορηγουμένου αὐτοῖς δικαιώματος, ὅτι δὲ μόνον ὁ τρόπος καθ' οὗ γίνεται ἡ εἰδοποίησις καθιερώθη δι' ἔθιμου, ἑπομένως ὑπεστήριξαν τὴν ἀναβολήν, ὅπως μὴ καθιερώσωσι προηγούμενον ὀλέθριον εἴς τε τὰ δικαιώματα τοῦ ἀτόμου καὶ τῆς Βουλῆς, ὁ Πρόεδρος ἐκήρυξε περαιωθείσαν τὴν συζήτησιν.

Οὕτω δὲ ἐτέθη εἰς ψηφοφορίαν δι' ὀνομαστικῆς κλήσεως ὑπὸ τὴν ἐπιτήρησιν τῶν ψηφολεκτῶν Ι. Μαυρομιχάλη καὶ Λ. Κυ-

ρακίδου ἡ ἐπομένη πρότασις· « Ἐντὸς τῆς αὔριον θέλουν προσκληθῆ ὑπὸ τῶν τμημάτων οἱ ἐνιστάμενοι τῶν ἐκλογῶν Φθιώτιδος καὶ Σάμης διὰ νὰ παρουσιασθῶσιν εἰς τὸ τμῆμα καὶ ὑποστηρίξωσι τὰς ἐνστάσεις των, » ἣν ἡ Βουλὴ παρεδέξατο διὰ ψήφων 80 κατὰ 78, κατὰ τὸ ὑπὸ προσαρτώμενον πρωτόκολλον ψηφοφορίας.

Πρωτόκολλον ψηφοφορίας τῶν κυρίων Βουλευτῶν

ἐπὶ τοῦ ἕβδομου ζητήματος.

« Παραδέχεται ἡ Βουλὴ τὴν πρότασιν τοῦ βουλευτοῦ Βαλατσοπούλου, ὅτι θέλουν προσκληθῆ ὑπὸ τῶν τμημάτων οἱ ἐνιστάμενοι τῶν ἐκλογῶν Φθιώτιδος καὶ Σάμης ἵνα παρουσιασθῶσιν ἐντὸς τῆς αὔριον εἰς τὸ τμῆμα καὶ ὑποστηρίξωσι τὰς ἐνστάσεις των, καὶ ἢ ὄχι ; »

Κωνστ. Θεοδώρου ..... N	.....
Α. Μιχαλόπουλος ..... O	.....
Σπυρ. Λογιωτατίδης ..... O	Λεων. Πετροπουλάκης ..... O
Ἰω. Κυριακός ..... N	Κ. Κοσσονάκος ..... N
Μ. Καΐρης Ὀρφανός ..... O	Ἰω. Γ. Ἀνδρίτσου ..... O
Νικόλ. Α. Μαυροκορδάτος .. N	Ἰω. Σαφάκας ..... O
Νικόλ. Δ Τσώρτς ..... N	Ἀριστομ. Ἀϊδωρίκης .....
Ἀνδρ. Δαλόπουλος ..... N	Ν. Παπαμιχαλόπουλος ..... N
Λεων. Βουλγαρις ..... N	Ἰω. Καπιτσίνης ..... N
Δημ. Καλλιφρονᾶς ..... O	Γ. Μίλησης ..... N
Σκαρλ. Σούτσος ..... N	Ἰω. Ζέρβας ..... O
Ὄθων Μακρυγιάννης ..... O	Α. Βουλπιώτης ..... O
Στυλ. Κυλιάτσος ..... N	Κ. Γκιολδάστ ..... O
Περικλῆς Πετράκης ..... N	Α. Δημητριάδης ..... O
Δημ. Γάλλης ..... N	Τ Κουτρουβέλης ..... O
Ἀθ. Ἰακωβ ..... N	Κωνστ. Λομβάρδος ..... N
Κ. Στράτος ..... O	Νικόλ. Κ. Λοντζης ..... N
Δημήτρ. Γρίβας ..... O	Διον. Κολλυβᾶς ..... N
Γ. Γεροβασίλης ..... O	Ἰω. Νέγκας ..... N
Χρ. Κατσιλογιάννης ..... O	Ἀνδρ. Γαΐτας Φωσκάρδης .. N
.....	Ἀνδρ. Λύγερινός ..... N
.....	Θ. Δαρδαλέζης ..... N
.....	Λύγερ. Πετραλιᾶς ..... O
.....	Χρ. Στεριόπουλος ..... N

Στέφ. Στεφανόπουλος ..... N	Κ. Κατσικόπουλος ..... N
Α. Κατσίνας ..... O	Γ. Βακαλόπουλος ..... N
Ἀναγν. Δημητρίου ..... N	Ν. Λεκκόπουλος ..... O
Δημ. Κλίμακας ..... N	Ἰω. Βαλασόπουλος ..... N
Ἀριστομένης Βαλέττας .... O	Ἀνασ. Κορφιωτάκης ..... N
Ἀντ. Λαγκαδᾶς ..... O	Νικήτας Βαρδιτσιώτης .. N
Γερ. Βαλλιάνος	Λεων. Μαυρομιχάλης ..... N
Βαρβαρίγος Ηλίλικας .... O	Ἀντ. Γεωργαντᾶς ..... O
Κώστ. Πεταλλᾶς ..... O	Γ. Λάππας ..... O
Ἀθαν. Γ. Πετιμεζᾶς ..... N	Σπ. Βαλαωρίτης ..... O
Θρ. Α. Ζαΐμης	Ἄγγ. Φ. Καλκάνης ..... O
Ἀργύρ. Διαμαντόπουλος .. N	Ἰωάν. Σ. Χαλικιᾶς ..... N
Ἀθαν. Π. Πετιμεζᾶς ..... N	Ἀρ. Ρούκης ..... O
Γεώργ. Κ. Παπαδαΐος .... N	Ἀλ. Παπαλουκᾶς ..... O
Κωνστ. Φλέσσας ..... O	Ἰωάν. Παπαζαφειρόπουλος .. N
Περ. Μαυρομιχάλης ..... N	Χρ. Χριστόπουλος ..... N
Σταῦρος Οἰκονομόπουλος .. O	Φίλιππος Βάρβογλης ..... N
Ἰω. Τζιώτης ..... O	Ἀριστείδης Σακελλαρόπουλος. O
Γ. Καραβᾶς ..... O	Δημ. Ζέγγελης ..... O
Ἀλέξ. Κοντόσταυλος ..... N	Ἠλ. Φλέσσας ..... O
Κων. Π. Οἰκονόμου ..... O	Βασίλ. Μπούντουνας ..... O
Ἰω. Χωρεπισκοπίδης ..... N	Ἀλέξ. Βάσσος ..... O
Ἰωάννης Ἀντωνιάδης ..... O	Γ. Μαλέας ..... O
Ν. Βασιλάκης τοῦ Ἡλιοῦ .... N	Γερ. Ζωχιός ..... N
Ἀθαν. Παραμυθιώτης ..... O	Νικ. Παγκράτης ..... N
Δημ. Λορέντος ..... N	Σπυρ. Ζερβός ..... O
Ἀναστ. Δημητριάδης ..... O	Ἐπ. Δεληγεώργης .....
Ἰω. Δεληγιάννης ..... O	Σταμ. Μακρῆς .....
Ἰω. Ἰωάννου ..... N	.....
Γεώρ. Κούστας ..... O	.....
Ἀριστ. Μεντζελόπουλος .... O	.....
Νικόλ. Μηλλιαρέσης ..... N	Δ. Κυριακίδης ..... O
Ἀγαμ. Μεταξᾶς ..... N	Γ. Προβελέγγιος ..... O
Σπυρ. Μοντεσάντος Μπουλελᾶς O	Ν. Χατζόπουλος ..... O
Μ. Ἰγγλέσης	Κ. Κρίσπης .....
Κοσμ. Πανάρετος ..... N	Μιχ. Δαμηράλης ..... N
Δημ. Ραπτάκης	Μ. Βότταρης ..... O
Ἀναστ. Βαρβαρίγος ..... N	Ν. Φαρμάκης ..... O
Θ. Θερμογιάννης ..... N	Ν. Καναβός ..... O
Δ. Σαρρηγιάννης ..... N	Κ. Εὐθυμιόπουλος. .....

Π. Ἰατροῦ .. .. Ο	Ἰω. Δουλίδης .. ..
Ἀλ. Πετσάλης .. .. Ν	Κ. Ἐπιφανίου .. ..
Ἐπαμ. Βιρβίλης .. .. Ν	Δ. Ι. Κουνουπιώτης .. .. Ν
Δημήτριος Σαράβας	Ἀνδρ. Μανοῦσος .. .. Ν
.. ..	Δημ. Χρηστίδης .. .. Ο
Ἰω. Μαυρομιχάλης .. .. Ν	Ν. Σοῦτσος .. .. Ο
Πέτρος Μαυρομιχάλης .. .. .. Ν	Κ. Πλατύς .. ..
Χ. Κανελλόπουλος .. .. Ο	Γ. Μπούμπουλης .. .. Ν
Ἀντ. Οἰκονομόπουλος .. .. .. Ο	Δ. Δρόσος .. .. Ο
Ἀγορ. Χριστόπουλος .. .. .. Ν	Ἰω. Ζαλλώνης .. .. Ν
Πολ. Κωσταντᾶς .. .. Ν	Γρηγ. Μαυρομαρᾶς .. .. Ο
Θεόδ. Ῥωμαῖος .. .. Ν	Σ. Σωτηρόπουλος .. .. Ν
Ἀναγν. Τρύφωνας .. .. Ο	Θ. Ἀναστασόπουλος .. .. Ν
Ὀθ. Πυλαρινός .. .. Ο	Γ. Γεωργακόπουλος .. .. Ν
Μιχ. Χαριτάτος .. .. Ο	Β. Σκαλτσοδῆμος .. .. Ν
Διον. Δελλαπόρτας .. .. Ο	Γ. Σταΐκος .. .. Ν
Γ. Κάγκας .. .. Ο	Σταμ. Κορυζῆς .. ..
Εὐθ. Κεχαγιᾶς .. .. Ν	Ἰω. Δρσινός .. .. Ο
Α. Καραλίβανος .. .. Ν	Δ. Γ. Βούλγαρης .. .. Ν
Π. Τζαμάλας .. .. Ο	Θ. Γκίκας .. .. Ν
Θ. Κανακάρης .. .. Ο	Θ. Θεοδωράκης .. .. Ν
Εὐστ. Ἠλιόπουλος .. .. Ο	Θεμ. Παπακώστας .. .. Ο
Π. Χαλικιόπουλος .. .. Ο	Δημ. Τσιριμῶκος .. ..
Ἀρ. Μπουκαούρης	Ἰω. Χατζίσκος .. .. Ν
Ἀρ. Κοντογούρης .. .. Ο	.. ..
Ν. Καράπαυλος	Βασ. Ν. Βουδούρης .. .. Ο
Ἀθ. Μισυρλῆς	Δημ. Ν. Κριεζώτης .. .. Ν
Δημ. Τριγγέτας .. .. Ν	Γεώργ. Τ. Θωμᾶς .. .. Ο
.. ..	Ζήσης Α. Ἰατρός .. .. Ο
.. ..	Ν. Ἀγγελικάρας .. .. Ο
.. ..	Μιλτ. Κ. Κανάρης .. .. Ν

Ἀκολούθως ὁ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν ὑπουργὸς εἰσήγαγε νομοσχέδιον περὶ ἐγγείου φόρου, καὶ τοῦ δικαιώματος τῆς ἐπικαρπίας ἐπὶ τῶν προϊόντων τῆς γῆς, τοῦ φόρου ἐπὶ τῶν οἰκοδομῶν, τοῦ φόρου ἐπὶ τῶν ζώων καὶ μελισσίων καὶ λοιπῶν δικαιωμάτων διὰ τὸ 1873, οὗ τινος ἐζήτησε τὴν ἄμεσον συζήτησιν ὡς κατεπείγοντος. Ἀλλὰ τῆς Βουλῆς μὴ συναινεσάσης παρεπέμφθη εἰς τύπωσιν· ἔχει δὲ ὡς ἑπεται·

« Πρὸς τὴν Βουλήν.

Λαμβάνω τὴν τιμὴν νὰ εἰσαγάγω εἰς τὴν ψῆφισιν τῆς Βουλῆς νομοσχέδιον, δι' οὗ καὶ διὰ τὸ τρέχον ἔτος 1873 ἰσχύει ὁ περυσινὸς ΥΝΒ'. Νόμος περὶ φορολογίας τῶν ζώων καὶ μελισσίων, ἀπαραλλάκτως ὡς εἶχε καὶ κατὰ τὸ παρελθὸν ἔτος.

Ἐπειδὴ πρὸ τῆς ψηφίσεως τοῦ εἰσαγομένου νομοσχεδίου εἶχεν ἐπιστῇ ὁ χρόνος, καθ' ὃν ἐνεργεῖται ἡ βεβαίωσις τοῦ φόρου ἐπὶ τῶν ζώων, τῶν ἐγγείων φόρων καὶ τοῦ δικαιώματος τῆς ἐπικαρπίας ἐπὶ τῶν προϊόντων τῆς γῆς, ἐκρίθη ἀπαραίτητον νὰ ληφθῶσιν ἐκ τῶν ἐνόντων τὰ προσήκοντα συντηρητικὰ μέτρα πρὸς ἐξασφάλισιν τῶν δημοσίων δικαιωμάτων· διὸ διετάχθη ὁ μὲν φόρος ἐπὶ τῶν ζώων νὰ βεβαιωθῇ δυνάμει τοῦ ὑφισταμένου ΥΜ'. σχετικοῦ Παγίου νόμου τοῦ 1858, ἡ δὲ δι' ἐνοικιάσεως διάθεσις τῶν ἐρτεινῶν προσόδων καὶ ἡ ἁπλῆ βεβαίωσις τῶν φόρων νὰ ἐνεργηθῇ δυνάμει τοῦ ἀπὸ 16 π. μ. προκληθέντος Βασιλικοῦ Διατάγματος κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ ΣΟΖ'. Παγίου νόμου τοῦ 1855 καὶ τοῦ περὶ ἐκτελέσεως αὐτοῦ Β. Διατάγματος, καὶ ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ ΥΝΒ'. περυσινοῦ φορολογικοῦ νόμου· ἡ εἴσπραξις ὅμως τῶν φόρων τούτων ν' ἀναβληθῇ μέχρις οὗ ψηφισθῇ ὁ φορολογικὸς νόμος τρ. ἔτους.

Τὰ συντηρητικὰ ταῦτα μέτρα τῆς Κυβερνήσεως, τὰ ὁποῖα ὑπηγόρευσεν ἡ ἀπόλυτος ἀνάγκη τῆς βεβαιώσεως τοῦ φόρου ἐπὶ τῶν ζώων καὶ τῆς ἐγκαίρου ἐνοικιάσεως τῆς σημαντικῆς προσόδου τῶν δημητριακῶν καρπῶν τ. ε. πιστεύω ὅτι ἡ Βουλή, καθὸ ἀναγκαῖα καὶ νόμιμα, θέλει ἐπιδοκιμάσει καὶ ἐπομένως θέλει ψηφίσει, ὡς ἔχει, τὸ εἰσαγόμενον νομοσχέδιον, προτάττουσα τοῦτο παντὸς ἄλλου νομοθετικοῦ ἔργου, ἵνα περιληφθῶσι τὰ γενόμενα εἰς τὸν φορολογικὸν νόμον τρ. ἔτους καὶ προβῇ ἡ εἴσπραξις τῶν κατὰ τοὺς ῥηθέντας Παγίους νόμους πολλῶν ἀπαιτητῶν καταστάντων φόρων.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 12 Μαΐου 1873.

Ὁ ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν
Δ. ΧΡΗΣΤΙΔΗΣ. »

« ΝΟΜΟΣΧΕΔΙΟΝ

Περὶ φορολογίας τῶν προϊόντων τῆς γῆς, τοῦ φόρου ἐπὶ τῶν οἰκοδομῶν, τοῦ ἐπὶ τῶν ζώων καὶ μελισσίων κλπ. δικαιωμάτων διὰ τὸ ἔτος 1873.

Ἄρθρον 1.

Διά τε τὸν ἔγγειον φόρον καὶ τὸ δικαίωμα τῆς ἐπικαρπίας

επί των προϊόντων τῆς γῆς, τὸν φόρον ἐπὶ τῶν οἰκοδομῶν, τὸν φόρον ἐπὶ τῶν ζώων καὶ μελισσίων καὶ λοιπὰ δικαιώματα ἰσχύει καὶ διὰ τὸ ἔτος 1873 ὁ περὶ τῶν αὐτῶν φόρων καὶ δικαιωμάτων περσινὸς νόμος ΥΝΒ'.

Ἄρθρον 2.

Ὁ νόμος περὶ φόρου ἐπιτηδευμάτων δὲν ἐφαρμόζεται ἐν ταῖς Ἰονίοις νήσοις καὶ κατὰ τὸ 1873 ἔτος.

Ὁ ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν
Δ. ΧΡΗΣΤΙΔΗΣ. »

Ἀναγγείλας εἶτα ὁ Πρόεδρος ὅτι ἀντικείμενον τῆς ἐπιούσης συνεδριάσεως εἶναι ἡ ἐκλογὴ τῶν κατὰ τὸν κανονισμὸν ἐπιτρόπων τῆς Βουλῆς, ἔλυσε τὴν συνεδρίασιν περὶ ὥραν 12 τῆς μεσημβρίας.

Ὁ Πρόεδρος
Ηλ. Ν. ΔΕΛΗΓΙΑΝΝΗΣ.

Οἱ Γραμματεῖς
Φ. Βάρβογλης,
Ἰω. Μαυρομιχάλης.

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ Κ'.

Τῆς 15 *Μαΐου* 1873.

Τῆς Βουλῆς συμπληρωθείσης περὶ ὥραν 8 π. μ. ἀνεγνώσθησαν τὰ πρακτικὰ τῆς προτεραίας καὶ ἐνεκρίθησαν.

Λαβὼν τὸν λόγον εἷς τῶν βουλευτῶν Ἀττικῆς ἐπηρώτησε τὸν ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν ὑπουργὸν περὶ τῶν αἰτίων, δι' ἃ ἡ διοικητικὴ ἀρχὴ προσδιώρισεν, ὡς μανθάνει, τὴν 9 Ἰουνίου ἡμέραν ἐκλογῆς τῆς ἐπαρχίας Γόρτυνος, ἐνῷ ἤδη ἡ μετὰ ταύτην ἀκυρωθεῖσα ἐκλογὴ Σάμης ἐπεραιώθη. Ὁ ὑπουργὸς εἶπεν ἄλλοτε ὅτι ἡ βραδύτης προῆλθεν ἐκ τῆς ἐλλείψεως καταλόγου καὶ τῆς βραδείας κληρώσεως τῶν ἐφορευτικῶν ἐπιτροπῶν, ἀλλὰ ταῦτα πάντα ἐπεραιώθησαν τὴν 26 Ἀπριλίου καὶ ἐπομένως ἡ προθεσμία αὕτη εἶναι λίαν μεγάλη, ὑπερβαίνουσα τὴν ὑπὸ τοῦ νόμου ἐπιβαλλομένην εἰς τοιαύτας περιστάσεις. Λαβὼν δὲ γνῶσιν τῆς διαμειφθείσης ἀλληλογραφίας μεταξὺ τοῦ ἐπάρχου Γόρτυνος καὶ τοῦ ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν ὑπουργοῦ μετὰ λύπης παρετήρησεν ὅτι ὁ ἔπαρχος παρέρχεται ἀδιαφόρως τὰς διαταγὰς τοῦ ὑπουργείου, ὅτι ἡ ἀναβολὴ προῆλθεν ἐξ ἁπλῆς ἰδιοτροπίας αὐτοῦ καὶ ὅτι τοιαύτη διαγωγὴ τοῦ διοικητικοῦ

ὑπαλλήλου διεγείρει ὑποψίας καὶ περὶ ἄλλης ἀναβολῆς δι' ἄλλας ἀφορμὰς ἀνυποστάτους, ὥστε ἐπὶ μακρότατον χρόνον νὰ διατελῇ ἄνευ ἀντιπροσώπων μία ἐπαρχία τοῦ Κράτους.

Ἀπήντησεν ὁ ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν ὑπουργός, ὅτι ὡς ἰδίοις ὄμμασιν εἶδεν, καθὼς εἶπεν ὁ προλαλήσας, τὸ ὑπουργεῖον κατ' οὐδὲν ὑστέρησε πρὸς τὴν πλήρη τοῦ νόμου ἐφαρμογήν, ἀλλ' ὅτι ἕνεκα τῆς πρὸς κλήρωσιν τῶν ἐφορευτικῶν ἐπιτροπῶν βραδύτητος, προελθούσης ἐκ τῶν πολλῶν ἐνστάσεων τῶν ἐνδιαφερομένων, κατέστη ἀδύνατος ἡ ταχυτέρα τῆς ἐκλογῆς διεξαγωγή. Μετὰ τὸ πέρας τῶν προπαρασκευαστικῶν ἐργασιῶν ἡ ἐκλογὴ ὡρίσθη, ὡς τηλεγραφικῶς ἀνήγγελλε ὁ ἔπαρχος, τὴν 9 Ἰουνίου, διότι πολλοὶ τῶν ἐκλογέων ἀπῄτησαν τὴν παράτασιν, ὅπως παρευρεθῶσιν εἰς τὴν ἐκλογὴν πλείονες ἐξ αὐτῶν, ἤδη ἀπόντες, καὶ τοῦτο ἵνα προληφθῇ πᾶν παράπονον. Εἶναι ἀληθὲς ὅτι ἡ Κυβέρνησις ἠδύνατο νὰ διατάξῃ τὴν διοικητικὴν ἀρχὴν νὰ ἐπισπεύσῃ τὴν ἔναρξιν τῆς ἐκλογῆς, ἀλλὰ τοῦ ἐπάρχου ὑπευθύνου ὄντος διὰ πᾶσαν πρᾶξιν, ἡ Κυβέρνησις ἀπέφυγε νὰ ἀναλάβῃ τοιαύτην εὐθύνην. Ὅσον δὲ διὰ τὰς προσαρθείσας τῷ ἐπάρχῳ μομφάς, μίαν καὶ μόνην γινώσκει, προσέθηκεν ὁ ὑπουργός, δι' ἣν καὶ κατηγγέλθη ἐνώπιον τῶν δικαστηρίων, ὅτι δηλ. συνεβούλευσε τὴν ἐπιτροπὴν νὰ δεχθῇ τοὺς ὑπὸ τῆς διοικητικῆς ἀρχῆς διορισθέντας στρατιωδώτας.

Ἀκολούθως ὑπεβλήθη ὑπὸ τοῦ Α'. τμήματος τὸ περὶ τῆς ἐκλογῆς Σάμης πρακτικόν, δι' οὗ γνωστοποιεῖται εἰς τὴν Βουλήν, ὅτι εἰδοποιήθησαν οἱ ἐνδιαφερόμενοι περὶ τῆς ἐκλογῆς ταύτης νὰ προσέλθωσι πρὸς ὑποστήριξιν τῶν ἐνστάσεων ἢ ἀντιρρήσεων των, ἀλλ' ὅτι οὐδεὶς προσῆλθε. Κατὰ συνέπειαν ἀνεγνώσθη ἡ ἐπὶ τῆς ἐκλογῆς τοῦ δήμου Λαλυχίου τῆς ἐπαρχίας Σάμης ἔκθεσις τοῦ ἰδίου τμήματος, ἡ δὲ Βουλὴ παρεδέχθη τὸ ἔγκυρον τῆς ἐκλογῆς ἄνευ ἀντιρρήσεως καὶ νομίμους βουλευτὰς αὐτῆς τοὺς Γ. Κόκκινον, Ἰω. Λεστούνην καὶ Γ. Δελλαπόρταν.

Ἡ Βουλὴ παρεδέχθη προσέτι εἰς ἀ. ἀνάγνωσιν τὸ ὑπὸ τοῦ ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν εἰσαχθὲν νομοσχέδιον περὶ φορολογίας τῶν προϊόντων τῆς γῆς, τοῦ ἐπὶ τῶν οἰκοδομῶν φόρου, τοῦ φόρου ἐπὶ τῶν ζώων καὶ μελισσίων καὶ λοιπῶν δικαιωμάτων διὰ τὸ ἔτος 1873.

Ἀκολούθως ὁ ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν ὑπουργὸς ἀπήντησεν εἰς τὴν ἐν προηγουμένῃ συνεδριάσει ἀπευθυνθεῖσαν αὐτῷ ἐρώτησιν ὑπό τινος βουλευτοῦ ἐκ Κυνουρίας.

Τὴν 1 Μαρτίου, εἶπε, λαβὼν ἀναφορὰν παρὰ τοῦ ἐρωτή-

σαντος περὶ ἐξαιρέσεως τοῦ στρατιώτου Κ. Ταμπάκη, εἰς μὲν τὸ ὑπουργεῖον τῶν Στρατιωτικῶν ἔγραψεν ἵνα μὴ καταταξῇ αὐτὸν ἕως οὗ ἐξερευνήσῃ τὰ τῆς ὑποθέσεως, ἔσπευσε δὲ νὰ ἀπολύσῃ αὐτόν, ἅμα ἐπληροφορήθη ὅτι ὑπῆρχον λόγοι ἐξαιρέσεως, ἂν καὶ αἱ πληροφορίαι ἦσαν ἀντιστρατικαὶ καὶ πρὶν ἤδη ὁ ἐκ Κυνουρίας βουλευτὴς ἀπευθύνῃ τὴν ἐπερώτησίν του.

Ὅσον δὲ ἀφορᾷ διὰ τὴν εἰς Λεωνίδιον ἀποστολὴν μηχανικοῦ, ὅπως διευθετήσῃ τὰ ὕδατα τοῦ καταστρέφοντος τὴν πεδιάδα Λεωνιδίου χειμάρρου, ὁ ἔπαρχος διέταξεν ἤδη μηχανικὸν νὰ μεταβῇ ἐκεῖσε ἐπὶ τούτῳ.

Τοῦ Προέδρου ἐπομένως ἀναγγείλαντος, ὅτι ἡ ἐκλογὴ τῶν ἐπιτροπῶν δὲν δύναται νὰ γείνῃ σήμερον, μὴ ἑτοιμασθέντων τῶν ψηφοδελτίων, ἡ Βουλὴ ὥρισε τὴν ἑπομένην πρὸς ἐκλογὴν αὐτῶν.

Ἀναγγείλας δὲ ὅτι τὸ προεδρεῖον θέλει παρουσιασθῇ περὶ τὴν 1 ὥραν μ. μ. εἰς τὴν Α. Μεγαλειότητα ὁ Πρόεδρος ἔλυσε τὴν συνεδρίασιν περὶ ὥραν 11 π. μ.

Ὁ Πρόεδρος
Ἰω. Ν. ΔΕΛΗΓΙΑΝΝΗΣ.

Οἱ Γραμματεῖς
Φίλ. Βάρδογλης,
Λεων. Βούλγαρης.

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ ΚΑ'.

Τῇς 16 *Μαΐου* 1873.

Ἀπαρτίας γενομένης περὶ ὥραν 8 π. μ. ἀνεγνώσθησαν τὰ πρακτικὰ τῆς προτεραίας καὶ ἐνεκρίθησαν.

Προσῆλθον εἶτα καὶ ἔδωκαν τὸν νενομισμένον ὅρκον οἱ βουλευταὶ Σάμης Γ. Κόκκινος, Ἰω. Δεστούνης καὶ Γ. Δελλαπόρτας, κατὰ τὸ ὧδε ἐπισυνημμένον πρωτόκολλον ὁρκωμοσίας.

ΠΡΩΤΟΚΟΛΛΟΝ ΟΡΚΩΜΟΣΙΑΣ.

Ἐν Ἀθήναις, σήμερον τῇ 16 Μαΐου τοῦ 1873 ἔτους, ἐνώπιον τῆς Βουλῆς, δημοσίᾳ συνεδριαζούσης, ἐμφανισθέντες οἱ κ. κ. βουλευταὶ Σάμης Γερ. Κόκκινος, Ἰω. Δεστούνης καὶ Γ. Δελλαπόρτας ἔδωκαν τὸν ὑπὸ τοῦ ἄρθρου 61 τοῦ Συντάγματος νενομισμένον ὅρκον, ἔχοντα οὕτως·

«Ὀμνύω εἰς τὸ Ὄνομα τῆς Ἁγίας καὶ Ὁμοουσίου καὶ »Ἀδιαιρέτου Τριάδος νὰ φυλάξω πίστιν εἰς τὴν πατρίδα καὶ »εἰς τὸν Συνταγματικὸν Βασιλέα, ὑπακοὴν εἰς τὸ Σύνταγμα καὶ

»εἰς τοὺς νόμους τοῦ Κράτους, καὶ νὰ ἐκπληρώσω εὐσυνειδήτως τὰ καθήκοντά μου.»

Ἐπὶ τούτῳ συνετάχθη τὸ παρὸν καὶ ὑπογράφη ὡς ἕπεται.

Ὁ Πρόεδρος
Ἰω. Ν. ΔΕΛΗΓΙΑΝΝΗΣ.

Ὁ ἱερεὺς
Χαρ. Φωκᾶς

Οἱ Γραμματεῖς
Φίλ. Βάρδογλης.

Οἱ ὁρκισθέντες
Γ. Δελλαπόρτας, Ἰω. Δεστούνης, Γ. Κόκκινος.

Ὁ πρόεδρος ἀνήγγειλεν εἶτα ὅτι τὸ προεδρεῖον τῆς Βουλῆς παρουσιασθὲν χθὲς περὶ ὥραν 1 μ. μ. εἰς τὴν Α. Μεγαλειότητα προσεφώνησε τάδε·

«Βασιλεῦ!

Τὸ προεδρεῖον τῆς Βουλῆς καταρτισθὲν ἐμφανίζεται μετὰ σεβασμοῦ εἰς τὴν Μεγαλειότητά Σου, ὅπως ἀναγγείλῃ τὴν συγκρότησιν τοῦ Σώματος.

Οἱ ἀντιπρόσωποι τοῦ Ἔθνους ἐκτιμῶντες τοὺς διὰ τὴν εὐημερίαν τοῦ λαοῦ διακαεῖς πόθους τῆς Ὑμ. Μεγαλειότητος εὔχονται, ὅπως ἡ δεξιὰ τοῦ Ὑψίστου στερεώνῃ τὸν θρόνον Σου καὶ διαφυλάττῃ τὴν Ὑμ. Μεγαλειότητα, τὴν Βασίλισσαν καὶ τοὺς Βασιλόπαιδας.»

Ἡ δὲ Α. Μεγαλειότης ἀντεφώνησε τάδε·

«Εὐχαριστῶ, Κύριοι, τὸ προεδρεῖον τῆς Βουλῆς διὰ τὰς ὑπὲρ τῆς οἰκογενείας Μου εὐχάς του, εὔχομαι δὲ ὅπως ὁ Ὕψιστος διαφυλάττῃ τὴν φίλην πατρίδα.»

Ὁ Πρόεδρος ἀνήγγειλεν εἶτα ὅτι ὁ βουλευτὴς Ἀττικῆς καὶ γραμματεὺς κ. Δ. Ῥάλλης ὑπέβαλεν ἔγγραφον, δι' οὗ ζητεῖ τὴν ἀπὸ τῆς θέσεως τοῦ γραμματέως παραίτησίν του.

Ἀνεκοινώθη ἐπίσης ἀναφορὰ τοῦ ἐκ Δωρίδος βουλευτοῦ κ. Α. Λυδωρίκη αἰτουμένου ἄδειαν ἀπουσίας δεκαπενθημέρου. Ἡ δὲ Βουλὴ ἐνέκρινε ταύτην.

Κατόπιν τὸ Γ. τμῆμα ὑπέβαλε πρακτικόν, δι' οὗ γνωστοποιεῖται εἰς τὴν Βουλήν, ὅτι εἰδοποιήθησαν οἱ ἐνδιαφερόμενοι περὶ τῆς ἐκλογῆς τοῦ δήμου Μακρακώμης τῆς ἐπαρχίας Φθιώτιδος, ἵνα προσέλθωσι πρὸς ὑποστήριξιν τῶν ἐνστάσεων ἢ ἀντιρρήσεων των, ἀλλ' ὅτι οὐδεὶς προσῆλθεν. Κατὰ συνέπειαν ἀνεγνώσθη ἡ ἐπὶ τῆς ἐκλογῆς ταύτης ἔκθεσις τοῦ ἰδίου τμήματος, ἡ δὲ Βουλὴ παρεδέχθη ἄνευ ἀντιρρήσεως τὸ ἔγκυρον αὐτῆς καὶ ἐπομένως νόμιμον τέταρτον βουλευτὴν τῆς ἐπαρχίας Φθιώτιδος τὸν κ. Κ. Δυοβουνιώτην.

Ἡ Βουλὴ παρεδέχθη ἀκολούθως εἰς β΄. συζήτησιν κατ᾽ ἀρχὴν, ἄρθρον καὶ σύνολον τὸ περὶ φορολογίας τῶν προϊόντων τῆς γῆς, τοῦ φόρου τῶν οἰκοδομῶν, τοῦ φόρου τῶν ζώων καὶμελισσίων κ. τ. λ. διὰ τὸ ἔτος **1873** νομοσχέδιον.

Ἤρξατο ἀκολούθως ἡ τῶν ἐπιτροπῶν κατὰ τὸν κανονισμὸν ἐκλογή. Παρετέθησαν αἱ κάλπαι, ἕκαστος δὲ βουλευτὴς προσερχόμενος, τοῦ ὀνόματός του ἐκφωνουμένου κατὰ τάξιν, ἐναπέθετεν εἰς τὴν μίαν μὲν τῶν καλπῶν τὸ ψηφοδέλτιον, εἰς δὲ τὴν ἑτέραν τὸ σφαιρίδιον ὑπὸ τὴν ἐπιτήρησιν τῶν ἀντιπροέδρων Ν. Τσώκρη καὶ Α. Παραμυθιώτου. Μετὰ τὸ πέρας τῆς ψηφοφορίας παρεβλήθησαν τὰ ψηφοδέλτια πρὸς τὰ σφαιρίδια καὶ εὑρέθησαν ἰσάριθμα, ἤτοι ἐν συνόλῳ **166**. Γενομένης δὲ διαλογῆς ὑπὸ τὴν ἐπίβλεψιν τῶν ἀντιπροέδρων, ὡς ψηφολεκτῶν, ὁ Πρόεδρος τῇ συναινέσει τῆς Βουλῆς ἀνέβαλε νὰ ἀπαλλείλῃ τὸ ἀποτέλεσμα κατὰ τὴν ἐπομένην συνεδρίασιν.

Ἀνεκοινώθη ἐπομένως ἀναφορὰ τοῦ ἐκ Σπετσῶν βουλευτοῦ κ. Κουνουπιώτου, αἰτουμένου ἄδειαν ἀπουσίας τριακονθήμερον, ἐφ᾽ ᾗς ἡ Βουλὴ οὐδεμίαν ἀπόφασιν ἐπέφερε.

Μεθ᾽ ὃ ὁ Πρόεδρος ἔλυσε τὴν συνεδρίασιν περὶ ὥραν **11** π. μ.

Ὁ Πρόεδρος

Ἰω. Ν. ΔΕΛΗΓΙΑΝΝΗΣ.

Οἱ Γραμματεῖς
Φίλ. Βάρβογλης,
Ἰω. Μαυρομιχάλης.

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ ΚΒ΄.

Τῆς **18** *Μαΐου* **1873**.

Πλήρους γενομένης τῆς Βουλῆς περὶ ὥραν 9 π. μ. ἀνεγνώσθησαν τὰ πρακτικὰ τῆς προτεραίας καὶ ἐνεκρίθησαν.

Κατόπιν ὁ Πρόεδρος ἀπήγγειλε τὸ ἀποτέλεσμα τῆς πλειοψηφίας τῶν ἐπιτροπῶν τῆς Βουλῆς· ἐπειδὴ δὲ τὰ μέλη τῆς μειονοψηφίας ἔτυχον ἰσαρίθμων ψήφων εἰς τὰς πλείστας τῶν ἐπιτροπῶν, ἐγένετο κλήρωσις μεταξὺ αὐτῶν ὑπὸ τὴν ἐπιτήρησιν τοῦ ἀντιπροέδρου Ν. Δ. Τσώκρη. Οὕτω δὲ αἱ ἐπιτροπαὶ κατηρτίσθησαν ὡς ἕπεται·

Ἐπιτροπαὶ τῆς Βουλῆς κατὰ τὴν Α΄. Σύνοδον τῆς Ε΄. Περιόδου.

Ἐπὶ τῆς ἀπαντήσεως εἰς τὸν Βασιλικὸν λόγον.

1) Νικόλαος Χατζόπουλος, 2) Νικόλαος Λεώπουλος, 3) Θάνος Κανακάρης, 4) Εὐστάθιος Ἠλιόπουλος, 5) Θεμ. Παπακώστας, 6) Α. Κατσίνας, 7) Π. Μαυρομιχάλης, 8) Ἰω. Παπαζαφειρόπουλος, 9) Ἰω. Χαλλιώντης.

Α΄. Ἐπὶ τοῦ Προϋπολογισμοῦ τοῦ Κράτους.

1) Σ. Βαλαωρίτης, 2) Ν. Λεώπουλος, 3) Δ. Ζέγγελης, 4) Ν. Σούτζος, 5) Ἀλ. Βάσσος, 6) Στ. Μακρῆς, 7) Σ. Οἰκονομόπουλος, 8) Α. Δημητριάδης, 9) Β. Βουδούρης, 10) Ἰω. Ἀντωνιάδης, 11) Ἀρ. Βαλέττας, 12) Ὀθ. Πυλλαρινὸς, 13) Ἀρ. Κοντογούρης, 14) Δ. Βουλπιώτης, 15) Π. Πετράκης, 16) Ἰω. Βαλασσόπουλος, 17) Ν. Παπαμιχαλόπουλος, 18) Σκ. Σούτσος, 19) Ἰω. Χατζῆσκος, 20) Α. Τριγγέτας, 21) Εὐθ. Κεχαγιάς.

Β΄. Ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν.

1) Γεωρ. Καραβᾶς, 2) Ἰω. Ἀνδρίτσου, 3) Δ. Ζέγγελης, 4) Εὐστ. Πεταλλᾶς, 5) Σ. Ζερβὸς, 6) Ἰω. Τζιώτης, 7) Στ. Στεφανόπουλος, 8) Γ. Μπούμπουλης, 9) Ν. Παπαμιχαλόπουλος.

Γ΄. Ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν.

1) Χαρ. Κανελλόπουλος, 2) Ἀντ. Γεωργαντᾶς, 3) Εὐστ. Ἠλιόπουλος, 4) Γρ. Μαυρομαρᾶς, 5) Ἀναστ. Δημητριάδης, 6) Ἀριστ. Μεντζελόπουλος, 7) Ἰω. Παπαζαφειρόπουλος, 8) Ν. Τσώκρης, 9) Ἰω. Μαυρομιχάλης.

Δ΄. Ἐπὶ τῆς Γεωργίας κλπ.

1) Ν. Καναβὸς, 2) Γ. Γεροθανάσης, 3) Β. Μπούντουνας, 4) Κ. Ἐπιρανίου, 5) Γ. Μαλέας, 6) Ἀλκ. Παππαλουκᾶς, 7) Γ. Γεωργακόπουλος, 8) Ἰω. Κυριακὸς, 9) Ἰω. Καπιτσίνης.

Ε΄. Ἐπὶ τῶν Ναυτικῶν.

1) Ν. Ἀγγελικάρας, 2) Σπ. Μοντεσάτος, 3) Ἰω. Δροσινὸς, 4) Α. Καλκάνης, 5) Δελλαπόρτας, 6) Μ. Καΐρης, 7) Α. Βαρδαρῆγος, 8) Δ. Κουνουπιώτης, 9) Α. Καραλίβανος.

ΣΤ΄. Ἐπὶ τῆς Δημοσίας Ἐπαιδεύσεως.

1) Γ. Βακαλόπουλος, 2) Παν. Ἰατρὸς, 3) Τηλ. Κουτρουβέλης, 4) Χάϊτης Ἰατρὸς, 5) Σπ. Λογιωτατίδης, 6) Ἰω. Λεττούνης, 7) Ἰω. Ἰωάννου, 8) Ἰω. Χαλλιώντης, 9) Π. Κωσταντᾶς.

Ζ'. Ἐπὶ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν.

1) Ἀναστ. Τρύφωνας, 2) Μιχ. Χαριτάτος, 3) Μ. Ἐγγλέσης, 4) Κων. Φλέσσας, 5) Ἰω. Ἀνδρίτσου, 6) Κ. Παππᾶ Οἰκονόμου, 7) Γ. Βακαλόπουλος, 8) Ν. Βασιλάκης, 9) Ἀργ. Διαμαντόπουλος.

Η'. Ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης.

1) Ἀθ. Παραμυθιώτης, 2) Κ. Στράτος, 3) Β. Πήλλικας, 4) Ἰω. Ζέρβας, 5) Δ. Κυριακίδης, 6) Δ. Δημητριάδης, 7) Κ. Κατσικόπουλος, 8) Δ. Ράλλης, 9) Δ. Σαρηγιάννης.

Θ'. Ἐπὶ τῶν Στρατιωτικῶν.

1) Π. Τζαμάλης, 2) Χρ. Κατσικογιάννης, 3) Μ. Βότσαρης, 4) Γ. Τ. Θωμᾶς, 5) Δ. Πετροπουλάκης, 6) Κ. Γιολδάσης, 7) Π. Μαυρομιχάλης, 8) Γ. Στάικος, 9) Σκ. Σούτσος.

Ι'. Ἐπὶ τῶν Ἐξωτερικῶν.

1) Σ. Βαλαωρίτης, 2) Θ. Καναλάρης, 3) Ν. Χατζόπουλος, 4) Ὀθ. Μακρυγιάννης, 5) Γ. Προβελέγγιος, 6) Γ. Κάγκας, 7) Γερ. Βαλλιάνος, 8) Ν. Λούντζης, 9) Δ. Τριγγέτας.

ΙΑ'. Ἐπὶ τῶν Ἀναφορῶν.

1) Κωνστ. Λυωβουνιώτης, 2) Ἰω. Σαράκας, 3) Δ. Μεγαλόπουλος, 4) Γ. Κούστας, 5) Ν. Φαρμάκης, 6) Δ. Δελαπόρτας, 7) Α. Μανούσης, 8) Δ. Κλήμακας, 9) Ἰω. Λουλίδης.

ΙΒ'. Ἐπὶ τοῦ λογιστικοῦ τῆς Βουλῆς.

1) Ἀρ. Σακελλαρόπουλος, 2) Ἀντ. Οἰκονομόπουλος, 3) Γ. Λάππας, 4) Πλ. Φλέσσας, 5) Αὐγ. Πετραλιᾶς, 6) Ἀρ. Ρούκης, 7) Χρ. Χριστόπουλος, 8) Ἀγ. Χριστόπουλος, 9) Κ. Θεοδώρου.

Ἀνεκοινώθη ἀκολούθως ἀναφορὰ τοῦ Σπυρίδωνος Γ. Βουτσινᾶ, δημοσίου εἰσπράκτορος παρὰ τῷ ταμείῳ Λευκάδος, ἐξαιτουμένου, ἵνα θεσπίσῃ ἡ Βουλή, ὅτι ὁ μισθός, ὃν λαμβάνει, δὲν ἀποκλείει τὴν πλήρωσιν τῆς συντάξεώς του. Ἡ δὲ Βουλὴ παρέπεμψεν αὐτὴν εἰς τὴν ἐπιτροπὴν τῶν ἀναφορῶν.

Λαβὼν τὸν λόγον εἷς τῶν βουλευτῶν Γυθείου ἐπηρώτησε τὸν ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν ὑπουργὸν περὶ τῶν ταραχῶν, αἵτινες ἐπῆλθον ἐν τῷ δήμῳ Λαγείας μεταξὺ πολιτῶν ἀποπειραθέντων, τῇ συνδρομῇ στρατιωτικῆς δυνάμεως, ν' ἀνεγείρωσι πύργους ἐπὶ ἐδάφους ἀλλοτρίου καὶ τοῦ ἰδιοκτήτου ἀμυνομένου ὑπὲρ τῆς διασώσεως τῆς ἰδιοκτησίας του. Ἐκ τῆς ῥήξεως προῆλθον, καθ' ἃ μανθάνει, δύο φόνοι, τὴν εὐθύνην δὲ τῆς ῥήξεως ἀπέδωκεν εἰς τὴν μεροληψίαν τοῦ ἐπάρχου.

Εἰς ταῦτα ἀπήντησεν ἕτερος βουλευτὴς ἐκ Γυθείου διαψεύσας τὰς περὶ ῥήξεως φήμας καὶ ἀποκρούσας τὴν κατὰ τοῦ ἐπάρχου κατηγορίαν· ἀκολούθως δὲ καὶ ὁ ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν ὑπουργὸς προσεθηκεν, ὅτι περὶ μὲν τῶν ταραχῶν οὐδεμίαν γνῶσιν ἔχει τὸ ὑπουργεῖον, περὶ δὲ τῆς οἰκοδομῆς πύργων ἀνέγνω τηλεγράφημα τοῦ Νομάρχου, δι' οὗ διαβεβαιοῖ οὗτος, ὅτι οὐδεμίαν ἔδωκεν ἄδειαν πρὸς οἰκοδομὴν τοιούτων κτιρίων.

Ἐπερώτησιν ἀπηύθυνεν ἐπίσης καὶ εἷς τῶν βουλευτῶν Ζακύνθου πρὸς τὸν ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν ὑπουργὸν περὶ τῶν ἐν Ἐπτανήσῳ καὶ μάλιστα ἐν Λευκάδι καταδιώξεων κατὰ τῶν ὀφειλόντων ἔξοδα διατροφῆς ἐξορίστων ἐπὶ προστασίᾳ, ὡς καὶ κατὰ τῶν καταδικασθέντων δυνάμει τοῦ Ἰονίου Νόμου εἰς φυλάκισιν ἢ εἰς πρόστιμον. Ἀπαντήσαντος δὲ τοῦ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν ὑπουργοῦ, ὅτι ἀνεστάλη πᾶσα καταδίωξις, παρεκάλεσε τὴν Κυβέρνησιν, ὅπως ἐκφράσῃ γνώμην ὁριστικὴν ἐπὶ τοῦ ζητήματος τούτου, λάβῃ δὲ πρὸς ῥύθμισιν τῆς γνώμης αὐτῆς ὑπ' ὄψιν τὴν ἀπόφασιν τῆς τελευταίας Ἰονίου Βουλῆς τοῦ νὰ δωρηθῶσι τὰ χρέη ταῦτα, εἴτε διότι οἱ ὀφείλοντες ἦσαν ἄποροι, εἴτε διότι εἶχον καταδικασθῆ ἀδίκως.

Ἀκολούθως ἐπερώτησε τοὺς ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν, ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης καὶ τῶν Στρατιωτικῶν ὑπουργοὺς περὶ τῶν ἐν Ζακύνθῳ καταχρήσεων τοῦ ἀντιυποφράρχου Σπορίδου, μάλιστα δὲ περὶ τῆς ὑπ' αὐτοῦ ἐνεργηθείσης συλλήψεως, ἀφοπλίσεως καὶ φυλακίσεως ἐν ὥρᾳ νυκτὸς τοῦ ἀστυνόμου καὶ τῶν ἀστυνομικῶν ὑπηρετῶν, ἐζήτησε δὲ, ὅπως καταστεῖ ἡ διαμειφθεῖσα ἀλληλογραφία μεταξὺ τοῦ δημάρχου Ζακυνθίων, νομάρχου καὶ ὑπουργείου, καὶ ὁρισθῇ ἡμέρα πρὸς συζήτησιν.

Μετὰ τὴν ἀπάντησιν τῶν ἀρμοδίων ὑπουργῶν, δικαιολογησάντων τὴν διαγωγὴν τῆς στρατιωτικῆς ἀρχῆς, ὡς συμμορφωθείσης πρὸς τὸν Νόμον τὸν ἀπαγορεύοντα τὴν ὁπλοφορίαν εἰς τὰ ἀστυνομικὰ ὄργανα, ὅτι ἡ κυνοκτονία, ἣν προβάλλουσιν οἱ ἀστυνομικοὶ κλητῆρες, οὐδόλως ἐδικαιολόγει τοὺς ἐν ὥρᾳ νυκτὸς πυροβολισμούς, ἡ Βουλὴ ὥρισε νὰ κατατεθῶσι τὰ ἔγγραφα καὶ γείνῃ ἐπὶ τῆς ἐπερωτήσεως ταύτης συζήτησις μετὰ τὴν εἰς τὸν Βασιλικὸν λόγον ἀπάντησιν.

Ἑτέρου τινὸς βουλευτοῦ παρακαλέσαντος τὸν ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν ὑπουργόν, ὅπως ὑποβάλῃ εἰς τὴν Βουλὴν σημείωσιν τῆς ἐκτάσεως τῶν δηλωθεισῶν γαιῶν, δυνάμει τοῦ νέου περὶ ἐθνικῶν γαιῶν καὶ ἐθνικοϊδιοκτήτων φυτειῶν νόμου, καταλόγων τῶν κατατεθέντων χρημάτων καὶ τῶν κατὰ στρέμμα εἰσπρα-

χθέντων μεταλλείων, ἀπήντησεν ὁ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν ὑπουργὸς, ὅτι ἡ μὲν κατὰ στρέμμα νόμιμος φορολογία γίνεται τακτικῶς καὶ αὐστηρῶς, περὶ δὲ τῶν δηλωθεισῶν ἐκτάσεων καὶ τῶν χρηματικῶν προκαταβολῶν, δοὺς πληροφορίας τινὰς ὡς ἐγγιστα ἀκριβεῖς, προσέθηκεν, ὅτι θέλει διαφωτίσει τὴν Βουλὴν, ὅταν, μετ' οὐ πολὺ, εἰσαγάγῃ νέον προσφορώτερον ἐπὶ τοῦ ἀντικειμένου νομοσχέδιον.

Ἤρξατο εἶτα ἡ ἐπὶ τοῦ περὶ φορολογίας τῶν προϊόντων τῆς γῆς, τοῦ φόρου ἐπὶ τῶν οἰκοδομῶν, τοῦ ἐπὶ τῶν ζώων καὶ μελισσίων κλπ. δικαιωμάτων διὰ τὸ ἔτος 1873 νομοσχεδίου τρίτη συζήτησις.

Γενομένης δεκτῆς τῆς ἀρχῆς, ἡ Βουλὴ παρεδέχθη ἄνευ ἀντιρρήσεως τὸ ἄρθρον 1, ὡς ἔχει ἐν τῷ νομοσχεδίῳ.

Ἀκολούθως εἷς τῶν βουλευτῶν Νάξου ἐπρότεινεν, ἵνα προστεθῇ ἐν τῷ νομοσχεδίῳ, ὡς 2 ἄρθρον, τὸ ἀκόλουθον·

Ἄρθρον 2.

« Τὰ κίτρα τῆς ἐπαρχίας Νάξου εἴτε σκευαζόμενα δι' ἅλμης ἢ σακχάρεως, εἴτε μὴ, ἐξαγόμενα ἢ μεταφερόμενα, δὲν ἀπαλλάσσονται τῆς πληρωμῆς τοῦ δημοτικοῦ φόρου. »

Ἡ δὲ Βουλὴ παρεδέξατο αὐτὸ ἄνευ ἀντιρρήσεως.

Ἄνευ ἀντιρρήσεως ἐπίσης παρεδέχθη καὶ τὸ ἐν τῷ νομοσχεδίῳ 2 ἄρθρον, γενόμενον ἤδη 3 ἄρθρον αὐτοῦ, ὡς ἔχει· ἀκολούθως δὲ παρεδέχθη καὶ τὸ σύνολον. Οὕτω δὲ τὸ νομοσχέδιον καταρτισθὲν, ἔχει ὡς ἕπεται·

« Ἄρθρον 1.

Διά τε τὸν ἔγγειον φόρον καὶ τὸ δικαίωμα τῆς ἐπικαρπίας ἐπὶ τῶν προϊόντων τῆς γῆς, τὸν φόρον ἐπὶ τῶν οἰκοδομῶν, τὸν φόρον ἐπὶ τῶν ζώων καὶ μελισσίων καὶ λοιπὰ δικαιώματα ἰσχύει καὶ διὰ τὸ ἔτος 1873 ὁ περὶ τῶν αὐτῶν φόρων καὶ δικαιωμάτων περυσινὸς νόμος ΥΝΒ'.

Ἄρθρον 2.

Τὰ κίτρα τῆς ἐπαρχίας Νάξου, εἴτε σκευαζόμενα δι' ἅλμης ἢ σακχάρεως, εἴτε μὴ, ἐξαγόμενα ἢ μεταφερόμενα, δὲν ἀπαλλάσσονται τῆς πληρωμῆς τοῦ δημοτικοῦ φόρου.

Ἄρθρον 3.

Ὁ νόμος περὶ φόρου ἐπιτηδευμάτων δὲν ἐφαρμόζεται ἐν ταῖς Ἰονίοις νήσοις καὶ κατὰ τὸ 1873 ἔτος. »

Ἀκολούθως βουλευτοῦ τινος παρακαλέσαντος τὸν ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν ὑπουργὸν, ὅπως ὑποβάλῃ σημείωσιν τῶν ἀποτελεσμάτων τῶν βεβαιωθέντων κατὰ τὸ παρελθὸν ἔτος φόρων ἐπὶ

τῶν καπνῶν καὶ τῶν ἀμπέλων εἰς τὰ μέρη ἐκεῖνα, ἔνθα ἐγένετο μεταβολὴ τῆς φορολογίας καὶ τῶν προτελευταίων ἐτῶν, ὅτε ἴσχυεν ἄλλο φορολογικὸν σύστημα, ὁ Πρόεδρος ἔλυσε τὴν συνεδρίασιν περὶ ὥραν 12 τῆς μεσημβρίας.

Ὁ Πρόεδρος
ΙΩ. Ν. ΔΕΛΗΓΙΑΝΝΗΣ.

Οἱ Γραμματεῖς
Ἰω. Μαυρομιχάλης,
Φίλ. Βάρβογλης.

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ ΚΓ'.

Τῆς 19 *Μαΐου* 1873.

Τῆς Βουλῆς συμπληρωθείσης περὶ ὥραν 9 π. μ. ἀνεγνώσθησαν τὰ πρακτικὰ τῆς προτεραίας καὶ ἐνεκρίθησαν.

Ὁ Πρόεδρος ἀνήγγειλεν εἶτα ὅτι τὴν προσεχῆ Δευτέραν, ἑορτὴν τοῦ ὀνόματος τῆς Α. Υ. τοῦ διαδόχου Κωνσταντίνου, θέλει ψαλῇ δοξολογία ἐν τῷ καθεδρικῷ ναῷ καὶ ὅτι δέον νὰ ἐκλεχθῇ ἐπιτροπὴ τῆς Βουλῆς, ὅπως παρευρεθῇ ἐν τῷ ναῷ. Γενομένης δὲ κληρώσεως ὑπὸ τὴν ἐπιτήρησιν τοῦ ἀντιπροέδρου Α. Παραμυθιώτου, ἔλαχον οἱ ἑξῆς· Ι. Νέγκας, Δ. Λοράνδος, Σ. Σωτηρόπουλος, Ἀλ. Πετσάλης, Γ. Κόκκινος, Χ. Κανελλόπουλος, Α. Βαλέττας, Γ. Λάππας, Ἰω. Ζέρβας καὶ Κ. Κοσσονάκος.

Λαβὼν τὸν λόγον εἷς τῶν βουλευτῶν Ἐπιδαύρου Λιμηρᾶς, εἶπεν, ὅτι ὁ ἔπαρχος τῆς ἐπαρχίας ταύτης συμπεριέλαβεν ἐν τῷ καταλόγῳ τῶν κληρωτέων ἀνθρώπους μὴ ἔχοντας τὰ προσόντα καὶ ἐζήτησεν, ὅπως ἡ διοικητικὴ ἀρχὴ ἀκυρώσῃ τὴν κλήρωσιν, ἵνα μὴ ἡ μέλλουσα νὰ ἐνεργηθῇ δημοτικὴ ἐκλογὴ προσβληθῇ ὡς ἄκυρος.

Ἀπήντησεν ὁ ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν ὑπουργὸς, ὅτι ἀληθῶς ὁ ἔπαρχος συμπεριέλαβεν εἰς τοὺς κληρωσίμους ἀνθρώπους ἐξαιρετέους, ἀλλ' ὅτι ἡ διόρθωσις δέον νὰ γείνῃ νομοθετικῶς, διότι εἶναι ἐπικίνδυνον νὰ προσβάλῃ ἡ διοίκησις τοιαύτην δύναμιν.

Μετὰ μακρὰν ἐπ' αὐτῆς συζήτησιν, καθ' ἣν πάντες συνεφώνησαν ὡς πρὸς τὴν ἀτέλειαν τοῦ ἐκλογικοῦ νόμου καὶ ὑπεστήριξαν τὴν ταχείαν ἐπὶ τὸ βέλτιον ἀναθεώρησιν αὐτοῦ, ἡ

Βουλὴ συνήνεσεν, ὅπως ὁ Πρόεδρος τῆς Βουλῆς ἐκλέξῃ ἐπιτροπὴν ἐνδεκαμελῆ ἐκ βουλευτῶν, ἥτις συνεργαζομένη μετὰ τῶν ἁρμοδίων ὑπαλλήλων τοῦ ὑπουργείου τῶν Ἐσωτερικῶν, συντάξῃ ὡς τάχιστα καὶ εἰσαγάγῃ πρὸς ἐπιψήφισιν πληρέστερον καὶ τελειότερον ἐκλογικὸν νόμον.

Κατόπιν ὁ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν ὑπουργὸς ὑπέβαλε σημείωσιν τῶν ἀποτελεσμάτων τῶν βεβαιωθέντων φόρων ἐπὶ τῶν καπνῶν, δυναμει τῆς νέας φορολογίας, ἐξ ἧς καταφαίνεται, ὅτι ἐνῷ κατὰ τὸ παρελθὸν, ὅτε ἴσχυεν ἕτερον σύστημα, εἰσεπράχθησαν δρ. 98,677, κατὰ τὸ ἐπιρατοῦν ἤδη σύστημα εἰσεπράχθησαν δραχ. 217,421,82. Ὁ πίναξ τῆς φορολογίας τῶν ἀμπέλων ὡς μὴ καταρτισθεὶς μέλλει ἐντὸς ὀλίγου νὰ ὑποβληθῇ.

Ἑτέρου τινὸς βουλευτοῦ ἐξ Ἀττικῆς ἐρωτήσαντος τὸν ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν ὑπουργὸν περὶ τοῦ ἂν ἐγένετο χρῆσις τοῦ ψηφισθέντος ποσοῦ ἐκ δραχ. 230 χιλ. περίπου ὑπὲρ τοῦ ταμείου τῶν πολιτικῶν συντάξεων, ἀπήντησεν ὁ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν ὑπουργὸς, ὅτι μὴ ψηφισθέντος τοῦ περὶ συγχωνεύσεως τῶν ταμείων νόμου δὲν ἠδύνατο κατὰ νόμον νὰ κάμῃ χρῆσιν τῆς πιστώσεως ταύτης. Διεβεβαίωσε δὲ τὴν Βουλὴν ὅτι ταχέως θέλει ὑποβάλει καταλληλον περὶ τούτου νομοσχέδιον.

Μεθ' ὃ ὁ Πρόεδρος ἔλυσε τὴν συνεδρίασιν περὶ ὥραν 11 π. μ.

Ὁ πρόεδρος
Ιω. Ν. ΔΕΛΗΓΙΑΝΝΗΣ.

Οἱ Γραμματεῖς
Φιλ. Βαρδογλῆς,
Ἰω. Μαυρομιχάλης.

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ ΚΔ'.

Τῆς 22 Μαΐου 1873.

Ἀπαρτίας γενομένης περὶ ὥραν 9 π. μ. ἀνεγνώσθησαν τὰ πρακτικὰ τῆς προτεραίας καὶ ἐνεκρίθησαν.

Ἀνήγγειλεν ἑπομένως ὁ Πρόεδρος, ὅτι ἡ μεγάλη πρεσβεία τῆς Βουλῆς παρουσιασθεῖσα εἰς τὴν Α. Μ. ὅπως συγχαρῇ τῷ Βασιλεῖ ἐπὶ τῇ ἑορτῇ τῆς Α. Υ. τοῦ διαδόχου Κωνσταντίνου προσεφώνησε τάδε·

« *Βασιλεῦ*,

Ἡ μεγάλη τῆς Βουλῆς πρεσβεία λαμβάνει τὴν τιμὴν ἐμφανιζομένη ἐνώπιόν σας νὰ συγχαρῇ τὴν Υ. Μ. ἐπὶ τῇ ἑορτῇ τοῦ

ὀνόματος τῆς Α. Υ. τοῦ Πρίγκιπος Διαδόχου. Εὔχεται δὲ, ὅπως ὁ Ὕψιστος σώζῃ τὴν Υ. Μ. τὴν Βασίλισσαν καὶ τοὺς Βασιλόπαιδας. »

Ἡ δὲ Α. Μεγαλειότης ἀντεφώνησεν οὕτω·

« Κύριοι, εὐχαριστῶ τὴν Βουλὴν διὰ τὴν ἐκδήλωσιν ταύτην τῆς ἀγάπης πρὸς ἐμὲ, τὴν Βασίλισσαν καὶ τὸν Διάδοχον υἱόν μου.

Παρακαλῶ δὲ τὴν Πρεσβείαν νὰ ἐκφράσῃ τὰς εὐχαριστίας μου εἰς τοὺς ἀντιπροσώπους τοῦ ἔθνους. »

Ἀνεκοινώθη εἶτα ἔγγραφον τοῦ Προέδρου τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου πρὸς τὸν Πρόεδρον τῆς Βουλῆς ἀπευθυνόμενον, δι' οὗ γνωστοποιεῖται εἰς τὴν Βουλὴν, ὅτι ἡ Α. Μεγαλειότης ὁ Βασιλεὺς ἀποδεξάμενος τὴν ἀπὸ τοῦ ὑπουργείου τῶν Ναυτικῶν παραίτησιν τοῦ Κ. Σ. Πετιμεζᾶ διώρισεν ὑπουργὸν μὲν ἐπὶ τῶν Ναυτικῶν τὸν κ. Δ. Δρόσον, μέχρι τοῦδε ὑπουργὸν ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν, τὴν δὲ διεύθυνσιν τοῦ ὑπουργείου τούτου ἀνέθετο προσωρινῶς εἰς τὸν Πρόεδρον τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου.

Κατόπιν ὁ Πρόεδρος ἀνεκοίνωσεν, ὅτι ἐξελέξατο τὴν ἐνδεκαμελῆ ἐπιτροπὴν πρὸς σύνταξιν νομοσχεδίου περὶ τροποποιήσεως τοῦ περὶ ἐκλογῆς βουλευτῶν νόμου κατὰ τὴν ἀπόφασιν τῆς Βουλῆς.

Ἀνέγνω εἶτα ὁ εἰσηγητὴς τῆς ἐπὶ τῆς εἰς τὸν Βασιλικὸν λόγον ἀπαντήσεως ἐπιτροπῆς σχέδιον ἀπαντήσεως, ὅπερ παρεπέμφθη εἰς τύπωσιν, ἔχει δὲ οὕτω·

« *Μεγαλειότατε*,

Οἱ ἀντιπρόσωποι τοῦ Ἔθνους μετ' ἀγαλλιάσεως εἶδον τὴν Ὑμετέραν Μεγαλειότητα ἐν μέσῳ αὐτῶν.

Πρὸς διευθέτησιν τῶν κοινῶν κατὰ τὰ φρονήματα καὶ τοὺς πόθους τοῦ Ἔθνους, προθύμως θέλομεν συμπράξει μετὰ τῆς Κυβερνήσεως.

Μετ' εὐχαριστήσεως ἔγνωμεν, ὅτι αἱ σχέσεις τῆς Ὑμετέρας Μεγαλειότητος μετὰ τῶν ξένων Δυνάμεων εἰσὶ φιλικαί. Ἄριστον δὲ μέσον, ὅπως αὗται ἔτι μᾶλλον κρατυνθῶσι καὶ ὠφελιμοποιηθῶσιν ἐν τῷ μέλλοντι, εἶναι ὁμολογουμένως ἡ πρόοδος τοῦ τόπου.

Διακαὴς πόθος τοῦ Ἔθνους ἀείποτε ὑπῆρξε τῆς δημοσίας τάξεως καὶ ἀσφαλείας ἡ πλήρης ἀποκατάστασις. Μετὰ χαρᾶς δὲ ἄκρας βλέπομεν ταύτην ὁσημέραι παγιουμένην, διότι μετ' αὐτῆς στενῶς συνδέονται τὰ ἠθικὰ καὶ ὑλικὰ τοῦ τόπου συμφέροντα.

Μετὰ πολλοῦ ἐνδιαφέροντος θέλομεν ἀσχοληθῆ εἰς τὴν ἐμβριθῆ μελέτην τῶν ἐν τῷ Βασιλικῷ λόγῳ μνημονευομένων συμβάσεων καὶ νομοθετημάτων πρὸς αὔξησιν τοῦ ἐθνικοῦ πλούτου διὰ τῆς ἀναπτύξεως τῆς πίστεως καὶ τῶν τῆς συγκοινωνίας μέσων, καὶ τῆς βελτιώσεως τῆς γεωργίας καὶ τῆς βιομηχανίας, ἐν οἷς τῷ ὄντι κεῖται ἡ δύναμις, ἧς ἀπόλυτον ἔχομεν ἀνάγκην. Ἡ δὲ μεταβολὴ τοῦ ὑπάρχοντος καταπιεστικοῦ συστήματος τῆς στρατολογίας πρὸς ἀνάπτυξιν τῶν στρατιωτικῶν δυνάμεων τοῦ Ἔθνους καὶ πρὸς δικαίαν καὶ ἀνεπαχθῆ διανομὴν τῆς τοῦ στρατεύεσθαι ὑποχρεώσεως θέλει θεραπεύσει σπουδαιοτάτην ἀνάγκην, ἣν ὁ τόπος ζωηρῶς αἰσθάνεται.

Μετὰ ἴσης προθυμίας καὶ ζήλου θέλομεν ἐξετάσει καὶ ἐκτιμήσει τὰς ἐπενεχθείσας μεταβολὰς εἰς τὰ οἰκονομικὰ τοῦ Κράτους, ὅπως διὰ τῆς ἰσορροπίας τῶν ἐξόδων πρὸς τὰ ἔσοδα ὁ προϋπολογισμὸς αὐτοῦ δυνηθῆ νὰ λάβῃ μείζονα πρόνοιαν περὶ τῶν ἀναγκῶν τοῦ λαοῦ καὶ περὶ κρείττονος διαρρυθμίσεως τῆς διοικήσεως.

Ἡ ὁμολογουμένη πᾶσι τοῦ Ἔθνους πρὸς τὴν πρόοδον, πεποίθαμεν μετὰ τῆς Ὑμετέρας Μεγαλειότητος, ὅτι θέλει ἐξομαλύνει τὰς δυσκολίας τοῦ ἔργου ἡμῶν καὶ διευκολύνει τὸν προορισμὸν τῆς ἡμετέρας πατρίδος.

Εὐχόμεθα ὅπως ὁ Ὕψιστος διαρυλάττῃ τὴν Ὑμετέραν Μεγαλειότητα καὶ κραταιύνῃ τὸν Συνταγματικὸν Θρόνον πρὸς δόξαν καὶ εὐημερίαν τῆς πατρίδος.

Ὁ πρόεδρος
Ν. Θ. ΛΕΒΙΔΗΣ ΟΣ.

Ὁ εἰσηγητὴς
Ν. Χατζόπουλος.

Τὰ μέλη

Θ. Κανακάρης, Ἰω. Παπαζαρειόπουλος, Θ. Παπακώστας, Εὐστάθ. Ἠλιόπουλος. «

Ἡ δὲ Βουλὴ ὥρισε τὴν προσεχῆ Πέμπτην ἡμέραν τῆς ὑπ' αὐτοῦ συζητήσεως.

Ἀκολούθως ὁ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν ὑπουργὸς ὑπέβαλε πίνακα τῶν μέχρι τοῦδε παραχωρηθέντων στρεμμάτων μεταλλευτῶν γαιῶν, ἀνερχομένων εἰς 908,463 καὶ τοῦ εἰσπραχθέντος ποσοῦ εἰς δραχμὰς 27,253.89. Ὑπέβαλεν ἐπίσης σημείωσιν τῶν ἀποτελεσμάτων τῶν βεβαιωθέντων φόρων ἐπὶ τῶν ἀμπέλων κατὰ τὸ σύστημα τῆς νέας φορολογίας.

Εἰσήγαγε δὲ τὰ ἑξῆς νομοσχέδια.

1) Νομοσχέδιον περὶ χορηγήσεως πιστώσεως πρὸς πληρωμὴν τῶν ἐξόδων τοῦ μηνὸς Ἀπριλίου.

2) Νομοσχέδιον περὶ παρατάσεως τῆς ἰσχύος τοῦ ΚΗ'. Νόμου περὶ ἐλαττώσεως τῶν μισθῶν καὶ τῶν ἐπιμισθίων τῶν δημοσίων ὑπαλλήλων. Ἔχουσι δὲ ταῦτα οὕτω·

«ΣΧΕΔΙΟΝ ΝΟΜΟΥ

Περὶ χορηγίας πιστώσεως πρὸς πληρωμὴν τῶν ἐξόδων τοῦ μηνὸς Ἀπριλίου 1873.

Ἄρθρον 1.

Διὰ τὴν πληρωμὴν τῶν ἐξόδων τοῦ μηνὸς Ἀπριλίου ε. ε. καὶ εἰς λογαριασμὸν τοῦ ὑποβληθέντος προϋπολογισμοῦ τῆς χρήσεως 1873 χορηγεῖται εἰς τὴν κυβέρνησιν πίστωσις ἴση μὲ τὸ ἓν δωδέκατημόριον τοῦ προϋπολογισμοῦ τούτου.

Ἄρθρον 2.

Ἡ κατὰ κεφάλαια καὶ ἄρθρα διανομὴ τῆς ἀνωτέρω πιστώσεως ἐνεργηθήσεται ἐπὶ τῇ βάσει χρηματικῶν αἰτήσεων τῶν ἁρμοδίων ὑπουργῶν ἐγκεκριμένων παρὰ τοῦ Βασιλέως.

Ἐν Ἀθήναις, τῇ 12 Μαΐου 1873.

Ὁ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν ὑπουργὸς
Δ. ΧΡΗΣΤΙΔΗΣ.

ΣΧΕΔΙΟΝ ΝΟΜΟΥ

Περὶ παρατάσεως τῆς ἰσχύος τοῦ ὑπὸ στοιχ. ΚΗ'. νόμου περὶ ἐλαττώσεως τῶν μισθῶν καὶ ἐπιμισθίων τῶν δημοσίων ὑπαλλήλων.

Ἄρθρον μόνον. Ἡ ἰσχὺς τοῦ ἀπὸ 31 Ἰανουαρίου 1864 ὑπὸ στοιχ. ΚΗ'. νόμου περὶ ἐλαττώσεως τῶν μισθῶν καὶ ἐπιμισθίων τῶν δημοσίων ὑπαλλήλων παρατείνεται καὶ δι' ὅλον τὸ ἔτος 1873.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 10 Μαΐου 1873.

Ὁ ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν
Δ. ΧΡΗΣΤΙΔΗΣ.»

3) Τὸν προϋπολογισμὸν τοῦ ἔτους 1873, ἤτοι τὰ νομοσχέδια τῶν ἐσόδων καὶ ἐξόδων τοῦ κράτους.

Ὁ ὑπουργὸς εἰσάγων τὸν προϋπολογισμὸν ἐπεφυλάχθη νὰ δώσῃ κατὰ τὴν γενικὴν συζήτησιν τὰς δεούσας πληροφορίας, ἀνέπτυξε δὲ ἐν ὀλίγοις τὸν τρόπον τοῦ καταρτισμοῦ αὐτοῦ,

Τὸ ἐνεστὼς ὑπουργεῖον μελετῶν μετὰ τὰς δευτέρας προσοχὰς τοὺς πόρους τοῦ κράτους ἀνεῦρεν, ὅτι οὐ μόνον τὰ ἔξοδα ἦσαν λίαν ὑπέρτερα τῶν ἐσόδων, ἀλλ' ὅτι νέαι ἀνάγκαι δυσανάλογοι πρὸς τὰς δυνάμεις τοῦ ἔθνους, καὶ ἡ διατήρησις τῶν ἐξωτερικῶν σχέσεων, ἡ ἐμψύχωσις τῆς βιομηχανίας, ἡ ἀνάπτυξις τῶν μέσων τῆς συγκοινωνίας, εὐρύνουσι τὴν διάστασιν τῶν χρηματικῶν ἀναγκῶν, δὲν ἠδύναντο ὅμως νὰ μὴ ἐρελκύσωσι τὴν σύντονον τῆς Κυβερνήσεως προσοχήν. Πρὸς θεραπείαν τῶν ἀναγκῶν τούτων ἡ Κυβέρνησις ἀπεράσισε νὰ προσλάβῃ ὅλα τὰ μέσα, πρωτιμῶσα πάντοτε τὰ ἧττον ἐπαχθῆ καὶ ὑπὸ τὸν ἀμεταστρεπτον ὅρον, εἰς οὐδένα πόρον νὰ προσφύγῃ πρὶν ἢ ἐξαντλήσῃ τὸν πόρον τῶν οἰκονομιῶν, ὅστις εἶναι ἡ βάσις καὶ ἡ ἀσφαλεστέρα ὁδὸς πρὸς τὴν οἰκονομικὴν εὐημερίαν. Ὑπὸ τοιούτου πνεύματος ἐμφορούμενον τὸ ἐνεστὼς ὑπουργεῖον ἠδυνήθη νὰ φέρῃ τὸ ἰσοζύγιον τοῦ προϋπολογισμοῦ, ἀποτέλεσμα, ὅπερ φιλοτίμως μὲν, ἀλλὰ ματαίως ἐπεδίωξαν αἱ προκάτοχοι Κυβερνήσεις.

Ἀκολούθως δι' ἱστορικῆς εἰσαγωγῆς ἐξετάσας τοὺς προϋπολογισμοὺς τῶν παρελθόντων ἐτῶν ἀνέρχε διαρρήδην ἐπὶ πλέον εἰς τὰ δύο προτελευταῖα ἔτη, ἀποδοὺς τὴν πρόοδον ταύτην εἰς τὴν αὔξησιν τῶν προϊόντων καὶ τὴν τακτικὴν εἴσπραξιν. Ὁ δὲ προϋπολογισμὸς τοῦ ἔτους **1873** συνταχθεὶς ἐπὶ τῇ βάσει τῶν ἐτῶν **1871—1872** ἀνέρχεται τῶν μὲν ἐσόδων εἰς **35,937,000** περίπου, τῶν δὲ ἐξόδων εἰς δραχ. **35,423,330**. Εἰς τὰ ἔσοδα δέον νὰ προστεθῶσιν ἔτι **500** χιλιάδες ἐκ τοῦ Λαυρίου ἐκτὸς τῶν ἐκβολάδων, καὶ **500** χιλιάδες ἐξ ἐλαίων τῆς Ἑπτανήσου. Τὸ δὲ μέτρον τῶν οἰκονομιῶν ἀνεπλήρωσε τὸ κατ' ἀρχὰς παρουσιαζόμενον ἔλλειμμα. Ἐκτὸς τούτου σύμβασις τις συναφθεῖσα μεταξὺ τοῦ δημοσίου καὶ τῆς ἐθνικῆς τραπέζης ὑπάρχεται ἱκανὴν ὠφέλειαν, ὥστε τὸ ἔτος τοῦτο μέλλει νὰ ἀφήσῃ πλεόνασμα ὑπὲρ τοῦ δημοσίου **500** χιλ. χωρὶς νὰ προϋπολογισθῶσιν εἰς τὸ τρέχον ἔτος αἱ ἀνάλογοι ἐκ τοῦ Λαυρίου πρόσοδοι.

Ἐπὶ τοιούτων ἐξαγομένων ἐρευθόμενος ὁ ὑπουργὸς μετὰ πολλῆς πιθανότητος ἐξήγγειλε τὴν οἰκονομικὴν εὐτυχίαν τοῦ ἐπιόντος ἔτους, καὶ ἐξέφρασε τὴν πεποίθησιν αὐτοῦ ἐπὶ τὸ οἰκονομικὸν μέλλον τῆς χώρας, ὅπερ προαναγγέλεται εὐτυχές. Ἀρκεῖ μόνον, προσέθηκε, νὰ ἐνισχύωνται τὰ παραγωγικὰ ἔργα διὰ τῆς τέχνης καὶ τῆς ἐπιστήμης, πνεῦμα δὲ διὰ τῆς καλῶς ἐννοουμένης οἰκονομίας νὰ καθοδηγῇ τὰς Κυβερνήσεις. Ἐπέρανε

δὲ τὸν λόγον παρακαλέσας τὴν Βουλὴν πρὸς τὴν ταχείαν τοῦ προϋπολογισμοῦ ἐπιψήφισιν, ἐπειπὼν, ὅτι προθύμως θέλει ἀποδεχθῇ καὶ πᾶσαν ἄλλην ὑπὸ τῆς Βουλῆς προτεινομένην οἰκονομίαν.

Εἰσήχθησαν εἶτα ὑπὸ τοῦ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης ὑπουργοῦ τὰ ἑξῆς νομοσχέδια·

1) Νομοσχέδιον περὶ ἐνόρκων.

2) Νομοσχέδιον περὶ μεταρρυθμίσεως των περὶ ληξιάρχων ἄρθρων τοῦ ἀστικοῦ νόμου.

3) Περὶ τῶν εἰρηνοδικείων τοῦ κράτους.

4) Περὶ ἀπογραφῆς τῶν μέχρις εἴκοσιν ἐτῶν ἡλικίας ἀρρένων παίδων.

5) Περὶ μεταρρυθμίσεως τοῦ δικαστηρίου τοῦ Ἀρείου Πάγου καὶ ἄλλων τινῶν σχετικῶν διατάξεων. Ἔχουσι δὲ ταῦτα πάντα ὡς ἑξῆς·

«Πρὸς τὴν Βουλήν.

Ὑποβάλλω εἰς τὴν ἐπιψήφισιν τῆς Βουλῆς Νομοσχέδιον περὶ ἐνόρκων.

Πρὸ πολλοῦ ἐγένετο ἐπαισθητὴ ἡ ἀνάγκη νομοσχεδίου τοιούτου.

Καὶ καθόσον ἀφορᾷ τὰ προσόντα τῶν ἐνόρκων, οὐδ' αἱ ἱκανότητες, οὐδ' αἱ περιουσίαι εἶναι σήμερον, οἷαι ἦσαν τὸ **1833**. Καὶ αὐτὸς ἀκόμη ὁ νόμος τοῦ **1848** ἐτήρησε τὰ αὐτὰ προσόντα, οἷα καθιέρωσε τὸ ἄρθρον **45** τοῦ δικαστικοῦ ὀργανισμοῦ.

Τὸ ὑποβαλλόμενον νομοσχέδιον ἐξέτεινε τὸν κύκλον καὶ τὰς ἐγγυήσεις· ἐξέτεινε τὸν κύκλον, προσλαβὸν τοὺς ἀδείᾳ τῆς κυβερνήσεως μετερχομένους τὸ τοῦ φαρμακοποιοῦ ἔργον καὶ τοὺς εἰδικοὺς ὑποθηκοφύλακας, ἐξέτεινε δὲ τὰς ἐγγυήσεις ἀναβιβάσαν τὴν ἰδιακτησίαν εἰς δραχ. **15,000** ἀντὶ **5,000** καὶ τὸ εἰσόδημα εἰς δρ. **3,000** ἀντὶ **1000**. Ἀπαιτεῖ δὲ τὸ νομοσχέδιον τοῦτο ὡς πρώτιστον προσὸν τὴν γνῶσιν τῶν γραμμάτων.

Καθόσον ἀφορᾷ τὴν σύνταξιν τῶν καταλόγων.

Κατὰ τὸν νόμον τοῦ **1848** ὁ δήμαρχος μόνος συντάσσει τὸν ἀρχικὸν κατάλογον τῶν ἐνόρκων, πεμπόμενον πρὸς τὸν ἔπαρχον, ὅστις συντάσσει ἐκ τῶν διαφόρων δημαρχικῶν καταλόγων τὸν ἐπαρχιακόν. Ἡ ὑπὸ μόνου τοῦ δημάρχου σύνταξις τοῦ ἀρχικοῦ καταλόγου οὐδεμίαν χορηγεῖ ἐγγύησιν· ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ οἱ γραφεῖς τῶν δημάρχων συντάττουσι τοὺς τοιούτους καταλόγους.

Τὸ ὑποβαλλόμενον νομοσχέδιον ἀπαιτεῖ ἐπιτροπὴν, συγκει-

μένην ὑπὸ τοῦ δημάρχου, τοῦ εἰρηνοδίκου καὶ ἑνὸς μέλους τοῦ δημοτικοῦ συμβουλίου ἐκλεγομένου παρὰ τούτου.

Κατὰ τὸν νόμον τοῦ **1848** ὁ ἔπαρχος λαμβάνων τοὺς καταλόγους τῶν δημάρχων καὶ σχηματίζων τὸν ἐπαρχιακὸν κατάλογον, οὐδεμίαν ἐνεργεῖ δικαιοδοσίαν, ἀλλὰ μεταβιβάζει ἁπλῶς μετὰ τῶν παρατηρήσεών του πρὸς τὸν νομάρχην τὸν ἐπαρχιακὸν κατάλογον τῶν ἐνόρκων καὶ οὗτος ἀνακαθαίρει καὶ συμπληροῖ τὸν κατάλογον. Οὕτω δὲ ματαιοῦται ὁ πρῶτος βαθμὸς τῆς διοικητικῆς δικαιοδοσίας ἐπὶ τῆς ἐκδικάσεως τῶν καταλόγων.

Τὸ ὑποβαλλόμενον νομοσχέδιον διατηρεῖ ἀκέραιον τὸν πρῶτον βαθμὸν τῆς διοικητικῆς δικαιοδοσίας, καὶ ἐπιτροπὴ συγκειμένη ἀπὸ τὸν ἔπαρχον, τὸν εἰρηνοδίκην καὶ τὸν πρόεδρον τοῦ δημοτ. συμβουλίου τῆς πρωτευούσης τῆς ἐπαρχίας, προσλαμβανομένων καὶ τριῶν ἐκ τῶν ἐγκριτοτέρων καὶ εἰδημονεστέρων πολιτῶν ἐκ τῶν κυριωτέρων τάξεων τῆς κοινωνίας, φέρει τὰς ἀναγκαίας διορθώσεις εἰς τοὺς δημοτικοὺς καταλόγους τοὺς ἀποτελοῦντας τὸν ἐπαρχιακὸν κατάλογον.

Εἶναι γνωστὸν ὅτι δυστυχῶς οἱ πολῖται ἀμελοῦσι πάντοτε νὰ φέρωσιν ἐνστάσεις κατὰ τῶν καταλόγων τῶν ἐνόρκων. Ὅταν λοιπὸν οἱ πολῖται αὐθόρμητοι δὲν ἐπιμελῶνται, δέον νὰ εὕρῃ ὁ νομοθέτης τρόπον, ὥστε νὰ μετέχωσι τοὐλάχιστον τῆς συντάξεως τῶν καταλόγων καὶ ἐν τῇ συμμετοχῇ των αὐτῇ νὰ ὑποχρεοῦνται ὡς ἐκ τῆς θέσεώς των νὰ φέρωσι τὰς προτάσεις καὶ ἀντιρρήσεις των, γνωρίζοντες ὁπωσδήποτε τοὺς συμπολίτας αὐτῶν. Κατὰ τοιούτου πνεύματος ὡρμήθην νὰ θεωρήσω ἀναγκαῖον, ὥστε εἰς τὴν ἐπαρχιακὴν ἐπιτροπὴν νὰ συμπεριλαμβάνωνται καὶ οἱ ἐγκριτότεροι τῶν πολιτῶν ἐκ τῶν διαφόρων τάξεων τῆς κοινωνίας.

Ἐρρέθη ἀνωτέρω ὅτι οἱ ἐπαρχιακοὶ κατάλογοι διορθοῦνται σήμερον κατὰ τὸν νόμον τοῦ **1848** ὑπὸ τοῦ νομάρχου, ἐνῷ ἡ διόρθωσις τούτων ἔσεται κατὰ τὸ ὑποβαλλόμενον νομοσχέδιον ἀσφαλεστέρα καὶ τελειοτέρα, γινομένη ὑπὸ τοῦ ἐπάρχου βοηθουμένου καὶ ἀπὸ τὸν εἰρηνοδίκην, τὸν πρόεδρον τοῦ δημοτικοῦ συμβουλίου καὶ ἀπὸ τρεῖς τῶν ἐγκριτοτέρων πολιτῶν. Τοιαύτη βεβαίως ἐπαρχιακὴ ἐπιτροπὴ θὰ γνωρίζῃ πολὺ καλλίτερα τὰ πρόσωπα τῆς ἐπαρχίας παρὰ τὸν νομάρχην, διατελοῦντα μακρὰν τῶν ἐπαρχιῶν.

Ἡ ἐκδίκασις τῶν ἐνστάσεων θέλει γίνεσθαι, καὶ κατὰ τὸ ὑποβαλλόμενον νομοσχέδιον, ἀπαραλλάκτως σχεδὸν ὅπως γίνεται καὶ σήμερον, μὲ τὴν μοναδικὴν ὅμως διαφορὰν ὅτι αἱ ἐπ' αὐτῶν ἀποφάσεις τῶν πρωτοδικῶν δὲν ὑποκεινται εἰς οὐδὲν ἔνδικον μέσον, ὡς περιττόν.

Μετὰ τὴν ἐκδίκασιν τῶν ἐνστάσεων ὁ νομάρχης δὲν πράττει ἄλλο εἰμὴ, ἐκ τῶν συμφώνως μὲ τὰς δικαστικὰς ἀποφάσεις διορθωθέντων ἐπαρχιακῶν καταλόγων, νὰ καταρτίσῃ τὸν γενικὸν κατάλογον τῶν ἐνόρκων τοῦ Νομοῦ, ἀποστελλόμενον παρ' αὐτοῦ πρὸς τοὺς ἁρμοδίους εἰσαγγελεῖς διὰ τὰ περαιτέρω.

Ἡ κατ' ἔτος ἀναθεώρησις τῶν καταλόγων ἀκολουθεῖ τὴν αὐτὴν νομικὴν οἰκονομίαν, ἐνεργουμένη ὑπὸ τῶν δημοτικῶν καὶ ἐπαρχιακῶν ἐπιτροπῶν κατὰ τὰ ἄρθρα 6 καὶ 8.

Καθόσον ἀφορᾷ τὴν ἐκλογὴν τῶν ἐνόρκων·

Αἱ κύριαι βάσεις τοῦ νόμου τοῦ **1848** ἐτηρήθησαν, μὲ τὴν σπουδαίαν ὅμως διαφορὰν ὅτι, ἀντὶ τοῦ νομάρχου τοῦ κατὰ τὸν νόμον αὐτὸν ἐκλέγοντος τοὺς 30 ἐνόρκους, ἀντικαθίσταται ἐπιτροπὴ ἐκ τοῦ νομάρχου, τοῦ προέδρου τῶν πρωτοδικῶν καὶ τοῦ οἰκονομικοῦ ἐφόρου, ὡς μᾶλλον εἰδήμονος τῶν περιουσιῶν καὶ τῶν προσλογουμένων.

Πρόνοια δὲ ἀναγκαία λαμβάνεται διὰ τοῦ ὑποβαλλομένου νομοσχεδίου διὰ τὴν περίστασιν τῆς διαλύσεως ἢ τῆς μὴ συγκροτήσεως ἐπαρχιακοῦ τινος συμβουλίου ἢ τῆς μὴ περαιώσεως τῆς ἐκλογῆς τῶν ἐνόρκων. Εἰς τοιαύτην περίστασιν καὶ ἡ ἐκλογή, ἣν ἐνεργεῖ ἤδη ὁ νομάρχης τῶν 30 ἐνόρκων, ἐνεργεῖται ὑπὸ τῆς ὡς ἀνωτέρω σημειωθείσης ἐπιτροπῆς.

Ἐν τῷ τελευταίῳ κεφαλαίῳ τοῦ νομοσχεδίου ὁρίζονται αἱ ἀμοιβαὶ καὶ αἱ ποιναί. Ἡ ἀποζημίωσις τῶν 4 δρ. ἀναβιβάζεται εἰς 6. Προσέτι δὲ χορηγεῖται ἀποζημίωσις καὶ εἰς τοὺς ἐκ τῶν κατοίκων τῆς πόλεως ἐκπληροῦντας τὸ τοῦ ἐνόρκου καθῆκον, ἀλλὰ μόνον καθ' ὅσας ἡμέρας ἔλαβον μέρος εἰς τὴν συγκρότησιν τοῦ δικαστηρίου τῶν ἐνόρκων. Ὁ λόγος δὲ δι' ὃν θεωρῶ δικαίαν καὶ τὴν ἀποζημίωσιν ταύτην εἶναι εὐνόητος.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 21 Μαΐου 1873.

Ὁ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης ὑπουργὸς
Π. ΧΑΛΙΚΙΟΠΟΥΛΟΣ.

ΝΟΜΟΣΧΕΔΙΟΝ

Περὶ ἐνόρκων.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Α'.

Ἄρθρον 1. Πρὸς ἐκπλήρωσιν τῶν καθηκόντων ἐνόρκου λογίζονται ἱκανοὶ, ἐφ' ὅσον δὲν περιλαμβάνονται εἰς τὰς ἐξαιρέσεις

τῶν ἑπομένων ἄρθρων· α') ὅλοι οἱ διδάσκαλοι καὶ καθηγηταὶ τῶν Ἑλληνικῶν σχολείων καὶ γυμνασίων, ὡς καὶ οἱ καθηγηταὶ τοῦ Πανεπιστημίου· β') ὅλοι οἱ ἡμεδαποὶ τελειοδίδακτοι καὶ διδάκτορες, καὶ οἱ παρὰ τοῖς δικαστηρίοις διατελοῦντες δικηγόροι· γ') οἱ δυνάμει ἀδείας τῆς κυβερνήσεως μετερχόμενοι τὸ τοῦ φαρμακοποιοῦ ἔργον· δ') ὅλοι οἱ ἡμεδαποὶ οἱ ἔχοντες ἀκίνητα κτήματα ἀξίας τοὐλάχιστον 15,000 δραχμῶν, ἢ οἱ ἔχοντες τοὐλάχιστον εἰσόδημα ἐτήσιον 3,000 δραχμῶν· ε') οἱ συμβολαιογράφοι καὶ ς') οἱ εἰδικοὶ ὑποθηκοφύλακες.

Ἄρθρον 2. Ἔνορκοι δὲν δύνανται νὰ ὦσιν ἐπὶ ποινῇ ἀκυρότητος τῆς διαδικασίας· α') οἱ ὑπουργοὶ τοῦ Κράτους, οἱ νομάρχαι, ἔπαρχοι, δήμαρχοι, δημαρχικοὶ πάρεδροι ἢ ἀστυνόμοι· β') οἱ δικασταί, ἐκτὸς τῶν ἐμποροδικῶν καὶ τῶν παρὰ τοῖς δικαστηρίοις παρέδρων· γ') οἱ εἰσαγγελεῖς καὶ ἀντεισαγγελεῖς· δ') οἱ διέποντες ἐκκλησιαστικήν τινα ἀρχήν, ἢ ἄλλως ἐκπληροῦντες ἐκκλησιαστικὰ καθήκοντα· ε') οἱ μὴ ὑπερβάντες τὸ 25 ἔτος τῆς ἡλικίας των καὶ ς') οἱ μὴ γινώσκοντες ἀναγινώσκειν καὶ γράφειν.

Ἄρθρον 3. Ἀποκλείεται τῆς θέσεως τοῦ ἐνόρκου· α') διὰ βίου μὲν, ὁ ἕνεκα κακουργήματος ἢ ἕνεκά τινος τῶν εἰς τὸ ἄρθρον 22 τοῦ ποινικοῦ νόμου διαλαμβανομένων πλημμελημάτων, καταδικασθεὶς εἰς φυλάκισιν ἑνὸς καὶ ἐπέκεινα ἔτους· β') ἐπὶ χρόνον δὲ, ὁ κατὰ τὰς εἰς τὸ ἄρθρον 24 τοῦ ποινικοῦ νόμου διαλαμβανομένας περιπτώσεις καταδικασθεὶς εἰς πρόσκαιρον διακοπὴν τῆς πρὸς δημοσίαν ὑπηρεσίαν ἱκανότητος· γ') οἱ δι' ὁριστικοῦ βουλεύματος παραπεμφθέντες εἰς δίκην ἕνεκα κακουργήματος, ἢ τινος τῶν ἐν τῷ ἄρθρῳ 22 τοῦ ποινικοῦ νόμου ἀναφερομένων πλημμελημάτων· δ') οἱ πτωχεύσαντες ἔμποροι καὶ μὴ ἀποκατασταθέντες.

Ἄρθρον 4. Ἀπαλλάσσονται τῶν καθηκόντων τοῦ ἐνόρκου οἱ συμπληρώσαντες τὸ 70 ἔτος τῆς ἡλικίας των.

Ἄρθρον 5. Ἐξαιρεῖται τῶν καθηκόντων τοῦ ἐνόρκου καὶ δὲν δύναται νὰ ἐκπληρώσῃ αὐτὰ πᾶς ὅστις, ὡς ἐκ τῆς ὑπηρεσίας του, συνέπραξεν ἀμέσως ἢ ἐμμέσως εἰς τὴν κατὰ τοῦ κατηγουμένου ἀνάκρισιν καὶ δίκην, ἢ ὡς μάρτυς ἔδωκε τὴν μαρτυρίαν του, ἢ ὡς πραγματογνώμων ἐγνωμοδότησεν, ἢ ἔχει συμφέρον ὡς ἀδικηθεὶς ἢ ζημιωθείς.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Β'.

Περὶ συντάξεως τῶν καταλόγων τῶν ἐνόρκων.

Ἄρθρον 6. Ἐντὸς μηνὸς, ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόν-

τος νόμου, ἐπιτροπὴ, συγκειμένη ἀπὸ τὸν δήμαρχον, τὸν εἰρηνοδίκην, εἰς τὴν περιφέρειαν τοῦ ὁποίου ὑπάγεται ὁ δῆμος, καὶ ἓν μέλος τοῦ δημοτικοῦ συμβουλίου, ἐκλεγόμενον παρ' αὐτοῦ, καταγράφει ἅπαντας τοὺς ἔχοντας κατὰ τὰ προηγούμενα ἄρθρα τὰ προσόντα τοῦ ἐνόρκου κατοίκους τοῦ δήμου. Ὁ κατάλογος αὐτῶν διηρημένος εἰς στήλας, δίδει περιέχει τὸ ὄνομα καὶ ἐπώνυμον, τὴν κατοικίαν, τὴν ἡλικίαν, τὸ ἔργον καὶ τὰ προσόντα ἑκάστου αὐτῶν.

Ἄρθρον 7. Ὁ εἰρημένος κατάλογος, περιοριζόμενος ἐντὸς 15 ἡμερῶν, ἀποστέλλεται ὑπὸ τοῦ δημάρχου πρὸς τὸν ἀρμόδιον ἔπαρχον καὶ νομάρχην, διὰ τὴν ὁποίαν οὗτος δυνικεῖ ἐπαρχίαν.

Ἄρθρον 8. Ὁ ἔπαρχος, ἢ ὁ νομάρχης, μετὰ τοῦ εἰρηνοδίκου καὶ τοῦ προέδρου τοῦ δημοτικοῦ συμβουλίου τῆς πρωτευούσης τῆς ἐπαρχίας, πρὸς δὲ καὶ μετὰ τριῶν ἐκ τῶν ἐγκριτοτέρων καὶ εἰδημονεστέρων πολιτῶν, λαμβανομένων ὑπὸ τοῦ ἐπάρχου ἢ τοῦ νομάρχου ἐκ τῶν κυριωτέρων τάξεων τῆς κοινωνίας, ἀποτελοῦσιν ἐξαμελῆ ἐπιτροπὴν, ἥτις λαμβάνουσα ὑπ' ὄψιν ἕνα ἕκαστον τῶν κατὰ δήμους καταλόγων καὶ φέρουσα ὅσας ἂν νομίσῃ ἀναγκαίας διορθώσεις ὡς πρὸς τὴν ἐγγραφὴν πολιτῶν μὴ ἐχόντων τὰ προσόντα ἢ παράλειψιν ἄλλων ἐχόντων αὐτὰ, ἢ ἀνικάνων κατὰ τὰ προηγούμενα ἄρθρα 1, 2 καὶ 3 τοῦ παρόντος νόμου, καταρτίζει τὸν γενικὸν τῆς ἐπαρχίας κατάλογον.

Εἰς πόλεις, ἔνθα ἐδρεύουσι πλείονες τοῦ ἑνὸς εἰρηνοδίκαι, προσλαμβάνονται εἰς τὰς ἐπιτροπὰς τοῦ ἄρθρου 6 καὶ τοῦ προηγουμένου ἄρθρου 8 ἅπαντες οἱ εἰρηνοδίκαι.

Ἄρθρον 9. Οἱ κατάλογοι οὗτοι, ἐντὸς 15 ἡμερῶν περαιούμενοι, ἐκτίθενται, ἐπιμελείᾳ τῶν δημάρχων, εἰς τὰ δημοτικὰ γραφεῖα, εἰς τὰ παρέδρεια τῶν χωρίων καὶ εἰς τὰ εἰρηνοδικεῖα, ὅπου ἀκωλύτως δύνανται ἅπαντες νὰ λάβωσι γνῶσιν ἢ καὶ ἀντίγραφα αὐτῶν. Ἡ τῶν ἀνωτέρω καταλόγων ἔκθεσις βεβαιοῦται διὰ πρωτοκόλλου χρονολογουμένου καὶ ὑπογεγραμμένου παρὰ τοῦ δημάρχου ἢ τοῦ εἰδικοῦ παρέδρου, ἢ τοῦ εἰρηνοδίκου.

Ἄρθρον 10. Πᾶς δημότης δύναται ἐντὸς ὀκτὼ ἡμερῶν, ἀφ' ἧς ἐκτεθῶσιν οἱ κατάλογοι, νὰ φέρῃ ἐνστάσεις δι' ἀγωγῆς ἐπὶ τοῦ καταλόγου τοῦ οἰκείου δήμου, ἀφορώσας τὴν παράλειψιν ἢ τὴν ἐγγραφὴν παντὸς ἔχοντος ἢ μὴ ἔχοντος τὰ προσόντα, ἀνικάνου, ἢ ἀποκλειομένου τῆς τιμῆς τοῦ ἐνόρκου.

Ἄρθρον 11. Ἡ ἀγωγὴ ἀπευθύνεται πρὸς τὸ ἁρμόδιον πρωτοδικεῖον καὶ ἐπιδίδεται πρὸς τὸν νομάρχην ἢ ἔπαρχον, τὸν

εἰσαγγελέα τῶν πρωτοδικῶν καὶ τὸν καθ' οὗ ἡ ὑπὲρ οὗ ἡ ἔνστασις, ἐπὶ ποινῇ ἀκυρότητος τῆς ἀγωγῆς.

Ἄρθρον 12. Τὸ πρωτοδικεῖον δικάζει τὰς ἐνστάσεις συνοπτικῶς, ἀφοῦ ἀκούσῃ τὸν εἰσαγγελέα, καὶ ἐκδίδῃ τὰς ἀποφάσεις του, ἐντὸς τριῶν ἡμερῶν ἀπὸ τῆς συζητήσεως ἀνυπερθέτως. Ἂν ὁ ἐνιστάμενος δὲν ἐπιμεληθῇ τὴν συζήτησιν ἐντὸς ὀκτὼ ἡμερῶν ἀφ' ἧς ἐπιδώσῃ τὴν ἀγωγήν του, ὁ εἰσαγγελεὺς ὀφείλει νὰ ὁρίσῃ εἰς συζήτησιν τὴν ὑπόθεσιν εἰς πρώτην συνεδρίασιν τοῦ δικαστηρίου μετὰ τὴν παρέλευσιν τῶν ὀκτὼ ἡμερῶν.

Αἱ ἀποφάσεις τῶν πρωτοδικῶν εἶναι ὁριστικαὶ καὶ δὲν ὑπόκεινται εἰς οὐδὲν ἔνδικον μέσον οὔτε τακτικὸν, οὔτε ἔκτακτον.

Ἄρθρον 13. Αἱ ἐπὶ τῶν ἐνστάσεων ἀποφάσεις πέμπονται ἀμέσως ὑπὸ τοῦ εἰσαγγελέως πρὸς τοὺς ἀρμοδίους ἐπάρχους ἢ νομάρχας· οὗτοι δὲ, συμφώνως πρὸς αὐτὰς, διορθοῦσι τοὺς ἐπαρχιακοὺς καταλόγους, ἀποστελλομένους τάχιστα παρὰ τῶν ἐπάρχων πρὸς τοὺς νομάρχας.

Ἄρθρον 14. Οἱ νομάρχαι καταρτίζοντες ἐκ τῶν οὕτω πως διορθωθέντων ἐπαρχιακῶν καταλόγων τὸν γενικὸν κατάλογον τῶν ἐνόρκων τοῦ Νομοῦ, δημοσιεύουσιν αὐτὸν διὰ τῆς ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως καὶ πέμπουσιν ἀντίγραφον ἐπίσημον αὐτοῦ πρὸς τοὺς παρὰ πρωτοδίκαις καὶ παρ' ἐφέταις εἰσαγγελεῖς.

Ἄρθρον 15. Οἱ οὕτω πως διορθωθέντες κατάλογοι εἶναι διαρκεῖς. Ἀποσβέσεις δὲ καὶ νέαι ἐγγραφαὶ γίνονται κατὰ πᾶσαν ἐτησίαν ἀναθεώρησιν, ἐνεργουμένην κατὰ τὰς ἑξῆς διατυπώσεις.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Γ'.

Περὶ ἀναθεωρήσεως τῶν καταλόγων.

Ἄρθρον 16. Κατ' ἔτος, ἀπὸ τῆς 1 μέχρι τῆς 15 Φεβρουαρίου, ἡ κατὰ τὸ ἄρθρον 6 ἐπιτροπὴ ἑκάστου δήμου ἀναθεωρεῖ τὸν τοῦ προηγουμένου ἔτους κατάλογον τῶν ἐνόρκων, ἐπιφέρουσα τὰς δεούσας διορθώσεις, ἅτινα σημειοῦσα ἐν ἐκθέσει, ὅσους νομίζει ἐγγραπτέους, ὡς ἀποκτήσαντας ἐν τῷ μεταξὺ τὰ τοῦ ἐνόρκου προσόντα, καὶ ὅσους θεωρεῖ ἀποσβεστέους ὡς ἀπολέσαντας αὐτὰ ἢ ἀποβιώσαντας. Ἐν τῇ ἐκθέσει ταύτῃ σημειοῦνται ἀκριβῶς οἱ νόμιμοι λόγοι τῆς νέας ἐγγραφῆς ἢ ἀποσβέσεως.

Ἄρθρον 17. Ἡ εἰρημένη ἔκθεσις πέμπεται ἐντὸς πέντε ἡμερῶν ὑπὸ τοῦ δημάρχου πρὸς τὸν ἀρμόδιον ἔπαρχον ἢ νομάρχην οὗτος δὲ συγκαλεῖ, ἐντὸς 10 ἡμερῶν, τὴν κατὰ τὸ ἄρθρ. 8 ἐπιτροπὴν, ἥτις, λαμβάνουσα ὑπ' ὄψιν τὴν ἔκθεσιν, ὁρίζει τὰς δεούσας διορθώσεις κατὰ τὸ αὐτὸ ἄρθρον, καὶ οὕτω καταρτίζει τὸν ἐπαρχιακὸν κατάλογον τοῦ ἔτους.

Οἱ οὕτω διορθωθέντες κατάλογοι δημοσιεύονται κατὰ τὸ ἄρθρον 9 τοῦ παρόντος νόμου.

Ἄρθρον 18. Κατὰ τοῦ καταλόγου τούτου δύνανται νὰ γίνωσιν ἐνστάσεις, κατὰ τὸ ἄρθρον 10 τοῦ παρόντος νόμου, καὶ ἐντὸς τῆς ἐν αὐτῷ ἀναφερομένης προθεσμίας.

Αἱ ἐνστάσεις αὗται ἐκδικάζονται καθ' ἃ διατάσσουσι τὰ ἄρθρα 11 καὶ 12.

Ἄρθρον 19. Ἡ διόρθωσις τοῦ καταλόγου τούτου, συμφώνως πρὸς τὰς ἀποφάσεις τοῦ πρωτοδικείου, ὁ καταρτισμὸς τοῦ γενικοῦ καταλόγου ὑπὸ τοῦ νομάρχου καὶ ἡ δημοσίευσις αὐτοῦ ἐνεργοῦνται κατὰ τὰ ἄρθρα 13 καὶ 14 τοῦ παρόντος νόμου.

Ἡ περὶ τῶν καταλόγων διαδικασία πρέπει ἀνυπερθέτως νὰ περαιοῦται μέχρι τέλους Ἰουνίου ἑκάστου ἔτους.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Δ'.

Περὶ ἐκλογῆς τῶν ἐνόρκων.

Ἄρθρον 20. Ἅπαντα τὰ ἐπαρχιακὰ συμβούλια ἑκάστου Νομοῦ ἐκλέγουσι τριάκοντα ἐνόρκους. Κατὰ τριετίαν δὲ, διὰ βασιλικοῦ διατάγματος, ὁρίζεται ὁ ἀριθμὸς τῶν ἐξ ἑκάστης ἐπαρχίας ἀναλόγως τοῦ πληθυσμοῦ αὐτῆς ἐκλεκτέων ἐνόρκων.

Ἄρθρον 21. Ἕκαστον ἐπαρχιακὸν συμβούλιον, κατὰ τὴν ἐτησίαν αὐτοῦ σύνοδον, ἐκλέγει ἐκ τοῦ καταλόγου τῆς ἰδίας του ἐπαρχίας, τὸν διὰ τοῦ βασιλικοῦ διατάγματος ὁρισθέντα ἀριθμὸν διὰ τὸ προσεχὲς ἔτος, προτιμῶν τοὺς ἔχοντας πλείονα τῶν ἐν τῷ ἄρθρῳ 1 προσόντων καὶ κοινοποιεῖ τὰ ὀνόματα διὰ τοῦ ἐπάρχου πρὸς τὸν νομάρχην.

Οἱ ἐπαρχιακοὶ σύμβουλοι δὲν δύνανται νὰ ἐκλέξωσιν ἑαυτούς.

Ἄρθρον 22. Μετὰ τὴν ὑπὸ τῶν ἐπαρχιακῶν συμβουλίων ἐκλογὴν, ἀμέσως συγκροτεῖται ἐν τῇ πρωτευούσῃ ἑκάστου Νομοῦ ἐπιτροπὴ, συγκειμένη ὑπὸ τοῦ νομάρχου, τοῦ προέδρου τῶν Πρωτοδικῶν καὶ τοῦ Οἰκονομικοῦ Ἐφόρου τῆς ἰδίας πρωτευούσης, καὶ ἐκλέγει ἐκ τῶν ἐπαρχιακῶν καταλόγων τοῦ Νομοῦ τριάκοντα προσέτι ἐνόρκους. Ἡ ἐπιτροπὴ αὕτη ἐπίσης θέλει προτιμᾷ, κατὰ τὴν ἐκλογὴν ταύτην, τοὺς ἔχοντας πλείονα προσόντα ἐκ τῶν ἐν τῷ ἄρθρῳ 1 τοῦ παρόντος νόμου διαλαμβανομένων.

Ἄρθρον 23. Τὰ ἑξήκοντα ὀνόματα τῶν κατὰ τὰ ἀνωτέρω δύω ἄρθρα ἐκλεχθέντων ἀποτελοῦσι τὸν ὁριστικὸν κατάλογον τῶν κατὰ Νομὸν ἐκλεχθέντων διὰ τὸ προσεχὲς ἔτος ἐνόρκων. Ὁ κατάλογος οὗτος ἀποστέλλεται παρ' ἑκάστου τῶν νομαρχῶν

πρὸς τὸν ἀρμόδιον πρόεδρον τῶν Ἑρετῶν καὶ τὸν παρ' αὐτοῖς εἰσαγγελέα.

Ἄρθρον 24. Διαλυθέντος, ἢ μὴ συνελθόντος ἐπαρχιακοῦ τινος συμβουλίου, ἢ μὴ περαιώσαντος τὴν τῶν ἐνόρκων ἐκλογὴν πρὸ τοῦ πέρατος τῶν ἐργασιῶν του, ἡ κατὰ τὸ ἄρθρον 22 ἑκάστου Νομοῦ ἐπιτροπὴ ἀναπληροῖ τὴν ὑπὸ τοῦ ἐπαρχιακοῦ συμβουλίου ἐκλογήν, ἐκλέγουσα ἐκ τοῦ οἰκείου ἐπαρχιακοῦ καταλόγου τὴν πρέπουσαν εἰς τὴν ἐπαρχίαν ἐκείνην ἀναλογίαν τῶν ἐνόρκων, κατὰ τὸ ἄρθρον 21 τοῦ παρόντος νόμου. Ἅπασα ἡ περὶ ἐνόρκων διοικητικὴ καὶ δικαστικὴ διαδικασία γράφεται ἐπὶ ἀτέλειαν χάρτου.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Ε'.

Ἀμοιβαὶ καὶ ποιναί.

Ἄρθρον 25. Οἱ ἐκπληρώσαντες τὰ ἑαυτῶν καθήκοντα ἔνορκοι καὶ μὴ κατοικοῦντες εἰς τὸν τόπον τῶν συνεδριάσεων τοῦ Κακουργιοδικείου, ζητήσαντες, λαμβάνουσιν ἐφ' ὅλην τὴν διάρκειαν τῆς ἐκ τῆς οἰκίας αὐτῶν ἀπουσίας ἀποζημίωσιν δραχμῶν ἓξ, καθ' ἑκάστην ἡμέραν, πρὸς δὲ καὶ τὰ τῆς ἀνόδου καὶ καθόδου αὐτῶν ἔξοδα πρὸς ἡμίσειαν δραχμὴν καθ' ἕκαστον ἡμιμυριόμετρον, εἴτε κατὰ ξηρὰν εἴτε κατὰ θάλασσαν.

Ἐπίσης λαμβάνουσι καὶ οἱ ἐν τῷ τόπῳ τῶν συνεδριάσεων κατοικοῦντες τακτικοὶ καὶ ἀναπληρωματικοὶ ἔνορκοι ἀποζημίωσιν δραχμῶν τριῶν κατὰ πᾶσαν ἡμέραν, ἀλλὰ διὰ τὰς ὑποθέσεις ἐκείνας μόνον, εἰς ἃς ἀπετέλεσαν μέρος τοῦ ἐνόρκου δικαστηρίου.

Ἄρθρον 26. Ἔνορκος, προσκληθεὶς εἰς ἐκπλήρωσιν τῶν καθηκόντων αὐτοῦ, καὶ μὴ ἐμφανισθείς, μὴ δικαιολογήσας δὲ ἀπογρώντως τὴν μὴ ἐμφάνισίν του, κατὰ τὰ ἄρθρα 24 καὶ 25 τοῦ δικαστικοῦ ὀργανισμοῦ, τιμωρεῖται κατὰ πρῶτον μὲ χρηματικὴν ποινὴν 50 μέχρι 200 δραχμῶν, ἐπιβαλλομένων ὑπὸ τοῦ δικαστηρίου τῶν συνέδρων, εἴτε αὐτεπαγγέλτως, εἴτε κατὰ πρότασιν τοῦ εἰσαγγελέως. Ἐν ὑποτροπῇ δὲ ἡ χρηματικὴ ποινὴ δύναται νὰ ἀναβιβασθῇ μέχρι δραχμῶν 500.

Κατὰ τῆς ἀποφάσεως τῶν συνέδρων συγχωρεῖται μόνον ἀνακοπή, ἐντὸς πέντε ἡμερῶν, ἀπὸ τῆς κοινοποιήσεως αὐτῆς.

Ἡ ἀνακοπὴ εἰσάγεται ὑπὸ τοῦ εἰσαγγελέως ἐνώπιον τοῦ δικαστηρίου τῶν συνέδρων εἰς τὴν ἐγγύτερος ἐπομένην συνεδρίασιν καὶ ἐκδικάζεται παραχρῆμα.

Ἄρθρον 27. Μέχρις οὗ καταρτισθῶσιν οἱ κατὰ τὸν παρόντα

νόμον ὁριστικοὶ κατάλογοι, δέλουσιν ἰσχύει ὁ ἀπὸ 9 Ἰουλίου 1845 περὶ τῶν καταλόγων καὶ τῆς ἐκλογῆς τῶν ἐνόρκων νόμος, ὡς καὶ αἱ λοιπαὶ σχετικαὶ διατάξεις τοῦ δικαστικοῦ ὀργανισμοῦ. Ἀμέσως δὲ μετὰ τὸν καταρτισμὸν τῶν εἰρημένων καταλόγων, παύει ἡ ἰσχὺς τοῦ προσημειωθέντος νόμου, ὡς καὶ πάσης ἄλλης διατάξεως, ἀντικειμένης εἰς τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος νόμου.

Ἐν Ἀθήναις, τῇ 21 Μαΐου 1873.

Ὁ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης ὑπουργὸς
Π. ΧΑΛΙΚΙΟΠΟΥΛΟΣ.

Πρὸς τὴν Βουλήν.

Αἱ διατάξεις τῶν ἄρθρων 30—33 τοῦ ἀστυκοῦ νόμου, αἱ ἀφορῶσαι τὰς γεννήσεις, τοὺς γάμους καὶ τὰς ἀποβιώσεις ἔπεσαν σχεδὸν εἰς πλήρη ἀχρηστίαν, μὴ ἐπιμελουμένων τῶν πολιτῶν τὰς περὶ τούτων ἀναγκαίας δηλώσεις ἐνώπιον τῶν ληξιάρχων, εἰς πλεῖστα δὲ μέρη μὴ ἐχόντων οὔτε τὴν ἱκανότητα τοῦ γράφειν τῶν περισσοτέρων ἐκ τῶν ἐπιφορτισθέντων ὑπὸ τοῦ ὑπουργείου τῆς Δικαιοσύνης τὴν τήρησιν τῶν ληξιαρχικῶν βιβλίων καὶ τὴν ἐκτέλεσιν τῶν ληξιαρχικῶν πράξεων. Μάταιαι δ' ἀπέβησαν αἱ ἐνεργούμεναι καταδιώξεις, ὅπως οἱ πολῖται γίνωσιν ἐπιμελέστεροι, καὶ ἐν αὐταῖς ἀκόμη ταῖς μεγάλαις πόλεσι τῆς ἡμετέρας χώρας.

Ἀλλ' ἡ ἐνέργεια τῶν εἰρημένων διατάξεων ἔχει μεγίστην τὴν σπουδαιότητα ἐν ταῖς σχέσεσι τοῦ ἀστυκοῦ καὶ τοῦ δημοσίου δικαίου.

Παρετηρήθη, ὅτι ἐν Ἑπτανήσῳ ἡ ἐκτέλεσις παρομοίων διατάξεων τοῦ ἐκεῖσε ἰσχύοντος ἀστυκοῦ νόμου, ἀνατεθεῖσα εἰς τοὺς ἱερεῖς ἐπέτυχε, διότι πρὸ πάντων οἱ ἱερεῖς κατὰ τὸ μᾶλλον ἢ ἧττον γνωρίζουσιν ἀναγινώσκειν καὶ γράφειν.

Ὀφείλομεν λοιπὸν νὰ μιμηθῶμεν τὸ σύστημα ἐκεῖνο, ῥυθμίζοντες αὐτὸ ἐπὶ τὸ κανονικώτερον καὶ προσαρμόζοντες τὰς νέας διατάξεις πρὸς τὰς λοιπὰς διατάξεις τοῦ ἀστυκοῦ νόμου, χωρὶς νὰ παραβλαφθῇ παντάπασιν ἡ ἀρχικὴ οἰκονομία τῶν περὶ ληξιαρχικῶν πράξεων εἰδικῶν διατάξεων τοῦ νόμου αὐτοῦ. Διὰ τοῦ προσαγομένου νομοσχεδίου τέσσαρα ἄρθρα μεταῤῥυθμίζονται καὶ ἕτερα τέσσαρα ἀντικαθίστανται εἰς αὐτά.

Δι' αὐτῶν καλοῦνται οἱ ἱερεῖς ὡς βοηθοὶ τῶν ληξιάρχων, ἕνεκα συγχρόνως οἱ ληξίαρχοι μένουσιν εἰς ἣν ὁ ἀστικὸς νόμος ὥρισεν

εἰς αὐτοὺς θέσιν, ἐκπληροῦντες τὰ καθήκοντά των ἀφ' ἑαυτῶν ἢ τῇ βοηθείᾳ τῶν ἱερέων.

Οἱ ἱερεῖς ὄντες ἀναπόρευκτοι εἰς τε τὰς γεννήσεις, τὰς βαπτίσεις, τοὺς γάμους καὶ τὰς κηδείας, εἶναι λίαν ἁρμόδιοι πρὸς βεβαίωσιν τῶν καταστάσεων τούτων τοῦ ἀνθρωπίνου βίου. Καταχωριζομένων δὲ τῶν ἐκθέσεων αὐτῶν ἐν τοῖς ληξιαρχικοῖς βιβλίοις, ὅταν οἱ ἔχοντες συμφέρον δὲν φροντίζωσι νὰ κάμωσι τὰς ἀναγκαίας δηλώσεις ἐνώπιον τῶν ληξιάρχων, ἐκπληροῦται οὕτως ὁ σκοπὸς τοῦ νόμου, αἱ δὲ διατυπώσεις αἱ ὁριζόμεναι ὑπὸ τοῦ νομοσχεδίου ἐξασφαλίζουσι πληρέστατα καὶ τὴν ἀκρίβειαν καὶ τὴν ἀσφάλειαν τῶν ληξιαρχικῶν πράξεων.

Διὰ τὴν ὑπηρεσίαν ταύτην τῶν ἱερέων, ὅπως ἐπιμελῶνται αὐτὴν, τοῖς χορηγεῖται μετρία τις ἀμοιβὴ ἐκ μέρους τῶν ἐχόντων συμφέρον. Τοιουτοτρόπως δημιουργεῖται καὶ πόρος τις ὑπὲρ τῆς τάξεως τῶν ἱερωμένων, ἀναγκαία πρόνοια ὑπὲρ τῶν λειτουργῶν τῆς ἱερᾶς λατρείας.

Ὡς βοηθοὶ τῶν ληξιάρχων οἱ ἱερεῖς ὑπάγονται εἰς τὸ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης ὑπουργεῖον, ἐπιβλέπονται παρὰ τῶν εἰσαγγελέων καὶ τιμωροῦνται πειθαρχικῶς διὰ τὰς παραβάσεις των, ὡς καὶ οἱ λοιποὶ δικαστικοὶ ὑπάλληλοι, κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ ὀργανισμοῦ τῶν δικαστηρίων, καθόσον τὸ ἄρθρον 362 τοῦ ποινικοῦ νόμου προώρισται κυρίως κατὰ τῶν ληξιάρχων, καὶ κατ' αὐτῶν καὶ μόνων δύναται εὐλόγως νὰ ἐφαρμοσθῇ.

Τοιοῦτον εἶναι τὸ προσαγόμενον νομοσχέδιον, οὗ τὴν ἐπιψήφισιν αἰτοῦμαι παρὰ τῆς Βουλῆς.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 21 Μαΐου 1873.

Ὁ ὑπουργὸς τῆς Δικαιοσύνης
Π. ΧΑΛΙΚΙΟΠΟΥΛΟΣ.

ΝΟΜΟΣΧΕΔΙΟΝ

Περὶ μεταῤῥυθμίσεως τῶν περὶ ληξιάρχων ἄρθρων τοῦ ἀστυκοῦ νόμου.

Τὰ ἄρθρα 30, 31, 32 καὶ 33 τοῦ ἀστυκοῦ νόμου μεταῤῥυθμίζονται ὡς ἑρεξῆς.

Ἄρθρον 30. Πᾶς δήμαρχος, ἐν τῇ περιφερείᾳ τοῦ δήμου του, εἶναι ληξίαρχος.

Ἀπόντος, ἐξαιρουμένου ἢ κωλυομένου τοῦ δημάρχου, ἐκπληροῖ τὰ ληξιαρχικὰ καθήκοντα ὁ νόμιμος αὐτοῦ, καθὸ δημάρχου, ἀναπληρωτής.

Ὁ ληξίαρχος δὲν δύναται νὰ ἐνεργήσῃ ληξιαρχικὴν πρᾶξιν περὶ ἑαυτοῦ, τῆς συζύγου, τῶν ἀνιόντων καὶ κατιόντων καὶ τῶν ἐκ πλαγίου καὶ ἐξ ἀγχιστείας συγγενῶν αὐτοῦ, μέχρι τοῦ δευτέρου βαθμοῦ, συμπεριλαμβανομένου καὶ τούτου.

Ἄρθρον 31. Οἱ ἱερεῖς εἶναι βοηθοὶ τῶν ληξιάρχων ὡς πρὸς τὰς περὶ γεννήσεων, γάμων καὶ ἀποβιώσεων ληξιαρχικὰς πράξεις. Ὅθεν ὀφείλουσι καλούμενοι εἰς ἐκπλήρωσιν θρησκευτικῶν καθηκόντων, κατὰ τὰς τρεῖς ταύτας καταστάσεις, νὰ συντάσσωσιν ἔκθεσιν διπλότυπον, εἰς ἐπίτηδες βιβλίον, παρόντων δύω μαρτύρων, κατὰ τὸ ἄρθρον 45 τοῦ ἀστυκοῦ νόμου.

Ἡ περὶ γεννήσεως ἔκθεσις θέλει διαλαμβάνει τὸ ἔτος, τὸν μῆνα, τὴν ἡμέραν, τὴν ὥραν καὶ τὸν τόπον τῆς γεννήσεως, τὸ γένος τοῦ παιδὸς καὶ τὸ ὄνομα αὐτοῦ, ἐὰν τῷ ἐδόθη ἤδη, καὶ προσέτι τὰ ὀνόματα καὶ ἐπώνυμα, τὸ ἐπάγγελμα καὶ τὴν κατοικίαν τοῦ πατρὸς καὶ τῆς μητρός. Ἂν δὲ κατὰ τὴν γέννησιν δὲν ἐδόθη ὄνομα εἰς τὸ παιδίον, τότε ὁ ἱερεὺς εἴτε εἶναι ὁ ἴδιος, εἴτε ἄλλος, ὀφείλει κατὰ τὴν βάπτισιν νὰ συντάξῃ ἑτέραν ἔκθεσιν, ἔχουσαν ὅλας τὰς ἀνωτέρω διατυπώσεις καὶ δηλοῦσαν τὸ εἰς τὸ παιδίον δοθὲν ὄνομα. Τὴν ἔκθεσιν ταύτην ὑπογράφει καὶ ὁ ἀνάδοχος, οὗ τὸ ὄνομα, τὸ ἐπώνυμον, ἡ κατοικία καὶ τὸ ἐπάγγελμα σημειοῦνται ἐν αὐτῇ.

Ἡ περὶ γάμου ἔκθεσις θέλει συντάσσεσθαι, ἅμα τελεσθέντος τοῦ μυστηρίου, καὶ θέλει φέρει τὰ ἑρεξῆς· τὸ ὄνομα καὶ ἐπώνυμον, τὸ ἐπάγγελμα, τὴν ἡλικίαν, τὸν τόπον τῆς γεννήσεως καὶ τὴν κατοικίαν τῶν συζύγων· τὸ ὄνομα, τὸ ἐπώνυμον, τὸ ἐπάγγελμα καὶ τὴν κατοικίαν τῶν γονέων καὶ τοῦ παρανύμφου ἢ παρανύμφων· τὸ ὄνομα, τὸ ἐπώνυμον, τὴν ἡλικίαν, τὸ ἐπάγγελμα καὶ τὴν κατοικίαν τῶν μαρτύρων τῆς πράξεως, καὶ ἂν ἦναι συγγενεῖς τῶν συζύγων, κατὰ τίνα βαθμὸν, καὶ τίνος ἐξ αὐτῶν, καὶ τέλος τὴν παρὰ τοῦ ἱερέως τέλεσιν τοῦ μυστηρίου τοῦ γάμου, τὸ ὄνομα καὶ ἐπώνυμον τοῦ ἱερέως τούτου καὶ τὴν ἡμέραν, ὥραν καὶ τὸν τόπον τῆς τελέσεως.

Ἂν τὸ μυστήριον τοῦ γάμου ἐτελέσθη ὑπὸ πλειόνων τοῦ ἑνὸς ἱερέως, ἡ ἔκθεσις συντάσσεται ὑπὸ τοῦ πρεσβυτέρου αὐτῶν, καὶ ἂν παρευρέθη ἀρχιερεύς, ὑπογράφεται δὲ παρὰ τοῦ πρεσβυτέρου καὶ τῶν λοιπῶν ἱερέων.

Ἡ περὶ ἀποβιώσεως ἔκθεσις θέλει διαλαμβάνει τὸ ὄνομα, τὸ ἐπώνυμον, τὴν ἡλικίαν, τὸ ἐπάγγελμα καὶ τὴν κατοικίαν τοῦ ἀποβιώσαντος καὶ τὴν ἡμέραν καὶ ὥραν τοῦ θανάτου αὐτοῦ· θέλει δὲ προσέτι ἀναφέρει, ἂν ὁ ἀποβιώσας ἦτον ἄγαμος, ἔγγα-

μος, ἡ ἐν χηρείᾳ, καὶ περιπλέον τὸ ὄνομα, τὸ ἐπώνυμον τοῦ ἑτέρου τῶν συζύγων, καὶ τὸ ὄνομα, τὸ ἐπώνυμον, τὸ ἐπάγγελμα καὶ τὴν κατοικίαν τῶν γονέων τοῦ ἀποβιώσαντος καὶ τὸν τόπον τῆς γεννήσεως αὐτοῦ, καθόσον ταῦτα δύνανται νὰ ἦναι γνωστά.

Ἡ περὶ ἀποβιώσεως ἔκθεσις συντάσσεται ἀμέσως μετὰ τὴν νεκρώσιμον ἀκολουθίαν, ὑπὸ τοῦ ἐφημερίου τοῦ ναοῦ, ἔνθα ἐψάλη αὕτη, ἢ ὑπὸ τοῦ ἀναπληροῦντος αὐτὸν ἱερέως.

Ἄρθρον 32. Οἱ συντάξαντες τοιαύτας ἐκθέσεις γεννήσεων, βαπτίσεων, γάμων καὶ ἀποβιώσεων ἱερεῖς λαμβάνουσιν ἐν ταῖς πόλεσι μὲν δραχμὴν μίαν καὶ ἡμίσειαν δι' ἑκάστην ἔκθεσιν, ἐν ταῖς κωμοπόλεσι δραχμὴν μίαν, καὶ ἐν τοῖς χωρίοις λεπτὰ πεντήκοντα. Τὸ δικαίωμα τοῦτο πληρώνεται πρὸς τοὺς ἱερεῖς ἀπὸ τὸν πατέρα ἢ τὴν μητέρα ἐν περιπτώσει γεννήσεως ἢ βαπτίσεως, ἀπὸ τὸν γαμβρὸν ἐν περιπτώσει γάμου, καὶ ἀπὸ τοὺς κληρονόμους ἐν περιπτώσει ἀποβιώσεως. Ἐν ἀρνήσει πληρωμῆς τοῦ δικαιώματος τούτου, ὁ ἱερεὺς συντάσσει εἰς ἄσχιμον χάρτην ἀναφορὰν πρὸς τὸν δήμαρχον, καὶ ἡ εἰσπραξις ἐνεργεῖται διοικητικῶς ὑπὲρ τοῦ ἱερέως, ὡς εἰσπράττονται καὶ οἱ δημοτικοὶ φόροι.

Ἄρθρον 33. Ἐντὸς πέντε ἡμερῶν ἀπὸ τῆς συντάξεως ἑκάστης ἐκθέσεως, ὁ ἱερεὺς ἀποκόπτει ἐκ τοῦ βιβλίου τὴν μίαν τῶν διπλοτύπων ἐκθέσεων καὶ ἀποστέλλει αὐτὴν πρὸς τὸν ληξίαρχον· οὗτος δέ, ἂν δὲν ἐγένετο πρὸς αὐτὸν δήλωσις κατὰ τὰ ἄρθρα 63, 74 καὶ 78 τοῦ ἀστυκοῦ νόμου, καταχωρίζει αὐτὴν αὐτολεξεὶ εἰς τὰ ληξιαρχικὰ βιβλία, καὶ φυλάσσει αὐτὴν εἰς φάκελλον ἴδιον. Ἂν μετὰ τὴν καταχώρισιν ταύτην γενῇ δήλωσις, κατὰ τὰ εἰρημένα ἄρθρα, καταχωρίζει ἐπίσης καὶ αὐτὴν ἐν τοῖς ληξιαρχικοῖς βιβλίοις, καὶ διὰ παραπομπῆς εἰς τὸ ἀπέναντι μέρος τοῦ περιθωρίου γίνεται μνεία, ὅτι ἡ δήλωσις ἀφορᾷ τὴν γέννησιν ἢ βάπτισιν, τὸν γάμον ἢ τὴν ἀποβίωσιν τῆς προηγηθείσης καταχωρίσεως τῆς περὶ τοῦ αὐτοῦ πράγματος ἐκθέσεως τοῦ ἱερέως. Ἂν ὅμως ἡ δήλωσις προηγήθῃ τῆς ὑπὸ τοῦ ἱερέως ἀποστολῆς τῆς ἐκθέσεως, τότε ἡ ἔκθεσις αὕτη δὲν καταχωρίζεται, γίνεται ὅμως μνεία αὐτῆς ἐν τῷ ἀντιστοιχοῦντι μέρει τοῦ περιθωρίου.

Ἅμα τὸ βιβλίον τοῦ ἱερέως συμπληρωθῇ, ὀφείλει οὗτος, χρονολογῶν καὶ ὑπογράφων αὐτό, νὰ τὸ παραδώσῃ πρὸς τὸν ληξίαρχον λαμβάνων παρ' αὐτοῦ ἕτερον. Ὁ ληξίαρχος βεβαιοῖ ἐν τῷ τέλει τοῦ βιβλίου τὴν παράδοσιν αὐτοῦ, ἡ δὲ βεβαίωσις

αὕτη χρονολογεῖται καὶ ὑπογράφεται παρὰ τοῦ ἱερέως καὶ τοῦ ληξιάρχου, καὶ τὸ βιβλίον κατατίθεται εἰς μέρος ἀσφαλὲς ἐν τῷ ληξιαρχείῳ μετὰ τῶν ἐν τοῖς φακέλλοις σχετικῶν διπλοτύπων ἐκθέσεων.

Πᾶσα παράβασις τῶν ἱερέων καὶ πᾶσα ἀμέλεια αὐτῶν περὶ τὴν σύνταξιν τῶν ἐκθέσεων, τὴν τήρησιν τῶν διπλοτύπων βιβλίων, τὴν μὴ ἔγκαιρον πρὸς τὸν ληξίαρχον ἀποστολὴν τῶν ἐκθέσεων, καὶ τὴν ὀραθεῖαν παράδοσιν τῶν βιβλίων, τιμωρεῖται πειθαρχικῶς ὑπὸ τῶν παρὰ πρωτοδίκαις εἰσαγγελέων μὲ πρόστιμον δραχμῶν 10—30, συμφώνως μὲ τὸ ἄρθρον 97 τοῦ δικαστικοῦ ὀργανισμοῦ.

Περὶ τοιούτων ἀποφάσεων κατὰ ἱερέων ὁ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης ὑπουργὸς ἀποφαίνεται ἀνεκκλήτως, εἴτε ἐπικυρῶν εἴτε μεταρρυθμίζων αὐτάς.

Ἐν Ἀθήναις, τῇ 21 Μαΐου 1873.

Ὁ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης ὑπουργὸς
Π. ΧΑΛΙΚΙΟΠΟΥΛΟΣ.

Πρὸς τὴν Βουλήν.

Λαμβάνω τὴν τιμὴν νὰ ὑποβάλω εἰς τὴν ἐπιψήφισιν τῆς Βουλῆς τὸ ἐσώκλειστον σχέδιον νόμου περὶ μεταρρυθμίσεως τῶν περὶ εἰρηνοδικείων διατάξεων τοῦ δικαστικοῦ ὀργανισμοῦ καὶ τοῦ νόμου τῆς 25 Φεβρουαρίου 1848 περὶ τῆς τάξεως τῶν εἰρηνοδικείων καὶ τῆς ἀντιμισθίας τῶν εἰρηνοδικῶν καὶ τῶν γραμματέων.

Τοῦ νομοσχεδίου τούτου ὁ σκοπὸς εἶναι εὐδιάκριτος· δι' αὐτοῦ ἐπιζητεῖται ἡ βελτίωσις τῆς τε ἐκ τῶν εἰρηνοδικείων ἐκπορευομένης δικαιοσύνης καὶ τῆς τύχης τῶν εἰς τοῦτο συμπρατόντων λειτουργῶν αὐτῆς· αἱ δὲ βάσεις αὐτοῦ εἶναι κυρίως ἡ ἀντικατάστασις τοῦ ὑπάρχοντος θεσμοῦ τῶν εἰρηνοδικειακῶν παρέδρων, ἡ καθιέρωσις πρασόντων καὶ ἡ μονιμότης τῶν ἐπιτετραμμένων τὴν ἀπονομὴν τῆς δικαιοσύνης ἐν τῇ κατωτάτῃ βαθμίδι δημοσίων λειτουργῶν.

Τῶν εἰρηνοδικείων ἡ κατάστασις ἔχει μεγίστην ἐπιρροὴν εἰς τὰ συμφέροντα τῆς κοινωνίας. Ἐκ τῶν πρώτων τούτων δικαστῶν ἐξαρτᾶται κατὰ τὸ πλεῖστον ἡ κοινὴ εὐνομία, ἡ εἰρήνη, τὰ ἤθη, ἡ πίστις καὶ ἡ ἀσφάλεια τῆς τιμῆς, τῆς ἰδιοκτησίας καὶ τῶν συναλλαγῶν, ὡς ἐγγύτατα τοῦ λαοῦ εὑρισκομένη, τὴν πολυπληθῆ κατωτάτην τάξιν τῆς κοινωνίας κυρίως ὑπηρετοῦσα καὶ τοῖς πᾶσιν εὐπρόσιτος. Εἶναι δὲ γνωστὸν ὅτι ἡ κακὴ κατά-

στασις κλάδου τινὸς τῆς διοικήσεως εἶναι τόσῳ μᾶλλον φθοροποιά, ὅσῳ πολυπληθέστερα εἶναι τὰ ὑπ' αὐτοῦ διεπόμενα συμφέροντα καὶ εὐρύτερος ὁ κύκλος τῆς ἐνεργείας αὐτοῦ.

Ἡ ὁμολογουμένως δυσάρεστος κατάστασις τοῦ κλάδου τούτου τῆς δικαιοσύνης δὲν προέρχεται μόνον ἐκ τῆς κακῆς τῶν νόμων ἐφαρμογῆς, ἀλλὰ καὶ ἐκ τῶν νόμων αὐτῶν. Ὁ θεσμὸς τῶν παρέδρων ἄνευ προσόντων καὶ μισθοῦ ἢ ἄλλης ἐγγυήσεως, ἀφ' ἑτέρου δὲ τὸ δικαίωμα τῆς διοικήσεως τοῦ κινεῖν κατὰ βούλησιν τοὺς λειτουργοὺς τοῦ κλάδου τούτου καὶ τέλος τὸ ἄμισθον τῶν μὲν, τῶν δὲ ἐμμίσθων τὸ εὐτελὲς καὶ γλίσχρον τῶν ἀποδοχῶν, μᾶς διδάσκουσιν ὅτι τὸ σπέρμα τῶν ἀποτυμάτων ὑπάρχει ἐν αὐτῷ τῷ νόμῳ. Ὅθεν ἡ μεταρρύθμισις αὐτοῦ εἶναι σκοπιμωτάτη.

Εἶναι πασίγνωστοι αἱ συνέπειαι, ἃς ἡ κοινωνία ὑπέχει, τοῦ περὶ παρέδρων τῶν εἰρηνοδικείων ἀτυχοῦς θεσμοῦ τοῦ δικαστικοῦ ὀργανισμοῦ. Ἄνθρωποι ἄνευ οὐδενὸς προσόντος καὶ τῆς παραμικρᾶς ἱκανότητος ἀναλαμβάνουσι τὴν διαχείρισιν τῆς πολιτικῆς καὶ ποινικῆς δικαιοσύνης ἐντὸς τοῦ ἰδίου αὐτῶν δήμου, καὶ φυσικῷ τῷ λόγῳ διευθύνουσιν αὐτὴν κατὰ τὰς προσωπικὰς αὐτῶν συμπαθείας, ἢ τὰ δημοτικὰ καὶ πολιτικὰ αὐτῶν συμφέροντα, οὐδεμίαν δ' ἔχοντες ἀμοιβὴν καὶ οὐδεμίαν ἀναλαμβάνοντες ὑποχρέωσιν ἀμελοῦσι, παραιτοῦνται, φεύγουσι καὶ ἀκαταπαύστως ἀντικαθιστῶνται οἱ φατριασταὶ διὰ τῶν φατριαστῶν. Τὰ ἐκ τούτου προερχόμενα σκάνδαλα εἶναι πασίγνωστα. Ὁ πάρεδρος εἶναι σχεδὸν πάντοτε τοῦ κραταιοῦ ὄργανον, ἐντόπιος καὶ συνήθως ἀμαθής. Πολλάκις σκοπίμως μένει τὸ εἰρηνοδικεῖον ἄνευ εἰρηνοδίκου καὶ ἄλλοτε ὁ εἰρηνοδίκης ἀποδειλιῶν νὰ πράξῃ τὸ καλὸν ἀφίνει τὸν πάρεδρον. Οὐδεὶς δὲ ἀγνοεῖ ὅτι ἐξ ὅλων τῶν ὅπλων τοῦ φατριασμοῦ ἡ δικαιοσύνη εἶναι τὸ κοπτερώτερον.

Πρὸς ἀπαλλαγὴν ἀπὸ τοιαύτης καταστάσεως οὐδεὶς ἤθελε διστάσει νὰ ψηφίσῃ ὑπὲρ πάσης θυσίας. Νομίζω δ' ὅτι ἡ ἀπαλλαγὴ ἔσεται πλήρης διὰ τῶν μεταρρυθμίσεων, ἃς περιλαμβάνει τὸ νομοσχέδιον.

Ὁ γραμματεὺς τοῦ εἰρηνοδικείου ἔρχεται εἰς ἀντικατάστασιν τοῦ ἄνω περιγραφέντος παρέδρου κατὰ τὸ ἄρθρον 7 τοῦ νομοσχεδίου· ὁ γραμματεὺς οὐδὲν τὴν σήμερον ἀπαιτεῖται νὰ ἔχῃ προσόν, ἀρκεῖ νὰ ἦναι γραφεὺς· κατὰ δὲ τὸ ἄρθρον 8 τοῦ νομοσχεδίου ἀπαιτεῖται εἰς τὸ ἑξῆς νὰ ἔχῃ τὰ προσόντα τοῦ εἰρηνοδίκου· ὁ γραμματεὺς περιπλέον εἶναι νῦν ἔμμισθος, ἀλλὰ θὰ ἀπολαμβάνῃ εἰς τὸ ἑξῆς, κατὰ τὸ ἄρθρον 14, ἀνωτέρας ἀποδοχὰς ἰσοδυναμούσας σχεδὸν πρὸς τὰς τοῦ εἰρηνοδίκου· οὕτω θέλομεν ἔχει ἀντὶ ἀμίσθου καὶ ἀγραμμάτου παρέδρου, ὡς μέχρι τοῦδε, ἕνα δεύτερον εἰρηνοδίκην πάρεδρον ἔμμισθον καὶ ἀπολαμβάνοντα προσέτι τὰς προνομίας καὶ ἐγγυήσεις, τὰς ὁποίας τὸ νομοσχέδιον ἀπονέμει εἰς τοὺς εἰρηνοδίκας καὶ τοὺς γραμματεῖς.

Διὰ τοῦ διατάγματος τῆς 21 Ἰουλίου 1866, τοῦ ἐκδοθέντος πρὸς ἐκτέλεσιν τοῦ ἄρθρου 11 τοῦ δικαστικοῦ ὀργανισμοῦ, ἐκανονίσθησαν αἱ ἐξετάσεις τῶν εἰρηνοδικῶν, ὀκταετὴς δὲ ἐφαρμογὴ κατέδειξε τὸ σκόπιμον καὶ τὴν χρησιμότητα τοῦ διατάγματος τούτου καὶ ἑπομένως πρέπει νὰ λάβῃ κῦρος νόμου· ἀλλὰ διὰ νὰ καθιερωθῶσι πᾶσαι αἱ ἀπαιτούμεναι ἐγγυήσεις προσετέθη ἡ διάταξις τοῦ ἐδαφ. 1 τοῦ ἄρθρου 8 περὶ τῶν προσόντων, ἅπερ πρέπει νὰ ἔχωσιν οἱ παρουσιαζόμενοι εἰς ἐξέτασιν, ὅπως γείνωσι δεκτοὶ εἰς αὐτήν. Περιελήφθησαν δ' εὐλόγως εἰς τοὺς αὐτοὺς περιορισμοὺς καὶ οἱ γραμματεῖς τῶν εἰρηνοδικείων, διότι, κατὰ τὰ προειρημένα, εἰσὶν ἀναπληρωταὶ τοῦ εἰρηνοδίκου, κατὰ δὲ τὸ ἄρθρον 10 προτιμῶνται μεταξὺ τῶν ἐχόντων τ' αὐτὰ προσόντα διὰ τὰς κενουμένας θέσεις εἰρηνοδικῶν.

Αἱ σκοπούμεναι βελτιώσεις ἠδύναντο ἐν πολλοῖς νὰ ματαιωθῶσι κατὰ τὴν ἐκτέλεσιν. Ἐπίφοβος δὲ κατάχρησις ἀπεδείχθη ἡ ἀκατάπαυστος μετάθεσις καὶ παῦσις τῶν εἰρηνοδικῶν καὶ τῶν γραμματέων· τὰ δύο ταῦτα δικαιώματα τῆς ἐκτελεστικῆς ἐξουσίας εἶναι ἐπάναγκες νὰ περιορισθῶσι, καὶ πρὸς τοῦτο ἐτέθησαν τ' ἄρθρα 12 καὶ 13, δι' ὧν ὁρίζονται αἱ περιπτώσεις τῆς παύσεως καὶ τῆς μεταθέσεως χωρὶς ἐν τούτοις νὰ καθιεροῦται ὑπὲρ τῶν λειτουργῶν τούτων τὸ ἰσόβιον· οὐσιωδῶς δ' ἀναγκαία κατεδείχθη ὑπὸ τῆς πείρας ἡ διάταξις τοῦ ἄρθρου 11, καθ' ἣν ῥητῶς ἀπαγορεύεται ὁ διορισμὸς εἰρηνοδικῶν καὶ γραμματέων ἐν ταῖς ἐπαρχίαις, ἐν αἷς ὁπωσδήποτε εἶναι ἀποκατεστημένοι.

Αἱ ἀποδοχαὶ τῶν δημοσίων λειτουργῶν καὶ πρὸ πάντων εἰς τινας κλάδους τῆς διοικήσεως, ἐν οἷς ὁ τῆς δικαιοσύνης τὴν πρώτην κατέχει θέσιν, ἀπαιτεῖται νὰ ἦναι ἀνάλογοι μὲν πρὸς τὴν σπουδαιότητα καὶ ἀξίαν τῆς ἐργασίας, ἀλλὰ πρὸ πάντων πρέπει νὰ ἦναι ἐπαρκεῖς ὅπως ὁ δημόσιος λειτουργὸς ἐν ἀνέσει τὸ καθῆκον αὐτοῦ ἐκτελῇ, διότι ἡ ἄνεσις αὕτη εἶναι ἀγαθὸς σύντροφος τῆς κοσμιότητος τὸν δημοσίων ὑπαλλήλων τιμῆς καὶ ἀξιοπρεπείας· ἡ σπουδαία αὕτη ἀνάγκη θεραπεύεται διὰ τοῦ κανονισμοῦ τῶν μισθοδοσιῶν τῶν εἰρηνοδικῶν καὶ τῶν γραμματέων συμφώνως πρὸς τὸ ἄρθρον 14 τοῦ νομοσχεδίου, καθόσον μάλιστα τὰς μισθοδοσίας ταύτας ὡς πρὸς τοὺς εἰρηνοδίκας δ'.

καὶ γ΄. τάξεως, καὶ τοὺς γραμματεῖς τῶν εἰρηνοδικείων τῆς γ΄. τάξεως θέλουσι προσαυξάνει αἱ ἰδιωτικαὶ δαπάναι, αἱ ἤδη καταβαλλόμεναι διὰ τὰ συμβόλαια, τὰς ὑποθήκας καὶ τὰς μεταγραφάς. Ὑπ' ὄψιν δ' ἔχων τὰς οἰκονομικὰς ἀνάγκας τοῦ Κράτους ἐφρόντισα ὅπως ἡ αὔξησις αὕτη τῶν μισθοδοσιῶν μὴ προξενήσῃ αὔξησιν εἰς τὰς δαπάνας τοῦ προϋπολογισμοῦ, ὅστις ὡς πρὸς τὸ κεφάλαιον τοῦτο εἶναι ὁ αὐτὸς μὲ τὸν τοῦ παρελθόντος ἔτους.

Τοιαῦταί εἰσιν ἐν συνόψει αἱ κυριώτεραι διατάξεις τοῦ ὑποβαλλομένου νομοσχεδίου, δι' ὧν σκοπεῖται ἡ ἀνύψωσις τῆς θέσεως τοῦ εἰρηνοδίκου καὶ ἡ ἐξασφάλισις τῶν συμφερόντων τῆς κοινωνίας· εἶμαι δὲ βέβαιος ὅτι τὰ δι' αὐτοῦ καθιερούμενα πλεονεκτήματα καὶ αἱ ἐγγυήσεις ὑπὲρ τῆς τάξεως ταύτης τῶν δικαστικῶν λειτουργῶν θέλουσι προσελκύσει εἰς τὰς θέσεις καὶ πολλοὺς τῶν διδακτόρων τοῦ Πανεπιστημίου, ὑπὲρ ὧν καθιερώθη ἡ ἐξαίρεσις τοῦ νὰ διορίζωνται, ἀφοῦ λάβωσι προηγουμένως τὴν ἄδειαν τοῦ δικηγορεῖν, ἀμέσως καὶ εἰς ἀνωτέρας τάξεως εἰρηνοδικεῖον, ὁ δὲ κλάδος τῶν εἰρηνοδικῶν οὕτω μορφούμενος, δύναται νὰ παρέχῃ ἐφεξῆς ἐκ τῶν εὐδοκιμησάντων εἰς αὐτὸν καὶ δικαστὰς φέροντας τὰ προσόντα οὐ μόνον τῆς ἐπιστημονικῆς μορφώσεως, ἀλλὰ καὶ ἠσκημένους διὰ τῆς πείρας εἰς τὴν ἐφαρμογὴν τῆς νομοθεσίας.

Ἐν τέλει ὀφείλω νὰ προσθέσω ὅτι ἡ ἰδέα τοῦ νομοσχεδίου τούτου ὀφείλεται εἰς τὸν Πρόεδρον τοῦ ὑπουργικοῦ Συμβουλίου κύριον Δεληγεώργην, ὅστις διευθύνων τὸ ὑπουργεῖον τῆς Δικαιοσύνης πρὸ ἐμοῦ συνέταξεν ἐπὶ τῶν αὐτῶν βάσεων σχέδιον νόμου, ὅπερ διὰ τῆς ἀπὸ 21 Ὀκτωβρίου π. ε. ἐγκυκλίου αὐτοῦ περιλαμβανούσης πάντας τοὺς ἀνωτέρω λόγους διεβίβασε πρὸς τὰ δικαστήρια τῶν ἐφετῶν καὶ τῶν πρωτοδικῶν πρὸς γνωμοδότησιν, ἡ δ' ἀπόφασις τῶν δικαστηρίων τούτων ὑπῆρξε σχεδὸν ὁμόφωνος ὡς πρὸς τὰς κυριωτέρας διατάξεις· ἐπὶ τῇ βάσει δὲ τοῦ σχεδίου ἐκείνου καὶ τῶν γνωμοδοτήσεων τῶν εἰρημένων δικαστηρίων ἐμορφώθη τὸ ὑποβαλλόμενον νομοσχέδιον.

Ἐν Ἀθήναις, τῇ 22 Μαΐου 1873.

Ὁ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης ὑπουργὸς
Π. ΧΑΛΙΚΙΟΠΟΥΛΟΣ.

ΝΟΜΟΣΧΕΔΙΟΝ

Περὶ τῶν εἰρηνοδικείων τοῦ Κράτους.

Ἄρθρον 1. Τὰ εἰρηνοδικεῖα τοῦ Κράτους ἔσονται τοῦ λοιποῦ

155 τὸν ἀριθμόν, ἐξ ὧν 30 πρώτης τάξεως, 43 δευτέρας, καὶ 82 τρίτης.

Ἄρθρον 2. Ἡ περιφέρεια καὶ ἡ ἕδρα ἑκάστου εἰρηνοδικείου κανονισθήσεται διὰ Β. διατάγματος.

Ἄρθρον 3. Εἰς πόλεις ἔνθα ἐδρεύουσι δύο εἰρηνοδικεῖα, τὸ ἓν ἐξ αὐτῶν δύναται νὰ μεταβληθῇ εἰς εἰδικὸν πταισματοδικεῖον.

Ἄρθρον 4. Ὅπου συστηθῶσιν εἰρηνοδικεῖα πρώτης τάξεως, ἐκεῖ θέλουσιν ὑπάρχει καὶ εἰδικὰ ὑποθηκοφυλακεῖα. Εἰς δὲ τὰς περιφερείας τῶν εἰρηνοδικείων δευτέρας καὶ τρίτης τάξεως, τὰ καθήκοντα τοῦ ὑποθηκοφύλακος θέλουσιν ἐκπληροῖ, εἰς μὲν τὰ πρῶτα οἱ εἰρηνοδίκαι, εἰς δὲ τὰ δεύτερα οἱ γραμματεῖς αὐτῶν.

Ἄρθρον 5. Ὅπου συστηθῶσιν εἰρηνοδικεῖα πρώτης καὶ δευτέρας τάξεως, ἐκεῖ διορίζονται καὶ εἰδικοὶ συμβολαιογράφοι, ὧν ὁ ἀριθμός, ἡ περιφέρεια καὶ ἡ ἕδρα κανονίζονται δι' ἰδιαιτέρων Β. διαταγμάτων, προηγουμένης πάντοτε γνωμοδοτήσεως τοῦ ἁρμοδίου δικαστικοῦ συμβουλίου, κατὰ τὸ ἄρθρον 167 τοῦ δικαστικοῦ ὀργανισμοῦ.

Ἄρθρον 6. Οἱ εἰρηνοδίκαι τρίτης τάξεως ἐκπληροῦσι καὶ τὰ ἔργα τοῦ συμβολαιογράφου ἐντὸς τῆς περιφερείας των. Ἐὰν δὲ ἐντὸς τῆς περιφερείας ταύτης κεῖνται πλείονες δῆμοι, ἔχοντες ἀνάγκην καὶ ἄλλου συμβολαιογράφου, τότε δύναται διὰ Β. διατάγματος, ὁριζόντος τὴν περιφέρειαν καὶ τὴν ἕδραν αὐτοῦ, νὰ διορισθῇ καὶ εἰδικὸς τοιοῦτος, προηγουμένης ὡσαύτως γνωμοδοτήσεως τοῦ δικαστικοῦ συμβουλίου, κατὰ τὸ προηγούμενον ἄρθρον.

Ἄρθρον 7. Τοὺς εἰρηνοδίκας, εἴς τε τὰ δικαστικὰ καθήκοντα, ἐπίστης δὲ καὶ εἰς τὰ ὑποθηκικὰ καὶ συμβολαιογραφικά, ὡς καὶ τοὺς πταισματοδίκας ἀναπληροῦσιν, ἀπόντων, ἐξαιρουμένων, κωλυομένων αὐτῶν, οἱ διὰ Β. διατάγματος διωρισμένοι γραμματεῖς. Τοὺς γραμματεῖς δὲ τρίτης τάξεως εἰρηνοδικείων ὡς ὑποθηκοφύλακας ἀναπληροῦσιν οἱ προϊστάμενοι αὐτῶν εἰρηνοδίκαι.

Ἐν περιπτώσει ἀναπληρώσεως τοῦ εἰρηνοδίκου ὑπὸ τοῦ γραμματέως, τὰ ἔργα τούτου ἐκπληροῖ ὁ ὑπογραμματεύς.

Ἄρθρον 8. Οὐδεὶς δύναται νὰ διορισθῇ εἰρηνοδίκης, πταισματοδίκης ἢ γραμματεὺς αὐτῶν, ἐὰν δὲν φέρῃ πτυχίον εἰρηνοδίκου κατὰ τὸ ἀπὸ 26 Ἰουλίου 1866 Β. διάταγμα περὶ ἐξετάσεως εἰρηνοδικῶν, ὅπερ λαμβάνει κῦρος νόμου. Διὰ νὰ γείνῃ ὅμως δεκτὸς εἰς ἐξετάσεις, ἀπαιτεῖται νὰ διατελέσῃ·

1) Εἰρηνοδίκης ἢ γραμματεὺς πρωτοδικῶν ἐπὶ ἓν τοὐλάχι-

στον ἔτος, 2) γραμματεὺς εἰρηνοδικείου ἢ ὑπογραμματεὺς πρωτοδικῶν ἐπὶ τετραετίαν τοὐλάχιστον, 3) φοιτητὴς τῆς νομικῆς σχολῆς τοῦ ἐθνικοῦ πανεπιστημίου ἐπὶ τριετίαν ἐπίσης. Ἐξαιροῦνται τῶν ἐξετάσεων οἱ διδάκτορες ἢ προλύται νομικῆς σχολῆς οἱουδήποτε πανεπιστημίου καὶ λαβόντες τὴν ἄδειαν τοῦ δικηγορεῖν· προσέτι δὲ καὶ οἱ διατελέσαντες ἐπὶ ἓν τοὐλάχιστον ἔτος παρὰ πρωτοδίκαις δικηγόροι.

Ἄρθρον 9. Διὰ τὰς θέσεις εἰρηνοδίκου ἢ πταισματοδίκου, ἀπὸ τὰς τῶν γραμματέων αὐτῶν, προτιμῶνται οἱ λαβόντες κατὰ τὰς ἐξετάσεις ἀνώτερον βαθμόν· μεταξὺ δὲ τῶν φερόντων τὸν αὐτὸν βαθμὸν προτιμῶνται οἱ ἔχοντες μακροτέραν δικαστικὴν ὑπηρεσίαν εἰς τὰς θέσεις περὶ ὧν γίνεται λόγος ἐν τοῖς τρισὶν ἐδαφίοις τοῦ προηγουμένου ἄρθρου. Ἐξαιροῦνται καὶ τοῦ περιορισμοῦ τούτου οἱ κατὰ τὸ προηγούμενον ἄρθρον διδάκτορες ἢ προλύται καὶ δικηγόροι.

Ἄρθρον 10. Οὐδεὶς προβιβάζεται εἰρηνοδίκης ἀνωτέρας τάξεως, ἂν δὲν ὑπηρέτησεν ἐπὶ δύω τοὐλάχιστον ἔτη εἰς τὴν ἀμέσως κατωτέραν. Κενωθείσης δὲ θέσεώς τινος εἰρηνοδίκου τρίτης τάξεως, πληροῦται αὕτη διὰ τοῦ προβιβασμοῦ γραμματέως ἐκ τῶν ἐχόντων προσόντα προτιμήσεως, κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 9.

Ἄρθρον 11. Εἰρηνοδίκαι, πταισματοδίκαι καὶ γραμματεῖς αὐτῶν δὲν διορίζονται ἐν τῇ ἐπαρχίᾳ ἐξ ἧς κατάγονται, ἢ ἐν ᾗ ἐξασκοῦσι τὰ πολιτικὰ ἢ τὰ ἀστικὰ αὐτῶν δικαιώματα, ἢ ἐνυμφεύθησαν ἢ ἀπεκατεστάθησαν ὁριστικῶς ἐν αὐτῇ.

Ἄρθρον 12. Εἰρηνοδίκαι, πταισματοδίκαι καὶ γραμματεῖς αὐτῶν παύονται ὁριστικῶς, 1) εἰς τὰς περιπτώσεις τῶν ἄρθρων 21 καὶ 22 τοῦ ποινικοῦ νόμου τροπολογηθέντων διὰ τοῦ ἀπὸ 20 Μαΐου 1836 Β. Διατάγματος, καὶ τοῦ ἄρθρου 24 τοῦ αὐτοῦ ποινικοῦ νόμου, 2) εἰς τὰς περιπτώσεις τῶν ἄρθρων 281, 288 καὶ 308 τοῦ ὀργανισμοῦ τῶν δικαστηρίων, 3) ἂν τιμωρηθῶσι δὶς πειθαρχικῶς ἐντὸς ἑνὸς καὶ τοῦ αὐτοῦ ἔτους ὑπὸ δικαστηρίου ἢ δικαστικοῦ συμβουλίου, κατὰ τὰς διατάξεις τῶν ἄρθρων 299, 300 καὶ 307 τοῦ ὀργανισμοῦ τῶν δικαστηρίων, 4) ἂν κατασταθῶσιν ἀνίκανοι πρὸς ὑπηρεσίαν ἕνεκα βλάβης τοῦ σώματος ἢ τοῦ νοὸς, καὶ ἡ ἀνικανότης αὕτη διήρκεσεν ἢ μέλλει νὰ διαρκέσῃ ἐπὶ τετραμηνίαν.

Πρὸς ἀπόδειξιν τῆς ἀνικανότητος ἀπαιτεῖται ἀπόφασις πρωτοδικείου δικάζοντος ὁριστικῶς καὶ τελεσιδίκως, κατ' ἀναφορὰν

τοῦ ἁρμοδίου εἰσαγγελέως, συμφώνως μὲ τὸ ἄρθρον 640 καὶ ἑπόμενα τῆς πολιτικῆς δικονομίας.

Ἄρθρον 13. Οὐδεὶς εἰρηνοδίκης, πταισματοδίκης καὶ γραμματεὺς μετατίθεται ἢ ὑποβιβάζεται, ἄνευ προτάσεως ἠτιολογημένης καὶ ὁμοφώνου τῶν ἁρμοδίων εἰσαγγελέων πρωτοδικῶν καὶ ἐφετῶν.

Ἄρθρον 14. Ὁ μισθὸς τῶν εἰρηνοδικῶν πρώτης τάξεως καὶ τῶν εἰδικῶν πταισματοδικῶν ὁρίζεται εἰς δραχμὰς 200 κατὰ μῆνα, τῶν δὲ γραμματέων αὐτῶν εἰς 130. Ὁ δὲ μισθὸς τῶν εἰρηνοδικῶν δευτέρας τάξεως εἰς δραχμὰς 130 καὶ τῶν γραμματέων αὐτῶν εἰς 100. Καὶ ὁ μισθὸς τῶν εἰρηνοδικῶν τῆς τρίτης τάξεως εἰς δραχμὰς 90, τῶν δὲ γραμματέων αὐτῶν εἰς 70.

Οἱ εἰρηνοδίκαι δευτέρας καὶ τρίτης τάξεως, καὶ οἱ γραμματεῖς τῶν εἰρηνοδικείων τρίτης τάξεως ἀπολαμβάνουσι προσέτι καὶ τὰ δικαιώματα τῶν ἐν τοῖς ἄρθροις 4 καὶ 6 ἀναφερομένων ὑπηρεσιῶν τοῦ ὑποθηκοφύλακος καὶ τοῦ συμβολαιογράφου.

Ἄρθρον 15. Ἡ κατὰ τὰ ἄρθρα 1 καὶ 2 τοῦ παρόντος νόμου διαίρεσις τῶν εἰρηνοδικείων εἰς πρώτης, δευτέρας καὶ τρίτης τάξεως, ὡς καὶ ὁ προσδιορισμὸς τῆς περιφερείας καὶ τῆς ἕδρας ἑκάστου, καθὼς προσέτι καὶ ὁ διορισμὸς τοῦ προσωπικοῦ αὐτῶν καὶ τῶν εἰδικῶν πταισματοδικείων θέλουσιν ἐνεργηθῆ ἐντὸς τριῶν μηνῶν ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως αὐτοῦ διὰ Β. διατάγματος, ὁρίζοντος καὶ τὴν ἡμέραν τῆς ἐνάρξεως τῶν καθηκόντων αὐτῶν. Ἀπὸ τῆς ἡμέρας δὲ ταύτης καταργοῦνται, α) τὰ εἰδικὰ ὑποθηκοφυλακεῖα, τὰ εἰς τὴν περιφέρειαν τῶν εἰρηνοδικείων δευτέρας τάξεως ὑπάρχοντα, β) τὰ εἰδικὰ συμβολαιογραφεῖα καὶ ὑποθηκοφυλακεῖα τὰ εἰς τὴν περιφέρειαν τῶν εἰρηνοδικείων τρίτης τάξεως.

Ἄρθρον 16. Πᾶσα διάταξις ἀντιβαίνουσα εἰς τὸν παρόντα νόμον καταργεῖται.

Ἐν Ἀθήναις, τῇ 21 Μαΐου 1873.

Ὁ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης ὑπουργὸς

Π. ΧΑΛΙΚΙΟΠΟΥΛΟΣ.

Πρὸς τὴν Βουλήν.

Καὶ ἄλλοτε καὶ ἐσχάτως ἡ Βουλὴ ἐξέφρασε ζωηρὰς εὐχὰς ὅπως παύσῃ ἡ φοβερὰ κατάχρησις καὶ ἀνομία τοῦ νὰ ἐγγράφωνται ἐν τοῖς ἐκλογικοῖς καταλόγοις παῖδες ἀνήλικοι, πολλάκις μὴ συμπληρώσαντες οὐχὶ τὸ 21 ἔτος, ἀλλ' οὔτε τὸ 15. Καὶ ἀληθῶς καταισχύνεται ὁ ἐκλογικὸς ἀγὼν, παρισταμένων

ἐν αὐτῷ ὡς ἐκλογέων καὶ ψηφοφορούντων παιδαρίων, ὧν ἡ ἡλικία καταραγὴς ἐστι καὶ εἰς αὐτοὺς τοὺς τυφλούς. Καταγέλασμὸς τοιοῦτος τοῦ νόμου κατήντησεν ἀφόρητος εἰς πάντας ἀνεξαιρέτως.

Ἡ καταχρῆσις αὕτη λαμβάνει χώραν κυρίως κατὰ τὴν διαδικασίαν τῆς κατ' ἔτος ἐξελέγξεως τῶν ἐκλογικῶν καταλόγων, ἡ δὲ ὁριστικότης αὐτῶν καλύπτει δυστυχῶς τὴν τερατωδεστάτην ταύτην ἀσχημίαν. Ἀλλὰ καὶ δὲν δύναται ἄλλως γενέσθαι παρὰ νὰ κηρύσσωνται ὁριστικοὶ οἱ κατάλογοι καθ' ὡρισμένας ἐποχάς, καὶ πάντοτε πρὸ τῶν ἐκλογῶν, διότι ἄλλως θὰ ἐπήρχετο χάος καὶ σύγχυσις. Πρὸς ἐνθάρρυνσιν δὲ ἀκουσίως εἰς τὸ νοθεύειν οὕτω τὴν γνησιότητα τῶν καταλόγων συντρέχει καὶ ἡ δικαστικὴ νομολογία, ἥτις ὁδηγηθεῖσα ἐκ τῶν πρακτικῶν τῆς Ἐθνοσυνελεύσεως καὶ ἐκ τῆς σιωπῆς τοῦ περὶ ἐκλογῆς νόμου, ἀπεφάνθη ὅτι αἱ τοιαῦται παρεκτροπαὶ τῶν δημοτικῶν ἰδίως ἀρχῶν εἶναι ἀνέγκλητοι καὶ ἀτιμώρητοι.

Εἰς ἕξιν τοσοῦτον ἀνίερον δέον νὰ τεθῶσι φραγμοὶ πανταχόθεν. Καὶ ναὶ μὲν ἡ Βουλὴ ἀπήντησε τὴν συγκρότησιν ἐπιτροπῆς πρὸς διόρθωσιν τοῦ ἐκλογικοῦ νόμου, ἀλλ' οὐχ ἧττον ἡ διόρθωσις αὕτη δὲν δύναται νὰ προλάβῃ τὸ μέγα ἀτόπημα τῆς ἐν τοῖς καταλόγοις ἐγγραφῆς ἀνηλίκων.

Τὰ ληξιαρχικὰ βιβλία δὲν ἠμποροῦν νὰ χρησιμεύσωσιν εἰς ἀπόδειξιν τῆς ἡλικίας, διότι αἱ διατάξεις τῶν ἄρθρων 63, 70 καὶ 78 τοῦ ἀστυκοῦ νόμου ἔμειναν σχεδὸν εἰς ἀχρηστίαν, καὶ ὡς ἐκ τούτου ἠναγκάσθην νὰ ὑποβάλω εἰς τὴν Βουλὴν νομοσχέδιον ἄλλο περὶ μεταρρυθμίσεως τῶν περὶ ληξιάρχων διατάξεων τοῦ ἀστυκοῦ νόμου. Ἀλλὰ καὶ τὸ νομοσχέδιον αὐτὸ ψηφιζόμενον, δὲν ἠμπορεῖ νὰ θεραπεύσῃ τὸ κακὸν εἰμὴ εἰς τὸ μέλλον, καὶ μετὰ παρέλευσιν πλείστων ἐτῶν, ἐνῷ ἡ ἀνάγκη του νὰ προληφθῶσιν αἱ τοιαῦται ἀσχημίαι ὑρίσταται ἤδη. Διὸ ἐστοχάσθην, ὅτι προσωρινός τις νόμος διατάσσων τὴν ἀπογραφὴν τῶν ἀρρένων παίδων, τῶν ἐχόντων ἡλικίαν μέχρις εἴκοσιν ἐτῶν, δύναται νὰ παρεμβάλῃ μέγα πρόσκομμα εἰς τὴν ἐξακολούθησιν τῆς ἀναιδεστέρας τῶν ἐκλογικῶν παρανομιῶν.

Διότι ἡ παρανομία αὕτη ἐμπιλοχωρεῖ κυρίως ἐντὸς τῶν ὀκτὼ ἐτῶν, τῶν μεσολαβούντων μεταξὺ τοῦ 12 καὶ τοῦ 20. Ὅταν ὑπάρχῃ οὕτω πως βεβαιωμένη ἡ ἡλικία ὅλων τῶν μέχρι τοῦ ἐνεστῶτος ἔτους γεννηθέντων καὶ ζώντων παίδων, ἡ τοιαύτη βεβαίωσις θὰ ἦναι χρήσιμος ἐπὶ εἴκοσιν ἔτη, διότι τὰ μὴ γεννηθέντα μέχρι τοῦδε δὲν δύνανται νὰ λογισθῶσι ψευδῶς ἡλικίας ἀνωτέρας, ἀφοῦ ἐν τῇ ἀπογραφῇ δὲν θὰ διαλαμβάνωνται. Ἐντὸς δὲ τῶν 20 τούτων ἐτῶν εἶναι μεγίστη πιθανότης, τὰ ληξιαρχικὰ ἡμῶν βιβλία νὰ κατασταθῶσιν ἱκανὰ πρὸς νομιμωτέραν ἀπόδειξιν τῆς ἡλικίας.

Ἡ ἀπογραφὴ αὕτη θέλει ἔχει καὶ ἄλλην χρησιμότητα σπουδαιοτάτην· θέλει χρησιμεύσει εἰς τὴν στρατολογίαν ὅπως μετρηθῶσι τοὐλάχιστον πλείσται ἀδικίαι λαμβάνουσαι χώραν, τῶν ἀνηλίκων κρυπτομένων παρηλίκων καὶ τῶν παρηλίκων ἀνηλίκων.

Σύντομος διαδικασία ὁρίζεται διὰ τοῦ νομοσχεδίου πρὸς παράστασιν παραπόνων, ἐκδικαζομένων ὑπὸ ἐπιτροπῆς, συγκειμένης ἀπὸ τὸν ληξίαρχον, τὸν πρόεδρον τοῦ δημοτικοῦ συμβουλίου καὶ τὸν εἰρηνοδίκην.

Κηρυχθέντος τοῦ καταλόγου τῆς ἀπογραφῆς ὁριστικοῦ, ἡ ἀποδεικτική του ἰσχὺς καθίσταται ἀναμφισβήτητος, ἀλλὰ μόνον ἐπὶ τῶν πολιτικῶν δικαιωμάτων καὶ ὑποχρεώσεων, οὐχὶ δὲ καὶ εἰς τὰς σχέσεις τοῦ ἀστυκοῦ δικαίου, καθόσον λίαν βιψοκίνδυνον ἴσως ἤθελεν εἶσθαι τὸ νὰ δυθῇ εἰς τοιούτου εἴδους ἀποδεικτικὸν μέσον, δύναμις ἱκανὴ ν' ἀποφασίσῃ τὴν τύχην τῶν ἰδιωτικῶν συμφερόντων.

Τοῦ προκειμένου λοιπὸν νομοσχεδίου τοιοῦτος εἶναι ὁ σκοπός, καὶ νομίζω ὅτι ἡ ἐπιψήφισις του θέλει θεωρηθῇ καὶ ὑπὸ τῆς Βουλῆς χρήσιμος καὶ ὠφέλιμος. Διὸ ἐξαιτοῦμαι αὐτήν.

Ὁ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης ὑπουργὸς
Π. ΧΑΛΙΚΙΟΠΟΥΛΟΣ.

ΝΟΜΟΣΧΕΔΙΟΝ

Περὶ ἀπογραφῆς τῶν μέχρις εἴκοσιν ἐτῶν ἡλικίας ἀρρένων παίδων.

Ἄρθρον 1. Ἐντὸς τεσσάρων μηνῶν, ἀνυπερθέτως, ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος νόμου, ὁ ἀρμεμένος ἕκαστης ἐνορίας ὀφείλει νὰ ἀπογράψῃ εἰς κατάλογον ἐξάστιλον ἅπαντας τοὺς ἄρρενας παῖδας τῆς ἐνορίας του, τοὺς ἔχοντας ἡλικίαν μέχρις εἴκοσιν ἐτῶν.

Ἡ πρώτη τῶν στηλῶν τοῦ καταλόγου θέλει διαλαμβάνει τὸν αὔξοντα ἀριθμόν, ἡ δευτέρα τὸ ὄνομα τοῦ παιδός, ἡ τρίτη τὸ ὄνομα καὶ ἐπώνυμον τοῦ πατρός, ἡ τετάρτη τὸ ὄνομα καὶ ἐπώνυμον τῆς μητρός, ἡ πέμπτη τὴν ἀκριβῆ ἡλικίαν τοῦ παιδὸς καὶ ἡ ἕκτη παρατηρήσεις.

Ἄρθρον 2. Οἱ ἱερεῖς θέλουσιν ὁδηγηθῇ εἰς τὴν σύνταξιν τοῦ

καταλόγου τούτου ἐκ τῶν πληροφοριῶν τῶν γονέων καὶ ἐκ τῆς ἰδίας ἀντιλήψεως, ἔχοντες τὸ δικαίωμα νὰ φέρωσιν ἐνώπιόν των καὶ ἐνώπιον τῶν γονέων τοὺς ἀπογραφησομένους παῖδας, τοὺς συγγενεῖς καὶ τοὺς γείτονας, ὅπως βεβαιωθῶσι περὶ τῆς ἀληθινῆς ἑκάστου παιδὸς ἡλικίας. Διὸ θέλουσι περιφερθῆ εἰς ὅλας τὰς οἰκίας τῆς ἐνορίας των καὶ ἐν αὐταῖς, κατόπιν τῶν εἰρημένων πληροφοριῶν καὶ ἀντιλήψεων, θέλουσιν ἐνεργήσει τὴν ἀπογραφήν.

Ἄρθρον 3. Ἅμα ἕκαστος τῶν ἱερέων περαιώσῃ τὴν ἀπογραφὴν τῶν παίδων τῆς ἐνορίας του, ὀφείλει νὰ παραδώσῃ τὸν κατάλογόν του πρὸς τὸν ἀρμόδιον ληξίαρχον· οὗτος δὲ ἀντιγράψει αὐτὸν εἰς ἐπίτηδες βιβλίον μονογεγραμμένον παρὰ τοῦ προέδρου τῶν πρωτοδικῶν καὶ φέρον ἐπίσης ἓξ στήλας, παραβάλλει τὴν ἀντιγραφὴν μετὰ τοῦ καταλόγου ἐπὶ παρουσίᾳ τοῦ ἱερέως, καὶ ὑπογράφει αὐτὴν ὅ τε ληξίαρχος καὶ ὁ ἱερεύς. Τοιουτοτρόπως ὁ ληξίαρχος καταχωρίζει διαδοχικῶς ἐν τῷ βιβλίῳ ἅπαντας τοὺς καταλόγους ὅλων τῶν ἐνοριῶν τῶν πόλεων, κωμοπόλεων καὶ χωρίων τῆς περιφερείας του.

Οἱ πρωτότυποι κατάλογοι τῶν ἱερέων μετὰ τοῦ βιβλίου θέλουσι φυλάττεσθαι ἐν τῷ ληξιαρχείῳ εἰς μέρος ἀσφαλές. Ἔντυπον δὲ ἀντίγραφον τοῦ βιβλίου, ἅμα τοῦτο συμπληρωθῇ, θέλει ἐκτεθῆ ἐπὶ τριάκοντα ἡμέρας εἰς τὸ δημαρχεῖον πρὸς κοινὴν γνῶσιν, συνταττομένης ἐκθέσεως περὶ τούτου. Ἐντὸς δὲ τῶν τριάκοντα τούτων ἡμερῶν πᾶς τις δύναται νὰ φέρῃ τὰς ἐνστάσεις του τόσον περὶ τῶν ἰδίων αὐτοῦ τέκνων, ὡς καὶ περὶ τῶν τέκνων παντὸς ἄλλου κατοικοῦντος ἐν τῇ αὐτῇ πόλει, κωμοπόλει ἢ χωρίῳ.

Ἄρθρον 4. Ἐπὶ τῶν εἰρημένων ἐνστάσεων ἀποφασίζει ἐντὸς δέκα πέντε ἡμερῶν ἀπὸ τῆς παρελεύσεως τῆς εἰρημένης τριακονθημέρου προθεσμίας ὁριστικῶς ἐπιτροπή, συγκειμένη ἀπὸ τὸν ληξίαρχον, τὸν πρόεδρον τοῦ δημοτικοῦ συμβουλίου καὶ τὸν εἰρηνοδίκην, συμφώνως δὲ μὲ τὰς ἀποφάσεις τῆς ἐπιτροπῆς ταύτης, ὁ ληξίαρχος διορθόνει τὸν κατάλογον, σημειῶν τὰς διορθώσεις ἐν τῇ στήλῃ τῶν παρατηρήσεων τοῦ βιβλίου. Εἰς πόλεις, ἔνθα ἐδρεύουσι πλείονες εἰρηνοδίκαι, προσλαμβάνονται ἅπαντες ἐν τῇ εἰρημένῃ ἐπιτροπῇ.

Ἄρθρον 5. Ἂν ἐντὸς τῆς προθεσμίας τῶν τριάκοντα ἡμερῶν δὲν γείνωσιν ἐνστάσεις, κηρύσσεται ἀμέσως ὁ κατάλογος ὁριστικὸς καὶ ἀμετάκλητος παρὰ τῆς εἰρημένης ἐπιτροπῆς, διὰ πράξεως περὶ τούτου εἰς τὸ τέλος τοῦ βιβλίου. Ἂν ὅμως ἔγειναν ἐνστάσεις, ἀμέσως μετὰ τὴν ἐντὸς τῶν δέκα πέντε ἡμερῶν ἐκ-

δικασιν αὐτῶν καὶ τὴν διόρθωσιν τοῦ καταλόγου κηρύσσεται οὗτος ὁριστικὸς ἐπίσης καὶ ἀμετάκλητος. Ἡ διαδικασία αὕτη θέλει γίνεσθαι ἐπὶ ἀσήμου χάρτου.

Ἄρθρον 6. Ἡ κατὰ τὸ ἀνωτέρω ἄρθρον κήρυξις τοῦ καταλόγου ὡς ὁριστικοῦ καὶ ἀμετακλήτου, ἔχει ἀποδεικτικὴν ἰσχὺν μόνον ἐπὶ τῶν πολιτειακῶν δικαιωμάτων καὶ ὑποχρεώσεων, οὐχὶ δὲ καὶ ἐπὶ τῶν σχέσεων τοῦ ἀστικοῦ δικαίου.

Ἐν Ἀθήναις, τῇ 21 Μαΐου 1873.

Ὁ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης ὑπουργὸς
Π. ΧΑΛΙΚΙΟΠΟΥΛΟΣ.

Πρὸς τὴν Βουλήν.

Κατὰ τὸ πνεῦμα τῆς νομοθεσίας μας, ὁ Ἄρειος Πάγος ἐπὶ τῶν πολιτικῶν δικῶν εἶχε χαρακτῆρα καθαρῶς ἀκυρωτικόν.

Τὸ 1835, ὅτε ἐσυστήθησαν τὰ ὑπάρχοντα δικαστήρια, τὸ δικαστήριον τοῦτο εἶχεν ἕνα πρόεδρον, ἕνα ἀντιπρόεδρον, πέντε δικαστὰς καὶ ἕνα πάρεδρον.

Τὸ 1836 προσετέθησαν δύω ἕτεροι πάρεδροι.

Τὸ 1837 προσετέθη ἕτερος Ἀρειοπαγίτης, καὶ οἱ πέντε ἐγένοντο ἓξ.

Ἀπὸ τοῦ 1835 μέχρι τοῦδε προσεγγίζει ἡ συμπλήρωσις τεσσαρακονταετίας ὅλης, ἀπὸ δὲ τοῦ 1837, ὅτε προσετέθη ὁ εἷς Ἀρειοπαγίτης, παρῆλθον τριάκοντα καὶ ἓξ ἔτη.

Ἀπὸ τοῦ 1835 καὶ ἀπὸ τοῦ 1837 τὰ ὑλικὰ τοῦ τόπου συμφέροντα ἔλαβον βεβαίως ἀσύγκριτον ἀνάπτυξιν πρὸς τὰ συμφέροντα τῶν ἀνωτέρω δύω ἐποχῶν καὶ αἱ συναλλαγαὶ καὶ αἱ δικαστικαὶ ἔριδες φυσικῶς ἐπολλαπλασιάσθησαν, ὥστε καὶ ἂν ἔμενε τὸ δικαστήριον τοῦ Ἀρείου Πάγου εἰς τὸν ἀρχικόν του χαρακτηρισμόν, τὸν καθαρῶς ἀκυρωτικόν, πάλιν αἱ ἐργασίαι του ὑπερέβησαν κατὰ πολὺ τὸ μέτρον, ὅπερ εἶχεν ὁ νομοθέτης κατὰ τὸ 1835, ὅτε περιώρισε τὸν ἀριθμὸν τῶν Ἀρειοπαγιτῶν εἰς 5, καὶ κατὰ τὸ 1837, ὅτε ηὔξησεν αὐτὸν εἰς ἓξ.

Ἀλλ' ὁ νόμος ΡΝΔ', τῆς 27 Ἰανουαρίου 1866 καταστρέψας ἐξ ἀνάγκης τὸν καθαρῶς ἀκυρωτικὸν χαρακτῆρα τοῦ Ἀρείου Πάγου, προσέθηκεν εἰς τὰ καθήκοντά του καὶ τὴν ἀπόφασιν τῆς οὐσίας τῶν ὑποθέσεων, μετὰ δευτέραν ἀναίρεσιν.

Ἕνεκα τῶν λόγων τούτων, ἀπὸ πολλοῦ ἤδη ἡ τοῦ Ἀρείου Πάγου ἐργασία καθυστερεῖ, πρὸς βλάβην τῶν συμφερόντων τῆς κοινωνίας, καὶ διὰ τοῦτο ἀπὸ πολλοῦ ἤδη ἐπέστη ἡ ἀνάγκη τῆς προσθήκης τεσσάρων Ἀρειοπαγιτῶν, καὶ ὁ προϋπολογισμὸς

τοῦ Κράτους ἐπὶ τρία ἔτη ἔφερεν ὡς πρόδρομος τῆς προσθήκης ταύτης τὴν ἀπαιτουμένην γλίσχρον δαπάνην της, περὶ ἧς δὲν ἀρμόζει οὐδὲ λόγος κἂν νὰ γείνῃ, προκειμένου περὶ τῆς ἐντελεστέρας καὶ ταχυτέρας ἀπονομῆς τῆς δικαιοσύνης, προκειμένου προσέτι περὶ τοῦ τελειοτέρου καταρτισμοῦ τοῦ ἀνωτάτου τῆς Πατρίδος δικαστηρίου, οὗ ὁ κύριος προορισμὸς εἶναι ἡ τήρησις τῶν νόμων καὶ ἡ καθιέρωσις σταθερᾶς τινος νομολογίας, τῆς ὁποίας τὴν ἀνάγκην καὶ ἡ ἐπιστήμη καὶ τὰ συμφέροντα τῶν πολιτῶν αἰσθάνονται καὶ ἐπιζητοῦσι τὴν θεραπείαν αὐτῆς.

Ὅπως ἐκπληρωθῶσι λοιπὸν καὶ αἱ κοιναὶ αὗται ἀνάγκαι τῆς ἐπιστήμης, ὁ Ἄρειος Πάγος διαιρεῖται διὰ τοῦ ὑποβαλλομένου νομοσχεδίου εἰς δύο τμήματα, ἡ ὁλομέλεια δ' αὐτοῦ καλεῖται νὰ ἀποφασίζῃ ἐπὶ τινων ὡρισμένων περιστάσεων, ὡς καὶ ἐν Γαλλίᾳ.

Ὅθεν παρακαλῶ τὴν Βουλὴν νὰ ψηφίσῃ τὸ περὶ οὗ ὁ λόγος νομοσχέδιον, ὡς ἀναγκαιότατον καὶ τὰ μέγιστα χρήσιμον.

Ἐν Ἀθήναις, τῇ 21 Μαΐου 1873.

Ὁ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης ὑπουργὸς
Π. ΧΑΛΙΚΙΟΠΟΥΛΟΣ.

ΝΟΜΟΣΧΕΔΙΟΝ

Περὶ μεταρρυθμίσεως τοῦ δικαστηρίου τοῦ Ἀρείου Πάγου καὶ ἄλλων τινῶν σχετικῶν διατάξεων.

Ἄρθρον 1.

Τὸ δικαστήριον τοῦ Ἀρείου Πάγου θέλει ἔχει τοῦ λοιποῦ ἕνα πρόεδρον, ἕνα ἀντιπρόεδρον, δέκα δικαστὰς καὶ τέσσαρας παρέδρους ἀμίσθους, φυλαττομένων ἀμετακλήτων ὅλων τῶν περὶ τῶν λοιπῶν διατάξεων.

Ἄρθρον 2.

Τὸ δικαστήριον τοῦτο θέλει διαιρεθῇ εἰς δύο τμήματα, κατὰ τὸν ἐφ' ἅπαξ συνταχθησόμενον ὑπὸ τοῦ ἰδίου κανονισμόν, κυρωθησόμενον δὲ ὑπὸ τοῦ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης ὑπουργοῦ.

Ἄρθρον 3.

Ὅταν ἐπὶ πολιτικῶν δικῶν μετὰ τὴν πρώτην ἀναίρεσιν καὶ παραπομπὴν εἰς ἄλλο δικαστήριον ἐκδοθῇ καὶ παρὰ τοῦτου τοῦ δικαστηρίου ἀπόφασις, συμφώνως μὲ τὴν πρώτην ἐπὶ τῆς αὐτῆς ὑποθέσεως, μεταξὺ τῶν αὐτῶν διαδίκων, ὑπὸ τὴν αὐτὴν ἰδιότητα παρισταμένων, καὶ ἡ τελευταία τῶν εἰρημένων δύο ἀποφάσεων ἀναιρεσιβλήθῃ διὰ τοὺς ἰδίους νομίμους λόγους, δι' οὓς καὶ ἡ πρώτη ἀναιρεσιβλήθη, τότε ἡ ὑπόθεσις παραπέμπε-

ται ὑπὸ τοῦ ἰδίου τμήματος, ἀποφαινομένου ἐν συμβουλίῳ, εἰς τὴν ὁλομέλειαν τοῦ δικαστηρίου, συγκειμένου ὑπὸ τῶν δύο τμημάτων συνερχομένων εἰς ἕν, καὶ συζητεῖται ἐν δημοσίᾳ συνεδριάσει, παρόντων τοῦ τε εἰσαγγελέως καὶ τοῦ γραμματέως, ἐπὶ ἁπλῇ κλητεύσει, γενησομένῃ ὑπὸ τοῦ ἐπιμελεστέρου τῶν διαδίκων.

Ἐν ἰσοψηφίᾳ, ἀποφασίζει ἡ ψῆφος τοῦ προέδρου.

Ἄρθρον 4.

Ἡ ὁλομέλεια, ἂν ὑπάρχῃ περίστασις κατὰ τὸ προηγούμενον ἄρθρον, ὅπως ἐπιληφθῇ αὐτὴ τῆς ὑποθέσεως, ἀποφαίνεται ἐπὶ τοῦ ζητήματος τοῦ δικαίου καὶ παραπέμπει τὴν ἐκδίκασιν τῆς οὐσίας εἰς τὸ οἰκεῖον τμῆμα, ὅπως τοῦτο διακρίνῃ αὐτὴν ἐπὶ τῇ βάσει τῆς ἀμετακλήτως γενομένης λύσεως τοῦ νομικοῦ ζητήματος καὶ συμφώνως πρὸς τὸν ἀπὸ 27 Ἰανουαρίου 1866 νόμον, τὸν συμπληρώσαντα τὸ ἄρθρον 833 τῆς πολιτ. δικονομίας.

Ἄρθρον 5.

Ἂν ἡ ὁλομέλεια ἀποφανθῇ, ὅτι κακῶς παρεπέμφθη ἐνώπιόν της ἡ ὑπόθεσις, τότε ἐπιστρέφεται αὕτη εἰς τὸ ἁρμόδιον τμῆμα καὶ, ὡς ἂν μὴ ἐγένετο παραπομπή εἰς τὴν ὁλομέλειαν, ἀποφασίζεται παρ' αὐτοῦ κατ' οὐσίαν ἐπίσης συμφώνως μὲ τὸν εἰρημένον νόμον.

Ἄρθρον 6.

Πᾶσα ὑπὲρ τοῦ νόμου αἴτησις ἀναιρέσεως δικάζεται ὑπὸ τῆς ὁλομελείας τοῦ Ἀρείου Πάγου.

Ἄρθρον 7.

Ὑπὸ τῆς ὁλομελείας ἐπίσης ἐκδικάζονται δημοσίᾳ αἱ κατὰ τὸ ἄρθρον 58 τῆς πολιτ. δικονομίας, ἕνεκα κακοδικείου, ἀγωγαὶ κατὰ δικαστηρίου ἐφετῶν ἢ τινων τῶν μελῶν, τοῦ εἰσαγγελέως καὶ ἀντεισαγγελέως αὐτοῦ. Ὡσαύτως δὲ καὶ αἱ κατὰ τὸ αὐτὸ ἄρθρον περὶ κακοδικείου ἀγωγαὶ κατὰ τοῦ δικαστηρίου τοῦ Ἀρείου Πάγου ἢ τινων τῶν μελῶν αὐτοῦ, τοῦ παρ' αὐτῷ εἰσαγγελέως ἢ ἀντεισαγγελέως ἐκδικάζονται ὑπὸ ὅλων τῶν τμημάτων, συνερχομένων εἰς ἕν, τοῦ δικαστηρίου τῶν ἐφετῶν, εἰς ὃ ἤθελον παραπεμφθῇ παρὰ τοῦ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης ὑπουργοῦ, ἂν τοῦτο ἤθελεν εἶσθαι διηρημένον εἰς τμήματα. Ἂν δὲ ὁ ἀριθμὸς τῶν δικαστῶν τῶν τμημάτων ἦναι ἄρτιος, προσλαμβάνεται καὶ εἷς τῶν παρέδρων.

Ἄρθρον 8.

Εἰς τὴν ὁλομέλειαν προσέτι ἐν συμβουλίῳ ὑπάγεται ἡ κατὰ τὸ ἄρθρον 10 τοῦ ἀπὸ 29 Ἰουλίου 1871 ΥΜΓ' νόμου ἀπόφα-

σις περὶ τῆς παύσεως ἢ μὴ ἰσοβίου τινὸς δικαστοῦ ἢ μέλους τοῦ ἐλεγκτικοῦ συνεδρίου.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 21 Μαΐου 1873.

Ὁ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης ὑπουργὸς
Π. ΧΑΛΙΚΙΟΠΟΥΛΟΣ.»

Ὁ δὲ Πρόεδρος ὑπομνήσας εἰς τὰς ἐπιτροπὰς, ὅπως συνέλθωσι πρὸς ἐκλογὴν τῶν Προέδρων καὶ Γραμματέων καὶ προβῶσιν εἰς τὰ οἰκεῖα ἔργα, ἔλυσε τὴν συνεδρίασιν περὶ ὥραν 11 π. μ.

Ὁ Πρόεδρος
ΙΩ. Ν. ΔΕΛΗΓΙΑΝΝΗΣ.

Οἱ Γραμματεῖς
Φίλιππος Π. Βάρβογλης.
Λεωνίδας Βούλγαρης.

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ ΚΕ'.

Τῆς 23 *Μαΐου* 1873.

Ἀπαρτίας γενομένης περὶ ὥραν 9 π. μ. ἀνεγνώσθησαν τὰ πρακτικὰ τῆς προτεραίας καὶ ἐνεκρίθησαν.

Ὁ Πρόεδρος ἀνήγγειλεν, ὅτι ἡ ὀνομασθεῖσα ἐνδεκαμελὴς ἐπιτροπὴ πρὸς σύνταξιν νομοσχεδίου περὶ ἐκλογῆς βουλευτῶν, θεωρηθεῖσα ἀνεπαρκὴς, συνεπληρώθη διὰ τεσσάρων ἔτι μελῶν.

Εἶτα ὁ πρόεδρος τοῦ ὑπουργικοῦ Συμβουλίου παρακατέθετο εἰς τὸ προεδρεῖον τὰ σχετικὰ περὶ Λαυρίου διπλωματικὰ ἔγγραφα.

Εἰσήγαγε δὲ τὰ ἑξῆς νομοσχέδια·

1) Νομοσχέδιον περὶ ὁδοποιΐας.

2) Νομοσχέδιον περὶ ἐγκρίσεως τῶν μετὰ τῆς Γεν. Πιστωτικῆς Τραπέζης τῆς Ἑλλάδος ἀπὸ 29 Νοεμβρίου 1872 καὶ 17 Μαΐου 1873 συμβάσεων καὶ τῆς ἀπὸ 18 Μαΐου συμβάσεως μετὰ τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης τῆς Ἑλλάδος.

3) Νομοσχέδιον περὶ ἐγκρίσεως συμβάσεως περὶ συστάσεως Τραπέζης τῆς Κτηματικῆς πίστεως.

4) Νομοσχέδιον περὶ ἐγκρίσεως συμβάσεως περὶ κατασκευῆς σιδηροδρόμου ἀπὸ Πειραιῶς μέχρι τῶν μεθορίων παρὰ τὴν πόλιν τῆς Λαμίας.

5) Νομοσχέδιον περὶ ἐγκρίσεως συμβάσεως πρὸς σύστασιν

σιδηροδρόμου ἀπὸ Ἡρακλείου τῆς Ἀττικῆς μέχρι Πατρῶν καὶ Ῥίου, καὶ ἀπὸ Ἀντιρρίου μέχρι Βονίτσης.

Εἰσάγων τὰ νομοσχέδια ταῦτα ὁ πρωθυπουργὸς ἀνέπτυξε τὰς κυριωτέρας βάσεις αὐτῶν, καὶ ὑπέδειξε τὰ μέλλοντα νὰ προέλθωσιν αἴσια ἐξ αὐτῶν ἀποτελέσματα.

Ἠτήσατο δὲ τὴν ταχείαν ἐπιψήφισιν αὐτῶν, πρὸ πάντων δὲ τῆς περὶ σιδηροδρόμου Λαμίας συμβάσεως, ἧς ἡ προθεσμία λήγει περὶ τὰ τέλη Μαΐου. Ἔχουσι δὲ ταῦτα οὕτω·

Κύριοι Βουλευταί,

«Ὅταν ἀνελάβαμεν, κύριοι, τὴν διοίκησιν τῶν κοινῶν, τὸ Κράτος, ὡς γνωρίζετε, εὑρίσκετο εἰς δεινὴν περιπλοκὴν μετὰ δύο μεγάλων τῆς Εὐρώπης ἐπικρατειῶν, τῆς Γαλλίας καὶ τῆς Ἰταλίας. Τὸ ὑπουργεῖον ἐρειδόμενον ἐπὶ τῶν δικαίων τῆς Ἑλλάδος, καὶ ἐπὶ τῆς ἀμεταθέτου ἀποφάσεως τοῦ Ἡγεμόνος τοῦ νὰ ἐπιμείνῃ μέχρις ἐσχάτων ὑπὲρ τῶν δικαίων τούτων καὶ τῆς ἐθνικῆς ἀξιοπρεπείας, διεξήγαγε τὴν διεθνῆ ταύτην ἔριδα ἀβλαβῶς. Τὰ διπλωματικὰ ἔγγραφα, ἅτινα ἀντηλλάγησαν κατὰ τὴν διεθνῆ ταύτην συζήτησιν λαμβάνω τὴν τιμὴν νὰ καταθέσω εἰς τὸ προεδρεῖον (*τὰ καταβέτει*).

Ἤδη θέλω ὑποβάλει εἰς τὸ Σῶμα νομοθετικά τινα ἔργα, τὰ ὁποῖα ἐλπίζω ὅτι ἡ Βουλὴ θέλει προθύμως ἀποδεχθῆ καὶ ἐπιψηφίσει ὡς ἀρμόζοντα εἰς τὴν προαγωγὴν τοῦ ἐθνικοῦ καὶ τοῦ δημοσίου πλούτου. Ὑποβάλλω ἐν πρώτοις τὰς συμβάσεις τὰς ἀφορώσας τὰς Τραπέζας.

Ἡ πρώτη σύμβασις ἀφορᾷ τὴν Γεν. Πιστωτικὴν Τράπεζαν τῆς Ἑλλάδος. Τῆς πιστωτικῆς Τραπέζης τὸ καταστατικὸν ὑπεγράφη παρὰ τῆς Κυβερνήσεως κατὰ τὸν Ὀκτώβριον τοῦ 1872, πλὴν ἑνὸς ὅρου, ὅστις ἀφώρα εἰς τὴν ἄδειαν τοῦ ἐκδίδειν γραμμάτια πληρωτέα τῷ κομιστῇ καὶ εἰς τὴν ὄψιν. Ἐγένετο δὲ ἡ ἐξαίρεσις αὕτη διὰ τὸν λόγον, ὅτι ἡ κυβέρνησις ἐφρόνει, ὅτι εἶναι ἀσυμβίβαστον πρὸς τὴν νομοθεσίαν τοῦτο. Μετὰ πολλὰς ἀμφισβητήσεις μεταξὺ τῆς κυβερνήσεως καὶ τῶν ἱδρυτῶν ἐπὶ τέλλους οὗτοι ἀνεγνώρισαν, ὅτι δὲν ἐπιτρέπεται ἡ συνομολόγησις τοιούτου δικαιώματος, καὶ ὅτι οὔτε κἂν δυνάμει τῶν Ἰονίων νόμων καὶ συμβάσεων τὸ δικαίωμα τοῦτο νὰ ἐξασκῆται ἐν ταῖς ἐπαρχίαις τοῦ πρώην Ἰονίου κράτους δύναται. Μετά τινας συζητήσεις ἐψηφίσαμεν τὴν 2 Νοεμβρίου εἰς τὴν ὑποβαλλομένην σύμβασιν, διὰ τῆς ὁποίας ἐδώκαμεν τῇ Τραπέζῃ τὸ δικαίωμα τοῦ ἐκδίδειν τραπεζικὰ γραμμάτια ὑπὸ τοὺς ἑξῆς ὅρους, α') νὰ καταβάλῃ ὁλόκληρον τὸ κεφάλαιον αὐτῆς ἐκ 11 ἑκατομμυρίων

ἀντὶ τοῦ ἡμίσεως, ὅπως κατὰ τὸ καταστατικὸν εἶχε συμφωνηθῆ, β΄.) νὰ μὴ δύναται νὰ εἰσπράττῃ τόκον ἀνώτερον τῶν 7 0/0 καὶ γ΄.) νὰ χορηγήσῃ τῷ δημοσίῳ ἀνοικτὸν λογαριασμὸν ἐκ δρ. 5,600,000 ἐπὶ τόκῳ κατὰ 1 0/0 κατωτέρῳ τοῦ παρ' αὐτῆς εἰσπραττομένου.

Ἡ σύστασις τῆς Πιστωτικῆς Τραπέζης ὑπῆρξεν ὁμολογουμένως ὠφέλιμος, διότι ἀνεπλήρωσεν ἀνάγκας τῆς κοινωνίας πολλοῦ λόγου ἀξίας, χωρὶς ἡ ἐμφάνισίς της νὰ προξενήσῃ τὴν παραμικρὰν ἐλάττωσιν εἰς τὰς ἐργασίας τῶν ἄλλων τραπεζικῶν καταστημάτων. Καὶ τῳόντι ἀπὸ τῆς 1 Δεκεμβρίου, ὅτε ἐγκαθιδρύθη, μέχρι τοῦ Ἀπριλίου αἱ ἐργασίαι τῆς Τραπέζης ταύτης ἀνεβιβάσθησαν εἰς 14,700,000, ἐξ ὧν τρία ἑκατομμύρια περίπου ἀπησχόλησεν εἰς συνδρομὴν τῆς βιομηχανίας. Αἱ δὲ ἐργασίαι τῆς Ἐθνικῆς καὶ Ἰονικῆς Τραπέζης οὐ μόνον δὲν ἠλαττώθησαν, ἀλλὰ καὶ ἀνώτεραι κατὰ σύγκρισιν πρὸς τὰς τοῦ παρελθόντος παρουσιάζονται· διότι καὶ αἱ προεξοφλήσεις τῶν δύο τούτων Τραπεζῶν κατὰ τὴν πρώτην τριμηνίαν τοῦ τρέχοντος ἔτους εἶναι ἀνώτεραι ἐκείνων τοῦ παρελθόντος καὶ τὸ ποσὸν τῶν εἰς κυκλοφορίαν τραπεζικῶν γραμματίων εἶναι ἐπίσης ἀνώτερον. Ἐκ τούτων ἔπεται, ὅτι ἡ κοινωνία ᾐσθάνετο τὴν ἀνάγκην τῆς συστάσεως τοιούτου πιστωτικοῦ καταστήματος πρὸς ἐκτέλεσιν τῶν αὐτῶν ἐργασιῶν, ὡς ἐκτελοῦσι καὶ τὰ ἄλλα. Ἀλλὰ περιπλέον τὸ καταστατικὸν αὐτῆς περιλαμβάνει καὶ ἐργασίας τὰς ὁποίας αἱ δύο ἄλλαι Τράπεζαι δὲν ἐνεργοῦσι. Παρεκτὸς τούτου ἡ Πιστωτικὴ Τράπεζα τὰ μάλιστα συνετέλεσεν εἰς τὴν προσέλευσιν ξένων κεφαλαίων ἐν Ἑλλάδι, καὶ ὁ τόκος τῶν προεξοφλήσεων ὑπεβιβάσθη εἰς 7 0/0, πρώτης τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης δούσης τὸ παράδειγμα.

Ἐν τούτοις μετά τινα χρόνον ἐγένετο συνεννόησις μεταξὺ τῆς Κυβερνήσεως καὶ τῶν δύω Τραπεζῶν, ὅπως ἡ ἀρχικὴ σύμβασις ὑποστῇ τροποποιήσεις ἄνευ βλάβης τῶν συμφερόντων τῆς κοινωνίας, τῶν συμφερόντων τοῦ δημοσίου καὶ τῶν συμφερόντων ἀμφοτέρων τῶν Τραπεζῶν. Πρὸς τοῦτο, μετὰ πολλὰς συζητήσεις, συνωμολογήθησαν δύο ἕτεραι συμβάσεις. Καὶ τὰς τρεῖς δὲ ταύτας εἰσάγομεν ὡσεὶ μίαν σύμβασιν, διότι τοιαύτη εἶναι ἡ μεταξύ μας συνεννόησις, καὶ διότι δὲν δύναται νὰ ὑπάρξῃ χωριστὰ ἡ μία τῆς ἄλλης.

Διὰ τῶν τροποποιήσεων τούτων περιορίζεται τῆς Πιστωτικῆς Τραπέζης τὸ δικαίωμα τοῦ ἐκδίδειν τραπεζικὰ γραμμάτια μόνον ἐντὸς τῶν τόπων Ἰονίου κράτους, ἀποκλειομένης πάσης

ἄλλης Τραπέζης πλὴν τῆς Ἰονικῆς. Τῆς δὲ Ἐθνικῆς Τραπέζης τὸ προνόμιον, ὅπερ κατὰ τοὺς κειμένους νόμους εἶχε, τοῦ ἐκδίδειν τραπεζικὰ γραμμάτια εἰς ὅσας ἐπαρχίας ἤθελε συστήσει ὑποκαταστήματα, ἠσφαλίσθη ὑπὸ τὸν ὅρον νὰ συστήσῃ ἐντὸς 2 ἢ 3 μηνῶν 22 ὑποκαταστήματα ἐκτὸς τῶν ἐν Ἑπτανήσῳ. Περιπλέον ὁ κατὰ τὴν σύμβασιν τῆς 2 Νοεμβρίου 1872 ἀνοικτὸς λογαριασμὸς τῆς κυβερνήσεως ἀπὸ δρ. 5,600,000 ἀνεβιβάσθη εἰς 7,360,000. Ἡ Ἐθνικὴ Τράπεζα προσέτι ἐδέχθη τὴν ἐξόφλησίν τινων χρεῶν, ἅπερ τὸ δημόσιον ὤφειλε πρὸς αὐτήν. Ἀποτέλεσμα δὲ τούτου ὑπῆρξεν, ὅτι αἱ ἐκ τοῦ δανείου τῶν 9 ἑκατομμυρίων φράγκων εἰς χεῖρας τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης ὑπάρχουσαι ὁμολογίαι ἐκ δραχ. 6,489,810, δι' ἃς τὸ δημόσιον ἐπλήρωνε 9 1/2 τοῖς 0/0, ἐξωφλήθησαν διὰ χρημάτων πρὸς 6 0/0, καὶ ὅτι τρία ἕτερα δάνεια ἐκ δρ. 3,800,000 διὰ τὰ ὁποῖα ἐπλήρωνε τὸ δημόσιον τόκον 8 0/0 μετετράπησαν εἰς ἓν δάνειον πρὸς 7 0/0. Αὐτοί, κύριοι, εἶναι οἱ κυριώτεροι ὅροι, τοὺς ὁποίους θέλετε ἀπαντήσει εἰς τὰς τρεῖς συμβάσεις, καὶ ἐλπίζω ὅτι θέλετε θεωρήσει λίαν ὠφελίμους καὶ θέλετε σπεύσει νὰ ἀποδεχθῆτε.

Πρὸς σύστασιν ἑτέρας Τραπέζης τῆς «Κτηματικῆς Πίστεως» ὑποβάλλω ἑτέραν σύμβασιν, συνομολογηθεῖσαν πρὸ πολλοῦ. Ἡ σύστασις ταύτης ἐπιζητεῖται ἐνθέρμως ἀπὸ τὰς ἐπαρχίας, ὡς γνωρίζετε, ὅπερ εἶναι λίαν φυσικὸν εἰς τόπον, τοῦ ὁποίου τὰ 47 ἑκατοστὰ τοῦ πληθυσμοῦ ἀνήκουσιν εἰς τὴν γεωργικὴν τάξιν· διότι πρὸς ἱκανοποίησιν τῶν ἀναγκῶν αὐτῆς δὲν ὑπάρχει εἰμὴ ἓν μόνον πιστωτικὸν ἵδρυμα, ἡ Ἐθνικὴ Τράπεζα. Ταύτης ὁ κυριώτερος προορισμὸς ὑπῆρξε, κατὰ τὸ καταστατικόν, τὸ δανείζειν ἐπὶ ὑποθήκῃ· καὶ τῳόντι κατὰ τὴν πρώτην ἔναρξιν τῶν ἐργασιῶν της, εἰς ὑποθήκας ἀπησχόλησε τὸ μέγιστον μέρος τῶν κεφαλαίων της· καὶ οἱ μετέπειτα δὲ καταστατικοὶ αὐτῆς νόμοι διετήρησαν τοῦτον τὸν χαρακτῆρα αὐτῆς καὶ σκοπόν. Ἀλλ' ἡ Ἐθνικὴ Τράπεζα, τῆς ὁποίας αἱ πρὸς τὴν κοινωνίαν ἐκδουλεύσεις ὑπῆρξαν μεγάλαι, καὶ ἥτις τόσον ἐντίμως εἰργάσθη καὶ τόσον ἀξιοπρεπῶς ἀντεπροσώπευσε τὴν πίστιν τῆς Ἑλλάδος εἰς τὸ ἐξωτερικόν, ἡ Ἐθνικὴ Τράπεζα, μόνη οὖσα ἐν Ἑλλάδι, ὤφειλε νὰ ἱκανοποιήσῃ ὅλας τὰς ἀνάγκας τῆς κοινωνίας, καὶ ἑπομένως δὲν ἠδύνατο νὰ ἦναι ἀφωσιωμένη μέχρι τέλους εἰς τὸ δανείζειν ἐπὶ ὑποθήκῃ. Ἐν τούτοις ἡ κοινωνία ἔχει ἀπόλυτον ἀνάγκην τῆς ἐργασίας ταύτης καὶ αἱ ἀποδείξεις εἶναι πολλαί. Ἀρκεῖ νὰ σᾶς μνημονεύσω, ὅτι καίτοι ἡ Ἐθνικὴ Τράπεζα ἐπαυ-

τε πρὸ πολλοῦ νὰ δίδῃ ἐπὶ ὑποθήκῃ δάνεια, μόλα ταῦτα ὑπάρχουσιν ἐκκρεμεῖς εἰς τὰ γραφεῖα αὐτῆς αἰτήσεις ὑπὲρ τὰ 8 ἢ 8 1/2 ἑκατομμύρια. Ἐνῷ δὲ παρατηρεῖται αὔξησις πολλοῦ λόγου ἀξία καὶ πολλαπλασιασμὸς τῶν ἄλλων ἐργασιῶν τῆς Τραπέζης κατὰ τὸ παρελθὸν καὶ μάλιστα κατὰ τὰ τελευταῖα ἔτη, ἀπ' ἐναντίας αἱ ἐργασίαι τοῦ ἐπὶ ὑποθήκῃ δανείζειν μένουσι στάσιμοι. Οὕτω τὸ σύνολον τῶν προεξοφλητικῶν ἐργασιῶν τῆς Τραπέζης καθ' ὅλον τὸ 1869 ἀναβαίνει εἰς 49 ἑκατομμύρια, νομίζω, καὶ κατ' ἔτος προβαῖνον εἰς αὔξησιν ἔφθασε κατὰ τὸ 1872 εἰς 98 ἑκατομμύρια· ἀλλὰ τὰ ἐπὶ ὑποθήκῃ δάνεια περιεστράφησαν μεταξὺ τῶν 8 καὶ 9 ἑκατομμυρίων, ἦσαν δῆλον ὅτι 9 τότε καὶ εἶναι 8 περίπου σήμερον. Κατὰ δὲ τὸν τελευταῖον ἰσολογισμὸν τῆς Τραπέζης τοῦ 1872 παρατηρεῖται, ὅτι αἱ ἐν γένει ἐργασίαι αὐτῆς ἀπησχόλησαν κεφάλαιον 63 ἑκατομμυρίων· ἐν τούτοις αἱ παντὸς εἴδους ἐπὶ ὑποθήκῃ καὶ ἐνεχύρῳ χορηγήσεις αὐτῆς περιορίζονται εἰς 27 ἑκατομμύρια καὶ εἰς ταῦτα περιλαμβάνονται 4 1/2 ἑκατομμύρια πρὸς τὸ δημόσιον, καὶ 15 ἑκατομμύρια εἰς ἀνοικτοὺς λογαριασμούς, οἱ ὁποῖοι συνομολογοῦνται ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον χάριν τῆς ἐμπορίας.

Ἐξετάζοντες τὴν σύμβασιν τὴν ὁποίαν ἡ κυβέρνησις συνωμολόγησε περὶ συστάσεως Κτηματικῆς Τραπέζης θέλετε ἰδεῖ τὰς βάσεις αὐτῆς. Ὀλίγα δέ τινα ἀναγκάζομαι ν' ἀναφέρω κατὰ τὴν εἰσαγωγὴν τῆς συμβάσεως ταύτης.

Ὡς γνωρίζετε αἱ Τράπεζαι τῆς κτηματικῆς πίστεως δανείζουσιν οὐχὶ τοῖς μετρητοῖς, ἀλλὰ διὰ κτηματογράφων. Ἀφοῦ θέσωσιν εἰς κυκλοφορίαν ποσόν τι χρηματικὸν ἐν ἀρχῇ, μετέπειτα ἔχουσι τὸ δικαίωμα νὰ ἐκδίδωσιν ὁμολογίας ὀνομαζομένας κτηματικὰς καὶ στηριζομένας εἰς τὰς ὑποθήκας, τὰς ὁποίας διὰ τοῦ χρηματικοῦ τούτου ποσοῦ συνωμολόγησαν· ἔκτοτε δὲ παύει πᾶσα τοῖς μετρητοῖς συνομολόγησις δανείου, γίνονται δὲ εἰς τὸ ἑξῆς τὰ δάνεια διὰ κτηματογράφων· καθ' ὅσον δὲ προστίθενται νέα δάνεια γινόμενα διὰ τῶν κτηματικῶν τούτων ὁμολογιῶν, προστίθενται καὶ νέα κτηματόγραφα ἀντιπροσωπεύοντα τῶν νέων τούτων δανείων τὰς ὑποθήκας. Ἡ κυβέρνησις ἐσκέφθη ὡρίμως τὸν μηχανισμὸν τοῦτον καὶ ἐθεώρησεν αὐτὸν οὐχὶ ἀζήμιον, ἐν Ἑλλάδι πρὸ πάντων, ἔνθα οἰκονομικὸς ὀργανισμὸς τῆς κοινωνίας δὲν ὑπάρχει ὡς εἰς τὰς γηραιὰς ἐπικρατείας, αἱ δὲ οἰκονομικαὶ ἰδέαι τοῦ νεωτέρου πολιτισμοῦ εἰσὶν ἐν τῇ χώρᾳ ἡμῶν ἀτελεῖς, αἱ δὲ ἀνάγκαι εἶναι πολλαί, τὰ δὲ κεφάλαια ὀλίγα καὶ ἐπιζήτητα, καὶ ἐπομένως ἡ ἐκ πάντων τούτων ἐπίδρασις ἐπὶ τῶν χρηματικῶν δοσοληψιῶν τοῦ κοινοῦ οὐχὶ ἀκίνδυνος. Ὁ δανειζόμενος ὁμολογουμένως πιέζεται ὑπό τινος χρηματικῆς ἀνάγκης, ὅταν προσέρχεται εἰς τὴν Τράπεζαν καὶ λαμβάνῃ κτηματόγραφον. Τοῦ κτηματογράφου τούτου φυσικῷ τῷ λόγῳ θὰ ἐπιζητήσῃ τὴν ἐξαργύρωσιν, ἡ δὲ ἐξαργύρωσις θέλει ὑποτιμήσει τὸ κτηματόγραφον, καὶ τοιουτοτρόπως ὁ δανεισθεὶς διὰ κτηματογράφου, πλὴν τῶν τόκων τοὺς ὁποίους θέλει πληρώσει εἰς τὴν Τράπεζαν, θέλει ἔκπυνθῇ καὶ μὲ τὴν προεξόφλησιν τὴν ὁποίαν θέλει πληρώσει πρὸς τὸν προμηθεύοντα αὐτῷ τὰ χρήματα, ὧν ἔχει ἀνάγκην· ὁ δὲ βαθμὸς τῆς τοῦ κτηματογράφου ὑποτιμήσεως κατὰ τὴν προεξόφλησιν ταύτην ἐξαρτᾶται ἐκ πολλῶν περιστάσεων.

Ὅθεν ἡ κυβέρνησις ἐπέμεινε κατὰ τὰς διαπραγματεύσεις καὶ κατέστησεν ὅρον παραδοχῆς τῆς συμβάσεως τὸ νὰ δανείζῃ ἡ Τράπεζα τοῖς μετρητοῖς, νὰ κρατῇ δὲ αὐτὴ τὰ κτηματόγραφα διὰ νὰ δύναται νὰ τὰ διαπραγματεύεται συστηματικῶς καὶ καταλλήλως, ἀποφεύγουσα τὴν ἔκπτωσιν αὐτῶν, ἥτις ἤθελεν εἶσθαι ἡ ἄμεσος συνέπεια τῆς παρὰ πολλῶν ἐν ἀνάγκαις διατελούντων διαπραγματεύσεως τῶν κτηματογράφων τούτων. Πρὸς τὸν σκοπὸν δὲ αὐτὸν ἐχορηγήσαμεν εἰς τὴν Κτηματικὴν Τράπεζαν τὸ δικαίωμα νὰ ἐκδίδῃ ὁμολογίας δευτέρας σειρᾶς, αἱ ὁποῖαι δὲν ἀντιπροσωπεύουσιν ὑποθήκας, ἀλλὰ χρησιμεύουσιν αὐτῇ τῇ ἰδίᾳ διὰ νὰ δανεισθῇ. Τὸ δανείζεσθαι εἶναι παρακολούθημα τοῦ δανείζειν εἰς τὰ καταστήματα τῶν Τραπεζῶν· ἐπομένως ἐπετράπη εἰς αὐτὴν μία ἐργασία ὁμογενής, ἥτις ἐξησφαλίσθη διὰ πολλῶν διατάξεων, τὰς ὁποίας θέλετε ἀναγνώσει ἐν τῇ συμβάσει, καὶ ἧς πᾶσα κατάχρησις ἐνδεχομένη ἀπετράπη. Τοιουτοτρόπως ἡ Τράπεζα θέλει δανείζεται διὰ τῶν ὁμολογιῶν τῆς πρώτης σειρᾶς χρήματα, ἅπερ θέλει δανείζει εἰς τὸ κοινὸν χωρὶς νὰ ἔχῃ τὸ δικαίωμα νὰ κάμνῃ χρῆσιν τῶν χρημάτων τούτων πρὸς ἄλλον σκοπὸν εἰμὴ πρὸς δανεισμὸν ἐπὶ ὑποθήκῃ. Οὕτως οἱ πιστωταὶ θέλουσιν ἔχει εἰς ἐξασφάλισίν των, πλὴν τῆς πίστεως τῆς Τραπέζης, τὰ χρήματα τοῦ ταμείου αὐτῆς καὶ τὰς ὑποθήκας εἰς τὰς ὁποίας θέλουν κατόπιν τὰ χρήματα ταῦτα συμφώνως πρὸς τὸν προορισμὸν των μετατραπῇ· θὰ ἔχωσι δὲ προσέτι εἰς ἀσφάλειαν τὰς λοιπὰς ἀξίας τῶν ἄλλων τῆς Τραπέζης ἐργασιῶν, ἤτοι τῶν προεξοφλήσεων κλπ. Ὁ δανειζόμενος δὲν θέλει ἔχει τὴν φροντίδα νὰ προμηθευθῇ μετὰ τὸ δάνειον χρήματα πιωλῶν τὰ κτηματόγραφά του, διότι προστρέχομεν

εἰς τὴν Τράπεζαν νὰ δανεισθῇ, δὲν θὰ λαμβάνῃ κτηματόγραφα ἀλλὰ χρήματα, τῶν ὁποίων ἔχει ἀνάγκην.

Διὰ τῆς συμβάσεως ταύτης συνωμολογήθη προσέτι ἡ ὑποχρέωσις νὰ δανείζῃ ἡ Τράπεζα εἰδικῶς τὴν μικρὰν τάξιν τῶν γεωργῶν. Ὡς μικρὰν τάξιν ἐθεωρήσαμεν τὴν δανειζομένην μεταξὺ 300 καὶ 2000 δραχμῶν· ὅθεν ἡ Τράπεζα ὑπεχρεώθη νὰ διαθέτῃ τὸ δέκατον τῶν δανείων αὐτῆς εἰς ποσὰ 300 κατ' ἐλάχιστον καὶ 2,000 δραχμῶν κατ' ἀνώτατον ὅρον. Ἂν δὲ ἡ διάταξις αὕτη θέλει ὑπάρξει ὠφέλιμος, ὑμεῖς οἱ ἀντιπρόσωποι τῶν ἐπαρχιῶν κάλλιστα τὸ γνωρίζετε· διότι παρ' ἡμῖν, ὅπου τὰ χρήματα εἶναι τόσον σπάνια, μάλιστα εἰς τινας ἐπαρχίας, ἴσως ὄχι τὰς ἀφορωτέρας, οἱ γεωργοὶ ἀναγκάζονται νὰ προστοιχίζωσι τὰ μέλλοντα εἰσοδήματα ἐπὶ ὅροις ἐλαφροτάτοις. Ἐκ τούτου μαραίνεται ὁ ζῆλος, ὀπισθοδρομεῖ ἡ γεωργία καὶ καταστρέφεται πᾶσα πρόσοδος ἐκ τῆς ἐργασίας καὶ τῆς γονιμότητος τῶν γαιῶν προερχομένη ἐν εὐτυχίαις.

Ἀνέλαβε δὲ προσέτι τὴν ὑποχρέωσιν ἡ Τράπεζα νὰ δανείζῃ πρὸς τοὺς δήμους, πρὸς τὰς ἐπαρχίας καὶ πρὸς τοὺς Νομούς. Τὴν Τράπεζαν ταύτην, ὡς θέλετε παρατηρήσει, συνιστῶσιν ὅλοι, δύναμαι νὰ εἴπω, οἱ σπουδαιότατοι ἐμπορικοὶ καὶ τραπεζικοὶ οἶκοι τῆς Ἀνατολῆς· προσελήφθησαν δὲ συγχρόνως καὶ ἐκ τῶν ἐνταῦθα Τραπεζῶν ἡ Ἐθνικὴ καὶ ἡ Πιστωτική· ὥστε δὲν δύναται νὰ ὑπάρξῃ ἡ ἐλαχίστη ἀμφιβολία ὅτι ἡ Τράπεζα θέλει συστηθῇ, καὶ θέλει ἔχει ἄρθονα τὰ μέσα καὶ ἀρίστην τὴν διοίκησιν.

ΖΩΧΙΟΣ. Μὲ ποῖον τόκον;

ΔΕΛΗΓΕΩΡΓΗΣ. 8 0/0 καὶ 1 προμηθείας 9. Αὐτὸς ἦτον ὁ ὅρος τοῦ τόκου ὑπὸ τὸν ὁποῖον συνωμολογήθη καὶ ἡ σύμβασις τῆς Κτηματικῆς Τραπέζης τὸ 1864, μὲ τὴν διαφορὰν ὅτι ἡ Συνέλευσις ἐπέτρεψε τότε τὰ δάνεια νὰ γίνωνται διὰ κτηματογράφων. Προσθέτω δὲ καὶ τοῦτο, λαμβάνων ἀφορμὴν ἐκ τῆς ἐρωτήσεως ἡ ὁποία μοὶ ἐγένετο, ὅτι ἀπενεμήθη τὸ δικαίωμα εἰς τοὺς δανειζομένους νὰ προπληρώνωσι τὸ δάνειον πρὸ τῆς λήξεως τῆς προθεσμίας οὐ μόνον τοῖς μετρητοῖς, ἀλλὰ καὶ διὰ κτηματογράφων, ἐνῷ ἐδανείσθησαν τοῖς μετρητοῖς. Ὅσοι ὀλίγην τριβὴν ἔχουσιν εἰς τὰς τραπεζικὰς ἐργασίας δύνανται νὰ ἐννοήσωσιν, ὁποῖον εἶναι τὸ πλεονέκτημα τῆς διατάξεως ταύτης. Ἄλλως τε παρατηρῶ, ὅτι ὁ τόκος, εἰς μὲν τοὺς τόπους ἐκείνους εἰς τοὺς ὁποίους οὐδεὶς ἀνταγωνισμὸς δύναται νὰ ὑπάρξῃ, δύναται νὰ ἦναι ὑψωμένος κατὰ τὴν βούλησιν τοῦ τραπεζίτου,

εἰς δὲ τοὺς τόπους, εἰς τοὺς ὁποίους ὑπάρχει ἀνταγωνισμὸς Τραπεζῶν, ὁ τόκος δὲν ἐξαρτᾶται ἐκ τῆς βουλήσεως ταύτης, ἀλλὰ παραλλάσσει πάντοτε καὶ ἐκπίπτει. Αἱ δὲ συμβάσεις, ὅσας ὑπέβαλα, καὶ ὅσας ἄλλας ὁ χρόνος τοιαύτας παρουσιάσει, καὶ τὸν συναγωνισμὸν γεννῶσι καὶ τὸν τόκον ἐλαττοῦσιν. Ὥστε οὔτε ἡ Κτηματικὴ Τράπεζα θὰ μείνῃ ἀνεπηρέαστος ἐκ τοῦ συναγωνισμοῦ.

Ἤδη εἰσάγω νομοσχέδιον περὶ Ὁδοποιΐας.

Τὰ μέσα τῆς συγκοινωνίας, ὡς γνωρίζετε, ὑπάρχουσιν ἐλλειπῆ εἰς τὴν ἡμετέραν πατρίδα. Ἡ συγκοινωνία, αἱ ἀνταλλαγαὶ τῶν προϊόντων, ἡ ὑπηρεσία πάσης βιομηχανίας καὶ πάσης ἐμπορίας γίνεται παρ' ἡμῖν, πλὴν ἐλαχίστων ἐξαιρέσεων, διὰ τῶν ἵππων καὶ τῶν ἡμιόνων, διότι ὀλίγοι εἶναι οἱ τόποι εἰς τοὺς ὁποίους ταῦτα πάντα ἐκτελοῦνται δι' ἁμαξῶν. Ἡ κατάστασις αὕτη ἐπιδρᾷ εἰς σύμπασαν τὴν ἐθνικὴν παραγωγὴν καὶ κρατεῖ αὐτὴν εἰς μαρασμόν· τὰ προϊόντα δὲν δύνανται νὰ μεταβληθῶσιν εἰς ἐμπορεύματα μεταφερόμενα ὑπὸ ὅρους συμφέροντας ἐκεῖ ὅπου ὑπάρχει δι' αὐτὰ διέξοδος· τὸν φυσικὸν πλοῦτον δὲν δυνάμεθα νὰ μεταλλευθῶμεν ἕνεκα τῶν μεγάλων ἀποστάσεων καὶ τῆς δυσκολίας τῆς μεταφορᾶς· ἡ βιομηχανία δὲν δύναται νὰ ἀναπτυχθῇ, δυσκόλως παριζομένη τὴν πρώτην ὕλην καὶ τὰ ἔργα αὐτῆς ἀνταλλάσσουσα. Ἐπὶ τέλους καὶ αὐτὴ ἡ δημόσιος ἀσφάλεια ἰσχυρῶς ἐπηρεάζεται ἐκ τῆς ἐλλείψεως τῶν μέσων τούτων. Διὰ τοῦτο αἱ κοινωνίαι πρὸ πολλοῦ προέταξαν πάσης ἄλλης ἀνάγκης τὴν τῆς συγκοινωνίας, καὶ πᾶσαν θυσίαν ἐπροτίμησαν τῆς καταστάσεως ἐν ᾗ ἡμεῖς διατελοῦμεν.

Γνωρίζετε, ὅτι ἀπ' ἀρχῆς τῆς συστάσεως τοῦ Βασιλείου ἐξεδόθη περὶ ὁδοποιΐας Διάταγμα καὶ κατόπιν ἐγένετο νόμος τοῦ 1852 περὶ τοῦ αὐτοῦ θέματος. Τὸ σύστημα ἐκεῖνο ἀπέτυχε καὶ δι' ἄλλους λόγους καὶ διὰ τὴν κατάστασιν εἰς ἣν εὑρίσκετο ἡ διοίκησις τοῦ τόπου, καὶ διότι τὸ σύστημα περιεῖχεν ἐν ἑαυτῷ ῥιζικὰ ἐλαττώματα, καθ' ὅσον ἀφ' ἑνὸς ἐπέβαλλε τὴν προσωπικὴν ἐργασίαν εἰς τοὺς κατοίκους, ἀφ' ἑτέρου δὲ τὰ τεχνικὰ ἔργα εἰς τοὺς δήμους καὶ τὰς ἐπαρχίας πλὴν τῶν σχεδιογραφήσεων, ἅτινα μόνα ἀναβέχετο τὰ δημόσιον. Ὑπὸ τὸ σύστημα τοῦτο κατεσκευάσθησαν ἀπὸ τοῦ 1833 ἕως τοῦ 1867 ἔτους 430 χιλιόμετρα ὁδῶν ἐθνικῶν, ἐπαρχιακῶν καὶ δημοτικῶν, ὅπερ ἀναλογεῖ εἰς 12 χιλιόμετρα κατ' ἔτος. Κατόπιν τῷ 1867 ἐγένετο ὁ γνωστὸς νόμος περὶ ὁδοποιΐας, ὁ ὁποῖος ὅμως δὲν εὐδοκίμησε καθ' ὅλα· διότι πλὴν τῶν ἄλλων ἔχει τὸ

ελάττωμα ὅτι ὑπὸ τὸ κράτος αὐτοῦ δὲν δύνανται εἰμὴ μετὰ μακρὰν πάροδον ἐτῶν νὰ κατασκευασθῶσιν ὁδοὶ ἐπαρχιακαὶ καὶ δημοτικαί, τὸ δὲ χορηγούμενον εἰς τὴν ἐθνικὴν ὁδοποιΐαν ποσὸν εἶναι ἐλάχιστον σχετικῶς πρὸς τὰς ἀνάγκας αὐτῆς, καὶ ἕνεκα τούτου τὸ ταμεῖον τῆς ἐθνικῆς ὁδοποιΐας ἠναγκάσθη νὰ δανεισθῇ καὶ νὰ λάβῃ τὰ χρήματα τοῦ ἐπαρχιακοῦ καὶ δημοτικοῦ. Καὶ πάλιν λοιπὸν τὰ ἔργα τῆς ὑπὸ τὸ σύστημα τοῦτο γενομένης ὁδοποιΐας εἶναι ἐλάχιστα, διότι ἀπὸ τὸ 1867 κατεσκευάσθησαν 205 χιλιόμετρα ἐθνικῶν, ἐπαρχιακῶν καὶ δημοτικῶν ὁδῶν, ἤτοι 41 χιλιόμετρα κατ' ἔτος. Χρεωστοῦμεν δὲ νὰ ὁμολογήσωμεν ὅτι ἀπὸ τῆς συστάσεως τοῦ ἡμετέρου Βασιλείου δηλ. εἰς διάστημα 40 ἐτῶν τὸ νὰ κατασκευασθῶσιν 605 χιλιόμετρα ὁδῶν, εἶναι ἔλλειψις καὶ ἄρνησις πάσης προόδου.

Τὸ νὰ δαπανήσωμεν δὲ εἰς τὸ διάστημα τοῦτο 5,636,000 δρ. διὰ τὴν ὁδοποιΐαν, ἐνῷ τὸ Κράτος ἐδαπάνησεν 793,000,000 δρ. εἰς τὰς ἄλλας αὐτοῦ ἀνάγκας, εἶναι ἐκ μέρους ἡμῶν ἀσύγγνωστον σφάλμα, διότι οὐδὲν ἕτερον μέσον, ὅσον ἡ συγκοινωνία, προάγει τὸν πλοῦτον τῶν ἐθνῶν.

Τοῦ ὑποβαλλομένου νομοσχεδίου σκοπὸς εἶναι νὰ κατασκευασθῶσιν ἐντὸς δεκαετίας 3,000 χιλιόμετρα ὁδῶν, δηλ. πεντάκις πλειότερα, ἀφ' ὅτι κατασκευάσθησαν εἰς 40 ἔτη. Τὸ ἔργον θέλει ἐκτεθῇ εἰς μειοδοσίαν ἐπὶ τῇ βάσει τῶν ὅρων, οὓς τὸ νομοσχέδιον περιλαμβάνει καὶ οἱ ὁποῖοι ἐμελετήθησαν ὑπὸ τῶν παρ' ἡμῖν ἀρίστων τῆς τέχνης ταύτης. Θέλει ἐκτεθῇ δὲ εἰς μειοδοσίαν ἔν τε τῇ Ἑλλάδι καὶ τῇ ἀλλοδαπῇ. Προετιμήθη δὲ ἡ παραχώρησις ὁλοκλήρου τοῦ ἔργου εἰς μίαν μόνην ἑταιρίαν, εἰς ἐκείνην ἥτις ἤθελεν ἐπινοήσει τὸν καταλληλότερον ὀργανισμὸν τῆς ἐπιχειρήσεως ὅπως προτείνῃ τοὺς μᾶλλον συμφέροντας ὅρους εἰς τὸ δημόσιον, διότι ἡ συγκέντρωσις τῶν μεγάλων ἐπιχειρήσεων εἰς χεῖρας ἑνὸς, ἕνεκα τῶν ὠφελειῶν τὰς ὁποίας ἡ μακρὰ διάρκεια καὶ τὸ ὅλον ἀντίτιμον τῶν ἔργων παρουσιάζει, δίδει τὴν εὐκολίαν εἰς τὸν ἕνα νὰ προσφέρῃ συμφερωτέρους ἡμῖν ὅρους.

Κατὰ τὸ νομοσχέδιον εἰς τὸν ἐργολάβον προσφέρονται ὡς προκαταβολὴ 2,000,000 δρ. αἱ ὁποῖαι ὑπάρχουσιν ἤδη, διότι κατὰ τὸν νόμον περὶ ὁδοποιΐας τὰ εἰσπραττόμενα χρήματα δὲν δύνανται νὰ δαπανηθῶσιν εἰμὴ δι' ἕκαστον δῆμον καὶ δι' ἑκάστην ἐπαρχίαν δι' ἣν εἰσεπράχθησαν· ὑπάρχει δὲ τὸ ποσὸν τοῦτο ἀδιάθετον, διότι οἱ δῆμοι καὶ αἱ ἐπαρχίαι δὲν δύνανται νὰ πωλήσωσι χρέωσιν αὐτῶν ἕνεκα τῆς μεταβλητότητος τῶν ποσῶν.

Ἡ προκαταβολὴ αὕτη θέλει δοθῇ μετὰ τὴν ἐγκατάστασιν τοῦ ἐργολάβου καὶ ἔναρξιν τῶν ἐργασιῶν ἐντὸς τῆς πρώτης τριμηνίας. Ἡ προκαταβολὴ ἐθεωρήθη ἀναγκαία, πρῶτον μὲν, διότι ἀτόκως προσφερομένη (καθὼς καὶ τὴν σήμερον τόκον δὲν παρέχει) εἰς τὸν ἐργολάβον θέλει ἐπενεργήσει ἐπὶ τῆς προσφορᾶς ἐν τῇ δημοπρασίᾳ, διότι οἱ συναγωνιζόμενοι θέλουσιν ἔχει ὑπ' ὄψιν τὴν εὐκολίαν ταύτην· δεύτερον δὲ, διότι κατὰ τὸ σύστημα τοῦ νομοσχεδίου ὁ ἐργολάβος δὲν λαμβάνει ἑκάστου εἴδους ὁδοποιΐας τὸ ἀντίτιμον, ἀλλὰ μόνον τὸν μέσον ὅρον τῆς τιμῆς τῶν τριῶν εἰδῶν τῆς ὁδοποιΐας, ἐθνικῆς, ἐπαρχιακῆς καὶ δημοτικῆς, ἤτις δὲν εἶναι ἴση. Ἑπομένως ὁ ἐργολάβος θέλει ἐκτελέσει κατὰ τὰ πρῶτα ἔτη, καθ' ἃ θέλουσιν ἐκτελεσθῇ τὰ δαπανηρότερα, ἤτοι ἡ ἐθνικὴ καὶ ἐπαρχιακὴ ὁδοποιΐα, ἔργα ἀνωτέρας ἀξίας ἀφ' ὅ,τι θέλει πληρώνεσθαι παρὰ τοῦ δημοσίου ταμείου. Εἰς τὸ νομοσχέδιον τοῦτο προσεπάθησα νὰ διατηρήσω, ὅσον εἶναι δυνατὸν, τὸ πνεῦμα τῆς ἰσότητος, τὸ ὁποῖον ἐπικρατεῖ καὶ πρέπει νὰ ἐπικρατῇ ἐπὶ ὁδοποιΐας· ἑπομένως καθιεροῦται διὰ τοῦ νομοσχεδίου ἡ ἀρχὴ ὅτι τὰ τῆς ὁδοποιΐας ἔργα θέλουσι γίνεσθαι εἰς ἑκάστην ἐπαρχίαν καὶ ἕκαστον δῆμον, ἀναλόγως τῆς σημερινῆς αὐτοῦ εἰσφορᾶς εἰς τὸ ταμεῖον τῆς ὁδοποιΐας. Ἡ δὲ διανομὴ θέλει γίνεσθαι ὑπὸ συμβουλίου ἀντιπροσωπεύοντος τὰς ἐπαρχίας. Τὸ συμβούλιον τοῦτο συγκροτεῖται ἐκ δύω μελῶν ἑκάστου ἐπαρχιακοῦ συμβουλίου ὑπὸ τὴν προεδρείαν τοῦ νομάρχου. Ἐξαιρεῖται ἡ ἐθνικὴ ὁδοποιΐα ὡς μὴ ὑπαγομένη εἰς τοὺς κανόνας τούτους, ἀλλ' εἰς τὴν ἐπιρροὴν γενικωτέρων λόγων καὶ συμφερόντων. Μία διάταξις εἰδικὴ ἀφορᾷ τοὺς νομοὺς τῆς Ἑπτανήσου. Εἰς τὴν Ἑπτάνησον, κύριοι, ὑπάρχουσιν ἤδη πολλὰ ἔργα ὁδοποιΐας τετελεσμένα καὶ ἡ ἀνάγκη δὲν εἶναι τοσοῦτον κατεπείγουσα ὡς ἐν τῷ λοιπῷ κράτει. Ἀλλὰ, δυνάμει τῆς ἀρχῆς τῆς ἰσότητος, δὲν ἐνόμισεν ἡ κυβέρνησις, ὅτι ἡ Ἑπτάνησος ὤφειλε νὰ συνεισφέρῃ διὰ τὴν ὁδοποιΐαν τοῦ ἄλλου κράτους. Διὰ τοῦ νόμου τούτου τὰ συνεισφερόμενα ὑπὸ τῆς Ἑπτανήσου διατίθενται ἀποκλειστικῶς δι' αὐτήν. Ἐν ταύτῃ ἑπομένως θέλουσι γίνει ἐπίσης ὅσα ἔργα ὁδοποιΐας θεωρηθῶσιν ἀναγκαῖα. Ἀλλὰ προσέτι δὲν θὰ βαρύνεται ἡ Ἑπτάνησος ὑπὸ τῶν διοδίων, ἀλλὰ τὰ διόδια θέλουν πληρώνεσθαι ἐκ τῆς διὰ τὴν ὁδοποιΐαν εἰσφορᾶς αὐτῆς. Προσέτι δὲ εἰς τὴν Ἑπτάνησον ἐπιτρέπεται κατ' ἐξαίρεσιν νὰ γίνωνται ἕτερα ἔργα κοινωφελῆ, οἷον λιμενικὰ, ἐκ τῶν ἐκ τῆς ὁδοποιΐας χρημάτων, ἅτινα ἤθελον κριθῇ ἀναγκαῖα.

Τὸ νομοσχέδιον τοῦτο αὐξάνει τοὺς πόρους τῆς ὁδοποιίας καὶ πρὸς τοῦτο προστίθεται ποσοστόν τι εἰς τοὺς ὑπάρχοντας φόρους. Ἡ εἰσφορὰ αὕτη ἀποκλειστικῶς προσφέρεται διὰ τὴν ὁδοποιΐαν καὶ δὲν θέλει ληφθῆ εἰμὴ μετὰ τὴν κατακύρωσιν τῆς ἐργολαβίας, καὶ ἐπομένως ἀπὸ τοῦ πρώτου ἔτους τῶν ἐργασιῶν. Ἐνομίσαμεν ὅτι προθύμως ὁ λαὸς θέλει δεχθῆ τὴν μικρὰν ταύτην αὔξησιν πρὸς ἀπόκτησιν τοῦ μεγάλου τούτου ἀγαθοῦ. Δὲν ἐθεωρήσαμεν δὲ θυσίαν τὴν πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦτον γινομένην ὑπὸ τοῦ λαοῦ συνεισφοράν, διότι θέλει ἀνταποδοθῆ ἐντὸς ὀλίγου εἰς αὐτὸν πολὺ πλουσιωτέρα. Ἐσυλλογίσθημεν δὲ ὅτι ἤθελεν εἶσθαι ἀρροσύνη ἐκ μέρους τῶν ὁπωσδήποτε συμπραττόντων εἰς τὴν κυβέρνησιν τοῦ τόπου νὰ προβλέπωμεν περὶ πασῶν τῶν λοιπῶν ἀναγκῶν αὐτοῦ, ν' ἀμελῶμεν δὲ ταύτην· σκεφθέντες δὲ μετὰ πολλῆς ἐπιμελείας τὸ ὑπάρχον σύστημα τῆς ὁδοποιίας καθὼς ἐπίσης τοὺς διαφόρους οἰκονομικοὺς συνδυασμοὺς πρὸς προμήθειαν τῶν ἀπαιτουμένων κεφαλαίων ἐπείσθημεν, ὅτι τὸ κάλλιστον μέσον εἶναι τὸ ὑπὸ τοῦ νομοσχεδίου καθιερούμενον τῆς αὐξήσεως κατά τι ποσοστὸν τῶν ὑπαρχόντων φόρων. Ἐὰν ἤθελε τὸ κράτος δανεισθῆ, κατ' ἐλάχιστον ὅρον ἠθέλαμεν δαπανήσει τὸ διπλάσιον τῆς ἀξίας ἑκάστου χιλιομέτρου· ἐάν, φέρ' εἰπεῖν, τὸ χιλιόμετρον τῆς ἐθνικῆς ὁδοῦ ἤθελεν ἔχει ἀξίαν 15000 δραχμῶν, ἠθέλαμεν δανειζόμενοι δαπανήσει 30000· ἐκτὸς τούτου οἱ ὑπάρχοντες πόροι τῆς ὁδοποιίας οὐδὲ κἂν ἀρκοῦσι πρὸς πληρωμὴν τοῦ τόκου καὶ τοῦ χρεωλυσίου, καὶ περιπλέον ἡ ἐξόφλησις ἤθελε γίνει ἐντὸς 30ετίας κατ' ἐλάχιστον ὅρον. Καὶ ταῦτα μὲν περὶ πόρων· ἐὰν δὲ πρὸς κατασκευὴν τῶν τρισχιλίων χιλιομέτρων ὁδῶν ἠθέλαμεν ἐμμείνει εἰς τὸ ὑπάρχον σύστημα τῆς ὁδοποιίας, αἱ ὁδοὶ αὗται ἤθελον κατασκευασθῆ μετὰ παρέλευσιν 77 ἐτῶν.

Μεταβαίνω ἤδη εἰς τὴν ὑποβολὴν τῶν συμβάσεων περὶ σιδηροδρόμων.

Οἱ σιδηρόδρομοι, ὡς γνωρίζετε, ἔχουσιν ὅλα τὰ πλεονεκτήματα τῶν ὁδῶν, ἤτοι πολλαπλασιάζουσι τὴν συγκοινωνίαν, πρὸς δὲ τούτῳ ἔχουσι τὴν ταχύτητα καὶ τὴν ἐλάττωσιν τῶν τιμῶν ὡς κύριον πλεονέκτημα. Ἡ ἔκτασις τῶν σιδηροδρόμων εἶναι τὴν σήμερον τὸ μέτρον δι' οὗ μετρεῖται ἡ δύναμις τῶν Ἐπικρατειῶν. Ἡ Ἀνατολὴ ἤρξατο πρὸ πολλοῦ νὰ ἐπιδίδεται εἰς τὴν κατασκευὴν αὐτῶν καὶ ὅλα τὰ Κράτη αὐτῆς ἀπέκτησαν σιδηροδρόμους καὶ ἀενάως καταγίνονται νὰ συνδέσωσι τὴν χώ-

ραν των μετὰ τοῦ πολιτισμένου κόσμου· μόνη δὲ ὑπελείφθη ἡ Ἑλλὰς ἐν τῇ προόδῳ ταύτῃ.

Οἱ σιδηρόδρομοι περὶ τῶν ὁποίων θὰ σκεφθῆτε, κύριοι, δὲν παρέχουσι τοῦτο μόνον τὸ ἀγαθόν· θέλουσι προσέτι συνδέσει τὴν χώραν ἡμῶν μετὰ τῆς ἑστίας τοῦ πολιτισμοῦ ἀπὸ τῆς ὁποίας πρὸς μεγίστην ἔλαβεν τοῦ κράτους χωριζόμεθα δι' ἀπεράντου ἐκτάσεως, καὶ προσέτι θέλουσι μεταβάλλει τὴν χώραν ταύτην εἰς τόπον διαβάσεως τῆς τε συγκοινωνίας καὶ τῆς ἐμπορίας μεταξὺ Ἀνατολῆς καὶ Δύσεως. Τοῦτο ὀφείλεται οὐχὶ εἰς τὴν ἱκανότητά τινος, ἀλλ' εἰς τὴν γεωγραφικὴν θέσιν τῆς χώρας ἡμῶν, τὴν ὁποίαν ἄνδρες περὶ τὴν ἐμποριαν δεινοὶ εὐφυῶς ἐξελέξαντο πρὸς κατασκευὴν σιδηροδρόμου.

Οἱ σιδηρόδρομοι, περὶ ὧν πρόκειται, εἰσὶ δύω, ὁ μὲν ἀπὸ Πειραιῶς μέχρι τῶν συνόρων παρὰ τὴν Λαμίαν, ὁ δὲ ἀπὸ Πόρτο Ράφτι διὰ τῶν Ἀθηνῶν, Ἐλευσῖνος, Μεγάρων, Κορίνθου, Αἰγίου, Πατρῶν, καὶ ἐκεῖθεν διὰ τοῦ Ῥίου καὶ Ἀντιῤῥίου, τοῦ Εὐήνου, τοῦ Μεσολογγίου, τοῦ Ἀχελώου καὶ τῆς Βονίτσης μέχρι τῆς ἀντικρὺ τῆς Πρεβέζης ἀκτῆς. Θέλω δὲ σᾶς ἐκθέσει ἐν ὀλίγοις τοὺς ἐμπορικοὺς συνδυασμοὺς ἐπὶ τῶν ὁποίων θεμελιοῦται ἡ ἰδέα τῆς κατασκευῆς τῶν δύω τούτων γραμμῶν.

Τὸ ταχυδρομεῖον τῶν Ἰνδιῶν κατέχει τὴν πρωτίστην θέσιν ἐν τῇ ἐμπορίᾳ· ἐπομένως ἡ χώρα, ἥτις ἤθελεν ἔχει τὸ πλεονέκτημα νὰ παρέχῃ πλείονα εὐκολίαν εἰς τὸ ταχυδρομεῖον τοῦτο, πλεονεκτεῖ ἐν τῇ ἐμπορίᾳ· τοῦτο δὲ τὸ πλεονέκτημα ἀπαντᾶται ἐν τῇ ἡμετέρᾳ χώρᾳ. Ἀπὸ τοῦ Λονδίνου μέχρι τῆς Ἀλεξανδρείας ὑπάρχουσι δύω ὁδοί, ἡ μὲν διὰ τῆς Μασσαλίας, ἡ δὲ διὰ τοῦ Βρίντισι. Θέλω συγκρίνει τὰς δύω ταύτας ὁδοὺς πρὸς τὴν ὁδὸν, ἥτις φέρει ἀπὸ Λονδίνου εἰς Ἀθήνας καὶ Ἀλεξάνδρειαν.

Ἀπὸ Λονδίνου μέχρις Ἀλεξανδρείας διὰ τοῦ Καλαί, τῶν Παρισίων καὶ τῆς Μασσαλίας εἶναι ὧραι θαλασσοπορίας 153 καὶ 3|4, κατὰ ξηρὰν δὲ 25, τὸ ὅλον ὧραι 178. Διὰ δὲ Πειραιῶς εἶναι κατὰ θάλασσαν μὲν ἀπόστασις ὡρῶν 53 καὶ 3|4, διὰ ξηρᾶς δὲ 78 καὶ 1|4, ἤτοι τὸ ὅλον ὧραι 127. Ὅθεν ὑπάρχει διαφορὰ ὡρῶν 51 ὑπὲρ τῆς ἡμετέρας χώρας. Προσθέσατε δὲ τὸ πλεονέκτημα, ὅτι ἡ κατὰ θάλασσαν πορεία εἶναι διὰ τῆς ἡμετέρας χώρας κατὰ 100 ὥρας συντομωτέρα. Ἀπό τινων ἐτῶν, ὡς γινώσκετε, τὸ ταχυδρομεῖον τῶν Ἰνδιῶν διέρχεται διὰ τῆς Ἰταλίας· ἡ ὁδὸς παρέχει πλείονας ὠφελείας ἀφ' ὅσας ἡ διὰ Μασσαλίας, καὶ διὰ τοῦτο ἡ τελευταία αὐτὴ ἐγκαταλείφθη· τοῦτο δὲ πρέπει νὰ μᾶς ἐνθαῤῥύνῃ, ὅτι ἐὰν ἡ

ἡμετέρα παρέχῃ ἔτι πλείονας ὠφελείας τῆς Ἰταλικῆς, ἡ ἐμπορία, ἡ ὁποία δὲν ἔχει καρδίαν, ἀλλὰ μόνον νοῦν καὶ ὑπολογισμούς, ἐντεῦθεν θὰ τραπῇ, διαχαράττουσα νέαν πορείαν, καὶ θὰ προτιμήσῃ τὴν ἡμετέραν ταύτην ὁδὸν, ὡς πρὸ μικροῦ ἐγκατέλειψε τὴν διὰ Μασσαλίας καὶ ἐτράπη πρὸς τὴν Ἰταλίαν. Ἀπὸ Λονδίνου διὰ Παρισσίων εἰς Βρεντίσιον καὶ ἀπὸ Βρεντισίου εἰς Ἀλεξάνδρειαν εἶναι πορεία διὰ θαλάσσης ὥραι 84, διὰ ξηρᾶς δὲ 56 καὶ 3|4, τὸ ὅλον ὥραι 140 καὶ 3|4· ἑπομένως διαφορὰ ὑπὲρ τῆς διὰ Πειραιῶς διαβάσεως ὥραι 12, ἐλάττωσις δὲ τοῦ κατὰ θάλασσαν ταξειδίου ὡρῶν 30. Γνωρίζετε δὲ πάσαν ἡ ἐμπορία τὴν σήμεραν ἐπιδιώκει τὴν συντομίαν τῶν ἀποστάσεων καὶ προτιμᾷ τὴν διὰ ξηρᾶς μᾶλλον ἢ τὴν διὰ θαλάσσης ὁδὸν, ἡ ὁποία καὶ δαπανηροτέρα εἶναι καὶ ἐπικινδυνωδεστέρα. Τὸ νὰ λάβωσι δὲ μέρος ἀμέσως εἰς τὸν ἑλληνικὸν σιδηρόδρομον τοῦτον ἐκ τῶν πρωτίστων κεφαλαιούχων καὶ τραπεζιτῶν τῆς Εὐρώπης, ἐμφαίνει, ὅτι ὁ ὑπολογισμὸς τῶν ἱδρυτῶν εἶναι καλῶς θεμελιωμένος καὶ ὅτι τὸ προσδοκώμενον ἀποτέλεσμα θέλει ἐπέλθει.

Ἡ δευτέρα ὁδὸς βασίζεται ἐπὶ τῆς ἰδέας τοῦ νὰ συνδεθῇ ὁ Εὐβοϊκὸς κόλπος μὲ τὸν Ἀδριατικὸν διὰ τοῦ ἀκροτάτου πρὸς ἀνατολὰς λιμένος τῆς Ἑλλάδος καὶ τοῦ ἀκροτάτου δυτικοῦ, διότι ὁ σύνδεσμος οὗτος θέλει ἐπιφέρει σπουδαίαν ἐλάττωσιν τῆς ἀποστάσεως μεταξὺ ἀνατολῆς καὶ δύσεως. Ἡ ἀπόστασις μεταξὺ τοῦ ἀκρωτηρίου Σπαρτιβέντο, ὅπερ εἶναι τὸ μεσημβρινώτατον ἀκρωτήριον τῆς Ἰταλικῆς χερσονήσου, μέχρι Κωνσταντινουπόλεως διὰ τοῦ Ταινάρου, εἶναι ὡρῶν 82, ἡ δὲ διάβασις διὰ τῆς Ἑλλάδος εἶναι μόνον ὡρῶν 61, ἤτοι διαφορὰ ὡρῶν 21. Ἀπὸ τοῦ αὐτοῦ ἀκρωτηρίου εἰς Σμύρνην ἐν μὲν τῇ πρώτῃ περιπτώσει ἀπαιτοῦνται ὥραι 64, ἐν δὲ τῇ δευτέρᾳ 48, διαφορὰ ὡρῶν 16. Ἀπὸ Τεργέστης εἰς Κωνσταντινούπολιν, ὡς ἔχουσι τὰ πράγματα σήμερον, ἀπαιτοῦνται ὥραι 117, διὰ δὲ τῆς Ἑλλάδος 95, διαφορὰ 22 ὡρῶν· ἀπὸ δὲ Τεργέστης εἰς Σμύρνην ἀπαιτοῦνται ἤδη ὥραι 100, διὰ δὲ τῆς Ἑλλάδος θέλουσιν ἀρκεῖ ὥραι 79, ἤτοι διαφορὰ ὡρῶν 21. Τέλος μεταξὺ Βριντισίου καὶ Κωνσταντινουπόλεως χρειάζονται σήμερον ὥραι 80, μέχρι δὲ Σμύρνης 64, ἐνῷ διὰ τῆς Ἑλλάδος ἀρκοῦσιν ὥραι 58 εἰς τὴν πρώτην περίπτωσιν, καὶ 44 εἰς τὴν δευτέραν.

Οὕτως ὁ δεύτερος σιδηρόδρομος θέλει κατασταθῇ ἀμέσως διεθνὴς, διότι ἡ ἐμπορία τῆς Δύσεως ἡ φθάνουσα μέχρι Βρεντισίου, ἀντὶ νὰ ἐξακολουθήσῃ ὡς σήμερον πορευομένη διὰ θαλάσσης πρὸς τὴν Ἀνατολὴν, καὶ διατρέχουσα τοὺς κινδύνους τοῦ Ταινάρου καὶ τὰς δι' αὐτοῦ μακρὰς ἀποστάσεις, θέλει διὰ τοῦ Βρεντισίου πορεύεται ἀντικρὺ, ἐπὶ τῆς χώρας τῆς Ἑλλάδος, ὅπως ἐξακολουθήσῃ τὴν πορείαν της διὰ τὴν Ἀνατολήν. Ἡ δὲ Ἑλλὰς θέλει προσελκύσει τὴν πρὸς Ἀνατολὴν ἐμπορίαν τῆς Δύσεως καὶ τ' ἀνάπαλιν.

Παρεκτὸς τῶν πλεονεκτημάτων τούτων οἱ δύω οὗτοι σιδηρόδρομοι θέλουσι παράσχει ἀπείρους ὠφελείας εἰς τὸ ἐσωτερικὸν, διότι διερχόμενοι διὰ πολλῶν ἐπαρχιῶν, ὧν αἱ μὲν εἰσὶν ἄγονοι, αἱ δὲ εὔφοροι, καὶ ὧν τινες περιέχουσι δάση καὶ μέταλλα καὶ ἄνθρακας ἀνωφελῆ τὴν σήμερον, θέλουσιν ἐντὸς ὀλίγου αὐξήσει τὸν ἐθνικὸν καὶ τὸν δημόσιον πλοῦτον, καὶ οὐδεμία ὑπάρχει ἀμφιβολία, ὅτι ἐντὸς βραχυτάτου χρόνου ἡ ὄψις τῆς Ἑλλάδος θέλει διὰ τῶν σιδηροδρόμων τούτων μεταβληθῇ.

Ὅταν ἐκλήθημεν εἰς τὸ ὑπουργεῖον εὕρομεν ἐκκρεμεῖς διαπραγματεύσεις περὶ τοῦ σιδηροδρόμου μεταξὺ Πειραιῶς καὶ Λαμίας· διεπραγματεύοντο τότε ἐπὶ τῇ βάσει 22,000,000 καὶ ἡ φιλονικεία ὑπῆρχε μεταξὺ δραχμῶν καὶ φράγκων. Ἡ Κυβέρνησις ὡρίμως σκεφθεῖσα τοὺς ὅρους τῆς διαπραγματεύσεως παρήτησεν αὐτοὺς καὶ ἐκήρυξεν ἔκπτωτον τὸν ἐργολάβον Πιάτ, ὁ ὁποῖος κατὰ τὸ 1870 εἶχε συνομολογήσει σύμβασιν μετὰ τῆς Ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως, τὴν ὁποίαν δὲν εἶχεν ἐκτελέσει, καίτοι 4 ἔτη εἶχον παρέλθει, διότι ὁ κ. Πιάτ, ἄριστος ὢν μηχανικὸς δὲν ἠδύνατο νὰ κατασκευάσῃ τὸν σιδηρόδρομον ἄνευ τῆς συνδρομῆς τραπεζίτου τινός, ἢ μᾶλλον εἰπεῖν ἑταιρίας τραπεζιτῶν. Μετά τινα δὲ χρόνον ἠρχίσαμεν ἐκ νέου διαπραγματεύσεις μετὰ τοῦ κ. Συγγροῦ δι' ἑαυτὸν καὶ ὡς ἀντιπροσώπου τῆς **Banque de Constantinople**, ἔχοντος συνεννόησιν καὶ μετὰ διαφόρων ἄλλων τραπεζιτῶν, ὧν τινες ἐν Παρισίοις, καὶ ἀπελήξαμεν εἰς τὸ ἀποτέλεσμα τοῦ νὰ ἐλαττώσωμεν τὴν ἐπιχορήγησιν ταύτην εἰς 13 μόνον ἑκατομμύρια, τὰ ὁποῖα νὰ χορηγήσωμεν οὐχὶ ἀνεπιστρεπτεί. Ἐὰν ὁ σιδηρόδρομος εἰσπράττῃ καθαρὸν εἰσόδημα 1,500,000 φρ. ἡ κυβέρνησις ἔχει τὸ δικαίωμα νὰ λαμβάνῃ 2 1/2 0/0 ἐπὶ τοῦ κεφαλαίου τῶν 15,000,000 ἐκ τοῦ περιπλέον εἰσοδήματος. Ἑπομένως ἐὰν ὁ σιδηρόδρομος δίδῃ 5 0|0 ἐπὶ τοῦ κεφαλαίου τῶν δαπανῶν τῆς κατασκευῆς συμπληροῦται τὸ ἓν ἥμισυ ἑκατομμύριον, εἶναι δὲ τὸ 5 0|0 κατώτερον τῶν δικαίων προσδοκιῶν μας.

Δὲν ἐδείξθημεν δὲ τὴν χορήγησιν τῶν 50,000 στρεμμάτων

γῆς, τὴν ὁποίαν καὶ πρὸς τὸν κ. Πιάτ ἡ πρώτη σύμβασις εἶχε παραχωρήσει, καὶ ἐξηκολούθει πάντοτε νὰ ζητῇ ὁ νέος τραπεζίτης· καθὼς ἐπίσης καὶ ἄλλους ὅρους τῆς παλαιᾶς συμβάσεως ἐξελτιώσαμεν, καὶ πολλὰς ἐλάβαμεν ἐγγυήσεις. Ἐὰν δὲ κατὰ τὴν συζήτησιν τῆς συμβάσεως ταύτης ἤθελον ζητηθῇ πλείονες πληροφορίαι, ὅσον ἀφορᾷ τὸν σιδηρόδρομον τοῦτον, καὶ πρὸ πάντων περὶ τῶν χορηγήσεων, αἵτινες δίδονται ἐν ὁμοίαις περιστάσεσιν ἐν Εὐρώπῃ, θέλω δώσει πλείονας διασαφήσεις, ἃς ἤδη θεωρῶ περιττάς.

Εἰς τὸν δεύτερον σιδηρόδρομον, ὅστις ἀρχόμενος ἀπὸ τὸ Πόρτο-Ράφτι καταλήγει εἰς Πάτρας, καὶ ἐκεῖθεν θέλει διέρχεται ἡ ἀμαξοστοιχία ἐπὶ πλοίου πρὸς τοῦτο (Bac) καὶ ἐκεῖθεν εἰς τὸν κόλπον τῆς Ἄρτης, ἐπ' αὐτοῦ τοῦ σιδηροδρόμου καθιερώθησαν δύο συστήματα, ἐκ τῶν ὁποίων δύναται κατ' ἐκλογήν της ἡ κυβέρνησις νὰ ἀκολουθήσῃ ὁπότερον θελήσῃ. Τὸ πρῶτον εἶναι ἡ ἐγγύησις τῆς κυβερνήσεως μέχρις 6 0|0 τόκου ἐπὶ τοῦ κεφαλαίου τῶν δαπανῶν τῆς τοῦ σιδηροδρόμου κατασκευῆς, ἤτοι νὰ ἐγγυηθῇ ἡ κυβέρνησις ὅτι, ἐὰν δὲν ἀπολαμβάνῃ ἡ ἑταιρία αὕτη 6 0|0 ἐπὶ τοῦ κεφαλαίου τῶν δαπανῶν νὰ συμπληροῖ αὕτη τὸ ἐλλεῖπον· ἐὰν ἀπολαμβάνῃ, φέρ' εἰπεῖν, 3 0|0 νὰ πληρόνῃ τὸ δημόσιον ἄλλα 3· ἐὰν δὲ δὲν ἀπολαμβάνῃ τίποτε νὰ πληρόνῃ 6 0|0. Ἐλήφθη δὲ ἡ πρόνοια νὰ ὁρισθοῦν αἱ δαπάναι ὥστε, καὶ ἐὰν πλείονες ἐξοδευθῶσι, νὰ μὴ ἐπεκτείνεται ἡ ἐγγύησις τῆς κυβερνήσεως· ὡρίσθη δὲ ἡ ἔκτασις εἰς 300 χιλιόμετρα, ἐνῷ εἶναι μεγαλειτέρα, καὶ περιωρίσθη ἡ δαπάνη εἰς 120,000 φρ. τὸ χιλιόμετρον, εἰς τρόπον ὥστε ἡ ἐγγύησις τῆς κυβερνήσεως δὲν ἐκτείνεται πέραν τῶν τριάκοντα ἓξ ἑκατομμυρίων φράγκων.

Ἀλλὰ πλὴν τούτου συνωμολογήθη ὅτι, ὅταν κατασκευασθῇ ὁ σιδηρόδρομος μέχρι Πατρῶν καὶ ἐντὸς τριῶν μηνῶν ἀπὸ τῆς παραδόσεως αὐτοῦ εἰς τὴν χρῆσιν τοῦ κοινοῦ, ἡ κυβέρνησις ἔχει τὸ δικαίωμα ἀντὶ τοῦ συστήματος τῆς ἐγγυήσεως νὰ προτιμήσῃ τὸ τῆς ἐπιχορηγήσεως, κατὰ τὸ συνομολογηθὲν ἐπὶ τοῦ σιδηροδρόμου τῆς Λαμίας· ἑπομένως ἡ κυβέρνησις ἔχει τὸ δικαίωμα νὰ δηλώσῃ εἰς τὴν ἑταιρίαν, ὅτι ἀναδέχεται νὰ πληρώσῃ εἰς αὐτὴν 18,000,000 φράγκα μὲ τὸ δικαίωμα τῆς ἀπολήψεως 2 1|2 0|0. Ἐναπόκειται λοιπὸν εἰς τὴν κυβέρνησιν νὰ προτιμήσῃ τὸ ἓν ἐκ τῶν δύο. Ἐὰν ὑποθέτῃ ὅτι ὁ σιδηρόδρομος οὐδὲν θέλει ἀποδίδει τῇ ἑταιρίᾳ κέρδος, τότε φυσικῷ τῷ λόγῳ τὸ δεύτερον σύστημα τῆς ἐπιχορηγήσεως εἶναι προτιμώτερον· διότι ἡ δαπάνη διὰ τοῦ 6 0|0 θέλει ἀναβαίνει εἰς 1,800,000 κατ'

ἔτος, ἐνῷ διὰ τοῦ ἄλλου συστήματος θέλει εἶσθαι ὀλίγον τι ἀνωτέρα τοῦ ἡμίσεως, ἐὰν ὑπολογίσωμεν τὸν τῆς ἐπιχορηγήσεως τόκον εἰς 7 0|0. Ἀμφότερα ὅμως τὰ συστήματα ἀποληγουσιν εἰς τὸ αὐτό· διότι τὸ μὲν πρῶτον μᾶς ὑποχρεοῖ νὰ συμπληρῶμεν μόνον τὸ 6 0|0, δὲν εἶναι δὲ πιστευτὸν ὅτι ὁ σιδηρόδρομος οὐδὲν θέλει ἀπολαμβάνει κέρδος· τὸ δὲ δεύτερον σύστημα ἐπιτρέπει ἅμα ὁ σιδηρόδρομος εἰσπράττει 5 0|0, τότε ἡ κυβέρνησις νὰ εἰσπράττῃ καὶ αὐτὴ χρεωλύσιον πρὸς 2 1|2 0|0.

Αὐτοὶ εἶναι, κύριοι, οἱ δύο σιδηρόδρομοι τῶν ὁποίων τὰς συμβάσεις σήμερον ὑποβάλλω. Παρατηρῶ συγχρόνως ὅτι ἡ σύμβασις τοῦ σιδηροδρόμου μεταξὺ Πειραιῶς καὶ Λαμίας πρέπει νὰ προηγηθῇ πάσης ἄλλης ἐργασίας, διότι ἐν τῇ συμβάσει εἶναι προσδιωρισμένη προθεσμία τετράμηνος λήγουσα ἐντὸς τοῦ Μαΐου· ἂν καὶ δὲν ἔχω ἀμφιβολίαν ὅτι ἡ ἑταιρία δὲν θέλει ζητήσει νὰ ὠφεληθῇ ἐκ τούτου.

ΤΙΝΕΣ. Καὶ τοὺς δύο.

ΔΕΛΙΓΕΩΡΓΗΣ. Ἐγὼ ἀνέφερα τὴν περίστασιν ἥτις ὑπάρχει. Ἡ σπουδή, ἐὰν ὑπάρξῃ εἰς τὴν Βουλὴν τὸ πνεῦμα τῆς ἀποδοχῆς τῶν ὑποβληθέντων, ἔσεται ὠφέλιμος διότι ἀπὸ τῆς ἐπιψηφίσεως ἄρχονται ὅλαι αἱ προθεσμίαι καὶ πρὸ πάντων ἡ τῆς ἐνάρξεως τῶν ἔργων, διότι νομίζω ὅτι τοῦ σιδηροδρόμου τῆς Λαμίας ἐντὸς 5 μηνῶν, τοῦ δὲ δευτέρου ἐντὸς 5 ἢ 6 πρέπει ν' ἀρχίσῃ ἡ κατασκευή· ἐὰν ἡ Βουλὴ δὲν ἔχῃ τὸ πνεῦμα αὐτό, ἐὰν φρονῇ ὅτι αἱ περὶ σιδηροδρόμων συμβάσεις αὗται δὲν πρέπει νὰ γίνωσι δεκταί, δὲν ὠφελεῖ βεβαίως τότε ὅ,τι εἶπον πρὸ μικροῦ.

Τὴν ἐξακολούθησιν τῆς ὑποβολῆς τῶν ἄλλων νομοθετημάτων, παρακαλῶ τὴν Βουλὴν νὰ μοὶ ἐπιτρέψῃ αὔριον, διότι ἤδη ἐκουράσθην καὶ πάσχω ὀλίγον.»

«ΝΟΜΟΣΧΕΔΙΟΝ

Περὶ ἐγκρίσεως τῶν μετὰ τῆς Γεν. Πιστωτικῆς Τραπέζης τῆς Ἑλλάδος ἀπὸ 2 Νοεμβρίου 1872 καὶ 17 Μαΐου 1873 συμβάσεων καὶ τῆς ἀπὸ 18 Μαΐου Συμβάσεως μετὰ τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης τῆς Ἑλλάδος.

Ἄρθρον 1.

Ἐγκρίνονται καὶ ἐπικυροῦνται αἱ συνομολογηθεῖσαι συμβάσεις·

α.) Τὴν 2 Νοεμβρίου 1872 μεταξὺ τοῦ ὑπουργοῦ τῶν Ἐσω-

τερικῶν ἀφ' ἑνὸς καὶ τῶν ἱδρυτῶν τῆς Γεν. Πιστωτικῆς Τραπέζης τῆς Ἑλλάδος ἀφ' ἑτέρου, ἐξ ἄρθρων 17.

δ'.) Τὴν 17 Μαΐου 1873 μεταξὺ τοῦ Προέδρου τοῦ ὑπουργικοῦ Συμβουλίου καὶ τῶν ὑπουργῶν τῶν Ἐσωτερικῶν καὶ Οἰκονομικῶν ἀφ' ἑνὸς, ὡς ἀντιπροσώπων τῆς κυβερνήσεως, καὶ τοῦ κ. Εὐαγ. Βαλτατζῆ ἀφ' ἑτέρου, ὡς ἀντιπροσώπου τῆς Γεν. Πιστωτικῆς Τραπέζης τῆς Ἑλλάδος, ἐξ ἄρθρων 5.

γ'.) Τὴν 18 Μαΐου 1873 μεταξὺ τοῦ Προέδρου τοῦ ὑπουργικοῦ Συμβουλίου καὶ τῶν ὑπουργῶν τῶν Ἐσωτερικῶν καὶ Οἰκονομικῶν ἀφ' ἑνὸς, ὡς ἀντιπροσώπων τῆς κυβερνήσεως, καὶ τοῦ κ. Μ. Ρενιέρη Διοικητοῦ τῆς ἐθνικῆς Τραπέζης τῆς Ἑλλάδος ἀφ' ἑτέρου, ἐξ ἄρθρων 7.

Τῶν συμβάσεων τούτων ἕπονται τὰ κείμενα.

Ἄρθρον 2.

Πρὸς ἐκτέλεσιν τοῦ ἄρθρου 4 τῆς ἀπὸ 18 Μαΐου ε. ε. συμβάσεως μεταξὺ τῆς Κυβερνήσεως καὶ τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης τῆς Ἑλλάδος χορηγεῖται πίστωσις δραχ. 6,489,840 καταλογιζομένη εἰς τὴν χρῆσιν 1873 καὶ ὑπὸ εἰδικὸν κεφάλαιον τοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν ὑπουργείου «Ἀπόσβεσις ἐκ τοῦ δανείου 9,000,000 φράγκων.»

Ἐν Ἀθήναις, τῇ 23 Μαΐου 1872.

Ὁ ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν
Δ. ΧΡΗΣΤΙΔΗΣ.

Ὁ ὑπουργὸς τῶν Ἐσωτερικῶν
Ε. ΔΕΛΗΓΕΩΡΓΗΣ.

ΣΥΜΒΑΣΙΣ

Περὶ παραχωρήσεως δικαιώματος τῇ Γενικῇ Πιστωτικῇ Τραπέζῃ τῆς Ἑλλάδος πρὸς ἔκδοσιν Τραπεζικῶν Γραμματίων.

Μεταξὺ τοῦ Κ. Ἐπ. Δεληγεώργη ὑπουργοῦ τῶν Ἐσωτερικῶν καὶ Δ. Χρηστίδου ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν ἀφ' ἑνὸς, καὶ τῶν Κ. Εὐ. Βαλτατζῆ, Γεωρ. Ζαφειροπούλου, Ἰω. Σισμάνογλου, Ἀριστ. Βαλτατζῆ, Στερ. Α. Ῥάλλη, Πέτρου Μ. Καμάρα, Ἀμβροσίου Π. Μαυροχορδάτου, Ζαννῆ Στεφάνοβικ, Παντιᾶ Σεκιάρη, Θεοδ. Μ. Μαυροχορδάτου, Μενελάου Ι. Νεγρεπόντη, Ὀδυσσέως Ἰω. Νεγρεπόντη (ὡς διευθυντοῦ τοῦ ὑπὸ τὴν ἐπωνυμίαν τοῦ ἐν Γαλαζίῳ ἐμπορικοῦ οἴκου, τῆς ἐν Βιέννῃ Τραπέζης, Verein Bank (Φεράϊν Μπάγκ), Ἀνδρέου Συγγροῦ, τῆς ἐν Κωνσταντινουπόλει Τραπέζης ὑπὸ τὴν ἐπωνυμίαν «Τράπεζα Κωνσταντινουπόλεως», Ἀνδρέου Α. Βαλλιάνου, Γεωργίου Ζαρείφη, Μιχαὴλ Ἰακώβου Νεγρεπόντη, Θεοδώρου Π. Ῥοδοκανάκη, Παναγιώτου Χ. Γουμαλίκου, Γρηγορίου Γ. Μαρασλῆ, Γεωργίου Βουτζινᾶ, Πέτρου Α. Μωραΐτίνη, Ἰωάννου Σκαλτσούνη, Παντολέοντος Θεολόγη, Ἀριστείδου Παπούδωρ, Ἰω. Ἀντωνιάδου, Κωνσταντίνου Στ. Βούρου ἀφ' ἑτέρου,

Συνεφωνήθησαν τὰ ἑπόμενα·

Ἄρθρον 1.

Χορηγεῖται εἰς τὴν Γενικὴν Πιστωτικὴν Τράπεζαν τῆς Ἑλλάδος, ὑπὸ τὸν ὅρον τῆς ἐγκρίσεως τῆς νομοθετικῆς ἐξουσίας τὸ δικαίωμα νὰ ἐκδίδῃ ἐν ταῖς ἑπτὰ Νήσοις τῆς πρώην Ἰονίου Πολιτείας Τραπεζικὰ γραμμάτια, φέροντα τὴν ἡμέραν καὶ τὸν τόπον τῆς ἐκδόσεως, πληρωτέα εἰς τὸν ἐπιφέροντα, ἐν ὄψει, ἀτόκως καὶ διὰ κυκλοφοροῦντος καὶ διατετυπημένου νομίσματος καὶ ὑπογεγραμμένα παρὰ τοῦ παρ' αὐτῇ Β. Ἐπιτρόπου, τοῦ Διευθυντοῦ καὶ τοῦ Ταμίου αὐτῆς.

Ἄρθρον 2.

Τὰ προειρημένα Τραπεζικὰ γραμμάτια οὐδέποτε θέλουσιν ἔχει ὑποχρεωτικὴν κυκλοφορίαν.

Ἄρθρον 3.

Τὸ κεφάλαιον τῆς Γενικῆς Πιστωτικῆς Τραπέζης, περὶ οὗ διαλαμβάνει τὸ ἄρθρον 3 τοῦ ὑπ' ἀριθ. 15167 τῆς 5 Ὀκτωβρίου 1872 τοῦ Συμβολαιογράφου Ἀθηνῶν Κ. Ἀφεντάκη καταστατικοῦ τῆς ἑταιρίας συμβολαίου θέλει καταβληθῆ ὁλόκληρον εἰς κυκλοφοροῦν νόμισμα ἐντὸς ἑνὸς ἔτους ἀπὸ τῆς νομοθετικῆς κυρώσεως τῆς παρούσης Συμβάσεως, μόνον δὲ μετὰ τὴν καταβολὴν τοῦ ἡμίσεως κεφαλαίου, γεννησομένην κατὰ τὰς προθεσμίας τοῦ εἰρημένου ἄρθρου, δύναται ἡ Γενικὴ Πιστωτικὴ Τράπεζα νὰ ἐκδώσῃ Τραπεζικὰ γραμμάτια, κατὰ τὸ ἄρθρον 1 τῆς παρούσης.

Ἄρθρον 4.

Ἐὰν αἱ διατάξεις τοῦ προηγουμένου ἄρθρου δὲν ἐκτελεσθῶσιν, ἡ ἄδεια τοῦ ἐκδίδειν Τραπεζικὰ γραμμάτια θεωρεῖται ὡς αὐτοδικαίως πεπαυμένη.

Ἄρθρον 5.

Ἐκ τῶν ἐργασιῶν τῆς Γενικῆς Πιστωτικῆς Τραπέζης, περὶ ὧν διαλαμβάνει τὸ 6 ἄρθρον τοῦ καταστατικοῦ αὐτῆς συμβολαίου ἐν ἐδαφ. δ'. καὶ ε. καταργοῦνται·

α.) Ἡ ἀγορὰ καὶ πώλησις δι' ἴδιον τῆς ἑταιρίας λόγον ἢ ἡ ἀναδοχὴ παραγγελιῶν ἐπὶ προμηθείᾳ ἐμπορευμάτων ὡς ἐπίσης

τὰ ὑπὸ τὴν ἀόριστον ἔκφρασιν «ἢ ἄλλων οἱωνδήποτε παραγγελιῶν ἐκ τοῦ ἐσωτερικοῦ ἢ τοῦ ἐξωτερικοῦ» διαλαμβανόμενα.

δ'.) Ἡ ἀγορὰ μετοχῶν ἑταιριῶν μὴ ἐγκεκριμένων ὑπὸ τῆς Κυβερνήσεως.

Ἄρθρον 6.

Δάνεια ἢ πιστώσεις δι' ἀνοικτῶν λογαριασμῶν ἐπὶ ἐνεχύρῳ μετοχῶν ἑταιριῶν, ἀντικείμενον ἐχουσῶν ἀσφαλείας, ναυτοδάνεια καὶ πᾶν ἄλλο περὶ τυχηρῶν ἐπιχειρήσεων συμβόλαιον, δὲν ἐπιτρέπονται ἄνευ εἰδικῆς ἐγκρίσεως τοῦ Β. Ἐπιτρόπου· κατὰ τοῦτο μεταρρυθμίζεται τὸ εδ. ή. τοῦ ἄρθρου 6 τοῦ εἰρημένου καταστατικοῦ.

Ἄρθρον 7.

Εἰς τὰς ἐργασίας, περὶ ὧν διαλαμβάνουσι τὰ ἐδάφια θ'. ι. ιά. καὶ ιβ'. τοῦ καταστατικοῦ, δὲν δύναται ἡ Γενικὴ Πιστωτικὴ Τράπεζα νὰ διαθέσῃ πλέον τοῦ ἑνὸς τετάρτου τοῦ καταβεβλημένου μετοχικοῦ αὐτῆς κεφαλαίου, ὅπερ δὲν λαμβάνεται ὑπ' ὄψιν εἰς τὴν ἐπιμέτρησιν τοῦ ποσοῦ μέχρι τοῦ ὁποίου, κατὰ τὸ ἑπόμενον ἄρθρον, ἐπιτρέπεται τῇ Τραπέζῃ ταύτῃ νὰ ἐκδίδῃ Τραπεζικὰ γραμμάτια.

Πρὸς ἐπιχείρησιν τῶν πράξεων τούτων ἀπαιτεῖται ἡ ἔγκρισις τοῦ Β. Ἐπιτρόπου.

Ἄρθρον 8.

Ἡ ἀξία ἑκάστου τραπεζικοῦ γραμματίου δὲν δύναται νὰ ἦναι κατωτέρα τῶν τριάκοντα (30) δραχμῶν, πλὴν ἐὰν τοῦτο ἐπιτραπῇ διὰ Β. Διατάγματος καὶ εἰς τὴν Ἰονικὴν Τράπεζαν· ἡ δὲ ὁλικὴ ἀξία αὐτῶν οὐδέποτε δύναται νὰ ὑπερβῇ τὸ πραγματικῶς καταβληθὲν μετοχικὸν κεφάλαιον καὶ τὸ τυχὸν ἀποθεματικόν, ἐξαιρουμένου τοῦ εἰς εἰδικὰς ἐργασίας προωρισμένου, κατὰ τὸ ἄρθρον 7 τῆς παρούσης συμβάσεως.

Τὸ ταμεῖον τῆς Ἑταιρίας πρέπει πάντοτε νὰ ἔχῃ εἰς κυκλοφοροῦν νόμισμα ποσότητα ἀντιστοιχοῦσαν πρὸς τὸ τρίτον τῶν ἐν κυκλοφορίᾳ γραμματίων. Ἐννοεῖται δὲ προσέτι ὑπέγγυος πρὸς ἀσφάλειαν τῶν ἄλλων δύο τρίτων ἴση ἀξία ἐκ τῶν πιστωτικῶν ἐγγράφων, τῶν εἰς τὴν Τράπεζαν ἀνηκόντων, πλὴν τῶν προερχομένων ἐκ τῶν ἐργασιῶν, περὶ ὧν διαλαμβάνει τὸ ἄρθρον 7 τῆς παρούσης, δι' ὃ ῥητὴ περὶ πάντων τούτων δήλωσις πρέπει νὰ ὑπάρχῃ εἰς τὰ βιβλία τῆς Τραπέζης.

Τὸ δὲ εἰς ἐμράνισιν πληρωτέον παθητικὸν τῆς Τραπέζης συγκείμενον ἐκ τραπεζικῶν ἐν κυκλοφορίᾳ γραμματίων καὶ ἀνοικτῶν λογαριασμῶν ἢ ἄλλων ἐπιχειρήσεων δὲν δύναται νὰ

ἦναι ἀνώτερον τοῦ τριπλασίου τοῦ μεταλλικοῦ ἐναποταμιεύματος.

Τὸ ὑπόλοιπον τοῦ ἐν γένει παθητικοῦ τῆς Τραπέζης θέλει ἀντιπροσωπεύεσθαι εἰς τὸ ταμεῖόν της ἀπὸ ἐμπορικὰ γραμμάτια καὶ ὁμολογίας μὲ προθεσμίαν ὄχι μακροτέραν τῶν 6 μηνῶν καὶ φέροντα καὶ ἑνὸς τοὐλάχιστον ἐμπόρου ἢ τραπεζίτου ὑπογραφήν· θέλει δὲ προσέτι ἀντιπροσωπεύεσθαι ἐκ τῶν πιστωτικῶν ἐγγράφων, περὶ ὧν διαλαμβάνουσι τὰ ἐδάφ. θ'. ι. ιά. καὶ ιβ'. τοῦ ἄρθρου 6 τοῦ καταστατικοῦ, φυλαττομένης πάντοτε τῆς διατάξεως τοῦ ἄρθρου 7 τῆς παρούσης συμβάσεως.

Τὸ ὅλον τῶν παρὰ τῆς Τραπέζης ὀφειλομένων ποσοτήτων διὰ τὰ εἰς κυκλοφορίαν τραπεζικὰ γραμμάτια, διὰ τὰ παραδοθέντα εἰς αὐτὴν κεφάλαια δι' ἀνοικτοῦ λογαριασμοῦ καὶ διὰ πᾶσαν ἄλλην παρακατάθεσιν χρημάτων, ἀφαιρέσει τοῦ ἐναποταμιεύματος, δὲν πρέπει νὰ ὑπερβαίνῃ τὰ πραγματικά της κεφάλαια.

Ἄρθρον 9.

Ἡ Γενικὴ Πιστωτικὴ Τράπεζα δὲν προεξοφλεῖ εἰμὴ γραμμάτια ἐμπορικὰ ἐπὶ σφραγιστοῦ χάρτου, μὲ προθεσμίαν μὴ ὑπερβαίνουσαν τοὺς ἓξ μῆνας, καὶ φέροντα ὑπογραφὰς ἐμπόρων ὁμολογουμένως ἀξιοχρέων, ἐξ ὧν ὁ εἷς νὰ ἦναι ἀποκαταστημένος εἰς Ἀθήνας, εἰς Κέρκυραν ἢ εἰς πόλιν, ἔνθα ὑπάρχει ὑποκατάστημα ἢ πρακτορεῖον αὐτῆς.

Ἀλλ' ὡς πρὸς τὰς μετὰ τῶν ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ ἀνταποκριτῶν της ἀμοιβαίας ληξοδοτικὰς σχέσεις δι' ἀνοικτοῦ λογαριασμοῦ, διὰ συναλλαγμάτων ἐπὶ σφραγιστοῦ χάρτου ἢ ἄλλως, ἡ Γενικὴ Πιστωτικὴ Τράπεζα δύναται ν' ἀρκεσθῇ καὶ εἰς μίαν μόνην ὑπογραφήν, ὁσάκις πρόκειται περὶ ἐντίμων τραπεζικῶν καὶ ἐμπορικῶν οἴκων, ὑπὲρ ὧν ὑπάρχει ἡ ἔγκρισις τοῦ Β. ἐπιτρόπου.

Τὸ προεξόφλημα τῶν ἐμπορικῶν τοῦ ἐσωτερικοῦ γραμματίων εἰσπράττεται κατὰ λόγον τοῦ ποσοῦ τῶν ἡμερῶν, ἡ δὲ προμήθεια, προκειμένου νὰ γείνῃ ἡ πληρωμὴ οὐχὶ ἐν τῷ τόπῳ τῆς προεξοφλήσεως, δὲν δύναται νὰ ὑπερβῇ τὸ 1|2 τοῖς 0|0.

Ἄρθρον 10.

Ὁ εἰσπραττόμενος παρὰ τῆς Γενικῆς πιστωτικῆς τραπέζης τόκος δὲν θέλει ποτὲ ὑπερβαίνει τὰ 7 τοῖς 0|0 κατ' ἔτος ἐν τοῖς Ἰονίοις Νήσοις· ὁ δὲ παρ' αὐτῆς πληρωνόμενος ἐπὶ τῶν παρ' αὐτῇ καταθέσεων εἰς ἀνοικτὸν λογαριασμὸν ἢ ἐπὶ παρακαταθήκῃ δὲν θέλει ὑπερβαίνει τὰ 3|4 τοῦ τόκου τῶν προεξοφλήσεων.

Ἄρθρον 11.

Κατὰ τὰ λοιπὰ ἐφαρμόζονται αἱ διατάξεις τοῦ νόμου τῆς πρὶν Ἰονίου πολιτείας ὑπὸ στοιχ. ΑΑ'. τῆς 4|16 Φεβρουαρίου 1860, πλὴν τοῦ τύπου τῶν τραπεζικῶν γραμματίων, ὅστις θέλει κανονισθῆ διὰ Β. Διατάγματος.

Ἄρθρον 12.

Παρὰ τῇ γενικῇ πιστωτικῇ τραπέζῃ διορίζεται παρὰ τῆς κυβερνήσεως Β. ἐπίτροπος, τοῦ ὁποίου ἡ μηνιαία μισθοδοσία ἐκ δραχ. 600 εἶναι εἰς βάρος τῆς τραπέζης, τὰ δὲ καθήκοντα αὐτοῦ θέλουσιν ὁρισθῆ διὰ Β. Διατάγματος.

Ἄρθρον 13.

Ἡ γενικὴ πιστωτικὴ τράπεζα ὀφείλει νὰ παρέχῃ πρὸς τὴν κυβέρνησιν δάνειον δι' ἀνοικτοῦ λογαριασμοῦ ἴσον τῷ πέμπτῳ τοῦ μετοχικοῦ αὐτῆς κεφαλαίου ἐπὶ τόκῳ κατὰ ἓν τοῖς 0|0 ὀλιγώτερον τοῦ ὑπὸ τῆς τραπέζης ταύτης ἑκάστοτε εἰσπραττομένου.

Ἄρθρον 14.

Ἡ Γενικὴ πιστωτικὴ τράπεζα ὀφείλει νὰ δημοσιεύῃ καθ' ἑξαμηνίαν ἰσολογισμὸν ἐμφαίνοντα τὴν κατάστασιν τοῦ ἐνεργητικοῦ καὶ παθητικοῦ αὐτῆς καὶ τὴν διανομὴν τοῦ προσωρινοῦ καὶ ὁριστικοῦ μερίσματος, κατὰ τ' ἄρθρα 38 καὶ 89 τοῦ καταστατικοῦ.

Ἄρθρον 15.

Ὑπὸ τοὺς ἀνωτέρω ὅρους χορηγεῖται τὸ δικαίωμα εἰς τὴν Γενικὴν Πιστωτικὴν Τράπεζαν νὰ ἐκδίδῃ καὶ κυκλοφορῇ Τραπεζικὰ γραμμάτια καὶ εἰς πᾶσαν ἄλλην ἐπαρχίαν τῆς Ἑλλάδος, ἐν ᾗ δὲν ὑπάρχει ἐγκαθιδρυμένον ὑποκατάστημα τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης. Τὰ ἐκδιδόμενα καὶ κυκλοφοροῦντα ταῦτα γραμμάτια δύνανται νὰ ὦσι καὶ τῶν δέκα δραχμῶν μέχρις ἑνὸς ἥμισυ ἑκατομμυρίου.

Ἄρθρον 16.

Συνεπείᾳ τοῦ χορηγουμένου τῇ Γενικῇ Πιστωτικῇ Τραπέζῃ, κατὰ τὸ προηγούμενον ἄρθρον, δικαιώματος, ἡ Τράπεζα ὀφείλει παρέχῃ μὲν τῇ Κυβερνήσει δάνειον εἰς ἀνοικτὸν λογαριατοῦ αὐτοῦ ποσοῦ καὶ κατὰ τοὺς αὐτοὺς ὅρους τοῦ ἄρ- 3, νὰ περιορίσῃ δὲ τὸν εἰσπραττόμενον παρ' αὐτῆς τόκον τὸ Βασίλειον εἰς 7 τοῖς 0|0 συμφώνως πρὸς τὰς τοῦ ἄρθρου 10.

Ἄρθρον 17.

ἡ ὑπάρχουσαν Ἐθνικὴν Τράπεζαν τῆς Ἑλλάδος

ἐπιρυλάσσονται ἀκέραια τὰ προνόμια καὶ δικαιώματα, εἰς δὲ τὴν Ἰόνιον Τράπεζαν τὰ δικαιώματα, ὅσα ἀμφότεραι ἀπολαμβάνουσι δυνάμει τῶν κειμένων νόμων καὶ συμβάσεων.

Ἡ παροῦσα σύμβασις θέλει ὑποβληθῆ εἰς τὴν Βουλὴν κατὰ τὴν πρώτην αὐτῆς σύνοδον, συνετάχθη δὲ εἰς διπλοῦν, ὧν τὸ ἕτερον ἔμεινεν εἰς τὸ ὑπουργεῖον, τὸ δὲ ἐδόθη τῇ ἑταιρίᾳ.

Ἐν Ἀθήναις τὴν δύω τοῦ μηνὸς Νοεμβρίου τοῦ χιλιοστοῦ ὀκτακοσιοστοῦ ἑβδομηκοστοῦ δευτέρου ἔτους.

ΕΠ. ΔΕΛΗΓΕΩΡΓΗΣ.
Δ. ΧΡΗΣΤΙΔΗΣ.

Α. Δ. Συγγρός.
Εὐ. Βαλτατζῆς.
Ι. Σκαλτσούνης.
Κ. Βοῦρος.
Α. Μωραϊτίνης.
Ἀρ. Παπούδωφ.
Π. Θεολόγης.
Ι. Δούμας.

Ἕκαστος τῶν ἀνωτέρω ὑπογραψάντων ἱδρυτῶν ἢ ἀντιπροσώπων παρίσταται ὑπὸ τὰς αὐτὰς ἰδιότητας, ὑπὸ τὰς ὁποίας παρέστη καὶ κατὰ τὴν σύνταξιν τοῦ ὑπ' ἀριθ. 15467 τῆς 5 Ὀκτωβρίου ε. ε. καταστατικοῦ συμβολαίου.

Αὐθημερόν.

Α. Δ. Συγγρός.
Εὐ. Βαλτατζῆς.
Π. Θεολόγης.
Ἀρ. Παπούδωφ.
Α. Μωραϊτίνης (πρασέτι καὶ διὰ τῶν Πέτρου Μωραϊτίνην.)
Ι. Δούμας.
Ι. Σκαλτσούνης.
Κ. Βοῦρος.

ΣΥΜΒΑΣΙΣ Β'.

Μετὰ τῆς Γενικῆς Πιστωτικῆς Τραπέζης τῆς Ἑλλάδος.

Μεταξὺ Ἐπ. Δελιγεώργη Προέδρου τοῦ ὑπουργικοῦ Συμβουλίου, Δ. Χρηστίδου ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν καὶ Δ. Δρόσου ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν ἀφ' ἑνός, ὡς ἀντιπροσώπων τῆς Κυβερνήσεως, καὶ Εὐαγ. Βαλτατζῆ ἀντιπροσώπου τῆς Γενικῆς Πιστωτικῆς Τραπέζης τῆς Ἑλλάδος ἀφ' ἑτέρου,

Συνεφωνήθησαν τὰ ἑπόμενα·

Ἄρθρον 1.

Τὰ ἄρθρα 15 καὶ 16 τῆς ἀπὸ 2 Νοεμβρίου 1872 συμβά-

σεως μεταξὺ τῆς Ἑλληνικῆς κυβερνήσεως καὶ τῶν ἱδρυτῶν τῆς Γενικῆς Πιστωτικῆς Τραπέζης τῆς Ἑλλάδος ἀκυροῦνται.

Ἄρθρον 2.

Ὁ ἀνοικτὸς λογαριασμὸς τῆς κυβερνήσεως, περὶ οὗ διαλαμβάνουσι τὰ ἄρθρα 13 καὶ 16 τῆς εἰρημένης συμβάσεως, περιορίζεται εἰς δραχμὰς τέσσαρα ἑκατομμύρια καὶ ἄρχεται τρεῖς μῆνας μετὰ τὴν κύρωσιν τῆς παρούσης συμβάσεως ἐπὶ τῇ παρὰ τῆς Πιστωτικῆς Τραπέζης πληρωμῇ πρὸς τὸ δημόσιον, κατὰ τὸ διάστημα τῆς τριμηνίας, ἐτησίου τόκου 3 1|2 τοῖς 100, ἀλλ' ἐπὶ τριῶν μόνων ἑκατομμυρίων δραχμῶν.

Ἄρθρον 3.

Ὁ τόκος ἐν μὲν ταῖς ἐπαρχίαις τῆς Ἑπτανήσου κανονίζεται κατὰ τὸ ἄρθρον 10 τῆς εἰρημένης συμβάσεως τῆς 2 Νοεμβρίου 1872, εἰς δὲ τὰς λοιπὰς ἐπαρχίας τοῦ Κράτους ὁρίζεται πρὸς 7 τοῖς 0|0 κατ' ἀνώτατον ὅρον, ἀλλὰ μόνον ἐπὶ προεξοφλήσεως συναλλαγμάτων τριμήνου προθεσμίας καὶ ἐπὶ ἀνοικτῶν λογαριασμῶν.

Ἄρθρον 4.

Τὸ δικαίωμα τῆς Γενικῆς Πιστωτικῆς Τραπέζης τῆς Ἑλλάδος τοῦ ἐκδίδειν ἐν Ἑπτανήσῳ τραπεζικὰ γραμμάτια, περὶ οὗ διαλαμβάνει τὸ ἄρθρον 1 τῆς εἰρημένης ἀπὸ 2 Νοεμβρίου 1872 συμβάσεως, λογίζεται μέχρι τέλους τοῦ ἔτους 1891 ὡς ἀποκλειστικόν, ἤτοι ἀποκλειομένης πάσης ἄλλης Τραπέζης, πλὴν τῆς ὑπαρχούσης ἤδη Ἰονικῆς, τοῦ δικαιώματος τούτου.

Εἰς τὴν Γενικὴν Πιστωτικὴν Τράπεζαν χορηγεῖται τὸ δικαίωμα ἐκδόσεως ἐν Ἑπτανήσῳ δεκαδράχμων τραπεζικῶν γραμματίων, μέχρι ποσοῦ δραχ. 1,000,000. Ἐννοεῖται, ὅτι τὸ ποσὸν τοῦτο τῶν δεκαδράχμων γραμματίων περιλαμβάνεται ἐντὸς τοῦ ποσοῦ, περὶ οὗ διαλαμβάνει τὸ ἄρθρον 8 τῆς ἀπὸ 2 Νοεμβρίου 1872 συμβάσεως.

Τὰ παρὰ τῆς Γενικῆς Πιστωτικῆς Τραπέζης ἐκδιδόμενα τραπεζικὰ γραμμάτια θέλουσιν εἶσθαι ὑποχρεωτικῶς δεκτὰ εἰς τὰ δημόσια ταμεῖα ἐν Ἑπτανήσῳ ἀντὶ μετρητῶν.

Ὡς πρὸς τὴν Ἰονικὴν Τράπεζαν, ἡ κυβέρνησις διατηρεῖ ἀκέραιον τὸ δικαίωμα νὰ παρατείνῃ αὐτῆς τὴν διάρκειαν καὶ τῶν κεκτημένων δικαιωμάτων τὴν ἰσχύν, ἢ νὰ χορηγήσῃ αὐτῇ τὰ δικαιώματα τῆς Γενικῆς Πιστωτικῆς Τραπέζης ἐπὶ ἴσοις ὅροις.

Ἄρθρον 5.

Ἡ Γενικὴ Πιστωτικὴ Τράπεζα τῆς Ἑλλάδος συναινεῖ εἰς τὴν κατάργησιν τῶν ἄρθρων 15 καὶ 16 τῆς ἀπὸ 2 Νοεμβρίου

1872 συμβάσεως, μόνον ὑπὸ τὸν ὅρον τῆς νομοθετικῆς κυρώσεως τῆς παρούσης. Ταύτης ἀποβριφθείσης, διατηρεῖ ὅλον τὸ κῦρος αὐτῆς ἡ εἰρημένη σύμβασις.

Διὸ συνετάχθη ἡ παροῦσα σήμερον ἐν Ἀθήναις τὴν δεκάτην ἑβδόμην Μαΐου τοῦ χιλιοστοῦ ὀκτακοσιοστοῦ ἑβδομηκοστοῦ τρίτου ἔτους, εἰς διπλοῦν, ὧν τὸ ἕτερον κατετέθη ἐν τῷ ὑπουργείῳ τῶν Ἐσωτερικῶν, τὸ δὲ παρεδόθη τῷ κυρίῳ Εὐαγ. Βαλτατζῇ. Προσηρτήθη δὲ ἐν τῇ παρούσῃ συμβάσει καὶ τὸ πληρεξούσιον τοῦ κ. Εὐαγ. Βαλτατζῆ.

ΕΠ. ΔΕΛΗΓΕΩΡΓΗΣ. ΕΥΑΓ. ΒΑΛΤΑΤΖΗΣ.
Δ. ΧΡΗΣΤΙΔΗΣ.
Δ. ΔΡΟΣΟΣ.

ΣΥΜΒΑΣΙΣ

Μετὰ τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης τῆς Ἑλλάδος.

Μεταξὺ Ἐπ. Δεληγεώργη πρώην προέδρου τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου καὶ τῶν ὑπουργῶν τῶν Ἐσωτερικῶν καὶ Οἰκονομικῶν ἀφ' ἑνός, ὡς ἀντιπροσώπων τῆς Κυβερνήσεως, καὶ Μ. Ῥενιέρη διοικητοῦ τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης τῆς Ἑλλάδος ἀφ' ἑτέρου,

Συνεφωνήθησαν τὰ ἑπόμενα·

Ἄρθρον 1.

Τὸ ἀποκλειστικὸν δικαίωμα τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης πρὸς ἔκδοσιν καὶ κυκλοφορίαν τῶν τραπεζικῶν αὐτῆς γραμματίων, περὶ οὗ διαλαμβάνουσι τὸ ἐδάφ. γ'. τοῦ ἄρθρου 1 καὶ τὸ ἄρθρον 8 τοῦ νόμου τῆς 7|19 Ἰουλίου 1843, καὶ τὸ ἄρθρον 1 τοῦ ἀπὸ 16 Δεκεμβρίου 1861 νόμου, ἐπεκτείνεται καθ' ὅλον τὸ Κράτος (πλὴν τῆς Ἑπτανήσου) ὑπὸ τὸν ὅρον, ὅτι θέλει ἔχει αὐτὴ ἐγκαθιδρυμένα καὶ διατηρεῖ 22 τοὐλάχιστον ὑποκαταστήματα ἐντὸς τῶν ἐπαρχιῶν αὐτοῦ (πλὴν τῆς Ἑπτανήσου) καὶ θέλει ἐπιτρέψει αὐτοῖς, ἐντὸς δύω μηνῶν τὸ βραδύτερον ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ κυροῦντος τὴν παροῦσαν σύμβασιν νόμου, τὰς αὐτὰς ἐργασίας τῶν μέχρι τέλους τοῦ 1872 ὑπαρχόντων ὑποκαταστημάτων αὐτῆς, ἀναλόγως τῆς ἀνάγκης τῶν κατὰ τόπους συναλλαγῶν.

Ἄρθρον 2.

Τὸ κατὰ τὸ ἄρθρον 15 τοῦ ἀπὸ 11 Ἀπριλίου 1839 νόμου ἐν γένει παθητικὸν τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης θέλει ἀντιπροσωπεύεσθαι εἰς τὸ ἑξῆς, οὐ μόνον ὑπὸ τῶν ἀξιῶν, περὶ ὧν διαλαμβάνει τὸ εἰρημένον ἄρθρον, ἀλλὰ καὶ ὑπὸ χρεωγράφων τῆς Κυβερνήσεως μεταγενεστέρων τοῦ ἔτους 1862.

Ἄρθρον 3.

Ἡ διὰ τοῦ ἄρθρου 7 τοῦ ἀπὸ 16 Δεκεμβρίου 1861 νόμου δοθεῖσα τῇ Ἐθνικῇ Τραπέζῃ ἄδεια τοῦ ἐκδίδειν δεκάδραγμα τραπεζικὰ γραμμάτια δύο ἑκατομμυρίων ἐπεκτείνεται μέχρι τριῶν ἑκατομμυρίων νέων δραχμῶν.

Ἄρθρον 4.

Ἅμα ἡ παροῦσα σύμβασις καταστῇ νόμος τοῦ Κράτους, ἡ Ἐθνικὴ Τράπεζα ὑποχρεοῦται ν' ἀνοίξῃ ὑπὲρ τοῦ δημοσίου πίστωσιν δι' ἀνοικτοῦ λογαριασμοῦ ἐκ φράγκων (λογιζομένου τοῦ φράγκου πρὸς λεπτὰ 112 τῆς δραχμῆς) τριῶν ἑκατομμυρίων, ἐπὶ ἐτησίῳ τόκῳ ἓξ τοῖς ἑκατόν. Ἀπὸ τῆς ἡμέρας δὲ ταύτης καὶ διὰ τῆς παροχῆς τῆς εἰρημένης πιστώσεως λογίζονται ὡς ἐξωφλημένα ἴσης ὀνομαστικῆς ἀξίας ὁμόλογα τοῦ κατὰ τὴν ἀπὸ 14 Μαρτίου 1870 σύμβασιν μεταξὺ τῆς Ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως καὶ τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης δανείου τῶν 9 ἑκατομμυρίων φράγκων, ἐξ οὗ εἶναι ἤδη κάτοχος ἡ Ἐθνικὴ Τράπεζα δραχ. 6,489,840, μετὰ τῶν δεδουλευμένων τόκων μέχρι τῆς ἡμέρας ταύτης· ὑποχρεοῦται δὲ νὰ δεχθῇ, ἅμα τῇ προσενεχθῇ, καὶ τὸ ἀντίτιμον τῶν λοιπῶν εἰς χεῖράς της εὑρισκομένων ὁμολογιῶν τοῦ αὐτοῦ δανείου μέχρι συμπληρώσεως τοῦ ποσοῦ δραχμῶν 6,489,840, μετὰ τῶν δεδουλευμένων τόκων μέχρι τῆς ἡμέρας τῆς καταβολῆς τῶν χρημάτων.

Τούτων γενομένων, παύει ἡ πρὸς τὴν Ἐθνικὴν Τράπεζαν παραχώρησις τῶν εἰσπράξεων τῶν τελωνείων Κατακώλου καὶ Ζακύνθου, θέλει δὲ ἐξακολουθεῖ ἡ τῶν εἰσπράξεων τοῦ τελωνείου Καλαμῶν πρὸς ἐξασφάλισιν τῶν ὑπολειπομένων ἔτι ἐν κυκλοφορίᾳ ὁμολογιῶν τοῦ εἰρημένου δανείου τῶν 9 ἑκατομμυρίων φράγκων. Ἡ ἐθνικὴ Τράπεζα ὀφείλει νὰ παραδώσῃ εἰς τὸ Κεντρικὸν ταμεῖον ἐξωφλημένας τὰς ὁμολογίας ἐκ δρ. 6,489,840.

Ἄρθρον 5.

Ὡσαύτως ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τῆς νομοθετικῆς κυρώσεως τῆς παρούσης συμβάσεως θέλουσι συγχωνευθῇ εἰς ἓν χρεωλυτικὸν δάνειον ἐπὶ τόκῳ 7 τοῖς 100 καὶ χρεωλύτρῳ 2 τοῖς 100 κατ' ἔτος τὰ ἐξῆς πρὸς τὴν Ἐθνικὴν Τράπεζαν ὀφειλόμενα ἤδη χρέη τοῦ δημοσίου, ἤτοι

α') Ἐκ τοῦ ἐπὶ παραχωρήσει τῶν τελωνειακῶν εἰσπράξεων Κεφαλληνίας δανείου, συνομολογηθέντος κατὰ τὸ ἀπὸ 12 Φεβρουαρίου 1866 Β. Διάταγμα δραχ. 1,250,000 περίπου.

β') Ἐκ τοῦ ἐπὶ ὁμοίᾳ παραχωρήσει δανείου συνομολογηθέντος κατὰ τὸ ἀπὸ 12 Νοεμβρίου 1868 Β. Διάταγμα δρ. 800,000 περίπου.

γ') Ἐκ πιστώσεων ἐπὶ ἀνοικτῷ λογαριασμῷ καὶ ἐπὶ τόκῳ 8 τοῖς 100, ἀνθ' ὧν ἐξεχωρήθησαν τῇ Ἐθνικῇ Τραπέζῃ ὁμολογίαι ἀγοραστῶν ἐθνικῶν ῥαβδωτῶν κτημάτων, δυνάμει τῶν νόμων ἀπὸ 14 Ὀκτωβρίου 1853 καὶ 29 Μαΐου 1871 δραχ. 1,800,000 περίπου, τὸ ὅλον δραχ. 3,850,000.

Ἑπομένως αἱ ὁμολογίαι τῶν ἀγοραστῶν ῥαβδωτῶν κτημάτων, αἵτινες εὑρίσκονται εἰς χεῖρας τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης πρὸς ἐξασφάλισιν τοῦ προκειμένου ὑπὸ στοιχ. γ' δανείου, θέλουσιν ἐπιστραφῇ εἰς τὸ δημόσιον παρὰ τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης, καθόσον αὕτη δὲν εἰσέπραξε τὸ ἀντίτιμον αὐτῶν. Θέλουσι δὲ μένει καὶ εἰς τὸ μέλλον πρὸς ἐξασφάλισιν τοῦ ὅλου ποσοῦ, τοῦ ὡς ἀνωτέρω συγκεφαλαιουμένου ἐκ δραχ. 3,840,000 νέου χρεωλυτικοῦ δανείου, ὑπέγγυοι αἱ πρόσοδοι τοῦ τελωνείου Κεφαλληνίας, ὡς καὶ μέχρι τοῦδε, περιοριζομένου τοῦ κατατεθησομένου τῇ Τραπέζῃ δι' ἑκάστην χρεωλυτικὴν δόσιν ποσοῦ, συμφώνως τῇ παρούσῃ συμβάσει.

Διὰ Β. Διατάγματος θέλουσι κανονισθῇ, μετὰ προηγουμένην ἐξακρίβωσιν τοῦ πραγματικοῦ ὑπολοίπου κεφαλαίου τῶν ἀνωτέρω δανείων καὶ τῶν δεδουλευμένων τόκων αὐτῶν, τὰ τῆς ἐκδόσεως τῶν ὁμολογιῶν, αἵτινες θέλουσιν εἶσθαι ἀνώνυμοι καὶ ἀξίας οὐχὶ ἀνωτέρας τῶν 500 φράγκων, τὰ τῆς κληρώσεως αὐτῶν καὶ τὰ τῆς καθ' ἑξαμηνίαν πληρωμῆς τῶν τόκων καὶ τοῦ κεφαλαίου τῶν κληρουμένων ὁμολογιῶν. Αἱ νέαι ὁμολογίαι πρέπει νὰ ὦσι παραδεδομέναι εἰς τὴν Ἐθνικὴν Τράπεζαν τὸ πολὺ ἐντὸς ἓξ μηνῶν ἀπὸ τῆς νομοθετικῆς κυρώσεως τῆς παρούσης συμβάσεως.

Ἄρθρον 6.

Ὁ διοικητὴς τῆς Ἐθν. Τραπέζης ἀναδέχεται νὰ προσαγάγῃ ἐντὸς δέκα ἡμερῶν ἀπὸ σήμερον τὴν ἐκ μέρους τῆς γενικῆς συνελεύσεως τῶν μετόχων τῆς Τραπέζης παραδοχὴν τῆς παρούσης συμβάσεως.

Ἄρθρον 7.

Ἂν ἡ παροῦσα σύμβασις δὲν ψηφισθῇ ὑπὸ τῆς Βουλῆς, ἢ ψηφισθεῖσα δὲν κυρωθῇ καὶ δημοσιευθῇ ὡς νόμος τοῦ Κράτους, θεωρεῖται ἄκυρος καὶ μὴ οὖσα, χωρὶς βλάβην παντὸς ἄχρι τοῦδε κεκτημένου δικαιώματος τῆς Τραπέζης.

Εἰς πίστωσιν τῶν ἀνωτέρω συνετάχθη ἡ παροῦσα ἐν Ἀθήναις σήμερον τὴν δεκάτην ὀγδόην Μαΐου τοῦ 1873 ἑβδομηκοστοῦ

τρίτου ἔτους, εἰς διπλοῦν, ὧν τὸ ἓν κατατεθὲν εἰς τὸ ὑπουργεῖον τῶν Ἐσωτερικῶν, τὸ ἕτερον δὲ παρεδόθη τῷ κ. διοικητῇ τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης τῆς Ἑλλάδος.

Οἱ ὑπουργοὶ

Ε. ΔΕΛΗΓΕΩΡΓΗΣ, Δ. ΧΡΗΣΤΙΔΗΣ, Δ. ΔΡΟΣΟΣ.

Ὁ διοικ. τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης τῆς Ἑλλάδος
Μ. ΡΕΝΙΕΡΗΣ.

ΝΟΜΟΣΧΕΔΙΟΝ

Ἐγκρίσεως συμβάσεως περὶ συστάσεως Τραπέζης τῆς Κτηματικῆς Πίστεως.

Ἄρθρον μόνον.

Ἐγκρίνεται καὶ ἐπικυροῦται ἡ ἀπὸ 22 Νοεμβρίου 1872 Σύμβασις περὶ συστάσεως Τραπέζης τῆς Κτηματικῆς πίστεως, ἡ συνομολογηθεῖσα μεταξὺ τῶν ὑπουργῶν τῶν Ἐσωτερικῶν καὶ τῶν Οἰκονομικῶν ἀφ' ἑνὸς, καὶ τοῦ κ. Εὐαγγέλου Βαλτατζῆ δι' ἑαυτὸν καὶ ὡς ἀντιπροσώπου τῶν ἐν τῷ ἄρθρῳ πρώτῳ καὶ ἐν τέλει τῆς συμβάσεως ἀναφερομένων ἰδρυτῶν ἀφ' ἑτέρου.

Τῆς συμβάσεως ταύτης, συγκειμένης ἐξ ἄρθρων 26, ἕπεται τὸ κείμενον.

Ἐν Ἀθήναις, τῇ 23 Μαΐου 1873.

Ὁ ὑπουρ. τῶν Οἰκονομικῶν
Δ. ΧΡΗΣΤΙΔΗΣ.

Ὁ ὑπουρ. τῶν Ἐσωτερικῶν
Ε. ΔΕΛΗΓΕΩΡΓΗΣ.

ΣΥΜΒΑΣΙΣ

Περὶ συστάσεως Τραπέζης τῆς Κτηματικῆς Πίστεως.

Μεταξὺ τοῦ Κυρίου Ἐπ. Δεληγεώργη ὑπουργοῦ τῶν Ἐσωτερικῶν καὶ Δ. Χρηστίδη ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν ἀφ' ἑνὸς, καὶ τῶν Κυρίων Εὐαγγέλη Βαλτατζῆ, Ἐπαμινώνδα Βαλτατζῆ, Ζ. Στεφάνοβιτς, Γεωργίου Ζαρείφη, Γεωργίου Ζαφειροπούλου, Παντιᾶ Σεκιάρη, Α. Π. Μαυρογορδάτου, Στεφάνου Ῥάλλη, Π. Μ. Καμάρα καὶ Κ. Ζάππα, ἔτι δὲ καὶ τοῦ Α. Συγγροῦ,

Συνομολογοῦνται τὰ ἀκόλουθα·

Ἄρθρον 1.

Εἰς τὴν Ἑταιρικὴν ὁμάδα τῶν Κυρίων Εὐαγγέλη Βαλτατζῆ, Ἐπαμινώνδα Βαλτατζῆ, Ζ. Στεφάνοβιτς, Γεωργίου Ζαρείφη, Γεωργίου Ζαφειροπούλου, Παντιᾶ Σεκιάρη, Α. Π. Μαυρογορδάτου, Στεφάνου Ῥάλλη, Π. Μ. Καμάρα καὶ Κ. Ζάππα καὶ Α. Συγγροῦ, χορηγεῖται τὸ ἀποκλειστικὸν προνόμιον νὰ συστήσωσιν ἐν τῷ Βασιλείῳ τῆς Ἑλλάδος, Ἀνώνυμον Μετοχικὴν Ἑταιρίαν τῆς Κτηματικῆς Πίστεως (Credit foncier), κατὰ τὰς διατάξεις τῆς παρούσης Συμβάσεως.

Ἄρθρον 2.

Ἡ Ἑταιρία τῆς Κτηματικῆς Πίστεως θέλει ἔχει ὡς κυρίαν αὐτῆς ἕδραν τὰς Ἀθήνας, ἡ δὲ ὁμὰς τῶν ἰδρυτῶν ὑποχρεοῦται νὰ συστήσῃ αὐτὴν κατὰ τὸν τύπον τῆς ἐν Γαλλίᾳ Ἑταιρίας τῆς Κτηματικῆς Πίστεως.

Ἄρθρον 3.

Τὸ κεφάλαιον τῆς Ἑταιρίας τῆς Κτηματικῆς Πίστεως ὁρίζεται εἰς εἴκοσιν ἑκατομμύρια δραχμῶν· δύναται δὲ νὰ ὁρισθῇ εἰς 25 ἑκατομμύρια διὰ τοῦ Καταστατικοῦ τῆς Ἑταιρίας, ἢ ν' αὐξηθῇ, ἐγκρίσει τῆς Κυβερνήσεως, κατὰ λόγον τῶν ἀναγκῶν τοῦ τόπου μέχρι τοῦ ποσοῦ τῶν πεντήκοντα ἑκατομμυρίων δραχμῶν.

Ἄρθρον 4.

Ἡ Ἑταιρία τῆς Κτηματικῆς πίστεως ἔχει τὸ δικαίωμα νὰ ἐκδίδῃ κτηματόγραφα ἢ κτηματικὰς ὁμολογίας (obligation foncieres ou lettres de gage). Πρὸς δὲ τούτοις θέλει ἐκδίδει κτηματικὰς ὁμολογίας Βας σειρᾶς, ἃς θέλει προπωλεῖ πρὸς προμήθειαν κεφαλαίων ἀποκλειστικῶς προωρισμένων πρὸς πραγματοποίησιν τῶν ἐνυποθήκων δανείων καὶ τῶν πρὸς τὸ δημόσιον, τοὺς νομοὺς, τὰς ἐπαρχίας καὶ τοὺς δήμους.

Τὰ εἰς κυκλοφορίαν κτηματόγραφα ἀμφοτέρων ὁμοῦ τῶν σειρῶν δὲν δύνανται νὰ ὑπερβαίνωσι τὸ ποσὸν τῶν ἐπὶ ὑποθήκῃ δανείων καὶ τῶν πρὸς τὸ δημόσιον, τοὺς νομοὺς, τὰς ἐπαρχίας ἢ τοὺς δήμους, πλέον τὸ τριπλάσιον τοῦ μετοχικοῦ κεφαλαίου. Τὸ δὲ ὁλικὸν ποσὸν τῶν ὁμολογιῶν ἀμφοτέρων ὁμοῦ τῶν σειρῶν δὲν δύναται νὰ ὑπερβῇ τὸ δεκαπλάσιον τοῦ μετοχικοῦ κεφαλαίου τῆς ἑταιρίας.

Αἱ ὁμολογίαι πρέπει νὰ φέρωσι τὴν ὑπογραφὴν καὶ τοῦ παρὰ τῇ Κτηματικῇ Τραπέζῃ Β. Ἐπιτρόπου καὶ ἐκδίδωνται ὀνομαστικαὶ, ἢ ἀνώνυμοι, φέρουσι τόκον ἐτήσιον καὶ ἐξοφλοῦνται διὰ κληρώσεως, εἰς ἣν δύνανται νὰ προστεθῶσι καὶ ἀμοιβαὶ ἢ τυχηρὰ κέρδη.

Ἄρθρον 5.

Ἡ Ἑταιρία θέλει δανείζει ἐπὶ πρώτῃ ὑποθήκῃ εἰς τοὺς ἰδιοκτήτας ἀκινήτων κτημάτων, κειμένων ἐντὸς τῆς Ἑλλάδος, καὶ μέχρι τοῦ ἡμίσεως τῆς ἀξίας αὐτῶν δάνεια, ἀποδοτέα εἴτε

ἐπὶ μακρᾷ προθεσμίᾳ μὲ τὴν εὐκολίαν τῆς ἐξοφλήσεως δι' ἐτησίων δόσεων, εἴτε ἐπὶ προθεσμίᾳ βραχείᾳ μετὰ χρεωλυσίου ἢ ἄνευ τοιούτου.

Ἐὰν τὸ κτῆμα ἦναι βεβαρυμένον μὲ ἐγγραφὰς ὑποθηκῶν πρὸς ἐγγύησιν ἐνικήσεως ἢ ἰσοβίου εἰσοδήματος, δύναται μολαταῦτα νὰ δανείσῃ ἡ Ἑταιρία, ἀρκεῖ τὸ ποσὸν τοῦ δανείου, ἐνούμενον μετὰ τῶν ἐγγεγραμμένων ποσοτήτων, νὰ μὴ ὑπερβαίνῃ τὸ ἥμισυ τῆς ἀξίας τοῦ κτήματος.

Ἄρθρον 6.

Αἱ ἐτήσιαι δόσεις περιλαμβάνουσι τὸν τόκον, τὸ χρεώλυτρον καὶ τὸ δι' ἔξοδα διοικήσεως δικαίωμα· πληρώνονται δὲ καθ' ἑξαμηνίαν καὶ ἔχουσι δι' ἅπαντα τὰ δάνεια τὰς αὐτὰς λήξεις κατὰ τὰς ὑπὸ τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου προσδιοριστέας ἐποχάς. Ἐπὶ τούτῳ κατὰ τὴν σύναψιν τοῦ δανείου ἡ Ἑταιρία κρατεῖ ἐπὶ τοῦ κεφαλαίου τὸν τόκον καὶ τὸ δι' ἔξοδα διοικήσεως δικαίωμα διὰ τὸ μέχρι τῆς ἐνάρξεως τῆς πρώτης ἑξαμηνίας χρονικὸν διάστημα.

Ἄρθρον 7.

Τὰ ἐνυπόθηκα δάνεια θέλουσι πραγματοποιεῖσθαι τοῖς μετρητοῖς. Ὁ πληρωτέος τόκος αὐτῶν δὲν δύναται νὰ ὑπερβῇ τὰ 8 τοῖς ἑκατὸν κατ' ἔτος, τὸ δὲ δι' ἔξοδα διοικήσεως δικαίωμα τὸ 1 τοῖς 0|0. Δύναται δὲ ἡ Τράπεζα νὰ δανείζῃ καὶ διὰ κτηματικῶν ὁμολογιῶν, ἐὰν ἐπραγματοποίησεν εἰς δάνεια ἐπὶ ὑποθήκῃ ἢ πρὸς τὸ δημόσιον, τοὺς νομοὺς, τὰς ἐπαρχίας ἢ τοὺς δήμους, τὰ ἐκ τῆς πωλήσεως ἢ προπωλήσεως τῶν κτηματογράφων αὐτῆς εἰσπραχθέντα μετρητά.

Τὸ χρεωλύσιον θέλει ὑπολογίζεσθαι κατὰ τὰς προθεσμίας τῶν δανείων, αἱ ὁποῖαι θέλουσιν εἶσθαι δέκα μὲν ἐτῶν αἱ βραχύτεραι, τριάκοντα δὲ ἐτῶν αἱ μακρότεραι. Τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον δύναται νὰ ἐπιτρέψῃ καὶ συντομωτέρας ἢ μακροτέρας τῶν εἰρημένων προθεσμίας· ἀλλ' ἐν πάσῃ περιπτώσει εἰς τοὺς δανειζομένους ἀπόκειται νὰ ὁρίσωσι διὰ τὴν ἀπόδοσιν τῶν δανείων αὐτῶν τὴν βραχυτέραν ἢ μακροτέραν προθεσμίαν.

Ἄρθρον 8.

Ἀφοῦ ἡ Ἑταιρία ἐνασχολήσῃ εἰς δάνεια ἐνυπόθηκα δώδεκα ἑκατομμύρια δραχμῶν, δύναται νὰ ἐκδώσῃ κτηματικὰς ὁμολογίας ἀ. σειρᾶς καὶ νὰ προβῇ ὡσαύτως εἰς ἔκδοσιν τῶν τῆς β'.

Ἄρθρον 9.

Πᾶς ὀφειλέτης ἔχει τὸ δικαίωμα νὰ προπληρώνῃ τὸ εἰς τὴν ἑταιρίαν χρέος του. Ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει ἡ ἑταιρία ἔχει

δικαίωμα εἰς ἀποζημίωσιν ἑνὸς τοῖς 0|0 ἐπὶ τοῦ ἀποδιδομένου κεφαλαίου. Αἱ προπληρωμαὶ γίνονται κατ' ἐκλογὴν τοῦ ὀφειλέτου, εἴτε τοῖς μετρητοῖς, εἴτε δι' ὁμολογιῶν κτηματικῶν ἀνηκουσῶν εἰς τὴν ἔκδοσιν τὴν δηλουμένην ἐν τῷ δανειστικῷ συμβολαίῳ καὶ παραδεκτῶν εἰς τὴν ὀνομαστικὴν ἀξίαν, οἱαδήποτε καὶ ἂν ᾖ ἡ ἀγοραία αὐτῶν ἀξία.

Ἄρθρον 10.

Ἡ ἑταιρία τῆς κτηματικῆς πίστεως ἔχει τὴν ἄδειαν·

ἀ.) Νὰ ἐκδίδῃ καὶ διαπραγματεύηται κτηματικὰς ὁμολογίας.

Τὸ ἐκ τῆς διαπραγματεύσεως ταύτης εἰσπραχθησόμενον ποσὸν δύναται, ἐὰν δὲν ἀναγκαιοῖ πρὸς σύναψιν ἐνυποθήκων δανείων ἢ πρὸς τὸ δημόσιον, τοὺς νομοὺς, τὰς ἐπαρχίας ἢ τοὺς δήμους, ν' ἀπασχολῇ προσωρινῶς καὶ εἰς τὰς ὑπὸ τοῦ παρόντος ἄρθρου ἐπιτρεπομένας αὐτῇ ἐργασίας, ἀλλ' οὐχὶ ἐπὶ προθεσμίᾳ μακροτέρᾳ τῶν ἓξ μηνῶν.

β'.) Νὰ δέχηται ἐντόκους καὶ ἀτόκους καταθέσεις χρημάτων.

Τὰ ἐκ τῶν καταθέσεων τούτων κεφάλαια δύναται νὰ διαθέτῃ 1) εἰς ἐνυπόθηκα δάνεια, καὶ 2) ἐπὶ προθεσμίᾳ οὐχὶ ἀνωτέρα τῶν ἓξ μηνῶν εἰς προκαταβολὰς ἐπὶ τῶν κτηματικῶν αὐτῆς ὁμολογιῶν, ἢ ἐπὶ μετοχῶν καὶ ὁμολογιῶν ἑταιριῶν, ἢ ἐπὶ δημοσίων χρεωγράφων, εἴτε εἰς προεξόφλησιν συναλλαγμάτων καὶ ἐμπορικῶν χρεωγράφων.

γ'.) Ν' ἀποκτᾷ δι' ἐκχωρήσεως ἢ οἱουδήποτε ἄλλου τρόπου καὶ νὰ πληρόνῃ μετὰ ἢ ἄνευ ἀποκαταστάσεως ἀπαιτήσεις προνομιούχους ἢ ἐνυποθήκους, κατὰ τοὺς ὅρους τοῦ καταστατικοῦ αὐτῆς.

δ'.) Νὰ δανείζῃ εἰς τοὺς δήμους, τὰς ἐπαρχίας καὶ τοὺς νομοὺς ποσὰ, ἅτινα ἤθελον λάβει τὴν ἔννομον ἄδειαν νὰ δανεισθῶσιν, ἐπὶ ὑποθήκῃ ἢ καὶ ἄνευ αὐτῆς, εἴτε ἐπὶ μακρᾷ προθεσμίᾳ δι' ἐτησίων δόσεων, εἴτε ἐπὶ βραχείᾳ διὰ χρεωλυσίου ἢ ἄνευ τοιούτου.

ε.) Νὰ δανείζῃ εἰς τὸ δημόσιον ποσὰ, ἅτινα ἡ Κυβέρνησις ἤθελε νὰ δανεισθῇ δυνάμει νόμου, ἀντὶ τόκου καὶ ὑπὸ ὅρους ὁρισθησομένους μεταξὺ τῆς Κυβερνήσεως καὶ τοῦ διοικητικοῦ συμβουλίου τῆς τραπέζης.

ς'.) Νὰ μεταχειρίζηται τὰ διαθέσιμα κεφάλαια αὐτῆς εἰς προκαταβολὰς ἐπὶ ἐνεχύρῳ πολυτίμων μετάλλων, πιστώσεων ἀνωνύμων ἢ εἰς διαταγὴν, ἢ παντὸς ἄλλου ἀντικειμένου ἀξίας, κατατιθεμένου εἰς τὸ ταμεῖον τῆς τραπέζης ὑπὸ τῶν αἰτούντων.

Ἄρθρον 11.

Αἱ πρὸς πραγματοποίησιν τῶν ἐνυποθήκων δανείων ἐν μέρει ἢ ἐν ὅλῳ διδόμεναι κτηματικαὶ ὁμολογίαι δὲν δύνανται ν' ἀπορέρωσι τόκον, συμπεριλαμβανομένης καὶ τῆς εἰς τυχηράς ἀμοιβὰς ἀναλογίας αὐτῶν, κατώτερον τοῦ ἑνὸς τοῖς 0|0 τοῦ παρὰ τῆς τραπέζης λαμβανομένου διὰ τὰ ἀντιστοιχοῦντα ἐνυπόθηκα δάνεια. Καθ' ὅσον ὅμως ἀφορᾷ τὰς κτηματικὰς ὁμολογίας τῆς Ϛ'. σειρᾶς, τὸ διοικητικὸν συμβούλιον εἶναι ἐλεύθερον νὰ προσδιορίζῃ τὸν τόκον καὶ τὴν προθεσμίαν. Τὰ δύω εἴδη τῶν κτηματικῶν ὁμολογιῶν θέλουσι διακρίνεσθαι διὰ χωριστῶν σειρῶν.

Ἀπαγορεύεται τῇ τραπέζῃ νὰ ἐκδίδῃ οἱονδήποτε ποσὸν κτηματικῶν ὁμολογιῶν τῆς πρώτης σειρᾶς, ἂν προηγουμένως δὲν ἔχῃ πραγματοποιήσει δάνειον ἴσης ἀξίας, ἐπὶ ὑποθήκῃ εἴτε πρὸς ἰδιώτας, εἴτε πρὸς τὸ δημόσιον, τοὺς δήμους, τὰς ἐπαρχίας ἢ τοὺς νομοὺς τοῦ Κράτους.

Αἱ ὁμολογίαι τῆς Ϛ'. σειρᾶς πραγματοποιοῦνται κατὰ ἐκδόσεις.

Ἑκάστη ἔκδοσις δὲν δύναται νὰ ἦναι ἀνωτέρα οὔτε τῶν 15 ἑκατομμυρίων, οὔτε τοῦ διπλασίου τῶν εἰς δάνεια ἐνυπόθηκα ἢ πρὸς τὸ δημόσιον, τοὺς Νομοὺς, τὰς ἐπαρχίας καὶ τοὺς δήμους πραγματοποιηθέντων ἐκ τῆς προπωλήσεως τῶν προηγηθεισῶν ἐκδόσεων, ἐφ' ὅσον ἡ πραγματοποίησις αὕτη δὲν ἐλήφθη ὑπ' ὄψιν κατὰ τὸν ὑπολογισμὸν ποσοῦ τινος τῶν προγενεστέρων ἐκδόσεων.

Ἄρθρον 12.

Ἡ διάρκεια τῆς ἑταιρίας τῆς Κτηματικῆς Πίστεως ὁρίζεται ἐπὶ ἐννενήκοντα ἐννέα ἔτη, ἀρχόμενα μετὰ παρέλευσιν ἓξ μηνῶν ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ περὶ ἐγκρίσεως τῆς παρούσης συμβάσεως νόμου. Οὐδεμία δ' ἄλλη ἑταιρία τῆς Κτηματικῆς Πίστεως δύναται νὰ λάβῃ ἐν Ἑλλάδι τὸ δικαίωμα τῆς ἐκδόσεως ὁμολογιῶν (obligations foncieres ou lettres de gage) κατὰ τὸ διάστημα πεντήκοντα ἐτῶν, λογιζομένων ὡσαύτως ἀπὸ τῆς αὐτῆς προθεσμίας.

Ἄρθρον 13.

Ἡ ἑταιρία ὀφείλει νὰ κάμῃ ἔναρξιν τῶν ἐργασιῶν της τὸ βραδύτερον ἐντὸς ἓξ μηνῶν μετὰ τὴν δημοσίευσιν τοῦ περὶ ἐγκρίσεως τῆς παρούσης συμβάσεως νόμου. Πρὸς τοῦτο δὲ ἀνάγκη νὰ ὑπάρχῃ κατατεθειμένον τὸ ἓν τρίτον τοὐλάχιστον τοῦ μετοχικοῦ αὐτῆς κεφαλαίου· ἐντὸς δ' ἑνὸς ἔτους νὰ συμπληρώσῃ τὸ

ἥμισυ αὐτοῦ. Τὸ ἕτερον ἥμισυ τοῦ μετοχικοῦ κεφαλαίου θέλει κατατεθῇ ἐπὶ τῇ προσκλήσει τοῦ διοικητικοῦ συμβουλίου καὶ κατὰ λόγον τῶν ἀναγκῶν τοῦ τόπου.

Ἄρθρον 14.

Τὸ καταστατικὸν, τὸ ὁποῖον θέλει ὑποβληθῇ πρὸς ἔγκρισιν εἰς τὸ ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν ὑπουργεῖον, δύο τοὐλάχιστον μῆνας πρὸ τῆς ἐνάρξεως τῶν ἐργασιῶν τῆς ἑταιρίας, πρέπει ἀναγκαίως νὰ περιέχῃ καὶ τὰ ἑξῆς·

ά. Τὸν τρόπον, καθ' ὃν θὰ ἐνεργῆται ἡ ἐκτίμησις τῶν κτημάτων.

β'. Τὸ εἶδος τῶν ἰδιοκτησιῶν, αἵτινες δὲν γίνονται δεκταὶ πρὸς ὑποθήκην, ὡς καὶ ἐκείνων, δι' ἃς δὲν δανείζει, εἰμὴ ποσότητα κατωτέραν τοῦ ἡμίσεως τῆς ἀξίας αὐτῶν.

γ'. Τὸν ἀνώτατον ὅρον τοῦ δανείου, τὸ ὁποῖον δύναται νὰ δοθῇ εἰς ἕνα καὶ τὸν αὐτὸν ὀφειλέτην.

δ'. Τοὺς χρεωλυτικοὺς πίνακας.

έ. Τὸ προσδιορισθησόμενον χρονικὸν διάστημα μεταξὺ τῆς παρὰ τῶν δανειζομένων πληρωμῆς τῶν δόσεων καὶ τῆς παρὰ τῆς ἑταιρίας πρὸς τοὺς πιστωτὰς πληρωμῆς.

ς'. Τὸν τρόπον τῆς ἐκδόσεως καὶ τῆς παρὰ τῆς ἰδίας ἑταιρίας ἐξαγορᾶς τῶν κτηματικῶν αὐτῆς ὁμολογιῶν, τὸν τρόπον τῆς ἐξαργυρώσεως αὐτῶν, μετὰ ἢ ἄνευ ἀμοιβῆς, καθὼς καὶ τὸν τρόπον τῆς ἐξαφανίσεως τῶν ἐξοφλουμένων.

ζ'. Τὸν προσδιορισμὸν ἀποθεματικοῦ κεφαλαίου δι' ἐνδεχομένας ζημίας καὶ πληρωμάς.

ή. Τὰς περιπτώσεις, καθ' ἃς δύναται νὰ ἐνεργηθῇ ἡ διάλυσις τῆς ἑταιρίας, καθὼς καὶ τοὺς τρόπους καὶ τοὺς ὅρους τῆς ἐκκαθαρίσεως.

θ'. Τὰς ἐγγυήσεις καὶ λοιπὰς ἀσφαλείας, τὰς ὁποίας ὀφείλουσι νὰ δίδωσιν οἱ διευθυνταὶ, οἱ διαχειρισταὶ καὶ λοιποὶ ὑπάλληλοι τῆς ἑταιρίας, καθὼς καὶ τὸν τρόπον τοῦ διορισμοῦ αὐτῶν.

Ἄρθρον 15.

Ἡ Τράπεζα καθ' ὅλας τὰς περιπτώσεις, καθ' ἃς συνομολογεῖ δάνεια, ἔχει τὸ δικαίωμα νὰ ἐξετάζῃ τὸ ἀξιόχρεον τῆς αἰτήσεως. Ἐπιτρέπεται δὲ πάντοτε προσφυγὴ εἰς τὸ διοικητικὸν συμβούλιον τῆς ἑταιρίας ἐκ μέρους ἐκείνου, οὗτινος ἡ αἴτησις δι' οἱονδήποτε λόγον ἤθελεν ἀπορριφθῇ ἀπὸ τὰς διευθύνσεις τοῦ κεντρικοῦ καταστήματος ἢ τῶν ὑποκαταστημάτων.

Ἡ ἀπόρασις τοῦ διοικητικοῦ συμβουλίου θέλει θεωρεῖσθαι

ὁριστική, ἂν καὶ ἐννοεῖται οἰκοθεν, ὅτι τὸ συμβούλιον δύναται νὰ ἐπανέλθῃ εἰς ἐξέτασιν τῆς αὐτῆς ὑποθέσεως.

Ἄρθρον 16.

Ἡ ἑταιρία τῆς Κτηματικῆς Πίστεως δύναται νὰ συστήσῃ ὑποκαταστήματα εἰς τὰ διάφορα μέρη τοῦ Βασιλείου, ὑποχρεοῦται ὅμως νὰ συστήσῃ ἀνὰ ἓν τοὐλάχιστον ὑποκατάστημα ἐν Πελοποννήσῳ, ἐν τῇ Στερεᾷ Ἑλλάδι καὶ ἐν Ἑπτανήσῳ ἐντὸς δύο ἐτῶν ἀπὸ τῆς ἐνάρξεως τῶν ἐργασιῶν αὐτῆς. Ἐντὸς ὅμως τῆς αὐτῆς προθεσμίας τῶν δύο ἐτῶν ὑποχρεοῦται νὰ ἐγκαταστήσῃ ἀνὰ ἕνα τοὐλάχιστον πράκτορα εἰς ἑκάστην ἐπαρχίαν, ἔνθα δὲν θὰ ὑπάρχωσιν ὑποκαταστήματα. Οἱ πράκτορες οὗτοι θέλουσι χρησιμεύει πρὸς διευκόλυνσιν τῶν μετὰ τῆς διευθύνσεως ἢ τῶν ὑποκαταστημάτων σχέσεων τῶν μετὰ τῆς Τραπέζης συναλλαττομένων.

Ἄρθρον 17.

Τὸ ἓν δέκατον τῶν πραγματοποιουμένων δανείων θέλει διατίθεσθαι εἰς μικρὰ δάνεια μεταξὺ δραχμῶν 300 καὶ 2000, ὑπὲρ τῶν γεωργῶν καὶ κατὰ προτίμησιν πρὸς αὐτοὺς τοὺς μετρητούς.

Τῇ αἰτήσει τοῦ διοικητικοῦ συμβουλίου τῆς Τραπέζης, ὁ τόκος καὶ τὸ χρεωλύσιον τῶν τοιούτων δανείων θέλει εἰσπράττεσθαι ὑπὸ τῆς κυβερνήσεως συγχρόνως μὲ τοὺς δημοσίους φόρους καὶ ἐπὶ ποσοστῷ 1 τοῖς 0/0, ὅπερ ἡ τράπεζα δικαιοῦται νὰ προσθέτῃ εἰς τὸν λογαριασμὸν τοῦ ὀφειλέτου. Ἐννοεῖται ὅτι τοῦτο θὰ γίνηται ἄνευ ἐγγυήσεως τοῦ δημοσίου ὡς πρὸς τὸ ῥερέγγυον τῶν ὀφειλετῶν τῆς Κτηματικῆς Τραπέζης.

Ἄρθρον 18.

Ἡ ἑταιρία τῆς Κτηματικῆς Τραπέζης διατελεῖ ὑπὸ τὴν ἐπιτήρησιν τοῦ ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν ὑπουργοῦ, ὅστις ἔχει τὸ δικαίωμα νὰ διορίζῃ παρ' αὐτῇ καὶ Β. ἐπίτροπον, οὗτινος ἡ μισθοδοσία ἐκ δραχ. ἑξακοσίων κατὰ μῆνα καταβάλλεται ὑπὸ τῆς Τραπέζης, τὰ δὲ καθήκοντα αὐτοῦ θέλουσιν ὁρισθῆ διὰ Β. Διατάγματος.

Ἡ τράπεζα δημοσιεύει τοὐλάχιστον κατὰ τριμηνίαν ἰσολογισμὸν ἐμφαίνοντα τὴν κατάστασιν τοῦ ἐνεργητικοῦ καὶ παθητικοῦ αὐτῆς, κατ' ἔτος δὲ ἡ καθ' ἑξαμηνίαν καὶ τὰ διανεμητέα κέρδη.

Ἄρθρον 19.

Πρὸς διευκόλυνσιν καὶ ἐξασφάλισιν τῶν ἐπιχειρήσεων τῆς ἑταιρίας τῆς Κτηματικῆς Πίστεως καθιεροῦνται οἱ ἑπόμενοι ὁρισμοί, οἵτινες θέλουσιν ἔχει πλήρη ἰσχύν, ἅμα τῇ δημοσιεύσει τοῦ νόμου, διὰ τοῦ ὁποίου θέλει ἐγκριθῆ ἡ παροῦσα σύμβασις.

Ἄρθρον 20.

Περὶ ἐξασφαλίσεως τοῦ ὑποθηκικοῦ δικαιώματος τῆς Κτηματικῆς Τραπέζης.

1.) Πᾶς ὅστις θέλει νὰ δανεισθῇ ἐπὶ ἀκινήτων κτημάτων ἐπὶ ὑποθήκῃ ἀπὸ τὴν Κτηματικὴν Τράπεζαν, χρεωστεῖ νὰ παρουσιάσῃ εἰς τὴν διεύθυνσιν αὐτῆς τὴν περὶ τούτου αἴτησίν του, εἰς τὴν ὁποίαν πρέπει νὰ περιέχηται ἡ ζητουμένη ποσότης, τὰ εἰς ὑποθήκην προσφερόμενα κτήματα, ὁ δῆμος, τὸ μέρος καὶ ἡ θέσις ὅπου ταῦτα κεῖνται, τὰ ὅρια, ἡ ἔκτασις καὶ οἱ γείτονες τῶν κτημάτων αὐτῶν.

Πρὸς δὲ τούτοις χρεωστεῖ νὰ παρουσιάζῃ καὶ τοὺς τίτλους, δυνάμει τῶν ὁποίων εἶναι ἰδιοκτήτης, ἢ ὁποίας ἄλλας ἀποδείξεις ἔχει πρὸς ὑποστήριξιν τῆς κυριότητός του.

2.) Ὅταν ἡ διεύθυνσις τῆς Τραπέζης ἔχει τὴν παραμικρὰν ἀμφιβολίαν περὶ τῆς κυριότητος τοῦ κτήματος θέλει ἀρνεῖσθαι προσωρινῶς νὰ δώσῃ τὸ δάνειον καὶ θέλει λαμβάνει συγκατάθεσιν τοῦ αἰτοῦντος τ' ἀκόλουθα μέτρα.

3.) Ἡ διεύθυνσις τῆς Τραπέζης θέλει ἐπιθέτει εἰς τὴν αἴτησιν τοῦ αἰτοῦντος τὸ δάνειον «τὸ ἐξεωρήθη» καὶ θέλει τὴν ἐπιστρέφει εἰς τὸν παρουσιάζοντα αὐτήν, ἵνα τὴν ἐπιδώσῃ εἰς τὸν ὑπουργὸν τῶν Οἰκονομικῶν, ὅπως καταχωρίσῃ αὐτὴν εἰς παράρτημα τῆς ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως. Ἕκαστος δὲ δήμαρχος ὀφείλει νὰ ἐπιτρέπῃ τὴν ἀνάγνωσιν τοῦ εἰς τὸν δῆμον ἀνήκοντος ἀντιτύπου, εἰς ὃν τινα τὸ ἀπαιτήσει, εἴτε δημότην ἢ μή. Γενομένης δὲ τῆς τοιαύτης καταχωρίσεως, ἡ ἀρμοδία διοικητικὴ ἀρχὴ θέλει ῥροντίζει νὰ δημοσιεύται ἡ ῥηθεῖσα αἴτησις εἰς τὴν πρωτεύουσαν τῆς ἐπαρχίας καὶ εἰς τὰ χωρία τοῦ δήμου ἢ τῶν δήμων, εἰς τὰς περιφερείας τῶν ὁποίων κεῖται τὸ κτῆμα.

Ἡ δημοσίευσις αὕτη γίνεται διὰ τοιχοκολλήσεως καὶ δι' ἀναγνώσεως ἐπ' ἐκκλησίας τρεῖς κατὰ συνέχειαν Κυριακάς. Πιστοποιεῖται δὲ, καθ' ὅσον μὲν ἀφορᾷ τὴν ἁπλῆν τοιχοκόλλησιν, δι' ἀποδεικτικοῦ τοῦ δημάρχου ἢ τῶν εἰδικῶν παρέδρων τῶν χωρίων, καθ' ὅσον δ' ἀφορᾷ τὰς ἐπ' ἐκκλησίας ἀναγνώσεις δι' ἀποδεικτικοῦ τοῦ ἱερέως τῆς ἐκκλησίας, τοῦ ὁποίου τὴν ὑπογραφὴν ἐπικυροῖ ὁ δήμαρχος ἢ ὁ εἰδικὸς πάρεδρος τοῦ χωρίου.

Τὰ ἀποδεικτικὰ ταῦτα ἀποστέλλονται ὑπὸ τοῦ δημάρχου πρὸς τὴν διοικητικὴν ἀρχὴν, ἥτις ἐπικυροῦσα τὰς ὑπογραφὰς

τῶν ὑποδεεστέρων ἀρχῶν, τὰ ἀποστέλλει ἄνευ ἀναβολῆς εἰς τὴν διεύθυνσιν τῆς κτηματικῆς Τραπέζης.

4.) Πᾶς ἔχων πραγματικὸν δικαίωμα ἐπὶ τοῦ εἰς ὑποθήκην προσφερομένου κτήματος, δύναται νὰ κάμῃ αὐτοπροσώπως ἢ διὰ τοῦ νομίμου ἀντιπροσώπου του τὰς περὶ τοῦ κτήματος τούτου ἐνστάσεις του ἐντὸς τεσσάρων μηνῶν, ἀφ' ἧς ἡμέρας γείνῃ ἡ τελευταία ἐπ' ἐκκλησίας ἀνάγνωσις τῆς αἰτήσεως, καὶ μετὰ τοὺς τέσσαρας μῆνας μέχρις οὗ δώσῃ ἡ Τράπεζα τὸ δάνειον ἐπὶ τῇ ὑποθήκῃ τοῦ περὶ οὗ ὁ λόγος κτήματος.

Αἱ ἐνστάσεις του γίνονται ἐγγράφως καὶ παραδίδονται εἰς τὸν γραμματέα τοῦ πρωτοδικείου, ἐντὸς τῆς περιφερείας τοῦ ὁποίου κεῖται τὸ κτῆμα· οὗτος δὲ καταχωρίζων αὐτὰς εἰς τὸ βιβλίον τῶν δηλώσεων, δίδει ἀποδεικτικὸν τῆς παραλαβῆς αὐτῶν καὶ τὰς διευθύνει εἰς τὴν Τράπεζαν ἄνευ ἀναβολῆς δι' ἐγγράφου, τὸ ὁποῖον θεωρῶν προσυπογράφει καὶ ὁ πρόεδρος τῶν πρωτοδικῶν.

5.) Ἡ διοικητικὴ ἀρχή, ὁ οἰκονομικὸς ἔφορος, ὁ δήμαρχος καὶ ἕκαστον μέλος τοῦ δημοτικοῦ συμβουλίου τοῦ δήμου, ἐντὸς τοῦ ὁποίου κεῖται τὸ κτῆμα, ὀφείλουσιν, ἐπὶ προσωπικῇ αὐτῶν εὐθύνῃ, νὰ κάμωσι πρὶν τῆς πραγματοποιήσεως τοῦ δανείου ἐκ μέρους τῆς Τραπέζης καὶ μάλιστα ἐντὸς τῶν τεσσάρων μηνῶν, καθ' ὅσον εἶναι εἰς αὐτοὺς δυνατόν, τὰς ἐκ μέρους τοῦ δημοσίου ἐνστάσεις, διὰ πᾶν πραγματικὸν δικαίωμα, τὸ ὁποῖον τυχὸν τὸ δημόσιον ἔχει ἐπὶ τοῦ προσφερομένου εἰς ὑποθήκην κτήματος. Αἱ εἰρημέναι ἀρχαὶ πέμπουσι κατ' εὐθεῖαν τὰς ἐνστάσεις των εἰς τὸ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν ὑπουργεῖον, τὸ ὁποῖον τὰς παραδίδει εἰς τὴν Τράπεζαν, λαμβάνον παρ' αὐτῆς ἀπόδειξιν παραλαβῆς.

Ὁ οἰκονομικὸς ἔφορος ὀφείλει ἰδίως νὰ ἐξετάζῃ ἐνόρκως καὶ ἐγκαίρως δι' ἕκαστον εἰς ὑποθήκην προσφερόμενον κτῆμα τοὺς γείτονας τοῦ κτήματος τούτου, περὶ τοῦ ἂν τὸ δημόσιον ἔχῃ ἐπ' αὐτοῦ πραγματικὸν δικαίωμα καὶ θέλει συντάττει ἐπὶ τούτῳ πρωτόκολλον, ὑπογραφόμενον παρ' αὐτοῦ, τοῦ ἐξεταζομένου γείτονος, ὅστις ἂν δὲν ἠξεύρῃ νὰ γράψῃ θέτει τὸ σημεῖον τοῦ σταυροῦ καὶ παρὰ δύω μαρτύρων.

6.) Ἡ Τράπεζα ὀφείλει ν' ἀρνηθῇ τὸ ζητούμενον δάνειον εἰς τὴν περίστασιν, καθ' ἣν ἤθελε παρουσιασθῇ ἔνστασίς τις κατὰ τοῦ εἰς ὑποθήκην προσφερομένου κτήματος, μέχρις οὗ αὕτη διαλυθῇ διὰ τῆς δικαστικῆς ὁδοῦ, ἢ παραιτηθῇ ὁ ἀντιποιηθεὶς τὸ κτῆμα.

7.) Ἐὰν, ἐκπληρωθεισῶν τῶν ἀνωτέρω διατάξεων, ἡ Τράπεζα δώσῃ τὸ δάνειον μετὰ παρέλευσιν τεσσάρων μηνῶν, καὶ δὲν ἔγειναν εἰς αὐτὴν ἔνστασις κατὰ τοῦ εἰς ὑποθήκην προσφερομένου κτήματος μέχρι τῆς ἀποδόσεως τοῦ δανείου, ἡ ἐπὶ τοῦ κτήματος ὑποθήκη αὐτῆς θέλει ἰσχύει κατὰ παντὸς πραγματικοῦ δικαιώματος, τὸ ὁποῖον ἤθελεν ἀναφανῇ μετὰ ταῦτα, ἐκτὸς ὅμως τοῦ τῆς ὑποθήκης δικαιώματος, τὸ ὁποῖον ἤθελεν ἔχει τις ἐπὶ τοῦ αὐτοῦ κτήματος ἐγγεγραμμένον εἰς τὰ βιβλία τῶν ὑποθηκῶν πρὶν τῆς εἰς αὐτὰ ἐγγραφῆς τοῦ δανείου τῆς Τραπέζης. Θεωρεῖται ἑπομένως ἰσχυρὰ ἡ ὑποθήκη τῆς Τραπέζης, ἣν ἐνέγραψεν ἐπὶ κτήματος, διακηρυχθέντος κατὰ τὸν ἀνωτέρω τρόπον, καὶ τὸ ὁποῖον ἀπέκτησέ τις, ἀφοῦ ἤρχισεν ἡ διακήρυξις, χωρὶς νὰ εἰδοποιήσῃ περὶ τῆς τοιαύτης προσκλήσεως τὴν Τράπεζαν πρὶν αὕτη χορηγήσῃ τὸ δάνειον, παρελθούσης τῆς τετραμήνου προθεσμίας.

8.) Ἡ εἰρημένη παραγραφὴ παντὸς πραγματικοῦ δικαιώματος ἐπὶ τοῦ εἰς ὑποθήκην δοθέντος κτήματος θέλει ἰσχύει μόνον διὰ τὴν ὑποθήκην τῆς Τραπέζης καὶ καθ' ὅσον αὕτη διαρκεῖ. Δύναται ὅμως ἕκαστος καὶ μετὰ τὴν παρέλευσιν τῆς ἐν τῷ ἐδαφ. 4 τεθείστης προθεσμίας νὰ διεκδικήσῃ τὸ κτῆμα, μὴ παραβλαπτομένων ὡς ἐκ τούτου τῶν δικαιωμάτων τῆς Τραπέζης.

9.) Ὁ ὑποθηκεύσας ἀλλότριον κτῆμα θέλει τιμωρεῖσθαι δυνάμει τοῦ ἄρθρου 896 τοῦ Π. νόμου ἐπὶ ἀπάτῃ καὶ ὑποβάλλεσθαι εἰς τὰς πολιτικὰς ἀποζημιώσεις διὰ πᾶσαν βλάβην, τὴν ὁποίαν ἤθελε προξενήσει εἰς τὸν ἰδιοκτήτην.

Οἱ δὲ γείτονες, οἵτινες ἤθελον ἀνακαλυφθῇ, ὅτι εἰς τὴν περίπτωσιν τοῦ ἐδαφ. 5 τοῦ παρόντος ἄρθρου κρύπτουσιν ἐν γνώσει τὴν ἀλήθειαν, τιμωροῦνται ἐκτὸς τῶν πολιτικῶν ἀποζημιώσεων, εἰς τὰς ὁποίας θέλουσιν ὑποβάλλεσθαι ἀλληλεγγύως μὲ τὸν ὑποθηκεύσαντα τὸ κτῆμα τοῦ δημοσίου, μὲ τὴν εἰς τὸ ἄρθρον 266 τοῦ ποιν. νόμου διαλαμβανομένην ποινὴν τῆς εἰρκτῆς.

Τὸ παρὸν ἄρθρον ἰσχύει μέχρις οὗ λάβωσι κῦρος τὰ κτηματολόγια.

Ἄρθρον 21.

Περὶ ἐξουδετερώσεως τῶν νομίμων ὑποθηκῶν καὶ περὶ προνομίων.

1.) Πρὸς ἐξουδετέρωσιν τῶν νομίμων ὑποθηκῶν κοινοποιεῖται, δαπάνῃ τοῦ αἰτοῦντος τὸ δάνειον, ἀπόσπασμα τοῦ συμβο-

λαίου, δι' οὗ παρεχωρήθη εἰς τὴν κτηματικὴν Τράπεζαν τὸ τῆς ὑποθήκης δικαίωμα·

Εἰς τὴν σύζυγον καὶ τὸν ἄνδρα αὐτῆς.

Εἰς τὸν ἐπίτροπον καὶ παρεπίτροπον τοῦ ἀνηλίκου.

Εἰς τὸν ἀντιλήπτορα τοῦ ἀπηγορευμένου.

Εἰς τὸν χειράφετον ἀνήλικον καὶ τὸν κηδεμόνα αὐτοῦ.

2.) Τὸ ἀπόσπασμα περιέχει, ἐπὶ ποινῇ ἀκυρότητος, τὴν ἡμερομηνίαν, τὸ ὄνομα καὶ ἐπώνυμον, τὸ ἐπάγγελμα καὶ τὴν κατοικίαν τοῦ αἰτοῦντος, τὸν προσδιορισμὸν τῆς θέσεως τοῦ κτήματος, ὡς καὶ τὸ αἰτούμενον ποσὸν τοῦ δανείου. Περιέχει ὡσαύτως, ἐπὶ ποινῇ ἀκυρότητος, τὴν εἰδοποίησιν, ὅτι πρὸς συντήρησιν τῆς τάξεως τῆς νομίμου ὑποθήκης, ἀπέναντι τῆς ἑταιρίας εἶναι ἀνάγκη νὰ ἐγγραφῇ εἰς τὰ βιβλία τῶν ὑποθηκῶν, ἐντὸς δέκα πέντε ἡμερῶν ἀπὸ τῆς κοινοποιήσεως, προστιθεμένης καὶ τῆς προθεσμίας τῆς ἀποστάσεως.

3.) Ἐὰν ὁ αἰτῶν τὸ δάνειον ἦναι κατὰ τὸν χρόνον τῆς αἰτήσεως ἐπίτροπος ἀνηλίκου τινός, ἡ κοινοποίησις γίνεται πρὸς τὸν παρεπίτροπον, ἐὰν δὲ κηδεμών χειραφέτου ἀνηλίκου, ἢ ἀντιλήπτωρ ἀπηγορευμένου, ἡ κοινοποίησις γίνεται πρὸς τὸν εἰρηνοδίκην τοῦ τόπου, ὅπου διωρίσθη ὁ κηδεμὼν ἢ ὁ ἀντιλήπτωρ.

Ὁ εἰρηνοδίκης ὀφείλει ἐντὸς δεκαπέντε ἡμερῶν ἀπὸ τῆς πρὸς αὐτὸν κοινοποιήσεως νὰ συγκαλέσῃ τὸ συγγενικὸν συμβούλιον, ἐπὶ παρουσίᾳ καὶ τοῦ παρεπιτρόπου, ὅπου ὑπάρχῃ τοιοῦτος. Τὸ συγγενικὸν συμβούλιον ἀποφασίζει, ἂν πρέπῃ νὰ γίνῃ ἡ ἐγγραφὴ τῆς ὑποθήκης.

Ὅσάκις τοῦτο ἀποφασισθῇ, ἐγγράφεται ὑποθήκη, ἐπιμελείᾳ τοῦ παρεπιτρόπου καὶ ὑπὸ ἰδίαν αὐτοῦ εὐθύνην, ἢ παρὰ τῶν συγγενῶν ἢ τῶν φίλων τοῦ ἀνηλίκου, ἢ παρὰ τοῦ εἰρηνοδίκου ἐντὸς δεκαπέντε ἡμερῶν ἀπὸ τῆς ἀποφάσεως τοῦ συγγενικοῦ συμβουλίου.

4.) Ἡ ὑποθήκη θεωρεῖται ἐξουδετερωμένη διὰ τῆς μὴ ἐγγραφῆς ἐντὸς τῶν ἀνωτέρω προθεσμιῶν καὶ ἀποκτᾷ ἡ ἑταιρία τὴν προτεραιότητα ἐπὶ τῶν νομίμων καὶ μὴ ἐγγεγραμμένων ὑποθηκῶν.

Ἡ ἐξουδετέρωσις αὕτη δὲν ὠφελεῖ τοὺς τρίτους.

5.) Κατὰ τὴν κατάταξιν τῶν δανειστῶν ἐπὶ τῆς διανομῆς ἐκ τοῦ πλειστηριάσματος τοῦ ἐνυποθήκου τῇ ἑταιρίᾳ κτήματος οὐδὲν προνόμιον προτιμᾶται τῆς ὑποθήκης τῆς ἑταιρίας, ἐκτὸς τῶν ἐξόδων τῆς διαδικασίας καὶ τῆς ἐκτελέσεως καὶ τῶν ἀπαι-

τήσεων τοῦ κράτους, ἕνεκα καθυστερησάντων ἀμέσως ὀφίλων τοῦ ἐνυποθήκου κτήματος ἑνὸς μόνου ἔτους.

Ἄρθρον 22.

Περὶ μεταβιβάσεως καὶ καταχέσεως τῶν κτηματογράφων, περὶ ἐνεχύρων καὶ περὶ τῶν ἀναγκαστικῶν τῆς Κτηματικῆς Τραπέζης μέσων κατὰ τῶν ὀφειλετῶν αὐτῆς.

1.) Τὰ ὀνομαστικὰ κτηματόγραφα τῆς Τραπέζης μεταβιβάζονται δι' ἁπλῆς ὀπισθογραφήσεως, χωρὶς ὡς ἐκ τῆς ὀπισθογραφήσεως ταύτης νὰ πηγάζῃ ἀλληλεγγύη τις τῶν ὀπισθογράφων, εὐθυνομένων διὰ μόνην τὴν ἀλήθειαν τοῦ χρέους.

2.) Εἰς τὰ κτηματόγραφα τῆς Τραπέζης δὲν δύναται νὰ ἐπιβληθῇ οὐδεμία κατάσχεσις πρὸς δικαίωσιν τῆς πληρωμῆς τοῦ κεφαλαίου καὶ τῶν τόκων, ἐκτὸς ἐν περιπτώσει ἀπωλείας τοῦ κτηματογράφου.

3.) Τὰ εἰς ἐνέχυρον διδόμενα τῇ κτηματικῇ Τραπέζῃ εἴτε χρυσὸς, εἴτε ἄργυρος, εἴτε μετοχαὶ καὶ ὁμολογίαι αὐτῆς ἢ ἄλλων ἑταιριῶν, ὡς καὶ πᾶν ἀσώματον πρᾶγμα (creances nomines) λαμβάνονται παρ' αὐτῆς ἄνευ ἄλλης διατυπώσεως ἢ τῆς ἐγγραφῆς ἐν τοῖς βιβλίοις τῆς τραπέζης καὶ τῆς ἐκδόσεως ἁπλῆς ἀποδείξεως πρὸς τὸν ἐνεχυριάζοντα. Δύνανται δὲ νὰ ἐκποιηθῶσι παρ' αὐτῆς ἅμα τῷ χρέει, δι' ὃ ἐδόθησαν πρὸς ἀσφάλειαν, κατασταθῇ ἀπαιτητῶν, χωρὶς νὰ ἦναι ὑπόχρεως ἡ Τράπεζα εἰς τὴν τήρησιν τοῦ ἀπὸ 1 Δεκεμβρίου 1836 περὶ ἐνεχύρων νόμου, οὐδὲ εἰς τὰς περὶ συστάσεως καὶ ἐκποιήσεως τῶν ἐνεχύρων διατάξεις τῶν ἀστυκῶν τῆς Ἑπτανήσου νόμων, οὐδὲ παντὸς ἄλλου νόμου προγενεστέρου ἢ μεταγενεστέρου ἐναντίου εἰς τὰς ἀνωτέρω διατάξεις.

Ἐκ τῆς πωλήσεως τοῦ ἐνεχύρου πληρώνεται ἡ ἀπαίτησις τῆς τραπέζης προτιμωμένη παντὸς προνομίου καὶ παντὸς ἄλλου πραγματικοῦ δικαιώματος.

4.) Τὰ δικαστήρια οὐδεμίαν δύνανται νὰ παραχωρήσωσι προθεσμίαν διὰ τὴν πληρωμὴν τῶν ἐτησίων δόσεων.

5.) Ἡ πληρωμὴ τῶν δόσεων τούτων δὲν δύναται νὰ ἐμποδισθῇ δι' οἱασδήποτε ἀνακοπῆς ἢ κατασχέσεως.

6.) Δύναται ἡ Κτηματικὴ τράπεζα, μὴ πληρώσαντος ἐμπροθέσμως τοῦ ὀφειλέτου, καὶ μετὰ ὀκτὼ ἡμέρας, ἀφ' οὗ προσκαλέσῃ αὐτὸν διὰ δικαστικοῦ κλητῆρος εἰς τὴν ἐκπλήρωσιν τῆς ὑποχρεώσεώς του, νὰ προβῇ εἰς τὴν μεσεγγύησιν καὶ ἐκποίησιν

τῶν ἐνυποθήκων αὐτοῦ κτημάτων, κατὰ τοὺς διὰ τῶν ἑπομένων παραγράφων διαγεγραμμένους τύπους.

7.) Κατ' αἴτησιν τῆς τραπέζης τὸ δικαστήριον τῶν πρωτοδικῶν διορίζει μεσεγγυοῦχον τοῦ ἐνυποθήκου κτήματος κατὰ τὰ ἄρθρα **961** καὶ ἑπόμενα τῆς Πολιτικῆς Δικονομίας.

Ὁ μεσεγγυοῦχος διαχειρίζεται τὸ κτῆμα, συλλέγει τοὺς καρποὺς ἢ, ἂν ἦναι μισθωμένον, τὸ μίσθωμα αὐτοῦ, καὶ ἀποδίδει τὰ πάντα εἰς τὴν τράπεζαν· αὕτη δὲ καταλογίζει τὰ εἰσπραττόμενα εἰς τὸ χρέος καὶ τὰ ἔξοδα τῆς μεσεγγυήσεως, ἀποδίδει δὲ τὸ περίσσευμα τῷ ὀφειλέτῃ.

8.) Τὸ δικαστήριον διορίζει τὸν παρὰ τῆς τραπέζης προτεινόμενον μεσεγγυοῦχον, ἐπὶ κινδύνῳ καὶ εὐθύνῃ αὐτῆς. Ἡ δὲ ἀπόφασις εἰς οὐδὲν ἔνδικον μέσον ὑπόκειται.

9.) Ὁ κάτοχος τοῦ ἐνυποθήκου κτήματος δύναται ἐντὸς προθεσμίας δεκαπέντε ἡμερῶν ἀπὸ τῆς κοινοποιήσεως τῆς διορισάσης τὸν μεσεγγυοῦχον ἀποφάσεως νὰ εἰσάξῃ εἰς τὸ δικαστήριον τὰς ἐνστάσεις του κατὰ τοῦ διορισθέντος μεσεγγυούχου, τὸ δὲ δικαστήριον, ἂν εὕρῃ αὐτὰς βασίμους, διορίζει ἐξ ἐπαγγέλματος ἄλλον μεσεγγυοῦχον, ὅστις παραλαμβάνει τὴν διαχείρισιν παρὰ τοῦ προτέρου μεσεγγυούχου.

10.) Ὁ κίνδυνος καὶ ἡ εὐθύνη τῆς Τραπέζης διὰ τὸν παρ' αὐτῆς προταθέντα μεσεγγυοῦχον παύουσιν, ἅμα παρέλθῃ ἡ ἐν τῷ προηγουμένῳ ἐδαφίῳ ὡρισμένη προθεσμία χωρὶς νὰ κάμῃ ὁ κάτοχος ἔνστασιν κατ' αὐτοῦ ἢ ἀμφότερα τὰ μέρη συμφωνήσωσι περὶ τοῦ διορισθέντος μεσεγγυούχου, ἢ τὸ δικαστήριον διορίσῃ αὐτὸν ἐξ ἐπαγγέλματος.

11.) Ἡ Τράπεζα πρὶν ἢ προβῇ εἰς τὴν ἀναγκαστικὴν ἐκποίησιν τοῦ ἐνυποθήκου κτήματος, ὅπερ δύναται νὰ πράξῃ καὶ πρὸ τοῦ διορισμοῦ τοῦ μεσεγγυούχου καὶ μετὰ ταῦτα, κοινοποιεῖ πρὸς τὸν ὀφειλέτην ἐπιταγὴν κατὰ τὸ ἄρθρον **863** τῆς Πολιτικῆς Δικονομίας. Ἡ ἐπιταγὴ ἐγγράφεται εἰς τὸ κατὰ τὸ ἄρθρον **960** τῆς Πολιτικῆς Δικονομίας κρατούμενον παρὰ τοῦ ὑποθηκοφύλακος βιβλίον τῶν κατασχέσεων.

Ἂν ὁ ὀφειλέτης εὑρίσκεται ἐκτὸς τοῦ Κράτους, ἡ ἐπιταγὴ κοινοποιεῖται εἰς τὴν ἐν Ἑλλάδι κατοικίαν του, ἂν ἔχῃ τοιαύτην, καὶ εἰς τὸν εἰσαγγελέα τοῦ δικαστηρίου τῶν Πρωτοδικῶν ἐντὸς τῆς περιφερείας, τοῦ ὁποίου κεῖται τὸ κτῆμα, ὅστις ἐνεργεῖ κατὰ τὰ ἐν τῷ ἐδαφίῳ **6** τοῦ ἄρθρου **145** τῆς Πολιτικῆς Δικονομίας ὡρισμένα.

12.) Ἡ Τράπεζα μετὰ τὴν ἐπίδοσιν τῆς ἐπιταγῆς δημοσιεύει δι' ἐφημερίδος καὶ διὰ τοιχοκολλήσεως τὸ πρόγραμμα τοῦ πλειστηριασμοῦ τοῦ ἐνυποθήκου κτήματος.

13.) Τὸ πρόγραμμα τοῦτο περιέχει α) τὸ ὄνομα, τὸ ἐπώνυμον καὶ τὴν κατοικίαν τοῦ ὀφειλέτου, β) περίληψιν ἐπιταγῆς, γ) τὸ εἶδος, τὴν θέσιν, τὰ ὅρια καὶ τὴν ὡς ἔγγιστα ἔκτασιν τοῦ κτήματος, δ) τὴν παρὰ τῆς Τραπέζης γενομένην πρώτην προσφοράν, ε) τοὺς ὅρους, τὴν ἡμέραν, τὴν ὥραν τοῦ πλειστηριασμοῦ καὶ τὸν ὑπάλληλον, ἐνώπιον τοῦ ὁποίου θέλει γείνει.

Ἐὰν τὸ κτῆμα ἦναι ἀξίας κατωτέρας τῶν χιλίων δραχμῶν, κατὰ τὴν ἐν τῷ δανειστικῷ συμβολαίῳ ἐκτίμησιν αὐτοῦ, ὁ πλειστηριασμὸς δὲν πρέπει νὰ γίνηται πρὸ τῆς παρελεύσεως τοὐλάχιστον τεσσάρων ἑβδομάδων ἀπὸ τῆς ἐπιταγῆς. Ἐπὶ δὲ κτημάτων ἀνωτέρας ἀξίας κατὰ τὴν αὐτὴν ἐκτίμησιν, ὁ πλειστηριασμὸς γίνεται μετὰ παρέλευσιν ὀκτὼ τοὐλάχιστον ἑβδομάδων ἀπὸ τῆς ἐπιταγῆς.

14.) Αἱ τοιχοκολλήσεις τοῦ προγράμματος γίνονται διὰ δικαστικοῦ κλητῆρος α) εἰς τὴν θύραν τοῦ καταστήματος τοῦ Πρωτοδικείου καὶ τοῦ εἰρηνοδικείου, ἐν τῇ περιφερείᾳ τῶν ὁποίων κεῖται τὸ κτῆμα, β) εἰς τὴν θύραν τοῦ δημαρχείου τοῦ τόπου, ἔνθα κεῖται τὸ κτῆμα, καὶ ἐπὶ τοῦ κτήματος αὐτοῦ, ἂν ἔχῃ οἰκοδομήν. Τὸ πρόγραμμα τοῦτο ἐπιδίδοται ἅπαξ εἰς τοὺς ἐγγεγραμμένους ἐνυποθήκους δανειστὰς καὶ εἰς τὸν ὀφειλέτην. Μετὰ μίαν ἢ δύο κατὰ τὴν διαφορὰν τῆς ἀξίας τοῦ κτήματος δημοσιεύσεις ἢ τοιχοκολλήσεις τοῦ προγράμματος εἰς τὰ διαληφθέντα μέρη καὶ τὴν πρὸς τὸν ὀφειλέτην καὶ τοὺς ἐνυποθήκους δανειστὰς ἐπίδοσιν αὐτοῦ, ὁ πλειστηριασμὸς γίνεται ἐν ἡμέρᾳ Κυριακῇ ἐνώπιον εἰρηνοδίκου ἢ συμβολαιογράφου ἐν τῷ δήμῳ, ὅπου κεῖται τὸ κτῆμα.

Αἱ δημοσιεύσεις καὶ τοιχοκολλήσεις γίνονται ἐν μὲν τῇ πρώτῃ περιπτώσει τοῦ τελευταίου ἐδαφίου τῆς § 13, τρεῖς τοὐλάχιστον ἑβδομάδας πρὸ τοῦ πλειστηριασμοῦ, ἐν δὲ τῇ δευτέρᾳ περιπτώσει, ἓξ τοὐλάχιστον ἑβδομάδας πρὸ αὐτοῦ ἡ πρώτη, καὶ ἡμέρας ὀκτὼ μέχρι δεκαπέντε ἡ δευτέρα.

Προσέτι ἡ τοῦ προγράμματος ἐπίδοσις εἰς τε τοὺς ἐνυποθήκους δανειστὰς καὶ τὸν ὀφειλέτην γίνεται, ἐν μὲν τῇ πρώτῃ τῶν ἀνωτέρω περιπτώσεων, τρεῖς τοὐλάχιστον ἑβδομάδας πρὸ τοῦ πλειστηριασμοῦ, ἐν δὲ τῇ δευτέρᾳ, ἓξ τοὐλάχιστον πρὸ αὐτοῦ. Τοῦ ἐν τῷ ἄρθρῳ **966** τῆς πολιτικῆς δικονομίας ἀναφερομένου δικαιώματος δύναται νὰ γείνῃ χρῆσις ἐντὸς ὀκτὼ ἡμερῶν ἀπὸ τῆς ἐπιδόσεως τῆς ἐπιταγῆς.

15.) Μὴ γενομένου τοῦ πλειστηριασμοῦ κατὰ τὴν ὁρισθεῖσαν ἡμέραν δι' οἱονδήποτε λόγον, πρέπει νὰ ἐπαναληφθῶσιν ἡ τελευταία τοιχοκόλλησις, ἐπίδοσις καὶ διὰ τῆς ἐφημερίδος δημοσίευσις τοῦ προγράμματος καὶ ἂν ἐγένετο πρὸ τῆς ἀναβολῆς.

16.) Αἱ ἐν ταῖς § 11—15 ἀναφερόμεναι κοινοποιήσεις καὶ προθεσμίαι διατάττονται ἐπὶ ποινῇ ἀκυρότητος.

17.) Ἀπὸ τῆς ἡμέρας τῆς κατὰ τὴν § 11 ἐγγραφῆς τῆς ἐπιταγῆς ὁ ὀφειλέτης δὲν δύναται πλέον νὰ ἐκποιήσῃ τὸ ἐνυπόθηκον κτῆμα, ἡ δ' ἐξάλειψις τῆς ἐγγραφῆς τῆς ἐπιταγῆς γίνεται συγκαταθέσει τῆς Τραπέζης, ἢ ἐν ἀρνήσει αὐτῆς, δυνάμει τελεσιδίκου ἀποφάσεως.

18.) Πᾶσα ἀνακοπὴ τοῦ ὀφειλέτου, ἕνεκα μὲν ἀταξιῶν τοῦ προγράμματος τοῦ πλειστηριασμοῦ, πρέπει νὰ γείνῃ ἐντὸς πέντε ἡμερῶν ἀπὸ τῆς ἐπιδόσεως αὐτοῦ πρὸς τὸν ὀφειλέτην, ἕνεκα δὲ ἄλλων ἀταξιῶν τῆς διαδικασίας, πρὸ ὀκτὼ τοὐλάχιστον ἡμερῶν πρὸ τοῦ πλειστηριασμοῦ.

Πᾶσα δὲ μεταγενεστέρα ἀκυρότης πρέπει νὰ προβληθῇ δι' ἀνακοπῆς ἐντὸς ὀκτὼ ἡμερῶν ἀπὸ τοῦ πλειστηριασμοῦ. Ἡ ἀνακοπὴ κατὰ τὰς προθεσμίας ταύτας εἶναι ἀπαράδεκτος. Ἡ ἀνακοπὴ δικάζεται ὡς κατεπείγουσα κατὰ τὴν § 24, ἡ δὲ ἀπόφασις, ἐὰν ἡ ἀξία τοῦ κτήματος ἦναι, κατὰ τὸ τελευταῖον ἐδάφιον τῆς § 13, κατωτέρα τῶν χιλίων δραχμῶν, δὲν ὑπόκειται εἰς ἔφεσιν.

19.) Ἂν κατὰ τὴν ἐγγραφὴν τῆς ἐπιταγῆς ὑπάρχῃ ἐγγεγραμμένη κατάσχεσις προγενεστέρως γενομένη τῶν ἄλλων δανειστῶν, ἡ Τράπεζα δύναται διὰ κοινοποιήσεως πρὸς τὸν ἐπισπεύδοντα ἢ τὸν ἀντίκλητόν του ν' ἀναλάβῃ αὐτὴ τὴν ἐκτέλεσιν καὶ νὰ προβῇ εἰς τὸν πλειστηριασμόν, τηροῦσα τὰς ἀνωτέρω προθεσμίας καὶ διατυπώσεις.

Ἂν ἡ Τράπεζα παραμελήσῃ τὸν πλειστηριασμόν, ὁ ἐπισπεύδων δανειστὴς ἔχει τὸ δικαίωμα νὰ ἐξακολουθήσῃ αὐτόν.

20.) Τρεῖς ἡμέρας πρὸ τοῦ πλειστηριασμοῦ ἡ Τράπεζα θέλει καταθέσει εἰς τὸν ἐπὶ τοῦ πλειστηριασμοῦ ὑπάλληλον τὴν ἔκθεσιν τῆς ἐκτιμήσεως καὶ τοὺς τυχὸν παρ' αὐτῇ ὑπάρχοντας τίτλους τῆς ἰδιοκτησίας τοῦ κτήματος, πρὸς γνῶσιν τῶν πλειστηριαζόντων. Προσέτι καταθέτει πρὸ τοῦ πλειστηριασμοῦ τὰς κατὰ τὸ ἄρθρον 970 τῆς πολ. δικονομίας ἀποδείξεις περὶ τῆς τηρήσεως τῶν διατυπώσεων τῆς ἐκτελέσεως· κατὰ τὰ λοιπὰ ἐφαρμόζονται τὰ ἄρθρα 973—985 τῆς πολ. δικονομίας.

21.) Ἐντὸς ὀκτὼ ἡμερῶν ἀπὸ τοῦ πλειστηριασμοῦ ὁ ἀγοραστὴς χρεωστεῖ νὰ παραδίδῃ εἰς τὴν Τράπεζαν τὸ πρὸς αὐτὴν ὀφειλόμενον ποσὸν ἄνευ ἐλάττης τῶν τυχὸν ὑπαρχόντων δικαιωμάτων ἄλλων πιστωτῶν. Οὐδεὶς δὲ δύναται νὰ ἐμποδίσῃ τὴν πληρωμὴν ταύτην εἴτε διὰ κατασχέσεως, εἴτε δι' ἀνακοπῆς. Ἐὰν ὅμως ἀποδειχθῇ νομίμως, ὅτι ἡ Τράπεζα δὲν δικαιοῦται νὰ λάβῃ αὐτὸ τὸ ποσὸν ἢ ὅτι ἔλαβε πλειότερον, ὑποχρεοῦται νὰ ἐπιστρέψῃ τὸ κακῶς ληφθὲν εἰς τὸν ἐπὶ τῆς κατατάξεως ὑπάλληλον μὲ τόκον 6 τοῖς 0|0.

22.) Ὁ ἀναπλειστηριασμὸς γίνεται κατὰ τὸν ἐν τοῖς ἀνωτέρω παραγράφοις διαγεγραμμένον τρόπον.

23.) Ἡ ὑπὸ τοῦ ὀφειλέτου ἐκποίησις τοῦ ἐνυποθήκου κτήματος οὐδόλως κωλύει τὴν Τράπεζαν νὰ ἐξασκήσῃ τὰ ἐν τῷ παρόντι νόμῳ διαγεγραμμένα δικαιώματα καὶ κατὰ τοῦ τρίτου νομέως, ὡσανεὶ οὐδόλως ἐγένετο ἡ πρὸς αὐτὸν ἐκποίησις. Ἂν ὅμως αὕτη ἐγένετο πρὸ τῆς εἰς τὸ βιβλίον τῶν κατασχέσεων ἐγγραφῆς τῆς ἐπιταγῆς, ἀνάγκη τῆς μεσεγγυήσεως ἢ τῆς ἀναγκαστικῆς ἐκποιήσεως νὰ προηγῆται καὶ εἰς τρίτων νομέα ἡ κοινοποίησις τῆς πρὸς πληρωμὴν ἐπιταγῆς.

24.) Ὅλαι αἱ δίκαι τῆς Κτηματικῆς Τραπέζης εἰσάγονται ὡς κατεπείγουσαι καὶ δικάζονται τὴν τρίτην ἡμέραν ἀπὸ τῆς ἐπιδόσεως, χωρὶς νὰ ἦναι πρὸς τοῦτο ἀνάγκη πράξεως τοῦ προέδρου.

Γενικαὶ διατάξεις.

Ἡ Ἑταιρία ὀφείλει νὰ παράσχῃ εἰς τὴν Ἑλληνικὴν Κυβέρνησιν ἐπὶ μίαν εἰκοσαετίαν δάνειον εἴτε δι' ἀνοικτοῦ λογαριασμοῦ εἴτε χρεωλυτικῶς καὶ ἐπὶ τόκῳ 6 τοῖς 0|0 τέσσαρα ἑκατομμύρια δραχμῶν.

Τὸ δάνειον τοῦτο θέλει χορηγεῖσθαι καὶ ἀποδίδοσθαι κατὰ τοὺς δι' εἰδικῆς συμβάσεως συνομολογηθησομένους ὅρους μεταξὺ τοῦ ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν καὶ τῆς Ἑταιρίας. Ποτὲ δὲ δὲν θέλει ὑποχρεωθῇ τὸ δημόσιον εἰς ἀπόδοσιν ἀνωτέρου ποσοῦ διὰ κεφάλαιον ἐκείνου, ὅπερ πραγματικῶς ἔλαβεν.

Τὸ ποσὸν τῶν 4 ἑκατομμυρίων δὲν δύναται νὰ ζητηθῇ ἐντὸς τῆς πρώτης τριετίας ἀπὸ τῆς συστάσεως τῆς Τραπέζης διὰ μιᾶς, ἀλλὰ κατ' ἴσας ἐτησίας δόσεις· ἡ δὲ πρώτη δόσις οὐχὶ πρὸ τῆς συμπληρώσεως τῶν ἐνυποθήκων δανείων, περὶ ὧν διαλαμβάνει τὸ ἄρθρον 8 τῆς παρούσης συμβάσεως. Τὸ δάνειον τοῦτο θέλει χρησιμεύει ἀποκλειστικῶς ὑπὲρ τῆς ὁδοποιΐας καὶ τῶν σιδηροδρόμων, ἐκτὸς τοῦ 1|5 αὐτοῦ, ὅπερ δύναται νὰ διατεθῇ καὶ ὑπὲρ ἄλλων δημοσίων ἔργων.

Πρὸς ἀσφάλειαν τῆς Τραπέζης θέλουσι χορηγηθῆ αὐτῇ ἀνάλογοι ἐγγυήσεις τῶν τοῦ ἐθνικοῦ δανείου τῶν 28 ἑκατομμυρίων.

Ἄρθρον 24.

Ἡ ἑταιρικὴ ὁμὰς τῶν ἱδρυτῶν ὑποχρεοῦται νὰ καταθέσῃ λόγῳ ἐγγυήσεως εἰς τὸ Κεντρικὸν ταμεῖον τὸ ποσὸν ἑκατὸν χιλιάδων φράγκων ἐπὶ τόκῳ 6 τοῖς 0|0.

Ἄρθρον 25.

Ἡ ἐν τῷ προηγουμένῳ ἄρθρῳ κατάθεσις καταπίπτει ὡς ποινικὴ ῥήτρα πρὸς ὄφελος τοῦ δημοσίου ἐν περιπτώσει μὴ ἐκπληρώσεως τῶν ἐν τοῖς ἄρθροις 13, 14 καὶ 16 ὑποχρεώσεων τῆς Ἑταιρίας. Ἐν τοιαύτῃ δὲ περιπτώσει καθίστανται ἔκπτωτοι καὶ τοῦ προνομίου.

Ἄρθρον 26.

Ὅλαι αἱ εἰς τοὺς ὁρισμοὺς τῆς παρούσης Συμβάσεως ἀντιβαίνουσαι διατάξεις καταργοῦνται.

Ἡ παροῦσα ἐγένετο εἰς διπλοῦν, ὑπεγράφη παρὰ τῶν συμβαλλομένων καὶ ἔλαβεν ἕκαστον μέρος ἀνὰ ἓν ἴσον. Θέλει δὲ ὑποβληθῆ εἰς τὴν προσεχῆ Σύνοδον τῆς Βουλῆς.

Ἐγένετο ἐν Ἀθήναις τῇ εἰκοστῇ δευτέρᾳ Νοεμβρίου τοῦ χιλιοστοῦ ὀκτακοσιοστοῦ ἑβδομηκοστοῦ δευτέρου ἔτους.

Ε. ΔΕΛΗΓΕΩΡΓΗΣ.

Δ. ΧΡΗΣΤΙΔΗΣ.

ΕΠ. ΒΑΛΑΤΑΖΗΣ δι' ἑαυτὸν καὶ ὡς πληρεξούσιος τῶν ἐν τῷ ἄρθρῳ 1 ἀναφερομένων ἱδρυτῶν, δυνάμει τῶν προσαρτωμένων εἰς τὴν παροῦσαν σύμβασιν ἓξ πληρεξουσίων.

Α. Ι. ΣΥΓΓΡΟΣ δι' ἑαυτὸν καὶ ὡς πληρεξούσιος τῆς Banque de Constantinople.

Μ. ΡΕΝΙΕΡΗΣ ὡς διοικητὴς τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης τῆς Ἑλλάδος.

Ι. ΣΚΑΛΤΣΟΥΝΕΣ.

ΚΩΝΣΤ. ΒΟΥΡΟΣ.

ΑΡ. ΠΑΠΟΥΔΩΦ.

ΕΥΑΓΓ. ΒΑΛΑΤΑΖΗΣ ὡς ἀντιπρόσωπος δυνάμει τῶν προσαρτωμένων ἐν τῇ παρούσῃ ἓξ πληρεξουσίων τῆς Γενικῆς Πιστωτικῆς Τραπέζης τῆς Ἑλλάδος, τοῦ Ἰωάννου Σισμανόγλου, τοῦ Θεοδώρου Α. Μαυρογορδάτου, τοῦ Ὀδυσσέως Νεγρεπόντε, τῶν Κυρίων Χρηστάκη Β. Ζωγράφου, Ἀριστείδου Βαλτατζῆ καὶ Κωνσταντίνου Καραπάνου, καὶ τέλος τῆς Γενικῆς Ἑταιρίας τῆς Ὀθωμανικῆς Αὐτοκρατορίας καὶ τῆς Société de Credit et de Commission ἐν Κωνσταντινουπόλει.

ΝΟΜΟΣΧΕΔΙΟΝ

Ἐγκρίσεως συμβάσεως περὶ κατασκευῆς σιδηροδρόμου ἀπὸ Πειραιῶς μέχρι τῶν μεθορίων παρὰ τὴν πόλιν τῆς Λαμίας.

Ἄρθρον μόνον.

Ἐγκρίνεται καὶ ἐπικυροῦται ἡ μεταξὺ τῆς κυβερνήσεως ἀφ' ἑνὸς, ἀντιπροσωπευομένης ὑπὸ τοῦ προέδρου τοῦ ὑπουργικοῦ συμβουλίου καὶ τῶν ὑπουργῶν τῶν Ἐσωτερικῶν καὶ Οἰκονομικῶν, καὶ τοῦ Α. Συγγροῦ ἀφ' ἑτέρου, συνομολογηθεῖσα σύμβασις τὴν 31 Ἰανουαρίου 1873 περὶ κατασκευῆς, συστάσεως καὶ χρήσεως σιδηροδρόμου ἀπὸ Πειραιῶς μέχρι τῆς μεθορίου γραμμῆς παρὰ τὴν πόλιν τῆς Λαμίας, ἐξ ἄρθρων 31 συγκειμένη, μετὰ τῶν ἐν αὐτῇ προσθηκῶν καὶ ἧς τὸ κείμενον ἕπεται.

Ἐν Ἀθήναις, τῇ 23 Μαΐου 1873.

Ὁ ὑπουργὸς τῶν Ἐσωτερικῶν
Ε. ΔΕΛΗΓΕΩΡΓΗΣ.

Ὁ ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν
Δ. ΧΡΗΣΤΙΔΗΣ.

ΣΥΜΒΑΣΙΣ

Περὶ κατασκευῆς σιδηροδρόμου ἀπὸ Πειραιῶς μέχρι τῶν μεθορίων παρὰ τὴν πόλιν Λαμίας.

Μεταξὺ τῆς κυβερνήσεως ἀφ' ἑνὸς, ἀντιπροσωπευομένης ὑπὸ τοῦ προέδρου τοῦ ὑπουργικοῦ συμβουλίου καὶ τῶν ὑπουργῶν τῶν Ἐσωτερικῶν καὶ Οἰκονομικῶν, καὶ ἀφ' ἑτέρου τοῦ Ἀνδρέου Συγγροῦ, ἐκπροσωποῦντος τὴν τράπεζαν τῆς Κωνσταντινουπόλεως (Banque de Constantinople) καὶ τὴν συσταθεῖσαν πρὸς κατασκευὴν τοῦ προκειμένου σιδηροδρόμου ὁμάδα, συνεφωνήθησαν τὰ ἑπόμενα·

Ἄρθρον 1.

Ἡ Ἑλληνικὴ κυβέρνησις παραχωρεῖ τῷ κυρίῳ Ἀνδρέᾳ Συγγρῷ τὴν ἄδειαν καὶ τὸ προνόμιον τῆς κατασκευῆς, συστάσεως καὶ χρήσεως σιδηροδρόμου, ἀρχομένου ἀπὸ Πειραιῶς καὶ ἀπολήγοντος διὰ τῶν ἐπαρχιῶν Ἀττικῆς, Θηβῶν, Λεβαδείας καὶ Λοκρίδος εἰς τὴν μεθόριον γραμμὴν παρὰ τὴν πόλιν τῆς Λαμίας.

Τὸ προνόμιον τοῦτο ὁρίζεται εἰς ἐννενήκοντα ἐννέα (99) ἔτη, ἀρχόμενα ἀπὸ τῆς διὰ νόμου κυρώσεως τῆς παρούσης.

Ἄρθρον 2.

Ὁ κύριος Α. Συγγρὸς, ὑπὸ τὴν ἀνωτέρω ἰδιότητά του, ὀφείλει νὰ συστήσῃ ἀνώνυμον διὰ μετοχῶν ἑταιρίαν, ἧς τὸ κατα-

στατικὸν θέλει δημοσιευθῇ κατὰ τὸ ἄρθρον 45 τοῦ ἐμπορικοῦ νόμου.

Ἡ ἑταιρία αὕτη δύναται μὲν νὰ ἔχῃ τὴν ἕδραν της καὶ ἐκτὸς τῆς Ἑλλάδος, ὀφείλει ὅμως πάντοτε νὰ ἔχῃ τὴν νόμιμον αὐτῆς κατοικίαν ἐν Ἀθήναις, ἔνθα ὑποχρεοῦται νὰ συστήσῃ καὶ ἴδιον αὐτῆς κλάδον. Ἡ ἑταιρία, καθ' ὅσον ἀφορᾷ τὸν προκείμενον σιδηρόδρομον καὶ τὰς ἐξ αὐτοῦ προκυπτούσας ἀμέσως ἢ ἐμμέσως νομικὰς σχέσεις, θέλει ὑπόκειται εἰς πάντας τοὺς νόμους τοῦ Κράτους καὶ εἰς τὴν ἀποκλειστικὴν ἁρμοδιότητα τῶν Ἑλληνικῶν δικαστηρίων ἐν πάσῃ ἀνεξαιρέτως περιπτώσει· θέλει δὲ δημοσιεύει κατ' ἔτος τὸν ἰσολογισμὸν αὐτῆς καὶ ἐπιτρεῖται καὶ ἐξελέγχεται ὑπὸ Βασιλικοῦ ἐπιτρόπου, τοῦ ὁποίου τὰ μὲν καθήκοντα θέλουσιν ὁρισθῇ διὰ Βασ. Διατάγματος, ἡ δὲ μισθοδοσία ἐκ δραχ. πεντακοσίων (500) κατὰ μῆνα ἔσται εἰς βάρος τῆς ἑταιρίας.

Πᾶσα μεταξὺ τῆς κυβερνήσεως καὶ τῆς ἑταιρίας διαφορά, ὡς καὶ πᾶσα διαφορὰ αὐτῆς μετὰ τρίτων, δικάζεται ὡς κατεπείγουσα ὑπὸ τῶν δικαστηρίων.

Ἄρθρον 3.

Ἡ κυβέρνησις θέλει χορηγήσει τῇ ἑταιρίᾳ χρηματικὴν συνδρομὴν ἐκ δέκα πέντε ἑκατομμυρίων (15,000,000) φράγκων, πληρωτέων εἰς τρεῖς ἴσας δόσεις, ἀνὰ πέντε ἑκατομμύρια (5,000,000) φράγκα ἑκάστην. Ἑκάστη δόσις καταβάλλεται τρεῖς μῆνας μετὰ τὴν ἀποπεράτωσιν καὶ εἰς τὴν χρῆσιν τοῦ κοινοῦ παράδοσιν ἑκάστου τῶν τριῶν τμημάτων τῆς ὁδοῦ, ὧν τὸ μὲν πρῶτον θέλει ἀπολήγει εἰς Θήβας, τὸ δεύτερον εἰς Λεβαδείαν καὶ τὸ τρίτον θέλει συμπληροῖ τὸ ὅλον τῆς ὁδοῦ, περὶ ἧς ἡ παροῦσα σύμβασις.

Τῆς ὑποχρεώσεως ταύτης ἀπαλλάσσεται τὸ δημόσιον ἐν περιπτώσει μὴ ὁλικῆς κατασκευῆς τοῦ σιδηροδρόμου, ἡ δὲ ἑταιρία ἐπιστρέφει αὐτῇ καὶ τὸ τυχὸν καταβληθὲν αὐτῇ ποσὸν τῆς συνδρομῆς.

Ἄρθρον 4.

Ἡ ἑταιρία ὑποχρεοῦται νὰ γνωστοποιῇ εἰς τὴν Κυβέρνησιν τὴν ἀποπεράτωσιν ἑκάστου τῶν κατὰ τὸ προηγούμενον ἄρθρον τμημάτων τῆς ὁδοῦ, τριάκοντα τοὐλάχιστον ἡμέρας πρὸ τῆς ἐντελοῦς ἀποπερατώσεως αὐτοῦ, ἡ δὲ Κυβέρνησις νὰ παραλαμβάνῃ αὐτὸ ἐντὸς τριάκοντα ἡμερῶν ἀπὸ τῆς ἀποπερατώσεως καὶ νὰ πληρώνῃ εἰς τὴν ἑταιρίαν τὴν σχετικὴν δόσιν τῆς χρηματικῆς συνδρομῆς, ἐντὸς τριῶν μηνῶν κατὰ τὸ προηγού-

μενον ἄρθρον. Ἐὰν ἡ Κυβέρνησις δὲν παραλάβῃ τὸν σιδηρόδρομον ἐντὸς τῆς προθεσμίας τῶν τριάκοντα ἡμερῶν, ἡ ἑταιρία δύναται νὰ παραδώσῃ τὸ ἀποπερατωθὲν τμῆμα εἰς τὴν χρῆσιν τοῦ κοινοῦ, ἡ δὲ Κυβέρνησις ὑποχρεοῦται εἰς τὴν πληρωμὴν ἐτησίου τόκου ὑπερημερίας 12 τοῖς 0|0 ἐπὶ τοῦ μὴ καταβληθέντος ποσοῦ, ἀρχομένης τῆς ὑπερημερίας τρεῖς μῆνας ἀπὸ τῆς ἀποπερατώσεως καὶ εἰς τὸ κοινὸν παραδόσεως τοῦ οἰκείου τμήματος.

Ἄρθρον 5.

Ἡ παραλαβὴ ἑκάστου τμήματος τοῦ σιδηροδρόμου γίνεται ὑπὸ πενταμελοῦς ἐπιτροπῆς διοριζομένης ὑπὸ τοῦ ὑπουργοῦ τῶν Ἐσωτερικῶν. Ἐν ᾗ περιπτώσει ἡ ἐπιτροπὴ αὕτη ἤθελε κρίνει, ὅτι τὸ τμῆμα τῆς ὁδοῦ ἢ μέρος αὐτοῦ δὲν δύναται νὰ παραδοθῇ, ὡς κατεσκευάσθη, εἰς τὴν χρῆσιν τοῦ κοινοῦ, καὶ ἡ Κυβέρνησις παραδεχθῇ τὴν γνωμοδότησιν αὐτῆς, ἡ ἑταιρία δικαιοῦται νὰ ζητήσῃ τὴν ἀναθεώρησιν ὑπὸ νέας ἐπιτροπῆς πενταμελοῦς, ἧς τὰ μὲν δύω μέλη διορίζει ὁ ὑπουργὸς τῶν Ἐσωτερικῶν, τὰ ἕτερα δύω ἡ ἑταιρία, καὶ τὸ πέμπτον ὁ πρόεδρος τοῦ Ἀρείου Πάγου. Τοῦτο δὲ γενήσεται ἐντὸς δέκα ἡμερῶν ἀπὸ τῆς αἰτήσεως τῆς ἑταιρίας. Ἡ ἀπόφασις τῆς ἐπιτροπῆς ταύτης, ἐκδιδομένη ἐντὸς τριάκοντα τὸ πολὺ ἡμερῶν ἀπὸ τοῦ διορισμοῦ αὐτῆς, εἶναι ὑποχρεωτικὴ δι' ἀμφότερα τὰ μέρη, ἡ δὲ ἑταιρία ὑποχρεοῦται νὰ ἐπανορθώσῃ τὰς τυχὸν ὑπὸ τῆς νέας ἐπιτροπῆς ὑποδειχθείσας ἐλλείψεις. Ἐὰν ἡ δευτέρα αὕτη ἐπιτροπὴ ἀποφανθῇ, ὅτι ὁ σιδηρόδρομος ἐγένετο κατὰ τὰς συμφωνίας καὶ εἶναι ἀμέσως παραδοτέος, τότε ἡ Κυβέρνησις ὀφείλει νὰ καταβάλῃ τὴν δόσιν τῶν πέντε (5) ἑκατομμυρίων φράγκων, ἐντὸς δύο μηνῶν ἀπὸ τῆς παραδόσεως αὐτοῦ εἰς τὴν χρῆσιν τοῦ κοινοῦ, καὶ οὐχὶ ἐντὸς τριῶν. Ἐὰν δὲ ἡ δευτέρα αὕτη ἐπιτροπὴ ἀποφανθῇ, ὅτι ὁ σιδηρόδρομος εἶναι παραδοτέος εἰς τὴν χρῆσιν τοῦ κοινοῦ, καίτοι ἔχων ἄλλας ἐλλείψεις ἐπουσιώδεις, τότε ἡ Κυβέρνησις δικαιοῦται νὰ κρατήσῃ ἀτόκως τὸ 1|5 τῆς ὀφειλομένης δόσεως, μέχρις οὗ ἡ ἑταιρία ἐπανορθώσῃ τὰς ἐλλείψεις ταύτας, ὅπερ ἀποδεῖξει τῇ ἑταιρίᾳ μετὰ τὴν ἐπανόρθωσιν ταύτην.

Ἄρθρον 6.

Διὰ τὴν πληρωμὴν τῆς ἐκ δεκαπέντε ἑκατομμυρίων (15,000,000) φράγκων συνδρομῆς καὶ μόνον ἐν ᾗ περιπτώσει δὲν ἤθελε καταβληθῇ ἑκάστη δόσις ἐντὸς τῶν ἀνωτέρω προθεσμιῶν, τίθεται ὑπέγγυον τὸ τελωνεῖον Κερκύρας, τοῦ ὁποίου τὰς εἰσπράξεις θέλει λαμβάνει ἡ ἑταιρία μέχρι τῆς ἐξοφλήσεως τοῦ

καθυστεροῦντος ποσοῦ, μετὰ τοῦ ἐτησίου τόκου πρὸς 12 0|0, ἀπὸ τῆς λήξεως τῶν αὐτῶν ὡς ἀνωτέρω προθεσμιῶν μέχρις ἐξοφλήσεως· ὁ δὲ χρόνος, καθ' ὃν τὸ ὀφειλόμενον παρὰ τοῦ δημοσίου ποσὸν μείνῃ ἀνεξόφλητον, δὲν καταλογίζεται εἰς τὴν κατὰ τὰ ἄρθρα 9, 10 καὶ 11 ὑπερημερίαν τῆς ἑταιρίας, καὶ ἐπομένως ἀναστέλλεται μέχρι τῆς ἐξοφλήσεως ἡ ῥήτρα τῆς ἐκπτώσεως τῆς ἑταιρίας καὶ τῆς ἀπαλλαγῆς τοῦ δημοσίου ἀπὸ τῆς καταβολῆς τῆς χρηματικῆς συνδρομῆς· μετὰ τὴν ἐξόφλησιν ὅμως τὰ πράγματα ἐπανέρχονται εἰς ἣν ἦσαν πρὸ τῆς καθυστερήσεως στάσιν καὶ ἐξακολουθοῦσι τότε πάλιν αἱ τῶν ἄρθρων 9, 10 καὶ 11 προθεσμίαι καὶ συνέπειαι.

Ἄρθρον 7.

Ἐὰν τὸ καθαρὸν κέρδος τῆς ἑταιρίας ὑπερβαίνῃ ἐτησίως τὸ ποσὸν 1,500,000 φράγκων, ἡ Κυβέρνησις ἔχει τὸ δικαίωμα νὰ λαμβάνῃ ἐκ τοῦ πλεονάζοντος, καὶ καθόσον τοῦτο ἀρκεῖ, 2 1|2 τοῖς 0|0 ἐπὶ τῆς εἰρημένης χρηματικῆς συνδρομῆς τοῦ δημοσίου τῶν 15 ἑκατομμυρίων φράγκων καὶ τοῦτο μέχρις ἀποσβέσεως αὐτῆς· τὸ δὲ τυχὸν περιπλέον θέλει λαμβάνει πάλιν ἡ ἑταιρία. Τὸ δικαίωμα τοῦτο τοῦ δημοσίου λογίζεται ὡς πραγματικὸν βάρος τοῦ σιδηροδρόμου καὶ παρακολουθεῖ αὐτὸν εἰς οἱουδήποτε χεῖρας καὶ ἂν μεταβῇ.

Ἄρθρον 8.

Ὁ κύριος Α. Συγγρὸς ὀφείλει, ἅμα τῇ ὑπογραφῇ τῆς παρούσης συμβάσεως, νὰ καταθέσῃ εἰς τὸ Κεντρικὸν ταμεῖον, λόγῳ ἐγγυήσεως, τριακοσίας χιλιάδας (300,000) φρ. ἢ τοῖς μετρητοῖς, λαμβάνων παρὰ τοῦ δημοσίου ἐτήσιον τόκον 6 τοῖς 0/0, ἢ εἰς ὁμολογίας ἴσης ἀξίας τῶν ἀπὸ τοῦ 1863 καὶ ἐντεῦθεν ἐθνικῶν δανείων, τῶν ὁποίων τὰ τοκομερίδια κλπ. θέλουν ἀποδίδοσθαι καθ' ἑξαμηνίαν τῇ ἑταιρίᾳ, ὡς καὶ τὰ τυχὸν κληροθησόμενα ὁμόλογα, τὰ ὁποῖα αὕτη ὀφείλει ν' ἀντικαθιστᾷ διὰ τῆς καταθέσεως ἄλλων ἴσης ἀξίας. Ἡ ἐγγύησις αὕτη ἐπιστρέφεται μετὰ τὴν κατασκευὴν καὶ παράδοσιν τοῦ πρώτου τμήματος, κατὰ τὰ ἄρθρα 3, 4 καὶ 5.

Ἄρθρον 9.

Ὁ ἐργολάβος ὀφείλει ν' ἀρχίσῃ τὴν κατασκευὴν τοῦ σιδηροδρόμου ἐντὸς 5 μηνῶν ἀπὸ τῆς εἰς αὐτὸν εἰδοποιήσεως, ὅτι ἡ παροῦσα σύμβασις ἐκυρώθη διὰ νόμου, καὶ ν' ἀποπερατώσῃ αὐτὸν ἐντὸς τριῶν ἐτῶν ἀπὸ τῆς ἐνάρξεως τῶν ἔργων.

Ἄρθρον 10.

Ἐὰν ἐντὸς ἑκάστου τῶν τριῶν ἐτῶν δὲν ἀποπερατοῦται ἀνὰ

ἓν τῶν τμημάτων τῆς ὁδοῦ, ἡ Κυβέρνησις ὀφείλει, δι' ἀποφάσεως τοῦ ὑπουργικοῦ συμβουλίου, νὰ χορηγήσῃ τῇ ἑταιρίᾳ παράτασιν τριῶν μηνῶν δι' ἕκαστον τῶν τριῶν τμημάτων.

Ἄρθρον 11.

Ἐὰν ἡ Ἑταιρία δὲν κάμῃ ἔναρξιν τῆς ὁδοῦ ἐντὸς τῆς προθεσμίας τοῦ ἄρθρου 9 ἢ δὲν κατασκευάσῃ αὐτὴν ἐντὸς τῶν προθεσμιῶν τοῦ προηγουμένου ἄρθρου, ἡ Κυβέρνησις διὰ πράξεως τοῦ ὑπουργικοῦ συμβουλίου κηρύσσει τὴν ἑταιρίαν ἔκπτωτον τοῦ προνομίου καὶ παντὸς δικαιώματος ἐκ τῆς συμβάσεως ταύτης παραγομένου, ἡ δὲ χρηματικὴ ἐγγύησις καταπίπτει αὐτοδικαίως πρὸς ὄφελος τοῦ δημοσίου, ἐν ᾗ περιπτώσει δὲν ἐπιστρέφῃ αὕτη προηγουμένως εἰς τὸν ἐργολάβον, κατὰ τὸ ἄρθρον 8 τῆς παρούσης. Ἐν περιπτώσει ἐκπτώσεως τοῦ ἐργολάβου, ἕνεκα μὴ ἐμπροθέσμου κατασκευῆς τμήματός τινος τῆς ὁδοῦ, ἡ Κυβέρνησις δύναται νὰ παραχωρήσῃ τὴν κατασκευὴν τῆς ὅλης ὁδοῦ εἰς ἄλλον ἐργολάβον, ὅστις ὀφείλει νὰ ἀποζημιώσῃ τὸν προκάτοχον αὐτοῦ, δι' ἅπαντα τὰ ἐκτελεσθέντα ἔργα, ἐπὶ ἐκτιμήσει ἐνεργουμένῃ ὑπὸ τριῶν ἐκτιμητῶν, διοριζομένων ὑπό ἑκατέρου τῶν ἐργολάβων καὶ ὑπὸ τοῦ προέδρου τοῦ Ἀρείου Πάγου.

Ἄρθρον 12.

Ἡ Κυβέρνησις παραχωρεῖ δωρεὰν τῇ ἑταιρίᾳ ἁπάσας τὰς γαίας, ἐθνικὰς, δημοτικὰς ἢ ἰδιωτικὰς, αἵτινές εἰσιν ἀναγκαῖαι διὰ τὴν κατασκευὴν καὶ τὴν σύστασιν τῆς ὁδοῦ, περιλαμβανομένων τῶν τάφρων καὶ τῶν κλιτύων.

Τὸ πλάτος τῆς ὁδοῦ (τὸ ἰσόπεδον) ὁρίζεται μέχρι 12 μέτρων.

Παραχωροῦνται ὡσαύτως τῷ ἐργολάβῳ καὶ ἐθνικαὶ γαῖαι, αἱ ἀναγκαῖαι πρὸς σύστασιν τῶν σταθμῶν καὶ φυλακείων. Ἐξαιροῦνται ὅμως τῆς παραχωρήσεως ταύτης τὰ οἰκόπεδα, τὰ ἐντὸς τῶν νῦν ὑπαρχουσῶν πόλεων, κωμοπόλεων καὶ χωρίων καταληφθησόμενα.

Ἄρθρον 13.

Ἐπιτρέπεται εἰς τὴν ἑταιρίαν νὰ λαμβάνῃ ἐκ τῶν ἐθνικῶν δασῶν, συμμορφουμένη μὲ τοὺς περὶ ὑλοτομίας νόμους καὶ κανονισμούς, τὴν ἀναγκαίαν διὰ τὸν σιδηρόδρομον καὶ τὰ παραρτήματα αὐτοῦ ξυλείαν, ἀλλὰ μόνον εἰς τὰ μέρη καὶ κατὰ τὰς θέσεις ἐκείνας, τὰς ὁποίας ἤθελε προσδιορίσει ἀπὸ κοινοῦ μετὰ τοῦ ἐργολάβου ἡ οἰκεία διοικητικὴ καὶ δασονομικὴ ἀρχή, προτιμωμένων πάντοτε τῶν ἐγγυτέρων ἑκατέρωθεν τῆς ὁδοῦ.

Ἡ ἀπόφασις τῶν ἀρχῶν τούτων ὑπόκειται εἰς ἔφεσιν ἐνώπιον τοῦ ὑπουργείου τῶν Οἰκονομικῶν.

Ἄρθρον 14.

Παραχωρεῖται εἰς τὸν ἐργολάβον δικαίωμα μεταλλεύσεως τῶν μεταλλείων γαιανθράκων, ἅτινα κατὰ τὴν ἔναρξιν τῆς κατασκευῆς τῆς ὁδοῦ ἤθελεν ἀνακαλύψει οὗτος, ἐπὶ ἀποστάσεως 5 χιλιομέτρων ἑκατέρωθεν τῆς ὁδοῦ, ἐὰν αἰτήσῃ αὐτὰ κατὰ τὸν περὶ μεταλλείων νόμον· ὑπάγεται δὲ διὰ τὰ μεταλλεῖα ταῦτα εἰς τὰς ὑποχρεώσεις παντὸς ἰδιοκτήτου μεταλλείου.

Ἄρθρον 15.

Ἡ ἐν τῷ Βασιλείῳ εἰσαγωγὴ τῶν ἀτμαμαξῶν, ἁμαξῶν, σ ευοφόρων, σιδήρου παντὸς εἴδους καὶ σχήματος, τῶν μηχανῶν, τῶν ἐργαλείων καὶ λοιποῦ ἀναγκαίου ὑλικοῦ πρὸς σύστασιν τοῦ προκειμένου σιδηροδρόμου, ἔσεται ἐλευθέρα παντὸς δημοσίου τέλους, ὑπάρχοντος ἤδη ἢ ἐπιβληθησομένου. Ἡ ἀτέλεια αὕτη θέλει ἐξακολουθήσει καὶ ἐπὶ τῶν μετὰ τὴν κατασκευὴν τοῦ σιδηροδρόμου ἀναγκαίων ἀτμαμαξῶν, ἁμαξῶν καὶ σκευοφόρων, ὡς ἐπίσης τῶν σιδηρῶν ῥάβδων καὶ τῶν ξύλων τῆς τοῦ σιδηροδρόμου καταστρώσεως. Δημοτικὸν δὲ φόρον οὐδέποτε θέλει πληρώνει πέραν τοῦ 1 τ. 0|0 καὶ τοῦτον ἅπαξ μόνον ἐν τῷ δήμῳ τῆς πρώτης εἰσαγωγῆς.

Ἄρθρον 16.

Καθ' ἣν περίπτωσιν ὁ ἐργολάβος κρίνῃ εὔλογον πρὸς εὐκολίαν τῆς εἰς τὸν σιδηρόδρομον μετακομίσεως τῶν προϊόντων τοῦ τόπου νὰ κατασκευάσῃ ἁμαξιτὰς ὁδούς, ἡ κυβέρνησις παραχωρεῖ αὐτῷ τὸ δικαίωμα τοῦ εἰσπράττειν διόδια ἐπὶ τῶν ὁδῶν τούτων, μὴ ὑπερβαίνοντα τὸν ἐν τῷ περὶ ὁδοποιΐας νόμῳ τῆς 16 Δεκεμβρίου 1867 ὁριζόμενον ἀνώτατον ὅρον. Αἱ ὑπὸ τῶν ὁδῶν τούτων καταληφθησόμεναι γαῖαι παραχωροῦνται δωρεὰν τῷ ἐργολάβῳ, ἐὰν συστηθῶσιν, ἐγκρίσει τῆς κυβερνήσεως· δικαιοῦται δὲ νὰ λαμβάνῃ ἐκ τῶν εἰς τὸ δημόσιον ἀνηκουσῶν γαιῶν, πρὸς κατασκευὴν τῶν ὁδῶν τούτων, τὰ χώματα, τὴν ἄμμον, τοὺς λίθους, τὴν ξυλείαν καὶ ἄλλα τοιαῦτα χρήσιμα ὑλικά.

Ἄρθρον 17.

Ὁ ἐργολάβος ὀφείλει α.) νὰ διατηρῇ διηνεκῶς τὸν σιδηρόδρομον, τὰ μετακομιστικὰ μέσα καὶ τὰ παρατήματα αὐτοῦ εἰς τοιαύτην κατάστασιν, ὥστε ἡ μεταφορὰ καὶ ἡ ὑπηρεσία νὰ ἐκτελῶνται ἀσφαλῶς καὶ ἄνευ προσκομμάτων· β'.) Νὰ ἐνεργῇ, ὑπὸ τὴν ἐπιτήρησιν τῆς Κυβερνήσεως, τὴν ἀστυνομίαν τῆς

ὁδοῦ διὰ ἰδίων ὑπαλλήλων, χαιρόντων τὴν ἑλληνικὴν ἰθαγένειαν, οἵτινες θὰ καθήκοντα θέλουσι κανονισθῇ ὑπὸ τοῦ ὑπουργοῦ τῶν Ἐσωτερικῶν καὶ οἵτινες ἐξομοιοῦνται, ὡς πρὸς τὰ καθήκοντα ταῦτα, πρὸς τὰ δημόσια ἀστυνομικὰ ὄργανα. Ὁ ἐργολάβος θέλει ὑποβάλει κατάλογον τῶν ὑπαλλήλων τούτων εἰς τὸ ὑπουργεῖον τῶν Ἐσωτερικῶν. καὶ ὀφείλει νὰ γνωστοποιῇ πᾶσαν μεταγενεστέραν μεταβολὴν εἰς τὸ προσωπικὸν αὐτῶν.

Ἄρθρον 18.

Ἐντὸς πέντε μηνῶν ἀπὸ τῆς ὑπογραφῆς τῆς παρούσης, ὀφείλει ὁ ἐργολάβος νὰ ὑποβάλῃ εἰς τὸ ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν ὑπουργεῖον σχέδιον τοῦ ἐγγράφου τῶν ὑποχρεώσεων αὐτοῦ (Cahier des Charges). Τὸ σχέδιον τοῦτο καθίσταται ὑποχρεωτικὸν διὰ τὸν ἐργολάβον, ἀφοῦ προηγουμένως ἐξελεγχθῇ ἀπὸ κοινοῦ μετὰ τοῦ ὑπουργοῦ τῶν Ἐσωτερικῶν καὶ τῆς ἑταιρίας, προποποιηθῇ ἐν ἀνάγκῃ καὶ ἐγκριθῇ διὰ Β. Διατάγματος.

Ἐὰν ὁ ἐργολάβος δὲν ὑποβάλῃ τὸ ἔγγραφον τοῦτο ἐντὸς τῆς ἀνωτέρω προθεσμίας, ἡ κυβέρνησις θέλει τὸν προσκαλεῖ ἅπαξ πρὸς ἐκτέλεσιν τῆς ὑποχρεώσεώς του ταύτης καὶ τῷ χορηγεῖ προθεσμίαν μέχρι δεκαπέντε ἡμερῶν· ἐὰν δὲ καὶ πάλιν καθυστερήσῃ, ἡ κυβέρνησις δύναται νὰ συντάξῃ καὶ κοινοποιήσῃ εἰς τὸν ἐργολάβον τὸ ἔγγραφον τῶν ὑποχρεώσεων αὐτοῦ, ὅπερ καθίσταται ὑποχρεωτικὸν δι' αὐτόν.

Ἄρθρον 19.

Τὸ ἔγγραφον τῶν ὑποχρεώσεων τοῦ ἐργολάβου θέλει συνταχθῇ ἐπὶ τῇ βάσει τῶν ἐν τοῖς Εὐρωπαϊκοῖς σιδηροδρόμοις παραδεδεγμένων· ἐν αὐτῷ θέλουσι προσδιορισθῇ καὶ τὰ ἑξῆς.

α.) Τὰ περὶ τοῦ εἴδους τῆς κατασκευῆς τοῦ σιδηροδρόμου.

β'.) Τ' ἀφορῶντα τὰ διαμετακομιστικὰ μέτα.

γ'.) Τὸ τιμολόγιον.

δ'.) Ὁ ἐλάχιστος ὅρος τῶν καθεκάστην ἀναχωρήσεων καὶ ἡ ταχύτης τῆς κινήσεως.

ε.) Αἱ σχέσεις τῆς ἐργολαβίας πρὸς τὴν Γεν. Διεύθυνσιν τῶν Ταχυδρομείων καὶ πρὸς τὴν στρατιωτικὴν καὶ ναυτικὴν ὑπηρεσίαν καὶ τὰ πρὸς ἐκτέλεσιν τοῦ ἐπομένου ἄρθρου.

ς'.) Τ' ἀφορῶντα εἰς τὸ ἐμπορευτικὸν τῆς κυβερνήσεως δικαίωμα.

Ἄρθρον 20.

Ὁ ἐργολάβος ὑποχρεοῦται νὰ ἐκτελῇ διὰ τοῦ σιδηροδρόμου δωρεὰν ὑπηρεσίας τοῦ κράτους καὶ νὰ χορηγῇ θέσεις ἐπὶ ἐκπτώσει, καθ' ὃν τρόπον ταῦτα ἰσχύουσιν ἐπὶ τῶν γαλλικῶν

σιδηροδρόμων, ἐν οἷς αἱ παραχωρήσεις αὗται εἶσιν εὐρύτεραι.

Ἄρθρον 21.

Ὁ ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν ὑπουργὸς καὶ ὁ ἐργολάβος θέλουσι προσδιορίσει ἀπὸ κοινοῦ τὴν τοποθέτησιν τῶν σταθμῶν ἐπὶ τῶν δύω ἄκρων τοῦ σιδηροδρόμου, ὡς καὶ τῶν κατὰ τὴν ὁδὸν, συμφώνως πρὸς τὰς ἀνάγκας καὶ τὰ συμφέροντα τοῦ σιδηροδρόμου καὶ τῆς δι' αὐτοῦ κυκλοφορίας. Συνομολογεῖται ὅμως, ὅτι ἡ ἀπ' ἀλλήλων ἀπόστασις τῶν σταθμῶν δὲν θέλει ὑπερβαίνει τὰ εἴκοσι στάδια, ἐκτὸς ἐπιτοπίων περιστάσεων, τῶν ὁποίων ἡ ἐκτίμησις ἀνήκει εἰς τὸν ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν ὑπουργόν.

Ἄρθρον 22.

Ἡ ὁδὸς θέλει ἔχει ἐπὶ τοῦ παρόντος μίαν μόνην γραμμὴν, αἱ γέφυραι ὅμως καὶ τὰ λοιπὰ τεχνικὰ ἔργα θέλουσιν ἔχει τὸ ἀναγκαῖον πλάτος, ὅπως προστεθῇ ἐν τῷ μέλλοντι καὶ δευτέρα γραμμή. Εἰς τὰ μέρη ὅμως τῶν διασταυρώσεων τῶν ἁμαξοστοιχειῶν ἡ ὁδὸς ἔσεται διπλῆ. Ἐν γένει δὲ ἡ κατασκευὴ αὐτῆς θέλει γείνει καθ' ὃν τρόπον κατασκευάζονται ἐν Εὐρώπῃ οἱ σιδηρόδρομοι τῆς ταχείας συγκοινωνίας καὶ καθ' ἃ εἰδικώτερον ὁρισθήσονται τὰ περὶ τούτων ἐν τῷ ἐγγράφῳ τῶν ὑποχρεώσεων τοῦ ἐργολάβου.

Ἄρθρον 23.

Ὁ ἐργολάβος ὀφείλει ν' ἀνέχηται πᾶσαν διὰ τοῦ σιδηροδρόμου διέλευσιν νέας ὁδοῦ ἐθνικῆς, ἐπαρχιακῆς ἢ δημοτικῆς, λαμβανομένης ὅμως πάντοτε τῆς ἀναγκαίας φροντίδος, ὅπως μὴ ἐκ τούτου ὑποστῇ βλάβην τινὰ ὁ σιδηρόδρομος ἢ ἡ δι' αὐτοῦ συγκοινωνία.

Ἄρθρον 24.

Ὁ ἐργολάβος ὑποχρεοῦται νὰ συμμορφοῦται μὲ τοὺς ἐκδοθησομένους νόμους, γενικοὺς κανονισμοὺς ἢ διατάξεις περὶ τῆς ἀστυνομίας, τῆς ἀσφαλείας, τῆς χρήσεως καὶ διατηρήσεως τοῦ σιδηροδρόμου καὶ τῶν παραρτημάτων αὐτοῦ, καθ' ὃν τρόπον εἴθισται ἐπὶ τῶν γαλλικῶν σιδηροδρόμων.

Ἄρθρον 25.

Ἐὰν ἐν περιπτώσει πολέμου ἡ κυβέρνησις καταστρέψῃ τὰς σιδηρᾶς ῥάβδους τῆς ὁδοῦ πρὸς διακοπὴν τῆς συγκοινωνίας, ἢ ὁπωσδήποτε διακόψῃ τὴν συγκοινωνίαν τοῦ σιδηροδρόμου, ἡ ἑταιρία δὲν δύναται ν' ἀντισταθῇ εἰς τοῦτο καὶ δὲν δικαιοῦται εἰς οὐδεμίαν ἀποζημίωσιν, ὑποχρεουμένης μόνον τῆς κυβερνήσεως ν' ἀντικαταστήσῃ, μετὰ τὴν παῦσιν τοῦ προκαλέσαντος τὴν καταστροφὴν λόγου, ἰδίαις δαπάναις τὴν

συγκοινωνίαν ἐπισκευάζουσα τὰ παρ' αὐτῆς καταστραφέντα μέρη τοῦ σιδηροδρόμου. Ἐὰν δὲ ἐντὸς τριῶν μηνῶν δὲν πράξῃ τοῦτο ἡ Κυβέρνησις, ἡ ἑταιρία δύναται ν' ἀποκαταστήσῃ αὐτὴ τὰ καταστραφέντα μέρη διὰ λογαριασμὸν καὶ εἰς βάρος τοῦ δημοσίου.

Ἄρθρον 26.

Ὁ σιδηρόδρομος καὶ τὰ παραρτήματα αὐτοῦ καὶ αἱ πρὸς αὐτὸν φέρουσαι πλάγιαι ἁμαξιταὶ ὁδοὶ χαρακτηρίζονται ἔργα δημοσίας ἀνάγκης· ἑπομένως τὸ δημόσιον καὶ ὁ ἐργολάβος ἔχουσι τὸ δικαίωμα τῆς ἀναγκαστικῆς ἀπαλλοτριώσεως τῶν γηπέδων, οἰκοπέδων καὶ λοιπῶν κτημάτων, τῶν ἀναγκαίων, α') διὰ τὸ κατάστρωμα τῆς ὁδοῦ καὶ τῶν κατὰ τὸ ἄρθρον 16 τῆς παρούσης κατασκευασθησομένων ἁμαξιτῶν ὁδῶν, β') διὰ τὰς ἑκατέρωθεν τάφρους μέχρι δύω μέτρων πέραν τοῦ ἐξωτερικοῦ αὐτῶν χείλους, ἢ ἐν ἐλλείψει τάφρων πέραν τῆς κλιτύος τοῦ καταστρώματος τῆς ὁδοῦ, γ') διὰ τοὺς οἰκίσκους τῶν ἐπιστατῶν καὶ φυλάκων, δ') διὰ τὴν ἀνέγερσιν τῶν σταθμῶν καὶ τῶν παραρτημάτων αὐτῶν, ἤτοι τῶν ἀποθηκῶν καὶ ἐργοστασίων.

Ἄρθρον 27.

Περὶ τῆς ἐφαρμογῆς τοῦ δικαιώματος τῆς ἀπαλλοτριώσεως, κατὰ τὰς ἐν τῷ προηγουμένῳ ἄρθρῳ διαλαμβανομένας περιπτώσεις, ἀποφασίζει ὁ ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν ὑπουργὸς ἐπὶ τῇ βάσει τῶν εἰς αὐτὸν παρὰ τοῦ ἐργολάβου ὑποβληθησομένων διαγραμμάτων.

Τὰ διαγράμματα ταῦτα ὀφείλει νὰ παραδίδῃ ὁ ἐργολάβος εἰς τὸν ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν ὑπουργὸν τρεῖς μῆνας πρὸ τῆς ἐνάρξεως τῆς κατασκευῆς ἑκάστου τῶν τμημάτων τοῦ σιδηροδρόμου ἢ ἑκάστης τῶν πλαγίων ἁμαξιτῶν ὁδῶν.

Εἰς τὰ εἰρημένα διαγράμματα πρέπει να ἐμφαίνωνται αἱ καταλαμβανόμεναι ἰδιοκτησίαι· ἀποσπάσματα τῶν διαγραμμάτων τούτων κατατίθενται ὑπὸ τοῦ ἐργολάβου ἐντὸς τῆς αὐτῆς προθεσμίας τῶν τριῶν μηνῶν εἰς τοὺς οἰκείους Νομάρχας καὶ Ἐπάρχους καὶ εἰς τοὺς οἰκείους γραμματεῖς τῶν Πρωτοδικῶν· τὸ δὲ γενικὸν διάγραμμα τοῦ σιδηροδρόμου θέλει παραδοθῇ, διὰ μὲν τὰ πρῶτα δύω τμήματα, δύω μῆνας πρὸ τῆς ἐνάρξεως τῆς κατασκευῆς τοῦ σιδηροδρόμου, διὰ δὲ τὸ τρίτον τμῆμα, ἓξ μῆνας τοὐλάχιστον πρὸ τῆς ἐνάρξεως τῆς κατασκευῆς αὐτοῦ.

Ἄρθρον 28.

Αἱ διατάξεις τῶν ἄρθρων 16 § 2 καὶ 17—21 τοῦ νόμου

ΝΟΜΟΣΧΕΔΙΟΝ

Περὶ ἐγκρίσεως συμβάσεως πρὸς σύστασιν σιδηροδρόμου ἀπὸ Πόρτο-Ράφτι τῆς Ἀττικῆς μέχρι Πατρῶν καὶ Ρίου καὶ ἀπὸ Ἀντιρρίου μέχρι Βονίτσης.

Ἄρθρον μόνον.

Ἐγκρίνεται καὶ ἐπικυροῦται ἡ περὶ συστάσεως σιδηροδρόμου ἀπὸ Πόρτο Ράφτι τῆς Ἀττικῆς μέχρι Πατρῶν καὶ Ρίου καὶ ἀπὸ Ἀντιρρίου μέχρι Βονίτσης σύμβασις ὑπὸ ἡμερομηνίαν 17 Μαΐου 1873, συνομολογηθεῖσα μεταξὺ τοῦ Προέδρου τοῦ ὑπουργικοῦ Συμβουλίου καὶ τῶν ὑπουργῶν τῶν Ἐσωτερικῶν καὶ Οἰκονομικῶν ἀφ' ἑνός, ὡς ἀντιπροσώπων τῆς κυβερνήσεως, καὶ τοῦ κ. Εὐαγγέλη Βαλτατζῆ δι' ἑαυτὸν καὶ ὡς ἀντιπροσώπου τῆς ὁμάδος αὐτοῦ ἀφ' ἑτέρου. Τῆς συμβάσεως ταύτης, συγκειμένης ἐξ ἄρθρων 13 μετὰ τῆς ἐν τέλει αὐτῆς προσθήκης, ἕπεται τὸ κείμενον.

Ἐν Ἀθήναις, τῇ 23 Μαΐου 1873.

Ὁ ὑπουργὸς τῶν Ἐσωτερικῶν — Ε. ΔΕΛΙΓΕΩΡΓΗΣ.

Ὁ ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν — Δ. ΧΡΗΣΤΙΔΗΣ.

ΣΥΜΒΑΣΙΣ

Περὶ κατασκευῆς σιδηροδρόμου ἀπὸ Πόρτο-Ράφτι τῆς Ἀττικῆς μέχρι Πατρῶν καὶ Ρίου καὶ ἀπὸ Ἀντιρρίου μέχρι Βονίτσης.

Μεταξὺ τῆς κυβερνήσεως ἀφ' ἑνὸς, ἀντιπροσωπευομένης ὑπὸ τοῦ Προέδρου τοῦ ὑπουργικοῦ Συμβουλίου καὶ τῶν ὑπουργῶν τῶν Ἐσωτερικῶν καὶ Οἰκονομικῶν, καὶ ἀφ' ἑτέρου, τοῦ Εὐαγγέλη Βαλτατζῆ δι' ἑαυτὸν καὶ ὡς ἀντιπροσώπου τῆς ὁμάδος αὐτοῦ, συνεφωνήθησαν τὰ ἑπόμενα.

Ἄρθρ. 1. Ἡ Ἑλληνικὴ Κυβέρνησις παραχωρεῖ τῷ κ. Εὐαγγ. Βαλτατζῇ ὑπὸ τὰς ἄνω ἰδιότητάς του τὴν ἄδειαν καὶ τὸ προνόμιον τῆς κατασκευῆς συστάσεως καὶ χρήσεως σιδηροδρόμου, ἀρχομένου ἀπὸ Πόρτο-Ράφτι τῆς Ἀττικῆς, διερχομένου διὰ τῶν Ἀθηνῶν, τῆς Ἐλευσῖνος, τῶν Μεγάρων, τοῦ Καλαμακίου, τῆς Κορίνθου, τοῦ Αἰγίου, καὶ ἀπολήγοντος εἰς Πάτρας, εἶτα δὲ ἀπὸ Ρίου εἰς Ἀντίρριον διὰ διαπορθμεύσεως τῆς ἀμαξοστοιχίας ἐπὶ ἀτμοκινήτου, ἢ ἁπλῶς δι' ἀτμοπλοίου ἐπὶ τούτῳ, καὶ ἐκεῖθεν διὰ τοῦ Εὐήνου ποταμοῦ εἰς Μεσολόγγιον καὶ διὰ τοῦ

Ἀχελώου μέχρι Βονίτσης, καὶ ἀπολήγοντος εἰς τὴν ἀντικρὺ τῆς Πρεβέζης ἀκτήν.

Τὸ προνόμιον τοῦτο ὁρίζεται εἰς 99 ἔτη, ἀρχόμενα ἀπὸ τῆς διὰ νόμου κυρώσεως τῆς παρούσης συμβάσεως.

Ἄρθρ. 2. Ὁ κ. Εὐαγγ. Βαλτατζῆς ὀφείλει νὰ συστήσῃ ἀνώνυμον μετοχικὴν ἑταιρίαν, ἧς τὸ καταστατικὸν θέλει δημοσιευθῆ, κατὰ τὸ ἄρθρον 45 τοῦ ἐμπορικοῦ νόμου.

Ἡ ἑταιρία αὕτη δύναται νὰ ἐκδώσῃ τὸ κεφάλαιον αὐτῆς εἰς μετοχὰς (actions) ἢ ὁμολογίας (obligations) ἢ ἀμφότερα· θέλει δὲ ἔχει τὴν ἕδραν καὶ νόμιμον αὐτῆς κατοικίαν ἐν Ἀθήναις καὶ ὑπόκεισθαι εἰς πάντας τοὺς νόμους τοῦ κράτους καὶ εἰς τὴν ἀποκλειστικὴν ἁρμοδιότητα τῶν ἑλληνικῶν δικαστηρίων ἐν πάσῃ ἀνεξαιρέτως περιπτώσει· θέλει δὲ δημοσιεύει καθ' ἑξαμηνίαν τὸν ἰσολογισμὸν αὐτῆς καὶ ἐπιτηρεῖσθαι καὶ ἐξελέγχεσθαι ὑπὸ Βασιλικοῦ Ἐπιτρόπου, τοῦ ὁποίου τὰ μὲν καθήκοντα θέλουσιν ὁρισθῆ διὰ Βασ. Διατάγματος, ἡ δὲ μισθοδοσία, ἐκ δρ. 500 κατὰ μῆνα, ἔσεται εἰς βάρος αὐτῆς. Ὁ Βασιλικὸς Ἐπίτροπος ἔχει τὸ δικαίωμα νὰ παρίσταται εἰς τὰς συνεδριάσεις τοῦ τε Διοικητικοῦ Συμβουλίου καὶ τῆς συνελεύσεως τῶν μετόχων.

Πᾶσα μεταξὺ τῆς Κυβερνήσεως καὶ τῆς Ἑταιρίας διαφορά, ὡς καὶ πᾶσα διαφορὰ αὐτῆς μετὰ τρίτων δικάζεται ὡς κατεπείγουσα ὑπὸ τῶν δικαστηρίων.

Ἄρθρ. 3. Ὁ κ. Εὐαγ. Βαλτατζῆς ὀφείλει ἅμα τῇ ὑπογραφῇ τῆς παρούσης συμβάσεως νὰ καταθέσῃ εἰς τὸ Κεντρικὸν Ταμεῖον λόγῳ ἐγγυήσεως τριακοσίας χιλιάδας (300,000) φράγκων, λαμβάνων δι' αὐτὰ παρὰ τοῦ δημοσίου τόκον 6 0|0 ἐτησίως. Τὴν ἐγγύησιν ταύτην δύναται νὰ ἀντικαταστήσῃ διὰ χρεωγράφων τῆς Κυβερνήσεως μεταγενεστέρων τοῦ 1862.

Ἡ ἐγγύησις αὕτη ἐπιστρέφεται μετὰ τὴν κατασκευὴν τοῦ ἑνὸς τρίτου τῆς μέχρι Πατρῶν γραμμῆς.

Ἄρθρ. 4 Ἡ Ἑταιρία ὀφείλει ν' ἀρχίσῃ τὴν κατασκευὴν τῆς ἀπὸ Πόρτο-Ράφτι εἰς Πάτρας γραμμῆς ἐντὸς ἓξ μηνῶν ἀπὸ τῆς κυρώσεως τῆς παρούσης συμβάσεως καὶ τῆς δημοσιεύσεως αὐτῆς εἰς τὴν ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως. Ἐὰν ἐντὸς ἓξ μηνῶν ἀπὸ σήμερον δὲν ἐπέλθῃ ἡ δημοσίευσις αὕτη, ὁ κ. Εὐαγ. Βαλτατζῆς δύναται νὰ παραιτηθῇ τῆς παρούσης συμβάσεως, ἥτις, ἐν περιπτώσει τοιαύτης παραιτήσεως, ἀκυροῦται αὐτοδικαίως.

Ἐντὸς ἑνὸς ἔτους μετὰ τὴν ἔναρξιν τῶν ἐργασιῶν ἐπὶ τῆς γραμμῆς ἀπὸ Πόρτο-Ράφτι εἰς Πάτρας, ὀφείλει ἡ Ἑταιρία αὕτη νὰ ἀρχίσῃ καὶ ἐξακολουθῇ συγχρόνως τὰς ἐργασίας τῆς κατα-

σκευὴς τοῦ σιδηροδρόμου ἐπὶ τῆς γραμμῆς ἀπὸ Ἀντιρρίου εἰς Βόνιτσαν.

Ὀφείλει δὲ ν' ἀποπερατώσῃ ἑκατέραν τῶν γραμμῶν ἐντὸς τριῶν ἐτῶν ἀπὸ τοῦ χρόνου τῆς ὑποχρεωτικῆς ἐναρξεως τῶν ἔργων, κατασκευάζουσα κατ' ἔτος τοὐλάχιστον τὸ 1|4 τῆς γραμμῆς, πλὴν τοῦ πρώτου ἔτους, καθὸ τῇ εἶναι ἐπιτετραμμένον νὰ κατασκευάσῃ τὸ 1|5.

Τὴν τριετῆ ταύτην προθεσμίαν ὀφείλει ἡ Κυβέρνησις νὰ παρατείνῃ ἐπὶ ἓν ἔτος, ἐὰν μετὰ τὸ τέλος τῶν τριῶν ἐτῶν δὲν καθυστερῆται πλέον τοῦ ἑνὸς τετάρτου περίπου τοῦ ὅλου σιδηροδρόμου πρὸς κατασκευήν.

Ἄρθρ. 5. Ἐὰν ἡ ἑταιρία παραβιάσῃ οἱανδήποτε διάταξιν τοῦ προηγουμένου ἄρθρου (πλὴν τῆς περιπτώσεως ἀνωτέρας βίας, **force majeure**), ἡ Κυβέρνησις δύναται, διὰ πράξεως τοῦ ὑπουργικοῦ Συμβουλίου, νὰ κηρύξῃ τὴν ἑταιρίαν ἔκπτωτον τοῦ τε προνομίου καὶ παντὸς δικαιώματος ἐκ τῆς συμβάσεως ταύτης παραγομένου, ἡ δὲ χρηματικὴ ἐγγύησις καταπίπτει αὐτοδικαίως πρὸς ὄφελος τοῦ δημοσίου, ἐὰν δὲν ἐπιστράφῃ ἤδη τῇ ἑταιρίᾳ κατὰ τὴν διάταξιν τοῦ ἄρθρου 3, ἡ δὲ Κυβέρνησις δύναται νὰ παραχωρήσῃ τὴν κατασκευὴν τῆς ὁδοῦ εἰς ἄλλον ἐργολάβον, ὀφείλοντα νὰ ἀποζημιώσῃ τὴν ἑταιρίαν δι' ἅπαντα τὰ ἐκτελεσθέντα ἔργα, ἐπὶ ἐκτιμήσει τριῶν ἐκτιμητῶν, διοριζομένων τῶν μὲν δύο, ὑπὸ τοῦ νέου ἐργολάβου καὶ τῆς ἑταιρίας, τοῦ δὲ τρίτου ὑπὸ τοῦ προέδρου τοῦ Ἀρείου Πάγου.

Ἄρθρον 6.

Ἡ Κυβέρνησις ἐγγυᾶται τῇ ἑταιρίᾳ τόκον 6 τοῖς 0|0 ἐπὶ τῆς προϋπολογισθείσης, κατὰ τοὺς ὅρους τοῦ ἑπομένου ἄρθρου, δαπάνης, ἐὰν τὸ καθαρὸν ἐτήσιον εἰσόδημα τοῦ σιδηροδρόμου δὲν ἤθελεν ἀναλογεῖ πρὸς τὸν τόκον τοῦτον καὶ μόνον καθόσον δὲν ἤθελεν ἀναλογεῖ.

Ἄρθρον 7.

Ἡ κατὰ τὸ προηγούμενον ἄρθρον ἐγγύησις τῆς Κυβερνήσεως θέλει λογισθῇ κατὰ τὴν βούλησιν αὐτῆς, εἴτε ἐπὶ κεφαλαίου τριάκοντα ἓξ ἑκατομμυρίων (36,000,000) ἐν ὅλῳ, εἴτε ἐπὶ δαπάνης φράγκων ἑκατὸν εἴκοσι χιλιάδων (120,000) κατὰ χιλιόμετρον· τὸ δὲ ἐτήσιον καθαρὸν εἰσόδημα τοῦ σιδηροδρόμου θέλει προσδιορίζεσθαι μετὰ τὴν ἐκ τῆς ἀκαθαρίστου προσόδου ἀφαίρεσιν τῶν ἐτησίως δαπανωμένων πρὸς χρῆσιν (exploitation) τοῦ σιδηροδρόμου καὶ χωρὶς νὰ συμπεριλαμβάνωνται εἰς ταῦτα οὐδενὸς εἴδους τόκοι ἢ χρεωλύσιον, οὔτε ἐπὶ τοῦ παγίου κεφαλαίου, οὔτε ἐπὶ τοῦ τῆς διαχειρίσεως (capital de roulement).

Ἄρθρον 8.

Ὁ σιδηρόδρομος, καθόσον προχωρεῖ κατασκευαζόμενος, δύναται νὰ παραδίδηται εἰς χρῆσιν τοῦ κοινοῦ τῇ ἀδείᾳ τῆς κυβερνήσεως. Ἀλλ' ἡ ἑταιρία δὲν ἔχει δικαίωμα νὰ ζητήσῃ παρὰ τῆς Κυβερνήσεως τὴν τῆς ἐγγυήσεως καταβολὴν ἢ οἱανδήποτε ἄλλην ἀποζημίωσιν διὰ τας τμηματικὰς ταύτας τοῦ σιδηροδρόμου ἐργασίας.

Ἡ ἐγγύησις ἄρχεται ἀπὸ τοῦ πρώτου ἔτους τῶν ἐργασιῶν τοῦ ὅλου σιδηροδρόμου. Ἀποπερατωθείσης ὅμως τῆς ἑτέρας τῶν δύω γραμμῶν, ἐὰν ἡ ἑταιρία θελήσῃ νὰ παραδώσῃ αὐτὴν εἰς τὴν χρῆσιν τοῦ κοινοῦ, ἡ Κυβέρνησις ὀφείλει νὰ πληρώνῃ τὴν κατὰ τὰ προηγούμενα ἄρθρα ἐγγύησιν διὰ τὰ χιλιόμετρα τῆς γραμμῆς ταύτης, ἢ τὸ εἰς αὐτὴν ἀναλογοῦν ἐκ τῶν τριάκοντα ἓξ ἑκατομμυρίων (36,000,000) φράγκων, ἀλλὰ μόνον πρὸς 5 τοῖς 0|0. Ἐννοεῖται ὅτι ἡ ἐγγύησις θέλει εἶσθαι πλήρης πρὸς 6 τοῖς 0|0, ὅταν καὶ ἡ ἑτέρα γραμμὴ τεθῇ εἰς ἐνέργειαν.

Ἄρθρον 9.

Ἀπόκειται εἰς τὴν ἐκλογὴν τῆς Κυβερνήσεως ἀντὶ τῆς ἐν τοῖς ἄρθροις 6, 7 καὶ 8 ἐγγυήσεως νὰ πληρώσῃ τῇ ἑταιρίᾳ δεκαοκτὼ ἑκατομμύρια (18,000,000) φράγκων καὶ οὐδὲν πλέον.

Ἐὰν ἡ Κυβέρνησις προτιμήσῃ τὴν εἰρημένην ἐπιχορήγησιν ἀντὶ τῆς ἐγγυήσεως, χαίρει τὸ δικαίωμα νὰ λαμβάνῃ ἐκ τῶν καθαρῶν κερδῶν τῆς ἑταιρίας ἕως 2 1|2 τοῖς 0|0 ἐπὶ τῶν δεκαοκτὼ ἑκατομμυρίων (18,000,000), ὅταν καὶ τοσοῦτον τὰ καθαρὰ ταῦτα κέρδη ὑπερβῶσι τὸ ἓν ἑκατομμύριον ὀκτακοσίας χιλιάδας φράγκων κατ' ἔτος. Ἐννοεῖται οἰκοθεν, ὅτι τὸ περιπλέον, μετὰ τὴν ἀφαίρεσιν τῶν 2 1|2 τοις 0|0, ἀνήκει πάλιν εἰς τὴν ἑταιρίαν.

Ἡ Κυβέρνησις ὀφείλει νὰ ἀποφανθῇ περὶ τοῦ συστήματος, ὅπερ προτιμᾷ, ἐντὸς τριῶν μηνῶν ἀπὸ τῆς ἀποπερατώσεως τοῦ ἀπὸ Πόρτο Ράφτι μέχρι Πατρῶν σιδηροδρόμου καὶ τῆς παραδόσεως αὐτοῦ εἰς τὴν χρῆσιν τοῦ κοινοῦ, ὁπότε ὀφείλει νὰ πληρώσῃ τὸ ἥμισυ τῆς ἐπιχορηγήσεως, ἤτοι φράγκα ἐννέα ἑκατομμύρια (9,000,000) ἐὰν προτιμήσῃ τὸ σύστημα τῆς ἐπιχορηγήσεως ἀντὶ τῆς ἐγγυήσεως. Τὸ δὲ ἕτερον ἥμισυ θέλει καταβάλλει μετὰ τὴν ἀποπεράτωσιν τῆς ἑτέρας γραμμῆς, δηλονότι τοῦ ὅλου σιδηροδρόμου, περὶ οὗ ἡ παροῦσα σύμβασις.

Ἄρθρον 10.

Κατὰ τὰ λοιπὰ ἰσχύουσι αἱ διατάξεις τῶν ἄρθρων

4, 5, 12, 13, 15, 16, 17, 18, 19, 20, 21, 22, 23, 24, 25 26, 27, 28, 29, 30, τῆς ἀπὸ 31 Ἰανουαρ'ου 1873 συμβάσεως περὶ κατασκευῆς σιδηροδρόμου ἀπὸ Πειραιῶς εἰς Λαμίαν, καθόσον αἱ διατάξεις τῶν εἰρημένων ἄρθρων δεν ἀντιβαίνουσιν εἰς τὴν παροῦσαν σύμβασιν καὶ συμβιβάζονται πρὸς τὰς διατάξεις αὐτῆς.

Ἄρθρον 11.

Ὁ μέσος ὅρος τῆς καθ' ἑκατέραν τῶν δύω γραμμῶν ταχύτητος ἔσεται 35 τοὐλάχιστον χιλιομέτρων καθ' ὥραν· τὰ λοιπὰ τοῦ ἐγγράφου τῶν ὑποχρεώσεων (cahier des charges) θέλουσιν ὁρισθῆ κατὰ τὸν σιδηρόδρομον τοῦ Brindisi.

Ἄρθρον 12.

Ἐπὶ τοῦ ὅλου καθαροῦ εἰσοδήματος, δηλ. τοῦ μετὰ τὴν ἀφαίρεσιν ὅλων ἀνεξαιρέτως τῶν ἐξόδων τῆς μεταλλεύσεως, [τῆς μεταφορᾶς καὶ τῆς πωλήσεως] τῶν γαιανθράκων, ἣν ἡ ἑταιρία ἤθελεν ἐπιχειρήσει, κατὰ τὰς προηγουμένας διατάξεις, τὸ Δημόσιον θέλει ἔχει δικαίωμα 30 τοῖς 0|0· Ὑπὸ τὸν ὅρον τοῦτον ἡ ἑταιρία θέλει ἔχει δικαίωμα προτιμήσεως πρὸς πᾶσαν ἄλλην καὶ πρὸς πάντα ἰδιώτην, ἐὰν ἤθελεν ἀνακαλύψει καὶ ζητήσει τὴν παραχώρησιν ἀνθράκων, εἴτε εἰς ἀπόστασιν πέντε χιλιομέτρων ἑκατερωθεν τῆς ὁδοῦ, εἴτε καὶ εἰς μείζονα. Ἡ Κυβέρνησις ἔχει τὸ δικαίωμα, ἐὰν θέλῃ, νὰ λάβῃ τὸ ἀναλογοῦν αὐτῇ μέρισμα τῶν 30 τοῖς 0|0 εἰς εἶδος ἅμα ἐξαγόμενον, ὁπόταν δὲν θέλουν ἀφαιρεῖσθαι τὰ ἔξοδα μεταφορᾶς καὶ πωλήσεως, ἀλλὰ ἐν γένει πᾶσαι αἱ τῆς μεταλλεύσεως δαπάναι.

Ἄρθρον 13.

Ἡ διὰ τῆς παρούσης συμβάσεως γενομένη παραχώρησις θεωρεῖται ὁριστικὴ μόνον μετὰ τὴν διὰ νόμου ἔγκρισιν αὐτῆς.

Ἐγένετο ἐν Ἀθήναις, ἐν τῷ Ὑπουργείῳ τῷ Ἐξωτερικῶν, καὶ συνετάχθησαν δύω πρωτότυπα αὐτῆς σήμερον, τὴν δεκάτην ἑβδόμην Μαΐου χίλια ὀκτακόσια ἑβδομήκοντα τρία.

(Ὑπογ.) Ε. ΔΕΛΗΓΕΩΡΓΗΣ
» Δ. ΧΡΗΣΤΙΔΗΣ (Ὑπογ.) ΕΥ. ΒΑΛΤΑΤΖΗΣ.
» Δ. ΔΡΟΣΟΣ

Μετὰ τὴν ὑπογραφὴν τῆς παρούσης προστίθενται τὰ ἑξῆς: «τὸ » δικαίωμα τοῦ Δημοσίου τοῦ νὰ λαμβάνῃ 2 1|2 τοῖς 0|0, » κατὰ τὸ ἄρθρον 9 τῆς παρούσης συμβάσεως, ἐννοεῖται μέχρις » ἀποσβέσεως τοῦ ποσοῦ τῆς ἐπιχορηγήσεως τῶν 18 ἑκατομμυ-

» ριων. Λογίζεται δὲ ὡς πραγματικὸν βάρος τοῦ σιδηροδρόμου καὶ παρακολουθεῖ αὐτὸν εἰς οἱανδήποτε χεῖρας καὶ ἂν μεταβῇ.

Ἐγένετο αὐθημερόν.

(Ὑπογ.) Ε. ΔΕΛΗΓΕΩΡΓΗΣ
» Δ. ΧΡΗΣΤΙΔΗΣ (Ὑπογ.) ΕΥ. ΒΑΛΤΑΤΖΗΣ.
» Δ. ΔΡΟΣΟΣ

ΝΟΜΟΣΧΕΔΙΟΝ

Περὶ ὁδοποιΐας.

Ἄρθρον 1.

Πρὸς χρησιμοποίησιν τῶν ὑπαρχόντων τῆς ὁδοποιΐας πόρων καὶ ταχυτέραν κατασκευὴν τῶν ὁδῶν τοῦ κράτους ἐπιτρέπεται εἰς τὴν Κυβέρνησιν νὰ ἐκθέσῃ εἰς μειοδοτικὴν δημοπρασίαν τὴν κατασκευὴν ἐντὸς δεκαετίας τρισχιλίων χιλιομέτρων ὁδῶν ἐθνικῶν, ἐπαρχιακῶν καὶ δημοτικῶν, ἀνὰ χιλίων ἓξ ἑκάστης κατηγορίας.

Ἡ γνωστοποίησις τῆς δημοπρασίας ταύτης θέλει γενῇ ἐν τε τῇ ἡμεδαπῇ καὶ τῇ ἀλλοδαπῇ ἐντὸς μηνὸς ἀπὸ τῆς κυρώσεως τοῦ παρόντος νόμου· ὁ δὲ συναγωνισμὸς οὐχὶ πρὸ τῆς παραλεύσεως πέντε μηνῶν ἀπὸ τῆς γνωστοποιήσεως.

Ἄρθρον 2.

Διὰ Β. Διατάγματος θέλουσι κανονισθῆ οἱ ὅροι τῆς μειοδοσίας ἐπὶ τῶν ἀκολούθων βάσεων.

α.

Κατὰ τὰ πρῶτα δύω ἔτη τῆς ἐργολαβίας, θέλουσι κατασκευασθῆ ἑπτακόσια χιλιόμετρα ἐθνικῶν ὁδῶν· κατὰ δὲ τὰ ἑπόμενα τρία ἔτη, χίλια χιλιόμετρα ἐπαρχιακῶν, ἀνὰ ἑκατὸν εἰς ἕκαστον τῶν νομῶν τῆς Πελοποννήσου, τῆς Στερεᾶς, τῆς Εὐβοίας καὶ τῶν Κυκλάδων· κατὰ δὲ τὰ τρία παρεπόμενα ἔτη, χίλια χιλιόμετρα δημοτικῶν ὁδῶν εἰς τοὺς αὐτοὺς νομούς. Ἐν τοῖς νομοῖς τῆς Ἑπτανήσου θέλουσι κατασκευασθῆ ἔργα ὁδοποιΐας ἢ ἄλλα κοινῆς αὐτῶν ὠφελείας ἀνάλογα πρὸς τὸ περίσσευμα τῆς εἰσφορᾶς αὐτῶν μετὰ τὴν ἀφαίρεσιν τῶν δαπανωμένων πρὸς συντήρησιν τῶν ἐν αὐτοῖς ὁδῶν. Οἱ νομοὶ οὗτοι κατὰ τὸ διάστημα τῆς ἐργολαβίας ἀπαλλάσσονται πάσης καταβολῆς διοδίων.

Κατὰ τὰ δύω τελευταῖα ἔτη, θέλει περαιωθῆ ἡ ἐναπομείνασα ὁδοποιία μέχρι συμπληρώσεως τῶν τρισχιλίων χιλιομέτρων, ἢ καὶ πλέον ἢ ἔλαττον, ἀναλόγως τῶν διαθεσίμων κεφα-

λαίων μετὰ τὴν ἐντελῆ ἐξόφλησιν τῆς ἀξίας τῶν ἐξ ἑκάστης κατηγορίας κατασκευασθέντων.

ε'.

Αἱ προσφοραὶ τῆς μειοδοσίας θέλουσι γείνει εἰδικῶς δι' ἑκάστην κατηγορίαν ὁδῶν ἐθνικῶν, ἐπαρχιακῶν καὶ δημοτικῶν. Ὡς ἀνώτερος δὲ ὅρος προσφορᾶς κατὰ χιλιόμετρον δι' ἑκάστην κατηγορίαν ὁρίζεται.

ἐπὶ	τῶν	Ἐθνικῶν ὁδῶν, δραχμαὶ	15	χιλιάδες.
»	»	Ἐπαρχιακῶν,	»	11	»
»	»	Δημοτικῶν,	»	7	»

ς'.

Τὸ πλάτος τῶν ὁδῶν ἄνευ τῶν τάφρων ὁρίζεται

Ἐπὶ μὲν τῶν Ἐθνικῶν,		Β. πήχεις		8
»	» Ἐπαρχιακῶν,	»	»	7
»	» Δημοτικῶν,	»	»	6

Εἰς δὲ τὰ ὀρεινὰ μέρη,

Β. Πήχεις 7 διὰ τὴν α. κατηγορίαν,
» » 6 » » β'.
» » 5 » » γ'. »

Πρὸ τῶν πόλεων αἱ ἐθνικαὶ καὶ ἐπαρχιακαὶ ὁδοὶ ἐσονται κατὰ δύω μέτρα εὐρύτεραι ἐπὶ ἓν στάδιον μῆκος.

δ'.

Εἰς τὴν ὁδοποιΐαν περιλαμβάνονται καὶ αἱ γεφυρώσεις ἀνοίγματος μέχρι 15 Β. πήχεων ὁσάκις ἡ γεφύρωσις δὲν εἶναι ἀναπόφευκτον νὰ γείνῃ δι' ἑνὸς μόνου τόξου, ὅτε ἡ ὑποχρέωσις αὕτη τοῦ ἐργολάβου ἐπὶ τῶν γεφυρώσεων περιορίζεται μόνον ἐπὶ 10 Β. πήχεων· ὑποχρεοῦται ὅμως οὗτος νὰ κατασκευάζῃ ἰδίοις ἀναλώμασιν ὅλας τὰς γεφύρας, λαμβάνων τὸ ὑπερβάλλον τῆς δαπάνης ποσὸν, κατὰ μέτρον μήκους ὑπολογιζόμενον ἐπὶ τῇ βάσει προϋπολογισμοῦ συνταχθέντος ὑπὸ τοῦ ἐργολάβου καὶ ἐγκριθέντος ὑπὸ τῆς Κυβερνήσεως· ἐν περιπτώσει δὲ διαφωνίας, τὸ ἔργον ἐκτελεῖ ἡ Κυβέρνησις, καταλογίζουσα εἰς βάρος τοῦ ἐργολάβου τὸ ἐπιβαρῦνον αὐτὸν ποσὸν, ἐπὶ τῇ βάσει τῶν προϋπολογισθεισῶν παρ' αὐτοῦ τιμῶν.

ε.

Αἱ ὁδοὶ καὶ αἱ γέφυραι θέλουσι κατασκευασθῆ μεθ' ὅλης τῆς ἀναγκαίας τελειότητος κατὰ τοὺς κανόνας τῆς τέχνης.

Τὸ ἔγγραφον τῶν ὑποχρεώσεων τοῦ ἐργολάβου (cahier des charges) θέλει συνταχθῆ πρὸ τῆς γνωστοποιήσεως τῆς δημοπρασίας καὶ δημοσιευθῆ συγχρόνως μετ' αὐτῆς. Τὸ ἔγγραφον

τοῦτο μένει ἀμεταβλητον μετὰ τὴν κατακύρωσιν. Ὁ δὲ προσδιορισμὸς τῶν κυριωτέρων σημείων τῆς τῶν ὁδῶν διευθύνσεως θέλει εἶσθαι ἀποπερατωμένος πρὸς τοῦ συναγωνισμοῦ.

ς'.

Ἡ πρὸς τὸν ἐργολάβον πληρωμὴ θέλει γίνεται κατὰ χιλιόμετρον ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ μέσου ὅρου τῶν τιμῶν, εἰς ἃς ἤθελε παραχωρηθῆ ἡ ἐργολαβία, χωρὶς νὰ λαμβάνεται ὑπ' ὄψιν ἡ κατηγορία, εἰς ἣν ἑκάστη κατασκευασθεῖσα ὁδὸς ὑπάγεται.

Ἐντὸς τῆς α. τριαετίας τοῦ πρώτου ἔτους καὶ μετὰ τὴν πρώτην τοῦ ἐργολάβου ἐγκατάστασιν, ἣν θέλει ὁσονεῖ ἀκριβέστερον τὸ ἔγγραφον τῶν ὑποχρεώσεων (cahier des charges), θέλουσι προκαταβληθῆ παρὰ τοῦ δημοσίου ἐκ τῶν κεφαλαίων ὁδοποιΐας πρὸς τὸν ἐργολάβον δύω ἑκατομμύρια δραχμῶν ἀτόκως καὶ ἐπὶ ἐγγυήσει τινὸς τῶν ἐν Ἑλλάδι Τραπεζῶν ὅτι ἡ προκαταβολὴ αὕτη θέλει ἐπιστραφῆ ἐν περιπτώσει διαρρήξεως τοῦ τῆς ἐργολαβίας συμβολαίου καὶ καθότον δὲν ἤθελεν εἶσθαι συμψηφισμένη πρὸς τὰ τετελεσμένα ἔργα.

Ἐκ τῆς προκαταβολῆς ταύτης θέλει συμψηφίζεσθαι εἰς τὸ τέλος ἑκάστου ἔτους πρὸς τὰς ὀφειλομένας διὰ τὴν τετελεσμένην ἐργασίαν πληρωμὰς τὸ δεκατημόριον, ἤτοι ἀνὰ 200 χιλιάδας δραχμάς, μέχρις ἐντελοῦς ἐξοφλήσεως αὐτῆς.

ζ'.

Ὡς πρὸς τὸν τρόπον καὶ τὸν χρόνον τῆς παραδόσεως τῶν ἐκτελουμένων ἔργων, ἔτι δὲ ὡς πρὸς τὰς ὑποχρεώσεις τοῦ ἐργολάβου πρὸς συντήρησιν πάντων τῶν ἔργων τῆς ὁδοποιΐας ἀπὸ τῆς προσωρινῆς μέχρι τῆς ὁριστικῆς παραλαβῆς αὐτῶν, καὶ τέλος ἐπὶ διαλύσεως τῶν κατὰ τὴν ἐκτέλεσιν τῶν ἔργων ἐγειρομένων διενέξεων θέλουσιν ἰσχύει αἱ διατάξεις τοῦ ἀπὸ 11 Σεπτεμβρίου 1850 περὶ δημοσίων ἔργων Β. Διατάγματος

η.

Ἕκαστος μειοδότης ὀφείλει συγχρόνως μετὰ τῆς προσφορᾶς αὐτοῦ νὰ παρουσιάσῃ ἀπόδειξιν βεβαιοῦσαν τὴν εἰς τὸ δημόσιον ταμεῖον κατάθεσιν φρ. 200,000, εἴτε εἰς μετρητὰ ἐπὶ τόκῳ 6 τοῖς 0|0, εἴτε εἰς δημόσια χρεώγραφα μεταγενέστερα τοῦ 1862, λόγῳ ἐγγυήσεως, ἥτις καταπίπτει αὐτοδικαίως πρὸς ὄφελος τοῦ ταμείου τῆς ὁδοποιΐας ἐν περιπτώσει παραβάσεως τῶν ὅρων τῆς ἐργολαβίας, οὓς τὸ περὶ ἐκτελέσεως Βασιλικὸν Διάταγμα θέλει ὁρίσει, διαλυομένου συγχρόνως καὶ τοῦ τῆς ἐργολαβίας συμβολαίου δι' ἀποφάσεως τοῦ ὑπουργικοῦ Συμβουλίου. Ἐν τῷ αὐτῷ

διατάγματι θέλει ὁρισθῆ ὁ τρόπος τῆς διεξαγωγῆς τῆς δημοπρασίας, οἱ ὅροι αὐτῆς καὶ αἱ συνέπειαι τῆς διαλύσεως τοῦ συμβολαίου τῆς ἐργολαβίας.

θ'.

Τὴν ἐκτέλεσιν τῶν ἔργων θέλει ἐπιτηρεῖ ἡ Κυβέρνησις διὰ τοῦ σώματος τοῦ μηχανικοῦ. Τῇ ἀδείᾳ τῆς Κυβερνήσεως δύνανται οἱ ἀξιωματικοὶ τοῦ μηχανικοῦ νὰ συμπράττωσιν εἰς τὴν ἐκτέλεσιν τῶν ἔργων, διατηροῦντες πάντα τὰ ἐν τῷ στρατῷ δικαιώματα αὐτῶν ὡς εἰς εἰδικὴν ὑπηρεσίαν ἐργαζόμενοι. Ἀλλ' ἐνόσῳ ἡ ὑπηρεσία των αὐτὴ διαρκεῖ, δὲν θέλουσιν ἀπολαμβάνει μισθὸν ἐκ τοῦ δημοσίου ταμείου.

ι'.

Ὁ ἐργολάβος δύναται νὰ λαμβάνῃ ἄνευ ἀποζημιώσεως τοὺς ἀναγκαίους εἰς τὴν ὁδοποιΐαν λίθους ἐκ τῆς ἐπιφανείας τῶν περιξ δημοσίων ἢ ἰδιωτικῶν ἀγρῶν ἢ καὶ νὰ σκάπτῃ λίθους ἔνθα δὲν ὑπάρχει ἰδιόκτητον λατομεῖον. Κατὰ πᾶσαν ἄλλην περίστασιν ὀφείλεται παρ' αὐτοῦ ἀποζημίωσις διὰ τὸ λαμβανόμενον ὑλικὸν κανονιζομένη διαιρετικῶς, καθ' ὃν τρόπον θέλει ὁρίσει τὸ τῆς ἐκτελέσεως Β. Διάταγμα.

Ἄρθρον 3.

Αἱ κατασκευαστέαι ὁδοὶ θέλουσιν ὁρισθῆ διὰ Βασ. Διατάγματος κατὰ γνωμοδότησιν τοῦ ὑπουργικοῦ Συμβουλίου· αἱ δὲ ἐπαρχιακαὶ καὶ δημοτικαὶ κατ' ἀπόφασιν συμβουλίου, προεδρευομένου ὑπὸ τοῦ οἰκείου Νομάρχου, καὶ συγκροτουμένου ἐκ δύω μελῶν ἐξ ἑκάστου τῆς νομαρχιακῆς περιφερείας ἐπαρχιακοῦ συμβουλίου, ἐκλεγομένων παρ' αὐτοῦ καὶ προσλαμβανομένου τοῦ Διευθυντοῦ τοῦ Μηχανικοῦ ἑκάστου Νομοῦ.

Τὸ συμβούλιον τοῦτο ἀποφασίζει περὶ τῶν κατὰ προτίμησιν κατασκευαστέων ἐπαρχιακῶν καὶ δημοτικῶν ὁδῶν καὶ ὁρίζει τὰ κύρια σημεῖα τῆς διαβάσεως ἑκάστης αὐτῶν· δὲν θέλει δὲ ἀπομακρύνεσθαι κατὰ τοὺς προσδιορισμοὺς τούτους, ἄνευ δικαιολογημένης ἀνάγκης, τῆς ἀναλογίας τῶν ὑπαρχόντων σήμερον τῆς ὁδοποιΐας κεφαλαίων ἑκάστης ἐπαρχίας καὶ ἑκάστου δήμου, οὐδὲ ὑπερβαίνει τὰς ὁριζομένας κατὰ τὰ προηγούμενα ἄρθρα ἐκτάσεις τῶν κατασκευαστέων ὁδῶν. Ἕκαστον δὲ μέλος αὐτοῦ δύναται νὰ ἐκκαλέσῃ διὰ τοὺς λόγους τούτους τὴν τοῦ Συμβουλίου ἀπόφασιν πρὸς τὸ ὑπουργεῖον τῶν Ἐσωτερικῶν, ὅπερ ἀποφασίζει ἀνεκκλήτως.

Ἄρθρον 4.

Εἰς τοὺς ὑπάρχοντας ἤδη πόρους τῆς ὁδοποιΐας προστίθενται οἱ ἑξῆς, μορτρούμενοι διὰ γενικῆς εἰσφορᾶς, κανονιζομένης ὡς ἀκολούθως ἐπὶ τῇ βάσει τῆς φορολογίας, ἤτοι·

1 τοῖς 0|0 ἐπὶ τῆς παραγωγῆς τῶν δημητριακῶν καρπῶν·

1|5 ἐπὶ τοῦ φόρου τῶν κατὰ στρέμμα φορολογουμένων κτημάτων.

1 τοῖς 0|0 ἐπὶ τοῦ φόρου τοῦ ἐλαίου.

1|10 ἐπὶ τοῦ ἐγγείου φόρου καὶ τοῦ δικαιώματος τῆς ἐπικαρπίας τῶν εἰσπραττομένων ἐν τοῖς τελωνείοις,

1|6 ἐπὶ τοῦ φόρου τῶν ζώων.

1|5 ἐπὶ τοῦ φόρου τῶν ἐπιτηδευμάτων.

1|10 ἐπὶ τοῦ φόρου τῶν οἰκοδομῶν.

1|10 ἐπὶ τῶν τελωνειακῶν τελῶν καὶ δικαιωμάτων.

Ἡ βεβαίωσις καὶ εἴσπραξις τῆς εἰσφορᾶς ταύτης θέλει διαρκέσει ἐπὶ δεκαετίαν ἀρχομένη ἀπὸ τοῦ ἐπιόντος ἔτους 1874, ἂν δὲ ἐντὸς αὐτοῦ δὲν κατακυρωθῇ ἡ ὑπὸ τοῦ παρόντος νόμου προβλεπομένη ἐργολαβία, παύει κατὰ τὸ ἑπόμενον ἔτος πᾶσα εἰσφορά, τὰ δὲ εἰσπραχθησόμενα τῆς χρήσεως τοῦ 1871 μένουσι πρὸς ὄφελος τοῦ ταμείου τῆς ὁδοποιΐας.

Ἄρθρον 5.

Ἕνεκα τῆς εἰς τὰ ἔσοδα τοῦ Κράτους προσθήκης τῆς κατὰ τὸ προηγούμενον ἄρθρον εἰσφορᾶς θέλουν εἰσάγεσθαι ἀπὸ τοῦ ἐπιόντος ἔτους 1874 ἐκ τοῦ δημοσίου ταμείου εἰς τὸ τῆς ὁδοποιΐας τὰ ἑξῆς ποσοστά, ἀντὶ τῶν νῦν εἰσαγομένων κατὰ τὸν ὑπ' στοιχ. ΣΚΣΤ'. Νόμον τῆς 20 Ἀπριλίου 1867. ἤτοι·

10 τοῖς 0|0 ἐπὶ τῶν εἰσπραττομένων ἐγγείων φόρων καὶ δικαιωμάτων ἐπικαρπίας,

20 τοῖς 0|0 ἐπὶ τοῦ ἐγγείου φόρου σταφίδος,

15 τοῖς 0|0 ἐπὶ τοῦ φόρου τῶν ζώων

10 τοῖς 0|0 ἐπὶ τοῦ φόρου ἐπιτηδευμάτων καὶ οἰκοδομῶν,

15 τοῖς 0|0 ἐπὶ τῶν τελωνειακῶν τελῶν καὶ δικαιωμάτων.

Ὁλόκληρον τὸ ἔσοδον τῶν διοδίων ἐξ ἐθνικῶν καὶ ἐπαρχιακῶν ὁδῶν.

Ἄρθρον 6.

Πρὸς ἀσφάλειαν τῆς τακτικῆς πληρωμῆς τοῦ ἐργολάβου οἱ ἐπαρχιακοὶ ταμίαι καὶ οἱ τελωνειακοὶ ὑπάλληλοι ὑποχρεοῦνται νὰ καταθέτωσιν ἐν ἀρχῇ ἑκάστου μηνὸς εἰς τὰ ἐν ταῖς ἕδραις αὐτῶν ἢ τὰ παρακείμενα τραπεζικὰ καταστήματα τὰ ὑπὲρ τῆς ὁδοποιΐας, κατὰ τὸ προηγούμενον ἄρθρον, ἀνήκοντα ποσοστά.

Οἱ διαχειριζόμενοι τὰ ταμεῖα καὶ τελωνεῖα ὑπάλληλοι εἰσὶ

προσωπικῶς ὑπόλογοι διὰ πᾶσαν ἀναβολὴν τῆς παραδόσεως τῶν εἰς τὴν ὁδοποιΐαν ἀνηκόντων ποσοστῶν, ἀποβάλλονται δὲ συναμα τῆς ὑπηρεσίας καὶ καταδιώκονται ποινικῶς ἐπὶ ἀπιστίᾳ.

Αἱ Τράπεζαι, παρ' αἷς ὑπάρχουσι κατατεθειμένα κεφάλαια τῆς ὁδοποιΐας, πληρόνουσι τὸν ἐργολάβον ἐπὶ τῇ βάσει ἐντολῆς τοῦ ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν ὑπουργοῦ.

Ἄρθον 7.

Ἡ Κυβέρνησις ἔχει τὸ δικαίωμα νὰ ἐναλλάσσῃ ἐν ἀνάγκῃ τὰς διὰ τοῦ παρόντος Νόμου ὁριζομένας ἐκτάσεις τῶν τριῶν κατηγοριῶν πρὸς ἀλλήλας, ἀλλ' οὐχὶ πλέον τῆς ἀναλογίας τῶν 10 τοῖς 0[0, καὶ πάντοτε φυλαττομένου, συμφώνως πρὸς τὴν κατακύρωσιν, τοῦ μέσου ὅρου τῆς τῶν τριῶν κατηγοριῶν ἀξίας τῶν κατασκευαστέων κατὰ τὴν δεκαετίαν ὁδῶν. Ἔχει ὡσαύτως ἡ Κυβέρνησις τὸ δικαίωμα ν' ἀπαιτήσῃ τὴν ἐπέκτασιν τοῦ μήκους τῶν ὁδῶν ἑκάστης κατηγορίας ἀλλ' οὐχὶ πλέον τῶν 10 τοῖς ἑκατόν.

Ἄρθρον 8.

Ὡς πρὸς τὴν ὀφειλομένην ἀποζημίωσιν διὰ τὰς ὑπὸ τῶν ὁδῶν καταλαμβανομένας γαίας ἐφαρμόζονται αἱ διατάξεις τοῦ ἄρθρου 24 τοῦ περὶ ὁδοποιΐας Νόμου τῆς 2 Σεπτεμβρίου 1852.

Ἐν Ἀθήναις, τῇ 23 Μαΐου 1872.

ΕΠ. ΔΕΛΗΓΕΩΡΓΗΣ. Α. ΧΡΗΣΤΙΔΗΣ.

Ἐρωτήσαντος δέ τινος ἐκ Ζακύνθου βουλευτοῦ περὶ τῆς συνομολογηθείσης συμβάσεως μεταξὺ τῆς προκατόχου κυβερνήσεως καὶ τῆς Ἰονίου Τραπέζης, ἐπέστειλεν ὁ πρωθυπουργὸς, ὅτι τοιαύτη σύμβασις δὲν συνωμολογήθη. Ἡ ἐνεστῶσα κυβέρνησις ἦλθεν εἰς διαπραγματεύσεις μετὰ τοῦ ἐντεῦθεν διευθυντοῦ αὐτῆς κ. Μέρλεν, ἀλλὰ τὸ ἐν Λονδίνῳ συμβούλιον ἀπέρριψε τὰς προτάσεις τῆς Ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως, καὶ ὅτι διὰ τῶν ὑποβληθεισῶν συμβάσεων ἡ Ἑλληνικὴ Κυβέρνησις ἐπεφυλάχθη πᾶσαν ἐλευθερίαν ἐνεργείας πρὸς συνομολόγησιν οἱασδήποτε συμβάσεως ἐν τῷ μέλλοντι μετὰ τῆς εἰρημένης Τραπέζης.

Ἀκολούθως ἡ Βουλὴ παρεδέχθη ἄνευ ἀντιρρήσεως εἰς α. συζήτησιν κατ' ἀρχὴν, ἄρθρον καὶ σύνολον τὸ νομοσχέδιον περὶ χορηγήσεως πιστώσεως πρὸς πληρωμὴν τῶν ἐξόδων τοῦ μηνὸς Ἀπριλίου.

Ὑπέβαλεν εἶτα εἰς τῶν βουλευτῶν Ξηροχωρίου πρότασιν νόμου περὶ ἐνόρκων, ἥτις παρεπέμφθη εἰς τὴν οἰκείαν ἐπιτροπήν.

Μεθ' ὃ ὁ Πρόεδρος ἀπαγγείλας, ὅτι ἀντικείμενον τῆς ἐπιούσης εἶναι ἡ εἰσαγωγὴ νομοσχεδίων καὶ ἡ ἐπὶ τοῦ σχεδίου τῆς εἰς τὸν Βασιλικὸν λόγον ἀπαντήσεως συζήτησις, ἔλυσε τὴν συνεδρίασιν περὶ ὥραν 11 π. μ.

Ὁ Πρόεδρος
ΙΩ. Ν. ΔΕΛΗΓΙΑΝΝΗΣ.

Οἱ Γραμματεῖς
Φιλ. Βάρβογλης,
Ἰω. Μαυρομιχάλης.

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ ΚΣΤ'.

Τῆς 24 *Μαΐου* 1873.

Τῆς Βουλῆς συμπληρωθείσης περὶ ὥραν 9 Π. Μ. ἀνεγνώσθησαν τὰ πρακτικὰ τῆς προτεραίας καὶ ἐνεκρίθησαν.

Ὁ Πρόεδρος ὑπέμνησεν εἶτα τὴν ἐπὶ τῆς μεταρρυθμίσεως τοῦ ἐκλογικοῦ νόμου ἐπιτροπήν, ὅπως συνέλθῃ καὶ ἐκλέξῃ τὸ γραφεῖον αὐτῆς, προβῇ δὲ ταχέως εἰς τὰς ἐργασίας της.

Ἡ Βουλὴ παρεδέχθη κατόπιν εἰς β'. συζήτησιν κατ' ἀρχὴν, ἄρθρον καὶ σύνολον τὸ νομοσχέδιον περὶ πιστώσεως πρὸς πληρωμὴν τῶν ἐξόδων τοῦ μηνὸς Ἀπριλίου διὰ τὸ ἔτος 1873.

Ἤρξατο ἀκολούθως ἡ συζήτησις ἐπὶ τοῦ σχεδίου τῆς εἰς τὸν βασιλικὸν λόγον ἀπαντήσεως, οὗ ἡ ἀρχὴ ἐγένετο δεκτή. Λαβών τις τὸν λόγον ἐπομένως παρετήρησεν, ὅτι ἡ ἐν τῷ σχεδίῳ λέξις «Μεγαλειότατος» ὡς ἀνάρμοστος εἰς ἐπίσημον ἔγγραφον τῆς ἀντιπροσωπείας, δέον νὰ ἀντικατασταθῇ διὰ τῆς λέξεως «Βασιλεύς».

Μετὰ μικρὰν ἐπ' αὐτῆς συζήτησιν καθ' ἣν τινες ὑπεστήριξαν τὴν πρότασιν, ἕτεροι δὲ ἀντέκρουσαν αὐτὴν, ἡ Βουλὴ ἀπέρριψε δι' ἀναστάσεως τὴν πρότασιν καὶ παρεδέχθη, ὡς ἔχει ἐν τῷ σχεδίῳ.

Ἄνευ ἀντιρρήσεως παρεδέχθη προσέτι τὴν 1ην καὶ 2αν παράγραφον τοῦ σχεδίου.

Ἐπὶ τῆς 3ης παραγράφου ἀναγνωσθείσης παρετήρησέ τις ὅτι ἡ λέξις «ὠφελιμοποιηθῶσι» πρέπει νὰ ἀντικατασταθῇ διὰ τῶν «ὠφέλιμοι γένωνται» ἢ ἄλλων καταλλήλων· ἡ δὲ Βουλὴ παρεδέξατο τὴν ἀντικατάστασιν διὰ τῶν «ὠφέλιμοι καταστῶσιν», ὡς καὶ τὴν λοιπὴν παράγραφον.

Μετά τινας παρατηρήσεις βουλευτοῦ τινος ἐπὶ τῆς 4ης παραγράφου ἡ Βουλὴ παρεδέχθη αὐτὴν κατὰ τὸ σχέδιον καὶ ἀκολούθως τὴν 5ην ἄνευ τινος ἀντιρρήσεως.

Ἐπὶ τῆς 6ης παραγράφου ἀναγνωσθείσης παρετήρησέ τις, ὅτι ἡ φράσις «ὁ προϋπολογισμὸς αὐτοῦ δυνηθῇ νὰ λάβῃ μείζονα πρόνοιαν» πρέπει νὰ ἀντικατασταθῇ διὰ τῆς προσφορωτέρας φράσεως «ληφθῇ ἐν τῷ προϋπολογισμῷ μείζων πρόνοια». Ἡ δὲ Βουλὴ παρεδέχθη τὴν ἀντικατάστασιν καὶ ἀκολούθως τὴν λοιπὴν παράγραφον.

Ἐπὶ τῆς 7ης παραγράφου παρετήρησεν ἕτερος ὅτι ὁ σύνδεσμος «ὅτι» παρέλκει καὶ πρέπει νὰ ἐκλείψῃ. Ἡ δὲ Βουλὴ παρεδέχθη τὴν ἀπάλειψιν καὶ κατόπιν τὴν λοιπὴν παράγραφον.

Ἄνευ ἀντιρρήσεως παρεδέχθη εἶτα καὶ τὴν τελευταίαν τοῦ σχεδίου παράγραφον.

Προκειμένου κατόπιν νὰ ψηφισθῇ τὸ σύνολον ἀνῆλθε τὸ βῆμα εἷς τῶν βουλευτῶν Ζακύνθου εἰπών, ὅτι ἡ εἰς τὸν βασιλικὸν λόγον ἀπάντησις ἐθεωρήθη ἀνέκαθεν εἴτε ὡς ἀντικείμενον πολιτικῆς συζητήσεως εἴτε ὡς ἐκπλήρωσις ἁπλῆς ἐθιμοτυπίας. Ἐν τῇ παρούσῃ περιστάσει ὑπάρχουσι λόγοι καθιστῶντες πολιτικὸν ἀντικείμενον τὴν ἀπάντησιν, ὡς ἡ πτῶσις τῆς προκατόχου καὶ ἡ ἄνοδος τῆς παρούσης κυβερνήσεως, ἀλλ' ὑπάρχουσιν ἕτεροι ὑποστηρίζοντες τὸ ἐναντίον, καὶ τοιοῦτοι εἶναι, πρῶτον διότι ἡ Βουλὴ ὀφείλει νὰ σπεύσῃ εἰς τὴν ἐπιψήφισιν τῆς ἀπαντήσεως καὶ διότι αὕτη εἶναι ὅλως ἄχρους καὶ τυπική. Ἡ ἀντιπολίτευσις, προαισθανθεῖσα νὰ ἀποφύγῃ πᾶν πολιτικὸν ζήτημα, ἀφοῦ καὶ πολλὰ μέλη αὐτῆς εἰσιν ἀπόντα, δι' ἐντολῶν τῆς Βουλῆς, ἀλλ' ὁ ἀγορεύων ἐδήλωσεν ὅτι ἀρνούμενος ψῆφον ἐπὶ τῆς ἀπαντήσεως καὶ παραδεχόμενος μόνον τὴν τελευταίαν αὐτῆς παράγραφον ἐπιφυλάσσεται πᾶν δικαίωμα ἐξελέγξεως ἐπὶ πάντων τῶν πολιτικῶν ζητημάτων, καὶ ὅτι ταῦτα μένουσιν ἄθικτα καὶ ἂν ἤθελον σήμερον ὑποκινηθῇ, ἡ λάβῃ ὁπωσδήποτε λύσιν τινά.

Ἀπήντησεν ὁ πρωθυπουργὸς ὅτι καὶ ἡ παροῦσα ἀπάντησις συνετάχθη ὡς εἴθισται, εἶναι πλήρης, οὐδὲν διαβλέπων ἐν αὐτῇ τὸ ἄχρουν ἢ τυπικόν, ὅπερ ἀνεῦρεν ὁ προλαλήσας. Ἐὰν δὲ βλέπῃ τὸ πολίτευμα τῆς πατρίδος του καὶ τοὺς θεμελιώδεις θεσμοὺς παραβιαζομένους, τὴν ἀξιοπρέπειαν τοῦ κοινοβουλίου καὶ τὴν δημοσίαν ἠθικὴν προσβαλλομένην ὀφείλει, καὶ τὸ καθῆκον τοῦτο εἶναι μέγα, νὰ λάβῃ τὸν λόγον πρὸς ἀποτροπὴν τοῦ κινδύνου, ἀδιαφορῶν ἐάν τε νικήσῃ, ἐάν τε μή, εἰς τὸν ἀγῶνα. Πλὴν ἀλλ' ὅμως, καὶ ἐὰν σήμερον οὐδὲν πολιτικὸν ζήτημα διεγερθῇ, οὐδεμία χωρεῖ παραγραφὴ ἐπὶ τοιούτων ζητημάτων, ἕκαστος δὲ διατηρεῖ ἀκέραιον τὸ τοῦ κοινοβουλευτικοῦ ἐλέγχου δικαίωμα καὶ ἡ κυβέρνησις ἐν πάσῃ περιπτώσει εἶναι ἑτοίμη νὰ δώσῃ λόγον καὶ εὐθύνας. Ἀπέκρουσεν ὅμως τὴν ἀποδοθεῖσαν ἀτέλειαν ἡ ἁπλῆν τυπικότητα εἰς τὸ σχέδιον τῆς ἀπαντήσεως.

Μετά τινα ἔτι συζήτησιν καθ' ἣν δύο πρώην ἐνδιαφερόμενοι ὑπουργοὶ λαβόντες ἀφορμὴν ἐκ τινος τρόπου τοῦ προλαλήσαντος ἔδωκαν ἐξηγήσεις περὶ τῆς παραιτήσεως τοῦ προκατόχου ὑπουργείου, ἡ Βουλὴ παρεδέχθη τὸ σύνολον τοῦ οὕτως γραμματικῶς διασκευασθέντος σχεδίου τῆς ἀπαντήσεως, ὅπερ ἔχει ὡς ἑξῆς·

«*Μεγαλειότατε!*

Οἱ ἀντιπρόσωποι τοῦ Ἔθνους μετ' ἀγαλλιάσεως εἶδαν τὴν Ὑμετέραν Μεγαλειότητα ἐν μέσῳ αὐτῶν.

Πρὸς διευθέτησιν τῶν κοινῶν κατὰ τὰ φρονήματα καὶ τοὺς πόθους τοῦ Ἔθνους, προθύμως θέλομεν συμπράξει μετὰ τῆς Κυβερνήσεως.

Μετ' εὐχαριστήσεως ἐγνωμεν ὅτι αἱ σχέσεις τῆς Ὑμετέρας Μεγαλειότητος μετὰ τῶν ξένων Δυνάμεων εἰσὶ φιλικαί. Ἄριστον δὲ μέσον, ὅπως αὗται ἔτι μᾶλλον κρατυνθῶσι καὶ ὠφέλιμοι καταστῶσιν ἐν τῷ μέλλοντι, εἶναι ὁμολογουμένως ἡ πρόοδος τοῦ τόπου.

Διακαὴς πόθος τοῦ Ἔθνους ἀείποτε ὑπῆρξε τῆς δημοσίας τάξεως καὶ ἀσφαλείας ἡ πλήρης ἀποκατάστασις. Μετὰ χαρᾶς δὲ ἄκρας βλέπομεν ταύτην ὁσημέραι παγιουμένην, διότι μετ' αὐτῆς στενῶς συνδέονται τὰ ἠθικὰ καὶ ὑλικὰ τοῦ τόπου συμφέροντα.

Μετὰ παλαιοῦ ἐνδιαφέροντος θέλομεν ἀσχοληθῇ εἰς τὴν ἐμβριθῆ μελέτην τῶν ἐν τῷ Βασιλικῷ λόγῳ μνημονευομένων συμβάσεων καὶ νομοθετημάτων πρὸς αὔξησιν τοῦ ἐθνικοῦ πλούτου διὰ τῆς ἀναπτύξεως τῆς πίστεως καὶ τῶν τῆς συγκοινωνίας μέσων, καὶ τῆς βελτιώσεως τῆς γεωργίας καὶ τῆς βιομηχανίας, ἐν οἷς τρόποις κεῖται ἡ δύναμις, ἧς ἀπόλυτον ἔχομεν ἀνάγκην. Ἡ δὲ μεταβολὴ τοῦ ὑπάρχοντος καταπιεστικοῦ συστήματος τῆς στρατολογίας πρὸς ἀνάπτυξιν τῶν στρατιωτικῶν δυνάμεων τοῦ Ἔθνους, καὶ τῆς δικαίας καὶ ἀνεπαχθοῦς διανομῆς τῆς τοῦ στρατεύεσθαι ὑποχρεώσεως θέλει θεραπεύσει σπουδαιοτάτην ἀνάγκην, ἣν ὁ τόπος ζωηρῶς αἰσθάνεται.

Μετὰ ἴσης προθυμίας καὶ ζήλου θέλομεν ἐξετάσει καὶ ἐκτιμήσει τὰς ἐπενεχθείσας μεταβολὰς εἰς τὰ οἰκονομικὰ τοῦ Κράτους, ὅπως διὰ τῆς ἰσορροπίας τῶν ἐξόδων πρὸς τὰ ἔσοδα ληφθῇ ἐν τῷ προϋπολογισμῷ μείζων πρόνοια περὶ τῶν ἀναγκῶν τοῦ λαοῦ καὶ περὶ κρείττονος διαρρυθμίσεως τῆς διοικήσεως.

Ἡ ὁμολογουμένη τάσις τοῦ Ἔθνους πρὸς τὴν πρόοδον, πεποίθαμεν μετὰ τῆς Ὑμετέρας Μεγαλειότητος, θέλει ἐξομαλύνει τὰς δυσκολίας τοῦ ἔργου ἡμῶν καὶ διευκολύνει τὸν προορισμὸν τῆς ἡμετέρας πατρίδος.

Εὐχόμεθα ὅπως ὁ Ὕψιστος διαφυλάττῃ τὴν Ὑμετέραν Μεγαλειότητα καὶ κρατύνῃ τὸν Συνταγματικὸν Θρόνον πρὸς δόξαν καὶ εὐημερίαν τῆς πατρίδος.»

Ἀκολούθως ἐγένετο κλήρωσις τῆς ἐπιτροπῆς, ἥτις θέλει παρουσιάσει μετὰ τοῦ Προεδρείου τὴν ἀπάντησιν τῆς Βουλῆς εἰς τὴν Α. Μ. τὸν Βασιλέα ὑπὸ τὴν ἐπιτήρησιν τοῦ ἀντιπροέδρου Ν. Τσώκρη. Ἔλαχον δὲ οἱ ἑξῆς·

Θ. Γκίκας, Ν. Παπαμιχαλόπουλος, Θ. Παπακώστας, Κ. Θεοδώρου, Μ. Δαμκράλης, Κ. Γιολδάσης, Α. Δημητριάδης, Σ. Οἰκονομόπουλος, Α. Παπαλουκᾶς καὶ Α. Αὐγερινός.

Κατόπιν ἡ Βουλὴ ἐκήρυξεν ὡς κατεπείγοντα τὰ νομοσχέδια τῶν συμβάσεων περὶ κατασκευῆς σιδηροδρόμων ἀπὸ Πειραιῶς εἰς Λαμίαν καὶ ἀπὸ Πόρτο-Ράφτι τῆς Ἀττικῆς μέχρι Πατρῶν καὶ Βονίτσης.

Ἀπαγγείλας εἶτα ὁ Πρόεδρος, ὅτι ἀντικείμενον τῆς ἐπιούσης εἶναι ἡ εἰσαγωγὴ νομοσχεδίων, ἡ γ'. συζήτησις ἐπὶ τοῦ νομοσχεδίου τῆς πιστώσεως καὶ ἡ εἰσαγωγὴ τοῦ προϋπολογισμοῦ τῆς Βουλῆς ἔλυσε τὴν συνεδρίασιν περὶ ὥραν 11 π. μ.

Ὁ Πρόεδρος
ΙΩ. Ν. ΔΕΛΗΓΙΑΝΝΗΣ.

Οἱ Γραμματεῖς
Φ. Βάρβογλης,
Μ. Βότσαρης.

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ ΚΖ'.

Τῆς 25 *Μαΐου* 1873.

Ἀπαρτίας γενομένης περὶ ὥραν 9 π. μ. ἀνεγνώσθησαν τὰ πρακτικὰ τῆς προτεραίας καὶ ἐνεκρίθησαν.

Ὁ πρόεδρος παρετήρησεν ὅτι ἡ συνεδρίασις ἄρχεται βραδύτερον τῆς προσδιορισθείσης ὥρας· ἡ δὲ Βουλὴ συνήνεσεν, ὅπως ἄρχεται ἡ ἐκφώνησις τοῦ ὀνομαστικοῦ καταλόγου κατὰ τὴν 7 ὥραν, ἐὰν δὲ μέχρι τῆς 8 δὲν ἀποτελῆται ἀπαρτία, οἱ βουλευταὶ θέλουσιν ἀποχωρεῖ.

Ἀνεκοινώθη εἶτα ἀναφορὰ τοῦ Γ. Νικολοπούλου, διευθυντοῦ τοῦ Ἀναγνωστηρίου, αἰτουμένου τῆς Βουλῆς τὴν συνδρομὴν ὑπὲρ τοῦ καταστήματος τούτου· ἡ δὲ Βουλὴ συνήνεσεν, ὅπως ἐν τῇ συζητήσει τοῦ προϋπολογισμοῦ τῆς Βουλῆς ληφθῇ ὑπ' ὄψιν ἡ ἀναφορὰ αὕτη.

Ἀναστὰς εἶτα εἷς τῶν βουλευτῶν Ἀττικῆς εἶπεν, ὅτι ὁ πρωθυπουργὸς λαλῶν πρωΐθεν περὶ τῆς Ἰονικῆς Τραπέζης εἶπεν ὅτι αὕτη εὑρίσκεται εἰς κατάπτωσιν καὶ παράλυσιν. Αἱ φράσεις αὗται ἐκφερόμεναι παρὰ τοῦ προέδρου τῆς κυβερνήσεως περὶ καθιδρύματος, στηριζομένου ἐπὶ τῆς δημοσίας πίστεως, κλονίζουσι τὰς βάσεις αὐτοῦ καὶ ῥίπτουσι τὴν ταραχὴν καὶ τὴν ἀπελπισίαν εἰς τοὺς μετ' αὐτοῦ συναλλαχθέντας. Ἐὰν ἡ κρίσις αὕτη ἦναι ἀληθής, ὤφειλε τὸ ὑπουργεῖον νὰ συστήσῃ ἐπιτροπὴν πρὸς ἐξέλεγξιν τῆς καταστάσεως αὐτοῦ. Ἐὰν δὲ μή, ὁ πρωθυπουργὸς ὀφείλει νὰ ἀνακαλέσῃ ἀπὸ τοῦ βήματος φράσεις διακινδυνευούσας τὴν ὕπαρξιν τοῦ καθιδρύματος.

Τὴν ἐπερώτησιν ταύτην ὑποστήριξεν, ἅπαξ γενομένην, ὡς εἶπεν, ἕτερος βουλευτὴς ἐκ Ζακύνθου, προσθείς, ὅτι ἀνακριβεῖς ἦσαν αἱ πληροφορίαι τοῦ κ. Πρωθυπουργοῦ, ἃς μετέδωκε περὶ τῶν μεταξὺ τῆς Ἑλληνικῆς κυβερνήσεως καὶ τῆς Ἰονικῆς Τραπέζης διαπραγματεύσεως. Τὸ συμβούλιον τῆς Ἰονίου Τραπέζης δὲν ἀπέῤῥιψε τὰς προτάσεις τῆς Ἑλληνικῆς κυβερνήσεως, καθ' ἃ ὁ ἀγορεύων ἐπληροφορήθη παρὰ τοῦ ἐνταῦθα διευθυντοῦ κ. Μέρλιν, ἐκ τοὐναντίου ἡ Ἰόνιος Τράπεζα ἐμμένει εἰς τὰς προτάσεις, ἃς ὁ ἀγορεύων ἁπάντων πρωΐθεν εἰς τὸν πρωθυπουργὸν, ἀνέφερεν εἰς τὴν Βουλήν.

Ἀπάντων τοῦ προέδρου τῆς κυβερνήσεως, ἀπήντησεν ὁ ἐπὶ τῶν Ναυτικῶν Ὑπουργὸς, ὅτι οὐδεμίαν ἐξέφρασε δυσμενῆ κρίσιν περὶ τῆς καταστάσεως τῆς Ἰονίου Τραπέζης ὁ κ. πρωθυπουργός.

Εἶπε δε μόνον ὅτι τὸ καθίδρυμα τοῦτο, ἔχον τὸ διοικητικὸν κέντρον αὐτοῦ ἐν Λονδίνῳ, προσκόπτει ἐν τῇ διοικήσει. Ὡς πρὸς τὰς μετ' αὐτῆς διαπραγματεύσεις προσέθηκεν, ὅσα καὶ ὁ κ. πρωθυπουργὸς προχθὲς, προσθεὶς ὅτι μετὰ τὴν ἀπόκρουσιν τῶν προτάσεων τῆς Ἑλλ. Κυβερνήσεως ἡ Τραπέζα ἐπανέλαβε τας διαπραγματεύσεις αὐτῆς, ἀλλ' ὅτι αἱ προτάσεις αὗται ἀντέβαινον εἰς τὴν μεταξὺ τῆς Ἑλλ. Κυβερνήσεως καὶ τῆ Γενικῆς Πιστωτικῆς Τραπέζης συνομολογηθεῖσαν σύμβασιν.

Ἀκολούθως εἷς τῶν βουλευτῶν Καλαβρύτων ἀνέγνω τηλεγράφημα ἐκ Μεσσήνης τοῦ ὑποψηφίου βουλευτοῦ κ. Π. Μπούτου, δι' οὗ ἐγνωστοποιεῖτο, ὅτι ὁ λοχαγὸς κ. Κονιαβίτης κατέλαβε διὰ 200 ἀνδρῶν στρατιωτικῶς τοὺς δήμους Ἰθώμης καὶ Ἀνδανείας, ἔνθα μέλλει νὰ διεξαχθῇ βουλευτικὴ ἐκλογὴ, καὶ ὅτι περὶ τούτου ἐτηλεγράφησεν εἰς τὸν πρόεδρον τῆς Βουλῆς ἡ ἐκεῖσε σταλεῖσα ἐπιτροπὴ τῆς Βουλῆς. Ἀπήντησε δὲ, ὅπως ὁ Πρόεδρος τῆς Βουλῆς ἀναγγείλῃ τοῦτο εἰς τοὺς ἀπόντας Ὑπουργοὺς τῶν Ἐσωτερικῶν καὶ Στρατιωτικῶν, ἵνα ζητήσωσι πληροφορίας καὶ διαφωτίσωσι τὴν Βουλήν.

Τοῦ προέδρου τῆς Βουλῆς ἀπαντήσαντος, ὅτι οὐδὲν παρὰ τῆς ἐν Μεσσήνῃ ἐπιτροπῆς ἔλαβε τηλεγράφημα, ἀπήντησεν ὁ ἐπὶ τῶν Ναυτικῶν Ὑπουργὸς, ὅτι ἀμφιβάλλει λίαν, ἂν 200 ἄνδρες εὑρίσκωνται καθ' ὅλην τὴν Μεσσηνίαν, καὶ ὅτι ἡ ἀποστολὴ τηλεγραφήματος πρὸς τὸν πρόεδρον τῆς Βουλῆς δὲν ἠδύνατο νὰ παρακωλυθῇ.

Ἐνταῦθα ἀνελθὼν τὸ βῆμα ὁ πρόεδρος τῆς Κυβερνήσεως ἀπήντησεν ὡς πρὸς τὴν ἐπερώτησιν τῶν ἐξ Ἀττικῆς καὶ Ζακύνθου βουλευτῶν περὶ τῆς Ἰονικῆς Τραπέζης, ὅτι ὡς πρὸς τὰς μετ' αὐτῆς διαπραγματεύσεις θέλει δώσει ἀρκούσαν διαφώτισιν κατὰ τὴν γενικὴν περὶ Τραπεζῶν συζήτησιν, περιοριζόμενος νῦν νὰ διαβεβαιώσῃ, ὅτι πᾶν ὅ,τι ἀνέφερε προχθὲς ἦν ἀκριβές. Ὡς πρὸς δὲ τὰς δυσμενεῖς ἐκφράσεις παρατήρησεν, ὅτι οὐδεμία τοιαύτη ἔννοια ὑπεραίνετο ἐν τοῖς λόγοις αὐτοῦ· εἶπε δὲ μόνον, ὅτι ἡ Τράπεζα αὕτη ἔχει τὸ ἐλάττωμα νὰ διοικῆται ἐκ Λονδίνου. Ἀλλὰ καὶ ἂν δυσμενὴς τις ἔκφρασις ἐξέφυγε τῶν χειλέων αὐτοῦ, δὲν ἔπρεπεν ἄλλοι νὰ ἐπιτείνωσι τὸ κακὸν ἀναμοχλεύοντες καὶ ὑποκινοῦντες τοιαῦτα ζητήματα, ἅτινα μᾶλλον ἔδει νὰ ῥιφθῶσιν ἐν λήθῃ.

Τῶν ἐπερωτησάντων ἀρκεσθέντων εἰς τὰς διασαφήσεις ταύτας, ὁ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης ὑπουργὸς εἰσήγαγε τὰ ἑξῆς νομοσχέδια.

1) Νομοσχέδιον περὶ τροποποιήσεως τοῦ ἄρθρου 969 τῆς Πολ. Δικονομίας.

2) Νομοσχέδιον περὶ προσθήκης καὶ 3 ἐδαφίου εἰς τὸ ἀπὸ 18 Σεπτεμβρίου 1836 Β. Διάταγμα, ἔχοντα οὕτω.

«Πρὸς τὴν Βουλήν.

Ἡ πολιτικὴ ἡμῶν δικονομία ἐν ἄρθρῳ 969 ὁρίζει ὅτι τὸ τοιχοκολλητὸν γραμμάτιον περιέχον ὁλοσχερὲς ἀντίγραφον τῆς περὶ κατασχέσεως ἐκθέσεως, τὴν ἡμέραν, τὴν ὥραν, τὸν τόπον τοῦ πλειστηριασμοῦ καὶ τὸν ὑπάλληλον, ἐνώπιον τοῦ ὁποίου πρόκειται νὰ γείνῃ, τὰς παρὰ τοῦ ἐπιμελουμένου δανειστοῦ προσδιωρισμένας περὶ πλειστηριασμοῦ συμφωνίας καὶ τὴν ἐκ μέρους τοῦ δανειστοῦ προσφερθεῖσαν τιμὴν, καταχωρίζεται δὶς εἰς δημόσια φύλλα ἐντὸς τῶν ἐν τῷ ἄρθρῳ 967 ἀριθ. 1 καὶ 2 ὁριζομένων προθεσμιῶν.

Διὰ τῆς τοιαύτης δημοσιύσεως ὁ νομοθέτης ἐσκόπει νὰ καταστήσῃ τοῖς πολλοῖς γνωστὸν, τὴν κατάσχεσιν καὶ ἐκποίησιν τῶν ἀκινήτων καὶ οὕτω διευκολύνῃ τὸν κατὰ τὴν δημοπρασίαν συναγωνισμόν. Ἀλλ' ἡ πεῖρα ἀπέδειξεν ὅτι, ἐνῷ ἀφ' ἑνὸς δὲν ἐκπληροῦται ὁ ἐκτεθεὶς κύριος τοῦ νομοθέτου σκοπὸς, ὡς ἐκ τῆς εἰς τὰ παραρτήματα τῶν ἐφημερίδων, ἅτινα δὲν κυκλοφοροῦσι, δημοσιεύσεως τοῦ τοιχοκολλήτου γραμματίου, καθ' ὅσον διὰ τὸ σχοινοτενὲς αὐτοῦ ἀδύνατον καθίσταται ἡ εἰς τὸ κύριον αὐτῶν φύλλον καταχώρισις, ἀφ' ἑτέρου εἰς οὐ μικρὰν ματαίαν δαπάνην ὑποβάλλονται οἱ ὀφειλέται διὰ τὴν τοιαύτην καταχώρισιν αὐτοῦ, τὸ περιεχόμενον τοῦ ὁποίου κατὰ τὸ πλεῖστον δὲν ἐνδιαφέρει παντάπασι τοὺς ἀγοραστάς, οἵτινες ἄλλως τε, προκειμένου νὰ πλειοδοτήσωσι, δὲν θὰ ἀρκεσθῶσιν εἰς τὴν ὑπὸ τοῦ κλητῆρος περιγραφὴν τοῦ κατασχεθέντος κτήματος.

Τὸ ὑποβαλλόμενον νομοσχέδιον, δι' οὗ τροποποιεῖται τὸ τελευταῖον ἐδάφιον τοῦ προπαρατεθέντος 969 ἄρθρου τῆς πολιτικῆς δικονομίας, ἐκπληροῖ ἐντελῶς τὸν τοῦ νομοθέτου σκοπὸν, διότι, ἐνῷ ἀφ' ἑνὸς περιγράφεται τὸ ἐκποιούμενον κτῆμα συμφώνως μὲ τὴν διάταξιν τοῦ ἄρθρου 957 τῆς πολιτικῆς δικονομίας, κατὰ τὴν θέσιν του, τὰ συγκροτοῦντα αὐτὸ μέρη, τὴν ἔκθεσιν τῆς ἐπιφανείας καὶ τὰ εἰς αὐτὸ ἐπικείμενα βάρη, γίνεται προσέτι γνωστὴ ἡ ἡμέρα, ὁ τόπος καὶ ἡ ὥρα τοῦ πλειστηριασμοῦ, ὡς καὶ ὁ ὑπάλληλος, ἐνώπιον τοῦ ὁποίου πρόκειται νὰ γείνῃ, καταχωριζομένης τῆς τοιαύτης περιλήψεως εἰς τὴν πρώτην σελίδα δημοσίου τινὸς φύλλου καὶ ἀναγινωσκομένης οὕτως

ὑπὸ τοῦ κοινοῦ, ἀφ' ἑτέρου ἀπαλλάσσονται οἱ ὀφειλέται ἱκανῆς καὶ ματαίας, ὡς ἐρέθη, δαπάνης.

Διὸ παρακαλῶ τὴν Βουλὴν νὰ ἐπιψηφίσῃ τὸ νομοσχέδιον τοῦτο.

Ὁ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης ὑπουργὸς
Π. ΧΑΛΙΚΙΟΠΟΥΛΟΣ.

ΝΟΜΟΣΧΕΔΙΟΝ

Περὶ τροποποιήσεως τοῦ ἄρθρου 969 *τῆς πολ. δικονομίας.*

Ἄρθρον μόνον.

Τὸ τελευταῖον ἐδάφιον τοῦ ἄρθρου 969 τῆς πολ. δικονομίας, ἔχον ὡς ἑξῆς· «Τὸ τοιχοκόλλητον τοῦτο γραμμάτιον καταχωρίζεται δὶς εἰς δημόσιόν τι φύλλον ἐντὸς τῶν ἐν τῷ ἄρθρῳ 967 ἀριθ. 1 καὶ 2 ὡρισμένων προθεσμιῶν» τροποποιεῖται ὡς ἑξῆς·

«Περίληψις τοῦ τοιχοκολλήτου γραμματίου περιέχουσα τὸ εἶδος τοῦ κατασχεθέντος ἀκινήτου, τὴν θέσιν ἐν ᾗ κεῖται, τὴν ἔκτασιν αὐτοῦ, καὶ ἐὰν ᾖ οἰκία ἢ ἄλλη οἰκοδομή, τὴν ἔκτασιν τοῦ καλύπτοντος αὐτὴν οἰκοπέδου, καὶ ἐὰν ὁ τοῖχος εἶναι λιθοσβεστόκτιστος, πλινθόκτιστος κλπ. τὴν ἡλικίαν τῶν καρποφόρων δένδρων καὶ τὸν ἀριθμὸν αὐτῶν, τὴν πόλιν ἢ τὸ χωρίον καὶ τὸν δῆμον, ἐν οἷς κεῖται, τὰ συγκροτοῦντα αὐτὸ ὅρια, τὸ ὀνοματεπώνυμον τοῦ καταδιώκοντος δανειστοῦ καὶ τοῦ καταδιωκομένου ὀφειλέτου, τὰ ἐπὶ τοῦ κτήματος ἐπικείμενα βάρη, τὴν ἐκ μέρους τοῦ δανειστοῦ προσδιορισθεῖσαν τιμήν, τὴν ἡμέραν, τὸν τόπον καὶ τὴν ὥραν τοῦ πλειστηριασμοῦ, ὡς καὶ τὸν ὑπάλληλον, ἐνώπιον τοῦ ὁποίου πρόκειται νὰ γείνῃ,» καταχωρίζεται ἅπαξ μὲν τῇ περιπτώσει τοῦ ἄρθρ. 965 § 1 τρεῖς τοὐλάχιστον ἑβδομάδας πρὸ τοῦ πλειστηριασμοῦ, ἐν δὲ τῇ περιπτώσει τοῦ § 2 τοῦ αὐτοῦ ἄρθρου, ἓξ τοὐλάχιστον ἑβδομάδας πρὸ αὐτοῦ, ἐν τῇ πρώτῃ σελίδι δημοσίου τινος φύλλου, οὐδέποτε δὲ ἐν παραρτήματι αὐτοῦ».

«Πρὸς τὴν Βουλήν.

Δυνάμει τοῦ ἄρθρου 596 τῆς Πολ. Δικονομίας, κατὰ τῆς ἐρήμην ἐκδοθείσης ἀποφάσεως, ἀνακοπὴ ἦτο δεκτὴ· 1) ἐντὸς ὀκτὼ ἡμερῶν ἀπὸ τῆς εἰς τὸν διάδικον ἢ τὸν ἀντίκλητόν του ἐπιδόσεως τῆς προσβαλλομένης ἀποφάσεως, ἐὰν ὁ διάδικος οὗτος κατοικῇ εἰς τὴν καθέδραν τοῦ ἐκδόντος αὐτὴν δικαστηρίου ἢ διώρισεν αὐτόθι ἀντίκλητον· 2) ἐὰν ὁ διάδικος κατοικῇ εἰς

ἄλλον τόπον, ἢ δὲν διώρισεν ἀντίκλητον, μέχρι τῆς ἐκτελέσεως τῆς ἀποφάσεως.

Διὰ τοῦ ἀπὸ 18 Σεπτεμβρίου 1836 Β. Διατάγματος ἐτροποποιήθη κυρίως τὸ 2 ἐδάφιον τοῦ ἄρθρου 596 καὶ κατ' αὐτοῦ ἐτέθη, ὅτι, ἐὰν ὁ διάδικος κατοικῇ εἰς ἄλλον τόπον καὶ δὲν διώρισεν ἀντίκλητον, ἡ ἀνακοπὴ εἶναι δεκτὴ ἐντὸς ὀκτὼ ἡμερῶν, ἀφ' ἧς ἔγινεν ἡ ἐπίδοσις τῆς ἀποφάσεως εἰς τὸν διάδικον, λαμβανομένων ὑπ' ὄψιν τῶν ἄρθρων 195 καὶ 196· ὥστε τὸ μέχρι τῆς ἐκτελέσεως δικαίωμα πρὸς ἀνακοπὴν κατηργήθη, περιωρίσθη δὲ διὰ τοῦ ἐδαφίου 2 τοῦ εἰρημένου Διατάγματος ἐντὸς προθεσμίας. Αὕτη δὲ ἡ προθεσμία εἶναι ὀκταήμερος, ὑπολογιζομένη ἀπὸ τῆς ἐπιδόσεως τῆς ἀποφάσεως καὶ ἡ κατὰ τὰ ἄρθρα 195 καὶ 196 τῆς Πολ. Δικονομίας, προστιθεμένης τῆς ἀποστάσεως τῆς κατοικίας τῶν διαδίκων, ὁπόταν οὗτοι δὲν κατοικοῦσιν ἐν τῷ αὐτῷ τόπῳ· ἀλλὰ τὸ ἐδάφιον 2 τοῦ Διατάγματος, χορηγοῦν τὴν προθεσμίαν τῆς ἀποστάσεως, καθιεροῖ ἀνισότητα δικαιωμάτων, μεταξὺ διαδίκων ἐν τῇ ἡμεδαπῇ διαμενόντων, διότι τὰ ἄρθρα 195 καὶ 196 προσδιορίζουσι προθεσμίαν ἀποστάσεως διὰ τοὺς ἐχοντας κατοικίαν ἐντὸς τοῦ Κράτους διαδίκους, οὐχὶ δὲ καὶ διὰ τοὺς ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ, ὥστε κατὰ τὸ ἐδάφιον 2 τοῦ αὐτοῦ Διατάγματος διὰ τὴν ἀνακοπὴν τῶν ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ διαμενόντων δὲν χορηγεῖται ἀποστάσεως προθεσμία, ἀλλὰ μόνη ἡ ὀκταήμερος, ἐντὸς τῆς ὁποίας δὲν εἶναι δυνατὸν νὰ γίνῃ χρῆσις τῆς ἀνακοπῆς, ἕνεκα τῆς ἀποστάσεως τῆς ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ κατοικίας ἢ διαμονῆς τῶν διαδίκων τούτων, ἐντεῦθεν δὲ συνάγεται ἢ ὅτι οὗτοι στεροῦνται τοῦ δικαώματος ν' ἀνακόψωσι τὴν ἐρήμην αὐτῶν ἐκδοθεῖσαν ἀπόφασιν, ἢ ὅτι ἔχουσι τὸ δικαίωμα ν' ἀνακόψωσι ταύτην εἰς ἀόριστον χρόνον, ἢ μέχρι τριακονταετίας, ἐνῷ ἀφ' ἑτέρου τὰ τῆς ἐφέσεως καὶ τὰ λοιπὰ ἔνδικα μέσα περιορίζονται ἐντὸς συντομωτέρας προθεσμίας δυνάμει τῶν ἄρθρων 754, 793 καὶ 816 τῆς Πολ. Δικονομίας.

Ἐν τούτοις προκύπτει καὶ τὸ ἄτοπον, ὅτι, διαρκούσης τῆς τριακονταετίας, εἶναι ἀδύνατον νὰ ἐκτελεσθῇ ἡ ἐρήμην κατὰ τῶν ἐν ἀλλοδαπῇ διαμενόντων ἐκδοθεῖσα ἀπόφασις, καὶ τὰ δικαιώματα τῶν ἀντιδίκων των μένουσιν μετέωρα καὶ ἐπομένως τελεσιδικία ἐπὶ τοιούτων ἀποφάσεων καταντᾷ δυσαπόκτητος.

Ἀλλ' οὔτε ἐξ ἀναλογίας τῶν διατάξεων τῶν προσημειωθέντων ἄρθρων τῆς Δικονομίας ἐπιτρέπεται νὰ κανονισθῇ ἡ τῆς ἀποστάσεως προθεσμία διὰ τὴν ἀνακοπὴν περὶ ἧς ὁ λόγος, διότι

ἀποστάσεως προθεσμία δίδεται τότε μόνον, ὅταν ῥητῶς ἐπιτρέπεται αὕτη ὑπὸ τοῦ νόμου κατὰ τὴν περὶ τούτου σαφῆ διάταξιν τοῦ 195 ἄρθρου τῆς Πολ. Δικονομίας.

Τὴν γνώμην ταύτην παρεδέχθη ἐπανειλημμένως καὶ τὸ ἀνώτατον δικαστήριον τοῦ Ἀρείου Πάγου, ἀναιρέσαν ἀποφάσεις κατωτέρων δικαστηρίων, δι' ὧν ἐξ ἀναλογίας ἡ προσετέθη ἀποστάσεως προθεσμία, χορηγουμένη πρὸς χρῆσιν τῶν λοιπῶν ἐνδίκων μέσων, καὶ διὰ τὴν ἀνακοπήν, ἢ ἄνευ νόμου, ὑπελογίσθη ἡ τῆς ἀποφάσεως προθεσμία ἀπὸ τοῦ τόπου τῆς πρὶν ἐν τῇ ἡμεδαπῇ κατοικίας τῶν διαδίκων μέχρι τοῦ τόπου τῆς ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ νέας διαμονῆς των.

Ὅθεν, πρὸς ἀποφυγὴν τῶν ἀτοπημάτων τούτων, δέον νὰ ὁρισθῇ νομοθετικῶς καὶ ἡ προθεσμία τῆς ἀνακοπῆς τῶν ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ διαμενόντων, καὶ τούτου ἕνεκα θεωρῶ ἀναγκαίαν τὴν προσθήκην καὶ τρίτου ἐδαφίου εἰς τὸ ἀπὸ 18 Σεπτεμβρίου 1836 Β. Διάταγμα ἐφ' ᾧ καὶ παρακαλῶ τὴν Βουλὴν νὰ εὐαρεστηθῇ νὰ ἐπιψηφίσῃ τὸ ἀκόλουθον σχέδιον νόμου.

Ἐν Ἀθήναις, τῇ 25 Μαΐου 1873.

Ὁ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης ὑπουργὸς
Π. ΧΑΛΙΚΙΟΠΟΥΛΟΣ.

ΝΟΜΟΣΕΔΙΟΝ

Περὶ προσθήκης καὶ τρίτου ἐδαφίου εἰς τὸ ἀπὸ 18 Σεπτεμβρίου 1836 Β. Διάταγμα.

Ἄρθρον μοναδικόν.

Εἰς τὸ ἀπὸ 18 Σεπτεμβρίου 1836 Β. Διάταγμα προστίθεται καὶ τρίτον ἐδάφιον ὡς ἑξῆς.

« Ἐὰν δὲ ὁ διάδικος ἢ ὁ νόμιμος αὐτοῦ ἀντιπρόσωπος διατρίβῃ ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ, τότε αἱ πρὸς ἀνακοπὴν προθεσμίαι ἔσονται αἱ ἐν τῷ ἄρθρῳ 541 ἀναφερόμεναι. »

Ὁ δὲ ἐπὶ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν καὶ τῆς Δημοσίας Ἐκπαιδεύσεως ὑπέβαλε τὰ ἑξῆς.

1) Νομοσχέδιον πρὸς σύστασιν τετάρτου τμήματος εἰς τὴν ἐνεστῶσαν ἤδη ἐπιτροπὴν πρὸς ἐξέτασιν τῶν διδακτικῶν βιβλίων.

2) Νομοσχέδιον περὶ ἐπεκτάσεως τῶν διατάξεων τοῦ νόμου περὶ τῶν καθυστερούντων ὀφειλετῶν τοῦ δημοσίου καὶ εἰς τοὺς ὀφείλοντας εἰς τὰς σύναγείς μονάς, ἔχοντα ὡς ἑξῆς.

« ΕΚΘΕΣΙΣ

Περὶ ἐξετάσεως τῶν διὰ τὰ δημοτικὰ Σχολεῖα διδακτικῶν βιβλίων.

Πρὸς τὴν Βουλήν.

Ὅτε πρὸ τριῶν καὶ ἐπέκεινα ἐτῶν ἐξεδόθη ὁ ΣΜΘ'. Νόμος περὶ ἐξετάσεως τῶν διδακτικῶν βιβλίων, τὰ ὁρισθέντα τὴν κατωτάτην ἢ δημοτικὴν ἐκπαίδευσιν βιβλία δὲν συμπεριελήφθησαν μετὰ τῶν λοιπῶν, τῶν ἐν χρήσει εἰς τὰ γυμνάσια καὶ τὰ ἑλληνικὰ σχολεῖα, οὔτε διωρίσθησαν ἐπομένως καὶ οἱ κατάλληλοι πρὸς ἐξέτασιν αὐτῶν, ἐπὶ λόγῳ ὅτι, ὑπάρχοντος ἤδη τοῦ ἀπὸ 1 Σεπτεμβρίου 1856 Β. Διατάγματος, δι' οὗ τὸ ὑπουργεῖον τῆς Ἐκπαιδεύσεως ὁπόταν ἤθελε κρίνει ἀναγκαίαν τὴν σύνταξιν τοῦ διδακτικοῦ βιβλίου διὰ τὰ δημοτικὰ σχολεῖα, ὥρειλε νὰ προκηρύξῃ ἔραβεῖον καὶ ὁρίσῃ χρόνον πρὸς τὴν διὰ διαγωνισμοῦ ἔγκρισιν τοιούτου βιβλίου. Ἀλλὰ τὸ μέτρον τοῦτο, ἐνεργηθὲν ἔκτοτε ἅπαξ ἢ δίς, ἀπεδείχθη ἀτελεσφόρητον, διότι, ἀνταμοιβῆς ἀφ' ἑνὸς διὰ τοὺς ἐξετάσαντας μὴ ὑπαρχούσης, οἱ πλεῖστοι ἀφ' ἑτέρου τῶν διοριζομένων ἑκάστοτε πρὸς ἐξέτασιν ἦσαν ἀναρμόδιοι, ὡς ἔχοντες αὐτοὶ ἴδια αὐτῶν βιβλία συντεταγμένα καὶ ἐπομένως ἤθελον εἶναι κριταὶ αὐτοὶ ἑαυτῶν. Πρὸς ἄρσιν ἐπομένως τῆς δυσκολίας ταύτης λαμβάνω τὴν τιμὴν νὰ καθυποβάλω εἰς τὴν ἐπιψήφισιν τῆς Βουλῆς τὸ ἐπισυναπτόμενον σχέδιον νόμου, δι' οὗ, προστιθεμένου καὶ τετάρτου τμήματος ἐξ ὀκτὼ μελῶν εἰς τὰ ὑπάρχοντα ἤδη, κατὰ τὸν ΣΜΘ'. Νόμον, εἰκοσιτέσσαρα μέλη, ὑπὸ τοὺς αὐτοὺς τοῦ νόμου τούτου ὅρους, νὰ παραπέμπωνται εἰς τὸ Δ'. τοῦτο τμῆμα τῆς ἐπιτροπῆς τὰ διὰ τὴν δημοτικὴν ἐκπαίδευσιν συνταττόμενα βιβλία.

Ἐν Ἀθήναις, τῇ 25 Μαΐου 1873.

Ὁ ἐπὶ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν καὶ τῆς Δημοσίας Ἐκπαιδεύσεως Ὑπουργὸς
Δ. ΚΑΛΛΙΦΡΟΝΤΗΣ.

ΝΟΜΟΣΧΕΔΙΟΝ

Ψηφισάμενοι ὁμοφώνως μετὰ τῆς Βουλῆς, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν.

Ἄρθρον 1.

Εἰς τὴν πρὸς ἐξέτασιν τῶν διδακτικῶν βιβλίων συσταθεῖσαν ἤδη ἐπιτροπὴν, κατὰ τὸν ΣΜΘ'. Νόμον, προστίθεται καὶ τέ-

ταρτον τμῆμα, συγκειμένον ἐκ μελῶν ὀκτώ, εἰς τὴν κρίσιν τῶν ὁποίων ὑποβάλλονται πάντα τὰ ἀφορῶντα τὴν δημοτικὴν ἢ προκαταρκτικὴν ἐκπαίδευσιν διδακτικὰ βιβλία.

Ἄρθρον 2.

Τὰ ἄρθρα 3, 4, 5, 6, 7, 8 καὶ 9 τοῦ ΣΜΘ'. Νόμου ἐφαρμόζονται καὶ εἰς τὸ τέταρτον τοῦτο τμῆμα.

Ὁ Νόμος οὗτος, ψηφισθεὶς ὑπὸ τῆς Βουλῆς καὶ κυρωθεὶς σήμερον παρ' ἡμῶν δημοσιευθήσεται διὰ τῆς ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως καὶ ἐκτελεσθήσεται ὡς νόμος τοῦ κράτους.

Ὁ Ὑπουργὸς τῶν Ἐκκλησιαστικῶν

Δ. ΚΑΛΛΙΦΡΟΝΑΣ.»

«Πρὸς τὴν Βουλήν.

Αἱ παρ' ἡμῖν τε καὶ ὅπου ἀλλοῦ κατοικοῦσιν ὀρθόδοξοι, ὑφιστάμεναι εὐαγεῖς μοναί, συστηθεῖσαι τὸ πρῶτον ὡς ἡσυχαστήρια ἐκείνων, οἵτινες βεβαρυμένοι ἀπὸ τὰς κοσμικὰς περιπετείας, ἢ καὶ ἀπεχθανόμενοι τὸν ἐν τῇ κοινωνίᾳ βίον προέκριναν τὴν κατὰ μόνας, μακρὰν τοῦ κόσμου καὶ τῶν συγγενῶν αὐτῶν, διαμονήν, ὡς ἀπαλλαγὴν ἑαυτῶν ἀπὸ πάσης συμφορᾶς καὶ θλίψεως, καὶ ὡς μέσον ψυχικῆς σωτηρίας, αἱ εὐαγεῖς, λέγω, μοναὶ περιῆλθον, προϊόντος τοῦ χρόνου διὰ τῶν κληροδοτημάτων καὶ ἄλλων ἀναθημάτων εὐσεβείας εἰς κατάστασιν, οὐ μόνον ἐκ τῶν προσόδων τῆς οἰκείας ἑκάστῃ περιουσίας νὰ διατρέφωσιν αὐταρκῶς τοὺς ἐν αὐταῖς περισυνηγμένους μοναχούς, ἀλλὰ καὶ παντοδαπὰς ἀγαθοεργίας νὰ ἐπιδαψιλεύωσιν εἰς τοὺς χρείαν ἔχοντας· θεωροῦνται δέ, καθὼς καὶ πράγματι εἰσί, δημόσια ἱδρύματα, ὑπὸ ἴδιον τύπον καὶ κανόνα διεπόμενα, καὶ ὡς τοιαῦτα κέκτηνται πάντως τὰς προνομίας, ἃς καὶ τὸ δημόσιον ἔχει πρὸς ἐξασφάλισιν τῶν ἑαυτοῦ κτίσεων καὶ τῆς εἰσπράξεως τῶν μισθωμάτων ἢ τῶν αὐτουσίων προϊόντων αὐτῶν. Ἀλλ' ἐπειδὴ καὶ ἐκ τῆς πείρας καὶ ἐπανειλημμένων ἀναφορῶν τινων, ἐκ τῶν Σ. Ἐπισκόπων, ἃς μετὰ συστάσεων εἶχεν ὑποβάλει εἰς τὴν Κυβέρνησιν ἡ Ἱερὰ Σύνοδος τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, ἐγένετο γνωστὸν ὅτι πολλοὶ ἐκ τῶν ὅσοι εἰς τὰς πρὸς ἐνοικίασιν ἀκινήτων ἢ ἐκποίησιν κινητῶν τε καὶ ἀκινήτων κτημάτων τῶν καθ' ἡμᾶς μονῶν γενομένας δημοπρασίας, ἀναδείκνυνται ἐνοικιασταὶ ἢ ἀγοράσται, διανοούμενοι, ὅτι τὰ μοναστηριακὰ συμβούλια εἴτε ἀποδειλιῶντα εἴτε ἀποδυσπιτοῦντα πρὸς ἐπιχείρησιν δίκης, δυσκόλως εἰσέρχονται εἰς ἀγῶνα δικαστικόν, δύστροποῦσι νὰ πληρώσωσιν ἐν τῇ προθεσμίᾳ, καὶ μὲ αὐτὴν

πολλάκις τὴν λῆξιν τῆς προθεσμίας τὸ συμφωνηθὲν ἐνοίκιον, ἢ τὸ τίμημα τῆς ἀγορᾶς τινὲς δὲ καὶ καθυστεροῦσι τὴν ἀπότισιν ἐπὶ ὁλόκληρα ἔτη καὶ οὕτως οὐ μόνον εἰς ἀμηχανίαν καὶ περισπασμοὺς ἐμβάλλουσι τὰ εἰρημένα συμβούλια, ἀλλὰ καὶ σπουδαίας ζημίας αἴτιοι γίνονται εἰς αὐτὰς τὰς μονάς· διὰ ταῦτα, θεωρήσας ὅτι ἡ περιουσία τῶν ἐν τῷ Βασιλείῳ εὐαγῶν ἱδρυμάτων, κατὰ τὸν εἰδικὸν αὐτῆς προσδιορισμὸν ἀνήκει εἰς τὸ εὐσεβὲς ἔθνος, εἰς ὃ ἐπίσης ἀνήκει καὶ ἡ κυρίως ἐθνικὴ περιουσία καὶ ὅτι ἐπομένως ἔλλογον καὶ δίκαιον ἐστὶ νὰ ληφθῇ ὑπὲρ τούτων πρόνοια δι' ἐπεκτάσεως τῶν διατάξεων τοῦ περὶ καθυστερούντων νόμου καὶ κατὰ τῶν ἐξ ἐνοικιάσεως ἀκινήτων ἢ ἐξ ἀγορᾶς κινητοῦ ἢ ἀκινήτου μοναστηριακοῦ κτήματος ὀφειλετῶν, τῶν δυστροπούντων ἢ ὁπωσδήποτε καθυστερούντων τὴν ἀπότισιν τοῦ πρὸς τὰς μονὰς χρέους των, ὑποβάλλω εἰς τὴν ἐπιψήφισιν ὑμῶν σχέδιον νόμου, ἵνα τὰ ὀφειλόμενα ἐξ ἐνοικιάσεως ἀκινήτων ἢ ἐξ ἀγορᾶς πριῶντων, ἢ κινητῶν τε καὶ ἀκινήτων κτημάτων τῶν κατὰ τὸ Κράτος μονῶν, εἰσπράττωνται παρὰ τῶν καθυστερούντων τὴν ἀπότισιν ὀφειλετῶν, ὃν τρόπον εἰσπράττονται καὶ τὰ εἰς τὸ δημόσιον ὀφειλόμενα. Νὰ γίνηται δηλονότι χρῆσις τῶν αὐτῶν ἐκδικαστικῶν μέτρων, ἅπερ καὶ τὸ δημόσιον εἰς παρομοίας περιστάσεις κατὰ τὸν κείμενον νόμον μεταχειρίζεται.

Ἐπιψηφίζουσα ἡ Βουλὴ τῶν ἀντιπροσώπων τοῦ ἔθνους τὸ ὑποβαλλόμενον σχέδιον νόμου, παρέχει μὲν σπουδαίαν προστασίαν εἰς τὴν μοναστηριακὴν περιουσίαν, ἐξ ἧς πολλαὶ κατὰ καιροὺς καὶ ἐν ἀνάγκαις ὠφέλειαι παρέχονται εἰς τὸ κοινόν, ἀποδεικνύει δὲ συνάμα, ὅτι δὲν θεωρεῖ ἔρμαιον τῆς δυστροπίας οὐδενὸς τὴν κοινωφελῆ ταύτην ἐθνικὴν ἐκκλησιαστικὴν περιουσίαν.

Ὁ ἐπὶ τῶν Ἐκκλησιαστ. καὶ τῆς δημ. Ἐκπαιδεύσεως ὑπουργὸς

Δ. ΚΑΛΛΙΦΡΟΝΑΣ.

ΣΧΕΔΙΟΝ ΝΟΜΟΥ.

Α'. Αἱ διατάξεις τοῦ νόμου περὶ τῶν καθυστερούντων ὀφειλετῶν τοῦ δημοσίου ἐφαρμόζονται καὶ κατὰ τῶν ὀφειλόντων εἰς τὰς ἐν τῷ Βασιλείῳ εὐαγεῖς μονάς, εἴτε ἐξ ἐνοικιάσεως ἀκινήτων, εἴτε ἐξ ἀγορᾶς προϊόντων ἢ κινητοῦ ἢ ἀκινήτου μοναστηριακοῦ κτήματος, ἐνεργηθείσης διὰ τακτικῆς δημοπρασίας.

Β'. Ἡ καταδίωξις ἐνεργεῖται παρὰ τῶν ἁρμοδίων διοικητι-

κῶν καὶ οἰκονομικῶν ἀρχῶν, εἰς ἃς καταγγέλλεται ὑπὸ τοῦ ἁρμοδίου μοναστηριακοῦ συμβουλίου ὁ ὀφειλέτης, μετὰ δηλώσεως τοῦ ὀφειλομένου ποσοῦ καὶ παρακαταθέσεως τῶν δικαιολογητικῶν τῆς ἀπαιτήσεως ἐγγράφων.

Ὁ ἐπὶ τῶν Ἐκκλησ. καὶ τῆς Δημοσ. Ἐκπαιδεύσεως ὑπουργὸς

Δ. ΚΑΛΛΙΦΡΟΝΑΣ.»

Τοῦ προέδρου ἀναγγείλαντος εἶτα, ὅτι ἡ ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν ἐπιτροπὴ ὑπέβαλε τὴν ἐπὶ τῆς συμβάσεως τοῦ σιδηροδρόμου ἀπὸ Πειραιῶς μέχρι Λαμίας ἔκθεσιν, ἀπήντησεν εἷς ἐκ Λακεδαίμονος βουλευτής, ὅπως ἡ Κυβέρνησις καταθέσῃ ὅλας τὰς περὶ τοιούτου σιδηροδρόμου τούτου δοθείσας εἰς τὸ ὑπουργεῖον αἰτήσεις.

Ἀπήντησεν ὁ πρωθυπουργὸς ἀναπτύξας ἐν ὀλίγοις τὴν οὐσίαν καὶ ἔννοιαν τῶν αἰτήσεων τούτων, ἵνα μὴ ἡ Βουλὴ, ἀκούσασα περὶ αἰτήσεων, ἀποδώσῃ εἰς ταύτας ἐκ πλάνης σπουδαιότητα, μεθ' ἧς οὐδέποτε περιεβλήθησαν. Προσέθηκε δὲ, ὅτ δὲν θέλει λείψει νὰ ὑποβάλῃ σημείωσιν αὐτῶν εἰς τὴν Βουλήν.

Κατόπιν ἡ Βουλὴ παρεδέχθη εἰς ἀ. συζήτησιν τὸ νομοσχέδιον συμβάσεως περὶ κατασκευῆς σιδηροδρόμου ἀπὸ Πειραιῶς μέχρι τῶν μεθορίων παρὰ τὴν πόλιν Λαμίας.

Ἐνταῦθα ὁ ἐπὶ τῶν Στρατιωτικῶν ὑπουργὸς ἀνελθὼν τὸ βῆμα ἔδωκεν ἐξηγήσεις περὶ τοῦ ἀριθμοῦ τοῦ ἐν Μεσσήνῃ στρατοῦ, εἰπὼν, ὅτι ἐκτὸς τῶν Καλαμῶν καὶ τοῦ Νεοκάστρου καθ' ὅλην τὴν Μεσσηνίαν εὑρίσκονται περὶ τοὺς **112** ἄνδρας, ἐνῷ πρὸ τῆς 30 Ἀπριλίου ὁ ἀριθμὸς τούτων ἀνέβαινεν εἰς **118**.

Κατόπιν ὁ πρόεδρος τῆς Βουλῆς ἀνέγνω τηλεγράφημα τῆς ἐν Μεσσήνῃ ἐπιτροπῆς τῆς Βουλῆς, ἀναφέρον ὅτι ἐν τοῖς δήμοις Ἰθώμης καὶ Ἀνδανείας συνεκεντρώθησαν περὶ τοὺς **160—170** στρατιώτας.

Ἐπὶ τῆς διαβεβαιώσεως τοῦ ἐπὶ τῶν Στρατιωτικῶν ὑπουργοῦ καὶ τῆς τηλεγραφικῆς ἀναγγελίας τῆς ἐπιτροπῆς ἐγένετο μακρὰ καὶ παρατεταμένη συζήτησις, καθ' ἣν πολλοὶ ἐπέστησαν τὴν προσοχὴν τῆς Κυβερνήσεως ἐπὶ τῆς διαγωγῆς τοῦ στρατοῦ ἐν τῇ διεξαγωγῇ τῆς ἐκλογῆς, ἐξέφρασαν δὲ καὶ τὴν πεποίθησιν, ὅτι ἡ κυβέρνησις δὲν θέλει ἀφήσει τὸ δικαίωμα τοῦ πολίτου ἔρμαιον εἰς τὴν αὐθαιρεσίαν καὶ τὴν πίεσιν, ἄλλοι δὲ ἠ

δυνήφισβήτησαν τὴν ἀλήθειαν τῶν πληροφοριῶν τῆς ἐπιτροπῆς, ἢ ἐθεώρησαν ὑπερβολὴν τὰ ἀγγελλόμενα. Μετὰ μακρὰν ἔτι συζήτησιν, καθ' ἣν ἐνδιαφερόμενός τις, πρώην ὑπουργὸς, λαβὼν ἀφορμὴν ἐκ τινων ὑπαινιγμῶν τινος προλαλήσαντος περὶ τῆς διαγωγῆς τῆς κυβερνήσεως τοῦ **1872** ἀπήντησεν, ὅτι τὸ ἐπ' αὐτῷ ἐπετέλεσε τὸ καθῆκόν του, ὡς αὐτὸς οὗτος ὁ ὑπαινιττόμενος γινώσκει, ἡ Βουλὴ ἀρκεσθεῖσα εἰς τὰ λεχθέντα ἀνέθετο εἰς τὸν κ. πρόεδρον τῆς Βουλῆς, ὅπως ζητήσῃ παρὰ τῆς ἐν Μεσσήνῃ ἐπιτροπῆς πληροφορίας ἀκριβεῖς ἐν γένει περὶ τῶν ἐκεῖσε διατρεχόντων καὶ περὶ τῆς ἀληθείας τῶν ἐν τῷ τηλεγραφήματι ἐνδιαλαμβανομένων.

Τοῦ Προέδρου ἀναγγείλαντος εἶτα, ὅτι ἀντικείμενον τῆς συνεδριάσεως εἶναι ἡ τρίτη συζήτησις τοῦ νομοσχεδίου περὶ πιστώσεως πρὸς πληρωμὴν τῶν ἐξόδων τοῦ μηνὸς Ἀπριλίου διὰ τὸ ἔτος **1873**, ἡ Βουλὴ μετὰ τὴν ἀνάγνωσιν αὐτοῦ παρεδέχθη αὐτὸ κατ' ἀρχὴν ἄρθρον καὶ σύνολον, ἔχον, ὡς ἕπεται.

Ἄρθρον 1.

α Διὰ τὴν πληρωμὴν τῶν ἐξόδων τοῦ μηνὸς Ἀπριλίου ε. ε. καὶ εἰς λογαριασμὸν τοῦ ὑποβληθέντος προϋπολογισμοῦ τῆς χρήσεως τοῦ **1873** χορηγεῖται εἰς τὴν Κυβέρνησιν πίστωσις ἴση μὲ τὸ ἓν δωδεκατημόριον τοῦ προϋπολογισμοῦ τούτου.

Ἄρθρον 2.

Ἡ κατὰ κεφάλαια καὶ ἄρθρα διανομὴ τῆς ἀνωτέρω πιστώσεως ἐνεργηθήσεται ἐπὶ τῇ βάσει χρηματικῶν αἰτήσεων τῶν ἁρμοδίων Ὑπουργῶν ἐγκεκριμμένων παρὰ τοῦ Βασιλέως. »

Κατόπιν ἡ ἐπὶ τοῦ λογιστικοῦ τῆς Βουλῆς ἐπιτροπὴ εἰσήγαγε τὴν ἐπὶ τοῦ προϋπολογισμοῦ τῆς Βουλῆς ἔκθεσιν αὐτῆς, ἡ δὲ Βουλὴ ὥρισε τὴν αὔριον ἡμέραν τῆς ἐπ' αὐτοῦ συζητήσεως.

Ἀνεκοινώθησαν εἶτα τὰ ἑξῆς ἔγγραφα.

1.) Ἀναφορὰ τοῦ ἐξ Αἰγίου βουλευτοῦ κ. Α. Μιχαλοπούλου, ἐξαιτουμένου τὴν ἀποζημίωσιν αὐτοῦ ὡς πληρεξουσίου, ἐκτὸς δύο μηνιαίων.

2.) Ἀναφορὰ τοῦ κ. Α. Βιλαέτη, αἰτουμένου τὴν βουλευτικὴν ἀποζημίωσιν τῆς ἐκτάκτου συνόδου τοῦ **1866**. Καὶ ὁ μὲν Πρόεδρος ὑπέμνησεν ὡς πρὸς τὴν πρώτην ἀναφορὰν τὸ ψήφισμα τῆς Ἐθνικῆς Συνελεύσεως, ἡ δὲ Βουλὴ συνήνεσεν, ὅπως αὐταὶ ληφθῶσιν ὑπ' ὄψιν κατὰ τὴν ἐπὶ τοῦ προϋπολογισμοῦ τῆς Βουλῆς συζήτησιν.

Μεθ' ὃ Πρόεδρος ἔλυσε τὴν συνεδρίασιν περὶ ὥραν 12 τῆς μεσημβρίας.

Ὁ Πρόεδρος

ΙΩ. Ν. ΔΕΛΗΓΙΑΝΝΗΣ.

Οἱ Γραμματεῖς

Φίλ. Π. Βάρβογλης,

Ἰω. Μαυρομιχάλης.

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ ΚΒ'.

Τῆς 26 *Μαΐου* 1873.

Ἀπαρτίας γενομένης περὶ ὥραν 8 Π. Μ. ἀνεγνώσθησαν τὰ πρακτικὰ τῆς προτεραίας καὶ ἐνεκρίθησαν.

Ὁ Πρόεδρος ἀνήγγειλεν εἶτα ὅτι ἔλαβε δύω τηλεγραφήματα παρά τε τῆς ἐπιτροπῆς τῆς Βουλῆς καὶ τῶν ὑποψηφίων βουλευτῶν κυρίων Λυμπεροπούλου καὶ Γ. Φεσσᾶ. Διὰ μὲν τοῦ ἑνὸς τηλεγραφήματος ἀναφέρεται ὑπὸ τῆς ἐπιτροπῆς ὅτι ἑκατὸν περίπου στρατιῶται μετὰ ἱππικοῦ κατέλαβον τὴν Ἀνδάνειαν, οἱ ὑπαξιωματικοὶ ἐξυβρίζουσι τὸν κ. Κουμουνδοῦρον καὶ ἐν γένει φέρονται αὐθαιρέτως πρὸς τὴν μερίδα αὐτοῦ. Διὰ τοῦ ἑτέρου δὲ τηλεγραφήματος τῶν κ. κ. Λυμπεροπούλου καὶ Φεσσᾶ καταγγέλλεται ἡ μεροληπτικὴ διαγωγὴ τῆς ἐπιτροπῆς ὑπὲρ τῆς μερίδος Κουμουνδούρου. Ὁ δὲ Πρόεδρος προσέθηκεν ἐπὶ τέλους ὅτι τηλεγραφήσας κατὰ τὴν ἀπόφασιν τῆς Βουλῆς εἰς τὴν ἐπιτροπὴν δὲν ἔλαβεν εἰσέτι καμμίαν ἀπάντησιν.

Ἀνεκοινώθη εἶτα ἀναφορὰ τοῦ Διευθυντοῦ τῆς Ἰονίου Τραπέζης κ. Μέρλεν μετ' ἐπισυναπτομένου ἀντιγράφου ὑπομνήματος πρὸς τὴν Ἑλλ. Κυβέρνησιν ἐπιδοθέντος, ἣν ἡ Βουλὴ παρέπεμψεν εἰς τὴν ἁρμοδίαν ἐπιτροπήν.

Ἀνήγγειλε κατόπιν ὁ Πρόεδρος ὅτι ἡ ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν ἐπιτροπὴ ὑπέβαλε τὰς ἐπὶ τῶν Τραπεζῶν τῆς Κτηματικῆς Πίστεως καὶ τῆς Γεν. Πιστωτικῆς ἐκθέσεις αὐτῆς.

Μετὰ τὴν ἀνάγνωσιν αὐτῶν ἠγέρθη συζήτησις μακρὰ καὶ

παρατεταμένη, καθ' ἣν τινες ὑπεστήριξαν, ὅτι ἡ ἐπιτροπὴ ὤφειλε νὰ φέρῃ ἔκθεσιν σπουδαίαν, λεπτομερῆ καὶ ἐπιστημονικήν, θίγουσαν τὰ σπουδαιότερα ἀντικείμενα τοῦ ζητήματος καὶ διαφωτίζουσαν τὸ Σῶμα, καὶ ἐπομένως ἀπῄτησαν, ἵνα συνελθοῦσα ἐκ δευτέρου διασκεφθῇ μετὰ πλειοτέρας μελέτης ἀναλόγου πρὸς τὴν σπουδαιότητα τοῦ ζητήματος. Ἕτεροι δὲ ἀντέκρουσαν τὴν πρότασιν ταύτην θεωροῦντες περιττὴν τὴν λεπτομερῆ ἀνάπτυξιν ἐπὶ ζητήματος, ὡρίμου καταστάντος ἐν τῇ συνειδήσει τῆς κοινωνίας καὶ δυναμένου νὰ ἀναπτυχθῇ ἀρκούντως κατὰ τὴν γενικὴν αὐτοῦ συζήτησιν. Ἡ δὲ Βουλὴ ἀπεφάσισεν, ἵνα αἱ ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν καὶ Οἰκονομικῶν ἐπιτροπαὶ συνέλθωσιν ἀπὸ κοινοῦ καὶ ὑποβάλωσιν ἔκθεσιν ἐπὶ τῶν ζωτικῶν τούτων ζητημάτων λεπτομερῆ καὶ αἰτιολογημένην.

Ἀκολούθως ἡ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ἐπιτροπὴ ὑπέβαλεν ἔκθεσιν ἐπὶ τοῦ νομοσχεδίου περὶ παρατάσεως τῆς ἰσχύος τοῦ ΚΗ'. νόμου περὶ ἐλαττώσεως τῶν μισθῶν καὶ ἐπιμισθίων τῶν δημοσίων ὑπαλλήλων καὶ διὰ τὸ 1873, ἣν ἡ Βουλὴ παρέπεμψεν εἰς τύπωσιν, ἔχουσαν οὕτω.

α' Ἡ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν ἐπιτροπή.

Λαβοῦσα ὑπ' ὄψιν τὸ πρὸ τοῦ ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν ὑποβληθὲν εἰς τὴν Βουλὴν νομοσχέδιον περὶ παρατάσεως τῆς ἰσχύος τοῦ ὑπὸ στοιχ. ΚΗ'. νόμου, τὴν οἰκονομικὴν κατάστασιν καὶ τὸν ὑποβληθέντα προϋπολογισμὸν τῶν εἰσόδων καὶ ἐξόδων τοῦ Κράτους ε. ε. ὡς καὶ τὰς ὑποβληθείσας συμβάσεις πρὸς κατασκευὴν σιδηροδρόμων, δι' ὧν τὸ δημόσιον ἐπιβαρύνεται μὲ νέα ἔξοδα, ἀποφαίνεται κατὰ πλειονοψηφίαν ὑπὲρ τῆς παραδοχῆς τοῦ προκειμένου νομοσχεδίου· ἀναγνωρίζουσα ὅμως τὰς οἰκονομικὰς δυσχερείας τῶν ὑπαλλήλων συνιστᾷ ἐκθύμως εἰς τὴν κυβέρνησιν καὶ εὔχεται, ὅπως εἰς τὸ μέλλον ληφθῇ πρόνοια διὰ νὰ ἐκλείψῃ ἡ κράτησις αὐτη· κατὰ μειονοψηφίαν δὲ ἑνὸς μέλους τοῦ κ. Πεταλᾶ τὴν μὴ παραδοχὴν τοῦ νομοσχεδίου λόγῳ ὅτι ἡ μισθοδοσία τῶν ὑπαλλήλων δὲν εἶναι ἀνάλογος μὲ τὰς σημερινὰς ἀπολύτους ἀνάγκας των καὶ ὅτι ἡ κράτησις μᾶλλον βλάπτει τὰ δημόσια συμφέροντα.

Ἀθῆναι, τὴν 24 Μαΐου 1873.

Ὁ πρόεδρος

Δ. ΖΕΓΓΕΛΗΣ.

Τὰ μέλη

Ν. Παππαμιχαλόπουλος, Ε. Πεταλᾶς, Σ. Χ. Στεφανόπουλος, Δ. Ι. Τζιώτης.

Ὁ εἰσηγητὴς
Ἰω. Γ. Ἀνδρίτζου.»

Ἐνταῦθα ὁ πρόεδρος τῆς Κυβερνήσεως εἰς τὴν ἀπαίτησιν ἑνὸς τῶν ἐκ Λακεδαίμονος βουλευτῶν ἁπάντων κατέθετο τὰς περὶ τοῦ σιδηροδρόμου ἀπὸ Πειραιῶς μέχρι Λαμίας γενομένας προτάσεις. Συνάμα δὲ κατέθετο νέον σχέδιον συμβάσεως ἐσχάτως ἀποσταλὲν αὐτῷ.

Ἀνεγνώσθη κατόπιν τὸ νομοσχέδιον συμβάσεως περὶ κατασκευῆς σιδηροδρόμου ἀπὸ Πειραιῶς μέχρι τῶν μεθορίων παρὰ τὴν πόλιν Λαμίας εἰς β΄. συζήτησιν, ὅπερ ἐγένετο δεκτόν.

Ἤρξατο εἶτα ἡ ἐπὶ τοῦ προϋπολογισμοῦ τῆς Βουλῆς τῆς ἐνεστώσης Συνόδου συζήτησις.

Ἀναγνωσθέντος τῶν κεφαλαίων Α΄. Β΄. Γ΄. Δ΄. καὶ Ε΄. αὐτοῦ ἡ Βουλὴ παρεδέξατο αὐτὰ ἄνευ ἀντιρρήσεως, ὡς ἔχουσι.

Ἐνταῦθα ἀνεγνώσθη ἀναφορὰ τοῦ Γ΄. Νικολαπούλου περὶ συνδρομῆς εἰς τὸ ἀναγνωστήριον. Ἡ δὲ Βουλὴ παρεδέχθη τὴν προσθήκην ἄρθρου 9 τοῦ Ε΄. Κεφ. « συνδρομὴ Ἀναγνωστηρίου » δραχ. 720.

Ἀναγνωσθέντα ἑπομένως καὶ τὰ Κεφ. Ϛ΄. Ζ΄. καὶ Θ΄. ἐγένοντο δεκτά, ὡς ἔχουσι.

Μετὰ τὴν ἀνάγνωσιν δὲ τοῦ κεφ. Ι΄. δι' ἔκτακτον προσωπικὸν τῆς Βουλῆς ἐγένετο μικρά τις συζήτησις, καθ' ἣν τινὲς μὲν ὑπεστήριξαν ὡς ἀναγκαίαν τὴν δαπάνην ταύτην, τινὲς δὲ ἀπέκρουσαν αὐτὴν ὡς περιττὴν καὶ πέραν τοῦ κανονισμοῦ. Ἡ δὲ Βουλὴ παρεδέχθη τὴν ἀπάλειψιν τοῦ κεφ. τούτου.

Οὕτω δὲ ἡ Βουλὴ παρεδέξατο τὸ σύνολον τοῦ προϋπολογισμοῦ αὐτῆς συνισταμένου ἐκ δραχ. 436, 361, ἔχοντος ὡς ἐξῆς.

Προϋπολογισμός τῆς Βουλῆς κατὰ τὴν Α'. Σύνοδον τῆς Ε'. Βουλευτικῆς περιόδου.

Κεφάλ.	Άρθρον		Δραχ.	Δραχ.
Α.	1	Ἀποζημίωσις Βουλευτῶν ἀνὰ δραχμὰς 2,000 ἑκάστῳ	370000	
	2	Ἔξοδα παραστάσεως Προέδρου κλπ.	2000	372 000
		ΓΡΑΦΕΙΟΝ.		
Β.	1	Μισθὸς τοῦ Διευθυντοῦ τοῦ Γραφείου ἐπὶ ἓν ἔτος	3600	
	2	» τῶν δύω Βοηθῶν τοῦ Γραφείου ἐπὶ ἓν ἔτος	5760	
	3	» Συντάκτου τῶν Πρακτικῶν ἐπὶ ἓν ἔτος	3000	
	4	» τοῦ Βοηθοῦ αὐτοῦ ἐπὶ ἑπτὰ μῆνας	1050	
	5	» δύω Γραφέων, τοῦ μὲν ἐπὶ ἓν ἔτος, τοῦ δὲ ἐπὶ ἑπτὰ μῆνας	1090	15310
Γ.	1	Μισθὸς τοῦ Ἐπιθεωρητοῦ τοῦ Στενογραφ. Γραφείου ἐπὶ ἓν ἔτος	3600	
	2	» πέντε στενογράφων ἐπὶ ἓν ἔτος	15000	
	3	» Διορθωτοῦ τῶν ἐντύπων ἐπὶ ἑπτὰ μῆνας	1680	
	4	» τεσσάρων ἀντιγραφέων τοῦ Στενογρ. Γραφείου ἐπὶ ἑπτὰ μῆνας	2210	22520
Δ.	1	Μισθὸς ἑνὸς εὐταξίου Βουλῆς ἐπὶ ἓν ἔτος	1200	
	2	» ἑνὸς ἀρχικλητῆρος ἐπὶ ἓν ἔτος	900	

	3	» ἑνὸς κλητῆρος ἐπὶ ἓν ἔτος	720	
	4	Προσωπικὸν κλητήρων ἐπὶ ἑπτὰ μῆνας	5880	8700
Ε.	1	Προμήθεια γραφικῆς ὕλης	600	
	2	Δεκτικὰ Πρακτικῶν καὶ βιβλίων	500	
	3	Φωτισμὸς Βουλευτηρίου καὶ φρουρᾶς	100	
	4	Πληρωμὴ φωτισμοῦ δι' ἀερίου	438	
	5	Χάρτης πρὸς ἐκτύπωσιν νομοσχεδίων κλπ.	400	
	6	Ἔκτακτα ἔξοδα Προεδρείου ἀμαξῶν κλπ.	2000	
	7	Ἐπισκευὴ ἐπίπλων καὶ ἔξοδα καθαριότητος	300	
	8	Μισθοδοσία ἐργατῶν εἰς τὸ Ἐθνικὸν Τυπογραφεῖον διὰ τὰ ἔργα τῆς Βουλῆς	1440	
		Μισθοδοσία κηπουροῦ	120	
	9	Συνδρομὴ ἀναγνωστηρίου Νικολοπούλου	720	6618
Ζ.	1	Μισθοδοσία Προσωπικοῦ Βιβλιοθήκης	5520	
	2	Ἐνοίκιον Βιβλιοθήκης	2400	7920
Ζ.	1	Ἔξοδα τῶν εἰς Γορτυνίαν καὶ Μεσσήνην ἀποσταλεισῶν ἐπιτροπῶν διὰ τὰς ἐπαναληπτικὰς ἐκλογὰς	3000	
Η.	1	Μισθὸς καθυστερούμενος εἰς τὸν βοηθὸν τῆς Βιβλιοθήκης Γ. Χρηστόπουλον ἐπὶ τρεῖς μῆνας ἀπὸ τῆς 11 Ἰανουαρίου 1872 μέχρι τῆς 8 Ἀπριλίου ἰδίου ἔτους	293	3293
		Τὸ ὅλον δραχ.	.....	436361

Ἐνταῦθα ἀνέγνω βουλευτής τις ἐκ Σύρου δύο τηλεγραφήματα ἐκ Μεσσήνης περὶ τῆς μεροληπτικῆς διαγωγῆς τῆς στρατιωτικῆς δυνάμεως ἐναντίον τῆς μερίδος τοῦ κ. Κουμουνδούρου καὶ ἕτερος βουλευτὴς ἐκ Καλαβρύτων ἀνεκοίνωσεν ἕτερον δι' οὗ ἐγνωστοποιοῦντο τὰ αὐτὰ καὶ ἡ σύλληψις πολιτῶν ἄνευ ἐνταλμάτων ὑπὸ τῆς στρατιωτικῆς δυνάμεως.

Ἀνέγνω δὲ ταὐτοχρόνως καὶ ὁ πρόεδρος τῆς Βουλῆς ἕτερον τηλεγράφημα τῆς ἐπιτροπῆς τῆς Βουλῆς, δι' οὗ αὕτη διεβεβαίου ὅσα ἀνήγγειλε προηγουμένως ἀναφέρουσα ὅτι 200 στρατιῶται συνεκεντρώθησαν εἰς τοὺς δήμους Παμίσου, Ἰθώμης καὶ Ἀνδανείας, ἐξ ὧν 50 μόλις εἰς τὸν πρῶτον καὶ οἱ λοιποὶ εἰς τοὺς ἑτέρους, καὶ ὅτι ἡ μερὶς τοῦ κ. Κουμουνδούρου φοβεῖται ἀποκλεισμόν.

Ἀπήντησεν εἶτα ὁ Πρόεδρος τῆς Κυβερνήσεως, ὅτι ἀφοῦ ὁ ἐπὶ τῶν Στρατιωτικῶν Ὑπουργὸς διεβεβαίωσεν, ὅτι μόνον 112 στρατιῶται εὑρίσκονται ἐν ὅλῃ τῇ Μεσσηνίᾳ οὐδὲν ἔχει νὰ προσθέσῃ. Πλὴν ὅ,τι ἡ Κυβέρνησις ἔδει νὰ πράξῃ ἦν νὰ δώσῃ αὐστηρὰς διαταγὰς εἰς τὰς ἐκεῖσε Ἀρχὰς περὶ τιμίας καὶ νομίμου τοῦ καθήκοντος ἐκπληρώσεως, τοῦθ' ὅπερ δὲν παρέλειψε νὰ διατάξῃ· ἀνέγνω δὲ καὶ τηλεγράφημα πρὸς τὸν Νομάρχην, δι' οὗ διέταττεν αὐτὸν νὰ συμμορφωθῇ πρὸς τὸν νόμον καὶ τὸ δίκαιον ἀναλογιζόμενος τὴν εὐθύνην ἣν συνεπάγουσι τοιαῦται κρίσιμοι περιστάσεις.

Ἤρξατο εἶτα ἡ συζήτησις ἐπὶ τῆς ὑπό τινων μελῶν τῆς Λογιστικῆς ἐπιτροπῆς αἰτουμένης πιστώσεως ὑπὸ Κερ. ΙΑ'.

Ἀναγνωσθέντος δὲ τοῦ ἄρθρου Α'. ἡ Βουλὴ μετά τινα συζήτησιν ἀνέθετο τῷ Προέδρῳ αὐτῆς, ὅπως ἐρευνήσῃ τίνες ἦσαν οἱ κατὰ τὴν ἔκτακτον Σύνοδον τοῦ 1866 παρευρεθέντες ἀντιπρόσωποι, ὑπὲρ ὧν ζητεῖται ἡ πίστωσις.

Ἀναγνωσθέντων δὲ καὶ τῶν ἄρθρων Β'. καὶ Γ'., ἡ Βουλὴ ἀνέβαλε τὴν ἐπ' αὐτῶν συζήτησιν εἰς τὴν ἐπομένην συνεδρίασιν

Ἐνταῦθα ὁ Πρόεδρος ἀνέγνω ἀναφορὰν τριῶν κλητήρων τῆς Βουλῆς Χ. Ἀναγνωστοπούλου, Ἰω. Γιανουλάτου καὶ Κ. Προεστοπούλου, αἰτουμένων τριακοσίας δραχμὰς ἐκ μισθοδοσίας καθυστερουμένης· ταύτην δὲ ἡ Βουλὴ παρέπεμψεν εἰς τὴν λογιστικὴν ἐπιτροπήν.

Ὁ Πρόεδρος εἶτα ἀναγγείλας ὅτι ἡ Βουλὴ θέλει συνέλθει τὴν

προσεχῆ Τρίτην κατὰ τὴν ὡρισμένην ὥραν, ἔλυσε τὴν συνεδρίασιν περὶ ὥραν 12 τῆς μεσημβρίας.

Ὁ Πρόεδρος
ΙΩ. Ν. ΔΕΛΗΓΙΑΝΝΗΣ.

Οἱ Γραμματεῖς
Φ. Ναρβογλης.
Δ. Βούλγαρης.

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ ΚΘ'.

Τῇς 29 Μαΐου 1873.

Ἀπαρτίας γενομένης περὶ ὥραν 9 π. μ. ἀνεγνώσθησαν τὰ πρακτικὰ τῆς προτεραίας καὶ ἐνεκρίθησαν.

Ὁ πρόεδρος ἀνέγνωσε κατόπιν διάφορα τηλεγραφήματα τῆς ἐν Μεσσήνῃ ἐπιτροπῆς τῆς Βουλῆς παριστῶντα τὴν ἐπέμβασιν τῆς στρατιωτικῆς δυνάμεως καὶ τῶν ἀστυνομικῶν ὀργάνων κατὰ τὴν διεξαγωγὴν τῆς ἐκλογῆς.

Ἀκολούθως καὶ εἷς τῶν βουλευτῶν Οἰτύλου ἀνέγνω τηλεγραφήματα ἐκ Μεσσήνης ὑπὸ τὸ αὐτὸ πνεῦμα συντεταγμένα καὶ προεκάλεσε τὸν ἁρμόδιον ὑπουργόν, ὅπως δώσῃ διασαφήσεις ἐπὶ τῶν διατρεχόντων.

Ἀπήντησεν εἶτα ὁ πρωθυπουργὸς ἀναγνοὺς ἕτερα τηλεγραφήματα τῆς διοικητικῆς ἀρχῆς ἐκτιθέμενα τὴν πορείαν τῆς ἐκλογῆς, τὴν ἡσυχον ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ διεξαγωγὴν αὐτῆς καὶ ἀποκρούοντα τὰ περὶ τῆς διαγωγῆς τοῦ στρατοῦ ἀναφερόμενα ὑπὸ τῆς ἐπιτροπῆς.

Ἀνεκοινώθη ἀκολούθως ἀναφορὰ τῶν κκ. Σμυρλῆ καὶ Ἰωαννίδου πληρεξουσίων τῆς ἑταιρίας Γκωτιὲρ καὶ Σας. αἰτουμένων τὴν παραχώρησιν τοῦ σιδηροδρόμου ἀπὸ Πειραιῶς μέχρι Λαμίας. Ἤρξατο ἐπομένως ἡ ἐπὶ τῆς ἀρχῆς τοῦ νομοσχεδίου πρὸς ἔγκρισιν τῆς συμβάσεως περὶ κατασκευῆς σιδηροδρόμου ἀπὸ Πειραιῶς μέχρι Λαμίας συζήτησις.

Λαβών τις τὸν λόγον, ἀφοῦ ὑπέδειξε τὰ ἐκ τῆς συγκοινωνίας εὐεργετήματα, ὑπεστήριξε τὴν ἀναβολὴν τῆς ἐπιψηφίσεως αὐτοῦ, εἰπὼν ὅτι ἡ Ἑλλ. Κυβέρνησις ὤφειλε νὰ λάβῃ ὑπ' ὄψιν τὰς πρὸ καὶ μετὰ τὴν σύμβασιν ἐπιδοθείσας αἰτήσεις περιεχούσας ὅρους συμφερωτέρους, ὅτι πρέπει νὰ συζητήσωμεν συγχρόνως τὰς συμβάσεις τῶν δύω σιδηροδρόμων, ὅπως ἴδωμεν, τίς ὁ συμφερώτερος, διότι ἀμφότεροι τὸν αὐτὸν ἐπιδιώκουσι σκοπὸν καὶ

ἑπομένως ἡ συνύπαρξις ἀμφοτέρων καθίσταται ἐπιβλαβής, ὅτι ἡ ἐπιχορήγησις τῆς Ἑλλ. Κυβερνήσεως εἶναι πολλῷ ὑπερτέρα τῆς ὑπὸ τῆς προκατόχου Κυβερνήσεως εἰς ἄλλην ἑταιρίαν προταθείσης.

Προσέθηκεν ἕτερος, ὅτι πρὶν ἡ ἐπιψηφισθῇ ἡ σύμβασις ἔδει νὰ ὁρισθῶσιν αἱ ὑποχρεώσεις τοῦ ἐργολάβου, ὡς συμβαίνει ἀλλαχοῦ, ὅτι ἡ δαπάνη κατὰ χιλιόμετρον εἶναι λίαν ὑπερβολική, ἐὰν λάβῃ τις ὑπ' ὄψιν τὸν μέσον ὅρον τῶν Ἀμερικανικῶν σιδηροδρόμων. Ἡ ταχύτης τῶν 35 χιλιομέτρων ἀνὰ πᾶσαν ὥραν δὲν ἐκπληροῖ τὰς ἀνάγκας τῆς συγκοινωνίας, ἡ δὲ ἐπιψήφισις τῆς περὶ σιδηροδρόμου συμβάσεως προϋποτίθησι χρηματικοὺς πόρους, οὓς δὲν ἐξεῦρεν ἔτι ἡ Κυβέρνησις.

Μετὰ τὴν ἀγόρευσιν ἑτέρου τινὸς ἀναπτύξαντος τοὺς ὅρους ἄλλης ἑταιρίας ὑποβληθέντας εἰς τὴν προκάτοχον Κυβέρνησιν καὶ γνωματεύσαντος ὅτι εἰσὶ συμφερώτεροι τῶν ἤδη προτεινομένων, ἀπήντησεν ὁ πρωθυπουργὸς ὅτι ἡ Βουλὴ δὲν πρέπει νὰ ἀναβάλῃ τὴν ἐπιψήφισιν τῆς συμβάσεως ἱσταμένη πρὸ τῶν ἐσχάτως δοθεισῶν αἰτήσεων οὐδένα σπουδαῖον χαρακτῆρα περιβεβλημένων. Ἐχαρακτήρισε δὲ καὶ αὐτὸ τὸ σχέδιον τῆς συμβάσεως ὅπερ, οἱ μετὰ ταῦτα παρουσιασθέντες προτείνουσιν, ὡς ἀντιγραφὴν κατὰ τὸ πλεῖστον τῆς ὑποβληθείσης συμβάσεως.

Ὡς πρὸς τὴν χρησιμότητα τῶν σιδηροδρομικῶν γραμμῶν τῶν ὑποβληθεισῶν διὰ τῶν συμβάσεων εἶπεν ὅτι αὗται θέλουσι καταστῇ διεθνεῖς, ἀποδεικνύει δὲ τοῦτο ἡ ἐκ μέρους Εὐρωπαϊκῶν κεφαλαίων τοῦ ἔργου ἐπιχείρησις. Ἀλλὰ καὶ ὅλως ἐσωτερικαὶ ἐὰν διαμείνωσι, πάλιν ἀνυπολόγιστοι θὰ προκύψωσιν ὠφέλειαι. Ἡ κατὰ χιλιόμετρον δαπάνη δὲν πρέπει νὰ ὑπολογισθῇ ἐπὶ τῇ βάσει τῶν Ἀμερικανικῶν σιδηροδρόμων, ἀλλ' ἐπὶ τῇ βάσει καὶ τῶν λοιπῶν Εὐρωπαϊκῶν κρατῶν. Συγκρίνας δὲ ἀκολούθως τὰ διάφορα προταθέντα συστήματα, ἰδίως δὲ τοὺς ἐπὶ τῆς προκατόχου Κυβερνήσεως προταθέντας ὅρους, συνεπέρανεν, ὅτι συμφερότεροι ὅροι τῶν ἐν τῇ παρούσῃ συμβάσει περιεχομένων, δὲν ἠδύναντο νὰ προταθῶσι.

Μετὰ μικρὰν ἔτι συζήτησιν, καθ' ἣν ὑπεστήριξέ τις τῶν προλαλησάντων τὴν ἀναβολήν, ἰσχυρισθεὶς ἅμα ὅτι οἱ ἐπὶ τῆς προκατόχου κυβερνήσεως προταθέντες ὅροι εἰσὶ συμφερότεροι τῶν ἤδη προτεινομένων, ἕτερος δὲ ἀπῄτησε νὰ ἀπαλειφθῇ ἡ διάταξις ἡ ὁρίζουσα τὴν ταχύτητα εἰς 35 χιλιόμετρα τὴν ὥραν, περὶ τοῦ ὁποίου οὐδένα λόγον ἐποιήσατο ὁ πρωθυπουργός, νὰ ὁρισθῇ δὲ τὸ ἔγγραφον τῶν ὑποχρεώσεων τῆς ἑταιρίας ἐπὶ τῇ

βάσει τοῦ σιδηροδρόμου Βρεντησίου, καὶ ἄλλος ἀπῄτησε νὰ μεταρρυθμισθῶσι διατάξεις τινὲς αἵτινες δίδουσι τῇ ἑταιρίᾳ τὸ δικαίωμα πρὸς σύστασιν τοῦ κεντρικοῦ καταστήματος καὶ ἐκτὸς τῆς Ἑλλάδος, τροποποιηθῶσι δὲ καὶ διατάξεις καθιστῶσαι τὸν σιδηρόδρομον Λαμίας ἁπλοῦν κλάδον ἑτέρας γραμμῆς, ὁρισθῇ δὲ καὶ τὸ κεφάλαιον τῆς ἑταιρίας καὶ ἡ Ἑλλὰς ἀναδειχθῇ ἕδρα τῆς ἑταιρίας, ὁ πρόεδρος ἐκήρυξε τὴν συζήτησιν περαιωθεῖσαν.

Τεθείσης δὲ τῆς περὶ ἀναβολῆς προτάσεως ἡ Βουλὴ ἀπέρριψεν αὐτὴν δι' ἀναστάσεως.

Κατόπιν ἡ Βουλὴ παρεδέχθη δι' ἀναστάσεως τὴν ἀρχὴν τοῦ νομοσχεδίου.

Ἀκολούθως ὑπεβλήθη ὑπότινος τῶν ἐξ Ἀττικῆς βουλευτῶν ἡ ἑξῆς πρότασις.

Προτείνω εἰς τὴν Βουλήν, ὅπως ἐν τῷ μοναδικῷ ἄρθρῳ τοῦ ἀπὸ 23 Μαΐου 1873 νομοσχεδίου καὶ εἰς τὸ τέλος αὐτοῦ προστεθῶσι τὰ ἑξῆς.

« ὑπὸ τὸν ὅρον τῆς τροποποιήσεως τοῦ ἄρθρου 2 § 1 καὶ 2 πρώτης προτάσεως ὡς ἑξῆς.

Ὁ κ. Α. Συγγρὸς ὑπὸ τὴν ἀνωτέρω ἰδιότητάτου, ὀφείλει νὰ συστήσῃ ἀνώνυμον διὰ μετοχῶν ἑταιρίαν, ἧς τὸ κεφάλαιον δὲν δύναται νὰ ὑπερβαίνῃ τὰ 20 ἑκατομμύρια καὶ ἧς τὸ καταστατικὸν θέλει δημοσιευθῇ κατὰ τὸ ἄρθρ. 45 τοῦ Βμπ. Νόμου.

Ἡ ἑταιρία αὕτη δὲν δύναται νὰ ἔχῃ ἕδραν ἢ ἐντὸς τῆς Ἑλλάδος.» Γενομένης δὲ ψηφοφορίας δι' ἀναστάσεως ἡ Βουλὴ ἀπέρριψεν αὐτήν.

Ὑπεβλήθη εἶτα ὑπό τινος τῶν βουλευτῶν Μέσης ἡ ἑξῆς πρότασις· «Προτείνω νὰ τροποποιηθῇ ἡ πρώτη παράγραφος τῆς δευτέρας προσθήκης τῆς συμβάσεως, ὡς ἕπεται.

» Τὰ τοῦ ἐγγράφου τῶν ὑποχρεώσεων θέλουσιν ὁρισθῇ ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ σιδηροδρόμου τοῦ Βρεντησίου.»

Ταύτην ἡ Βουλὴ ἀπέρριψε δι' ἀναστάσεως.

Ἑπομένως ἡ Βουλὴ παρεδέχθη δι' ἀναστάσεως εἰς γ'. συζήτησιν κατ' ἀρχὴν, ἄρθρον καὶ σύνολον, τὸ μοναδικὸν ἄρθρον τοῦ νομοσχεδίου, ὡς καὶ τὸ σύνολον αὐτοῦ, ἔχον ὡς ἕπεται.

Ἄρθρον μόνον.

Ἐγκρίνεται καὶ ἐπικυροῦται ἡ μεταξὺ τῆς Κυβερνήσεως ἀφ' ἑνὸς ἀντιπροσωπευομένης ὑπὸ τοῦ προέδρου τοῦ ὑπουργικοῦ συμβουλίου καὶ τῶν ὑπουργῶν τῶν Ἐσωτερικῶν καὶ Οἰκονομικῶν καὶ τοῦ κ. Α. Συγγροῦ ἀφ' ἑτέρου, συνομολογηθεῖσα σύμβασις τὴν 31 Ἰανουαρίου 1873 περὶ κατασκευῆς, συστάσεως καὶ χρήσεως

σιδηροδρόμου ἀπὸ Πειραιῶς μέχρι τῆς μεθορίου γραμμῆς παρὰ τὴν πόλιν τῆς Λαμίας, ἐξ ἄρθρων 31 συγκειμένη, μετὰ τῶν ἐν αὐτῇ προσθηκῶν, καὶ ἧς τὸ κείμενον ἕπεται.»

Μεθ' ὃ ὁ πρόεδρος ἔλυσε τὴν συνεδρίασιν περὶ ὥραν 1 Μ. Μ.

Ὁ Πρόεδρος καὶ α. α.
ΝΙΚΟΔ. Δ. ΤΣΩΚΡΗΣ.

Οἱ Γραμματεῖς
Λεωνίδας Βούλγαρης
Φίλιππος Βάρβογλης.

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ Λ'.

Τῆς 30 *Μαΐου* 1873.

Πλήρους γενομένης τῆς Βουλῆς ἀνεγνώσθησαν τὰ πρακτικὰ τῆς προτεραίας καὶ ἐνεκρίθησαν.

Ἀνήγγειλαν εἶτα ὁ πρόεδρος ὅτι ἔλαβε τηλεγράφημα παρὰ τῆς ἐν Μεσσήνῃ ἐπιτροπῆς, γνωστοποιοῦν τὸ πέρας τῆς ἐκλογῆς καὶ τὰ ἀποτελέσματα τῆς διαλογῆς τοῦ δήμου Παμίσου.

Ἀνεκοινώθη εἶτα ἀναφορὰ τοῦ Βασιλείου Βουδούρη πλωτάρχου παραπονουμένου διὰ τὴν παράνομον εἰς ἀποστρατείαν κατάταξιν καὶ αἰτουμένου τῆς Βουλῆς τὴν συνδρομήν. Ἡ δὲ Βουλὴ παρέπεμψεν αὐτὴν εἰς τὴν ἐπιτροπὴν τῶν ἀναφορῶν.

Ὑπεβλήθη δὲ ὑπό τινων βουλευτῶν πρότασις περὶ προσθήκης ἄρθρου εἰς τὸν ἰσχύοντα νόμον τῆς ὁδοποιΐας, παραπεμφθεῖσα εἰς τὴν ἐπὶ τῶν ἐσωτερικῶν ἐπιτροπήν.

Ἀνεκοινώθη ἐπίσης ἔγγραφον τοῦ ὑπουργοῦ τῶν Ἐσωτερικῶν δι' οὗ ζητεῖ νὰ τεθῇ ἐν τῇ ἡμερησίᾳ διατάξει τὸ νομοσχέδιον περὶ ἐγκρίσεως συμβάσεως, μετὰ τῆς ἀγγλικῆς ἀτμοπλοϊκῆς ἑταιρίας Μπάρνς καὶ Μὰρκ-Ἴσερ. Ἡ δὲ Βουλὴ διέταξε τὴν τύπωσιν αὐτοῦ καὶ διανομὴν πρὸς συζήτησιν.

Ἀκολούθως ἐπηρώτησεν εἷς τῶν βουλευτῶν Ἀττικῆς τοὺς ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν, Οἰκονομικῶν καὶ τῆς Δικαιοσύνης ὑπουργοὺς περὶ τῶν ἐν Γορτυνίᾳ διορισμῶν γραμματέως ἐπαρχείου μετὰ τὴν κλήρωσιν αὐτοῦ ὡς μέλους ἐφορευτικῆς ἐπιτροπῆς, γραμματέως εἰρηνοδικείου φυγοδίκου τινος, ἑκατὸν ἑβδομήκοντα ὁπλοφόρων καὶ ἀπαριθμητῶν, περὶ μὴ ἐκτελέσεως ἐνταλμάτων συλλήψεως καὶ ἄλλων τινῶν ἐνόμων ἐνεργειῶν κατὰ τὰς παραμονὰς τῶν ἐκλογῶν, καὶ τῶν Στρατιωτικῶν περὶ τοῦ διορισμοῦ τοῦ ἐνωμοτάρχου Ταμπακοπούλου ἑτεροθαλοῦς ἀδελφοῦ ἑνὸς τῶν ὑποψηφίων, ὡς ἀποσπασματάρχου ἐν Γόρτυνι κατὰ τὰς

παραμονὰς τῶν ἐκλογῶν· ἐποιήσατο δὲ μνείαν τῆς γνώμης τοῦ ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν ὑπουργοῦ, ἣν ὑπεστήριξεν ἐν τῇ Συνελεύσει περὶ τοῦ ἀμετακινήτου τῶν ὑπαλλήλων, ὅπως καταδείξῃ τὸ ἀντιφατικὸν τῶν νῦν βουλευμάτων πρὸς τὰς προτέρας ἀρχὰς καὶ ἰδέας.

Ἀπήντησεν ὁ ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν ὑπουργός, ὅτι ὁ διορισμὸς τοῦ γραμματέως ἐπαρχείου ἐγένετο πολὺ πρότερον τῆς ἐκλογῆς αὐτοῦ ὡς μέλους τῆς ἐφορευτικῆς ἐπιτροπῆς, καὶ ὅτι πληροφορηθεὶς τοῦτο διέταξε τὸν ἔπαρχον νὰ γνωστοποιήσῃ εἰς τὸν διορισθέντα, ὅτι ὀφείλει νὰ ἐκλεγῇ ἢ τὸν διορισμόν, ἢ τὴν ἐξάσκησιν τῶν δικαιωμάτων του ὡς μέλους τῆς ἐφορευτικῆς ἐπιτροπῆς, τοῦθ' ὅπερ ἔπραξεν ὁ ἔπαρχος.

Ὡς πρὸς τὸ ἀμετακίνητον τῶν ὑπαλλήλων, ὅπερ ὑπεστήριξεν ἄλλοτε, εἶπεν, ὅτι ἡ Συνέλευσις ἐναντίον τῆς γνώμης αὐτοῦ καθιέρωσε τὸ μετακινητόν, χρῆσιν δὲ αὐτοῦ μετ' ἀπλήστιας ἐποιήσαντο οἱ νῦν τὸ μετακινητὸν κακῶς θεωροῦντες. Ἐπομένως δὲν πρέπει τις νὰ μεταχειρίζηται ἐν κυβερνητικὸν δικαίωμα πρὸς καταδυνάστευσιν τῶν ἄλλων, ἐπικαλούμενος εἶτα τὸ ἀμετακίνητον ἐναντίον τῶν ἀντιπάλων του. Τοῦ μετακινητοῦ τῶν ὑπαλλήλων ἅπαξ νομοθετικῶς καθιερωθέντος, ὁ ἐμμένων εἰς τὰς ἐναντίας ἰδέας, ἃς ἄλλοτε εἶχεν ἐκφράσει, ἤθελε πράξει καλλιον νὰ ἀποχωρήσῃ τῆς πολιτείας, ἢ πολιτευόμενος νὰ φανῇ ὅτι ἀκολουθεῖ καὶ ἐναντίον τῶν δικαιωμάτων τῆς κυβερνήσεως τὴν προτέραν γνώμην.

Ἀπήντησεν εἶτα καὶ ὁ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν ὑπουργὸς ὅτι ἀγνοεῖ, οὐδὲ πιστεύει μάλιστα ὅτι ἐδιωρίσθη τηλικοῦτος ἀριθμὸς ὁπλοφόρων καὶ ἀπαριθμητῶν, ὁ δὲ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης ὑπουργὸς ἀπήντησεν, ὅπως ὁρισθῇ ἡμέρα πρὸς κατάθεσιν τῶν ἐγγράφων τῶν σχέσιν ἐχόντων πρὸς τὴν ἐπερώτησιν· ὡρίσθη δὲ ὡς τελευταία ἡ Παρασκευή.

Ὑπεβλήθησαν εἶτα ὑπὸ τοῦ ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν ὑπουργοῦ,

1) Νομοσχέδιον συμβάσεως περὶ παραχωρήσεως προνομίου συγκοινωνίας μεταξὺ Ἀργοστολίου καὶ Ληξουρίου.

Ὑπὸ δὲ τοῦ ἐπὶ τῶν Ἐξωτερικῶν ὑπουργοῦ·

2) Περὶ συστάσεως ταμιακῶν ἀρχῶν ἐν Κωνσταντινουπόλει καὶ Ἀλεξανδρείᾳ.

Ὑπὸ δὲ τοῦ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν ὑπουργοῦ·

3) Νομοσχέδιον περὶ ἀποταμιεύσεως σιτηρῶν ἐν Λευκάδι καὶ Ἰθάκῃ.

4) Ὅμοιον περὶ αὐξήσεως τῆς τιμῆς τοῦ ἅλατος.

Ἔχουσι δὲ ταῦτα οὕτω·

«ΝΟΜΟΣΧΕΔΙΟΝ

Ἄρθρον μόνον.

Ἐγκρίνεται καὶ ἐπικυροῦται ἡ ἀπὸ 15 Μαΐου 1872 Σύμβασις περὶ παραχωρήσεως προνομίου ἀτμοπλοϊκῆς συγκοινωνίας μεταξὺ τῶν λιμένων Ἀργοστολίου καὶ Ληξουρίου, ἡ συνομολογηθεῖσα μεταξὺ τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Ἐσωτερικῶν ἀφ' ἑνὸς καὶ τοῦ Π. Μελισσινοῦ, Διευθυντοῦ τῆς ἀτμοπλοϊκῆς ἑταιρίας τῆς Κεφαλληνίας ἀφ' ἑτέρου, συγκειμένη ἐξ ἄρθρων 6, καὶ ἧς τὸ κείμενον ἕπεται.

Ἐν Ἀθήναις, τῇ 30 Μαΐου 1873.

ΕΠ. ΔΕΛΙΓΕΩΡΓΗΣ.

ΣΥΜΒΑΣΙΣ

Περὶ παραχωρήσεως προνομίου συγκοινωνίας μεταξὺ τῶν λιμένων Ἀργοστολίου καὶ Ληξουρίου.

Μεταξὺ τοῦ ὑπουργοῦ τῶν Ἐσωτερικῶν ἀφ' ἑνὸς καὶ τοῦ Κ. Π. Μελισσινοῦ ἀφ' ἑτέρου·

Συνεφωνήθησαν τὰ ἑπόμενα.

Ἄρθρον 1.

Χορηγεῖται εἰς τὴν συσταθεῖσαν «Ἀτμοπλοϊκὴν Ἑταιρίαν Κεφαλληνίας» πρὸς συγκοινωνίαν τῶν πόλεων Ἀργοστολίου καὶ Ληξουρίου προνόμιον ἀποκλειστικὸν ἐπὶ τῆς συγκοινωνίας ταύτης ἐπὶ μίαν δεκαπενταετίαν ἀπὸ τῆς διὰ νόμου κυρώσεως τῆς παρούσης συμβάσεως.

Ἄρθρον 2.

Τὸ προνόμιον τοῦτο δὲν ἀποκλείει τὴν ἑταιρίαν τῆς Ἑλληνικῆς ἀτμοπλοΐας ἢ ἑτέραν τινὰ Ἑλληνικὴν ἀτμοπλοϊκὴν ἑταιρίαν νὰ ἐκτελῇ τὴν συγκοινωνίαν ταύτην κατὰ τοὺς περιοδικοὺς τῶν ἀτμοπλοίων αὐτῆς πλόας.

Ἄρθρον 3.

Καθ' ὅλην τὴν διάρκειαν τοῦ προνομίου ἡ ἑταιρία δὲν θὰ ὑπόκειται εἰς τὴν πληρωμὴν οὐδενὸς λιμενικοῦ ἢ ὑγειονομικοῦ τέλους.

Ἡ ἑταιρία ἀναδέχεται τὴν ὑποχρέωσιν ἀ.) νὰ ἐκτελῇ τὴν μεταξὺ τῶν λιμένων τῶν δύο πόλεων συγκοινωνίαν διὰ δύο καταλλήλων καὶ ἀσφαλῶν ἀτμοπλοίων 20 τοὐλάχιστον ἵππων δυνάμεως πεντάκις τῆς ἡμέρας κατ' ἐλάχιστον ὅρον· β'.) νὰ μετακομίζῃ δωρεὰν τοὺς ταχυδρομικοὺς φακέλλους καὶ τοὺς

δι' ὑπηρεσίαν μεταβαίνοντας ἀπὸ τῆς μιᾶς εἰς τὴν ἄλλην πόλιν στρατιώτας, καὶ γ'.) νὰ κατασκευάσῃ δύο θέσεις ἐν τοῖς ἀτμοπλοίοις τούτοις πρώτην καὶ δευτέραν, νὰ μὴ λαμβάνῃ δὲ διὰ τὴν δευτέραν ναῦλον ἀνώτερον τῶν λεπτῶν εἴκοσι πέντε.

Ὑποχρεοῦται ἀπὸ τοῦδε νὰ διατηρῇ τὴν συγκοινωνίαν δι' ἑνὸς ἀτμοπλοίου καὶ διὰ τοῦ ἑτέρου δὲ μετὰ μῆνας δύω ἀπὸ τῆς κυρώσεως τῆς συμβάσεως.

Ἄρθρον 5.

Ἐὰν ἡ ἑταιρία ἄνευ δικαιολογημένης αἰτίας διακόψῃ ἐπὶ ἕνα μῆνα τὴν μεταξὺ τῶν δύω λιμένων συγκοινωνίαν, ἢ ἄνευ ἀδείας τοῦ Νομάρχου Κεφαλληνίας ἐλαττώσῃ τὰ καθ' ἡμέραν ταξείδια αὐτῆς, κηρύσσεται ἔκπτωτος τοῦ παραχωρουμένου αὐτῇ προνομίου καὶ παντὸς δικαιώματος ἐκ τῆς παρούσης Συμβάσεως παραγομένου· ἡ ἀπόφασις τοῦ Νομάρχου ὑπόκειται εἰς ἔφεσιν ἐνώπιον τοῦ ὑπουργοῦ τῶν Ἐσωτερικῶν, ἐντὸς 15 ἡμερῶν ἀπὸ τῆς κοινοποιήσεως αὐτῆς εἰς τὴν ἑταιρίαν.

Ἄρθρον 6.

Ἡ παροῦσα σύμβασις δὲν θέλει ἰσχύει εἰμὴ μετὰ τὴν διὰ νόμου κύρωσιν αὐτῆς.

Ἐγένετο εἰς διπλοῦν καὶ ὑπεγράφη.

Ἐν Ἀθήναις τὴν 15 Μαΐου 1873.

Ὁ ὑπουργὸς πῶπ Ἐσωτερικῶν
Δ. ΔΡΟΣΟΣ.

Μ. Μελισσινὸς,
Διευθυντὴς τῆς ἀτμοπλοϊκῆς ἑταιρίας Κεφαλληνίας.»

«ΕΚΘΕΣΙΣ

Ἐπὶ τοῦ Νομοσχεδίου περὶ ἐγκαταστάσεως Ταμειακῶν ἀρχῶν ἐν Κωνσταντινουπόλει καὶ Ἀλεξανδρείᾳ, καὶ περὶ τοῦ τρόπου τῆς εἰσπράξεως τῶν προξενικῶν τελῶν.

Πρὸς τὴν Βουλήν.

Κύριοι,

Τὴν σπουδαιοτέραν μεταξὺ τῶν Προξενικῶν ἀρχῶν θέσιν κατέχουν, ὡς δὲν ἀγνοεῖτε, τὸ ἐμπορικὸν γραφεῖον τῆς ἐν Κωνσταντινουπόλει Πρεσβείας καὶ τὸ Γενικὸν Προξενεῖον Ἀλεξανδρείας. Εἰς τὰ κέντρα ταῦτα τοῦ ἐν τῷ ἐξωτερικῷ ἑλληνισμοῦ ὑπερέχει τὸ Ἑλληνικὸν στοιχεῖον παντὸς ἄλλου ἔθνους, ἐντεῦθεν δὲ τὰ προξενεῖα ταῦτα ἔχουν καὶ τὴν μεγαλειτέραν ἔνεκα τῆς

σπουδαιοτέρας τῶν συναλλαγῶν διαστάσεως ἐνασχόλησιν, συνεπάγουσαν ἱκανὴν ὑπὲρ τοῦ δημοσίου πρόσοδον.

Ἐν τούτοις ἥ τε διαχείρισις καὶ τὸ λογιστικὸν ἐν γένει τῶν Προξενείων δὲν ἀνταποκρίνεται εἰς τὰ γενικὰ τοῦ Κράτους συμφέροντα, οὔτε παρέχει τὰ ἐχέγγυα τοῦ ἐλέγχου, ἅτινα ἐπικρατοῦσιν ἐν τῇ διαχειρίσει τῶν ἄλλων ἐν τῇ ἡμεδαπῇ ὑπολόγων.

Αἱ πράξεις τῶν προξένων εἰς οὐδένα σχεδὸν ὑποβάλλονται διοικητικὸν ἔλεγχον εἰμὴ μόνον καθ' ὅσον, καὶ ἂν, τὰ στοιχεῖα τῆς λογοδοσίας αὐτῶν ἤθελον εὑρεθῇ πλήρη κατὰ τὴν παρὰ τῶν ἰδίων ὑποβολὴν τοῦ ἐνιαυσίου λογαριασμοῦ, οὐδ' εἶναι ἄλλως τε κατορθωτὸν νὰ ἐπιδιωχθῇ ἀποτελεσματικῶς ἡ συμπλήρωσις τῶν στοιχείων, ἀφ' οὗ καὶ ἐκ τῶν ἀποστάσεων καὶ ἐκ τοῦ δυσκόλου καὶ δαπανηροῦ τῆς ἀνταποκρίσεως τὰ προσκόμματα δὲν εἶναι εὐχερές νὰ ὑπερνικηθῶσι.

Ὁλόκληρον δὲ τὸ σύστημα τῆς διαχειρίσεως ταύτης στηρίζεται εἰς διοικητικάς τινας ὁδηγίας τοῦ 1834 ἐκδοθείσας παρὰ τῆς πρώην Γραμματείας τῶν Ἐξωτερικῶν, κατὰ δὲ τὸ 1852, ἐπελθόντος τοῦ Νόμου περὶ δημοσίου λογιστικοῦ, ἐξεδόθη τὸ ἀπὸ 28 Σεπτεμβρίου τοῦ αὐτοῦ ἔτους κανονιστικὸν τοῦ λογιστικοῦ τῶν Προξενείων διάταγμα, δι' οὗ ἐν μέρει ἡ διαχείρισις ὑπεβλήθη εἰς τύπους τινάς, καὶ ὅμως αἱ κατὰ βάσιν ἐλλείψεις ὑφίστανται, ἐνῶ κατὰ πρώτιστον λόγον εἰς τὴν ἐμπρακτον ἀπόδειξιν ὅτι τὰ τέλη τοῦ δημοσίου βεβαιοῦνται καὶ εἰσάγονται πλήρη εἰς τὸ δημόσιον ταμεῖον ἦτον ἀπαραίτητον νὰ δοθῇ ἡ μεγαλειτέρα προσοχή.

Ἵνα ἐπὶ συγκεκριμένων ἐξηγηθῶσι τὰ ἀνωτέρω, παρατηροῦμεν ὅτι τὰ ἐπὶ τῇ βάσει τῶν κειμένων νόμων εἰσπραττόμενα ὑπὲρ τοῦ δημοσίου τέλη ἐκ τῶν ἐμμίσθων ἐν γένει προξενικῶν ἀρχῶν ἀνέρχονται ἐτησίως περὶ τὰς 250,000 δραχ. κατὰ μέσον ὅρον.

Ἐκ τούτων περὶ τὰς 120,000 περίπου εἰσπράττονται ἐν Κωνσταντινουπόλει, 45 δὲ χιλιάδες ἐν Ἀλεξανδρείᾳ, τὸ δὲ διαφέρον ἐκ δραχ. 85,000 σχεδὸν προέρχεται ἀπὸ τὰ λοιπὰ κατὰ τὴν Τουρκίαν προξενεῖα καὶ ὑποπροξενεῖα.

Πλὴν τῶν τακτικῶν τούτων ἐσόδων εἰς μόνα τὰ τῆς Κωνσταντινουπόλεως καὶ Ἀλεξανδρείας προξενικὰ γραφεῖα ἡ κίνησις τῶν εἰσαγομένων καὶ ἀποδιδομένων παρακαταθηκῶν ὑπερβαίνει πολλάκις τὰς 200,000 δραχμῶν.

Ἁπάσης λοιπὸν τῆς ληψοδοσίας ταύτης ἡ βεβαίωσις ἐξαρτᾶται ἐκ τῆς ἁπλῆς πρὸς τὴν κεντρικὴν ὑπηρεσίαν δηλώσεως τῶν ὑπολόγων, ἄνευ τινὸς στοιχείου ἐλεγκτικοῦ. Ταῦτα διαβιβάζονται εἰς τὸ ἐλεγκτικὸν Συνέδριον μόνον κατὰ τὸ τέλος ἑκάστου ἔτους, ἐν τοιαύτῃ δὲ περιπτώσει ἡ ἐκ τοῦ ἐλέγχου τῶν στοιχείων ἐξακρίβωσις τῆς ἀληθείας μόλις μετὰ παρέλευσιν ἐτῶν κατορθοῦται, καὶ τοῦτο ἐὰν τὰ στοιχεῖα ἦσαν πλήρη, τοῦθ' ὅπερ σπανιώτατα συμβαίνει.

Καὶ ἐν τούτοις ἀσχέτως πρὸς τὸ σύστημα τῆς διαχειρίσεως τὰ ἐκ τῶν προξενείων εἰσοδήματα τοῦ δημοσίου εἶνε βέβαιον ὅτι εἶναι δεκτικὰ σπουδαιοτάτης αὐξήσεως, μέχρι διπλασιασμοῦ σχεδὸν, ἐὰν ἄλλως ἦτο διερρυθμισμένη ἡ εἴσπραξις καὶ διαχείρισις αὐτῶν ἄνευ μάλιστα τῆς ἐλαχίστης τῶν ἰσχυουσῶν διατιμήσεων μεταβολῆς.

Καὶ εἶναι μὲν ἀληθὲς ὅτι ἀπὸ τοῦ 1863 ἰδίως ἀνεγνωρίσθη ἡ τοιαύτη ἀνάγκη, καὶ διὰ ταῦτο καταρτισθὲν ὑπεβλήθη εἰς τὴν ἐθνικὴν Συνέλευσιν σχέδιόν τι νόμου, ὅπερ ἐπανειλήφθη κατόπιν καὶ εἰς μίαν τῶν Βουλῶν μετὰ τροποποιήσεων, ἀλλ' ἀμφότερα τὰ σχέδια δὲν ἐφθασαν δυστυχῶς νὰ συζητηθῶσι. Σήμερον ὅμως ἀποβαίνει ἀναγκαῖον, ὅπως ὡς τάχιστα ληφθῶσι μέτρα, ὄχι μόνον πρὸς κανονικωτέραν τῆς διαχειρίσεως τῶν δύο μεγαλειτέρων προξενείων διάταξιν, ἀλλὰ καὶ πρὸς ἐξασφάλισιν καὶ μείζονα βεβαιότητα τῶν εἰσοδημάτων, ἅτινα δικαιοῦται τὸ Κράτος νὰ εἰσπράττῃ ἐκ τῆς προξενικῆς δικαιοδοσίας ἐπὶ τῇ βάσει τῶν κειμένων νόμων.

Τὰ μέτρα ταῦτα περὶ τῆς ἐξασφαλίσεως καὶ τῆς βεβαιώσεως τῶν εἰσπρακτέων τελῶν δέον νὰ τύχωσι πλήρους ἐφαρμογῆς ἐφ' ὅλων τῶν προξενείων διά τε τὸ ὁμοιόμορφον τοῦ συστήματος τῆς εἰσπράξεως καὶ ἐπὶ μᾶλλον πρὸς ἐπίτευξιν σπουδαιοτέρου ἄλλου ζητήματος, ἤτοι τῆς ἀπὸ μέρους τῆς Κεντρικῆς ἐξουσίας ἐκτιμήσεως τῆς ἀνάγκης τῆς εἰς ταύτην ἢ ἐκείνην τὴν τάξιν καταταξέως ἑκάστης προξενικῆς ἀρχῆς, τοῦθ' ὅπερ μόνον ἡ βεβαιότης περὶ τῶν πραγματικῶν εἰσοδημάτων δύναται νὰ ἀποδείξῃ.

Ἰδοὺ τὰ μᾶλλον λοιπὸν τελεσφόρα πρὸς ἐπίτευξιν τῶν ἀνωτέρω μέτρα προτείνονται διὰ τοῦ ὑποβαλλομένου Νομοσχεδίου τὰ ἑξῆς·

α.) Ἡ σύστασις ταμείων ἐν τε Κωνσταντινουπόλει καὶ Ἀλεξανδρείᾳ, ὁμοίων πρὸς τὰ ἐν τῇ ἡμεδαπῇ ἐπαρχιακὰ ταμεῖα.

β'.) Ἡ δι' ἐπιθέσεως προξενικοῦ ἐνσήμου εἴσπραξις παντὸς προξενικοῦ καὶ ναυτικοῦ τέλους.

Ἐπὶ τῶν δύο τούτων βάσεων στηρίζονται ἅπασαι αἱ ἐπὶ τοῦ Νομοσχεδίου διατάξεις. Καὶ αἱ μὲν πρῶται (ἄρθ. 1—6) ἀφορῶσαι εἰς τὴν ἐγκατάστασιν ταμείων εἰς τὰ μνημονευθέντα κέντρα οὐδεμιᾶς χρήζουσιν ἀναπτύξεως. Ἡ δαπάνη, ἣν συνεπάγεται ἡ ἐκτέλεσις τοῦ Νόμου διά τε τὴν αὔξησιν τοῦ μισθοῦ τοῦ ταμίᾳ ἐν Κωνσταντινουπόλει ἐκ δραχ. 100 κατὰ μῆνα καὶ τὴν προσθήκην τῶν θέσεων ταμίᾳ ἐν Ἀλεξανδρείᾳ, γραφέως καὶ εἰσπρακτόρων ἐν Κωνσταντινουπόλει, συμποσουμένη εἰς δραχ. 9600 ἐτησίως, εἶναι ὅλως ἀσήμαντος ἀπέναντι τοῦ προσδοκωμένου διπλασιασμοῦ τῶν ἐσόδων, ὡς ἀνωτέρω ἐξετέθη. Ἐπὶ δὲ τῶν τελευταίων (ἄρθρ. 7—10), ἀφορωσῶν εἰς τὴν βεβαίωσιν τῶν δημοσίων εἰσοδημάτων, εἰ καὶ κατὰ τὸν ἐν δέοντι συζήτησιν ἐνώπιον τῆς Βουλῆς δοθήσεται πᾶσα διασάφησις, οὐχ ἧττον, δ' ὀλίγων παρατηροῦμεν τὰ ἑξῆς.

Εἰς τὴν διαχείρισιν τῆς δι' ἐνσήμου εἰσπράξεως τῶν τελῶν θέλουσιν ἐφαρμοσθῆ ἐξ ἀναλογίας καὶ ἐφ' ὅσον αἱ ἐξαιρετικαὶ τῆς ὑπηρεσίας ταύτης περιστάσεις τὸ ἐπιτρέπουσιν αἱ αὐταὶ περίπου διατάξεις αἱ ἀφορῶσαι τὸ γραμματόσημον· ἄνευ μεγάλης σκέψεως εἶναι εὔκολον τὸ συμπέρασμα ὅτι ἐκ τῆς τοιαύτης ἐφαρμογῆς τὸ δημόσιον δὲν θὰ ὑφίσταται τοῦ λοιποῦ τὰς σπουδαίας ἐκ τῶν προξενικῶν εἰσπράξεων καθυστερήσεις, αἵτινες, εἴτε ἐκ κακῆς τῶν διαχειριστῶν προαιρέσεως, εἴτε ἐξ ἄλλων λόγων τὸ παρελθὸν συνήθως παρουσιάζονται, ἐκ τοὐναντίου καὶ τὰ εἰσοδήματα θὰ εἰσέρχωνται, καθ' ὃ προκαταβαλλομένης τῆς ἀξίας τοῦ ἐνσήμου ὑπὸ τῶν διαχειριστῶν, πλήρη εἰς τὸ ταμεῖον καὶ σπουδαία εἰς αὐτὰ πρόκειται νὰ ἐπέλθῃ αὔξησις, ἁπλοποιουμένου οὐχ ἧττον κατὰ πολὺ καὶ αὐτοῦ τοῦ λογιστικοῦ.

Ἐπὶ τῶν παραβάσεων κατὰ τὴν ἐφαρμογὴν προβλέπεται διὰ τοῦ ἄρθρου 8 ποινὴ ἴση μὲ τὸ τριπλάσιον τοῦ τέλους, οὗ τινος ἐστερήθη τὸ δημόσιον.

Τελευταῖον κατὰ τὸ ἄρθρον 10 αἱ διατάξεις τῶν ἄρθρων 7 καὶ 8 δύνανται νὰ ἐφαρμοσθῶσι καὶ εἰς τὰς ἀμίσθους προξενικὰς ἀρχάς. Ὁ σκοπὸς τῆς διατάξεως ταύτης ἐξετέθη προηγουμένως, προκειμένου δηλονότι ἡ Κυβέρνησις νὰ ἐξακριβώσῃ τὰ εἰσοδήματα ἀμίσθου τινὸς προξενικῆς περιφερείας, δύναται διὰ Βασ. διατάγματος νὰ ἐπιβάλῃ τὴν ἐφαρμογὴν τῶν εἰρημένων διατάξεων, ὧν ἄμεσον ἀποτέλεσμα θέλει εἶσθαι ἡ ἐν ἐπιγνώσει κρίσις αὐτῆς περὶ τῆς καταλλήλου ἐν τῷ μέλλοντι καταταξεως τῆς προξενικῆς περιφερείας.

Τοιοῦτος ὁ ἐπιδιωκόμενος σκοπὸς διὰ τοῦ νομοσχεδίου· ἀπόκειται ἐπομένως εἰς τὴν Βουλὴν καὶ συνιστῶμεν εἰς αὐτὴν νὰ ἐπιταχύνῃ τὴν παραδοχήν του.

Ἐν Ἀθήναις τὴν 30 Μαΐου 1873.

Οἱ ὑπουργοὶ

Τῶν Ἐξωτερικῶν — Τῶν Οἰκονομικῶν

Ε. ΔΕΛΙΓΕΩΡΓΗΣ. — Δ. ΧΡΗΣΤΙΔΗΣ.»

« ΣΧΕΔΙΟΝ ΝΟΜΟΥ

Περὶ ἐγκαταστάσεως ταμιακῶν ἀρχῶν παρὰ τοῖς Γενικοῖς Προξενείοις Κωνσταντινουπόλεως καὶ Ἀλεξανδρείας καὶ περὶ τῆς δι' ἐνσήμου εἰσπράξεως τῶν τελῶν.

Ἄρθρον 1.

Παρὰ τῷ Ἐμπορικῷ Γραφείῳ τῆς ἐν Κωνσταντινουπόλει Πρεσβείας καὶ παρὰ τῷ Γενικῷ Προξενείῳ Ἀλεξανδρείας συνιστῶνται ταμεῖα, ἐξομοιούμενα μὲ τὰ ἐπαρχιακὰ ταμεῖα τοῦ Κράτους καὶ ὑπαγόμενα εἰς τὴν δικαιοδοσίαν τοῦ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν ὑπουργοῦ.

Ἄρθρον 2.

Τὸ προσωπικὸν τῶν ἀνωτέρω ταμείων ὁρίζεται ὡς ἑξῆς·

Παρὰ τῷ Ἐμπορικῷ Γραφείῳ

Εἷς ταμίας μὲ βαθμὸν ἐπαρχιακοῦ ταμία α. τάξεως,

Εἷς ὑποταμίας παρὰ τῷ Ναυτιλιακῷ τμήματι μὲ βαθμὸν ταμία γ'. τάξεως,

Εἷς γραφεὺς α. τάξεως.

Παρὰ τῷ γενικῷ προξενείῳ Ἀλεξανδρείας·

Εἷς ταμίας μὲ βαθμὸν ἐπαρχιακοῦ ταμία β'. τάξεως·

Οἱ ἀνωτέρω ὑπάλληλοι διορίζονται καὶ παύονται διὰ Βασιλικοῦ διατάγματος, προτάσει τῶν ἐπὶ τῶν Ἐξωτερικῶν καὶ τῶν Οἰκονομικῶν ὑπουργῶν.

Παρὰ τοῖς εἰρημένοις ταμείοις ὑπάρχουν προσέτι καὶ εἰσπράκτορες, ὧν ὁ ἀριθμὸς ὁρίζεται διὰ Βασιλικοῦ Διατάγματος, διορίζονται δὲ προτάσει τῶν ταμιῶν, οἵτινες εὐθύνονται προσωπικῶς ἀπέναντι τοῦ δημοσίου, κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ νόμου περὶ δημοσίου λογιστικοῦ.

Ἄρθρον 3

Αἱ ἀποδοχαὶ τοῦ ἀνωτέρω προσωπικοῦ κανονίζονται ὡς ἀκολούθως.

Ὁ ταμίας παρὰ τῷ Ἐμπορικῷ Γραφείῳ λαμβάνει
κατὰ μῆνα δραχ..... 500

Ὁ παρ' αὐτῷ γραφεὺς δρ..... 200

'Ο ὑποταμίας παρὰ τῷ ναυτλ. τμήματι δρ. 250
'Ο Ταμίας ἐν 'Αλεξανδρείᾳ δρ. 450
Ἕκαστος εἰσπράκτωρ δρ. 50

Εἰς τοὺς ταμίας καὶ εἰς τοὺς εἰσπράκτορας ἀνήκουσι τὰ κεκανονισμένα ποσοστὰ κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ νόμου ΣΞΔ'. περὶ συστάσεως ταμείων.

Ἐκ τοῦ πέμπτου τῶν ἐκκαθαριζομένων ποσοστῶν ἐπὶ τῶν εἰσπράξεων τοῦ παρὰ τῷ ἐμπορικῷ γραφείῳ ταμείου τὰ μὲν δύο τρίτα ἀνήκουσιν εἰς τὸν ταμίαν, τὸ δὲ ὑπόλοιπον τρίτον εἰς τὸν ὑποταμίαν.

Οἱ ταμίαι ἐνοικοῦσι καὶ ἐναποκοῦσι τὰ καθήκοντα αὐτῶν ἐντὸς τῶν προξενικῶν καταστημάτων ἄνευ βάρους ἐνοικίου,

Ἄρθρον 4.

Οἱ κατὰ τὸν παρόντα νόμον διοριζόμενοι ταμίαι καὶ εἰσπράκτορες ὑποβάλλονται εἰς ἐγγυοδοσίαν κατὰ τοὺς ὁρισμοὺς τοῦ νόμου ὑπὸ στοιχ. ΣΞΔ'. περὶ συστάσεως ταμείων.

Ἄρθρον 5.

Βασιλικὸν Διάταγμα θέλει κανονίσει εἰδικώτερον τὰ περὶ δικαιοδοσίας, καθηκόντων καὶ εὐθύνης τῶν ὑπολόγων τῶν κατὰ τὸν παρόντα νόμον συστανομένων ταμείων, ὡς καὶ τὰς σχέσεις αὐτῶν μὲ τὰς προξενικὰς ἢ ἄλλας ἀρχάς.

Ἄρθρον 6.

Μετὰ τὴν ἐγκαθίδρυσιν τοῦ κατὰ τὸν παρόντα νόμον διορισθησομένου προσωπικοῦ καταργοῦνται αἱ θέσεις τοῦ μέχρι τοῦδε ἐκπληροῦντος χρέη ταμία παρὰ τῷ Ἐμπορικῷ Γραφείῳ γραμματέως Α'. τάξεως καὶ τοῦ παρὰ τῷ Ναυτιλικῷ τμήματι γραμματέως Β'. τάξεως.

Ἄρθρον 7.

Τὰ περὶ τῶν ἐμμίσθων προξενικῶν ἀρχῶν ἐκκαθαριζόμενα προξενικὰ καὶ ναυτιλιακὰ τέλη εἰσπράττονται δι' ἐπιθέσεως ἐνσήμου (Timbre) ἀξίας ἴσης πρὸς τὸ εἰσπρακτέον τέλος.

Διὰ Βασιλικοῦ Διατάγματος θέλουσι κανονισθῆ τὰ περὶ τοῦ προξενικοῦ ἐνσήμου, ἤτοι τοῦ σχήματος, τῆς διαιρέσεως τῶν κλάσεων αὐτοῦ, τοῦ ἐλέγχου τῆς ἐκτυπώσεως, τοῦ τρόπου τῆς διαγραφῆς καὶ παντὸς ὅ,τι ἀφορᾷ εἰς τὴν ἐφαρμογὴν αὐτοῦ.

Ἄρθρον 8.

Αἱ παραβάσεις τῶν νόμων ΧΑ'. καὶ ΧΓ'. τῆς 3 Μαΐου καὶ 27 Ἰουλίου 1860 περὶ προξενικῶν καὶ ναυτικῶν τελῶν τιμωροῦνται διὰ πρόστιμου ἴσου πρὸς τὸ τριπλάσιον τοῦ τέλους, οὗτινος ἐστερήθη τὸ δημόσιον.

Ἄρθρον 9.

Ὁ χρόνος ἀπὸ τοῦ ὁποίου ἐμβαίνει εἰς ἐνέργειαν ὁ παρὼν νόμος ὁρισθήσεται διὰ Βασιλικοῦ διατάγματος· ἀπὸ τῆς ἡμέρας ταύτης πᾶσα διάταξις ἀντιβαίνουσα εἰς αὐτὸν ἀκυροῦται.

Ἄρθρον 10.

Ἡ ἐφαρμογὴ τῶν διατάξεων τῶν ἄρθ. 7 καὶ 8 δύναται νὰ ἐπεκταθῇ διὰ Βασιλικοῦ Διατάγματος καὶ εἰς τὰς ἐπιχορηγουμένας ἀμίσθους προξενικὰς ἀρχάς.

Οἱ ὑπουργοὶ

τῶν Ἐξωτερικῶν — τῶν Οἰκονομικῶν
Ε. ΔΕΛΗΓΕΩΡΓΗΣ. — Δ. ΧΡΗΣΤΙΔΗΣ.»

« ΕΚΘΕΣΙΣ ΑΙΤΙΟΛΟΓΙΚΗ

ἐπὶ τοῦ νομοσχεδίου περὶ ἀποταμιεύσεως σιτηρῶν ἐν Λευκάδι καὶ Ἰθάκῃ

Πρὸς τὴν Βουλήν.

Ἡ Ἰθάκη καὶ ὡς ἐκ τῆς ναυτιλίας της καὶ ὡς ἔχουσα εἰς τὴν ἀλλοδαπὴν πολλὰ τέκνα της ἐμπορευόμενα, κομίζει σιτηρά, τὰ ὁποῖα ὅμως ἀναγκάζεται, ἐλλείψει ἀποταμιευτικῆς εὐκολίας, νὰ φυγαδεύῃ μὲ προφανῆ βλάβην τοῦ τόπου καὶ τῶν συμφερόντων τοῦ ἐμπορίου καὶ τῆς ναυτιλίας της. Εἰς τὴν Λευκάδα ἀφ' ἑτέρου ἐπετράπη κατὰ τὸ 1865 ἡ ἀποταμίευσις σιτηρῶν μόνον διὰ διαταγῆς, ἐνῷ πρὸς τοιαύτην εὐκολίαν ἀπαιτεῖται νόμος.

Ὅθεν καὶ διὰ νὰ νομοθετηθῇ ἡ ἐν Λευκάδι ἀποταμίευσις καὶ διὰ νὰ χορηγηθῇ εὐκολία εἰς τὴν Ἰθάκην, ἔξωθεν λαμβάνουσαν τὰ ἀναγκαιοῦντα σιτηρά, λαμβάνω τὴν τιμὴν νὰ ἐπικαλεσθῶ τῆς Βουλῆς τὴν ἔγκρισιν ὑπὲρ τοῦ ὑποβαλλομένου εἰς τὴν ἐπιψήφισιν της Νομοσχεδίου.

'Εν 'Αθήναις 36 Μαΐου 1873.

Ὁ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν ὑπουργὸς Βουλευτὴς Σύρου
Δ. ΧΡΗΣΤΙΔΗΣ»

« ΝΟΜΟΣΧΕΔΙΟΝ

Περὶ ἀποταμιεύσεως σιτηρῶν ἐν Λευκάδι καὶ Ἰθάκῃ

Ἄρθρον μόνον.

Ἡ ἀποταμίευσις σιτηρῶν ἐπιτρέπεται καὶ εἰς τὰ τελωνεῖα Λευκάδος καὶ Ἰθάκης.

'Εν 'Αθήναις 30 Μαΐου 1873.

Ὁ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν ὑπουργὸς Βουλευτὴς Σύρου
Δ. ΧΡΗΣΤΙΔΗΣ.»

« ΕΚΘΕΣΙΣ ΑΙΤΙΟΛΟΓΗΤΙΚΗ

τοῦ νομοσχεδίου περὶ αὐξήσεως τῆς τιμῆς τοῦ ἅλατος.

Πρὸς τὴν Βουλήν.

Δύω συστήματα ὡς γνωστὸν ἐπεκράτησαν ἐν Ἑλλάδι ὡς πρὸς τὸν τρόπον τῆς καταναλώσεως τοῦ ἅλατος. Τὸ πρῶτον εἶναι ἡ πώλησις αὐτοῦ εἰς τὰς κεντρικὰς ἀποθήκας, συστημένας παρὰ ταῖς ἁλυκαῖς, ὅπου τὸ ἅλας κατασκευάζεται, καὶ τὸ δεύτερον εἶναι ἡ σύστασις ἀποθηκῶν εἰς ὅλα τὰ κατάλληλα μέρη τῆς καταναλώσεως πρὸς πώλησιν τοῦ ἅλατος ἐπιτοπίως.

Τὸ πρῶτον σύστημα νομοθετηθὲν κατὰ τὸν Αὔγουστον τοῦ 1861, ἀπέτυχεν ἐντελῶς, διότι ἐδέησε νὰ ἐκδοθῇ ἄλλος νόμος, διὰ τοῦ ὁποίου ἀνεβλήθη ἡ τοῦ προηγουμένου ΧΟΘ'. ἰσχὺς ἐπ' ἀόριστον.

Ἀποκρουσθέντος ὑπὸ τοῦ τόπου τοῦ πρώτου συστήματος, ἐφαρμογὴν μόνον τὸ δεύτερον ἔχει· διὸ καὶ οἱ προκάτοχοί μου κατὰ καιροὺς ἐπελήφθησαν τῆς καθιδρύσεως ἁλαταποθηκῶν εἰς διάφορα μέρη, ὅπου ἀνάγκη εἴτε τῆς κτηνοτροφίας, εἴτε τῆς ἐλαιοφυτείας ἀπήτει τὴν σύστασιν ἀποθήκης· ἀπανταχοῦ δὲ εὐλογεῖται τὸ ὄνομα τῆς Κυβερνήσεως, διότι καὶ εἰς τὸν λαὸν πρόχειρος εἶναι ἡ προμήθεια τοῦ ἀναγκαιοῦντος ἅλατος, καὶ ἀπηλλαγμένον τὸ εἶδος ἀπὸ τὴν ὑπερτίμησιν καὶ τὰ ἄλλα βάρη, δι' ὧν ἡ κερδοσκοπία περιβάλλει πάντοτε τὰς ἐπιχειρήσεις της.

Ἀλλὰ τὸ δεύτερον τοῦτο σύστημα, δι' οὗ κατωρθοῦνται τὰ εἰρημένα ὠφέλη, εἶναι δαπανηρόν· διότι καὶ ἔξοδα μεταφορᾶς καὶ ἀποθηκῶν ἐνοίκια ὑπέρτερα καταβάλλονται καὶ ἐκπτώσεις ἄλλαι (φύραι) λαμβάνουσι χώραν, ἐσθ' ὅτε δὲ καὶ ἀπώλειαι ἐκ θαλασσίων δυστυχημάτων, καὶ οὕτως ἐπέρχεται καὶ ἐλάττωσις σπουδαία εἰς τὴν πρόσοδον ἐκ τῶν ἁλάτων. Διὸ ὁ προκάτοχός μου θεωρῶν δίκαιον νὰ συμμεθέξωσιν οἱ καταναλωταὶ τῶν πρὸς πλείονα αὐτῶν εὐκολίαν γενομένων τούτων δαπανῶν, ἐπρότεινε κατὰ τὸν Ἰούνιον τοῦ 1872, διὰ νομοσχεδίου του εἰς τὴν Βουλὴν τὴν κατὰ πέντε μόνον λεπτὰ αὔξησιν τῆς τιμῆς τοῦ ἅλατος, περιλαβὼν εἰς τὴν συνοδεύουσαν τὸ νομοσχέδιόν του τοῦτο αἰτιολογικὴν ἔκθεσίν του καὶ τὴν παρατήρησιν, ὅτι διὰ τῆς αὐξήσεως ταύτης τῆς τιμῆς τοῦ ἅλατος θέλει κατορθωθῇ πλὴν τῶν εἰρημένων καὶ ἕτερον καλόν, ἡ ἀνέγερσις τοὐτέστιν ἀποθηκῶν κεντρικῶν εἰς τὰς ἁλυκὰς εἰς ἐναπόθεσιν ὅλου τοῦ παραγομένου ἅλατος ἐν αὐταῖς, διὰ νὰ μὴ μένῃ εἰς τὸ ὕπαιθρον, ἐκτεθειμένον εἰς τὴν ἀτμοσφαιρικὴν ἐπήρειαν καὶ ἄλλους κινδύνους.

Τὴν πρότασιν αὐτὴν τοῦ προκατόχου μου εἰς τὸ ὑποβαλόμενον νομοσχέδιον περιεχομένην, λαμβάνω τὴν τιμὴν νὰ παρακαλέσω τὴν Βουλήν, ὅπως ἐπιψηφίσῃ, καθὸ ὠφέλιμον διὰ τοὺς ἐκτεθέντας λόγους εἴς τε τὸν λαόν, τοὺς κτηνοτρόφους καὶ τὴν βιομηχανίαν.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 30 Μαΐου 1873.

Ὁ ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν
καὶ βουλευτὴς Σύρου
Δ. ΧΡΗΣΤΙΔΗΣ».

«ΝΟΜΟΣΧΕΔΙΟΝ

Ἄρθρον μόνον.

Ἡ τιμὴ τοῦ διὰ τὴν ἐσωτερικὴν κατανάλωσιν πωλουμένου ἅλατος ὁρίζεται εἰς λεπτὰ δεκαπέντε κατ' ὀκάν.

Ὁ ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν
Δ. ΧΡΗΣΤΙΔΗΣ».

Ἡ Βουλὴ παρεδέχθη ἀκολούθως εἰς ἀ. συζήτησιν κατ' ἀρχήν, ἄρθρον καὶ σύνολον τὸ νομοσχέδιον περὶ παρατάσεως τῆς ἰσχύος τοῦ ΚΗ'. νόμου περὶ ἐλαττώσεως τῶν μισθῶν καὶ ἐπιμισθίων τῶν δημοσίων ὑπαλλήλων.

Ἀπαιτήσαντος εἶτά τινος ἐκ Λακεδαίμονος βουλευτοῦ, ὅπως ὁ ἁρμόδιος ὑπουργὸς δώσῃ πληροφορίας περὶ τῆς καταστάσεως τῆς ὁδοποιΐας, τῆς κατὰ χιλιόμετρον δαπάνης κτλ. ἀπήντησεν ὁ ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν ὑπουργὸς ὅτι εἰσάγων τὸ περὶ ὁδοποιΐας νομοσχέδιον ἔδωκεν ἱκανὰς περὶ τούτου πληροφορίας, θέλει δὲ συμπληρώσει αὐτὰς κατὰ τὴν γενικὴν τοῦ νομοσχεδίου συζήτησιν.

Ἀνεκοινώθη εἶτα ἀναφορὰ τῶν κατοίκων τοῦ δήμου Μυρτουντίων περὶ καταταξέως τοῦ ἐκεῖ εἰρηνοδικείου ἀπὸ Γ'. τάξεως εἰς Β', ἥτις παρεπέμφθη εἰς τὴν ἐπιτροπὴν τῆς Δικαιοσύνης.

Ἤρξατο ἀκολούθως ἡ ἐπὶ τῆς αἰτηθείσης πιστώσεως ἐν τῷ προϋπολογισμῷ τῆς Βουλῆς ὑπὸ τῆς Λογιστικῆς ἐπιτροπῆς.

Ἀναγνωσθέντος τοῦ ἄρθρου Β'. τοῦ κεφ. ΙΑ'. περὶ τῆς βουλευτικῆς ἀποζημιώσεως τῶν βουλευτῶν Ὀλυμπίας καὶ Ἠλείας, μετά τινα συζήτησιν, καθ' ἣν τινες ὑπεστήριξαν αὐτό, ἐπικαλούμενοι προηγουμένην ἀπόφασιν τῆς Βουλῆς ἐπὶ ὁμοίας ὑποθέσεως, ἄλλοι δὲ ἀπέκρουσαν αὐτὸ ὡς ἐναντίον τοῦ Συντάγματος, καὶ ὅτι ἡ ἀπόφασις τῆς Βουλῆς ἦν ὅλως εἰδικὴ μὴ δυναμένη νὰ κα-

ταστῇ κανὼν γενικός, ἡ Βουλὴ παρελέχθη τὴν ἀπαλειψιν τοῦ ἄρθρου Β'.

Ἀναγνωσθέντος δὲ καὶ τοῦ Γ'. ἄρθρου περὶ τῆς βουλευτικῆς ἀποζημιώσεως τοῦ βουλευτοῦ Ι. Σαφάκα, μετά τινα συζήτησιν ἐπρότεινέ τις τὸ ἀπαράδεκτον.

Γενομένης δὲ ψηφοφορίας κατ' ὀνομαστικὴν κλῆσιν ὑπὸ τὴν ἐπιτήρησιν τῶν ψηφολεκτῶν Δ. Σαρρηγιάννη καὶ Γ. Μαλέα, ἡ Βουλὴ δὲν εὑρέθη ἐν ἀπαρτίᾳ, ψηφισάντων ἐν ὅλῳ, 61.

Μεθ' ὃ ὁ Πρόεδρος ἔλυσε τὴν συνεδρίασιν περὶ ὥραν 12 τῆς μεσημβρίας.

Ὁ Πρόεδρος
ΙΩ. Ν. ΔΕΛΗΓΙΑΝΝΗΣ.

Οἱ Γραμματεῖς
Φίλ. Βαρβογλης.
Λεων. Βούλγαρης.

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ ΛΑ'.

Τῆς 31 *Μαΐου* 1873.

Ἀπαρτίας γενομένης περὶ ὥραν 9 π. μ. ἀνεγνώσθησαν τὰ πρακτικὰ τῆς προτεραίας καὶ ἐνεκρίθησαν.

Ἀνήγγειλεν ἀκολούθως ὁ πρόεδρος ὅτι ἡ μεγάλη τῆς Βουλῆς πρεσβεία παρουσιασθεῖσα εἰς τὴν Α. Μ. τὸν Βατιλέα ἐνεχείρισε τὴν εἰς τὸν Βασιλικὸν λόγον ἀπάντησιν, τὴν ὑπὸ τῆς Βουλῆς ἐπιψηφισθεῖσαν. Ὁ δὲ Βασιλεὺς ἀντεφώνησεν οὕτως.

« Λίαν εὐχαρίστως ἤκουσα ἐκ τῆς ἀναγνώσεως τῆς ἀπαντήσεως τὰς κρίσεις τῆς Βουλῆς ἐπὶ τῶν σπουδαίων ἀντικειμένων, περὶ ὧν θέλει ἀποφανθῇ κατὰ τὴν παροῦσαν Σύνοδον. Εἶμαι δὲ βέβαιος, ὅτι συντόνως περὶ αὐτὰ θέλει ἐνασχοληθῇ χάριν τοῦ κοινοῦ συμφέροντος.»

Κατόπιν ὑπεβλήθησαν ὑπὸ τῶν ἁρμοδίων ἐπιτροπῶν αἱ ἐκθέσεις ἐπὶ τῆς Γενικῆς Πιστωτικῆς Τραπέζης τῆς Ἑλλάδος καὶ τοῦ ἀπὸ Πόρτο-Φάφτη μέχρι Πρεβέζης σιδηροδρόμου. Αἱ ἐκθέσεις αὗται ἀναγνωσθεῖσαι παρεπέμφθησαν εἰς τύπωσιν. Ἔχουσι δὲ οὕτω.

«Πρὸς τὴν Βουλήν.

Αἱ ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν καὶ τῶν Οἰκονομικῶν ἐπιτροπαὶ τῆς Βουλῆς, συγκείμεναι ἐκ τῶν κάτωθι ὑπογεγραμμένων μελῶν, συνελθοῦσαι ἀπὸ κοινοῦ ἐν τῷ ὡρισμένῳ τοῦ Βουλευτηρίου δωματίῳ καὶ ἐπεξεργασθεῖσαι μετ' ἐπιστασίας τὸ ἀπὸ 23 Μαΐου ε. ε. νομοσχέδιον περὶ ἐγκρίσεως τῶν μετὰ τῆς Γενικῆς Πιστωτικῆς Τραπέζης τῆς Ἑλλάδος ἀπὸ 2 9βρίου 1872 καὶ 17 Μαΐου 1873 συμβάσεων ὡς καὶ τῆς ἀπὸ 18 Μαΐου ὁμοίας μετὰ τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης τῆς Ἑλλάδος, ἐκθέτουσιν, ὅτι α) ἡ ἀπὸ 2 Νοεμβρίου 1872 σύμβασις ἀφορῶσα τὴν Γενικὴν Πιστωτικὴν Τράπεζαν περιλαμβάνει τὸ δικαίωμα τοῦ ἐκδίδειν τραπεζικὰ γραμμάτια ἐπὶ τῷ ὅρῳ τοῦ νὰ καταβάλῃ αὕτη ὁλόκληρον τὸ κεφάλαιον αὐτῆς ἐκ δεκατεσσάρων ἑκατομμυρίων δραχμῶν, νὰ μὴ δύναται νὰ εἰσπράττῃ τόκον πλέον τῶν 7 τοῖς 0|0 καὶ τέλος νὰ χορηγήσῃ τῷ δημοσίῳ ἀνοικτὸν λ|σμὸν ἴσον τῷ πέμπτῳ τοῦ μετοχικοῦ αὐτῆς κεφαλαίου ἐπὶ τόκῳ κατὰ ἓν τοῖς 0|0 κατωτέρῳ τοῦ παρ' αὐτῆς εἰσπραττομένου (ἄρθρ. 13)· β') ἡ ἀπὸ 17 Μαΐου ε. ε. ἑτέρα σύμβασις ἀφορῶσα τὴν αὐτὴν τράπεζαν περιλαμβάνει τροποποίησιν τῶν ἄρθρων 15 καὶ 16 τῆς ἀπὸ 2 Νοεμβρίου προγενεστέρας συμβάσεως, περιορίζουσα τὴν πρὸς τὸ δημόσιον πίστωσιν εἰς δραχμὰς τέσσαρα ἑκατομμύρια καὶ ὁρίζουσα τοὺς τόκους καὶ ἐν ταῖς ἐπαρχίαις τοῦ Ἰονίου Κράτους εἰς ἑπτὰ τοῖς 0|0 μὲ ἀποκλειστικὸν δικαίωμα τῆς κυκλοφορίας τραπεζικῶν γραμματίων μέχρι τοῦ 1891, μὴ ἀποκλειομένης καὶ τῆς ὑφισταμένης Ἰονικῆς Τραπέζης τοῦ δικαιώματος τούτου (ὅρα ἄρθρ. 4 τῆς συμβάσεως ταύτης) καὶ γ') ἡ ἀπὸ 18 Μαΐου τρίτη σύμβασις, συνομολογηθεῖσα μετὰ τῆς ἐθνικῆς Τραπέζης καὶ τῆς κυβερνήσεως, περιέχει τὴν τροποποίησιν τῶν νόμων τοῦ 1843 καὶ 1861 περὶ τῆς ἀποκλειστικῆς κυκλοφορίας τραπεζικῶν γραμματίων, καθ' ἣν ἐπεκτείνεται τὸ ἀποκλειστικὸν δικαίωμα τῆς εἰρημένης Τραπέζης τοῦ νὰ θέτῃ εἰς κυκλοφορίαν τοιαῦτα γραμμάτια καθ' ὅλον τὸ Κράτος, πλὴν τῆς Ἑπτανήσου, ὑπὸ τὸν ὅρον τοῦ νὰ ἔχῃ ἐγκαθιδρυμένα καὶ διατηρῇ 22 τοὐλάχιστον καταστήματα ἐντὸς τῶν ἐπαρχιῶν, πλὴν τῆς Ἑπτανήσου, ἀναδεχομένη 1) τὴν ὑποχρέωσιν ν' ἀνοίξῃ ὑπὲρ τοῦ δημοσίου ἀνοικτὸν λ|σμὸν 3,000,000 φράγκων ἐπὶ τόκῳ ἓξ τοῖς 0|0 ἀντὶ 9 1|2 τοῖς 0|0, ὅπως μέχρι τοῦδε ἐγίνετο. 2) Ἐπίσης τὴν ὑποχρέωσιν τοῦ νὰ πληρωθῇ εἰς αὐτὴν τὸ ἐκ δραχμῶν 6,489,840 χρέος τοῦ δημοσίου μετὰ τῶν δεδουλευμένων τόκων προερχόμενον ἐκ τοῦ δανείου τῶν 9,000,000 φράγκων τοῦ 1869 ἔτους καὶ 3) τὴν ἑτέραν ὑποχρέωσιν τοῦ νὰ συγχωνευθῶσι τρία διάφορα δάνεια εἰς ἓν συμποσούμενον εἰς δραχμὰς 3,850,000. περιοριζομένου τοῦ τόκου ἀπὸ 8 εἰς 7 τοῖς 0|0 κλπ.

Αἱ ἐπιτροπαὶ σκεπτόμεναι ὅτι τῆς συστάσεως Πιστωτικῆς

Τραπέζης οὔσης προφανῶς ὠφελίμου ἐν τῇ κοινωνίᾳ καὶ ὑποσχομένης τὴν παροχὴν χρηματικῶν εὐκολιῶν πρὸς τὸ ἐμπόριον καὶ τὴν βιομηχανίαν, ὁμοφώνως ἀποφαίνονται ὑπὲρ τῆς παραδοχῆς τῆς περὶ ταύτης συμβάσεως. Διεφώνησαν δὲ δύο ἐκ τῶν μελῶν οἱ κ. Ν. Παππαμιχαλόπουλος καὶ Ν. Τζώκρης ὡς πρὸς τὴν χορήγησιν τοῦ προνομίου τῆς ἐκδόσεως καὶ κυκλοφορίας τραπεζικῶν γραμματίων ἐν Ἑπτανήσῳ ἐπὶ τόκῳ 7 τοῖς 0|0, διατεινόμενα ὅτι, τῆς Ἰονικῆς Τραπέζης προσφερομένης δι' ἀναφορᾶς της πρὸς τὴν Κυβέρνησιν νὰ ἐλαττώσῃ τοὺς τόκους πρὸς 6 καὶ 5 τοῖς 0/0, αἱ ἀνάγκαι τῆς κοινωνίας θεραπεύονται οἰκονομικώτερον, ἐὰν χορηγηθῇ τὸ προνόμιον πρὸς αὐτήν· δὲν φαίνεται δὲ οὔτε λυσιτελὲς οὔτε ὀρθὸν καὶ συμφέρον ἐν τῇ κοινωνίᾳ εἰς τὸν αὐτὸν τόπον νὰ ἱδρυθῶσι δύο ἀντίθετα τραπεζικὰ καταστήματα μὲ τὸ προνόμιον καὶ τὸ δικαίωμα τῆς ἐκδόσεως τραπεζικῶν γραμματίων δύο διαφόρων Τραπεζικῶν καταστημάτων, καὶ ἑπομένως προτείνουσιν ἤδη τὸ ἀπαράδεκτον τῆς περὶ χορηγήσεως τοῦ προνομίου τούτου πρὸς τὴν Πιστωτικὴν Τράπεζαν σχετικῆς συμβάσεως, ἑτέρου δὲ μέλους τοῦ κ. Ἰωάννου Παπαζαφειροπούλου ἐπιφυλασσομένου ν' ἀποφανθῇ μετὰ τὰς δοθησομένας ὑπὸ τῆς Κυβερνήσεως διασαφήσεις περὶ τῶν προτάσεων τῆς Ἰονικῆς Τραπέζης. Τὰ δὲ λοιπὰ τῶν ἐπιτροπῶν μέλη σκεπτόμενα ὅτι ἅπασαι αἱ συμβάσεις περιέχουσι διατάξεις συμφερούσας εἰς τε τὸ δημόσιον καὶ τὴν κοινωνίαν, διότι πρόκειται ἐπὶ μικροτέροις τόκοις νὰ τεθῶσιν εἰς κυκλοφορίαν σημαντικὰ κεφάλαια πρὸς ἐξυπηρέτησιν τῶν ἀναγκῶν τῆς κοινωνίας καὶ νὰ εὐκολυνθῶσι διὰ τῶν χορηγητέων πρὸς τὸ δημόσιον δανείων κοινωφελῆ δημόσια ἔργα ὑποσχόμενα μέλλον ἀγαθὸν εἰς τὸν τόπον, ὅτι τῆς Ἰονικῆς Τραπέζης μὴ ἀποκλειομένης ἐπὶ ἴσοις ὅροις ν' ἀποκτήσῃ τὸ προνόμιον τῆς κυκλοφορίας τραπεζικῶν γραμματίων καὶ ἐπὶ τόκῳ ἐλάσσονι τῶν 7 τοῖς 0|0, διότι ἡ πρακειμένη σύμβασις τάττουσα ἀνώτατον ὅρον τοῦ τόκου πρὸς 7 τοῖς 0|0, καὶ ἐπιφυλάττουσα δικαίωμα εἰς τὴν ἰδίαν Τράπεζαν ἀποκτήσεως τοῦ αὐτοῦ προνομίου, δὲν ἀποκλείει τὴν ἐλάττωσιν τοῦ τόκου, ἥτις ἄλλως τε διεπομένη ὑπὸ τοῦ νόμου τῆς προσφορᾶς καὶ τῆς ζητήσεως τῶν κεφαλαίων δὲν δύναται νὰ μείνῃ ἀμετάβλητος καὶ σταθερά, καὶ τέλος ὅτι ὁ τῆς Ἰονικῆς καὶ τῆς Γενικῆς Τραπέζης ἐνδεχόμενος συναγωνισμός, δυνάμενος νὰ συντελέσῃ εἰς πλειοτέραν ἐξυπηρέτησιν τῶν κοινωνικῶν ἀναγκῶν, δὲν περιέχει τι τὸ δυνάμενον νὰ δικαιολογήσῃ τὴν ἀπαγόρευσιν, ἀποφαίνονται περὶ τῆς καθ' ὁλοκληρίαν παραδοχῆς καὶ

ἐπιψηφίσεως τῶν εἰρημένων συμβάσεων καὶ τῶν περιεχομένων ἐν αὐτοῖς ἄρθρων.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 29 Μαΐου 1873.

Ὁ Πρόεδρος — Ὁ εἰσηγητὴς

ΑΝ. ΓΕΩΡΓΑΝΤΑΣ. — Α. Δημητριάδης.

Τὰ μέλη

Ι. Γ. Ἀνδρίτσου. Ι. Δ. Τζιώτης, Ε. Πεταλᾶς, Ι. Μαυρομιχάλης, Ν. Παππαμιχαλόπουλος, Γ. Μαυρομαρᾶς, Εὐς. Δ. Ἡλιόπουλος, Δ. Ζέγγελης, Χαρ. Κανελλόπουλος, Ἀρ. Μεντσελόπουλος. Ν. Δ. Τζώκρης, Στ. Στεφανόπουλος, Σπ. Ζερβός».

«Πρὸς τὴν Βουλήν.

Αἱ ἐπιτροπαὶ τῶν Ἐσωτερικῶν καὶ Οἰκονομικῶν λαβοῦσαι ὑπ' ὄψιν τὴν ὑποβληθεῖσαν σύμβασιν περὶ κατασκευῆς σιδηροδρόμου ἀπὸ Πόρτο-Ῥάφτι τῆς Ἀττικῆς μέχρι Πατρῶν καὶ Ῥίου καὶ ἀπὸ Ἀντιρρίου μέχρι τῆς ἀντικρὺ τῆς Πρεβέζης ἀκτῆς, καὶ ἐκτιμήσασαι τὴν ὑπὸ τοῦ προέδρου τῆς Κυβερνήσεως καὶ ὑπουργοῦ τῶν Ἐσωτερικῶν γενομένην εἰσήγησιν.

Παρατηροῦσιν ὅτι ἡ εὐκολία καὶ ἡ ταχύτης τῆς συγκοινωνίας ἀναμφισβητήτως προάγει τὰ ἔθνη ὑφ' ὅλας τὰς ἐπόψεις· ὁ προκείμενος ὅμως σιδηρόδρομος ἔχει προσέτι δι' ἡμᾶς καὶ τοῦτο τὸ πλεονέκτημα, ὅτι συνδέει ἐν τῷ τόπῳ ἡμῶν τὴν Δύσιν μετὰ τῆς Ἀνατολῆς. Ἂν δὲ διὰ τῆς συμβάσεως ὑποβαλλώμεθα εἰς ὑποχρεώσεις καὶ παραχωρήσεις σπουδαίας, ἄλλως τε ἀναποφεύκτους διὰ τὴν γεωγραφικὴν κατάστασιν τοῦ τόπου μας, δὲν πρέπει νὰ ἐπηρεασθῶμεν ἐκ τούτου, καθόσον αἱ παραχωρήσεις αὗται πρέπει μᾶλλον νὰ θεωρηθῶσιν ὡς κεφάλαιον παραγωγικόν, λαμβανομένων ὑπ' ὄψιν τῶν ἀμέσων καὶ ἐμμέσων ὠφελειῶν, τὰς ὁποίας ἡ πραγματοποίησις τοῦ ἔργου ἐγγυᾶται.

Ἑπομένως αἱ ἐπιτροπαὶ συνιστῶσι τὴν ἔγκρισιν καὶ ἐπικύρωσιν, κατὰ τὸ ὑποβληθὲν νομοσχέδιον, τῆς προκειμένης συμβάσεως.

Ἐν Ἀθήναις, Τὴν 30 Μαΐου 1873.

Ὁ πρόεδρος

ΑΝΤ. ΓΕΩΡΓΑΝΤΑΣ.

Τὰ μέλη

Χ. Κανελλόπουλος. Γρ. Μ. Μαυρομαρᾶς, Ἀρ. Μεντζελόπουλος, Ἀναστ. Δημητριάδης, Ἰω. Γ. Ἀνδρίτσου, Στ. Στεφανόπουλος, Δ. Γ. Ζέγγελης, Ἰω. Τζιώτης, Ε. Πεταλλᾶς.

Ὁ εἰσηγητὴς

Εὐς. Ἡλιόπουλος».

Ἤρξατο εἶτα ἡ εἰς β'. ἀνάγνωσιν συζήτησις ἐπὶ τοῦ νομοσχεδίου περὶ παρατάσεως τῆς ἰσχύος τοῦ ΚΗ'. Νόμου περὶ ἐλαττώσεως τῶν μισθῶν καὶ ἐπιμισθίων τῶν δημοσίων ὑπαλλήλων.

Λαβὼν τὸ λόγον εἷς τῶν βουλευτῶν Πυλίας, εἶπεν ὅτι δέον νὰ ληφθῇ πρόνοια περὶ βελτιώσεως τῆς καταστάσεως τῶν ὑπαλλήλων ἐν γένει καὶ ἰδίᾳ τῶν δικαστικῶν, διότι ἡ μόρφωσις καὶ ἡ ἀπὸ πάσης κοινωνικῆς μερίμνης ἀνακούρισις τῆς ὑπαλληλίας ἐπιφέρει τὴν καλὴν διοίκησιν· ἡ ἀμοιβὴ αὐτῶν δέον νὰ αὐξήσῃ ἀναλόγως τῶν κοινωνικῶν ἀναγκῶν. Ἐὰν ἡ πολιτεία ἐξακολουθήσῃ παρέχουσα τοιοῦτον ὀλίσχρον μισθόν, φόβος ἐπίκειται μὴ ἀπομακρυνθῶσι τῆς ὑπηρεσίας πάντες οἱ ἱκανοὶ ὑπάλληλοι. Καθήκον ἔχει ἑπομένως μεριμνῶσα περὶ τῆς ἐαυτῆς τύχης νὰ στρέψῃ πρὸς ἑαυτὴν πᾶσαν ἱκανότητα οὐχὶ αὐξάνουσα τὴν μισθοδοσίαν, ἀλλ' ἀπονέμουσα τὴν τακτικὴν μισθοδοσίαν τῶν ὑπαλλήλων, καὶ ταύτην οὐχὶ ἀπὸ τῆς ἀρχῆς τοῦ ἔτους, ἀλλ' ἀπὸ τῆς 1 Ἰουνίου τ. ε. ἀφοῦ μάλιστα κατὰ τὸν ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν ὑπουργὸν τὸ ἔτος τοῦτο παρουσιάζει πλεόνασμα καὶ προμηνύεται αἴσιον τὸ οἰκονομικὸν μέλλον τῆς χώρας.

Ἀπήντησεν ὁ πρωθυπουργός, ὅτι ἀναγνωρίζει μὲν τὴν ὀρθότητα τῶν παρατηρήσεων τοῦ προλαλήσαντος καὶ παραδέχεται, ὅτι ἡ διοίκησις δεῖται πολλῶν μεταρρυθμίσεων καὶ βελτιώσεων, ἀλλ' ἡ παροῦσα στιγμὴ δὲν εἶναι κατάλληλος πρὸς τοιοῦτον ἔργον. Τὰ ἰσοζύγια τῶν προϋπολογισμῶν τὰ ἐμπεδραζόμενα ἐπὶ μόνον τῶν διοικητικῶν μέτρων, δὲν πρέπει νὰ παρενθαρρύνωσί τινα πρὸς τοιαύτας μεταρρυθμίσεις. Τὰ οἰκονομικὰ συναυξάνουσι μετὰ τοῦ πλούτου τοῦ λαοῦ, ὅταν δὲ ὁ κοινωνικὸς πλοῦτος ἀπαλλαπτόμενος τῶν δεσμῶν του προάγεται ὁσημέραι, τότε συμπροάγεται ἀληθῶς ὁ ὑγιὴς πλοῦτος, καὶ, τότε μόνον ἀνοίγεται ἐλεύθερον τὸ στάδιον πρὸς τὴν βελτίωσιν καὶ διόρθωσιν τῶν ὑπαλλήλων. Τὴν ἰσορροπίαν ἐν τῷ προϋπολογισμῷ ἠδυνήθησαν νὰ φέρωσι διὰ μελέτης καὶ προσβολῆς ἐρριζομένων ἰδεῶν, ταύτην δὲ ἀσύμφορον εἶναι νὰ καταστρέψωσιν ἅμα τῇ γενέσει καὶ τῇ ἀναπτύξει της διὰ τοιούτων προτάσεων, ἀφοῦ τὸ μέτρον τῆς ἐλαττώσεως προσκαίρως μόνον ἐλήφθη. Ἄλλως δὲ, τριῶν κλάδων διοικήσεως ὑπαρχόντων, δύσκολον εἶναι νὰ ἀπουφανθῇ τις ὑπὲρ τοῦ ἑνὸς αὐτῶν, καὶ ἑπομένως ἡ ἄλλως ἀρίστη αὕτη ἰδέα, συμφέρει καλὰ τὴν παροῦσαν στιγμὴν νὰ ἐγκαταλειφθῇ.

Μετά τινα ἔτι συζήτησιν, καθ' ἣν ἕτεροι, ἐν οἷς καὶ ὁ προαγορεύσας, ἀντέταξαν, ὅτι ἐσφαλμένη ἐστὶν ἡ ἀρχὴ τῆς ῥυθμίσεως τῶν ἐξόδων ἐπὶ τῇ βάσει τῶν ἐσόδων ὅτι ἀναγκαία ἐστὶν ἡ

παραδοχὴ μέτρου ἐπαγγελλομένου τὴν βελτίωσιν τῆς καταστάσεως τῶν ὑπαλλήλων, ἐξ ἧς ἐξαρτᾶται αὐτὴ τῶν οἰκονομικῶν καὶ τῆς διοικήσεως ἡ βελτίωσις, διότι ἀδύνατον κατ' αὐτοὺς νὰ μὴ ἐξευρεθῶσι τριακόσιαι χιλιάδες δραχ. αἵτινες ἐπὶ ἓν ἐξάμηνον ἀπαιτοῦνται, ἐν ἐναντίᾳ δὲ περιπτώσει ὑπεστήριξαν τὴν ἀναβολὴν τῆς γ'. συζητήσεως, μέχρις οὗ ἡ ἐπὶ τοῦ προϋπολογισμοῦ ἐπιτροπὴ πεισθῇ, ὅτι τὸ ποσὸν τοῦτο δὲν εὑρίσκει χώραν ἐν τῷ προϋπολογισμῷ, ἀπήντησεν ὁ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν ὑπουργός, ὅτι μεγίστην μὲν αἰσθάνεται στοργὴν πρὸς τὴν ὑπαλληλίαν, πλὴν οἱ ζητοῦντες τὴν τακτικὴν ἀπονομὴν τῆς μισθοδοσίας αὐτῶν, ἐπὶ ἰσφαλισμένης στηρίζονται βάσεως. Διότι τὸ πλεόνασμα εἶναι προϊὸν οἰκονομιῶν καὶ ἐπινοήσεως μέτρων, ὧν τὴν πλήρη λειτουργίαν καὶ ἐφαρμογὴν ἡ Βουλὴ δέον νὰ περιμένῃ, ἵνα ἀσφαλῶς κρίνῃ ἐκ τῶν ἀποτελεσμάτων. Ὅταν δὲ τὰ μέτρα ταῦτα φέρωσι τὸ παθούμενον ἀποτέλεσμα, καὶ τὰ οἰκονομικὰ ἀνακύψωσιν, οὐχὶ ἐν τοῖς ὕστατοις, ἀλλὰ πρῶτος τὴν πρώτην θὰ ἐξεγείρῃ ὑμῶν ὑπὲρ τῆς βελτιώσεως τῶν ὑπαλλήλων. Πλὴν ἡ Βουλή, τοῦ πρωθυπουργοῦ συναινοῦντος, παραδεχθεῖσα εἰς β'. συζήτησιν τὸ νομοσχέδιον, ἀνέβαλε τὴν ἐπ' αὐτοῦ γ'. συζήτησιν μέχρις οὗ ἡ ἐπὶ τοῦ προϋπολογισμοῦ ἐπιτροπὴ ἐπεξεργασθῇ τὸν προϋπολογισμόν.

Εἰσήχθησαν ἀκολούθως ὑπὸ τοῦ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν ὑπουργοῦ δύω νομοσχέδια περὶ τροποποιήσεως τοῦ νόμου περὶ διανομῆς τῆς ἐθνικῆς γῆς καὶ περὶ τροποποιήσεως τοῦ περὶ ἐμφυτεύσεως ἐπὶ ἐθνικῶν, ἐπισκοπικῶν, ἢ μοναστηριακῶν γαιῶν νόμου. Τὰ νομοσχέδια ταῦτα παραπεμφθέντα εἰς τὴν ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν καὶ τῶν Ἐσωτερικῶν ἐπιτροπὴν ἔχουσιν οὕτω·

«Πρὸς τὴν Βουλήν.

Δύο προκάτοχοι ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν ὑπουργοὶ ὑπέβαλον εἰς τὴν Βουλὴν νομοσχέδια, δι' ὧν ἐτροποποιεῖτο ὅ τε νόμος περὶ διανομῆς καὶ διαθέσεως τῆς ἐθνικῆς γῆς καὶ ὁ περὶ ἐθνικοϊδιοκτήτων φυτειῶν, καὶ ἐξέθεντο ἐν λεπτομερείᾳ τοὺς λόγους, δι' οὓς ἡ ἐκτέλεσις ἀμφοτέρων τῶν νόμων καὶ ἰδίως τοῦ τῆς ἐθνικῆς γῆς ἄνευ τῶν ζητηθεισῶν τροποποιήσεων ἀπέβαινεν ἀνέφικτος, ἀλλὰ τὰ ῥηθέντα νομοσχέδια δὲν ἐσυζητήθησαν οὐδ' ἐψηφίσθησαν παρὰ τῆς Βουλῆς, διότι ὁ καιρὸς ἔλειψεν.

Εἰς τὴν κατάστασιν ταύτην εὑρὼν ἀμφοτέρους τοὺς νόμους καὶ μὴ δυνάμενος νὰ ἐπιτύχω τὴν λύσιν, τὴν ὁποίαν ἐπεδίωκον τὰ δύο νομοσχέδια ἕνεκα τῆς ἀπουσίας τῆς Βουλῆς, ἐπέστησα τὴν προσοχήν μου εἰς δύο τινά.

ά.) Εἰς τὸ νὰ προτρέψω ἐκ παντὸς τρόπου τοὺς κατόχους νὰ δηλώσωσι τὰς εἰσέτι ἀδηλώτους κατοχάς των, καθόσον τὸ ζήτημα τοῦτο ἐθεώρουν πάντοτε σπουδαῖον, καὶ κατ' ἐξαίρεσιν κοινωνικόν, καὶ διὰ τοῦτο, παρουσιασθείσης τῆς εὐκαιρίας, ἐπροσπάθησα μὲ πάντα τρόπον νὰ λυθῇ ὑπὲρ τῶν κατόχων, καὶ

β'.) Εἰς τὸ νὰ φροντίσω, ὅπως συμπληρωθῇ ἡ ἐκτίμησις τῶν γαιῶν, ἥτις εἰς τὰς πλείστας ἐπαρχίας εἶχεν ἐνεργηθῇ κατὰ μέρος μόνον καὶ εἰς τὰς λοιπὰς οὐδόλως. Ἀμφότεραι αἱ προκαταρκτικαὶ αὗται ἐργασίαι καὶ μάλιστα ἡ τῆς ἐκτιμήσεως ἦσαν ἀπαραίτητοι καὶ ἀλληλένδετοι, διότι ἡ πρόοδος τῶν δηλώσεων ἐξήρτητο ἀπὸ τὴν ἐκτίμησιν, καὶ διὰ τοῦτο νομίζω, ὅτι πρὸ πάσης ἄλλης προκαταρκτικῆς ἐργασίας ἔπρεπε νὰ ἐνεργηθῇ.

ά.) Ἡ διαίρεσις τῶν γαιῶν εἰς τοποθεσίας καὶ

β'.) Ἡ ἐκτίμησις· ἡ δὲ δήλωσις δὲν ἔπρεπε νὰ γείνῃ εἰμὴ μετὰ ταῦτα. Ἕνεκα δὲ τῆς καθυστερήσεως τῆς ἐκτιμήσεως εἶναι βέβαιον, ὅτι πολλοὶ κάτοχοι μὲ δισταγμοὺς ἐδήλωσαν τὰς κατοχάς των, καὶ πολλοὶ ἄλλοι ἀπέσχον τοῦ νὰ δηλώσωσι μέχρι τοῦδε, διότι μὴ γνωρίζοντες τὰς τιμὰς δι' ὧν ἔμελλον νὰ ὁρισθῶσιν αἱ γαῖαι ἑκάστης τοποθεσίας, ἐπροτίμησαν νὰ περιμένωσι τὴν περαίωσιν τῆς ἐκτιμήσεως.

Ὅτι ἡ ἐκτίμησις ἐξασκεῖ μεγίστην ἐπιρροὴν ἐπὶ τῶν δηλώσεων ἐβεβαιώθη τρανῶς τελευταίως, καθόσον αἱ πλεῖσται δηλώσεις ἐγένοντο εἰς τὰς ἐπαρχίας ἐκείνας, εἰς ἃς εἶχε περαιωθῇ ἡ πρώτη ἐκτίμησις, καί τοι μὴ οὖσα αὕτη ὁριστικὴ κατὰ τὸν νόμον.

Ἐπειδὴ δὲ οἱ δύο οὗτοι νόμοι ἐσκόπουν κυρίως ν' ἀποκαταστήσωσιν ἰδιοκτήτας τοὺς κατόχους τῶν γαιῶν καὶ τοὺς ἐμφυτευτὰς τῶν ἐθνικοϊδιοκτήτων φυτειῶν, ἔπραξα ὅ,τι ἦτο δυνατὸν διὰ νὰ δώσω πᾶσαν ὥθησιν εἰς τὸ ἀντικείμενον τῆς ἐκτιμήσεως, καὶ ἀφ' ἑτέρου προέτρεψα, ὡς προεῖπον, διὰ παντὸς τρόπου τοὺς κατόχους, ὅπως δηλώσωσιν· ἐκ δὲ τῶν ἐνεργειῶν μου τούτων συνεπληρώθησαν δηλωθεῖσαι μέχρι 31 Δεκεμβρίου 1872

γαῖαι στρέμματα.....	600,000
καὶ φυτεῖαι στρέμματα.....	230,000

Ἐνῷ πρὸ τοῦ Ἰουλίου τὸ ποσὸν τῶν δηλώσεων τῶν γαιῶν εἶχεν ἀνέλθει εἰς στρέμματα 400,000 περίπου, τῶν δὲ φυτειῶν εἰς 150,000 περίπου.

Ἀλλὰ τὴν 31 Δεκεμβρίου ἔληξε καὶ ἡ πέραν τοῦ νόμου δοθεῖσα παρὰ τῶν προκατόχων μου προθεσμία, καὶ τότε εὑρέθην εἰς τὴν πλέον δύσκολον θέσιν, διότι ἔπρεπε ἢ νὰ διατάξω νὰ κλείσωσι τὰ βιβλία τῶν δηλώσεων τῶν κατόχων τῶν γαιῶν καὶ φυτειῶν κατὰ τὸν νόμον, νὰ προσκληθῶσι δὲ οἱ μὲν κάτοχοι νὰ ὑποβάλωσι τὰς δηλώσεις των ἢ νὰ ἐπιτρέψω νὰ ἐξακολουθήσῃ ἡ δήλωσις τῶν κατόχων μέχρι τῆς ἐλεύσεως τῆς Βουλῆς, εἰς ἣν ἀνῆκε ν' ἀποφασίσῃ ὁριστικῶς περὶ πράγματος τοσοῦτον σπουδαίου.

Ἐπροτίμησα τὸ δεύτερον, ἀφοῦ ὑπέβαλον τὴν ὑπόθεσιν εἰς τὴν σκέψιν καὶ ἀπόφασιν τοῦ ὑπουργικοῦ συμβουλίου καὶ ἔλαβον τὴν συναίνεσίν του· ἐπροτίμησα δὲ τὸ δεύτερον τόσῳ μᾶλλον, καθόσον παρετήρησα ὅτι εἰς τὰς τελευταίας ἡμέρας τοῦ Δεκεμβρίου, καθ' ἃς εἶχε κηρυχθῇ, ὅτι λήγει ὁριστικῶς τὸ δικαίωμα τῆς δηλώσεως τῶν κατόχων, συνέρρευσε μέγας ἀριθμὸς κατόχων καὶ ὑπέβαλε δηλώσεις, καὶ τοῦτο μὲ ἔκαμε νὰ πεισθῶ ὅτι ὑπῆρχον καὶ ἕτεροι κάτοχοι, οἵτινες ἕνεκα τῶν ῥηθέντων λόγων καὶ πολλοὶ ἄλλοι ἴσως ἕνεκα ἐλλείψεως χρημάτων ὠπισθοδρόμησαν. Εἶναι μάλιστα ἄξιον παρατηρήσεως, ὅτι τὸ ποσὸν τῶν δηλώσεων εἰς τὸν τελευταῖον τοῦτον μῆνα τοῦ Δεκεμβρίου ἀνῆλθεν εἰς 120,000 στρέμματα· διὰ ταῦτα παρέτεινα τὴν προθεσμίαν τῶν δηλώσεων διὰ τοὺς κατόχους καὶ ἡ κατάστασις αὕτη ἐξακολουθεῖ.

Ἐναπόκειται ἤδη εἰς τὴν Βουλὴν νὰ ὁρίσῃ ὑστάτην προθεσμίαν διὰ τοὺς κατόχους. Ἐπειδὴ δὲ κατὰ τὸν ὥραν ταύτην τοῦ χρόνου καὶ γεωργοὶ καὶ κτηματίαι ἀπορροῦσι χρημάτων, δίκαιον εἶναι νὰ παραταθῇ ἡ προθεσμία αὕτη μέχρι τέλους τοῦ ἔτους 1873.

Ἐπὶ τῶν γενομένων μέχρι τοῦδε δηλώσεων ἐθεώρησα ἀναγκαῖον νὰ γνωρίσωσίς τὴν Βουλὴν, πόση ἔσεται ἡ ἐτησία δόσις τοῦ τιμήματος διὰ νὰ γείνῃ σκέψις, κατὰ προσέγγισιν τοὐλάχιστον, μέχρι τίνος ἡ τροπὴ τῶν ἐθνικῶν γαιῶν καὶ ἐθνικοϊδιοκτήτων φυτειῶν εἰς ἰδιοκτήτους θέλει ἐπηρεάσει τὰς προσόδους τοῦ προϋπολογισμοῦ, καθόσον παύει τοῦ λοιποῦ ἡ πρόσοδος τῆς ἐπικαρπίας ἀντικαθισταμένη διὰ τῶν ἐτησίων δόσεων τοῦ τιμήματος.

Ἂν καὶ τὴν ἐξεύρεσιν τῆς ἐτησίας δόσεως ἐθεώρουν δυσκατόρθωτον ἕνεκα τοῦ τρόπου καθ' ὃν ἡ ἐκτέλεσις τῶν Νόμων δυστυχῶς ἐκανονίσθη, μολαταῦτα δι' ἑνὸς τελευταίου σχεδίου, τὸ ὁποῖον ἐπεφόρτισα τοὺς ἐφόρους καὶ συνέταξαν οὗτοι, κατωρθώθη νὰ λάβωμεν ἓν ἀποτέλεσμα, τὸ ὁποῖον δὲν εἶναι μὲν ἀκριβές, δύναται ὅμως νὰ θεωρηθῇ ὅτι σφάλλεται ἄλλοτε μὲν ὀλιγώτερον καὶ ἄλλοτε πλειότερον κατὰ εἴκοσι τοῖς ἑκατὸν περίπου,

σπαστα καὶ ἀπολύτως ἀναγκαῖα, νὰ παραχωρῶνται ὡς φυτεῖαι.

Εἰσάγων ἀμφότερα τὰ νομοσχέδια εἰς τὴν Βουλήν, παρακαλῶ νὰ ἐπιψηφίσῃ αὐτὰ ὅσον τάχιον.

Ὁ ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν
Δ. ΧΡΗΣΤΙΔΗΣ.»

« ΝΟΜΟΣΧΕΔΙΟΝ

Ἐπὶ τοῦ Νόμου περὶ διανομῆς τῆς ἐθνικῆς γῆς.

Ἄρθρον 1.

Ἡ διὰ τοῦ ἄρθρου 10 τοῦ ΥΛΑ'. νόμου περὶ διανομῆς καὶ διαθέσεως τῶν ἐθνικῶν, τῶν ἐπισκοπικῶν καὶ τῶν εἰς τὰς διαλελυμένας μονὰς ἀνηκουσῶν γαιῶν προθεσμία, παρατείνεται μέχρι τέλους Δεκεμβρίου ε. ε. ἀπὸ δὲ τῆς ἐκθέσεως τοῦ βιβλίου τῶν δηλώσεων κατὰ τὰς διατάξεις τῶν ἄρθρων 12 καὶ 24 τοῦ ἀνωτέρω νόμου, ἄρχονται αἱ ἄλλαι προθεσμίαι, περὶ ὧν διαλαμβάνουσι τὰ ἄρθρα 20 καὶ 26 τοῦ νόμου τούτου.

Αἱ δοθεῖσαι δηλώσεις τῶν κατόχων μετὰ τὴν ἔκπνευσιν τῆς ἑξαμήνου προθεσμίας κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 10 τοῦ μνησθέντος νόμου εἰσὶν ἔγκυροι.

Ἄρθρον 2.

Εἰς τοὺς δηλώσαντας ἐθνικὰς, ἐκκλησιαστικὰς ἢ ἐπισκοπικὰς γαίας, διὰ τὰς ὁποίας ὑπάρχουσιν ἐκκρεμεῖς ἐνώπιον τῶν δικαστηρίων δίκαι, ἐὰν τὸ δημόσιον ἡττηθῇ καὶ αἱ γαῖαι περιέλθωσιν ὁριστικῶς εἰς τρίτους, ἐπιστρέφεται ἀτόκως ἡ προκαταβολὴ καὶ αἱ ἐτήσιαι δόσεις, ὅσας ἐπλήρωσαν εἰς τὸ δημόσιον, καὶ ἀκυροῦνται αἱ χρεωστικαὶ ὁμολογίαι τῶν ὑπολειπομένων δόσεων.

Ἄρθρον 3.

Τὰ ὑπὸ τῶν ἄρθρων 14, 21 καὶ 24 τοῦ νόμου περὶ διανομῆς τῆς ἐθνικῆς γῆς ἀνατεθειμένα εἰς τὸν ἔπαρχον καθήκοντα, ὅπου τοιοῦτος δὲν ὑπάρχει, ἢ ὅταν κωλύηται αὐτός τε καὶ ὁ γραμματεὺς αὐτοῦ ἐκπληροῖ ὁ εἰρηνοδίκης τοῦ τόπου, ἔνθα ἐδρύει ἡ Ἐφορία, ὁ δὲ δήμαρχος τοῦ αὐτοῦ δήμου ἀναπληροῖ τὸν εἰρηνοδίκην εἰς τὴν περίπτωσιν τοῦ ἄρθρου 22, ὅταν ὁ εἰρηνοδίκης ἐκπληροῖ τὰ καθήκοντα τοῦ ἐπάρχου.

Ἄρθρον 4.

Τὰ ἀνακαλυφθησόμενα ἀρχαῖα ἐντὸς τῶν παραχωρουμένων ἐθνικῶν γαιῶν ἀνήκουσιν εἰς τὸ δημόσιον ἄνευ ἀποζημιώσεως τοῦ ἰδιοκτήτου τῆς γῆς.

Ἐὰν δὲ πρόκειται περὶ ἀρχαιοτήτων μὴ μετακινουμένων, ἢ ὧν ἡ μετακίνησις ἤθελεν ἀποβῇ ἐπιβλαβὴς καὶ πολυδάπανος διαλύεται τὸ τῆς παραχωρήσεως συνάλλαγμα, καὶ ἐπιστρέφεται τῷ δηλώσαντι ὑπὸ τοὺς ὅρους τοῦ ἄρθρου 2 τὸ καταβληθὲν τίμημα.

Ἄρθρον 5.

Αἱ ἐντὸς τῶν ἐθνικῶν ἢ ἐκκλησιαστικῶν λειβαδείων ὡς καὶ αἱ πέριξ αὐτῶν γαῖαι, ὅσαι ἀνέκαθεν χρησιμεύουσι διὰ ποιμνιοστάσια καὶ διὰ καλύβας τῶν ποιμένων, δὲν πωλοῦνται.

Ἄρθρον 6.

Αἱ διατάξεις τοῦ ἄρθρου 27 τοῦ ἀπὸ 26 Μαΐου 1835 Νόμου περὶ προικοδοτήσεως τῶν Ἑλληνικῶν οἰκογενειῶν καὶ αἱ διατάξεις τοῦ ἀπὸ 12 8βρίου 1869 ΤΠΣΤ'. Νόμου περὶ παραχωρήσεως ἐθνικῶν οἰκοπέδων καὶ γηπέδων εἰς τοὺς δήμους ἰσχύουσι.

Πᾶσα προλαβοῦσα διάταξις ἀντικειμένη εἰς τὸν παρόντα Νόμον καταργεῖται.

Ὁ ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν
Δ. ΧΡΗΣΤΙΔΗΣ.»

ΝΟΜΟΣΧΕΔΙΟΝ

Περὶ τροποποιήσεως τοῦ περὶ ἐμφυτεύσεων ἐπὶ ἐθνικῶν ἐπισκοπικῶν ἢ μοναστηριακῶν γαιῶν Νόμου.

Ἄρθρον 1.

Ἡ ἐν τῷ ἄρθρῳ 7 τοῦ ΤΠΣΤ'. Νόμου ὁριζομένη τρίμηνος προθεσμία περὶ δηλώσεως τῶν φυτειῶν παρατείνεται μέχρι τέλους Δεκεμβρίου ε. ε. αἱ δὲ δοθεῖσαι δηλώσεις μετὰ τὴν ἔκπνευσιν τῆς τριμήνου προθεσμίας εἰσὶν ἔγκυροι.

Ἡ δίμηνος προθεσμία πρὸς δήλωσιν τῶν ἐνυποθήκων δανειστῶν κατὰ τὸ ἄρθρον 10 τοῦ ἀνωτέρου νόμου λογίζεται μέχρι τέλους Φεβρουαρίου 1874 ἔτους.

Ἄρθρον 2.

Τὰ μέχρι τοῦδε χρησιμεύοντα διὰ τὰς σταφιδαμπέλους ἀλώνια δηλοῦνται καὶ πωλοῦνται ὡς σταφιδάμπελοι.

Ἄρθρον 3.

Εἰς τοὺς δηλώσαντας ἐθνικὰς ἢ ἐκκλησιαστικὰς ἢ ἐπισκοπικὰς φυτείας, διὰ τὰς ὁποίας ὑπάρχουσιν ἐκκρεμεῖς δίκαι ἐνώπιον τῶν δικαστηρίων, ἐὰν τὸ δημόσιον ἡττηθῇ καὶ αἱ γαῖαι περιέλθωσιν ὁριστικῶς εἰς τρίτους, ἐπιστρέφεται ἀτόκως ἡ προκαταβολὴ καὶ αἱ ἐτήσιαι δόσεις, ὅσας ἐπλήρωσαν εἰς τὸ δημόσιον καὶ ἀκυροῦνται αἱ χρεωστικαὶ ὁμολογίαι τῶν ὑπολειπομένων δόσεων.

Ἄρθρον 4.

Τὰ ἀνακαλυφθησόμενα ἀρχαῖα ἐντὸς τῶν παραχωρουμένων φυτειῶν ἀνήκουσιν εἰς τὸ δημόσιον ἄνευ ἀποζημιώσεως τοῦ ἰδιοκτήτου τῆς φυτείας· ἐὰν δὲ πρόκειται περὶ ἀρχαιοτήτων μὴ μετακινουμένων ἢ ὧν ἡ μετακίνησις ἤθελεν ἀποβῆ ἐπιβλαβὴς ἢ πολυδάπανος, διαλύεται τὸ τῆς παραχωρήσεως συνάλλαγμα καὶ ἐπιστρέφεται τῷ δηλώσαντι ὑπὸ τοὺς ὅρους τοῦ ἄρθρου 3 τὸ καταβληθὲν τίμημα.

Πᾶσα προλαβοῦσα διάταξις ἀντικειμένη εἰς τὸν παρόντα Νόμον καταργεῖται.

Ὁ Ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν.
Δ. ΧΡΗΣΤΙΔΗΣ.

Ἤρξατο ἀκολούθως ἡ ἐπὶ τῆς αἰτηθείσης πιστώσεως ὑπό τινων μελῶν τῆς Λογιστικῆς ἐπιτροπῆς ἐν τῷ προϋπολογισμῷ τῆς Βουλῆς συζήτησις.

Ἀναγνωσθέντος τοῦ Γ'. ἄρθρου τοῦ κεφ. ΙΑ'. περὶ τῆς βουλευτικῆς ἀποζημιώσεως τοῦ Ἰωάν. Σαφάκα τῆς Γ'. Συνόδου τῆς Α'. Περιόδου ἔλαβε τὸν λόγον εἰς τῶν ἐκ Καλαβρύτων βουλευτῶν ἀποκρούσας τὴν πίστωσιν. Διότι ὡς ἀποδεικνύεται ἐκ τῶν πρακτικῶν τῆς Γ'. Συνόδου τῆς Α'. Περιόδου ὁ Ι. Σαφάκας ὡς προβιβασθεὶς ἀπὸ λοχαγοῦ εἰς ταγματάρχην εἶχεν ἀπολέσει τὴν βουλευτικὴν ἰδιότητα ἓξ μῆνας πρὸ τῆς ἐνάρξεως τῆς Συνόδου, δι' ἣν ζητεῖται ἡ ἀποζημίωσις.

Μετὰ τὰς ἐξηγήσεις ταύτας ὁ βουλευτὴς Ἰωάν. Σαφάκας ἀπέσυρε τὴν αἴτησίν του.

Ἀνεκοινώθη εἶτα ἀναφορὰ τοῦ Μ. Οἰκονόμου αἰτουμένου συνδρομὴν ὑπὲρ τοῦ ὅσον οὔπω ἐκδιδομένου συγγράμματός του περὶ τοῦ ἀγῶνος τοῦ 1821, ἣν ἡ Βουλὴ παρέπεμψεν εἰς τὴν ἐπὶ τῶν ἀναφορῶν ἐπιτροπήν.

Μεθ' ὃ ὁ Πρόεδρος ἔλυσε τὴν συνεδρίασιν περὶ ὥραν 12 τῆς μεσημβρίας.

Ὁ Πρόεδρος καὶ α. α.
Ὁ Ἀντιπρόεδρος
ΝΙΚΟΛ. ΤΣΩΚΡΗΣ.

Οἱ Γραμματεῖς
Ἰωάν. Μαυρομιχάλης.
Φίλ. Βάρβογλης.

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ ΛΒ'.

Τῆς 1 Ἰουνίου 1873.

Ἀπαρτίας γενομένης περὶ ὥραν 9 π. μ. ἀνεγνώσθησαν τὰ πρακτικὰ τῆς προτεραίας καὶ ἐνεκρίθησαν.

Προέτεινέ τις ἀκολούθως, ὅπως ἡ ἡμερησία διάταξις τυποῦται ἀφ' ἑσπέρας καὶ διανέμεται συντόμως πρὸς τὸν κανονισμὸν τῆς Βουλῆς, ἕτερος δέ τις ὑπεστήριξε τὴν πρότασιν, διότι, ὡς παρετήρησεν ἐν τῷ ἀναρτηθέντι πίνακι περιεχόντο ἀντικείμενα μὴ προσδιορισθέντα ὑπὸ τῆς Βουλῆς.

Ἀνεκοινώθη εἶτα ἀναφορὰ τοῦ κυρίου Θ. Πυλαρινοῦ ὑποβάλλοντος ἑτέραν ἀναφορὰν τῶν ἐν τῇ ἐπαρχίᾳ Πάλλης ἐβραίων μικρᾶς ἀτμοπλοϊκῆς ἑταιρίας μεταξὺ Ληξουρίου καὶ Ἀργοστολίου, ἥτις παρεπέμφθη εἰς τὴν ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν ἐπιτροπήν.

Τοῦ προέδρου ἀναγγείλαντος ὅτι ἀντικείμενον τῆς ἡμερησίας διατάξεως εἶναι ἡ α. ἀνάγνωσις καὶ συζήτησις τοῦ νομοσχεδίου περὶ ἐγκρίσεως συμβάσεως περὶ κατασκευῆς σιδηροδρόμου ἀπὸ Πόρτο-Ράφτι μέχρι Πρεβέζης, ἔλαβε τὸν λόγον εἷς τῶν βουλευτῶν Μέσσης καὶ ὑπεστήριξεν, ὅτι ἡ διάταξις ἡ ὁρίζουσα τὸν μέσον τῆς ταχύτητος ὅρον εἰς 35 στάδια ἀνὰ πᾶσαν ὥραν πρέπει νὰ μεταβληθῇ, ἐὰν τῷ ὄντι ὁ σιδηρόδρομος μέλλῃ νὰ κατασταθῇ διεθνὴς καὶ νὰ μὴ ἐξομοιωθῇ πρὸς τὰς φορτωγίδας ἁμάξας. Ἄλλως ἂς εἴπωσιν ἡμῖν, ὅτι ὁ σιδηρόδρομος γίνεται πρὸς τὴν ἐσωτερικὴν συγκοινωνίαν.

Προσεθήκεν ἕτερος, ὅτι ὁ σιδηρόδρομος οὗτος ὀλίγον μέλλει νὰ ὠφελήσῃ τὸ ἔθνος, ἀφοῦ δὲν ὑπάρχῃ εὔκολος ἡ συγκοινωνία. Ἡ κατασκευὴ ἁμαξιτῶν ὁδῶν συνδεουσῶν τὰς διαφόρους κώμας καὶ χωρία πρὸς τοὺς σταθμοὺς τῶν σιδηροδρόμων πρέπει νὰ προηγηθῇ τῆς κατασκευῆς τοῦ σιδηροδρόμου, διότι ἄνευ αὐτῶν μικρὰ θέλει εἶσθαι ἡ ὠφέλειά του. Τοῦτο δὲ εἶναι τόσῳ μᾶλλον ἀναγκαῖον, ὅσῳ ἐπεψηφίσθη ἤδη ὁ σιδηρόδρομος ἀπὸ Πειραιῶς μέχρι Λαμίας, ὅστις μέλλει νὰ συνδέσῃ τὴν Ἑλλάδα μετὰ τῆς Εὐρώπης. Ἐὰν δὲ ἡ Βουλὴ ἀπορρίψῃ τὴν πρότασιν τῆς ἀναβολῆς, ἐδήλωσεν, ὅτι ὑποστηρίζει τὴν πρότασιν τοῦ προαγορεύσαντος.

Ἐνταῦθα ἐπερωτήσαντος τινός, ἐὰν συμφώνως πρὸς τὰς διατάξεις τῆς συμβάσεως ἡ ἑταιρία κατέβαλε τὴν προκαταβολήν, ἀπήντησεν ὁ ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν ὑπουργός, ὅτι τὸ ἐν τῇ συμβάσει ὁριζόμενον ποσὸν ἐτέθη ὑπὸ τὰς διαταγὰς τῆς Κυβερνήσεως διὰ τῆς Πιστωτικῆς Τραπέζης.

Λαβὼν τὸν λόγον εἷς τῶν βουλευτῶν Μεσολογγίου εἶπεν, ὅτι ὁ σιδηρόδρομος δὲν θέλει μόνον ὠφελήσει τὰς ἐπαρχίας δι' ὧν θέλει διέλθει οὗτος, ἀλλὰ καὶ ἑτέρας περιεχούσας πληθυσμὸν ὑπὲρ τὰς 500 χιλ κατοίκων. Καὶ αὐτοὶ δὲ οἱ ὀρεινοὶ δὲν θέλουσι μείνει μακρὰν τῶν ὠφελημάτων τοῦ σιδηροδρόμου, διότι καθ' ὅλον τὸν χειμῶνα διαμένουσιν εἰς χώρας πεδινὰς καὶ εὐκόλως θὰ μεταφέρωσι τὰ προϊόντα αὐτῶν. Ἀποκρούει δὲ τὴν ἀναβολήν, ὡς τὴν ἀρνησιν αὐτὴν πρὸς τὴν πρόοδον.

Μετά τινα συζήτησιν καθ' ἣν ἄλλοι ἐν οἷς καὶ οἱ προαγορεύσαντες ὑπεστήριξαν τὴν ἀναβολὴν καὶ τὴν μεταβολὴν τοῦ μέσου ὅρου τῆς ταχύτητος, διότι ἄλλως τὸ ζήτημα μεταβάλλεται εἰς ζήτημα ἐσωτερικῆς συγκοινωνίας, ἔτι δὲ καὶ τὴν σύνταξιν τοῦ ἐγγράφου τῶν ὑποχρεώσεων πρὸ τῆς ἐγκρίσεως τῆς συμβάσεως καὶ ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ σιδηροδρόμου Brindisi, ἀπήντησεν ὁ πρωθυπουργός, ὅτι αἱ περὶ ταχύτητος παρατηρήσεις ἐν γένει μὲν δὲν εἶναι ἄτοποι, περίπτωσις ὅμως ἐξ ἀπειρίας μὴ ληφθεῖσα ὑπ' ὄψιν καθιστᾷ ταύτας ἀδίκους. Διότι εἰς τὰ 35 στάδια ἀνὰ πᾶσαν ὥραν δὲν συμπεριλαμβάνονται αἱ διακοπαὶ τῆς κινήσεως, αἵτινες κατ' ἐλάχιστον ὅρον θὰ γίνωνται κατὰ εἰκοσάδα χιλιομέτρων ἀνὰ πᾶσαν ὥραν. Ἑπομένως ὁ μέσος ὅρος τῆς ταχύτητος θὰ ἀνέρχεται εἰς 45 στάδια καὶ πολλάκις εἰς 55 στάδια ἀνὰ πᾶσαν ὥραν. Ἡ Κυβέρνησις ὤφειλε νὰ μὴ παραβλέψῃ μόνον τὸν ἐλάχιστον ὅρον τῆς ταχύτητος ὃν ἡ ἑταιρία δὲν ἠδύνατο νὰ παραβῇ, τὸ συμφέρον δὲ αὐτῆς ἐπιβάλλει τὴν αὔξησιν τῆς ταχύτητος. Οἱ ὅροι τῶν ὑποχρεώσεων ἐπίσης δὲν εἶναι ἀπροσδιόριστοι, διότι ῥητῶς ἀναφέρεται ἐν τῇ συμβάσει, ὅτι θὰ γείνωσιν ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ σιδηροδρόμου Brindisi, ὅστις εἶναι εἷς τῶν πρωτίστων σιδηροδρόμων. Ἡ Κυβέρνησις προέβλεψεν ἔτι καὶ περὶ θεραπείας τῶν ὁδῶν. Ἐὰν δὲ αἱ ὁδοὶ τρέφωσι τὸν σιδηρόδρομον, ὁ σιδηρόδρομος θέλει ἐκδιάσει τὴν κατασκευὴν ὁδῶν.

Ἐν τέλει ἀναπτύξας τὰς βάσεις τῆς συμβάσεως καὶ τὸ μέλλον αὐτοῦ ὡς πρὸς τὸ ἐγχώριον ἡ γενικὸν ἐμπόριον παρεκάλεσε τὴν Βουλὴν νὰ δεχθῇ εἰς ἀ. ἀνάγνωσιν καὶ συζήτησιν τὸ νομοσχέδιον.

Ἀνεγνώσθη ἑπομένως τὸ νομοσχέδιον καὶ ἐγένετο δεκτὸν εἰς ἀ. συζήτησιν.

Ἀνῆλθεν ἀκολούθως τὸ βῆμα ὁ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης ὑπουργὸς, ὅπως ἀπαντήσῃ κατὰ τὴν ἀπόφασιν τῆς Βουλῆς εἰς τὴν ἀπευθυνθεῖσαν αὐτῷ ἐπερώτησιν ἐν τῇ προχθεσινῇ συνεδριάσει

ὑπό τινος τῶν βουλευτῶν Ἀττικῆς περὶ τῶν ἐν Γορτυνίᾳ διορισμῶν καὶ ἐνεργειῶν τῆς Κυβερνήσεως ὡς πρὸς τὴν βουλευτικὴν ἐκλογήν.

Τινῶν δὲ ἀπαιτησάντων, ὅπως ἀναγνωσθῇ εἰς ἀ. ἀνάγνωσιν τὸ νομοσχέδιον περὶ ἐγκρίσεως συμβάσεως τῆς Γενικῆς Πιστωτικῆς Τραπέζης, ἐπειδὴ οὕτως ὁρίζει ἡ ἡμερησία διάταξις, ἀντέταξέ τις, ὅτι δὲν δύναται ἡ Βουλὴ νὰ ἐπιληφθῇ τῆς συζητήσεως αὐτοῦ, καθότι ἐν τῇ προκειμένῃ περιστάσει ἡ ἡμερησία διάταξις δὲν συνετάχθη, ὡς ὁρίζει ὁ κανονισμός.

Τοῦ προεδρεύοντος ἀντιπροέδρου ἐξηγήσαντος, ὅτι ὑπέγραψε τὴν ἡμερησίαν διάταξιν ἐπὶ καλῇ τῇ πίστει τὴν πρωΐαν τῆς αὐτῆς ἡμέρας, μαθὼν ὅτι ὁ Πρόεδρος ἠσθένει, καὶ παρατηρήσαντος, ὅτι ἡ ἡμερησία διάταξις ἔδει ἀφ' ἑσπέρας νὰ ὑπογράφηται, ὡς ὁρίζει ὁ κανονισμὸς τῆς Βουλῆς, ἀντέταξάν τινες, ὅτι συμφώνως πρὸς τὴν ἡμερησίαν διάταξιν ἡ Βουλὴ πρέπει νὰ προβῇ εἰς συζήτησιν, ἕτεροι δὲ ὅτι τοῦτο ἀντίκειται εἰς τὸν κανονισμόν.

Μετὰ μακρὰν καὶ παρατεταμένην συζήτησιν, καθ' ἣν πολλοὶ ἔλαβον ἀλληλοδιαδόχως τὸν λόγον, καὶ ὑπεστήριξαν οἱ μὲν, ὅτι ἔχει καλῶς ἡ ἡμερησία διάταξις, οἱ δὲ, ὅτι ἔδει νὰ ὁρισθῇ ἀφ' ἑσπέρας ὑπό τε τῆς Βουλῆς καὶ τοῦ Προέδρου, ὅτι μόνον μετὰ 24 ὥρας μετὰ τὴν τύπωσιν πρέπει νὰ ἀρχίσῃ ἡ συζήτησις, ἐπρότεινέ τις νὰ ἐρωτηθῇ ἡ Βουλὴ, ἐὰν ἡ ἡμερησία διάταξις συνετάχθη συμφώνως πρὸς τὸν κανονισμόν.

Μετά τινα ἐπ' αὐτῆς συζήτησιν ἐπρότεινεν ἕτερος τὴν ἀναβολὴν τῆς ἐπ' αὐτῆς συζητήσεως καὶ διετύπωσε τὴν ἑξῆς πρότασιν.

« Νὰ ἀναβληθῇ ἡ συζήτησις ἐπὶ τῆς προτάσεως τοῦ κυρίου Κεχαγιᾶ, ἀφορώσης τὴν ἡμερησίαν διάταξιν, ἐὰν συνετάχθη συμφώνως μὲ τὸν κανονισμόν ».

Γενομένης δὲ ψηφοφορίας κατὰ ὀνομαστικὴν κλῆσιν ὑπὸ τὴν ἐπιτήρησιν τῶν ψηφολεκτῶν Κ. Στράτου καὶ Γεωργίου Θωμᾶ, ἡ Βουλὴ ἀπέρριψε τὴν πρότασιν διὰ ψήφων 80 κατὰ 41, κατὰ τὸ ὧδε προσαρτώμενον πρωτόκολλον ψηφοφορίας.

Πρωτόκολλον ψηφοφορίας τῶν κυρίων Βουλευτῶν

ἐπὶ τοῦ ἕξης ζητήματος.

Παραδέχεται ἡ Βουλὴ ν' ἀναβληθῇ ἡ συζήτησις ἐπὶ τῆς προτάσεως τοῦ κ. Κεχαγιᾶ, ἀφαιρώσης τὴν σύνταξιν τῆς ἡμερησίας διατάξεως ἐναντίον τοῦ κανονισμοῦ, ναὶ ἢ ὄχι;

Κωνστ. Θεοδώρου	Γ. Μίλτσης ..... N
Α. Μιχαλόπουλος ..... O	Ἰω. Ζέρβας ..... O
Σπυρ. Λογιωτατίδης	Δ. Βουλπιώτης ..... O
Ἰω. Κυριακὸς	Κ. Γιαλδάσης ..... O
Μ. Καΐρης Ὀρφανὸς ..... O	Δ. Δημητριάδης .....
Νικόλ. Α. Μαυροκορδάτος .. N	Τ. Κουτρουβέλης ..... O
Νικολ. Δ. Τσώκρης ..... N	Κωνστ. Δομβάρδος ..... N
Ἀνδρ. Δανόπουλος ..... N	Νικόλ. Ε. Λούντζης ..... N
Λεων. Βολιάρης	Διον. Κολλοβᾶς ..... N
Δημ. Καλλιφρονᾶς ..... O	Ἰω. Νέγκας ..... N
Σκαρλ. Σούτσος ..... N	Ἀνδρ. Γαΐτας Φωσκάρδης .. N
Ὀθων Μαυρομιχάλης ..... O	Ἀνδρ. Αὐγερινὸς ..... N
Στυλ. Κολιάτσος ..... N	Θ. Δαραλέξης ..... N
Πιρικλῆς Πετράκης ..... ἀρν.	Αὐγερ. Πετραλιᾶς ..... O
Δημ. Ἀράλλης ..... N	Χρ. Στεριόπουλος .....
Ἀθ. Ἰακὼς ..... N	Στέφ. Στεφανόπουλος ..... N
Κ. Στράτος ..... O	Δ. Κατσίνας .....
Δημήτρ. Γρίβας ..... O	Ἀναγν. Δημητρίου .....
Ἰ. Γεροβασάκης ..... O	Δημ. Κλίμακας .....
Χρ. Κατσικογιάννης ..... O	Ἀριστομένης Βαλέττας ..... O
.....	Ἀντ. Λαγκαδᾶς ..... O
.....	Γερ. Βαλλιάνος .....
.....	Βαρβαρίγος Ἠλίλεκας ..... O
.....	Εὐστ. Πεταλλᾶς ..... O
.....	Ἀθαν. Γ. Πετιμεζᾶς .....
.....	Θρ. Α. Ζαΐμης .....
Λεων. Πετροπουλάκης ..... O	Ἀργύρ. Διαμαντόπουλος ..
Κ. Κοσσοβάκος	Ἀθαν. Π. Πετιμεζᾶς .....
Ἰω. Γ. Ἀνδρίτσου ..... O	Γεώργ. Κ. Παπαδαῖος .....
Ἰω. Σαφάκας ..... O	Κωνστ. Φλέσσας ..... O
Ἀριστομ. Λιδωρίκης	Περ. Μαυρομιχάλης .....
Ν. Παπαμιχαλόπουλος ..... N	Σταῦρος Οἰκονομόπουλος .. O
Ἰω. Καπιτσίνης	Ἰω. Τζιώτης ..... O

Γ. Καραβᾶς	Δημ. Ζέγγελης ..... O
Ἀλέξ. Κοντόσταυλος	Ἠλ. Φλέσσας ..... O
Κων. Π. Οἰκονόμου ..... O	Βασίλ. Μπούντουνας ..... O
Ἰω. Χωρεπισκοπίδης	Ἀλέξ. Βάσσος ..... O
Ἰωάννης Ἀντωνιάδης ..... O	Γ. Μαλέας ..... O
Ν. Βασιλάκης τοῦ Ἠλιοῦ ..... N	Γερ. Ζωχιός ..... N
Ἀθαν. Παραμυθιώτης ..... O	Νικ. Παγκράτης .....
Δημ. Λορέντος ..... N	Σπυρ. Ζερβός ..... O
Ἀναστ. Δημητριάδης ..... O	Ἐπ. Δεληγεώργης ..... O
Ἰω. Δεληγιάννης	Σταμ. Μακρῆς ..... O
Ἰω. Ἰωάννου	.....
Γεώρ. Κούστας	.....
Ἀριστ. Μεντζελόπουλος ..... O	.....
Νικόλ. Μηλιαρέσης ..... N	Δ. Κυριακίδης .....
Ἀγαμ. Μεταξᾶς	Γ. Προβελέγιος ..... O
Σπυρ. Μοντεσάντος Μπουλελᾶς O	Ν. Χατζόπουλος ..... O
Μ. Ἰγγλέσης ..... O	Κ. Κρίσπης ..... N
Κοσμ. Πανάρετος	Μιχ. Δαμπράλης .....
Δημ. Ῥαπτάκης ..... N	Μ. Βότσαρης ..... O
Ἀναστ. Βαρβαρίγος ..... N	Ν. Φαρμάκης ..... O
Θ. Θερμογιάννης	Ν. Καναβός ..... O
Δ. Σαρρηγιάννης ..... N	Κ. Εὐθυμιόπουλος .....
Κ. Κατσικόπουλος	Π. Ἰατροῦ ..... O
Γ. Βασιλόπουλος ..... O	Ἀλ. Πετσάλης ..... N
Ν. Λεκκόπουλος ..... O	Ἐπαμ. Βιρβίλης .....
Ἰω. Βαλασόπουλος ..... N	Δημήτριος Σαράβας .....
Ἀναστ. Κορφιωτάκης ..... N	.....
Νικήτας Βαρβιτσιώτης	Ἰω. Μαυρομιχάλης ..... N
Λεων. Μαυρομιχάλης	Πέτρος Μαυρομιχάλης ..... N
Ἀντ. Γεωργαντᾶς	Χ. Κανελλόπουλος ..... O
Γ. Λάππας ..... O	Ἀντ. Οἰκονομόπουλος ..... O
Στ. Βαλαωρίτης ..... O	Ἀγαμ. Χριστόπουλος .....
Ἀγγ. Φ. Καλκάνης ..... O	Πολ. Κωνσταντᾶς ..... N
Ἰωάν. Σ. Χαλκιᾶς	Θεοδ. Ῥωμαῖος ..... N
Ἀρ. Ῥούκης ..... O	Ἀναστ. Τρύφωνας ..... O
Ἀλ. Παπαλουκᾶς ..... O	Ὀθ. Πυλαρινός ..... O
Ἰωάν. Καταζαφειρόπουλος ..	Μιχ. Χαριτάτος ..... O
Χρ. Χριστόπουλος	Διον. Δελλαπόρτας ..... O
Φίλιππος Βάρδογλης ..... N	Γ. Κάγκας ..... O
Ἀριστείδης Σακελλαρόπουλος. O	Εὐθ. Κεχαγιᾶς ..... N

Α. Καραλίβανος	N	Ἰω. Ζαλλώνης	N
Π. Τζαμάλας	O	Γρηγ. Μαυρομαρᾶς	O
Θ. Κανακάρης	O	Σ. Σωτηρόπουλος	
Κύστ. Ἰλιόπουλος	O	Θ. Ἀναστασόπουλος	
Π. Χαλικιόπουλος	O	Γ. Γεωργακόπουλος	N
Ἀρ. Μπουκαούρης		Β. Σκαλτσοδῆμος	
Ἀρ. Κοντογούρης	O	Γ. Στάϊκος	N
Ν. Καράπαυλος		Σταμ. Κορυζῆς	
Ἀθ. Μισυρλῆς		Ἰω. Δροσινός	O
Δημ. Τριγγέτας		Δ. Γ. Βούλγαρης	
Γ. Κόκκινος	O	Θ. Γκίκας	N
Γ. Δελλαπόρτας	O	Θ. Θεοδωράκης	
Ἰω. Δεστούνης	O	Θεμ. Παπακώστας	O
Ἰω. Δουλίδης		Δημ. Τσιριμώκος	
Κ. Ἐπιφανίου	O	Ἰω. Χατζίσκος	N
Δ. Ι. Κουνουπιώτης		Κ. Δυοβουνιώτης	O
Ἀνδρ. Μανοῦσος		Βασ. Ν. Βουδούρης	O
Δημ. Χρηστίδης	O	Δημ. Ν. Κριεζώτης	N
Ν. Σοῦτσος	O	Γεώργ. Τ. Θωμᾶς	O
Κ. Πλατύς	O	Ζήσης Α. Ἰατρός	O
Γ. Μπούμπουλης		Ν. Ἀγγελικάρας	O
Δ. Δρόσος	O	Μιλτ. Κ. Κανάρης	

Γενομένης ἀκολούθως ψηφοφορίας καὶ ἐπὶ τῆς προτάσεως, ἐὰν ἡ ἡμερησία διάταξις συνετάχθη συμφώνως μὲ τὸν κανονισμόν, κατ' ὀνομαστικὴν κλῆσιν ὑπὸ τὴν ἐπιτήρησιν τῶν ψηφολεκτῶν Γ. Θωμᾶ καὶ Χ. Κανελλοπούλου, ἡ Βουλὴ δὲν εὑρέθη ἐν ἀπαρτίᾳ, ψηφοφορησάντων ἐν ὅλῳ 92.

Μεθ' ὃ ὁ πρόεδρος ἀναγγείλας, ὅτι τὰ τῆς ἡμερησίας διατάξεως μένουσιν, ὡς ἔχουσιν, ἔλυσε τὴν συνεδρίασιν περὶ ὥραν 2 μ. μ.

Ὁ Πρόεδρος
ΙΩ. Ν. ΔΕΛΗΓΙΑΝΝΗΣ.

Οἱ Γραμματεῖς
Ι. Μαυρομιχάλης.
Δ. Λοράνδος.

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ ΛΓ'.

Τῆς 2 *Ἰανουαρίου* 1873.

Τῆς Βουλῆς ἐν ἀπαρτίᾳ συνελθούσης περὶ ὥραν 9 Π. Μ. ἀνεγνώσθησαν τὰ πρακτικὰ τῆς προτεραίας καὶ ἐνεκρίθησαν.

Ἀνεκοίνωσεν εἶτα ὁ Πρόεδρος ὅτι τῆς χθεσινῆς συνεδριάσεως λυθείσης ἐλλείψει ἀπαρτίας, τὰ τῆς ἡμερησίας διατάξεως μένουσιν ἐν τῇ αὐτῇ θέσει.

Ἀπαιτήσαντος ἀκολούθως τοῦ ἐξ Ἀττικῆς βουλευτοῦ, ὅπως ὁ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης ὑπουργὸς ἀπαντήσῃ, ὡς ἡ Βουλὴ ἀπεφάσισεν, ἐπὶ τῆς ἐπερωτήσεως αὐτοῦ περὶ τῶν ἐν Γορτυνίᾳ δικαστικῶν ἐνεργειῶν καὶ διορισμῶν, ἀνῆλθε τὸ βῆμα ὁ ὑπουργὸς καὶ εἶπεν, ὅτι ὁ ἀνακριτὴς ἐν τῇ ἐπαρχίᾳ ταύτῃ ἐξέδοτο ἐντάλματα συλλήψεως μὴ ἀκούσας τὴν γνώμην τοῦ εἰσαγγελέως. Ὁ εἰσαγγελεύς, ὡς εἰκός, ἔφερε τὸ ζήτημα εἰς τὸ δικαστικὸν συμβούλιον ὅπερ ἠκύρωσε τὰ ἐντάλματα. Ἐπομένως ὁ ὑπουργὸς διοικητικὴν ἐπιρροὴν ἐξασκῶν ἐπὶ τῶν εἰσαγγελέων, δὲν ἠδύνατο νὰ εἰσέλθῃ εἰς ζητήματα, ὧν μόνος ὁδηγὸς εἶναι τῶν εἰσαγγελέων ἡ συνείδησις. Ὁ διορισμὸς γραμματέως εἰρηνοδικείου ἐγένετο τῇ συστάσει φίλου ἐν ἀγνοίᾳ καὶ καλῇ τῇ πίστει, ἀλλ' ὅτι πληροφορηθεὶς ὅτι κατηγορεῖτο δι' ἁπλοῦν πλημμέλημα ἔσπευσε νὰ ἀπολύσῃ αὐτόν. Ὡς πρὸς τοὺς διορισμοὺς τῶν δύο ἀνακριτῶν, εἶπεν, ὅτι οὐδεὶς φόβος ἐπίκειται ἐκ τοῦ διορισμοῦ αὐτῶν, διότι, ὁ μὲν ἔχει σχέσεις πλειστέρας πρὸς τοὺς φίλους τοῦ ἐπερωτήσαντος, ὁ δὲ συνδέεται συγγενικῶς πρὸς ἀμφοτέρους τοὺς ἐκλογικοὺς συνδυασμούς. Ἀλλ' οὐχ ἧττον ἀνέγνω ἐν τέλει τηλεγράφημα δι' οὗ ἐντέλλεται τῷ εἰσαγγελεῖ ἵνα μὴ ἀποστείλῃ ὡς ἀνακριτὰς τοὺς νεωστὶ διορισθέντας. Ὑπέμνησε δὲ περὶ τῶν δικαιωμάτων τῆς ἐκτελεστικῆς ἐξουσίας λαλῶν, τὴν ἀπάντησιν, ἣν ἔδωκεν ἕτερος ὑπουργὸς εἰς ἀπόλυσιν ἀνωτέρου δικαστικοῦ ὑπαλλήλου, ὅτι τοῦτο εἶναι δικαίωμα τοῦ ὑπουργοῦ, χωρὶς ὅμως νὰ ὑπεννοῇ διὰ τοῦτο, ὅτι τὰ δικαιώματα ταῦτα ὑπεκφεύγουσι τὸν ἔλεγχον.

Μετά τινας ἔτι λεπτομερεστέρας ἐξηγήσεις περὶ τῆς τιμίας ἐκπληρώσεως τοῦ καθήκοντός του, ἀπήντησεν ὁ ἐπὶ τῶν Στρατιωτικῶν ὑπουργὸς, ὅτι ὁ ἐνωματάρχης Ταμβακόπουλος εἶναι ἐπίσης συγγενὴς δύο διαγωνιζομένων προσώπων, ἀλλ' ὅτι προτίθεται νὰ τὸν μεταθέσῃ πρὸς ἄρσιν πάσης ὑποψίας.

Ἀπήντησεν ἐπίσης καὶ ὁ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν ὑπουργὸς ὅτι ἀνακριβὴς εἶναι ὁ ἀριθμὸς τῶν 170 ἀπαριθμητῶν, ὃν ἀνέφερεν ὁ

επερωτήσας. Διότι καθ' ὅλην τὴν ἐπαρχίαν διωρίσθησαν ἀπαριθμηταὶ καὶ ὁπλοφόροι μόλις πεντήκοντα καὶ ἐννέα χάριν τῆς ὑπηρεσίας.

Μετά τινα ἔτι συζήτησιν καθ' ἣν εἷς τῶν βουλευτῶν Οἰτύλου ἐπιχειρήσας νὰ ὑπερασπισθῇ τὴν ἐν προλαβούσῃ συνεδριάσει ὑπαινιχθεῖσαν πολιτικὴν μερίδα ὑπὸ τοῦ πρωθυπουργοῦ ὡς ἁπλήστως ἐξασκήσασαν τὸ δικαίωμα τοῦ παύειν καὶ διορίζειν ἀπέστη τοῦ σκοποῦ, ὡς ἐκ τῶν ἐξηγήσεων τοῦ πρωθυπουργοῦ, ὁ δὲ ἐπερωτήσας ἔδωκε πλειοτέρας ἐξηγήσεις περὶ τῆς φύσεως τῆς ἐπερωτήσεώς του καὶ ὑπερησπίσθη τὴν πολιτικὴν αὐτοῦ μερίδα ἀπὸ τῶν ὑπαινιγμῶν τοῦ κ. πρωθυπουργοῦ, ἀναστὰς ὁ πρωθυπουργὸς ἔδωκεν ἐπίσης ἐξηγήσεις ἐπὶ τῆς ἐννοίας τῶν λεγομένων του καὶ ἐδικαιολόγησε τὴν ἐν τῇ Συνελεύσει διαγωγὴν αὐτοῦ, τὴν θέσιν ἣν εἶχεν ἀπέναντι τῆς πολιτικῆς μερίδος τοῦ ἐπερωτήσαντος καὶ τὴν ἐν ταῖς ἐκλογαῖς τελευταίαν πολιτικήν του. Προσεθηκε δέ, ὅτι οὐδενὸς παραπόνου ἐκφρασθέντος κατὰ τῆς κυβερνήσεως ὡς πρὸς τὰ ἐκλογικά, δὲν ἔχει τὸ δικαίωμα ἠθικῶς τοὐλάχιστον ὁ ἐπερωτήσας νὰ ποιήται λόγον περὶ τῆς διαγωγῆς τῆς κυβερνήσεως ἐν τῇ διεξαγωγῇ τῶν ἐκλογῶν.

Παρελθὼν ἐπὶ τὸ βῆμα ἀκολούθως εἷς τῶν βουλευτῶν Ζακύνθου, ὃν ὑπαινίξατο ὁ τῆς Δικαιοσύνης ὑπουργός, ὅτι ἐδικαιολόγησε τὴν ἀπόλυσιν ἀνωτέρου δικαστικοῦ ὑπαλλήλου ὀχυρωθεὶς ὄπισθεν τοῦ δικαιώματός του ὡς ὑπουργοῦ, εἶπεν ὅτι ἔδωκε μὲν τοιαύτην τινὰ ἀπάντησιν, διότι δὲν τῷ ἀπευθύνθη ἐπερώτησις τακτική. Οὐδέποτε ὅμως ἐπρέσβευσεν, ὅτι ἡ χρῆσις τῶν δικαιωμάτων τούτων διαφεύγει τὸν ἔλεγχον τοῦ κοινοβουλίου. Ἐκ τοὐναντίου διὰ μακρῶν ἀπελογήθη καὶ ὑπὲρ τῶν ἐλαχίστων αὐτοῦ πράξεων εἰς δύο βουλευτικὰς Συνόδους φρονεῖ, ὅτι ἡ μὲν Βουλὴ κατὰ πᾶσαν στάσιν τῆς συνεδριάσεως, καὶ ἐν παντὶ καιρῷ δικαιοῦται νὰ ζητήσῃ λόγον, ὁ δὲ ὑπουργὸς ὀφείλει ἐν οἱᾳδήποτε περιστάσει νὰ δίδῃ λόγον καὶ εὐθύνας. Ἀπέκρουσε δὲ καὶ τὸν ἰσχυρισμὸν τοῦ πρωθυπουργοῦ, ὅτι οὐδὲν παράπονον ἀπευθύνθη κατὰ τῆς κυβερνήσεως ὡς πρὸς τὰς βουλευτικὰς ἐκλογάς.

Ἀνεγνώσθη κατόπιν ἡ ἔκθεσις τῶν οἰκείων ἐπιτροπῶν ἐπὶ τοῦ νομοσχεδίου τῆς ὁδοποιΐας, ἥτις παρεπέμφθη εἰς τύπωσιν καὶ διανομήν, ἔχουσα οὕτω·

«ΕΚΘΕΣΙΣ

τῶν ἐπιτροπῶν ἐπὶ τοῦ νομοσχεδίου περὶ ὁδοποιΐας.

Πρὸς τὴν Βουλήν.

Αἱ ἐπὶ τῶν ἐσωτερικῶν καὶ τῶν οἰκονομικῶν ἐπιτροπαὶ τῆς

Βουλῆς συγκείμεναι ἐκ τῶν κάτωθι ὑπογεγραμμένων μελῶν συνελθοῦσαι ἐν τῷ ὡρισμένῳ τοῦ βουλευτηρίου δωματίῳ καὶ ἐπεξεργασθεῖσαι μετ' ἐπιστασίας τὸ περὶ ὁδοποιΐας ὑποβληθὲν εἰς τὴν ἐπιψήφισιν τῆς Βουλῆς νομοσχέδιον παρὰ τῶν ὑπουργῶν τῶν ἐσωτερικῶν καὶ οἰκονομικῶν ἐκθέτουσιν, ὅτι τὸ νομοσχέδιον τοῦτο εἶναι κατ' ἀρχὴν ἄριστον, διότι διὰ τοῦ συστήματος τὸ ὁποῖον τοῦτο καθιεροῖ θεραπεύθη αἱ ἀναγνωρισμέναι μεγάλαι ἀνάγκαι τοῦ τόπου, καθόσον ἡ ἐλλειψις τῶν τῆς συγκοινωνίας μέσων ἐν Ἑλλάδι εἶναι ἡ μόνη αἰτία ἔνεκα τῆς ὁποίας καὶ ἡ ἠθικὴ παραγωγὴ εὑρίσκεται εἰς στάσιμον κατάστασιν καὶ τὰ διάφορα τοῦ τόπου προϊόντα δὲν δύνανται εὐκόλως καὶ ἐπωφελῶς νὰ μεταβιβασθῶσιν εἰς ἐμπορεύματα καὶ ἡ βιομηχανία ἐπίσης δὲν δύναται νὰ προαχθῇ καὶ ἡ ὑπόληψις τοῦ ἔθνους οὐσιωδῶς καταχρίνεται.

Τινὰ ὅμως ἐκ τῶν ὑπογεγραμμένων μελῶν τῶν ἐπιτροπῶν παρατηροῦντα, ὅτι τὸ μὲν ἄρθρον 2 § 1'. τοῦ νόμου τούτου εἶναι ἐπόμενον νὰ γίνῃ ἀφορμὴ ἀδικημάτων εἰς τοὺς παραδείσους ἰδιοκτησίας τῶν ἀγρῶν ὡς ἐπιτρέπον εἰς τὸν ἐγολάτον νὰ λαμβάνῃ τοὺς ἀναγκαίους εἰς τὴν ὁδοποιΐαν λίθους ἐκ τῆς ἐπιφανείας τῶν ἰδιωτικῶν ἀγρῶν, τὸ δὲ ἄρθρον 4 ἐπιβάλλει νέους φόρους πρὸς τὸν σκοπὸν τῆς ὁδοποιΐας, οἵτινες καθίστανται κατὰ τὴν γνώμην αὐτῶν ἐπαχθεῖς καθόσον ἐκτὸς τῶν ἐπιβληθέντων διὰ τοῦ νόμου τῆς 20 Ἀπριλίου 1867 φόρων, ὧν τὸ ποσὸν ἀνέρχεται εἰς δρχ. 1,000,000 περίπου, προστίθενται καὶ νέοι τοιοῦτοι, ὧν τὸ ποσὸν ἀνέρχεται εἰς 1,755,000 ὡς ἔγγιστα δραχμῶν, ἐπιφυλάσσονται κατὰ τὴν συζήτησιν νὰ ἐπιφέρωσι παρατηρήσεις, ὡς μὴ ἐγκρίνοντες νὰ ἐπιβαρύνωσι τὰς διαφόρους τῆς κοινωνίας τάξεις μὲ τὴν πρόσθηκην τῶν νέων τούτων φόρων.

Προτείνουσιν ἑπομένως αἱ ἐπιτροπαὶ τὴν ἐπιψήφισιν τοῦ νόμου τούτου εὐχόμεναι, ὅπως καταβληθῇ ἐκ μέρους τῆς κυβερνήσεως πᾶσα προσπάθεια πρὸς ταχεῖαν καὶ ἐντελῆ ἐφαρμογὴν αὐτοῦ.

Ἀθήνησι, τῇ 31 Μαΐου 1873.

Ὁ Πρόεδρος — Ὁ Εἰσηγητὴς

ΑΝΤ. ΓΕΩΡΓΑΝΤΑΣ. — ΧΑΡ. ΚΑΝΕΛΛΟΠΟΥΛΟΣ.

Τὰ μέλη

Ε. Πεταλλᾶς, Ἰω. Ἀνδρίτσου, Στ. Στεφανόπουλος, Ἀναστ. Δημητριάδης, Ἰω. Μαυρομιχάλης, Ν. Παπαμιχαλόπουλος, Εὐστ. Ἡλιόπουλος, Γρηγ. Μαυρομαρᾶς, Ἀριστ. Μεντζελόπουλος.

Ἀκολούθως ἡ Βουλὴ παρεδέχθη εἰς β'. ἀνάγνωσιν καὶ συζήτησιν τὸ νομοσχέδιον περὶ ἐγκρίσεως συμβάσεως περὶ κατασκευῆς σιδηροδρόμου ἀπὸ Πόρτο-Ράφτι μέχρι Βουίτσης.

Ἀνεγνώσθη ἑπομένως εἰς ἀ. συζήτησιν τὸ νομοσχέδιον περὶ ἐγκρίσεως συμβάσεων τῆς Γεν. Πιστωτικῆς Τραπέζης, καὶ τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης τῆς Ἑλλάδος.

Ἀγορεύοντος δὲ ἐπὶ τοῦ νομοσχεδίου τούτου ἑνὸς τῶν βουλευτῶν Ζακύνθου, ἡ Βουλὴ, διὰ τὸ προκεχωρηκὸς τῆς ὥρας, ἀνέβαλε τὴν ἐξακολούθησιν τῆς συζητήσεως εἰς τὴν προσεχῆ Δευτέραν.

Ὁ δὲ Πρόεδρος ὑπομνήσας τὴν ἀπόφασιν τῆς Βουλῆς ἐπὶ τῆς ὥρας τῶν συνεδριάσεων, προσθεὶς ὅτι θέλει μένει μέχρι τῆς ὀγδόης, ὅτε θὰ λύῃ τὴν συνεδρίασιν, ἂν μὴ παρῇ ὁ νόμιμος πρὸς ἀπαρτίαν ἀριθμὸς, ἀναγγείλας δὲ ὅτι 1) ἀντικείμενον τῆς ἡμερησίας διατάξεως εἶναι ἡ ἐξακολούθησις τῆς συζητήσεως ἐπὶ τῆς ἀ. ἀναγνώσεως τοῦ νομοσχεδίου περὶ ἐγκρίσεως συμβάσεων μετὰ τῆς Γεν. Πιστωτικῆς Τραπέζης κλ.

2) ἀ. Συζήτησις τοῦ νομοσχεδίου περὶ ἀτμοπλοΐας συγκοινωνίας μεταξὺ τῆς Ἑλλ. Κυβερνήσεως καὶ τῆς Ἑταιρίας Μπάρνς καὶ Μακ-Ἴβερ.

3) γ'. Συζήτησις τοῦ νομοσχεδίου περὶ κατασκευῆς σιδηροδρόμου ἀπὸ Πόρτο-Ράφτι τῆς Ἀττικῆς μέχρι Πατρῶν κλπ. ἔλυσε τὴν συνεδρίασιν περὶ ὥραν 1. Μ. Μ.

Ὁ Πρόεδρος καὶ α. α.
Ὁ Ἀντιπρόεδρος
ΑΘ. ΠΑΡΑΜΥΘΙΩΤΗΣ.

Οἱ γραμματεῖς
Φίλ. Βάρβογλης.
Ἰω. Μαυρομιχάλης.

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ ΛΔ'.

Τῆς Α Ἰουνίου 1873.

Τῆς Βουλῆς ἐν ἀπαρτίᾳ συνελθούσης περὶ ὥραν 8 Π. Μ ἀνεγνώσθησαν τὰ πρακτικὰ τῆς προτεραίας καὶ ἐνεκρίθησαν.

Ἀκολούθως εἰσήγαγεν εἰς τῶν βουλευτῶν Πάλλης νομοσχέδιον περὶ ἀπαλλαγῆς τῶν δύο ἐν Κεφαλληνίᾳ ἀτμοπλοϊκῶν ἑ-

ταιριῶν ἀπὸ τῶν λιμενικῶν καὶ ὑγειονομικῶν τελῶν, ὅπερ παρεπέμφη εἰς τὴν οἰκείαν ἐπιτροπὴν, ἔχον οὕτω·

«ΣΧΕΔΙΟΝ ΝΟΜΟΥ

Περὶ ἀπαλλαγῆς τῶν δύω ἐν Κεφαλληνίᾳ ἀτμοπλοϊκῶν ἑταιριῶν ἀπὸ τῶν λιμενικῶν καὶ ὑγειονομικῶν τελῶν.

Αἱ ἐν Κεφαλληνίᾳ συσταθεῖσαι καὶ ἀρξάμεναι τῶν ἐργασιῶν αὐτῶν δύω ἀτμοπλοϊκαὶ ἑταιρίαι πρὸς συγκοινωνίαν τῶν λιμένων Ληξουρίου καὶ Ἀργοστολίου, ἀπαλλάσσονται πάσης πληρωμῆς λιμενικῶν καὶ ὑγειονομικῶν τελῶν.

Ἀθῆναι, τὴν 4 Ἰουνίου 1873.

ΟΘ. ΠΥΑΑΡΙΝΟΣ.
Βουλευτὴς Πάλλης.

Παρετήρησεν ὁ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν ὑπουργὸς, ὅτι περὶ τοῦ ἀντικειμένου τούτου ὁσονοῦπω ὑποβάλλει σύμβασιν πρὸς ἔγκρισιν καὶ ἑπομένως πρέπει νὰ μείνῃ μέχρι τῆς εἰσαγωγῆς τῆς συμβάσεως. Ἀνήγγειλε δὲ ἅμα εἰς τὴν Βουλὴν, ὅτι πληροφορηθεὶς, ὅτι ὁ διορισθεὶς τελωνοσταθμάρχης Ροΐλὸς μέλλει νὰ προεδρεύσῃ τῆς ἐφορευτικῆς ἐπιτροπῆς ἐν τῷ δήμῳ Μυλάντος προεκάλεσε τὴν ἀπὸ τῆς ὑπηρεσίας ἀπόλυσίν του.

Κατόπιν ἐπηρώτησεν εἷς τῶν βουλευτῶν Οἰτύλου τὸν ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν ὑπουργὸν περὶ τοῦ ἂν ὡρίσθη ἡμέρα ἐκλογῆς πρὸς ἀναπλήρωσιν τοῦ ἀποβιώσαντος βουλευτοῦ Οἰτύλου, καὶ ὁποίαν ἑρμηνείαν δίδει ἐπὶ τοῦ ἄρθρου 68 τοῦ ἐκλογικοῦ νόμου, ὁρίζοντος, ὅτι ἡ ἐκλογὴ ἐν τοιαύταις περιπτώσεσι γίνεται ἐντὸς δύο μηνῶν. Προσέθηκε δὲ, ὅτι εἰς τὴν ἐκδίκασιν τοῦ ἐκλογικοῦ καταλόγου προσετέθησαν πρόσωπα ἀναρμόδια, ἐξ ὧν ἐπιπροσθήθησαν μᾶλλον ἢ προελήφθησαν αἱ καταχρήσεις, ἔτι δὲ, ἀντὶ τοῦ ἐπ' ἀλείᾳ ἀπουσιάσαντος Α'. δημαρχικοῦ παρέδρου ἡ διεύθυνσις τοῦ δήμου ἀνετέθη εἰς τὸν τέταρτον δημαρχικὸν πάρεδρον.

Ἀπήντησεν ἐν πρώτοις ὁ ἐπὶ τῶν Ναυτικῶν ὑπουργὸς, ὅτι τὸ ὑπουργεῖον διέταξε τὴν ἐπανάληψιν τῆς ἐκλογῆς, ἠγνόει δὲ ἐνόσῳ διηύθυνε τὸ ὑπουργεῖον τῶν Ἐσωτερικῶν, ἐὰν ἐγένετο ἀναστολή τις. Εἰς τὴν ἐκδίκασιν τοῦ καταλόγου διέταξε νὰ προσληφθῶσιν οἱ ἱερεῖς πρὸς βεβαίωσιν τῆς ἡλικίας καὶ πρόληψιν πάσης καταχρήσεως. Ὅσον δ' ἀφορᾷ τὴν ἔννοιαν τοῦ εἰρημένου ἄρθρου ἐξέφρασε γνώμην, ὅτι ἡ ἐκλογὴ περαιοῦται ἐντὸς δύο μηνῶν.

Προσέθηκεν ἀκολούθως ὁ ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν ὑπουργὸς, ὅτι

ἡ βραδύτης τῆς ἐκλογῆς προῆλθεν ἐκ τῆς ἐποχῆς καὶ τῆς ἀναθεωρήσεως τοῦ ἐκλογικοῦ καταλόγου. Οὐδὲν δὲ παράπονον περὶ τούτου ἀπευθύνθη τῷ ὑπουργείῳ. Ὡς πρὸς δὲ τὴν ἔννοιαν τοῦ ἄρθρου φρονεῖ, ὅτι ὁ νομοθέτης δὲν ἤθελε νὰ καθιερώσῃ ἕκαστα μέτρα προκειμένου περὶ ἑνὸς βουλευτοῦ, ἀλλ' ὅτι ἡ ἐκλογὴ διατάσσεται ἐντὸς δύο μηνῶν. Ὅταν δ' ἀφορᾷ, ὅτι ἀνετέθη ἡ διεύθυνσις τοῦ δήμου εἰς τὸν τέταρτον δημαρχικὸν πάρεδρον ἀντὶ τοῦ δευτέρου ἢ τρίτου, ἠρώτησε περὶ τούτου πλαγραφικῶς τὸν ἔπαρχον.

Ἀπήντησεν ἕτερος, ὅτι τὸ ἄρθρον 68 τοῦ ἐκλογικοῦ νόμου ὁρίζει ῥητῶς, ὅτι ἐν περιπτώσει ἀποβιώσεως ἢ παραιτήσεως βουλευτοῦ, γίνεται ἡ ἐκλογή, ἥτις ἐνεργεῖται ἐντὸς δύο μηνῶν, ἐνῷ τὸ αὐτὸ ἄρθρον δι' ἄλλας περιπτώσεις μεταχειρίζεται τὸν ὅρον *διατάσσεται*. Ἑπομένως ἡ ἀπομάκρυνσις ἀπὸ τοιαύτης ἑρμηνείας εἶναι ἐπιβλαβής.

Μετὰ τὰς παρατηρήσεις ταύτας ἐπὶ τῆς ἐννοίας τοῦ ἄρθρου 68, αἵτινες ἐφάνησαν ἐπαρκεῖς, ὁ πρόεδρος ἀπήγγειλεν, ὅτι ἀντικείμενον τῆς συνεδριάσεως εἶναι ἡ ἐξακολούθησις τῆς συζητήσεως ἐπὶ τοῦ νομοσχεδίου τῆς συμβάσεως περὶ τῆς Γεν. Πιστωτικῆς Τραπέζης κτλ.

Λαβὼν τὸν λόγον εἷς τῶν βουλευτῶν Ζακύνθου, εἶπεν, ὅτι αἱ μεταξὺ τῆς προκατόχου Κυβερνήσεως καὶ τῆς Ἰονίου Τραπέζης διαπραγματεύσεις κατέληξαν εἰς σχέδιον συμβάσεως, ὅπερ ἕνεκα τῆς ἀπροόπτου πτώσεως τῆς Κυβερνήσεως ἔμεινεν ἀνυπόγραφον. Περὶ τῶν διαπραγματεύσεων καὶ τῶν ὅρων τῆς συμβάσεως ἡ Κυβέρνησις οὐδεμίαν μυστικὴν ἐποιήσατο εἰσάγουσα τὴν περὶ τῆς Γενικῆς Πιστωτικῆς Τραπέζης σύμβασιν. Ἀκολούθως ἀναπτύξας τὰς προτάσεις τῆς Ἰονίου Τραπέζης, ὑπέδειξε τὰ μέλλοντα νὰ προέλθωσιν αἴσια ἀποτελέσματα διά τε τὴν Ἑπτάνησον καὶ τὴν Ἑλλάδα ἐν γένει. Κατ' αὐτὰς ἡ Ἰονικὴ Τράπεζα ἀναλαμβάνει νὰ τοκίζῃ 3 1/2 ἑκατομμύρια ἐπὶ ὑποθήκῃ ἀνὰ 6 0/0 καὶ ἓν καὶ ἥμισυ ἐπὶ 5 0/0 ἐπὶ 23 ἔτη, ἀναβιβαζομένου τοῦ ποσοῦ τούτου ἀναλόγως τῆς αὐξήσεως τῶν κεφαλαίων τῆς Τραπέζης. Ἀντιπαραβαλὼν δὲ τοὺς ὅρους τούτους πρὸς τοὺς τῆς Γεν. Πιστωτικῆς Τραπέζης, ἀνεῦρε τοὺς τελευταίους πολὺ κατωτέρους καὶ ἐπιζημίους πρὸς τὰ συμφέροντα τῆς Ἑπτανήσου.

Ὁ πολλαπλασιασμὸς τῶν τραπεζογραμματίων θεωρεῖται ἐν τῇ ἐποχῇ ἐπιβλαβής· ἐὰν δὲ ὑπάρχωσιν ὀπαδοὶ τοῦ συστήματος τούτου, ἡ Κυβέρνησις ἐφαρμόζουσα τὸ σύστημα τοῦτο εἰς τὴν

Ἑπτάνησον, ἀπορεύγουσα δὲ νὰ ἐπεκτείνῃ τοῦτο ἐν τῇ λοιπῇ Ἑλλάδι, ἀποδεικνύει, ὅτι δὲν ἔχει πολλὴν πεποίθησιν εἰς τὸ σύστημα τοῦτο. Ἐὰν δὲ καὶ ἀμφότεραι αἱ τράπεζαι δύνανται νὰ συνυπάρξωσιν, αἱ ὅροι ὅμως οὗτοι θέλουσιν ἀρθῆ· τοῦτο δὲ δὲν εἶναι ἀνάξιον προσοχῆς. Ἐκτὸς τούτου πιθανὴ καθίσταται ἡ ἐκ τῆς Ἑπτανήσου ἀποχώρησις τῆς Ἰονίου Τραπέζης, ἐὰν δὲ τῆς ταχείας τῶν κεφαλαίων της εἰσπράξεως θέλει ἐπέλθει οἰκονομικὴ κρίσις. Ἰδοὺ δὲ τὸ ζήτημα καθιστάμενον διὰ τὴν Ἑπτάνησον περὶ ζωῆς καὶ θανάτου. Ἡ παραχώρησις ἀποκλειστικοῦ προνομίου πρὸς ἔκδοσιν χαρτονομίσματος πρὸς τὴν Γεν. Πιστωτικὴν Τράπεζαν ἣν συνταυτίζεται μετὰ τῆς ἐγκαθιδρύσεως αὐτῆς, διότι αὕτη ἤδη συνεστήθη καὶ λειτουργεῖ. Τὸ προνόμιον τοῦτο θέλει βλάψει μὲν τὴν Ἑπτάνησον, δὲν θέλει δὲ ὠφελήσει οὔτε τὴν κοινωνίαν, οὔτε τὸ δημόσιον, ἀλλὰ μόνους τοὺς μετόχους.

Περαίνων συνέστησε τὸ μετὰ βραδύτητος ἀποφαίνεσθαι ἐπὶ τοιούτων οἰκονομικῶν ζητημάτων, μέλλοντων νὰ ἐπιβαρύνωσι τὰς ἐπερχομένας γενεὰς καὶ συνεπῶς ἐπρότεινε, ὅπως ἀναβληθῇ ἡ δευτέρα καὶ τρίτη συζήτησις ἐπὶ τοῦ νομοσχεδίου τούτου, ἕως οὗ ἐξετασθῶσιν αἱ προτάσεις τῆς Ἰονίου Τραπέζης.

Ἀπήντησεν ὁ ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν ὑπουργός, ὅτι οὔτε τὸ προνόμιον, ὅπερ ἡ Ἰόνιος τράπεζα ἐπιζητεῖ εἶναι εὐτελές, οὔτε οἱ ὅροι τοῦ δανείζειν ἀνὰ 6 καὶ 5 τοῖς 0/0 ἐπὶ 3 1/2 καὶ 1 1/2 ἑκατομ. κεφαλαίου εἶναι ἱκανοὶ νὰ δικαιολογήσωσι τὴν παραχώρησιν τοιούτου προνομίου· καθ' ὅτι ἡ Τράπεζα ἐπιδιώκει τὸ δικαίωμα τοῦ νὰ μεταστρέψῃ τὰ παλαιὰ δάνεια εἰς νέα, ἅτινα θὰ ἐξαντλήσωσι τὸ ποσὸν τῶν 5 ἑκατομμυρίων. Δὲν δέχεται δὲ καὶ οὐδένα περιορισμὸν εἰς τὸν τόκον τῆς προεξοφλήσεως, καὶ ἑπομένως, πρυσέθηκεν ὁ ὑπουργός δὲν βλέπει τὰς μεγάλας ὠφελείας, περὶ ὧν τόσον ἐποιήσατο λόγον ὁ προλαλήσας.

Ἡ ἐκ τῆς Ἑπτανήσου ἀποχώρησις τῆς Τραπέζης καθίσταται ἀπίθανος, διότι τὸ κινοῦν αὐτὰς ἐλατήριον εἶναι τὸ συμφέρον, τοῦτο δὲ ἀπέδειξεν ἐξ αὐτοῦ τοῦ ἰσολογισμοῦ τῆς Τραπέζης.

Ἀκολούθως ἀφηγουμένου τὴν ἱστορίαν τῶν διαπραγματεύσεων μεταξὺ τῆς Ἰονίου Τραπέζης καὶ τῆς Γεν. Πιστωτικῆς, καὶ ζητήσαντος τὴν ἀναβολὴν τῆς συζητήσεως διὰ τὸ προκεχωρημένον τῆς ὥρας, ἡ Βουλὴ παρεδέχθη τὴν πρότασιν τῆς ἀναβολῆς.

Μεθ' ὃ ὁ Πρόεδρος ἀνήγγειλε, ὅτι ἀντικείμενα τῆς ἡμερ-

σίας διατάξεως κατὰ τὴν ἐπαῦσαν συνεδρίασιν εἶναι τὰ αὐτά, ἔλυσε τὴν συνεδρίασιν περὶ ὥραν 12 τῆς μεσημβρίας.

Ὁ Πρόεδρος
ΙΩ. Ν. ΔΕΛΗΓΙΑΝΝΗΣ.

Οἱ Γραμματεῖς
Φιλ. Βάρβογλης,
Δ. Κυριακίδης.

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ ΛΕ'.

Τῆς 5 *Ἰουνίου* 1873.

Τῆς Βουλῆς συμπληρωθείσης περὶ ὥραν 9 π. μ. ἀνεγνώσθησαν τὰ πρακτικὰ τῆς προτεραίας.

Κατόπιν εἷς τῶν βουλευτῶν Ἀττικῆς ἀναστὰς ἐπρότεινεν ἔνστασιν ὅτι δὲν ὑπῆρχεν ἀπαρτία καθ' ἣν ὥραν ἀνεγνώσθησαν τὰ πρακτικά.

Ἀναγνωσθέντος δὲ τοῦ ὀνομαστικοῦ καταλόγου εὑρέθησαν ἐν ὅλῳ 92 βουλευταὶ παρόντες.

Μεθ' ὃ ὁ Πρόεδρος ἔλυσε συνεπῶς τὴν συνεδρίασιν περὶ ὥραν 9 π. μ.

Ὁ Πρόεδρος
ΙΩ. Ν. ΔΕΛΗΓΙΑΝΝΗΣ.

Οἱ Γραμματεῖς
Φίλ. Βάρβογλης,
Δ. Κυριακίδης.

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ ΛΤ'.

Τῆς 6 *Ἰουνίου* 1873.

Ἀπαρτίας γενομένης περὶ ὥραν 8 π. μ. ἀνεγνώσθησαν τὰ πρακτικὰ τῶν δύω προηγουμένων συνεδριάσεων καὶ ἐνεκρίθησαν.

Ἀνεκοινώθησαν εἶτα τὰ ἑξῆς ἔγγραφα· 1) Ἀναφορὰ χήρας Ν. Ὀλλανδοῦ αἰτουμένης τὴν ἄρσιν τῆς ἐκ τῆς συντάξεώς της κρατήσεως διὰ τὸ χρέος τοῦ συζύγου της, παραπεμφθεῖσα εἰς τὴν ἐπιτροπήν.

2) Ὁμοία Κ. Μαρμαρινοῦ αἰτοῦντος βοήθημα μηνιαῖον ὡς στερηθεὶς τοῦ βαθμοῦ του, παραπεμφθεῖσα εἰς τὴν ἐπιτροπὴν τῶν ἀναφορῶν.

3) Ὁμοία Α. Βερίου ὑποβάλλοντος σκέψεις ἐπὶ τῶν νόμων περὶ διανομῆς ἐθνικῆς γῆς καὶ περὶ ἐμφυτεύσεων, παραπεμφθεῖσα εἰς τὴν ἁρμοδίαν ἐπιτροπήν.

Εἰσήχθησαν ἀκολούθως ὑπὸ τοῦ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν ὑπουργοῦ· 1) Νομοσχέδιον πιστώσεως πρὸς πληρωμὴν τῶν ἐξόδων τοῦ μηνὸς Μαΐου ε. ε.

2) Πρότασις περὶ τροποποιήσεως τοῦ ἄρθρου 2 τοῦ περὶ ἐθνικοϊδιοκτήτων φυτειῶν νόμου, ὑπὸ τινος τῶν βουλευτῶν Κορινθίας, ἀποσταλεῖσα εἰς τὴν οἰκείαν ἐπιτροπήν.

3) Πρότασις νόμου περὶ ἐπιβολῆς φόρου ἐπὶ τοῦ τίτλου τῶν μετοχῶν ὑπό τινος τῶν βουλευτῶν Νάξου παραπεμφθεῖσα εἰς τὴν ἁρμοδίαν ἐπιτροπήν. Ἔχουσι δὲ τό τε νομοσχέδιον καὶ αἱ προτάσεις οὕτω·

«ΝΟΜΟΣΧΕΔΙΟΝ

Περὶ χορηγίας πιστώσεως διὰ τὴν πληρωμὴν τῶν ἐξόδων τοῦ μηνὸς Μαΐου 1873.

Ἄρθρον 1.

Διὰ τὴν πληρωμὴν τῶν ἐξόδων τοῦ μηνὸς Μαΐου ε. ε. καὶ εἰς λογαριασμὸν τοῦ ὑποβληθέντος εἰς τὴν Βουλὴν προϋπολογισμοῦ τῆς χρήσεως 1873 χορηγεῖται εἰς τὴν Κυβέρνησιν πίστωσις ἴση μὲ τὸ ἓν δωδεκατημόριον τοῦ προϋπολογισμοῦ τούτου.

Ἄρθρον 2.

Ἡ κατὰ κεφάλαια καὶ ἄρθρα διανομὴ τῆς ἀνωτέρω πιστώσεως ἐνεργηθήσεται ἐπὶ τῇ βάσει χρηματικῶν αἰτήσεων τῶν ἁρμοδίων ὑπουργῶν, ἐγκεκριμμένων παρὰ τοῦ Βασιλέως.

Ἐν Ἀθήναις, τῇ 6 Ἰουνίου 1873.

Ὁ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν ὑπουργὸς
Δ. ΧΡΗΣΤΙΔΗΣ.»

«Πρὸς τὴν Βουλήν.

Τὸ ὑπουργεῖον τῶν Οἰκονομικῶν διὰ τῶν περὶ ἐκτελέσεως τοῦ ΤΠΣ'. νόμου ὁδηγιῶν του ἐξωμοίωσε μὲ τὰς φυτείας καὶ τὰ σταριδάλωια καὶ τὰς ἐντὸς αὐτῶν οἰκοδομάς.

Τὸ δὲ ὑπὸ συζήτησιν νομοσχέδιον διὰ τοῦ ἄρθρου 2 περιέλαβε μόνον τὰ πρῶτα καὶ δέον νὰ γείνῃ ἐν αὐτῷ λόγος καὶ περὶ τῶν τοιούτων οἰκοδομῶν.

Τὸ ἄρθρον 1 τοῦ ἀρχικοῦ νόμου ἀνεγνώρισεν ὡς ἰδιοκτήτας τοὺς ἐμφυτεύσαντας ἐπὶ ἐθνικῶν γαιῶν μέχρι τέλους τοῦ 1870. ἀλλὰ τὸ ὑπουργεῖον διὰ τῶν ὁδηγιῶν του ἠθέλησε νὰ δημιουργήσῃ ἐξαίρεσιν ἀπαγορεύσας τὴν καταμέτρησιν καὶ παραχώρησιν τῶν φυτειῶν, ὅσαι πολὺ μεταγενέστεραι ἀπὸ τῆς ἐμφυτεύσεώς των περιελήφθησαν εἰς τὸν χῶρον σχεδίων κωμοπό-

λεων και ἐντεῦθεν πρόκειται νὰ ἐγερθῶσιν ὑπὸ τῶν ἐμφυτευτῶν πλεῖσται ὅσαι δίκαι πρὸς ὄλαξιν τοῦ δημοσίου.

Πολλὰ τοιαῦτα κτήματα εἶχον καταστραφῆ ὑπὸ τῆς νόσου καὶ ἐνοικιάσθησαν ὑπὸ τοῦ δημοσίου ὡς ἄγρια πρὸς ὑποράν. Τοὺς ἀγροὺς τούτους ἐπεριποιήσαν ἰδιῶται καὶ ἔργον ἐπιεικείας εἶναι νὰ συμπεριλαμβάνωσι καὶ οὗτοι εἰς τὸ εὐεργέτημα τοῦ νόμου.

Πολλοὶ ἐγήρασαν ἐπὶ καλῇ πίστει κτήματα ἐπιδίκα μεταξὺ δημοσίου καὶ ἐμφυτευτῶν· ἐν ᾧ ἡ δίκη ἀποβῇ ὑπὲρ τοῦ δημοσίου, οἱ ἀγρυπνοῦντες πρόκειται νὰ ζημιωθῶσι καὶ τὰ κτήματα καὶ τοὺς καρπούς, ἐνῷ δὲν εἶναι κακῆς πίστεως.

Διὰ τοὺς λόγους τούτους προτείνομεν εἰς τὴν Βουλὴν, ὅπως τὸ ἄρθρον 2 τοῦ ὑπ. σ. ζητήσῃ περὶ ἐμφυτεύσεων νομοσχεδίου τροποποιηθῇ οὕτως·

Ἄρθρον 2.

Εἰς τὰς διατάξεις τοῦ περὶ φυτειῶν νόμου ὑπάγονται·

1) Τὰ σταφιδάλωνα καὶ αἱ ἐντὸς αὐτῶν ἢ τῶν φυτειῶν οἰκοδομαί.

2) Τὰ σταφιδάλωνα καὶ αἱ φυτεῖαι αἱ γενόμεναι ἐπὶ ἐθνικῶν γαιῶν πρὶν ἢ συμπεριλαμβῶσιν αὐταὶ ἐντὸς τοῦ χώρου τῶν χωρίων ἢ κωμοπόλεων.

3) Αἱ φυτεῖαι αἱ γενόμεναι ἐπὶ ἀγρῶν χαρακτηρισμένων πρότερον ὡς φθαρτῶν κτημάτων καὶ καταστραφέντων ὑπὸ τῆς νόσου.

4) Αἱ ἐπίδικοι φυτεῖαι μεταξὺ δημοσίου καὶ κατόχων ἀγροστῶν, ἂν ἡ δίκη ἀποβῇ ὑπὲρ τοῦ δημοσίου, τασσομένης προθεσμίας ἐξαμήνου ἀπὸ τῆς τελευταίας πρὸς ὄλαξιν τοῦ κατόχου.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 5 Ἰουνίου 1873.

Οἱ Βουλευταὶ

Ἀρ. Μαντζελλόπουλος, Λ. Δημητριάδης, Χ. Δ. Κανελλόπουλος.

Πρὸς τὴν Βουλήν.

Ὑποβάλλων εἰς τὴν Βουλὴν *σχέδιον νόμου περὶ ἐπιβολῆς τέλους χαρτοσήμου ἐπὶ τῶν μετοχικῶν τίτλων* τῶν ἐν Ἑλλάδι ἐμπορικῶν, βιομηχανικῶν, χρηματιστικῶν (financières) καὶ ἀστυκῶν ἑταιριῶν, παρατηρῶ ὅτι κατὰ τοὺς πιθανωτέρους ὑπολογισμοὺς τὸ ἐκ τῶν μετοχῶν τούτων ἀντιπροσωπευόμενον κεφάλαιον ἀνέρχεται κατ' ἐλάχιστον ὅρον εἰς τριακόσια (300) ἑκατομμύρια δραχμῶν, ἅτινα μένουσιν ἐντελῶς ἀφορολόγητα, ἐνῷ αἱ λοιπαὶ περιουσίαι, καὶ μάλιστα ἡ γεωργική, φορολογοῦνται τοσοῦτον βαρέως.

Εἶναι ἀληθὲς ὅτι κατὰ τὸν περὶ χαρτοσήμου νόμον τοῦ 1836 οἱ μετοχικοὶ τίτλοι τῶν ἐμπορικῶν ἑταιριῶν ὑπέκειντο εἰς τέλος χαρτοσήμου· μὲ ὁρισμένου ὅμως τούτου, ἐξεδόθη τὸν Ὀκτώβριον τοῦ 1869 ὁ νόμος ΤΝΖ΄, ὅστις τὸ κατήργησεν, ἀλλὰ πάλιν μόνον καθόσον ἀφορᾷ τὰς ἐμπορικὰς ἑταιρίας. Ἂν τοιοῦτος οὐδὲ πρὸς ταύτας ἔτυχε μέχρι τήμερον τῆς ἐπιθυμητῆς ἐφαρμογῆς. Ὁπωσδήποτε ἡ μέχρι τοῦδε νομοθεσία παντελῶς δὲν ἐπρονόησε περὶ τῶν μὴ ἐμπορικῶν ἑταιριῶν, αἵτινες καθ' ἑκάστην λαμβάνουσι παρ' ἡμῖν σπουδαίαν ἀνάπτυξιν.

Φρονῶ ἑπομένως ὅτι πρέπει νὰ κανονισθῇ ὁμοιομόρφως τὸ τέλος τοῦ χαρτοσήμου ἐπὶ τῶν μετοχικῶν τίτλων πασῶν τῶν προμνησθεισῶν ἑταιριῶν καὶ ἐπὶ βάσεων συμφώνων πρὸς τὴν οἰκονομικὴν τῆς νεωτέρας κοινωνίας πρόοδον.

Ἐπὶ τούτῳ τὸ ὑποβαλλόμενον νομοσχέδιον διαιρεῖ ἐν πρώτοις τοὺς μετοχικοὺς τίτλους εἰς δύο κατηγορίας· α. εἰς τίτλους ἑταιριῶν, ὧν ἡ διάρκεια ὡρίσθη ἔλαττον τῶν δέκα ἐτῶν, καὶ β. εἰς τίτλους ἑταιριῶν, ὧν ἡ διάρκεια εἶναι πλειοτέρων ἐτῶν. Οἱ τῆς α. κατηγορίας ὑποβάλλονται ἑφαπαξ εἰς τέλος ℥ λεπτῶν ἐπὶ ταῖς 100 δραχμαῖς· ἐπὶ δὲ τῶν τῆς β. κατηγορίας τὸ τέλος διπλασιάζεται, καὶ ὁ λόγος εἶναι ὅτι αἱ τελευταῖαι ἀπολαμβάνουσι ἐπὶ πλέον χρόνον τῆς ἐπιβλητικῆς προστασίας, τοιαύτη δὲ εἶναι ἡ κοινὴ ἐν Εὐρώπῃ καὶ μάλιστα ἐν Γαλλίᾳ ἰσχύουσα βάσις.

Διὰ τὴν ἐπιβολὴν τοῦ τέλους τοῦ χαρτοσήμου εἶναι ἀδιάφορον ἂν τὸ ἀντίτιμον τῶν μετοχικῶν τίτλων κατεβλήθη ὁλόκληρον ἢ ἐν μέρει, ἀρκεῖ ὅτι ἡ ἑταιρία κερδοσκοπεῖ ἐπὶ τῇ ὀνομαστικῇ ἀξίᾳ τῶν μετοχῶν της· τοιαύτη δὲ εἶναι ἡ κοινὴ ἐπὶ τοῦ προκειμένου πρακτική. Ἐπειδὴ δὲ δυνατὸν εἶναι νὰ ἐκδοθῶσι μετοχαὶ μὴ περιέχουσαι ὀνομαστικὴν ἀξίαν, τὸ παρὸν νομοσχέδιον ἐπρονόησε περὶ τῶν τοιούτου εἴδους μεταβιβάσεων τίτλων καὶ ὑποβάλλει αὐτὰς εἰς τὴν πρασσομένην ἐκτίμησιν.

Πρὸς εὐκολίαν τῶν ἑταιριῶν τὸ νομοσχέδιον παραδίδεται καὶ τὴν κατὰ δόσεις πληρωμὴν τοῦ τέλους τοῦ χαρτοσήμου· ἐπιτρέπει μάλιστα καὶ τὴν ἀρχὴν τῆς τελικῆς ἀποπληρωμῆς αὐτῶν ἐν περιπτώσει διαλύσεως των.

Ὅσον δ' ἀφορᾷ τοὺς πρὸ τῆς ἐπιφερομένης τοῦ παρόντος νομοσχεδίου ἐκδοθέντας μετοχικοὺς τίτλους, δίδεται ἐμβιβάσιμος ἀκλογή, ὅπως ὑποβληθῶσι καὶ οὗτοι εἰς τὸ ἐνιαῖον τέλος τοῦ χαρτοσήμου.

Τὰ παρὸν νομοσχέδιον συμπληροῦται τελευταῖον διὰ τοῦ ἄρθρου

ἱκανὸς ν' ἀποτρέψῃ ἀπὸ πάσης τοῦ νόμου δολιεύσεως. Ὑπὸ οἰκονομικὴν ἔποψιν τὸ προτεινόμενον μέτρον θέλει εἰσαξει εἰς τὸ ταμεῖον τοῦ Κράτους κατὰ τοὺς πιθανωτέρους ὑπολογισμοὺς περὶ τὰ τρία ἑκατομμύρια δραχμῶν ἐφάπαξ, ποσὸν οὐδαμῶς ἀξιοκαταφρόνητον ἐν ἐποχῇ καθ' ἣν ἡ μὲν δικαιοσύνη διδάσκει τὴν πραγματικὴν τῆς φορολογίας ἰσότητα, ἡ δὲ ἀνάγκη τῆς ἰσορροπίας τοῦ προϋπολογισμοῦ καθίσταται σήμερον ζήτημα μεγίστης σημασίας. Ὅταν δὲ λάβωμεν ὑπ' ὄψιν ὅτι τὰ διάφορα κοινωφελῆ ἔργα, τῶν ὁποίων τὸ ἔθνος ἔχει ἀνάγκην, θὰ προσθέσωσι νέα βάρη, τότε ἡ προτεινομένη διὰ τοῦ παρόντος νομοσχεδίου ἀνεπαίσθητος φορολογία ἀποτελεῖ πόρον, τὸν ὁποῖον καθήκον ἔχομεν νὰ μὴ παραβλέψωμεν.

ΝΟΜΟΣΧΕΔΙΟΝ

Περὶ ἐπιβολῆς τέλους χαρτοσήμου ἐπὶ τῶν μετοχικῶν τίτλων.

Ἄρθρον 1. Οἱ μετοχικοὶ τίτλοι πάσης ἐμπορικῆς, βιομηχανικῆς, χρηματιστικῆς καὶ ἀστικῆς ἑταιρίας ὑπόκεινται εἰς τέλος χαρτοσήμου 50 λεπτῶν ἐπὶ ταῖς 100 δραχμαῖς τῆς ὀνομαστικῆς αὐτῶν ἀξίας· τὸ τέλος τοῦτο διπλασιάζεται, ἐὰν ἡ διάρκεια τῆς ἑταιρίας ὁρίζεται ἀνωτέρα τῶν δέκα ἐτῶν.

Εἰς ἐπιβολὴν τοῦ τέλους τοῦ χαρτοσήμου λαμβάνεται ὡς βάσις τὸ ὅλον τῆς μετοχῆς, ἀδιαφόρως ἂν κατεβλήθη ἢ ὄχι εἰς τὸ ταμεῖον τῆς ἑταιρίας ἡ εἶναι πληρωτέα ὁλόκληρος ἢ τμηματικῶς. Ἐν περιπτώσει καθ' ἣν οἱ ἅπαξ πληρώσαντες τὸ τέλος χαρτοσήμου τίτλοι ἀνανεωθῶσιν ἢ μεταβληθῶσιν ἀπὸ προσωρινῶν εἰς ὁριστικούς, σφραγίζονται οὗτοι ἄνευ πληρωμῆς μέχρι τοῦ ὅλου ποσοῦ τῆς ἀρχικῆς των ἀξίας, πέραν δὲ τούτου, ὑποβάλλονται εἰς τέλος χαρτοσήμου ἐπὶ τῇ ἐκτεθείσῃ ἀνωτέρω βάσει.

Ἐὰν οἱ μετοχικοὶ τίτλοι δὲν ἐκφράζωσιν ἀξίαν εἰς χρήματα, τὸ τέλος τοῦ χαρτοσήμου ἐπιβάλλεται δι' ἐκτιμήσεως αὐτοῦ κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 30 τοῦ ἀπὸ 14 Αὐγούστου 1836 νόμου.

Ἄρθρον 2. Ἐπὶ τούτῳ ἑκάστη ἑταιρία κρατεῖ βιβλίον διπλότυπον, ἐξ οὗ κόπτονται οἱ μετοχικοὶ τίτλοι, ἀφ' οὗ προηγουμένως χαρτοσημανθῶσι μετὰ τοῦ ἀντιστοίχου εἰς ἕκαστον στελέχους.

Ἄρθρον 3. Τὸ τέλος τοῦ χαρτοσήμου προκαταβάλλεται ὑπὸ τῆς ἑταιρίας, ἐκτὸς ἐὰν συμφωνηθῇ ἡ εἰς τὸ δημόσιον πληρωμὴ αὐτοῦ κατὰ δόσεις ἀπαιτήσεως, ἐξ ὧν ἡ μὲν πρώτη προκατα-

βάλλεται πάντοτε, αἱ δὲ ἑπόμεναι εἶναι πληρωτέαι ἐντὸς τοῦ πολὺ πέντε ἐτῶν.

Ἐν περιπτώσει διαλύσεως τῆς ἑταιρίας αἱ ἑπόμεναι δόσεις δὲν εἶναι ἀπαιτηταί.

Ἄρθρον 4. Οἱ μετοχικοὶ τίτλοι οἱ πρὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος νόμου ἐκδοθέντες ὑπόκεινται εἰς τὰς διατάξεις αὐτοῦ· τάσσεται δὲ προθεσμία τριῶν μηνῶν, ὅπως αἱ ἑταιρίαι συμμορφωθῶσι πρὸς ταῦτας καὶ ἀνανεώσωσι τοὺς τίτλους αὐτῶν.

Ἄρθρον 5. Ἡ παράβασις τῶν ἄρθρων 2 καὶ 4 τοῦ παρόντος νόμου τιμωρεῖται διὰ προστίμου 20 τοῖς 0|0 ἐπὶ τῆς ὀνομαστικῆς ἢ ἐν ἐλλείψει ταύτης ἐπὶ τῆς πραγματικῆς τοῦ μετοχικοῦ τίτλου ἀξίας.

Ν. ΧΑΤΖΟΠΟΥΛΟΣ
Βουλευτὴς Νάξου.»

Ἀναστὰς εἶτα εἷς τῶν βουλευτῶν Ἄργους ἐπρότεινεν, ἵνα προτιμηθῇ ὡς χρησιμώτατον τὸ νομοσχέδιον περὶ ὀδοποιΐας, εἰ δυνατὸν δὲ καὶ τὸ τῆς ἀπογραφῆς τῶν ἀνηλίκων, μεθ' ὃν ἀπήντησεν ὁ πρωθυπουργὸς ὅτι συναινεῖ εἰς τὴν πρότασιν, ἐὰν τῆς προτιμήσεως ἐξαιρεθῇ ὁ προϋπολογισμὸς ὡς μᾶλλον κατεπείγων.

Μετὰ μακρὰν καὶ παρατεταμένην συζήτησιν ἐπὶ τῶν προτάσεων τούτων, καθ' ἣν τινὲς μὲν ὑπεστήριξαν τὴν πρότασιν τοῦ ἐξ Ἄργους βουλευτοῦ, ἕτεροι δὲ τὴν προτεραιότητα τοῦ προϋπολογισμοῦ, καὶ ἄλλοι ἐπρότειναν, ἵνα ἡ Βουλὴ προβῇ εἰς τὴν ἐξέτασιν τῶν ἀντικειμένων τῆς ἡμερησίας διατάξεως, διότι δὲν δύναται νὰ γείνῃ λόγος περὶ προτεραιότητος τοῦ προϋπολογισμοῦ, ἀφοῦ ἡ οἰκεία ἐπιτροπὴ δὲν ὑπέβαλεν ἔτι τὴν ἔκθεσίν της, μόνον δὲ ἐπὶ ὡρίμων πρὸς συζήτησιν ἀντικειμένων δύναται νὰ γείνῃ τοιοῦτος λόγος, περιττὴ δὲ καθίσταται πᾶσα περὶ τούτου συζήτησις, ἀφοῦ ἡ Βουλὴ εἶναι ἐλευθέρα ἐν καιρῷ εὐθέτῳ νὰ προτάξῃ εἰς συζήτησιν οἱονδήποτε ἀντικείμενον, ἑπομένως καὶ τὸν προϋπολογισμόν, ὁ πρόεδρος ἐκήρυξε περιττουμένην τὴν συζήτησιν.

Τεθέντος τοῦ θέματος, ἐὰν ἡ Βουλὴ παραδέχεται νὰ προτιμηθῇ τὸ περὶ ὀδοποιΐας νομοσχέδιον πλὴν τοῦ προϋπολογισμοῦ, ἡ Βουλὴ ἀπήντησε καταφατικῶς δι' ἀναστάσεως.

Ἡ Βουλὴ ἐκήρυξεν ἀκολούθως κατεπείγον τὸ νομοσχέδιον πιστώσεως πρὸς πληρωμὴν τῶν ἐξόδων τοῦ μηνὸς Μαΐου ε. ε. ὅπερ ἀναγνωσθὲν ἐγένετο δεκτὸν εἰς πρώτην συζήτησιν.

Ἀνεγνώσθη εἶτα εἰς πρώτην ἀνάγνωσιν τὸ νομοσχέδιον περὶ

ἀγαρτῶν, συμβάσεως περὶ ἀτμοπλοΐας συγκοινωνίας μεταξὺ τῆς Ἑλλ. Κυβερνήσεως καὶ τῆς Ἑταιρίας Μπάρρι καὶ Μακ-Ἴβερ.

Ἐρωτηθεὶς δέ τινος βουλευτοῦ, ἂν ἡ ἑταιρία παραδέχεται τὴν συμβασιν, ἀπήντησεν ὁ ὑπουργὸς καταφατικῶς.

Ἀκολούθως ἕτερος βουλευτὴς ὑπομνήσας εἰς τὸν ἐπὶ τῶν Ναυτικῶν ὑπουργὸν τὸν περὶ ἑνὸς ἐτους ἐρωτηθέντα εἰς τὸν ὑπουργὸν τῶν Ἐσωτερικῶν ἐπερώτησίν του, ἐὰν ἡ Ἑλλ. ἀτμοπλοΐα ἑταιρία μετὰ τὴν λῆξιν τῆς συμβάσεως κατὰ τὸ **1869** καὶ τὴν συνομολόγησιν ἑτέρας ἐξακολουθῇ εἰσπράττουσα φόρον παρὰ τῶν ἐπιβατῶν τῶν πλεόντων ἐπὶ αὐστριακῶν ἀτμοπλοΐων, ἀνεκύθιξε καὶ πάλιν τοιαύτην τινὰ ἐπερώτησιν, ἐὰν ἡ Ἑλλ. ἑταιρία θὰ εἰσπράττῃ φόρον παρὰ τῶν ἐπιβατῶν τῶν πλεόντων μεταξὺ Πατρῶν καὶ Ἰονίων Νήσων. Ὁ δὲ ὑπουργὸς ἐπεφυλάχθη νὰ ἀπαντήσῃ κατὰ τὴν δευτέραν τοῦ νομοσχεδίου συζήτησιν.

Μεθ' ἃ ἡ Βουλὴ παρεδέχθη τὸ νομοσχέδιον εἰς πρώτην συζήτησιν ἄνευ ἀντιρρήσεως.

Ἤρξατο ἀκολούθως ἡ συζήτησις ἐπὶ τοῦ νομοσχεδίου περὶ ἐγκρίσεως συμβάσεως τῆς Πιστωτικῆς Τραπέζης κτλ.

Λαβὼν τὸν λόγον ὁ ὑπουργὸς τῆς Κυβερνήσεως κρὸς ἀπομάψισε τὰ ἐν τῇ χθεσινῇ συνεδριάσει λεχθέντα, προσέθηκεν, ὅτι ἄλλοτε οἱ Ἑπτανήσιοι παρεδέχθησαν τὸν ἐλεύθερον διαγωνισμὸν τῶν Τραπεζῶν καὶ κατὰ τὸ **1864** ἐψήφισαν ὁμοίαν τῆς ἤδη προτεινομένης σύμβασιν. Ἐπομένως δὲν ὑπάρχει τὸν κίνδυνον, ὃν φοβοῦνται οἱ ἐξ Ἑπτανήσου διαβλέποντες.

Ἡ σύμβασις αὕτη μίαν καινοτομίαν εἰσάγει ἐν τῇ νομοθεσίᾳ στηριζομένη ἐπὶ τοῦ συστήματος τοῦ ἐλευθέρου διαγωνισμοῦ ὑπὸ τοὺς ὑπάρχοντας περιορισμούς. Τὸ δὲ προνόμιον τῆς ἐκδόσεως τραπεζικῶν γραμματίων ἐπεφυλάχθη νὰ τεθῇ ὑπὸ τὴν ἔγκρισιν τῆς Βουλῆς.

Ἡ δημιουργία Τραπέζης ἐγγύηται τόκα κεφάλαια, ἐξασκούσης τόσας ἐργασίας, ὅσας ἤθελεν ἡ κοινωνία ἐπιθυμήσει, καὶ ὁ περιορισμὸς τοῦ τόκου εἶναι γεγονὸς σημαντικόν· ἐπὶ πλέον ἡ σύμβασις περιέθαλψε τὸ συμφέρον τοῦ δημοσίου καὶ ἐξησφάλισεν ἀρκούντως τὰ λοιπὰ συμφέροντα. Μετὰ τὴν σύμβασιν τῆς **2** Νοεμβρίου ἤρξαντο νέαι διαπραγματεύσεις, εἰς ἃς προσεκλήθη καὶ ἡ Ἰονίος Τράπεζα, τοῦθ' ὅπερ ἀποδεικνύει, ὅτι ἡ Κυβέρνησις περὶ πολλοῦ ἐποιεῖτο τὸ καθιδρυμα τοῦτο. Αἱ συμβάσεις παρεχουσι τὸ προνόμιον τῆς ἐκδόσεως χρεωγραφίσματος εἴς τε τὰς παλαιὰς ἐπαρχίας διὰ τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης καὶ εἰς τὴν Ἑπτάνησον διὰ τῆς Πιστωτικῆς καὶ Ἰονικῆς Τραπέζης. Οὕτω δὲ ἀ-

ποκλείεται ὁ ἀπεριόριστος διαγωνισμὸς ὁ τόσον ἐπιβλαβὴς εἰς ἔθνη μὴ δυνάμενα νὰ ὑποστῶσι τὸ βάρος καὶ τὴν διακύμανσιν αὐτοῦ, ἐπομένως τὸ σύστημα τοῦτο εἶναι τὸ πάντων ἄριστον. Τὸ συμφέρον τῆς Ἑπτανήσου, ἐξηκολούθησε, δὲν ἐξυπηρετεῖται διὰ τοῦ ἀπεριορίστου τόκου, διὰ τοῦ ἀποκλεισμοῦ τῶν κεφαλαίων, τῆς παντελοῦς τοῦ διαγωνισμοῦ ἐλλείψεως, ὃν καὶ ἡ Κυβέρνησις δύναται νὰ κατηγορηθῇ ὅτι ἐπεριώρισεν ἀρκούντως. Ἐπὶ τέλους προσέθηκεν ὅτι ὁ εἰρμὸς καὶ συνδυασμὸς τῶν συμβάσεων ἔχει τὴν εὐκολίαν νὰ δεχθῇ ὁπωσοῦποτε ἡ Βουλὴ ἐκλέξει σύστημα, ἢ τὸν ἀπεριόριστον διαγωνισμὸν ἢ τὴν συνύπαρξιν τῶν τριῶν Τραπεζῶν ὑπὸ τοὺς γνωστοὺς περιορισμούς.

Ἀντεῖπεν ἕτερος βουλευτὴς ἐκ Παναιτωλίου, ὅτι τὸ προτεινόμενον σύστημα ἐπεσχόλησεν ἄλλοτε τὴν Συνέλευσιν, ἀλλὰ καὶ τότε ἀντεπεξῆλθε κατ' αὐτοῦ καὶ νῦν τὸ ἀποκρούει προαγόμενος ἐκ τοῦ πόθου νὰ ἴδῃ ἐπικρατούσας τὰς ὑγιεῖς ἀρχὰς τῆς οἰκονομικῆς ἐπιστήμης. Ἐν τῷ συστήματι τούτῳ δὲν ὑπάρχει οὔτε ἡ θεωρία τοῦ προνομίου ἢ μονοπωλείου, οὔτε ἡ τοῦ ἐλευθέρου διαγωνισμοῦ, ἢ μᾶλλον ὑπάρχουσιν ἀμφότερα, ἡ δὲ συνύπαρξις αὐτῶν καθιστᾷ τὸ σύστημα ἀνακόλουθον.

Ἐν Εὐρώπῃ ἐν γένει ἐπικρατεῖ τὸ ἐναίσιον τῶν Τραπεζῶν, τὰ ἔθνη τείνουσι πρὸς τὴν ἐλάττωσιν αὐτῶν καὶ θεωροῦσι τὴν πολλαπλότητα ὡς ἐπιβλαβῆ. Τὸ ἐναίσιον, ἔνθα ἐπικράτησεν, ἐπέφερεν αἴσια ἀποτελέσματα, ἐνῷ τὴν πολλαπλότητα παρηκολούθησαν αἱ χρεωκοπίαι, ὡς ἀποδεικνύει ἡ ἱστορία τῶν Τραπεζῶν, ἂν καὶ συνοπτικῶς ἀρχηγθῇ. Καὶ αὐτοὶ δὲ οἱ ὑπέρμαχοι τῆς ἐλευθερίας τοῦ διαγωνισμοῦ δὲν ἐξαιροῦσι ταύτην ἐκ τῆς κυβερνητικῆς ἐποπτείας, ἀλλὰ συντονίζουσιν αὐτὴν πρὸς τὴν ἀτομικὴν πρωτοβουλίαν τοῦ ἐνδιαφερομένου συναλλάγματικῆς. Ἂν δὲ ἔθνη τινὰ καθιέρωσαν τὴν πολλαπλότητα τῶν Τραπεζῶν ἠναγκάσθησαν καὶ ταῦτα νὰ θωρακίσωσιν αὐτὰς δι' ἐγγυήσεων μεγάλων καὶ δι' εἰδικοῦ ὀργανισμοῦ. Τοσοῦτον εἶναι τὸ σύστημα τοῦτο ἐπισφαλές.

Τὸ τραπεζικὸν γραμμάτιον, ὅπως ἐκπληροῖ τὸν προορισμόν του, ἀνάγκη νὰ ἔχῃ τὸ προσὸν τοῦ νομίσματος. Τοῦτο δὲ ἀποκτᾶται διὰ τοῦ μονοπωλίου, ὃν καταστρέφει διὰ τῆς πολλαπλότητος τὸ ἀνταγωνισμὸς τῶν Τραπεζῶν ἐμβάλλει τὴν κοινωνίαν εἰς κινδύνους, διότι ἐν αὐτῷ ὁ κλυδωνισμὸς εἶναι καταπόδισμος. Τὸ μονοπώλιον ἐν τοιούτοις πλήρει τὰς κοινωνικὰς ἀνάγκας μιᾷ ἅρμαξα καὶ οὐδεὶς ἐπῆλθε κίνδυνος. Εἶναι ἐπο-

μένως τολμηρὸν νὰ ἐπιδιώκωμεν ἕτερον σύστημα, ἐνῷ ἡ πεῖρα καὶ ἡ ἱστορία μᾶς διδάσκουσι τοὐναντίον.

Κατόπιν ἡ Βουλὴ τῆς ὥρας παρελθούσης ἀνέβαλε τὴν συζήτησιν διὰ τὴν ἐπομένην συνεδρίασιν.

Ἀκολούθως ἀνεκοινώθη ὑπὸ τοῦ προέδρου ἔγγραφον τῆς Ἰονίου Τραπέζης, δι' οὗ ὑπόσχεται νὰ ἄρῃ τὸν περὶ παλαιῶν δανείων ὅρον καὶ δέχεται τὸν περιορισμὸν τοῦ τόκου τῆς προεξοφλήσεως εἰς 7 τοῖς 0|0.

Μεθ' ὃ ὁ πρόεδρος ἀναγγείλας ὅτι ἀντικείμενον τῆς ἐπομένης συνεδριάσεως εἶναι τὰ αὐτά, ἔλυσε τὴν συνεδρίασιν περὶ ὥραν 12 τῆς μεσημβρίας.

Ὁ Πρόεδρος
ΙΩ. Ν. ΔΕΛΗΓΙΑΝΝΗΣ.

Οἱ Γραμματεῖς
Φίλ. Π. Βάρβογλης.

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ ΛΖ'.

Τῆς 7 Ἰανουαρίου 1873.

Ἀπαρτίας γενομένης περὶ ὥραν 8. Π. Μ. ἀνεγνώσθησαν τὰ πρακτικὰ τῆς προτεραίας καὶ ἐνεκρίθησαν.

Ἀνεκοινώθη ἀναφορὰ δύω στενογράφων τῆς Βουλῆς αἰτουμένων τὴν καθυστερουμένην μισθοδοσίαν των τοῦ παρελθόντος μηνὸς Δεκεμβρίου. Ἡ δὲ Βουλὴ παρεδέχθη τὴν αἴτησιν.

Ἀκολούθως ὁ Πρόεδρος εἶπεν, ὅτι ἡ πίστωσις πρὸς μισθοδοσίαν τῶν ἐν τῷ Ἐθνικῷ Τυπογραφείῳ ἐργατῶν διὰ τὴν ὑπηρεσίαν τῆς Βουλῆς ἐξηντλήθη. Ἡ δὲ Βουλὴ παρέπεμψε τὴν ὑπόθεσιν εἰς τὴν Λογιστικὴν ἐπιτροπήν, ὅπως ὑποβάλῃ τὴν ἀνάλογον πίστωσιν.

Ἐπομένως εἷς τῶν βουλευτῶν Ζακύνθου ἐζήτησε νὰ ἐπισπευσθῇ ἡ τύπωσις τῶν περὶ Λαυρίου κατατεθέντων διπλωματικῶν ἐγγράφων. Ἡ δὲ Βουλὴ παρεδέχθη τὴν πρότασιν.

Ἐπηρώτησεν εἶτα τὸν ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης ὑπουργὸν εἰς τῶν βουλευτῶν Ὅρους περὶ τῆς φατριαστικῆς διαγωγῆς τοῦ εἰρηνοδίκου Τσακίρη καὶ ἐν γένει περὶ τῆς ἐν Κερκύρᾳ δικαστικῆς καταστάσεως, ἀφηγηθεὶς διὰ μακρῶν τὰ περὶ τοῦ παρελθόντος τοῦ Τσακίρη καὶ τῶν δικαστικῶν σκανδάλων πρὸς ἐρεύναν τῶν ὁποίων ἡ Κυβέρνησις ἀπέστειλεν ἀνώτερον τῆς δικαιοσύνης λειτουργόν. Ἀπῄτησε δέ, ὅπως ἡ Βουλὴ συστήσῃ εἰς τὸν ὑπουργὸν

τῆς Δικαιοσύνης τὴν παῦσιν τοῦ εἰρηνοδίκου τούτου καὶ νὰ κατατεθῶσι τὰ περὶ Τσακίρη ἔγγραφα καὶ τὰ ἄλλα περὶ τῶν ἐν Κερκύρᾳ δικαστηρίων.

Ἀπήντησεν ὁ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης ὑπουργός, ὅτι τῆς ἀνακρίσεως μὴ περαιωθείσης ἀδυνατεῖ νὰ παρουσιάσῃ τὰ ἔγγραφα. Δικαστικὰ σκάνδαλα ἐγεννήθησαν μεταξὺ τῶν δύω δικαστηρίων, ἀλλὰ προσωπικὴν ἔχοντα ἀφορμήν· ἡ δὲ Κυβέρνησις προέβη εἰς ἀνακρίσεις, αἵτινες ὅσον οὔπω λήγουσι. Τότε δὲ θέλει σκεφθῇ ἡ κυβέρνησις ἢ περὶ παύσεως τῶν ἐνόχων, ἢ μεταθέσεως αὐτῶν. Μετακίνησιν δικαστῶν δὲν δύναται νὰ κάμῃ σήμερον κατὰ τὴν διακοπὴν τῶν ἐργασιῶν, ἵνα μὴ παραβλάψῃ τὸ συμφέρον τῶν διαδίκων. Περὶ δὲ τοῦ Τσακίρη εἶπεν, ὅτι εὗρεν αὐτὸν εἰς ὑπηρεσίαν καὶ ὅτι θέλει ἐξετάσει τὰ περὶ αὐτοῦ, ὅπως φέρῃ τὴν προσήκουσαν θεραπείαν.

Ἀπήντησεν ἕτερος ὅτι καὶ ἄλλοτε, ἐπελθούσης ῥήξεως μεταξὺ δικαστικῶν λειτουργῶν, ἐγένοντο ἀνακρίσεις, αἵτινες εἰς οὐδὲν κατέληξαν ἀποτέλεσμα· περὶ δὲ τῆς μετακινήσεως ἐν τοιαύτῃ ἐποχῇ τῶν δικαστικῶν ὑπαλλήλων φρονεῖ ὅτι εἶναι συμφερωτέρα ἡ διαμένοντες εἰς τὰς θέσεις των νὰ καθιστῶσι τὰ συμφέροντα τῆς κοινωνίας ἀντικείμενα φατριασμοῦ.

Μετά τινα ἔτι συζήτησιν καθ' ἣν ἕτεροι ὑπεστήριξαν τὴν κατάθεσιν τῶν ἐγγράφων καὶ αὐτῶν ἔτι τῶν ἐκκρεμῶν, ἀφοῦ ὁ κ. ὑπουργὸς ἀπεκάλυψεν, ὅτ ὑπάρχουν ἐκκρεμεῖς μεταξὺ δικαστικῶν προσώπων διαφοραὶ δύω δικαστηρίων, ἀπήντησεν ὁ πρωθυπουργὸς ὅτι ἐπεύθυμει, ὥστε ὁ ὑπουργὸς τῆς Δικαιοσύνης νὰ κατέθετεν ὅλα τὰ ἔγγραφα μὴ κωλυόμενος ἐκ τοῦ μυστικότητος τῆς ἀνακρίσεως, καὶ μετὰ τοῦτον προσέθηκεν ὁ ὑπουργὸς τῆς Δικαιοσύνης ὅτι θέλει τὰ καταθέσει ὅλα ἐντὸς ὀλίγου, περαιουμένης τάχιστα τῆς ἀνακρίσεως..

Εἰσήγαγεν ἀκολούθως ὁ εἰσαγγελεὺς τῆς ἐπιτροπῆς τοῦ προϋπολογισμοῦ τὴν ἔκθεσιν αὐτοῦ, ἥτις παρεπέμφθη εἰς τύπωσιν καὶ διανομήν, ἔχουσα οὕτω·

« ΕΚΘΕΣΙΣ

τῆς ἐπιτροπῆς τῆς Βουλῆς ἐπὶ τοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ Κράτους τοῦ 1873.

Πρὸς τὴν Βουλήν.

Ἡ ἐπὶ τοῦ προϋπολογισμοῦ ἐπιτροπὴ τῆς Βουλῆς συνελθοῦσα κατὰ διαφόρους συνεχεῖς συνεδριάσεις ἐν τῷ ὡρισμένῳ τοῦ Βουλευτηρίου δωματίῳ καὶ ἐπεξεργασθεῖσα μετὰ τῆς δυνατῆς προ-

τυχῆς καὶ ἐπιστασίας τὸν ὑποβληθέντα διὰ τὸ ἔτος 1873 γενικὸν τοῦ Κράτους προϋπολογισμόν, ὡς καὶ τὰ συνοδεύοντα κύτὸν στοιχεῖα, ἐκθέτει ὅτι ὁ προϋπολογισμὸς περιέχων ἔσοδα μὲν 35,937,000—ἔξοδα δὲ 35,443,330—ὑποδεικνύει περίσσευμα δρ. 493,670· κατὰ τύπους δὲ εἶναι ὅμοιος τῶν προϋπολογισμῶν τῶν παρελθόντων ἐτῶν, ὅτι ἡ ἐπιτροπὴ ἐλπίζουσα ἐν τῷ μέλλοντι μείζονα κανονικότητα τοῦ προϋπολογισμοῦ καὶ συνιστῶσα εἰς τὴν Κυβέρνησιν σπουδαίαν μέριμναν τόσον περὶ τακτικωτέρας τῶν καθυστερουμένων ἀπολογισμῶν ἐξελέγξεως πρὸς ἐκτέλεσιν τῆς ὑπὸ τοῦ Συντάγματος σχετικῆς ἐπαγγελίας, ὅσον καὶ περὶ καταργήσεως τοῦ ἐπικρατοῦντος φορολογικοῦ συστήματος, τὸ ὁποῖον κατεδικάσθη ἐν τῇ κοινῇ συνειδήσει, ὡς καταθλιπτικώτατον πρὸς τὴν γεωργίαν καὶ ὡς ἐλαττῶν τὰ δημόσια ἔσοδα, προέβη εἰς ἀνάλυσιν τοῦ προϋπολογισμοῦ, ὡς ἕπεται.

Α'. Ἔσοδα.

Παμψηφεὶ ἡ ἐπιτροπὴ προτείνει τὴν παραδοχὴν τῶν προϋπολογιζομένων ἐσόδων, πλὴν τῆς ἐκ τῆς αὐξήσεως τῆς τιμῆς τοῦ ἅλατος προσθήκης ἐκ δρ. 200,000 ὑπὸ τὸ κεφ. Δ. ἄρθρ. 3 «Ἁλυκαὶ» ὡς μὴ ψηφισθέντος ἔτι τοῦ σχετικοῦ νόμου.

Προτείνει δὲ συνάμα τὴν προσθήκην δρ. 20,000 ὑπὸ τὸ κεφ. Δ. ἄρθρ. 1 «*Μεταλλεῖα καὶ ὀρυκτὰ*» καὶ ὑπὸ τὸ ἐδάφιον «στρεμματικὸς φόρος ἐπὶ ἐκτάσεων παραχωρηθεισῶν πρὸς μετάλλευσιν» συμφώνως μὲ τὴν δοθεῖσαν πρὸς τὴν Βουλὴν παρὰ τοῦ ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν πληροφορίαν, ὅτι αἱ κατὰ τὸν νόμον περὶ μεταλλείων γινόμεναι μέχρι τοῦδε παραχωρήσεις ὑπερβαίνουσι τὸ ποσὸν τῶν 900,000 στρεμμάτων, συνιστῶσα εἰς τὸν ὑπουργὸν τῶν Οἰκονομικῶν μείζονα δραστηριότητα πρὸς ἐντελῆ εἴσπραξιν τοῦ καθυστερουμένου τούτου στρεμματικοῦ φόρου.

Ἐπὶ δὲ τοῦ κεφ. Β. ἄρθρ. 1 «Τελώνια» πάντα μέλη τῆς ἐπιτροπῆς ὑποστηρίζουσιν ὅτι ἡ ὑπὸ τοῦ ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν προβλεπομένη ἐλάττωσις τῶν τελῶν τῆς εἰσαγωγῆς λόγῳ τοῦ περιορισμοῦ τῆς ἐξ ξένων σιτηρῶν εἰσαγωγῆς κατὰ τὸ π. ἔ. ἐκ δρ. 160,000 θέλει ἀνέλθει τῷ ὄντι εἰς δρ. 540,000, ὑπολογιζόντα τὴν ἐπὶ ἔλαττον εἰσαγωγὴν κατὰ τὸ π. ἔ. εἰς 1,500,000 περίπου κοιλὰ σχετικῶς πρὸς τὸ π. ἔ. ὧν τὰ εἰσαγωγικὰ τέλη συμποσοῦνται εἰς 540,000 δραχμὰς λόγῳ τῆς ἐν τῷ ἐσωτερικῷ ἀφθονίας παραγωγῆς τῶν δημητριακῶν καρπῶν. Πάντα ὅμως

τὰ λοιπὰ μέλη τῆς ἐπιτροπῆς ἀποκρούουσι τὴν πρότασιν ταύτην βασιζόμενα ὄχι μόνον εἰς τοὺς ὑπολογισμοὺς τοῦ ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν, ἀλλὰ καὶ εἰς τὰς ληφθείσας στατιστικὰς πληροφορίας περὶ τῆς μέχρι τέλους Ἀπριλίου ε. ἔ. εἰσαγωγῆς καθ' ἃς ἐξ ἀναλογίας πρὸς τὴν τοῦ π. ἔ. εἰσαγωγὴν ἡ ἐλάττωσις καθ' ὅλον τὸ ἔτος 1873 δὲν ὑποτίθεται, ὅτι θὰ ὑπερβῇ τὸ ὑπολογιζόμενον ποσὸν διὰ τοῦ προϋπολογισμοῦ, ἤτοι τὰς 400—500 χιλιάδας κοιλῶν.

Μετὰ τὰς προσθαφαιρέσεις ταύτας ὁ προϋπολογισμὸς τῶν ἐσόδων περιορίζεται εἰς δραχ. 35,757,000 καὶ τὴν παραδοχὴν τοῦ ποσοῦ τούτου συνίστησιν ἡ ἐπιτροπὴ κατὰ πλειοψηφίαν εἰς τὴν Βουλήν, ἐξ μόνον ἐκ τῶν μελῶν αὐτῆς μειονοψηφούντων καὶ περιοριζόντων τὰ ἔσοδα μόνον εἰς δραχ. 35,377,000.

Β. Ἔξοδα.

1) *Ὑπουργεῖον Οἰκονομικῶν.*

Ἐπὶ τοῦ «Ἐσωτερικοῦ χρέους» καὶ ὑπὸ τὰ ἄρθρα 5 καὶ 6 «Δάνεια χρεωλυτικὰ» καὶ «Δάνεια προσωρινὰ» καὶ τοι μηδεμιᾶς ἀντιρρήσεως γενομένης ὡς πρὸς τὰς ζητουμένας πιστώσεις, ἐξ ὧμως ἐκ τῶν μελῶν παρατηροῦσιν, ὅτι ἡ ἐκ τῶν συμβάσεων τῆς Κυβερνήσεως μετὰ τῶν τραπεζῶν πραγματικὴ τοῦ Κράτους ὠφέλεια περιορίζεται ἐτησίως εἰς δραχ. 280,000 περίπου προερχομένη ἐκ τῆς ἐλαττώσεως τοῦ τόκου τῶν δανείων τῶν συνομολογηθέντων κατὰ τὴν μετὰ τῆς Ἐθν. Τραπέζης σύμβασιν τοῦ 1870 καὶ τὸν νόμον ΡΜ', ἀπὸ 9 1|2 καὶ 8 τοῖς 0|0 εἰς 6 καὶ 7 τοῖς 0/0 λογιζομένου ἀπὸ τῆς 31 Ἰουλίου ε. ἔ. (κατὰ λάθος τυπογραφικὸν σημειουμένου ἐν τῷ προϋπολογισμῷ ἀπὸ 31 Ἰουνίου) ἡ λοιπὴ δὲ διαφορὰ προέρχεται ἐκ τοῦ πρὸς ἀπόσβεσιν τοῦ κεφαλαίου χρεωλύτρου, παραταθείσης τῆς προθεσμίας τῶν χρεωλυτικῶν δόσεων. Ἡ πλειονοψηφία ὅμως τῆς ἐπιτροπῆς, καὶ τοι μὴ ἀποκρούουσα τὴν γνώμην τῆς μειοψηφίας, οὐχ ἧττον ἀναγνωρίζει ὡς πραγματικὴν τὴν ἐν τῷ προϋπολογισμῷ ἐλάττωσιν τῶν δαπανῶν τοῦ Κράτους καὶ λίαν εὐτυχῆ τὸν συνδυασμόν, ὃς ἐπεκράτησεν εἰς τὴν τροποποίησιν τῶν βαρῶν τοῦ δημοσίου.

Ἡ ἐπιτροπὴ ἐνέκρινε παμψηφεὶ ὡσαύτως τὸ κεφ. Δ. «*Συντάξεις*» ἀφορμὴν δὲ λαβοῦσα ἐκ τῆς πληροφορίας ὅτι ἡ διὰ τὸ 1872 ψηφισθεῖσα ὑπὲρ τοῦ Ταμείου τῶν πολιτικῶν συντάξεων πίστωσις ἐκ δραχ. 700,000 δὲν διετέθη μέχρι τοῦδε ὁλοτελῶς ὑπὲρ τοῦ σκοποῦ, δι' ὃν ἐψηφίσθη, ἐκφράζει ὁμοφώνως

τὴν εὐχήν, ὅπως ἡ κυβέρνησις μὴ ἀναβάλῃ ἐπὶ πλέον τὴν πρὸς τὸ ταμεῖον τῶν συνταξέων ἀπόδοσιν καὶ τοῦ ὑπολοίπου ἐκ τῆς πιστώσεως ταύτης ποσοῦ, διὰ τοῦ ὁποίου πρόκειται νὰ ἐξοικονομηθῶσι πενόμενοι συνταξιοῦχοι καὶ οἰκογένειαι καὶ ὀρφανὰ ἀποβιωσάντων ὑπαλλήλων, ὑπὲρ ὧν ἡ πολιτεία ἔχει καθῆκον νὰ ἔρχεται εἰς συνδρομὴν καὶ βοήθειαν.

Ἐπὶ τοῦ Κεφ. Ε'. «Βουλὴ» ἡ ἐπιτροπὴ συμφώνως μὲ τὸν παρὰ τοῦ σώματος ἐπικυρωθέντα προϋπολογισμὸν προσέθηκε δρ. **36361**· ἑπομένως τὸ ὅλον τῆς πιστώσεως δέον νὰ ἀναβιβασθῇ εἰς δρ. **436361**.

Ἐπὶ τοῦ ἄρθρου 3 τοῦ Κεφ. 6. «Προσωπικὸν οἰκονομικῶν ἐπιθεωρητῶν» μειοψηφία ἐκ πέντε μελῶν προτείνει τὴν ἀπάλειψιν τῆς ζητουμένης δι' αὐτοὺς πιστώσεως, ὡς δυναμένων ν' ἀναπληρωθῶσι δι' ἄλλων ὑπαλλήλων, ἀλλ' ἡ πλειοψηφία τῆς ἐπιτροπῆς δὲν συνεμερίσθη τὴν πρότασιν, ἐκφράζει ὅμως τὴν εὐχήν, ἵνα χρησιμοποιηθῶσι τὰ ὄργανα ταῦτα καταλλήλως, ὑποχρεωθῶσι δὲ νὰ ἐργάζωνται ἀποτελεσματικώτερον.

Ἐπὶ τοῦ Κεφ. 8, ἄρθρ. 1. «Προσωπικὸν οἰκονομικῶν ἐφόρων» ἡ ἐπιτροπή, πλὴν ἑνὸς μέλους, θεωρεῖ ἀναγκαιοτάτην τὴν προσθήκην 2 γραμματέων δ'. τάξεως διὰ τὰς πολλὰς ἐργασίας ἐχούσας ἐφορίας Νάξου καὶ Θήρας. Ἡ πρὸς τοῦτο δαπάνη εἶναι δρ. 660 δι' ἓξ μῆνας δι' ἕκαστον, ἤτοι ἐν ὅλῳ δρ. 1320.

Ἐπὶ τοῦ ἄρθρ. 5 τοῦ Κεφ. 13. «Ἔξοδα ἐξορύξεως ὀρυκτῶν» ἡ ἐπιτροπὴ προσέθηκε δρ. **15, 000** ὅπως αὐξηθῇ ἡ κατὰ στατῆρα ἀμοιβὴ τῶν ἐπὶ τῆς ἐξορύξεως σμύλος ἐργαζομένων ἀπὸ δρ. 2,25 εἰς δρ. 2. 50|00 ἕνεκεν τοῦ δυσαναλόγου τῆς ἀποζημιώσεως πρός τε τοὺς κόπους αὐτῶν καὶ τὴν σπουδαίαν τοῦ δημοσίου ὠφέλειαν, συνιστᾷ δὲ θερμῶς πρὸς τὴν Κυβέρνησιν τὴν ἔγκαιρον πρὸς τοὺς ἐργαζομένους πληρωμήν, ὡς ἐπίσης καὶ τὴν ταχεῖαν κατασκευὴν τῶν ἀναγκαίων ὁδῶν καὶ καταστημάτων ἐν τοῖς ὀρυχείοις Νάξου, δι' ἃς ἐδόθη πίστωσις ἀπὸ τοῦ π. ἔ., διότι, ὅπως παρετήρησεν ἓν τῶν μελῶν τῆς ἐπιτροπῆς, ἡ τελεία ἔλλειψις δρόμων ἐν τοῖς ὀρυχείοις δὲν ἐμποδίζει μόνον τὴν συγκοινωνίαν, ἀλλ' ἐκθέτει καὶ τὴν διοίκησιν ἐνώπιον τῶν ξένων, οἵτινες ἐπισκέπτονται τὰ ὀρυχεῖα.

Ἐπὶ τοῦ Κεφ. 16 ἄρθρ. 1. «Ἐκτέλεσις δικαστικῶν ἀποφάσεων» ἓξ μέλη τῆς ἐπιτροπῆς προτείνουσι τὴν αὔξησιν τῆς πιστώσεως εἰς δρ. **469000**, ὅσαι κατὰ τὸν προσαχθέντα σημείωσιν ὀφείλονται ἐξ ἀποφάσεων δικαστικῶν μέχρι τέλους τοῦ **1872**. Ἡ πλειοψηφία ὅμως τῆς ἐπιτροπῆς δὲν ἀπεδέχθη τὴν

γνώμην ταύτην, πρῶτον διότι δὲν εἶναι δίκαιον νὰ ἐπιβαρυνθῇ τὸ ἄρθρον τοῦτο μὲ καθυστερούντα ἐκ προηγουμένων χρήσεων, ἀπὸ τοῦ **1861—1872**, ἀντιβαίνον ἄλλως τε εἰς τὰς γενικὰς περὶ τοῦ καταλογισμοῦ τῶν ἐξόδων λογιστικὰς διατάξεις, καὶ δεύτερον διότι κατὰ τὴν ἐν τῷ προϋπολογισμῷ αἰτιολογίαν πρόκειται νὰ ζητηθῇ ἰδιαιτέρα πίστωσις οὐχὶ μόνον διὰ τὰ χρέη ταῦτα, ἀλλὰ καὶ δι' ἄλλα ἐκ παρελθόντων ἐτῶν, ὅτε ἀναντιρρήτως ἡ Κυβέρνησις θὰ φροντίσῃ νὰ ὑποδείξῃ καὶ τοὺς πόρους ἐξ ὧν πληρωθήσονται.

Ἐν δὲ τῷ ὑπ' ὄψιν προϋπολογισμῷ ὀρθῶς ποιοῦσα ἡ Κυβέρνησις περιέλαβε τόσην μόνον πίστωσιν, ὅση κρίνεται ἐπαρκὴς διὰ τὴν πληρωμὴν μόνον τῶν ἐντὸς τοῦ **1873** κατασταθησομένων τελεσιδίκων ὁριστικῶν ἀποφάσεων, θέτουσα οὕτω φραγμὸν εἰς τὴν κατὰ τὸ παρελθὸν ἐπικρατήσασαν ἀνωμαλίαν εἰς τὴν διαχείρισιν τῆς πιστώσεως τοῦ ἄρθρου τούτου.

Ἐπίσης δὲ ἡ αὐτὴ μειοψηφία προέτεινε τὴν αὔξησιν τῆς διὰ «Δικηγορικὰ» ζητουμένης πιστώσεως ἀπὸ **100,000** εἰς **150, 000**, ἀλλ' ἡ πλειοψηφία ἀπέρριψε τὴν πρότασιν κρίνουσα ἀρκοῦσαν τὴν ζητουμένην πίστωσιν.

Τέλος ἡ ἐπιτροπὴ ἐγκρίνουσα τὸ κεφάλαιον **18** α'*Ἐπιτροπὴ τοῦ ἀγῶνος*» ἐκ δραχ. **10,000** ἐκφράζει ὁμοφώνως τὴν εὐχὴν ὅπως δοθῇ πέρας τέλος πάντων εἰς τὸ ζήτημα τοῦ ἀγῶνος, τὸ ὁποῖον ἀπὸ μακροῦ χρόνου διατελεῖ ἐκκρεμὲς ἄνευ ἀποτελέσματός τινος κατὰ προπετῆ ἀθέτησιν καὶ παράβασιν τῶν ἀποφάσεων ὅλων τῶν Συνελεύσεων καὶ ὅλων τῶν μέχρι τοῦδε Ἐθνικῶν Βουλῶν.

Συμπεραίνουσα ἡ ἐπιτροπὴ προτείνει τὴν παραδοχὴν τοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ οἰκονομικοῦ κλάδου συμφώνως μὲ τὰς προσθήκας τὰς γενομένας κατὰ πλειονοψηφίαν κατὰ τὴν γνώμην τῆς ὁποίας τὸ ὁλικὸν ποσὸν τῶν πιστώσεων μετὰ τῶν προσθηκῶν αὐτῶν συμποσοῦται εἰς δρ. **17,983,510**.

2) *Ὑπουργεῖον Ἐξωτερικῶν.*

Ἐπὶ τοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ ὑπουργείου τούτου εἰς δύο μόνον ἄρθρα διεφώνησεν ἡ ἐπιτροπή.

α) Ἑπτὰ ἐκ τῶν μελῶν ὑπεστήριξαν τὴν μὴ ἀπάλειψιν τῆς θέσεως τοῦ παρὰ τῷ ὑπουργείῳ διερμηνέως τῶν Ἀσιατικῶν γλωσσῶν, ὡς λίαν ἀναγκαίας διὰ τὰ συμφέροντα τοῦ τε δημοσίου καὶ τῶν ἰδιωτῶν.

β) Ἓν τῶν μελῶν δὲν θεωρεῖ συμφέρουσαν οὐδὲ παραδέχεται τὴν κατάργησιν τῶν ἐν Εὐρώπῃ Πρεσβειῶν, αἵτινες εἶσι προω-

σιμένει πρὸς ἐξυπηρέτησιν μεγάλων καὶ ὑψηλῶν τῆς ἐπικρατείας συμφερόντων.

Ἡ πλειονοψηφία ὅμως δὲν συμμερίζεται τὴν πρότασιν ταύτην, ὁμοφώνως δὲ ἡ ἐπιτροπὴ κατὰ τὰ λοιπὰ ἄρθρα προτείνει τὴν παραδοχὴν τοῦ προϋπολογισμοῦ, ὡς ἔχει.

3) *Ὑπουργεῖον Δικαιοσύνης.*

Ἐπὶ τοῦ ἄρθρου 2 τοῦ κεφ. Α «Προσωπικὸν» τοῦ Ἀρείου Πάγου» ἐπροτάθη ἐν τῇ ἐπιτροπῇ ὑπό τινων μὲν ἡ αὔξησις τοῦ προσωπικοῦ κατὰ τέσσαρας ἔτι Ἀρειοπαγίτας καὶ ἡ προσθήκη μισθοδοσίας ἀπὸ 1 Σεπτεμβρίου ε. ε. ἐκ δραχ. 7,200, ὑπ' ἄλλων δὲ ἡ τοῦ μισθοῦ τῶν Ἀρειοπαγιτῶν ἐξαιρετικὴ αὔξησις εἰς δρ. 600 κατὰ μῆνα δι' ἕκαστον· τὰς προτάσεις ταύτας δὲν παρεδέχθη ἡ πλειονοψηφία φρονοῦσα ὅτι περὶ μὲν τῆς μισθοδοσίας πρέπει νὰ ληφθῇ γενικὸν μέτρον περὶ τῶν δημοσίων ὑπαλλήλων τοῦ Κράτους, περὶ δὲ τοῦ προσωπικοῦ, ὅτι ὑπεβλήθη ἤδη νομοσχέδιον περὶ τούτου ἀπὸ τῶν ὑπουργῶν τῆς Δικαιοσύνης.

Καὶ ἐπὶ τοῦ ἄρθρου 3 τοῦ αὐτοῦ κεφαλαίου προυτάθη αὔξησις τοῦ προσωπικοῦ τῶν Κρετῶν κατὰ ἓξ ἔτι μέλη καὶ ἡ προσθήκη δαπάνης ἀπὸ 1 Ἰουλίου ε. ε. ἐκ δραχ. 9,600· ἓν δὲ μέλος ἐζήτησε καὶ τὴν αὔξησιν τοῦ ἀριθμοῦ τῶν ἀντεισαγγελέων, ἀλλ' ἡ πλειοψηφία τῆς ἐπιτροπῆς παρεδέχθη τὸ ἄρθρον, ὡς ἔχει ἐν τῷ προϋπολογισμῷ.

Ἐπὶ τοῦ ἄρθρου «Πρωτοδικῶν» ἓξ ἐκ τῶν μελῶν ἐπρότειναν τὴν σύστασιν δύο ἔτι Πρωτοδικείων διὰ τὰς ἐπαρχίας Κύρτωνίας καὶ Κορινθίας πρὸς ταχεῖαν καὶ εὐχερῆ τῆς δικαιοσύνης ἀπονομὴν καὶ τὴν προσθήκην δαπάνης ἀπὸ 1 Ἰουλίου ε. ε. ἐκ δρ. 30,000, δύο δὲ ἄλλα τὴν σύστασιν ἑνὸς μὲν εἰς Ἁλλῆνα, ἑτέρου δὲ εἰς Λεβαδείαν καὶ ἄλλου εἰς Πλάταιαν, ἀλλ' ὅλας τὰς προτάσεις ταύτας ἀπέρριψεν ἡ ἐπιτροπή.

Διὰ πλειονοψηφίας δὲ 11 πρὸς 7 ἡ ἐπιτροπὴ ἐπρότεινε τὴν κατάργησιν τριῶν ἐκ τῶν ἀρτιουστάτων Πρωτοδικείων, ἤτοι Ηλείας, Παρνασσίδος καὶ Κυπαρισσίας καὶ τὴν ἀπαλλαγὴν τῆς δι' ἓξ μῆνας ἀναλογούσης δι' αὐτὰ τοῦ προσωπικοῦ καὶ τὰ λοιπὰ ἔγγενει ἔξοδα πιστώσεως, διότι τὰ Πρωτοδικεῖα ταῦτα δὲν ἐθεράπευσαν οὐσιώδεις τῆς κοινωνίας ἀνάγκας, οὔτε συντελοῦσι πρὸς εὐχερῆ καὶ ταχεῖαν τῆς δικαιοσύνης ἀπονομήν, ἀπέρριψε δὲ τὴν πρότασιν ἑνὸς μέλους περὶ προσθήκης τριῶν ἔτι ἀντεισαγγελέων παρὰ Πρωτοδίκαις.

Προκειμένου δὲ περὶ τῶν φυλακίων τῶν ὑποδίκων, καταδίκων

καὶ πολιτικῶς κρατουμένων, ἡ ἐπιτροπὴ ὁμοφώνως ἐκφράζει ἐνθέρμων τὴν εὐχήν, ἵνα ἡ Κυβέρνησις λάβῃ συντόμως πρόνοιαν περὶ ἀνεγέρσεως καταλλήλων τοιούτων εἴδους καταστημάτων καὶ βελτιώσεως τοῦ ἐν γένει συστήματος αὐτῶν, πραξάτῃ δὲ καὶ περὶ ἀνεγέρσεως δικαστικῶν καταστημάτων. Κρίνει μάταιον ἡ ἐπιτροπὴ νὰ ἐμμείνῃ διὰ μακρῶν ἐπὶ τοῦ σπουδαιοτάτου τούτου ἀντικειμένου, πιστεύουσα ὅτι οὐδεὶς ὁ ἀγνοῶν τὴν ἐκ τῆς ἐλλείψεως καταλλήλων φυλακῶν σπουδαίαν βλάβην τῆς τε κοινωνίας καὶ τῶν δημοσίων συμφερόντων· ἄλλως τε ἡ εὐχὴ αὕτη δὲν ἐκφράζεται πρώτην ἤδη φορὰν καὶ ἑπομένως τὸ ἀντικείμενον τοῦτο, ὡς ὑπὲρ ποτε ἄλλοτε, εἶναι δίκαιον νὰ διεγείρῃ τὴν συντονωτέραν προσοχὴν τῆς Βουλῆς.

Ἐπὶ τοῦ ἄρθρ. 4 «Διατροφὴ ὑποδίκων» ἑπτὰ ἐκ τῶν μελῶν τῆς ἐπιτροπῆς ὑπεστήριξαν τὴν κατὰ λεπτὰ 10 ἡμερήσιον αὔξησιν τῆς τροφοδοσίας ἑκάστου ὑποδίκου καὶ λόγῳ τοῦ ὅλως ἀνεπαρκοῦς τῆς μέχρι τοῦδε χορηγίας καὶ λόγῳ φιλανθρωπίας καὶ τὴν προσθήκην δαπάνης ἐκ δρ. 22,500, ἀλλ' ἡ πλειοψηφία τῆς ἐπιτροπῆς ἀπέρριψε τὴν πρότασιν ταύτην.

4) *Ὑπουργεῖον Ἐσωτερικῶν.*

Ἐπὶ τοῦ ἄρθρου 4 τοῦ Κεφ. Α', τέσσαρα τῶν μελῶν ἐπρότειναν τὴν ἐλάττωσιν τῆς δι' ἐφημερίδας πιστώσεως ἀπὸ 12,000 εἰς 6,000. Τὴν πρότασιν ταύτην δὲν ἀπεδέχθησαν τὰ ἄλλα μέλη τῆς ἐπιτροπῆς.

Ἐπίσης τὰ αὐτὰ μέλη ἐζήτησαν τὴν ἀπάλειψιν τῆς ὑπὸ τὸ ἄρθρ. 5 τοῦ αὐτοῦ κεφαλαίου «Δι' ἔκτακτον προσωπικὸν» πιστώσεως ἐκ δρ. 5,000, ἓν δὲ μόνον τὴν ἀπάλειψιν καὶ τῆς ὑπὸ τὸ ἄρθ. 6 τοῦ αὐτοῦ κεφαλαίου ἐκ δρ. 12,000, διότι ἡ τοιαύτη δαπάνη δὲν στηρίζεται εἰς νόμον τινά· ἀλλ' οὐδεὶς ἐκ τῶν ἄλλων μελῶν συνεμερίσθη τὴν γνώμην τῶν μειονοψηφισάντων.

Ἐπὶ τοῦ Κεφ. Β', ἄρθρ. 3 καὶ 4 ἡ πλειοψηφία τῆς ἐπιτροπῆς (μειονοψηφούντων 5 μελῶν αὐτῆς) ἀπεδέχθη τὴν προσθήκην ἐπὶ μὲν τοῦ πρώτου 2,700 δραχ. ἐπὶ δὲ τοῦ δευτέρου 300 πρὸς σύστασιν ἐπαρχείου ἐν τῇ ἐπαρχίᾳ Ἁλλῆς τῆς Κεφαλληνίας, ἀναγκαιοτάτου θεωρουμένου ὑπὸ τὴν ἔποψιν τῆς διοικήσεως καὶ τῶν συμφερόντων τῶν κατοίκων τῆς νήσου ταύτης, ὥστε τῆς πολυπληθεστέρας ἐκ τῶν τῆς Ἑπτανήσου, μὴ δυναμένης νὰ ἀνταποκρίνηται ἐπαρκῶς εἰς τὰς ἀνάγκας ταύτης τῆς μόνης διοικητικῆς καθ' ὅλην τὴν νῆσον ἀρχῆς, ἤτοι τοῦ **Νομάρχου**, καὶ ἐχούσης 26 = 27 χιλ.

ψηφων πληθυσμοῦ καὶ σημαντικὴν πόλιν τὴν πρωτεύουσαν, τὸ Ληξούρι· ἡ μειονοψηφία ὅμως καίτοι ἀναγνωρίζουσα τὴν σύστασιν τοιούτου ἐπαρχείου ἐννοεῖ ὅμως τὴν θεραπείαν τῆς ἀνάγκης διὰ τῆς καταργήσεως ἄλλου ἐπαρχείου, ἤτοι τοῦ Ἄργους, καὶ οὕτως ἄνευ προσθήκης νέας δαπάνης νὰ ἱκανοποιηθῇ ἡ εὔλογος αἴτησις τῆς ἐπαρχίας Πάλλης, ἀλλὰ τὴν γνώμην τῆς μειονοψηφίας περὶ καταργήσεως τοῦ ἐπαρχείου Ἄργους δὲν ἀποδέχεται ἡ πλειοψηφία. Προκειμένου δὲ περὶ τῶν τοῦ ἀ. ἐδαφίου τοῦ ἄρθρου 2 ἐξόδων γραφείου τῶν Νομαρχείων, ἓν τῶν μελῶν ἐκφράζει τὴν εὐχήν, ἵνα ἡ διαχείρισις αὐτῶν ὑπὸ τῶν Νομαρχῶν διενεργῆται μετὰ μείζονος προσοχῆς εἰς τρόπον ὥστε νὰ δαπανᾶται ἀνάλογον ποσὸν καὶ διὰ τὴν εὐπρέπειαν τοῦ ἐσωτερικοῦ τῶν νομαρχιακῶν καταστημάτων.

Ἐπὶ τοῦ Κεφ. Γ'. ἄρθρ. 1 «Γενικὰ μέτρα ἀσφαλείας» πέντε ἐκ τῶν μελῶν κρίνουσιν ἀναφαρκῆ τὴν ζητουμένην πίστωσιν ἐκ δραχμ. 10,000 καὶ προτείνουσιν ἑπομένως τὴν αὔξησιν αὐτῆς δραχ. 180,000· ἀλλὰ τὰ λοιπὰ μέλη δὲν ἀποδέχονται τὴν γνώμην ταύτην ὑπ' ὄψιν ἔχοντα τὴν σημερινὴν εὐαρεστον τῆς δημοσίας ἐν γένει ἀσφαλείας κατάστασιν, ἥτις διατηρουμένη, ὡς ἐλπίζει καὶ εὔχεται, δὲν θέλει ἀπαιτήσει πλειοτέραν δαπάνην.

Ἐπὶ τοῦ Κεφ. 6 ἄρθρ 3 «Συντήρησις τῆς Γεωργικῆς Σχολῆς,» ἡ μειοψηφία ἐκ πέντε μελῶν προέτεινε τὴν προσθήκην ἑτέρων δραχ. 2,000, αἵτινες μετὰ τοῦ ἐν τῷ ἄρθρῳ ποσοῦ διὰ συντήρησιν τῆς Γεωργικῆς Σχολῆς, ἀποτελέσωσιν ἀνάλογον ποσὸν διὰ τὴν σύστασιν ἐν τῷ ἀγροκηπίῳ δενδροκομείου, ἀλλ' ἡ πλειονοψηφία ἀπέρριψε τὴν πρότασιν ταύτην.

Ἐπὶ τοῦ ἄρθρου 7 τοῦ αὐτοῦ κεφαλαίου δύω ἐκ τῶν μελῶν προτείνουσι τὴν κατάργησιν τῶν θεραπευτηρίων τῶν σπυροκωλιόντων ὡς πάντῃ ἀχρήστων καὶ μηδεμίαν ὑπὲρ τοῦ σκοποῦ τῆς συστάσεώς των ἀποφερόντων ὠφέλειαν· ἀλλὰ καὶ τὴν γνώμην ταύτην τὰ λοιπὰ μέλη δὲν ἀπεδέχθησαν, ἀναντιρρήτου ὄντος, ὅτι οὐχὶ μικρὰ ὠφέλεια προσγίνεται τοῖς πάσχουσιν. Ὁμοφώνως δὲ ἡ ἐπιτροπὴ ἐκφράζει ζωηρὰν εὐχὴν περὶ κρείττονος διαρρυθμίσεως τῶν τοῦ Φρενοκομείου Κερκύρας, περὶ ἐπεκτάσεως αὐτοῦ, ἵνα ἀνταποκρίνηται ἐπαρκῶς εἰς τὸν προορισμόν του καὶ περὶ ἄρσεως παντὸς ὀθεν δήποτε προερχομένου προσκόμματος περὶ τὴν παραδοχὴν τῶν πασχόντων ἐν τῷ καταστήματι, πρὸς ἐκτέλεσιν τῶν ὑπὸ τῆς φιλανθρωπίας ἐπιβαλλομένων καθηκόντων.

Ἐπὶ τοῦ ἄρθρου 8 τοῦ αὐτοῦ κεφαλαίου ἐπροτάθη ἡ ἀπάλειψις τῆς διὰ μισθοδοσίαν 20 ὑγιεινομοφυλάκων πιστώσεως ἐκ δραχ. 9,600, ὧν ἡ ὑπηρεσία δύναται νὰ ἀναπληρωθῇ διὰ τῶν τελωνοφυλάκων, ὡς καὶ ἤδη γίνεται, ἡ πλειονοψηφία ὅμως τῆς ἐπιτροπῆς δὲν συνεμερίσθη τὴν γνώμην ταύτην.

Κατὰ πλειονοψηφίαν ἡ ἐπιτροπὴ προτείνει τὴν ἀπάλειψιν τῶν ἑξῆς πιστώσεων ἐκ τοῦ ἄρθρ. 8 τοῦ Κεφ. 6 «Ἔξοδα ἐπιτροπῆς, βιομηχανίας, στατιστικῆς κλπ.»

α) Διὰ τὴν συνδρομὴν θεάτρου δραχ. 10,000.

β') Διὰ τὴν συνδρομὴν ὑπὲρ τοῦ συλλόγου τῶν Κυρίων 10,000· κατὰ πλειοψηφίαν δὲ ἐνέκρινε τὰ λοιπὰ ποσὰ καὶ ἰδίως τὴν πρὸς συνδρομὴν τοῦ δραματικοῦ καὶ μουσικοῦ συλλόγου ἐκ δραχ. 5,000, τὴν τῆς φιλαρμονικῆς ἑταιρίας ἐκ δρ. 1000 καὶ τὴν τῆς ἑταιρίας τῆς σκοποβολῆς ἐκ δραχ. 6000, τῆς μειονοψηφίας ζητούσης τὴν ἀπάλειψιν τούτων πάντων.

Προκειμένου περὶ τῆς ἀτμοπλοϊκῆς ἑταιρίας, ἑπτὰ μέλη τῆς ἐπιτροπῆς ὑπεστήριζαν τὴν ἀναγραφὴν τῆς ὡρισμένης πιστώσεως ἐκ δραχ. 280,000 καὶ ἐν τῷ προϋπολογισμῷ τοῦ τρέχ. ἔτους, διότι οὐ μόνον διὰ νόμου ὑποχρεοῦται ἡ κυβέρνησις εἰς τὴν καταβολὴν αὐτῆς, ἀλλὰ καὶ λόγῳ κοινωνικῆς ἀναγκης καὶ εὐκολίας τῆς συγκοινωνίας ἐπιβάλλεται τὸ χρέος τοῦτο. Δέκα ὅμως μέλη ὑποστηρίζουσι τὴν ἐναντίαν γνώμην ἔχοντα ὑπ' ὄψιν τὴν ἔκθεσιν τοῦ ἁρμοδίου ὑπουργοῦ, ὅστις ἀπήλειψε τὴν πίστωσιν διὰ τὸν λόγον τῆς ὁριστικωτέρας διαρρυθμίσεως τῶν τὴν ἑταιρίαν ἀφορώντων.

Ἐπὶ τοῦ κεφ. 7 ἄρθ. 1 «Προσωπικοῦ γενικῆς διευθύνσεως τῶν ταχυδρομείων» ἡ ἐπιτροπὴ εὔχεται, ἵνα ληφθῇ πρόνοια περὶ βελτιώσεως τῆς μισθοδοσίας τῶν παρὰ τῇ γενικῇ διευθύνσει βοηθῶν Ας καὶ Βας τάξεως, οἵτινες ἀπέναντι τῆς σπουδαιότητος τῆς ἐμπιστευμένης αὐτοῖς ὑπηρεσίας καὶ τῶν καταβαλλομένων κόπων ἀμείβονται γλίσχρως.

Ἐπὶ τοῦ ἄρθρου 3 τοῦ αὐτοῦ κεφαλαίου ἡ ἐπιτροπὴ παρεδέχθη παμψηφεὶ τὴν προσθήκην δρ. 960 πρὸς σύστασιν 4 ταχυδρομικῶν γραφείων εἰς Κέαν, Ἴον, Μονεμβασίαν καὶ Φουρνὰ τοῦ δήμου Κτημενίων. Ἐπὶ δὲ τοῦ ἄρθρ. 7 «μεταχομιδὴ γραμμάτων» ἐκρινεν ἐπίσης παμψηφεὶ ἀναγκαίαν τὴν προσθήκην δρ. 750 διὰ πληρωμὴν πορθμείου μεταξὺ Ἄνδρου καὶ Τήνου εἰς θέσιν Στενὸ, διότι ὡς ἐκ τῆς ἐξαιρετικῆς θέσεως τῆς νήσου Ἄνδρου ἡ συνήθης ταχυδρομικὴ διὰ τῶν ἀτμοπλοίων συγκοινωνία διακόπτεται ἐπὶ μῆνας, ἐντεῦθεν δὲ παραβλάπτονται σπουδαίως τὰ ἰδιωτικὰ καὶ τὰ δημόσια συμφέροντα.

Λόγω κοινωνικῆς ἀνάγκης διὰ τὰ μέν, τῆς δημοσίας δὲ ἀσφαλείας διὰ τὰ δέ, ἡ ἐπιτροπή, πρακειμένου περὶ τοῦ κεφαλαίου τῆς τηλεγραφικῆς συγκοινωνίας, προτείνει εἰς τὴν κυβέρνησιν, ἵνα συστήσῃ ταχέως τηλεγραφικοὺς σταθμοὺς ἐν Γαστούνῃ, ἐν τοῖς μεθορίοις δήμοις Λιγραίων καὶ Μακρακώμης καὶ ἐν Μωλάοις πρωτευούσῃ τῆς ἐπαρχίας Ἐπιδ. Διμηρᾶς.

Ἐπὶ δὲ τοῦ κεφ. «Δημόσια ἔργα» ζωηρὰ ἠγέρθη ἐν τῇ ἐπιτροπῇ συζήτησις. Κατ' αὐτὴν ἀνεπτύχθησαν τοιαῦται ἀνάγκαι τοῦ τόπου, χρήζουσαι τῆς συντονωτέρας μερίμνης, ὥστε ἀληθῶς πρὸς τὸν σκοπὸν τῆς θεραπείας αὐτῶν σπουδαιότατα κεφάλαια δέον ν' ἀφιερεθῶσιν· οὐχ ἧττον ὅμως εἶναι ἐπίσης ἀληθὲς, ὅτι ὀλίγη μέχρι τοῦδε ἐδόθη προσοχὴ ἢ μᾶλλον εἰς τὴν ἐκλογὴν τῶν μέχρι τοῦδε κατασκευασθέντων ἔργων δὲν ἐγένετο προτίμησις τῶν μᾶλλον κατεπειγόντων.

Μὴ δυναμένη ὅμως ἡ ἐπιτροπή, καὶ τοι ἀναγνωρίζουσα τὴν ἀναπόδραστον τούτων ἀνάγκην, νὰ προέλθῃ εἰς προσθήκας πιστώσεων τοιούτων, αἵτινες εἰ καὶ πρόφαναι, ἤθελον ἀλλοιώσει τὸν προϋπολογισμὸν, δὲν ἤθελον ἀφ' ἑτέρου παραγάγει καὶ τὰ ἐκ τῆς προσθήκης ἐπιθυμητὰ ἀποτελέσματα διά τε τὸ πάρωρον τοῦ χρόνου καὶ τὴν ἔλλειψιν ἀναλόγου ἀριθμοῦ ἐπιστημόνων διὰ τὴν διεύθυνσιν ὅλων τῶν ἔργων, αἰσθάνεται μυλαταῦτα τὴν ἀνάγκην νὰ ἐκφράσῃ ζωηρῶς τὴν ἐπιθυμίαν, καὶ πρὸς τοῦτο ἐπικαλεῖται καὶ αὐτῆς τῆς Βουλῆς τὴν ἀπόφασιν, ὅπως ἡ Κυβέρνησις λάβῃ ταχέως πρόνοιαν πρὸς θεραπείαν τῶν κατωτέρω ἀναγκῶν, θεωρουμένων ὡς τῶν μᾶλλον κατεπειγουσῶν.

α) Περὶ γεφυρώσεως κατὰ προτίμησιν ἐκ τῶν πόρων τῆς ὁδοποιΐας τῶν ἐν Εὐρυτανίᾳ ποταμῶν, ἤτοι 1) ἐπὶ τῆς ἑνώσεως τῶν ποταμῶν Ἀγαλιανοῦ καὶ Μέγδοβας ἐν τῇ θέσει Μαυριᾷ τοῦ δήμου Ἀγραίων ἀφ' ἑνὸς καὶ Χαράστι τοῦ δήμου Παρακαμπυλίων ἀφ' ἑτέρου, ἔνθα σώζονται ἴχνη γεφύρας, ὑπαρξάσης ἐκεῖ πρὸ ἀμνημονεύτων χρόνων, γνωστὰ ὑπὸ τὸ ὄνομα «Σίδηρα», καὶ μαρτυροῦντα εὐτυχεστέραν ἐποχὴν τῆς ἐνεστώσης εἰς χρόνους δυστυχεῖς. Ἡ γέφυρα αὕτη εἶναι πρωτίστης ἀνάγκης καὶ μᾶλλον κατεπείγουσα. 2) Ἐπὶ τοῦ αὐτοῦ ποταμοῦ ἐν τῇ ἑνώσει τῶν χειμάρρων Καρπενησίου καὶ Προυσιώτου μεταξὺ τῶν δήμων Ἀρακυνθίων καὶ Καρπενησίων εἰς θέσιν Πορτίτσες. 3) Ἐπὶ τοῦ χειμάρρου Ζέρβα εἰς ἕξιν Φραγγοσκάλα, ὅρια τῶν δήμων Θίρου τῆς Τριχωνίας καὶ Παρακαμπυλίων τῆς Εὐρυτανίας, διότι ἡ ἔλλειψις αὐτῶν καθιστᾷ πλεῖστα θύματα κατ'

ἔτος, ἀποκλείεται δὲ ἡ συγκοινωνία τοῦ πλείστου μέρους τῆς ὀρεινῆς ταύτης ἐπαρχίας.

β). Περὶ διευθετήσεως τῆς κοίτης τοῦ παρὰ τὴν πόλιν Καλαμῶν ποταμοῦ, ἀπειλοῦντος ἀνυπολογίστων ζημίαν τῆς τε πόλεως καὶ τῶν πέριξ κτημάτων.

γ). Περὶ ἀνορύξεως τῶν ἀναγκαιουσῶν τάφρων πρὸς ἀποσόβησιν τῶν καταστρεπτικῶν πλημμυρῶν τῆς πεδιάδος Μακαρίας.

δ). Περὶ ταχείας ἀποπερατώσεως τῆς ἀρξαμένης διευθετήσεως τῆς κοίτης τοῦ Σπερχειοῦ καὶ περὶ γεφυρώσεως αὐτοῦ, γνωστῆς οὔσης τῆς κατ' ἔτος ἐπερχομένης ζημίας εἰς τὰ κτήματα τοῦ μέρους τούτου.

ε). Περὶ γεφυρώσεως τοῦ Εὐρώτα, ἡ ἔλλειψις τῆς ὁποίας διακρατεῖ διακεκομμένην τὴν συγκοινωνίαν καὶ

ς). Περὶ ἐπισκευῆς τῆς γεφύρας Πούλιανης ἐπὶ τοῦ Κύθνου δι' ἧς συγκοινωνοῦσι κατὰ μέγα μέρος οἱ κάτοικοι τῶν ἐπαρχιῶν Τριχωνίας, Ναυπακτίας καὶ Μεσολογγίου. Πρὸς πραγματοποίησιν πάντων τῶν ἔργων τούτων ἡ ἐπιτροπὴ ὁρίζει πίστωσιν κεφαλαίου δραχμῶν 100,000, ἀλλ' ἐκ τῶν οἰκείων πόρων.

Ἐδικώτερον ἐν τούτοις 5 ἐκ τῶν μελῶν πρότειναν τὴν αὔξησιν τῆς δι' ἀπυξηράνσεως ἑλῶν κλπ. πιστώσεως ἀπὸ δραχ. 60,000 εἰς 200,000, ἣν πρότασιν ὅμως ἡ πλειοψηφία δὲν ἐδέχθη θεωροῦσα ἐπαρκῆ τὴν ζητουμένην πίστωσιν διὰ τὴν Ε'. ἐξαμηνίαν ε. ε.

Πρὶν δὲ φθάσῃ ἡ ἐπιτροπὴ εἰς πέρας ἐπὶ τοῦ Κεφ. 9 «Δημόσια ἔργα» ἐκφράζει ζωηρὰν ἐπίσης ἐπιθυμίαν πρὸς τὴν Κυβέρνησιν περὶ τῆς ταχυτέρας ἀποπερατώσεως τῆς οἰκοδομῆς τοῦ βουλευτηρίου, διότι τὸ ὑπάρχον προσωρινὸν κατάστημα, ὅπου οἱ ἀντιπρόσωποι τοῦ ἔθνους συνεδριάζουν εἶναι ὅλως ἀκατάλληλον καὶ ἀνάρμοστον εἰς τὴν ἐθνικὴν ἀξιοπρέπειαν.

Ἐπὶ τοῦ κεφ. Γ'. «Βοήθεια» ἓν μέλος τῆς ἐπιτροπῆς φρονεῖ ὅτι εἶναι ἀνεπαρκὲς τὸ ζητούμενον διὰ περιθάλψεις ἐνδεῶν ποσὸν ἐκ δραχ. 30,000 καὶ προτείνει τὴν προσθήκην ἑτέρων 40,000· καθ' ὅσον δ' ἀφορᾷ τὰ μηνιαῖα βοηθήματα, ὅτι πρέπει νὰ κοινονισθῶσι διὰ νόμου, ἀλλὰ τὴν γνώμην ταύτην δὲν ὑποστηρίζουσι τὰ λοιπὰ μέλη.

5) Ὑπουργεῖον Ἐκκλησιαστικῶν.

Ἐπὶ τοῦ κεφ. Γ'. ἄρθρ. 10 «ἔξοδα ἀρχαιολογικῆς ἐπιτροπείας» ἐπροτάθη ὑπ' ἐνὸς τῶν μελῶν ἡ προσθήκη δραχ. 15,000, ὅπως ἡ ἀρχαιολογικὴ ἑταιρία ἐπαρκῇ ἀποδαίως εἰς τὴν διατήρησιν

τῶν ἀρχαιοτήτων, αἵτινες ἕνεκα ἐλλείψεως μέσων καταστρέφονται. Τὴν γνώμην ταύτην δὲν συνεμερίσθη ἡ πλειοψηφία τῆς ἐπιτροπῆς.

Πρὸς σύστασιν γυμνασίου ἐν Κορίνθῳ, λίαν χρησίμου διὰ τὴν σπουδὴν τῆς νεολαίας, ὅπερ ἱδρυθὲν πέρυσι καὶ διατελέσαν ἐπὶ μῆνάς τινας κατηργήθη ὕστερον δι' ἔλλειψιν πιστώσεως, ἡ ἐπιτροπὴ προσέθηκεν ἐπὶ τοῦ ἄρθρου 11. «Προσωπικὸν Γυμνασίων» δρ. 15,000.

Ὡσαύτως ἐπὶ τοῦ ἄρθρου 13. «Προσωπικὸν ἑλληνικῶν σχολείων» παρεδέχθη προσθήκην δρ. 3600 δι' ἑξάμηνον μισθοδοσίαν ἓξ ἑλληνοδιδασκάλων, κατὰ τὸν περυσινὸν προϋπολογισμόν.

Ἐπὶ τοῦ ἄρθρου 1. ἐν κεφ. Δ'. κατὰ πρότασιν ἑνὸς μέλους ζητεῖται νὰ κατατεθῇ εἰς τὴν Βουλὴν πρὸς πληροφορίαν αὐτῆς ὀνομαστικὴ σημείωσις τῶν δήμων, οὓς συντρέχει τὸ Κράτος εἰς τὴν δημοτικὴν ἐκπαίδευσιν. Τὴν γνώμην ταύτην συνεμερίσθη ἡ ἐπιτροπή. Ἀπερρίφθη δὲ διὰ ψήφων 14 πρὸς 5 ἡ πρότασις περὶ συμπεριλαβῆς ἐν τῷ ἄρθρῳ 15 τοῦ καὶ πέρυσιν ὑπολογισθέντος ποσοῦ τῶν δραχ. 10,000 διὰ συνδρομὴν τοῦ ἐν Κερκύρᾳ Παρθεναγωγείου.

6) *Ὑπουργεῖον Στρατιωτικῶν.*

Κατὰ τὴν ἐν τῇ ἐπιτροπῇ γενομένην δήλωσιν τοῦ κ. ὑπουργοῦ τῶν Στρατιωτικῶν ἐπηνέχθησαν αἱ ἑξῆς μεταβολαί.

α.) Εἰς τὸ προσωπικὸν ὑπουργείου ἀφῃρέθη ἡ πίστωσις δι' ἕνα ταγματάρχην, ἕνα ὑπολοχαγὸν οἰκονομίας καὶ ἕνα ἀνθυπίλαρχον ἐκ δραχ. 9,480, σημειωθέντας κατὰ λάθος, καὶ προσετέθη εἰς λοχαγούς, ἤτοι προσετέθησαν δραχμαὶ 3,600, συμφώνως μὲ τὸν περὶ προσωπικοῦ τοῦ ὑπουργείου νόμον τοῦ 1871· οὕτως ἡ ἐπὶ τοῦ κεφ. 1 ἄρθρ. 1 πίστωσις περιορίζεται εἰς δρ. 85,120 ἀντὶ 92,000.

β'.) Εἰς τοὺς κλάδους ὑπηρεσίας ἀπεκλείφθη ἡ πίστωσις ἐκ δραχμῶν 4,920 δι' ἕνα ἐπίστρον ἐπιθεωρητὴν νοσοκομείων καὶ θεραπευτηρίων. Οὕτως ἡ τοῦ ἄρθρου 1 τοῦ κεφ. 7 πίστωσις περιορίζεται εἰς δραχ. 209,080.

Κατὰ πλειοψηφίαν δ' ἀπερρίφθησαν αἱ γενόμεναι ὑπὸ μελῶν τῆς ἐπιτροπῆς προτάσεις περὶ ἀναγραφῆς δύο θέσεων γενικῶν ἐπιθεωρητῶν τοῦ στρατοῦ καὶ μιᾶς θέσεως ἀνθυπιάτρου εἰς τὸν ὑγειονομικὸν κλάδον.

Ἐπὶ τέλους ἀπερρίφθη διὰ ψήφων ἑννέα πρὸς ἑπτὰ ἡ πρότασις περὶ προσθήκης τῆς σχετικῆς πιστώσεως διὰ τὴν θέσιν πρώδρου τῆς ἀνωτάτης ὑγειονομικῆς ἐπιτροπῆς, ἥτις ὑπάρχει

ἀνεκαθεν καὶ ἥτις καθίσταται ἀναγκαία, ὅπως ἡ μειοψηφία ἰσχυρίζεται.

Ἐν γένει δὲ ὡς πρὸς τὸν προϋπολογισμὸν τοῦ ὑπουργείου τῶν Στρατιωτικῶν ἡ ἐπιτροπὴ παρατηρεῖ, ὅτι καὶ τοι σημειουμένης ἐν ἀριθμοῖς πλήρους τῆς κατὰ τὰ ὀργανικὰ διατάγματα δυνάμεως τοῦ στρατοῦ, οὐχ ἧττον ἐκτὸς ἄλλων οἰκονομιῶν ἐκ καταργήσεως θέσεων ἡ σπουδαιοτέρα ἐλάττωσις τῶν ἐξόδων σχετικῶς πρὸς τὸν τοῦ π. ἐ. προϋπολογισμὸν προέρχεται ἐκ τῆς ἀπολύσεως τῶν ἐφέδρων, ἡ δαπάνη τῶν ὁποίων ἀφαιρεῖται ἀναλόγως ἐξ ἑκάστου ἀναλυτικοῦ πίνακος ἐν τέλει.

7) *Ὑπουργεῖον Ναυτικῶν.*

Τὸν προϋπολογισμὸν τοῦ ὑπουργείου τούτου ἀπεδέχθη ἡ ἐπιτροπὴ ὁμοφώνως μεθ' ἡμῖν κρίνασα ἤδη ἀναγκαίαν τροποποίησιν αὐτοῦ.

Δίδουσα τέλος ἡ ἐπιτροπὴ εἰς τὴν προκειμένην ἐργασίαν συναφῆ εἰς τὴν Βουλὴν σπουδαίαν μέριμναν περὶ βελτιώσεως τοῦ ὁπλοστασίου διὰ νὰ ἐπαρκῇ εἰς τὰς ἀνάγκας τοῦ ὁπλισμοῦ τοῦ στρατοῦ καὶ εἰς τὴν πρακτικὴν ἐκπαίδευσιν τῶν ἀξιωματικῶν τοῦ πυροβολικοῦ καὶ προτείνει τὴν ἔγκρισιν καὶ ἐπιψήφισιν τοῦ προϋπολογισμοῦ ὑπὸ τὰς ἀναφερομένας τροποποιήσεις, κατὰ τὰς ὁποίας τὸ τελικὸν ἀποτέλεσμα συγκεφαλαιοῦται ὡς ἑξῆς· ἤτοι κατὰ μὲν τὴν γνώμην τῆς πλειονοψηφίας, τὰ μὲν ἔσοδα ἀνέρχονται εἰς δραχ. 35,757,000, τὰ δὲ ἔξοδα εἰς δραχ. 35,432,910, ἀφίνοντα περίσσευμα δραχ. 324,000. Κατὰ δὲ τὴν γνώμην τῆς μειονοψηφίας, τὰ μὲν ἔσοδα ἀνέρχονται εἰς δραχ. 35,377,000, τὰ δὲ ἔξοδα εἰς δραχ. 36,268,110, ἀφίνοντα ἔλλειμμα δραχ. 891,110.

Ἐγένετο ἐν Ἀθήναις, τῇ 6 Ἰουνίου 1873.

Ὁ Πρόεδρος
ΣΠΥΡ. ΒΑΛΑΩΡΙΤΗΣ.

Τὰ μέλη

Δ. Τριγγέτας, Ἀλ. Βάσος, Ν. Σούτσος, Ἰω. Ἀντωνιάδες, Σταῦρος Οἰκονομόπουλος, Σ. Σούτσος, Στ, Μακρῆς, Δ. Γ. Ζέγγελης, Θ. Πυλλαρινός, Δ. Βαλέττας, Ν. Θ. Λεώπουλος, Ἀρ. Σ. Κοντογούρης, Δ. Βουλπιώτης, Β. Ν. Βουδούρης, Ν. Παπαμιχαλόπουλος, Ἰω. Βαλασόπουλος, Ι. Δ. Χατζίσκος, Π. Πετράκης.

Ὁ Εἰσηγητὴς
Δ. Δημητριάδης.

Εἰσήγαγεν ἐπειτα ὁ εἰσηγητὴς τῆς ἐπιτροπῆς τῶν Οἰκονομικῶν τὴν ἔκθεσιν ἐπὶ τοῦ νομοσχεδίου περὶ ἀποταμιεύσεως σιτηρῶν ἐν Λευκάδι καὶ Ἰθάκῃ, ἥτις ἀπεστάλη εἰς τύπωσιν καὶ διανομήν, ἔχουσα ὡς ἑξῆς·

α'Ἡ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν ἐπιτροπή.

Λαβοῦσα ὑπ' ὄψιν τὸ νομοσχέδιον περὶ ἀποταμιεύσεως σιτηρῶν ἐν Λευκάδι καὶ Ἰθάκῃ, ὑποβληθὲν παρὰ τοῦ κυρίου ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν.

Ἐπειδὴ ἡ Ἰθάκη ὡς ἐκ τῆς ναυτιλίας της καὶ ὡς ἔχουσα ὡς ἐκ τῆς τοποθετικῆς θέσεώς της πολλοὺς Ἰθακησίους εἰς τὸν κλωδαπὴν ἐμπορευομένους, κομίζει σιτηρά, τὰ ὁποῖα πολλάκις ἐλλείψει ἀποταμιευτικῆς εὐκολίας ἀναγκάζεται νὰ φυγαδεύῃ μὲ προφανῆ βλάβην τοῦ τόπου καὶ τῶν συμφερόντων τοῦ ἐμπορίου καὶ τῆς ναυτιλίας της.

Ἐπειδὴ εἰς τὴν Λευκάδα ἐπετράπη ἡ διαμετακόμισις μόνον διὰ διαταγῆς, ἐνῷ πρὸς τὴν τοιαύτην εὐκολίαν ἀπαιτεῖται νόμος.

Ἐπειδὴ διὰ τῆς εὐκολίας τῆς ἀποταμιεύσεως καὶ τὰ συμφέροντα τῶν τόπων τούτων συμβιβάζονται καὶ τὸ συμφέρον τοῦ δημοσίου ἐξασφαλίζεται.

Ἡ ἐπιτροπὴ ἀποφαίνεται ὑπὲρ τῆς παραδοχῆς τοῦ ἐν λόγῳ νομοσχεδίου.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 7 Ἰουνίου 1873.

Ὁ πρόεδρος	Ὁ εἰσηγητὴς
Δ. Γ. ΖΕΓΓΕΛΗΣ.	Ε. Πεταλᾶς.

Τὰ μέλη

Σπ. Ζερβός, Ἰω. Τζιώτης, Ἰω. Δ. Ἀνδρίτζος, Στ. Στεφανόπουλος, Γ. Μπούμπουλης, Γ. Καραβᾶς.

Ἀκολούθως ἐγένετο δεκτὸν εἰς δευτέραν ἀνάγνωσιν τὸ νομοσχέδιον πιστώσεως πρὸς πληρωμὴν τῶν ἐξόδων τοῦ μηνὸς Μαΐου ε. ε.

Ἀνεγνώσθη εἶτα εἰς δευτέραν ἀνάγνωσιν τὸ νομοσχέδιον συμβάσεως περὶ ἀτμοπλοϊκῆς συγκοινωνίας τῆς ἑταιρίας Μπάρνς καὶ Μάκ-Ἴβερ.

Προσέθηκεν ὁ ἐπὶ τῶν Ναυτικῶν ὑπουργὸς ἀπαντῶν εἰς τὴν χθεσινὴν ἐπερώτησιν τοῦ ἐξ Ἀττικῆς βουλευτοῦ, ὅτι ἔληξε μὲν ἡ σύμβασις τῆς Ἑλλην. ἀτμοπλοϊκῆς ἑταιρίας, τῆς δὲ νέας τὸ κῦρος ἀμφιβάλλεται, ἀλλ' οὐχ ἧττον τὸ δικαίωμα τῆς ἀκτοπλοΐας δὲν ἐπιτρέπεται ἄνευ ἀδείας τῆς Κυβερνήσεως. Τοῦτο δὲ παραχωρεῖται διὰ τῆς ἤδη ψηφιζομένης συμβάσεως.

Μεθ' ὃ ἡ Βουλὴ παρεδέχθη εἰς δευτέραν συζήτησιν τὸ νομοσχέδιον ἀναβαλοῦσα πᾶσαν συζήτησιν ἐπὶ τῶν δικαιωμάτων τῆς Ἑλλην. ἀτμοπλοΐας.

Ἐξηκολούθησεν εἶτα ἡ συζήτησις ἐπὶ τοῦ νομοσχεδίου περὶ ἐγκρίσεως συμβάσεως τῆς Πιστωτικῆς Τραπέζης κτλ.

Λαβὼν τὸν λόγον ὁ βουλευτὴς Παρνασσίδος συνεπλήρωσε τὴν χθεσινὴν ἀγόρευσίν του ἐπὶ τὸ πρακτικώτερον καὶ συγκριτικώτερον, ἀναλύσας τὰς βάσεις τῶν συμβάσεων καὶ ἀποκρούσας αὐτὰς εἰπών, ὅτι τὸ σύστημα τοῦτο εἶναι ὅλως πρωτότυπον, ἐπικίνδυνος δὲ εἶναι ἡ παραχώρησις προνομίου χορτονομίσματος εἰς Τράπεζαν, ἥτις εἰς πολλὰς ἀβεβαίους ἐπιχειρήσεις καταγίνεται.

Μεθ' ὃ Πρόεδρος τῇ συναινέσει τῆς Βουλῆς ἔλυσε τὴν συνεδρίασιν περὶ ὥραν 12 τῆς μεσημβρίας.

Ὁ Πρόεδρος καὶ α. α.
Ὁ Ἀντιπρόεδρος
ΑΘ. ΠΑΡΑΜΥΘΙΩΤΗΣ.

Οἱ Γραμματεῖς
Φίλ. Βεργόπουλος

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ ΛΗ'.

Τῆς 8 Ἰουνίου 1873.

Ἀπαρτίας γενομένης περὶ ὥραν 8 π. μ. ἀνεγνώσθησαν τὰ πρακτικὰ τῆς προτεραίας καὶ ἐνεκρίθησαν.

Ἡ Βουλὴ παρεδέχθη εἰς γ'. ἀνάγνωσιν καὶ συζήτησιν κατ' ἀρχὴν, ἄρθρον καὶ σύνολον τὸ νομοσχέδιον πιστώσεως πρὸς πληρωμὴν τῶν ἐξόδων τοῦ μηνὸς Μαΐου ε. ε. ἔχον ὡς ἑξῆς.

Ἄρθρον 1.

Διὰ τὴν πληρωμὴν τῶν ἐξόδων τοῦ μηνὸς Μαΐου ε. ε. καὶ εἰς λογαριασμὸν τοῦ ὑποβληθέντος εἰς τὴν Βουλὴν προϋπολογισμοῦ τῆς χρήσεως 1873 χορηγεῖται εἰς τὴν κυβέρνησιν πίστωσις ἴση μὲ τὸ ἑξαδωδεκατημόριον τοῦ προϋπολογισμοῦ τούτου.

Ἄρθρον 2.

Ἡ κατὰ κεφάλαια καὶ ἄρθρα διανομὴ τῆς ἀνωτέρω πιστώ-

σεως ἐνεργηθήσεται ἐπὶ τῇ βάσει χρηματικῶν αἰτήσεων τῶν ἁρμοδίων ὑπουργῶν, ἐγκεκριμένων παρὰ τοῦ Βασιλέως.»

Ἐπίσης εἰς γ'. ἀνάγνωσιν καὶ συζήτησιν παρεδέχθη καὶ τὸ νομοσχέδιον περὶ ἐγκρίσεως συμβάσεως μεταξὺ τῆς ἑλληνικῆς κυβερνήσεως καὶ τῆς ἑταιρίας Μπάρνς καὶ Μὰκ Ἴβερ περὶ ἀτμοπλοΐας συγκοινωνίας μεταξὺ Πατρῶν καὶ Ἰονίων νήσων, ἔχον ὡς ἑξῆς.

«Ἄρθρον μόνον.

«Ἡ συνομολογηθεῖσα ἐν Ἀθήναις τὴν 8 Μαΐου 1871 σύμβασις μεταξὺ τῆς Γενικῆς Διευθύνσεως τῶν Ταχυδρομείων ἀφ' ἑνὸς καὶ τῆς ἐν Λιβερπούλ ἀτμοπλοϊκῆς ἑταιρίας Μπάρνς καὶ Μὰκ Ἴβερ ἀφ' ἑτέρου, ἐξ ἄρθρων 10, καὶ ἧς τὸ κείμενον ἕπεται, ἔχει πλήρη καὶ νόμιμον ἰσχύν.»

Ἀκολούθως παρετήρησέ τις βουλευτὴς ὅτι εἰδοποίησις περὶ λαχείου κυκλοφορεῖ ἐν τῇ πόλει, ἡ δὲ Κυβέρνησις ὀφείλει νὰ λάβῃ ὑπ' ὄψιν τὸ Β. Διάταγμα τὸ ἰσχὺν νόμου ἔχον περὶ ἀπαγορεύσεως τῶν λαχείων.

Ἤρξατο κατόπιν ἡ ἐξακολούθησις τῆς συζητήσεως ἐπὶ τοῦ νομοσχεδίου τῶν συμβάσεων τῆς Πιστωτικῆς Τραπέζης κτλ.

Μετὰ μακρὰν συζήτησιν καθ' ἣν ὑπεστήριξέ τις τὸν πολλαπλασιασμὸν τῶν Τραπεζῶν ὡς σύμφορον εἰς τὸν τόπον, διότι διὰ τοιούτου διαγωνισμοῦ καταστρέφεται ἡ τοκογλυφία, ὅτι ἡ ἐθνικὴ πρόοδος ἀπαιτεῖ τὴν χρησιμοποίησιν τῶν ὑπαρχόντων κεφαλαίων, παρῆλθε δὲ καὶ ἡ ἐποχὴ τῶν μονοπωλίων, ἅτινα δεσμεύουσι τὴν πρόοδον τῆς παραγωγῆς, ἕτερος δὲ ἀποκρούσας τὰς θεωρίας ταύτας ὑπεστήριξε τὸ ἐναίσιον τῶν Τραπεζῶν τῶν ἐκδιδουσῶν τὸ τραπεζικὸν γραμμάτιον, διότι ἐκ τῆς πολλαπλότητος προέρχεται δυσκολία ἐν τῇ συναλλαγῇ καὶ τῇ ἐμπορίᾳ, ὅτι αἱ πολλαὶ Τράπεζαι δύνανται νὰ λειτουργήσωσιν ἐπιτυχῶς, ἀλλ' ἄνευ τοῦ τραπεζικοῦ γραμματίου, ὅπερ ἵνα ἐκπληροῖ τὸν προορισμόν του πρέπει νὰ ἀπορρέῃ ἐκ μιᾶς καὶ μόνης Τραπέζης, τὸ σύστημα δὲ τοῦτο ἔφερεν αἴσια ἀποτελέσματα ἐν ὅλῃ τῇ Εὐρώπῃ, ἄλλος δὲ ἀντέταξεν, ὅτι ἡ ἐλευθερία τῶν Τραπεζῶν εἶναι σήμερον ὁ κανών, τὸ μονοπώλιον δὲ ἡ ἐξαίρεσις, ὅτι τὸ σύστημα τοῦ ἐναίσιου δὲν εἶναι προτιμητέον, διότι οἱ κίνδυνοι οἱ ἐκ τῆς πολλαπλότητος προερχόμενοι, ὡς παρεστάθησαν ὑπὸ τῶν πολεμίων τοῦ συστήματος δὲν εἶναι ἀληθεῖς, ἅτε ἐξ ἄλλων λόγων καὶ περιστάσεων προερχόμενοι, οὐδὲ δυσκολία καὶ σύγχυσις θὰ ὑπάρξῃ ἐκ τοῦ συστήματος τούτου

ἐν τῇ συναλλαγῇ καὶ τῇ ἐμπορίᾳ, διότι αἱ πολλαὶ Τράπεζαι ἐπιφέρουσαι τὸν διαγωνισμὸν ἐλαττοῦσι τὸν τόκον, αὐξάνουσι τὰς συναλλαγὰς καὶ τὰ κεφάλαια, ἐπομένως καὶ τὴν παραγωγὴν καὶ τὴν ἄμιλλαν εἰς πᾶν ὅ,τι καλόν, ἀναστάντες ἀκολούθως τινὲς ἐξ ὑπαμοιβῆς ὑπεστήριξαν τὴν ἀναβολὴν τῆς συζητήσεως διὰ τὸ προκεχωρηκὸς τῆς ὥρας.

Τεθείσης τῆς περὶ ἀναβολῆς προτάσεως ἀντέταξέ τις τὴν ἔνστασιν τῆς μὴ ἀπαρτίας τοῦ Σώματος. Κατὰ συνέπειαν ἀναγνωσθέντος τοῦ ὀνομαστικοῦ καταλόγου, εὑρέθησαν ἐν ὅλῳ 88 βουλευταὶ παρόντες.

Μεθ' ὃ ὁ Πρόεδρος ἀναγγείλας, ὅτι θέλουσι δημοσιευθῆ τὰ ὀνόματα τῶν ἀπουσιασάντων, ἔλυσε τὴν συνεδρίασιν περὶ ὥραν 1 μ. μ.

Ὁ Πρόεδρος
Ιω. Ν. ΔΕΛΗΓΙΑΝΝΗΣ.

Οἱ Γραμματεῖς
Φιλ. Βάρδογλης,

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ ΛΘ.

Τῆς 9 Ἰουνίου 1873.

Ἀπαρτίας γενομένης περὶ ὥραν 8 π. μ. ἀνεγνώσθησαν τὰ πρακτικὰ τῆς προτεραίας καὶ ἐνεκρίθησαν.

Μετά τινα δὲ συζήτησιν καθ' ἣν τινες ἔλαβον ἀλληλοδιαδόχως τὸν λόγον καὶ ἰσχυρίσθησαν ὅτι τοῦ ὑπὸ συζήτησιν ἀντικειμένου μὴ ὄντος κατεπείγοντος δὲν ἠδύναντο νὰ παραμένωσι πέραν τῆς τακτῆς ὥρας, ἀφοῦ δυνάμει τοῦ Συντάγματος ἡ Βουλὴ ἔχουσα ὑφ' ἑαυτὴν χρόνον ἐργάσιμον ἀνέτως δύναται νὰ σκεφθῇ καὶ ἀπορασίσῃ ἐπὶ σπουδαίων ζητημάτων, ἐπομένως ἡ δημοσίευσις τῶν ὀνομάτων τῶν ἀπελθόντων βουλευτῶν ἦτο ἄδικος, ὅτι ἡ ἀναχώρησις τινῶν βουλευτῶν προῆλθεν ἔτι μᾶλλον καὶ ἐκ τῆς διαγωγῆς τῶν ἀκροατηρίων, ἐδήλωσαν δὲ ὅτι ἡ Κυβέρνησις δὲν πρέπει νὰ σπεύδῃ ἐρισθομένη ἐπὶ δυνάμεως λανθανούσης καὶ πλειονότητος ἐκ περιπτώσεως, ἀπήντησεν ὁ μὲν προεδρεύσας χθὲς ἀντιπρόεδρος, ὅτι εἰς τὴν δημοσίευσιν τῶν ὀνομάτων προέβη

στηριχθεὶς ἐπὶ τοῦ κανονισμοῦ καὶ ἐπὶ προηγουμένης ἀποφάσεως τῆς Βουλῆς, καὶ ὅτι ἔσπευσε νὰ διατάξῃ τὴν ἀποπομπὴν τῶν ἀτακτούντων ἀκροατῶν, ὁ δὲ πρωθυπουργὸς παρετήρησεν, ὅτι ἡ Κυβέρνησις πάντοτε ἐστηρίχθη ἐπὶ πλειονότητος ταχτικῆς καὶ πραγματικῆς, ὡς ἐξάγεται ἐκ τῶν μέχρι τοῦδε λυθέντων ζητημάτων ἐχόντων οὐ σμικρὰν πολιτικὴν σημασίαν, ἑτέρου τινὸς ἀντιτάξαντος, ὅτι ἡ Κυβέρνησις καὶ πρὸ τοῦ καταρτισμοῦ τοῦ Σώματος καὶ ἀκολούθως ἠττήθη εἴς τινα ζητήματα.

Ἤρξατο ἀκολούθως ἡ ἐξακολούθησις τῆς συζητήσεως ἐπὶ τοῦ νομοσχεδίου τῶν συμβάσεων τῆς Πιστωτικῆς Τραπέζης κτλ.

Μετὰ μακρὰν συζήτησιν καθ' ἣν τινες ἀναπτύξαντες τὰς ἔδρας καὶ τοὺς ὅρους, ἐφ' ὧν ἡ Ἰόνιος Τράπεζα ὡς Ἑλληνικὴ Τράπεζα μέλλει νὰ ἐγκαθιδρυθῇ, ὑπεστήριξαν αὐτοὺς καὶ ἀπέκρουσαν ἐκείνους τῆς Γεν. Πιστωτικῆς ὡς ἀσυμφόρους, ἐγνωμάτευσαν δὲ ὅτι τὸ ἐνιαῖον τῶν Τραπεζῶν τῶν ἐκδιδουσῶν τραπεζικὰ γραμμάτια ἐθεωρήθη ἐκ τε τῆς ἐπιστήμης καὶ τὰς πείρας θεσμὸς ἐπωφελέστατος καὶ ὅτι ἡ πρόοδος, ἣν τινες ἐπιδιώκουσι μετὰ τοσαύτης σπουδῆς, μεταβάλλεται πολλάκις εἰς αὐτὴν ταύτην τὴν στασιμότητα, ὡς παρειτρύσῃ τι ἐκ τῆς ταχύτητος ἐν τῇ ἀναμορφώσει παρακωλῦον τὴν ἐφαρμογὴν αὐτῆς, ἕτεροι δὲ ὑπεστήριξαν τὰς συμβάσεις, δι' ὧν καθιεροῦται ὁ διαγωνισμός, ὅστις ἐπωφελῶς ἐπιδρᾷ ἐπί τε τῆς ἐμπορίας καὶ τῆς ἀναπτύξεως τοῦ κοινωνικοῦ πλούτου, ἕτερον δὲ καὶ παραδείγματα, δι' ὧν ἀπέδειξαν, ὅτι δὲν εἶναι νέον τὸ ἤδη παρεισαγόμενον ἐν Ἑλλάδι σύστημα τοῦ διϊσμοῦ τῶν Τραπεζῶν, ὁ πρόεδρος ἐκήρυξε ἐξαντληθεῖσαν τὴν συζήτησιν. Ἡ δὲ Βουλὴ παρεδέχθη εἰς ἀ. ἀνάγνωσιν τὸ νομοσχέδιον περὶ ἐγκρίσεως συμβάσεων, μετὰ τῆς Γεν. Πιστωτικῆς Τραπέζης κτλ.

Εἰσήχθη ἀκολούθως ὑπὸ τῶν οἰκείων ἐπιτροπῶν ἡ ἔκθεσις ἐπὶ τῆς Τραπέζης τῆς κτηματικῆς πίστεως παρασπεμφθεῖσα εἰς τύπωσιν καὶ διανομήν, ἔχουσα οὕτω·

«Πρὸς τὴν Βουλήν.

Αἱ ἐπιτροπαὶ τῶν Ἐσωτερικῶν καὶ Οἰκονομικῶν συνελθοῦσαι, ὅπως ἐξετάσωσιν ἀπὸ κοινοῦ τὴν πρὸς ἐπιψήφισιν εἰς τὴν Βουλὴν ὑποβληθεῖσαν σύμβασιν «περὶ συστάσεως τραπέζης τῆς Κτηματικῆς Πίστεως ἐν Ἑλλάδι» καὶ μελετήσασαι ἐπισταμένως τὸ σύνολον τῆς συμβάσεως ταύτης, ὑποβάλλουσι πρὸς τὴν Βουλὴν τὰς ἐξῆς αὐτῶν σκέψεις καὶ παρατηρήσεις.

Ἡ ἐπὶ τῶν ἀκινήτων ὑποθήκη, καὶ τοι γνωστὴ καὶ παρὰ τοῖς ἀρχαίοις Ἕλλησι καὶ παρὰ τοῖς Ῥωμαίοις, οὐδέποτε μέχρι τῶν

νεωτάτων χρόνων ἠδυνήθη νὰ μεταβάλῃ ἢ μετριάσῃ τὸ δυσκίνητον τῆς ἀκινήτου ἰδιοκτησίας, οὐδὲ τὴν ἀξίαν αὐτῆς, ἥτις ὁμολογουμένως εἶναι ἡ ἀσφαλεστέρα καὶ πολυτιμοτέρα πασῶν τῶν ἀξιῶν, νὰ χρησιμοποιήσῃ ἀρκούντως καὶ καταστήσῃ αὐτὴν παραγωγὸν μεγάλων ὠφελημάτων διὰ τὴν κοινωνίαν. Ἡ ἀνάγκη ὅμως τοῦ νὰ ἐξέλθῃ ἡ τὴν ὑποθήκην προσφέρουσα ἀκίνητος ἰδιοκτησία ἀπὸ τὰ δεσμὰ τῆς δυσκινησίας καὶ νὰ καταστα θῇ κινητόν τι χρῆμα, ἦτο προφανὴς καὶ τὸ διηνεκὲς μέλημα τῆς οἰκονομικῆς ἐπιστήμης τῶν νεωτάτων χρόνων ἐν Εὐρώπῃ.

Τὴν ἀσφαλεστέραν ὅμως λύσιν τοῦ μεγάλου τούτου οἰκονομικοῦ προβλήματος παρέσχεν ἡ Γαλλία διὰ τῆς ἐπινοήσεως τοῦ κτηματογράφου ἢ ὑποθηκογράφου καὶ τοῦ ὅλου ὀργανισμοῦ τῆς αὐτόθι συσταθείσης τραπέζης τῆς Κτηματικῆς Πίστεως.

Τὰ ἐκ τῆς τοιαύτης Τραπέζης μεγάλα κοινωνικὰ ὠφελήματα ἀπέδειξε πολυετὴς πεῖρα τῶν καθ' ἡμᾶς χρόνων ἐν Εὐρώπῃ καὶ ἰδίᾳ ἀπὸ τοῦ 1852, καὶ δὲν δύναται νὰ μείνῃ οὐδὲ ὁ ἐλάχιστος δισταγμός, ὅτι καὶ ἐν Ἑλλάδι ἡ σύστασις τοιαύτης Τραπέζης τῆς Κτηματικῆς Πίστεως θὰ ὠφελήσῃ ὁλόκληρον τὴν κοινωνίαν καὶ ἰδίως τὴν γεωργικὴν τάξιν, διότι θέλει ζωοποιήσει, οὕτως εἰπεῖν, τὴν ἀκίνητον ἰδιοκτησίαν, θέλει σώσει πάντας τοὺς γαιοκτήμονας ἀπὸ τῆς ἀφορήτου τοκογλυφίας, θέλει διευκολύνει τὴν ἀπαλλαγὴν τῶν ἀκινήτων κτημάτων ἀπὸ τὰ ἤδη ἐπικείμενα εἰς αὐτὴν ἐπαχθῆ βάρη καὶ θέλει καταστήσει τὴν ἐργασίαν οὐ μόνον παραγωγικήν, ἀλλὰ σωστικὴν καὶ ὠφέλιμον καὶ εἰς αὐτὸν τὸν γαιοῦχον.

Πρώτιστα ὄργανα καὶ μοχλὸς τῆς Κτηματικῆς Πίστεως εἶναι ἡ θαυμασία τοῦ συνεταιρισμοῦ δύναμις καὶ τὸ κτηματόγραφον, ὅπερ ἀντιπροσωπεύει ἀείποτε διὰ τῆς ὑποθήκης τὴν ἀξίαν ἀκινήτων κτημάτων καὶ δύναται νὰ δώσῃ τὴν ζωὴν τῆς κινήσεως ἐν τῇ πιστωτικῇ ἀγορᾷ καὶ ταῖς συναλλαγαῖς καὶ εἰς τὴν μικροτέραν καὶ εὐτελεστέραν ἀκίνητον ἰδιοκτησίαν, ἡ δὲ τὴν λειτουργίαν ταύτην τῶν κεφαλαίων καὶ τῆς ἀκινήτου ἰδιοκτησίας ἀναδεχομένη Τράπεζα εἶναι ἡ γέφυρα, ἐν ᾗ συναντᾶται ὁ κεφαλαιοῦχος μὲ τὸν ἰδιοκτήτην καὶ διομήχανον καὶ μὲ πάντα τὸν θέλοντα καὶ δυνάμενον νὰ δανεισθῇ, διότι ὁ μὲν ἔχων κεφάλαια διαθέσιμα εὑρίσκει πρόχειρον καὶ ἀξιόχρεων ὀφειλέτην νὰ τὰ δανείσῃ, ἤτοι τὴν Τράπεζαν τῆς Κτηματικῆς Πίστεως, ὁ δὲ θέλων νὰ δανεισθῇ εὑρίσκει ἐπίσης πρόχειρον καὶ ἐπιεικῆ δανειστήν ἐπὶ μετρίῳ τόκῳ προσφέροντα τὸ δάνειον, ὁ δὲ τοιοῦτος δανειστὴς εἶναι αὐτὴ αὕτη ἡ Τράπεζα τῆς Κτηματικῆς Πίστεως.

Καὶ ὁ μὲν κεφαλαιοῦχος δανειζων τὴν ἑταιρίαν ἐξασφαλίζει τὰ κεφάλαια αὐτοῦ, ἀπαλλασσόμενος ὅλων τῶν κινδύνων ἐξ ἐπισφαλοῦς διαθέσεως αὐτῶν εἰς ἄλλα πρόσωπα καὶ ἐξοικονομῶν τὸν χρόνον ὑπὲρ ἄλλων ἐπωφελῶν αὐτῷ ἐργασιῶν, ὁ δὲ δανειζόμενος, εὑρίσκων τοιοῦτον δανειστήν, δὲν εἶναι πλέον τὸ ἔρμαιον καὶ τὸ θῦμα τοῦ κεφαλαιούχου τοῦ ἐπιβάλλοντος εἰς αὐτὸν τὰς ἐπαχθεστέρας ὑποχρεώσεις, ἀλλ' ἀπολυτροῦται ἀπὸ τοὺς ὄνυχας αὐτοῦ, ὅσῳ μᾶλλον ἡ Τράπεζα τῆς Κτηματικῆς Πίστεως δεσμεύεται ὑπὸ τοῦ νόμου, ὡς πρὸς τὸν ἀνώτατον ὅρον τοῦ τόκου, διότι ἐντὸς τοῦ ὅρου τούτου θέλει συνεχῶς ἐπιδρᾷ ὁ νόμος τῆς προσφορᾶς καὶ ζητήσεως τῶν κεφαλαίων καὶ θέλει ὠφελεῖ τὸ πλεῖστον τὸν δανειζόμενον, ὁσάκις εἶναι ἄφθονος ἡ προσφορὰ τῶν κεφαλαίων καὶ πλήρης ἡ ἐνέργεια τοῦ συναγωνισμοῦ, ἐν δὲ τῇ σπάνει τῶν κεφαλαίων ὑπάρχει ἀσφαλὲς ὅριον ὡς πρὸς τὸν τόκον, ὅπερ ἡ τράπεζα τῆς Κτηματικῆς Πίστεως δὲν δύναται νὰ ὑπερβῇ.

Ἐκτὸς ὅμως τούτων ἡ Κτηματικὴ αὕτη Τράπεζα παρέχει καὶ τὸ ἕτερον εὐεργέτημα, ὅτι ἐπιτρέπει εἰς τὸν δανειζόμενον τὸ δάνειον ἐπὶ μακρότατον χρόνον καὶ χρεωλυτικῶς, τοῦθ' ὅπερ εἶναι σωτήριον διὰ τὸν γαιοκτήμονα, σκοποῦντα διὰ τοῦ μακροχρονίου χρεωλυτικοῦ δανείου καὶ τὸ κτῆμά του νὰ διατηρήσῃ καὶ βελτιώσῃ καὶ τὴν πρόσοδον αὐτοῦ ὑπὲρ ἑαυτοῦ νὰ καρπωθῇ καὶ τὸ χρέος αὐτοῦ νὰ ἐξοφλήσῃ ῥᾳδίως καὶ ἀνέτως, ἐντελῶς δ' ἐπὶ τέλους ν' ἀπαλλάξῃ τὸ κτῆμά του ἐκ τοῦ βάρους τῆς ὑποθήκης.

Τοιοῦτος ἐν συντόμῳ εἶναι ὁ προορισμὸς τῶν Τραπεζῶν τῆς Κτηματικῆς Πίστεως, καὶ τὸν κοινωφελῆ τοῦτον σκοπὸν ἐπιδιώκει καὶ ἡ προκειμένη σύμβασις ἡ ὑποβαλλομένη εἰς τὴν ἐπιψήφισιν τῆς Βουλῆς. Τὸν μηχανισμὸν τῆς κινήσεως τῶν Τραπεζῶν τῆς Κτηματικῆς Πίστεως δὲν ἀποτελοῦσι μόνον τὰ κεφάλαια καὶ ἡ ὑποθήκη καθ' ἑαυτήν, ἀλλὰ καὶ τὰ κτηματόγραφα, τὸ δὲ κτηματόγραφον εἶναι μὲν χρεωστικὴ ὁμολογία τῆς Τραπέζης ταύτης καὶ ὑπὸ προθεσμίαν, ἀλλ' εἶναι ἔντοκος, τὸ δὲ ἐν αὐτῷ ἀναφερόμενον καὶ πληρωτέον ποσὸν κατὰ τὴν λῆξιν τῆς τεταγμένης προθεσμίας εἶναι ἐξησφαλισμένον δι' ἰσαξίου ὑποθήκης ἢ κάλλιον ἐνυποθήκου ἀπαιτήσεως εἰς τὰ ταμεῖα τῆς Τραπέζης, καὶ τοῦτο, διότι βάσις τῶν κτηματογράφων εἶναι νὰ ἐκδίδωνται τόσα μόνον, ὅσα καλύπτονται ὑπὸ τῶν ἐν τῷ χαρτοφυλακίῳ τῆς Ἑταιρίας εὑρισκομένων ὑποθηκικῶν ἀξιῶν καὶ ἡ κατὰ τὴν προθεσμίαν ἀκριβὴς πληρωμὴ τοῦ τόκου καὶ τοῦ κεφαλαίου

αὐτῶν, ἡ δὲ τήρησις τῶν βάσεων τούτων ἀνυψοῖ τὴν πίστιν τῆς Κτηματικῆς Τραπέζης, τὰ δὲ κτηματόγραφα αὐτῆς κυκλοφοροῦσιν ὡς νόμισμα ἐν ταῖς ἀγοραῖς καὶ καθίστανται ἀνώτερα οὐχὶ μόνον τῶν εἰς διαταγὴν γραμματίων καὶ τῶν συναλλαγματικῶν, ἀλλὰ καὶ αὐτῶν τῶν ἐν ὄψει πληρωτέων τραπεζικῶν γραμματίων, διότι ταῦτα μὲν στηρίζονται ἁπλῶς εἰς τὴν προσωπικὴν πίστιν τοῦ ἐκδότου ἢ τὴν ὑπόληψιν καὶ τὴν πίστιν τῆς ἐκδιδούσης αὐτὰ προεξοφλητικῆς ἢ Πιστωτικῆς Τραπέζης, ἐνῷ τὰ κτηματόγραφα, ἐκτὸς τῆς πίστεως ταύτης, ἐξασφαλίζονται καὶ διὰ πραγματικῶν ἐγγυήσεων, ἤτοι τῶν ἐν τῷ χαρτοφυλακίῳ τῆς Τραπέζης ὑπαρχουσῶν ὑποθηκῶν ὡς πρὸς τὴν ἀκριβῆ καὶ ἀπρόσκοπτον ἐξόφλησίν των. Ἆρα τὸ κτηματόγραφον εἶναι ὁ ἀναγκαῖος ὅρος καὶ τὸ σύμβολον τῶν Κτηματικῆς Πίστεως, ὅπως διὰ τὸν ἔμπορον σύμβολον τῆς πίστεως αὐτοῦ εἶναι ἡ συναλλαγματική, ἡ κυκλοφορία τῆς ὁποίας εἶναι τὸ βαρόμετρον τῆς πίστεώς του ταύτης.

Τὰ ἄρθρα 1 καὶ 12 τῆς συμβάσεως καθιεροῦσιν ὑπὲρ τῆς Τραπέζης ταύτης τῆς Κτηματικῆς Πίστεως προνόμιον ἀποκλειστικὸν πεντήκοντα ἐτῶν πρὸς ἔκδοσιν κτηματογράφων ἢ κτηματικῶν ὁμολογιῶν. Τὸ προνόμιον τοῦτο εἶναι τῷ ὄντι μέγα καὶ σπουδαῖον, ἀλλ' ἄνευ αὐτοῦ ἡ Τράπεζα δὲν εἶναι δυνατὸν νὰ ἐμπνεύσῃ καὶ ἀποκτήσῃ πίστιν, νὰ προσελκύσῃ κεφάλαια καὶ νὰ προκόψῃ καὶ εὐδοκιμήσῃ δεόντως εἰς τὰς ἐργασίας αὐτῆς. Ἀντὶ τοῦ προνομίου ὅμως ἡ Ἑταιρία ὑποβάλλεται εἰς πολλὰς καὶ μεγάλας ὑποχρεώσεις, ἃς διαγράφει ἡ σύμβασις ἀπ' ἀρχῆς μέχρι τέλους, αἱ δὲ ὑποχρεώσεις αὗται οὐ μόνον εἶναι ὅροι τῆς ὑπάρξεως καὶ εὐδοκιμήσεως τῶν ἔργων αὐτῆς, ἀλλὰ καὶ ἐγγυήσεις ἀποχρῶσαι διά τε τὴν κοινωνίαν καὶ πάντα τὸν μετ' αὐτῆς συναλλασσόμενον.

Τινὰ τῶν μελῶν ἐν ταῖς ἐπιτροπαῖς καὶ τοι ἀναγνωρίζοντα ὡς ἀναγκαῖον καὶ εὔλογον τὸ προνόμιον τοῦτο διὰ τὴν ἐν λόγῳ Κτηματικὴν Τράπεζαν, οὐχ' ἧττον ἐδίστασαν νὰ παραδεχθῶσι τὸ μέγεθος τῆς χρονικῆς διαρκείας του καὶ προέτειναν νὰ περιορισθῇ ὁ χρόνος αὐτοῦ εἰς τὸ ἥμισυ ἢ τὸ πολὺ εἰς τριάκοντα ἔτη, ἡ πλειονοψηφία ὅμως τῶν ἐπιτρόπων ἐδέχθη τὴν ἐν τῷ κειμένῳ τῆς συμβάσεως χρονικὴν διάρκειαν τῶν πεντήκοντα ἐτῶν διὰ τὸ προνόμιον τοῦτο.

Τὸ ἄρθρον 2 τῆς συμβάσεως ὁρίζει ὅτι ἡ προκειμένη Τράπεζα τῆς Κτηματικῆς Πίστεως θέλει συσταθῆ κατὰ τὸν τύπον τῆς ἐν Γαλλίᾳ Ἑταιρίας τῆς Κτηματικῆς Πίστεως. Ἡ προκειμένη ὅμως

διαφέρει τῆς Γαλλικῆς κατὰ δύο τινά. 1) Ὅτι ὑποχρεοῦται νὰ δανείζῃ πάντοτε τοῖς μετρητοῖς ἐπὶ ὑποθήκῃ, ἐνῷ ἡ Γαλλικὴ Κτηματικὴ Τράπεζα δικαιοῦται νὰ δανείζῃ διὰ κτηματογράφων. 2) Ὅτι ἡ ἡμετέρα ὑποχρεοῦται νὰ δανείζῃ τὸ ἓν δέκατον τοῦ ὅλου τῶν πραγματοποιουμένων δανείων της εἰς δάνεια μικρὰ μεταξὺ τῶν 300 καὶ τῶν 2000 δραχμῶν ὑπὲρ τῶν γεωργῶν καὶ τῶν μικρῶν κτηματιῶν, ἐνῷ ἡ Γαλλικὴ Τράπεζα μὴ δεσμευθεῖσα ἐκ τοιαύτης διατάξεως διέθεσε τὰ κεφάλαια αὐτῆς εἰς δάνεια μεγάλων ποσοτήτων ὑπὲρ τῶν μεγάλων κτηματιῶν καὶ γαιοκτημόνων.

Ἀμφότεροι οἱ ὅροι οὗτοι τῆς συμβάσεως, οὓς καθιερῶσι τὰ ἄρθρα 7 καὶ 17, ἀποβαίνουσι σωτήριοι ὑπὲρ τῶν δανειζομένων ἐν γένει καὶ τῶν μικρῶν ἰδίᾳ ἰδιοκτητῶν, καὶ μάλιστα παρ' ἡμῖν, ὅπου τὰ κεφάλαια εἶναι τόσον σπάνια καὶ ἐπιζήτητα, τὸ δὲ μέγα ἐλάττωμα τῆς ἐν Γαλλίᾳ Τραπέζης τῆς Κτηματικῆς Πίστεως, δι' ὃ πολλοὶ μέχρι τοῦδε ἐμέμφθησαν τὸν ὀργανισμὸν αὐτῆς, εἶναι ὅτι δὲν ὑπεχρεώθη νὰ δανείζῃ μικρὰ ποσὰ εἰς τοὺς μικροὺς γαιοκτήμονας, οἵτινες ὀλίγον ἢ παντάπασι δὲν ἠδυνήθησαν νὰ ὠφεληθῶσιν ἐξ αὐτῆς, ἀπασχολούσης τὰ κεφάλαια αὐτῆς εἰς τοὺς μεγάλους κτηματίας καὶ γαιούχους.

Ἐν ταῖς συνεδριάσεσι τῶν ἐπιτροπῶν ἀνεφύησαν δισταγμοὶ εἴς τινα τῶν μελῶν αὐτῶν, νομιζόντων ὅτι τὸ ἄρθρον 7 τῆς συμβάσεως περιέχει ἐν ἑαυτῷ ἀντίφασίν τινα ὡς πρὸς τὴν ὑποχρέωσιν τῆς Κτηματικῆς ταύτης Τραπέζης τοῦ δανείζειν πάντοτε τοῖς μετρητοῖς· Ἀλλ' ἡ ἀντίφασις αὕτη εἶναι μόνον φαινομένη, οὐχὶ δὲ καὶ πραγματική, διότι ἡ Τράπεζα κατὰ γενικὸν κανόνα, ὃν τίθησι τὸ ἄρθρον 7 ἐν ἀρχῇ, ὀφείλει νὰ δανείζῃ πάντοτε τοῖς μετρητοῖς· ἡ δὲ ἑπομένη ῥῆσις ὅτι «δύναται νὰ δανείζῃ καὶ διὰ κτηματικῶν ὁμολογιῶν» περιέχει τὸν ἀναπόφευκτον ὅρον, ὅτι τοῦτο δύναται νὰ πράξῃ ἡ Τράπεζα τότε μόνον, ὅτε ἐπραγματοποίησε προηγουμένως τοῖς μετρητοῖς εἰς δάνεια ἐπὶ ὑποθήκῃ ἢ εἰς δάνεια πρὸς τὸ δημόσιον, τοὺς νομοὺς, τὰς ἐπαρχίας ἢ τοὺς δήμους ὅλα τὰ μετρητὰ χρήματα, ἅτινα εἰσέπραξεν ἐκ τῆς πωλήσεως ἢ προπωλήσεως τῶν κτηματογράφων αὐτῆς. Ἄρα ὑποτίθεται ἡ ὅλως ἐξαιρετικὴ περίπτωσις, καθ' ἣν ἡ Τράπεζα ὡς ἐκ τῆς διαθέσεως πάντων τῶν χρημάτων αὐτῆς, δὲν θὰ ἔχῃ τοιαῦτα εἰς τὰ ταμεῖα αὐτῆς, ὅπερ σημαίνει ὅτι ἅμα ἔχει μετρητὰ, δὲν δύναται νὰ δανείσῃ διὰ κτηματογράφων, καὶ ὅτι μόνον ἐν ἐλλείψει μετρητῶν δύναται νὰ δανείσῃ καὶ διὰ κτηματογράφων ἀλλὰ τοῦτο ἐξαρτᾶται ἀπὸ τὴν θέλησιν τοῦ δανειζομένου, ὅστις δύναται ἂν δὲν θέλῃ νὰ λάβῃ κτηματόγραφα, νὰ περιμείνῃ τὴν εἴσπραξιν χρημάτων εἰς τὰ ταμεῖα τῆς Ἑταιρίας, ἅτινα θέλουσιν ἀποφέρει τὰ δάνεια αὐτῆς διὰ τῶν καθ' ἑξαμηνίαν πληρωτέων δόσεων τόκου καὶ χρεωλυσίων καὶ αἱ διάφοροι ἄλλαι ἐργασίαι αὐτῆς, τὰς ὁποίας τῇ ἐπιτρέπει τὸ ἄρθρον 10 τῆς συμβάσεως.

Ἡ περίστασις αὕτη θέλει συμβαίνει σπανίως, διότι διὰ νὰ φθάσῃ ἡ Τράπεζα αὕτη μετὰ τὴν ἔκδοσιν π. χ. τῶν πρώτων κτηματογράφων αὐτῆς εἰς ἐντελῆ ἔλλειψιν μετρητῶν, ὀφείλει πρότερον νὰ δανείσῃ τοῖς μετρητοῖς εἰς ἐνυπόθηκα δάνεια δώδεκα ἑκατομμύρια δραχμῶν κατὰ τὸ ἄρθρον 8 τῆς Συμβάσεως, καὶ τοῦτο, διότι μόνον μετὰ τὴν διάθεσιν τοσούτου ποσοῦ δύναται νὰ ἐκδώσῃ κτηματόγραφα πρώτης καὶ δευτέρας σειρᾶς, εἰς τὸ συμφέρον δὲ τῆς Τραπέζης ἔγκειται νὰ ἐκδώσῃ τὸ ἀνώτατον ποσὸν κτηματικῶν ὁμολογιῶν, ὅπερ τῇ ἐπιτρέπεται ἐκ τῆς Συμβάσεως, διὰ νὰ προσπορισθῇ πολλὰ χρήματα εἰς τὰ ταμεῖα αὐτῆς. Ἀνώτατον δὲ ποσὸν κτηματογράφων τῆς πρώτης σειρᾶς τίθησιν ἡ ἀπαγορευτικὴ διάταξις τοῦ ἄρθρου 11 ἐδ. 2, ὅτις τὴν ὑποχρεοῖ νὰ ἐκδώσῃ τόσα μόνον, ὅσης ἀξίας ἔχει πραγματοποιημένα ἐνυπόθηκα δάνεια ἡ δάνεια πρὸς τὸ δημόσιον, τοὺς νομοὺς, τὰς ἐπαρχίας καὶ τοὺς δήμους, ἑπομένως μόνον μετὰ τὴν διάθεσιν δώδεκα ἑκατομμυρίων δραχμῶν εἰς ἐνυπόθηκα δάνεια διὰ μετρητῶν συναφθέντα, δύναται ἡ Τράπεζα νὰ ἐκδώσῃ κτηματόγραφα τῆς πρώτης σειρᾶς δώδεκα ἑκατομμυρίων δραχμῶν· ἂν ὑποθέσωμεν δὲ ὅτι ἀμέσως μετὰ τὴν διάθεσιν τοῦ ποσοῦ τῶν δώδεκα ἑκατομμυρίων μετρητῶν εἰς δάνεια ἡ Τράπεζα προέβη εἰς τὴν ἔκδοσιν ὁμολογιῶν καὶ τῆς δευτέρας σειρᾶς, ἡ ἔκδοσις αὕτη δὲν δύναται νὰ ᾖναι ἀνωτέρα τῶν δεκαπέντε ἑκατομμυρίων ἕνεκα τῆς ἑτέρας ἀπαγορευτικῆς διατάξεως τοῦ ἐδ. 3 τοῦ ἄρθρ. 11 τῆς συμβάσεως, ἑπομένως ἡ Τράπεζα μετὰ τὴν διάθεσιν εἰς διὰ μετρητῶν δάνεια δώδεκα ἑκατομμυρίων δραχμῶν δύναται νὰ προβῇ εἰς τὴν ἔκδοσιν ὁμολογιῶν πρώτης καὶ δευτέρας σειρᾶς εἰκοσιεπτὰ ἑκατομμυρίων, ἃς ὅλας δύναται καὶ δικαιοῦται νὰ πωλήσῃ ἢ προπωλήσῃ καὶ νὰ προσπορισθῇ κεφάλαια ἴσου ποσοῦ 27 ἑκατομμυρίων. Ἐν τούτοις ὁλόκληρον τὸ ἐκ τῆς πωλήσεως ἢ προπωλήσεως ταύτης προελευσόμενον ποσὸν ὀφείλει νὰ τὸ πραγματοποιήσῃ καὶ αὖθις εἰς ἐνυπόθηκα δάνεια τοῖς μετρητοῖς κατὰ τὸ ἄρθρον 4 ἐδ. 1 ἐπέλει. Ἐκ τούτων ἕπεται ὅτι, διὰ νὰ φθάσῃ ἡ Τράπεζα εἰς τὸ σημεῖον νὰ ἐξαντλήσῃ ὅλα τὰ ἐν τοῖς ταμείοις αὐτῆς ποσὰ καὶ

νὰ δανείσῃ καὶ δι' ὁμολογιῶν ὀφείλει πρότερον νὰ πραγματοποιήσῃ ἐνυπόθηκα δάνεια κατ' ἐλάχιστον μὲν ὅρον εἰκοσιτεσσάρων ἑκατομμυρίων, κατ' ἀνώτατον δὲ τριάκοντα ἐννέα ἑκατομμυρίων δραχμῶν, καὶ τοῦτο, διότι κατὰ τὸν ὅρον τοῦ ἄρθρου 7 μόνον μετὰ τὴν πραγματοποίησιν τοῦ ποσοῦ τοῦ προελθόντος ἐκ τῆς πωλήσεως ἢ προπωλήσεως τῶν κτηματογράφων της δύναται νὰ δανείσῃ καὶ δι' ὁμολογιῶν. Τράπεζα ὅμως, ἥτις ἔχει εἰς τὸ χαρτοφυλάκιον αὐτῆς ὑποθήκας ἐξασφαλιζούσας εἰκοσιτέσσαρα ἢ τριάκοντα ἐννέα ἑκατομμύρια δραχμῶν καὶ ὑπόλοιπον μετοχικοῦ κεφαλαίου ἑτέρων ὀκτὼ ἑκατομμυρίων (ἄρθρ. 3), θέλει παρέχει τὴν μεγαλειτέραν πίστιν καὶ ἀσφάλειαν καὶ παρ' ἡμῖν καὶ πανταχοῦ, τὰ δὲ κτηματόγραφα αὐτῆς ἀναντιῤῥήτως θὰ ἦναι τότε ὑπὲρ τὸ ἄρτιον, ἑπομένως ὁ παρ' αὐτῆς δανειζόμενος θὰ ἐπιδιώκῃ καὶ θὰ προτιμᾷ τὸ κτηματόγραφον αὐτῆς καὶ οὐχὶ τὰ μετρητά, διότι λαμβάνων κτηματόγραφα καὶ μεταπωλῶν αὐτὰ ὑπὲρ τὸ ἄρτιον θὰ ὠφεληθῇ ἐκ τοῦ μείζονος ποσοῦ, ὅπερ θὰ εἰσπράξῃ εἰς μετρητὰ διὰ τῆς πωλήσεως.

Ἄλλως ὅμως ἡ ῥήτρα αὕτη τοῦ ἄρθρου 7 εἶναι ὑπὲρ τοῦ δανειζομένου, εἰς τὸ ἐκλεκτικὸν δικαίωμα τοῦ ὁποίου κεῖται νὰ ζητήσῃ χρήματα ἢ κτηματόγραφα κατὰ τὴν σύναψιν τοῦ δανείου, ἡ δὲ Τράπεζα θέλει ὑπόκεισθαι εἰς τὴν ἐκλογὴν αὐτοῦ, διότι αὕτη μὲν κατὰ γενικὸν κανόνα ὑποχρεοῦται πάντοτε εἰς τὴν διὰ μετρητῶν σύναψιν τῶν ἐνυποθήκων δανείων, δὲν δύναται δὲ ἀντὶ μετρητῶν νὰ δώσῃ κτηματόγραφα πρὶν ἢ ἐξαντλήσῃ ὅλα τὰ ἐν τοῖς ταμείοις αὐτῆς μετρητὰ καὶ διαθέσῃ διὰ μετρητῶν τὸ ποσὸν, ὅπερ ἤθελε προσπορισθῇ ἐκ τῆς πωλήσεως ἢ προπωλήσεως τῶν κτηματογράφων αὐτῆς. Ἂν δὲ μετὰ νέας ἐκδόσεις ὁμολογιῶν προσπορισθῇ νέα κεφάλαια, καὶ αὖθις δὲν δύναται νὰ δανείσῃ διὰ κτηματογράφων, ἐνόσῳ δὲν ἐξαντλήσῃ τὸ μεταλλικὸν τὸ προελθὸν ἐκ τῆς πωλήσεως ἢ προπωλήσεως τῶν κτηματογράφων τῆς δευτέρας ἐκδόσεως εἰς ἐνυπόθηκα δάνεια τοῖς μετρητοῖς καὶ οὕτω καθεξῆς.

Ἐκ τούτων ἕπεται, ὅτι τὸ ἄρθρον 7 δὲν παρέχει οὐδεμίαν ἀντίφασιν καὶ ὅτι οὐδέποτε οἱ δανειζόμενοι θὰ εὑρεθῶσιν εἰς τὸν κίνδυνον νὰ δεχθῶσιν ἐπιβιβλημένα κτηματόγραφα καὶ νὰ ζημιωθῶσι διὰ προεξοφλήσεως ὑπὸ τὸ ἄρτιον διατελούσης.

Διὰ τοῦ ἄρθρου 3 τῆς συμβάσεως ὁρίζεται τὸ κεφάλαιον τῆς ἑταιρίας εἰς εἴκοσιν ἑκατομμύρια φράγκων, ὅπερ δύναται νὰ ὁριοθῇ καὶ εἰς εἰκοσιπέντε ἑκατομμύρια διὰ τοῦ καταστατικοῦ

καὶ ν' αὐξηθῇ ἐγκρίσει τῆς Κυβερνήσεως μέχρι τοῦ ποσοῦ τῶν πεντήκοντα ἑκατομμυρίων. Βεβαίως αἱ ἀνάγκαι τοῦ τόπου δὲν δύνανται νὰ ὁρισθῶσιν ἐκ τῶν προτέρων, οὔτε νὰ μένωσιν ἀμετάβλητοι ἀναλόγως τῆς προόδου, ἣν ἐπάγεται ὁ χρόνος, ἑπομένως ὀρθῶς ἐλήφθη πρόνοια περὶ αὐξήσεως τοῦ μετοχικοῦ κεφαλαίου, ἣν ὁ χρόνος ἤθελε καταδείξει ἀναγκαίαν εἰς τὸ μέλλον.

Εὑρέθη ἀνωτέρω, ὅτι ὁ κυριώτερος μοχλὸς τῆς κινήσεως τῶν Τραπεζῶν τῆς Κτηματικῆς πίστεως εἶναι τὰ κτηματόγραφα ἢ κτηματικαὶ ὁμολογίαι, αἵτινες ἔσονται δύο εἰδῶν κατὰ τὸ ἄρθρον 4 τῆς προκειμένης συμβάσεως, ἤτοι πρώτης καὶ δευτέρας σειρᾶς. Αἱ τῆς πρώτης σειρᾶς διαφέρουσι καὶ διακρίνονται τῶν τῆς δευτέρας κατὰ τοῦτο, ὅτι αἱ τῆς πρώτης σειρᾶς ὁμολογίαι δὲν δύνανται ν' ἀποφέρωσι τόκον συμπεριλαμβανομένης εἰς αὐτὸν καὶ τῆς προσθήκης τυχηρῶν ἀμοιβῶν κατώτερον τοῦ ἑνὸς τοῖς $0|0$ ἐξ ἐκείνου τοῦ τόκου, ὃν θὰ λαμβάνῃ ἡ Τράπεζα ἀπὸ τὰ ἀντιστοιχοῦντα εἰς τὰς ὁμολογίας ταύτας ἐνυπόθηκα δάνεια· ἑπομένως, ἂν ἡ Τράπεζα δανείζῃ πρὸς 8 τοῖς $0|0$ ἐπὶ ὑποθήκῃ, τὸ ἀντίστοιχον κτηματόγραφον τῆς πρώτης σειρᾶς δὲν δύναται ν' ἀποφέρῃ τόκον ἐλάσσονα τῶν 7 τοῖς $0|0$. Ἐκ τούτου παρέπεται καὶ τὸ ἕτερον γνώρισμα, ὅτι τὰ τῆς πρώτης σειρᾶς κτηματόγραφα προϋποθέτουσι τὴν πραγματοποίησιν ἰσαξίων ἐνυποθήκων δανείων καὶ ἔχουσιν ὡρισμένην προθεσμίαν πληρωμῆς.

Αἱ τῆς δευτέρας σειρᾶς κτηματικαὶ ὁμολογίαι διακρίνονται τῶν τῆς πρώτης κατὰ τοῦτο, ὅτι δὲν ὑπόκεινται εἰς τὸν περιορισμὸν ὡρισμένου ποσοῦ τόκου καὶ προθεσμίας· διότι ἀμφότερα εἶναι ἐλευθέρα ἡ Τράπεζα νὰ τὰ προσδιορίσῃ, εἶναι δὲ προωρισμέναι νὰ προπωλῶνται ὑπὸ τῆς Τραπέζης πρὸς προμήθειαν κεφαλαίων, ἅτινα ὅμως θὰ ἔχωσιν ὡσαύτως τὸν προορισμὸν νὰ πραγματοποιηθῶσιν εἰς ἐνυπόθηκα δάνεια ἢ εἰς δάνεια πρὸς τὸ δημόσιον, τοὺς νομοὺς, τὰς ἐπαρχίας ἢ τοὺς δήμους, διὰ τοῦτον δὲ τὸν λόγον φέρουσι καὶ αὗται τὴν ἐπωνυμίαν τῶν κτηματικῶν ὁμολογιῶν, διότι τὰ δι' αὐτῶν προμηθευθησόμενα χρήματα μεταβληθήσονται εἰς ἐνυπόθηκα δάνεια ἀποκλειστικῶς κατὰ τὴν ἀπαίτησιν τοῦ ἄρθρου 4 τῆς συμβάσεως.

Ἡ Τράπεζα, ἀφοῦ πρότερον δανείσῃ εἰς ἐνυπόθηκα δάνεια δώδεκα ἑκατομμυρίων δραχμῶν κατὰ τὸ ἄρθρον 8, δύναται νὰ θέσῃ εἰς κυκλοφορίαν κτηματόγραφα τῆς τε πρώτης καὶ τῆς δευτέρας σειρᾶς, ἀλλ' ὅλα ταῦτα τὰ εἰς κυκλοφορίαν κτηματόγραφά της δὲν δύνανται νὰ ὑπερβαίνωσι τὸ τριπλάσιον τοῦ μετοχικοῦ κεφαλαίου. Ἑπομένως, ἂν ἡ Τράπεζα ἐπραγματοποίησεν εἰς

ἐνυπόθηκα δάνεια ἢ εἰς δάνεια πρὸς τὸ δημόσιον, τοὺς νομοὺς, τὰς ἐπαρχίας ἢ τοὺς δήμους τὸ ποσὸν δώδεκα ἑκατομμυρίων φράγκων ἢ δραχμῶν, ἤθελε δικαιοῦσθαι κατὰ τὴν διάταξιν τοῦ ἄρθρου 8 νὰ θέσῃ εἰς κυκλοφορίαν κτηματόγραφα ἀμφοτέρων τῶν σειρῶν μέχρι τριάκοντα ἓξ ἑκατομμυρίων οὐχὶ δὲ καὶ ἀνωτέρου ποσοῦ, ἂν δὲν ὑπῆρχε καὶ ὁ ἕτερος περιορισμὸς τοῦ ἄρθρου 11 ἐδαφίου 3, καθ' ὃν ἑκάστη ἔκδοσις τῶν τῆς δευτέρας σειρᾶς ὁμολογιῶν δὲν δύναται νὰ ᾖναι ἀνωτέρα τῶν δεκαπέντε ἑκατομμυρίων, ἕνεκα ὅμως τοῦ περιορισμοῦ τούτου τὸ ποσὸν τῆς πρώτης ἐκδόσεως δι' ἀμφοτέρας τὰς σειρὰς δὲν δύναται νὰ ὑπερβῇ τὰ εἰκοσιεπτὰ ἑκατομμύρια, ταῦτα δὲ θὰ ἐξασφαλίζωνται ἀπὸ τὰ πραγματοποιημένα ἤδη δάνεια τῶν δώδεκα ἑκατομμυρίων, ἀπὸ τὰ ἐν τοῖς ταμείοις τῆς Τραπέζης μετρητὰ τὰ προελθόντα ἐκ τῆς πωλήσεως καὶ προπωλήσεως τῶν ὁμολογιῶν, ἀπὸ τὰ κατόπιν τῆς πωλήσεως τῶν ὁμολογιῶν πραγματοποιούμενα ἐνυπόθηκα δάνεια, ἀπὸ τὸ ὑπόλοιπον τοῦ μετοχικοῦ κεφαλαίου καὶ τέλος ἀπὸ τὴν πίστιν τῆς ἑταιρίας καὶ ὅλας τὰς πράξεις, περὶ ὧν προνοεῖ τὸ ἄρθρον 10 τῆς συμβάσεως, καὶ αἵτινες ἐπετράπησαν εἰς τὴν Τράπεζαν διὰ νὰ μὴ ζημιοῦται αὕτη ἀφίνουσα ἀργὰ τὰ κεφάλαιά της εἰς τὰ ταμεῖά της, ἐνῷ ἡ ἰδία θὰ πληρώνῃ τόκους πρὸς τοὺς κατόχους τῶν κτηματογράφων της.

Ἡ Τράπεζα μετὰ τὴν πραγματοποίησιν δανείων ἐκ τῶν ποσοτήτων, τὰς ὁποίας ἐπρομηθεύθη ἐκ τῆς πωλήσεως ἢ προπωλήσεως τῶν ὁμολογιῶν τῆς πρώτης ἐκδόσεως, δύναται νὰ προβῇ καὶ εἰς δευτέραν ἔκδοσιν καὶ τρίτην καὶ καθεξῆς ὑπὸ τοὺς αὐτοὺς ὡς ἀνωτέρω ὅρους καὶ ὑπὸ τοὺς περιορισμοὺς τοῦ ἄρθρου 11 ἐδαφίου 2 καὶ 3, ἀλλὰ τὸ ὁλικὸν ποσὸν ὅλων τῶν ὁμολογιῶν ἀμφοτέρων ὁμοῦ τῶν σειρῶν δὲν δύναταί ποτε νὰ ὑπερβῇ τὸ δεκαπλάσιον τοῦ μετοχικοῦ κεφαλαίου τῆς ἑταιρίας, ἑπομένως, ἂν τὸ μετοχικὸν κεφάλαιον περιορισθῇ εἰς μόνον τὸ ποσὸν τῶν εἴκοσιν ἑκατομμυρίων φράγκων, ἡ Τράπεζα μέχρι τέλους τῶν ἐκδόσεών της δὲν δύναται νὰ ἐκδώσῃ ὁμολογίας ἀμφοτέρων ὁμοῦ τῶν σειρῶν πέραν τῶν διακοσίων ἑκατομμυρίων φράγκων κατὰ τὸ 2 ἐδάφιον τοῦ ἄρθρου 4 τῆς συμβάσεως.

Ἡ παροχὴ τοσούτων σπουδαίου προνομίου, ὅπερ πρόκειται νὰ χορηγήσῃ τὸ Κράτος εἰς τὴν Κτηματικὴν ταύτην Τράπεζαν, δὲν ἠδύνατο νὰ μείνῃ ἀνεξάρτητος καὶ μακρὰν τοῦ ἐλέγχου καὶ τῆς διηνεκοῦς ἐποπτείας τῆς Κυβερνήσεως ἐπὶ τῶν πράξεων αὐτῆς, διὰ τοῦτο τὸ ἄρθρον 18 τῆς συμβάσεως ὑποβάλλει τὴν ἑταιρίαν ταύτην ὑπὸ τὴν ἐπιτήρησιν τοῦ ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν

ὑπουργοῦ καὶ τοῦ ὑπ' αὐτοῦ διοριστέου παρ' αὐτῇ Β. ἐπιτρόπου, ἄνευ τῆς ὑπογραφῆς τοῦ ὁποίου αἱ ὁμολογίαι τῆς Τραπέζης δὲν δύνανται νὰ ἔχωσι καμμίαν ἰσχὺν κατὰ τὸ ἄρθρον 4 ἐδάφιον 3 τῆς συμβάσεως. Ὁ ἔλεγχος δὲ οὗτος τῆς Κυβερνήσεως καὶ ἡ διηνεκὴς ἐποπτεία αὐτῆς ἐπὶ τῶν πράξεων τῆς ἑταιρίας εἶναι ἡ μεγαλειτέρα τῶν ἐγγυήσεων ὑπὲρ τῶν κοινῇ συμφερόντων κατὰ πάσης παρεκτροπῆς τῆς Τραπέζης· τρόπον τινὰ τὰ κοινωνικὰ συμφέροντα οὐδέποτε πρέπει νὰ μένωσιν ἀπροστάτευτα, φυσικὸς δὲ προστάτης αὐτῶν εἶναι ἡ Κυβέρνησις, ἥτις οὐδέποτε πρέπει νὰ μένῃ ξένη τοῦ τοιούτου ἐλέγχου.

Τὸ δανείζειν ἐπὶ ὑποθήκῃ ἀκινήτων κτημάτων εἶναι τὸ κυριώτερον γνώρισμα τῶν Τραπεζῶν τῆς Κτηματικῆς Πίστεως, ἀφοῦ δὲ αὕτη συνιστᾶται ἐν Ἑλλάδι, εἶναι πρόδηλον, ὅτι δὲν δύναται νὰ δανείζῃ ἐπὶ ὑποθήκῃ ἀκινήτων κειμένων ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ, ἔνθα οὔτε τὰ ὅρια τῆς ἑλληνικῆς ἐπικρατείας ἐκτείνονται, οὔτε ἡ ἐγχώριος κυριαρχία. Ὁ ὅρος δὲ τοῦ δανείζειν ἐπὶ πρώτῃ ὑποθήκῃ καὶ μέχρι τοῦ ἡμίσεως τῆς ἀξίας τῶν ἀκινήτων καθιεροῦται ὑπὲρ τῶν συμφερόντων τῆς ἑταιρίας, πρὸς ἀποτροπὴν πάσης ἐνδεχομένης ζημίας αὐτῆς, πρὸς παγίωσιν τῆς πίστεώς της καὶ ὑπὲρ τῆς προόδου καὶ εὐοδώσεως τῶν ἔργων καὶ τοῦ σκοποῦ αὐτῆς, ἡ δὲ σύναψις τῶν δανείων ἐπὶ μικρᾷ ἢ βραχείᾳ προθεσμίᾳ καὶ ἐπὶ τῇ εὐκολίᾳ τῆς ἐξοφλήσεως αὐτῶν δι' ἐτησίων δόσεων χρεωλυτικῶς ἢ μή, καθιερώθη ὑπὲρ τῶν δανειζομένων, εἰς τὴν ἐκλογὴν τῶν ὁποίων ἀπόκειται νὰ ὁρίζωσι ποῖον εἶδος δανείου θέλουσι νὰ συνάψωσιν, ὁ δὲ ὅρος τοῦ ἡμίσεως τῆς ἀξίας τηρεῖται καὶ ἂν ἀκόμη δοθῇ δάνειον ἐπὶ ὑποθήκῃ ἀκινήτου, ὅταν τὸ ποσὸν τοῦ δανείου καὶ ἐνούμενον μὲ τὰ ποσὰ ἐγγεγραμμένων ὑποθηκῶν δι' ἐγγύησιν ἐκνικήσεως ἢ ἰσοβίου εἰσοδήματος (ὡς π. χ. ἰσοβίου ἐπικαρπίας), δὲν φθάνῃ εἰς τὸ ἥμισυ τῆς ἀξίας τοῦ κτήματος. Πάντα ταῦτα καθιεροῖ ἡ διάταξις τοῦ ἄρθρου 5 τῆς συμβάσεως.

Τὸ ἄρθρον 6 τῆς συμβάσεως διαγράφει τὸν τρόπον τῆς πληρωμῆς τῶν ἐτησίων δόσεων καὶ τὸν χρόνον τῆς πληρωμῆς αὐτῶν· ἐπειδὴ δὲ ἡ πληρωμὴ ὁρίζεται καθ' ἑξαμηνίαν καὶ καθ' ἃς ἐποχὰς προσδιορίσῃ τὸ συμβούλιον τῆς ἑταιρίας, διὰ τοῦτο, ἂν συναφθῇ δάνειον πρὸ τῆς ἐνάρξεως ἑξαμηνίας τινὸς ἡ ἑταιρία ἔχει τὸ δικαίωμα νὰ προπληρωθῇ τὸν τόκον καὶ τὸ δι' ἔξοδα διοικήσεως διὰ τὸν ἀπὸ τῆς συνάψεως τοῦ δανείου μέχρι τῆς ἐνάρξεως τῆς πρώτης ἑξαμηνίας χρόνον, διότι ἄλλως ἤθελε ζημιοῦσθαι αὕτη ἀναμφιβόλως.

Τὸ ἄρθρον 7 ὁρίζει πρὸς τοὺς ἄλλους, δι' ἃ ἱκανὰ εἴπαμεν ἀνωτέρω, καὶ τὸ ἀνώτατον ὅριον τοῦ τόκου, ὃν θὰ λαμβάνῃ ἡ Τράπεζα, καὶ τὸ δι' ἔξοδα διοικήσεως δικαίωμα, ἐντὸς δὲ τοῦ ἀνυπερβλήτου τούτου ὅρου ἡ Τράπεζα ὀφείλει νὰ δανείζῃ τὰ χρήματα αὐτῆς, ὁ δὲ τόκος οὗτος βεβαίως θὰ ἐλαττοῦται, ὁσάκις τὰ κεφάλαια προσφέρωνται ἄφθονα, ἡ δὲ ζήτησις αὐτῶν δὲν εἶναι ἀνάλογος τῆς προσφορᾶς.

Τὸ δὲ 2 ἐδάφιον τοῦ ἄρθρου 7 διαγράφει τὸν τρόπον τοῦ ὑπολογισμοῦ τοῦ χρεωλυσίου τῶν δανείων καὶ τὴν χρονικὴν διάρκειαν αὐτῶν κατὰ τὸν ἐλάχιστον καὶ μέγιστον ὅρον.

Περὶ τοῦ ἄρθρου 8 ἐλέχθησαν ἀνωτέρω τὰ δέοντα, τὸ δὲ 9 ἄρθρον τῆς συμβάσεως καθιεροῖ ἐξαιρετικὴν ἀρχὴν ὑπὲρ τῶν δανειζομένων, διότι χορηγεῖ εἰς αὐτοὺς τὸ δικαίωμα νὰ πληρώσωσι τὸ χρέος των καὶ πρὸ τῆς προθεσμίας ἐπὶ ἀποζημιώσει τῆς ἑταιρίας κατὰ 1 τοῖς 0|0 ἐπὶ τοῦ κεφαλαίου, ἀφίνει δὲ καὶ τὴν ἐκλογὴν εἰς τὸν ὀφειλέτην νὰ πληρώσῃ κατὰ τὸ ἑκάστοτε συμφέρον αὐτοῦ τοῖς μετρητοῖς ἢ δι' ὁμολογιῶν κτηματικῶν τῆς ἐκδόσεως, ἣν μνημονεύει τὸ δανειστικὸν συμβόλαιον, ἡ δὲ Τράπεζα οὐδέποτε δύναται ν' ἀρνηθῇ τὰς πρὸς πληρωμὴν διδομένας ὁμολογίας, ὀφείλει δὲ νὰ τὰς δεχθῇ πάντοτε εἰς τὴν ὀνομαστικήν των ἀξίαν ἀνεξαρτήτως τῆς ἀγορᾶς.

Εἰς τὸ συμφέρον ἑκάστης Τραπέζης ἔγκειται νὰ μὴ μένωσιν οὐδέποτε ἀργὰ τὰ κεφάλαια αὐτῆς καὶ νὰ εὐρύνῃ ὅσον ἐνεστὶ πλειότερον τὸν κύκλον τῶν ἐργασιῶν αὐτῆς, διὰ τοῦτο εἶναι μὲν κύριος σκοπὸς τῆς Κτηματικῆς Τραπέζης τὸ δανείζειν ἐπὶ ὑποθήκῃ ἀκινήτων, ἀλλ' ὁσάκις τὰ κεφάλαια αὐτῆς περισσεύουσι, τὸ συμφέρον αὐτῆς τὴν προκαλεῖ, ὅπως ἀπασχολῇ καὶ εἰς ἄλλας ἐπιχειρήσεις τὰ κεφάλαια αὐτῆς, διότι ἄλλως ἡ Τράπεζα αὕτη ἤθελε ζημιοῦσθαι ὡς πληρώνουσα τόκους εἰς τοὺς δανειστάς της δι' ὅσα ποσὰ ἐδανείσθη ἀντὶ κτηματογράφων. Ἀρκεῖ ὅτι εἶναι ὑποχρεωμένη νὰ μὴ διαθέτῃ ἐπὶ μακραῖς προθεσμίαις τὰ κεφάλαιά της εἰς ἔργα προτεραιοτικῶν Τραπεζῶν καὶ μὴ ἀπολέσῃ τὸν κύριον προορισμόν αὐτῆς, ὅστις εἶναι ἡ μετατροπὴ τῶν κεφαλαίων αὐτῆς εἰς ἐνυπόθηκα δάνεια πρὸς τὸ συμφέρον τῶν κτηματιῶν καὶ τῆς γεωργικῆς τάξεως· διὰ τοῦτο τὸ ἄρθρον 10 τῆς συμβάσεως ἐπέτρεψε μὲν εἰς τὴν Τράπεζαν ταύτην καὶ ἄλλας ἐργασίας, ἀλλ' ὑπὸ διαφόρους καὶ σπουδαίους περιορισμούς.

Εἰς τὴν Τράπεζαν ταύτην τῆς Κτηματικῆς Πίστεως εἶναι ἀπηγορευμένον νὰ ἐκδώσῃ ὁμολογίας τῆς πρώτης σειρᾶς δι' οἱ-

ονδήποτε ποσόν, ἂν πρότερον δὲν ἐπραγματοποίησεν ἰσάξια δάνεια ἐπὶ ὑποθήκῃ ἢ δάνεια πρὸς τὸ δημόσιον, τοὺς νομοὺς, τὰς ἐπαρχίας ἢ τοὺς δήμους, εἶναι ὅμως ἐπιτετραμμένον εἰς αὐτὴν νὰ κάμνῃ ἐκδόσεις ὁμολογιῶν τῆς δευτέρας σειρᾶς μόνον ἐπὶ τῇ πίστει αὐτῆς, ἀλλὰ καὶ τὸ δικαίωμά της τοῦτο πρὸς ἀποφυγὴν κινδύνων καὶ καταχρήσεων δὲν ἔπρεπε νὰ μείνῃ ἀπεριόριστον, διότι σκοπὸς τῆς προπωλήσεως τῶν ὁμολογιῶν τῆς δευτέρας σειρᾶς δὲν εἶναι μόνον τὸ νὰ προσελκύσῃ χρήματα εἰς τὰ ταμεῖα αὐτῆς, ἀλλὰ καὶ τὸ νὰ μετατρέψῃ αὐτὰ εἰς ἐνυπόθηκα δάνεια, ἄρα ἔπρεπε νὰ τεθῇ ὅριόν τι πρὸς ἐπιτυχίαν τῆς πραγματοποιήσεως ταύτης τῶν ἐνυποθήκων δανείων, καὶ διὰ τοῦτο ἐτέθησαν εἰς τὴν Τράπεζαν διὰ τοῦ ἄρθρου 11 τῆς συμβάσεως δύο περιορισμοί, ἤτοι 1) νὰ μὴ δύναται αὕτη νὰ ἐκδίδῃ ὁμολογίας τῆς δευτέρας σειρᾶς ἐπὶ ἑκάστης ἐκδόσεως ποσοῦ ἀνωτέρου τῶν δεκαπέντε ἑκατομμυρίων, 2) νὰ μὴ δύναται νὰ ὑπερβῇ τὸ διπλάσιον τῶν εἰς ἐνυπόθηκα δάνεια ἢ τῶν πρὸς τὸ δημόσιον, τοὺς νομοὺς, τὰς ἐπαρχίας καὶ τοὺς δήμους πραγματοποιηθέντων δανείων ἀπὸ τὴν προπώλησιν ὁμολογιῶν τῶν προηγηθεισῶν ἐκδόσεων, ἂν ἡ πραγματοποίησις αὕτη δὲν ἐλήφθη ὑπ' ὄψιν κατὰ τὸν ὑπολογισμὸν ποσοῦ τινος τῶν προγενεστέρων ἐκδόσεων, ἐπομένως ἂν ἐγένοντο προπωλήσεις ὁμολογιῶν διὰ προηγουμένων ἐκδόσεων καὶ ἐκ τοῦ ποσοῦ αὐτῶν ἐπραγματοποιήθησαν ἐνυπόθηκα δάνεια, ἡ δὲ πραγματοποίησις αὕτη δὲν ἐλήφθη ὑπ' ὄψιν κατὰ τὰς ἐκδόσεις ἐκείνας, δύναται ἡ Τράπεζα νὰ ἐκδώσῃ νέας ὁμολογίας, ἀλλ' οὐχὶ πέραν τοῦ διπλασίου τῶν πραγματοποιηθέντων δανείων, ὅπερ διπλάσιον πάλιν οὐδέποτε δύναται νὰ ὑπερβῇ τὸ ποσὸν τῶν δεκαπέντε ἑκατομμυρίων.

Τὰ ἄρθρα 12, 13 καὶ 14 ἀφιερῶντα τὸ μὲν τὸν χρόνον τῆς διαρκείας τῆς ἑταιρίας, τὸ δὲ τὸν χρόνον τῆς ἐνάρξεως τῶν ἐργασιῶν αὐτῆς καὶ τοὺς ὅρους τῆς ἐνάρξεως, τὸ δὲ τὰς βάσεις καὶ τοὺς οὐσιώδεις ὅρους τοῦ καταστατικοῦ αὐτῆς, εἶναι ἐντελῶς σαφῆ.

Οὐδεὶς ἄκων ὑποχρεοῦται νὰ ὑποβληθῇ εἰς τὴν θυσίαν τῆς ἰδίας αὐτοῦ περιουσίας, οὔτε νὰ διαθέτῃ αὐτὴν ἀνεξετάστως καὶ ἄνευ ἀσφαλειῶν, διὰ τοῦτο εἰς ἕκαστον δανειστὴν εἶναι συμφυὲς τὸ δικαίωμα τοῦ ἐξετάζειν τὸ ἀξιόχρεον τοῦ ὀφειλέτου αὐτοῦ, τοῦθ' ὅπερ ἐπιτρέπεται καὶ εἰς τὴν ἑταιρίαν ταύτην διὰ τοῦ ἄρθρου 15, ἐνδεχόμενον ὅμως εἶναι ἡ κεντρικὴ διεύθυνσις τῆς ἑταιρίας ἡ ἐκείνη τῶν ὑποκαταστημάτων ν' ἀρνηθῇ ἀδίκως

καὶ ἀδικαιολογήτως τὴν παραδοχὴν αἰτήσεώς τινος περὶ συ-
άψεως ἐνυποθήκου δανείου, διὰ τοῦτο τὸ ἄρθρον 15 εὐλόγως
ἐπιτρέπει ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει προσφυγὴν ἐνώπιον τοῦ διοι-
κητικοῦ συμβουλίου πρὸς ἄρσιν πάσης ἐνδεχομένης ἀδικίας.

Ἡ παροχὴ τοσούτων σπουδαίου προνομίου εἰς τὴν Τράπεζαν
ταύτην τῆς Κτηματικῆς Πίστεως δὲν ἠδύνατο νὰ γίνῃ ἄνευ τῆς
ἐγγυήσεως, ὅτι αὕτη ὀφείλει νὰ παρέχῃ τὰς εὐκολίας καὶ τὰ
κεφάλαια αὐτῆς εἰς πᾶσαν γωνίαν τῆς Ἑλλάδος καὶ εἰς πάντα
γαιοκτήμονα ἢ ἰδιοκτήτην οἱασδήποτε ἀκινήτου ἰδιοκτησίας
μικρᾶς ἢ μεγάλης. Διὰ τοῦτο ἡ Τράπεζα εἶναι ὑπόχρεως κατὰ
τὸ 16 ἄρθρον τῆς συμβάσεως νὰ συστήσῃ ἐντὸς ὡρισμένης προ-
θεσμίας ἀνὰ ἓν ὑποκατάστημα εἰς ἕκαστον τῶν τριῶν μεγάλων
τμημάτων τῆς ἑλληνικῆς χώρας, καὶ ἀνὰ ἓν πρακτορεῖον εἰς
ἑκάστην ἐπαρχίαν τοῦ Κράτους.

Οἱ λόγοι, οἵτινες προεκάλεσαν τὴν διάταξιν τοῦ πρώτου ἐ-
δαφίου τοῦ ἄρθρου 17 τῆς συμβάσεως ἐξετέθησαν διὰ μακρῶν
ὑπὸ τοῦ εἰσαγαγόντος αὐτὴν εἰς τὴν Βουλὴν ὑπουργοῦ τῶν
Ἐσωτερικῶν καὶ ἀναφερόμεθα εἰς αὐτούς· ὡς πρὸς τὸν τρόπον
ὅμως τῆς εἰσπράξεως τοῦ τόκου καὶ τοῦ χρεωλυσίου τῶν μι-
κρῶν τούτων δανείων τοῦ ἄρθρου 17 ἠγέρθησαν ἐν ταῖς ἐπι-
τροπαῖς ἀμφιβολίαι καὶ ἀμφισβητήσεις, ἂν ὁ καθιερούμενος τρό-
πος τῆς εἰσπράξεως αὐτῶν ὑπὸ τῆς Κυβερνήσεως «συγχρόνως»
μὲ τὴν εἴσπραξιν τῶν δημοσίων φόρων ἐννοῇ ἢ μὴ τὴν κατὰ
πάντα ἐξομοίωσιν τῆς εἰσπράξεως ταύτης μετὰ τῆς εἰσπράξεως
ὡς τῶν δημοσίων φόρων καὶ ἂν εἰς τὰ ἀναγκαστικὰ τῆς ἐκτε-
λέσεως μέσα ὑπονοῆται ἢ μὴ καὶ τὸ μέσον τῆς προσωπικῆς
κρατήσεως.

Ἡ προσωπικὴ κράτησις εἶναι τὸ ἐξαιρετικώτερον μέσον τῆς
ἐκτελέσεως, καὶ εἶναι ἀδύνατον νὰ ἐπιτραπῇ, ὅπου ὁ νόμος
ῥητῶς δὲν τὸ καθιεροῖ· ἀφοῦ ὅμως ἡ σύμβασις ἐν τῷ ἐδα-
φίῳ 2 τοῦ ἄρθρου 17 δὲν καθιεροῖ ῥητῶς τὸ μέσον τῆς προ-
σωπικῆς κρατήσεως, ἀλλὰ μόνον τὸ σύγχρονον τῆς εἰσπρά-
ξεως τῶν ποσοστῶν τοῦ χρεωλυσίου καὶ τοῦ τόκου μὲ τὴν
εἴσπραξιν τῶν δημοσίων φόρων, αἱ ἐπιτροπαὶ ἀποφαίνονται, ὅτι
τοιαύτην ἔννοιαν ἀποδίδουσιν εἰς τὸ κείμενον, ἀλλὰ συγχρόνως
προτείνουσιν εἰς τὴν Βουλήν, ὅπως προστεθῶσι ῥητῶς αἱ λέξεις
«ἐξαιρουμένης ὅμως τῆς προσωπικῆς κρατήσεως» μετὰ τὰς λέ-
ξεις «συγχρόνως μὲ τοὺς δημοσίους φόρους» τὰς ἐν τῷ κει-
μένῳ, καὶ τοῦτο πρὸς ἄρσιν πάσης ἀμφιβολίας.

Ὁ ἔλεγχος, ὃν δικαιοῦται νὰ ἐξασκῇ ἡ Κυβέρνησις διὰ τοῦ

ὑπουργοῦ τῶν Ἐσωτερικῶν καὶ τοῦ Β. ἐπιτρόπου ἐπὶ ὅλων ἐν
γένει τῶν πράξεων τῆς ἑταιρίας ταύτης, συνεπάγεται καὶ τὸ
δικαίωμα αὐτῆς νὰ φωτίζῃ ἑκάστοτε τὴν κοινωνίαν διὰ πλή-
ρους δημοσιότητος καὶ διὰ τακτικοῦ ἰσολογισμοῦ, ὡς πρὸς τὴν
κατάστασιν τοῦ ἐνεργητικοῦ καὶ παθητικοῦ τῆς ἑταιρίας ταύ-
της, καθὼς καὶ ὡς πρὸς τὸ προϊὸν τῶν ἐργασιῶν αὐτῆς καὶ
περὶ τοῦ διανεμητέου κέρδους εἰς τοὺς μετόχους, ἡ δὲ ἑταιρία
εἶναι ὑπόχρεως νὰ ὑποκύπτῃ καὶ ἐνεργῇ ἡ ἰδία τὴν δημοσίευσιν
ταύτην κατὰ τὰς ὁριζομένας προθεσμίας ὑπὸ τοῦ ἑδαφίου 2 τοῦ
ἄρθρου 18 τῆς Συμβάσεως.

Ὡς πρὸς τὰ ἑπόμενα κεφάλαια τῆς Συμβάσεως τὰ ἀφορῶντα
«τὴν ἐξασφάλισιν τοῦ ὑποθηκικοῦ δικαιώματος τῆς κτηματι-
κῆς τραπέζης», «τὴν ἐξουδετέρωσιν τῶν νομίμων ὑποθηκῶν καὶ
τῶν προνομίων», «τὴν μεταβίβασιν καὶ κατάσχεσιν τῶν κτη-
ματογράφων, τὰ ἐνέχυρα καὶ τὰ ἀναγκαστικὰ μέσα τῆς ἐκτε-
λέσεως τὰ ὑπὲρ τῆς τραπέζης ταύτης καθιερούμενα», καθὼς καὶ
«τὰς γενικὰς διατάξεις», αἱ ἐπιτροπαὶ ἐθεώρησαν μάταιον νὰ
ἀσχοληθῶσιν ἐπὶ πολύ, διότι ἀφορῶσι τὰ πλεῖστα δικονομικὰς
διατάξεις γνωστὰς ἤδη ἐξ ἄλλων προνομιούχων τραπεζῶν, δι'
ἃς καθιερώθησαν σχεδὸν ἀπαραλλάκτως.

Μίαν ὅμως διάταξιν τὴν ὑπ' ἀριθ. 7 τοῦ ἄρθρου 20 ὡς πρὸς
τὴν παραγραφὴν τῶν δικαιωμάτων τῶν τρίτων ἐπὶ τοῦ εἰς
ὑποθήκην προσφερομένου κτήματος ἐθεώρησαν λίαν ἐπικίνδυνον,
καὶ κατὰ πλειονοψηφίαν ἀποφαίνονται ὑπὲρ τῆς ἀπαλείψεως
αὐτῆς, τὰς δὲ γενικὰς διατάξεις τῆς συμβάσεως ἀποδέχονται
ὁλοσχερῶς, ὡς ἀφορώσας ὠφελήματα καθιερούμενα ὑπὲρ τοῦ
δημοσίου, τῆς ὁδοποιίας καὶ τῶν λοιπῶν τῆς συγκοινωνίας
μέσων.

Ἕνεκα δὲ πάντων τούτων ἀμφότεραι αἱ ἐπιτροπαὶ τῶν Ἐσω-
τερικῶν καὶ Οἰκονομικῶν ἀποφαίνονται καὶ γνωμοδοτοῦσιν, ὅπως
ἡ Βουλὴ ἐπιψηφίσῃ τὴν προκειμένην Σύμβασιν περὶ συστάσεως
κτηματικῆς Τραπέζης ἐν Ἑλλάδι, λαμβανομένων ὑπ' ὄψιν τῶν
ὀλίγων παραλλαγῶν, ἃς ἐθεώρησαν ἀναγκαῖον νὰ ὑποβείζωσιν
εἰς τὴν Βουλήν.

Ἡ ἐπιτροπὴ ἐνέκρινε νὰ προσαρτηθῇ καὶ τυπωθῇ ὡς παράρ-
τημα τῆς παρούσης καὶ ἡ ὑπὸ ἑνὸς τῶν μελῶν συνταχθεῖσα
ἐτέρα ἔκθεσις ἐπὶ τῆς προκειμένης συμβάσεως.

Ἐν Ἀθήναις, τῇ 7 Ἰουνίου 1873.

Ὁ πρόεδρος — Ὁ εἰσηγητὴς

ΑΝΤ. ΓΕΩΡΓΑΝΤΑΣ. — Γρ. Μ. Μαυρομαρᾶς.

Τὰ μέλη

Χ. Κανελλόπουλος, Α. Δημητριάδης, Εὐστ. Ἡλιόπουλος, Στ. Στεφανόπουλος, Ν. Παπαμιχαλόπουλος, Γ. Καραβᾶς, Γ. Μπούμπουλης, Σ. Ζερβός, Ἰω. Γ. Ἀνδρίτσου, Εὐστ. Πεταλλᾶς.

Πρὸς τὴν Βουλήν.

Ἡ ἐπιτροπή σας ἔλαβεν ὑπ' ὄψιν καὶ ἐμελέτησε τὴν περὶ συστάσεως Τραπέζης τῆς Κτηματικῆς Πίστεως (Credit fonsier) σύμβασιν ἀπὸ 22 Νοεμβρίου 1872 μετὰ τοῦ περὶ ἐπικυρώσεως αὐτῆς Νομοσχεδίου ἀπὸ 23 Μαΐου ε. ε.

Ἡ ἵδρυσις Τραπέζης τῆς Κτηματικῆς Πίστεως πλήρει ὁμολογουμένως μίαν τῶν πρωτίστων ἀναγκῶν τῆς κοινωνίας. Ἂν ἡ σύστασις ὁμοίας Τραπέζης ἀλλαχοῦ ὑπῆρξεν ἀναγκαία καὶ ἀπέβη εὐεργετική, παρ' ἡμῖν ἡ ἐπ' ὠφελείᾳ τοῦ τόπου ἐπίδρασις τοῦ τοιούτου ἱδρύματος ἔσεται κατὰ μείζονα λόγον ἐπαισθητή, καθόσον παρ' ἡμῖν ἡ γεωργία ἀποτελεῖ τὴν πρωτίστην πηγὴν τοῦ ἐθνικοῦ πλούτου, οἱ δὲ εἰς τὴν καλλιέργειαν τῆς γῆς ἀσχολούμενοι ἀποτελοῦσι τὸ πλεῖστον καὶ τὸ παραγωγικώτερον μέρος τοῦ πληθυσμοῦ ἡμῶν.

Ἡ ἀνάγκη τῆς παρ' ἡμῖν συστάσεως Κτηματικῆς Τραπέζης ἀνεγνωρίσθη εὐθὺς ὡς ἡ Ἑλλὰς ἀπεκατεστάθη. Πρώτη ἡ Κυβέρνησις τοῦ Καποδιστρίου σκεφθεῖσα περὶ συστάσεως Τραπέζης ἀπέβλεψε κυρίως εἰς τὴν χορήγησιν δανείων πρὸς τοὺς κτηματίας· τὸ ἔργον τότε ἐματαιώθη ὡς ἐκ τῶν ἐπελθουσῶν ἀνωμαλιῶν· ὅτε δὲ ἐξεδόθη ὁ ἀπὸ 25 Ἰανουαρίου 1836 νόμος περὶ συστάσεως Ἐθνικῆς Τραπέζης, ἀνέγραψεν ἐν τῷ ἄρθρῳ 4 ὡς *πρῶτον αὐτῆς σκοπὸν* τὴν βοήθειαν τῆς γεωργίας. Ἐπειδὴ δὲ τὰ νομοθετήματα μόνα δὲν ἀρκοῦσι διὰ τὴν δημιουργίαν τῶν κεφαλαίων καὶ τὸν προσδιορισμὸν τοῦ τόκου αὐτῶν, ἐδέησε καὶ ἡ Ἑλλὰς νὰ ὑποβληθῇ εἰς τὸν κανόνα τοῦτον καὶ ν' ἀναμείνῃ ἐκ τῶν ἰδιαιτέρων αὐτῆς περιστάσεων τὴν βαθμιαίαν ἀνίδρυσιν τῶν πιστωτικῶν καταστημάτων. Κατὰ τὸ 1841 συνεστήθη ἡ παρ' ἡμῖν Ἐθνικὴ Τράπεζα, εἰς τὴν ὁποίαν ἐξ ἀνάγκης ἐπεσωρεύθησαν πολλαὶ ἐργασίαι τραπεζικαί, καθόσον ἡ σύστασις εἰδικῶν Τραπεζῶν δὲν ἐπετρέπετο ὑπὸ τῆς ἐλλείψεως κεφαλαίων τε καὶ ἐργασιῶν· ἡ Ἐθνικὴ ἑπομένως Τράπεζα περιεβλήθη μὲ καθήκοντα καὶ δικαιοδοσίαν Τραπέζης προεξοφλητικῆς, Τραπέζης κτηματικῆς πίστεως, καὶ γεωργικῆς Τραπέζης. Οὐδεὶς ὑπάρχει ὁ ἀρνούμενος, ὅτι τὸ ἵδρυμα τοῦτο συνεπῶς καὶ δεξιῶς διοικηθὲν ἐπάλαισε πρὸς πολλὰς δυσχερείας καὶ ἠδοκίμησεν ἐν ὅλῃ τῇ ἀποστολῇ αὐτοῦ καὶ ἐπ' ὠφελείᾳ τοῦ τόπου· ἀλλ' ἡ μεγάλη τοῦ τόπου ὑλικὴ πρόοδος καὶ ἡ τῆς κτηματικῆς ἰδίως τάξεως κολοσσιαία ἀνάπτυξις κατέστησαν ἀναγκαίαν τὴν σύστασιν ἰδίας Τραπέζης Κτηματικῆς Πίστεως, καθόσον ἡ Ἐθνικὴ Τράπεζα, μεθ' ὅλην τὴν ὁποίαν ἐδραίωσε μεγάλην πίστιν καὶ μεθ' ὅλα τὰ ὁποῖα συνεκέντρωσε μεγάλα κεφάλαια, ἀπεδείχθη ἀνεπαρκὴς πρὸς τὰς ὑσημέρας αὐξανομένας ἀνάγκας τῆς γεωργίας, τόσῳ μᾶλλον, ὅσῳ ἡ Ἐθνικὴ Τράπεζα ὡς ἐκδίδουσα Τραπεζικὰ γραμμάτια πρωτεύουσαν ἔχει ἐργασίαν τὴν ἐνίσχυσιν τοῦ ἐμπορίου ἡμῶν.

Κατὰ τὸ 1864, ὡς γνωστόν, οἱ κύριοι Ἐπαμ. Βαλτατζῆς, καὶ Ἐρν. Ὀπεγχάϊμ συνήψαν μετὰ τῆς Κυβερνήσεως σύμβασιν ἐπικυρωθεῖσαν ὑπὸ τῆς Ἐθνικῆς Συνελεύσεως περὶ συστάσεως Τραπέζης Κτηματικῆς Πίστεως· διὰ τῆς συμβάσεως ταύτης ἐχορηγήθη εἰς τοὺς ἰδίους τὸ δικαίωμα τῆς συστάσεως καὶ Προεξοφλητικῶν Τραπεζῶν ἐν Κπανήσῳ καὶ ἐν αἷς ἐπαρχίαις δὲν ὑπῆρχον ὑποκαταστήματα τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης. Μακρὰ ἔλαβε τότε χώραν συζήτησις ἐν τῇ Ἐθνικῇ Συνελεύσει κατὰ τὴν ἐπιψήφισιν τῆς συμβάσεως ταύτης, καὶ οὐκ ὀλίγοι εὑρέθησαν οἱ ἐπιλαβόντες ὡς πολλὰς τὰς γενομένας ἐκ μέρους τοῦ Κράτους παραχωρήσεις. Δυστυχῶς ἡ Τράπεζα ἐκείνη δὲν συνεστήθη, διότι, ὡς φαίνεται, οἱ τὴν σύμβασιν συνάψαντες μεθ' ὅλας τὰς πρὸς αὐτοὺς χορηγηθείσας προνομίας, δὲν κατώρθωσαν νὰ εὕρωσι τ' ἀπαιτούμενα κεφάλαια, ἐξ οὗ συνάγεται, ὅτι δὲν εἶχεν εἰσέτι ὡριμάσει ὁ χρόνος πρὸς σύστασιν τοιούτου ἱδρύματος. Μεθ' ὅλα ἑπομένως ταῦτα, μετ' εὐχαριστήσεως εἴδομεν τὴν ὑπὸ συζήτησιν σύμβασιν συναφθεῖσαν μετὰ κεφαλαιούχων ὁμογενῶν, οἵτινες εἰσὶν ὁμολογουμένως ἄξιοι ἐπαίνου ὡς συντελοῦντες διὰ τῶν κεφαλαίων των εἰς τὴν ἐνίσχυσιν τῆς παρ' ἡμῖν γεωργίας. Τὰ προσδοκώμενα ὑπὲρ τοῦ τόπου ὠφελήματα ἐκ τῆς συστάσεως τῆς προκειμένης Τραπέζης εἰσὶ τοσοῦτῳ μεγάλα καὶ ἀναμφισβήτητα, ὥστε ἡ πρὸς ἀπόδειξιν αὐτῶν συζήτησις ἀποβαίνει ἄσκοπος καὶ περιττή.

Κηρυσσόμενοι ὑπὲρ τῆς παραδοχῆς τῆς προκειμένης συμβάσεως κατ' ἀρχήν, μεταβαίνομεν εἰς τὴν ἐξέτασιν τῶν κεφαλαιωδῶν αὐτῆς διατάξεων, πρὸς τὸν σκοπὸν μᾶλλον τῆς παροχῆς τῶν ἀναγκαίων πρὸς διαφώτισιν τῆς Βουλῆς ἐξηγήσεων.

Τὸ κεφάλαιον τῆς ἑταιρίας ὁρισθὲν εἰς 20,000,000 φράγκων, δυνάμενον νὰ ὁρισθῇ εἰς 25,000,000 διὰ τοῦ καταστα-

τικοῦ τῆς ἑταιρίας, καὶ δεκτικὸν αὐξήσεως μέχρι τοῦ ποσοῦ τῶν 50,000,000 κατ' ἔγκρισιν τῆς κυβερνήσεως, φαίνεται ἡμῖν λίαν ἐπαρκὲς πρὸς τὸν σκοπὸν, ὃν ἐπαγγέλλεται ἡ Ἑταιρία, τόσῳ μᾶλλον, ὅσῳ παραδεδεγμένον ἤδη ὑπάρχει παρ' ὅλων τῶν ἀσχοληθέντων εἰς τὰ τραπεζικὰ ζητήματα, ὅτι τὰς ἐργασίας τῶν τραπεζῶν δὲν ἀποτελεῖ οὐδὲ περιορίζει τὸ μετοχικὸν κεφάλαιον, ἀλλ' ἡ πίστις αὐτῶν, ἥτις ἰδίως ἐξασφαλίζει τὴν εὐδοκίμησίν των.

Διὰ τοῦ ἄρθρου 4 χορηγεῖται εἰς τὴν Ἑταιρίαν τὸ δικαίωμα νὰ ἐκδίδῃ κτηματόγραφα ἢ κτηματικὰς ὁμολογίας πρώτης καὶ δευτέρας σειρᾶς. Τὰ μὲν κτηματόγραφα τῆς πρώτης σειρᾶς θέλουσι χρησιμεύει εἰς χορηγήσεις ἐνυποθήκων δανείων, τὰ δὲ τῆς δευτέρας θέλουσι χρησιμεύει εἰς αὐτὴν τὴν Ἑταιρίαν πρὸς προμήθειαν κεφαλαίων. Αἱ Τράπεζαι κυρίως χρησιμεύουσιν ὡς μεσῖται μεταξὺ τῶν κεφαλαιούχων (ἤτοι τῶν δανειστῶν) καὶ τῶν δανειζομένων· ὅλος ἑπομένως ὁ μηχανισμὸς καὶ ἡ εὐδοκίμησις αὐτῶν συνίσταται εἰς τὸ νὰ κατορθώσωσι νὰ συγκεντρώσωσι ὅσον οἷόν τε πλειότερα κεφάλαια παρὰ τῶν πρώτων καὶ νὰ τὰ μεταχειρισθῶσι χορηγοῦντες αὐτὰ πρὸς τοὺς δευτέρους. Τὸ δικαίωμα ἑπομένως τῆς ἐκδόσεως κτηματογράφων ἀποτελεῖ τὴν πρώτην βάσιν τοῦ οἰκοδομήματος τῆς Κτηματικῆς Τραπέζης καὶ ὡς παρομαρτοῦν ἀναγκαίως εἰς τὴν σύστασίν της δὲν τίθεται εἰς συζήτησιν, ὅταν ἀποφασίζηται εἰς ἓν κράτος ἡ ἀνίδρυσις Κτηματικῆς Τραπέζης. Ἀλλ' εὑρέθησάν τινες οἱ συζητήσαντες τὸ δικαίωμα τῆς ἐκδόσεως κτηματογράφων 6'. σειρᾶς, καθόσον ὅμοιαι Τράπεζαι ἐν Εὐρώπῃ μόνον μιᾶς σειρᾶς κτηματόγραφα ἔχουσι τὸ δικαίωμα νὰ ἐκδίδωσιν· ὁ λόγος ὅμως τοῦ νὰ ζητηθῇ καὶ ἐπιτραπῇ παρ' ἡμῖν ἡ ἔκδοσις κτηματογράφων 6'. σειρᾶς, εἶναι προφανὴς καὶ εὐεξήγητος. Ὅπου τὰ πιστωτικὰ καταστήματα ἐπολαπλασιάσθησαν καὶ τὰ κεφάλαια προσφέρονται ἄφθονα καὶ εὐθηνά, ὁ λαμβάνων τὴν ἀξίαν τοῦ συνομολογουμένου δανείου εἰς κτηματόγραφα πρόχειρον ἔχει τὴν εὐκολίαν νὰ καταβάλλῃ αὐτὰ εἰς χρήματα ἄνευ ἐκπτώσεως ἢ μετ' ἐλαχίστης ἐκπτώσεως· εἰς τόπον ὅμως οἷος ὁ ἡμέτερος, ὅπου τὰ κεφάλαια σπανίζουσιν εἰσέτι, καὶ ὅπου ἡ ἕξις τοῦ τοποθετεῖν αὐτὰ εἰς κτηματόγραφα δὲν εἶναι εἰσέτι εἰσηγμένη, τὰ κτηματόγραφα ἐν ἀρχῇ δὲν δύνανται νὰ ἐξαργυρόνωνται ἢ μετὰ ἐκπτώσεως τοιαύτης, ὥστε οἱ ἔχοντες ἀνάγκην δανείων νὰ μὴν εὑρίσκωσι τὸ συμφέρον των εἰς τὰ οὕτω χορηγούμενα δάνεια. Εὐλόγως λοιπὸν οἱ ἱδρυταὶ τῆς προκειμένης ἑταιρίας ἐζήτησαν τὸ δι-

καίωμα νὰ ἐκδίδωσι κτηματόγραφα 6'. σειρᾶς, διὰ τῆς πωλήσεως τῶν ὁποίων θέλει προμηθεύεσθαι ἡ Ἑταιρία κεφάλαια χρησιμεύοντα εἰς χορηγήσεις δανείων, εἰς τρόπον ὥστε, ἐν ἀρχῇ καὶ μέχρις οὗ διὰ τῆς ἐδραιώσεως τῆς πίστεως τῆς Ἑταιρίας ἀνυψωθῶσι τὰ κτηματόγραφα τῆς ἀ. σειρᾶς, τὰ δάνεια θέλουσι χορηγεῖσθαι τοῖς μετρητοῖς, ἤτοι διὰ τῶν κεφαλαίων, τὰ ὁποῖα αὐτὴ ἡ ἰδία Ἑταιρία διεπραγματεύθη καὶ ἐπώλησεν ἄνευ τῆς συμπράξεως τῶν δανειζομένων.

Ὁ διὰ τοῦ παραγράφου 6'. τοῦ ἄρθρ. 4 τιθέμενος περιορισμὸς ὡς πρὸς τὸν ἀνώτατον ὅρον τῶν δυναμένων νὰ τεθῶσιν εἰς κυκλοφορίαν κτηματογράφων ὁμοτέρων ὁμοῦ τῶν σειρῶν, ἔδωκε χώραν εἰς συζήτησίν τινα, καθόσον ὁ περιορισμὸς οὗτος διατυποῦται εἰς δύω ὅρους· ὁ μὲν, ὅτι τὰ κτηματόγραφα δὲν δύνανται νὰ ὑπερβαίνωσι τὸ ποσὸν τῶν δανείων πλέον τοῦ τριπλασίου τοῦ μετοχικοῦ κεφαλαίου· ὁ δὲ, ὅτι τὸ ὁλικὸν ποσὸν τῶν ὁμολογιῶν δὲν δύναται νὰ ὑπερβῇ τὸ δεκαπλάσιον τοῦ μετοχικοῦ κεφαλαίου. Ἐκ τῆς συζητήσεως προέκυψεν, ὅτι ὁ 6'. ὅρος ἐτέθη πρὸς ἐπεξήγησιν καὶ περιορισμὸν τοῦ πρώτου. Ἓν παράδειγμα ἀρκεῖ πρὸς πλείονα τῶν ὅρων τούτων κατάληψιν. ὑποθέσωμεν, ὅτι τὰ δάνεια τῆς Ἑταιρίας ἀνέβησαν εἰς 180,000,000, τὸ δὲ μετοχικὸν κεφάλαιον αὐτῆς συνίσταται εἰς 20,000,000· κατὰ τὸν πρῶτον ὅρον ἡ Ἑταιρία ἔχει τὸ δικαίωμα νὰ θέσῃ εἰς κυκλοφορίαν κτηματόγραφα πλέον τοῦ ποσοῦ τῶν δανείων *κατὰ τὸ τριπλάσιον τοῦ μετοχικοῦ της κεφαλαίου*, ἤτοι ἐν ὅλῳ 240 ἑκατομμύρια· ἐν τούτοις κατὰ τὸν 6'. ὅρον τὰ κτηματόγραφα δὲν δύνανται νὰ ὑπερβῶσι τὸ δεκαπλάσιον τοῦ μετοχικοῦ κεφαλαίου, καὶ ἑπομένως ἡ Ἑταιρία ὀφείλει νὰ περιορισθῇ εἰς τὸ ποσὸν τῶν 200,000,000.

Τοιοῦτος περιορισμὸς δὲν ἐπιβάλλεται εἰς τὰς Κτηματικὰς Τραπέζας ἄλλων ἐθνῶν, πλειότερον ἡμῶν πρακτεχωρημένων οἰκονομικῶς. — Ἡ Κτηματικὴ Τράπεζα τῆς Γαλλίας, ἔχουσα καταβεβλημένον μετοχικὸν κεφάλαιον φραγ. 45,000,000, εἶχεν ἐν κυκλοφορίᾳ κατὰ τὸ τέλος τοῦ παρελθόντος ἔτους κτηματόγραφα ἀξίας φράγκων ἑνὸς δισσιονίου.

Κατὰ τὸ ἄρθρον 7 τὰ δάνεια θέλουσι πραγματοποιεῖσθαι τοῖς μετρητοῖς, δύναται δὲ ἡ Τράπεζα νὰ δανείζῃ καὶ διὰ κτηματικῶν ὁμολογιῶν, ἐὰν ἐπραγματοποιήθησαν εἰς δάνεια τὰ ἐκ τῆς πωλήσεως ἢ προπωλήσεως τῶν κτηματογράφων της εἰσπραχθέντα μετρητά. Ἡ διάταξις αὕτη ἔχει τι τὸ ἀσαφὲς, καθόσον δὲν φαίνεται σαφῶς ἐξηγημένη ἡ ἐποχὴ, ἀφ' ἧς ἡ

ἑταιρία δύναται νὰ δανείζῃ καὶ διὰ κτηματικῶν ὁμολογιῶν. Ὡς ἀνωτέρω εἴπομεν, ὅλος ὁ μηχανισμὸς μιᾶς κτηματικῆς Τραπέζης συνίσταται εἰς τὸ δικαίωμα τοῦ νὰ ἐκδίδῃ κτηματόγραφα καὶ εἰς τὸ δικαίωμα τοῦ νὰ δύναται νὰ μεταχειρίζηται ταῦτα εἰς χορηγήσεις δανείων· καθόσον, ἂν αὕτη ἦναι ὑποχρεωμένη πάντοτε καὶ μόνον τοῖς μετρητοῖς νὰ χορηγῇ δάνεια, ἀνατρέπεται ἡ πρωτίστη βάσις, ἐφ' ἧς αὕτη στηρίζεται. Τὸ ἄρθρον 8 ὑποχρεοῖ τὴν ἑταιρίαν ν' ἀπασχολήσῃ προηγουμένως εἰς δάνεια ἐνυπόθηκα δώδεκα ἑκατομμύρια δραχμῶν, μετὰ τοῦτο δὲ ἐπιτρέπει εἰς αὐτὴν νὰ ἐκδώσῃ κτηματόγραφα· ἐκ τοῦ συνδυασμοῦ τοῦ ἄρθρου τούτου πρὸς τὸ προηγούμενον συνάγεται, ὅτι μετὰ τὴν εἰς ἐνυπόθηκα δάνεια τοποθέτησιν τοῦ ποσοῦ δώδεκα ἑκατομμυρίων δραχμῶν ἡ ἑταιρία δύναται νὰ δανείζῃ καὶ διὰ κτηματογράφων, ἐκτὸς ἂν δι' οὓς ἀνωτέρω εἴπομεν λόγους, αὐτὴ ἡ ἰδία προτιμᾷ νὰ προμηθευθῇ κεφάλαια διὰ τῆς πωλήσεως κτηματογράφων ϛ΄. σειρᾶς. Ἀλλὰ τὸ ἄρθρον 7 ζητεῖ ἐκ προσθήκης καὶ ἕτερόν τι, πρὶν ἢ ἡ ἑταιρία ἀποκτήσῃ τὸ δικαίωμα νὰ δανείζῃ καὶ διὰ κτηματογράφων· ζητεῖ δηλονότι πλὴν τῆς εἰς δάνεια τοποθετήσεως τῶν δραχ. 12,000,000, νὰ πραγματοποιήσῃ προηγουμένως εἰς δάνεια τοῖς μετρητοῖς τὴν ἀξίαν ἑνὸς μέρους τῶν κτηματογράφων αὐτῆς, ἅτινα ἐπώλησεν ἢ ἐπροπώλησεν· ἡ πρόσθετος αὕτη ἐγγύησις ἀποβαίνει ὑπὲρ τῶν δανειζομένων καὶ διὰ τοῦτο οὐδένα κατ' αὐτῆς ἔχει λόγον ἡ ἐπιτροπή· φρονεῖ ὅμως, ὅτι, ἵνα ᾖ κατὰ τὴν ἐκτέλεσιν ἡ διάταξις τοῦ ἄρθρου 7 σαφεστέρα, πρέπει νὰ προστεθῶσι δύω λέξεις αἷς ἐπραγματοποιήθησαν εἰς δάνειον ἐπὶ ὑποθήκῃ τὰ ἐκ τῆς «πωλήσεως ἢ προπωλήσεως τῶν *προεκδεδομένων τυχὸν* κτη»ματογράφων αὐτῆς εἰσπραχθέντα μετρητά.»

Αἱ διὰ τοῦ ἄρθρου 10 ἐπιτρεπόμεναι εἰς τὴν ἑταιρίαν προσωρινὰ ἐργασίαι μέχρι προθεσμίας ἓξαμήνου, δικαιολογοῦνται βεβαίως ὑπὸ τοῦ λόγου, ὅτι δὲν εἶναι δίκαιον νὰ κρατῇ αὕτη ἄγονα κεφάλαια, διὰ τὰ ὁποῖα ὑποβάλλεται εἰς τόκον πρὸς τοὺς δανείσαντας αὐτὰ κεφαλαιοῦχους, ὅταν ἐνυποθήκων δανείων χορηγήσεις δὲν ζητοῦνται παρ' αὐτῆς. Ὅπως ὅμως καταστῇ σαφεστέρα ἡ παράγραφος πρώτη τοῦ ἄρθρ. 10, ἀναγκαῖον εὑρίσκει ἡ ἐπιτροπὴ ἀντὶ τῶν λέξεων «ἐὰν δὲν ἀναγκαισῇ πρὸς σύναψιν ἐνυποθήκων δανείων» νὰ τεθῶσιν αἱ λέξεις «αἱ ὁποῖαι δὲν ὑπάρχωσι παρ' αὐτῇ ἐκκρεμεῖς μέν, ἀλλ' ὥριμοι «κατὰ τὰς διατάξεις τῆς παρούσης συμβάσεως αἰτήσεις περὶ «χορηγήσεως ἐνυποθήκων δανείων κλπ.»

Οἱ διὰ τοῦ ἄρθρ. 11 τιθέμενοι περιορισμοὶ ὡς πρὸς τὸν τόκον τῶν κτηματογράφων, ὅστις δὲν δύναται νὰ ἦναι κατώτερος τοῦ ἑνὸς τοῖς ἑκατὸν τοῦ παρὰ τῆς Τραπέζης λαμβανομένου διὰ τὰ ἐνυπόθηκα δάνεια, ἀποβαίνει ἀπαραίτητος καὶ δεδικαιολογημένος, καθόσον οὕτως, ἂν ἡ Τράπεζα κατορθώνῃ, ὡς εἶναι δεδομένον νὰ ἐλπίζωμεν, νὰ δανείζηται μὲ τόκον μικρόν, φυσικὴ συνέπεια τούτου ἔσται ἡ ἐλάττωσις τοῦ τόκου τῶν παρ' αὐτῆς χορηγουμένων δανείων. Τούτου ἕνεκεν ἡ ἐπιτροπὴ δὲν ἔκρινεν ἀναγκαῖον νὰ ἐνδιατρίψῃ ἐπὶ τοῦ ἐν ἄρθρῳ 7ῳ ὁριζομένου ἀνωτάτου ὅρου τοῦ τόκου τῶν ἐνυποθήκων δανείων, τὸ μὲν διότι φρονεῖ, ὅτι διὰ τῶν Νόμων καὶ τῶν Συμβάσεων δὲν δημιουργοῦνται κεφάλαια καὶ Τράπεζαι, οὐδ' ἐκβιάζεται δι' αὐτῶν ὁ προσδιορισμὸς τῆς χρήσεως τοῦ ἀντιτίμου, ἤτοι τοῦ τόκου, τοῦ ὁποίου ἡ αὐθαίρετος ἐλάττωσις βλάπτει μᾶλλον τοὺς ἔχοντας ἀνάγκην νὰ δανεισθῶσιν ὡς φυγαδεύων τὰ κεφάλαια, τὸ δέ, διότι ἡ ἐπιτροπὴ ἐλπίζει, ὅτι τὴν ἐλάττωσιν τοῦ τόκου τῶν ἐνυποθήκων δανείων θέλει προκαλέσει αὐτὴ ἡ πίστις τῆς Κτηματικῆς Τραπέζης· ἤτοι ἡ εὐκολία τοῦ νὰ δύναται αὕτη νὰ δανείζηται μὲ μικρὸν τόκον, ὥστε ἡ εὐχὴ καὶ ἡ ἐπιθυμία ἡμῶν τοῦ νὰ χορηγῶνται τὰ ἐνυπόθηκα δάνεια μὲ τόκον ἐλάσσονα τῶν ὀκτὼ τοῖς 0|0, ταὐτίζεται μὲ τὴν εὐχὴν τοῦ νὰ εὐδοκιμήσῃ ἡ Κτηματικὴ Τράπεζα ἔχουσα τὴν ὑποστήριξιν καὶ τὴν δυνατὴν ἀρωγὴν τῆς Πολιτείας.

Ἡ πρόνοια τοῦ ἄρθρου 17, ἤτοι ἡ ὑποχρέωσις τῆς Τραπέζης τοῦ νὰ διατάττῃ τὸ ἓν δέκατον τῶν χορηγήσεών της εἰς μικρὰ δάνεια μεταξὺ δραχμῶν 300 καὶ 2000 ὑπηρετῶν γεωργῶν καὶ κατὰ προτίμησιν τοῖς μετρητοῖς, ὑπῆρξεν ἀρίστη, καθόσον τὰ μικρὰ ταῦτα δάνεια ἀποβαίνουσιν ἀναγκαιότερα πρὸς ἀνόρθωσιν τῶν κυρίως γεωργῶν, οἵτινες πολλὰ ὑφιστάμενοι βάρη χρήζουσι πάσης προστασίας καὶ ὑποστηρίξεως. Κατὰ τὴν δευτέραν παράγραφον τοῦ ἄρθρου τούτου, ἡ χρεωλυτικὴ δόσις τῶν τοιούτων δανείων θέλει εἰσπράττεται κατ' αἴτησιν τοῦ Συμβουλίου τῆς Τραπέζης ὑπὸ τῆς Κυβερνήσεως συγχρόνως μὲ τοὺς δημοσίους φόρους καὶ ἐπὶ ποσοστῷ 1 0|0 ἐπιβαρύουσα τὸν ὀφειλέτην. Ἡ εὐκολία αὕτη ἀποβαίνει ὁμολογουμένως διὰ τὴν Τράπεζαν ἀξία λόγου, ὡς ἀπαλλάττουσα αὐτὴν ἀπὸ τὰς δαπάνας καὶ τὰς δυσχερείας τῆς εἰσπράξεως μικρῶν ὀφειλῶν. Τὸ ἐπιβαρύνον δὲ τὸν ὀφειλέτην ἐν 0|0 λογιζόμενον ἐπὶ τῆς καθυστερησάσης χρεωλυτικῆς δόσεως δὲν δύναται βεβαίως νὰ ἐκληφθῇ ὡς αὐξάνον τὸν τόκον, καθόσον ὑποτίθεται,

ὅτι οἱ τοιοῦται ὀφειλέται δὲν θέλουσι καθυστερήσει ἢ μόνον μίαν ἢ δύω τὸ πολὺ δόσεις μεταξὺ εἴκοσι ἢ τριάκοντα· προσθήκη δὲ τοσούτῳ μικρὰ εἰς βάρος τοῦ καθυστερήσαντος, καὶ ὡς ποινὴ ἂν λογισθῇ δὲν εἶναι βαρεῖα· ἄλλως τε ἡ παροχὴ εὐκολιῶν καὶ ἀσφαλειῶν ὡς πρὸς τὴν εἴσπραξιν τῶν χορηγουμένων δανείων, ὠφελεῖ μᾶλλον τοὺς ἔχοντας ἀνάγκην δανείων καὶ ἰδίως τοὺς τῆς καλῆς πίστεως ὀφειλέτας, καθόσον ἀναμφισβήτητον πράκειται, ὅτι ὁ τόκος ἀποτελούμενος ἐκ δύω στοιχείων, ἤτοι τοῦ εἰσοδήματος τῶν χρημάτων καὶ τοῦ ἀσφαλίστρου, αὐξομειοῦται μόνον κατὰ τὸ δεύτερον συστατικὸν αὐτοῦ, ἤτοι τὸ ἀσφάλιστρον, ἤτοι αὐξάνει μὲν καθόσον οἱ κίνδυνοι εἶναι περισσότεροι, ἐλαττοῦται δὲ καθόσον αἱ ἀσφάλειαι εἶναι πλειότεραι.

Αἱ διὰ τοῦ ἄρθρ. 20 γενόμεναι παραχωρήσεις περὶ ἐξασφαλίσεως τοῦ ὑποθηκικοῦ δικαιώματος τῆς Κτηματικῆς Τραπέζης, δικαιολογοῦνται ὡς ἐκ τῆς παρ' ἡμῖν ὑπαρχούσης ἐλλείψεως κτηματολογίων, μέλλουσαι ἄλλως τε νὰ παύσωσιν, ἅμα τὰ κτηματολόγια λάβωσι κῦρος. Καὶ ἠδύνατο μέν τις νὰ ἰσχυρισθῇ, ὅτι αἱ παραχωρήσεις αὗται ἐνδεχόμενον νὰ παραβλάψωσι κεκτημένα τινὰ δικαιώματα ἰδιοκτησίας ὑπὲρ ἀτόμων, ἅτινα ἢ ἀπουσιάζοντα ἢ μὴ ἐννοοῦντα τὰς συνεπείας τῆς μὴ ἐμπροθέσμου ἐνστάσεως δὲν ἔσπευσαν νὰ κοινοποιήσωσι τὰς αἰτιώσεις των· ἀλλ' ἅμα ὡς ἀναλογισθῇ, ὅτι αἱ αὐταὶ παραχωρήσεις ἐγένοντο πρὸς τὴν Ἐθνικὴν Τράπεζαν διὰ τοῦ ἀπὸ 30 Μαρτίου (11. Ἀπριλίου) **1841**, Νόμου, καὶ ὅτι τῶν διατάξεων αὐτοῦ, οὐδεμίαν ἐποιήσατο χρῆσιν ἡ Ἐθνικὴ Τράπεζα, καὶ οὐδὲν κεκτημένον δικαίωμα ἐξ αὐτῶν παρεβλάφθη, θέλει ἀναγκαίως φθάσει εἰς τὸ συμπέρασμα, ὅτι ὅπως ἀφ' ἑνὸς κρίνονται ἀναγκαῖαι αἱ παραχωρήσεις αὗται ὑπὲρ μιᾶς Τραπέζης πρὸς ἐδραίωσιν καὶ παγίωσιν τῆς πίστεως αὐτῆς, τόσῳ ἀφ' ἑτέρου ὀλιγίστη ἢ καὶ οὐδεμία γίνεται χρῆσις αὐτῶν ὑπὸ Τραπέζης, ἥτις δυναμένη ν' ἀπασχολήσῃ τὰ κεφάλαιά της εἰς ὑποθήκας κτημάτων, ὧν ἡ κυριότης ἀποδεικνύεται διὰ τίτλων, σπανιώτατα θέλει καταφεύγει εἰς τὴν ἐξασφάλισιν, ἥτις χορηγεῖται διὰ πολυπλόκου διαδικασίας καὶ δυσεφαρμόστων διατυπώσεων. Ἄλλως τε αἱ διὰ τῆς παραγράφου 9 τοῦ ἄρθρου τούτου ἐπιβαλλόμεναι ποιναὶ κατά τε τοῦ ὑποθηκεύσαντος ἀλλότριον κτῆμα καὶ κατὰ τῶν ὑποκρυψάντων τὴν ἀλήθειαν γειτόνων, καθιστῶσιν ἐκ ποδῶν τὸν φόβον, ὅτι εἶναι δυνατὸν νὰ παραβλαφθῶσιν ἐκ

τῆς ἐφαρμογῆς τοῦ ἄρθρου 20 κεκτημένα δικαιώματα ἰδιοκτησίας.

Αἱ διατάξεις τῶν ἄρθρ. 21 καὶ 22 δὲν διαφέρουσι τῶν εἰς τὴν Ἐθνικὴν Τράπεζαν κεχορηγημένων καὶ τῶν διὰ τῆς ἐπικυρωθείσης συμβάσεως τῆς 12 Αὐγούστου **1861** χορηγηθεισῶν πρὸς τοὺς Ε. Βλατάζῃν καὶ Ἐμ. Ὀπεγχαΐμ. Κρίνει ἑπομένως περιττὸν ἡ ἐπιτροπὴ νὰ διαλάβῃ περὶ αὐτῶν, καθόσον, ὅτε ἄλλοτε ἐψηφίσθησαν ὑπὸ τῆς νομοθετικῆς ἐξουσίας, ὑπεβλήθησαν εἰς εὐρεῖαν συζήτησιν καὶ βάσανον.

Ἡ κατὰ τὸ ἄρθρ. 23 ἐπιδιωχθεῖσα ὑπὲρ τῆς Κυβερνήσεως παραχώρησις, (ἤτοι τὰ ὑποσχόμενα ὑπὸ τῆς ἑταιρίας πρὸς τὸ δημόσιον δάνεια τεσσάρων ἑκατομμυρίων δραχ. ἐπὶ τόκῳ 6 0|0 καὶ δι' ἀνοικτοῦ λογαριασμοῦ) ἀποτελεῖ βεβαίως μίαν τῆς προκειμένης συμβάσεως ἀρετὴν, καθόσον καὶ ἡ εὐκολία τοῦ δανείζεσθαι ἐπ' ἀνοικτῷ λογαριασμῷ καὶ ὁ τόκος τῶν 6 0|0 συντελοῦσιν εἰς τὴν εὐρύθμοτέραν λειτουργίαν τῆς οἰκονομικῆς ἡμῶν διαχειρίσεως.

Ἡ ἐπιτροπή σας καταλήγει ἐνταῦθα, γνωμοδοτοῦσα ὑπὲρ τῆς ἐπιψηφίσεως τῆς προκειμένης συμβάσεως καὶ εὐχομένη τὴν ἐμπρόθεσμον σύστασιν τῆς Τραπέζης τῆς κτηματικῆς πίστεως, ἥτις ἀναντιῤῥήτως θέλει συντελέσει εἰς τὴν πρόοδον καὶ ἀνάπτυξιν τῶν ὑλικῶν πόρων τοῦ Κράτους.

Ἐν Ἀθήναις τὴν 7 Ἰουνίου 1873.

Μεθ' ὃ ὁ πρόεδρος ἀναγγέλλει ὅτι ἀντικείμενον τῆς ἐπιούσης εἶναι ἡ γ'. συζήτησις ἐπὶ τοῦ νομοσχεδίου τῆς συμβάσεως πρὸς σύστασιν σιδηροδρόμου ἀπὸ Πόρτο-Ῥάφτι μέχρι Νεοκάστρου· ἡ δ'. ἀνάγνωσις καὶ συζήτησις τοῦ νομοσχεδίου περὶ ἐγκρίσεως συμβάσεων τῆς Πιστωτικῆς Τραπέζης κτλ., ἡ συζήτησις τοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ Κράτους, καὶ ἡ ά. συζήτησις τοῦ νομοσχεδίου περὶ ὁδοποιΐας, ἔλυσε τὴν συνεδρίασιν περὶ ὥραν 1 μ. μ.

Ὁ Πρόεδρος
ΙΩ. Ν. ΔΕΛΗΓΙΑΝΝΗΣ.

Οἱ Γραμματεῖς
ΦΙΛ. ΒΑΡΒΟΓΛΗΣ.

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ Μ'.

Τῆς 11 *Ἰουνίου* 1873.

Ἀπαρτίας γενομένης περὶ ὥραν 9 π. μ. ἀνεγνώσθησαν τὰ πρακτικὰ τῆς προτεραίας καὶ ἐνεκρίθησαν.

Ὁ Πρόεδρος ἀνήγγειλεν ὅτι ἡ Λογιστικὴ ἐπιτροπὴ ζητεῖ νὰ ἐπιψηφισθῶσι.

1) Δραχμαὶ 685 ἐπὶ τοῦ ἄρθρου 8 τοῦ Κεφ. Ε'. τοῦ ψηφισθέντος προϋπολογισμοῦ τῆς Βουλῆς διὰ μισθοδοσίαν ἐργατῶν εἰς τὸ Ἐθνικὸν τυπογραφεῖον ὡς μὴ ὑπαρχούσης πιστώσεως.

2) Νὰ προστεθῶσι δραχμαὶ 600 ἐπὶ τοῦ αὐτοῦ ἄρθρου καὶ Κεφαλαίου, ὡς μὴ ἐπαρκοῦντος τοῦ ποσοῦ δι' ἔκτακτα ἔξοδα καὶ

3) δραχμαὶ 2000 ἐπὶ τοῦ ἄρθρου ά. τοῦ Κεφαλαίου Γ'. δι' ἔκτακτον προσωπικὸν γραφείου καὶ ὑπαλληλίας διὰ τοὺς μῆνας Ἰούνιον καὶ Ἰούλιον.

Ἡ δὲ Βουλὴ παρεδέξατο τὴν αἴτησιν ταύτην.

Εἶτα ἔφερεν ὁ πρόεδρος τὸ ζήτημα τῆς ἐκκαθαρίσεως τῶν βουλευτῶν τῆς ἐκτάκτου συνόδου τοῦ **1866**, ἐφ' ἧς ἀπεφάνθη ἡ Βουλὴ καὶ παρεδέχθη ὅτι ἦσαν παρόντες βουλευταὶ **157**, δι' οὓς ἐχορήγησε πίστωσιν δραχμῶν **77** χιλιάδων, διὰ δὲ τοὺς λοιποὺς **23** ἀπόντας παρεδέχθη νὰ ζητηθῶσι κρείττονες πληροφορίαι τίνες ἦσαν ἔτι παρόντες.

Ἀνεκοινώθησαν εἶτα τὰ ἑξῆς ἔγγραφα·

1) Ἀναφορὰ χηρῶν ἐκ Κρήτης αἰτουμένων βοήθειαν διὰ τὴν κατὰ τὴν τελευταίαν τῆς Κρήτης ἐπανάστασιν στέρησιν τοῦ συζύγου των παραπεμφθεῖσα εἰς τὴν ἁρμοδίαν ἐπιτροπήν.

2) Ὁμοία Δημητρίου Κατεβάτη περὶ πληρωμῆς πιστώματος παραπεμφθεῖσα εἰς τὴν ἁρμοδίαν ἐπιτροπήν.

3) Ὁμοία Δημοσθένους Παπακωνσταντίνου αἰτουμένου τὴν ἀπαλλαγήν του ἀπὸ τῆς πληρωμῆς τοῦ ἐνοικίου τοῦ καφενείου τῆς Βουλῆς ἐπὶ **40** ἡμέρας. Ἡ δὲ Βουλὴ παρίπεμψεν εἰς τὴν ἐπιτροπὴν τὴν αἴτησιν.

Εἰσήχθη ἀκολούθως ὑπὸ τοῦ εἰσηγητοῦ τῆς ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης ἐπιτροπῆς ἡ ἔκθεσις ἐπὶ τοῦ νομοσχεδίου περὶ τροποποιήσεως τοῦ ἄρθρ. 969 τῆς πολ. δικονομίας παραπεμφθεῖσα εἰς τύπωσιν καὶ ἔχουσα οὕτω·

«Ἡ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Ἐπιτροπὴ

Λαβοῦσα ὑπ' ὄψιν τὸ νομοσχέδιον ὑποβληθὲν ἐν τῇ Βουλῇ παρὰ τοῦ κ. ὑπουργοῦ τῆς Δικαιοσύνης καὶ σκοποῦν τὴν μεταρρύθμισιν τοῦ τελευταίου ἐδαφίου τοῦ ἄρθρ. 969 τῆς Πολ. Δικονομίας, ὅτε πλέον τὸ τοιχοκόλλητον γραμμάτιον δὲν θέλει καταχωρίζεσθαι δὶς εἰς δημόσια φύλλα, ἀλλ' ἅπαξ καὶ ἐν περιλήψει ἐν τῇ πρώτῃ σελίδι δημοσίου τινὸς φύλλου, οὐδέποτε δὲ ἐν παραρτήματι αὐτοῦ.

Ἐπειδὴ οἱ ἐν τῷ νομοσχεδίῳ ἐκτιθέμενοι λόγοι ἀποδεικνύουσιν ἐναργέστατα τὴν ἀνάγκην τῆς τροποποιήσεως τοῦ ἄρθρου τούτου.

Ἐπειδὴ ἡ διὰ τοῦ μνηθέντος νομοσχεδίου ἐπιφερομένη τροποποίησις καὶ ἐπωφελὴς ἀποβαίνει καὶ συμφέρουσα.

Διὰ ταῦτα

Ἡ ἐπιτροπὴ ἀποφαίνεται ὑπὲρ τῆς παραδοχῆς τοῦ νομοσχεδίου τούτου.

Ἐγένετο ἐν Ἀθήναις, τῇ **11** Ἰουνίου **1873**.

Ὁ Πρόεδρος
Δ. Γ. ΔΗΜΗΤΡΙΑΔΗΣ.

Ὁ Εἰσηγητὴς
Β. Ν. Πήληκας.

Τὰ μέλη
Κ. Σ. Στράτος, Ἀθ. Παραμυθιώτης, Ἰω. Ζέρβας, Δ. Κυριακίδης.»

Εἰσήχθη ἐπίσης ὑπό τινος τῶν βουλευτῶν Οἰτύλου πρότασις νόμου περὶ ἀπαγορεύσεως τῶν δικαστικῶν ὑπαλλήλων τοῦ νὰ λαμβάνωσι μέρος ὡς μέλη εἰς τὰς μεταλλουργικὰς ἑταιρίας. Ἡ δὲ Βουλὴ θεωρήσασα ταύτην ὡς κατεπείγουσαν παρίπεμψεν εἰς τύπωσιν· ἔχει δὲ ὡς ἑξῆς·

«Πρὸς τὴν Βουλήν.

Θεωροῦν ὅτι ὁ περιβεβλημένος τὸ ὑψηλὸν τοῦ δικαστικοῦ ὑπαλλήλου ἀξίωμα πρέπει νὰ ὁδηγῆται πάντοτε ἀπὸ τὸν νόμον, τὴν δικαιοσύνην καὶ τὴν ἀπροσωποληψίαν, καὶ φρονῶν ὅτι ὁ εἰς τὰς μεταλλουργικὰς ἑταιρίας ἀναμιγνυόμενος καὶ τριβόμενος δικαστικὸς ὑπάλληλος δὲν εἶναι δυνατὸν νὰ ἐκπληροῖ πρεπόντως τὸ καθῆκόν του, διότι ἡ ἐν ταῖς μεταλλείοις προσηλώσις του, ἐνῷ ἀφ' ἑνὸς ἀπασχολεῖ αὐτὸν κυρίως τοῦ ἔργου του, ὅπερ μόνον διὰ διηνεκοῦς μελέτης κατανοεῖται, ἀφ' ἑτέρου τὸν ἀπογυμνοῖ τῆς δεούσης κοσμιότητος, τῆς ὀφειλομένης εἰς πάντα ἱεροφάντην τῆς Θέμιδος, καὶ παριστᾷ αὐτὸν εἰς τὰ ὄμματα τοῦ κοινοῦ κερδοσκόπον, τοῦ τραχύνει δὲ τὴν συνείδησιν καὶ τοῦ γενᾷ πάθη, τὰ ὁποῖα δύνανται νὰ κλονίσωσι τὴν ἀκεραιότητά

του, συνέταξα τὸ κατωτέρω σχέδιον νόμου, ὅπερ ὑποβάλλω εὐσεβάστως εἰς τὴν μελέτην, συζήτησιν καὶ ἐπιψήφισιν τῆς Βουλῆς.

Ἀθῆναι, τὴν 11 Ἰουνίου 1873.

Ὁ Βουλευτὴς Οἰτύλου
ΠΕΤΡΟΣ ΑΝΑΣΤ. ΜΑΥΡΟΜΙΧΑΛΗΣ.

Ἄρθρον 1.

Οὐδεὶς δικαστικὸς ὑπάλληλος, ἐξαιρουμένων τῶν ἐμποροδικῶν καὶ παντὸς εἴδους παρέδρων, δύναται νὰ ἦναι πρόεδρος, διευθυντὴς, ἐλεγκτὴς, ταμίας ἢ σύμβουλος μεταλλουργικῆς ἑταιρίας.

Ὁ παραβάτης τιμωρεῖται πειθαρχικῶς μὲ ἐξάμηνον προσωρινὴν παῦσιν τῆς ὑπηρεσίας, καὶ ἐπιμένων εἰς τὴν παράβασιν, τιμωρεῖται μὲ χρηματικὴν ποινὴν 500 μέχρι 1000 δραχμῶν, καὶ συγχρόνως δικτάσσεται ἐν τῇ αὐτῇ ἀποφάσει καὶ ἡ ἐκ τῆς ὑπηρεσίας ἀποπομπή του.

Ἄρθρον 2.

Ὁ διὰ τελεσιδίκου δικαστικῆς ἀποφάσεως εἰς τὴν ἀνωτέρω ἐπανορθωτικὴν ποινὴν καταδικασθεὶς, καθίσταται διὰ βίου ἀνίκανος νὰ ἐκπληροῖ καθήκοντα δικαστικοῦ ὑπαλλήλου καὶ ἀποκλείεται τοῦ πρὸς σύνταξιν δικαιώματος.

Ἄρθρον 3.

Πᾶσα διάταξις ἀντιβαίνουσα εἰς τὸν παρόντα νόμον καταργεῖται.»

Ἀκολούθως ἐπερωτήσαντός τινος τὸν ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν ὑπουργὸν περὶ τῆς ἐν τῷ δήμῳ Μυλάντος ἀναστολῆς ἐπὶ μίαν ἡμέραν τῆς ἐκλογῆς, ἀπήντησεν ὁ ὑπουργὸς ἀναγνοὺς τηλεγράφημα τοῦ Νομάρχου Τριπόλεως, ἐξ οὗ ἐξάγεται ὅτι ἡ ἐφορευτικὴ ἐπιτροπὴ ἐλθοῦσα εἰς ἔριν μετὰ τοῦ ἀνακριτοῦ ἀνέβαλε τὴν ἐκλογήν. Προσέθηκε δὲ, ὅτι τῇ συνεννοήσει αὐτοῦ μετὰ τοῦ ὑπουργοῦ τῆς Δικαιοσύνης διετάχθη ὁ εἰσαγγελεὺς νὰ μεταβῇ πρὸς ἐξακρίβωσιν τῆς ὑποθέσεως. Ἀνέγνω δὲ καὶ ἕτερον τηλεγράφημα ἀγγέλλον τὴν ἐν τάξει διεξαγωγὴν τῆς ἐκλογῆς.

Τοῦ Προέδρου ἀπαγγείλαντος ὅτι ἀντικείμενον τῆς ἡμερησίας διατάξεως εἶναι ἡ γ'. συζήτησις τοῦ ἀπὸ Πόρτο-Ράφτι εἰς Πρέβεζαν σιδηροδρόμου, ἀναστὰς ὁ πρωθυπουργὸς ὑπέβαλεν ἀναφορὰν τῶν κατοίκων Πειραιῶς αἰτουμένων, ὅπως ὁ σιδηρόδρομος ἄρχηται ἀπὸ Πειραιῶς ἀντὶ τοῦ Πόρτο-Ράφτι, καὶ ὅτι ἡ ἑταιρία ἐδήλωσεν ὅτι παραδέχεται τὴν τροποποίησιν ταύτην· ὑπέβαλε

προσέτι ἔγγραφον τοῦ δημάρχου Ἀθηναίων καὶ ἐπισυνημμένην πρᾶξιν τοῦ δημοτικοῦ συμβουλίου, δι' ἧς ζητεῖται νὰ διέρχεται ὁ σιδηρόδρομος ἐξ Ἀθηνῶν εἰς ὁποιονδήποτε λιμένα προσδιορισθῇ ὁ σταθμὸς τῆς ἐπιβάσεως. Ἐρωτήσαντος δέ τινος ἂν ὁ διεθνὴς σκοπὸς τοῦ σιδηροδρόμου ἐκπληροῦται, τοῦ Πειραιῶς καθισταμένου κεφαλῆς τοῦ σιδηροδρόμου, καὶ ἂν ἡ Κυβέρνησις δέχεται τὴν τροποποίησιν ταύτην, ἀπήντησε καταφατικῶς ὁ πρωθυπουργός.

Ἀκολούθως ὑπέβαλεν εἰς τῶν βουλευτῶν Τριχωνίας ἀναφορὰν τῶν κατοίκων τῆς ἐπαρχίας ταύτης αἰτουμένων, ὅπως ἡ γραμμὴ τοῦ σιδηροδρόμου διέλθῃ διὰ τῆς πόλεως Ἀγρινίου.

Ἐπὶ τῆς ἀναφορᾶς ταύτης ἀπήντησεν ὁ πρωθυπουργὸς, ὅτι θέλει συνηγορήσει παρὰ τῇ ἑταιρίᾳ περὶ τούτου.

Γενομένης εἶτα ἐρωτήσεως ὑπό τινων, ἂν ἡ ἑταιρία παρακατέθετο τὴν νόμιμον προκαταβολὴν τῶν 300 χιλ. φράγκων ἀπήντησεν ὁ πρωθυπουργὸς, ὅτι ἡ Πιστωτικὴ Τράπεζα κατ' ἐντολὴν τῆς ἑταιρίας ἐτέθη ὑπὸ τὰς διαταγὰς τῆς Κυβερνήσεως, ἡ δὲ Τράπεζα ἐδήλωσε τὴν ἀποδοχήν της εἰς τὴν Κυβέρνησιν.

Ἤρξατο κατόπιν ἡ ἐπὶ τῆς συμβάσεως τοῦ σιδηροδρόμου συζήτησις.

Μετά τινα δὲ συζήτησιν, καθ' ἣν τινες ὑπεστήριξαν τὴν ἀναβολὴν μέχρις οὗ τὸ ζήτημα μελετηθῇ διόντως, λαμβανομένης ὑπ' ὄψιν τῆς οἰκονομικῆς τοῦ Κράτους καταστάσεως καὶ ἄλλων τινῶν ζητημάτων, ἐξ ὧν ἐξήρτηται ἡ τοῦ ἔργου εὐόδωσις, ἕτερος δὲ ἀντέκρουσε τοὺς προλαλήσαντας, ὁ Πρόεδρος ἔθετο εἰς ψηφοφορίαν τὴν περὶ ἀναβολῆς πρότασιν, ἣν ἡ Βουλὴ ἀπέρριψε δι' ἀναστάσεως.

Ἀκολούθως ὁ πρωθυπουργὸς συνεπείᾳ τῆς αἰτήσεως τῶν κατοίκων Πειραιῶς καὶ τῆς ὑπὸ τῆς ἑταιρίας ἀποδοχῆς αὐτῆς ὑπέβαλε προσθήκην 2ου ἄρθρου ἐν τῷ νομοσχεδίῳ καθ' ὃ ὁ σιδηρόδρομος θέλει ἀρχίσει ἀπὸ Πειραιῶς ἀντὶ τοῦ Πόρτο-Ράφτι καὶ ἑπομένως ἡ ἐκ φρ. 18 ἑκατομ. ἐπιχορήγησις θέλει ἐλαττωθῇ ἀναλόγως τῆς διαφορᾶς τῆς ἀποστάσεως μεταξὺ Πόρτο-Ράφτι, Ἀθηνῶν καὶ Ἐλευσῖνος ἀφ' ἑνὸς καὶ Πειραιῶς καὶ Ἐλευσῖνος ἀφ' ἑτέρου.

Ἐπὶ τοῦ ἄρθρου τούτου ὑπέβαλε τροπολογίαν ἕτερος, καθ' ἣν ἡ ἔναρξις τοῦ σιδηροδρόμου δύναται νὰ γείνῃ καὶ ἐκ Πειραιῶς ἀντὶ τοῦ Πόρτο-Ράφτι· ἐν τῇ τοιαύτῃ δὲ περιπτώσει ἡ ἐπιχορήγησις θὰ ἐλαττωθῇ ἀναλόγως τῆς ἀποστάσεως ἀπὸ Πόρτο-Ράφτι καὶ Ἐλευσῖνος ἀφ' ἑνὸς καὶ Πειραιῶς καὶ Ἐλευσῖνος ἀφ' ἑτέρου.

ἑτέραν τροπολογίαν ὑπέβαλεν ἕτερος, καθ' ἣν ἡ Κυβέρνησις δύναται μετὰ τῆς ἑταιρίας νὰ προσδιορίσῃ τὴν κεραλὴν τοῦ σιδηροδρόμου εἴτε ἐκ Πειραιῶς εἴτε ἐκ τοῦ λιμένος Πρασιῶν κατὰ τὰς ἀνάγκας τῆς ταχυδρομικῆς ὑπηρεσίας τοῦ ἐξωτερικοῦ, ἐλαττοῦσα τὴν ἐπιχορήγησιν ἀναλόγως τῆς μνηθείσης διαφορᾶς τῆς ἀποστάσεως, ἔτι δὲ, ὅτι ἡ Κυβέρνησις ἀφίεται ἐλευθέρα νὰ κανονίσῃ τὴν πορείαν τοῦ σιδηροδρόμου ἀπὸ τὰς διαφόρους ἐπαρχίας, δι' ὧν θὰ διέρχεται.

Κατόπιν παρατηρησάντων τινων, ὅτι ἡ Κυβέρνησις ὀφείλει νὰ ἐκλέξῃ ἀπὸ τοῦδε, τῇ ἐπινεύσει τῆς Βουλῆς, ἓν ἐκ τῶν συστημάτων τῶν ὁριζομένων ἐν τῷ ἄρθρῳ 9ῳ, ἀπήντησεν ὁ πρωθυπουργὸς, ὅτι εἶναι ἀνάγκη νὰ συνεννοηθῇ περὶ τούτου μετὰ τῶν ἱδρυτῶν τῆς ἑταιρίας, καὶ ἐπομένως ἐζήτησε τὴν ἀναβολὴν διὰ τὴν ἐπαύριον, θεωρουμένης ὡς ἐξηντλημένης τῆς συζητήσεως μὲ τὴν ἐπιφύλαξιν ἑνὸς βουλευτοῦ νὰ κάμῃ λόγον συγκριτικῶς περὶ τοῦ τόκου τῶν 15 καὶ 22 ἑκατομμυρίων.

Μεθ' ὃ ὁ Πρόεδρος ἀναγγείλας ὅτι ἀντικείμενον τῆς συνεδριάσεως εἶναι ἡ ἐξακολούθησις τῆς συζητήσεως καὶ κατὰ τὰ ἐπίλοιπα τὰ αὐτὰ ἔλυσε τὴν συνεδρίασιν περὶ ὥραν 1 μ. μ.

Ὁ Πρόεδρος
ΙΩ. Ν. ΔΕΛΗΓΙΑΝΝΗΣ.

Οἱ Γραμματεῖς
Φίλιπ. Βάρβογλης.

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ ΜΑ'.

Τῇ 12 *Ἰουνίου* 1873.

Ἀπαρτίας γενομένης περὶ ὥραν 9 π. μ. ἀνεγνώσθησαν τὰ πρακτικὰ τῆς προτεραίας καὶ ἐνεκρίθησαν.

Ἀνεκοινώθησαν εἶτα 1) ἀναφορὰ τῆς ἐν Τύνιδι ἑλλ. κοινότητος ἐξαιτουμένης τὴν σύστασιν προξενείου πρὸς ὑπεράσπισιν τῶν συμφερόντων, ἣν ἡ Βουλὴ στενῶς συστήσασα πρὸς τὸ ὑπουργεῖον παρέπεμψεν εἰς τὴν ἁρμοδίαν ἐπιτροπήν.

2) Ὁμοία Πολυδωροπούλου ἀποσταλεῖσα εἰς τὴν ἐπὶ τῶν ἀναφορῶν ἐπιτροπήν.

3) Ὁμοία Α. Μιχαλοπούλου αἰτουμένου τὴν ἀντιμισθίαν του ὡς πληρεξουσίου, παραπεμφθεῖσα εἰς τὴν ἐπιτροπὴν τοῦ Λογιστικοῦ.

Εἰσήχθη δὲ ὑπό τινων βουλευτῶν πρότασις νόμου περὶ ἀποζημιώσεως τῶν ἐκτὸς τοῦ σχεδίου τῆς πόλεως Πατρῶν ἐχόντων οἰκόπεδα, ἥτις ἐστάλη εἰς τύπωσιν καὶ τὴν ἁρμοδίαν ἐπιτροπὴν, ἔχουσα οὕτω·

«Πρὸς τὴν Βουλήν.

Ἓν τῶν σπουδαιοτέρων ζητημάτων διὰ τὴν πόλιν τῶν Πατρῶν εἶναι τὸ ζήτημα τῆς ἀποζημιώσεως. Γνωστὸν ὑπάρχει, ὅτι ὁ ἀείμνηστος Κυβερνήτης ὀρθῶς καὶ πατριωτικῶς σκεπτόμενος, ἀπεφάσισε νὰ μορφώσῃ καὶ συγκεντρώσῃ νέαν πόλιν τῶν Πατρῶν ἐπὶ τῆς παραλίας, καὶ οὕτω καταστήσῃ αὐτὴν κέντρον ἐμπορίου.

Ἀδύνατος ὅμως ἀπέβαινε τῆς προθέσεώς του ἡ ἐκτέλεσις, ἂν δὲν ἐλάμβανε τὸ μέτρον τῆς ἐγκαταλείψεως τῆς παλαιᾶς πόλεως καὶ τῆς ἀποζημιώσεως τῶν κατοίκων διὰ τὴν τοιαύτην ἐγκατάλειψιν. Οὕτω διὰ ψηφίσματός του ἀπεφάσισε ν' ἀποζημιωθῶσι δι' ἀνταλλαγῆς ἄλλων οἰκοπέδων ἐν τῇ κάτω νέᾳ πόλει κειμένων πάντες ὅσοι ἤθελον ἐγκαταλείψει τὰ ἐν τῇ παλαιᾷ πόλει οἰκόπεδά των. Ἀλλ' ἀτυχῶς κατόπιν διὰ τοῦ ΥΝΖ'. νόμου τοῦ 1858, ἐγένετο διάκρισις μεταξὺ τῶν οἰκοπέδων τῆς πόλεως, εἰς οἰκόπεδα ἐντὸς τοῦ σχεδίου κείμενα καὶ ἐκτὸς αὐτοῦ, καὶ εἰς μὲν τὰ ἐντὸς διετηρήθη τὸ δικαίωμα τῆς ἀνταλλαγῆς, εἰς δὲ τὰ ἐκτὸς κατηργήθη. Ὁ νόμος οὗτος, εἰς οὐδένα λόγον στηριζόμενος, δικαιολογοῦντα τὴν τοιαύτην διάκρισιν, ἐνῷ μόνον ἡ ἐγκατάλειψις τῆς παλαιᾶς πόλεως ἀπολύτως ὑπηγόρευσε τὴν ἀνταλλαγὴν προσέβαλε δικαιώματα κεκτημένα τῶν ἰδιοκτητῶν τῶν ἐκτὸς τοῦ σχεδίου ἀφεθέντων οἰκοπέδων· ἕνεκα τούτου ὑποβάλλομεν εἰς τὴν Βουλὴν τὸ παρὰ πόδας σχέδιον νόμου, πεπεισμένοι δὲ ὅτι ἀποδεχομένη αὐτὸ θέλει πράξει ἔργον δικαιοσύνης.

Ἄρθρον μοναδικόν.

Μετὰ τὴν ἀποζημίωσιν τῶν ἐντὸς τοῦ σχεδίου τῆς πόλεως Πατρῶν ἐχόντων οἰκόπεδα πολιτῶν, θέλουσιν ἀποζημιωθῆ συμφώνως πρὸς τὸν ΥΝΖ'. νόμον καὶ οἱ ἐκτὸς τοῦ σχεδίου ἔχοντες οἰκόπεδα ἀποτελοῦντα μέρος τῆς παλαιᾶς πόλεως Πατρῶν.

Ἀθήνησι, τῇ 11 Ἰουνίου 1873.

Οἱ βουλευταὶ Πατρῶν

Θ. Καναβάρης, Εὐστ. Ἡλιόπουλος, Ἀρ. Κοντογούρης, Α. Μπουκαούρης. »

Ἀκολούθως ἐπερωτήσαντός τινος βουλευτοῦ τὸν ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν ὑπουργὸν περὶ τῶν ἐν Γορτυνίᾳ ἐνεργουμένων ἐπεμβάσεων, καθ' ἃ ἀναφέρει αὐτῷ τηλεγράφημα ἑνὸς τῶν ὑποψηφίων, ἀπήντησεν ὁ πρωθυπουργὸς ὅτι καθ' ἃ ἔχει πληροφορίας, ἡ ἐκλογὴ διεξάγεται ἐν τάξει.

Ἀνεγνώσθησαν ἀκολούθως καὶ ἐγένοντο δεκτὰ εἰς ἀ. ἀνάγνωσιν ἄνευ ἀντιρρήσεως.

1) Πρότασις νόμου περὶ ἀποκλεισμοῦ τῶν δικαστικῶν ὑπαλλήλων ἀπὸ τῆς ὑπηρεσίας τῶν μεταλλουργικῶν ἑταιριῶν.

2) Νομοσχέδιον περὶ ἀποταμιεύσεως σιτηρῶν ἐν Λευκάδι.

Τοῦ Προέδρου ἀπαγγείλαντος, ὅτι ἀντικείμενον τῆς ἡμερησίας διατάξεως εἶναι ἡ ἐξακολούθησις τῆς συζητήσεως ἐπὶ τῆς συμβάσεως τοῦ ἀπὸ Πόρτο-Ράφτι μέχρι Πρασσέζης σιδηροδρόμου, ὁ πρωθυπουργὸς ἀνέγνω ἀναφορὰν τοῦ ἱδρυτοῦ τῆς ἑταιρίας, δι' ἧς βεβαιοῖ οὗτος ὅτι συγκατατίθεται νὰ ἀντικατασταθῇ τὸ Πόρτο-Ράφτι διὰ τοῦ Πειραιῶς, καὶ νὰ ὁρισθῇ διὰ τοῦ ἐπικυρωτικοῦ τῆς Συμβάσεως νόμου, ἂν τὸ Κράτος θέλῃ προτιμήσει τὴν ἐγγύησιν ἢ τὴν ἐπιχορήγησιν, καὶ ὅτι ἐν περιπτώσει καθ' ἣν προτιμηθῇ ἡ ἐπιχορήγησις, αὕτη θέλει ἐλαττωθῇ ἀναλόγως τῆς ἐλαττωθησομένης ἀποστάσεως. Παρακαλεῖ δὲ νὰ παραταθῇ ἐπὶ 6 μῆνας ἡ τῶν ἐργασιῶν τοῦ σιδηροδρόμου ἔναρξις ἕνεκα τῆς οἰκονομικῆς καταστάσεως τῆς Εὐρώπης.

Δαβὼν ἀκολούθως τὸν λόγον εἷς τῶν βουλευτῶν Λακεδαίμονος εἶπεν, ὅτι τοῦ Πειραιῶς καθισταμένου ὁριστικοῦ σταθμοῦ τοῦ σιδηροδρόμου ἀντὶ τοῦ Πόρτο-Ράφτι, καταστρέφεται ὁ διεθνὴς αὐτοῦ σκοπός, διότι ὁ Πειραιεὺς ἕνεκα τοῦ περιορισμοῦ αὐτοῦ οὐδόλως θὰ ὑποβοηθήσῃ τὴν ἀνάπτυξιν τοῦ ἐμπορίου. Μετὰ ἄλλας δὲ τινας παρατηρήσεις ὑπεστήριξε τὴν δαπάναις τοῦ δημοσίου κατασκευὴν αὐτοῦ. Ἀλλ' ἡ Βουλὴ ἐρωτηθεῖσα ἀπέρριψε τὴν πρότασιν δι' ἀναστάσεως.

Ἀκολούθως ὁ πρωθυπουργὸς ὑπέβαλε τρία πρόσθετα ἄρθρα 2. 3. καὶ 4 εἰς τὸ ἄρθρον μόνον τοῦ περὶ ἐγκρίσεως συμβάσεως πρὸς σύστασιν σιδηροδρόμου ἀπὸ Πόρτο-Ράφτι τῆς Ἀττικῆς μέχρι Πατρῶν καὶ Ῥίου καὶ ἀπὸ Ἀντιρρίου μέχρι Βονίτσης, γενομένου οὕτω τοῦ ἄρθρου μόνου ἄρθρου 1. Διὰ τοῦ 2 ἄρθρου τροποποιεῖται τὸ εἰρημένον ἄρθρον μόνον τοῦ νομοσχεδίου, ὅσον ἀφορᾷ τὴν κεφαλὴν τοῦ σιδηροδρόμου καὶ ἀντικαθίσταται τὸ «Πόρτο-Ράφτι τῆς Ἀττικῆς,» διὰ τοῦ «Πειραιῶς.»

Κατόπιν ὁ Πρόεδρος ἔθετο εἰς ψηφοφορίαν καὶ ἡ Βουλὴ ἀπέρριψε δι' ἀναστάσεως 1) τὴν ὑποτροπολογίαν βουλευτοῦ τινος ἐξ Ἄργους, καθ' ἣν μετὰ τὴν ἐπιψήφισιν τῆς συμβάσεως ἐκλέγεται ἐπιτροπὴ ἐκ βουλευτῶν, ὅπως ἀποφασίσῃ περὶ τῆς κεφαλῆς τοῦ σιδηροδρόμου, καὶ 2) τὴν τροπολογίαν τοῦ αὐτοῦ βουλευτοῦ καὶ ἑτέρου ἐκ Τριχωνίας ἐπὶ τοῦ 2 ἄρθρου.

Παρατηρήσατε, ὅτι ἐν τῷ 2 ἄρθρῳ τοῦ νομοσχεδίου πρέπει νὰ ὁρισθῇ ἀξιωματικῶς, ὅτι ἡ ἑταιρία ἀποδέχεται τὴν ἐν τῷ ἄρθρῳ 1 γενομένην ἀντικατάστασιν τοῦ Πόρτο-Ράφτι διὰ τοῦ Πειραιῶς, ἀπήντησε δὲ ὁ πρωθυπουργὸς καὶ ἕτερος ὅτι ἡ προσθήκη αὕτη εἶναι περιττή, διότι τὸ ἔγγραφον τοῦ ἱδρυτοῦ τῆς ἑταιρίας τὸ κατατεθὲν εἰς τὸ Προεδρεῖον εἶναι λίαν σαφῶς ἐκπεφρασμένον περὶ τῆς συγκαταθέσεως αὐτοῦ.

Μεθ' ὃ ἡ Βουλὴ προβᾶσα παρεδέχθη τὰ ἄρθρα 2, 3 καὶ 4 ὡς ὑπεβλήθησαν δι' εἰδικῆς ἐφ' ἑκάστου ψηφοφορίας δι' ἀναστάσεως. Ἀκολούθως δὲ παρεδέχθη καὶ τὸ σύνολον τοῦ νομοσχεδίου, ὅπερ ἔχει ὡς ἑξῆς.

«Ἄρθρον 1.

Ἐγκρίνεται καὶ ἐπικυροῦται ἡ περὶ συστάσεως σιδηροδρόμου ἀπὸ Πόρτο-Ράφτι τῆς Ἀττικῆς μέχρι Πατρῶν καὶ Ῥίου καὶ ἀπὸ Ἀντιρρίου μέχρι Βονίτσης σύμβασις ὑπὸ ἡμερομηνίαν 17 Μαΐου 1873, συνομολογηθεῖσα μεταξὺ τοῦ Προέδρου τοῦ ὑπουργικοῦ συμβουλίου καὶ τῶν ὑπουργῶν τῶν Ἐσωτερικῶν καὶ Οἰκονομικῶν ἀφ' ἑνός, ὡς ἀντιπροσώπων τῆς Κυβερνήσεως, καὶ τοῦ κ. Εὐαγγέλη Βαλτατζῆ, δι' ἑαυτὸν καὶ ὡς ἀντιπροσώπου τῆς ὁμάδος αὐτοῦ ἀφ' ἑτέρου. Τῆς συμβάσεως ταύτης συγκειμένης ἐξ ἄρθρων 13 μετὰ τῆς ἐν τέλει αὐτῆς προσθήκης, ἕπεται τὸ κείμενον.

Ἄρθρον 2.

Ἡ Ἑταιρία θέλει ἀρχίσει τὴν κατασκευὴν τοῦ σιδηροδρόμου ἀπὸ Πειραιῶς ἀντὶ Πόρτο-Ράφτι, ἑπομένως ἡ ἐκ φράγκων 18 ἑκατομμυρίων ἐπιχορήγησις θέλει ἐλαττωθῇ ἀναλόγως τῆς διαφορᾶς τῆς ἀποστάσεως μεταξὺ Πόρτο-Ράφτι Ἀθηνῶν καὶ Ἐλευσῖνος ἀφ' ἑνός, καὶ Πειραιῶς καὶ Ἐλευσῖνος ἀφ' ἑτέρου.

Ἄρθρον 3.

Τὸ Δημόσιον θέλει χορηγήσει τῇ Ἑταιρίᾳ ἀντὶ τῆς ἐγγυήσεως τὴν ἐν τῇ συμβάσει ἐπιχορήγησιν ἠλαττωμένην κατὰ τὸ προηγούμενον ἄρθρον, παραιτουμένων τοῦ κατὰ τὸ ἄρθρ. 9. τῆς συμβάσεως δικαιώματος τῆς ἐκλογῆς.

Ἄρθρον 4.

Ἡ πρὸς ἔναρξιν τῆς κατασκευῆς τοῦ σιδηροδρόμου κατὰ τὸ

ἄρθρ. 4. προθεσμία τῶν 6. μηνῶν παρατείνεται ἐπὶ ἕξ προσέτι μῆνας.»

Ὁ δὲ πρόεδρος ἀναγγείλας ὅτι ἀντικείμενον τῆς ἡμερησίας διατάξεως εἶναι ἡ ἐξακολούθησις τῆς συζητήσεως τῶν αὐτῶν ἀντικειμένων ἔλυσε τὴν συνεδρίασιν περὶ ὥραν 12 τῆς μεσημβρίας.

Ὁ Πρόεδρος
ΙΩ. Ν. ΔΕΛΙΓΙΑΝΝΗΣ.

Οἱ Γραμματεῖς
Φίλ. Βάρδογλης.

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ ΜΒ'.

Τῆς 13 *Ἰουνίου* 1873.

Ἀπαρτίας γενομένης περὶ ὥραν 9 π. μ. ἀνεγνώσθησαν τὰ πρακτικὰ τῆς προτεραίας καὶ ἐνεκρίθησαν.

Ἐγένετο κατόπιν κλήρωσις τῶν βουλευτῶν Σάμης καὶ Φθιώτιδος εἰς τμήματα· ἔλαχον δὲ ὁ μὲν Ι. Δεστούνης εἰς τὸ Δ'. ὁ Γ. Δελαπόρτας εἰς τὸ Ε'., ὁ Κ. Δυσδουνιώτης εἰς τὸ Ζ'. καὶ ὁ Γ. Κόκκινος εἰς τὸ Ϛ'.

Ὁ πρόεδρος ἀνήγγειλεν εἶτα ὅτι ὁ βιβλιοδέτης τῆς Βουλῆς προσήγαγεν ἀπόδειξιν πληρωμῆς δρ. 373 ὀφειλομένων ἐκ δεττικῶν ἀπὸ παρελθουσῶν τῆς Βουλῆς χρήσεων. Ἡ δὲ Βουλὴ ἀπεφάνθη νὰ πληρωθῶσι τὰ ὀφειλόμενα ἀπὸ τῆς χρήσεως τῆς παρούσης Συνόδου.

Εἰσήχθη ἀκολούθως πρότασις νόμου περὶ τροποποιήσεως διατάξεών τινων τῶν νόμων ΣΜΔ'. καὶ ΣΞΗ', παραπεμφθεῖσα εἰς τύπωσιν καὶ τὴν ἁρμοδίαν ἐπιτροπήν· ἔχει δὲ ὡς ἑξῆς·

«ΕΚΘΕΣΙΣ

Πρὸς τὴν Βουλήν.

Κρίνομεν καθῆκον ἡμῶν νὰ ὑποβάλωμεν σχέδιον νόμου ἀφορῶντος τροπολογίας τινὰς τῶν νόμων ΣΜΔ'. καὶ ΣΞΗ'.

Αἱ προτεινόμεναι τροπολογίαι εἰς τρία κυρίως ἀνάγονται.

α) Ὡς πρὸς τὰ ὀφειλόμενα καθυστεροῦντα εἴς τε ἰδιώτας καὶ τὴν ἐγχώριον διαχείρισιν.

β) Ὡς πρός τινας ἀγροληψίας, κατὰ τὴν διάλυσιν τῶν ὁποίων δίκαιον παρίσταται νὰ λάβῃ ὁ ἀγρυλήπτης τὸ ἀνάλογον

αὐτοῦ μερίδιον, προκειμένου περὶ παλαιᾶς ἀγροληψίας, δι' ἑτέρου συμβολαίου, ἄλλως πως κανονισθείσης μετὰ τὴν 1 Μαΐου 1841.

γ) Ὡς πρὸς τὴν ἐγκατάλειψιν κτημάτων ἀγροτικῶν εἰς ἐδαφονομὴν ἢ κανόνα ὑποκειμένων.

Ὡς πρὸς τὸ πρῶτον φρονοῦμεν ὅτι, διδομένης τῆς ἐν τῷ σχεδίῳ προθεσμίας, διευκολύνεται ἡ πληρωμὴ καὶ λυτροῦται ὁ ὀφειλέτης δικαστικῶν ἐξόδων ὑπερβαινόντων πολλάκις τὴν ὀφειλὴν αὐτοῦ.

Ὡς πρὸς τὸ δεύτερον ἡ πεῖρα κατέδειξεν ὅτι τὰ περισσότερα τὰ πρὸς τὴν ἐγχώριον διαχείρισιν ὀφειλόμενα παρεγράφησαν, τὰ δὲ λοιπὰ ἀπαιτοῦσιν οὐκ εὐάριθμα ἔξοδα μὴ καλυπτόμενα διὰ τῆς εἰσπράξεως τῶν ὀφειλομένων.

Ἐνομίσαμεν ὠφέλιμον νὰ φέρωμεν διάταξίν τινα, πρὸς πλήρωσιν τῶν ἐνεργηθεισῶν μεταλλαγῶν κατὰ τὸ παρελθὸν σύγημα, ὅπως πληρόνωνται αἱ ὁρῶσαι μετατροπὴν μεριδίου ἐλαιοδένδρων κατὰ διετίαν τοῦ γεωργοῦ κατ' ἐσοδείαν ἐνίοτε ἔχοντος τὰ μέσα τῆς ἀποτίσεως τῶν τοιούτων εἰσφορῶν.

Δίκαιον καὶ φιλάνθρωπον ἐνομίσαμεν νὰ προτείνωμεν τὴν κατάργησιν τῆς προσωποκρατήσεως διὰ τὰ πρὸς τὴν ἐγχώριον διαχείρισιν ὀφειλόμενα, ὡς τοῦ μέσου τούτου ἀπάδοντος τὴν ἀρχὴν τῆς παρούσης ἐποχῆς καὶ θεωρουμένης καταστρεπτικῆς τῆς κατοδιώξεως τοῦ γεωργοῦ διὰ τῆς φυλακίσεως ταύτης.

Ὡς πρὸς τὸ δεύτερον φρονοῦμεν ὅτι δικαία παρίσταται ἡ τροπολογία τοῦ ἀστυκοῦ Ἰονίου Κώδηκος αὐθαιρέτως ἀφαιρέσαντος τὸ ἀπ' αἰώνων δικαίωμα τῆς συνιδιοκτησίας τοῦ ἀγροληπτου, συμφυὲς τὸ τῆς ἀγροληψίας συμβολαίῳ. Δὲν ἀφορᾷ ὅμως ἡ διάταξις αὕτη εἰμὴ τὰς ἀρχαίας ἀγροληψίας κανονισθείσας δι' ἄλλου συμβολαίου μετὰ τὴν 1 Μαΐου 1841.

Ὡς πρὸς τὸ τρίτον ἡ προτεινομένη ἐγκατάλειψις τῶν ἀγροτικῶν κτημάτων ὑποκειμένων εἰς ἐδαφονόμιον ἢ κανόνα ὑπαγορεύεται ἐκ τῆς ἑνότητος τοῦ σκοποῦ πρὸς ἀπαλλαγὴν τῶν βαρῶν τῶν ἐπιβαρυνόντων τὴν ἐν Κερκύρᾳ ἰδιοκτησίαν συμφώνως καὶ μὲ τὰς ἑτέρας διατάξεις τῶν νόμων ΣΜΔ'. καὶ ΣΞΗ'. ἀφορώσας τὴν ἐπιτρεπομένην ἐγκατάλειψιν τῶν ἀγροληπτικῶν κτημάτων.

Διαφυλασσόμεθα ἐκτενέστερον ν' ἀναπτύξωμεν τοὺς λόγους τῶν πρατει ομένων προτάσεων κατὰ τὴν συζήτησιν τοῦ νομοσχεδίου τούτου.

Ἐγένετο ἐν Ἀθήναις, τῇ 12 Ἰουνίου 1873.

Οἱ προτείναντες

Α. ΤΡΥΦΩΝΑΣ, βουλευτὴς Ὄρους.

Σ. Θ. ΖΕΡΒΟΣ, βουλευτὴς Μέσσης.»

«ΝΟΜΟΣΧΕΔΙΟΝ

Περὶ τροπολογίας διατάξεών τινων τῶν νόμων ΣΜΔ'. καὶ ΣΞΗ'.

1. Τὰ λόγῳ ἀγροληπτικῶν μεριδίων, ἐδαφονομίων, κανόνων, προστυχίων καὶ πάκτων ὀφειλόμενα, ἀποφασισθέντα ἢ μὴ, πληρόνονται εἰς δέκα ἴσας διετεῖς δόσεις, ἀρχομένης τῆς πρώτης ἐκ τῆς ἐκκαθαρίσεως τῶν ὀφειλομένων, ἀποδιδομένων καὶ ἐν εἴδει, ἐὰν ἡ ἀρχικὴ ὀφειλὴ συνίσταται εἰς καρπούς.

Ἡ ἐκκαθάρισις ἐπιδίδεται διὰ μιᾶς συνολικῆς γνωστοποιήσεως ὑπὸ τοῦ δανειστοῦ εἰς τὸν ὀφειλέτην.

2. Τὰ πρὸς τὴν ἐγχώριον διαχείρισιν ὀφειλόμενα δι' ἐδαφονόμια, κανόνας, μεταλλαγὰς καὶ ἀγροτικὰ μισθώματα, εἰσὶν ἀπαιτητὰ μόνον διὰ τὰ καθυστεροῦντα ἐκ τῆς 1ης Ἰανουαρίου 1870, ἄνευ προσωπικῆς κρατήσεως.

3. Αἱ διομολογηθεῖσαι μεταλλαγαὶ συμφώνως μὲ τοὺς πρώην Ἰονίους νόμους εἰσφερόμεναι πρὸς τὴν ἐγχώριον διαχείρισιν, πληρόνονται ὡς ἐκαθαρίσθησαν, κατὰ διετίαν διὰ τὸ μεταλλαχθὲν μερίδιον ἐλαιοδένδρων,

4. Κατὰ τὴν αἰτηθεῖσαν διάλυσιν ἀγροληψιῶν, συμφώνως μὲ τὸν ΣΜΔ'. καὶ ΣΞΗ'. νόμον, ὁ ἀγροληπτης λαμβάνει τὸ τῆς συνιδιοκτησίας αὐτοῦ ἀνάλογον μερίδιον καὶ διὰ τὰς ἀγροληψίας τὰς συναφθείσας μετὰ τὴν 1 Μαΐου 1841, ἐὰν πρόκειται περὶ ἀγροληψίας διομολογηθείσης πρὸ τῆς αὐτῆς ἐποχῆς, καὶ μετὰ τὸ ἔτος 1841 δι' ἄλλου συμβολαίου τροπολογηθείσης, ἢ ἄλλως πῶς κανονισθείσης.

5. Ὁ ἐδαφονομεὺς ἀγροτικῶν κτημάτων δύναται νὰ ἐγκαταλείψῃ εἰς τὸν κτηματοδότην τὰ εἰς τὴν ἐδαφονομὴν ἢ κανόνα ὑποκείμενα ἀγροτικὰ κτήματα, ἀπαλλαττόμενος διὰ τῆς γινομένης ἐγκαταλείψεως τῆς εἰσφορᾶς τοῦ ἐδαφονομίου ἢ κανόνος.

Ἡ ἐγκατάλειψις γίνεται ἐξωδίκως· συμβολαίου δὲ μὴ ὑπάρχοντος, ἀναφέρονται εἰς ταύτην αἱ διακατοχικῶς ἐκδοθεῖσαι ἀποράσεις τῶν πρώην εἰρηνοδικείων.

6. Καταργεῖται πᾶσα διάταξις τῶν νόμων ΣΜΔ'. καὶ ΣΞΗ'. ἀντικειμένη εἰς τὸν παρόντα».

Ἐπερώτησεν εἶτα τις βουλευτὴς τὸν ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν ὑπουργὸν, ἐὰν εἴδησίς τις ἀφίκετο ἐκ Γόρτυνος καὶ εἰς ὁποίαν

εὑρίσκονται κατάστασιν τὰ τῆς ἐνεργουμένης ἐκλογῆς. Ἀνέγνω δὲ καὶ τηλεγραφήματα περὶ γενομένων καταχρήσεων καὶ καλπονοθεύσεων πρὸς ἀποκλεισμὸν τῆς ἑτέρας τῶν μερίδων. Ἀπήντησε δὲ ὁ ὑπουργὸς ὅτι οὐδεμίαν μὲν ἔχει σήμερον εἴδησιν, ἀνέγνω δὲ τηλεγραφήματα περὶ τῆς ἐν τάξει καὶ νομιμότητι διεξαγωγῆς τῆς ἐκλογῆς καὶ ἕτερον προσυπογραφόμενον ὑπό τε τοῦ εἰσαγγελέως καὶ ἀνακριτοῦ, ταῦθ' ὅπερ δεικνύει ὅτι εὑρίσκονται ἐν ὁμοφωνίᾳ καὶ οὐχὶ ἐν διαστάσει, ὡς διεδόθη.

Ἀνεγνώσθησαν κατόπιν καὶ ἡ Βουλὴ παρεδέχθη εἰς Β'. συζήτησιν·

1) Τὸ περὶ ἀποκλεισμοῦ τῶν δικαστικῶν ὑπαλλήλων ἀπὸ τῆς ὑπηρεσίας τῶν μεταλλουργικῶν ἑταιριῶν.

2) Τὸ περὶ ἀποταμιεύσεως σιτηρῶν ἐν Λευκάδι καὶ Ἰθάκῃ νομοσχέδια.

Ἀνήγγειλεν ἀκολούθως ὁ πρόεδρος, ὅτι κατετέθησαν τὰ ἔγγραφα τῆς ἐκλογῆς Μεσσήνης καὶ προσεκάλεσε τὸ ἁρμόδιον τμῆμα πρὸς διάσκεψιν.

Ἤρξατο εἶτα ἡ Β'. συζήτησις ἐπὶ τοῦ νομοσχεδίου περὶ ἐγκρίσεως συμβάσεως πρὸς σύστασιν τῆς Πιστωτικῆς Τραπέζης κτλ.

Μετὰ μακρὰν συζήτησιν καθ' ἣν τινες ἀναλύσαντες τὰς βάσεις ἐφ' ὧν στηρίζεται ἡ Πιστωτικὴ Τράπεζα καὶ συνετάχθη ἡ σύμβασις ἐν συγκρίσει πρὸς τὰς τῆς Ἰονίου Τραπέζης καὶ τὰς προτάσεις αὐτῆς, ἀπέκρουσαν τὴν σύμβασιν, ἀπῄτησαν δὲ τὸν χωρισμὸν τῶν συμβάσεων καὶ ὑπεστήριξαν τὴν μετὰ τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης σύμβασιν ὡς ὠφέλιμον εἰς τε τὸ δημόσιον καὶ τὰς ἐπαρχίας, ἕτερος δέ τις ἐξετάσας τὸ ζήτημα ὑπὸ τὴν ἔποψιν τοῦ συμφέροντος τῶν ἐπαρχιῶν ἀνεῦρεν ὅτι συμφέρει ἡ ἀπόρριψις καὶ τῶν τριῶν συμβάσεων, καὶ ἄλλος ἀναπτύξας δι' ὀλίγων τὰς περὶ τοῦ ἐνιαίου ἢ μὴ τῶν Τραπεζῶν θεωρίας, ἀπεφάνθη ὑπὲρ τῆς ἐλευθερίας καὶ τοῦ διαγωνισμοῦ ὡς μάλα συμφόρου πρὸς τὸν πολλαπλασιασμὸν τῶν παραγωγικῶν τοῦ ἔθνους δυνάμεων, ἀμεσότερον δὲ ἡ σύστασις τῆς Πιστωτικῆς Τραπέζης θέλει ὠφελήσει τὴν Ἑπτάνησον, οὐδὲ πρέπει νὰ ληφθῇ ὑπ' ὄψιν ἡ ἐλαχίστη ὠφέλεια ἡ μέλλουσα νὰ προέλθῃ ἐκ τοῦ τόκου 5 0|0 διότι συνήθως ἡ Ἰόνιος Τράπεζα δανείζει ἐπὶ 6 0/0, ὁ πρόεδρος τῇ συναινέσει τῆς Βουλῆς διὰ τὸ προκεχωρηκὸς τῆς ὥρας ἔλυσε τὴν συνεδρίασιν περὶ ὥραν 12 τῆς μεσημβρίας.

Ὁ Πρόεδρος

Ι. Ν. ΔΕΛΗΓΙΑΝΝΗΣ.

Οἱ Γραμματεῖς

Φιλ. Βάρβογλης.

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ ΜΓ'.

Τῆς 14 *Ἰουνίου* 1873.

Ἀπαρτίας γενομένης περὶ ὥραν 9 Π. Μ. ἀνεγνώσθησαν τὰ πρακτικὰ τῆς προτεραίας καὶ ἐνεκρίθησαν.

Ἀνεκοινώθη κατόπιν ἀναφορὰ τοῦ Μαυροκεφάλου αἰτουμένου τῆς Βουλῆς τὴν συνδρομὴν διὰ τὰς πρὸς τὴν πατρίδα ἐκδουλεύσεις του κατὰ τὸν ἱερὸν ἀγῶνα· ἡ δὲ Βουλὴ ἐσύστησε τὴν ἀναφορὰν εἰς τὴν Κυβέρνησιν.

Εἰσήχθη ἀκολούθως πρότασις περὶ προσθήκης διατάξεώς τινος ἐν τῷ ἄρθρῳ 10 τοῦ ΣΞΖ' νόμου περὶ ἐκτιμήσεως ἐλαιοκάρπου, παραπεμφθεῖσα εἰς τύπωσιν καὶ ἔχουσα οὕτω·

«ΕΚΘΕΣΙΣ.

Πρὸς τὴν Βουλήν.

Πρὸς ἀποφυγὴν πολλῶν καταχρήσεων, ἐνομίσαμεν ἀπαραίτητον νὰ φέρωμεν πρότασιν νόμου, περὶ προσθήκης διατάξεώς τινος ἐν τῷ ἄρθρῳ 10 τοῦ ΣΞΖ'. νόμου, περὶ ἐκτιμήσεως ἐλαιοκάρπου.

Ὑποβάλλοντες τὴν πρότασιν ταύτην, συσταίνομεν τὴν παραδοχὴν αὐτῆς εἰς τὴν Βουλήν, διότι διὰ τῆς προτεινομένης προσθήκης αἴρονται οὐκ ὀλίγαι καταχρήσεις καὶ ὁ ἀτυχὴς ἀγροληπτὴς γνωρίζει ἀμέσως τὸ ἐκτιμηθὲν ποσὸν τοῦ ἐλαιοκάρπου, καὶ ὡς ἐκ τούτου τὸ πληρωθησόμενον μερίδιον.

Τὴν διάταξιν ταύτην εἶχε καὶ ὁ πρώην Ἰόνιος νόμος περὶ ἐκτιμήσεως ἐλαιοκάρπου διὰ τοῦ οὕτωσι λεγομένου ἀντιδεικτηρίου, ἐπομένως πολυετὴς πεῖρα ἀπέδειξε τὴν εὐθύτητα καὶ ἀνάγκην τῆς διατάξεως ταύτης.

Ἐγένετο ἐν Ἀθήναις, τῇ 13 Ἰουνίου 1873.

Α. ΤΡΥΦΩΝΑΣ, βουλευτὴς Ὄρους
Σ. Δ. ΖΕΡΒΟΣ, βουλευτὴς Μέσης.

ΝΟΜΟΣΧΕΔΙΟΝ

Περὶ προσθήκης διατάξεών τινων ἐν τῷ ἄρθρῳ 10 τοῦ ΣΞΖ' νόμου περὶ ἐκτιμήσεως ἐλαιοκάρπου.

Ἄρθρον μοναδικόν.

Ἀπόγραφον εἰς ἄσημον χάρτην τῆς ἐκθέσεως τῆς ἐκτιμήσεως τοῦ ἐλαιοκάρπου, γενομένης κατὰ τὸ ἄρθρον 10 τοῦ ΣΞΖ'. νόμου, ἐγχειρίζεται ἀμέσως εἰς τὸν ἀγροληπτὴν καὶ ἀναφέρεται τὸ τοιοῦτον εἰς τὴν τῆς ἐκτιμήσεως ἔκθεσιν.

Ἐν περιπτώσει ἀπουσίας τοῦ ἀγροληπτου, ἐπιδίδεται εἰς τοῦτον τῇ ὑστεραίᾳ τῆς ἐκτιμήσεως τὸ τῆς ἐκθέσεως ταύτης ἀπόγραφον.

Ἡ παράβασις τῆς διατάξεως ταύτης συνεπάγεται τὴν ἀκύρωσιν τῆς ἐκτιμήσεως.»

Ὁ πρόεδρος ἀνήγγειλεν, ὅτι κατὰ τὴν ἐπιψήφισιν τοῦ νομοσχεδίου τῆς συμβάσεως περὶ ἀτμοπλοϊκῆς συγκοινωνίας μεταξὺ τῆς Ἑλλην. Κυβερνήσεως καὶ τῆς ἑταιρίας Μπάρνς καὶ Μάκ-Ἴβερ, παρελείφθη ἐκ παραδρομῆς ἡ ἐπιψήφισις τοῦ 2 ἄρθρου, ὅπερ ἀναγνωσθὲν ἤδη ἐγένετο δεκτὸν ἄνευ ἀντιρρήσεως εἰς ἀνάγνωσιν, ἔχον ὡς ἑξῆς·

«Ἄρθρον 2.

Τὰ ἀτμόπλοια τῆς ἑταιρίας καταπλέοντα ἐκ τοῦ ἐξωτερικοῦ καὶ εἰς τοὺς λιμένας Αἰγίου, Ζακύνθου, Κεφαλληνίας, Κατακώλου καὶ Πειραιῶς ἀπολαύουσι τῶν αὐτῶν ἀτελειῶν, ὧν ἀπολαύουσι καταπλέοντα εἰς τοὺς λιμένας Σύρου, Πατρῶν καὶ Κερκύρας.»

Ἀνεγνώσθη κατόπιν καὶ ἡ Βουλὴ παρεδέχθη εἰς τρίτην ἀνάγνωσιν καὶ συζήτησιν κατ' ἀρχὴν, ἄρθρον καὶ σύνολον τὸ περὶ ἀποταμιεύσεως σιτηρῶν ἐν Λευκάδι καὶ Ἰθάκῃ νομοσχέδιον, ὅπερ ἔχει ὡς ἑξῆς.

«Ἄρθρον μόνον.

Ἡ ἀποταμίευσις σιτηρῶν ἐπιτρέπεται καὶ εἰς τὰ τελωνεῖα Λευκάδος καὶ Ἰθάκης.»

Ἐξηκολούθησεν ἐπομένως ἡ δευτέρα συζήτησις ἐπὶ τοῦ νομοσχεδίου τῆς συμβάσεως πρὸς σύστασιν τῆς Γεν. Πιστωτικῆς Τραπέζης κτλ.

Μετά τινα δὲ συζήτησιν, καθ' ἣν οἱ ἀγορεύσαντες ἀνέπτυξαν τὰς βάσεις τῆς Πιστωτικῆς Τραπέζης καὶ τοὺς ὅρους τῆς Ἰονικῆς συγκριτικῶς καὶ ἀπολύτως στηριχθέντες εἰς τὰς προαγουμένας ἀγορεύσεις καὶ ἀπέκρουσαν κατὰ συνέπειαν τὰς συμβάσεις ὡς ἐπιζημίους πρὸ πάντων εἰς τὰ συμφέροντα τῆς ἰδιοκτησίας ἐν Ἑπτανήσῳ, ἡ Βουλὴ τῆς ὥρας παρελθούσης, ἀνέβαλε τὴν ἐξακολούθησιν τῆς συζητήσεως διὰ τὴν ἐπομένην συνεδρίασιν.

Μεθ' ὃ ὁ Πρόεδρος ἔλυσε τὴν συνεδρίασιν περὶ ὥραν 12 τῆς μεσημβρίας.

Ὁ Πρόεδρος
ΙΩ. Ν. ΔΕΛΗΓΙΑΝΝΗΣ.

Οἱ Γραμματεῖς
Φίλ Βάρβογλης.

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ ΜΔ'.

Τῆς 15 *Ἰουνίου* 1873.

Ἀπαρτίας γενομένης περὶ ὥραν 9 π. μ. ἀνεγνώσθησαν τὰ πρακτικὰ τῆς προτεραίας καὶ ἐπεκυρώθησαν.

Ἀνεγνώσθησαν κατόπιν καὶ ἡ Βουλὴ παρεδέχθη ἄνευ ἀντιρρήσεως·

1) Εἰς 6'. ἀνάγνωσιν καὶ συζήτησιν τὸ 2 ἄρθρον τοῦ νομοσχεδίου τῆς συμβάσεως περὶ ἀτμοπλοϊκῆς συγκοινωνίας μεταξὺ τῆς Ἑλλ. Κυβερνήσεως καὶ τῆς ἑταιρίας Μπάρνς καὶ Μάκ-Ἴβερ.

2) Εἰς ά. ἀνάγνωσιν καὶ συζήτησιν τὴν πρότασιν νόμου περὶ ἐπιβολῆς τέλους χαρτοσήμου ἐπὶ τῶν μετοχικῶν τίτλων.

Ἀνεγνώσθη εἶτα ἀναφορὰ τῶν κατοίκων Κεφαλληνίας παρακαλούντων τὴν Βουλὴν πρὸς παραδοχὴν τῶν προτάσεων τῆς Ἰονίου Τραπέζης.

Ἐξακολούθησεν ἑπομένως ἡ 6'. συζήτησις ἐπὶ τοῦ νομοσχεδίου τῆς Γεν. Πιστωτικῆς κτλ.

Μετὰ μικρὰν δὲ συζήτησιν καθ' ἣν τινες ἀπέκρουσαν τὰς συμβάσεις περὶ τῆς Πιστωτικῆς Τραπέζης, ὡς ἀσυμφόρους πρὸς τὸ δημόσιον καὶ κοινωνικὸν συμφέρον καὶ ὑπεστήριξαν τὰς προτάσεις τῆς Ἰονικῆς, ἕτεροι δὲ διϊσχυρίσθησαν τὸ ἀνάπαλιν, ἀνεγνώσθη ὑπόμνημα τῆς Γεν. Πιστωτικῆς Τραπέζης, δι' οὗ αὕτη προτείνει νέους ὅρους περὶ αὐξήσεως τοῦ μετοχικοῦ κεφαλαίου καὶ ἄλλας τινὰς τροποποιήσεις, ὅπερ παρεπέμφθη εἰς τύπωσιν. Ἡ δὲ Βουλὴ κατὰ συνέπειαν ἀνέβαλε διὰ τὴν ἐπαύριον τὴν ἐξακολούθησιν τῆς συζητήσεως.

Ἀνεγνώσθη εἶτα εἰς ά. ἀνάγνωσιν νομοσχέδιον περὶ χορηγίας ἀναπληρωτικῆς πιστώσεως ἐκ δραχ. 77,000 δι' ἀποζημίωσιν τῶν βουλευτῶν τῆς ἐκτάκτου Συνόδου τοῦ 1866.

Μεθ' ὃ ὁ πρόεδρος ἔλυσε τὴν συνεδρίασιν περὶ ὥραν 12 τῆς μεσημβρίας.

Ὁ Πρόεδρος

Ι. Ν. ΔΕΛΗΓΙΑΝΝΗΣ.

Οἱ Γραμματεῖς

Φίλ. Βάρδογλης.

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ ΜΕ'.

Τῆς 16 *Ἰουνίου* 1873.

Ἀπαρτίας γενομένης περὶ ὥραν 9 π. μ. ἀνεγνώσθησαν τὰ πρακτικὰ τῆς προτεραίας καὶ ἐνεκρίθησαν.

Ἀνεκοινώθη εἶτα ἀναφορὰ Μαριγὼς χήρας Σταμπολτζῆ αἰτούσης βοήθειαν, ἥτις μετὰ συστάσεως παρεπέμφθη εἰς τὸ ἐπὶ τῶν ἐσωτερικῶν ὑπουργεῖον.

Ἀνεγνώσθησαν κατόπιν καὶ ἡ Βουλὴ παρεδέχθη·

1) Εἰς 6'. ἀνάγνωσιν καὶ συζήτησιν τὸ νομοσχέδιον περὶ ἀναπληρωτικῆς πιστώσεως 77 χιλ. δραχμῶν δι' ἀποζημίωσιν τῶν βουλευτῶν τῆς ἐκτάκτου συνόδου τοῦ 1866.

2) Εἰς 6'. ἀνάγνωσιν καὶ συζήτησιν τὴν πρότασιν νόμου περὶ ἐπιβολῆς τέλους χαρτοσήμου ἐπὶ τῶν μετοχικῶν τίτλων.

3) Εἰς γ'. ἀνάγνωσιν καὶ συζήτησιν τὸ ἄρθρον 2 τοῦ νομοσχεδίου περὶ ἐγκρίσεως συμβάσεως μεταξὺ τῆς ἑλλ. κυβερνήσεως καὶ τῆς ἑταιρίας Μπάρνς καὶ Μὰκ Ἴβερ περὶ ἀτμοπλοϊκῆς συγκοινωνίας μεταξὺ Πατρῶν καὶ Ἰονίων Νήσων. Κατόπιν δὲ παρεδέχθη καὶ τὸ σύνολον τοῦ νομοσχεδίου ἔχοντος ὡς ἐξῆς.

«Ἄρθρον 1.

Ἡ συνομολογηθεῖσα ἐν Ἀθήναις τὴν 8 Μαΐου 1871 σύμβασις μεταξὺ τῆς γενικῆς διευθύνσεως τῶν ταχυδρομείων ἀφ' ἑνὸς καὶ τῆς ἐν Λιβερπούλ ἀτμοπλοϊκῆς ἑταιρίας Μπάρνς καὶ Μὰκ-Ἴβερ ἀφ' ἑτέρου, ἐξ ἄρθρων 10, καὶ ἧς τὸ κείμενον ἕπεται, ἔχει πλήρη καὶ νόμιμον ἰσχύν.

»Ἄρθρον 2.

» Τὰ ἀτμόπλοια τῆς ἑταιρίας καταπλέοντα ἐκ τοῦ ἐξωτερικοῦ καὶ εἰς τοὺς λιμένας Αἰγίου, Ζακύνθου, Κεφαλληνίας, Κατακώλου καὶ Πειραιῶς, ἀπολαύουσι τῶν αὐτῶν ἀτελειῶν, ὧν ἀπολαύουσι καταπλέοντα εἰς τοὺς λιμένας Σύρου, Πατρῶν καὶ Κερκύρας ».

Ὑπεβλήθησαν ἑπομένως τροπολογίαι ἐπὶ τῆς προτάσεως νόμου περὶ ἀποκλεισμοῦ τῶν δικαστικῶν ὑπαλλήλων ἀπὸ τῆς ὑπηρεσίας τῶν μεταλλουργικῶν ἑταιριῶν, παραπεμφθεῖσαι εἰς τύπωσιν καὶ ἐχουσαι οὕτω.

«Τροπολογία τοῦ ἄρθρου 1 ἐδαφίου ά.

Οὐδεὶς ἔμμισθος δικαστικὸς ὑπάλληλος, ἐξαιρουμένων τῶν δικηγόρων, ἐμπορικῶν καὶ παντὸς εἴδους παρέδρων, δύναται νὰ ἦναι ἱδρυτὴς, πρόεδρος, διευθυντὴς, ἐλεγκτὴς, ταμίας ἢ σύμ-

βουλος μεταλλουργικῆς ἑταιρίας, ἢ νὰ μετέρχεται οἱανδήποτε τραπεζικὴν ἢ χρηματικὴν ἐπιχείρησιν.

Π. Β. ΚΩΝΣΤΑΝΤΑΣ.»

«Ἄρθρον 1.

Οὐδεὶς δικαστικὸς ὑπάλληλος, ἐξαιρουμένων τῶν ἐμποροδικῶν καὶ παντὸς εἴδους παρέδρων δύναται νὰ ἦναι πρόεδρος, διευθυντὴς ἐλεγκτὴς, ταμίας σύμβουλος μεταλλουργικῆς ἑταιρίας.

Ἡ αὐτὴ ἀπαγόρευσις ἐπεκτείνεται καὶ ἐπὶ πάσης ἄλλης χρηματικῆς ἢ κερδοσκοπικῆς ἑταιρίας.

ΟΘ. ΠΥΛΑΡΙΝΟΣ.»

Ἐξετολούθησεν ἔπειτα ἡ Β'. συζήτησις ἐπὶ τοῦ νομοσχεδίου τῶν συμβάσεων πρὸς σύστασιν τῆς Γενικῆς Πιστωτικῆς Τραπέζης κτλ.

Μετὰ μακρὰν δὲ συζήτησιν καθ' ἣν τινες ἀποκρούσαντες τὸ πολλαπλοῦν τῶν τραπεζῶν ὡς ἀσύμφορον εἰς τὴν κοινωνίαν καὶ ὡς δημιουργοῦν τεχνητήν τινα ὑλικὴν προαγωγὴν, ἐνῷ ἄλλως ἠδύνατο τὸ συμφέρον τοῦ τόπου νὰ ἐξυπηρετηθῇ, ὑπεστήριξαν τὴν ἀναβολὴν μέχρις οὗ ἡ κυβέρνησις λαμβάνουσα ὑπ' ὄψιν τὰς νέας προτάσεις τῆς Πιστωτικῆς καὶ τῆς Ἰονίου Τραπέζης καταρτίσῃ σχέδιον συμβάσεως ἐντελέστερον, ἀποφύγῃ δὲ οὕτως καὶ ἐνδεχομένας ἐξωτερικὰς περιπλοκὰς, ἃς δύναται νὰ δημιουργήσῃ ἡ ἐπὶ ἀνίσοις ὅροις παρὰ τὴν Ἰόνιαν ἵδρυσις τῆς Πιστωτικῆς Τραπέζης, ἕτερος δὲ ὑποστηρίξας ὡς ἐπωφελῆ τὸν μετ' ἐγγυήσεων διαγωνισμὸν, κατεδίκασεν ὅμως τὸν δυϊσμὸν, ὡς ἄρνησιν αὐτοῦ τοῦ διαγωνισμοῦ, καὶ ἕτερος ἐπρότεινε τὴν ἀναβολὴν, διότι αἱ νέαι προτάσεις τῆς Πιστωτικῆς δὲν φέρουσι τὴν ἔγκρισιν τῆς συνελεύσεως τῶν μετόχων, ὁ δὲ ὑπουργὸς τῶν Ναυτικῶν ὑποστηρίξας ὡς ὠφέλιμον τὴν ἐλευθερίαν τῶν τραπεζῶν, τὸ δὲ προνόμιον χαρακτηρίσας ὡς θεσμὸν γενόμενον ὑπὲρ τοῦ συμφέροντος τῆς Ἐπικρατείας, εἶπεν ὅτι ἡ παροῦσα κυβέρνησις συνέδεσεν ἀμφότερα τὰ συστήματα ταῦτα, ὥστε πᾶν ὅ,τι καλὸν νὰ ἐπέλθῃ, ἀπομακρυνθῇ δὲ πᾶν ὅ,τι ἐπιβλαβὲς, οὐδεμία δὲ ἐνδέχεται νὰ ἐπέλθῃ περιπλοκὴ, ὡς ἐπιφυλαχθείσης τῆς κυβερνήσεως πᾶσαν ἐλευθερίαν ἐνεργείας ἀπέναντι τῆς Ἰονίου Τραπέζης, ἀναστὰς ὁ πρωθυπουργὸς ἀπέκρουσε τὴν περὶ ἀναβολῆς πρότασιν, ἐξηγήσας, ὅτι ἡ κυβέρνησις ἀποφυγοῦσα τὸ μονοπώλιον, ὡς καὶ τὸν ἄκρατον διαγωνισμὸν, μέσην δέ τινα ὁδὸν χαράξασα, οὐδόλως σκοπεῖ νὰ παραδεχθῇ προτάσεις ἀλλοιούσας ἐν τῇ βάσει του τὸ παραδεχθὲν μικτὸν σύστημα, καὶ ἑπομένως

ἡ Βουλὴ ἠδύνατο νὰ χωρήσῃ ἐπὶ τὴν συζήτησιν τοῦ προκειμένου θέματος.

Τεθείσης ἑπομένως τῆς περὶ ἀναβολῆς προτάσεως, ὅπως συζητηθῇ κατὰ τὴν προσεχῆ Δευτέραν καὶ γενομένης ψηφοφορίας κατ' ὀνομαστικὴν κλῆσιν ὑπὸ τὴν ἐπίβλεψιν τῶν ψηφολεκτῶν Μ. Βότσαρη καὶ Δ. Σαρρηγιάννη, ἡ Βουλὴ ἀπέριψε τὴν πρότασιν διὰ ψήφων 80 κατὰ 68 κατὰ τὸ ὧδε προσαρτώμενον πρωτόκολλον ψηφοφορίας.

Πρωτόκολλον ψηφοφορίας τῶν κυρίων Βουλευτῶν

ἐπὶ τοῦ ἐξῆς ζητήματος.

Παραδέχεται ἡ Βουλὴ τὴν προταθεῖσαν ἀναβολὴν ὑπὸ τοῦ κ. Λομβάρδου τῆς συζητήσεως, ναὶ ἢ ὄχι;

Κωνστ. Θεοδώρου	N	Κ. Κοσσονάκος	N
Α. Μιχαλόπουλος		Λεων. Πετροπουλάκης	O
Σπυρ. Λογιωτατίδης	O	Ἰω. Γ. Ἀνδρίτσου	O
Ἰω. Κυριακὸς	N	Ἰω. Σαφάκας	O
Μ. Καΐρης Ὀρφανὸς	O	Ἀριστομ. Αἰδωρίκης	
Νικόλ. Α. Μαυροκορδάτος	N	Ν. Παπαμιχαλόπουλος	N
Νικόλ. Δ. Τσώκρης		Ἰω. Καπιτσίνης	N
Ἀνδρ. Δανόπουλος	N	Γ. Μίλησης	N
Λεων. Βουλγαρης	N	Ἰω. Ζέρβας	O
Δημ. Καλλιφρονᾶς	O	Δ. Βουλπιώτης	O
Σκαρλ. Σοῦτσος		Κ. Γιολδάσης	O
Ὄθων Μακρυγιάννης	O	Δ. Δημητριάδης	O
Στυλ. Κολιάτσος	N	Τ. Κουτρουβέλης	O
Περικλῆς Πετράκης	N	Κωνστ. Λομβάρδος	N
Δημ. Ῥάλλης	N	Νικόλ. Κ. Λούντζης	N
Ἀθ. Ἴσκος		Διον. Κολλυβᾶς	N
Κ. Στράτος	O	Ἰω. Νέγκας	N
Δημήτρ. Γρίβας	O	Ἀνδρ. Γαΐτας Φωσκάρδης	N
Γ. Γεροθανάσης	O	Στέφ. Στεφανόπουλος	N
Χρ. Κατσικογιάννης	O	Ἀνδρ. Αὐγερινὸς	N
		Χρ. Στεριόπουλος	N
		Αὐγερ. Πετραλιᾶς	O
		Θ. Δαραλέξης	N
		Α. Κατσίνας	O
		Ἀναγν. Δημητρίου	
		Δημ. Κλίμακας	N

Ἀντ. Λαγκαδᾶς ..... Ο	Λεων. Μαυρομιχάλης ..... Ν
Γερ. Βαλλιάνος ..... Ν	Νικήτας Βαρδιτσιώτης ..... Ν
Ἀριστομένης Βαλέττας ..... Ο	Ἀναστ. Κορφιωτάκης .....
Βαρβαρίγος Ἡλλικας ..... Ο	Ἀντ. Γεωργαντᾶς ..... Ο
Εὐστ. Πεταλλᾶς	Γ. Λάππας ..... Ο
Ἀθαν. Γ. Πετιμεζᾶς ..... Ο	Σπ. Βαλαωρίτης ..... Ο
Θρ. Α. Ζαΐμης ..... Ν	Ἄγγ. Φ. Καλκάνης ..... Ο
Ἀργύρ. Διαμαντόπουλος ..... Ν	Ἰωάν. Σ. Χαλικιᾶς ..... Ν
Ἀθαν. Π. Πετιμεζᾶς ..... Ν	Ἀρ. Ῥούκης ..... Ο
Γεώργ. Κ. Παπαδαίος	Ἀλ. Παπαλουκᾶς .....
Περ. Μαυρομιχάλης	Ἰωάν. Παπαζαφειρόπουλος ..... Ν
Κωνστ. Φλέσσας ..... Ο	Χρ. Χρηστόπουλος .....
Σταῦρος Οἰκονομόπουλος ..... Ο	Φίλιππος Βάρδογλης ..... Ν
Ἰω. Τζιώτης	Ἀριστείδης Σακελλαρόπουλος.
Γ. Καραβᾶς	Δημ. Ζέγγελης ..... Ο
Ἀλέξ. Κοντόσταυλος ..... Ν	Ἡλ. Φλέσσας ..... Ο
Κων. Π. Οἰκονόμου ..... Ο	Βασίλ. Μπούντουνας ..... Ο
Ἰω. Χωρεπισκοπίδης	Γ. Μαλέας ..... Ο
Ἰωάννης Ἀντωνιάδης ..... Ο	Ἀλέξ. Βάσσος ..... Ο
Ν. Βασιλάκης τοῦ Ἡλιοῦ ..... Ν	Σπυρ. Ζερβός ..... Ο
Ἀθαν. Παραμυθιώτης ..... Ο	Γερ. Ζωχιός ..... Ν
Δημ. Λοράνδος ..... Ν	Νικ. Παγκράτης ..... Ν
Ἀναστ. Δημητριάδης ..... Ο	Ἐπ. Δεληγεώργης ..... Ο
Ἰω. Δεληγιάννης ..... Ο	Σταμ. Μακρῆς ..... Ο
Ἰω. Ἰωάννου	.....
Γεώρ. Κούστας ..... Ο	.....
Ἀριστ. Μεντζελόπουλος ..... Ο	.....
Νικόλ. Μηλιαρέσης ..... Ν	Δ. Κυριακίδης ..... Ο
Μ. Ἰγγλέσης ..... Ν	Γ. Προβελέγιος ..... Ο
Σπυρ. Μοντεσάντος Μπουλελᾶς Ο	Μιχ. Δαμηράλης .....
Ἀγαμ. Μεταξᾶς ..... Ν	Ν. Χατζόπουλος ..... Ο
Κοσμ. Πανάρετος ..... Ν	Κ. Κρίσπης ..... Ν
Ἀναστ. Βαρβαρίγος ..... Ν	Ν. Φαρμάκης .....
Δημ. Ῥαπτάκης ..... Ν	Ν. Καναβός ..... Ο
Θ. Θερμογιάννης	Μ. Βότσαρης ..... Ο
Δ. Σαρρηγιάννης ..... Ν	Κ. Εὐθυμιόπουλος ..... Ο
Κ. Κατσικόπουλος	Π. Ἰατροῦ ..... Ο
Γ. Βακαλόπουλος ..... Ο	Ἀλ. Πετσάλης .....
Ν. Λεωπουλος ..... Ο	Ἐπαμ. Βιρβίλης ..... Ν
Ἰω. Βαλασόπουλος ..... Ν	.....

Δημήτριος Σαράβας ..... Ν	Δ. Ι. Κουνουπιώτης .....
Ἰω. Μαυρομιχάλης ..... Ν	Ἀνδρ. Μανούτος ..... Ν
Πέτρος Μαυρομιχάλης ..... Ν	Δημ. Χρηστίδης ..... Ο
Χ. Κανελλόπουλος ..... Ο	Ν. Σούτσος ..... Ο
Ἀντ. Οἰκονομόπουλος ..... Ο	Κ. Πλατύς .....
Ἀγαμ. Χριστόπουλης ..... Ν	Γ. Μπούμπουλης .....
Πολ. Κωσταντᾶς ..... Ν	Ἰω. Ζαλῶνης ..... Ν
Ἀναστ. Τρύφωνας ..... Ο	Δ. Δρόσος ..... Ο
Θεόδ. Ῥωμαῖος ..... Ν	Γρηγ. Μαυρομαρᾶς ..... Ο
Μιχ. Χαμιτάτος ..... Ο	Γ. Γεωργακόπουλος ..... Ν
Ὄθ. Πυλαρινός ..... Ο	Θ. Ἀναστασόπουλος ..... Ν
Διον. Δελλαπόρτας	Σ. Σωτηρόπουλος .....
Γ. Κάγκας ..... Ο	Γ. Σταΐκος ..... Ν
Κύθ. Κεχαγιᾶς ..... Ν	Π. Σκαλτσοδήμος .....
Π. Τζαμάλας ..... Ο	Ἰω. Δρυσινός ..... Ο
Δ. Καραλίβανος ..... Ν	Σταμ. Κορυζῆς ..... Ν
Θ. Κανακάρης ..... Ο	Δ. Γ. Βούλγαρης .....
Ἀρ. Μπουκαούρης ..... Ν	Θ. Γκίκας ..... Ν
Ἀρ. Κοντογούρης ..... Ν	Θ. Θεοδωράκης .....
Π. Χαλικιόπουλος ..... Ο	Θεμ. Παπακώστας ..... Ο
Εὐστ. Ἱλιόπουλος ..... Ο	Ἰω. Χατζίσπος ..... Ν
Ν. Καράπουλος ..... Ν	Δημ. Τσιριγῶκος .....
Ἀθ. Μισυρλῆς ..... Ν	Κ. Δυοβουνιώτης ..... Ο
Δημ. Τριγγέτας ..... Ν	Ζήσης Α. Ἰατρός ..... Ο
Γ. Κόκκινος ..... Ο	Βασ. Ν. Βουδούρης ..... Ο
Γ. Δελλαπόρτας ..... Ο	Δημ. Ν. Κριεζώτης ..... Ν
Ἰω. Δεστούνης ..... Ο	Γεώργ. Τ. Θωμᾶς ..... Ο
Ἰω. Δουλίδης ..... Ο	Ν. Ἀγγελικάρας ..... Ο
Κ. Ἐπιφανίου ..... Ο	Μιλτ. Κ. Καναρῆς ..... Ν

Μετὰ μικρὰν ἔτι συζήτησιν ἐπὶ τῆς οὐσίας τοῦ ἀντικειμένου ἐγένετο ἔνστασις περὶ μὴ ἀπαρτίας τοῦ Σώματος, ἀλλ' ἐκφωνηθέντος τοῦ ὀνομαστικοῦ καταλόγου καὶ ἐν ἀπαρτίᾳ τῆς Βουλῆς εὑρεθείσης τῇ παρουσίᾳ 96 βουλευτῶν, ἡ συζήτησις ἐξηκολούθησεν. Μετ' οὐ πολὺ δὲ ὁ πρόεδρος ἐκήρυξε τὴν συζήτησιν περαιωθεῖσαν.

Τεθέντος τοῦ θέματος, ἐὰν ἦναι δεκτὴ ἡ ἀρχὴ τοῦ νομοσχεδίου πρὸς ἔγκρισιν τῶν συμβάσεων, ἐγένετο ψηφοφορία κατ' ὀνομαστικὴν κλῆσιν ὑπὸ τὴν ἐπίβλεψιν τῶν ψηφολεκτῶν Δ. Ῥάλλη καὶ Ἀρ. Ῥούκη.

Ἀλλὰ τῆς Βουλῆς μὴ εὐρεθείσης ἐν ἀπαρτίᾳ, ὡς ψηφισάντων ἐν ὅλῳ 90 βουλευτῶν, ὁ πρόεδρος ἔλυσε τὴν συνεδρίασιν περὶ ὥραν 3 μ. μ.

Ὁ Πρόεδρος
Ι. Ν. ΔΕΛΗΓΙΑΝΝΗΣ.

Οἱ Γραμματεῖς
Φίλ. Βάρβογλης
Ἰω. Μαυρομιχάλης.

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ ΜΣΤ'.

Τῆς 18 Ἰουνίου 1873.

Ἀπαρτίας γενομένης περὶ ὥραν 9 Π. Μ. ἀνεγνώσθησαν τὰ πρακτικὰ τῆς προτεραίας καὶ ἐνεκρίθησαν.

Εἰσήχθη ἐπομένως πρότασις νόμου ὑπό τινος τῶν βουλευτῶν Καλαβρύτων περὶ ἀπαγορεύσεως τῆς εἰσαγωγῆς κλημάτων ἐξ Ἰταλίας Γαλλίας Ἱσπανίας καὶ Πορτογαλλίας, σταλεῖσα εἰς τύπωσιν καὶ ἔχουσα οὕτω·

«Πρὸς τὴν Βουλήν.

Τὴν δυτικὴν Εὐρώπην λυμαίνονται ἀπό τινων ἐτῶν δύω καταστρεπτικὰ ἔντομα ἡ πυραλὶς τῆς ἀμπέλου (Γαλ. pyrale Ἰταλ. Vitana) καὶ ἡ phyloxera vastatrix. Καὶ τῆς μὲν πρώτης ὑπάρχει καὶ παρ' ἡμῖν ἓν εἶδος, τὸ ἀπό τινων ἐτῶν καταστρέφον τοὺς καρποὺς τῶν σταφιδαμπέλων, τῆς δὲ δευτέρας εὐτυχῶς οὐδόλως παρετηρήθη ἡ ὕπαρξις μέχρι τοῦδε. Τὰ δύω ταῦτα ἔντομα, ὧν τὸ δεύτερον καταστρεπτικώτατον, πολλαπλασιάζονται πρὸς διαιώνισιν τοῦ εἴδους των διὰ σπερμάτων, ἅτινα τοποθετοῦσιν ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ ἐπὶ τῶν κλημάτων, καὶ διὰ τούτων δύνανται ἑπομένως μετακληματιζομένων νὰ μετενεχθῶσιν εἰς μακρυνὰς ἀποστάσεις. Συνεπὲς ἄρα εἶναι νὰ ἐμποδισθῇ ἡ ἐν Ἑλλάδι εἰσαγωγὴ κλημάτων οἱωνδήποτε τὸ εἶδος ἐκ Γαλλίας, Ἰταλίας, Ἱσπανίας καὶ Πορτογαλλίας, ἐφ' ὅσον ἐξακολουθεῖ ὑπάρχουσα ἐν ταῖς χώραις ταύταις ἡ εἰρημένη ἐπιδημία.

Πρὸς τοῦτο ὑποβάλλω τὸ ἀκόλουθον νομοσχέδιον, ἀπεκδεχόμενος ἀπὸ τὴν τῆς Βουλῆς πρόνοιαν τὴν ἐπιψήφισιν αὐτοῦ.

ΝΟΜΟΣΧΕΔΙΟΝ

Περὶ ἀπαγορεύσεως εἰσαγωγῆς κλημάτων ἐξ Ἰταλίας, Γαλλίας, Ἱσπανίας καὶ Πορτογαλλίας.

Ἄρθρον μόνον.

Ἀπαγορεύεται ἡ εἰσαγωγὴ ἐν Ἑλλάδι κλημάτων ἐξ Ἰταλίας, Γαλλίας, Ἱσπανίας καὶ Πορτογαλλίας, ἐφ' ὅσον ἐν ταῖς χώραις ταύταις χρόνον ἐξακολουθεῖ μαστίζουσα τὰς ἀμπέλους ἡ πυραλὶς καὶ ἡ φυλλοξέρα.

Ὁ βουλευτὴς Καλαβρύτων
ΑΡΓ. ΔΙΑΜΑΝΤΟΠΟΥΛΟΣ.»

Ἀνεγνώσθη κατόπιν καὶ ἡ Βουλὴ παρεδέχθη μετά τινα ἀντίρρησιν εἰς γ'. ἀνάγνωσιν καὶ συζήτησιν τὸ νομοσχέδιον περὶ ἀναπληρωτικῆς πιστώσεως 77 χιλιάδων δραχμῶν δι' ἀποζημίωσιν βουλευτῶν τῆς ἐκτάκτου Συνόδου 1866, ὅπερ ἔχει ὡς ἑξῆς·

«Ἄρθρον μόνον.

Χορηγεῖται εἰς τὸ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν ὑπουργεῖον ἐπὶ τῆς χρήσεως 1873 ἀναπληρωτικὴ πίστωσις δραχμῶν ἑβδομήκοντα ἑπτὰ χιλιάδων, ἀριθ. 77,000, καταλογιζομένη ὑπὸ τὸ κεφ. 9 ἄρθρον 2 «ἔξοδα διαγεγραμμένων χρήσεων» πρὸς πληρωμὴν τῆς ὀφειλομένης ἀποζημιώσεως βουλευτῶν διὰ τὴν ἔκτακτον Σύνοδον τοῦ 1866.»

Τοῦ προέδρου ἀναγγείλαντος ὅτι ἀντικείμενον τῆς ἡμερησίας διατάξεως εἶναι τὸ νομοσχέδιον συμβάσεως μετὰ τῆς Γεν. Πιστωτικῆς Τραπέζης κτλ. λαβὼν τὸν λόγον εἰς τῶν βουλευτῶν Ζακύνθου ἐπὶ τῆς θέσεως τοῦ ζητήματος, εἶπεν ὅτι αἱ τρεῖς συμβάσεις ἠδύναντο νὰ χωρισθῶσιν ἀπ' ἀλλήλων. Ἐπειδὴ ὅμως καθ' ἃ πληροφορεῖται αἱ δύω Τράπεζαι τῆς Πιστωτικῆς καὶ Ἰονικῆς ἦλθον εἰς συνεννόησιν ἐπὶ ὅροις ἐπωφελεστάτοις πρὸς τὸ δημόσιον ἐπρότεινε τὴν ἀπόρριψιν τῶν συμβάσεων, ὅπως διευκολυνθῇ τὸ ἔργον τῆς Κυβερνήσεως καὶ ἐπωφελέστερον διαπραγματευθῇ αὕτη μετὰ τῶν Τραπεζῶν συνεπείᾳ τῶν νέων προτάσεων.

Ἀπήντησεν ὁ πρωθυπουργός, ὅτι αἱ Τράπεζαι ἦλθον ἀληθῶς εἰς συνεννόησίν τινα, οὐδεμίαν ὅμως πρότασιν ἔγγραφον ἔλαβεν. Ἑπομένως ἡ Βουλὴ δὲν δύναται ἐπὶ ἁπλῆς φήμης ἐρειδομένη νὰ παρακωλυθῇ τῶν ἐργασιῶν της. Ἡ δευτέρα ἀνάγνωσις τοῦ νομοσχεδίου δύναται νὰ παρέλθῃ, κατὰ δὲ τὴν τρίτην συζήτησιν

δύναται νὰ ἐπέλθῃ ἀναβολή τις, ἕως οὗ αἱ προτάσεις αὗται παρουσιασθῶσιν ὑπὸ τύπον τέλειον, γείνει δὲ καὶ συνεννόησις μεταξὺ τῶν συμβαλλομένων, ἥτις εἶναι ἀναγκαία πρὸς μεταρρύθμισιν τῶν συμβάσεων.

Ἀντέταξεν ἕτερος, ὅτι οὔτε ἡ ἀπόρριψις τῶν συμβάσεων πρέπει νὰ γείνῃ ἀποδεκτὴ, οὔτε ἡ δευτέρα ἀνάγνωσι, νὰ ἐπέλθῃ, ἀλλ' ἁπλῆ ἀναβολὴ τῆς ψηφοφορίας μέχρις οὗ ληφθῶσιν ὑπ' ὄψιν ὑπὸ τῆς Κυβερνήσεως αἱ προτάσεις τῶν Τραπεζῶν καὶ ὑποβληθῇ τὸ ἀποτέλεσμα τῶν σκέψεων αὐτῆς.

Γενομένης δὲ ψηφοφορίας κατ' ὀνομαστικὴν κλῆσιν ὑπὸ τὴν ἐπιτήρησιν τῶν ψηφολεκτῶν Ν. Καραπαύλου καὶ Μ. Καΐρη ἡ Βουλὴ ἀπέρριψε τὴν πρότασιν ταύτην διὰ ψήφων 85 κατὰ 83 κατὰ τὸ ὑφ' ἓν προσηρτημένον πρωτόκολλον ψηφοφορίας.

Πρωτόκολλον ψηφοφορίας τῶν κυρίων Βουλευτῶν

ἐπὶ τοῦ ἕξης ζητήματος·

Παραδέχεται ἡ Βουλὴ τὴν ἀναβολὴν τῆς ψηφοφορίας τῆς Ϛ'. ἀναγνώσεως τοῦ νομοσχεδίου περὶ συστάσεως τῆς Γεν. Πιστωτικῆς Τραπέζης καὶ ἢ ὄχι ;

Κωνστ. Θεοδώρου ..... N	Κ. Κασσονάκος ..... N
Α. Μιχαλόπουλος	Δεων. Πετροπουλάκης .. .. O
Σπυρ. Λογιωτατίδης ..... O	Ἰω. Γ. Ἀνδρίτσου ..... O
Ἰω. Κυριακὸς ..... N	Ἰω. Σαράκας ..... O
Μ. Καΐρης Ὀρφανὸς ..... O	Ἀριστομ. Διδωρίκης .. ....
Νικόλ. Α. Μαυροκορδάτος .. N	Ν. Παπαμιχαλόπουλος .... N
Νικόλ. Δ. Τσώκρης .. .... N	Ἰω Καπιτσίνης ..... N
Ἀνδρ. Δανόπουλος ..... N	Γ. Μίλτσης ..... N
Δεων. Βούλγαρης ..... N	Ἰω. Ζέρβας .. ..
Δημ. Καλλιφρονᾶς ..... O	Δ. Βουλπιώτης ..... O
Σκαρλ. Σοῦτσος ..... N	Κ. Γιολδάσης .. .. O
Ὄθων Μακρυγιάννης .. .... O	Δ. Δημητριάδης ..... O
Στυλ. Κολιάτσος ..... N	Τ. Κουτρουβέλης ..... O
Περικλῆς Πετράκης .. .. .. N	Κωνστ. Λομβάρδος .. .... N
Δημ. Ράλλης .. .. N	Νικόλ. Ε. Λούντζης .. .... N
Ἀθ. Ἴτσος ..... N	Διον. Κολλυβᾶς .. .. N
Κ. Στράτος ..... O	Ἰω. Νέγκας ..... N
Δημήτρ. Γρίβας ..... O	Ἀνδρ. Γαΐτας Φωτκάρδης .. N
Γ. Γερυθανάσης ..... O	Στέφ. Στεφανόπουλος .... N
Χρ. Κατσικογιάννης ..... O	Ἀνδρ. Λύγερινὸς ..... N

Χρ. Στεριόπουλος ..... N	Θ. Θερμογιάννης .. .. N
Αὐγερ. Πετραλιᾶς ..... O	Δ. Σαρρηγιάννης .. .. N
Θ. Δαραλέξης ..... N	Κ. Κατσικόπουλος ..... N
Α. Κατσίνας ..... O	Γ. Βακαλόπουλος ..... O
Ἀναγν. Δημητρίου ..... N	Ν. Λεώπουλος .. .. O
Δημ. Κλίμακας ..... N	Ἰω. Βλασόπουλος .. .. .. N
Ἀντ. Λαγκαδᾶς ..... O	Δεων. Μαυρομιχάλης ..... N
Γερ. Βαλλιάνος ..... N	Νικήτ. Βαρδιτσιώτης ..... N
Ἀριστομένης Βαλέττας .. .. O	Ἀναστ. Κορριωτάκης ..... N
Βαρβαρῖγος Πηλλικας .. .. O	Ἀντ. Γεωργαντᾶς ..... O
Εὐς. Πεταλλᾶς ..... O	Γ. Λάπας .. .. O
Ἀθαν. Γ. Πετιμεζᾶς ..... N	Σπ. Βαλαωρίτης ..... O
Θρ. Α. Ζαΐμης	Ἄγγ. Φ. Καλκάνης ..... O
Ἀργύρ. Διαμαντόπουλος .... N	Ἰωάν. Σ. Χαλικιᾶς ..... N
Ἀθαν. Π. Πετιμεζᾶς ..... N	Ἀρ. Ῥούκης ..... O
Γεώργ. Κ. Παπαδαῖος ..... N	Ἀλ. Παπαλουκᾶς .... O
Περ. Μαυρομιχάλης .. .... N	Ἰωάν. Παπαζαφειρόπουλος .. N
Κωνστ. Φλέσσας ..... O	Χρ. Χρηστόπουλος .....
Σταῦρος Οἰκονομόπουλος .. .. O	Φίλιππος Βάρβογλης ..... N
Ἰω. Τζιώτης	Ἀριστ. Σακελλαρόπουλος .... O
Γ. Καραβᾶς ..... O	Δημ. Ζέγγελης ..... O
Ἀλέξ. Κοντόσταυλος ..... N	Ἠλ. Φλέσσας ..... O
Κωνστ. Π. Οἰκονόμου ..... O	Βασίλ. Μπούντουνας ..... O
Ἰω. Χωρεπισκοπίδης ..... O	Ἀλέξ. Βάσσος ..... O
Ἰωάννης Ἀντωνιάδης ..... O	Γ. Μαλέας ..... O
Ν. Βασιλάκης τοῦ Ἡλιοῦ .... N	Σπυρ. Ζερβὸς ..... O
Ἀθαν. Παραμυθιώτης ..... O	Γερ. Ζωχιὸς ..... N
Δημ Λοράνδος ..... N	Νικ. Παγκράτης ..... N
Ἀναστ. Δημητριάδης ..... O	Ἐπ. Δεληγεώργης ..... O
Ἰω. Δεληγιάννης .. .. O	Σταμ. Μακρῆς ..... O
Ἰω. Ἰωάννου .. .. N	Δ. Κυριακίδης ..... O
Γεώργ. Κούστας .. .. O	Γ. Προβελέγιος ..... O
Ἀριστ. Μεντζελόπουλος .... O	Μιχ. Δαμηράλης .....
Νικόλ. Μηλλιαρέσης ..... N	Ν. Χατζόπουλος ..... O
Μ. Ἰγγλέσης ..... N	Κ. Κρίσπης ..... N
Σπυρ. Μοντεσάντος Μπουλελᾶς O	Ν. Φαρμάκης .....
Ἀγαμ. Μεταξᾶς ..... N	Ν. Καλαβός ..... O
Κοσμ Παναρέτος ..... N	Μ. Βότσαρης ..... O
Ἀναστ. Βαρβαρῖγος ..... N	Κ. Εὐθυμιόπουλος ..... O
Δημ. Ῥαπτάκης .. .. N	Π. Ἰατροῦ ..... O

Ἀλ. Πετσάλης . . . . . N	Κ. Ἐπιφανίου . . . . . O
Ἐπαμ. Βιρβίλης . . . . . N	Δ. Ι. Κουνουπιώτης . . . . .
Δημήτρ. Σαράβας . . . . . N	Ἀνδρ. Μανοῦσος . . . . . N
Ἰω. Μαυρομιχάλης . . . . . N	Δημ. Χρηστίδης . . . . . O
Πέτρ. Μαυρομιχάλης . . . . . N	Ν. Σοῦτσος . . . . . O
Χ. Κανελλόπουλος . . . . . O	Κ. Πλατύς . . . . . O
Ἀντ. Οἰκονομόπουλος . . . . . O	Γ. Μπούμπουλης . . . . . N
Ἀγαμ. Χριστόπουλος . . . . . N	Ἰω. Ζαλλώνης . . . . . N
Πολ. Κωσταντᾶς . . . . . N	Δ. Δρόσος . . . . . O
Ἀναστ. Τρύφωνας . . . . . O	Γρηγ. Μαυρομαρᾶς . . . . . O
Θεόδ. Ῥωμαῖος . . . . . N	Γ. Γεωργακόπουλος . . . . . N
Μιχ. Χαριτάτος . . . . . O	Θ. Ἀναστασόπουλος . . . . . N
Ὀθ. Πυλαρινός . . . . . O	Σ. Σωτηρόπουλος . . . . . N
Διον. Δελλαπόρτας	Β. Σκαλτσοδήμος . . . . .
Γ. Κάγκας . . . . . O	Γ. Στάϊκος . . . . . N
Εὐθ. Κεχαγιᾶς . . . . . N	Ἰω. Δροσινός . . . . . O
Π. Τζαμάλας . . . . . O	Σταμ. Κορυζῆς . . . . . N
Δ. Καραλίβανος . . . . . N	Δ. Γ. Βούλγαρης . . . . . N
Θ. Κανακάρης . . . . . O	Θ. Γκίκας . . . . . N
Ἀρ. Μπουκαούρης . . . . . N	Θ. Θεοδωράκης . . . . . N
Ἀρ. Κοντογούρης . . . . . O	Θεμ. Παπακώστας . . . . . O
Π. Χαλιτσόπουλος . . . . . O	Ἰω. Χατζῆσκος . . . . . N
Εὐστ. Ἡλιόπουλος . . . . . O	Δημ. Τσιριγῶκος . . . . .
Ν. Καράπαυλος . . . . . N	Κ. Δυοβουνιώτης . . . . . O
Ἀθ. Μισυρλῆς . . . . . N	Ζήσης Α. Ἰατρός . . . . . O
Δημ. Τριγγέτας . . . . . N	Βασ. Ν. Βουδούρης . . . . . O
Γερ. Κόκκινος . . . . . O	Δημ. Ν. Κριεζώτης . . . . . N
Γ. Δελλαπόρτας . . . . . O	Γεώργ. Τ. Θωμᾶς . . . . . O
Ἰω. Δεστούνης . . . . . O	Ν. Ἀγγελικάρας . . . . . O
Ἰω. Δουλίδης . . . . . O	Μιλτ. Κ. Καναρῆς . . . . . N

Ἀκολούθως ἐπὶ τῆς ἀρχῆς τοῦ νομοσχεδίου λαβών τις τὸν λόγον ὑπεστήριξε τὸν χωρισμὸν τῶν συμβάσεων, ἕτερος δὲ ἀντέκρουσε τὴν πρότασιν ὑποστηρίξας, ὅτι αἱ συμβάσεις πρέπει νὰ τεθῶσιν εἰς ψηφοφορίαν, ὡς εἰσήχθησαν ὑπὸ τῆς Κυβερνήσεως. Ἡ δὲ Βουλὴ ἀπέρριψε δι' ἀναστάσεως τὴν πρότασιν περὶ τοῦ χωρισμοῦ ἀπ' ἀλλήλων τῶν συμβάσεων.

Τεθέντος εἶτα τοῦ θέματος περὶ τῆς ἀρχῆς τοῦ νομοσχεδίου ἐγένετο ψηφοφορία κατ' ὀνομαστικὴν κλῆσιν ὑπὸ τὴν ἐπιτήρησιν τῶν ψηφολεκτῶν Δ. Ῥάλλη καὶ Μ. Καΐρη, ἀλλὰ μὴ ὑπαρ-

χούσης ἀπολύτου πλειοψηφίας ἐπανελήφθη ὑπὸ τὴν ἐπιτήρησιν τῶν ψηφολεκτῶν Α. Ῥούκη καὶ Ν. Καραπαύλου καθ' ἣν ἡ Βουλὴ παρεδέχθη τὴν ἀρχὴν τοῦ νομοσχεδίου διὰ ψήφων 85 κατὰ 82 ἀρνηθέντων 2 κατὰ τὸ ὧδε προσηρτημένον πρωτόκολλον ψηφοφορίας.

Πρωτόκολλον ψηφοφορίας τῶν κυρίων Βουλευτῶν

Ἐπὶ τοῦ ἑξῆς ζητήματος·

Παραδέχεται ἡ Βουλὴ τὴν ἀρχὴν τοῦ νομοσχεδίου εἰς β'. συζήτησιν περὶ συστάσεως τῆς Γενικῆς Πιστωτικῆς Τραπέζης ναὶ ἢ ὄχι ;

Κωνστ. Θεοδώρου . . . . . O	Ἰω. Ζέρβας . . . . . N
Δ. Μιχαλόπουλος	Δ. Βουλπιώτης . . . . . N
Σπυρ. Λογιωτατίδης . . . . . N	Κ. Γιολδάσης . . . . . N
Ἰω. Κυριακός . . . . . O	Δ. Δημητριάδης . . . . . N
Μ. Καΐρης Ὀρφανός . . . . . N	Γ. Κουτρουβέλης . . . . . N
Νικόλ. Α. Μαυροκορδάτος . . O	Κωνστ. Λομβάρδος . . . . . O
Νικόλ. Δ. Τσώκρης . . . . . O	Νικόλ. Ε. Λούντζης . . . . . O
Ἀνδρ. Δανόπουλος . . . . . O	Διον. Κολλυβᾶς . . . . . O
Ἀεων. Βούλγαρης . . . . . O	Ἰω. Νέγκας . . . . . O
Δημ. Καλλιφρονᾶς . . . . . N	Ἀνδρ. Γαΐτας Φωσκάρδης . . O
Σκαρλ. Σοῦτσος . . . . . O	Στέφ. Στεφανόπουλος . . . . . O
Ὀθων Μακρυγιάννης . . . . . N	Ἀνδρ. Λύγερινός . . . . . O
Στυλ. Κολιάτσος . . . . . O	Χρ. Στεριόπουλος . . . . . O
Περ. Πετράκης . . . . . O	Λύγερ. Πετραλιᾶς . . . . . N
Δημ. Ῥάλλης . . . . . O	Θ. Δαραλέξης . . . . . O
Ἀθ. Ἴσκος . . . . . O	Α. Κατσίνας . . . . . N
Κ. Στράτος . . . . . N	Ἀναγν. Δημητρίου . . . . . O
Δημήτρ. Γρίβας . . . . . N	Δημ. Κλίμακας . . . . . O
Γ. Γεροθανάσης . . . . . N	Ἀντ. Ἀγγελαδᾶς . . . . . N
Χρ. Κατσικογιάννης . . . . . N	Γερ. Βαλλιάνος . . . . . O
Κ. Κοσσυνάκος . . . . . O	Ἀριστομένης Βαλέττας . . . N
Ἀεων. Πετροπουλάκης . . . . N	Βαρβαρίγος Ἡλλικας . . . . . N
Ἰω. Γ. Ἀνδρίτσου . . . . . N	Εὐστ. Πεταλλᾶς . . . . . N
Ἰω. Σαφάκας . . . . . N	Ἀθαν. Γ. Πετιμεζᾶς . . . . . O
Ἀριστ. Λιδωρίκης	Θρ. Α. Ζαΐμης . . . . .
Ν. Παπαμιχαλόπουλος . . . . O	Ἀργύρ. Διαμαντόπουλος . . . O
Ἰω. Καπιτσίνης . . . . . O	Ἀθαν. Π. Πετιμεζᾶς . . . . . O
Γ. Μίλησης . . . . . O	Γεώργ. Κ. Παπαδαῖος . . . . O

Περ. Μαυρομιχάλης ..... Ο	Ἰω. Παπαζαφειράπουλος. ..Ο
Κωνστ. Φλέσσας ..... Ν	Χρ. Χριστόπουλος .....
Σταῦρος Οἰκονομόπουλος .. Ν	Φίλιππος Βάρβογλης .... Ο
Ἰω. Τζιώτης	Ἀριστείδης Σακελλαρόπουλος Ν
Γ. Καραβᾶς ..... Ν	Δημ. Ζέγγελης ..... Ν
Ἀλέξ. Κοντόσταυλος ..... Ο	Πλ. Φλέσσας ..... Ν
Κωνστ. Π. Οἰκονόμου .. .. Ν	Βασίλειος Μπούντουνας .... Ν
Ἰω. Χωρεπισκοπίδης ..... Ν	Ἀλέξ. Βάσσος .. .. Ν
Ἰω. Ἀντωνιάδης .. .. Ν	Γ. Μαλέας ..... Ν
Ν. Βασιλάκης τοῦ Ἡλιοῦ .. Ο	Σπυρ. Ζερβός .. .. Ν
Ἀθ. Παραμυθιώτης .. .... Ν	Γερ. Ζωχιός ..... Ο
Δημ. Λοράνδος .. .. Ο	Νικόλ. Παγκράτης ..... Ο
Ἀναστ. Δημητριάδης ..... Ν	Ἔπαμ. Δεληγεώργης ..... Ν
Ἰω. Δεληγιάννης .. .. Ν	Σταμ. Μακρῆς ..... Ν
Ἰω. Ἰωάννου ..... Ο	Δ. Κυριακίδης ..... Ν
Γεώργ. Κούστας ..... Ν	Γ. Προβελέγιος .. .. Ν
Ἀριστ. Μεντζελόπουλος .... Ν	Μιχ. Δαμηράλης .....
Νικόλ. Μηλλιαρέσης ..... Ο	Ν. Χατζόπουλος ..... Ν
Μ. Ἰγγλέσης .. .. Ο	Κ. Κρέσπης ..... Ο
Σπ. Μοντεσάντος Μπουλελᾶς Ν	Ν. Φαρμάκης .. ..
Ἀγαμ. Μεταξᾶς .. .. Ο	Ν. Καναβός ..... Ν
Κοσμ. Πανάρετος ..... Ο	Μ. Βότσαρης .. .. Ν
Ἀναστ. Βαρβαρῆγος .. ... Ο	Κ. Εὐθυμιόπουλος ..... Ν
Δημ. Ῥαπτάκης .. .. Ο	Π. Ἰατροῦ, ... Ν
Θ. Θερμογιάννης ... ... Ο	Ἀλ. Πετσάλης ..... Ο
Δ. Σαρρηγιάννης ..... Ο	Ἔπαμ. Βιρβίλης ..... Ο
Κ. Κατσικόπουλος .. ... Ο	Δημήτριος Σαράβας ..... Ο
Γ. Βακαλόπουλος ..... Ν	Ἰω. Μαυρομιχάλης ..... Ο
Ν. Λεώπουλος ..... Ν	Πέτρος Μαυρομιχάλης .... Ο
Ἰω. Βαλασόπουλος ..... Ο	Χ. Κανελλόπουλος .. .... Ν
Λεων. Μαυρομιχάλης ..... Ο	Ἀντ. Οἰκονομόπουλος. .... Ν
Νικήτ. Βαρβιτσιώτης ..... Ο	Ἀγαμ. Χριστόπουλος ..... Ο
Ἀναστ. Κυρφιωτάκης .. .. Ο	Πολ. Κωσταντᾶς ..... Ο
Ἀντ. Γεωργαντᾶς ..... Ν	Ἀναστ. Τρύφωνας ..... Ν
Γ. Λάπας .. .. Ν	Θεόδ. Ῥωμαῖος ..... Ο
Σπ. Βαλαωρίτης .. .. Ν	Μιχ. Χαριτάτος .. .. Ν
Ἄγγ. Φ. Καλκάνης ..... Ν	Ὄθ. Πυλαρινός ..... Ν
Ἰω. Σ. Χαλικιᾶς ..... Ο	Διον. Δελλαπόρτας .. .... Ν
Ἀρ. Ῥούκης ..... Ν	Γ. Κάγκας ..... Ν
Ἀλ. Παπαλουκᾶς ..... Ν	Εὐθ. Κεχαγιᾶς .... ἀρνεῖται

Π. Τζαμάλας ..... Ν	Δ. Δρόσος .. .. Ν
Α. Καραλίβανος ..... Ο	Γρηγ. Μαυρομαρᾶς ..... Ν
Θ. Κανακάρης ..... Ν	Γ. Γεωργακόπουλος ..... Ο
Ἀρ. Μπουκαούρης .. .... Ο	Θ. Ἀναστασόπουλος ..... Ο
Ἀρ. Κοντογούρης .... ἀρνεῖται	Σ. Σωτηρόπουλος ..... Ο
Π. Χαλικιόπουλος ..... Ν	Β. Σκαλτσοδήμος .....
Εὐστ. Πλιόπουλος ..... Ν	Γ. Στάϊκος ..... Ο
Ν. Καράπαυλος ..... Ο	Ἰω. Δρασινὸς ..... Ν
Ἀθ. Μισυρλῆς ..... Ο	Σταμ. Κορυζῆς ..... Ο
Δημ. Τριγγέτας ..... Ο	Δ. Γ. Βούλγαρης ..... Ο
Γερ. Κόκκινος ..... Ν	Θ. Γκίκας .. .. Ο
Γ. Δελλαπόρτας ..... Ν	Θ. Θεοδωράκης ..... Ο
Ἰω. Δεστούνης ..... Ν	Θεμ. Παπακώστας ..... Ν
Ἰω. Δούλίδης ..... Ν	Ἰω. Χατζίσκος ..... Ο
Κ. Ἐπιφανίου ..... Ν	Δημ. Τσιριμώκος .....
Δ. Ι. Κουνουπιώτης .... Ο	Κ. Δουβουνιώτης .. .... Ν
Ἀνδρ. Μανοῦσος ..... Ν	Ζήσης Λ. Ἰατρός ..... Ν
Δημ. Χρηστίδης ..... Ν	Βασ. Ν. Βουδούρης ..... Ν
Ν. Σκῦτσος ..... Ν	Δημ. Ν. Κριεζώτης ..... Ο
Κ. Πλατὺς ..... Ν	Γεώργιος Τ. Θωμᾶς .. .... Ν
Γ. Μπούμπουλης ..... Ο	Ν. Ἀγγελικάρας ..... Ν
Ἰω. Ζαλλώνης ..... Ο	Μιλτ. Κ. Κανάρης ..... Ο

Ἀκολούθως δὲ ἀνεγνώσθη τὸ νομοσχέδιον, ὅπερ ἡ Βουλὴ παρεδέχθη δι' ἀναστάσεως.

Μεθ' ὃ ὁ Πρόεδρος ἔλυσε τὴν συνεδρίασιν περὶ ὥραν 2 μ. μ.

Ὁ Πρόεδρος
ΙΩ. Ν. ΔΕΛΗΓΙΑΝΝΗΣ.

Οἱ Γραμματεῖς
Φίλ. Βαρβόγλης.

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ ΜΖ'.

Τῆς 19 *Ἰουνίου* 1873.

Ἀπαρτίας γενομένης περὶ ὥραν 9 π. μ. ἀνεγνώσθησαν τὰ πρακτικὰ τῆς προτεραίας καὶ ἐνεκρίθησαν.

Εἰσήχθη εἶτα ἡ ἐπὶ τῆς ἐκλογῆς Μεσσήνης ἔκθεσις ὑπογεγραμμένη ὑπὸ δέκα μελῶν τοῦ οἰκείου τμήματος γνωμοδοτούντων ὑπὲρ τῆς ἐπικυρώσεως. Ἀλλὰ παρατηρησάντων ἑτέρων

μελῶν, ὅτι δὲν ἔλαβον μέρος, καθ' ἣν ἡμέραν ἐγίνετο ἡ γνωμοδότησις ἕνεκα μὴ προσηκούσης εἰδοποιήσεως, καίτοι τἀναντία διεσαφηνίζομένου τοῦ προέδρου τοῦ τμήματος, ἀπεφασίσθη ὅπως συνέλθωσι τὰ ἐπίλοιπα μέλη σήμερον, μελετήσωσι τὰ ἔγγραφα καὶ ἀποφανθῶσιν.

Ὑπεβλήθη κατόπιν πρότασις νόμου ὑπὸ τῶν βουλευτῶν Ἠλείας περὶ τελειοποιήσεως τοῦ Γυμνασίου ἐν Πύργῳ τῆς Ἠλείας, σταλεῖσα εἰς τύπωσιν καὶ ἔχουσα οὕτω.

«Πρὸς τὴν Βουλήν.

Εἰς τὴν ἐπαρχίαν Ἠλείας καὶ ἰδίως εἰς τὴν πρωτεύουσαν πόλιν αὐτῆς τὸν Πύργον συγκεντροῦνται μεγάλα ὑλικὰ συμφέροντα τῆς αὐτῆς ἐπαρχίας καὶ τῶν παρακειμένων τμημάτων τῶν ἐπαρχιῶν Ὀλυμπίας, Γόρτυνος καὶ Καλαβρύτων.

Οἱ ἐκ τῶν ἑλληνικῶν σχολείων τῆς Ἠλείας ἀπολυόμενοι μαθηταὶ καὶ οἱ ἐκ τῶν ἐγγυτέρων τμημάτων τῆς Ὀλυμπίας, Γορτυνίας καὶ Καλαβρύτων, ὁμοίως τούτοις, καὶ τοι αἰσθανόμενοι τὴν ἀνάγκην τῆς περαιτέρω τελειοποιήσεώς των, δὲν ἔχουν τὰ μέσα νὰ μεταβῶσιν εἰς τὰ ἐν ταῖς πρωτευούσαις τῶν νομῶν δημόσια γυμνάσια, οὔτε, καὶ τῶν μέσων ὑπαρχόντων, ἐθεώρησεν καλὸν οἱ γονεῖς ν' ἀποστείλλωσι μακρὰν ἑαυτῶν τοὺς υἱούς των ἀνεπιτηρήτους. Ἐντεῦθεν ἐγεννήθη πρὸ ἐτῶν ἡ ἰδέα τῆς συστάσεως ἰδιοσυντηρήτου γυμνασίου, ἀλλ' ἡ ἔλλειψις τῶν μέσων καθιστᾷ νεκρὰν τὴν ἐπιθυμίαν καὶ ἀθεράπευτον τὴν ἀνάγκην.

Πρὸ δύω ἐτῶν γονεῖς τινες τοῦ ἑλλ. σχολείου Πύργου ἀπολυθέντων μαθητῶν συνεννοηθέντες, προσεκάλεσαν καθηγητὴν ἐξ Ἀθηνῶν· δι' αὐτοῦ δὲ καὶ ἐκ τῶν διδασκάλων τοῦ ἑλλην. σχολείου καὶ τινων ἐκ τῶν ἐκπαιδεύτων δικηγόρων ἀναλαβόντων ἐκουσίως καὶ δωρεὰν τὴν παράδωσιν μαθημάτων τινῶν ἐσχηματίσθη σχεδὸν ἀνελλειπῶς ἡ πρώτη τάξις τοῦ γυμνασίου, ἀναλαβόντος τοῦ δήμου τὴν πληρωμὴν τοῦ ἐνοικίου, καταβαλόντων δὲ καὶ τῶν γονέων τὸν μισθὸν τοῦ καθηγητοῦ. Τὸ ὑπουργεῖον τῆς δημοσ. ἐκπαιδεύσεως εἰδοποιηθὲν ἐνέκρινε τὴν σύστασιν καὶ τὴν κατ' ὀλίγον ἀνάπτυξιν τοῦ περὶ ὁ λόγος νέου γυμνασίου.

Αἱ κατὰ τὰς διακοπὰς τοῦ παρελθόντος ἔτους ἐξετάσεις ἀπέδειξαν καρπούς· νέοι μαθηταὶ ἀπολυθέντες ἐκ τοῦ ἑλληνικοῦ σχολείου προσῆλθον διὰ τὴν πρώτην τάξιν τοῦ γυμνασίου, οἱ δὲ ἐξετασθέντες ἀπήντων τὸν σχηματισμὸν καὶ δευτέρας τάξεως·

ἐντεῦθεν ἡ ἀνάγκη τῆς προλήψεως καὶ ἑτέρου τακτικοῦ καθηγητοῦ ἀπὸ τοῦ Σεπτεμβρίου τοῦ παρελθόντος ἔτους, ἐκτὸς τῶν ἐκτάκτως παρεχόντων τὴν συνδρομὴν των διδασκάλων τοῦ ἑλληνικοῦ σχολείου.

Ἡ δαπάνη ἠξησεν· οἱ δυνάμενοι νὰ συνεισφέρωσι γενναῖα δίδακτρα γονεῖς ἦσαν ὀλίγοι, οἱ πλειότεροι ἐνδεέστεροι ὄντες, δυσκνεσχέτουν καὶ ἐντεῦθεν ἡ δικαία πρόνοια τοῦ ἐπὶ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν καὶ τῆς δημοσίας Ἐκπαιδεύσεως ὑπουργείου νὰ συνεισφέρῃ καὶ τὸ δημόσιον χιλίας πεντακοσίας δραχμὰς διὰ τὸ ἔτος 1872, τετρακισχιλίας δὲ διὰ τὸ 1873.

Ὅσον οἱ καρποὶ τῶν παραδόσεων ἠύξανον, κατὰ τοσοῦτον καὶ ἡ λύπη καὶ τὰ παράπονα τῶν πόλεων διὰ τὸν ἀποκλεισμὸν τῶν τέκνων των, μὴ δυναμένων νὰ πληρώνωσι τὰ γενναῖα δίδακτρα ἐκορυφοῦντο καὶ ἡ ἐπιθυμία πολλῶν γονέων ἐκ τῶν γειτονικῶν ἐπαρχιῶν ἐξεδηλώθη πολυτρόπως.

Συμπληρωθέντος ἤδη καὶ τοῦ δευτέρου ἔτους, ἀναγκαίως ἐπέρχεται ἡ σχηματισμὸς καὶ τρίτης τάξεως τοῦ γυμνασίου διὰ τὴν ὁποίαν μετὰ τῶν δύω προηγουμένων, δὲν ἀρκοῦσι πλέον τρεῖς καθηγηταί, δεόντως δὲ οὔτε τέσσαρες. Ἄλλη δύναμις λοιπὸν ἄλλα μέσα χρειάζονται διὰ τὸν τέλειον καταρτισμὸν τοῦ περὶ οὗ ὁ λόγος γυμνασίου, ἀφοῦ ἀκάθεκτος ἀνάγκη ὑπηγόρευσε τὴν πρώτην σύστασίν του, ἐπ' αἰσίαν δὲ ἤρξατο καὶ προκόπτει εἰς τὴν ἀνάπτυξίν του. Ἄδικον μέγα ἤθελεν εἶσθαι νὰ ὀπισθοδρομήσῃ τὸ κοινωφελέστατον τοῦτο ἔργον, διότι αἱ ἀπὸ τοῦδε δαπάναι ὑπερβαίνουσι τὰς δυνάμεις τῶν ὀλίγων γονέων, ὅπως ἄδικον ἤθελεν εἶσθαι μέχρι σκανδάλου καὶ ἂν εἶχον τὰ μέσα οἱ ὀλίγοι γονεῖς, νὰ περιορίζεται εἰς τοὺς υἱοὺς μόνον τούτων ἡ ἐκ τῶν μαθημάτων τοῦ γυμνασίου διαμόρφωσις καὶ ἀνάπτυξις, ν' ἀποκλείωνται δὲ πάντες οἱ λοιποί.

Πρὸς θεραπείαν πάντων τούτων ὑποβάλλεται εἰς τὴν ἐπιψήφισιν τῆς Βουλῆς σχέδιον νόμου.

Οἱ δῆμοι τῆς ἐπαρχίας Ἠλείας ὑποβάλλοντες εἰς ἐκουσίαν ἔκτακτον φορολογίαν πρὸ πολλῶν ἐτῶν ὅλα τὰ διὰ θαλάσσης ἐξαγόμενα προϊόντα αὐτῶν πρὸς κατασκευὴν τῶν λιμένων Κατακώλου καὶ Κυλλήνης, ἔχουσι πενιχροτάτους προϋπολογισμοὺς καὶ δὲν δύνανται νὰ συνεισφέρωσιν ἀπ' εὐθείας εἰς τὸν τέλειον καταρτισμὸν καὶ τὴν συντήρησιν γυμνασίου. Ἐπειδὴ ὅμως εἰς τὰ ταμεῖα τῶν λιμένων τούτων συγκεντροῦνται κεφάλαια διὰ τῆς ῥηθείσης γενικῆς ἐκτάκτου φορολογίας, αὐτὰ τὰ ταμεῖα εἶναι δίκαιον νὰ συνεισφέρωσι κατ' ἀναλογίαν ἄνευ βλάβης τοῦ κυ-

ρίου σκοποῦ αὐτῶν· τοῦτο ἐκφράζει ἡ § α. τοῦ ἄρθρου 1 τοῦ νομοσχεδίου.

Ἡ ἀκάθεκτος ἐπιθυμία καὶ τάσις τοῦ ἔθνους πρὸς τὴν μάθησιν συσσωρεύει εἰς τὰς Ἀθήνας καὶ τὰς πρωτευούσας τῶν νομῶν τοὺς νέους· διὰ τοῦτο ἐντεῦθεν ἀτοπίας πρὸ ἐτῶν ἐθεωρήθη λίαν δικαιολογημένη καὶ ἡ ἀπὸ τοῦ Δημοσίου ταμείου ἐν μέρει συνδρομὴ τῆς Κυβερνήσεως πρὸς σύστασιν καὶ συντήρησιν ἐπαρχιακῶν γυμνασίων· τοιαύτην συνδρομὴν ἐννοεῖ καὶ ἡ § β. τοῦ ἄρθρου 1 τοῦ νομοσχεδίου.

Ἡ διάταξις τῆς § γ. τοῦ αὐτοῦ ἄρθρου ὑποδεικνύει πρὸς τὰς εὐγενεῖς ψυχὰς τῶν καλῶν πατριωτῶν ὅ,τι πλεῖστοι ἄλλοι καθ' ἑκάστην ὑπὲρ τοῦ φωτισμοῦ τῆς ἰδιαιτέρας πατρίδος των κάμνουν, διαιωνίζοντες οὕτω τὸ μνημόσυνον ἑαυτῶν διὰ τῆς ἱερωτέρας τῶν εὐεργεσιῶν πρὸς τοὺς γείτονας αὐτῆς καὶ πατριώτας.

Τὸ περὶ οὗ ὁ λόγος γυμνάσιον, ὡς τὸ νεώτερον τῶν ὑπαρχόντων γυμνασίων, ἐκρίθη εὔλογον νὰ διοργανισθῇ ἐπὶ τὸ τελειότερον, ἐρευνιζόμενον κατ' ὀλίγον καὶ μὲ ἅπαντα τὰ βοηθητικὰ μέσα.

Καὶ ἀπὸ τὸν περὶ σχολείων καὶ γυμνασίων νόμων καὶ ἀπὸ τὸν περὶ ἐπιστημονικῶν συλλογῶν καὶ ἀρχαιοτήτων καὶ ἀπὸ σποραδικὰς ἄλλας διατάξεις ἡ σύστασις βιβλιοθηκῶν καὶ μουσείων ἐπαρχιακῶν εἶναι σαφῶς καὶ σκοπίμως διατεταγμένη· τί ὠφελιμώτερον ἢ ἁρμοδιώτερον ὅτι ἀμφότερα ταῦτα, εἰς ἓν συγκεντρούμενα νὰ προσαρτηθῶσιν εἰς τὸ γυμνάσιον; τί δὲ πάλιν δικαιότερον παρὰ τὴν συνδρομὴν τῶν εὐπορούντων μαθητῶν, διὰ τῆς καταβολῆς μετρίων διδάκτρων, πρὸς τὴν τέλεσιν τοῦ καὶ δι' αὐτοὺς προσθέτου μεγίστου βοηθήματος ἐκ βιβλιοθήκης καὶ μουσείου πεπλουτισμένων; εἰς ταῦτα καὶ εἰς τὴν διάκρισιν τῶν πτωχῶν μέν, ἀλλ' ἐπιμελῶν μαθητῶν, ἀφορῶσιν αἱ διατάξεις τοῦ ἄρθρου 2.

Μεγίστη ὁμολογεῖται ἡ ἔλλειψις ἀπὸ τὰ ἑλληνικὰ σχολεῖα καὶ γυμνάσια τῆς διδασκαλίας πρακτικῶν γνώσεων τῆς γεωργικῆς ἐν γένει, καὶ ἰδίως τῆς δενδροκομίας, τῆς κηπουρικῆς κλπ. Ἄφευκτος πρὸς ταῦτα εἶναι εἰς κῆπος καὶ τοιοῦτου τὸν σχηματισμὸν ὀφορᾷ τὸ ἄρθρον 3.

Ἀρωῦ διὰ τῶν ἄρθρων 1, 2 καὶ 3 τοῦ νομοσχεδίου ἐτέθησαν αἱ βάσεις τοῦ τελείου κατερτισμοῦ καὶ τῆς συντηρήσεως τοῦ γυμνασίου καὶ τῶν ἑαυτοῦ παραρτημάτων, τὰ ἑπόμενα ἄρθρα 4, 5, 6 καὶ 7 εἶναι κανονιστικά, δεικνύοντος τοῦ ἄρθρου 5 ἰδίως καὶ ποῖα πρόσθετα μαθήματα θέλουσι παραδίδεσθαι εἰς τὸ γυμνάσιον τοῦτο, ἐκτὸς τῶν διὰ τὰ δημόσια γυμνάσια κανονισμένων.

Μετὰ βαθείας πεποιθήσεως ὅτι τὸ προτεινόμενον νομοσχέδιον θέλει γείνει παραδεκτὸν ὑπὸ τῆς Βουλῆς, ὑποσημειούμεθα

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 18 Ἰουνίου 1873.

Οἱ Βουλευταὶ Ἠλείας:

Α. Λύγερινός, Σ. Χ. Στεφανόπουλος, Α. Πετραλιᾶς, Χ. Στεριόπουλος, Θ. Δαραλέξης.

ΠΡΟΤΑΣΙΣ ΝΟΜΟΥ.

Ἄρθρον 1. Πρὸς τέλειον καταρτισμὸν καὶ συντήρησιν τοῦ ἐν τῇ πόλει Πύργῳ τῆς ἐπαρχίας Ἠλείας ἱδρυομένου ἐπαρχιακοῦ γυμνασίου προσδιορίζονται πόροι·

α'. Χορηγία ἐτησία ὑπὸ τῶν λιμενικῶν ταμείων Κατακώλου καὶ Κυλλήνης, τοῦ μὲν πρώτου ἐκ δραχμῶν δωδεκακισχιλίων, τοῦ δὲ τῆς Κυλλήνης ἐκ δραχ. τετρακισχιλίων.

β'. Ἀνάλογος ἐτησία χορηγία ὑπὸ τῆς κυβερνήσεως.

γ'. Προαιρετικαὶ προσφοραὶ καὶ κληροδοτήματα συνδρομητῶν καὶ εὐεργετῶν τοῦ γυμνασίου.

Κατὰ τὸ τρέχον ἔτος 1873 ἡ χορηγία τῶν λιμενικῶν ταμείων περιορίζεται εἰς τὸ ἀνάλογον τῶν πέντε μηνῶν ἀπὸ Λυγούστου μέχρι Δεκεμβρίου.

Ἄρθρον 2. Πρὸς σύστασιν καὶ πλουτισμὸν βιβλιοθήκης παρὰ τῷ γυμνασίῳ καὶ μουσείου τεχνολογικῆς, ζωολογικῆς, ὀρυκτολογικῆς καὶ ἄλλων ἐπιστημονικῶν συλλογῶν, ὀργάνων καὶ ἐργαλείων μαθηματικῶν, φυσικῆς καὶ χημείας, ἰχνογραφικῶν καὶ γεωγραφικῶν πινάκων καὶ σφαιρῶν· πρὸς σύστασιν καὶ συντήρησιν κανονικοῦ γυμναστηρίου καὶ πρὸς ἀποκατάστασιν καὶ συντήρησιν κήπου καταλλήλου, οἱ μαθηταὶ τοῦ γυμνασίου προπληρόνουσι μηνιαῖα δίδακτρα, οἱ τῆς πρώτης καὶ δευτέρας τάξεως δραχμὰς τέσσαρας, οἱ τῆς τρίτης τάξεως δραχμὰς ἓξ καὶ οἱ τῆς τετάρτης δραχμὰς ὀκτώ.

Μόνοι οἱ ἀποδεδειγμένως πτωχοί, ἀλλὰ καὶ ἀποδεδειγμένως συγχρόνως ἐπιμελεῖς καὶ ἀριστεύοντες μαθηταὶ ἀπαλλάσσονται τῆς πληρωμῆς διδάκτρων.

Εἰς τοὺς ἀριστεύσαντας κατὰ τὰς ἐτησίας καὶ ἀπολυτηρίους ἐξετάσεις μαθητὰς ἀπονέμονται βραβεῖα τιμῆς, συνιστάμενα εἰς βιβλία, εἰς πίνακας καὶ εἰς χάρτας, ἢ εἰς συλλογὴν γεωμετρικῶν καὶ ἄλλων ἐργαλείων.

Ἄρθρον 3. Ὁ δῆμος Λετρίνων ὀφείλει νὰ χορηγήσῃ κατάλληλον κατάστημα διά τε τὸ γυμνάσιον, διὰ τὴν βιβλιοθήκην μετὰ τοῦ μουσείου καὶ διὰ τὸ γυμναστήριον.

Ἡ κυβέρνησις παραχωρήσει ἐκ τῶν περὶ τὴν πόλιν Πύργου πλησιεστέρων ἐθνικῶν γαιῶν πεντήκοντα στρέμματα διὰ τὸν σχηματισμὸν κήπου τοῦ γυμνασίου.

Ἄρθρον 4. Οἱ κατὰ τὰ ἄρθρα 1 καὶ 2 πόροι καὶ περιουσία τοῦ γυμνασίου διαχειρίζονται ὑπὸ τῆς ἐφορείας αὐτοῦ, πληρωνομένου ὑπ' αὐτῆς τοῦ μισθοῦ καὶ τῆς ἐπιχορηγήσεως τοῦ γυμνασιάρχου, τῶν καθηγητῶν καὶ τοῦ ἄλλου ἀναγκαίου προσωπικοῦ ἀπὸ τὰ κατὰ τὸ ἄρθρον 1 εἰσοδήματα· τὸ δὲ ἐκ τῶν διδάκτρων εἰσόδημα δαπανᾶται διὰ τὰ κατὰ τὸ ἄρθρον 2 ἀντικείμενα.

Τὰ μετὰ τὰς ἐτησίας δαπάνας πλεονάζοντα τυχὸν κεφάλαια τῆς μιᾶς ἢ τῆς ἄλλης κατηγορίας μένουσι παρακατατιθεμένα εἰς τὴν Ἐθνικὴν Τράπεζαν, δαπανηθησόμενα καὶ ταῦτα βραδύτερον πρὸς τοὺς ῥηθέντας σκοπούς.

Ἄρθρον 5. Τὸ γυμνάσιον Πύργου ἐξομοιοῦται μὲ τὰ λοιπὰ γυμνάσια τοῦ κράτους καὶ ὑπάγεται εἰς τὴν ἀνωτέραν ἐπίβλεψιν τοῦ ἐπὶ τῶν ἐκκλησιαστικῶν καὶ τῆς δημοσίας ἐκπαιδεύσεως ὑπουργείου.

Εἰς τὸ γυμνάσιον τοῦτο θέλουν παραδίδεσθαι ἐκτὸς τῶν κανονισμένων διὰ τὰ δημόσια γυμνάσια μαθημάτων καὶ πρόσθετα ἄλλα μαθήματα πρακτικῶν γνώσεων γεωργίας, ἐμπορικῶν, γεωμετρίας καὶ τεχνῶν, ὡς καὶ μαθήματα ξένων γλωσσῶν καὶ ναυτικά.

Ἄρθρον 6. Ὁ γυμνασιάρχης καὶ οἱ καθηγηταὶ προτείνονται ὑπὸ τῆς ἐφορείας τοῦ γυμνασίου ἐκ τῶν ὑπὸ τοῦ ὑπουργείου τῶν ἐκκλησιαστικῶν καὶ τῆς δημοσίας ἐκπαιδεύσεως ἀνεγνωρισμένων, καὶ λαμβάνουσι παρ' αὐτοῦ τακτικὸν διορισμόν.

Οἱ τοιοῦτοι λαμβάνουσι τὸν καὶ διὰ τοὺς γυμνασιάρχας καὶ καθηγητὰς τῶν δημοσίων γυμνασίων κανονισμένον μισθόν· λαμβάνουσι δὲ καὶ ἐπιχορήγησιν, ἐὰν καὶ ὁποίαν συμφωνήσωσι μετὰ τῆς ἐφορείας.

Ὁ γυμνασιάρχης καὶ οἱ καθηγηταὶ μετέχουσι τῶν ὑποχρεώσεων καὶ δικαιωμάτων τῶν ὑπὸ τοῦ νόμου περὶ συντάξεως τῶν πολιτικῶν ὑπαλλήλων κανονισμένων.

Ἄρθρον 7. Διὰ Β. Διατάγματος θέλουσι κανονισθῆ τὰ τῆς ἐκτελέσεως τοῦ παρόντος νόμου καὶ ἰδίως τὰ τῆς διαχειρίσεως καὶ λογοδοσίας.

Οἱ βουλευταὶ Ἠλείας

Ἀνδρ. Λύγερινός, Σ. Στερανόπουλος,
Α. Πετραλιᾶς, Χ. Στεριόπουλος,
Θ. Δαραλέξης.»

Ἀνεγνώσθη δὲ καὶ ἀναφορὰ ὁπλαρχηγῶν καὶ πληρεξουσίων τῆς Κρήτης παραπεμφθεῖσα μετὰ συστάσεως εἰς τὴν Κυβέρνησιν.

Ἀκολούθως ὁ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης ὑπουργὸς ἔδωκε τὰς δεούσας πληροφορίας περὶ τοῦ εἰρηνοδίκου τῆς ἐπαρχίας Ὄρους Τσακίρη εἰπὼν ὅτι δὲν ἔχονται ἀληθείας ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ τὰ περὶ αὐτοῦ διαδοθέντα, οὐχ ἧττον ὅμως προσέθηκεν, ὅτι προέβη εἰς τὴν ἀπομάκρυνσίν του. Κατόπιν ἀνήγγειλεν ὅτι ἡ ἀνάκρισις ἐπὶ τῶν ἐν Κερκύρᾳ δικαστικῶν πραγμάτων ἐπεραιώθη, ἀπεκαλύφθησαν δὲ πειθαρχικὰ παραπτώματα ἐπιβαρύνοντα τοὺς κατωτέρω δικαστικοὺς ὑπαλλήλους. Τὴν ὑπόθεσιν παρέπεμψεν εἰς τὸν Ἄρειον Πάγον καὶ θέλει ὑποβάλλει εἰς τὴν Βουλὴν τὴν ἐκδοθησομένην ἀπόφασιν μετὰ τῆς σχετικῆς δικογραφίας.

Ἡ Βουλὴ ἐπομένως τῇ προτάσει τινὸς ἀπεφάνθη περὶ τῆς ἐγγραφῆς ἐν τῇ ἡμερησίᾳ διατάξει τοῦ νομοσχεδίου τῆς συμβάσεως περὶ τῆς Τραπέζης τῆς Κτηματικῆς Πίστεως.

Ἤρξατο ἀκολούθως ἡ ἐπὶ τοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ Κράτους τοῦ ἔτους 1873 συζήτησις.

Μετὰ μακρὰν δὲ ἀγόρευσιν βουλευτοῦ τινος ἐκ Τριφυλίας καθ' ἣν ἀνέλυσας τὸν προϋπολογισμὸν τοῦ 1871 ἀπεράνθη ὅτε δι' αὐτοῦ ἐπετεύχθη οὐ μόνον τὸ ἰσοζύγιον, ἀλλὰ καὶ πλεόνασμα, καὶ ἐπομένως ἀνακριβὴς ὑπῆρξεν ἡ περὶ αὐτοῦ γνώμη τοῦ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν ὑπουργοῦ, ἐξέθηκε δὲ καὶ τὰς περὶ τοῦ ἐπικρατοῦντος φορολογικοῦ συστήματος κρίσεις του, ὅπερ δέον νὰ τροποποιηθῇ πρὸς ἀνακούφισιν τῆς γεωργικῆς τάξεως ἀναπτύξας τὰς βάσεις συστήματος, ὅπερ ἄλλοτε εἶχε προτείνει, ἐζήτησε τὴν ἀναβολὴν τῆς συζητήσεως διὰ τὸ προκεχωρηκὸς τῆς ὥρας, τοῦθ' ὅπερ ἡ Βουλὴ παρεδέχθη.

Μεθ' ὃ ὁ Πρόεδρος ἔλυσε τὴν συνεδρίασιν περὶ ὥραν 12 τῆς μεσημβρίας.

Ὁ Πρόεδρος
ΙΩ. Ν. ΔΕΛΗΓΙΑΝΝΗΣ.

Οἱ Γραμματεῖς
Φίλ. Βάρβογλης.

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ ΜΗ'.

Τῆς 20 *Ἰουνίου* 1873.

Ἀπαρτίας γενομένης περὶ ὥραν 9π. μ. ἀνεγνώσθησαν τὰ πρακτικὰ τῆς προτεραίας καὶ ἐνεκρίθησαν.

Εἰσήχθησαν εἶτα ὑπὸ τοῦ προέδρου τοῦ ὑπουργικοῦ Συμβουλίου

1) Νομοσχέδιον περὶ ἐγκρίσεως συμβάσεως περὶ συστάσεως Ἀνωνύμου Ἑταιρίας ὑπὸ τὴν ἐπωνυμίαν «Ἑλληνικὴ Γεωργικὴ Ἑταιρία.»

2) Νομοσχέδιον περὶ ἐγκρίσεως συμβάσεως πρὸς ἐπέκτασιν τῆς τηλεγραφικῆς συγκοινωνίας δι' ὑποβρυχίων γραμμῶν.

3) Νομοσχέδιον περὶ διαθέσεως τῶν ἐκβολάδων τοῦ Λαυρίου.

Τὰς συμβάσεις ταύτας εἰσάγων ὁ πρωθυπουργὸς ἀνέπτυξε διὰ μακρῶν τὰ ἀποτελέσματα, ἅτινα θέλουσιν ἐπέλθει διὰ τῆς ἐν Ἑλλάδι συστάσεως Γεωργικῆς Ἑταιρίας, ἧς μία ἐκ τῶν βάσεων ἐστὶν, ὁ συνδυασμὸς τῆς θεωρητικῆς καὶ πρακτικῆς διδασκαλίας μετ' εὐρείας καλλιεργείας τῆς γῆς, ἰδίως δὲ ἀφηγήθη τὴν ἱστορίαν τῶν περὶ παραχωρήσεως τῶν ἐκβολάδων διαπραγματεύσεων, αἵτινες ἀπέληξαν εἰς τὴν ὑποβαλλομένην σύμβασιν. Περαίνων ἐξέφρασε τὴν ἐλπίδα, ὅτι ἐντὸς τῆς ἐλευσομένης ἑβδομάδος θέλει εἰσαγάγει ἑτέρας συμβάσεις περὶ κατασκευῆς ἑπτὰ σιδηροδρόμων ἐν Πελοποννήσῳ καὶ ἄλλα τινὰ σπουδαῖα νομοσχέδια. Ἡ δὲ Βουλὴ παρέπεμψεν αὐτὰς εἰς τύπωσιν, ὧν θέλει προταχθῇ ὡς εἰσαγωγὴ ἡ περὶ αὐτῶν τοῦ πρωθυπουργοῦ ἀγόρευσις.

Ἥ τε εἰσαγωγικὴ αὕτη ἀγόρευσις καὶ τὰ νομοσχέδια ἔχουσιν, ὡς ἕπονται.

«*Κύριοι βουλευταί.*

Λαμβάνω τὴν τιμὴν νὰ ὑποβάλλω νομοσχέδιον περὶ ἐγκρίσεως συμβάσεως πρὸς μόρφωσιν γεωργικῆς ἑταιρίας, τῆς ὁποίας σκοπὸς εἶναι ἡ σύστασις πρακτικῶν ἀγροκηπίων καθ' ὅλους τοὺς νομοὺς τοῦ κράτους καὶ δύω θεωρητικῶν σχολῶν, ἔτι δὲ ἡ ἀποστολὴ εἰς τὴν Εὐρώπην πρὸς τελειοτέραν ἐκπαίδευσιν καὶ πρᾶξιν τῶν ἐν ταῖς θεωρητικαῖς σχολαῖς ἀριστευόντων καὶ ὁ συνδυασμὸς πάντων τούτων μετὰ εὐρείας γεωργικῆς καλλιεργείας.

Τὰ τῆς γεωργίας παρ' ἡμῖν δὲν ἔχουσιν ὁμολογουμένως ὅσον ἦτο ἡμῖν δυνατὸν καλῶς, λαμβανομένων ὑπ' ὄψιν τῶν μεγάλων προόδων, τὰς ὁποίας ἡ γεωργία ἀπὸ πολλοῦ χρόνου καὶ ἰδίως

ἐπ' ἐσχάτων ἐποιήσατο βοηθουμένη ὑπὸ τῆς ἐπιστήμης καὶ τῆς πεφωτισμένης πείρας. Τὰς περὶ τούτου ἀποδείξεις γνωρίζετε πάντες πολὺ κάλλιον ἐμοῦ· μία δὲ καὶ μόνη ἀπόδειξις ἀρκεῖ νὰ πείσῃ τὸν ἀγνοοῦντα ὅτι τῷ ὄντι ἡ γεωργία εἶναι ἐν Ἑλλάδι στάσιμος σχετικῶς πρὸς τὸν βαθμὸν τῆς προόδου, εἰς τὸν ὁποῖον ἠδύνατο νὰ διατελῇ. Χώρα λίαν ἐνδεῶς ἐνασχολουμένη περὶ τὴν βιομηχανίαν καὶ ἔχουσα ἔδαφος ἐπιτηδειότατον πρὸς γεωργίαν, εἶναι βεβαίως θαυμαστὸν πῶς δὲν δύναται νὰ ζήσῃ ἐκ τῆς ἰδίας αὐτῆς παραγωγῆς, ἀλλ' ἀναγκάζεται νὰ εἰσάγῃ ἐκ τῆς ἀλλοδαπῆς τόσῳ μέγα ποσὸν σιτηρῶν, ὥστε ἐξάγει ὅλον τὸ ἀργύριον καὶ ἔτι πλέον, ὅπερ εἰσπράττει ἐκ τοῦ πλουσιωτέρου προϊόντος αὐτῆς, τῆς σταφίδος. Αἰτία εἶναι μεταξὺ ἄλλων ἡ ἔλλειψις κεφαλαίων προσιτῶν τῇ γεωργίᾳ, καὶ ἀφ' ἑτέρου ὅτι ἡ γεωργία στερεῖται τῆς πολυτίμου βοηθείας τῆς ἐπιστήμης καὶ τῆς πεφωτισμένης πείρας, ἔτι δὲ τῶν τελειοτέρων γεωργικῶν ἐργαλείων καὶ μηχανῶν, δι' ὧν, ὡς γνωρίζετε, αἱ ἀνθρώπιναι δυνάμεις πολλαπλασιάζονται καὶ ἡ φυσικὴ τῆς γῆς γονιμότης αὐξάνει.

Τὰ κεφάλαια εἶναι σπουδαιότατος σύμμαχος καὶ βοηθὸς τῆς γεωργίας, καθὼς εἶναι ἐν γένει τοῦ ἐθνικοῦ πλούτου· διότι ἀρκεῖ νὰ ἐνθυμηθῶμεν ὅτι ἡ τιμὴ τῶν προϊόντων ἐξαρτᾶται κατὰ μέγα μέρος ἀπὸ τὰς δαπάνας τῆς παραγωγῆς των διὰ νὰ ἐννοήσωμεν ὁποίαν ἰσχυρὰν δύναμιν ἐξασκεῖ ἐπὶ τῆς τιμῆς τῶν προϊόντων καὶ ἐπὶ τοῦ ποσοῦ τῆς παραγωγῆς, ἡ ἀφθονία ἢ ἡ ἔλλειψις τῶν χρηματικῶν κεφαλαίων. Ὅταν τὰ χρηματικὰ κεφάλαια εἶναι ἀρκετὰ καὶ εἶναι συγχρόνως προσιτὰ καὶ εἰς τιμὴν συμφέρουσαν, αἱ δαπάναι τῆς παραγωγῆς ἐλαττοῦνται, ἡ τιμὴ ἑπομένως τῶν προϊόντων συνελαττοῦται καὶ αὐτὴ, αὐξάνει δὲ τὸ ποσὸν τῆς παραγωγῆς, καὶ δύναται ὁ λαὸς ἐκεῖνος ἀφ' ἑνὸς μὲν τὰ ἀναγκαιοῦντα πρὸς ἱκανοποίησιν τῶν ἰδίων αὐτοῦ ἀναγκῶν ἐν εὐτελεῖ τιμῇ ν' ἀπολαμβάνῃ, ἀφ' ἑτέρου δὲ νὰ συναγωνίζεται πρὸς τὴν ἐξωτερικὴν παραγωγήν. Καὶ διὰ τοῦτον τὸν λόγον ὑπάρχει αὐτὴ ἡ μεγάλη σημασία εἰς τὴν παρατήρησιν καὶ τὴν σύγκρισιν, ἥτις γίνεται μεταξὺ εἰσαγωγῆς καὶ ἐξαγωγῆς ἐν τῇ ἐμπορίᾳ τῶν διαφόρων κρατῶν. Διότι, ἐὰν ὑποθέσητε πάντα ταῦτα ὑπάρχοντα ἐν τινι χώρᾳ, ἡ χώρα ἐκείνη θέλει ἐξάγει εἰς τὸ ἐξωτερικὸν μετὰ τῆς βεβαιότητος τοῦ ἐπικερδοῦς συναγωνισμοῦ τὰ περισσεύοντα τῆς χώρας προϊόντα καὶ θέλει ἀναπληροῖ τὸ ἀργύριον, ὅπερ ἐκ τῆς χώρας ἐξάγεται διὰ τὰ προϊόντα ἐκεῖνα, ὧν ἡ χώρα στερεῖται καὶ ἅτινα ἔξωθεν εἰσά-

γει. Ἂν δὲ ὑποθέσητε τὰ ἐναντία, θέλετε ἔχει τὰ ἐναντία ἀποτελέσματα, ὧν τὸ τελικὸν εἶναι ἡ πτωχεία, πτωχεία καὶ τῆς κοινωνίας, πτωχεία καὶ τοῦ κράτους.

Τὸ ἐφ' ἡμῖν, κύριοι, πρισεπαθήσαμεν ὅσον ἠδυνήθημεν, ἀγνοοῦμεν δὲ ἂν εὐχαριστήσαμεν τοὺς πάντας, προσεπαθήσαμεν νὰ ἱκανοποιήσωμεν τὰς δύω ταύτας ἀνάγκας, δηλονότι νὰ προσελκύσωμεν κεφάλαια καὶ καταστήσωμεν αὐτὰ πρυσιτὰ τῇ γεωργίᾳ καὶ τῇ παραγωγῇ καθὼς ἐπίσης τῇ ἐμπορίᾳ καὶ τὴ βιομηχανίᾳ, καὶ νὰ φροντίσωμεν καὶ περὶ τῆς ἑτέρας ἀνάγκης, δηλονότι τῆς γεωργίας, διὰ τῆς εἰσαγωγῆς ἀληθῶς καὶ πράγματι τῶν νεωτέρων προόδων, τὰς ὁποίας ἡ τέχνη αὕτη ἐποιήσατο εἰς τὸν περωτισμένον καὶ εὐημεροῦντα κόσμον. Ἂς μοὶ συγχωρηθῇ δὲ νὰ παρατηρήσω, ὅτι εἶναι ἐσφαλμένη ἡ θεωρία τινὸς τῶν χθὲς ἀγορευσάντων, ὅστις εἶπεν ὅτι ἐκ τῶν Τραπεζῶν μόνη ἡ Κτηματικὴ εἶναι κεκλημένη νὰ συντρέξῃ εἰς τὴν γεωργίαν· διότι τὸ ἀληθὲς εἶναι ὅτι καὶ ἡ Κτηματικὴ Τράπεζα ὑποστηρίζει τὴν βιομηχανίαν καὶ τὴν ἐμπορίαν, καὶ οἱ λεγόμεναι Προαιρετικαὶ Τράπεζαι δὲν εἶναι ἀποκλειστικῶς προωρισμέναι μόναι εἰς τὴν ὑποστήριξιν τῆς ἐμπορίας καὶ τῆς βιομηχανίας, ἀλλὰ καὶ αὐτῆς ἀκόμη τῆς γεωργίας. Ἄλλως τε, οἱ περὶ τῶν τραπεζῶν, τῶν ὁποίων τὰς συμβάσεις ὑποβάλλομεν εἰς τὴν Βουλήν, ὅροι καὶ συμφωνίαι εἶναι τοιαῦται καὶ ἡ πλοκή, ὥστε ὅλαι ὁμοῦ ὑπάρχουσαι συντελοῦσι καὶ διὰ τῶν ἐργασιῶν αὐτῶν καὶ διὰ τοῦ συναγωνισμοῦ κατὰ τὸ μᾶλλον καὶ ἧττον εἰς τὸ νὰ ὑποστηρίξωσι καὶ τὰς μὲν ἀνάγκας καὶ τὰς δέ.

Ὑπὲρ τῆς γεωργίας, κύριοι, ὀφείλομεν νὰ ὁμολογήσωμεν ὅτι ἡ Ἑλληνικὴ Κυβέρνησις ἐρρόντισεν ἀπὸ τῆς συστάσεως τοῦ Βασιλείου, διότι ἅμα τούτου συστηθέντος, τῷόντι ἐλήφθη φροντὶς περὶ τοῦ πράγματος· ἀλλὰ διὰ πολλὰς αἰτίας ἡ φιλότιμος αὕτη τάσις καὶ ἐπιθυμία ἀπέτυχε, καὶ ἀπέτυχε, τὸ μὲν διότι οὐδένα παρήγαγε καρπόν, τὸ δὲ διότι ἐδαπανήθησαν μέχρι τοῦδε 1,600,000 δραχμῶν, ὡς ἐξάγεται ἐκ τῶν σημειουμένων μόνον κονδυλίων ὅσα εὕρομεν, διότι προκειμένου περὶ τῶν παλαιοτέρων ἐποχῶν, οἱ ἀριθμοὶ δὲν εἶναι πλήρεις. Μοὶ φαίνεται δὲ ὅτι ἡ κυριωτέρα αἰτία τῆς ἀποτυχίας εἶναι τὸ ἀδύνατον τῆς ἐκπαιδεύσεως ἑνὸς ὁλοκλήρου λαοῦ εἰς ἐπιστημονικὴν γεωργίαν διὰ τῆς συστάσεως μιᾶς μόνης δημοσίας πρὸς τοῦτο Σχολῆς, καὶ ταύτης λίαν περιωρισμένης, ὡς ὑπῆρξεν ἐκείνη τῆς Τίρινθος. Ἡ τάξις τῶν γεωργῶν ὡς πρὸς τὸ ἔργον αὐτῆς, ὡς γνωρίζετε πάντες, κατέχεται ὑπὸ ἰσχυρῶν προλήψεων, εἰς τὰς ὁποίας εἶναι

ὀρθόδρα προσκεκολλημένη, καὶ περιπλέον, ζῶσα ἐξ αὐτῆς καὶ μόνης τῆς βιομηχανίας, φυσικῷ τῷ λόγῳ ἀποστρέφεται τοὺς νεωτερισμούς, τῶν ὁποίων ἴσως ἤκουσε μόνον καὶ ἀτελῶς καὶ ἀμεθόδως τὰς εὐτυχίας, χωρὶς οὔτε νὰ γνωρίσῃ τὴν μέθοδον ἐπακριβῶς, οὔτε ἐνώπιόν της νὰ ἴδῃ τὰ παραγόμενα ἀποτελέσματα. Ἕνεκα τούτου καὶ μετὰ τεσσαρακοστετίαν ὁ γεωργικὸς πληθυσμὸς τῆς Ἑλλάδος ἐξακολουθεῖ νὰ ᾖναι ἐν τῇ αὐτῇ ἀμαθείᾳ ἐν ᾗ εὑρίσκετο καὶ πρὶν μὲ ὅλην τὴν δραστηριότητα, ἣν ἀνέπτυξε, τὴν θαυμασίαν καὶ καταπληκτικὴν, ἕνεκα τῆς ὁποίας μετέβαλε τὰ ἐρείπια τῆς πρὸ ὀλίγου χρόνου ἐλευθερωθείσης χώρας εἰς τόσον παραγωγικὰς γαίας καὶ κατεκάλυψε λίαν ἐκτεταμένας ἐκτάσεις διὰ φυτειῶν καὶ σπορῶν καὶ ἄλλων γεωργικῶν ἔργων. Τὰ δὲ μέσα, ἄτινα καὶ σήμερον ἀκόμη ἔχει πρὸς γεωργίαν μετὰ τεσσαρακονταετῆ ἐλεύθερον βίον εἶναι τὰ αὐτὰ, ἀτελῆ ὡς ὑπῆρχον πάντοτε. Καὶ εἰ μὲν ὁ ἄλλος κόσμος, ὁ περὶ ἡμᾶς, δὲν προώδευε τόσον καταπληκτικῶς ὅσον προώδευσεν, ἠδύνατό τις νὰ θεωρήσῃ τὸ δυστύχημα ἧττονος λόγου ἄξιον· ἀλλὰ μετὰ τὰς καταπληκτικὰς αὐτὰς προόδους καὶ συγχρόνως τὸν πολλαπλασιασμὸν τῆς συγκοινωνίας, τὸ ἀτύχημα εἶναι μέγα, διότι οὐδεὶς ἐπιτρέπεται συναγωνισμὸς, ἂν θελήσωμεν νὰ μείνωμεν εἰς τὴν αὐτὴν στασιμότητα. Καὶ παρατηρήσατε ἓν παράδειγμα λαμβάνοντες αὐτὸ ἐκ τῆς ναυτιλίας. Ἐνομίζαμεν μέχρι πρὸ μικροῦ ὅτι ἠδυνάμεθα νὰ συντηρήσωμεν τὴν δύναμιν τῆς ἡμετέρας ναυτιλίας διὰ μόνων τῶν ἱστίων καὶ εἴχομεν δίκαιον νὰ τὸ πιστεύωμεν, ὡς κατοικοῦντες ἐν τῇ Ἀνατολῇ, ὅτις παράγει ὁμολογουμένως τὰ μεγαλείτερα ποσὰ τῶν σιτηρῶν, καὶ ἧτις εἶναι ἡ πηγὴ ἐξ ἧς μέγα μέρος τῆς Εὐρώπης ἀντλεῖ τὸν ἄρτον· ἀλλ' αἴφνης οἱ πρόοδοι ἄλλων ἐθνῶν τὸ ὁποῖον ἀκατασχέτως βαδίζει ἐν τῇ ὁδῷ αὐτῶν, μᾶς ἁρπάσαν ἢ ἐπαισθητῶς ἠλάττωσεν αὐτὸν τὸν πόρον καὶ αὐτὴν τὴν δύναμιν, κατορθῶσαν ἀφ' ἑνὸς μὲν διὰ τῶν μέσων τῆς ταχείας συγκοινωνίας νὰ ἐκτελῇ διὰ τοῦ ἀτμοῦ τὸ ἔργον τῆς ἡμετέρας ναυτιλίας, ἀφ' ἑτέρου δὲ νὰ πολλαπλασιάσῃ διὰ τῶν μέσων, τὰ ὁποῖα γινώσκετε, τὴν παραγωγὴν ἐν τῇ ἰδίᾳ αὐτοῦ χώρᾳ τῇ Ἀμερικῇ. καὶ οὕτω νὰ διατρέφῃ ἐκεῖθεν μέγα μέρος τοῦ εὐρωπαϊκοῦ πληθυσμοῦ.

Πρὸς ὑποστήριξιν ὡς πρὸς τοῦτο τῆς ἡμετέρας γεωργίας ἐνομίσαμεν καὶ νομίζομεν ὅτι πρέπει ἡ διδασκαλία, ἡ πρακτικὴ πρὸ πάντων νὰ ἐξαπλωθῇ εἰς πᾶσαν γωνίαν τῆς ἐπικρατείας, νὰ πλασθῇ δὲ εὐρύ τι στάδιον ἁμίλλης καὶ συναγωνισμοῦ ὅστις, ὡς γνωρίζετε, εἶναι ὁ ἰσχυρότερος μοχλὸς τῆς ἀνθρωπίνης δρα-

στηριότητος, καὶ συγχρόνως νὰ προστρεφθῶσιν εἰς τοὺς ὀφθαλμοὺς τοῦ λαοῦ εἰς τρόπον ὥστε νὰ βλέπῃ αὐτὰς προχείρως τὰς προόδους, τὰς ὁποίας αἱ βελτιώσεις τῆς γεωργικῆς τέχνης παράγουν.

Δύω συστήματα πρὸς τοῦτο ὑπάρχουσι· τὸ μὲν ἂν ἡ Κυβέρνησις ἤθελεν ἀναδεχθῇ τὸ ἔργον τοῦτο, ὅπως τὸ ἔπραξε κατὰ τὸ παρελθὸν, τὸ δὲ ἂν ἤθελεν ἀνατεθῇ τὸ ἔργον εἰς τὴν ἰδιωτικὴν ἐνέργειαν. Εἶναι περιττὸν νὰ ἐξηγήσω εἰς τὴν Βουλὴν τοὺς λόγους, ἕνεκα τῶν ὁποίων τὸ δεύτερον σύστημα ἦτο προτιμότερον καὶ ἐπροτιμήθη. Τῳόντι κατορθώθη ὥστε τὸ ἀντικείμενον τοῦτο νὰ προσελκύσῃ τὴν προσοχὴν τῶν δυναμένων νὰ προσφέρωσι κεφάλαια καὶ τῶν ἐχόντων τὴν εὐχαρίστησιν νὰ καταγίνωσιν εἰς τὴν ἐργασίαν ταύτην. Ὅπως δὲ θέλετε παρατηρήσει ἐκ τῆς συμβάσεως, οἱ συνεταιρισθέντες δὲν εἶναι ἐκ τῶν ἀνθρώπων, οἱ ὁποῖοι ἤθελον ἐπιχειρήσει τὴν ἐπιχείρισιν ταύτην πρὸς κερδοσκοπίαν, ἐφ' ᾧ καὶ αἱ Τράπεζαι καὶ οἱ Τραπεζῖται, οἵτινες πρὸς τοῦτο συνεταιρίσθησαν, ἔλαβον λίαν περιωρισμένον ποσὸν συμμετοχῆς καὶ ἱκανὸν κεφάλαιον ἔμεινεν εἰς τὴν διάθεσιν τῶν φίλων τῆς γεωργίας.

Βάσις τῆς συμβάσεως ταύτης εἶναι· πρῶτον ὁ εὐρὺς συνεταιρισμὸς, δεύτερον ἀποχρῶσα ἐξασφάλισις τῶν κεφαλαίων, καὶ τρίτον συνδυασμὸς τῆς πρακτικῆς καὶ θεωρητικῆς διδασκαλίας μετὰ εὐρείας καλλιεργείας τῆς γῆς. Ἕνεκα τούτου ἡ Κυβέρνησις συνωμολόγησε πρὸς τὴν ἑταιρίαν παραχώρησιν ἱκανῆς ἐκτάσεως γῆς περὶ ἕκαστον ἀγροκήπιον, δηλαδὴ καθ' ἕνα ἕκαστον νομὸν, καὶ συνεφωνήθη ὅπως εἰς τοὺς νομοὺς, ὡς ἐν Ἑπτανήσῳ, εἰς οὓς δὲν ὑπάρχουσιν ἐθνικαὶ γαῖαι, ἡ ἑταιρία συστήσῃ, ἀγοράζουσα ἰδιωτικὰς, τὰ ἀγροκήπια ταῦτα, καὶ λαμβάνουσα εἰς ἄλλους νομοὺς τὴν ἔκτασιν, ἥτις ἔλειπεν εἰς τοὺς νομοὺς ἐκείνους. Ἡ εὐρεῖα καλλιέργεια θέλει φέρει τοῦτο τὸ ἀποτέλεσμα, ὅτι ὄχι μόνον θέλει παρουσιάσει, οὐχὶ ἐν σμικρῷ, ἀλλ' εὐρέως τὰ ἀποτελέσματα, τῆς ἐπιστημονικῆς καὶ πεπειραμένης γεωπονίας, ἀλλὰ συγχρόνως θέλει συντελέσει εἰς τὴν παραγωγὴν κερδῶν τῇ ἑταιρίᾳ, ὅπερ θέλει ἐλαττώσει τὴν ἐγγύησιν τοῦ δημοσίου καὶ συγχρόνως θέλει προσδίδει τῷ δημοσίῳ πρόσοδον ἐκ τῆς φορολογίας τῶν προϊόντων, ἅτινα ἡ ἑταιρία θέλει παράγει. Προσθέτω δὲ συγχρόνως, ὅτι ὑπάρχει κληροδότημα ὑπερβαῖνον τὰς 600,000 δραχμῶν κατατεθειμένων εἰς τὴν Ἐθνικὴν Τράπεζαν ὑπὸ τοῦ φιλογενοῦς κ. Τριανταφυλλίδου, τὸ ὁποῖον κατὰ γνωμοδότησιν τῆς συγκλήτου τοῦ Πανεπιστημίου, εἰς τὴν ὁποίαν

παρὰ τοῦ διαθέτου εἶχεν ἀνατεθῇ ἡ τοιαύτη ἐντολὴ, θέλει χρησιμεύσει πρὸς ὑποστήριξιν τῆς γεωργίας ἐν Ἑλλάδι.

Ἐλπίζω δὲ ὅτι ἡ Βουλὴ, ἀπὸ τὴν ψῆφον τῆς ὁποίας ἐξαρτᾶται ἡ παραδοχὴ ἢ μὴ ὅλων τῶν συμβάσεων, θέλει ἐγκρίνει τὴν πρωτοβουλίαν, ἣν ἐλάβαμεν ὡς πρὸς τὰς παραχωρήσεις τῇ τοιαύτῃ ἑταιρίᾳ. Ἥτις πρώτην φορὰν κατορθοῦται, λαμβάνουσα ὑπ' ὄψιν τὴν ἰσχυρὰν ἀνάγκην, ἡ ὁποία, ὡς προεῖπον, ὑπάρχει. Ἔχομεν δὲ καὶ τὸ παράδειγμα τῶν εὐρωπαϊκῶν κρατῶν. Εἰς τὴν Πρωσσίαν ἡ ἐτησία δαπάνη τοῦ κράτους πρὸς ὑποστήριξιν τῆς γεωργίας ἀναβαίνει εἰς 2,863,000 ταλήρων κατὰ τοὺς προϋπολογισμοὺς τοῦ 1872. Εἰς τὴν Αὐστρίαν 2,856,000 φιορινίων. Εἰς τὴν Γαλλίαν 7,683,000 φράγκων Εἰς τὴν Ἰταλίαν 3 1/2 ἑκατομμύρια. Παριστόρησα εἰς τὰς τελευταίας συζητήσεις τῆς Γαλλικῆς συνελεύσεως, τὸ ψηφισθὲν ποσὸν ἀνεβιβάσθη εἰς φράγκα 9,602,000. Ἡ ἡμετέρα συνδρομὴ συνίσταται εἰς τοῦτο, ὅτι τὰ κεφάλαια τῆς ἑταιρίας, τὰ ὁποῖα ἐντὸς τετραετίας θέλουσι καταβληθῇ ἐκ 2,000,000 δραχμῶν, θέλει ἀσφαλίσει ἡ Κυβέρνησις (καθόσον καταβάλλονται ἀνὰ 500,000 δραχμῶν κατ' ἔτος) δι' ἐγγυήσεως τόκου 8 τοῖς 0/0. Ὥστε μετὰ τὴν παρέλευσιν τῆς τετραετίας, ἐὰν ὑποτεθῇ ὅτι οὐδεμία θέλει προσδίδεται εἰς τὴν ἑταιρίαν ὠφέλεια καὶ ὅτι ἐπομένως ἡ Κυβέρνησις ὁλόκληρον τὴν ἐγγύησιν τοῦ 8 τοῖς 0/0 θέλει καταβάλει, ἡ δαπάνη τῆς Ἑλλ. Κυβερνήσεως θέλει εἶσθαι 160,000 δραχμῶν. Φρονῶ δὲ ὅτι ἡ δαπάνη αὕτη, καὶ τοι σμικρὰ πρὸς τοιοῦτον σκοπὸν προωρισμένη, ἔχει ἀξίαν μόνον κατὰ τὸ φαινόμενον· διότι ὡς προεῖπον, τὰ εἰσοδήματα ἀφ' ἑνὸς τῆς ἑταιρίας θέλουν διὰ τῆς καλλιεργείας τῶν παραχωρουμένων αὐτῇ ἐκτάσεων πολλαπλασιασθῇ καὶ ἐπομένως ἡ ἐπιχορήγησις τῆς Κυβερνήσεως θέλει εἶσθαι κατωτέρα τοῦ 8 0/0 καὶ ὠφέλειαν θέλει ἀποδώσει τῇ Κυβερνήσει ἡ καλλιέργεια αὕτη διὰ τῆς φορολογίας τῶν προϊόντων αὐτῆς. Ἀλλὰ πολλῷ μείζων θέλει εἶσθαι ἡ ὠφέλεια τοῦ κράτους διὰ τοῦ χρόνου, ἂν πράγματι ἡ ἑταιρία καλῶς διοικουμένη κατορθώσῃ νὰ λύσῃ τὸ πρόβλημα τοῦ νὰ ἐξαπλώσῃ ἐντὸς τῆς ἡμετέρας χώρας καὶ εἰς πάσας τὰς γωνίας αὐτῆς τὴν πρόοδον καὶ βελτίωσιν, τὴν ὁποίαν ἡ γεωργία ἀπήλαυσε κατὰ τοὺς σημερινοὺς χρόνους.

Εἰσάγω προσέτι τὴν σύμβασιν μετὰ τῆς Ἀγγλικῆς ἑταιρίας ὑπὸ τὴν ἐπωνυμίαν « *Ἀνατολικὴ ἱστοβρύχιος τηλεγραφικὴ ἑταιρία* » δι' ἧς συνωμολογήσαμεν τὴν σύστασιν διαφόρων ἐσωτερικῶν καὶ ἐξωτερικῶν τηλεγραφικῶν γραμμῶν. Αἱ ἐξωτε-

ρικαὶ γραμμαὶ εἶναι μεταξὺ Χίου καὶ Σύρου, μεταξὺ Ἑλλάδος καὶ Αἰγύπτου, μεταξὺ Ἑλλάδος καὶ Ἰταλίας, μεταξὺ Ἑλλάδος καὶ Αὐστρίας· αἱ ἐσωτερικαὶ εἶναι μεταξὺ τῶν παραλίων τῆς Πελοποννήσου καὶ Ζακύνθου, μεταξὺ Ζακύνθου καὶ Κερκύρας, μεταξὺ παραλίας τῆς Πελοποννήσου καὶ Σπετσῶν, μεταξὺ παραλίας τῆς Πελοποννήσου καὶ Ὕδρας, νὰ παρεκτείνῃ μέχρι Πειραιῶς τὸ μεταξὺ Σύρου καὶ Σουνίου ὑπάρχον καλώδιον καὶ μεταξὺ Σύρου καὶ Τήνου, Ἄνδρου καὶ Εὐβοίας. Δυνάμει ἰδιαιτέρου πρωτοκόλλου ἀνεδέχθη ἡ ἑταιρία νὰ ἐκτελέσῃ ἐν μέρει τὴν παροῦσαν σύμβασιν καὶ πρὶν ἀκόμη ὑπὸ τῆς Βουλῆς ἐγκριθῇ, καὶ συνωμολόγησεν, ὅτι οὐδὲν ἔχει νὰ ἀντείπῃ, ἀλλὰ τὰ πάντα εἰς βάρος αὐτῆς νὰ μείνωσιν, ἂν τυχὸν ἡ Βουλὴ ἤθελεν ἀποῤῥίψει τὴν σύμβασιν ταύτην.

Εἰσάγω ἤδη τὴν συνομολογηθεῖσαν κατὰ τὴν 29 Ἀπριλίου ἐνεστῶτος ἔτους σύμβασιν περὶ παραχωρήσεως τοῦ δικαιώματος τῆς ἐκκαμινεύσεως τῶν ἐκβολάδων εἰς τὴν ἑταιρίαν τῶν *Μεταλλουργείων τοῦ Λαυρίου*. Ἀπὸ τῆς 4 Δεκεμβρίου 1872 ἐγένετο πρὸς τὴν Κυβέρνησιν πρότασις πρὸς παραχώρησιν τῆς ἐκκαμινεύσεως τῶν ἐκβολάδων, ἐνῷ ἀκόμη τὸ διπλωματικὸν ζήτημα ὑφίστατο καὶ ὑφίστατο εἰς τὴν ἀκμήν του. Οἱ πρῶτοι προσφερθέντες πρὸς τὸν ἀγαθὸν τοῦτον σκοπὸν ἦσαν, οἱ κύριοι Ρενιέρης, Βασ. Μελᾶς. Α. Συγγρὸς, Ι. Σκαλτσούνης. Τὰς προτάσεις των ἐμελέτησεν ἡ Κυβέρνησις καὶ δι' ἐμοῦ ἐποιήσατο πρὸς τοὺς προτείναντας τινὰς παρατηρήσεις, χωρὶς οὔτε νὰ ἀποκρούσῃ τὰς προτάσεις των, οὔτε νὰ τὰς δεχθῇ· ἀλλὰ παρεκάλεσε τοὺς ἰδίους νὰ μελετήσωσι τῆς Κυβερνήσεως τὰς παρατηρήσεις, νὰ σκεφθῶσι καὶ νὰ ἐπανέλθωσιν. Ἀλλ' οἱ προτείνοντες, τὴν 7 10βρίου 1872 ἐκοινοποίησαν πρὸς τὴν Κυβέρνησιν ἔγγραφον διὰ τοῦ ὁποίου ἀνήγγελον, ὅτι ἀποσύρονται καὶ παραιτοῦσι τὰς προτάσεις αὐτῶν, διότι αἱ προτάσεις τὰς ὁποίας περὶ τῶν δικαιωμάτων τοῦ δημοσίου ἐν Λαυρίῳ ἡ Κυβέρνησις ἐποιήσατο αὐτοῖς, δὲν τοὺς ἐπιτρέπει στάδιον διαπραγματεύσεως μετὰ τῆς ἑταιρίας Ῥοῦ-Σερπιέρη.

Μετὰ τὰς προτάσεις ταύτας τῶν εἰρημένων κυρίων τὴν 30 10βρίου 1872 ἐγένοντο νέαι πρὸς τὴν Ἑλληνικὴν Κυβέρνησιν προτάσεις παρὰ τῶν κυρίων Σ. Βούρου, Γ. Σκουζὲ, Γ. Βασιλείου, Π. Θεολόγη, Α. Παπούδωφ, Μ. Ἀξελοῦ καὶ Π. Ῥεβελάκη. Ἐπὶ τῶν προτάσεων τούτων ἐπίσης ἐγένετο συζήτησις, μετὰ τὴν ὁποίαν τὴν 4 Ἰανουρίου 1873 οἱ συνεταῖροι, τοὺς ὁποίους ἀνέ-

φερα, ἀπηύθυναν νέαν αἴτησιν τροπολογοῦσαν ἐν πολλοῖς τὴν πρώτην. Καὶ ἐπ' αὐτῆς ἐπῆλθε συζήτησις καὶ οὐδὲν ἐγένετο.

Ἐν τῷ μεταξὺ, δηλ. τὴν 26 Ἰανουρίου 1873, ἡ *Ἑλληνικὴ Μεταλλευτικὴ Ἑταιρία* ἐπρότεινε καὶ αὐτὴ προτάσεις ζητοῦσα τὸ αὐτὸ δικαίωμα τῆς ἐκκαμινεύσεως τῶν ἐκβολάδων.

Τὴν 1 Φεβρουαρίου ἡ προειρημένη ἑταιρία τῶν κυρίων Βούρου, Σκουζὲ κλπ. ἐπανῆλθε πάλιν πρὸς συζήτησιν τοῦ αὐτοῦ θέματος, καὶ ἐμείναμεν μετ' αὐτῆς σύμφωνοι εἴς τινας ὅρους, τοὺς κυριωτέρους, οἱ ὁποῖοι ἀποτελοῦσι τὰς βάσεις μιᾶς συμβάσεως· φαίνεται δὲ ὅτι διεπραγματεύοντο οἱ κύριοι οὗτοι περὶ τοῦ ἀντικειμένου αὐτοῦ μετά τινος ἐκ τῶν ἐν Γαλλίᾳ συνεταίρων τῆς ἑταιρίας Ῥοῦ καὶ Σερπιέρη καὶ εἶχον πᾶσαν πιθανότητα ὅτι ἠδύναντο νὰ φθάσωσιν εἰς ἀποτέλεσμα· τοῦτο ἠδυνήθην νὰ ἐξαγάγω ἐκ τῶν διαπραγματεύσεων αὐτῶν. Τὴν 6 δὲ Φεβρουαρίου 1873 ἀπηύθυνεν ἡ ἰδία ἑταιρία πρὸς τὴν Κυβέρνησιν ἀναφορὰν περὶ τοῦ αὐτοῦ ἀντικειμένου, ἀλλ' ἡ ἑταιρία Ῥοῦ καὶ Σερπιέρη συνεφώνησαν αἴρνης μετὰ τοῦ κυρίου Συγγροῦ καὶ οὕτως ἡ ἑταιρία αὕτη ἔμεινε χωρὶς νὰ ἐπιτύχῃ τὸν σκοπὸν, ὃν προέθετο.

Τὴν 30 Ἰανουαρίου (11 Φεβρουαρίου) 1873 ὁ ἐν Λονδίνῳ ἡμέτερος πρέσβυς μοὶ ἀνήγγειλε δι' ἐγγράφου του ὑπ' ἀριθμὸν 45 ὅτι σπουδαῖοι Ἄγγλοι ἐπιχειρηματίαι ἀπεράσισαν νὰ συνεταιρισθῶσι μετὰ τὴν ἐπιστροφὴν ἐξ Ἑλλάδος τοῦ διασήμου γεωγνώστου Κυρίου Ἄνστετ πρὸς ἐπιχείρισιν τῆς ἐκκαμινεύσεως τῶν ἐκβολάδων, καὶ ὅτι ἀπέστελλον ἐν Ἑλλάδι τὸν κύριον Καράλην καὶ τὸν κύριον Ἰωαννίδην, ὅπως μετὰ τῆς Κυβερνήσεως διαπραγματευθῶσι. Συγχρόνως δὲ ὁ κ. Ἄνστετ τὴν αὐτὴν ἡμέραν, ἤτοι τὴν 30 Ἰανουαρίου, μοὶ ἔγραψεν ἐπιστολὴν, διὰ τῆς ὁποίας μοὶ ἀνήγγελλεν ὅτι, ὅπως ὑπάρξῃ ὠφέλιμος τῇ Ἑλλάδι, ἐπανελθὼν ἐκ τῆς ἐν Ἀθήναις ἐκδρομῆς του, διερώτησε τινὰς τῶν δυναμένων νὰ ἐπιχειρήσωσιν ἐπιχείρησιν τοιαύτην καὶ ὡδήγησεν αὐτοὺς πρὸς τοῦτο καὶ ὅτι τῳόντι συνιστᾶται ἑταιρία πρὸς τὸν αὐτὸν σκοπὸν, καὶ παρεκάλει τὴν Ἑλληνικὴν Κυβέρνησιν νὰ δώσῃ τὴν συνδρομὴν αὐτῆς. Οἱ ἀπεσταλμένοι ἦλθον εἰς Ἀθήνας καὶ τὴν 15 Φεβρουαρίου ὑπέβαλαν ἀναφορὰν πρὸς τὴν Κυβέρνησιν, ἐν ᾗ ἐξετίθεντο οἱ ὅροι, ὑφ' οὓς ἠτοῦντο τὴν

παραχώρησιν. Ἡ Κυβέρνησις προθύμως ἐδέχθη τὴν μετ' αὐτῶν διαπραγμάτευσιν, ἀλλὰ συγχρόνως τὴν 24 Φεβρουαρίου ἔγραψε πρὸς τὸν ἐν Λονδίνῳ ἡμέτερον πρέσβυν τοὺς γενικοὺς προκαταρκτικοὺς ὅρους, ἐπὶ τῇ βάσει τῶν ὁποίων ἠδύνατο νὰ γείνῃ διαπραγμάτευσις πρὸς συνομολόγησιν τῆς συμβάσεως, καθὼς ἐπίσης ἀνέθηκεν αὐτῷ τὴν ἐντολὴν νὰ ἐρευνήσῃ ἐπισταμένως καὶ μετὰ μείζονος προσοχῆς περὶ τῆς ἀξιοχρεώτητος τῶν προσφερομένων. Ἐπειδὴ δέ, ὡς εἶπον, πολλαὶ ἐπίσης ἐγένοντο προτάσεις πρὸς τὴν Ἑλληνικὴν Κυβέρνησιν περὶ παραχωρήσεως τοῦ αὐτοῦ πράγματος ὑπὸ διαφόρων ἑταιριῶν, ἔσπευσα καὶ τηλεγραφικῶς νὰ ζητήσω παρὰ τοῦ κυρίου πρεσβευτοῦ ταχεῖαν ἀπάντησιν. Ὁ κύριος πρέσβυς μοὶ ἀπήντησε τὴν 7 Μαρτίου τηλεγραφικῶς, ὅτι οἱ Ἄγγλοι ἐδέχθησαν τοὺς προκαταρκτικοὺς ὅρους ἐκτὸς ἑνὸς μόνου, διὰ τὸν ὁποῖον ἤθελον νὰ ζητήσωσιν ἐξηγήσεις· ἦτο δὲ ὁ ὅρος οὗτος, ἡ ὑποχρέωσις, ἣν ἀνελάμβανον νὰ συγκαμινεύσωσι μετὰ τῶν ἐκβολάδων κατὰ τὴν ἀναλογίαν 15 τοῖς 0|0 μεταλλίτιδα, τὸ αὐτὸ πληρόνοντες δικαίωμα εἰς τὸ δημόσιον, ὅπερ καὶ διὰ τὰς ἐκβολάδας· περὶ τοῦ αὐτοῦ πράγματος μοῦ ἔγραψεν ὁ πρέσβυς καὶ ἔγγραφον ὑπ' ἀριθμὸν 96 τῆς 8ης Μαρτίου 1873. Μετ' ὀλίγον δὲ ἡ ἑταιρία αὐτὴ, ἡ Ἀγγλικὴ, ἀπέστειλεν εἰς Ἀθήνας ἕνα ἀντιπρόσωπον Ἄγγλον, μεθ' οὗ ἐπὶ 10 ἡμέρας ἐξκολουθήσαμεν τὰς διαπραγματεύσεις. Μετ αὐτοῦ ἡ Κυβέρνησις ἔφθασεν εἰς ἓν ὁριστικὸν ἀποτέλεσμα· διετύπωσε τὴν σύμβασιν συζητήσασα καὶ μεταρρυθμίσασα αὐτὴν πολλάκις. Ἔπειτα ὁ ἀντιπρόσωπος οὗτος τῆς Ἀγγλικῆς Ἑταιρίας ἐδήλωσεν εἰς τὴν Κυβέρνησιν, ὅτι ἔχει ἀνάγκην νὰ μεταβῇ εἰς τὴν Ἀγγλίαν διὰ νὰ ἐπιδείξῃ αὐτὸ τὸ ἴδιον ἔγγραφον σχέδιον τῆς συμβάσεως εἰς τοὺς συνεταίρους, ἰσχυριζόμενος ὅτι ἐπῆλθον μεταβολαὶ, αἱ ὁποῖαι δὲν τοῦ ἐπέτρεπον νὰ ἀναδεχθῇ τὴν εὐθύνην τῆς ὑπογραφῆς τῆς συμβάσεως. Αἱ διαφοραὶ αὗται ἦσαν αἱ ἑξῆς. Λον εἰς τοὺς ὅρους, τοὺς ὁποίους εἴχομεν ἀποστείλει εἰς τὴν Ἀγγλίαν, ἐλέγαμεν ὅτι ἡ μεταλλίτις ἀναμιγνυομένη νὰ συγκαμινεύεται μετὰ τῶν ἐκβολάδων κατ' ἀναλογίαν 15 τοῖς 0|0· ὁ ἀντιπρόσωπος τῆς ἑταιρίας ἰσχυρίσθη ὅτι 15 τοῖς 0|0 σημαίνει 100 μέρη ἐκβολάδων καὶ 15 μεταλλίτιδος, ἀλλ' ἐγὼ παρετήρησα εἰς αὐτὸν ὅτι πιθανὸν νὰ ἦναι ἀνακριβὴς ἡ ἔκφρασις, ἠννοοῦμεν ὅμως ὅτι ἡ ὕλη, ἡ εἰσαγομένη εἰς τὴν καμινον, ἔμελλε νὰ σύγκειται ἀπὸ 85 μέρη ἐκβολάδων καὶ ἀπὸ 15 μεταλλίτιδος· Βον ἡ ἀρχικὴ πρότασίς των ἦτο νὰ παραχωρηθῇ εἰς αὐτοὺς τὸ δικαίωμα τῆς ἐκκαμινεύσεως τῶν ἐκβολάδων πλὴν τῶν

διαφιλονεικουμένων ἐν Λαυρίῳ καθὼς καὶ τῶν καθ' ὅλον τὸ κράτος ἐκβολάδων καὶ σκωριῶν. Ἐγὼ παρετήρησα εἰς τὸν ἀντιπρόσωπον τῆς ἑταιρίας ταύτης, ὅτι μέχρι τοῦδε ἡ τάσις πρὸς ἀναζήτησιν μεταλλείων καὶ τοι ὑπῆρξεν ἐπ' ἐσχάτων μεγίστη, μολαταῦτα δὲν ἀνεκαλύφθησαν ὄγκοι οὔτε σκωριῶν, οὔτε ἐκβολάδων παρουσιάζοντες ἀξίαν τοιαύτην, ὥστε νὰ ζητηθῇ περὶ αὐτῶν ἀποκλειστικὸν προνόμιον. Εἶναι μὲν, τοῖς εἶπον, ἀναμφισβήτως εἰς διάφορα μέρη τοῦ κράτους διεσκορπισμέναι καὶ σκωρίαι καὶ ἐκβολάδες, ἀλλὰ δὲν συμφέρει εἰς ἑταιρίαν νὰ ἀναδεχθῇ τὴν ἐκκαμίνευσιν αὐτῶν, ἐγκαθισταμένη εἰς πολλὰ μέρη, διότι προσέθηκα, δὲν ἐννοεῖ ἡ Κυβέρνησις νὰ δώσῃ τὴν παραχώρησιν ταύτην καὶ τὸ προνόμιον χωρὶς νὰ ὑποχρεώσῃ τὴν ἑταιρίαν νὰ ἐκκαμινεύσῃ αὐτὰς ἐντὸς ὡρισμένου χρόνου.

Αὗται ἦσαν αἱ κύριαι μεταβολαί· προσθέτω μετὰ τὰς παρατηρήσεις μου ταύτας ὅτι τῳόντι παρεδέχθη ὁ ἀντιπρόσωπος τῆς ἑταιρίας νὰ περιορισθῇ ἡ σύμβασις εἰς τὰς ἐν Λαυρίῳ μόνον ἐκβολάδας καὶ νὰ μὴ ἐξογκωθῇ ἄνευ λόγου καὶ καταβῇ δυσεκτέλιστος. Ὁ τῆς ἑταιρίας ἀντιπρόσωπος ἐζήτησε προθεσμίαν 12 ἡμερῶν, ὅπως μεταβῇ εἰς Λονδῖνον, συμβουλευθῇ τοὺς ἐντολεῖς του καὶ ἀναγγείλῃ τὴν ἀπόφασιν αὐτῶν εἰς τὸν ἡμέτερον πρέσβυν· συνεφωνήσαμεν δὲ ὅτι κατὰ τὸ διάστημα τοῦτο καὶ αὐτὸς μένει ἐλεύθερος καὶ ἡ Ἑλληνικὴ Κυβέρνησις. Ἀλλὰ τὸ ὑπουργικὸν Συμβούλιον διὰ πρακτικοῦ ἀπεφάσισεν, ὅτι ὀφείλομεν νὰ περιμείνωμεν τὴν παράτασιν, διότι σᾶς ὁμολογοῦμεν, ὅτι τὰς προτάσεις τῆς Ἀγγλικῆς ἑταιρίας ἐθεωρήσαμεν διὰ πολλοὺς λόγους ὠφελίμους.

Μετὰ τὴν παρέλευσιν τῶν 12 ἡμερῶν τούτων μᾶς ἀνηγγέλθη διὰ τοῦ κ. πρέσβεως καὶ κατόπιν δι' ἑνὸς τῶν ἀντιπροσώπων ἐνταῦθα, ὅτι ἡ Ἀγγλικὴ ἑταιρία ἀρίζεται καὶ παραιτεῖται τῶν προτάσεών της, διότι δὲν εὑρίσκει συμφέρον νὰ ἀναδεχθῇ τὴν ἐπιχείρησιν ὑπὸ τοὺς ὅρους, ὑπὸ τοὺς ὁποίους ἡ Ἑλληνικὴ Κυβέρνησις παραχωρεῖ αὐτήν. Ταῦτα πάντα θέλετε εὕρει σὺν τοῖς ἄλλοις καὶ ἐν τῷ ἐγγράφῳ τῆς 6 Μαΐου 1873, τὸ ὁποῖον τὸ ὑπουργεῖον τῶν Ἐξωτερικῶν ἀπέστειλε πρὸς τὸν κ. Βράϊλαν.

Τὴν 4ην Ἀπριλίου 1873 ἑτέρα ἑταιρία, τῶν κυρίων Ἀρις. Μπαλτατζῆ, Σωτηρίου Βούρου, Γ. Κούπα, Π. Καλλιγᾶ, Π. Θεολόγη, Γ. Βασιλείου καὶ Π. Κλάδου ἀπηύθυνε πρὸς τὴν Κυβέρνησιν αἴτησιν περὶ διαπραγματεύσεως πρὸς τὸν αὐτὸν σκοπόν. Τὴν 5ην Ἀπριλίου ἡ ἑταιρία αὕτη δι' ἑνὸς τῶν μελῶν της, τοῦ κ. Θεολόγη, μοὶ ἀπηύθυνεν ἐπιστολὴν καὶ ἐζήτητε

ώαρ ἐμοῦ τοὺς ὅρους, ὑπὸ τοὺς ὁποίους ἡ Κυβέρνησις διεπραγματεύθη μετὰ τῆς Ἀγγλικῆς ἑταιρίας. Κατ' ἀρχὰς μὲν ἐδιστάσαμεν νὰ μεταδώσωμεν εἰς τὴν ἑταιρίαν τοὺς εἰρημένους ὅρους, μετέπειτα ὅμως ὑπερίσχυσεν ἡ ἰδέα ὅτι μᾶς εἶναι ἐπιτετραμμένον νὰ εἴπωμεν τοὺς ὅρους, τοὺς ὁποίους ἐπροβάλαμεν εἰς τὴν ἑταιρίαν, καὶ τοῖς ἀνεκοινώσαμεν τὰς διαπραγματεύσεις τῆς νέας ἑταιρίας μετὰ τῆς Κυβερνήσεως. Τὴν 11 Ἀπριλίου ἡ αὐτὴ ἑταιρία ἀπηύθυνε πρὸς ἡμᾶς ἑτέραν ἀναφορὰν περιλαμβάνουσαν τοὺς ὅρους, διότι ἡ πρώτη ἀναφορὰ δὲν περιεῖχεν αὐτοὺς διατετυπωμένους. Τὴν 18 Ἀπριλίου ἐγένετο συνέντευξις μεταξὺ ἐμοῦ καὶ δύω ἐκ τῶν μελῶν τῆς ἑταιρίας ταύτης, κατὰ τὴν ὁποίαν ἀνεκοίνωσα εἰς αὐτοὺς ἐξ ὀνόματος τῆς Κυβερνήσεως, ὅτι ὑπάρχουσι προτάσεις ὠφελιμώτεραι τῶν ὑπ' ἐκείνων προτεινομένων, καὶ ὅτι ἀπόκειται εἰς αὐτοὺς νὰ σκεφθῶσι περὶ τῶν περαιτέρω. Ἀφοῦ δὲ τὴν 16 Ἀπριλίου ἡ αὐτὴ ἑταιρία ἀπηύθυνεν ἑτέραν ἀναφορὰν πρὸς τὴν Κυβέρνησιν καὶ συνέντευξις ἐγένετο πάλιν καὶ συζήτησις, ἡ ἑταιρία ἀπηύθυνεν ἀναφορὰν τῆς αὐτῆς ἡμερομηνίας, διὰ τῆς ὁποίας μᾶς ἀνήγγειλεν ὅτι ἐπιρυλάττεται εἰς ἄλλας περιστάσεις νὰ προτείνῃ, ἂν τὸ νομίσῃ συμφέρον, νέους ὅρους, καὶ ὅτι πρὸς τὸ παρὸν μὴ δυναμένη νὰ βελτιώσῃ τὰς προταθείσας, ἀποσύρει τὰς προτάσεις της.

Τὴν 19 Ἀπριλίου ἡ *Ἑλληνικὴ Μεταλλευτικὴ Ἑταιρία* ἀνενέωσε τὰς προτάσεις αὐτῆς, καὶ τὴν 20, γενομένης συζητήσεως μεταξὺ τῶν ἀντιπροσώπων αὐτῆς καὶ ἐμοῦ, διετυπώθησαν πέντε ὅροι, οἵτινες ἀφέθησαν εἰς τὴν σκέψιν τῆς Κυβερνήσεως. Τὴν 29 Ἀπριλίου, ἤτοι μετὰ τὴν παρέλευσιν τῆς χορηγηθείσης εἰς τὴν Ἀγγλικὴν ἑταιρίαν προθεσμίας, συνετάχθη ἡ σύμβασις, τὴν ὁποίαν λαμβάνω τὴν τιμὴν σήμερον νὰ ὑποβάλω εἰς τὴν Βουλήν. Ἡ σύμβασις αὕτη, ὡς γνωρίζετε, διαιρεῖται εἰς δύω· τὸ πρῶτον μέρος αὐτῆς ἀφορᾷ εἰς τὴν παραχώρησιν τῶν ἐκβολάδων, αἱ ὁποῖαι περιλαμβάνονται ἐντὸς τοῦ χώρου τοῦ μεταλλείου, ὅπερ αἱ Κυβερνήσεις τοῦ 1867 καὶ τοῦ 1868 εἶχον παραχωρήσει εἰς τὸν Ἰωάννην Β. Σερπιέρην, μετὰ τῆς ὑποχρεώσεως νὰ συγχαμινεύσῃ ἡ νέα ἑταιρία μετὰ τῶν ἐκβολάδων καὶ τὰς σκωρίας, ἐν καὶ τὸ αὐτὸ ἀποδίδουσα εἰς τὴν Κυβέρνησιν δικαίωμα δι' ἀμφότερα· τὸ δὲ δεύτερον μέρος τῆς συμβάσεως διαλαμβάνει ὅτι, ἂν ἡ Κυβέρνησις μέχρι τῆς ἐποχῆς κατὰ τὴν ὁποίαν ἡ Βουλὴ ἤθελεν ὁριστικῶς ἀποφανθῇ περὶ τῆς συμβάσεως ταύτης, δὲν ἤθελε συνάψει ἑτέραν σύμβασιν, τότε καὶ αἱ λοιπαὶ ἐκβολάδες θέλουν ὑπὸ τοὺς αὐτοὺς ὅρους συμπαραχωρηθῇ

τῇ ἑταιρίᾳ τῶν Μεταλλουργείων τοῦ Λαυρίου, μὲ τὴν διαφορὰν ὅτι τότε τὸ δικαίωμα τοῦ δημοσίου θέλει εἶσθαι οὐχὶ τόσον, ὅσον εἶχε συνομολογηθῇ διὰ τὰς πρώτας ἐκβολάδας, ἀλλὰ πρὸς 50 τοῖς 100, καὶ ὅτι τὸ ποσὸν τῶν καμίνων ἔμελλε νὰ ἀναβιβασθῇ κατὰ τὸ τρίτον ἔτος εἰς 42.

Τὴν 3 Μαΐου 1873 μᾶς ἐδόθη ἑτέρα αἴτησις δηθὲν ὑπὸ τῆς Ἀγγλικῆς ἑταιρίας, καὶ τὴν 7 Μαΐου ἑτέρα δηθὲν πάλιν ὑπ' αὐτῆς. Εἶμαι βέβαιος ὅτι οἱ ὑπογράψαντες τὰς ἀναφορὰς ταύτας, τὰς ὑπέγραψαν καλῇ τῇ πίστει φυσικῷ τῷ λόγῳ, διότι δὲν εἶχον ἀκόμη τὴν ἀνάκλησιν τῆς ἐντολῆς των, ἀλλ' ἡ Κυβέρνησις, ἡ ὁποία εἶχε λάβει τὴν ἀπάντησιν ἐξ Ἀγγλίας, δὲν ἠδύνατο νὰ θεωρήσῃ τὰς ἀναφορὰς ταύτας ὡς προερχομένας ἀπὸ τὴν ἑταιρίαν ἐκείνην· κατόπιν δὲ καὶ αὐτοὶ βεβαίως ἔλαβον τὴν ἀνάκλησιν τῆς ἐντολῆς των καὶ τὴν προσταγὴν νὰ καταπαύσωσι πᾶσαν διαπραγμάτευσιν, διότι ὁ κ. Γαλάτης μοὶ ἀνεκοίνωσεν ἐπιστολὴν ἀπευθυνομένην παρὰ τῆς ἑταιρίας πρὸς τὸν ἕνα τῶν δύω ἀντιπροσώπων, μεθ' ὧν διεπραγματεύετο ἡ Κυβέρνησις ἐνταῦθα, καὶ συμφώνως πρὸς τὴν ἐντολήν, τὴν ὁποίαν αὐτὸς ὁ ἀντιπρόσωπος ἀναχωρῶν διὰ τὴν Ἀγγλίαν εἶχεν ἀφήσει πρὸς αὐτὸν τοῦ νὰ ἀνακοινώσῃ τὴν ἐπιστολήν, ἣν ἐκεῖθεν ἤθελε λάβει, πρὸς τὴν Κυβέρνησιν.

Τὴν αὐτὴν ἡμέραν, τὴν 3 Μαΐου, ἐδόθη πρὸς τὴν Κυβέρνησιν ἀναφορὰ ὑπογεγραμμένη παρὰ τῶν κκ. Πλατὺ ὡς διοικητοῦ τῆς μεταλλευτικῆς ἑταιρίας «ὁ Περικλῆς», Μελετοπούλου, ὡς διοικητοῦ τῆς μεταλλευτικῆς ἑταιρίας «τὸ Σούνιον», Δοσίου, ἐντολῇ τοῦ διοικητικοῦ Συμβουλίου τῆς ἑταιρίας «Λαύριον», Π. Ἐμ. Γιαννοπούλου, ἐντολῇ τοῦ Συμβουλίου τῶν συνδιοκτητῶν τοῦ Λαυριωτικοῦ Ὀλύμπου, διὰ τῆς ὁποίας ἀναφορᾶς παριστῶσιν εἰς τὴν Κυβέρνησιν ὡς δίκαιον καὶ πρέπον νὰ ἐξαιρεθῶσι πάσης παραχωρήσεως αἱ ἐκβολάδες, αἱ περιλαμβανόμεναι ἐντὸς τῆς περιφερείας ἑνὸς ἑκάστου ἐκ τῶν μεταλλείων, τὰ ὁποῖα διευθύνουσι. Μετὰ τῶν κυρίων τούτων συνδιελέχθην καὶ προφορικῶς τὴν 8 Ἰουνίου, συνδιελέχθην δὲ προσέτι καὶ προχθὲς τὴν 16.

Τὴν 8 Μαΐου ε. ε. οἱ ἀπὸ πολλοῦ χρόνου ἐγκαταλιπόντες τὰς διαπραγματεύσεις, ὡς προεῖπον, δηλ. οἱ κύριοι Βαλτατζῆς, Καλλιγᾶς, Θεολόγης, Βασιλείου καὶ Βοῦρος δι' ἀναφορᾶς των τῆς ἰδίας ἡμερομηνίας ἐπανέλαβον πάλιν τὰς προτάσεις των. Διὰ τῶν προτάσεων τούτων ἀπαιτοῦσιν ὅλας τὰς ἐν Λαυρίῳ ἐκβολάδας, εἰδοποιοῦντες τὴν Κυβέρνησιν, ὅτι δὲν ἐννοοῦσι νὰ

λάβωσι τὴν πρὸς αὐτοὺς παραχώρησιν τῶν ἀμφισβητουμένων ἐκβολάδων, πρόθυμοι ὄντες νὰ ὑπομείνωσι τὸ τέλος τοῦ δικαστικοῦ ἀγῶνος, ὅτις ἤθελεν ἐγερθῆ μεταξὺ τῆς ἑταιρίας τῶν *Μεταλλουργείων τοῦ Λαυρίου* καὶ τοῦ δημοσίου, καὶ ὑποσχόμενοι νὰ μὴ ζητήσωσι ἀποζημίωσιν, ἂν τυχὸν ἡ δίκη αὕτη ἤθελεν ἀποβῆ κατὰ τοῦ δημοσίου, προσφέρουσι δὲ δικαίωμα εἰς τὸ δημόσιον 60 τοῖς ἑκατὸν ἐκ τοῦ καθαροῦ κέρδους τῶν ἐκβολάδων. Ἡ Κυβέρνησις ἐσκέφθη τὴν πρότασιν ταύτην καὶ τὸ ἀποτέλεσμα τῆς σκέψεώς της τὸ ἀνεκοίνωσε πρὸς τοὺς προτείναντας. Τὰ 60 τοῖς ἑκατὸν εἶχον προταθῆ πρὸς τὴν Ἑλληνικὴν Κυβέρνησιν παρὰ τῶν *Μεταλλουργείων τοῦ Λαυρίου* πολὺ πρὶν φθάσωμεν εἰς τὸ σύστημα, τὸ ὁποῖον διὰ τῆς συμβάσεως παρεδέχθημεν, δηλονότι ἡ ἑταιρία τῶν *Μεταλλουργείων τοῦ Λαυρίου* ἐπρότεινεν εἰς τὴν Κυβέρνησιν νὰ πληρόνῃ 60 τοῖς ἑκατὸν ἐπὶ τῶν ἐκβολάδων, νὰ πληρόνῃ δὲ ἐπὶ τῶν σκωριῶν συμφώνως μὲ τὸν νόμον τοῦ 1867 πρὸς 10 ἢ 30 τοῖς 0|0 κατὰ τὴν ἔκβασιν τῶν ἐκκριμῶν εἰς τὰ δικαστήρια δικῶν. Ἀλλ' ἡ Κυβέρνησις δὲν ἐδέχθη τὸ σύστημα τοῦτο, προτιμήσασα τὸ 44 τοῖς ἑκατὸν, ὑπὸ τὸν ὅρον τῆς συνεκκαμινεύσεως τῶν ἐκβολάδων καὶ τῶν σκωριῶν, διὰ τοὺς λόγους, τοὺς ὁποίους θέλετε ἰδεῖ ἐν τῷ πρακτικῷ τοῦ ὑπουργικοῦ Συμβουλίου, τὸ ὁποῖον συνυποβάλω. Μετὰ τινας δὲ ἡμέρας ἡ αὐτὴ ἑταιρία ὑπέβαλεν ἀναφορὰν πρὸς τὴν Κυβέρνησιν, τὴν ὁποίαν ἀτυχῶς δὲν ἠδυνήθην νὰ εὕρω, ἀλλ' ἡ ὁποία οὐδὲν ἄλλο καινὸν περιεῖχεν, εἰμὴ τοῦτο μόνον, ὅτι ἀνεβίβαζε τὸ προσφερόμενον παρ' αὐτῆς δικαίωμα εἰς 65 τοῖς ἑκατόν.

Αὐτὴ εἶναι, κύριοι, ἡ ἱστορία τῶν διαπραγματεύσεων τῆς συμβάσεως περὶ παραχωρήσεως τοῦ δικαιώματος τῆς ἐκκαμινεύσεως τῶν ἐκβολάδων. Ἡ Κυβέρνησις φρονεῖ μετὰ πεποιθήσεως, ὅτι συνῆψε σύμβασιν, ἥτις καὶ τότε, ὅταν παρ' αὐτῆς συνήφθη, ἦτον ἡ ἀρίστη, καὶ ἤδη, μετὰ τὴν γενομένην νέαν πρότασιν, ἐξακολουθεῖ νὰ φέρῃ αὐτὸν τὸν χαρακτῆρα.

Ὑπάρχουσι καὶ τινα ἄλλα ἔργα, τὰ ὁποῖα δὲν προλαμβάνω σήμερον νὰ ὑποβάλω εἰς τὴν Βουλήν. Ἐλπίζω ἐντὸς τῆς ἑβδομάδος νὰ ὑποβάλω σύμβασιν περὶ κατασκευῆς ἑπτὰ σιδηροδρόμων ἐν Πελοποννήσῳ.

Ἐλπίζω ὡσαύτως ἐντὸς τῆς ἑβδομάδος ἢ τὸ πολὺ κατὰ τὴν προσεχῆ, νὰ ὑποβληθῶσι καὶ δύω ἕτερα ἔργα· τὸ μὲν ἀφορῶν τὸν διοργανισμὸν τῆς Σχολῆς τῶν Τεχνῶν, τὸ δὲ ἀφορῶν τὰ περὶ στρατολογίας.

ΝΟΜΟΣΧΕΔΙΟΝ.

Ἐγκρίσεως συμβάσεως
Περὶ συστάσεως ἀνωνύμου ἑταιρίας ὑπὸ τὴν ἐπωνυμίαν
Ἑλληνικὴ Γεωργικὴ Ἑταιρία.

Ἄρθρον μόνον.

Ἐγκρίνεται καὶ ἐπικυροῦται ἡ μεταξὺ τῆς κυβερνήσεως ἀφ' ἑνὸς ἀντιπροσωπευομένης ὑπὸ τοῦ προέδρου τοῦ ὑπουργικοῦ συμβουλίου καὶ ἀφ' ἑτέρου τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης τῆς Ἑλλάδος, τῆς Γενικῆς Πιστωτικῆς Τραπέζης τῆς Ἑλλάδος, τῆς ἑταιρίας Credit Industriel d'Orient καὶ τῶν λοιπῶν ἐν αὐτῇ ὑπογεγραμμένων ἱδρυτῶν συνομολογηθεῖσα τὴν 8 Φεβρουαρίου 1873 Σύμβασις περὶ συστάσεως ἑλληνικῆς γεωργικῆς ἑταιρίας ἐξ ἄρθρων 19 συγκειμένης καὶ ἧς τὸ κείμενον ἕπεται.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 19 Ἰουνίου 1873.

Ὁ ὑπουργὸς τῶν Ἐσωτερικῶν
ΕΠ. ΔΕΛΗΓΕΩΡΓΗΣ.

Ὁ ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν.
Δ. ΧΡΗΣΤΙΔΗΣ»

ΣΥΜΒΑΣΙΣ

Μεταξὺ τοῦ κυρίου Ἐπ. Δεληγεώργη, Προέδρου τοῦ ὑπουργικοῦ Συμβουλίου, ὑπουργοῦ τῶν Ἐξωτερικῶν καὶ τῶν κάτωθι τῆς παρούσης Συμβάσεως ὑπογεγραμμένων συνωμολογήθησαν τὰ ἑξῆς.

Ἄρθρον 1.

Οἱ κάτωθεν ὑπογεγραμμένοι θέλουσι συστήσει ἀνώνυμον ἑταιρίαν, ὑπὸ τὴν ἐπωνυμίαν «Ἑλληνικὴ Γεωργικὴ Ἑταιρία», ἔχουσα τὴν ἕδραν αὐτῆς ἐν Ἀθήναις. Σκοπὸς τῆς ἑταιρίας ἔσεται ἡ ἐν τῷ τόπῳ εἰσαγωγὴ τῶν τεχνικωτέρων καὶ καταλληλοτέρων μεθόδων τῆς καλλιεργείας τῆς γῆς, ἡ μόρφωσις πρακτικῶν καὶ θεωρητικῶν γεωργῶν, καὶ ἐν γένει ἡ ἀνάπτυξις τῆς γεωργίας ἐν Ἑλλάδι.

Ἄρθρον 2.

Ὁ σκοπὸς τῆς ἑταιρίας ἐπιδιωχθήσεται διὰ τῆς ἱδρύσεως τεχνικοῦ καὶ καταλλήλου συστήματος γεωργικῆς ἐκπαιδεύσεως, διαιρουμένης εἰς δύω στάδια· α') εἰς καθαρῶς πρακτικὸν καὶ β') εἰς θεωρητικόν. Διό, καὶ ἐν ἑκάστῳ τοῦ κράτους νομῷ, θέλει συστηθῆ ὑπὸ τῆς ἑταιρίας ἀνὰ ἓν πρακτικὸν ἀγροκήπιον, ἐν Πελοποννήσῳ δὲ καὶ ἐν τῇ Στερεᾷ Ἑλλάδι, ἀνὰ μία γεωργικὴ σχολή, συγχωνευομένης ταύτης μετὰ τοῦ κα-

ταλληλοτέρου ἢ κεντρικωτέρου ἐκ τῶν πρακτικῶν ἀγροκηπίων. Ἡ σύστασις τῶν πρακτικῶν ἀγροκηπίων καὶ τῶν γεωργικῶν σχολῶν θέλει γίνει διαδοχικῶς, ἤτοι ἀνὰ ἓν τῶν ἱδρυμάτων τούτων κατ' ἔτος. Τὸ πρῶτον ἐκ τῶν πρακτικῶν ἀγροκηπίων θέλει ἱδρυθῆ ἐντὸς δεκαοκτὼ μηνῶν, ἡ δὲ πρώτη ἐκ τῶν γεωργικῶν σχολῶν, ἐντὸς τεσσάρων ἐτῶν, ἀπὸ τῆς νομοθετικῆς ἐγκρίσεως τῆς παρούσης συμβάσεως· βαθμηδὸν δὲ καὶ ἐντὸς δέκα πέντε ἐτῶν θέλει συμπληρωθῆ ὁ ὅλος ἀριθμὸς τῶν πρακτικῶν ἀγροκηπίων καὶ τῶν γεωργικῶν σχολῶν. Αἱ ὑποχρεώσεις αὗται ἰσχύουσιν ἐφ' ὅσον ἐκτελοῦνται τὰ ἄρθρα 12 καὶ 13 τῆς παρούσης συμβάσεως.

Ἄρθρον 3.

Ἕκαστος δῆμος ὀφείλει, ἵνα κατ' ἔτος ἀποστέλλῃ εἰς τὸ πρακτικὸν ἀγροκήπιον τοῦ νομοῦ, εἰς ὃν ἀνήκει, ἕνα μαθητὴν δεκαεξ ἕως εἴκοσιν ἐτῶν, κράτεως εὐρώστου, ἀμέπτου διαγωγῆς καὶ γινώσκοντα τοὐλάχιστον τὸ ἀναγινώσκειν καὶ γράφειν. Ἡ δὲ κυβέρνησις δύναται νὰ διορίζῃ ἐν τοῖς πρακτικοῖς ἀγροκηπίοις εἴκοσι τὸ ὅλον ὑποτρόφους τῆς ἑταιρίας, μέχρι δὲ τοῦ ἀριθμοῦ τούτου, ἀνὰ πέντε εἰς ἕκαστον ἐκ τῶν πρώτων συσταθησομένων. Δύναται ὡσαύτως νὰ προσθέσῃ ἀνὰ ἕνα μόνον τοιοῦτον ὑπότροφον εἰς ἑκάστην τῶν γεωργικῶν σχολῶν. Οἱ ὑπότροφοι τῆς κυβερνήσεως ἐξομοιοῦνται καθ' ὅλα πρὸς τοὺς ὑποτρόφους τῶν δήμων καὶ ὑπάγονται, ὡς καὶ ἐκεῖνοι, εἰς τοὺς κανονισμοὺς τῶν πρακτικῶν ἀγροκηπίων καὶ γεωργικῶν σχολῶν.

Ἄρθρον 4.

Ἡ ἐν ἑκάστῳ τῶν πρακτικῶν ἀγροκηπίων καὶ τῶν γεωργικῶν σχολῶν ἐκπαίδευσις διαρκεῖ τρία ἔτη, κατὰ τὰ ὁποῖα ἡ συντήρησις τῶν μαθητῶν, ἡ τροφή, ἐνδυμασία, κατοικία καὶ θεραπεία βαρύνει τὴν ἑταιρίαν, καθὼς καὶ ἡ ἐν γένει συντήρησις τῶν πρακτικῶν ἀγροκηπίων καὶ γεωργικῶν σχολῶν εἰς μισθοὺς προσωπικούς, διδασκαλίαν, κτίρια, ἐργαλεῖα, σπορὰς, φυτείας, κτλ. Εἰς τὴν ἑταιρίαν ἀνήκει ὁ διορισμὸς τῶν προσώπων, καθὼς καὶ ἡ ἐκτέλεσις ἐν γένει τῆς γεωργικῆς ἐκπαιδεύσεως, κατά τε τὸ τεχνικὸν καὶ τὸ ἐπιστημονικὸν αὐτῆς μέρος, κατὰ τὸ ἄρθρον 17.

Ἄρθρον 5.

Ἕκαστον πρακτικὸν ἀγροκήπιον ἐκλέγει ἐκ τῶν ἀριστευσάντων τελειοδιδάκτων μαθητῶν αὐτοῦ ἕνα κατ' ἐπαρχίαν, τὸν ὁποῖον ἀποστέλλει εἰς τὴν γεωργικὴν σχολήν, ἐφαρμοζομένων τῶν ἄρθρων 4 καὶ 6, οἱ δὲ ἀναπληρωταὶ τῶν τυχὸν καθυστερούντων μαθητῶν πρέπει νὰ λαμβάνωνται κατὰ προτίμησιν ἐκ τῶν διακριθέντων ὁπωσδήποτε εἰς τὰ πρακτικὰ ἀγροκήπια.

Ἄρθρον 6.

Ἐὰν δῆμός τις καθυστερήσῃ τὴν ἀποστολὴν μαθητοῦ ἢ ἂν ὁ ἀποσταλεὶς, παραβάτης γενόμενος τῶν διατάξεων τοῦ ἐσωτερικοῦ κανονισμοῦ τῶν πρακτικῶν ἀγροκηπίων ἢ γεωργικῶν σχολῶν, ἀποβληθῇ, ἢ αὐτογνωμόνως, ἢ καὶ ἐξ ἀσθενείας, ἢ ἄλλου φυσικοῦ τινος κωλύματος ἐγκαταλείπῃ τὴν θέσιν του, εἰδοποιεῖται ὁ δῆμος, ὅπως ἀντικαταστήσῃ τὸν ἐλλείποντα μαθητήν· ἐν ἐνατίᾳ δὲ περιπτώσει ἀντικαθίσταται οὗτος ὑπὸ τῆς κυβερνήσεως, εἴτε ἐκ τοῦ ἰδίου δήμου, εἴτε ἐξ ἄλλου.

Ἄρθρον 7.

Οἱ μαθηταὶ τῶν γεωργικῶν σχολῶν ἀπαλλάσσονται διὰ παντὸς τῆς πρὸς στρατείαν ὑποχρεώσεως, οἱ δὲ τῶν πρακτικῶν ἀγροκηπίων, καθ' ὅλην τὴν διάρκειαν τῆς μαθητείας των καὶ ἐπὶ τρία μετὰ τὴν ἔξοδόν των ἐκ τοῦ ἀγροκηπίου. Ἀλλ' ἡ κυβέρνησις θέλει ἀποστέλλει τοὺς ἀναγκαίους προγυμναστὰς, ὅπως οἱ μαθηταὶ ἐκπαιδεύονται τὰς στρατιωτικὰς ἀσκήσεις, συμφώνως τῷ κανονισμῷ τῶν πρακτικῶν ἀγροκηπίων, ὅστις θέλει περιλαμβάνει καὶ ταύτην τὴν ἐκπαίδευσιν. Ἡ ἑταιρία θέλει παρέχει τοῖς προγυμνασταῖς μόνον τροφὴν καὶ κατοικίαν, ἡ δὲ Κυβέρνησις τοῖς μαθηταῖς τὰ ἀναγκαῖα ὅπλα καὶ πολεμοφόδια.

Ἄρθρον 8.

Ἐκ τῶν ἀποφοιτώντων μαθητῶν ἑκάστης τῶν γεωργικῶν σχολῶν πέμπεται ἐν Εὐρώπῃ, ἀνὰ πᾶν ἔτος, ὁ ἐν διαγωγισμῷ ἀριστεύσας, πρὸς τελειοποίησίν του ἐν εἰδικῷ τινι κλάδῳ τῆς γεωργίας. Ἡ ὑποτροφία αὐτοῦ γίνεται δι' ἐξόδων τῆς ἑταιρίας καὶ διαρκεῖ δύω ἔτη. Μετὰ δὲ τὸ πέρας τῶν σπουδῶν, ὁ ὑπότροφος εἶναι ὑπόχρεως νὰ ὑπηρετήσῃ ἐπὶ τριετίαν ἐν ταῖς γεωργικαῖς σχολαῖς ἢ ἐν τοῖς πρακτικοῖς ἀγροκηπίοις τῆς ἑταιρίας, ἀναλαμβάνων τὴν προσήκουσαν εἰς τὰς σπουδὰς αὐτοῦ θέσιν κατὰ τὸν ὀργανισμὸν καὶ ἀπολαμβάνων τὰς κανονισμένας κατ' αὐτὸν ἀποδοχάς. Πρὸς ἐκτέλεσιν δὲ τῆς ὑποχρεώσεως ταύτης ὁ ὑπότροφος εἶναι ὑπόχρεως νὰ παράσχῃ τῇ ἑταιρίᾳ πρὸ τῆς μεταβάσεώς του εἰς Εὐρώπην, ἐγγύησιν ἑξακισχιλίων δραχμῶν ἀξίας, κτηματικὴν ἢ προσωπικήν.

Ἄρθρον 9.

Παρεκτὸς τῶν ἐνιαυσίων ἐξετάσεων δίδονται καὶ κατὰ τὸ τέλος ἑκάστης τριετίας ἐξετάσεις ἔν τε τοῖς πρακτικοῖς ἀγροκη-

πίοις καὶ γεωργικαῖς σχολαῖς. Εἰς δὲ τὸν ἐξ ἑκάστης σχολῆς ἀριστεύσαντα δίδεται ὑπὸ τῆς ἑταιρίας βραβεῖον ἐκ κεφαλαίου καταρτιζομένου ἀφ' ἑνὸς, ἐξ εἰδικοῦ ποσοῦ ὑπὸ τῆς ἑταιρίας ἑκάστοτε ψηφιζομένου, καὶ ἀφ' ἑτέρου, ἐξ εἰσφορῶν ἐπὶ τούτῳ εἰς τὸ ταμεῖον τῆς ἑταιρίας καταβαλλομένων ὑπὸ τῶν φίλων τῆς γεωργίας. Τὸ κεφάλαιον τοῦτο διανέμεται μεταξὺ τῶν ἀριστευσάντων ὅλων τῶν πρακτικῶν ἀγροκηπίων καὶ γεωργικῶν σχολῶν.

Ἄρθρον 10.

Τὰ κεφάλαια τῆς ἑταιρίας ὁρίζονται εἰς δύω ἑκατομμύρια δραχμὰς, διαιρούμενα εἰς δέκα χιλιάδας (10,000) μετοχὰς, ἀνὰ διακοσίας δραχμὰς ἑκάστην. Τὰ κεφάλαια θέλουσι καταβληθῆ ἐντὸς τετραετίας, ἀπὸ τῆς ἐγκρίσεως τοῦ καταστατικοῦ, εἰς πέντε ἴσας δόσεις.

Μετὰ τὴν τετραετίαν ταύτην τὸ κεφάλαιον δύναται ν' αὐξηθῆ ἐπὶ ἓν ἀκόμη ἑκατομμύριον, ἂν τὰ κατατεθέντα δὲν ἀρκέσωσι πρὸς ἐκπλήρωσιν τῶν κατὰ τὴν παροῦσαν σύμβασιν ὑποχρεώσεων τῆς ἑταιρίας. Ἡ καταβολὴ θέλει γείνει κατὰ τὸν αὐτὸν χρόνον, ὡς καὶ ἡ τῶν δύω ἑκατομμυρίων, καὶ κατὰ δόσεις.

Ἄρθρον 11.

Τὰ ἑκάστοτε διαθέσιμα κεφάλαια τῆς ἑταιρίας δύνανται νὰ τοποθετῶνται μόνον εἰς προσοδοφόρον ἀγορὰν δημοσίων χρεωγράφων, ἢ μετοχῶν καὶ ὁμολογιῶν ἑταιριῶν, ὑφισταμένων δυνάμει Βασιλικῶν Διαταγμάτων, ἢ ἂν ἡ ἀγορὰ αὕτη δὲν ἦθελεν εἶσθαι ἐπωφελὴς, δύνανται νὰ τοποθετῶνται εἰς δάνεια ἀσφαλῆ μὲ προθεσμίαν οὐχὶ μακροτέραν τῶν ἐννενήκοντα ἡμερῶν. Κατ' ἀμφοτέρας τὰς περιπτώσεις ἀπαιτεῖται ἡ γνωμοδότησις τοῦ Βασιλικοῦ ἐπιτρόπου. Πᾶσα δὲ ἐναντίον αὐτῆς γενομένη τοποθέτησις χρημάτων μένει εἰς βάρος τῆς ἑταιρίας διὰ τὰς ἐνδεχομένας ἐπιζημίους συνεπείας καὶ δὲν ἐπιβαρύνει τὸν μετὰ τοῦ δημοσίου λογαριασμὸν αὐτῆς.

Ἄρθρον 12.

Κατ' ἐκλογὴν τῆς ἑταιρίας, ἡ κυβέρνησις θέλει παραχωρήσει αὐτῇ, ἐν ἑκάστῳ νομῷ, ἀνὰ τρεῖς χιλιάδας στρέμματα καλλιεργησίμου γῆς καὶ ἀνὰ πεντακόσια στρέμματα δασώδους ἐκτάσεως δι' ἕκαστον πρακτικὸν ἀγροκήπιον καὶ γεωργικὴν σχολήν. Αἱ γαῖαι καὶ τὰ δάση θέλουσιν εἶσθαι εἴτε ἐθνικὰ, εἴτε ἐκκλησιαστικὰ, αἱ δὲ γαῖαι ἐξ ὅλων τῶν ποιοτήτων καὶ ὅσον τὸ δυνατὸν συγκεντρωμέναι. Ἐὰν δὲ ἔν τινι νομῷ δὲν ὑπάρχουσι τοιαῦτα δάση καὶ γαῖαι εἰς τὴν διάθεσιν τοῦ δημοσίου, εἰς

οὐδεμίαν τοῦτο ὑπόκειται εὐθύνην· ἀλλ' εἰς τὴν περίστασιν ταύτην, ἡ ἑταιρία εἶναι ἀπηλλαγμένη τῆς ὑποχρεώσεως τοῦ νὰ συστήσῃ σχολὴν ἐν τῷ νομῷ ἐκείνῳ, ἂν τῇ προσφέρωνται ὀλιγώτεραι τῶν 300 τοὐλάχιστον στρεμμάτων δασώδους ἐκτάσεως καὶ δισχιλίων στρεμμάτων γαιῶν.

Ἡ δι' ἑκάστην σχολὴν καὶ ἕκαστον ἀγροκήπιον παραχώρησις τῶν ἀπαιτουμένων δασῶν καὶ γαιῶν θέλει γίνεσθαι τρεῖς τοὐλάχιστον μῆνας, πρὸ τῆς συστάσεως τῶν σχολῶν, ἐπὶ δικαιολογημένῃ αἰτήσει τῆς ἑταιρίας. Τὰ περὶ ὧν ὁ λόγος δάση καὶ αἱ γαῖαι εἰς οὐδεμίαν ὑπόκεινται πρὸς τὸ δημόσιον ὑποχρέωσιν ἢ φόρον δημόσιον καὶ δημοτικὸν, εἴτε ὡς πρὸς τὴν παραχωρουμένην ἔκτασιν, εἴτε ὡς πρὸς τὰ ἐν αὐτοῖς παραγόμενα παντὸς εἴδους προϊόντα. Ἡ ἀτέλεια αὕτη διαρκεῖ ἐπὶ μίαν μόνην πενταετίαν, ἀπὸ τῆς συστάσεως ἑκάστης Σχολῆς· μετὰ τὸ τέλος δ' αὐτῆς, τὰ δάση καὶ αἱ γαῖαι τῶν σχολῶν ὑποκεινται μὲν εἰς τοὺς λοιποὺς φόρους, ἀλλ' οὐχὶ καὶ εἰς δικαίωμα ἐπικαρπίας. Τὰ δάση καὶ τὰς γαίας ταύτας ἐν πᾶσι τοῖς Νομοῖς τοῦ Κράτους ὀφείλει ἡ Ἑταιρία νὰ ὑποδείξῃ πρὸς τὸ Δημόσιον. Ἀπὸ δὲ τῆς ἐποχῆς ἐκείνης τὸ Δημόσιον δὲν δύναται καθ' οἱονδήποτε τρόπον ν' ἀπαλλοτριώσῃ αὐτὰ, ἀλλὰ μόνον νὰ καρποῦται παραδίδουσα αὐτὰ διαδοχικῶς πρὸς τὴν Ἑταιρίαν, τρεῖς τοὐλάχιστον μῆνας πρὸ τῆς συστάσεως ἑκάστης Σχολῆς καὶ ἑκάστου πρακτικοῦ ἀγροκηπίου.

Ἡ Ἑταιρία δύναται νὰ ὑποδείξῃ ἐκ τῶν δασῶν καὶ καλλιεργησίμων γαιῶν Νομοῦ τινος καὶ πλέον τῆς προσφερθείσης ἐκτάσεως· ἡ δὲ Κυβέρνησις ὀφείλει καὶ ταύτην νὰ παραχωρήσῃ, ὑπὸ τὸν ὅρον τῆς καλλιεργείας καὶ τῆς συστάσεως πρακτικοῦ ἀγροκηπίου ἐν ἄλλῳ Νομῷ, ἔνθα δὲν εὑρέθη εἰς τὴν διάθεσιν τοῦ δημοσίου ἡ ἀπαιτουμένη, πρὸς σύστασιν αὐτοῦ, κατὰ τὰς προηγουμένας διατάξεις τοῦ παρόντος ἄρθρου, ἔκτασις. Ἀλλὰ τὸ ποσὸν τῶν δασῶν καὶ γαιῶν, τὸ ὁποῖον ἡ Ἑταιρία, εἴτε παρὰ τῆς Κυβερνήσεως θέλει λάβει, εἴτε ἡ ἰδία θέλει προμηθευθῆ πρὸς σύστασιν τοιούτου ἀγροκηπίου, ἀπόκειται εἰς τὴν κρίσιν τῆς Ἑταιρίας. Τὰ δάση καὶ αἱ γαῖαι αὗται ὑπάγονται εἰς τὰς αὐτὰς ἀτελείας, κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος ἄρθρου.

Ἄρθρον 13.

Ἡ Κυβέρνησις ἐγγυᾶται εἰς τὴν Ἑταιρίαν τόκον 8 τοῖς 0|0 ἐπὶ τῶν κεφαλαίων αὐτῆς, καθόσον ταῦτα βαθμηδὸν, ὡς ἐξετέθη, κατατίθενται ὑπὸ τῶν μετόχων καὶ ἐκτελοῦνται αἱ διατάξεις τοῦ ἄρθρου 2 τῆς παρούσης συμβάσεως.

"Αρθρον 14.

Κατὰ πᾶν ἔτος, ἐντὸς τῆς περιφερείας ἑκάστου πρακτικοῦ ἀγροκηπίου, ἐν τόπῳ ὑπὸ τῆς διευθύνσεως αὐτῆς ἑκάστοτε προσδιοριζομένῳ, συγκροτοῦνται συνελεύσεις, ἐν αἷς καλοῦνται πάντες οἱ γεωργοὶ καὶ κτηματίαι τοῦ Νομοῦ, ἐκτίθενται δὲ τὰ προϊόντα καὶ τὰ ἐργαλεῖα τοῦ ἀγροκηπίου, ὡς καὶ τῶν λοιπῶν γεωργικῶν κοινοτήτων, καθόσον ἐθαμνδὸν ἡ συνήθεια αὕτη εἰσχωρῇ εἰς τὰ ἤθη τοῦ λαοῦ. Κατὰ τὴν πανήγυριν ταύτην, διαρκούσαν τρεῖς ἡμέρας, οἱ μὲν διδάσκαλοι τοῦ ἀγροκηπίου ἐξηγοῦσι πανδήμως ὑπὸ γενικὴν καὶ πρακτικὴν ἔποψιν τὰς νεωτέρας προόδους τῆς καλλιεργείας τῆς γῆς, ὁ δὲ Διευθυντὴς αὐτοῦ, ἐν ἐπισήμῳ τελετῇ, ἀπονέμει τὰ πρὸς τοὺς ἀριστεύσαντας ἀνήκοντα βραβεῖα.

"Αρθρον 15.

Κατὰ τετραετίαν, ἐν ἐποχῇ καταλλήλῳ, οἱ διδάσκαλοι καὶ μαθηταὶ τῶν πρακτικῶν ἀγροκηπίων συνέρχονται ἐν ταῖς κεντρικαῖς καὶ γεωργικαῖς σχολαῖς τῆς Πελοποννήσου καὶ τῆς Στερεᾶς Ἑλλάδος ἢ εἰς ἄλλας θέσεις ἑκάστοτε προσδιοριζομένας ὑπὸ τῆς διευθύνσεως τῶν κεντρικῶν τούτων σχολῶν, εἰς τρόπον ὥστε διαδοχικῶς ἐν ὅλοις τοῖς τοῦ Κράτους νομοῖς νὰ ἐνεργῶνται τοιαῦται γεωργικαὶ σύνοδοι. Κατ' αὐτὰς ἀνακοινοῦνται αἱ μελέται τῶν διαφόρων σχολῶν ἐπὶ τῶν γεωργικῶν περιστάσεων ἑκάστης περιοχῆς τῆς Ἑλλάδος, ἐκτίθενται τὰ προϊόντα τῆς καθόλου γεωργίας καὶ βραβεύονται ἐξ ὡρισμένου κονδυλίου, ἐκ τοῦ ἐν τῷ ἄρθρῳ 9 κεφαλαίου, οἱ ἀριστεύσαντες ἐκ τῶν γεωργικῶν ἐν γένει παραγωγῶν.

"Αρθρον 16.

Ἡ ἑταιρία θέλει διαρκέσει ἐννενήκοντα ἐννέα (99) ἔτη, μετὰ τὸ τέλος τῶν ὁποίων τὰ παραχωρηθέντα παρὰ τῆς κυβερνήσεως δάση καὶ αἱ γαῖαι ἐπανέρχονται εἰς τὸ δημόσιον, μεθ' ὅλων τῶν ἐν αὐταῖς ἔργων οἰκοδομῶν καὶ φυτειῶν.

Ἄρθρον 17.

Ἐντὸς τριῶν μηνῶν ἀπὸ τῆς νομοθετικῆς κυρώσεως τῆς παρούσης συμβάσεως, θέλει ὑποβληθῇ τὸ καταστατικὸν τῆς ἑταιρίας εἰς τὴν ἔγκρισιν τῆς κυβερνήσεως· διὰ τοῦ καταστατικοῦ δὲ τούτου θέλουσι κανονισθῇ ἡ διαχείρισις καὶ διάθεσις τῶν κεφαλαίων, ὁ ὀργανισμὸς τῆς διευθύνσεως καὶ τοῦ διοικητικοῦ συμβουλίου, ὁ κανονισμὸς τῶν πρακτικῶν ἀγροκηπίων καὶ γεωργικῶν σχολῶν, πρὸς τούτοις θέλουσι τεθῇ αἱ βάσεις τῆς παρὰ τὰς διαφόρους μεθόδους τῆς καλλιεργείας τῆς γῆς καὶ τῶν δα-

ῶν κανονικῆς τοῦ ἑταιρικοῦ σκοποῦ ἀναπτύξεως, κατὰ τὰ ἐπικρατοῦντα ἐν ἄλλαις εὐρωπαϊκαῖς χώραις διατελούσαις ὑπὸ τὰς αὐτὰς ἢ παραπλησίας πρὸς τὴν Ἑλλάδα κλιματολογικὰς καὶ γεωλογικὰς περιστάσεις. Εἰς τὸν σκοπὸν τοῦτον ἀνάγεται καὶ ἡ τελειοποίησις τοῦ γένους τῶν ζώων.

Ἄρθρον 18.

Αἱ γεωργικαὶ μηχαναὶ καὶ τὸ λοιπὸν ὑλικὸν τῶν γεωργικῶν σχολῶν καὶ πρακτικῶν ἀγροκηπίων εἰσάγονται εἰς τὸ Κράτος ἄνευ πληρωμῆς τελωνιακοῦ δασμοῦ.

Ἄρθρον 19.

Ἡ κυβέρνησις ἔχει ἐν τῷ διοικητικῷ τῆς ἑταιρίας συμβουλίῳ τὸ πέμπτον τῶν συγκροτουσῶν αὐτὸ ψήφων, οἱ δὲ ἀντιπροσωπεύοντες αὐτὴν ἐξομοιοῦνται καθ' ὅλα μετὰ τῶν λοιπῶν συμβούλων τῆς ἑταιρίας. Ἡ κυβέρνησις ἐξελέγχει τὴν χρηματικὴν τῆς ἑταιρίας διαχείρισιν καὶ διορίζει παρ' αὐτῇ βασιλικὸν ἐπίτροπον, οὗτινος ὁ μισθὸς μέχρι τριακοσίων (300) δραχμῶν θέλει καταβάλλεσθαι ὑπὸ τῆς ἑταιρίας.

Ἐπὶ τούτῳ συνετάχθη ἡ παροῦσα σύμβασις εἰς διπλοῦν, ὧν τὸ μὲν ἓν ἔμεινεν εἰς τὸ ὑπουργεῖον τῶν Ἐσωτερικῶν, τὸ δὲ παρέλαβεν ἡ ἑταιρία.

Τὸ κῦρος τῆς παρούσης συμβάσεως ἐξήρτηται ἐκ τῆς νομοθετικῆς κυρώσεως αὐτῆς, πρὸς τοῦτο δὲ θέλει αὕτη ὑποβληθῇ εἰς τὴν Βουλὴν ἐντὸς τῆς πρώτης συνόδου.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν ὀγδόην Φεβρουαρίου τοῦ χιλιοστοῦ ὀκτακοσιοστοῦ ἑβδομηκοστοῦ τρίτου ἔτους.

(ὑπογ.) Ε. ΔΕΛΙΓΕΩΡΓΗΣ.

Ὑπὸ τοὺς ἐν τῇ ἀνωτέρω συμβάσει ὅρους, ἂν αὕτη κυρωθῇ διὰ νόμου, ἡ ἐθνικὴ τράπεζα ἀπεφάσισε νὰ μετάσχῃ ἐν τῇ προκειμένῃ ἑταιρίᾳ, κατὰ δραχμὰς ἑκατὸν πεντήκοντα χιλιάδας (150,000).

Ἐν Ἀθήναις τῇ 29 Ἰανουαρίου 1873.

Ὁ διοικητὴς τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης

(ὑπογ.) Μ. ΡΕΝΙΕΡΗΣ.

Ὑπὸ τοὺς ἀνωτέρω ὅρους ἡ Γενικὴ Πιστωτικὴ Τράπεζα τῆς Ἑλλάδος ἀπεφάσισε νὰ μετάσχῃ ἐν τῇ πρωκειμένῃ γεωργικῇ ἑταιρίᾳ λαμβάνουσα μετοχὰς δρ. ἑξήκοντα χιλιάδων (60,000).

Ἐν Ἀθήναις, τῇ 29 Ἰανουαρίου 1873.

Διὰ τὴν Γενικὴν Πιστωτικὴν Τράπεζαν.

(ὑπογ.) Ν. Ζ. ΒΑΛΑΣΑΜΑΚΗΣ, διευθυντής.

(ὑπογ.) Μ. Γ. ΑΝΤΩΝΟΠΟΥΛΟΣ, γεν. ἐλεγκτής.

Ὑπὸ τοὺς ἀνωτέρω ὅρους ὁ κ. Κωνστ. Βοῦρος ἀπεφάσισε νὰ μετάσχῃ ἐν τῇ προκειμένῃ γεωργικῇ ἑταιρίᾳ, λαμβάνων μετοχὰς δραχμῶν εἴκοσι πέντε χιλιάδων (25,000).

Ἐν Ἀθήναις, τῇ 31 Ἰανουαρίου 1873.

(ὑπογ.) ΚΩΝΣΤ. ΒΟΥΡΟΣ.

Ὁμοίως καὶ ἐγὼ διὰ τοὺς ἀνωτέρω ὅρους, διὰ δρ. 25,000.

(ὑπογ.) Α. ΠΑΠΠΟΥΔΩΦ.

Ὁμοίως καὶ ἐγὼ διὰ τοὺς ἄνω ὅρους, διὰ μετοχὰς δραχμῶν εἴκοσι πέντε χιλιάδων (25,000). (ὑπογ.) Μ. ΒΑΛΑΤΑΖΗΣ.

Ὁμοίως καὶ ἐγὼ ὑπὸ τοὺς ἀνωτέρω ὅρους, διὰ μετοχὰς δρ. ἑκατὸν χιλιάδων. (ὑπογ.) Κ. Π. ΠΑΠΠΑΡΗΓΟΠΟΥΛΟΣ.

Ὁμοίως καὶ ἐγὼ ὑπὸ τοὺς ἀνωτέρω ὅρους, διὰ μετοχὰς δρ. πεντήκοντα χ λιάδων (50,000).

(ὑπογ.) Ε. ΒΑΛΑΤΑΖΗΣ.

Ὁμοίως καὶ ἡμεῖς ὑπὸ τοὺς ἀνωτέρω ὅρους, διὰ μετοχὰς εἴκοσι χιλιάδων (20,000).

(ὑπογ.) Ἀδελφοὶ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ καὶ ΙΩΑΝ. ΔΟΥΜΑΣ.

Ὁμοίως καὶ ἐγὼ ὑπὸ τοὺς ἀνωτέρω ὅρους, διὰ μετοχὰς δραχ. εἴκοσι πέντε χιλιάδων (25,000).

(ὑπογ.) Α ΘΕΟΔΩΡΙΔΗΣ.

Ὁμοίως ὑπὸ τοὺς ἀνωτέρω, διὰ μετοχὰς ἑκατόν, ἤτοι διὰ δραχμὰς εἴκοσι χιλιάδας (20,000).

(ὑπογ.) ΑΔΟΛΦΟΣ ΡΕΪΝΕΚ.

Ὑπὸ τοὺς ἀνωτέρω ὅρους ἡ ἑταιρία Credit Industriel d' Orient, ἀπεφάσισε νὰ μετάσχῃ ἐν τῇ προκειμένῃ γεωργικῇ ἑταιρίᾳ, λαμβάνουσα μετοχὰς δραχμῶν πεντήκοντα χιλιάδων (50,000).

Ἐν Κωνσταντινουπόλει τὴν 14|26 Φεβρουαρίου 1873.

Διὰ τὸ Credit Industriel d' Orient

(ὑπογ.) ΑΡ. ΜΠΑΛΑΤΑΖΗΣ, (ὑπογ.) Κ. ΚΑΡΑΠΑΝΟΣ.

Ὁμοίως καὶ ἐγὼ ὑπὸ τοὺς ἀνωτέρω ὅρους, διὰ μετοχὰς δρ. εἴκοσι χιλιάδων (20,000). (ὑπογ.) Α. ΡΑΔΑΗΣ.

Ὁμοίως καὶ ἐγὼ ὑπὸ τοὺς ἀνωτέρω ὅρους, μετοχὰς δραχμῶν εἴκοσι χιλιάδων (20,000).

(ὑπογ.) ΙΩΑΝΝΗΣ ΣΙΣΜΑΝΟΓΛΟΥΣ.

Ὑπὸ τοὺς ὄπισθεν ὅρους τῆς παρούσης συμβάσεως, τοὺς ἀφορῶντας σύστασιν γεωργικῆς ἑταιρίας ἐν Ἑλλάδι δέχομαι νὰ μετάσχω κἀγὼ μὲ μετοχὰς ἑκατόν, ἤτοι μὲ κεφάλαιον δραχμῶν εἴκοσι χιλιάδων (20,000), ἄνευ δὲ ὁποιασδήποτε ἄλλης ὑπὲρ ἐμοῦ εὐθύνης.

Ἐν Κωνσταντινουπόλει, τὴν 17|1 Μαρτίου 1873.

(ὑπογ.) Α. Π. ΜΑΥΡΟΚΟΡΔΑΤΟΣ.

Ὁμοίως καὶ ἐγὼ ὑπὸ τοὺς ἀνωτέρω ὅρους, διὰ μετοχὰς δρ. εἴκοσι χιλιάδων (20,000).

Κωνσταντινούπολις 17|1 Μαρτίου 1873.

(ὑπογ.) Π. ΣΕΚΙΑΡΗΣ.

Ὡσαύτως καὶ ἐγώ, διὰ δραχμὰς εἴκοσι πέντε χιλιάδας (25,000). (ὑπογ.) Σ. ΣΤΕΦΑΝΟΒΙΚ.

Ὡσαύτως κἀγώ, διὰ δραχμὰς σαράντα χιλιάδας, ἤτοι μετοχὰς διακοσίας. (ὑπογ.) Γ. ΖΑΡΙΦΗΣ.

Κατ' ἐντολὴν τοῦ κ. Κωνσταντίνου Ζάππα, δραχμὰς διακοσίας χιλιάδας (200,000).

Κ. Ι. ΠΑΠΠΑΡΗΓΟΠΟΥΛΟΣ.

Ὁμοίως ὑπὸ τοὺς ἀνωτέρω ὅρους, δραχ. ἑκατὸν χιλιάδας.

(ὑπογ.) ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΔΟΣΙΟΣ.

Ὁμοίως ὑπὸ τοὺς ἀνωτέρω ὅρους δραχμὰς ἑκατὸν χιλιάδας.

(ὑπογ.) ΑΡΙΣΤΕΙΔΗΣ ΔΟΣΙΟΣ.

Ὁμοίως ὑπὸ τοὺς ἀνωτέρω ὅρους δραχ. πεντήκοντα χιλιάδας.

(ὑπογ.) Α. ΔΟΣΙΟΣ.

Ὁμοίως ὑπὸ τοὺς ἀνωτέρω ὅρους, δρ. πεντήκοντα χιλιάδας.

(ὑπογ.) ΑΡ. ΡΕΪΝΕΚ.

Ὁμοίως ὑπὸ τοὺς ἀνωτέρω ὅρους, δραχμὰς εἴκοσι χιλιάδας (20,000). (ὑπογ.) Α. Π. ΚΟΥΜΕΛΑΣ.

Ὁμοίως ὑπὸ τοὺς ἀνωτέρω ὅρους, δραχμὰς εἴκοσι χιλιάδας (20,000). (ὑπογ.) Β. ΜΕΛΑΣ.

Ὁμοίως ὑπὸ τοὺς ἀνωτέρω ὅρους διὰ μετοχὰς δραχμῶν πεντήκοντα χιλιάδων (50,000).

(ὑπογ.) Μ. Γ. ΑΝΤΩΝΟΠΟΥΛΟΣ.

Ὁμοίως ὑπὸ τοὺς ἀνωτέρω ὅρους, διὰ μετοχὰς δραχμῶν ἑξήκοντα χιλιάδων (60,000). (ὑπογ.) Δ. ΑΛΜΕΪΔΑΣ.

Ὁμοίως ὑπὸ τοὺς ἀνωτέρω ὅρους, διὰ μετοχὰς δραχμῶν πεντήκοντα χιλιάδων (50,000).

(ὑπογ.) Α. Μ. ΠΑΓΚΑΛΟΣ.

Ὁμοίως ὑπὸ τοὺς ἀνωτέρω ὅρους, διὰ μετοχὰς δραχμῶν ἑξήκοντα πέντε χιλιάδας (65,000) λέγω ἑξήκοντα πέντε.

(ὑπογ.) ΔΗΜ. ΠΙΝΙΑΤΟΡΟΣ.

Ὁμοίως ὑπὸ τοὺς ἀνωτέρω ὅρους, διὰ μετοχὰς δραχμῶν εἴκοσι χιλιάδων (ὑπογ.) ΚΑΡΑΠΑΥΛΟΣ.

Ὁμοίως ὑπὸ τοὺς ἀνωτέρω ὅρους, διὰ μετοχὰς ἑκατόν, ἤτοι δραχμῶν (20,000). (ὑπογ.) Ι. Δ. ΚΑΡΑΗΣ.

Ἀκριβὲς ἀντίγραφον ἐκ τοῦ εἰς τὸ ἀρχεῖον τοῦ Ὑπουργείου τῶν Ἐσωτερικῶν κατατεθέντος πρωτογράφου.

Ἀθῆναι, 22 Μαΐου 1873.

Ὁ ὑπουργὸς τῶν Ἐσωτερικῶν
ΕΠ. ΔΕΛΗΓΕΩΡΓΗΣ.

Πρὸς τὴν Βουλήν.

Λαμβάνω τὴν τιμὴν νὰ ὑποβάλω εἰς τὴν ἐπιψήφισιν τῆς Βουλῆς σχέδιον νόμου, δι' οὗ ἐγκρίνεται ἡ μετὰ τῆς Ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως καὶ τῆς Ἀγγλικῆς Ἑταιρίας ὑπὸ τὴν ἐπωνυμίαν «Ἀνατολικὴ ὑποβρύχιος τηλεγραφικὴ ἑταιρία» (Levant submarine Telegraph Company Limited) συναφθεῖσα τὴν 1|13 Δεκεμβρίου λήξαντος ἔτους σύμβασις. Δι' αὐτῆς παραχωρεῖται εἰς τὴν εἰρημένην ἑταιρίαν ἀποκλειστικὸν δικαίωμα νὰ συστήσῃ ἔν τε τῷ ἐσωτερικῷ τοῦ Κράτους καὶ ἐν τῷ ἐξωτερικῷ τὰς ἀκολούθους ὑποβρυχίους τηλεγραφικὰς γραμμάς.

Α'. Ἐσωτερικάς.

1) Μεταξὺ παραλίας τῆς Πελοποννήσου καὶ τῆς Ζακύνθου.
2) Μεταξὺ Ζακύνθου καὶ Κερκύρας.
3) Μεταξὺ παραλίας τῆς Πελοποννήσου καὶ Σπετζῶν.
4) Μεταξὺ παραλίας τῆς Πελοποννήσου καὶ Ὕδρας.
5) Νὰ παρεκτείνῃ μέχρι Πειραιῶς τὸ μεταξὺ Σύρου καὶ Σουνίου ὑπάρχον καλώδιον καὶ
6) Μεταξὺ Σύρου καὶ Τήνου, Ἄνδρου καὶ Εὐβοίας.

Β'. Ἐξωτερικάς.

1) Μεταξὺ Σύρου καὶ Χίου.
2) Μεταξὺ Ἑλλάδος καὶ Αἰγύπτου.
3) Μεταξὺ Ἑλλάδος καὶ Ἰταλίας καὶ
4) Μεταξὺ Ἑλλάδος καὶ Αὐστρίας.

Ἐκ τῶν ἀνωτέρω σημειουμένων γραμμῶν ἐν τῷ ἐσωτερικῷ, αἱ μὲν τρεῖς πρῶται συνεστήθησαν ἤδη ὑπὸ τῆς ἑταιρίας δυνάμει τοῦ ΡΠΗ'. ἀπὸ 28 Φεβρουαρίου 1867 νόμου. Ἐπειδὴ ὅμως δὲν ἀναφέρονται ἐν τῇ συμβάσει τοῦ 1866, καθὸ μεταγενέστεραι αὐτῆς, συμπεριελήφθησαν ἐν τῇ παρούσῃ συμβάσει. Αἱ δὲ ἀπὸ Πελοποννήσου εἰς Ὕδραν, ἀπὸ Σύρου εἰς Τῆνον, Ἄνδρον καὶ Εὔβοιαν συσταίνονται πρῶτον ἤδη. Σημειωτέον ὅτι κατὰ τὴν σύμβασιν τοῦ 1866 ἡ κατασκευὴ τῆς ἀπὸ Σύρου εἰς Τῆνον κλπ. γραμμῆς ἦτο προαιρετικὴ διὰ τὴν ἑταιρίαν, ἐνῷ διὰ τῆς παρούσης συμβάσεως ἡ ἑταιρία ὑποχρεοῦται εἰς τὴν κατασκευὴν αὐτῆς. Ἡ παρέκτασις τοῦ καλωδίου τῆς Σύρου μέχρι

Πειραιῶς μένει προαιρετικὴ διὰ τὴν Ἑταιρίαν, καθόσον διὰ ταύτης δὲν πρόκειται νὰ ἐγκατασταθῇ νέα συγκοινωνία, ἀλλ' ἁπλῶς μόνον νὰ γίνηται αὕτη ἀπ' εὐθείας μεταξὺ Σύρου καὶ Πειραιῶς ἀντὶ διὰ τῶν Ἀθηνῶν. Ἅπασαι αἱ τοῦ ἐξωτερικοῦ γραμμαὶ εἶναι νέαι. Διὰ τῆς περὶ ἧς πρόκειται συμβάσεως ἐπεδιώχθη ἀφ' ἑνὸς ἡ ἐπαισθητὴ ἐλάττωσις τῶν τελῶν τῶν ὑποβρυχίων καλωδίων αὐτῆς, ἀφ' ἑτέρου δὲ ἡ ἀνάπτυξις τῆς τηλεγραφικῆς συγκοινωνίας διὰ τῆς ἐγκαταθέσεως ὑποβρυχίων καλωδίων ἔν τε τῷ ἐσωτερικῷ καὶ ἐν τῷ ἐξωτερικῷ, δι' ὧν θέλει συγκοινωνήσει τηλεγραφικῶν καὶ ἀπ' εὐθείας 1) ἡ Σύρος καὶ δι' αὐτῆς ἅπαν τὸ τηλεγραφικὸν σύμπλεγμα τῆς Ἑλλάδος μετὰ τῆς Χίου, Κρήτης, Ῥόδου καὶ Σμύρνης καὶ διὰ ταύτης συντομώτερον μετὰ τῆς Ἀνατολῆς καὶ Αἰγύπτου, χωρὶς νὰ διέρχωνται τὰ τηλεγραφήματα διὰ ξηρᾶς διὰ τῆς κατὰ μῆκος μεγάλης ἐκτάσεως τῆς Εὐρωπαϊκῆς Τουρκίας, ὅτε συμβαίνουσιν οὐ μόνον μεγάλαι βραδύτητες, ἀλλὰ καὶ σποραδικαὶ παραμορφώσεις καὶ 2) ἡ Ζάκυνθος καὶ δι' αὐτῆς ἅπαν ἐπίσης τὸ τηλεγραφικὸν σύμπλεγμα τῆς Ἑλλάδος μετὰ τῆς Ἰταλίας Αὐστρίας καὶ Αἰγύπτου.

Καὶ ἡ μὲν ἐλάττωσις τῶν τελῶν οὐ μόνον θέλει παρέξει εὐκολίας εἰς τοὺς ἀνταποκρινομένους, οἵτινες θέλουσι δύνασθαι δι' ἥσσονος δαπάνης νὰ μεταβιβάζωσι τὰ τηλεγραφήματά των ἀλλὰ καὶ ὠφελείας πρόξενος θέλει γείνει εἰς τὸ δημόσιον, αὐξανομένου ἐπαισθητῶς, ὡς ἐκ πείρας ἀπεδείχθη, τοῦ ἀριθμοῦ τῶν μεταβιβαζομένων τηλεγραφημάτων ἕνεκα τῆς ἐλαττώσεως τῶν τελῶν. Ἡ δὲ ἀπ' εὐθείας τηλεγραφικὴ συγκοινωνία μετὰ τῶν ἀνωτέρω μερῶν παρέχει τὰ ἑξῆς πλεονεκτήματα. Ἡ μεταβίβασις τῶν τηλεγραφημάτων θέλει γίνεσθαι ταχέως, τὰ τέλη θέλουσιν εἶσθαι εὐθυνότερα, πρὸς δὲ καθίστανται νέαι συντομώτεραι καὶ ταχύτεραι ὁδοὶ διὰ τὴν εἰς τὰ λοιπὰ μέρη τοῦ ἐξωτερικοῦ μεταβίβασιν τῶν τηλεγραφημάτων, καθιστημένης τῆς Ἑλλάδος συνάμα τόπου διαβάσεως ἐν γένει καὶ ἰδίως τῶν ἐξ Ἀνατολῆς καὶ τῶν Ἰνδιῶν τηλεγραφημάτων διὰ τὴν Δυτικὴν Εὐρώπην καὶ Ἀμερικήν, ἐφ' ὧν θέλει εἰσπράττεσθαι τὸ πρὸς ὄρελος τῆς Ἑλλάδος, δυνάμει τῆς Διεθνοῦς Συμβάσεως, διαβατικὸν τέλος, ὑπολογιζόμενον κατὰ μέσον ὅρον εἰς 25,000 δραχ. κατ' ἔτος.

Ἡ Ἑλλὰς ὑποχρεοῦται νὰ συστήσῃ τὰς ἐναερίους γραμμάς, αἵτινες θέλουσι συνδέσει τοὺς τηλεγραφικοὺς σταθμοὺς μὲ τὰ ἄκρα τῶν νέων καλωδίων τῆς ἑταιρίας καὶ νὰ ἀνασκευάσῃ τὴν ἀπ' Ἀθηνῶν μέχρι Τρεπίτου γραμμήν, διατηρουσα ἀπ' αὐτῆς ἓν σύρμα ἀποκλειστικῶς προωρισμένον διὰ τὴν ἐξωτερικὴν ἀντα-

πόκρισιν. Σημειωτέον, ὅτι κατὰ τὸ ἄρθρον 1 τῆς Διεθνοῦς Συμβάσεως ὑποχρεοῦται ἡ Ἑλλὰς νὰ ἔχῃ ἰδιαίτερα τηλεγραφικὰ σύρματα τόσα, ὅσα δύνανται νὰ ἐπαρκῶσιν εἰς τὴν ταχεῖαν τῶν τηλεγραφημάτων μεταβίβασιν, ὥστε κυρίως δὲν ἀναλαμβάνει νέαν ὑποχρέωσιν, ἀλλὰ πρόκειται νὰ ἐκπληρώσῃ προϋπάρχουσαν διὰ τῆς προσθήκης ἰδίου σύρματος τὴν ἐξωτερικὴν ἀνταποκρίσεως, ὡς ἐπίσης ἀνάγκην ὑφισταμένην καὶ ἀπαραίτητον πρόκειται νὰ θεραπεύσῃ, ἀνακαινίζουσα καὶ τὴν ἀπὸ Κορίνθου—Τρεπίτου ἐναέριον γραμμὴν, ἥτις χρῄζει ἀνανεώσεως πρὸς κανονικὴν λειτουργίαν, ὡς κακῶς ἔχουσα ἔκ τε τῆς ἀρχικῆς κατασκευῆς καὶ τῆς παλαιότητος. Ἕνεκα δὲ τῶν δαπανῶν τούτων, ὧν ὅμως τὸ δημόσιον καὶ ἄνευ τῆς συμβάσεως δὲν ἤθελε μένει ἀπηλλαγμένον, ὡς καὶ τῶν διὰ τὴν σύστασιν τῶν ἐναερίων γραμμῶν καὶ τῶν τηλεγραφείων, ἐν αἷς δι' αὐτῆς ὁρίζεται νήσοις, θέλει λαμβάνει δι' ἕκαστον ἁπλοῦν τηλεγράφημα, διερχόμενον διὰ τῶν γραμμῶν τούτων, τὸ τέλος δραχμῆς μιᾶς.

Πρὸς τούτοις ἐπετράπη εἰς τὴν ἑταιρίαν νὰ ἔχῃ ἐντὸς τῶν ἑλληνικῶν γραφείων ἐν Σύρῳ, Ζακύνθῳ καὶ Κερκύρᾳ ἰδίους ὑπαλλήλους, ὅπως διευθύνωσιν οὗτοι τὴν διὰ τῶν καλωδίων της ἐξωτερικὴν ἀνταπόκρισιν, κανονίζωσι τὴν ἔκτασιν τοῦ ἠλεκτρικοῦ ῥεύματος διὰ τὰ καλώδια καὶ εἰσπράττωσι διὰ τῶν ὑπαλλήλων τοῦ Κράτους τὰ ἀνήκοντα εἰς τὴν Ἑταιρίαν τέλη.

Ἐκτὸς τῆς εἰρημένης Συμβάσεως συνετάχθη μεταξὺ τῆς Ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως καὶ τῆς ἰδίας Ἑταιρίας Πρωτόκολλον, δι' οὗ παραχωρεῖται εἰς τὴν Ἑταιρίαν δωρεὰν τὸ μεταξὺ Σύρου καὶ Χίου παλαιὸν διβλαμμένον καλώδιον, ὅπερ ἀνῆκεν εἰς τὴν Ἑταιρίαν Newall καὶ περιῆλθε κατόπιν εἰς τὴν κυριότητα τοῦ Δημοσίου, διότι εἶχε κατατεθῇ ἀντὶ χρηματικῆς ἐγγυήσεως ὑπὸ τῆς Ἑταιρίας, ἥτις ἐκηρύχθη ἔκπτωτος, μὴ δυνηθεῖσα νὰ ἐκτελέσῃ τὰς ὁποίας εἶχεν ἀναλάβει ὑποχρεώσεις ὑπὸ τὸν ὅρον, ἂν ἡ Ἀνατολικὴ Ἑταιρία εὕρῃ αὐτὸ εἰς κατάστασιν χρησιμοποιήσεως, νὰ συνδέσῃ δι' αὐτοῦ τὴν Σύρον μετὰ τῆς Μυκώνου, καὶ ἂν τοῦτο ἐπαρκέσῃ, καὶ τὸν Πειραιᾶ μετὰ τῆς Αἰγίνης. Ἀλλὰ γενομένης τῆς ἀναδύσεως καὶ δοκιμῆς δὲν εὑρέθη ἐπαρκὲς καὶ χρήσιμον τὸ καλώδιον ἐκεῖνο πρὸς τὸν τοιοῦτον σκοπὸν, ἐφ' ᾧ ὁ ἀντιπρόσωπος τῆς Ἑταιρίας ἀνήγγειλεν εἰς τὴν Κυβέρνησιν, ὅτι τὸ εἰρημένον Πρωτόκολλον μένει ἀνίσχυρον, ἀλλ' οὐχ ἧττον ὑποβάλλεται καὶ τοῦτο ὁμοῦ μὲ τὰς πληροφορίας ταύτας. Δι' αὐτοῦ ἡ Ἑταιρία ἀνελάμβανε τὴν ὑποχρέωσιν νὰ συνδέσῃ διὰ

καλωδίου καὶ τὸν Πόρον μετὰ τῆς Στερεᾶς ἄνευ οὐδεμιᾶς ἀποζημιώσεως ἐκ μέρους τῆς Ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως.

Ἐκ τῶν ἐν τῷ ἐσωτερικῷ νέων καλωδίων ἐγκατετέθησαν ἤδη τὸ μεταξὺ Σύρου καὶ Τήνου, Τήνου καὶ Ἄνδρου, διότι ἡ Κυβέρνησις κατ' αἴτησιν τῆς Ἑταιρίας ἐπέτρεψεν αὐτῇ νὰ ἐγκαταθέσῃ τὰ καλώδια τοῦ ἐσωτερικοῦ καὶ τὸ μεταξὺ Σύρου καὶ Χίου καὶ πρὸ τῆς διὰ νόμου ἐγκρίσεως τῆς συμβάσεως, ἀλλ' ὑπ' εὐθύνην αὐτῆς ταύτης τῆς Ἑταιρίας, ἐφ' ὅσον δὲν ἐπῆλθεν ἡ ἔγκρισις τῆς Συμβάσεως.

Ὁ Ὑπουργὸς τῶν Ἐσωτερικῶν
Ε. ΔΕΛΗΓΕΩΡΓΗΣ.

ΣΧΕΔΙΟΝ ΝΟΜΟΥ

Περὶ ἐγκρίσεως συμβάσεως πρὸς ἐπέκτασιν τῆς τηλεγραφικῆς συγκοινωνίας δι' ὑποβρυχίων γραμμῶν.

Ἄρθρον μόνον.

Ἐγκρίνεται καὶ ἐπικυροῦται ἡ μεταξὺ τοῦ Προέδρου τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου καὶ ὑπουργοῦ ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν ἀφ' ἑνὸς καὶ τῆς Ἀγγλικῆς Ἑταιρίας ὑπὸ τὴν ἐπωνυμίαν «Ἀνατολικὴ Ὑποβρύχιος Τηλεγραφικὴ Ἑταιρία» (Levant submarine Telegraph Company Limited) ἀντιπροσωπευομένης ὑπὸ τοῦ κ. W. P. Binney συνομολογηθεῖσα κατὰ τὴν 1|13 Δεκεμβρίου 1872 καὶ ἐξ ἄρθρων 30 συγκειμένη σύμβασις περὶ συστάσεως ὑποβρυχίων τηλεγραφικῶν γραμμῶν πρὸς ἐπέκτασιν τῆς τηλεγραφικῆς συγκοινωνίας ἔν τε τῷ ἐσωτερικῷ τοῦ Κράτους καὶ τῷ ἐξωτερικῷ.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 19 Ἰουνίου 1873.

Ε. ΔΕΛΗΓΕΩΡΓΗΣ.

ΣΥΜΒΑΣΙΣ

Ἡ αὐτοῦ Ἐξοχότης ὁ Κύριος Ἐπαμινώνδας Δεληγεώργης, πρόεδρος τοῦ ὑπουργικοῦ συμβουλίου καὶ ὑπουργὸς ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν ἐν ὀνόματι τῆς Ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως ἀφ' ἑνὸς καὶ ὁ Κύριος Ἰούλιος Δεπεσὲρ Jules Despecher ἀντιπρόσωπος καὶ πληρεξούσιος τῆς «Levant Submarine Company Limited de Londres» ἀφ' ἑτέρου.

Συνωμολόγησαν τ' ἀκόλουθα.

Ἄρθρ. 1. Ἡ Ἑλληνικὴ Κυβέρνησις παραχωρεῖ εἰς τὴν «Levant Submarine Telegraph Company Limited» εἰς ἣν περιῆλ-

θαν ἤδη αἱ εἰς τὴν Ἑταιρίαν Ράλλη καὶ Binney παραχωρηθεῖσαι διὰ τῆς ἀπὸ 1 Δεκεμβρίου 1866 συμβάσεως καὶ τοῦ ἀπὸ 19 Ἰανουαρίου 1867 πρωτοκόλλου ὑποβρύχιοι τηλεγραφικαὶ γραμμαὶ τὸ ἀποκλειστικὸν δικαίωμα νὰ κατασκευάσῃ ἰδίαις δαπάναις καὶ ἰδίοις κινδύνοις καὶ ἄνευ βλάβης τῶν κεκτημένων δικαιωμάτων τῆς ὑπὸ τὴν ἐπωνυμίαν «Mediterranean Extension Telegraph» ἑταιρίας, τὰς ἀκολούθους ἐσωτερικὰς καὶ ἐξωτερικὰς γραμμάς.

Α. Ἐσωτερικάς.

1) Μεταξὺ παραλίας τῆς Πελοποννήσου καὶ Ζακύνθου.
2) Μεταξὺ Ζακύνθου καὶ Κερκύρας.
3) Μεταξὺ παραλίας τῆς Πελοποννήσου καὶ Σπετσῶν.
4) Μεταξὺ παραλίας τῆς Πελοποννήσου καὶ Ὕδρας.
5) Νὰ παρεκτείνῃ μέχρι Πειραιῶς τὸ μεταξὺ Σύρου καὶ Σουνίου ὑπάρχον καλώδιον.

Β. Ἐξωτερικάς.

1) Μεταξὺ Σύρου καὶ Χίου.
2) Μεταξὺ Ἑλλάδος καὶ Αἰγύπτου.
3) Μεταξὺ Ἑλλάδος καὶ Ἰταλίας.
4) Μεταξὺ Ἑλλάδος καὶ Αὐστρίας.

Ἄρθρ. 2. Αἱ μὴ συστηθεῖσαι εἰσέτι ἐκ τῶν ἐν τῷ ἄρθρῳ 1. § 1 μνημονευομένων ἐκ τοῦ ἐσωτερικοῦ πρὸς τὸ ἐξωτερικὸν γραμμῶν, ὡς καὶ ἡ μεταξὺ Σύρου, Τήνου, Ἄνδρου καὶ Εὐβοίας περὶ ἧς διαλαμβάνει ἡ ἀνωτέρω ἀπὸ 1 Δεκεμβρίου 1866 σύμβασις θέλουσι συστηθῇ ἐντὸς ἑνὸς μηνῶν ἀπὸ τῆς διὰ νόμου ἐγκρίσεως τῆς παρούσης συμβάσεως.

Ἡ μεταξὺ Λευκάδος καὶ Κερκύρας ἀντικατασταθεῖσα ἤδη διὰ τῆς μεταξὺ Ζακύνθου καὶ Κερκύρας, ὡς καὶ ἡ παρέκτασις τοῦ μεταξὺ Σύρου καὶ Σουνίου ὑπάρχοντος καλωδίου μέχρι Πειραιῶς θέλουσι γείνῃ, ἐὰν συμφέρωσιν εἰς τὴν Ἑταιρίαν.

Ἄρθρ. 3. Αἱ ἀνωτέρω κατονομαζόμεναι ἐξωτερικαὶ ὑποβρύχιοι τηλεγραφικαὶ γραμμαὶ 1, 2, 3 καὶ 4 τοῦ ἄρθρ. 1 § 2 θέλουσι συστηθῇ ὡς ἑξῆς.

Ἡ μεταξὺ Σύρου καὶ Χίου θέλει συστηθῇ ἐντὸς ἓξ μηνῶν ἀπὸ τῆς διὰ νόμου ἐγκρίσεως τῆς παρούσης συμβάσεως.

Ἡ μεταξὺ Ἑλλάδος καὶ Αἰγύπτου θέλει συστηθῇ μεταξὺ Ζακύνθου καὶ Ἀλεξανδρείας εἴτε κατ' εὐθεῖαν εἴτε προσεγγίζουσα εἰς Κρήτην καὶ θέλει περαιωθῇ ἐντὸς ἑνὸς ἔτους ἀπὸ τῆς διὰ νόμου ἐγκρίσεως τῆς παρούσης συμβάσεως.

Ἡ μεταξὺ Ἑλλάδος καὶ Ἰταλίας θέλει συστηθῇ διὰ τοῦ ὑπάρχοντος καλωδίου μεταξὺ Πελοποννήσου καὶ Ζακύνθου καὶ μεταξὺ Ζακύνθου καὶ Ὀτράντου διὰ τοῦ ὑπάρχοντος καλωδίου μεταξὺ Ὀτράντου καὶ Κερκύρας ἐν περιπτώσει καθ' ἣν ἡ «Mediterranean Extension Telegraph Company» ἐκχωρήσει τὰ δικαιώματά της εἰς τὴν συμβαλλομένην ἤδη «Levant Submarine Telegraph Company Limited» θέλει δὲ περαιωθῇ ἡ γραμμὴ αὕτη ἐντὸς δύω ἐτῶν ἀπὸ τῆς διὰ νόμου ἐγκρίσεως τῆς παρούσης συμβάσεως.

Ἡ μεταξὺ Ἑλλάδος καὶ Αὐστρίας θέλει συστηθῇ διὰ τῶν ἤδη ὑπαρχόντων καλωδίων μεταξὺ Πελοποννήσου καὶ Ζακύνθου καὶ μεταξὺ Ζακύνθου καὶ Κερκύρας καὶ δι' ἑνὸς καλωδίου ἀπὸ Κερκύρας εἰς Τεργέστην, τὸ ὁποῖον θέλει περαιωθῇ ἐντὸς τριῶν ἐτῶν ἀπὸ τῆς διὰ νόμου ἐγκρίσεως τῆς παρούσης συμβάσεως, ἐν περιπτώσει καθ' ἣν ἡ Ἑταιρία λάβει τὴν ἀπαιτουμένην παραχώρησιν παρὰ τῆς Αὐστριακῆς Κυβερνήσεως.

Ἄρθρον 4. Τὰ ἐπὶ τῶν ἀκτῶν τῆς Ἑλλάδος ἄκρα τῶν καλωδίων θέλουσι τοποθετηθῇ εἰς τὰ ὁρισθησόμενα ἀπὸ κοινοῦ μεταξὺ τῆς Ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως καὶ τῆς Ἑταιρίας μέρη.

Ἄρθρον 5. Ἡ κατασκευὴ καὶ συντήρησις τῶν ἐναερίων γραμμῶν, αἵτινες θέλουσι συνδέσει τὰ ἐπὶ τῶν ἀκτῶν τῆς Ἑλλάδος ἄκρα τῶν καλωδίων μὲ τοὺς παραλίους σταθμοὺς τοῦ Κράτους ἐπιβαρύνουσι τὴν Ἑλληνικὴν Κυβέρνησιν, ὀφείλουσαν νὰ ἔχῃ ἑτοίμους αὐτὰς καὶ ἐν καταστάσει ἐνεργείας ἐντὸς πέντε τὸ πολὺ μηνῶν ἀπὸ τῆς ἐγκαταθέσεως ἑκάστου καλωδίου, ἣν ὀφείλει νὰ γνωστοποιῇ ἡ Ἑταιρία εἰς τὴν Κυβέρνησιν ἕνα πρὸ τῆς ἐγκαταθέσεως μῆνα.

Ἄρθρον 6. Ἡ Ἑλληνικὴ Κυβέρνησις ὀφείλει νὰ συμπληρώσῃ τὴν μεταξὺ Ἀθηνῶν, Πατρῶν καὶ Τριπόλεως, (ἔνθα ἀπολήγει τὸ καλώδιον τῆς Ζακύνθου) τηλεγραφικὴν γραμμήν, ἐφ' ἧς θέλει τεθῇ πλὴν τῶν διὰ τὴν ἐσωτερικὴν ἀνταπόκρισιν καὶ τὴν ἰδίαν αὐτῆς ὑπηρεσίαν προωρισμένων συρμάτων, ἴδιον σύρμα ἀποκλειστικῶς προωρισμένον εἰς τὴν διὰ τῶν καλωδίων τῆς Ἑταιρίας διαμειβομένην ἀνταπόκρισιν· ὑποχρεοῦται δὲ νὰ ἔχῃ συμπληρωμένην τὴν γραμμὴν ταύτην ἐντὸς 8 μηνῶν τὸ βραδύτερον, ἀφ' ἧς ῥιφθῇ ἓν τῶν ἐξωτερικῶν καλωδίων τῆς Ἑταιρίας, καὶ εἰδοποιηθῇ περὶ τούτου παρ' αὐτῆς, ὑποκειμένη ἐν περιπτώσει ὑπερβάσεως τῆς προθεσμίας ταύτης εἰς ποινικὴν ῥήτραν 5,000 δραχμῶν κατὰ μῆνα πρὸς ὄφελος τῆς Ἑταιρίας. Ἡ Ἑλληνικὴ Κυβέρνησις ὑποχρεοῦται ἐπίσης νὰ ἐπανορθώνῃ ταχέως πᾶσαν διακοπήν, ἥτις ἤθελεν ἐπέλθει ἐπὶ τῆς εἰρημένης γραμμῆς.

Διὰ τὰ τηλεγραφήματα τὰ μεταβιβαζόμενα διὰ τῶν καλωδίων τῆς Ἑταιρίας καὶ διὰ τῶν γραμμῶν τοῦ Κράτους, ἡ Ἑλληνικὴ Κυβέρνησις θέλει εἰσπράττει τὸ διαβατικὸν τέλος τοῦ ἑνὸς φράγκου.

Ἐπιτρέπεται εἰς τὴν Ἑταιρίαν νὰ ἔχῃ εἰς τὰ ἤδη συστημένα ἐν Σύρῳ, Ζακύνθῳ καὶ Κερκύρᾳ τηλεγραφικὰ γραφεῖα τοῦ Κράτους, ἔνθα ἀπολήγουσι τὰ ἄκρα τῶν ἐξωτερικῶν καλωδίων της, ὑπαλλήλους, ἵνα διευθύνῃ διὰ τῶν ὑπαλλήλων της τούτων τὴν ἐκ τοῦ ἐξωτερικοῦ καὶ διὰ τὸ ἐξωτερικὸν προωρισμένην καὶ διὰ τῶν καλωδίων της ἐκτελουμένην ἐξωτερικὴν ἀνταπόκρισιν. Ἐν τῇ περιπτώσει ταύτῃ ἡ Ἑλληνικὴ Κυβέρνησις ὑποχρεοῦται νὰ χορηγήσῃ εἰς τὴν ἑταιρίαν δύω δωμάτια πρὸς τοποθέτησιν τῶν συσκευῶν τῆς ἑταιρίας καὶ διὰ τὴν ὑπηρεσίαν αὐτῆς. Ἐννοεῖται δ' οἰκόθεν, ὅτι ἡ ὑπηρεσία τῆς παραλαβῆς καὶ ἐπιδόσεως τῶν διὰ τῶν καλωδίων τῆς ἑταιρίας τηλεγραφημάτων, ὡς καὶ πᾶσα ἄλλη ὑπηρεσία ἔχουσα σχέσιν πρὸς τὴν διεύθυνσιν τῶν γραφείων τούτων, θέλει ἐνεργεῖσθαι εἰς τὰς ἀνωτέρω πόλεις διὰ τῶν ὑπαλλήλων τῆς Κυβερνήσεως, ὑποχρεουμένων νὰ παραδίδωσιν εἰς τὸ τέλος ἑκάστης ἑβδομάδος τὸ ὁλικὸν ποσὸν τῶν εἰσπραχθέντων ἐν τοῖς γραφείοις τῶν εἰρημένων πόλεων τελῶν εἰς τοὺς ὑπαλλήλους τῆς ἑταιρίας. Καθόσον δ' αφορᾷ τὸ εἰς τὴν ἑλληνικὴν Κυβέρνησιν ἀνῆκον μέρος ἐκ τῶν εἰσπράξεων, τοῦτο θέλει κανονισθῆ μεταξὺ τῆς ἑλληνικῆς τηλεγραφικῆς διευθύνσεως καὶ τοῦ ἀντιπροσώπου τῆς ἑταιρίας, συμφώνως πρὸς τὸ ἄρθρον 22 τῆς παρούσης συμβάσεως. Θέλει ἐπίσης κανονισθῆ ἀπὸ κοινοῦ μεταξὺ τῆς ἑλληνικῆς τηλεγραφικῆς διευθύνσεως καὶ τοῦ ἀντιπροσώπου τῆς ἑταιρίας καὶ ὁ τρόπος, καθ' ὃν τὰ ἐν ταῖς ἀνωτέρω πόλεσι τηλεγραφικὰ γραφεῖα τοῦ Κράτους θέλουσι λαμβάνει γνῶσιν τῶν διεθνῶν διαβατικῶν τηλεγραφημάτων.

Τὰ τηλεγραφήματα διὰ τὴν ὑπηρεσίαν τῆς ἑταιρίας θέλουσι μεταβιβάζεσθαι ἐπὶ τῶν γραμμῶν τοῦ Κράτους ἐλεύθερα παντὸς τέλους.

Τὰ ἐν Ἀθήναις καὶ Πάτραις τηλεγραφεῖα τῆς κυβερνήσεως, ἔνθα συνδέονται τὰ καλώδια τῆς ἑταιρίας μετὰ τῶν ἐναερίων γραμμῶν θέλουσι διευθύνεσθαι ὑπὸ τηλεγραφητῶν ά. τάξεως εἰδότων καὶ ξένην εὐρωπαϊκὴν γλῶσσαν.

Τὰ τηλεγραφικὰ γραφεῖα Σύρου, Πατρῶν, Ζακύνθου καὶ Κερκύρας θέλουσιν ἀνταποκρίνεσθαι ἀπ' εὐθείας (par translation).

Ἄρθρον 7. Ἐν περιπτώσει βλάβης τῶν καλωδίων καὶ διακοπῆς τῆς δι' αὐτῶν ἀνταποκρίσεως, ἡ ἑταιρία ὑποχρεοῦται νὰ

ἐπαναφέρῃ ταῦτα εἰς καλὴν κατάστασιν ἐνεργείας ἐν μὲν τῷ ἐξωτερικῷ ἐντὸς ἑνὸς ἔτους, ἐν δὲ τῷ ἐσωτερικῷ ἐντὸς ἓξ μηνῶν· ἀλλ' ἂν ἡ Ἑταιρία δηλώσῃ εἰς τὴν ἑλληνικὴν Κυβέρνησιν, ὅτι τὰ ὑποστάντα τὴν βλάβην καλώδια θέλουσιν ἀντικατασταθῆ ἐν μέρει διὰ νέων τοιούτων, διὰ μὲν τὰ καλώδια τοῦ ἐξωτερικοῦ ἡ πρὸς ἐγκατάθεσιν αὐτῶν καὶ ἀποκατάστασιν τῆς τηλεγραφικῆς ἀνταποκρίσεως προθεσμία τοῦ ἑνὸς ὡς ἀνωτέρω ἔτους μένει ἡ αὐτή, διὰ δὲ τὰ ἐν τῷ ἐσωτερικῷ ἐπεκτείνεται αὕτη ἐπὶ ἓν ἔτος λογιζόμενον ἀπὸ τῆς ἡμέρας τῆς διακοπῆς. Ἐὰν δὲ ἡ ἑταιρία δηλώσῃ ὅτι ἔχει ἐκτάκτως ἀνάγκην μιᾶς ἀτμοκινητολίας διὰ τὰς πρὸς τὸν σκοπὸν αὐτὸν ἐργασίας, ἡ Κυβέρνησις θέλει παραχωρεῖ αὐτὴν εἰς τὴν Ἑταιρίαν ὑποχρεουμένην μόνον εἰς τὸ ἀντίτιμον τῶν καταναλωθησομένων ἐπὶ τούτῳ ἀνθράκων.

Ἐν περιπτώσει, καθ' ἣν ἡ Ἑταιρία ἐντὸς τῶν ἀνωτέρω προθεσμιῶν δὲν ἤθελεν ἐπανορθώσει πᾶσαν βλάβην ἑνὸς οἱουδήποτε τῶν καλωδίων της καὶ ἀποκαταστήσει τὴν διακοπεῖσαν τηλεγραφικὴν συγκοινωνίαν, ὡς ἀνωτέρω, θέλει ὑπόκεισθαι εἰς ποινικὴν ῥήτραν πρὸς ὄφελος τοῦ Κράτους ἐκ δραχ. 30,000.

Ἐὰν δὲ ἡ ἐπανόρθωσις τῆς διακοπείσης διὰ τῶν καλωδίων ἀνταποκρίσεως δὲν γίνῃ εἰς τὸ τέλος τοῦ δευτέρου ἔτους ἀπὸ τῆς χρονολογίας τῆς διακοπῆς, ἡ Ἑταιρία ὑπόκειται καὶ εἰς ἑτέραν ποινικὴν ῥήτραν ἐκ δραχμῶν 30,000, καὶ θέλει συνάμα κηρύττεσθαι ἔκπτωτος παντὸς δικαιώματος ἐπὶ τῆς γραμμῆς ταύτης. Τὸ οὕτω διακοπὲν καλώδιον θέλει περιέλθει εἰς τὴν κυριότητα τῆς Ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως.

Πρὸς ἀπόληψιν τοῦ ποσοῦ τῶν ὡς εἴρηται ὁριζομένων ποινικῶν ῥητρῶν, ἡ Ἑλληνικὴ Κυβέρνησις δύναται νὰ κατάσχῃ τὰς ἐκ τῶν τηλεγραφικῶν τελῶν εἰς τὴν ἑταιρίαν ἀνηκούσας εἰσπράξεις.

Ἄρθρον 8. Τὰ ἐπὶ τῶν ἀκτῶν τῆς Ἑλλάδος ἄκρα τῶν καλωδίων τῆς Ἑταιρίας θέλουσι διατελεῖ ὑπὸ τὴν προστασίαν τῶν Ἑλληνικῶν Νόμων, ὡς ἐὰν ἦσαν κτῆμα δημόσιον. Ἐννοεῖται δέ, ὅτι τὸ δημόσιον δὲν εὐθύνεται διὰ τὰς κατ' αὐτῶν παρὰ τρίτων γενομένας βλάβας.

Ἄρθρον 9. Ἡ Ἑλληνικὴ κυβέρνησις δὲν δύναται διαρκούσης τῆς παραχωρήσεως ταύτης, νὰ συστήσῃ καὶ ἐπιτρέψῃ νὰ συστηθῶσι δι' ἄλλης ἑταιρίας νέαι γραμμαὶ οὔτε μεταξὺ τῶν συνδεδεμένων ἤδη ἢ συνδεθησομένων, δυναμει τῆς παρούσης συμβάσεως, διὰ τῶν ὑποβρυχίων γραμμῶν τῆς ἑταιρίας διαφόρων μερῶν τοῦ ἐσωτερικοῦ, οὔτε μεταξὺ Ἑλλάδος καὶ τῶν ἀνωτέρω κρα-

τῶν, μεθ' ὧν συνδέεται ἤδη ἢ συνδεθήσεται ἐπὶ τῇ βάσει τῆς παρούσης συμβάσεως διὰ τῶν γραμμῶν τῆς συμβαλλομένης ἑταιρίας, ἤτοι τῆς Ἀσιατικῆς Τουρκίας, τῆς νήσου Κρήτης, τῆς Αἰγύπτου, τῆς Ἰταλίας καὶ τῆς Αὐστρίας.

Ἄρθρον 10. Ἡ Ἑλληνικὴ κυβέρνησις ἐπιφυλάσσεται τοῦ δικαιώματος νὰ κατασκευάσῃ δι' ἄλλης ἑταιρίας καὶ ἄλλας ὑποβρυχίους γραμμάς, εἴτε ἐν τῷ ἐσωτερικῷ μεταξὺ μὴ συνδεομένων ἤδη μερῶν, εἴτε ἐν τῷ ἐξωτερικῷ μεταξὺ ἄλλων, ἐκτὸς τῶν κατονομαζομένων ἐν τῇ παρούσῃ συμβάσει Κρατῶν, ὁσάκις ἡ ἑταιρία προσκληθεῖσα ἐγγράφως δὲν ἤθελε πράξῃ αὐτὴ τοῦτο, ἢ δὲν ἤθελεν ἀπαντήσει ἐντὸς δύο μηνῶν ἀπὸ τῆς προσκλήσεως.

Διὰ τοῦ ἐγγράφου τῆς προσκλήσεως θέλουσι γνωστοποιεῖσθαι συνάμα εἰς τὴν ἑταιρίαν ὑπὸ τῆς κυβερνήσεως αἱ προτάσεις καὶ οἱ ὅροι, ἐφ' οἷς προτείνεται ὑπὸ τῆς ἄλλης ἑταιρίας ἡ κατασκευὴ τῶν νέων γραμμῶν.

Ἄρθρον 11. Τὸ διὰ τῆς συμβάσεως ταύτης χορηγούμενον εἰς τὴν ἑταιρίαν ἀποκλειστικὸν προνόμιον θέλει λήξει συνάμα μετ' ἐκείνου, τὸ ὁποῖον παρεχωρήθη διὰ τῆς ἀπὸ 1 Δεκεμβρίου 1866 συμβάσεως εἰς τὴν ἀντικατασταθεῖσαν ὑπὸ τῆς ἑταιρίας ταύτης Ἑταιρίαν Ῥάλλη καὶ Binney.

Ἄρθρον 12. Ἡ ἑταιρία ὑποχρεοῦται ἅμα τῇ διὰ νόμου ἐγκρίσει τῆς παρούσης συμβάσεως νὰ καταθέσῃ εἰς τὴν Ἐθνικὴν Τράπεζαν τῆς Ἑλλάδος ὡς ἐγγύησιν πρὸς ἐκτέλεσιν τῶν ἐν τοῖς ἄρθροις 2 καὶ 3 τῆς παρούσης συμβάσεως ὑποχρεώσεών της τὴν ποσότητα 30,000 δραχμῶν εἴτε εἰς μετρητά, εἴτε εἰς ὁμολογίας τοῦ ἐθνικοῦ δανείου, τῶν ὁποίων τοὺς τόκους θέλει ἀπολαμβάνει ἡ ἑταιρία.

Ἡ ἐγγύησις αὕτη θέλει ἐπιστραφῆ εἰς τὴν ἑταιρίαν μετὰ τὴν ὁλοσχερῆ ἐκπλήρωσιν τῶν διὰ τῆς παρούσης συμβάσεως ὁριζομένων ὑποχρεώσεών της.

Ἡ ἐγγύησις αὕτη θέλει περιέλθει αὐτοδικαίως δι' ἁπλῆς ἀποφάσεως τοῦ ὑπουργοῦ τῶν ἐσωτερικῶν καὶ ἄνευ δικαστικῆς τινος μεσολαβήσεως εἰς τὴν κυριότητα τῆς Ἑλληνικῆς κυβερνήσεως εὐθὺς ὡς ἡ ἑταιρία παραβῇ μίαν ἐκ τῶν ἐν τοῖς ἄρθροις 2 καὶ 3 ὁριζομένων προθεσμιῶν, ἐκτὸς ἐκείνης τῆς μεταξὺ Ἑλλάδος καὶ Αὐστρίας γραμμῆς. Θέλει δὲ ἡ ἑταιρία στερηθῆ συνάμα καὶ παντὸς παραχωρουμένου ὑπὸ τῆς ἑλληνικῆς κυβερνήσεως δικαιώματος ἐπὶ τῶν ὑποβρυχίων ἐκείνων γραμμῶν,) συμπεριλαμβανομένης καὶ τῆς μεταξὺ Ἑλλάδος καὶ Αὐστρίας ὑπο-

βρυχίου γραμμῆς,) ὧν τὴν σύστασιν δὲν ἐνήργησεν ἐντὸς τῆς τεθείσης προθεσμίας.

Ἄρθρον 13. Διὰ τὴν κατασκευὴν καὶ ἀσφάλειαν τῶν τε πυργίσκων καὶ ὅλων τῶν σχετικῶν ἔργων πρὸς τὴν ἐγκατάθεσιν τῶν ἐπὶ τῶν ἀκτῶν τῆς Ἑλλάδος ἄκρων τῶν καλωδίων τῆς ἑταιρίας, αὕτη θέλει ἀπολαμβάνει τὰ αὐτὰ δικαιώματα ἅτινα ἀπονέμονται δυνάμει τῶν κειμένων νόμων καὶ ὑπὲρ τῶν δημοσίων ἔργων τοῦ Κράτους.

Ἄρθρον 14. Ἡ ἑταιρία θέλει ὑπόκεισθαι εἰς πάντας τοὺς ἐν ἰσχύϊ νόμους καὶ κανονισμοὺς τοῦ Κράτους, ὡς ἐπίσης καὶ εἰς πάσας τὰς τὴν τηλεγραφικὴν αὐτῶν ὑπηρεσίαν διεπούσας διατάξεις τῶν νόμων, διαταγμάτων καὶ ἀστυνομικῶν κανονισμῶν, ὡσανεὶ δὲν ἦτο ξένη ἑταιρία ἀλλ' ἦτο ἐδαφική.

Ἄρθρον 15. Τὸ ὑλικὸν καὶ τὰ ἐργαλεῖα, ἅτινα θέλουσι χρησιμεύσει διὰ τὴν κατασκευὴν τῶν ὑποβρυχίων γραμμῶν καὶ τὴν ὑπηρεσίαν τῆς ἑταιρίας ἔσονται ἐλεύθερα παντὸς τέλους εἰσαγωγικοῦ, ἐπίσης δὲ καὶ πλοῖα τὰ μεταφέροντα τὰ πρὸς ἐγκατάθεσιν καλώδια ἔσονται ἐλεύθερα παντὸς ναυτιλιακοῦ ἢ λιμενικοῦ τέλους. Ἡ ἑταιρία δὲ δὲν θέλει ὑποβάλεσθαι ἐν Ἑλλάδι εἰς οὐδὲν τέλος ἢ φόρον διὰ τὰ καλώδια, οὐδὲ διὰ τὰς ἐξ αὐτῶν προερχομένας εἰσπράξεις.

Ἄρθρον 16. Ἡ Ἑλληνικὴ κυβέρνησις ἔχει τὸ δικαίωμα νὰ μεταβιβάζῃ ἐν τῷ ἐσωτερικῷ τοῦ Κράτους διὰ τῶν καλωδίων τῆς Ἑταιρίας δωρεὰν τὰ καθαρῶς ἐπίσημα τηλεγραφήματά της. Τὰ τηλεγραφήματα ταῦτα συμπεριλαμβανομένων καὶ τῶν δυνάμει τῆς ἀπὸ 1 Δεκεμβρίου 1866 ἑτέρας συμβάσεως μεταβιβαζομένων, δὲν θέλουσιν ὑπερβαίνει ἐν συνόλῳ τὰ 200 τὸν μῆνα, οὔτε θέλει περιλαμβάνει ἕκαστον πλέον τῶν 40 λέξεων. Εἰς τὸν ἀριθμὸν τοῦτον δὲν συμπεριλαμβάνονται τὰ τηλεγραφήματα τῆς ὑπηρεσίας τῆς διευθύνσεως καὶ τῶν τηλεγραφείων, ὡς ἐπίσης καὶ τῆς διευθύνσεως τῶν ταχυδρομείων, τὰ ὁποῖα θέλουσι μεταβιβάζεσθαι ἐπίσης ἐλεύθερα τέλους.

Ἄρθρον 17. Τὸ τέλος τῶν διὰ τὴν ἐν τῷ ἐσωτερικῷ τοῦ Κράτους τηλεγραφικὴν ἀνταπόκρισιν ἁπλῶν ἐξ 20 λέξεων τηλεγραφημάτων, τῶν μεταβιβαζομένων διὰ τῶν συστηθέντων ἤδη δυνάμει τῆς ἀπὸ 1 Δεκεμβρίου 1866 συμβάσεων καὶ συστηθησομένων δυνάμει τῆς παρούσης ὑποβρυχίων γραμμῶν τῆς Ἑταιρίας ὁρίζεται ὡς ἑξῆς·

α.) Μεταξὺ σημείου τινὸς τῆς Ἠπειρωτικῆς Ἑλλάδος καὶ μιᾶς τῶν διὰ καλωδίου τινὸς συνδεομένων νήσων, ἐκτὸς τῆς

Σύρου, Κερκύρας, Ἄνδρου, Τήνου καὶ Κύθνου .....δρ. 1

β'.) Μεταξὺ δύω νήσων τοῦ Βασιλείου, ἐκτὸς τῆς Σύρου, Κερκύρας, Ἄνδρου, Τήνου καὶ Κύθνου.....δρ. 1

γ'.) Μεταξὺ τῶν νήσων Σύρου, Τήνου, Ἄνδρου καὶ Κύθνου, καὶ μετὰ τῆς Ἠπειρωτικῆς Ἑλλάδος καὶ τῶν νήσων Ἄνδρου, Τήνου καὶ Κύθνου .....δρ. 2

δ'.) Μεταξὺ Κερκύρας καὶ Ζακύνθου, ἢ μεταξὺ Κερκύρας καὶ σημείου τινὸς τῆς Ἠπειρωτικῆς Ἑλλάδος .....δρ. 3

ε.) Μεταξὺ Σύρου καὶ σημείου τινὸς τῆς Ἠπειρωτικῆς Ἑλλάδος.....δρ. 3

ς'.) Μεταξὺ Κερκύρας καὶ νήσου τινὸς τῆς Ἑλλάδος, ἐκτὸς Σύρου, Τήνου, Ἄνδρου καὶ Κύθνου .....δρ. 3

ζ'.) Μεταξὺ Σύρου καὶ τῶν λοιπῶν νήσων τῆς Ἑλλάδος, ἐκτὸς Τήνου, Ἄνδρου καὶ Κύθνου.....δρ. 4

Ἄρθρον 18. Τὸ τέλος τῶν διὰ τὴν διεθνῆ τηλεγραφικὴν ἀνταπόκρισιν τῆς Ἑλλάδος ἁπλῶν ἐξ 20 λέξεων τηλεγραφημάτων τῶν μεταδιβαζομένων διὰ τῶν δυνάμει τῆς παρούσης Συμβάσεως συστηθησομένων ἐξωτερικῶν ὑποβρυχίων τηλεγραφικῶν γραμμῶν ὁρίζεται ὡς ἑξῆς·

1. Μεταξὺ Ἑλλάδος καὶ Χίου.

ἀ.) Μεταξὺ Σύρου καὶ Χίου .....φρ. 3

β'.) Μεταξὺ Τήνου, Ἄνδρου, Κύθνου καὶ Χίου.....φρ. 5

γ'.) Μεταξὺ Ἠπειρωτικῆς Ἑλλάδος καὶ Χίου.....φρ. 6

δ'.) Μεταξὺ τῶν Ἑλληνικῶν νήσων συμπεριλαμβανομένης καὶ τῆς Κερκύρας καὶ ἐξαιρουμένων τῶν νήσων Τήνου, Ἄνδρου, Κύθνου καὶ Χίου.....φρ. 8

2) Μεταξὺ Ἑλλάδος καὶ Ἰταλίας.

ἀ.) Μεταξὺ Κερκύρας καὶ Ἰταλίας .....φρ. 3

β'.) Μεταξὺ Ζακύνθου ἢ Ἠπειρωτικῆς Ἑλλάδος καὶ Ἰταλίας.....φρ. 5

γ'.) Μεταξὺ τῶν Ἑλληνικῶν νήσων συμπεριλαμβανομένης καὶ τῆς Σύρου καὶ ἐξαιρουμένων τῶν Κερκύρας καὶ Ζακύνθου καὶ Ἰταλίας.....φρ. 7

3) Μεταξὺ Ἑλλάδος καὶ Αὐστρίας.

ἀ.) Μεταξὺ Κερκύρας, Ζακύνθου ἢ σημείου τινὸς τῆς Ἠπειρωτικῆς Ἑλλάδος καὶ τῆς Τεργέστης .....φρ. 6

β'.) Μεταξὺ νήσου τινὸς τῆς Ἑλλάδος ἐκτὸς τῆς Κερκύρας καὶ Ζακύνθου καὶ τῆς Τεργέστης.....φρ. 8

Τὸ μεταξὺ Ἑλλάδος καὶ Αἰγύπτου τέλος θέλει ὁρισθῆ ὑπὸ

τῆς Ἑταιρίας ἐγκρίσει τῆς Κυβερνήσεως, δὲν θέλει δὲ οὐδέποτε ὑπερβῆ τὸ ἥμισυ ὅ,τι ἄλλων ὁδῶν πληρωνόμενον.

Ἄρθρον 19. Τὸ διεθνὲς διαβατικὸν τέλος τὸ ὁποῖον θέλει λαμβάνει ἡ Ἑταιρία τὰ διὰ τῶν καλωδίων αὐτῆς μεταδιβαζόμενα διεθνῆ τηλεγραφήματα θέλει ὁρισθῆ ὑπ' αὐτῆς.

Ἄρθρον 20. Ἡ Ἑλληνικὴ Κυβέρνησις δικαιοῦται νὰ λαμβάνῃ τὰ ἑξῆς πρόσθετα τέλη ἐπὶ πάντων τῶν ὑπὸ τῶν τηλεγραφικῶν σταθμῶν τοῦ Κράτους διὰ τῶν καλωδίων τῆς Ἑταιρίας μεταδιβαζομένων ἁπλῶν τηλεγραφημάτων.

ἀ.) Τὸ ἐσωτερικὸν τέλος συνιστάμενον ἐκ μιᾶς δραχμῆς.

β'.) Τὸ ὑπὸ τῆς διεθνοῦς τηλεγραφικῆς συμβάσεως χορηγηθὲν αὐτῇ τελικὸν διεθνὲς τέλος συνιστάμενον ἐξ ἑνὸς φράγκου· καὶ

γ'.) Τὸ ἐπίσης ὑπὸ τῆς διεθνοῦς τηλεγραφικῆς συμβάσεως χορηγηθὲν αὐτῇ διεθνὲς διαβατικὸν τέλος συνιστάμενον ἐξ ἑνὸς ὡσαύτως φράγκου.

Ἄρθρον 21. Αἱ διατάξεις τῆς ἐν Παρισίοις διεθνοῦς συμβάσεως, τῆς ἀναθεωρηθείσης ἐν Ῥώμῃ, ἐφαρμόζονται εἰς τὴν ὑπηρεσίαν τῆς διά τε τῶν ἐν τῷ ἐσωτερικῷ συστημένων καλωδίων τῆς Ἑταιρίας καὶ τῶν καλωδίων, ἃ ἵνα θέλουσι συνδέσει τὴν Ἑλλάδα μετὰ τοῦ ἐξωτερικοῦ ἐνεργουμένης τηλεγραφικῆς ἀνταποκρίσεως, ἀπαραλλάκτως, ὡς ἐὰν ἡ σύμβασις αὐτὴ ἦτο κατὰ λέξιν κατακεχωρισμένη ἐν τῇ παρούσῃ.

Αἱ διατάξεις τῆς συμβάσεως ταύτης θέλουσιν ἐφαρμοσθῆ ἐφ' ὅσον εἶναι δυνατὸν καὶ ἐπὶ τῆς ἀνταποκρίσεως τῆς διὰ τοῦ μεταξὺ Ἑλλάδος καὶ Αἰγύπτου καλωδίου ἐνεργηθησομένης.

Ἄρθρον 22. Ἡ ἀμοιβαία μεταξὺ τῆς Ἑλληνικῆς κυβερνήσεως καὶ τῆς Ἑταιρίας κατάστρωσις τῶν λογαριασμῶν τῶν εἰσπραττομένων τελῶν ἐπὶ τῶν διὰ τῶν καλωδίων τῆς Ἑταιρίας μεταδιβαζομένων τηλεγραφημάτων θέλει γίνεσθαι εἰς τὸ τέλος ἑκάστου μηνός.

Ἡ ἀμοιβαία ἀνταλλαγὴ τῶν λογαριασμῶν θέλει γείνει ἐντὸς τοῦ ἀμέσως ἑπομένου μηνὸς, ἡ δὲ ἐξόφλησις ἐντὸς ἑνὸς μηνὸς ἀπὸ τῆς ἐπιδόσεώς των.

Ἡ ἐκκαθάρισις καὶ ἐξόφλησις τῶν λογαριασμῶν τούτων θέλει γίνεσθαι εἰς τὸ τέλος ἑκάστης τριμηνίας εἰς αὐτούσια φράγκα, τὸ δὲ φράγκον θεωρεῖται ὡς νομισματικὴ μονάς.

Ἄρθρον 23. Οὐδεμία ἀπαίτησις εἶναι δεκτὴ ἐπὶ λογαριασμῶν ἢ τηλεγραφημάτων φερόντων ἡμερομηνίαν πλέον τοῦ ἔτους.

Ἄρθρον 24. Ἡ Ἑταιρία δύναται νὰ καταστρώνῃ καὶ κανονίζῃ ἀπ' εὐθείας μετὰ τῶν ξένων Κυβερνήσεων τοὺς λογαριασμοὺς τῆς

τηλεγραφικῆς ἀνταποκρίσεως τῆς ἐνεργουμένης διὰ τῶν συστηθέντων μεταξὺ Ἑλλάδος καὶ τῶν χωρῶν αὐτῶν καλωδίων της.

Ἄρθρον 25. Ἡ Ἑταιρία θέλει ἔχει ὡς ἔδραν αὐτῆς τὴν Σύρον, ἀλλὰ ὀφείλει νὰ διορίσῃ ἐν Ἀθήναις ἀντιπρόσωπόν της μὲ γενικὴν πληρεξουσιότητα, ὅπως ἐνεργῇ καὶ συνεννοῆται μετὰ τῆς Ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως περὶ παντὸς ἀφορῶντος εἰς τὰ ἐκ τῆς παρούσης συμβάσεως πηγάζοντα δικαιώματα καὶ εἰς τὰς ἐξ αὐτῆς ὑποχρεώσεις της.

Ἄρθρον 26. Αἱ μεταξὺ τῆς Ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως καὶ τῆς Ἑταιρίας ἀναφυησόμεναι διαφοραὶ, πλὴν τῶν περὶ τῆς ἐγγυήσεως, θέλουσι δικάζεσθαι ἐν Ἀθήναις ὑπὸ δύω διαιτητῶν ἐξ ὧν τὸν μὲν ἕνα θέλει διορίζει ἡ Ἑλληνικὴ Κυβέρνησις, τὸν δὲ ἄλλον ἡ Ἑταιρία. Ἐν περιπτώσει δὲ διχοψηφίας ὁ πρόεδρος τῶν πρωτοδικῶν θέλει δικάζει ὡς ἐπιδιαιτητὴς ἐπὶ τῆς διχοψηφίας. Ἀλλ' ἂν τὸ ἕτερον τῶν μελῶν δὲν θεωρῇ ἑαυτὸ ἱκανοποιημένον ἐκ τοῦ ἀποτελέσματος τῆς διαιτησίας ταύτης, δύναται νὰ προσφύγῃ εἰς τὰ τακτικὰ δικαστήρια τῆς Ἑλλάδος ἐντὸς ἑνὸς μηνός.

Ἄρθρον 27. Ἡ Levant Submarine Telegraph Company Limited δύναται νὰ λάβῃ οἱονδήποτε ἄλλο ὄνομα ἐγκρίνει καὶ νὰ συγχωνευθῇ μὲ τὴν « The Eastern Telegraqh Company Limited » ἡ μεταβιβάσῃ εἰς αὐτὴν πάντα τὰ διὰ τῆς παρούσης συμβάσεως χορηγούμενα αὐτῇ προνόμια, δικαιώματα καὶ ὑποχρεώσεις, γνωστοποιοῦσα τοῦτο ἁπλῶς εἰς τὴν Ἑλληνικὴν Κυβέρνησιν.

Ἡ δὲ οὕτω σχηματισθεῖσα ἑταιρία θέλει χαίρει πάντα τὰ διὰ τῆς παρούσης καὶ τῆς ἀπὸ 1 Δεκεμβρίου 1866 ἑτέρας συμβάσεως, ὡς καὶ διὰ τοῦ ἀπὸ 19 Ἰανουαρίου 1867 πρωτοκόλλου εἰς τὴν Ἑταιρίαν ταύτην χορηγούμενα δικαιώματα καὶ προνόμια καὶ θέλει ἀναλάβει καὶ ἐκπληροῖ πάντας τοὺς διὰ τῶν ἰδίων συμβάσεων τιθεμένους ὅρους καὶ ὑποχρεώσεις ἀπέναντι τῆς Ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως. Πᾶσα δὲ ἄλλη συγχώνευσις ἢ ἐκχώρησις, ὡς ἀνωτέρω, δὲν δύναται νὰ γίνῃ παρὰ διὰ προηγουμένης συγκαταθέσεως τῆς Ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως.

Ἄρθρον 28. Ἡ Ἑλληνικὴ Κυβέρνησις δὲν θέλει ὑπόκεισθαι εἰς οὐδεμίαν ἀποζημίωσιν πρὸς ἄλλας ἑταιρίας, ἕνεκεν διενέξεώς τινος προκυπτούσης ἐκ τῆς παρούσης συμβάσεως. Εἰς τὴν τοιαύτην ἀποζημίωσιν θέλει εἶσθαι ὑπόλογος μόνον ἡ Ἑταιρία.

Ἄρθρον 29. Μετὰ τὴν λῆξιν τῆς προθεσμίας τοῦ διὰ τῆς παρούσης συμβάσεως παραχωρουμένου ἀποκλειστικοῦ προνομίου ἡ Ἑταιρία οὐδὲν ἔχει πλέον δικαίωμα ἐπὶ τῆς ἐν τε τῷ ἐσω-

τερικῷ καὶ ἐξωτερικῷ τηλεγραφικῆς ἀνταποκρίσεως. Δύναται ὅμως ἡ Ἑλληνικὴ Κυβέρνησις ἢ νὰ δεχθῇ τὴν ἀνανέωσιν τοῦ προνομίου ἢ ἁπλῶς ν' ἀφήσῃ εἰς τὴν Ἑταιρίαν τὴν ἐκκάρπωσιν τῶν καλωδίων τούτων ἄνευ οὐδενὸς προνομίου, ἢ ν' ἀναλάβῃ μόνη της τὴν διαχείρισιν τῶν καλωδίων καὶ ὑλικοῦ ἐν γένει τῆς Ἑταιρίας ἐπὶ ἀποζημιώσει ὁρισθησομένῃ ὑπὸ πραγματογνωμόνων, κατὰ τοὺς ὁρισμοὺς τοῦ ἄρθρου 26 τῆς παρούσης συμβάσεως.

Ἄρθρον 30. Ἡ διὰ τῆς παρούσης συμβάσεως γενομένη παραχώρησις θεωρεῖται ὁριστικὴ μόνον μετὰ τὴν διὰ νόμου ἔγκρισιν αὐτῆς.

Ἡ παροῦσα ἐγένετο εἰς διπλοῦν Ἑλληνιστὶ καὶ Γαλλιστὶ καὶ ὑπεγράφη παρὰ τοῦ ὑπουργοῦ τῶν Ἐσωτερικῶν καὶ τοῦ Κυρίου William P. Binney ἐνεργοῦντος ὡς πληρεξουσίου τοῦ Κυρίου Jules Despecher, ἀντιπροσώπου τῆς «Levant Submarine Telegraph Company Limited δυνάμει τοῦ ὑπ' ἀριθ. 2853 καὶ ἀπὸ 30 Ἰουλίου 1872 ἐπιτροπικοῦ, γενομένου ἐνώπιον τοῦ συμβολαιογράφου Ἀθηνῶν Γ. Γρυπάρη.

Ἐν Ἀθήναις, τῇ 1 Δεκεμβρίου 1872.

ΕΠ. ΔΕΛΗΓΕΩΡΓΗΣ.
Willam P. Binney,

Ἐπιτρέπεται εἰς τὴν «Levant Submarine Telegraph Company Limited», ἐπὶ τῇ αἰτήσει αὐτῆς, νὰ ἐγκαταθέσῃ τὰ δυνάμει τῆς ὑπὸ σημερινὴν ἡμερομηνίαν συναφθείσης μεταξὺ τῆς Ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως καὶ τῆς Ἑταιρίας ταύτης τηλεγραφικῆς συμβάσεως καλώδια μεταξὺ Ὕδρας καὶ Ἠπειρωτικῆς Ἑλλάδος καὶ μεταξὺ Σύρου καὶ Χίου, Τήνου, Ἄνδρου, Καρύστου καὶ Μυκώνου καὶ μεταξὺ Πειραιῶς καὶ Αἰγίνης καὶ πρὸ τῆς ἐν τῇ συμβάσει ὁριζομένης προθεσμίας, ἀλλ' ὑπ' εὐθύνην αὐτῆς ταύτης τῆς Ἑταιρίας, ἐν περιπτώσει καθ' ἣν ἡ Βουλὴ δὲν ἤθελε παραδεχθῇ τὴν σύμβασιν ταύτην.

Ἀθῆναι, τὴν 1 Δεκεμβρίου 1872.

Ὁ ὑπουργὸς τῶν Ἐσωτερικῶν
Ε. ΔΕΛΗΓΕΩΡΓΗΣ.

Ὁ ἀντιπρόσωπος τῆς Ἑταιρίας
William P. Binney.

ΠΡΩΤΟΚΟΛΛΟΝ.

Ἡ Αὐτοῦ ἐξοχότης ὁ κύριος Ἐπαμεινώνδας Δεληγεώργης πρόεδρος τοῦ ὑπουργικοῦ συμβουλίου καὶ ὑπουργὸς ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν ἐν ὀνόματι τῆς Ἑλληνικῆς κυβερνήσεως ἀφ' ἑνὸς καὶ ὁ

κύριος Jules Despecher ἀντιπρόσωπος καὶ πληρεξούσιος τῆς «Levant Submarine Telegraph Company Limited» ἐν Λονδίνῳ ἀφ' ἑτέρου συνωμολόγησαν τὰ ἀκόλουθα.

Ἡ Ἑλληνικὴ κυβέρνησις παραχωρεῖ εἰς τὴν «Levant Submarine Telegraph Company Limited» τὸ περιελθὸν εἰς τὴν κυριότητα αὐτῆς διακεκομμένον μεταξὺ Σύρου καὶ Χίου ὑποβρύχιον καλώδιον τῆς ἑταιρίας Newall, ὑπὸ τοὺς ἀκολούθους ὅρους.

1) Ἡ ἑταιρία ὑποχρεοῦται νὰ ἀνασύρῃ αὐτὸ καὶ συνδέσῃ δι' αὐτοῦ τὴν Σύρον μετὰ τῆς Μυκόνου.

2) Ἐὰν τὸ καλώδιον τοῦτο ἐπαρκῇ καὶ μετὰ τὴν σύνδεσιν τῆς Σύρου μετὰ τῆς Μυκόνου, ὑποχρεοῦται ἡ Ἑταιρία νὰ συνδέσῃ ἐπίσης καὶ τὸν Πειραιᾶ μεταξὺ Αἰγίνης.

Ἐν ἀμφοτέραις ταῖς ἀνωτέρω περιπτώσεσιν ἡ Ἑταιρία ὑποχρεοῦται νὰ καταθέσῃ δωρεὰν καὶ ἄνευ οὐδεμιᾶς παρὰ τῆς Ἑλληνικῆς κυβερνήσεως ἀποζημιώσεως καλώδιον μεταξὺ τῆς Στερεᾶς καὶ τῆς νήσου Πάρου διὰ τοῦ συντομωτέρου σημείου.

Ὡς ἀντάλλαγμα τῆς εἰς τὴν Ἑταιρίαν δωρεᾶν παραχωρήσεως τοῦ εἰρημένου καλωδίου ὑποχρεοῦται αὕτη νὰ καταθέσῃ τὰ νέα καλώδια Χίου, Τήνου, Ἄνδρου καὶ Εὔβοιας πρὸ τῆς ἐν τῇ συμβάσει ὁριζομένης προθεσμίας.

Τὰ τέλη διὰ τὰ καλώδια τῆς Μυκόνου καὶ Αἰγίνης ὁρίζονται ὡς ἑξῆς.

Μεταξὺ Σύρου καὶ Μυκόνου καὶ τῆς ἠπειρωτικῆς Ἑλλάδος, μέσον Τήνου, Ἄνδρου καὶ Χαλκίδος . . . . . δραχ. 2

Μεταξὺ τῆς ἠπειρωτικῆς Ἑλλάδος καὶ Αἰγίνης. . . » 1

Ἐννοεῖται δὲ ἐκ τοῦ ἄνω, ὅτι ἐν περιπτώσει καθ' ἣν τὸ εἰρημένον καλώδιον δὲν ἤθελε κριθῇ ὑπὸ τῆς Ἑταιρίας κατάλληλον διὰ τὴν σύνδεσιν τῶν ἀνωτέρω σημείων, ἡ Ἑταιρία μένει ἐλευθέρα καθόσον ἀφορᾷ τὴν ἐκπλήρωσιν τῶν ἀνωτέρω ὑποχρεώσεων τῆς παραιτουμένη παντὸς ἐπὶ τοῦ καλωδίου τούτου δικαιώματος.

Τὸ παρὸν πρωτόκολλον ἐγένετο εἰς διπλοῦν ἑλληνιστὶ καὶ γαλλιστὶ καὶ ὑπεγράφη παρὰ τοῦ ὑπουργοῦ τῶν Ἐσωτερικῶν καὶ τοῦ κυρίου William P. Binney ἐνεργοῦντος ὡς πληρεξουσίου τοῦ κυρίου Jules Despecher ἀντιπροσώπου τῆς «Levant Submarine Telegraph Company Limited» δυνάμει τοῦ ὑπ' ἀριθ. 2,853 καὶ ἀπὸ 30 Ἀπριλίου 1872 ἐπιτροπικοῦ γενομένου ἐνώπιον τοῦ συμβολαιογράφου Ἀθηνῶν Γ. Γρυπάρη.

Ἐν Ἀθήναις, τῇ 1 Δεκεμβρίου 1872.

ΕΠ. ΔΕΛΗΓΕΩΡΓΗΣ

WILLIAM P. BINNEY.

ΝΟΜΟΣΧΕΔΙΟΝ

Ἐγκρίσεως συμβάσεως περὶ συνεκκαμινεύσεως τῶν ἐν Λαυρίῳ σκωριῶν καὶ ἐκβολάδων.

Ἄρθρον 1ον.

Ἐγκρίνεται καὶ ἐπικυροῦται ἡ μεταξὺ τῆς Κυβερνήσεως ἀφ' ἑνὸς καὶ τῆς Ἑταιρίας τῶν Μεταλλουργείων τοῦ Λαυρίου ἀφ' ἑτέρου σύμβασις περὶ συνεκκαμινεύσεως τῶν ἐν Λαυρίῳ σκωριῶν καὶ ἐκβολάδων ἐξ ἄρθρων 12 συγκειμένη καὶ ἧς τὸ κείμενον ἕπεται.

Ἄρθρον 2ον.

Αἱ θέσεις τῶν Συμβούλων καὶ τοῦ Βασιλικοῦ Ἐπιτρόπου ἐξομοιοῦνται ὡς πρὸς τὸν ἑλκυσμὸν μὲ τὴν τοῦ τμηματάρχου 1ης τάξεως, ἡ δὲ μισθοδοσία αὐτῶν ὁρίζεται εἰς δραχμὰς ἑξακοσίας (600).

Εἰς τὰς θέσεις ταύτας δύνανται ὡσαύτως νὰ διορισθῶσιν ἐκ τῶν ἀνωτέρω ὑπαλλήλων τοῦ Κράτους ἐπὶ ἀπολαβῇ ἐπιμισθίου ἴσου πρὸς τὸ ἥμισυ τῶν ἀνωτέρω ὁρισθεισῶν ἀποδοχῶν.

Ὁ ἐπιθεωρητὴς τῶν ἔργων θέλει εἶσθαι ἐπιστήμων καὶ εἰδήμων τῆς τέχνης, θέλει δ' ἀπολαμβάνει τὸν αὐτὸν μισθὸν τοῦ Β. Ἐπιτρόπου καὶ πρόσθετι ἐπιχορήγησιν δραχμ. ἑκατὸν (100) κατὰ μῆνα ἄνευ λογοδοσίας· εἰς τὴν θέσιν ταύτην δύναται ἡ Κυβέρνησις νὰ διορίσῃ καὶ ἐπιστήμονα ἀλλοδαπὸν, εἰς ὃν δύναται διὰ συμφωνίας νὰ χορηγήσῃ ἀνωτέρας ἀποδοχὰς, ἀλλ' οὐχὶ πλέον τοῦ διπλασίου. Ὁ ἀλλοδαπὸς οὗτος ὀφείλει πρὶν ἀναλάβῃ τὰ καθήκοντά του νὰ δώσῃ τὸν νενομισμένον ὅρκον τοῦ δημοσίου ὑπαλλήλου.

Οἱ ἀνώτεροι ὑπάλληλοι διορίζονται καὶ παύονται διὰ Βασιλ. Διατάγματος ἐπὶ τῇ προτάσει τοῦ ὑπουργοῦ τῶν Ἐσωτερικῶν καὶ ἐπὶ προηγουμένῃ γνωμοδοτήσει τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου.

Ἐν Ἀθήναις, τῇ 19 Ἰουνίου 1873.

Ὁ ὑπουργὸς τῶν Ἐσωτερικῶν ΕΠ. ΔΕΛΗΓΕΩΡΓΗΣ.

Ὁ ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν Δ. ΧΡΗΣΤΙΔΗΣ.

ΣΥΜΒΑΣΙΣ

Ἡ ἐσχάτως συσταθεῖσα ἀνώνυμος μετοχικὴ Ἑταιρία ὑπὸ τὴν ἐπωνυμίαν τὰ Μεταλλουργεῖα τοῦ Λαυρίου, ἧς τὸ καταστατικὸν ἐνεκρίθη διὰ τῶν ἀπὸ 8, 10 καὶ 11 Μαρτίου τρ. ἔτους Βασιλ. Διαταγμάτων, ᾐτήσατο παρὰ τῆς Κυβερνήσεως νὰ ἐπιτρέψῃ αὐτῇ τὴν ἐκκαμίνευσιν τῶν ἐκβολάδων, αἵτινες περιλαμβάνον-

ται ἐντὸς τῆς περιφερείας τοῦ μεταλλείου, ὅπερ ἐν Λαυρίῳ παρεχωρήθη τῷ Ι. Β. Σερπιέρῃ καὶ τῇ ἑταιρίᾳ αὐτοῦ διὰ τῶν ἀπὸ 23 Αὐγούστου 1867 καὶ 31 Δεκεμβρίου 1868 Β. Διαταγμάτων· τὴν αἴτησιν δὲ ταύτην ἐποιήσατο ἡ Ἑταιρία ὑπὸ τὸν ὅρον τοῦ νὰ συγκαμινεύσῃ μετὰ τῶν ἐκβολάδων ἐντὸς τῶν αὐτῶν καμίνων καὶ τὰ σκωρίας, περὶ ὧν διαλαμβάνει ὁ νόμος ὑπὸ στοιχ. ΣΙΓ'. τῆς 14 Ἀπριλίου 1867 καὶ ἐπομένως νὰ πληρόνῃ τῷ δημοσίῳ ἓν καὶ τὸ αὐτὸ δικαίωμα ἐπὶ τοῦ ἐξαγομένου μολύβδου ἐκ τῶν ἐκβολάδων ὁμοῦ καὶ σκωριῶν.

Ὅρεν συνεφωνήθησαν τὰ ἑπόμενα μεταξὺ τοῦ κυρίου Ἐπ. Δεληγεώργη, Προέδρου τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου ὡς ἀντιπροσώπου τῆς Κυβερνήσεως ἀφ' ἑνὸς, καὶ τοῦ κυρίου Εὐαγγέλη Βαλτατζῆ ὡς ἀντιπροσώπου τῆς Ἑταιρίας «τὰ Μεταλλουργεῖα τοῦ Λαυρίου» ἀφ' ἑτέρου.

1.

Ἡ εἰρημένη Ἑταιρία θέλει ἐκμεταλλευθῇ καὶ ἐκκαμινεύσει ἁπάσας τὰς ἐν τῇ εἰρημένῃ περιφερείᾳ τοῦ μεταλλείου Σερπιέρη κειμένας ἐκβολάδας, ὁμοῦ δὲ μετ' αὐτῶν τὰς σκωρίας τάς τε ἰδιωτικὰς, ἐὰν τοιαῦται ἤθελον ἀναγνωρισθῇ ὡς ἀνήκουσαι τῇ Ἑταιρίᾳ, καὶ τὰς δημοσίας, περὶ ὧν διαλαμβάνει ὁ εἰρημένος νόμος τοῦ 1867, οἱασδήποτε καὶ ἂν ἤθελεν ὑπάρξῃ ἡ ἔκβασις τῶν δικαστικῶν ἀμφισβητήσεων, περὶ ἧς ὁ νόμος οὗτος διαπραγματεύεται.

Εἰς τὰς ἐκβολάδας ἀνάγονται αἱ μεταλλευτικαὶ οὐσίαι, ὧν τὰς ἰδιότητας καὶ τὴν τοποθεσίαν ὁρίζει τὸ ἄρθρον 1ον τοῦ ὑπὸ στοιχ.·· νόμου τῆς 10 Μαρτίου 1871 καὶ πᾶσα ἄλλη ὕλη μετὰ τῶν ἐκβολάδων ἀνεμεμιγμένη καὶ εἰς τὰς ἐν Λαυρίῳ παντὸς εἴδους ἐργασίας τῶν ἀρχαίων ἀναγομένη.

2.

Ἐκ τοῦ καθαροῦ εἰσοδήματος τῆς καμινεύσεως σκωριῶν καὶ ἐκβολάδων, τὸ δημόσιον θέλει λαμβάνει 44 τοῖς ἑκατὸν εἴτε εἰς εἶδος, δηλονότι εἰς ἀργυροῦχον μόλυβδον, ἅμα παραγόμενον ἐκ τῶν τῆς Ἑταιρίας καμίνων, εἴτε εἰς χρήματα κατ' ἐκλογὴν αὐτοῦ.

Εἶναι δὲ καθαρὸν εἰσόδημα τὸ μετὰ τὴν ἀφαίρεσιν τῶν ἐξόδων τῆς παραγωγῆς τοῦ μολύβδου, εἰς ἃ δὲν θέλει συμπεριλαμβάνεσθαι οὐδενὸς εἴδους τόκος ἢ χρεωλύσιον οὔτε διὰ τὸ πάγιον, οὔτε διὰ τὸ τῆς διαχειρίσεως κεφάλαιον (Capital de roulement). Τὸ δικαίωμα τοῦτο τοῦ δημοσίου δὲν θέλει ἐλαττοῦσθαι, οἱασδήποτε ἄλλας οὐσίας καὶ ἂν ἡ Ἑταιρία συγκαμινεύῃ

καὶ εἰς οἱασδήποτε ἀναλογίας. Οὔτε θέλει συμπεριλαμβάνεσθαι εἰς τὰ προειρημένα ἔξοδα ἡ δαπάνη πρὸς ἀπόκτησιν τυχὸν μεταλλίτιδος ἢ οἱασδήποτε ἄλλης οὐσίας χρησίμου πρὸς τῆξιν (fondant) θέλει ὡσαύτως ἀνήκει εἰς τὸ δημόσιον κατὰ τὴν αὐτὴν ἀναλογίαν τῶν 44 0|0 ἡ ἐκ τῶν καμίνων τῆς ἑταιρίας σκωρία καὶ ὁ ἐκ τῶν καπνῶν αὐτῶν μόλυβδος.

3.

Ἡ ἐκκαμίνευσις τῶν ἐκβολάδων θέλει ἀρχίσει τὸ βραδύτερον ἓξ μῆνας ἀπὸ τῆς ἐγκρίσεως τῆς παρούσης συμβάσεως παρὰ τῆς Βουλῆς· μέχρι δὲ τῆς ἐποχῆς ἐκείνης ἀπὸ σήμερον, ἡ Ἑταιρία θέλει ἐξακολουθεῖ, ὡς μέχρι τοῦδε, τὴν καμίνευσιν μόνων τῶν σκωριῶν, ἀλλ' ἐπὶ πληρωμῇ πρὸς τὸ δημόσιον 30 0|0 ἐπὶ τῆς καθαρᾶς προσόδου τοῦ ἐξαγομένου μολύβδου ἄνευ οὐδεμιᾶς διακρίσεως, ἤτοι ἀνὰ δραχ. 73, 14 |00 δι' ἕκαστον τόνον κατὰ τὸν εἰρημένον περὶ φορολογίας τῶν σκωριῶν νόμον τοῦ 1857.

Παρελθούσης τῆς ἐξαμήνου προθεσμίας, τὸ δημόσιον θέλει εἰσπράττει τεσσαράκοντα τέσσαρα τοῖς ἑκατὸν ἐπὶ τοῦ καθαροῦ κέρδους, καὶ ἂν τυχὸν ἡ Ἑταιρία δὲν ἀρχίσῃ τὴν ἐκκαμίνευσιν τῶν ἐκβολάδων, ἀλλ' ἐκκαμινεύῃ μόνον τὰς σκωρίας ἢ καὶ ἄλλας οὐσίας.

4.

Ἡ Ἑταιρία ὀφείλει νὰ δαπανήσῃ ἐντὸς τῶν πρώτων δύω ἐτῶν ἀπὸ τῆς κυρώσεως τῆς παρούσης συμβάσεως δραχ. 1 1/2 ἑξατομμύριον πρὸς ἐπέκτασιν τῶν σημερινῶν ἐργασιῶν τοῦ ἐργοστασίου, ἰδίως δὲ νὰ κατασκευάσῃ τὸ μὲν πρῶτον ἔτος ἓξ προσέτι καμίνους, τὸ δὲ ἑπόμενον ἑτέρας ἓξ. Ἡ Ἑταιρία ὀφείλει νὰ ἔχῃ εἰς ἀέναον ἐνέργειαν τὰ 2|3 τῶν καμίνων τοῦ ἐργοστασίου της καὶ νὰ παράγῃ κατ' ἔτος 400 τοὐλάχιστον τόνους μολύβδου ἐξ ἑκάστης τοῦ ὅλου ἀριθμοῦ τῶν τοῦ ἐργοστασίου αὐτῆς καμίνων, ἢ κατ' ἐλάχιστον ὅρον 12 χιλιάδας τόνους μολύβδου κατ' ἔτος.

5.

Ἐὰν ἡ ἑταιρία αὐξήσῃ τὸ μετοχικὸν αὐτῆς κεφάλαιον, ὀφείλει νὰ προσφέρῃ τὰ 2|3 τῶν νέων μετοχῶν εἰς τὴν διάθεσιν τοῦ κοινοῦ, ἑκάστης δὲ μετοχῆς ἡ ἀξία δὲν θέλει ὑπερβαίνει τὰς 100 δραχμάς.

6.

Ἐὰν ἡ Ἑταιρία παραβιάσῃ τινὰ τῶν ὅρων τῆς παρούσης συμβάσεως καὶ δὲν ἐπανορθώσῃ τὴν ἔλλειψιν ἢ τὴν ζημίαν, μετὰ τὴν πρόσκλησιν τῆς Κυβερνήσεως, ἐντὸς προθεσμίας τριῶν μέ-

χρις ἓξ μηνῶν, ἡ Ἑταιρία ὑπόκειται εἰς ἀποζημίωσιν ἴσην μὲ τὸ τρίτον τοῦ παρ' αὐτῆς εἰσπραχθέντος, κατὰ τοὺς ἰσολογισμούς, καθαροῦ κέρδους ἀπὸ τῆς νομοθετικῆς κυρώσεως τῆς παρούσης συμβάσεως μέχρι τῆς ἐποχῆς τῆς παραδιάσεως αὐτῆς, καὶ συνάμα καταργεῖται αὐτοδικαίως τὸ τῆς Ἑταιρίας δικαίωμα τοῦ ἐκκαμινεύειν τὰς ἐκβολάδας.

Πρὸς ἐξασφάλισιν τῆς ἐνδεχομένης ταύτης περιστάσεως καὶ πάσης ἄλλης νομίμου ἀπαιτήσεως διατελοῦσιν ὑπέγγυοι κατὰ προτίμησιν ὑπὲρ τοῦ δημοσίου αἱ κατὰ τὸ ἄρθρον 27 τοῦ καταστατικοῦ μετοχαὶ τῶν συμβούλων, αἱ δὲ κτήσεις τῆς Ἑταιρίας κηρύττονται ἀναπαλλοτρίωτοι καὶ ὑποθήκης ἀνεπίδεκτοι, μένουσι δὲ ὑπέγγυαι τῷ δημοσίῳ, ὅπερ δύναται νὰ προσημειώσῃ ἐν τοῖς βιβλίοις τῶν ὑποθηκῶν τὸν περιορισμὸν τοῦτον.

7.

Ἡ Ἑταιρία θέλει διοικεῖσθαι ὑπὸ δωδεκαμελοῦς διοικητικοῦ Συμβουλίου, οὗτινος τὰ δύω μέλη μὲ δικαίωμα τριῶν ψήφων, θέλει διορίζει ἡ Κυβέρνησις, ἥτις θέλει προσέτι διατηρεῖ δαπάνας αὐτῆς παρὰ τῇ Ἑταιρίᾳ Βασιλικὸν Ἐπίτροπον, παρὰ δὲ τῇ διευθύνσει τῶν βιομηχανικῶν ἐργασιῶν ἕνα ἐπιθεωρητήν· ἀμφοτέρων δὲ τὰ καθήκοντα θέλουσιν ὁρισθῆ διὰ Β. Διατάγματος.

8.

Ἀνὰ πᾶσαν ἑξαμηνίαν θέλει δημοσιεύεσθαι ἰσολογισμὸς τῆς Ἑταιρίας, τὸ δὲ μέρισμα θέλει διανέμεσθαι εἰς τοὺς μετόχους εἰς τὸ τέλος ἑκάστου ἔτους ἢ καθ' ἑξαμηνίαν.

9.

Διὰ Βασιλικοῦ Διατάγματος θέλουσι κανονισθῆ τὰ τῆς ἐκτελέσεως τῆς παρούσης συμβάσεως.

10.

Ἡ παροῦσα σύμβασις θέλει ὑποβληθῆ εἰς τὴν κύρωσιν τῆς νομοθετικῆς ἐξουσίας, ἀπορριφθεῖσα δὲ ὑπ' αὐτῆς θέλει λογίζεσθαι ἄκυρος καὶ μὴ οὖσα καὶ χωρὶς κατ' οὐδὲν νὰ ἐλαττώσῃ τὰς πρὸ αὐτῆς ἀξιώσεις καὶ δικαιώματα τῶν συμβαλλομένων.

11.

Ἡ Ἑταιρία ὑπόκειται εἰς τοὺς νόμους τοῦ Κράτους καὶ τὴν ἀποκλειστικὴν δικαιοδοσίαν τῶν Ἑλληνικῶν δικαστηρίων. Δὲν ἔχει δὲ τὸ δικαίωμα οὔτε αὐτὴ, οὔτε τις τῶν μετόχων ἀλλοδαπὸς νὰ προσφύγῃ εἰς ξένην προστασίαν καὶ νὰ αἰτήσῃ ξένην παρέμβασιν ἢ μεσολάβησιν, ὡς ὑπὸ τὸν ὅρον τοῦτον γενομένης τῆς παρούσης συμβάσεως.

Τελευταία Διάταξις

12.

Ἐὰν μέχρι τῆς ἐγκρίσεως τῆς παρούσης συμβάσεως παρὰ τῆς Βουλῆς δὲν διατεθῶσιν ὑπὸ τῆς Κυβερνήσεως αἱ λοιπαὶ ἐν Λαυρίῳ ἐκβολάδες, ἡ Ἑταιρία θέλει ἔχει τὸ δικαίωμα νὰ ἐκκαμινεύσῃ καὶ ταύτας ὑπὸ τοὺς ὅρους τῆς παρούσης συμβάσεως καὶ μὲ τὰς ἑξῆς μόνον μεταβολὰς αὐτῆς· α) τὸ δικαίωμα τοῦ δημοσίου ἐπὶ τοῦ ἐξαγομένου μολύβδου ἁπασῶν τῶν σκωριῶν καὶ ἐκβολάδων τοῦ Λαυρίου θέλει εἶσθαι 50 0/0 ἐπὶ τοῦ καθαροῦ εἰσοδήματος ἀντὶ 44 0/0, κατὰ τὸ ἄρθρον 2ον τῆς παρούσης· β) ἡ Ἑταιρία ὀφείλει τὸ τρίτον ἔτος ἀπὸ τῆς ἐνάρξεως τῶν ἐργασιῶν αὐτῆς νὰ ἔχῃ 42 καμίνους ἀντὶ τῶν 30 κατὰ τὸ ἄρθρον λον τῆς παρούσης, φυλαττομένων κατὰ τὰ λοιπὰ τῶν διατάξεων αὐτοῦ ἀναλόγως.

Τῇ 29 Ἀπριλίου 1873.

Τῆς παρούσης συμβάσεως συνομολογηθείσης ἐν τῷ ὑπουργείῳ τῶν Ἐξωτερικῶν, ἐγένοντο δύω ὅμοια πρωτότυπα καὶ ὑπεγράφησαν ὑπὸ τῶν συμβαλλομένων.

Ε. ΔΕΛΗΓΕΩΡΓΗΣ. ΕΥΑΓ. ΒΑΛΑΤΖΗΣ.

Προσαρτᾶται ἐν τῇ παρούσῃ καὶ τὸ ἀπὸ 26 Ἀπριλίου πρακτικὸν τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἑταιρίας α τὰ Μεταλλουργεῖα τοῦ Λαυρίου δι' οὗ χορηγεῖται πλήρης πληρεξουσιότης τῷ ὑπογράψαντι Συμβούλῳ κυρίῳ Εὐαγγέλῃ Βαλατζῇ.

Λύθη μερόν.

Ε. ΔΕΛΗΓΕΩΡΓΗΣ. ΕΥΑΓ. ΒΑΛΑΤΖΗΣ.»

Ἀκολούθως ἐπρότεινέ τις καὶ ἡ Βουλὴ ἀπέρριψε δι' ἀναστάσεως τὴν πρότασιν τοῦ νὰ ἀναγνωσθῇ εἰς ἀ. ἀνάγνωσιν τὸ νομοσχέδιον περὶ συστάσεως Τραπέζης τῆς Κτηματικῆς Πίστεως, πρὸ τῆς ἐπαναλήψεως τῆς ἀγορεύσεως ἐπὶ τοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ κ. Σωτηροπούλου.

Ἐξηκολούθησεν ἑπομένως ἡ ἐπὶ τοῦ προϋπολογισμοῦ συζήτησις.

Ἀκούσας δὲ τὸν λόγον ὁ χθὲς ἀγορεύσας ἐκ Τριφυλίας βουλευτὴς εἶπεν, ὅτι τὰ ἔσοδα εἶσιν ἁπλῆ ἀντιγραφὴ ἐκ τοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ ἔτους 1871. Ἐὰν δὲ ὑπῆρχον ἐν αὐτῷ ἔκτακτά τινα ἔσοδα ἐλλείποντα ἐκ τοῦ ἤδη ὑποβαλλομένου προϋπολογισμοῦ, εὑρηνται ὅμως καὶ ἐν τούτῳ ἕτερα ἔκτακτα ἔσοδα μὴ ὑπάρχοντα ἐν τῷ προϋπολογισμῷ τοῦ 1871. Ἑπομένως

οὐδεμία οὐσιώδης διαφορὰ ὑπάρχει μεταξὺ αὐτῶν. Κατέκρινε δὲ τὴν ἐπὶ τοῦ ἅλατος αὔξησιν τοῦ φόρου. Τὰ ἔξοδα φαίνονται ἠλαττωμένα κατὰ τρία ἑκατομμύρια, ἀλλὰ τοῦτο θέλει πραγματοποιηθῆ, ἐὰν δὲν παρουσιασθῶσιν ἐν τῷ μέλλοντι νέαι ἀνάγκαι, τοῦθ' ὅπερ ἐστὶν ἄδηλον. Αἱ προτεινόμεναι οἰκονομίαι ἄλλως δὲν εἶναι πραγματικαί, δυνάμεναι νὰ θεωρηθῶσι κυρίως ὡς πιστώσεις περιτταί· αἱ πραγματικαὶ οἰκονομίαι εἶναι ἡ ἐλάττωσις τοῦ τόκου τοῦ δημοσίου χρέους ἐξαρτωμένη καὶ αὕτη ἐκ τῆς παραδοχῆς τῶν συμβάσεων περὶ Τραπεζῶν, ἡ κατάργησις τῶν Πρεσβειῶν καὶ ἄλλα τινὰ μέτρα, ἀλλὰ καὶ αἱ οἰκονομίαι αὗται πραγματοποιούμεναι ἢ μὴ, οὐδόλως δύνανται νὰ ἐπιδράσωσιν ἐπὶ τοῦ ἰσοζυγίου τοῦ προϋπολογισμοῦ, ὡς ἡ λεπτομερὴς τοῦ προϋπολογισμοῦ ἀνάλυσις θέλει ἀποδείξει.

Μεθ' ὃ ὁ Πρόεδρος ἀναγγείλας ὅτι ἀντικείμενον τῆς ἡμερησίας διατάξεως διὰ τὴν ἐπιοῦσαν εἶναι ἡ ἐπὶ τοῦ προϋπολογισμοῦ ἐξακολούθησις τῆς συζητήσεως ἔλυσε, τῆς ὥρας παρελθούσης τὴν συνεδρίασιν περὶ ὥραν 12 τῆς μεσημβρίας.

Ὁ Πρόεδρος
ΙΩ. Ν. ΔΕΛΗΓΙΑΝΝΗΣ.

Οἱ Γραμματεῖς
Φίλ. Βάρβογλης.

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ ΜΘ'.

Τῆς 22 *Ἰουνίου* 1873.

Ἀπαρτίας γενομένης περὶ ὥραν 9 π. μ. ἀνεγνώσθησαν τὰ πρακτικὰ τῆς προτεραίας καὶ ἐνεκρίθησαν.

Ἀκολούθως ἡ Βουλὴ παρεδέχθη ἄνευ ἀντιρρήσεως τὴν γνωμοδότησιν τῆς ἐπὶ τοῦ λογιστικοῦ ἐπιτροπῆς, ὅπως ἀποδοθῇ εἰς τὸν ἐκ Νέων Ψαρῶν βουλευτὴν Ν. Ἀγγελικάραν ἡ βουλευτικὴ ἀποζημίωσις τῆς ἐκτάκτου συνόδου τοῦ ἔτους 1868.

Ἀνεγνώσθη εἶτα καὶ ἐγένετο δεκτὸν εἰς ἀ. ἀνάγνωσιν κατ' ἀρχὴν, ἄρθρον καὶ σύνολον τὸ περὶ τελείου καταρτισμοῦ τοῦ γυμνασίου ἐν Πύργῳ τῆς Ἠλείας νομοσχέδιον.

Εἰσήχθησαν κατόπιν ὑπό τινος τῶν βουλευτῶν Αἰγιαλείας.

1) Πρότασις νόμου περὶ διαθέσεως τῶν ἐκβολάδων τοῦ Λαυρίου.

2) Ὁμοία περὶ ἀμοιβῆς τῶν ὑπὲρ τοῦ Λαυρίου ἐργασθέντων ἰδιωτῶν δημοσιογράφων καὶ ὑπαλλήλων.

3) Ὁμοία περὶ οἰκονομιῶν ἐν τῷ προϋπολογισμῷ.

4) Ὑπό τινος τῶν βουλευτῶν Ἀττικῆς πρότασις νόμου περὶ φυλάξεως τῶν ἀγροτικῶν κτημάτων τῶν κατὰ τὰς περιφερείας τῶν δήμων Ἀθηνῶν καὶ Πειραιῶς. Πάντα δὲ ταῦτα ἐστάλησαν εἰς τύπωσιν, ἔχοντα οὕτω.

«*Πρὸς τὴν Βουλήν.*

Ἐπειδὴ ὁ περὶ παραχωρήσεως διὰ συναγωνισμοῦ τῶν ἐθνικῶν ἐκβολάδων Λαυρίου πρὸς ἑταιρίας νόμος τῆς Βουλῆς τοῦ 1871 ἀπέβη καὶ ἀποβαίνεται καταστρεπτικὸς διά τὸ ἔθνος ἐπιζήμιος καὶ ἀντικοινωνικὸς, διότι αἱ πλεῖσται τῶν ἐκβολάδων περιέχουσιν ἀξίαν ἄνω τῶν 85 τοῖς ἑκατὸν, ἐν ὅλῳ δὲ ἀξίαν ἄνω τῶν 580 ἑκατομμυρίων, ἐξ ὧν μόνον 80 ἑκατομ. ἐν ὅλῳ εἰσελεύσονται ἐν τριακονταετεῖ χρόνῳ εἰς τὸ κράτος διὰ τῆς πρὸς οἱασδήποτε ἑταιρίας παραχωρήσεώς των, ὡς καὶ ἄλλοτε ἀπεδείχθη ἐπισήμως ἐκ τῶν συζητήσεων τῆς τότε Βουλῆς.

Ἐπειδὴ ἐκτὸς τῶν ἐκβολάδων καὶ τὰ λοιπὰ ἐπὶ τῆς ἐπιφανείας τοῦ Λαυριακοῦ χώρου ἀργυρομολυβδοῦχα χώματα εἰσὶ πολύτιμα τὴν ἀξίαν καὶ μηδὲ ταῦτα παραχωρητέα πρὸς ἑταιρίας, αἵτινες μόνα τὰ ὑπὸ τὴν γῆν μεταλλεῖα καὶ τὰς παραχωρηθείσας σκωρίας κέκτηνται διὰ τῶν προγενεστέρων νόμων.

Ἐπειδὴ διὰ δαπάνης ἐτησίου δύω ἑκατομ. δραχμῶν τὸ κράτος δύναται δι' ἑαυτοῦ νὰ κάμῃ τὴν ἀνάλυσιν ἀποφέρουσαν αὐτῷ πρόσοδον ἐτησίαν ἐξ ὅλου τοῦ Λαυρίου εἴκοσιν ἑκατομμυρίων καὶ ἐργασίαν τριῶνχιλιάδων ἑλληνικῶν χειρῶν,

Ἐπειδὴ τοιαύτη εἶναι ἡ θέλησις τοῦ λαοῦ τῆς Ἀττικῆς καὶ τοῦ Πανελληνίου, ἥτις, παραγνωριζομένη πολλὰ θέλει προκαλέσει συμβάντα.

Προτείνω.

Ἄρθρ. 1. Ὁ νόμος περὶ παραχωρήσεως τῶν ἐκβολάδων ὁ ψηφισθεὶς ὑπὸ τῆς Βουλῆς τοῦ 1871 καταργεῖται.

Ἄρθρ. 2. Αἱ ἐκβολάδες καὶ τὰ ἐπὶ τῆς ἐπιφανείας τῆς γῆς τοῦ Λαυρίου παντὸς μεταλλοῦχα χώματα χρησιμοποιηθήσονται διὰ τοῦ κράτους καὶ ὑπὲρ τοῦ κράτους δι' ἐμμίσθων ἐργατῶν ἑλλήνων καὶ μηχανικῶν ἀλλοδαπῶν.

Ἄρθρ. 3. Ἀπαγορεύεται πρὸς πᾶσας τὰς διὰ νόμου καὶ παραχωρήσεων λαβούσας μεταλλεῖα καὶ σκωρίας ἐν Λαυρίῳ ἑταιρίας πᾶσα χρῆσις φανερὰ ἢ λαθραία τῶν ἐπὶ τῆς ἐπιφανείας τοῦ Λαυρίου χωμάτων καὶ ἐκβολάδων ὅπου δήποτε κεῖνται.

Ἄρθρ. 4. Εἰδικὸς νόμος θέλει κανονίσει τὴν δαπάνην, τὸν τρό-

πον καὶ τὸν χρόνον τῆς ἐνάρξεως καὶ ἐργασίας, καθὼς καὶ τὴν ἐπιστασίαν καὶ διεύθυνσιν τῆς ἐπιχειρήσεως μέχρι τοῦ τέλους.

Ἐν Ἀθήναις 20 Ἰουνίου 1873.

Ὁ Βουλευτὴς

Α. Μιχαλόπουλος.»

«Πρὸς τὴν Βουλήν.

Ἐπὶ τοῦ εἰσαγομένου προϋπολογισμοῦ τοῦ ἔτους 1873.

Ἐπειδὴ οἱ εἰσαγόμενοι ἐτησίως τυπικοὶ προϋπολογισμοὶ οὐδεμίαν ἐπιδιώκουσιν ἢ δύνανται νὰ περιέχωσι πραγματικὴν οἰκονομίαν ὁμοιάζοντες πρὸς ἀριθμητικὰ παιγνίδια ἄτινα δι' ἐπιτηδείου ταχυδακτυλουργίας γραμμῆς παριστάνουσιν ἡμῖν ἀείποτε στρογγύλως μεταβεβλημένην, ὡς δι' ὑπταπάτης τὴν κατάστασιν τὴν οἰκονομικὴν τοῦ κράτους· ἐνῷ τίποτε δὲν μεταβάλλεται ἐκ τῶν ἀδιαιωπήτων ὀφειλῶν αὐτοῦ καὶ τῶν ὁπωσοῦν πολλαπλασιαζομένων δαπανῶν του ἄνευ ἀνάγκης.

Ἐπειδὴ οὐδεμία οἰκονομία ὑπάρχει ἀληθὴς οὐδὲ νὰ ὑπάρξῃ δύναται ἄνευ περικοπῆς δαπανῶν καὶ ἐλαττώσεως προσωπικοῦ καὶ μισθολογίων ἀορίστως πολλαπλασιασθέντων ἀπὸ χρόνου τινὸς χάριν ἁπλῆς οἰκονομίας προσώπων. Ἐφ' ᾧ καὶ αἱ δαπάναι ἀνέβησαν ἀπὸ 13 ἑκατομμύρια τοῦ ἔτους 1850—55 εἰς 35 νῦν ἑκατομμύρια.

Διὰ ταῦτα ἐὰν θέλετε νὰ ὦμεν, τίμιοι, δίκαιοι, εἰλικρινεῖς πρὸς τὸν φορολογούμενον λαὸν καὶ ν' ἀποφύγωμεν φοβερὰν, ὡς ἐκ τῶν καταχρήσεων, κρίσιν οἰκονομικὴν ἐπερχομένην.

Προτείνω καὶ παρακαλῶ τὴν Βουλὴν νὰ παραδεχθῇ διὰ τὸν προϋπολογισμόν.

Ἄρθρ. 1. Τὸ προσωπικὸν ἀνεξαρτήτως τῆς ὑπαλληλίας τοῦ κράτους περιορίζεται εἰς τὸν ἀριθμὸν τῶν κατὰ τὸ ἔτος 1850. Τὴν αὐτὴν οἰκονομίαν θέλομεν ἐπιδιώξει διά τε τὰ στρατιωτικὰ καὶ ναυτικὰ κατὰ τὴν συζήτησιν τοῦ νέου στρατολογικοῦ νομοσχεδίου.

Ὁ Βουλευτὴς

Α. Μιχαλόπουλος.»

«ΣΧΕΔΙΟΝ ΝΟΜΟΥ

Περὶ φυλάξεως τῶν ἀγροτικῶν κτημάτων τῶν κατὰ τὰς περιφερείας τῶν δήμων Ἀθηνῶν καὶ Πειραιῶς

Ἄρθρον 1.

Ἡ φύλαξις τῶν κατὰ τὴν περιφέρειαν τοῦ δήμου Ἀθηνῶν ἀ-

γροτικῶν κτημάτων ἐνεργεῖται ἀπὸ τῆς κυρώσεως τοῦ παρόντος νόμου ὑπὸ τὴν διεύθυνσιν τῆς δημοτικῆς ἀρχῆς αὐτοῦ.

Πρὸς τοῦτο τὸ δημοτικὸν συμβούλιον ἐκλέγει δι' ἀπολύτου πλειοψηφίας ἕνα *Διευθυντὴν τῆς ἀγροφυλακῆς* καὶ ἱκανὸν ἀριθμὸν ἀγροφυλάκων.

Ἄρθρον 2.

Ὁ διευθυντὴς τῆς ἀγροφυλακῆς ἔχει τὰ ἐκ τῶν ἐν ἰσχύϊ νόμων καθήκοντα τῆς δημοτικῆς ἀστυνομίας, κυρίως ταῦτα ἀφορῶσιν εἰς τὴν φύλαξιν τῶν κτημάτων, ἰδίως τὰ ἐν ἄρθροις 66—82 τοῦ διατάγματος τῆς 31 Δεκεμβρίου 1836 περὶ *δημοτικῆς ἀστυνομίας*, φέρων δὲ χαρακτῆρα δημοτικοῦ ὑπαλλήλου δίδει ἐνώπιον τοῦ δημάρχου τὸν τῆς ὑπηρεσίας ὅρκον.

Ἄρθρον 3.

Ὁ διευθυντὴς τῆς ἀγροφυλακῆς, ἔχων κατὰ τὴν περιφέρειάν του τ' ἀναγκαῖα πρὸς φύλαξιν τῶν ἀγροτικῶν κτημάτων ἀναγκαῖα καθήκοντα, ὑπόκειται εἰς τὸν εἰσαγγελέα τῶν ἐν Ἀθήναις πλημμελειοδικῶν καὶ εἶναι ἐπιφορτισμένος τὴν ἐξιχνίασιν τῶν κατὰ τῆς ἀγροτικῆς ἰδιοκτησίας πλημμελημάτων καὶ πταισμάτων. Ἐντεῦθεν ὀφείλει νὰ συντάσσῃ ἔκθεσιν πρὸς βεβαίωσιν τῆς φάσεως, τῶν περιστάσεων, τοῦ χρόνου καὶ τοῦ τόπου καθ' οὓς ἤθελον λάβει χώραν τοιαῦτα, ὡς καὶ περὶ τῶν ἀποδείξεων ἢ ἐνδείξεων, ἃς ἤθελε συλλέξει.

Δύναται νὰ καταδιώξῃ καὶ κατάσχῃ τὰ τυχὸν ἀφαιρεθέντα πράγματα, ἀλλὰ δὲν δικαιοῦται νὰ εἰσέλθῃ ἐντὸς οἰκημάτων, ἐργοστασίων ἢ ἄλλων κατοικημένων κτιρίων, εἰμὴ τῇ προηγουμένῃ προσκλήσει τοῦ ἰδιοκτήτου ἢ ἐπὶ παρουσίᾳ τοῦ εἰρηνοδίκου ἢ τοῦ διευθυντοῦ τῆς ἀστυνομίας ἢ τινος τῶν ὑπαστυνόμων ἢ τοῦ δημάρχου ἢ δημαρχικοῦ τινος παρέδρου, ὅτε ἐν τῇ ἐπὶ τούτῳ παρ' αὐτοῦ συνταχθησομένῃ ἐκθέσει, βεβαιοῦται ἡ προηγουμένη πρόσκλησις διὰ τῆς προσυπογραφῆς τοῦ ἰδιοκτήτου, ἢ ἡ παράστασις μιᾶς τῶν ἄνω ἀρχῶν διὰ τῆς ὑπογραφῆς τοῦ παραστάντος ὑπαλλήλου.

Ὁ διευθυντὴς τῆς ἀγροφυλακῆς δύναται νὰ κρατήσῃ πάντα ἐπ' αὐτοφώρῳ συλληφθέντα ἔνοχον πράξεως ἐπαγομένης τὴν ποινὴν τῆς φυλακίσεως ἢ καὶ βαρυτέραν, πρὸς τοῦτο δὲ δύναται νὰ ζητήσῃ καὶ χεῖρα βοηθείας, ἀλλ' ὀφείλει νὰ προσαγάγῃ καὶ παραδώσῃ αὐθωρεὶ τὸν συλληφθέντα εἰς τὸν εἰσαγγελέα, τὸν μοίραρχον, τὸν διευθυντὴν τῆς διοικητικῆς ἀστυνομίας ἢ τὸν ἀγροτικὸν ὑπαστυνόμον.

Ἄρθρον 4.

Κατὰ τὴν ἀνάληψιν τῶν καθηκόντων του ὁ διευθυντὴς τῆς ἀγροφυλακῆς δύναται νὰ ὑποβληθῇ εἰς ἐγγύησιν, εἴτε χρηματικὴν καταβαλλομένην ἐν τῷ δημοτικῷ ταμείῳ καὶ ἀποφέρουσαν τόκον πρὸς 7 τοῖς 0|0, εἴτε καὶ δι' ὑποθήκης ἐπὶ ἀκινήτων.

Τὸ ποσὸν τῆς ἐγγυήσεως ὁρίζεται ἑκάστοτε ὑπὸ τοῦ δημοτικοῦ συμβουλίου, δὲν δύναται δὲ ὁ διευθυντὴς τῆς ἀγροφυλακῆς ν' ἀναλάβῃ τὰ καθήκοντά του, οὐδὲ νὰ δώσῃ τὸν τῆς ὑπηρεσίας ὅρκον, εἰμὴ ἀφ' οὗ πιστοποιηθῇ προσηκόντως ἡ καταβολὴ τῆς ἐπιβληθείσης αὐτῷ ἐγγυήσεως.

Ἄρθρον 5.

Οἱ ἀγροφύλακες διατελοῦντες ὑπὸ τὰς ἀμέσους διαταγὰς τοῦ διευθυντοῦ τῆς ἀγροφυλακῆς ἐκλέγονται ὑπὸ τοῦ δημοτικοῦ συμβουλίου ἐκ καταλόγου συνταχθέντος παρὰ τοῦ διευθυντοῦ καὶ περιλαμβάνοντος διπλάσιον ἀριθμὸν τῶν ἑκάστοτε ἀναγκαίων ἀγροφυλάκων.

Ἄρθρον 6.

Ἐπίσης ὁρίζεται ἑκάστοτε διὰ πράξεως τοῦ δημοτικοῦ συμβουλίου ἡ μισθοδοσία τοῦ διευθυντοῦ τῆς ἀγροφυλακῆς καὶ τῶν ἀγροφυλάκων, οἵτινες ἀναλαμβάνουσι τὰ καθήκοντά των ἀφ' οὗ πρῶτον δώσωσι τὸν τῆς ὑπηρεσίας ὅρκον ἐνώπιον τοῦ διευθυντοῦ αὐτῶν.

Ἡ μισθοδοσία αὐτοῦ τε καὶ τῶν ἀγροφυλάκων βαρύνει τὸ δημοτικὸν ταμεῖον. Πρὸς ἀπάντησιν τῆς δαπάνης ταύτης τὰ πταισματικὰ πρόστιμα δι' ὁποιουδήποτε εἴδους ἀγροζημίας καὶ ἄλλας παραβάσεις τοῦ παρόντος νόμου θέλουν εἰσπράττεσθαι ὑπὸ τοῦ δημοτικοῦ ταμείου.

Ἄρθρον 7.

Ὁ διευθυντὴς τῆς ἀγροφυλακῆς παύεται ὑπὸ τοῦ δημοτικοῦ συμβουλίου, καθ' ὃν τρόπον καὶ διορίζεται. Δικαιοῦται δὲ καὶ προτείνει τὴν ἐκ τῆς ὑπηρεσίας ἀπόλυσιν παντὸς ὑπ' αὐτὸν ἀγροφύλακος, κατὰ τὴν ἀντικατάστασιν τοῦ ὁποίου τηρεῖται ἡ διάταξις τοῦ ἄρθρου 5.

Ἄρθρον 8.

Κατὰ μῆνα 7βριον ἑκάστου ἔτους τὸ δημοτικὸν συμβούλιον διὰ πράξεώς του ὁρίζει τὴν ζώνην ἐντὸς τῆς ὁποίας δὲν δύνανται νὰ συντηρῶνται καὶ βόσκωσι κτήνη παντὸς εἴδους κατ' ἀγέλας καὶ ποίμνια. Ἀναγκαίως ἐξαιροῦνται τῆς ἀπαγορεύσεως οἱ ἀροτῆρες, βόες, ἵπποι, ὄνοι καὶ ἡμίονοι προωρισμένοι διὰ τὴν γεωργίαν, ἐνόσῳ διατηροῦνται μεμονωμένοι καὶ δὲν ἀποτελοῦσιν ἀγέλην, καὶ παντὸς εἴδους κτήνη συντηρούμενα διαρκῶς ἐντὸς περιπεφραγμένων κτημάτων καὶ θεωρούμενα κατὰ τὸν *περὶ διακρίσεως κτημάτων* νόμον ὡς παρακολουθήματα ἀκινήτων.

Ἄρθρον 9.

Δὲν δύνανται νὰ περιληφθῶσιν εἰς τὴν ἀπαγόρευσιν τῆς 1 §. τοῦ προηγουμένου ἄρθρου ἐκτάσεις γαιῶν ὑπὲρ τὰ πεντακόσια Β. στρέμματα ἀνήκουσαι εἰς ἕνα καὶ τὸν αὐτὸν ἰδιοκτήτην. Διὰ τῆς πράξεως τοῦ δημοτικοῦ συμβουλίου δι' ἧς ὁρίζεται ἡ ἐν ἄρθρ. 8 ζώνη προσδιορίζονται καὶ ἐντὸς αὐτῆς ὑπὲρ τὰ 500 στρέμματα ἐκτάσεις γαιῶν, αἵτινες δύνανται νὰ χρησιμεύσωσιν εἰς βοσκὴν ἀγελαίων κτηνῶν καὶ ποιμνίων. Πρὸς τοῦτο οἱ κύριοι τοιούτων ἐκτάσεων ὀφείλουσι κατὰ τὸ πρῶτον δεκαήμερον τοῦ μηνὸς Σεπτεμβρίου νὰ δηλῶσι τὰς ἐκτάσεις ταύτας, ὑποβάλλοντες καὶ τοὺς τίτλους των διὰ τοῦ δημάρχου Ἀθηναίων εἰς τὸ δημοτικὸν συμβούλιον. Ἡ ἐν λόγῳ δήλωσις γεγραμμένη ἐπὶ ἁπλοῦ χάρτου ἐπιδίδεται διὰ δικαστικοῦ κλητῆρος, τὸ δὲ δημοτικὸν συμβούλιον κρίνει ἀνεκκλήτως περὶ τοῦ παραδεκτοῦ ἢ μὴ τῆς δηλώσεως.

Ἄρθρον 10.

Τὸ δημοτικὸν συμβούλιον ἐκλέγει κατ' ἔτος καὶ κατὰ τὸν αὐτὸν μῆνα τὸν ἀναγκαῖον ἀριθμὸν ἐκτιμητῶν, οἵτινες ὁρκιζόμενοι ἅπαξ ἐνώπιον τοῦ δημάρχου ἔχουσι καθῆκον προσκαλούμενοι νὰ ἐκτιμῶσι καὶ βεβαιῶσι δι' ἐκθέσεων, συνταχθησομένης ἐπὶ ἐνσήμου χάρτου, τὰς τυχὸν συμβᾶσας ἀγροζημίας εἴτε ὑπὸ κτηνῶν, εἴτε ὑπὸ ἀνθρώπων. Ἡ ἔκθεσις τῶν προσηκόντως συντεταγμένη καὶ ὑπογεγραμμένη ὑπὸ δύο αὐτῶν ἐπέχει τόπον δημοσίου ἐγγράφου ὡς πρὸς τὴν ἀποδεικτικὴν ἰσχύν της. Οἱ ἐκτιμηταὶ δικαιοῦνται νὰ ζητήσωσι παρὰ τοῦ ἰδιοκτήτου τὰ ἐν ἄρθρῳ 19 τῆς ποιν. διατιμήσεως δικαιώματα.

Ἄρθρον 11.

Ἐν περιπτώσει καθ' ἣν ὁ διευθυντὴς τῆς ἀγροφυλακῆς δὲν ἤθελε καταδείξει ἐντὸς 24 ὡρῶν τὸν ζημιώσαντα, ὁ ζημιωθεὶς δικαιοῦται νὰ ἐγείρῃ κατ' ἐκείνου ἀγωγὴν προσωπικὴν, καθ' ἣν ἡ ὡς ἄνω ἔκθεσις ἔχει τὴν ἐν ἄρθρῳ 10 ἀποδεικτικὴν ἰσχύν. Ὁ Διευθυντὴς χαίρει δικαίωμα ἀναγωγῆς κατὰ τῶν μὴ καταγγειλάντων αὐτῷ τὸν ζημιώσαντα, ἢ ἄλλως παραβλεψάντων τὸ καθῆκόν των ἀγροφυλάκων.

Ἄρθρον 12.

Πᾶσα ὑπέρβασις τῆς ἑκάστοτε ὁριζομένης ὑπὸ τοῦ δημοτικοῦ

συμβουλίου ζώνης, ἐξαιρουμένης τῆς περιπτώσεως τοῦ ἄρθρου 9, ὡς καὶ πᾶσα ἀγροζημία τιμωροῦνται μὲ πρόστιμον 25 μέχρι πεντήκοντα δραχμῶν· ἐν ὑποτροπῇ ἐντὸς ἑνὸς καὶ τοῦ αὐτοῦ ἔτους τὸ πρόστιμον διπλασιάζεται, καταγινώσκεται δὲ κατὰ τοῦ παραβάτου καὶ κράτησις 0 – 20 ἡμερῶν, ἐπιφυλαττομένης πάντοτε ὑπὲρ τοῦ ζημιωθέντος τῆς περὶ ἀποζημιώσεως ἀγωγῆς. Ἐν δευτέρᾳ δὲ ὑποτροπῇ ἐκ μέρους τοῦ αὐτοῦ κυρίου, ἐκτὸς τῶν ἀμέσως ἀνωτέρω ποινῶν, τὰ ζημιώσαντα ἢ ὑπερβάντα τὴν ζώνην κτήνη κατάσχονται ἀμέσως δι' ἐνθέσεως του διευθυντοῦ τῆς ἀγροφυλακῆς, ἡ δὲ ἀξία αὐτῶν ἐκποιουμένων δυνάμει τῆς ἐπικυρούσης τὴν κατάσχεσιν ἀποφάσεως τοῦ πταισματοδίκου ἀποδίδεται εἰς τὸ δημοτικὸν ταμεῖον.

Ἄρθρον 13.

Αἱ ὑπερβάσεις τοῦ παρόντος νόμου εἰσάγονται καὶ ἐκδικάζονται ἀνεκκλήτως κατὰ τ' ἄρθρα 7 καὶ 8 τοῦ ἀπὸ 15 Σεπτεμβρίου 1856 *περὶ ἀγροφυλακῆς* ΤΞ'. νόμου, τοῦ ὁποίου αἱ διατάξεις τῶν ἄρθρ. 9, 10, 11, 12 καὶ 13 ὡς πρὸς τὴν ἄρνησιν ἢ παραμέλησιν ἐκ μέρους τῶν πραγματογνωμόνων τῆς ἐκπληρώσεως τοῦ καθήκοντός των, τὴν ὑπὸ τῶν ἀγροφυλάκων σύλληψιν τῶν ζώων καὶ τῶν ἐκ ταύτης δικαιωμάτων κτλ. διατηροῦνται ἐν ἰσχύϊ καὶ ὡς πρὸς τὴν ἀγροφυλακὴν Ἀθηνῶν, καθόσον δὲν ἀντίκεινται εἰς τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος νόμου.

Ἄρθρον 14.

Ὁ παρὼν νόμος ἰσχύει καὶ διὰ τὸν δῆμον Πειραιῶς, τοῦ ὁποίου ἡ δημοτικὴ ἀρχὴ συμμορφουμένη πρὸς τὰς ἄνω διατάξεις θέλει ἔχει τὴν φύλαξιν τῶν κατὰ τὴν περιφέρειαν τοῦ ἐν λόγῳ δήμου κτημάτων.

Ἄρθρον 15.

Πᾶσα διάταξις ἀντιβαίνουσα εἰς τὸν παρόντα νόμον θεωρεῖται κατηργημένη ὡς πρὸς τοὺς δήμους Ἀθηνῶν καὶ Πειραιῶς.

Ἡ ἰσχὺς τοῦ παρόντος νόμου παύει μετὰ τρία ἔτη, ἐὰν δὲν ἀνανεωθῇ.

ΣΚΑΡΑ. ΣΟΥΤΣΟΣ.
Π. ΠΕΤΡΑΚΗΣ.
ΣΤ. ΚΟΛΙΑΤΣΟΣ.
ΔΗΜ. ΡΑΛΛΗΣ.

Ἐπρωτώτησεν ἀκολούθως εἷς τῶν βουλευτῶν Ξηροχωρίου τὸν ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν ὑπουργὸν περὶ τῆς βραδείας ἀποστολῆς τῶν πρακτικῶν τῆς ἐκλογῆς Γόρτυνος· ὁ δὲ ὑπουργὸς ἀπήντησεν

ὅτι διέταξε τὸν ἔπαρχον νὰ ἀποστείλῃ αὐτὰ διὰ τοῦ ταχυδρομείου Ναυπλίου.

Ἤρξατο κατόπιν ἡ ἐπὶ τῆς ἐπαναληπτικῆς ἐκλογῆς τῆς ἐπαρχίας Μεσσήνης συζήτησις.

Μετὰ μακρὰς δὲ συζητήσεις καθ' ἣν δύω τῶν μελῶν τῶν ἀποσταλέντων ὑπὸ τῆς Βουλῆς πρὸς ἐπιτήρησιν τῆς ἐκλογῆς ἐξέθηκαν τὰ λαβόντα χώραν κατὰ τὴν διεξαγωγὴν αὐτῆς καὶ ὑπεστήριξαν τὴν ἀκύρωσιν τῆς ἐκλογῆς τῶν δήμων Παμίσου καὶ Ἀνδανείας διὰ στρατιωτικὴν ἐπέμβασιν, δι' ἀποκλεισμὸν ψηφοφόρων καὶ ἄλλας ἐκνόμους ἐνεργείας, ἕτερος δὲ ἐνδιαφερόμενος ὑπεστήριξε τὸ ἔγκυρον αὐτῆς, ἀποκρούσας ὡς ἀνυπόστατον πᾶσαν κατὰ τῆς στρατιωτικῆς δυνάμεως αἰτίασιν καὶ ἰσχυρισθεὶς ὅτι μᾶλλον ἡ ἐπιτροπὴ τῆς Βουλῆς ἐνίσχυσε διὰ τῆς συμπεριφορᾶς της τὴν ἀντίθετον μερίδα, παρελθὼν ἐπὶ τὸ βῆμα ὁ ἐπὶ τῶν στρατιωτικῶν ὑπουργὸς ἐδήλωσεν, ὅτι λαβὼν ἀφορμὴν ἐκ τῶν κατὰ τῆς στρατιωτικῆς δυνάμεως αἰτιάσεων τῆς ἐπιτροπῆς διέταξεν ἀνώτερόν τινα τοῦ στρατοῦ ἀξιωματικόν, ὅπως μεταβὴ εἰς Μεσσήνην καὶ ἐνεργήσῃ ἀνακρίσεις, ὧν τὸ ἀποτέλεσμα θέλει ἀνακοινώσει εἰς τὴν Βουλήν, συνάμα δὲ παρακατέθετο εἰς τὸ προεδρεῖον ἔγγραφα ἡμιεπίσημα σχετικὰ ὡς πρὸς τὴν διαγωγὴν τῆς στρατιωτικῆς δυνάμεως κατὰ τὴν ἐκλογήν. ἀκολούθως δὲ καὶ ὁ ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν ὑπουργὸς ἀναστὰς ἀνέγνω τὰ μεταξὺ αὐτοῦ καὶ τῆς διοικητικῆς ἀρχῆς διαμειφθέντα τηλεγραφήματα ὡς πρὸς τὴν διεξαγωγὴν τῆς ἐκλογῆς.

Παρελθὼν ἐπὶ τὸ βῆμα ἀκολούθως ὁ εἰσηγητὴς τοῦ τμήματος ἐπρότεινε τὴν ἀναβολὴν τῆς συζητήσεως, ὅπως μελετήσῃ τὰ κατατεθέντα ἔγγραφα τοῦ ὑπουργοῦ τῶν Στρατιωτικῶν καὶ διότι ἡ ὥρα εἶχε παρέλθει, ἀλλὰ ψηφοφορίας γενομένης κατ' ὀνομαστικὴν κλῆσιν ὑπὸ τὴν ἐπίβλεψιν τῶν ψηφολεκτῶν Α. Πετσάλη καὶ Α. Ῥούκη, ἡ Βουλὴ ἀπέρριψε τὴν ἀναβολὴν διὰ ψήφων 88 κατὰ 80 κατὰ τὸ ὧδε προσαρτώμενον πρωτόκολλον ψηφοφορίας.

Πρωτόκολλον ψηφοφορίας τῶν κυρίων Βουλευτῶν

ἐπὶ τοῦ εἰδικοῦ ζητήματος.

Παραδέχεται ἡ Βουλὴ τὴν προταθεῖσαν ἀναβολὴν τῆς συνεδριάσεως ὑπὸ τοῦ βουλευτοῦ Ἀθ. Παραμυθιώτου διὰ τὴν αὔριον, ναὶ ἢ ὄχι;

Κωνστ. Θεοδώρου ..... Ο|Α. Μιχαλόπουλος .....

Σπυρ. Λογιωτατίδης ..... N
Ἰω. Κυριακός ..... Ο
Μ. Καΐρης Ὀρφανὸς ..... Ν
Νικόλ. Α. Μαυροκορδάτος .. Ο
Νικόλ. Δ. Τσώκρης ..... Ο
Ἀνδρ. Δανόπουλος ..... Ο
Λεων. Βουλγαρης ..... Ο
Δημ. Καλλιφρονᾶς ..... Ν
Σκαρλ. Σοῦτσος ..... Ο
Ὄθων Μαυρογιάννης ..... Ν
Στυλ. Κολιάτσος ..... Ο
Περικλῆς Πετράκης ..... Ο
Δημ. Ῥάλλης ..... Ο
Ἀθ. Ἴσκος ..... Ο
Κ. Στράτος ..... Ν
Δημήτρ. Γρίβας ..... Ν
Γ. Γεροβανάσης ..... Ν
Χρ. Κατσικογιάννης ..... Ν
....
....
....
....
....
Κ. Κοσσυνάκος ..... Ο
Λεων. Πετροπουλάκης ..... Ν
Ἰω. Γ. Ἀνδρίτσου ..... Ν
Ἰω. Σαφάκας ..... Ν
Ἀριστομ. Λιδωρίκης .....
Ν. Παπαμιχαλόπουλος ..... Ο
Ἰω. Καπιτσίνης ..... Ο
Γ. Μίλησης ..... Ο
Ἰω. Ζέρβας ..... Ν
Δ. Βουλπιώτης ..... Ν
Κ. Γιολδάσης ..... Ν
Δ. Δημητριάδης ..... Ν
Τ. Κουτρουβέλης ..... Ν
Κωνστ. Λομβάρδος ..... Ο
Νικόλ. Β. Λούντζης ..... Ο
Διον. Κολλυβᾶς ..... Ο

Ἰω. Νέγκας ..... Ο
Ἀνδρ. Γαΐτας Φωτκάρδης .. Ο
Στέφ. Στεφανόπουλος ..... Ο
Ἀνδρ. Αὐγερινὸς ..... Ο
Χρ. Στεριόπουλος ..... Ο
Αὐγερ. Πετραλιᾶς ..... Ν
Θ. Δαραλέξης ..... Ο
Δ. Κατσίνας ..... Ν
Ἀναγν. Δημητρίου ..... Ο
Δημ. Κλίμακας ..... Ο
Ἀντ. Λαγκαδᾶς ..... Ν
Γερ. Βαλλιάνος ..... Ο
Ἀριστομένης Βαλέττας ..... Ν
Βαρβαρίγος Πήλλικας ..... Ν
Εὐστ. Πεταλλᾶς ..... Ν
Ἀθαν. Γ. Πετιμεζᾶς ..... Ο
Θρ. Α. Ζαΐμης ..... Ο
Ἀργύρ. Διαμαντόπουλος .. Ο
Ἀθαν. Π. Πετιμεζᾶς ..... Ο
Γεώργ. Κ. Παπαδαῖος ..... Ο
Περ. Μαυρομιχάλης ..... Ο
Κωνστ. Φλέσσας ..... Ν
Στεῦρος Οἰκονομόπουλος .. Ν
Ἰω. Τζιώτης .....
Γ. Καραβᾶς ..... Ν
Ἀλέξ. Κοντόσταυλος ..... Ο
Κων. Π. Οἰκονόμου ..... Ν
Ἰω. Χωρεπισκοπίδης ..... Ο
Ἰωάννης Ἀντωνιάδης ..... Ν
Ν. Βασιλάκης ..... Ο
Ἀθαν. Παραμυθιώτης ..... Ν
Δημ. Λοράνδος ..... Ο
Ἀναστ. Δημητριάδης ..... Ν
Ἰω. Δεληγιάννης ..... Ν
Ἰω. Ἰωάννου ..... Ο
Γεώρ. Κούστας ..... Ν
Ἀριστ. Μεντζελόπουλος ... Ν
Νικόλ. Μηλλιαρέσης ..... Ο
Μ. Ἰγγλέσης ..... Ν
Σπυρ. Μοντεσάντος Μπουλελᾶς

Ἀγαμ. Μεταξᾶς ..... Ο
Κοσμ. Πανάρετος ..... Ο
Ἀναστ. Βαρβαρίγος ..... Ο
Δημ. Ῥαπτάκης ..... Ο
Θ. Θερμογιάννης ..... Ο
Δ. Σαρρηγιάννης ..... Ο
Κ. Κατσικόπουλος ..... Ο
Γ. Βακαλόπουλος ..... Ν
Ν. Λεϊόπουλος ..... Ν
Ἰω. Βαλασόπουλος ..... Ο
Λεων. Μαυρομιχάλης ..... Ο
Νικήτας Βαρδιτσιώτης ..... Ο
Ἀναστ. Κορφιωτάκης ..... Ο
Ἀντ. Γεωργαντᾶς ..... Ν
Γ. Λάππας ..... Ο
Σπ. Βαλαωρίτης ..... Ν
Ἄγγ. Φ. Καλκάνης ..... Ν
Ἰωάν. Σ. Χαλικιᾶς ..... Ο
Ἀρ. Ῥούκης ..... Ν
Ἀλ. Παπαλουκᾶς ..... Ν
Ἰωάν. Παπαζαφειρόπουλος .. Ο
Χρ. Χριστόπουλος ..... Ο
Φίλιππος Βάρβογλης ..... Ο
Ἀριστείδης Σακελλαρόπουλος. Ν
Δημ. Ζέγγελης ..... Ν
Ἠλ. Φλέσσας ..... Ν
Βασίλ. Μπούντουνας ..... Ν
Ἀλέξ. Βάσσος ..... Ν
Γ. Μαλέας ..... Ν
Σπυρ. Ζερβός ..... Ν
Γερ. Ζωχιός ..... Ο
Νικ. Παγκράτης ..... Ο
Ἐπ. Δεληγεώργης .....
Σταμ. Μακρῆς ..... Ν
....
....
....
Δ. Κυριακίδης ..... Ν
Γ. Προβελέγιος ..... Ν
Μιχ. Δαμηράλης .....

Ν. Χατζόπουλος ..... Ν
Κ. Κρίσπης ..... Ο
Ν. Φαρμάκης .....
Ν. Καναβός ..... Ν
Μ. Βότσαρης ..... Ν
Κ. Εὐθυμιόπουλος ..... Ο
Π. Ἰατροῦ ..... Ν
Ἀλ. Πετσάλης ..... Ο
Ἐπαμ. Βιρβίλης ..... Ο
Δημήτριος Σαράβας ..... Ο
.....
Ἰω. Μαυρομιχάλης ..... Ο
Πέτρος Μαυρομιχάλης .... Ο
Χ. Κανελλόπουλος ..... Ν
Ἀντ. Οἰκονομόπουλος .... Ν
Ἀγαμ. Χριστόπουλος .... Ο
Πολ. Κωσταντᾶς ..... Ο
Ἀναστ. Τρύφωνας ..... Ν
Θεόδ. Ῥωμαῖος ..... Ο
Μιχ. Χαριτάτος ..... Ν
Ὀδ. Πυλαρινός ..... Ν
Διον. Δελλαπόρτας .....
Γ. Κάγκας ..... Ν
Εὐθ. Κεχαγιᾶς ..... Ο
Π. Τζαμάλας ..... Ν
Δ. Καραλίβανος ..... Ο
Θ. Κανακάρης ..... Ν
Ἀρ. Μπουκαούρης ..... Ο
Ἀρ. Κοντογούρης ..... Ν
Π. Χαλικιόπουλος ..... Ν
Εὐστ. Ἠλιόπουλος ..... Ν
Ν. Καράπαυλος ..... Ο
Ἀθ. Μισυρλῆς ..... Ο
Δημ. Τριγγέτας ..... Ο
Γ. Κόκκινος ..... Ν
Γ. Δελλαπόρτας ..... Ν
Ἰω. Δεστούνης ..... Ν
Ἰω. Δουλίδης .....
Κ. Ἐπιρανίου .....
Δ. Ι. Κουνουπιώτης ..... Ο

Άνδρ. Μανούσος .. .. ..

ἀπὸ 8 Σεπτεμβρίου 1842 διαταγῆς της, ἧς ἴσον ἐπισυνάπτεται, νὰ παραχωρηθῇ εἰς τὸν δῆμον τοῦτον τὸ κτῆμα περὶ οὗ λόγος ἐπὶ ἐτησίῳ μισθώματι δραχ. 200.

Ἡ ἀναμφισβητήτως πρότυπος αὕτη τοῦ κράτους δημοτικὴ ἀρχὴ διὰ τὴν φιλοκαλίαν της, διὰ τὴν διηνεκῆ μέριμνάν της περὶ ἱκανοποιήσεως πάσης κοινοτικῆς ἀπαιτήσεως, καὶ περὶ ἐξασφαλίσεως εἰς ἑαυτὴν προϊόντος τοῦ χρόνου πόρων ἀρκούντων πρὸς θεραπείαν τῶν μεγάλων ἀναγκῶν αὐτῆς, θεωρήσασα καὶ δικαίως τὴν παραχώρησιν ταύτην τῆς κυβερνήσεως διηνεκῆ, προεβη εἰς τὴν ἐκτέλεσιν ἔργων πολυδαπάνων καὶ ῥητῶς τὴν κατασκευὴν μώλου καὶ πακτωτηρίου δαπανήσασα μέχρι τοῦδε περὶ τὰς 75,000 δραχ. οὐχὶ ἐκ τοῦ ταμείου τοῦ λιμένος, ἀλλ' ἐκ τῶν ἰδίων αὐτῆς πόρων, ἐνῷ δὲ προεβαινε διὰ πάσης θυσίας εἰς τὸ ἔργον, ἐπῆλθεν ἡ ἀνάγκη τῆς ἀτμοπλοϊκῆς ἑταιρίας τοῦ ν' ἀνεγείρῃ τὰ ἐργοστάσιά της, ἥτις μὴ εὑρίσκουσα ἄλλην καταλληλοτέραν θέσιν ἐζήτησε νὰ συμφωνήσῃ μετὰ τῆς δημοτικῆς ἀρχῆς, ὅπως πραγματοποιήσῃ τὰ ἔργα ταῦτα.

Ἡ δημοτικὴ ἀρχὴ θέλουσα νὰ θεραπεύσῃ καὶ τὴν σπουδαίαν ταύτην ἀνάγκην πρὸς δὲ νὰ προσαποκτήσῃ πόρους ἱκανοὺς ὅπως προοδεύσῃ εἰς τὴν ἐκτέλεσιν τῶν ἰδίων αὐτῆς ἔργων, περὶ ὧν ἐγένετο ἀνωτέρω λόγος, καὶ νὰ συντάμῃ τὸν χρόνον τῆς ἀποπερατώσεως αὐτῶν χρησίμων καὶ κατεπειγόντων διὰ μίαν πόλιν, ὡς τὴν Ἑρμούπολιν, λαμβάνουσαν καθ' ἑκάστην μεγάλας διαστάσεις ἐκτάσεως, συνεβάλετο μετὰ τοῦ διοικητικοῦ συμβουλίου τῆς ἑταιρίας ταύτης δι' ἐπισήμου συμβολαιογραφικῆς πράξεως ὑπ' ἀριθ. 31,380 καὶ ὑπὸ χρονολογίαν ἀπὸ 7 8βρίου 1860, κατὰ τὴν ὁποίαν παρεχωρήθη εἰς αὐτὴν ἐπὶ ἐτησίῳ μισθώματι δραχ. 2500 ὁ ἀναγκαῖος χῶρος πρὸς ἀνέγερσιν ἐκεῖ τῶν ἐργοστασίων της, ἔπραξε δὲ τοῦτο ἡ δημοτικὴ ἀρχὴ οὐχὶ ἀπὸ κερδοσκοπικοὺς σκοπούς, τοὺς ὁποίους ἀπέδωκαν εἰς αὐτὴν ἀδίκως, ἀλλὰ διὰ νὰ διευκολύνῃ τὴν ἑταιρίαν μὴ ἔχουσαν τόπον εἰς τὸν σκοπόν της προσφορώτερον καὶ διὰ νὰ ἀνακουφισθῇ, ὡς εἶπον, ἀπὸ τὰς μεγάλας δαπάνας, ἃς κατέβαλε καὶ ἔμελλε εἰς τὸ μέλλον νὰ καταβάλῃ διὰ τὴν κατασκευὴν τοῦ μώλου καὶ ἀσφαλοῦς καὶ εὐρυχώρου πακτωτηρίου. Αἴφνης τὸ δημόσιον διὰ τῆς ὑπ' ἀριθ. 56,794 ἀπὸ 10 Ἰανουαρίου 1870 διαταγῆς του πρὸς τὸν οἰκον. ἔφορον Σύρου, ἤτοι μετὰ 27 σχεδὸν ἔτη, ἤγειρεν ἀξίωσιν ὅτι ἡ διαληφθεῖσα παραχώρησις δὲν ἦτο διηνεκὴς καὶ οὐ μόνον τοῦτο, ἀλλὰ καὶ νὰ παύσῃ ἡ ἀτμοπλοϊκὴ ἑταιρία χορηγοῦσα εἰς τὸν δῆμον τὸ συμπεφωνημένον μίσθωμα μὴ ἐξισούμενον οὔτε μὲ τὸν τόκον τοῦ ἡμίσεως ποσοῦ τῶν ἤδη γενομένων δαπανῶν· οὕτω δὲ κατὰ συνέπειαν τῆς διαταγῆς ταύτης ἡ μὲν ἑταιρία ἔπαυσε τοῦ νὰ χορηγῇ τὸ μίσθωμα, ὁ δὲ δῆμος ἔπαυσε τὴν ἐξακολούθησιν τῶν ἔργων του πρὸς βλάβην μεγάλην τῶν ναυτικῶν καὶ τῶν βιομηχάνων τῆς πόλεως, διότι οἱ μὲν πλοίαρχοι μὴ δυνάμενοι νὰ ἐκτελέσωσιν ἐκεῖ τὴν πάκτωσιν τῶν πλοίων των ἐν ἀνέσει καὶ ἀκινδύνως διά τε τὰ πλοῖα καὶ δι' αὐτὴν τὴν πόλιν, εἰσὶν ἠναγκασμένοι νὰ καταφεύγουν πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦτον εἰς ξένους λιμένας, καὶ τοιουτοτρόπως φυγαδεύονται ἀπὸ τὸν τόπον κατ' ἔτος μεγάλα χρηματικὰ ποσὰ καὶ πολλὴ ἐργασία διὰ τοὺς κατοίκους τῆς πόλεως ταύτης, οἵτινες ἕνεκεν τῆς ἐλαττώσεως τοῦ ἐμπορίου ἔχουσιν ἀνάγκην αὐξήσεως καὶ οὐχὶ ἐλαττώσεως τῆς ἐργασίας, ἐνῷ ἐὰν ἡ δημοτικὴ ἀρχὴ ἀφεθῇ ἐλευθέρα εἰς τὴν ἐξακολούθησιν καὶ περαίωσιν τῶν ἀρξαμένων καὶ ἀρκούντως προοδευσάντων ἔργων, ἐπειδὴ τὸ πακτωτήριον θέλει κατασκευασθῇ εὐρύχωρον καὶ θέλει συνάμα ληφθῇ πρόνοια ἀποσοβήσεως παντὸς ἐνδεχομένου κινδύνου, διαδόσεως τοῦ πυρὸς εἰς τὴν πόλιν ὡς ἐκ τῆς μεγάλης ἀποστάσεως, ἥτις θέλει χωρίζει τὰ ἔργα τοῦ πακτωτηρίου ἀπὸ τὴν γραμμὴν τῶν οἰκοδομῶν, ἀναντιῤῥήτως τὰ ἑλληνικὰ πλοῖα καὶ ξένα ἐν ἀνάγκῃ θέλουν πακτώνεσθαι ἐκεῖ καὶ ἡ ἐτησία πρόσοδος τῆς πόλεως ταύτης δὲν θέλει εἶσθαι καταφρονητέα.

Ἐπειδὴ ἡ δημοτικὴ αὕτη ἀρχὴ διὰ διαφόρων αἰτήσεών της παρεκάλεσε τὸ ὑπουργεῖον νὰ παύσῃ ἡ ἀνωτέρω ἀξίωσις καὶ νὰ ἀφεθῇ ἐλευθέρα ν' ἀποπερατώσῃ τὰ ἔργα της, θεωρουμένη ἀξία καὶ αὐτὴ ν' ἀποκτήσω μικρὸν μέρος τῶν παραχωρήσεων, ἃς ἡ κυβέρνησις καθ' ἑκάστην ἐπιδαψιλεύει εἰς ὅλας τὰς πόλεις καὶ κώμας τῆς Ἑλλάδος καὶ τοι μὴ ἐχούσας τὴν σπουδαιότητα τῆς Ἑρμουπόλεως, καὶ τοι μὴ δαπανησάσας ὡς αὕτη μεγάλας ποσότητας χρημάτων πρὸς ἀνέγερσιν πολυειδῶν καταστημάτων, ὡραϊζόντων μίαν ἀπὸ τὰς ἐμπορικωτέρας πόλεις τῆς Ἑλλάδος, καὶ ἐπειδὴ ἡ παραχώρησις αὕτη δὲν δύναται ἀληθῶς νὰ συγκριθῇ πρὸς τὰς πολυτίμους παραχωρήσεις τὰς γενομένας εἰς διαφόρους τοῦ κράτους δήμους, λαμβάνω τὴν τιμὴν νὰ συστήσω εἰς τὴν Βουλὴν μετὰ θάῤῥους τὴν αἴτησιν ταύτην, τὴν ὁποίαν ὁ χρόνος περιέβαλε καὶ μὲ δικαιώματα, καὶ νὰ ζητήσω νὰ γείνῃ εἰς αὐτὴν ἡ παραχώρησις δωρεὰν τοῦ παλαιοῦ λοιμοκαθαρτηρίου αὐτοῦ ἄλλοτε, ὡς εἶπον ἀνωτέρω, κειμένου ἐκτὸς τῆς πόλεως ἐπὶ ἀποτόμου βράχου καὶ ἤδη ὁμαλοῦ καταστάντος καὶ περιβληθέντος ἐκ τῆς θαλάσσης ὑπὸ ἀξιολόγου καὶ πολυδαπάνου

μώλου, καθ' ὅσον ὁ δῆμος θέλει ἔτι δαπανήσει πολλὰ πρὸς ἀποπεράτωσιν τοῦ πακτωτηρίου προεξέχοντος πρὸς τὴν θάλασσαν εἰς μεγάλην ἀπόστασιν καὶ τὸ ὁποῖον θέλει ἔχει τὸ ἀνάλογον πλάτος.

Τὴν αἰτηθεῖσαν γνώμην μου ἐπισχύει καὶ γνωμοδότησις τοῦ παρὰ τῷ ὑπουργείῳ τῶν Οἰκονομικῶν διατελοῦντος δικαστικοῦ συμβούλου, ὁ ὁποῖος ἐρωτηθείς, ἐὰν ἀποφασίζῃ τὸ δημόσιον νὰ ἀφαιρέσῃ τὸ κτῆμα τοῦτο ἀπὸ τὸν δῆμον δύναται νὰ πράξῃ τοῦτο χωρὶς νὰ ὑποβληθῇ εἰς ἀποζημιώσεις, ἀπήντησεν ἀποφατικῶς διὰ τὸν λόγον ὅτι αἱ δαπάναι τοῦ δήμου ἐγένοντο καλῇ τῇ πίστει.

Διὸ λαμβάνω τὴν τιμὴν νὰ ὑποβάλω εἰς τὴν Βουλὴν τὸ ἀνῆκον σχέδιον νόμου, πεπεισμένος ὅτι θέλει ἐπιψηφίσει αὐτό.

Ἐπισυνάπτεται ἡ ὑπ' ἀριθ. 2559 ἀπὸ 29 Ἰουλίου 1872 ἔκθεσις τοῦ δημάρχου Ἑρμουπόλεως καὶ δύο διαγράμματα.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 18 Ἰουνίου 1873.

Ὁ ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν
Δ. ΧΡΗΣΤΙΔΗΣ.

ΝΟΜΟΣΧΕΔΙΟΝ

Περὶ παραχωρήσεως εἰς τὸν δῆμον Ἑρμουπολιτῶν τοῦ κατὰ τὴν παραλίαν ὑπάρχοντος χώρου πρὸς κατασκευὴν πακτωτηρίου κλπ.

Ἄρθρον μοναδικόν.

Ἐπιτρέπεται νὰ παραχωρηθῇ δωρεὰν εἰς τὸν δῆμον τῶν Ἑρμουπολιτῶν ὁ κατὰ τὴν παραλίαν τῆς ὁμωνύμου πόλεως ὑπάρχων χῶρος, ἐφ' οὗ ὑπῆρχε πρότερον τὸ παλαιὸν λοιμοκαθαρτήριον, πρὸς δὲ καὶ τὸ μωλωθὲν καὶ μωλωθησόμενον ἀναγκαίως μέρος τῆς θαλάσσης, ἔνθα κατεσκευάσθησαν ἤδη καὶ θέλουν κατασκευασθῇ εἰς τὸ μέλλον τὸ πρὸς κάθαρσιν καὶ ἐπισκευὴν τῶν πλοίων ἀπαιτούμενον πακτωτήριον καὶ ἄλλα κοινωφελῆ καταστήματα.

Ἀθῆναι, τῇ 23 Ἰουνίου 1873.

Ὁ ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν
καὶ βουλευτὴς Σύρου
Δ. ΧΡΗΣΤΙΔΗΣ.»

Κατόπιν ἐπρότεινέ τις, ὅπως ἡ Βουλὴ ἐκλέξῃ ἐπιτροπὴν πρὸς ἐπιτήρησιν τῆς ἐν Μεσσήνῃ ἐπαναληφθησομένης ἐκλογῆς· ὡρίσθη δὲ μετά τινα συζήτησιν ὡς ἡμέρα ἐκλογῆς τῆς ἐπιτροπῆς ἡ προσεχὴς Δευτέρα.

Ἀνεγνώσθη εἶτα καὶ ἡ Βουλὴ παρεδέχθη εἰς β'. ἀνάγνωσιν κατ' ἀρχὴν, ἄρθρον καὶ σύνολον τὸ περὶ τελειοποιήσεως τοῦ Γυμνασίου ἐν Πύργῳ τῆς Ἠλείας νομοσχέδιον.

Ἀκολούθως προτείναντός τινος βουλευτοῦ ἐξ Οἰτύλου νὰ ἀναγνωσθῇ εἰς γ'. συζήτησιν τὸ περὶ ἀπυκλισμοῦ τῶν δικαστικῶν ὑπαλλήλων ἀπὸ τῆς ὑπηρεσίας τῶν μεταλλουργικῶν ἑταιριῶν νομοσχέδιον, ἡ Βουλὴ ἀπέρριψε τὴν πρότασιν δι' ἀναστάσεως.

Ἐξηκολούθησεν ἑπομένως ἡ ἐπὶ τοῦ προϋπολογισμοῦ συζήτησις.

Λαβὼν τὸν λόγον ὁ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν ὑπουργὸς ἐξήτασε διὰ μακρῶν τὸν προϋπολογισμὸν τοῦ ἔτους 1871 καὶ ἀνήρεσε τοὺς ἰσχυρισμοὺς τοῦ προλαλήσαντος ἐκ Τριφυλίας βουλευτοῦ, ὅτι τὸ ἐπιτευχθὲν ἰσοζύγιον ὀφείλεται εἰς τὴν οἰκονομικὴν διοίκησιν τοῦ ἔτους ἐκείνου, ἥτις ἄνευ δανείων καὶ μόνον ἕνεκα τῶν προταθέντων καὶ ψηφισθέντων μέτρων ἔθετο τὰς βάσεις τῆς οἰκονομικῆς βελτιώσεως. Ἡ οἰκονομικὴ διοίκησις τοῦ ἔτους ἐκείνου οὐ μόνον τὰ δάνεια δὲν ἀπέρριψε, ἀλλ' οὐδὲ διὰ τοῦ περὶ καταδ.ώξεως τῶν καθυστερούντων νόμου, οὗτινος ἄλλως τὰ στοιχεῖα ἐνυπῆρχον ἐν τῷ ὑπουργείῳ, ἐπέδρασεν ἐπὶ τοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ παρόντος ἔτους. Τὰ μέτρα, ἅτινα ὁ ἐκ Τριφυλίας βουλευτὴς ἐπρότεινε πρὸς ἀντικατάστασιν τοῦ κρατοῦντος φορολογικοῦ συστήματος ἐθεώρησεν ὁ ὑπουργὸς ὡς ὅλως ἀνωφελῆ ἢ ἐπιβλαβῆ. Τὸ ἰσοζύγιον καὶ τὸ πλεόνασμα ὀφείλονται μόνον εἰς τὰς θυσίας καὶ τὰ μέτρα, ἅτινα καθιεροῦνται ἐν τῷ προϋπολογισμῷ, ὡς τοιαῦτα δὲ, πέποιθεν ὁ ὑπουργὸς, ὅτι ἡ Βουλὴ θέλει τὰ ἀποδεχθῇ, ἔστω καὶ μετά τινων τροποποιήσεων.

Ἀκολούθως παρελθὼν ἐπὶ τὸ βῆμα εἷς τῶν βουλευτῶν Πάλλης μετὰ μακρὸν προοίμιον, ἀνέλυσε τὸ ὑπὸ τοῦ βουλευτοῦ Τριφυλίας μνημονευθὲν διαιρετικὸν σύστημα, ἢ τὸ τῆς καταργήσεως τοῦ ἐγγείου φόρου διὰ τῆς ἀντικαταστάσεως τοῦ ἐπὶ τῶν ἀροτήρων βοῶν φόρου, ἐπὶ τοῦ καπνοῦ, τοῦ οἴνου κτλ. καὶ ἀπεφάνθη ὅτι διὰ τοῦ συστήματος τούτου οὐ μόνον ἀπομακρυνόμεθα τῶν ἀρχῶν τῆς ἐπιστήμης, ἀλλὰ στρεφόμεθα πρὸς τὰ ὀπίσω. Ἀλλ' ἀγορεύοντος ἔτι αὐτοῦ ἡ Βουλὴ διὰ τὸ προχωρηκὸς τῆς ὥρας ἀνέβαλε τὴν ἐξακολούθησιν τῆς συζητήσεως διὰ τὴν ἑπομένην συνεδρίασιν.

Μεθ' ὃ ὁ Πρόεδρος ἔλυσε τὴν συνεδρίασιν περὶ ὥραν 12 τῆς μεσημβρίας.

Ὁ Πρόεδρος
ΙΩ. Ν. ΔΕΛΗΓΙΑΝΝΗΣ.

Οἱ Γραμματεῖς
Φίλ. Βάρβογλης.

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ ΝΑ'.

Τῆς 25 *Ἰουνίου* 1873.

Ἀπαρτίας γενομένης περὶ ὥραν 9 Π. Μ. ἀνεγνώσθησαν τὰ πρακτικὰ τῆς προτεραίας καὶ ἐνεκρίθησαν.

Ἀνεκοινώθησαν εἶτα

1) Ἀναφορὰ Ἀναστασίου Γούδα παραπεμφθεῖσα εἰς τὴν ἐπὶ τῶν ἀναφορῶν ἐπιτροπήν.

2) Ὁμοία Δέσπως συζύγου Ἀργυρ. Γκορίτσα θυγατρὸς Μάνου Βερρίου κατοίκου Ἀταλάντης ἀποσταλεῖσα καὶ αὕτη εἰς τὴν ἐπιτροπήν.

3) Ἔκθεσις τῆς ἐπὶ τοῦ Λογιστικοῦ ἐπιτροπῆς προτείνουσα.

α') Ἵνα ἡ μισθοδοσία τοῦ διορθωτοῦ τῶν ἐντύπων γείνῃ ἐνιαυσία, προστιθεμένων δραχ. 1200 εἰς τὴν ἤδη ψηφισθεῖσαν ἑπτάμηνον πίστωσιν.

β') Ἵνα πληρωθῇ ἡ καθυστερουμένη μισθοδοσία τοῦ κλητῆρος τῆς Βουλῆς Ι. Μαντζουράνη ἀπὸ ἀ. Ἀπριλίου μέχρι τῆς 5 Ἰουνίου τοῦ ἔτους 1869 ἐκ δρ. 136.

γ') Ἵνα πληρωθῶσιν ἐπίσης αἱ μισθοδοσίαι τῶν κατὰ τὸ 1870 ὑπηρετησάντων κλητήρων Χ. Ἀναγνωστοπούλου, Ἰωάν. Γιανουλάτου καὶ Κωνστ. Προεστοπούλου ἀνὰ δρ. 60 εἰς ἕκαστον. Ἡ δὲ Βουλὴ παρεδέχθη τὴν πληρωμὴν τῶν ἀνωτέρω ποσῶν ἐκ δρ. (1510).

Ἀκολούθως λαβὼν τὸν λόγον εἰς τῶν βουλευτῶν Αἰγιαλείας ἀνέφερεν, ὅτι ἐφημερίς τις διέβαλεν αὐτὸν ἐπὶ ἐπιδιώξει ἰδίου συμφέροντος διὰ τοῦ ὑποβληθέντος νομοσχεδίου περὶ ἀμοιβῆς τῶν ὑπὲρ τοῦ Λαυρίου ἐργασθέντων ἰδιωτῶν, ὑπαλλήλων καὶ δημοσιογράφων. Ἀνέγνω δὲ τὴν μνημονευθεῖσαν πρότασιν, ἀποκρούων τὴν κατ' αὐτοῦ διαβολὴν καὶ ἀπήτησε τὸν ἐπίσημον ἐκ τοῦ Προεδρείου τῆς ἀληθείας πίστωσιν. Ἡ δὲ Βουλὴ συνήνεσεν, ὅπως ἡ μὲν περὶ Λαυρίου πρότασις τυπωθῇ μετὰ τῆς περὶ τοῦ

του συμβάσεως, ἡ δὲ ἐπὶ τοῦ προϋπολογισμοῦ τροποποίησις τυπωθῇ καὶ ληφθῇ ὑπ' ὄψιν κατὰ τὴν ἐπὶ τῶν καθ' ἕκαστα τοῦ προϋπολογισμοῦ συζήτησιν.

Ἐξηκολούθησε κατόπιν ἡ ἐπὶ τοῦ προϋπολογισμοῦ συζήτησις.

Μετὰ τὴν ἀποπεράτωσιν τῆς ἐπ' αὐτοῦ ἀγορεύσεως ἑνὸς τῶν ἐκ Πάλλης βουλευτῶν λαβὼν τὸν λόγον εἷς τῶν βουλευτῶν Λακεδαίμονος ἐπέκρινε τὴν σύνταξιν τοῦ προϋπολογισμοῦ ὡς μὴ ἀνταποκρινομένην εἰς τὰς ἐξαγγελθείσας ὑποσχέσεις, ἰσχυρισθεὶς ὅτι τὸ ἰσοζύγιον εἶναι ἁπλῆ χίμαιρα, καὶ ὅτι ἡ ἀφαίρεσις δαπανῶν παραγωγικῶν πρὸς ἐπίτευξιν αὐτοῦ ἐγένετο μᾶλλον ἐπὶ βλάβῃ τοῦ δημοσίου. Ἐπὶ τέλους κατέκρινε καὶ τὴν Κυβέρνησιν, διότι οὐ μόνον οὐδὲν ἔργον ἐξ αὐτῆς προσδοκᾶ χρήσιμον, ἀλλὰ καὶ διότι κατακρατεῖ τὴν ἐξουσίαν ἐν μειοψηφίᾳ εὑρισκομένη καὶ ἐν ἀντιφάσει πρὸς τὰς ἐπαγγελθείσας ἀρχὰς διά τινος ἐγκυκλίου περὶ τῶν δικαιωμάτων τῆς πλειοψηφίας.

Παρελθὼν εἶτα ἐπὶ τὸ βῆμα ὁ ἐπὶ τῶν Ναυτικῶν ὑπουργός, ἀφοῦ ἰσχυρίσθη εἰπὼν ὅτι ἡ αὔξησις τῶν προσόδων τοῦ 1871 περὶ ὧν εἷς τῶν προλαλησάντων ἀνέφερεν, ὀφείλεται εἰς τυχαίας περιστάσεις καὶ οὐχὶ εἰς τὴν οἰκονομικὴν διοίκησιν τοῦ ἔτους ἐκείνου, ἐγνωμάτευσε δὲ ὅτι τὸ κατακρινόμενον σύστημα τῆς δεκάτης οὐδόλως μειονεκτεῖ τοῦ ὑπό τινος τῶν προαγορευσάντων προταθέντος, ἀπέκρουσε τὰς ἐπὶ τοῦ προϋπολογισμοῦ μομφὰς τοῦ ἐκ Λακεδαίμονος βουλευτοῦ καὶ ἐδικαιολόγησε τὴν ἀπάλειψιν τῶν κατακριθεισῶν δαπανῶν. Ἐπὶ τέλους διεκήρυξεν, ὅτι ἡ κυβέρνησις εἶναι ἑτοίμη νὰ δεχθῇ πᾶν πολιτικὸν ζήτημα μέλλον νὰ ἐγερθῇ ὑπὸ τῆς ἀντιπολιτεύσεως.

Ἀντέλεξεν ἕτερος ἐκ Καλαβρύτων βουλευτὴς ὅτι καὶ ἡ ἀντιπολίτευσις προθύμως ἀποδέχεται τὸ ὑπὸ τοῦ ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν καὶ ἤδη ὑπὸ τοῦ ὑπουργοῦ τῶν Ναυτικῶν προκαλούμενον πολιτικὸν ζήτημα, μάλιστα κατὰ τὴν συζήτησιν τοῦ προϋπολογισμοῦ, ἐν ᾧ ἐκφαίνεται τὸ πνεῦμα τῆς Κυβερνήσεως, τόσῳ μᾶλλον, ὅσῳ εἶναι ἀπόλυτος ἀνάγκη τῆς λύσεως τοῦ ἐπὶ τόσους μῆνας μέλοντος ἐκκρεμοῦς πολιτικοῦ ζητήματος, ὅπως ὁ τόπος ἐξέλθῃ τῆς ἀνωμάλου καταστάσεως. Ἀκολούθως ἐδικαιολόγησε τὴν ψῆφον αὐτοῦ ἀπέναντι τῆς Κυβερνήσεως, ἣν ἐν ἀρχῇ ὑπεστήριξεν, εἰπὼν ὅτι τὸ ὑπουργεῖον ληφθὲν ἐκ τῆς μειοψηφίας ἀντὶ νὰ διαλύσῃ ἀμέσως τὴν Βουλὴν καὶ προκαλέσῃ τὴν γνώμην τοῦ ἔθνους, συνέπραξε μετ' αὐτῆς, ἐδιοίκησεν ἐπὶ ἑξαμηνίαν ὅλην καὶ κατόπιν ἔκαμε χρῆσιν τοῦ Βασιλικοῦ τῆς διαλύσεως προνομίου. Ὅτι ἡ νέα Βουλὴ πολλάκις ἀπέδειξεν, ὅτι δὲν ἐγ-

κρίνῃ τὴν πολιτικὴν τοῦ ὑπουργείου, ἀλλ' ὅτι τοῦτο διέκοψε τὰς ἐργασίας τοῦ Σώματος καθ' ἣν ἡμέραν ἔμελε νὰ προβῇ εἰς τὰς ἀρχαιρεσίας του, ἐπὶ τῇ ἐλπίδι σχηματισμοῦ πλειοψηφίας. Κατέκρινε τὰς αλλεπαλλήλους διαλύσεις ὡς πρόξενους συμφορῶν καὶ ἐσωτερικῶν κλονισμῶν, ἐμέμφθη τοὺς διασπείροντας ἀπειλὰς τῆς διαλύσεως πρὸς ἐκφόβισιν τῶν χαρακτήρων ὡς ἐξευτελιστικὰς πρὸς τὸ ἀνώτατον τοῦ ἔθνους πολιτικὸν Σῶμα, ἐπέκρινε τὰς βάσεις τοῦ προϋπολογισμοῦ ὡς ἔργον κοινὸν, οὐδὲν νέων περιέχων καὶ μὴ ἄξιον τῶν ἐπαγγελιῶν τῆς Κυβερνήσεως, ἐμέμφθη δὲ καὶ τῆς Κυβερνήσεως τὴν διαγωγὴν ἐπὶ τοῦ Λαυριωτικοῦ ζητήματος ἐπειπὼν ὅτι δὲν δύναται νὰ ἔχῃ ἐμπιστοσύνην εἰς αὐτὴν, ὅταν αἱ πράξεις καὶ αἱ πολιτικαὶ αὐτῆς ἰδέαι ἀντιστρατεύονται πρὸς τὸ πολίτευμα, ὅπερ πέποιθεν, ὅτι θέλει ῥιζοβολήσει ἐπ' ὠφελείᾳ τοῦ ἔθνους.

Ἀντέλεξεν ὁ πρωθυπουργὸς ἀποκρούσας πᾶσαν κατὰ τῆς Κυβερνήσεως αἰτίασιν, δικαιολογήσας τὴν πορείαν αὐτοῦ, εἰπὼν ὅτι ἡ ἀξίωσις τῆς συντόμου διαλύσεως τῆς Βουλῆς ἅμα τῇ ἀνόδῳ αὐτοῦ εἰς τὴν ἐξουσίαν, ὅπως ἀποφανθῇ ὁ λαὸς ὑποτίθησιν ἀτελὲς τὸ δικαίωμα τοῦ Βασιλέως περὶ τῶν διορισμῶν τῶν ὑπουργῶν καὶ καθιεροῖ ἀρχὴν ἐπαναστατικὴν, ὅτι οὐδὲν ζήτημα πολιτικὸν ἠδύνατο νὰ ἐγερθῇ ἐν τῷ σταδίῳ τῶν ἐκλεγέντων ἐπομένως οὐδεμία ἐκδήλωσις κατὰ τῆς Κυβερνήσεως ὑπῆρξε, διότι τότε ἡ ἐκλεγεῖς τῶν ἐκλογῶν θὰ διεξήγετο ὑπὸ τὸ πρῖσμα τοῦ πολιτικοῦ συμφέροντος, καὶ ὅτι ἡ διακοπὴ τῶν ἐργασιῶν τῆς Βουλῆς βασιζομένη μάλιστα ἐπὶ προηγουμένου δὲν φέρει τὸν χαρακτῆρα, ὃν τῇ ἀπέδωκαν. Μόνον ἐπὶ δευτέρας διακοπῆς τὸ Σύνταγμα ἀπαιτεῖ τὴν ἔγκρισιν τοῦ κοινοβουλίου, καὶ δύναται μὲν νὰ ἐπέλθῃ ψῆφός τις κατὰ τῆς Κυβερνήσεως ἐπὶ τοιούτῳ λόγῳ, οὐχὶ ὅμως νὰ διϊσχυρίζεται τις ὅτι ἡ διακοπὴ τῶν ἐργασιῶν εἶναι παράβασις τοῦ πολιτεύματος. Ὁ προλαλήσας, εἶπεν ὁ πρωθυπουργὸς, ἀνέφερε τὰς διαδιδομένας ἀπειλὰς περὶ διαλύσεως, ἀλλ' ἔπρεπε νὰ διατυπώσῃ ἐπερώτησιν, οὐχὶ δὲ καὶ ἐπὶ τοιούτου ἐπιχειρήματος νὰ μορφώσῃ κατηγορίας θέμα, ἀπῄτησε δὲ νὰ τῷ ἐπιδειχθῇ πρᾶξίς τις ἐμφαίνουσα, ὅτι ἡ Κυβέρνησις στηρίζεται εἰς τὴν διάλυσιν ἢ ὅτι ἠπείλησε διὰ τῆς διαλύσεως.

Ἐπὶ τέλους ἐδικαιολόγησε τὴν διαγωγὴν τῆς Κυβερνήσεως ἐπὶ τοῦ Λαυριωτικοῦ ζητήματος. Μετὰ τὴν αἰσίαν λύσιν αὐτοῦ αἱ ἐκβολάδες διετέθησαν διὰ συμβάσεως μετὰ προηγουμένην μελέτην, ἡ δὲ σύμβασις κατὰ τὰς πεποιθήσεις τῆς Κυβερνήσεως ἐξυ-

περετεῖ τὸ δημόσιον συμφέρον. Προσέθηκε δὲ, ὅτι ἡ Κυβέρνησις εἶναι ἑτοίμη πρὸς ἀπολογίαν, ὅταν διατυπωθῶσι μομφαὶ ὡρισμέναι καὶ ἐπέλθῃ συζήτησις ἐκτενής.

Μεθ' ὃ ὁ πρόεδρος ἔλυσε τὴν συνεδρίασιν περὶ ὥραν 1 Μ. Μ.

Ὁ Πρόεδρος
Ι. Ν. ΔΕΛΙΓΙΑΝΝΗΣ.

Οἱ Γραμματεῖς
Φίλ. Βάρβογλης

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ ΝΒ'.

Τῇ 26 *Ἰουνίου* 1873.

Ἀπαρτίας γενομένης περὶ ὥραν 9 π. μ. ἀνεγνώσθησαν τὰ πρακτικὰ τῆς προτεραίας καὶ ἐνεκρίθησαν.

Εἰσῆχθη εἶτα νομοσχέδιον ὑπό τινος τῶν βουλευτῶν Ἀττικῆς περὶ ἀγροφυλακῆς τοῦ δήμου Ἀθηναίων, σταλὲν εἰς τύπωσιν καὶ ἔχον οὕτω.

« ΕΚΘΕΣΙΣ

Ἐπὶ τοῦ περὶ ἀγροφυλακῆς Νομοσχεδίου τοῦ δήμου Ἀθηναίων.

Τὸ ἀγροτικὸν ζήτημα εἰς τὸν δῆμον τῶν Ἀθηναίων, χρονολογούμενον ἀπὸ τῆς συστάσεως τῶν δήμων, ὑπῆρξε πάντοτε σπουδαῖον διὰ τὴν σημαντικότητα καὶ τὰς συνεπείας του, ἐγένησε δὲ παράπονα ἀδιαλείπτως, καθόσον οὔτε οἱ ἐν ἰσχύϊ νόμοι, οὔτε αἱ ἐπενεχθεῖσαι τροποποιήσεις αὐτοῦ ἠδυνήθησαν νὰ συντελέσωσιν εἰς κατάπαυσιν αὐτοῦ, ἠδύνατο δέ τις νὰ ὑποθέσῃ εὐλόγως, ἢ ὅτι οἱ νόμοι εἰσὶν ἀνεπαρκεῖς, ἢ ὅτι ἀτελὴς ἡ ἐφαρμογὴ αὐτῶν· ἀλλὰ τὸ καθ' ἡμᾶς ἀμφότεραι αἱ περιστάσεις αὗται δυστυχῶς συνήργησαν καὶ συνεργοῦσιν ὑπὲρ τῆς ἐλαττωματικῆς ταύτης καταστάσεως.

Ἀφ' ἑνὸς ἡ ἔλλειψις ἀστυκοῦ νόμου, κανονίζοντος τὸ ἀπαραβίαστον τῆς ἰδιοκτησίας, τὴν ἐλευθερίαν καὶ τὸ ἀκώλυτον τῆς καρπώσεως αὐτῆς, καὶ τιμωροῦντος ποινικῶς τοὺς παραβάτας, κατέστησε κατ' ἔθος βαθὺν πᾶσαν ἰδιοκτησίαν, καθόσον μέχρι τοῦδε τιμωροῦνται μόνον οἱ διαπραξάντες ζημίας ἢ βλάβας ἐπὶ τῶν κτημάτων (ἐξακριβουμένης τῆς ζημίας δι' ἐκτιμήσεως)· ἀλλ' ἡ ἀνεύρεσις τῶν αὐτουργῶν καθίσταται ἐνίοτε

δύσκολος καὶ πολλάκις ψευδὴς, καθόσον τὸ δυσανάλογον τοῦ ἀριθμοῦ τῶν ἀγροφυλάκων πρὸς τὴν ἔκτασιν τῆς ἰδιοκτησίας ἢ καὶ ἡ ἀμέλεια αὐτῶν ἠνάγκασαν πολλάκις ἀγροφύλακας καὶ τοι μηδόλως ἀνευρόντας τοὺς αὐτουργοὺς νὰ παρουσιάσουν καὶ ψευδορκήσαντες νὰ καταδείξουν ὡς αὐτουργοὺς ἀνθρώπους ἀθῴους καὶ τοῦτο διὰ νὰ ἀποφύγουν τὴν εὐθύνην των.

Ἀφ' ἑτέρου ἡ ἐξουσία ὑπείκουσα εἰς παράπονα συνεχῆ περὶ τῶν πραττομένων ζημιῶν ἐξέβαινε πολλάκις πέραν τῆς ἀρμοδιότητός της ἀστυνομικὰς διατάξεις, ἀπαγορευούσας τὴν κάρπωσιν τῆς ἰδιοκτησίας ἄλλων, ὁ δὲ μὴ σεβασμὸς τῶν ἀμοιβαίων δικαιωμάτων κατέστησε προβληματικὴν τὴν θέσιν της μὴ δυναμένης νὰ ἐνεργήσῃ μετὰ πεποιθήσεως ἀρυομένης ἐκ τῆς ἰσχύος τοῦ νόμου. Ἐκ τούτου ἡ ἀκολασία ἐπολλαπλασίασε τὰς παραβάσεις καὶ πολλάκις ἡ ἀστυνομικὴ ἐνέργεια ἐπεριωρίσθη εἰς τὸ νὰ συμβιβάζῃ τοὺς ζημιωθέντας κτηματίας μὲ τοὺς ζημιώσαντας αὐτοὺς ποιμένας, χωρὶς νὰ τιμωρῶνται αἱ ἀξιόποινοι πράξεις καὶ ἱκανοποιῆται ὁ νόμος.

Μέχρι τινὸς τὰ ἀρμόδια πρόσωπα πρὸς φύλαξιν τῶν κτημάτων ἐθεωρήθησαν οἱ παρὰ τοῦ δημάρχου διοριζόμενοι ἀγροφύλακες, καθόσον συνήνωναν εἰς ἑαυτοὺς καὶ ἀστυνομικὰ καθήκοντα, τὰ ὁποῖα ἦσαν ἀνατεθειμένα εἰς τὴν δημοτικὴν ἀστυνομίαν, ἀλλὰ μετὰ τὴν ἐπιψήφισιν τοῦ ἐξαιρετικοῦ νόμου τῆς 13 Μαρτίου 1849 περὶ συστάσεως διοικητικῆς ἀστυνομίας ἦτον ἐπόμενον, ὅτι τὰ ὄργανα ταῦτα ἤθελον ὀλιγωρήσει τὸ κυρίως καθῆκόν των, ἤτοι τὴν τῶν κτημάτων φύλαξιν, καὶ κατασταθῇ ὄργανα διοικητικά, διοριζόμενα καὶ παυόμενα ἀναλόγως τῶν τροπῶν καὶ τῶν διαθέσεων τῆς διευθύνσεως. Εἶναι ἐπομένως πρόδηλον, ὅτι ἡ πηγὴ τῆς τοιαύτης καταστάσεως εἶναι ἡ ἀτέλεια τοῦ νόμου, ἡ ἐκλογὴ μὴ καταλλήλων προσώπων, ἡ γλισχρότης τῶν μέσων τοῦ δήμου καὶ ἡ ἀκολασία τῶν προζενούντων τὰς ζημίας.

Εἰς ὅλον τὸ κράτος διέπουσι τὰ τῆς ἀγροφυλακῆς ἢ αἱ τοπικαὶ συνήθειαι ἢ ὁ γενικὸς νόμος τῆς 15 Σεπτεμβρίου 1856, καθ' ὃν ἡ ἐκλογὴ τῶν ἀγροφυλάκων ἀφίεται εἰς τοὺς ἰδιοκτήτας, οἵτινες ἀναλαμβάνουν καὶ τὴν πληρωμὴν τῆς ἀντιμισθίας των εἰς περίστασιν ἀνεχείας τοῦ δήμου, καὶ λογίζονται ὑπεύθυνοι διὰ τὴν καλὴν ἢ κακὴν ἐκλογήν των, ἡ δὲ τοιαύτη ἐκλογὴ δύναται νὰ θεωρηθῇ ὡς ἐκ τῆς φύσεώς της συναλλαγὴ ἐκπορευομένη ἐκ τῶν ἀστυκῶν τοῦ πολίτου δικαιωμάτων, ἡ ἐξουσία ἐπεμβαίνει μόνον εἰς τὸ νὰ κανονίσῃ τὰς νομικὰς σχέσεις καὶ τὰ

καθήκοντα τῶν τοιούτων πρὸς τὰς πραττομένας ἐγκληματικὰς πράξεις καὶ ἀναπληρώσῃ τὰς ἐλλείψεις, αἵτινες ἐξ ἀγνοίας ἢ ἐξ ἀμελείας τοῦ πολίτου εἰς τὴν ἐκπλήρωσιν τοῦ ἐκλογικοῦ τούτου δικαιώματος προκύπτουσιν. Ἀλλ' ὁ δῆμος τῶν Ἀθηναίων ὡς πρωτεύουσα τοῦ Βασιλείου τῆς Ἑλλάδος δύναται νὰ θεωρηθῇ δικαίως ὡς ἡ καρδία ἐκ τῆς ὁποίας πᾶσα συγκίνησις μεταδίδεται συστηματικῶς εἰς ὅλον τὸ σῶμα. Ἡ κατάστασις τοῦ λαοῦ τῆς πρωτευούσης ὑπὸ διαφόρων στοιχείων κατοικουμένης, ἡ γεωγραφικὴ θέσις της, τὰ πολλὰ καὶ μεγάλα συμφέροντα τῶν κατοίκων της, ἀπαιτοῦσι βεβαίως ἀστυνομίαν συμπαγῆ καὶ ἐναρμόνιον, τοιαύτη δ' ἀστυνομία καθ' ἡμᾶς δύναται νὰ σχηματισθῇ, ἐὰν καὶ πολῖται καὶ Κυβέρνησις ἀπὸ κοινοῦ καὶ ἕνεκα τοῦ ἰδίου κοινωνικοῦ συμφέροντος ἐπιζητήσωσι τὴν ἐν τῷ νόμῳ τάξιν· διὰ τὸν λόγον τοῦτον τὸ παρὸν νομοσχέδιον χορηγεῖ τὸ δικαίωμα τῆς προτάσεως τῶν ἀγροφυλάκων εἰς τοὺς πολίτας κατὰ κτηματικὰς περιφερείας, ἀποδεχόμενον τὴν ἀρχὴν ὅτι οἱ ἔχοντες συμφέρον θέλουν φροντίσει νὰ ἀνεύρωσι τοὺς καταλλήλους καὶ ἱκανούς, περιβάλλον δὲ τοὺς οὕτω ἐκλεγομένους μὲ τὴν ἀπαιτουμένην ἐξουσίαν νομιμοποιεῖ τὰς πράξεις αὐτῶν· ἀλλὰ τοὺς ὑποβάλλει εἰς πειθαρχίαν καὶ ἁρμονικὴν ἐνέργειαν, ὅπως συντρέχοντες τὴν ἐξουσίαν καὶ ὑπὸ ταύτης συντρεχόμενοι καὶ μετ' αὐτῆς συνευθυνόμενοι εὐκολώτερον καὶ ἀπο-τελεσματικώτερον φθάνουν εἰς τὸν προορισμόν των.

Κατὰ τὸ νομοσχέδιον τοῦτο εἰς τὴν μισθοδοσίαν τῶν ἀγροφυλάκων συντρέχει φορολογία τις κανονική· ἡ φορολογία αὕτη δὲν ἐπιβαρύνει τοὺς κτηματίας μᾶλλον τῆς ὑπαρχούσης, καθόσον σήμερον εἰς τὸν δῆμον Ἀθηναίων ἐκτὸς τῆς δημοτικῆς εἰσφορᾶς ἐπὶ ὅλων τῶν προϊόντων τῆς γῆς, οἱ κτηματίαι διορίζουν ἰδίους ἀμπελοφύλακας καὶ γρασιδοφύλακας, πρὸς οὓς πληρώνουν δύο δραχμὰς κατὰ στρέμμα καὶ ἐλαιοφύλακας πρὸς 10—20 λεπτὰ κατὰ δένδρον.

Ὁ δῆμος τῶν Ἀθηναίων εἰσπράττει κατ' ἔτος ἀπὸ μὲν τὰς ἀμπέλους δραχμάς.....	3300
ἀπὸ φόρον ἐλαίων (μέτον ὅρον).....	7000
ἀπὸ γρασίδια, περιβόλια καὶ λοιπὰ.....	1500
ἀπὸ σῖτον καὶ κριθήν.....	5500
Ἓν ὅλῳ δραχμὰς	17300

ὅσας σχεδὸν πληρώνει διὰ τὴν ὑπάρχουσαν ἀγροφυλακήν, ἐφ' ᾧ διὰ τῆς ἀρχῆς τοῦ νομοσχεδίου ἡ ὑπάρχουσα ἐπὶ τούτων δη-

μοτικὴ φορολογία καταπαύει καὶ σχηματίζεται ταμεῖον ἐκ τῶν ἐκτάκτως σχεδὸν πληρονομένων ὑπὸ τῶν πολιτῶν φυλάκων ὑπὸ διάφορα ὀνόματα, ἀμπελοφύλακας, ἐλαιοφύλακας, γρασιδοφύλακας κτλ. οἱ ὁποῖοι ἤδη διατελοῦσιν ἄνευ ἐπιτηρήσεως καὶ πειθαρχίας. Ὁ δῆμος τῶν Ἀθηναίων ἔχει κατὰ μεγίστην προσέγγισιν ὡς ἐκ τῶν στοιχείων τῆς οἰκονομ. ἐφορείας ἐξάγεται, 20,000 στρεμ. ἀμπέλους, διὰ τὴν φύλαξιν τῶν ὁποίων ἐκτὸς τῶν ἄλλων δημοσίων καὶ δημοτικῶν φόρων πληρώνουσι οἱ ἰδιοκτῆται εἰς ἀμπελοφύλακας δραχμάς..... 40,000.

Γρασίδια, περιβόλια, λαχανοκήπους, 8,000 στρέμματα πληρόνονται δραχμαί..... 8,000.

Σπαρτὰ ἐκ σίτου καὶ κριθῆς περὶ τὰ 12,000 στρέμματα ἀνὰ μίαν δραχμήν..... 12,000

Ἐλαιόδενδρα 250,000, ἀνὰ δέκα λεπτὰ κατὰ δένδρον δραχμάς..... 25,000.

Ὥστε ἐκ μόνων τούτων τῶν ἀναντιστως οὕτω πληρονομένων, εἰσπράττονται δραχμαὶ 80,000, προστιθεμένων εἰς ταύτας καὶ τῶν ἐξ ἀγροτικῶν παραβάσεων προστίμων εἰς δραχ. 7,000 κατ' ἐλάχιστον ὅρον, ἔχομεν δραχ. 87,000, διὰ τῶν ὁποίων δύνανται νὰ συντηρηθῶσιν καθ' ὅλον τὸ ἔτος ἑκατὸν ἀγροφύλακες πρὸς 80 δραχμὰς ἕκαστος τὸν μῆνα.

Ἀλλὰ καὶ ἡ Κυβέρνησις, εἰς ἣν παρὰ τοῦ Νόμου εἶναι ἀνατεθειμένη ἡ δημοσία ἀσφάλεια, ὀφείλει καὶ αὕτη νὰ συνεισφέρῃ τὸ καθ' ἑαυτὴν πρὸς παγίωσιν τῆς τάξεως ἐξασφαλιζούσης τὴν τιμὴν καὶ τὴν ἰδιοκτησίαν τῶν πολιτῶν.

Ἡ εἴσπραξις τῆς φορολογίας ταύτης ὑπὸ τοῦ κεντρικοῦ ταμείου ἐξασφαλίζει τοὺς ἀγροφύλακας ἀπὸ τὴν προτεινομένην καθεκάστην ἀνέχειαν τοῦ δημοτικοῦ ταμείου ἕνεκα τῆς ὁποίας καὶ πολλάκις κατὰ πρότασιν οἱ ἀγροφύλακες διημερεύουν εἰς τὴν πόλιν πρὸς ζημίαν τῆς ὑπηρεσίας.

Τὰ καθήκοντα τῶν ἀγροφυλάκων εἰσὶ διαγεγραμμένα εἰς τοὺς Νόμους· ἐπομένως οὐδεμία καταρχίνεται ἀνάγκη τροποποιήσεως αὐτῶν.

Μεταβαίνομεν ἤδη εἰς τὸ δεύτερον μέρος τῆς ἐνδιαιτήσεως τῶν ζώων καὶ τῆς νομῆς τῶν ποιμνίων.

Ἡ πεῖρα ἀπέδειξεν ὅτι αἱ πλεῖσται ζημίαι ἐπὶ τῶν φυτειῶν καὶ σπαρτῶν γίνονται ἀπὸ τοὺς ποιμένας, οὐχ' ἧττον ζημιοῦσι τοιαῦται διαπράττονται καὶ ἀπὸ τοὺς ἰδίους κτηματίας εἰς τὰ κτήματα τῶν ἄλλων, καὶ ἀπὸ τὸ πλῆθος τῶν περιτρεχόντων τὰ σπαρτὰ ἐργατῶν καὶ πενήτων, ἄλλοι μὲν διὰ νὰ συλλέξουν

χόρτα, ἄλλοι μικρὰ ξύλα καὶ ἄλλοι λόγῳ διαβάσεως πρὸς ἐργασίαν. Ἡ τοποθέτησις τῶν ποιμνίων εἰς φυσικὰ ἢ τεχνητὰ λειβάδια καὶ ἡ εὐθύνη τῶν οὕτω τοποθετουμένων ποιμνίων διὰ τὰς βλάβας καὶ φθορὰς εἰς τὰ παρακείμενα σπαρτὰ καὶ φυτείας εἶναι ἀναγκαιοτάτη.

Ἀγροὶ σποραδικῶς κείμενοι οὐδέποτε δύνανται νὰ χρησιμεύσουν ὡς λειβάδια, διότι ἡ τῶν παρακειμένων κτημάτων ζημία εἶναι ἀναπόφευκτος, εὐλόγως ἑπομένως ὁ Νόμος ἀπαγορεύει τὴν νομὴν ποιμνίων ἐπ' αὐτῶν, καθόσον ζητεῖ νὰ προλάβῃ τὴν ζημίαν τῶν ἄλλων καὶ νὰ ἐξασφαλίσῃ τὴν ἐπικρατεστέραν κοινωνικὴν ὠφέλειαν.

ΣΧΕΔΙΟΝ ΝΟΜΟΥ

Περὶ ἀγροφυλακῆς τοῦ δήμου Ἀθηναίων.

Ἄρθρον 1. Ὁ διορισμὸς τῶν ἀγροφυλάκων ἐνεργεῖται κατὰ πρότασιν τῶν ἰδιοκτητῶν, συγκαλουμένων παρὰ τοῦ δημάρχου ἢ εἰδικοῦ Πληρέδρου κατὰ τὰς ὁριοθησομένας κτηματικὰς περιφερείας ἢ θέσεις· ἡ ὑπηρεσία αὐτῶν εἶναι διαρκὴς, ἡ δὲ ἀντικατάστασις ἐπιτρέπεται ἐν περιπτώσει καταδίκης ἐπὶ πλημμελήματι ἢ παραπομπῆς εἰς τὸ Κακουργοδικεῖον ἐπὶ ἐγκληματικῇ πράξει. Ὡς πρὸς τὰ ἐθνικὰ κτήματα τὸ δικαίωμα τῆς προτάσεως ἔχουν οἱ καλλιεργοῦντες αὐτά.

Ἄρθρον 2. Ἡ περιφέρεια τοῦ δήμου Ἀθηναίων διαιρεῖται ὑπὸ τοῦ δημάρχου, τοῦ δημοτικοῦ συμβουλίου καὶ τοῦ διευθυντοῦ τῆς ἀστυνομίας κοινῇ ἐν δημοσίᾳ συνεδριάσει, συνερχομένων εἰς θέσεις ἢ κτηματικὰς περιφερείας, ὑπὸ τούτων εὐκρινῶς ὁριζομένας. Οἱ αὐτοὶ ἀποφασίζουν περὶ τοῦ ἀριθμοῦ τῶν εἰς ἑκάστην περιφέρειαν ἢ θέσιν διοριστέων ἀγροφυλάκων τῆς χορηγητέας ἐγγυήσεως καὶ τῆς ἀντιμισθείας αὐτῶν, ἀναλόγως τῆς ἐκτάσεως τῆς κτηματικῆς περιφιρείας, εἰς ἣν διορισθήσονται, καὶ προσδιορίζουν κατὰ στρέμμα ἢ δένδρον τὸ ποσὸν, ὃ ἕκαστος ἰδιοκτήτης ὀφείλει νὰ πληρώσῃ διὰ τὴν προφύλαξιν τῶν κτημάτων του. Τὸ ποσὸν τοῦτο δὲν δύναται νὰ ὑπερβαίνῃ τὴν δραχμὴν διὰ τὰ σπαρτὰ, τὰς δύω δραχμὰς διὰ τὰς ἀμπέλους, περιβόλια καὶ λοιπὰ κατὰ στρέμμα φορολογούμενα κτήματα καὶ τὰ 15 λεπτὰ διὰ τὰ δένδρα. Ἀντίγραφον τῆς τοιαύτης πράξεως δίδεται εἰς τὸν Διευθυντὴν τῆς Ἀστυνομίας.

Ἄρθρον 3.

Τὰ ἄρθρα 3, 4, 7, 8, 9, 10, 11, 12, καὶ 13, τοῦ Νόμου τῆς 15 Σεπτεμβρίου 1856 μένουσιν ἐν ἰσχύϊ.

Ἄρθρον 4.

Ἡ ἀντιμισθία τῶν οὕτω διοριζομένων ἀγροφυλάκων, ἐπιβαλλομένη ὑπὸ τοῦ δημοτικοῦ συμβουλίου κατ' εἶδος καὶ κατὰ στρέμμα ἐπιβαρύει τοὺς ἰδιοκτήτας καὶ καθ' ὅσον μὲν ἀφορᾷ τὰ κατὰ στρέμμα ὑπὸ τοῦ δημοσίου φορολογούμενα κτήματα τὸ πληρωτέον ποσὸν βεβαιοῦται ὑπὸ τοῦ οἰκονομικοῦ ἐφόρου ἐπὶ τῇ βάσει τῶν πρωτοκόλλων ἢ δηλώσεων τοῦ δημοσίου, καθ' ὅσον δὲ ἀφορᾷ τὰ ἐλαιόδενδρα ,ὀπωροφόρα δένδρα καὶ σπαρτὰ κατὰ δένδρον καὶ κατὰ στρέμμα βεβαιοῦται ὑπὸ τῆς ἀστυνομίας κατὰ τὸ ἑπόμενον ἄρθρον 7.

Ἄρθρον 5.

Τὰ ἐντὸς τῶν κατὰ στρέμμα φορολογουμένων κτημάτων δένδρα δὲν ὑπόκεινται εἰς νέαν φορολογίαν.

Ἄρθρον 6.

Ἡ εἴσπραξις ἐνεργεῖται ὑπὸ τοῦ Κεντρικοῦ Ταμείου κατὰ τὸν περὶ εἰσπράξεως τῶν δημοσίων φόρων Νόμον.

Ἄρθρον 7.

Ἕκαστος γεωργὸς ἢ κτηματίας ὀφείλει ἀπὸ τῆς 1 μέχρι τῆς 20 Ἰανουαρίου νὰ δηλώσῃ εἰς τὴν διεύθυνσιν τῆς ἀστυνομίας ἢ τὸν ἀγροτικὸν ὑπαστυνόμον τοὺς ὁποίους ἔσπειρεν ἀγροὺς σίτον ἢ κριθὴν καὶ τὸν ἀριθμὸν τῶν δένδρων, ἅπερ κέκτηται κατὰ θέσεις.

Ἡ δήλωσις πρέπει νὰ περιέχῃ τὴν θέσιν, τὴν ἔκτασιν τοῦ σπαρτοῦ καὶ τὰ δρια αὐτοῦ καὶ δίδεται διπλῆ, ἡ ἑτέρα τούτων ἐπιστρέφεται εἰς τὸν ἰδιοκτήτην ἐπιτεθεωρημένη ὑπὸ τῆς ἀστυνομίας. Ἐπὶ τῇ βάσει δὲ τῶν δηλώσεων τούτων συντάσσει ἡ ἀστυνομοί τὸν χρηματικὸν κατάλογον καὶ τὸν ἀποστέλλει εἰς τὸν ταμίαν πρὸς εἴσπραξιν· ὁ μὴ δηλώσας ἢ δηλώσας ἐλλειπῶς τὰ δένδρα του ἢ τοὺς ἀγρούς του καταγγέλεται ὑπὸ τῆς ἀστυνομίας μετὰ γενομένην παρ' αὐτῆς ἀναθεώρησιν καὶ τιμωρεῖται κατὰ τὰς ποινικὰς τοῦ ΣΟΖ'. νόμου διατάξεις. Τὰ ἐκ τῶν τοιούτων παραβάσεων πρόστιμα εἰσπράττονται ὑπὸ τοῦ κεντρικοῦ ταμείου καὶ προστίθενται εἰς τὰς δημοτικὰς προκαταβολὰς διὰ τὴν ἀγροφυλακήν.

Ἄρθρον 8.

Ἡ μισθοδοσία τῶν ἀγροφυλάκων προκαταβάλλεται ὑπὸ τοῦ δημοσίου κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ νόμου τῆς 12 Ἰουλίου 1856

καὶ διαχειρίζεται ὑπὸ τοῦ κεντρικοῦ ταμείου κατὰ τὸ ἀπὸ 17 Ἰουλίου 1856 Β. Διάταγμα.

Ἄρθρον 9.

Αἱ δημοτικαὶ προκαταβολαὶ τοῦ κεντρικοῦ ταμείου διὰ τοὺς μισθοὺς τῶν δημοδιδασκάλων περιορίζονται εἰς τὴν ἀναλογίαν τοῦ δήμου ἐκ τοῦ φόρου τῶν οἰκοδομῶν, ἐπιπεδευμάτων καὶ τοῦ ἀντιστοιχοῦντος εἰς τὸν δῆμον ἐκ τοῦ φόρου τῶν ζώων.

Ἄρθρον 10.

Οἱ ἀγροφύλακες θέλουν συμμορφοῦσθαι εἰς τὴν ὑπηρεσίαν πρὸς τὰς διαταξεις τοῦ ἀπὸ 13 Μαΐου 1833, τοῦ ἀπὸ 31 10βρίου 1836 Β. Διατάγματος καὶ τοῦ ἀπὸ 15 7βρίου 1836 Νόμου καθ' ὅσον εἰς αὐτὰ ἀνάγεται.

Ἄρθρον 11.

Οἱ οὕτω διοριζόμενοι ἀγροφύλακες διατελοῦσιν ὑπὸ τὴν ἐπαγρύπνησιν καὶ πειθαρχικὴν ἐξουσίαν τῆς διευθύνσεως τῆς διοικητικῆς ἀστυνομίας, ἐνεργουμένης διὰ τοῦ ἀρμοδίου ὑπαστυνόμου. Ὡς πειθαρχικαὶ ποιναὶ θεωροῦνται.

α) Ἐπίπληξις.

β) Πρόστιμον ἀπὸ δραχμ. 10—50 κρατουμένων ἐκ τῆς μισθοδοσίας.

γ') Πειθαρχικὴ παῦσις.

Ἄρθρον 12.

Καθ' ὅλην τὴν περιφέρειαν ἢ ἔκτασιν τοῦ δήμου θέλουσι καταστηθῆ ὑπὸ τοῦ δημοσίου πέντε, ἀριθμ. 5, σταθμοί· εἷς διὰ τὰ χωρία τοῦ δήμου καὶ τέσσαρες διὰ τὴν λοιπὴν περιφέρειαν. Εἰς ἕκαστον δὲ σταθμὸν θέλουσι σταθμεύει τρεῖς ἢ τέσσαρες ἀστυνομικοὶ κλητῆρες ἢ φύλακες πρὸς ἐπιτήρησιν τῶν ἀγροφυλάκων καὶ ἐπαγρύπνησιν εἰς τὸ νὰ προλαμβάνηται καὶ τιμωρῆται πᾶσα ζημία ἢ ἄλλη οἱαδήποτε ἀθέμιτος πρᾶξις· οἱ κλητῆρες οὗτοι ὁρκιζόμενοι κατὰ τὸν νόμον καὶ δίδοντες τὴν ἀπαιτουμένην ἐγγύησιν ὀφείλουσι νὰ συντρέχωσι τοὺς ἀγροφύλακας, συνευθύνονται δὲ μετ' αὐτῶν διὰ πᾶσαν γενομένην φθορὰν ἢ βλάβην, ἧς τὸν αὐτουργὸν δὲν ἤθελον δυνηθῆ ν' ἀνακαλύψωσι.

Ἄρθρον 13.

Ἡ § 3 τοῦ ἄρθρου 7 τοῦ νόμου τῆς 13 Μαρτίου 1849 καὶ κατὰ συνέπειαν τὸ ἄρθρον 1 τοῦ ἀπὸ 26 Μαρτίου 1849 καὶ τὸ 40 τοῦ ἀπὸ 30 7βρίου 1852 Β. διαταγμάτων καταργοῦνται.

Ἄρθρον 14.

Ἀπαγορεύεται ἡ νομὴ τῶν ποιμνίων εἰς τὸ λεκανοπέδιον τῶν Ἀθηνῶν.

Οἱ ἔχοντες λειμῶνας (λειβάδια) ἐντὸς τῆς περιφερείας τοῦ δήμου Ἀθηναίων ἐκτάσεως πλέον τῶν 500 στρεμμάτων συνεχομένων, ἔχοντας εἴσοδον καὶ ἔξοδον ἐλευθέραν ἢ καὶ 2 τοιούτους πλησίον ἀλλήλων κειμένους ἢ οἱ κηπωται τοιούτων, δύνανται νὰ διορίσουν ἰδίαν ἀγροφύλακα κατὰ τὰς ἀνωτέρω διατάξεις, ἀναλαμβάνοντες τὴν μισθοδοσίαν αὐτῶν· θεωροῦνται δὲ ὑπεύθυνοι διὰ πᾶσαν ζημίαν γιγνομένην εἰς τὰ παρακείμενα σπαρτὰ καὶ φυτείας μέχρις ἀποστάσεως ἑνὸς τετάρτου τῆς ὥρας, τηρουμένης καὶ τῆς εὐθύνης τοῦ δήμου κατὰ τοὺς ὁρισμοὺς τοῦ ἀπὸ 1 Ἰουλίου 1838 νόμου.

Ἄρθρον 15.

Ἔκτασις ἀγρῶν μὴ συνεχομένων, ἕκαστος τῶν ὁποίων ἔχει μικροτέραν τῶν 200 στρεμμάτων ἔκτασιν, δὲν δύναται νὰ θεωρηθῇ λειβάδιον, ἐὰν δὲν ἦναι περιτειχισμένον, τεχνικῶς καλλιεργημένον, καὶ ἐὰν δὲν ἔχῃ εἴσοδον καὶ ἔξοδον ἐλευθέραν, δι' ἧς ἀκωλύτως καὶ ἀβλαβῶς νὰ δύναται νὰ εἰσέρχηται τὸ ποίμνιον ἢ ἄλλα ἐνδιαιτώμενα εἰς τοῦτο ζῶα.

Ἄρθρον 16.

Πρὸς σύστασιν τῶν ἐν τοῖς ἄρθροις 14 καὶ 15 φυσικῶν καὶ τεχνικῶν λειβαδίων, ἀπαιτεῖται προηγουμένως γνωμοδότησις ἐπιτροπῆς συγκειμένης ὑπὸ τοῦ Νομάρχου Ἀττικῆς καὶ Βοιωτίας, τοῦ διευθυντοῦ τῆς διοικητικῆς ἀστυνομίας Ἀθηνῶν καὶ Πειραιῶς, τοῦ διευθυντοῦ τοῦ Μηχανικοῦ, τοῦ Δημάρχου καὶ τοῦ προέδρου τοῦ δημοτικοῦ συμβουλίου Ἀθηναίων δι' ἧς νὰ ἀποφαίνηται αὕτη, ὅτι τὸ ὑπὸ σύστασιν λειβάδιον ἔχει εἴσοδον καὶ ἔξοδον ἐλευθέραν καὶ ὅτι πλησίον αὐτοῦ ὑπάρχει ὕδωρ ἐκ τοῦ ὁποίου τὸ ἐν αὐτῷ βόσκον ποίμνιον δύναται νὰ ποτίζηται ἐλευθέρως καὶ ἀκωλύτως.

Ἄρθρον 17.

Εἰς ἔκτασιν ἀγρῶν μικροτέρων τῶν 200 συνεχομένων στρεμμάτων ἢ τοιούτων σποραδικῶς κειμένων μεταξὺ φυτειῶν καὶ σπαρτῶν, ἀπαγορεύεται ἀπολύτως ἡ νομὴ ποιμνίων ἢ ἄλλων ζώων.

Ἄρθρον 18

Εἰς οὐδένα ἐπιτρέπεται νὰ εἰσέρχηται πεζὸς ἢ ἔφιππος εἰ ξένην ἰδιοκτησίαν δι' οἱουδήποτε λόγον ἄνευ ἀδείας τοῦ ἰδιοκτήτου. Ὁ παραβάτης τιμωρεῖται κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 697 τοῦ Ποινικοῦ Νόμου.

Πᾶσα διάταξις ἀντιβαίνουσα εἰς τὸν παρόντα νόμον καταργεῖται.

Ὁ Βουλευτὴς Ἀττικῆς.

Ο. Ι. ΜΑΚΡΥΓΙΑΝΝΗΣ.

Ἀκολούθως εἰς τῶν βουλευτῶν Ἄνδρου ἀφηγηθεὶς τὰ περὶ τοῦ ἐν Νεαπόλει τῆς Ἰταλίας ἑλληνικοῦ ναοῦ, ὅστις ἐσχάτως παρεδόθη εἰς τὴν κατοχὴν τῶν Δυτικῶν, παρεκάλεσε τὸν ἐπὶ τῶν ἐξωτερικῶν ὑπουργὸν, ὅπως καταθέσῃ τὰ οἰκεῖα ἔγγραφα καὶ ἐνεργήσῃ προσηκόντως πρὸς διάσωσιν τῆς ἐθνικῆς ταύτης περιουσίας. Ἀπήντησε δὲ ὁ ὑπουργὸς, ὅτι θέλει ὑποβάλει τὰ ἔγγραφα καὶ ἐνεργήσῃ τὰ δέοντα.

Εἰσήχθησαν ἐπομένως ὑπὸ τοῦ προέδρου τοῦ ὑπουργικοῦ Συμβουλίου

1) Νομοσχέδιον περὶ διανομῆς τῆς ἐγχωρίου περιουσίας τῶν δήμων Κεφαλληνίας.

2) Νομοσχέδιον περὶ ἐγκρίτεως συμβάσεως μεταξὺ τοῦ Γεν. Διευθυντοῦ τῶν Ταχυδρομείων καὶ τοῦ κ. Ι. Π. Ράλλη ἐν ὀνόματι τῆς ἐν Ἀμστελοδάμῳ Β. Ὁλλανδικῆς Ἑταιρίας περὶ διατηρήσεως τακτικῆς συγκοινωνίας διὰ τῶν ἐκατέρωθεν ἀτμοπλοίων.

3) Νομοσχέδιον περὶ ἐγκρίσεως συμβάσεως πρὸς σύστασιν σιδηροδρόμων ἐν Πελοποννήσῳ. Ἔχουσι δὲ ταῦτα πάντα οὕτω.

Πρὸς τὴν Βουλήν.

Κατὰ τὸ 1871 ἐπεψηφίσθη καὶ ἐξεδόθη Νόμος, ὑπὸ ἡμερομηνίαν 27 Μαΐου καὶ ὑπὸ στοιχ. ΥΙΓ'. περὶ διανομῆς τῆς ἐπιχωρίου περιουσίας τῶν δήμων Ζακύνθου. Βάσιν ὡς πρὸς τὴν διανομὴν ἔχει ὁ νόμος οὗτος τὸν πληθυσμὸν, τὴν δὲ ἐνέργειαν αὐτῆς ἀνατίθησιν εἰς ἐπιτροπὴν ἐκ τοῦ Νομάρχου, τοῦ Εἰσαγγελέως καὶ τοῦ προέδρου τῶν πρωτοδικῶν, ἥτις δύναται νὰ διορίσῃ πρὸς τοῦτο καὶ πραγματογνώμονας, ἀφοῦ συνταχθῇ κατάλογος τῶν ἐπαρχιακῶν κτημάτων, τῶν ὀφειλῶν καὶ τῶν πιστώσεων τῆς ἐπαρχίας, ὅπως κοινοποιηθήσεται πρὸς τὰ δημοτικὰ συμβούλια τῶν δήμων τῆς νήσου, ἵνα ἐπενέγκωσιν ἐπ' αὐτοῦ τὰς παρατηρήσεις των ἐντὸς μηνὸς ἀπὸ τῆς εἰς ἕκαστον κοινοποιήσεως του· ἐξαιρεῖ τῆς διανομῆς κτήματά τινα, ἀνατίθησι τῷ δήμῳ Ζακυνθίων τὴν διατήρησιν τοῦ Νοσοκομείου καὶ τοῦ Ὀρφανοτροφείου διὰ τῆς προσόδου προσδιοριστέων ὑπὸ τῆς ἐπιτροπῆς κτημάτων, λαμβάνων πρόνοιαν περὶ τοῦ τρόπου τῆς μέχρι τῆς ὁριστικῆς διανομῆς διατηρήσεώς των· καθιστοῖ δικαίωμα ἔφεσεως ὑπὲρ τῶν δημοτικῶν συμβουλίων κατὰ τῆς περὶ διανομῆς ἀποφάσεως τῆς ἐπιτροπῆς, καὶ καταργεῖ τὴν δύναμιν τοῦ ἄρθρου 11 τοῦ ἀπὸ 20 Ἰανουαρίου 1866 ΡΝ'. νόμου περὶ ἀρμοιώσεως ὁρισταμένην διαχειριστικὴν ἐπιτροπὴν, προβλέπων περὶ τῆς προσωρινῆς διοικήσεως τῆς περιουσίας ταύτης.

Ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ νόμου τούτου καὶ τῶν εἰδικῶν περιστάσεων παρεσκευάσθη Νομοσχέδιον περὶ διανομῆς τῆς ἐγχωρίου περιουσίας τῶν δήμων τῆς Κεφαλληνίας.

Τὸ νομοσχέδιον τοῦτο σύγκειται ἐξ ἄρθρων 12· ἐξ ὧν τὰ ἄρθρα 1, 2, 4, 5 καὶ 6 ῥυθμίζουσι τὴν βάσιν καὶ τὴν ἐνέργειαν τῆς διανομῆς, τὰ ἄρθρα 7, 8 καὶ 9 προνοοῦσι περὶ τῆς συντηρήσεως καὶ διοικήσεως τοῦ κοινοῦ Νοσοκομείου τῆς Νήσου περιλαμβάνοντος καὶ τὰ νόθα, αὐξάνεται δὲ διὰ τοῦ ἄρθρου 8 ἡ τιμὴ τοῦ ἅλατος, διότι ἄνευ τῆς αὐξήσεως ταύτης ἀποβαίνει μὴ ἐφικτὴ ἡ συντήρησις τοῦ Νοσοκομείου καὶ τῶν νόθων, ἡ δὲ σημερινὴ τιμὴ τοῦ ἅλατος εἶναι εὐτελὴς συνισταμένη εἰς δραχ. 1 καὶ 48 τὸ κοιλὸν, ἤτοι εἰς 6 περίπου λεπτὰ τὴν ὀκάν, ὥστε ἡ αὔξησις δὲν εἶναι καὶ ἐπαχθής.

Τὸ ἄρθρον 10 προνοεῖ περὶ τῆς ἀνακαλύψεως καὶ τῆς διαθέσεως τῶν κτημάτων τῆς ἐγχωρίου περιουσίας, ὅσα ἰδιῶται ἐσφετερίσθησαν, καθόσον πολλοὶ σφετερισμοὶ ἔλαβον χώραν δυστυχῶς καὶ ἄνευ αὐτοῦ δὲν εἶναι δυνατὸν ν' ἀνακαλυφθῶσι ταῦτα, οἱ δὲ δῆμοι ἀπωλέσωσιν ἄλλας σπουδαίας περιουσίας μεταβάσας ἀπό τινος εἰς ἰδιωτικὰς χεῖρας, καὶ τέλος τὰ ἄρθρα 11 καὶ 12 ὁρίζουσι περὶ τῆς διαλύσεως τῶν ἐπιτροπῶν, ὅτι οὐδετέρα τούτων δικαιοῦται εἰς ἀποζημίωσιν καὶ ὅτι ἀπὸ τῆς καταρτίσεως τοῦ νομοσχεδίου εἰς νόμον καὶ τῆς δημοσιεύσεώς του παύει ἡ ἰσχὺς τῶν ἄρθρων 11—15 περιλαμβανομένου τοῦ ΡΝ'. νόμου περὶ ἀφομοιώσεως.

Τὸ νομοσχέδιον τοῦτο εἰσάγων εἰς τὴν Βουλὴν λαμβάνω τὴν τιμὴν νὰ ἐπικαλεσθῶ τὴν ταχεῖαν ἐπιψήφισίν του.

Ἀθῆναι, τῇ 23 Ἰουνίου 1873.

Ὁ ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν ὑπουργὸς
Ε. ΔΕΛΙΓΕΩΡΓΗΣ.

ΝΟΜΟΣΧΕΔΙΟΝ

Περὶ διανομῆς τῆς ἐγχωρίου περιουσίας τῶν Δήμων Κεφαλληνίας.

Ψηφισάμενοι ὁμοφώνως μετὰ τῆς Βουλῆς, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάσσομεν τάδε.

Ἄρθρ. 1. Ἡ μέχρι τοῦδε κατὰ τὸ ἄρθρον 11 τοῦ ΡΝ'. νόμου ἐν τῇ νήσῳ Κεφαλληνίας ἀδιανέμητος ἐπιχώριος περιουσία τῶν δήμων διανεμήσεται εἰς τοὺς δήμους κατὰ πληθυσμόν.

Ἄρθρ. 8. Ἡ διανομὴ ἐνεργηθήσεται ὑπὸ ἐπιτροπῆς συγκειμένης ἐκ τοῦ Νομάρχου, ὡς προέδρου, καὶ ἁπάντων τῶν δημάρχων Κεφαλληνίας.

Ἄρθρ. 3. Μετὰ τὴν δημοσίευσιν τοῦ παρόντος Νόμου ἡ κατὰ τὸ ἄρθρον 11 τοῦ ΡΝ'. Νόμου διαχειριστικὴ ἐπιτροπὴ διαλύεται, ἀναλαμβάνει δὲ τὴν διοίκησιν τῶν ἐπιχωρίων κτημάτων ἑτέρα συγκειμένη ἐκ τοῦ Νομάρχου, ὡς προέδρου, τοῦ Δημάρχου Κρανίων καὶ τοῦ προέδρου τῶν Πρωτοδικῶν, εἰς ἣν ἡ διαλυομένη παραδώσει δι' ἀκριβοῦς πρωτοκόλλου ἅπαντα τὰ βιβλία, ἔγγραφα, λογαριασμοὺς κτλ. ἀναγόμενα εἰς τὴν ἐπιχώριον διαχείρισιν. Οἱ δήμαρχοι τῆς νήσου δύνανται νὰ διορίσωσιν ἐν τῇ ἐπιτροπῇ ταύτῃ, ἀντὶ τοῦ τῶν Κρανίων ἕτερον δήμαρχον. Τὰ πρακτικὰ ἑκάστης συνεδριάσεως τῆς ἐπιτροπῆς ταύτης κοινοποιούμενα διὰ τοῦ Νομάρχου εἰς ἅπαντα τὰ δημοτικὰ συμβούλια ὑπάγονται εἰς ἔφεσιν παντὸς συμβουλίου ἐνώπιον τοῦ ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν ὑπουργείου καὶ ἐντὸς μηνὸς ἀπὸ τῆς κοινοποιήσεως.

Ἄρθρ. 4. Ἡ κατὰ τὸ προηγούμενον ἄρθρον ἐπιτροπὴ, ὁδηγουμένη ἐκ τῶν παρ' αὐτῇ Κωδίκων τῶν ἐπιχωρίων κτημάτων καὶ εἰδικῶν ἀπεσταλμένων, ὀφείλει ἐντὸς δύω τὸ πολὺ μηνῶν ἀφ' ἧς ἀναλάβῃ τὰ ἑαυτῆς καθήκοντα νὰ συντάξῃ ἀκριβῆ κατάλογον ἁπάντων τῶν ἀποτελούντων τὴν ἐπιχώριον περιουσίαν κτημάτων, περιέχοντα κατὰ στήλας τὸ εἶδος ἑκάστου, τὴν κατὰ στρέμμα ἔκτασιν, τὴν θέσιν, τὸ χωρίον καὶ τὸν δῆμον, ἔνθα κεῖνται, τὸν ἀριθμὸν καὶ τὸ εἶδος τῶν ἐμπεριεχομένων δένδρων, τὸ ὄνομα καὶ ἐπώνυμον τοῦ ἀγρολήπτου ἢ ἐπικαρπωτοῦ, τὸ ποσὸν τοῦ ἐτησίου μισθώματος, ἐὰν ἦναι πολυετῶς ἐκμεμισθωμένον, τὸν χρόνον τῆς λήξεως τῆς ἐκμισθώσεως, τὴν κατὰ στρέμμα ἀξίαν εἰς δραχμὰς, συμπεριλαμβάνουσαν καὶ τὴν τῶν ἐμπεριεχομένων δένδρων καὶ τέλος στήλην παρατηρήσεων.

Ἄρθρ. 5. Τοῦ καταλόγου τούτου παραπεμφθήσονται διὰ τοῦ Νομάρχου εἰς ἅπαντα τῆς νήσου τὰ δημοτικὰ συμβούλια ἀκριβῆ ἀντίγραφα, ὅπως ἕκαστον αὐτῶν γνωμοδοτήσῃ ἐπ' αὐτοῦ ἐντὸς μηνὸς προστιθὲν καὶ ὅσα τυχὸν παρελήφθησαν κατὰ λάθος κτήματα μετὰ τῆς αὐτῆς ὡς ἐν τῷ προηγουμένῳ ἄρθρῳ ἀκριβείας· παρελθούσης τῆς προθεσμίας ταύτης ἐπιστραφήσονται διὰ τοῦ δημάρχου συνωδευμένα μετὰ τῶν γνωμοδοτήσεων τῶν δημοτικῶν συμβουλίων.

Ἄρθρ. 6. Ἡ κατὰ τὸ ἄρθρον 3 διαχειριστικὴ ἐπιτροπὴ ἅμα συγκεντρώσασα τοὺς ἀνωτέρω καταλόγους τῶν κτημῆτων καὶ τὰς γνωμοδοτήσεις τῶν δημοτικῶν συμβουλίων, ὀφείλει νὰ πα-

ραδώση αὐτοὺς μετὰ τοῦ πρωτοτύπου καταλόγου εἰς τὴν κατὰ τὸ ἄρθρον 2 διανεμητικὴν ἐπιτροπήν, ἥτις πρὸ πάσης διανομῆς δύναται, ἂν τὸ κρίνῃ ἀναγκαῖον νὰ διορίσῃ δαπάνῃ τῆς ἐγχωρίου διαχειρίσεως καὶ εἰδικοὺς πραγματογνώμονας διὰ τὰ κτήματα, ὧν ἡ ἔκθεσις καὶ ἀξία ἀμφισβητεῖται.

Ἄρθρ. 7. Τῆς διανομῆς ἐξαιροῦνται·

α'. Τὸ ἐγχώριον δάσος, ὅπερ θέλει μένει ὡς καὶ μέχρι τοῦδε κοινὸν ἁπάντων τῶν δήμων τῆς Νήσου.

β'. Τὸ ἐν Ἀργοστολίῳ ἄλλοτε κατάστημα τῆς οἰνοποιΐας.

γ'. Ἡ νῆσος Πεταλᾶ, καὶ

δ'. Τὸ ἐπιβάλλον ἑκάστῳ τῷ δήμῳ ἐκ τοῦ μονοπωλείου τοῦ ἅλατος.

Ἐξ αὐτῶν τὸ μὲν κατάστημα τῆς οἰνοποιΐας μεθ' ἁπάντων αὐτοῦ τῶν παραρτημάτων θέλει χρησιμεύσει ὡς κοινὸν δι' ἅπασαν τὴν νῆσον νοσοκομεῖον, κατόπιν δὲ ὅταν καὶ ἄλλα κληροδοτήματα συντρέξωσιν καὶ ὡς κοινὸν πτωχοκομεῖον.

Τὸ δὲ μονοπώλιον τοῦ ἅλατος καὶ ἡ νῆσος Πεταλᾶ προσδιορίζονται πρὸς συντήρησιν τοῦ κοινοῦ νοσοκομείου καὶ τῶν νόθων ἁπάσης τῆς Κεφαλληνίας.

Ἄρθρ. 8. Ἡ τιμὴ τοῦ ἅλατος ὁρίζεται εἰς δραχμὰς δύο ἥμισυ κατὰ κοιλὸν χάριν τοῦ νοσοκομείου τῶν νόθων καὶ τοῦ πτωχοκομείου.

Ἐὰν τὰ προκείμενα ἔσοδα δὲν ἀρκοῦσι πρὸς συντήρησιν τοῦ κοινοῦ νοσοκομείου μετὰ τῶν νόθων, τὸ περιπλέον τῆς δαπάνης καταβάλλει ὁ δῆμος Κρανίων.

Ἄρθρ. 9. Καὶ τὸ μὲν νοσοκομεῖον περιλαμβάνων καὶ τῶν νόθων τὴν συντήρησιν, θέλει διατελεῖ ὑπὸ τὴν ἄμεσον διεύθυνσιν τῆς δημοτικῆς ἀρχῆς Κρανίων, διοικούμενον ὑπὸ ἀδελφάτου· τὸ δὲ ἅλας προμηθευόμενον ἐκ Λευκάδος, προνοίᾳ τῆς αὐτῆς δημοτικῆς ἀρχῆς, θέλει πωλεῖσθαι ὑπὸ τῶν ἁρμοδίων τελωνειακῶν ἀρχῶν ὑποκειμένων εἰς λογοδοσίαν πρὸς τὴν αὐτὴν δημοτικὴν ἀρχήν.

Ἄρθρ. 10. Εἰς ὅντινα δῆμον οἱ ἰδιῶται ἐσφετερίσθησαν κτήματα ἐπιχώρια ἡ ἁρμοδία δημοτικὴ ἀρχὴ κέκτηται τὸ δικαίωμα νὰ διεκδικῇ αὐτὰ δικαστικῶς.

Ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει ὁ δῆμος θέλει κρατεῖ δι' ἑαυτὸν τὸ ἥμισυ τῶν ἀνακαλυφθησομένων καὶ ὁριστικῶς ἐπιδικασθησομένων ὡς ἐπιχωρίων κτημάτων πρὸς ἀποζημίωσίν του, δυνάμενος νὰ προσαποκτᾷ καὶ τὸ ἕτερον ἥμισυ κατ' ἐκτίμησιν ἐνεργουμένην ὑπὸ διαιτητῶν, διοριζομένων τοῦ μὲν ὑπὸ τοῦ νομάρχου,

τοῦ δὲ ὑπὸ τοῦ ἁρμοδίου δημάρχου, καὶ ἐν διαφωνίᾳ αὐτῶν ὑπὸ ἐπιδιαιτητοῦ, διοριζομένου ὑπὸ τοῦ προέδρου τῶν πρωτοδικῶν.

Ἐν ᾗ δὲ περιπτώσει τὰ καταβληθέντα ὑπὸ τοῦ δήμου ἔξοδα εἶσιν ἴσα πρὸς τὴν ἀξίαν τοῦ κτήματος ἢ κατὰ μικρὸν μείζονα ἢ ἥττονα αὐτῆς, τότε ὁ διεκδικήσας δῆμος δύναται νὰ ζητήσῃ ὁλόκληρον τὸ κτῆμα νὰ μένῃ ὡς τελεία αὐτοῦ ἰδιοκτησία.

Τὸ τίμημα τοῦ ἑτέρου ἡμίσεως τοῦ κτήματος ἢ τῶν κτημάτων παρακατατιθέμενον εἰς τὸ ἐπαρχιακὸν ταμεῖον θέλει διανέμεσθαι εἰς ἅπαντας τοὺς δήμους κατὰ πληθυσμὸν ὑπὸ ἐπιτροπῆς συγκειμένης ὑπὸ τοῦ Νομάρχου, τοῦ Εἰσαγγελέως καὶ τοῦ προέδρου τῶν Πρωτοδικῶν.

Ἄρθρ. 11. Μετὰ τὸ πέρας τῆς διανομῆς διαλύονται ἀμφότεραι αἱ κατὰ τὸ ἄρθρον 2 καὶ 3 τοῦ παρόντος Νόμου ἐπιτροπαί, ἡ δὲ διαχειριστικὴ θέλει παραδώσει διὰ τοῦ ἑαυτῆς προέδρου ἅπαντα τὰ ἀναγόμενα εἴς τε τὴν διαχείρισιν καὶ τὴν διανομὴν τῶν ἐπιχωρίων κτημάτων βιβλία, ἔγγραφα, λογαριασμοὺς κτλ. διὰ τακτικοῦ πρωτοκόλλου εἰς τὸν προϊστάμενον τοῦ ἀρχειοφυλακείου Κεφαλληνίας.

Οὐδετέρα τῶν ἀνωτέρω ἐπιτροπῶν δικαιοῦται εἰς ἀποζημίωσιν.

Ἄρθρ. 12. Ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος νόμου παύουσιν ἰσχύουσαι διὰ τὴν νῆσον Κεφαλληνίαν αἱ διατάξεις τοῦ ἄρθρου 11—15 τοῦ ΡΝ'. νόμου.

Ὁ παρὼν νόμος κυρωθεὶς σήμερον παρ' ἡμῶν δημοσιευθήτω διὰ τῆς ἐφημερίδος τῆς κυβερνήσεως καὶ ἐκτελεσθήτω ὡς νόμος τοῦ Κράτους.»

«Πρὸς τὴν Βουλήν.

Ὑποβάλλω εἰς τὴν ἐπιψήφισιν ὑμῶν σχέδιον νόμου, ἐγκρίνοντος τὴν μεταξὺ τοῦ γενικοῦ διευθυντοῦ τῶν ταχυδρομείων καὶ τοῦ κ. Ἰωάννου Π. Ῥάλλη, ἐν ὀνόματι τῆς ἐν Ἀμστελοδάμῳ Β. Ὁλλανδικῆς ἑταιρίας, συνομολογηθεῖσαν σύμβασιν περὶ διατηρήσεως τακτικῆς συγκοινωνίας διὰ τῶν ἑαυτῆς ἀτμοπλοίων μεταξὺ Ὁλλανδίας, Παλέρμου, Μελίτης, Μεσσήνης, Σύρου, Κωνσταντινουπόλεως καὶ Ὀδησσοῦ, ἕτερον δὲ μεταξὺ Ὁλλανδίας, Ναυπλίου, Κερκύρας, Πατρῶν, Κατακώλου, Βάρκης μέχρι Τεργέστης.

Εἰς τὴν ἑταιρίαν ταύτην παραχωροῦνται αἱ συνήθεις πρὸς τοιαύτας ἑταιρίας χορηγούμεναι ἀτέλειαι καὶ εὐκολίαι, ἀνθ' ὧν

κατὰ τὸ ἄρθρον 7 τῆς συμβάσεως αὕτη παραχωρεῖ ἀξίας λόγου εἰς τὴν δημοσίαν ὑπηρεσίαν εὐκολίας.

Ἐν Ἀθήναις, τῇ 25 Ἰουνίου 1873.

Ὁ ὑπουργὸς τῶν Ἐσωτερικῶν
ΕΠ. ΔΕΛΗΓΕΩΡΓΗΣ.

ΣΧΕΔΙΟΝ ΝΟΜΟΥ.

1. Ἡ μεταξὺ τῆς ἑλληνικῆς κυβερνήσεως ἀφ' ἑνὸς καὶ τῆς ἐν Ἀμστελοδάμῳ Βασιλικῆς Ὁλλανδικῆς ἀτμοπλοϊκῆς ἑταιρίας συνομολογηθεῖσα ἀτμοπλοϊκὴ σύμβασις ἐξ ἄρθρων 11, ἧς τὸ κείμενον ἕπεται ἔχει πλήρη καὶ νόμιμον ἰσχύν.

2. Τ' ἀτμόπλοια τῆς ἑταιρίας καταπλέοντα ἐκ τοῦ ἐξωτερικοῦ καὶ εἰς ἄλλους λιμένας τοῦ Βασιλείου, ἀπολαύουσι τῶν εὐκολιῶν, ὧν ἀπολαύουσι καταπλέοντα εἰς τοὺς λιμένας Σύρου, Ναυπλίου, Κερκύρας, Πατρῶν καὶ Κατακώλου.

Ὁ ὑπουργὸς τῶν Ἐσωτερικῶν
ΕΠ. ΔΕΛΗΓΕΩΡΓΗΣ

ΑΤΜΟΠΛΟΪΚΗ ΣΥΜΒΑΣΙΣ

Μεταξὺ τῆς Ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως καὶ τῆς ἐν Ἀμστελοδάμῳ Βασιλικῆς Ὁλλανδικῆς ἑταιρίας.

Ὁ κ. Λεονάρδος, γενικὸς διευθυντὴς τῶν Ταχυδρομείων, ἐν ὀνόματι τῆς Ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως, δυνάμει πληρεξουσιότητος τοῦ ὑπουργοῦ τῶν Ἐσωτερικῶν, καὶ ὁ κ. Ἰωάννης Π. Ῥάλλης, ἐν ὀνόματι τῆς ἐν Ἀμστελοδάμῳ Βασιλικῆς Ὁλλανδικῆς ἑταιρίας, δυνάμει πληρεξουσιότητος αὐτῆς, λαβόντες ἐντολὴν νὰ προσδιορίσωσι τὰς μεταξὺ τῆς Ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως καὶ τῆς μνησθείσης ἑταιρίας σχέσεις, καὶ ἀνταλλάξαντες ἀμοιβαίως τὰ πληρεξούσια αὐτῶν, συνεφώνησαν τὰ ἀκόλουθα ἄρθρα.

Ἄρθρ. 1. Ἡ ἐν Ἀμστελοδάμῳ Βασιλικὴ Ὁλλανδικὴ ἀτμοπλοϊκὴ ἑταιρία ὑποχρεοῦται νὰ διατηρῇ διὰ τῶν ἀτμοπλοίων αὐτῆς, ἐξαιρέσει ἀκαταμαχήτου δυνάμεως, τακτικὴν μὲν γραμμὴν μεταξὺ Ὁλλανδίας, Παλέρμου, Μελίτης, Μεσσήνης, Σύρου, Κωνσταντινουπόλεως καὶ Ὁδησσοῦ ἅπαξ τοῦ μηνός, ἔκτακτον δὲ μεταξὺ Ὁλλανδίας, Ναυπλίου, Κερκύρας, Πατρῶν, Κατακώλου, Βάρνης, μέχρι Τεργέστης.

Ἄρθρ. 2. Ἡ ἑταιρία δύναται νὰ προσθέτῃ καὶ ἀφαιρῇ ἕνα ἢ πλείονας ἐξωτερικοὺς λιμένας, ὀφείλει ὅμως νὰ εἰδοποιῇ περὶ τούτου τὴν Γενικὴν Διεύθυνσιν τῶν ταχυδρομείων τῆς Ἑλλάδος

15 τοὐλάχιστον ἡμέρας πρὸ τῆς πραγματοποιήσεως πάσης τοιαύτης μεταβολῆς ἢ προσθήκης.

Ἄρθρ. 3. Αἱ ἡμέραι τῆς ἀφίξεως τῶν ἀτμοπλοίων εἰς τοὺς λιμένας Σύρου, Κερκύρας, Πατρῶν καὶ Κατακώλου, ὡς καὶ αἱ ἡμέραι καὶ ὧραι τῆς ἀπ' αὐτῶν ἀναχωρήσεως κανονίζονται ὑπὸ τῆς ἑταιρίας, ἥτις ὅμως ὀφείλει νὰ προειδοποιῇ περὶ τούτου ἐγκαίρως τὰ ταχυδρομεῖα Σύρου, Κερκύρας καὶ Πατρῶν, καὶ νὰ δημοσιεύῃ τοῦτο πρὸς γνῶσιν τοῦ κοινοῦ.

Ἄρθρ. 4. Τὰ ἀτμόπλοια τῆς ἑταιρίας, ἐκτελοῦντα τὴν ἣν διὰ τοῦ παρόντος ἀναδέχονται συγκοινωνίαν, ἀπολαμβάνουσι πλήρους ἀτελείας τῶν ὑγειονομικῶν καὶ λιμενικῶν δικαιωμάτων, ἐκτὸς τῶν πρὸς κατασκευὴν καὶ συντήρησιν λιμένων, προκυμαιῶν, φάρων καὶ φανῶν ὡς καὶ τοῦ διαμετακομιστικοῦ καὶ τελωνιακοῦ ἐπὶ τῶν γαιανθράκων τῶν προσδιωρισμένων εἰς κατανάλωσιν αὐτῶν, καὶ δὲν δύνανται ν' ἀποτραπῶσι τοῦ εἰδικοῦ αὐτῶν προορισμοῦ, μήτε τῆς ὑπηρεσίας δι' ἣν προσδιωρίσθησαν, ἥτις εἶναι ἡ μεταφορὰ ἐμπορευμάτων, χρηματοδεμάτων καὶ ἐπιβατῶν, μήτε τέλος νὰ ἐπιβληθῶσιν εἰς κατάσχεσιν, κωλυσιπλοΐαν, παρεμπόδισιν ἕνεκα χρεῶν ἢ αὐθεντικὴν κράτησιν.

Αἱ ἀνωτέρω ἀτέλειαι παραχωροῦνται καὶ ἄρχονται ἀπὸ τῆς ὑπογραφῆς τῆς παρούσης.

Ἄρθρ. 5. Τὰ ἀτμόπλοια τῆς ἑταιρίας ἔχουσι τὴν ἄδειαν νὰ ἐπιβιβάζωσι καὶ ἀποβιβάζωσιν εἰς τοὺς εἰρημένους λιμένας χρήματα καὶ εἴδη χρυσοῦ καὶ ἀργύρου, ἐμπορεύματα πάσης φύσεως, ὡς καὶ ἐπιβάτας μετὰ τῶν ἰδίων αὐτῶν ἀποσκευῶν, καθόσον ἡ τε εἰσαγωγὴ ἢ ἡ εἴσοδος καὶ ἡ ἐξαγωγὴ ἢ ἡ ἔξοδος εἶναι συγκεχωρημένη ὑπὸ τῶν ἑλληνικῶν νόμων ὑπὸ τὸν ὅρον, ὅτι οἱ πλοίαρχοι αὐτῶν θέλουσιν ὑποβάλλεσθαι ἐν πάσῃ περιστάσει εἰς τὰς ὑγειονομικὰς, τὰς τελωνειακὰς καὶ τὰς ἀστυνομικὰς τῶν λιμένων τῆς Ἑλλάδος διατάξεις, τὰς ἀφορώσας τὴν εἴσοδον καὶ ἔξοδον τῶν ἐπιβατῶν καὶ ἐμπορευμάτων.

Ἐννοεῖται ὅτι τὰ ἀτμόπλοια ταῦτα θέλουσιν ἔχει ἐκ μέρους τῆς Ἑλλην. Κυβερνήσεως τὰς αὐτὰς εὐκολίας τὰς παρεχομένας εἰς ἄλλα ξένα ἀτμόπλοια τῆς αὐτῆς φύσεως ἐν ταῖς μετὰ τῶν τελωνείων, τῶν λιμενικῶν καὶ ὑγειονομικῶν ἀρχῶν ἐργασίας αὐτῶν, ὅπως γίνεται ἡ μεταφορὰ μετὰ ταχύτητος καὶ ἄνευ διακοπῆς.

Ἄρθρ. 6. Ἡ ἐσωτερικὴ συγκοινωνία ἀφ' ἑνὸς εἰς ἄλλον λιμένα τοῦ ἑλληνικοῦ Βασιλείου ὑπὸ τῶν ἀτμοπλοίων τῆς εἰρημένης ἑταιρίας δὲν συγχωρεῖται καθόσον ἐπιτρέπουσι τοῦτο οἱ

ἐγχώριον νόμοι ἢ αἱ ἐν ἰσχύϊ συνθῆκαι καὶ συμβάσεις. Οὐδόλως δὲ δεσμεύεται ἡ Ἑλλην. Κυβέρνησις νὰ παραχωρήσῃ προνόμιον ἀτμοπλοΐας εἰς ἑτέρας ἀτμοπλοϊκὰς ἑταιρίας.

Ἄρθρ. 7. Ἐὰν ἡ εἰρημένη ἑταιρία ἤθελε συνομολογήσει μεταγενεστέρως μετὰ τῆς ἑλληνικῆς ἑταιρίας, ἢ μετ' ἄλλης ξένης ἀναγνωρισμένης ὑπὸ τῆς ἑλληνικῆς κυβερνήσεως, σύμβασιν πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦ νὰ ἐνεργῆται μεταξὺ αὐτῶν ἀνταλλαγὴ μεταφορᾶς χρηματοδεμάτων, ἐμπορευμάτων καὶ ἐπιβατῶν ἄνευ διακρίσεως προελεύσεως αὐτῶν, ἐσωτερικῆς καὶ ἐξωτερικῆς, συμφωνεῖται ἀπὸ τοῦδε ὅτι πᾶσα μεταβίβασις ἀφ' ἑνὸς εἰς ἕτερον ἀτμόπλοιον θέλει γίνεσθαι ἐντὸς τῶν εἰρημένων λιμένων ἐλευθέρα παντὸς διαμετακομιστικοῦ δικαιώματος τῶν ἀτμοπλοίων, δυναμένων νὰ συμπληρώζωσιν, ὅπως ἐνεργῶσι τὰς ἀνταλλαγὰς αὐτῶν. Ἐν ἐναντίᾳ περιπτώσει τὰ προσδιορισμένα πρὸς μεταβίβασιν ἐπὶ ἑτέρου ἀτμοπλοίου θέλουσι μὲν φυλάττεσθαι ἐπὶ τῆς ξηρᾶς διὰ τῶν ἐξόδων τῆς ἑταιρίας ἄνευ πληρωμῆς τινος διαμετακομιστικοῦ τέλους, ἀλλὰ θέλουν ὑποβάλλεσθαι εἰς τὴν ἐπιτήρησιν τῆς τελωνιακῆς ἀρχῆς καὶ εἰς τὰς ὑγειονομικὰς διατάξεις.

Ἄρθρ. 8. Ἡ ἑταιρία ἀναλαμβάνει τὴν ὑποχρέωσιν πρὸς τὴν ἑλληνικὴν κυβέρνησιν.

1) Νὰ μεταφορίζῃ δωρεὰν τοὺς περιέχοντας παντὸς εἴδους ἀλληλογραφίαν φακέλους, τοὺς παραδιδομένους εἰς τὰ ἀτμόπλοια τῆς εἰρημένης ἑταιρίας παρὰ τῶν Βασιλικῶν ἐν Ἑλλάδι ταχυδρομείων, ὡς καὶ τῶν ἐν ἀλλοδαπῇ, καὶ τῶν Ἑλληνικῶν Προξενείων, εἰς οὓς λιμένας τῶν προσεγγίσεων τῶν ἀτμοπλοίων, τῶν φακέλλων τούτων παραδιδομένων, ἐννοεῖται, εἰς τὸν ὅρον των, ἅμα τῇ εἰσόδῳ τοῦ ἀτμοπλοίου εἰς τὸν λιμένα.

2) Νὰ μεταφορίζῃ δωρεὰν χρήματα καὶ ἄλλα ἀντικείμενα ἀνήκοντα εἰς τὴν Ἑλλην. Κυβέρνησιν, προερχόμενα καὶ διευθυνόμενα, εἴτε εἰς τοὺς λιμένας Σύρου, Πατρῶν, Κατακώλου καὶ Κερκύρας, εἴτε εἰς τοὺς ἐξωτερικοὺς λιμένας τῶν προσεγγίσεων. Τὸ βάρος τῶν δωρεὰν μεταφορίζομένων τούτων ἀντικειμένων δὲν δύναται νὰ ὑπερβῇ τοὺς δύο τόνους δι' ἕκαστον ταξειδίον.

3) Ἐπὶ τῇ αἰτήσει τῆς γεν. διευθύνσεως τῶν Ταχυδρομείων, νὰ παραχωρῇ δωρεὰν θέσεις ἐπιβατῶν ἀνόδου καὶ ἐπανόδου, μὴ συμπεριλαμβανομένης τῆς διατροφῆς, κατ' ἔτος τριάκοντα ἀ. καὶ β'. τάξεως μεταξὺ τῶν λιμένων Σύρου, Πατρῶν, Κατακώλου καὶ Πειραιῶς, εἴκοσι δὲ ἀ. τάξεως μεταξὺ τούτων καὶ τῶν ἐξωτερικῶν λιμένων, ἐν οἷς προσεγγίζουσι τὰ ἀτμόπλοια.

Ἄρθρον 9. Ἀπαγορεύεται ῥητῶς εἰς τοὺς πλοιάρχους τῶν

ἀτμοπλοίων τῆς ἑταιρίας νὰ δέχωνται γράμματα ἐκτὸς τῶν ταχυδρομικῶν φακέλλων, ἐξαιρέσει, ἐννοεῖται, τῆς ὑπηρεσίας τῶν πρακτόρων τῆς ἑταιρίας.

Ἄρθρον 10.

Ἡ παροῦσα σύμβασις ἰσχύει ἐπὶ ἓν ἔτος ἀπὸ τῆς ἡμέρας τῆς ἐπικυρώσεως. Ληξάσης δὲ τῆς προθεσμίας ταύτης, ἐξακολουθεῖ ἰσχύουσα ἐπὶ ἓν ἕτερον ἔτος καὶ οὕτω καθεξῆς, ἐὰν δὲν ἤθελε γείνει ἐναντία κοινοποίησις ὑπὸ τοῦ ἑτέρου τῶν συμβαλλομένων μερῶν, ἓξ τοὐλάχιστον μῆνας πρὸ τῆς λήξεως τοῦ ἔτους.

Ἐννοεῖται ὅτι ἀπὸ τῆς ἡμέρας, καθ' ἣν ἡ παροῦσα σύμβασις τεθήσεται εἰς ἐνέργειαν, παύει εἰσχύουσα ἡ ἀπὸ 26 Δβρίου 1857 ἀπόφασις τῆς πρώην Ἰονικῆς Κυβερνήσεως περὶ προνομίων καὶ ἀσυδοσιῶν, χορηγηθεισῶν δι' αὐτῆς εἰς τὰ ὑπὸ Ὁλλανδικὴν σημαίαν ἐλλιμενιζόμενα εἰς τὰς Ἰονίους νήσους ἀτμόπλοια.

Ἄρθρον 11.

Ἡ παροῦσα σύμβασις, ἐπιφυλαττομένης τῆς διὰ νόμου ἐγκρίσεως αὐτῆς, ἐπικυρωθήσεται παρά τε τοῦ ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν ὑπουργοῦ τῆς Ἑλλάδος καὶ παρὰ τῆς διευθύνσεως τῆς μνησθείσης ἑταιρίας, ἡ δὲ ἀνταλλαγὴ τῶν ἐπικυρώσεων γενήσεται ἐν Ἀθήναις ἐντὸς ἑνὸς μηνὸς ἢ καὶ ταχύτερον εἰ δυνατόν· οὕτω τεθήσεται ἡ σύμβασις ἀμέσως εἰς ἐνέργειαν.

Εἰς πίστωσιν τούτων οἱ πληρεξούσιοι τῶν δύο συμβαλλομένων μερῶν ὑπέγραψαν τὴν παροῦσαν σύμβασιν καὶ ἔθεντο ἐπ' αὐτῆς τὰς ἑαυτῶν σφραγῖδας.

Ἐγένετο ἐν Ἀθήναις εἰς διπλοῦν, τῇ δεκάτῃ ὀγδόῃ Ἰουνίου τοῦ χιλιοστοῦ ὀκτακοσιοστοῦ ἑβδομηκοστοῦ τρίτου ἔτους.

(Τ. Σ.) Θ. ΛΕΟΝΑΡΔΟΣ.
(Τ. Σ.) ΙΩ. Π. ΡΑΛΛΗΣ.»

«ΝΟΜΟΣΧΕΔΙΟΝ

Περὶ ἐγκρίσεως συμβάσεως πρὸς σύστασιν σιδηροδρόμου ἐν Πελοποννήσῳ.

Ἄρθρον μόνον.

Ἐγκρίνεται καὶ ἐπικυροῦται ἡ ἀπὸ 22 Ἰουνίου 1873 σύμβασις συνομολογηθεῖσα μεταξὺ τοῦ Προέδρου τοῦ ὑπουργικοῦ Συμβουλίου καὶ τοῦ ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν, ὡς ἀντιπροσώπων τοῦ δημοσίου ἀφ' ἑνός, καὶ τοῦ O' Neill ὡς πληρεξουσίου τῆς ἑταιρίας Broadbent Mᵉ Donnell et Cⁱᵉ ἀφ' ἑτέρου

περὶ κατασκευῆς, συςάσεως καὶ χρήσεως τοῦ ἐξῆς σιδηροδρόμου.

α') Ἀπὸ Νέας Κορίνθου εἰς Ἄργος.

β') Ἀπὸ Ἄργους εἰς Τρίπολιν μετὰ διακλαδώσεως ἀπὸ Ἄργους εἰς Ναύπλιον.

γ') Ἀπὸ Τριπόλεως διὰ Σπάρτης εἰς Γύθειον.

δ') Ἀπὸ Τριπόλεως διὰ Μεγαλοπόλεως εἰς Καλάμας.

ε') Ἀπὸ Μεσσήνης εἰς Κυπαρισσίαν.

ς') Ἀπὸ Κυπαρισσίας δι' Ἀγουλινίτσης εἰς Πύργον.

ζ') Ἀπὸ Πύργου διὰ Γαστούνης εἰς Πάτρας ἐξ ἧς τὸ κείμενον ἐξ ἄρθρων 30 ἔπεται.

Ἐν Ἀθήναις, τῇ 26 Ἰουνίου 1873.

Οἱ ὑπουργοὶ

Ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Ε. ΔΕΛΗΓΕΩΡΓΗΣ.

Ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Α. ΧΡΗΣΤΙΔΗΣ.

ΣΥΜΒΑΣΙΣ

Περὶ κατασκευῆς, συςάσεως καὶ χρήσεως σιδηροδρόμων ἐν Πελοποννήσῳ.

Ἄρθρον 1. Παραχωρεῖται τῷ κυρίῳ O' Neill ὡς πληρεξουσίῳ τῆς Ἑταιρίας Broadbent Me Donnell et Ce ἡ ἄδεια καὶ τὸ προνόμιον τῆς κατασκευῆς, συστάσεως καὶ χρήσεως τῶν ἐν τῷ ἑπομένῳ 2 ἄρθρῳ ὁριζομένων σιδηροδρομικῶν γραμμῶν. Τὸ προνόμιον τοῦτο ὁρίζεται εἰς 99 ἔτη ἀρχόμενα ἀπὸ τῆς διὰ νόμου κυρώσεως τῆς παρούσης.

Ἄρθρον 2. Οἱ κατασκευασθησόμενοι σιδηρόδρομοι εἰσὶν οἱ ἑξῆς·

α') Ἀπὸ Νέας Κορίνθου εἰς Ἄργος.

β') Ἀπὸ Ἄργους εἰς Τρίπολιν μετὰ διακλαδώσεως ἀπὸ Ἄργους εἰς Ναύπλιον.

γ') Ἀπὸ Τριπόλεως διὰ Σπάρτης εἰς Γύθειον.

δ') Ἀπὸ Τριπόλεως διὰ Μεγαλοπόλεως εἰς Καλάμας.

ε') Ἀπὸ Μεσσήνης εἰς Κυπαρισσίαν.

ς') Ἀπὸ Κυπαρισσίας δι' Ἀγουλινίτσης εἰς Πύργον.

ζ') Ἀπὸ Πύργου διὰ Γαστούνης εἰς Πάτρας.

Ἄρθρον 3. Ἡ ἑταιρία Broadbent Me Donnell et Ce ὀφείλει ἐντὸς ἡμερῶν 40 ἀπὸ τῆς διὰ νόμου ἐγκρίσεως τῆς παρούσης συμβάσεως νὰ καταθέσῃ εἰς τὸ Κεντρικὸν ταμεῖον, λόγῳ ἐγγυήσεως, πέντε χιλιάδας λίρας ἀγγλικὰς εἴτε τοῖς μετρητοῖς λαμβάνουσα παρὰ τοῦ δημοσίου τόκον 6 0|0 ἀπὸ τῆς καταθέσεως, εἴτε διὰ κυκλοφορούντων ἴσης ἀξίας δημοσίων χρεωγράφων.

Ἡ κατάθεσις αὕτη ἀποδίδεται τῇ ἑταιρίᾳ Broadbent M. Donell et C. μετὰ τὴν κατασκευὴν τμήματος ὁδοῦ οὐχὶ μικροτέρου τῶν 30 χιλιομέτρων.

Ἄρθρον 4. Ἡ ἑταιρία δικαιοῦται ἅμα τῇ ὑπογραφῇ τῆς παρούσης συμβάσεως νὰ ἐπιχειρήσῃ τὰς πρὸς σχεδιογράφησιν τῶν περὶ ὧν πρόκειται σιδηροδρόμων μελέτας, ὑποχρεοῦται δὲ νὰ ἀποπερατώσῃ αὐτὰς ἐντὸς 18 μηνῶν ἀπὸ τῆς διὰ νόμου ἐγκρίσεως τῆς παρούσης. Ἐὰν, τοῦ χρόνου τούτου παρελθόντος, ἡ ἐργασία δὲν ἤθελεν ἐντελῶς ἀποπερατωθῆ δι' ἁπάσας τὰς ἐν τῷ ἄρθρῳ 2 ὁριζομένας σιδηροδρομικὰς γραμμὰς, ἡ ἑταιρία ἐπὶ τῇ προσαγωγῇ τῶν διαγραμμάτων ἀποδεικνυόντων τὴν κατὰ τὰ 3|4 ἀποπεράτωσιν τῆς ἐργασίας ταύτης δικαιοῦται εἰς παράτασιν ἓξ μηνῶν κατ' ἀνώτατον ὅρον.

Ἄρθρον 5. Ἡ ἑταιρία ὀφείλει νὰ κάμῃ ἔναρξιν τῆς κατασκευῆς ἑνὸς τοὐλάχιστον τῶν περὶ ὧν ἡ παροῦσα σύμβασις σιδηροδρόμων κατ' ἐκλογήν της ἐντὸς δώδεκα μηνῶν ἀπὸ τῆς διὰ νόμου ἐγκρίσεως τῆς παρούσης καὶ νὰ κατασκευάζῃ ἐτησίως καὶ παραδίδῃ εἰς τὴν χρῆσιν τοῦ κοινοῦ ἕκτασιν κατ' ἐλάχιστον ὅρον 40 χιλιομέτρων. Πάντα ταῦτα πλὴν τῆς περιπτώσεως ἀνωτέρας βίας ἢ ἐκτάκτων δυσχερειῶν περὶ τὴν ἐκτέλεσιν δυσκόλων τεχνικῶν ἔργων, ὁπότε ἡ Κυβέρνησις ὀφείλει νὰ χορηγήσῃ αὐτῇ ἀνάλογον προθεσμίαν.

Ἐὰν δὲ ἡ ἑταιρία κατασκευάζῃ κατ' ἔτος 80 χιλιόμετρα, θέλει λαμβάνει μετὰ τὴν ἐντὸς τοῦ ἔτους ἀποπεράτωσιν καὶ εἰς τὴν χρῆσιν τοῦ κοινοῦ παράδοσιν αὐτῶν δραχ. 800,000 ὡς ἐπιχορήγησιν· οὐδὲν δὲ δικαίωμα εἰς ἐπιχορήγησιν ἔχει, ἐὰν κατασκευάζῃ ἐτησίως ὀλιγώτερον τῶν 80 χιλιομέτρων. Εἰς περίπτωσιν κατασκευῆς ἐντὸς τοῦ ἔτους πλειοτέρων τῶν 30 χιλιομέτρων τὰ περιπλέον χιλιόμετρα θέλουν ὑπολογίζεσθαι εἰς τὸ ἑπόμενον ἔτος. Ἡ ἐπιχορήγησις ὅμως αὕτη οὐδέποτε ἐπεκτανθήσεται ἐπὶ πλέον πῶν 600 χιλιομέτρων καὶ ἂν τυχὸν ἡ ὅλη ἐργολαβία ὑπερβῇ τὴν ἔκτασιν ταύτην.

Ἄρθρον 6. Ἐὰν ἡ ἑταιρία δὲν καταθέσῃ ἐντὸς τῆς προθεσμίας τοῦ ἄρθρου 3 τὴν κατ' αὐτὸ χρηματικὴν ἐγγύησιν ἢ δὲν κάμῃ ἔναρξιν τῆς κατασκευῆς ἐντὸς τῆς προθεσμίας τοῦ προηγουμένου ἄρθρου, κηρύσσεται δι' ἀποφάσεως τοῦ ὑπουργικοῦ συμβουλίου ἔκπτωτος τοῦ παραχωρηθέντος αὐτῇ δικαιώματος, ἡ δὲ χρηματικὴ ἐγγύησις καταπίπτει ὑπὲρ τοῦ δημοσίου.

Ἄρθρον 7. Ἡ ταχύτης τῆς κινήσεως τῶν ἁμαξοστοιχιῶν ἀπὸ ἄκρου μέχρις ἄκρου ἑκάστης γραμμῆς, συμπεριλαμβανομένων

καὶ τῶν διακοπῶν, δὲν θέλει εἶσθαι μικροτέρα τῶν 30 χιλιομέτρων τὴν ὥραν, ἐκτὸς ὅταν πρόκηται περὶ ἀμαξοστοιχιῶν μεταφερουσῶν μόνον ἐμπορεύματα.

Τὸ μεταξὺ τῶν σιδηρῶν ῥάβδων πλάτος ἔσεται 4 ἀγγλικῶν ποδῶν· ἔνθα δὲ ἡ κίνησις τῶν ἀτόμων καὶ τῶν ἐμπορευμάτων ἦθελε τὸ ἐπιτρέπει, δύναται νὰ συνομολογηθῇ στενώτερον πλάτος. Ἡ ὁδὸς θέλει ἔχει ἐπὶ τοῦ παρόντος μίαν μόνην γραμμήν· ἡ ἑταιρία δικαιοῦται νὰ κάμῃ διπλῆν γραμμὴν ὅπου νομίσῃ ὅτι ἡ κίνησις τοῦ πληθυσμοῦ καὶ τῶν ἐμπορευμάτων ἐπιτρέπει αὐτὴν ὠφελίμως. Εἰς τὰ μέρη ὅμως τῶν διασταυρώσεων τῶν ὁδῶν ἡ γραμμὴ ἔσεται διπλῆ.

Ἄρθρον 8. Ἡ ἑταιρία ὀφείλει τρεῖς μῆνας πρὸ τῆς ἐνάρξεως τῶν ἐργασιῶν ἑκάστης γραμμῆς νὰ ὑποβάλῃ εἰς τὸ ὑπουργεῖον τῶν Ἐσωτερικῶν τὸ σχέδιον τοῦ ἐγγράφου ὑποχρεώσεων αὐτοῦ (cahcer des Charges) διὰ τὴν γραμμὴν ταύτην. Τὸ σχεδιον τοῦτο καθίσταται ὑποχρεωτικὸν διὰ τὴν ἑταιρίαν, ἀφοῦ προηγουμένως ἐξελιγχθῇ ἀπὸ κοινοῦ μετὰ τοῦ ὑπουργοῦ τῶν Ἐσωτερικῶν καὶ τῆς ἑταιρίας, τροποποιηθῇ ἐν ἀνάγκῃ ἀπὸ κοινοῦ καὶ ἐγκριθῇ διὰ Β. Διατάγματος.

Ἐὰν ἡ ἑταιρία δὲν ὑποβάλῃ τὸ σχέδιον τοῦ εἰρημένου ἐγγράφου ἐντὸς τῆς ἀνωτέρω προθεσμίας ὁ ὑπουργὸς τῶν Ἐσωτερικῶν προβαίνει εἰς τὴν σύνταξιν αὐτοῦ, ὅπερ καὶ καθίσταται ὑποχρεωτικὸν δι' αὐτόν.

Ἄρθρον 9. Τὸ ἔγγραφον τῶν ὑποχρεώσεων τῆς ἑταιρίας θέλει συνταχθῇ ἐπὶ τῇ βάσει τῶν ἐν τοῖς Εὐρωπαϊκοῖς σιδηροδρόμοις παραδεδεγμένων· ἐν αὐτῷ θέλουσι προσδιορισθῇ καὶ τὰ ἑξῆς·

ά.) Τὰ περὶ τοῦ εἴδους τῆς κατασκευῆς τοῦ σιδηροδρόμου.

β'.) Τ' ἀφορῶντα τὰ διαμετακομιστικὰ μέτα.

γ'.) Τὸ τιμολόγιον.

δ'.) Ὁ ἐλάχιστος ὅρος τῶν καθ' ἑκάστην ἀναχωρίσεων.

έ.) Αἱ σχέσεις τῆς ἑταιρίας πρὸς τὴν Γεν. Διεύθυνσιν τῶν Ταχυδρομείων καὶ πρὸς τὴν στρατιωτικὴν καὶ ναυτικὴν ὑπηρεσίαν καὶ τὰ πρὸς ἐκτέλεσιν τοῦ ἄρθρου 18.

ς'.) Τ' ἀφορῶντα εἰς τὸ ἐφορευτικὸν τῆς Κυβερνήσεως δικαίωμα. Ἐν περιπτώσει διαφωνίας μεταξὺ κυβερνήσεως καὶ ἐργολάβου ὡς πρὸς τὰ τεχνικὰ καὶ ἄλλα ζητήματα τῆς τέχνης θέλουν διορίζεσθαι δύω πραγματογνώμονες, ὁ εἷς παρὰ τῆς Κυβερνήσεως καὶ ὁ ἕτερος παρὰ τῆς Ἑταιρίας, καὶ ἐν διχογνωμίᾳ θέλει διορίζεται τρίτος παρὰ τοῦ προέδρου τοῦ Ἀρείου Πάγου.

Ἄρθρον 10. Παραχωροῦνται τῇ ἑταιρίᾳ δωρεὰν αἱ ἐθνικαὶ γαῖαι αἱ ἑκατέρωθεν τῆς γραμμῆς τῶν σιδηροδρόμων κείμεναι καὶ ἐντὸς τῆς ἀποστάσεως 5 χιλιομέτρων. Ἡ ὁλικὴ ἔκτασις τῶν παραχωρηθησομένων γαιῶν δι' ὁλόκληρον τὴν ἐργολαβίαν δὲν δύναται νὰ ὑπερβῇ τὰς 100 χιλιάδας στρέμματα. Ἐὰν ἐντὸς τῆς ἀνωτέρω ζώνης ἑκάστης γραμμῆς δὲν ἀπαντᾶται ὁλόκληρος ἡ ἀναλογοῦσα ἔκτασις ἐθνικῶν γαιῶν, θέλει ἀναπληροῦσθαι τὸ ὑπόλοιπον ἐκ τῶν ἐν τῇ ζώνῃ ἑτέρας γραμμῆς πλεοναζουσῶν καὶ μόνον ἐὰν πλεοναζωσιν ἐθνικαὶ γαῖαι.

Αἱ γαῖαι ὅμως αὗται ἔσονται ἐκ τῶν μέχρι τῆς χρονολογίας τῆς παρούσης συμβάσεως καὶ δυ ἀμει τῶν κειμένων νόμων μὴ διατεθειμένων ἢ κατεχομένων κατὰ τὸ μέτρον τοῦ νόμου· θέλουσι δὲ εἶναι δεκτικαὶ καλλιεργείας. Ὁ προσδιορισμὸς τῶν γαιῶν θέλει γίνει μετὰ τὴν εἰς τὸ ὑπουργεῖον τῶν Ἐσωτερικῶν παρακατάθεσιν τῶν διαγραμμάτων ἁπασῶν τῶν γραμμῶν, γενησομένων ἐντὸς τῆς κατὰ τὰ ἐν τῷ ἄρθρῳ 4ῳ 18μήνου προθεσμίας.

Ἡ ἑταιρία θέλει λαμβάνει κατοχὴν τῶν ἐν λόγῳ γαιῶν καὶ κάμνει χρῆσιν αὐτῶν ἅμα τῇ ἐνάρξει τῆς κατασκευῆς ἑκάστης γραμμῆς καὶ μόνον τῆς ἀναλογούσης εἰς αὐτὴν ἐκτάσεως. Τὸ δὲ δημόσιον δύναται νὰ διαχειρίζεται τὰς γαίας ταύτας μέχρι τῆς ἐποχῆς τῆς παραχωρήσεως τῶν διαφόρων τμημάτων αὐτῶν, τῆς ἑταιρίας ὀφειλούσης πρὸ ἑνὸς ἔτους νὰ εἰδοποιῇ τὴν κυβέρνησιν περὶ τῆς ἐνάρξεως τῶν ἔργων οἱασδήποτε γραμμῆς. Ἡ πλήρης ὅμως κυριότης τῶν γαιῶν τούτων θέλει ἀνήκει τῇ ἑταιρίᾳ μόνον μετὰ τὴν ἀποπεράτωσιν καὶ εἰς τὴν χρῆσιν τοῦ κοινοῦ παράδοσιν ἑκάστης τῶν ἑπτὰ ὁδῶν καὶ ἀναλόγως τοῦ μήκους ἑκάστης αὐτῶν.

Ἄρθρον 11. Οἱ ἐπὶ τῶν γαιῶν τούτων πληρωθησόμενοι φόροι ἔσονται οἱ αὐτοὶ μὲ τοὺς ἐπιβαλλομένους ἢ ἐπιβληθησομένους ὑπὸ τῶν ἐτησίων φορολογικῶν νόμων ἐπὶ τῶν ἰδιοκτήτων γαιῶν.

Ἄρθρον 12. Ἡ κυβέρνησις παραχωρεῖ δωρεὰν τῇ ἑταιρίᾳ ἁπάσας τὰς γαίας, ἐθνικάς, δημοτικὰς ἢ ἰδιωτικάς, αἵτινες εἶσιν ἀναγκαῖαι διὰ τὴν κατασκευὴν καὶ τὴν σύστασιν τῆς ὁδοῦ, περιλαμβανομένων τῶν τάφρων καὶ τῶν κλιτύων.

Τὸ πλάτος τῆς ὁδοῦ (τὸ ἰσόπεδον) ὁρίζεται μέχρι δώδεκα μέτρων.

Παραχωροῦνται ὡσαύτως τῇ ἑταιρίᾳ καὶ ἐθνικαὶ γαῖαι αἱ ἀναγκαῖαι πρὸς σύστασιν τῶν σταθμῶν καὶ φυλακείων καὶ πα-

ραρτημάτων αὐτῶν. Ἐξαιροῦνται ὅμως τῆς παραχωρήσεως ταύτης τὰ οἰκόπεδα τὰ ἐντὸς τῶν νῦν ὑπαρχουσῶν πόλεων, κωμοπόλεων καὶ χωρίων καταληφθησόμενα.

Ἐὰν δὲ ἡ κυβέρνησις δὲν παραχωρήσῃ εἰς τὴν ἑταιρίαν ἀπάσας τὰς ἀνωτέρω γαίας ἐντὸς τριῶν μηνῶν ἀπὸ τῆς ἐνάρξεως τῶν ἐργασιῶν ἑκάστης γραμμῆς, ἡ κυβέρνησις θέλει εἶσθαι ὑπόχρεως νὰ πληρώσῃ τῇ ἑταιρίᾳ τὴν ἐπιχορήγησιν τῶν 800,000 δραχμῶν τοῦ ἄρθρου 5 καὶ ἂν ἡ ἑταιρία κατασκευάσῃ ὀλιγώτερον τῶν 80 χιλιομέτρων κατὰ τὸ ἔτος ἐκεῖνο.

Ἄρθρον 13. Ἐπιτρέπεται εἰς τὴν ἑταιρίαν νὰ λαμβάνῃ ἐκ τῶν ἐθνικῶν δασῶν, συμμορφουμένη μὲ τοὺς περὶ ὑλοτομίας νόμους καὶ κανονισμοὺς, τὴν ἀναγκαίαν διὰ τὸν σιδηρόδρομον καὶ τὰ παραρτήματα αὐτοῦ ξυλείαν, ἀλλὰ μόνον εἰς τὰ μέρη καὶ κατὰ τὰς θέσεις ἐκείνας, τὰς ὁποίας ἤθελε προσδιορίσει ἀπὸ κοινοῦ μετὰ τῆς ἑταιρίας ἡ οἰκεία διοικητικὴ καὶ δασονομικὴ ἀρχὴ, προτιμωμένων πάντοτε τῶν ἐγγυτέρων ἑκατέρωθεν τῆς ὁδοῦ.

Ἡ ἀπόφασις τῶν ἀρχῶν τούτων ὑπόκειται εἰς ἔφεσιν ἐνώπιον τοῦ ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν.

Ἄρθρον 14. Παραχωρεῖται εἰς τὴν ἑταιρίαν δικαίωμα μεταλλεύσεως ὅλων τῶν μεταλλείων οἱωνδήποτε, ἅτινα κατὰ τὴν κατασκευὴν ἑκάστης ὁδοῦ ἤθελε ἀνακαλύψει αὕτη ἐπὶ ἀποστάσεως 5 χιλιομέτρων ἑκατέρωθεν τῆς ὁδοῦ ὑπὸ τὸν ὅρον νὰ πληρώνῃ εἰς τὸ δημόσιον 10 τοῖς 0/0 ἐπὶ τοῦ καθαροῦ κέρδους, ἀναλαμβάνοντος τοῦ δημοσίου τὴν τοῦ ἰδιοκτήτου κατὰ νόμον μετοχὴν, κατὰ τὰ λοιπὰ ὑπάγεται διὰ τὰ μεταλλεῖα ταῦτα εἰς τὰς ὑποχρεώσεις παντὸς ἰδιοκτήτου μεταλλείου.

Ἄρθρον 15. Ἡ ἐν τῷ Βασιλείῳ εἰσαγωγὴ τῶν ἁτμαμαξῶν, ἁμαξῶν, σκευοφόρων, σιδήρου παντὸς εἴδους καὶ σχήματος, τῶν μηχανῶν καὶ ἐργαλείων καὶ λοιποῦ ἀναγκαίου ὑλικοῦ, πρὸς σύστασιν τοῦ προκειμένου σιδηροδρόμου, ἔσεται ἐλευθέρα παντὸς δημοσίου τέλους ὑπάρχοντος ἤδη ἢ ἐπιβληθησομένου. Ἡ ἀτέλεια αὕτη θέλει ἐξακολουθήσει καὶ ἐπὶ τῶν μετὰ τὴν κατασκευὴν τοῦ σιδηροδρόμου ἀναγκαίων ἁτμαμαξῶν, ἁμαξῶν καὶ σκευοφόρων, ὡς ἐπίσης τῶν σιδηρῶν ῥάβδων καὶ τῶν ξύλων τῆς τοῦ σιδηροδρόμου καταστρώσεως. Δημοτικὸν δὲ φόρον οὐδέποτε θέλει πληρόνει πέραν τοῦ 1 0|0 καὶ τοῦτον ἅπαξ μόνον ἐν τῷ δήμῳ τῆς πρώτης εἰσαγωγῆς.

Ἄρθρον 16. Καθ' ἣν περίπτωσιν ἡ Ἑταιρία κρίνῃ εὔλογον πρὸς εὐκολίαν τῆς εἰς τὸν σιδηρόδρομον μετακομίσεως τῶν

προϊόντων τοῦ τόπου νὰ κατασκευάσῃ ἁμαξιτὰς ὁδοὺς, ἡ Κυβέρνησις παραχωρεῖ αὐτῇ τὸ δικαίωμα τοῦ εἰσπράττειν διόδια ἐπὶ τῶν ὁδῶν τούτων, μὴ ὑπερβαίνοντα τὸν ἐν τῷ περὶ ὁδοποιΐας Νόμῳ τῆς 16 Δεκεμβρίου 1867 ὁριζόμενον ἀνώτατον ὅρον. Αἱ ὑπὸ τῶν ὁδῶν τούτων καταληφθησόμεναι γαῖαι παραχωροῦνται δωρεὰν τῷ ἐργολάβῳ, ἐὰν συσταθῶσιν ἐγκρίσει τῆς Κυβερνήσεως· δικαιοῦται δὲ νὰ λαμβάνῃ ἐκ τῶν εἰς τὸ δημόσιον ἀνηκουσῶν γαιῶν, πρὸς κατασκευὴν τῶν ὁδῶν τούτων καθὼς καὶ τῶν σιδηροδρομικῶν ὁδῶν, τὰ χώματα, τὴν ἄμμον, τοὺς λίθους, τὴν ξυλείαν καὶ ἄλλα τοιαῦτα χρήσιμα ὑλικά.

Ἄρθρον 17. Ἡ Ἑταιρία ὀφείλει α.) νὰ διατηρῇ διηνεκῶς τὸν σιδηρόδρομον, τὰ μετακομιστικὰ μέσα καὶ τὰ παραρτήματα αὐτοῦ εἰς τοιαύτην κατάστασιν, ὥστε ἡ μεταφορὰ καὶ ἡ ὑπηρεσία νὰ ἐκτελῶνται ἀσφαλῶς καὶ ἄνευ προσκομμάτων· β.) νὰ ἐνεργῇ ὑπὸ τὴν ἐπιτήρησιν τῆς Κυβερνήσεως τὴν ἀστυνομίαν τῆς ὁδοῦ δι' ἰδίων ὑπαλλήλων χαιρόντων τὴν Ἑλληνικὴν ἰθαγένειαν, ὧν τὰ καθήκοντα θέλουσι κανονισθῆ ὑπὸ τοῦ ὑπουργοῦ τῶν Ἐσωτερικῶν καὶ οἵτινες ἐξομοιοῦνται ὡς πρὸς τὰ καθήκοντα ταῦτα πρὸς τὰ δημόσια ἀστυνομικὰ ὄργανα.

Ἡ Ἑταιρία θέλει ὑποβάλει κατάλογον τῶν ὑπαλλήλων τούτων εἰς τὸ ὑπουργεῖον τῶν Ἐσωτερικῶν, καὶ ὀφείλει νὰ γνωστοποιῇ πᾶσαν μεταγενεστέραν μεταβολὴν εἰς τὸ προσωπικὸν αὐτῶν.

Ἄρθρον 18.

Ἡ Ἑταιρία ὑποχρεοῦται νὰ ἐκτελῇ διὰ τοῦ σιδηροδρόμου δωρεὰν ὑπηρεσίας τοῦ Κράτους καὶ νὰ χορηγῇ θέσεις ἐπὶ ἐκπτώσει, καθ' ὃν τρόπον ταῦτα ἰσχύουσιν ἐπὶ τῶν γαλλικῶν σιδηροδρόμων, ἐν οἷς αἱ παραχωρήσεις αὗται εἰσὶν εὐρύτεραι.

Ἄρθρον 19.

Ὁ ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν ὑπουργὸς καὶ ἡ Ἑταιρία θέλουσι προσδιορίσει ἀπὸ κοινοῦ τὴν τοποθέτησιν τῶν σταθμῶν ἐπὶ τῶν δύω ἄκρων τοῦ σιδηροδρόμου, ὡς καὶ τῶν κατὰ τὴν ὁδὸν, συμφώνως πρὸς τὰς ἀνάγκας καὶ τὰ συμφέροντα τοῦ σιδηροδρόμου καὶ δι' αὐτοῦ κυκλοφορίας. Συνομολογεῖται ὅμως, ὅτι ἡ ἀπ' ἀλλήλων ἀπόστασις τῶν σταθμῶν δὲν θέλει ὑπερβαίνει τὰ εἴκοσι στάδια, ἐκτὸς ἐπιτοπίων περιστάσεων, τῶν ὁποίων ἡ ἐκτίμησις ἀνήκει εἰς τὸν ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν ὑπουργόν.

Ἄρθρον 20.

Ἡ Ἑταιρία ὀφείλει ν' ἀνέχεται πᾶσαν διὰ τοῦ σιδηροδρόμου διέλευσιν νέας ὁδοῦ ἐθνικῆς, ἐπαρχιακῆς ἢ δημοτικῆς,

λαμβανομένης ὅμως πάντοτε τῆς ἀναγκαίας φροντίδος, ὅπως μὴ ἐκ τούτου ὑποστῇ ἔλάβην τινὰ ὁ σιδηρόδρομος ἢ ἡ δι' αὐτοῦ συγκοινωνία.

Ἄρθρον 21.

Ἡ Ἑταιρία ὑποχρεοῦται νὰ συμμορφοῦται μὲ τοὺς ἐκδοθησομένους νόμους, γενικοὺς κανονισμοὺς ἢ διατοξεις περὶ τῆς ἀστυνομίας, τῆς ἀσφαλείας, τῆς χρήσεως καὶ διατηρήσεως τοῦ σιδηροδρόμου καὶ τῶν παρατημάτων αὐτοῦ, καθ' ὃν τρόπον εἴθισται ἐπὶ τῶν γαλλικῶν σιδηροδρόμων.

Ἄρθρον 22.

Ἐὰν ἐν περιπτώσει πολέμου ἡ Κυβέρνησις καταστρέψῃ τὰς σιδηρᾶς ῥάβδους τῆς ὁδοῦ πρὸς διακοπὴν τῆς συγκοινωνίας ἢ ὁπωσδήποτε διακόψῃ τὴν συγκοινωνίαν τοῦ σιδηροδρόμου, ἡ Ἑταιρία δὲν δύναται ν' ἀντισταθῇ εἰς τοῦτο καὶ δὲν δικαιοῦται εἰς οὐδεμίαν ἀποζημίωσιν, ὑποχρεωμένης μόνον τῆς Κυβερνήσεως ν' ἀντικαταστήσῃ μετὰ τὴν παῦσιν τοῦ προκαλέσαντος τὴν καταστροφὴν λόγου ἰδίαις δαπάναις τὴν συγκοινωνίαν, ἐπισκευάζουσα τὰ παρ' αὐτῆς καταστραφέντα μέρη τοῦ σιδηροδρόμου. Ἐὰν δ' ἐντὸς τριῶν μηνῶν δὲν πράξῃ τοῦτο ἡ Κυβέρνησις, ἡ Ἑταιρία δύναται ν' ἀποκαταστήσῃ αὐτὴ τὰ καταστραφέντα μέρη διὰ λογαριασμὸν καὶ εἰς βάρος τοῦ δημοσίου.

Ἄρθρον 23.

Ὁ σιδηρόδρομος καὶ τὰ παρατήματα αὐτοῦ καὶ αἱ πρὸς αὐτὸν φέρουσαι πλάγιαι ἁμαξιταὶ ὁδοὶ χαρακτηρίζονται ἔργα δημοσίας ἀνάγκης. Ἐπομένως τὸ δημόσιον καὶ ἡ Ἑταιρία ἔχουσι τὸ δικαίωμα τῆς ἀναγκαστικῆς ἀπαλλοτριώσεως τῶν γηπέδων, οἰκοπέδων καὶ λοιπῶν κτημάτων, τῶν ἀναγκαίων α) διὰ τὸ κατάστρωμα τῆς ὁδοῦ καὶ τῶν κατὰ τὸ ἄρθρον 16 τῆς παρούσης κατασκευασθησομένων ἁμαξιτῶν ὁδῶν· β) διὰ τὰς ἑκατέρωθεν τάφρους μέχρι δύο μέτρων πέραν τοῦ ἐξωτερικοῦ αὐτῶν χείλους ἢ ἐν ἐλλείψει τάφρων πέραν τῆς κλιτύος τοῦ καταστρώματος τῆς ὁδοῦ· γ) διὰ τοὺς οἰκίσκους τῶν ἐπιστατῶν καὶ φυλάκων· δ) διὰ τὴν ἀνέγερσιν τῶν σταθμῶν καὶ τῶν παρατημάτων αὐτῶν, ἤτοι τῶν ἀποθηκῶν καὶ τῶν ἐργοστασίων.

Ἄρθρον 24.

Περὶ τῆς ἐφαρμογῆς τοῦ δικαιώματος τῆς ἀπαλλοτριώσεως, κατὰ τὰς ἐν τῷ προηγουμένῳ ἄρθρῳ διαλαμβανομένας περιπτώσεις, ἀποφασίζει ὁ ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν ὑπουργός, ἐπὶ τῇ βάσει τῶν εἰς αὐτὸν παρὰ τοῦ ἐργολάβου ὑποβληθησομένων διαγραμμάτων.

Τὰ διαγράμματα ταῦτα ὀφείλει νὰ παραδίδῃ ἡ Ἑταιρία εἰς τὸν ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν ὑπουργὸν τρεῖς μῆνας πρὸ τῆς ἐνάρξεως τῆς κατασκευῆς ἑκάστου τῶν τμημάτων τοῦ σιδηροδρόμου, ἢ ἑκάστης τῶν πλαγίων ἁμαξιτῶν ὁδῶν.

Εἰς τὰ εἰρημένα διαγράμματα πρέπει νὰ ἐμφαίνωνται αἱ καταλαμβανόμεναι ἰδιοκτησίαι, ἀποσπάσματα τῶν διαγραμμάτων τούτων κατατίθενται ὑπὸ τῆς Ἑταιρίας ἐντὸς τῆς αὐτῆς προθεσμίας τῶν τριῶν μηνῶν εἰς τοὺς οἰκείους νομάρχας καὶ ἐπάρχους καὶ εἰς τοὺς οἰκείους γραμματεῖς τῶν πρωτοδικῶν.

Ἄρθρον 25.

Αἱ διατάξεις τῶν ἄρθρων 16 § 2 καὶ 17—21 τοῦ νόμου ΥΜΣ'. τῆς 29 Ἰουλίου 1871 ἐφαρμόζονται καὶ ἐπὶ τῆς προκειμένης παραχωρήσεως.

Ἄρθρον 26.

Τὰ μνημεῖα τὰ ἀνακαλυφθέντα ἤδη ἢ τὰ τυχὸν ἀνακαλυφθησόμενα ἕνεκα τῶν ἔργων τοῦ σιδηροδρόμου κατ' οὐδένα τρόπον πρέπει νὰ βλάπτωνται ὑπὸ τῆς Ἑταιρίας, ὀφειλούσης ν' ἀναγγέλλῃ ἀμέσως τὰ περὶ ἀνακαλύψεως αὐτῶν εἰς τὴν Κυβέρνησιν, ἥτις θέλει φροντίζει περὶ τῆς μετατοπίσεως αὐτῶν, ὅπως μὴ ἐμποδίζηται ἡ ἐκτέλεσις τῶν ἔργων.

Αἱ ἀρχαιότητες, αἵτινες ἤθελον εὑρεθῇ κατὰ τὴν ἐκτέλεσιν τῶν ἔργων καὶ μετὰ ταῦτα, ἀνήκουσιν ἀποκλειστικῶς εἰς τὸ Κράτος.

Ἄρθρον 27.

Λήξάσης τῆς προθεσμίας τοῦ ἀποκλειστικοῦ δικαιώματος, παύουσιν ἅπαντα τὰ ἐκ τῆς παρούσης συμβάσεως δικαιώματα τῆς Ἑταιρίας, ὁ δὲ σιδηρόδρομος μεθ' ὅλων τῶν παρατημάτων αὐτοῦ κινητῶν ἢ ἀκινήτων μεταβαίνει αὐτοδικαίως καὶ ἄνευ ἀποζημιώσεώς τινος εἰς τὴν πλήρη κυριότητα τοῦ δημοσίου, πρὸς ὃ ὀφείλει νὰ παραδώσῃ αὐτὸν ἡ Ἑταιρία εἰς καλὴν κατάστασιν.

Ἄρθρον 28.

Ἐν περιπτώσει καθ' ἣν ἐντὸς δύω ἐτῶν ἀπὸ τῆς διὰ νόμου ἐγκρίσεως τῆς παρούσης ἡ ἑταιρία πεισθῇ, ὅτι ἡ σύστασις μιᾶς καὶ μόνης τῶν ἐν τῷ ἄρθρῳ 2 διαλαμβανομένων γραμμῶν ἔσεται ἀσύμφορος εἴτε ἕνεκα τοπικῶν σπουδαίων δυσχερειῶν, εἴτε ἕνεκα μὴ ἀρκούσης κινήσεως ἀτόμων καὶ προϊόντων, ἡ ἑταιρία δικαιοῦται νὰ παραλείψῃ τὴν κατασκευὴν τῆς σιδηροδρομικῆς ταύτης γραμμῆς, ἀλλὰ τὸ δικαίωμα τοῦτο τῆς ἀποχῆς δὲν ἐπεκτείνεται ἐπὶ ἄλλης δευτέρας γραμμῆς.

Ἄρθρον 29.

Ἡ ἑταιρία καθ' ὅσον ἀφορᾷ τὸν προκείμενον σιδηρόδρομον καὶ τὰς ἐξ αὐτοῦ προκυπτούσας ἀμέσως ἢ ἐμμέσως νομικὰς σχέσεις θέλει ὑπόκειται εἰς πάντας τοὺς νόμους τοῦ Κράτους καὶ εἰς τὴν ἀποκλειστικὴν ἁρμοδιότητα τῶν ἑλληνικῶν δικαστηρίων ἐν πάσῃ ἀνεξαιρέτως περιπτώσει.

Οὔτε δὲ ἡ ἑταιρία οὔτε τις τῶν συνεταίρων ἀλλοδαπὸς δύναται νὰ ἐπικαλεσθῇ τὴν ξένην προστασίαν ἢ μεσολάβησιν ὡς ὑπὸ τὴν αἵρεσιν ταύτην γενομένης τῆς συμβάσεως.

Ἄρθρον 30.

Ἡ παροῦσα σύμβασις συνομολογεῖται ὑπὸ τὴν αἵρεσιν τῆς ἐγκρίσεως τῆς νομοθετικῆς ἐξουσίας, ὑπὸ ταύτης δὲ ἀπορριφθεῖσα θέλει μείνει ἄκυρος καὶ μὴ οὖσα.

Ἐγένετο ἐν Ἀθήναις τὴν 22 Ἰουνίου 1873 ἐν τῷ ὑπουργείῳ τῶν Ἐξωτερικῶν καὶ ὑπεγράφη παρὰ τοῦ Προέδρου τοῦ ὑπουργικοῦ Συμβουλίου καὶ τοῦ ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν ὡς ἀντιπροσώπων τοῦ δημοσίου ἀφ' ἑνὸς καὶ τοῦ κυρίου O' Neill Me Donell et Ce καὶ τῶν κυρίων Ν. Δαμασκηνοῦ, Καθηγητοῦ, καὶ Ι. Γ. Κλαδᾶ, ὡς διερμηνέων τῆς ἐμπιστοσύνης του.

Προσηρτήθη ἐν τῇ παρούσῃ τὸ πληρεξούσιον τοῦ κυρίου O' Neill.

BRQADBENT Me DQNELL et Ce.
S. W. O' NEILL.

Ε. ΔΕΛΗΓΕΩΡΓΙΟΣ, Ν. ΔΑΜΑΣΚΗΝΟΣ,
Δ. ΧΡΗΣΤΙΔΗΣ. Γ. ΚΛΑΔΑΣ.

Τοῦ προέδρου ἀναγγείλαντος ἑπομένως τὸ ἀντικείμενον τῆς ἡμερησίας διατάξεως, παρετήρησεν εἷς τῶν βουλευτῶν Ζακύνθου, ὅτι λαλῶν ἐν ἄλλῃ συνεδριάσει εἶπεν, ὅτι ἡ κυβέρνησις ὑπεσχέθη νὰ ἀποσύρῃ ἢ καταργήσῃ τὸν περὶ ἐκβολάδων νόμον τοῦ 1871. Ἡ κυβέρνησις ἀπέκρουσε τὸν ἰσχυρισμόν του, ἐνῷ ἐπὶ τοῦ αὐτοῦ ἀντικειμένου λαλοῦντος ἑτέρου βουλευτοῦ ἡ κυβέρνησις οὐδὲν ἀπεκρίνατο. Διὸ παρεκάλεσε τὸν πρωθυπουργόν, ὅπως δῷ περὶ τούτου ἐξηγήσεις.

Ἀπήντησεν ὁ πρωθυπουργός, ὅτι ἡ κυβέρνησις δὲν ὑπεσχέθη ν' ἀποσύρῃ ἢ καταργήσῃ τὸν νόμον, ἀλλὰ νὰ εἰσαγάγῃ ἐν ἀνάγκῃ νόμον ἑρμηνευτικόν, ὅτι ὁ ψηφισθεὶς νόμος δὲν ἔχει τὸν δημευτικὸν χαρακτῆρα, ὃν τῷ ἀπέδιδον.

Παρελθὼν εἶτα ἐπὶ τὸ βῆμα εἷς τῶν βουλευτῶν Ἐπιδαύρου Λιμηρᾶς ὑπερασπίσθη, λαβὼν ἀφορμὴν ἐκ τῆς χθεσινῆς ἀγορεύ-

σεως ἑνὸς τῶν ἐκ Καλαβρύτων βουλευτοῦ, τὴν πολιτικὴν καὶ τὴν ἐν ταῖς ἐκλογαῖς ἐνέργειαν τῆς προκατόχου κυβερνήσεως. Ἀφηγήθη διὰ μακρῶν ὅλην τὴν ἐκλογικὴν ἱστορίαν, εἶπεν, ὅτι κατὰ τὸ στάδιον τῆς ἐξελέγξεως ἢ ἐσιώπησαν, ἢ ἐπ' ὀλίγον ὑπεστήριξαν τὴν ἀκύρωσιν ἐκλογῶν τινων ἢ ἐπεκύρωσαν ἄλλας ὡς ἀνόμους θεωρουμένας οἱ σήμερον καταδικάζοντες αὐτὰς καὶ συνεπέρανεν, ὅτι ἢ ἀδίκως ἢ ὑπὲρ τὸ δέον ἐδυσφήμησαν τὴν συγκρότησιν τῆς Βουλῆς τοῦ 1872, ἐνῷ ἴσως πλειότερα παραπτώματα ἐγένοντο ἄλλοτε ἢ σήμερον, καὶ ἑπομένως οὐχὶ δικαίως ἀπερρίφθη ὁ χθὲς ἀγορεύσας βουλευτὴς ἐκ Καλαβρύτων περὶ τῆς Βουλῆς ἐκείνης, ἀξιώσας, ὅτι ἦτο ἀξία διαλύσεως.

Κατερχόμενος δὲ τοῦ βήματος ἐδήλωσεν, ὅτι αὐτὸς καὶ οἱ φίλοι του δὲν θὰ συμμετάσχωσι κατὰ τὴν γενικὴν συζήτησιν τοῦ προϋπολογισμοῦ, ἀλλ' ἐπὶ τῶν καθέκαστα καὶ ἰδίως εἰς τὸ τῆς ἀτμοπλοϊκῆς ἑταιρίας.

Ἀπήντησεν ὁ ἐκ Καλαβρύτων βουλευτὴς, δικαιολογήσας τὴν ἀπόφασίν του ἐπὶ τῆς συγκροτήσεως τῆς Βουλῆς τοῦ 1872, ἀποκρούσας τὴν κατ' αὐτοῦ αἰτίασιν, ὡς σιωπήσαντος ἐν τῇ ἐξελέγξει τῶν ἐκλογῶν, ἐνῷ τοῦτο προῆλθεν ἐκ μόνης τῆς πεποιθήσεως, ὅτι ματαίως ἤθελεν ἀναλάβει τις τὴν ὑποστήριξιν τῶν προσβληθέντων πολιτικῶν δικαιωμάτων, ὑπερασπισθεὶς δὲ καὶ τὴν ἐν ταῖς ἐκλογαῖς τοῦ 1869 ἐνέργειαν αὐτοῦ, καὶ ἐπὶ τέλους ἐξαγγείλας, ὅτι ἡ φορὰ τῶν πολιτικῶν περιστάσεων ἤγε μὲν αὐτὸν εἰς συνάντησιν μετὰ τοῦ ἐνεργήσαντος τὰς ἐκλογὰς τοῦ 1872, ἀλλ' οὐχὶ καὶ εἰς ἀπάρνησιν τῶν ἑαυτοῦ πολιτικῶν δυξασιῶν καὶ τῶν ἐπὶ τοῦ παρελθόντος κρίσεων. Ἐδήλωσε δὲ ἐπὶ τέλους, ὅτι θέλει ὑποστηρίξει τὴν κυβέρνησιν εἰς ὅ,τι νομίζει καλὸν, θέλει δὲ εἶσθαι ἀντίθετος εἰς τὰ κατ' αὐτὸν ἀπάδοντα πρὸς τὸ συμφέρον τοῦ τόπου.

Μεθ' ὃ ὁ Πρόεδρος, τῆς ὥρας παρελθούσης, ἔλυσε τὴν συνεδρίασιν περὶ ὥραν 1 μ. μ.

Ὁ Πρόεδρος
ΙΩ. Ν. ΔΕΛΗΓΙΑΝΝΗΣ.

Οἱ Γραμματεῖς
Φίλ. Βάρβογλης.

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ ΝΓ'.

Τῆς 27 *Ἰουνίου* 1873.

Ἀπαρτίας γενομένης περὶ ὥραν 9 π. μ. ἀνεγνώσθησαν τὰ πρακτικὰ τῆς προτεραίας καὶ ἐνεκρίθησαν.

Ἀνεκοινώθησαν εἶτα·

1) Ἀναφορὰ τῶν κ. κ. Σ. Βούρου, Π. Καλλιγᾶ, Γ. Βασιλείου καὶ Π. Θεολόγη μετ' ἐπισυναπτομένης ἑτέρας πρὸς τὸν πρόεδρον τοῦ ὑπουργικοῦ Συμβουλίου περὶ παραχωρήσεως τῶν ἐκβολάδων, ἃς ἡ Βουλὴ παρέπεμψεν εἰς τύπωσιν, ἵνα ληφθῶσιν ὑπ' ὄψιν μετὰ τῆς περὶ Λαυρίου Συμβάσεως.

2) Ἑτέρα τῶν Βουλευτῶν Γ. Πλαπούτα καὶ Α. Μισηρλῆ, αἰτουμένων τὴν τρίτην δόσιν τῆς βουλευτικῆς ἀποζημιώσεως τῆς ἐκτάκτου Συνόδου τοῦ 1866· ἡ δὲ Βουλὴ παρεδέχθη τὴν αἴτησιν.

Εἰσήχθησαν δὲ

1) Πρότασις νόμου περὶ συντάξεως τῶν Δημοσιογραφῶν ὑπό τινος τῶν Βουλευτῶν Ἰλιάδος σταλεῖσα εἰς τύπωσιν.

2) Ἑτέρα ὑπὸ τῶν Σ. Βαλσαμίτου καὶ Α. Καλκάνη, βουλευτῶν Λευκάδος, περὶ διανομῆς τῆς ἐγχωρίου περιουσίας Λευκάδος, ἣν παρέπεμψεν εἰς τύπωσιν ὅπως ληφθῇ ὑπ' ὄψιν μετὰ τοῦ νομοσχεδίου τῆς Κυβερνήσεως περὶ διανομῆς τῆς ἐγχωρίου περιουσίας τῶν δήμων Κεφαλληνίας. Ἔχουσι δὲ αὗται ὡς ἑξῆς·

«ΑΙΤΙΟΛΟΓΙΚΗ ΕΚΘΕΣΙΣ

Προτάσεως Νόμου περὶ συντάξεως τῶν Δημοσιογραφῶν.

Ἔργον δικαίου καὶ φιλοπάτριδος Νομοθέτου εἶναι νὰ προνοῇ, ὅπως τὰ εὐεργετήματα ἑνὸς νόμου ἐπεκτείνωνται ἐφ' ὅλων τῶν τάξεων τῆς πολιτικῆς κοινωνίας, ἢ τῶν δημοσίων λειτουργῶν, ὑπὲρ τῶν ὁποίων ὑπηγορεύθη ἡ ἀνάγκη ἑνὸς νομοθετήματος· ἄλλως οἱ σπουδαιότεροι Νόμοι ἤθελε καταντοῦν προνόμια, καὶ ταῦτα ἐγκαθιστῶσιν ἐν τῇ πολιτείᾳ καὶ τῇ κοινωνίᾳ τὴν ἀνισότητα καὶ ὁπωσδήποτε μίαν πηγὴν σκανδάλου.

Ἐν ᾧ τὸ καλῶς ἐννοούμενον συμφέρον τῆς δημοσίας ὑπηρεσίας, καὶ ἰδίως τὸ τῶν δήμων, ὑπηγόρευσε τὸ ἄριστον μέτρον τοῦ νὰ ἐργάζωνται Δημολογισταὶ ἐν ταῖς διοικητικαῖς καὶ ταμειακοῖς γραφείοις, ἆραγε εἶναι πῶς οἱ σχετικοὶ περὶ συντάξεων τῶν πολιτικῶν ὑπαλλήλων νόμοι ἀπεκλεισαν τοῦ πλεονεκτήματος τούτου τοὺς Δημολογιστάς.

Τοιαύτη τις ἀνισότης καὶ νομοθετικὴ ἀδικία ὑπῆρχε καὶ διὰ τοὺς γραμματεῖς καὶ ὑπαλλήλους τῶν γραφείων τῶν νομοθετικῶν σωμάτων, ἀλλ' ἐνωρὶς ἤδη τὸ ἄτοπον ἐθεραπεύθη διὰ καταλλήλου νόμου. Ὑπολείπεται εἰσέτι θεραπεία τοῦ ἀτόπου, πρὸς ἄρσιν τοῦ ὁποίου ὁ προτεινόμενος νόμος προνοεῖ.

Δὲν εἶναι βεβαίως ἀντικείμενον τῆς προκειμένης ἐνθέσεως νὰ ὑποδείξῃ τὴν χρησιμότητα καὶ τὴν σπουδαιότητα τοῦ μέτρου ὅπως ἐργάζωνται Δημολογισταὶ παρὰ τοῖς διοικητικοῖς καὶ ταμειακοῖς Γραφείοις. Μόνον ἂν τις ἀμφιβάλλῃ ἢ δὲν ἀναγνωρίζῃ πόσον συντελεῖ εἰς πᾶσαν διαχείρισιν ὁ ἀκριβὴς ἔλεγχος καὶ ἡ λογιστικὴ τάξις, δύναται νὰ εὕρῃ περιττὴν τὴν ἐργασίαν τῶν Δημολογιστῶν. Ἐν ὀλίγοις μόνον λέγομεν, ὅτι ἀφοῦ κατὰ τοὺς κειμένους νόμους ἡ δημοτικὴ διαχείρισις ἐν πλείστοις σχετίζεται μετὰ τῆς δημοσίας, ἡ ἀνάγκη τῆς ὑπηρεσίας τῶν Δημολογιστῶν καθίσταται πλέον καὶ πρόδηλος ἐπιβάλλεται μᾶλλον ἐκ τῶν πραγμάτων. Ἐκτὸς δὲ τοῦ σπουδαίου τούτου λόγου ἡ ὑπηρεσία τῶν Δημολογιστῶν εἶναι ἡ πυξὶς, οὕτως εἰπεῖν, δι' ἧς δύνανται τὰς προχειροτέρους καὶ ἀκριβεστέρους νὰ εἰσέρχηται εἰς τὰ τῆς δημοτικῆς διαχειρίσεως, καὶ νὰ ἀναγνῶσιν πῶς καὶ ποῦ διατίθενται τόσα ἑκατομμύρια δραχμῶν, τόσα κεφάλαια ἀποσπώμενα ἐκ τῶν πολιτῶν καὶ προωρισμένα κατὰ τὸν περὶ δήμων νόμον, νὰ χρησιμεύωσιν εἰς τὴν θεραπείαν τῶν ἀναγκῶν καὶ εἰς τὴν βελτίωσιν τῆς μονάδος τῆς πολιτείας, τῆς κοινότητος· περιπλέον ἡ ὑπηρεσία αὕτη εἶναι εἰς ὄχετός, δι' οὗ δύναται νὰ μεταβιβάζηται εἰς τὴν δημοτικὴν διαχείρισιν ἀκριβεστέρα λογιστικὴ τάξις, καὶ ἡ περὶ τούτου μέθοδος, ἥτις καθιστᾷ προχειρότερον τὸν αὐστηρὸν ἔλεγχον, ἀπολύτως ἀπαιτούμενον εἰς πᾶσαν διαχείρισιν, ὡς δυνάμενον νὰ προλαμβάνῃ μυρίας καταχρήσεις. Ἐφ' ᾧ καὶ πρέπει τὰ τῶν Δημολογιστῶν νὰ διαρρυθμισθῶσι δι' εἰδικοῦ νόμου προβλέποντος περί τε τοῦ διορισμοῦ, περὶ τῶν προσόντων καὶ τῶν καθηκόντων αὐτῶν. Καὶ ταῦτα μὲν ἐν παρόδῳ ἐπὶ τοῦ προκειμένου, ἀναγκαῖον ὅμως πρὸς ἀπόκρουσιν τῆς σφαλερᾶς ἰδέας ὅτι ἡ ὑπηρεσία τῶν Δημολογιστῶν ἐπενοήθη λόγῳ οἰκονομίας προσώπων.

Τοιαύτη ὑπηρεσία δὲν εἶναι συμφέρον νὰ μένῃ ἠνελιγμένη, καὶ οἱ ἐργαζόμενοι εἰς αὐτὴν δὲν εἶναι δίκαιον νὰ μὴ ἀπολαμβάνωσι τοῦ εὐεργετήματος τῆς συντάξεως καὶ νὰ μὴ ἐξασφαλίζωνται, ὅπως καὶ οἱ λοιποὶ δημόσιοι ὑπάλληλοι, δι' ἑνὸς εὐεργετήματος, δι' ἑνὸς μέτρου, ὅπερ ἂς τὸ ὁμολογήσωμεν εἶναι

σήμερον τὸ μόνον προσὸν εἰς τὸ ἐπάγγελμα τοῦ δημοσίου ὑπαλλήλου.

Εἶναι λοιπὸν ἔργον δικαιοσύνης, μᾶλλον εἶναι ἀνάγκη πρὸς τὸ συμφέρον τῆς ὑπηρεσίας ἐν γένει, ἵνα οἱ Δημολογισταὶ βαθμολογηθῶσι καὶ ἀναγνωρισθῶσιν ὡς δημόσιοι ὑπάλληλοι, καὶ νὰ ὑπαχθῶσιν εἰς τὰς διατάξεις τῶν περὶ συντάξεως τῶν πολιτικῶν ὑπαλλήλων νόμων, πρὸς τὸν διπλοῦν σκοπόν, ν' ἀποδοθῇ δηλαδὴ δικαιοσύνη καὶ ἰσότης δικαιωμάτων εἰς μίαν τάξιν πολιτῶν, ἐργαζομένων εἰς σπουδαῖον κλάδον τῆς δημοσίας καὶ δημοτικῆς ὑπηρεσίας, καὶ ἵνα διὰ μιᾶς τοιαύτης ἐξασφαλίσεως κατασταθῇ ἡ προκειμένη ὑπηρεσία ἐπιζήτητος μεταξὺ τῶν δοκιμωτέρων καὶ ἱκανωτέρων.

Τὰς ἀνάγκας δὲ ταύτας πρόκειται νὰ θεραπεύσῃ ὁ προτεινόμενος εἰς συζήτησιν καὶ ἐπιψήφισιν Νόμος.

Ἀθῆναι, 27 Ἰουνίου 1873.

Ὁ βουλευτὴς Ἠλείας
Χ. ΣΤΕΡΙΟΠΟΥΛΟΣ.

ΠΡΟΤΑΣΙΣ ΝΟΜΟΥ.

Ἄρθρον 1. Εἰς τὰς διατάξεις τῶν ἀπὸ 3 Αὐγούστου 1861 καὶ 7 Ἰανουαρίου 1866 περὶ συντάξεως τῶν πολιτικῶν ὑπαλλήλων ΧΝΒ'. καὶ ΡΛΘ'. νόμων ὑπάγονται καὶ οἱ παρὰ ταῖς Νομαρχίαις, Ἐπαρχείοις καὶ Ταμείοις ἐργαζόμενοι Δημολογισταί, ὡς ἐκπληροῦντες καὶ χρέη δημοσίου ὑπαλλήλου, συμπεριλαμβανομένων καὶ τῶν μέχρι τοῦδε ὑπηρεσιῶν αὐτῶν.

Ἄρθρον 2. Οἱ Δημολογισταὶ ἔχουσι βαθμὸν Γραμματέως Ταμείου, εἰς ὃ ὑπάγονται ἢ ὑπηρετοῦτι, τὰ δὲ περὶ συντάξεως αὐτῶν θέλουν κανονίζεσθαι ἐπὶ τῇ βάσει τῆς μισθοδοσίας αὐτῶν.

Ἄρθρον 3. Αἱ κατὰ τὰ ἄρθρα 19 καὶ 5 τῶν ΧΝΒ'. καὶ ΡΛΘ'. Νόμων γενόμεναι κρατήσεις θέλουν κατατίθεσθαι παρὰ τῶν Δημολογιστῶν κατὰ τὸ τέλος ἑκάστου μηνὸς εἰς τὸ ἐπαρχιακὸν ταμεῖον, εἰς ὃ διατελοῦσιν, ὅπως διαβιβάζωνται εἰς τὸ ταμεῖον τῶν συντάξεων τῶν πολιτικῶν ὑπαλλήλων· ὁ δὲ μὴ καταβαλὼν ἐγκαίρως καὶ εἰς πέντε συνεχεῖς μῆνας τὰς κρατήσεις ταύτας Δημολογιστὴς ἐξαιρεῖται τῶν συντάξεων τοῦ παρόντος νόμου.

Ἀθῆναι, 27 Ἰουνίου 1873.

Ὁ βουλευτὴς Ἠλείας
Χ. ΣΤΕΡΙΟΠΟΥΛΟΣ.»

«*Πρὸς τὴν Βουλήν.*

Ἡ περιουσία τῆς ἐπαρχίας Λευκάδος διεχειρίζετο ὑπὸ τὴν προστασίαν τῆς Ἀγγλίας παρὰ τοῦ ἐπιχωρίου Συμβουλίου τῆς ἐπαρχίας, ἡ δὲ πρόσοδος αὐτῆς διετίθετο πρὸς κατασκευὴν δημοσίων ὁδῶν καὶ διατήρησιν τοῦ νοσοκομείου, ὀρφανοτροφείου καὶ ἄλλων καθιδρυμάτων τῆς ἐπαρχίας. Μετὰ δὲ τὴν ἕνωσιν τῆς Ἑπτανήσου μετὰ τῆς μητρὸς Ἑλλάδος καὶ τὴν γενομένην ἀφομοίωσιν, διαιρεθείσης τῆς ἐπαρχίας εἰς δήμους, ἡ διαχείρισις τῆς περιουσίας αὐτῆς διεπιστεύθη δυνάμει τοῦ ΡΝ'. νόμου προσωρινῶς εἰς ἐννεαμελῆ ἐπιτροπήν, ἥτις ἠναγκασμένη οὖσα νὰ τηρῇ ἐπὶ τούτῳ γραφεῖον διαχειρίσεως καὶ ὑπαλλήλους ἐδαπάνησε καὶ δαπανᾷ οὐκ ὀλίγα ποσὰ εἰς βάρος τῶν δήμων, τεθρυμμένων ὡς ἐκ τούτου ἐτησίως μεγάλου κεφαλαίου, δι' οὗ ἠδύναντο, ἐὰν εἶχον τὴν ἄμεσον διαχείρισιν τῶν ἰδίων κτημάτων, νὰ προβῶσιν εἰς πολλὰ λυσιτελῆ ἔργα, ὧν εἰσέτι μετὰ τόσα ἔτη στεροῦνται πάντες. Τούτων ἕνεκα ἕκαστος τῶν δήμων ἐπιθυμεῖ διακαῶς νὰ γνωρίσῃ καὶ λάβῃ τὸ ἀνῆκον αὐτῷ μέρος ἐκ τῆς κοινῆς περιουσίας.

Ὅθεν εἰς τὴν βελτίωσιν τῶν δήμων τῆς ἐπαρχίας ἡμῶν ἀποβλέποντες καὶ τὴν γενικὴν ἐπιθυμίαν τῶν κατοίκων ἐκπληροῦντες, λαμβάνομεν τὴν τιμὴν νὰ ὑποβάλωμεν εἰς τὴν ἐπιψήφισιν τῆς Βουλῆς τὸ ἑξῆς Νομοσχέδιον.

ΠΡΟΤΑΣΙΣ ΝΟΜΟΥ

Περὶ διανομῆς τῆς κοινῆς τῶν δήμων περιουσίας τῆς ἐπαρχίας Λευκάδος.

Ἄρθρον 1. Ἡ μέχρι τοῦδε κατὰ τὸ ἄρθρον 11 τοῦ ΡΝ'. νόμου ἀδιανέμητος περιουσία τῆς ἐπαρχίας Λευκάδος θέλει διανεμηθῇ κατὰ δήμους ἀναλόγως τοῦ πληθυσμοῦ ἑκάστου αὐτῶν.

Ἄρθρον 2. Ἡ διανομὴ αὕτη θέλει ἐνεργηθῇ ὑπὸ πενταμελοῦς ἐπιτροπῆς, συγκειμένης ἐκ τοῦ ἐπάρχου, τοῦ εἰσαγγελέως, τοῦ προέδρου τῶν ἐν Λευκάδι πρωτοδικῶν καὶ δύω δημάρχων τῆς ἐπαρχίας, ἐκλεγομένων κατὰ κλῆρον, τῆς κληρώσεως τελουμένης ἐνώπιον τοῦ ἐπάρχου καὶ ὅλων ἢ μέρος τῶν δημάρχων τῆς ἐπαρχίας καὶ συντασσομένου πρὸς τοῦτο τακτικοῦ πρωτοκόλλου. Οὕτω συγκροτηθεῖσα ἡ ἐπιτροπὴ ὀφείλει νὰ συνέλθῃ εἰς τὸ ἐπαρχιακὸν κατάστημα ἐντὸς εἴκοσιν ἡμερῶν ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος, κατὰ πρόσκλησιν τοῦ ἐπάρχου, ἵνα ἀποφανθῇ κατὰ πλειοψηφίαν.

Τὰ μέλη τῆς ἐπιτροπῆς ταύτης εἰς οὐδεμίαν δικαιοῦνται ἀποζημίωσιν.

Ἡ ἐπιτροπὴ δύναται νὰ προσλάβῃ τρεῖς πραγματογνώμονας ἐκλεγομένους μεταξὺ τῶν ἱκανωτέρων καὶ δραστηριωτέρων, ἵνα τελέσωσι τὰς ἐκτιμήσεις καὶ γνωμοδοτήσωσι περὶ τοῦ σχηματισμοῦ τῶν μερίδων. Τὴν ἀντιμισθίαν αὐτῶν θέλει ὁρίσει ἡ ἐπιτροπὴ μετὰ τὸ πέρας τῆς ἐργασίας των.

Ἄρθρον 3. Τῆς διανομῆς θέλει προηγηθῇ ἀκριβὴς κατάλογος τῶν κτημάτων τῶν πιστώσεων καὶ τῶν ὀφειλῶν, εἰς τὴν σύνταξιν τοῦ καταλόγου θέλει λάβει μέρος καὶ ὁ οἰκονομικὸς ἔφορος ὡς ἀντιπρόσωπος τοῦ δημοσίου. Δύναται δὲ ἡ ἐπιτροπὴ νὰ προσλάβῃ καὶ ἕνα εἰδήμονα περὶ τὰ τοιαῦτα διὰ τὴν ταχεῖαν καὶ ἀκριβῆ περαίωσιν τοῦ ἔργου τῆς διανομῆς.

Πᾶσα διαφορὰ μεταξὺ τῆς ἐπαρχίας καὶ τοῦ δημοσίου ὡς πρὸς τὴν κυριότητα κτήματός τινος θέλει ἀποφασισθῇ δικαστικῶς κατὰ τοὺς ἰσχύοντας νόμους αἰτήσει τοῦ ἀξιοῦντος τὴν κυριότητα. Ἡ περίστασις ὅμως αὕτη δὲν δύναται ν' ἀναστείλῃ τὴν διανομὴν τῶν ἄλλων κτημάτων.

Ἄρθρον 4. Ἡ ἐπιτροπὴ θέλει προσπαθήσει συμβιβάζουσα τὴν ἰσονομίαν νὰ προσδιορίσῃ εἰς ἕκαστον δῆμον τὰ ἐν τῇ περιφερείᾳ του διακείμενα κτήματα καὶ νὰ ἐπιβαρύνῃ αὐτὸν διὰ τῶν σχετικῶν ἐτησίων παροχῶν ἢ ἄλλων βαρῶν τῶν κτημάτων αὐτῶν, ἀφαιρουμένου κατὰ νόμον τοῦ ἀναγκαίου κεφαλαίου ἐκ τῆς τιμῆς τῶν κτημάτων.

Ἄρθρον 5. Αἱ πιστώσεις διανεμηθήσονται παρὰ τῆς ἐπιτροπῆς κατ' ἴσα ποσὰ καὶ ἀναλόγως τοῦ πληθυσμοῦ, διὰ κλήρου μεταξὺ τῶν δήμων κατὰ τὴν γενομένην ἐξέλεγξιν.

Ἄρθρον 6. Τῆς διανομῆς ἐξαιρεθήσονται τὸ κατάστημα τοῦ νοσοκομείου, τὸ ἰχθυοτροφεῖον καὶ αἱ ἅλυκαι, ἡ διαχείρισις τῶν ὁποίων, πλὴν τῶν ἁλυκῶν, ἀνατίθεται εἰς ἐπιτροπὴν συγκειμένην ἐκ τοῦ ἐπάρχου, τοῦ εἰσαγγελέως καὶ τριῶν δημάρχων τῆς ἐπαρχίας λαμβανομένων ἐτησίως κατὰ περιτροπήν. Τὰς ἐργασίας τῆς ἐπιτροπῆς ταύτης ὀφείλει νὰ ἐνεργῇ ὁ γραμματεὺς τοῦ ἐπαρχείου, ὅστις θέλει ἀμείβεται πλὴν τῆς τακτικῆς μισθοδοσίας του ἐκ τοῦ δημοσίου μὲ δραχμὰς εἴκοσι κατὰ μῆνα, καταβαλλομένας ἐκ τοῦ εἰσοδήματος τῶν ῥηθέντων καταστημάτων καὶ παρὰ τοῦ οἰκονομικοῦ ἐφόρου.

Ἄρθρον 7. Ἡ διαχείρισις τῶν ἁλυκῶν θέλει γίνεσθαι παρὰ τοῦ οἰκονομικοῦ ἐφόρου καὶ τοῦ τελώνου, ὅπως καὶ εἰς τὸ παρελθόν. Τὸ εἰσόδημα δὲ αὐτῶν ὡς καὶ τὸ τῶν ῥηθέντων καταστημάτων, ὅπερ θέλει εἰσπράττεσθαι παρὰ τοῦ οἰκονομικοῦ ἐφόρου, θέλει διανέμεσθαι παρὰ τοῦ ἰδίου, ἅμα τῇ εἰσπράξει, εἰς τοὺς δήμους τῆς ἐπαρχίας, κατ' ἀναλογίαν τοῦ πληθυσμοῦ ἑκάστου αὐτῶν.

Ἄρθρον 8. Τῆς διανομῆς ἐξαιρεθήσονται προσέτι τὸ κατάστημα τοῦ δικαστηρίου καὶ τοῦ πρώην τοποτηρητείου μέχρι περαιώσεως τῆς ἐκκρεμοῦς δίκης μεταξὺ τῆς ἐπαρχίας καὶ τοῦ δημοσίου.

Μετὰ τὸ πέρας δ' αὐτῆς θέλουσι διανεμηθῇ καὶ ταῦτα σύμφωνα πρὸς τὸν παρόντα νόμον.

Ἄρθρον 9. Κατὰ τῆς περὶ διανομῆς ἀποφάσεως τῆς ἐπιτροπῆς δύναται νὰ γείνῃ παρ' ἑνὸς ἢ πλειόνων δημοτικῶν συμβούλων ἐντὸς 30 ἡμερῶν, ἀπὸ τῆς εἰς αὐτὰ ἐπιδόσεως τῆς ἀποφάσεως, ἔφεσις ἐνώπιον τοῦ δικαστηρίου τῶν πρωτοδικῶν, ἥτις διεξάγεται καὶ ἐντὸς τῶν διακοπῶν συνοπτικῶς.

Ἄρθρον 10. Κατὰ δὲ τὴς ἑκάστοτε γενομένης διανομῆς παρὰ τοῦ οἰκονομικοῦ ἐφόρου, ἥτις θέλει κοινοποιεῖσθαι διὰ τοῦ ἐπάρχου εἰς τὰ συμβούλια, δύναται νὰ γείνῃ παρ' ἑνὸς ἢ πλειόνων τούτων ἔφεσις ἐντὸς 20 ἡμερῶν ἀπὸ τῆς εἰς αὐτὰ κοινοποιήσεως τῆς διανομῆς ἐνώπιον τοῦ ἁρμοδίου ὑπουργείου, ὁπόταν θεωρήσει τὸν δῆμον, ὃν ἀντιπροσωπεύει, ἠδικημένον ἐκ τῆς διανομῆς.

Ἄρθρον 11. Τὸν προϋπολογισμὸν τοῦ νοσοκομείου, ἰχθυοτροφείου καὶ ἁλυκῶν καὶ τῆς ἐνδεχομένης ἐπισκευῆς τῶν καταστημάτων τοῦ δικαστηρίου καὶ τοποτηρητείου θέλει συντάττει ἡ ῥηθεῖσα ἐπιτροπὴ κατ' ἔτος, ὅστις θέλει ἐπικυροῦσθαι ἐκ τῆς πλειοψηφίας τῶν δημοτικῶν συμβουλίων ἐντὸς 15 ἡμερῶν.

Ἄρθρον 12. Τὸ προσωπικὸν τὸ ἀναγκαῖον διὰ τὰς ἁλυκὰς θέλει διορίζεται παρὰ τῆς ἐν τοῖς ἄρθρ. 1—2 μνημονευομένης ἐπιτροπῆς.

Ἄρθρον 13. Ἀφ' ἧς ἡ διανομὴ γείνῃ τελεσίδικος, ἕκαστος δῆμος λομβάνει αὐτοδικαίως τὴν κατοχὴν τῆς ὁρισθείσης αὐτῷ μερίδος κτημάτων καὶ πιστωμάτων καὶ τότε παύει ἡ ἐνέργεια τῆς ἐπιτροπῆς, περὶ ἧς τὸ 11 ἄρθρον τοῦ ΡΝ'. νόμου.

Ἐν Ἀθήναις, τῇ 25 Ἰουνίου 1873.

Οἱ βουλευταὶ Λευκάδος

Σ. ΒΑΛΑΩΡΙΤΗΣ,
ΑΓΓ. ΚΑΛΚΑΝΗΣ.»

Λαβὼν τὸν λόγον ἀκολούθως εἷς τῶν βουλευτῶν Θηβῶν ἀνέγνω ἀναφορὰν τοῦ Ἐφόρου Σχλίεμαν πρὸς τὴν Βουλὴν ἐμπεριλείουσαν ἑτέραν πρὸς τὸ ἐπὶ τῆς Δημ. Ἐκπαιδεύσεως ὑπουργεῖον, δι' ἧς οὗτος ζητεῖ τὴν ἄδειαν, μετὰ τὸ πέρας τῶν ἐν Τροίᾳ ἀνασκαφῶν, αἵτινες διεφώτισαν τὴν προομηρικὴν ἐποχὴν καὶ ἐξ ὧν ἀπετέλεσε σπουδαιοτάτην ἀρχαιολογικὴ συλλογὴν νὰ ἀνασκάψῃ τὴν Ὀλυμπίαν καὶ τὰς Μυκήνας ἐπὶ τῷ ὅρῳ νὰ ἦναι μὲν ἰδιοκτήτης ἐφ' ὅρου ζωῆς τῶν ἀνακαλυφθησομένων, νὰ περιέρχεται δὲ ἡ κυριότης αὐτῶν τε καὶ τῶν ἐν Τροίᾳ ἀνακαλυφθέντων εἰς τὸ δημόσιον, ἅτινα θέλουσι κατατεθῆ εἰς τὸ ἐπὶ τούτῳ ἰδίᾳ δαπάνῃ ἀνεγερθησόμενον Μουσεῖον. Παρεκάλεσεν ἐπομένως ὁ ἐκ Θηβῶν βουλευτὴς τὴν Βουλὴν, ἵνα αὕτη συστήσῃ εἰς τὴν Κυβέρνησιν τὴν ὑπόθεσιν, ὅπως μετὰ τοῦ ἀρχαιολόγου τούτου συνομολογήσῃ ἐπὶ τούτῳ σύμβασιν καὶ ὑποβάλῃ αὐτὴν πρὸς ἔγκρισιν.

Τὴν αἴτησιν ταύτην ὑπεστήριξεν ἕτερος βουλευτὴς ἐξ Ἀττικῆς προσθεὶς, ὅτι ὁ ἐπὶ τῆς Δημ. Ἐκπαιδεύσεως ὑπουργὸς ἐκωλύετο εἰς τὴν παραχώρησιν τῆς ἀδείας διὰ δύω λόγους, πρῶτον ὅτι ἑταιρία Γερμανικὴ διὰ τῆς ἐνταῦθα Πρεσβείας ἐζήτησε τὴν ἄδειαν ἀνασκαφῶν ἐν Ὀλυμπίᾳ, δεύτερον δὲ, διότι ὁ περὶ ἀρχαιοτήτων νόμος ἀπαγορεύει τὸ δικαίωμα ἰδιοκτησίας ἐπὶ τοιούτων ἀντικειμένων.

Ἀκολούθως ὁ ἐπὶ τῆς Δημ. Ἐκπαιδεύσεως ὑπουργὸς ἀφιγμηθεὶς τὸ τῆς ὑποθέσεως ταύτης ὑπεσχέθη νὰ ὑποβάλῃ τὰ οἰκεῖα ἔγγραφα, ὅπως ἡ Βουλὴ ἀποφασίσῃ περὶ τοῦ ζητήματος τούτου.

Τοῦ Προέδρου ἀπαγγείλαντος τὸ ἀντικείμενον τῆς ἡμερησίας διατάξεως μετὰ τὴν ἀγόρευσιν ἑνὸς τῶν ἐξ Ἄργους βουλευτῶν ἐπικρίναντος τὴν Κυβέρνησιν διὰ τὴν ἄνευ λόγου διάλυσιν τῆς Βουλῆς καὶ τὴν ἐκ τοῦ προϋπολογισμοῦ ἀφαίρεσιν δαπανῶν χρησίμων, προσθήκην δὲ ἑτέρων ἀνωφελῶν, ἔλαβε τὸν λόγον εἷς τῶν βουλευτῶν Καλαβρύτων εἰπὼν, ὅτι ἡ Κυβέρνησις διαλύσασα τὴν Βουλὴν ὡς μὴ ἐκφράζουσαν τὸ πνεῦμα τοῦ τόπου ὤφειλεν ἀμέσως νὰ προκαλέσῃ τὴν ἀπόφανσιν τοῦ ἔθνους, ὅπως οἱ ἐκλογεῖς γινώσκωσι τὸν σκοπὸν τῆς προσκλήσεώς των, οὐδόλως δὲ ἐξεπληρώθη ὁ σκοπὸς, ἀφοῦ μετὰ ἓξ ὅλους μῆνας ἐνηργήθησαν αἱ ἐκλογαὶ, ὅτι ἡ Κυβέρνησις διακόψασα τὰς ἐργασίας τῆς Βουλῆς πρὸ τοῦ τελείου καταρτισμοῦ της παρεβίασε τὸ πολίτευμα καὶ ὅτι ἐν τῇ συντάξει τοῦ προϋπολογισμοῦ δὲν ὡδηγήθη ὑπὸ τοῦ ἀληθοῦς ἐθνικοῦ συμφέροντος, συνεπέρανεν, ὅτι ἡ Κυβέρνησις δὲν ἐπολιτεύθη κατὰ τὸ Σύνταγμα.

Ἀπήντησεν ὁ ἐπὶ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν ὑπουργὸς, ὅτι τὸ ὑπουργεῖον γινώσκον, ὅτι δὲν ἠδύνατο νὰ συμβαδίσῃ μετὰ τῆς Βουλῆς ἐσκόπει νὰ διαλύσῃ αὐτὴν, δὲν ἐνήργησε δὲ αὐτὴν ἀμέσως, διότι καὶ τὸ ζήτημα ἔπρεπε νὰ μελετηθῇ καὶ ἡ κοινωνία νὰ μὴ ῥιφθῇ ἀμέσως εἰς ἐκλογικὸν σάλον. Οὐδὲ δικαιοῦνται νὰ μέμφωνται τὴν Κυβέρνησιν ἐπὶ τῇ διαλύσει τῆς Βουλῆς οἱ μέχρι τοῦδε λαλήσαντες, διότι πάντες καὶ πρῶτοι ἐποιήσαντο χρῆσιν τῆς προνομίας ταύτης. Ὅτον ἀρχεῖα τῶν προϋπολογισμῶν ἡ Κυβέρνησις κατώρθωσε νὰ φέρῃ τὸ ἰσοζύγιον, ὅπερ ἄλλοι διὰ δανείων ὑπέσχοντο νὰ φέρωσιν, οὐδὲ δίκαιον ἔχουσι νὰ κατακρίνωσι τὴν κατάργησιν τῶν Πρεσβειῶν, διότι αὗται ἀπεδείχθησαν ἐκ πείρας ἀνωφελεῖς, συνέβη δὲ πολλάκις ἡ Κυβέρνησις νὰ προβαίνῃ εἰς τὰς διεθνεῖς σχέσεις αὐτῆς ἀτ' εὐθείας.

Μεθ' ὃ ὁ Πρόεδρος ἔλυσε τὴν συνεδρίασιν περὶ ὥραν 12 τῆς μεσημβρίας.

Ὁ Πρόεδρος
Ι. Ν. ΔΕΛΗΓΙΑΝΝΗΣ.

Οἱ Γραμματεῖς
Φιλ. Βάρδογλης.

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ ΝΔ'.

Τῆς 28 *Ἰουνίου* 1873.

Πλήρους γενομένης τῆς Βουλῆς περὶ ὥραν 9 π. μ. ἀνεγνώσθησαν τὰ πρακτικὰ τῆς προτεραίας καὶ ἐνεκρίθησαν.

Ἀκολούθως ὁ Πρόεδρος ἀνήγγειλεν, ὅτι πρὸς ἀποζημίωσιν τῶν βουλευτῶν τῆς ἐκτάκτου Συνόδου τοῦ 1866 ἐψηφίσθη ἐκ παραδρομῆς τὸ ποσὸν τῶν 77 χιλιάδων δραχμῶν ἀντὶ τῶν 80 χιλιάδων. Ἡ δὲ Βουλὴ παριδέχθη καὶ τὴν προσθήκην τῆς διαφορᾶς ταύτης ἤτοι δι' 155 βουλευτὰς ἀνὰ δραχ. 500, διὰ τὸν βουλευτὴν Γ. Γεριθανάσην δραχ. 1000 καὶ διὰ τὸν Ἀλέξ. Βλαέτην 1500.

Εἰσήχθησαν ἀκολούθως·

1) Νομοσχέδιον ὑπό τινων βουλευτῶν Ὅρους καὶ Μέτης περὶ δημοτικῆς φορολογίας ὡς πρὸς τοὺς δήμους τῶν ἐπαρχιῶν Κερκύρας καὶ Ὅρους.

2) Ἕτερον ἐπὶ τοῦ αὐτοῦ ἀντικειμένου ὑπό τινος τῶν βουλευτῶν Ὅρους.

3) Ἕτερον περὶ προσθήκης διατάξεως εἰς τὸ ἄρθρον 885 τῆς Πολιτικῆς Δικονομίας.

μοτικῆς φορολογίας ὡς πρὸς τοὺς δήμους τῆς νήσου Κεφαλληνίας νομοσχεδίου, ἔχει χώραν καὶ ὡς πρὸς τοὺς δήμους τῶν ἐπαρχιῶν Κερκύρας, Ὄρους καὶ Μέσης· καὶ οἱ δῆμοι τῶν ἐπαρχιῶν τούτων, ἐξαιρέσει τοῦ τῶν Κερκυραίων, περιῆλθον εἰς ἀποσύνθεσιν διὰ τὴν ἀνεπάρκειαν τῶν μέσων τὴν προερχομένην ἐκ τῆς ἀντιπολιτεύσεως τῶν Ἑπτανησίων πρὸς τὴν ἄμεσον φορολογίαν καὶ ἐκ τῆς ἐλλείψεως τῶν μέσων τῆς βεβαιώσεως τῆς δημοτικῆς εἰσφορᾶς, διότι ὁ μόνος αὐτῶν πόρος εἶναι τὸ κατὰ τὸ ἄρθρον 9 τοῦ ἀπὸ 20 Ἀπριλίου 1867 ΣΚΓ΄. νόμου ἐξαγωγικὸν τέλος τοῦ ἑνὸς καὶ ἡμίσεως τοῖς ἑκατὸν διανεμόμενον εἰς αὐτοὺς κατὰ λόγον τοῦ πληθυσμοῦ.

Ἀνάγκη πᾶσα ἑπομένως νὰ προσποριθῶσι καὶ εἰς τοὺς δήμους τούτους μέσα συντηρήσεως καὶ τοῦτο ακοπεῖ τὸ εἰσαγόμενον σχέδιον νόμου ἐξ ἄρθρων 5.

Διὰ τοῦ πρώτου τῶν ἄρθρων τούτων αὐξάνεται τὸ ἐξαγωγικὸν τέλος ἀπὸ ἑνὸς καὶ ἡμίσεως εἰς δύο ἥμισυ τοῖς ἑκατὸν, ἀποκλείεται δ' ὁ δῆμος Κερκυραίων τοῦ μετέχειν τῆς ἀπὸ τούτου προσόδου, ὡς μὴ παράγων πρϊόντα ἐκ τῶν εἰς τὸ περὶ οὗ ὁ λόγος τέλος ὑποκειμένων, ἀπορρόφων δὲ νῦν διὰ τὸν πολὺν πληθυσμόν του μέγα μέρος τῆς προσόδου ταύτης οὐχὶ δικαίως· διὰ δὲ τῶν ἄρθρων 2, 3, 4 καὶ 5 ἀνακαθίστανται προσωρινῶς τὰ ἐν αὐτοῖς μνημονευόμενα δικαιώματα καὶ κανονίζονται τὰ περὶ τῆς βεβαιώσεως καὶ εἰσπράξεως αὐτῶν.

Τὰ δικαιώματα ταῦτα εἰσὶ συνήθη εἰς τοὺς εἰς τὴν πληρωμὴν τῶν ὑποβαλλομένους διομηχάνους, διότι κατεβάλλοντο ὑπ' αὐτῶν ἐπὶ προστασίας· πρόκειται δ' ἐξ αὐτῶν νὰ προσποριθῇ εἰς τοὺς δήμους πρόσοδός τις, εἰς δὲ τὸν δῆμον Κερκυραίων πρόσοδος ἀντιστοιχοῦσα σχεδὸν πρὸς ἐκείνην, ἣν στερεῖται, ἀποκλειόμενον τοῦ μετέχειν τῆς ἀπὸ τοῦ ἐξαγωγικοῦ τέλους προσόδου.

Παρακαλῶ τὴν Βουλὴν νὰ εὐαρεστηθῇ νὰ ἐπιψηφίσῃ τὸ νομοσχέδιον τοῦτο.

ΣΧΕΔΙΟΝ ΝΟΜΟΥ

Περὶ δημοτικῆς φορολογίας ὡς πρὸς τοὺς δήμους τῶν ἐπαρχιῶν Κερκύρας, Μέσης καὶ Ὄρους.

Ἄρθρον 1. Τὰ ἄρθρα 6 καὶ 7 τοῦ ἀπὸ 22 Δεκεμβρίου 1847 ΞΙΓ΄. νόμου περὶ δημοτικῶν φόρων καταργοῦνται ὡς πρὸς τοὺς δήμους τῶν ἐπαρχιῶν Κερκύρας, Μέσης καὶ Ὄρους, τὸ δὲ δυνάμει τοῦ ἄρθρ. 9 τοῦ ἀπὸ 20 Ἀπριλίου 1867 ΣΚΓ΄. νόμου

περὶ πόρων ὁδοποιΐας εἰσπραττόμενον ἐν τοῖς τελωνείοις ὑπὲρ τῶν δήμων τούτων πρόσθετον τέλος ἐξαγωγῆς ὁρίζεται ἀντὶ ἑνὸς καὶ ἡμίσεως εἰς δύω ἥμισυ τοῖς ἑκατὸν, ἡ δ' ἀπὸ τοῦ τέλους τούτου πρόσοδος διανέμεται καθ' ἑξαμηνίαν καὶ κατὰ λόγον τοῦ πληθυσμοῦ εἰς τοὺς δήμους ὑπὸ ἐπιτροπῆς συγκειμένης ἐκ τοῦ νομάρχου, τοῦ ἐπαρχιακοῦ ταμίου καὶ τοῦ ἐπιστάτου τοῦ τελωνείου Κερκύρας, ἐξαιρέσει τοῦ δήμου Κερκυραίων μηδὲν μερίδιον ἐκ τῆς προσόδου ταύτης λαμβάνοντος.

Ἄρθρον 2. Ἀνακαθίστανται ὑπὲρ τῶν εἰρημένων δήμων τὰ ὑπὸ τοῦ ἐδαφίου ζ΄. τῆς 10 πράξεως τοῦ Β΄. κοινοβουλίου ἀναγνωρισθέντα δικαιώματα, πλὴν τοῦ ἐπὶ τῶν λαχείων κατὰ τὸν ἐν τῷ ἑπομένῳ ἄρθρῳ προσδιορισμόν. Ἀλλ' ἡ ἐπιβολὴ αὐτῶν γίνεται ἐτησίως, κατὰ τὰς ἀνάγκας ἑκάστου δήμου, δυνάμει ἀποφάσεως τοῦ ἁρμοδίου δημοτικοῦ συμβουλίου.

Ἄρθρον 3. Τὰ δικαιώματα ταῦτα ὁρίζονται ὡς πρὸς μὲν τὴν πόλιν Κέρκυραν.

Διὰ τὰ καφφενεῖα ἢ πνευματοπωλεῖα, τὰ οἰνοπωλεῖα, τὰ ξενοδοχεῖα ἐν γένει, τὰς λέσχας καὶ τὰ σφαιριστήρια εἰς δραχ. 9 κατὰ διμηνίαν, διὰ τὰ μαγειρεῖα (λεγόμενα ἢ Βέτολα) εἰς δραχμὰς 6 κατὰ διμηνίαν, δι' ἑκάστην μισθουμένην ἅμαξαν εἰς δραχμὰς 6, καὶ δι' ἑκάστην φορτηγὸν εἰς δραχμὰς 3 κατὰ διμηνίαν.

Ὡς πρὸς τὰ προάστεια, διὰ μὲν τὰ οἰνοπωλεῖα εἰς δραχμὰς 4 καὶ 50 κατὰ διμηνίαν καὶ διὰ τὰ καφφενεῖα εἰς δραχμὰς 3 κατὰ διμηνίαν, καὶ δι' ἑκάστην φορτηγὸν ἅμαξαν εἰς δραχμὰς 8 κατὰ διμηνίαν, καὶ ὡς πρὸς τοὺς λοιποὺς δήμους διὰ τὰ καφφενεῖα ἢ πνευματοπωλεῖα καὶ διὰ τὰ οἰνοπωλεῖα εἰς δραχ. 3 κατὰ διμηνίαν καὶ δι' ἑκάστην φορτηγὸν ἅμαξαν εἰς δραχ. 3 ὡσαύτως κατὰ διμηνίαν.

Ἄρθρον 4. Τὰ ἀνωτέρω δικαιώματα βεβαιοῦνται διὰ καταλόγου συνταττομένου κατ' ἔτος ὑπὸ τοῦ δημάρχου, ἐκτιθεμένου δὲ ἐπὶ ὀκτὼ ἡμέρας εἰς τὸ δημαρχεῖον, ἵνα λαμβάνωσι γνῶσιν οἱ φορολογούμενοι καὶ προτείνωσι τὰς τυχούσας ἐνστάσεις των.

Ἐπὶ τῶν προταθεισῶν τυχὸν ἐνστάσεων ἀποφασίζει ἀνεκκλήτως ὁ νομάρχης.

Μετὰ τὴν παρέλευσιν τῆς ὀκταημέρου προθεσμίας πᾶσα ἔνστασις εἶναι ἀπαράδεκτος, κηρύσσεται δὲ ὁ κατάλογος ὑπὸ τοῦ νομάρχου ὁριστικὸς καὶ ὑποχρεωτικὸς καὶ παραπέμπεται διὰ τοῦ δημάρχου εἰς τὸν ἁρμόδιον δημοτικὸν εἰσπράκτορα πρὸς εἴσπραξιν.

Ἄρθρον 5. Πρὸς ἐκτέλεσιν τῆς ἀποτίσεως τῶν δικαιωμάτων τούτων ἐφαρμόζονται αἱ περὶ εἰσπράξεως τῶν δημοσίων ἐσόδων διατάξεις.

Ἐν Ἀθήναις, τῇ 27 Ἰουνίου 1873.

Οἱ Βουλευταὶ

Γ. Ζωχιός, Π. Β. Κωσταντᾶς, Ν. Σ. Παγκράτης, Θεόδ. Ῥωμαῖος.

«ΕΚΘΕΣΙΣ.

Πρὸς τὴν Βουλήν.

Οὐδεὶς ἀμφιβάλλει ὅτι παρ' ἡμῖν ἡ γεωργία εἶναι ὁ πρώτιστος παραγωγικὸς κλάδος. Ὁ γεωργὸς ὅμως δὲν τυγχάνει τῆς ἀπαιτουμένης περιθάλψεως καὶ προστασίας.

Τὰ πρὸς τὴν γεωργίαν καὶ ζωάρκειαν τοῦ γεωργοῦ μέσα δὲν ἐξαιροῦνται τῆς κατασχέσεως· οὕτω δὲ δι' ἐλάχιστον δάνειον βασανίζεται ὁ ἀτυχὴς γεωργὸς καὶ καταδιωκόμενος ὑπὸ ἀπλήστων πιστωτῶν, πληρώνει δεκαπλάσιον τὸ χρέος αὐτοῦ διὰ τῆς πολυδαπάνου τῆς ἐκτελέσεως διαδικασίας.

Ἐπιτελοῦντες καθῆκον ἱερόν, προτείνομεν τὸ νομοσχέδιον τοῦτο, ὅπως ἐξαιρεθῶσι τὰ ἐν τούτῳ φερόμενα ἀντικείμενα ἐκ τῆς ἀναγκαστικῆς ἐκτελέσεως, παρεχομένης οὕτως ἀσφαλείας εἰς τὸν γεωργὸν πρὸς ἄνετον ἐνασχόλησιν αὐτοῦ εἰς τὰ ἔργα τῆς γεωργίας.

Καὶ ἡ Ἰόνιος Δικονομία εἶχε τὰς ὠφελίμους ταύτας ἐξαιρέσεις ἀπαραιτήτως νομιζομένας, οὐ μόνον διὰ τὸν γεωργόν, ἀλλὰ καὶ διὰ τὸν ἀγροδότην αὐτὸν ἢ κτηματοδότην, ἀναγκαζομένους ν' ἀνακόπτωσι πολλάκις τὰς τῶν τρίτων κατασχέσεις διὰ τὰ κατασχόμενα τοῦ ἀγρολήπτου αὐτῶν πράγματα ἢ διεκδικοῦντας νενομισμένα προνόμια ἐπὶ τῶν κατασχομένων τοῦ γεωργοῦ πραγμάτων καὶ καρπῶν.

Βεβαίως παντοῦ καὶ πάντοτε τὰ τῆς γεωργίας ἔτυχον τῆς μεγαλειτέρας μερίμνης, καὶ σήμερον ἡ Κυβέρνησις καταβάλλει πᾶσαν προσπάθειαν, ὅπως ἀσφαλίσῃ τὸν γεωργόν, αὐξάνουσα οὕτω τὰς παραγωγικὰς δυνάμεις τοῦ Κράτους.

Φρονοῦμεν δὲ ὅτι ἡ Βουλὴ ἐμφορουμένη ὑπὸ πνεύματος δικαιοσύνης καὶ γνωρίζουσα τὴν ἀλήθειαν καὶ τὴν εὐθύτητα τῶν προτεινομένων θέλει ἐπιψηφίσει ταχέως τὸ Νομοσχέδιον τοῦτο.

ΝΟΜΟΣΧΕΔΙΟΝ

Περὶ προσθήκης διατάξεως εἰς τὸ ἄρθρον 885 τῆς πολιτ. Δικονομίας.

Εἰς τὸ ἄρθρον τῆς Πολ. Δικονομίας 885 προστίθεται ἡ ἑπομένη διάταξις.

Δὲν κατάσχονται προσέτι·

α') Οἱ ἀροτῆρες βόες, β') δύο φορτηγὰ ζῶα, γ') ἡ φορτηγὴ ἅμαξα, δ') τὰ ὀπωρικά, ε') οἱ λίνοι, ς') οἱ δημητριακοὶ καρποὶ πρὸς διατροφὴν τῆς οἰκογενείας δι' ὅλον τὸ ἔτος, ζ') δώδεκα πρόβατα ἢ δώδεκα αἶγες.

Οἱ προτείνοντες

Λ. ΤΡΙΦΩΝΑΣ, Βουλευτὴς Ὄρους.
ΣΠ. Θ. ΖΕΡΒΟΣ, Βουλευτὴς Μέσης.»

«Πρὸς τὴν Βουλήν.

Ἐν Λευκάδι καὶ ἐπ' ἀγγλικῆς προστασίας ὑπῆρξε καταρτισμένον Λύκειον ἰσοβάθμιον μετὰ τῶν ἐν Κερκύρᾳ, Κεφαλληνίᾳ καὶ Ζακύνθῳ, καὶ ἀντιστοιχοῦν πρὸς τὰ νῦν γυμνάσια τοῦ κράτους.

Ἐν τῷ Λυκείῳ ἐκείνῳ διακριθέντες ἄνδρες ποτὲ ἐδίδαξαν ἄνδρες, τοιούτους δὲ ὀνομάζομεν τὸν Ψαλίδαν, τὸν Μανάρην, τὸν Ἱερομόναχον Στρατούλην, τὸν Φίτσαν, τὸν Ἱερέα Βρεττὸν καὶ τὸν Πρινάραν. Πόσων συνετέλεσεν εἰς τὴν διάδοσιν τῶν ῥώτων ἡ ὕπαρξις ἀνωτέρου διδασκηρίου ἐν Λευκάδι δὲν εἶναι, νομίζομεν, ἀναγκαῖον νὰ εἴπωμέν τι, ἀφοῦ εἶναι βέβαιον ὅτι οἱ πλεῖστοι ἐκ τῶν μαθητῶν τῶν ἀνωτέρω διδασκάλων ἀπεδείχθησαν ἱκανώτατοι, οἱ δὲ σήμερον ἔχοντες ἐπὶ παιδείᾳ Λευκάδιοι εἰσὶ καὶ οὗτοι ἐκ τῶν ἐν τῷ Λυκείῳ τὰς πρώτας καὶ θεμελιώδεις ἔρριζας τῆς παιδεύσεως λαβόντες.

Μετὰ τὴν ἐπ' ἀγαθῷ τῆς κοινῆς πατρίδος τελεσθεῖσαν ἕνωσιν τῶν νέων μετὰ τῶν παλαιῶν ἐπαρχιῶν, οἱ Λευκάδιοι τελειοτέραν τὴν ἐκπαίδευσιν ἐν τῇ ἰδιαιτέρᾳ πατρίδι αὐτῶν ἤλπιζον νὰ ἴδωσιν, ἀλλὰ δυστυχῶς οἱ προϊστάμενοι τῶν ἐμπιστεύθησαν καὶ μετὰ βαθείας λύπης βλέπουσιν τὸν ὑποβιβασμὸν τῆς ἐπαρχίας των καὶ τὴν παιδείαν ἀντιπροσωπευομένην δι' ἑνὸς ἁπλοῦ ἑλληνικοῦ σχολείου, ἐν τῷ ὁποίῳ τρεῖς μόνον διδάσκαλοι τὰ στοιχειώδη μαθήματα δι' ὀλίγους ἔτι καὶ πτωχοὺς γεννήτορας ὑπὸ δεινῆς ἀπελπισίας κατεχόμενοι ἀδυνατοῦντες νὰ εὕρωσιν ἐν τῇ πατρίδι αὐτῶν μέσα ἀνωτέρας ἐκπαιδεύσεως πλὴν τοῦ Ἑλληνικοῦ σχολείου.

Κατὰ τὸ ἔτος 1864 οἱ πληρεξούσιοι Λευκάδος παρέστησαν εἰς τὴν κυβέρνησιν τὴν ἀνάγκην τῆς ἐν τῇ νήσῳ ταύτῃ συστάσεως γυμνασίου ὁμοιομόρφου πρὸς τὰ λοιπὰ τοῦ βασιλείου, ἐπὶ τῇ πεποιθήσει, ὅτι τοῦτο ἤθελεν ὠφελήσει σπουδαίως οὐ μόνον τοὺς Λευκαδίους, ἀλλὰ καὶ τοὺς εἰς τὴν ἀπέναντι ξηρὰν Ἀκαρνάνας καὶ τοὺς πλησιοχώρους ἀδελφοὺς ἡμῶν κατοίκους τῆς Ἠπείρου.

Τῷ ὄντι δὲ ἡ τότε κυβέρνησις ἐνέδωκεν εἰς τὰς εὐλόγους τῶν πληρεξουσίων παραστάσεις καὶ ἐσύστησε γυμνάσιον ἐν ᾧ πράγματι ἐρρίτωσεν, οὐ μόνον τὰ τέκνα τῶν κατοίκων τῆς νήσου, ἀλλὰ καὶ ἐκεῖνα πολλῶν Ἠπειρωτῶν καὶ Ἀκαρνάνων.

Δυστυχῶς ἡ εὐεργετικὴ ἐκείνη ἀπόφασις τῆς κυβερνήσεως ἐματαιώθη κατόπιν λόγῳ δῆθεν οἰκονομίας, οὕτω δὲ οἱ Λευκάδιοι εἶδον μετ' ἐκπλήξεως καὶ ἀθυμίας τὴν κατάργησιν τοῦ γυμνασίου τῆς ἐπαρχίας των.

Ἀλλ' ἡ κατάργησις τοῦ ἐκπαιδευτικοῦ τούτου καθιδρύματος ἀναντιρρήτως εἶναι ἀδικαιολόγητος. Ὅ,τι καὶ ἂν ἀντιτάξῃ τις πρὸς δικαιολογίαν τοῦ ληφθέντος μέτρου τῆς καταργήσεως, ποτὲ δὲν θὰ δυνηθῇ νὰ ἀποδείξῃ ὅτι σκοπὸς τῆς διαδόσεως τῶν φώτων ἔχει βάσιν τὸν ἀριθμὸν τῶν κατοίκων καὶ τὴν ἔκτασιν μιᾶς ἐπαρχίας καὶ οὐχὶ γενικωτέρους λόγους, πρὸ τῶν ὁποίων καὶοἱ ἀριθμοὶ δὲν λαμβάνονται ὑπ' ὄψιν καὶ τὰ οἰκονομικὰ μέτρα θεωροῦνται ὡς ἁπλῆ αἰτίαστις.

Ἡ πλινόρθωσις ἄρα τοῦ γυμνασίου Λευκάδος καθίσταται ἀναγκαιοτάτη καὶ ἕνεκα τῶν ἐκτεθέντων λόγων καὶ διότι οἱ πλεῖστοι ἐκ τῶν κατ' ἔτος τοῦ ἑλληνικοῦ σχολείου ἀπολυομένων ἀπόρων μαθητῶν μένουσιν ἀμαθεῖς, ὡς μὴ δυνάμενοι, νὰ μεταβῶσιν εἰς ἄλλα τοῦ Κράτους γυμνάσια πρὸς ὑπερπήδησιν τῶν σπουδῶν των.

Τοὺς λόγους τούτους ἔχον ὑπ' ὄψιν τὸ ἐπὶ τοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ κράτους τμῆμα τῆς Βουλῆς καὶ ἀναγνωρίσαν τὴν ἀνάγκην τῆς ἐκ νέου συστάσεως γυμνασίου ἐν Λευκάδι, ὥρισε πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦτον ποσὸν ἐκ δραχ. 6,000 ἐτησίως. Ἐπειδὴ ὅμως διὰ μόνου τοῦ χρηματικοῦ τούτου κεφαλαίου ἀδύνατον εἶναι νὰ ἐπιτευχθῇ καθ' ὁλοκληρίαν ὁ σκοπός, δι' ὃν τὸ τμῆμα προεβῆ εἰς τοιαύτην ἀπόφασιν, λαμβάνομεν τὴν τιμὴν νὰ παρακαλέσωμεν τὴν Βουλὴν, ἵνα εὐαρεστηθῇ νὰ αὐξήσῃ τὸ εἰρημένον ποσὸν εἰς δραχ. 10,000, συστήσῃ δὲ εἰς τὸν κ. ὑπουργὸν τῆς δημοσίας ἐκπαιδεύσεως τὴν πραγματοποίησιν τῆς ζωηρᾶς ἐπιθυμίας τῶν κατοίκων τῆς Λευκάδος πρὸ τῆς ἐνάρξεως

τῶν μαθημάτων τοῦ ἐπιόντος σχολικοῦ ἔτους, ἤτοι πρὸ τῆς 1 Σεπτεμβρίου ἐνεστῶτος ἔτους.

Περαίνοντες δὲν κρίνομεν ἄσκοπον νὰ φέρωμεν εἰς γνῶσιν τῆς Βουλῆς ὅτι τὸ κατεπείγον τῆς παλινορθώσεως τοῦ γυμνασίου ἔχοντες ὑπ' ὄψιν καὶ οἱ δήποτε τὰ τῶν δήμων τῆς ἐπαρχίας Λευκάδος δήμαρχοι καὶ δημοτικοὶ σύμβουλοι, προθύμως παραχωροῦσι δωρεὰν τὸ ἀναγκαῖον πρὸς τὸν σκοπὸν οἴκημα.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 27 Ἰουνίου 1873.

Οἱ βουλευταὶ Λευκάδος
Σπυρίδων Βαλαωρίτης
Ἄγγ. Καλκάνης.»

α Τροπολογίαι ἐπὶ τῆς πρωτάσεως νόμου περὶ συστάσεως γυμνασίου ἐν Ἠλείᾳ.

Ἄρθρον 1. Ἱδρύεται ἐν Πύργῳ τῆς ἐπαρχίας Ἠλείας γυμνάσιον· πόροι δ' αὐτοῦ ὁρίζονται.

α) Ἐτήσια χορηγία ὑπὸ τῶν λιμενικῶν ταμείων Κατακώλου καὶ Κυλλήνης, ὑπ' ἐκείνου μὲν ἐκ δεκαπεντακισχιλίων δραχμῶν, ὑπὸ τούτου δὲ ἐκ πεντακισχιλίων.

β) Προαιρετικαὶ συνδρομαί, κληροδοτήματα καὶ ἄλλαι δωρεαί.

γ) Μηνιαῖα δίδακτρα καταβαλλόμενα ὑπὸ τῶν μαθητῶν, τῆς μὲν πρώτης καὶ δευτέρας τάξεως ἐκ δραχμῶν τεσσάρων, τῆς δὲ τρίτης ἐξ ἕξ, τῆς δὲ τετάρτης ἐξ ὀκτώ.

Ἐξαιροῦνται τῆς ὑποχρεώσεως ταύτης οἱ ὁμολογουμένως μὲν ἄποροι τῶν μαθητῶν, ὅμως ἐπιμελεῖς, χρηστοὶ τοῖς ἤθεσι καὶ ἐπιδίδοντες τὰ μαθήματα.

Ἄρθρον 2. Συνιστᾶται παρὰ τῷ γυμνασίῳ, δαπάνῃ τοῦ ταμείου αὐτοῦ, βιβλιοθήκη, μουσεῖον τεχνολογικῆς, ζωολογικῆς, ὀρυκτολογικῆς καὶ ἄλλων ἐπιστημονικῶν συλλογῶν, γυμναστήριον καὶ κατάλληλος πρὸς ἄσκησιν τῶν γεωργικῶν κῆπος.

Ἄρθρον 3. Ἡ κυβέρνησις παραχωρεῖ πρὸς τοῦτο πεντήκοντα στρέμματα ἐκ τῶν περὶ τὸν Πύργον ἐθνικῶν γαιῶν.

Ἄρθρον 4. Ὁ δῆμος τῶν Λετρίνων, εἰς τοῦ ὁποίου τὴν πρωτεύουσαν ἱδρύεται τὸ γυμνάσιον, ὑποχρεοῦται νὰ χορηγῇ ἑκάστοτε κατάλληλον κατάστημα διά τε τὸ γυμνάσιον, τὴν βιβλιοθήκην καὶ τὸ μουσεῖον, ἄχρις οὗ ἐκ τῶν πόρων τοῦ γυμνασίου οἰκοδομηθῇ ἴδιον πρὸς τοῦτο κτίριον.

Ἄρθρον 5. Τὸ γυμνάσιον Ἠλείας, ἐξομοιούμενον πρὸς τὰ ἄλλα τοῦ κράτους, ὑπάγεται ὑπὸ τὴν ἀνωτάτην τοῦ ὑπουργείου

τῶν Ἐκκλησιαστικῶν καὶ τῆς δημοσίας ἐκπαιδεύσεως ἐπιβλέψιν.

Ἄρθρον 6. Πρὸς τὰ διδασκόμενα ἐν τοῖς γυμνασίοις τοῦ κράτους μαθήματα θέλουσι διδάσκεσθαι καὶ στοιχεῖα γεωργικῶν τεχνῶν, ἐμπορικῶν καὶ ναυτικῶν γνώσεων εἰς τοὺς θέλοντας τῶν μαθητῶν.

Ἄρθρον 7. Ὁ γυμνασιάρχης, οἱ καθηγηταὶ καὶ οἱ ἄλλοι τοῦ γυμνασίου διδάσκαλοι, διορίζονται παρὰ τοῦ ὑπουργείου τῶν Ἐκκλησιαστικῶν καὶ τῆς δημοσίας ἐκπαιδεύσεως, λαμβάνοντος ὑπ' ὄψιν καὶ τὰς συστάσεις τῆς ἐφορείας. Οὗτοι ὁμνύοντες τὸν κανονισμένον τῆς ὑπηρεσίας ὅρκον, ἀπολαύουσι τῶν τε ὑποχρεώσεων καὶ τῶν δικαιωμάτων, ἃ ὁ περὶ συντάξεως τῶν πολιτικῶν ὑπαλλήλων νόμος προβλέπει.

Ἄρθρον 8. Ἡ ἐφορεία τοῦ γυμνασίου καταρτίζεται, ὅπως τὸ 33 ἄρθρον τοῦ κανονισμοῦ τῶν ἑλληνικῶν σχολείων καὶ γυμνασίων ὁρίζει ὑπὸ τὴν αἵρετιν νὰ ἐκλέγωνται τὰ δύω μέλη αὐτῆς ὑπὸ τοῦ ἐπαρχιακοῦ καὶ οὐχὶ ὑπὸ τοῦ δημοτικοῦ συμβουλίου.

Ἄρθρον 9. Ἡ περιουσία τοῦ γυμνασίου διαχειρίζεται ὑπὸ ἰδίας τριμελοῦς ἐπιτροπῆς, ἥτις, προτεινομένων ἓξ μελῶν ὑπὸ τοῦ ἐπαρχιακοῦ συμβουλίου Ἠλείας, διορίζεται ὑπὸ τοῦ ὑπουργείου τῶν Ἐκκλησιαστικῶν καὶ τῆς δημοσίας ἐκπαιδεύσεως.

Ἄρθρον 10. Ἡ διάρκεια τῆς ὑπηρεσίας τῆς ἐπιτροπῆς εἶναι τριετής· μετὰ παρέλευσιν δὲ τῆς τριετίας ἐξέρχεται διὰ κλήρου ἓν μόνον μέλος, ὃ ἀντικαθίσταται κατὰ τὸ προηγούμενον ἄρθρον παρὰ τοῦ ὑπουργείου, προτείνοντος τοῦ ἐπαρχιακοῦ συμβουλίου δύω, ἐὰν ὅμως κενωθῇ θέσις διὰ θανάτου, τὸ ὑπουργεῖον ἀντικαθιστᾷ ἐντὸς ἑνὸς μηνὸς τὸ πολὺ τὸ ἐκλιπὸν μέλος ἐκ τῶν ἤδη προταθέντων ὑπὸ τοῦ ἐπαρχιακοῦ συμβουλίου.

Ἄρθρον 11. Οὐδεμία δαπάνη ἐνεργεῖται ὑπὸ τῆς ἐπιτροπῆς μὴ ἐγκεκριμένη ὑπὸ τοῦ ὑπουργείου. Διὸ αὕτη ὀφείλει ἐν ἀρχῇ τῶν διακοπῶν τῶν μαθημάτων νὰ ὑποβάλῃ εἰς τὸ ὑπουργεῖον τὸν προϋπολογισμὸν τῶν δαπανῶν διὰ τὸ ἐπιὸν ἔτος, καὶ τὸν ἀπολογισμὸν τοῦ λήξαντος, ὅστις ἐξελέγχεται ὑπὸ τοῦ ἐλεγκτικοῦ συνεδρίου ἐντὸς τῶν διακοπῶν.

Ἄρθρον 12. Τὰ μετὰ τὰς ἐτησίας δαπάνας πλεονάζοντα κεφάλαια παρακατατίθενται ἐπὶ τῷ συμφερωτέρῳ τόκῳ εἴς τινα τῶν τραπεζῶν τοῦ Κράτους.

Ἄρθρον 13. Διὰ Β. Διατάγματος θέλουσι κανονισθῇ τὰ τῆς διαχειρίσεως καὶ λογοδοσίας τῆς ἐπιτροπῆς.

Ἐν Ἀθήναις τὴν 28 Ἰουνίου 1873.

Ὁ Βουλευτὴς Γ. Α. ΒΑΚΑΛΟΠΟΥΛΟΣ.»

Ἀνεκοινώθη δὲ καὶ ἀναφορὰ πολιτῶν τινων Λευκάδος περὶ ἀποδόσεως τῶν εἰσοδημάτων τῆς δημευθείσης κατὰ τὰ πρῶτα ἔτη τῆς ἑλληνικῆς ἐπαναστάσεως περιουσίας αὐτῶν σταλεῖσα εἰς τὴν ἐπὶ τῶν ἀναφορῶν ἐπιτροπήν.

Τοῦ προέδρου ἀπαγγείλαντος τὸ ἀντικείμενον τῆς ἡμερησίας διατάξεως ἔλαβε τὸν λόγον εἷς τῶν βουλευτῶν Παρνασσίδος, ὅστις, ἀφοῦ ἱστορικώτερον καὶ γενικώτερον ἐπῆρε τὰς οἰκονομικὰς θεωρίας τοῦ νῦν ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν ὑπουργοῦ ὡς ἀσυμβιβάστους πρὸς τὰς ἀναγνωριζομένας προοδευτικὰς ἀρχὰς διὰ τῆς συστάσεως σιδηροδρόμων καὶ ἐπιβλαβεῖς πρὸς τὴν δημοσίαν πίστιν, κατέκρινε τὴν σπουδὴν μεθ' ἧς προέβη ἡ παροῦσα κυβέρνησις εἰς τὸν καταρτισμὸν τῶν νομοσχεδίων, ἐξ ὧν ἄλλα μὲν μετὰ τάχους ἐψηφίσθησαν, ἡ δὲ σύμβασις περὶ τῆς Κτηματικῆς Τραπέζης θέλει ἀπασυρθῇ ἕνεκα τῆς ἐνυπαρχούσης ἀντιρρήσεως μεταξὺ τῶν βάσεων τῆς συμβάσεως καὶ τῆς συνοδευούσης αὐτὴν ὁμιλίας τοῦ κ. πρωθυπουργοῦ, ἣ θέλουσιν ἀναβληθῇ, ὅπως ἡ κυβέρνησις λαμβάνουσα τὸν προϋπολογισμὸν προβῇ εἰς τὴν λῆξιν τῆς βουλευτικῆς συνόδου. Ὁ λόγος οὗτος μάλιστα ἐξεβίασε τὴν ἀντιπολίτευσιν, ὅπως ῥιφῇ ὑπὸ συζήτησιν τὸ πολιτικὸν τῆς ἐμπιστοσύνης ζήτημα. Τοῦτο δὲ ἀποδεικνύει, προσέθηκεν, ὅτι ἡ παροῦσα κυβέρνησις πάντοτε ἐροῦσθη τὴν παρουσίαν τῆς ἐθνικῆς ἀντιπροσωπείας καὶ πάντοτε ἐζήτησεν ἀνεν αὐτῆς νὰ κυβερνήσῃ, ὅπερ ἐν συνταγματικῇ πολιτείᾳ, ἔνθα πρὸς ὕπαρξιν κυβερνήσεως ἀπαιτοῦνται δύω ὅροι, ἡ ἐμπιστοσύνη τοῦ ἀνωτάτου ἄρχοντος καὶ ἡ ἐμπιστοσύνη τοῦ ἔθνους, εἶναι παράνομον καὶ ἀπάδει πρὸς τὴν οὐσίαν αὐτοῦ τοῦ πολιτεύματος. Καὶ ἀπέρυγε μὲν νὰ μεμφθῇ τὴν κυβέρνησιν διὰ τὴν γενομένην διάλυσιν τῆς Βουλῆς, κατέκρινεν ὅμως τὰς συχνὰς διαλύσεις, ὡς καθιστώσας τὰς Βουλὰς πειθηνίους, τοὺς πολιτευομένους δειλοὺς καὶ ἀπέναντι τῶν κυβερνήσεων καὶ ἀπέναντι τῶν ἐκλογέων, ἐνῷ ἡ Συνέλευσις, ἧς αἱ ἀποφάσεις κατὰ τὸν πρωθυπουργὸν ἔχουσιν ἀπόλυτον κῦρος, οὐχὶ ἀσκόπως ὥρισεν ἐπὶ τετραετίαν τὴν διάρκειαν ἑκάστης βουλευτικῆς περιόδου. Ὅτι δὲ μᾶλλον ἐπέκρινε τὴν διακοπὴν τῶν ἐργασιῶν τῆς Βουλῆς καθ' ἣν ἡμέραν συνῆλθε πρὸς καταρτισμὸν τοῦ προεδρείου μετὰ προηγουμένην ἀπόῤῥιψιν διαφόρων προτάσεων τοῦ ἐπὶ τῶν Ναυτικῶν ὑπουργοῦ, τοῦθ ὅπερ ἀποδεικνύει, ὅτι τὸ ὑπουργεῖον δὲν ἐκέκτητο τὴν πλειονοψηφίαν τῆς Βουλῆς. Τὸ διάβημα δὲ τοῦτο εἶναι τόσῳ μᾶλλον αἰξιοκατάκριτον, ὅσῳ ἡ κυβέρνησις ἐν τῷ διαστήματι τῆς διακοπῆς ἀπειργάσατο τὴν καταστροφὴν τοῦ

περὶ ἐκβολάδων νόμου διὰ τῆς ἀδικαιολογήτου σπουδῆς πρὸς ὑπογραφὴν τῆς συμβάσεως, περιαγαγοῦσα οὕτω τὴν Βουλὴν εἰς φοβερὰν διλημματικὴν θέσιν, ἢ νὰ ἀκυρώσῃ αὐτὴν ἐπὶ βλάβῃ τῶν λαβόντων ἰδιωτῶν μετοχάς, ἢ νὰ ἐπικυρώσῃ αὐτὴν ἐπὶ μεγίστῃ βλάβῃ τῶν δημοσίων συμφερόντων. Περαίνων συνεπέρανεν ὅτι καὶ ἐν ἐλλείψει πάσης ἄλλης πράξεως; μόνη ἡ σπουδὴ πρὸς ὑπογραφὴν τῆς συμβάσεως ἀρκεῖ νὰ δικαιολογήσῃ τὴν ἐκ μέρους τῆς Βουλῆς ἄρνησιν τῆς πρὸς τὴν κυβέρνησιν ἐμπιστοσύνης.

Ἀναστὰς ὁ πρωθυπουργὸς, εἶπεν, ὅτι ἀπὼν κατὰ τὴν ἀγόρευσιν τοῦ προλαλήσαντος ἀποφεύγει μὲν νὰ ἀναλάβῃ τὴν ἀνασκευὴν τῶν ἐπιχειρημάτων αὐτοῦ, ἀναγκαῖον δὲ κρίνει νὰ ἐπανορθώσῃ τὰς ἐπὶ τῆς συμβάσεως ἀδίκους κρίσεις αὐτοῦ. Ὅταν, εἶπεν, ἡ Ἑταιρία τῶν Μεταλλουργείων συνέστη καὶ ὑπέβαλε τὸ καταστατικὸν αὐτῆς ἡ κυβέρνησις ἐπέφερε τοιαύτας τροποποιήσεις ἐπὶ τῶν διαφόρων ἐπιχειρήσεων, ἃς ἡ ἑταιρία ἀνελάμβανεν, ὥστε δικαίως αὕτη παρεπονέθη, ὅτι ἡ ἔγκρισις ἰσοδυνάμει πρὸς πλήρη κατάργησιν. Ἠναγκάσθη δὲ τότε νὰ ὑποβάλῃ νέαν ἀναφορὰν πρὸς ἔγκρισιν περιοριζομένη εἰς τὴν καθαρὰν ἐκκαμίνευσιν τῶν σκωριῶν ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ νόμου τοῦ 1867. Ἡ δὲ κυβέρνησις, ἵνα μὴ ὑπάρξῃ οὐδεμία ἀμφιβολία, ὑπεχρέωσε τὴν ἑταιρίαν νὰ διακηρύξῃ, ὅτι οὐδὲν ἄλλο δικαίωμα ἔχει, ἢ τὰ τοῦ Σερπιέρη. ἐπὶ δὲ τῶν ἐκβολάδων τὰ ὑποτιθέμενα δικαιώματα, ἅτινα εἶχον καταστῇ ἀντικείμενον διπλωματικῆς διαπάλης καὶ ὅτι εἰς οὐδεμίαν συνεννόησιν εὑρίσκεται μετὰ τῆς κυβερνήσεως.

Ἡ ὑπογραφὴ τῆς συμβάσεως ὑπῆρξε τὸ προϊὸν διαπραγματεύσεων ἐκτεταμένων μετὰ ἐσωτερικῶν καὶ ἐξωτερικῶν ἑταιριῶν, τὰ δὲ ἔγγραφα θέλουσιν ἀποδείξει οὐχὶ τὴν ἐπιῤῥιπτομένην κατὰ τῆς κυβερνήσεως περὶ σπουδῆς μομφὴν, ἀλλ' ἀξιοκατάκριτον μᾶλιστα ἐπιμονὴν, αὐτὴ δὲ ἡ σύμβασις θέλει ἀποδείξει ἂν τὰ δημόσια συμφέροντα ἐξυπηρετοῦνται ὀλιγώτερον τῶν ὅσων, οὓς ὑποβάλλει ἡ νέα ἑταιρία. Προστέθηκε δὲ ἐπὶ τέλους, ὅτι ἡ κυβέρνησις μετὰ ἑπτάμηνον διαπραγμάτευσιν ἔσπευσε νὰ κλείσῃ τὸ ζήτημα ἀπὸ τῶν θεωριῶν, αἵτινες ἐν τῇ ἐκκρεμότητι ἠδύναντο νὰ τὸ παραδώσωσιν ὑπὸ ἥσσονας ὅρους.

Μετά τινα ἔτι συζήτησιν, καθ' ἣν εἷς μὲν ἐπέκρινε τὴν κυβέρνησιν διὰ τὴν ἀπότομον τῶν ἐργασιῶν τῆς Βουλῆς διακοπὴν ὡς προσβαλοῦσαν τὰ δικαιώματα τῆς πλειονοψηφίας; καὶ ἀντιστρατευθεῖσαν εἰς τὸ πνεῦμα τοῦ πολιτεύματος, ὅπερ μόνον τὴν

ἀντιπροσωπείαν θεωρεῖ ὡς τὸν ἀληθῆ κρουνὸν, ἐξ οὗ ἔρχεται πρὸς τὸ φῶς ἡ ἐθνικὴ βέλησις, οὐχὶ δὲ καὶ τὰ μέσα, ἐφ' ὧν ἠθέλησαν νὰ στηριχθῶσιν οἱ φίλα πρὸς τὴν κυβέρνησιν διακείμενοι, κατέκρινε δὲ γενικώτερον μὲν τὰς ἐνεργείας τῆς κυβερνήσεως, εἰδικῶς δὲ διὰ τὸν ἀποκλεισμὸν τοῦ κ. Κουμουνδούρου ἀπὸ τῆς Βουλῆς, ἕτερος δὲ ἀπέκρουσε τὰς αἰτιάσεις ὡς ἀνυποστάτους, γυμνὰς πραγμάτων καὶ πρὸς τὴν ἀλήθειαν ἀντικειμένας καὶ ἐξῆρε τῆς κυβερνήσεως τὴν διοίκησιν, τὴν πολιτικὴν καὶ τὰς πράξεις, ἃς προαγούσας τὴν δημοσίαν εὐημερίαν, ὁ Πρόεδρος ἔλυσε τὴν συνεδρίασιν περὶ ὥραν 2 μ. μ.

Ὁ Πρόεδρος
ΙΩ. Ν. ΔΕΛΗΓΙΑΝΝΗΣ.

Οἱ Γραμματεῖς
Φίλιπ. Βάρδογλης.

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ ΝΕ'.

Τῇ 29 *Ἰουνίου* 1873.

Ἀπαρτίας γενομένης περὶ ὥραν 9 π. μ. ἀνεγνώσθησαν τὰ πρακτικὰ τῆς προτεραίας; καὶ ἐνεκρίθησαν.

Τοῦ προέδρου ἀπαγγείλαντος τὸ ἀντικείμενον τῆς ἡμερησίας διατάξεως ἔλαβε τὸν λόγον εἷς τῶν βουλευτῶν Ἐρμιονίδος, ὅστις διὰ μακρῶν ἐξήτασε τίνι τρόπῳ ἀνῆλθον εἰς τὴν ἐξουσίαν οἱ σήμερον τὰ κοινὰ πράττοντες, πῶς διεχειρίσθησαν τὰ δημόσια, ποῖα τὰ ἔργα καὶ ἡ διοίκησις, ἣν ἐχειραξαν. Ἰσχυρίσθη ὅτι ἡ ἄνοδος των εἰς τὴν ἐξουσίαν ἀπάλει εἰς τὸ πνεῦμα τοῦ πολιτεύματος, ἐπέκρινε τὴν γενομένην διάλυσιν τῆς Βουλῆς μεθ' ἧς συνειργάσθησαν καὶ διετάθη, ὅτι οἱ λόγοι, οὓς προέβαλον διὰ τῆς πρὸς τοὺς Νομάρχας ἐγκυκλίου, οὐδόλως δικαιολογοῦσιν αὐτήν· ὡμολόγησεν, ὅτι αἱ ἐκλογαὶ ἐνηργήθησαν μὲν νομίμως, ἀλλ' ὅτι ἡ ἀκύρωσις τῆς ἐκλογῆς Μεσσήνης ὑποδεικνύει, ὅτι ἐγένετο ἀποκλεισμὸς διὰ στρατιωτικῆς ἐπεμβάσεως. Ἐκέμφθη τὴν Κυβέρνησιν ὡς λαβοῦσαν μέρος ἐνεργὸν κατὰ τὰς ἐκλογὰς, ἥτις ὅταν εἶδεν ἑαυτὴν ἐν μειοψηφίᾳ ἐποιήσατο χρῆσιν ἑτέρας Βασιλ. πρωνομίας τῆς διακοπῆς τῶν ἐργασιῶν πρὶν ἔτι τὸ σῶμα ἐντελῶς καταρτισθῇ. Κατὰ τὸ διάστημα τῆς διακοπῆς ἐζήτησε νὰ καθιερώσῃ νέον δόγμα πολιτικὸν συνιστάμενον εἰς τὴν ἀπὸ κοινοῦ ἐνέργειαν τοῦ λαοῦ, τῆς Κυ-

βερνήσεως καὶ τοῦ Βασιλέως, μετῆλθον πᾶν μέτρον κυβερνητικὸν πρὸς ἐκμηδένισιν τοῦ ψηφίσματος τῆς ἀντιπροσωπείας καὶ ἐπὶ τέλους τὴν ἀπειλήν. Ἐπέκρινε τὴν ὑπογραφὴν τῆς συμβάσεως τοῦ Λαυρίου κατὰ τὰς παραμονὰς τῆς ἐπαναλήψεως τῶν βουλευτικῶν ἐργασιῶν, ἐξήτασε τὸ Λαυριωτικὸν ζήτημα ὑπὸ τὴν πολιτικὴν ἔποψιν καὶ ἰσχυρίσθη ὅτι οἱ σήμερον τὰ κοινὰ πράττοντες ὑπεστήριξαν οἱ αἴτιοι τῆς ἐξωτερικῆς περιπετείας, καὶ ἀνεπιτήδειοι ἐράνησαν περὶ τὴν διεξαγωγὴν τοῦ ζητήματος τούτου. Ἀπεφάνθη ὅτι ἡ Κυβέρνησις ἐδημιούργησε κατάστασιν οἰκονομικὴν μέλλουσαν νὰ ἐπιφέρῃ ὀλεθρίως ἐπὶ τὸ μέλλον τοῦ τόπου, οὐδὲν δὲ μέτρον ἐπρότεινεν, ἢ σκέπτεται νὰ προτείνῃ ὑπὲρ τῆς βελτιώσεως τῆς παιδείας, τῆς διοικήσεως, τῆς οἰκονομίας, ἀγνοοῦσα ὅτι μόνην ἡ διανοητικὴ ἀνάπτυξις καὶ ἡ πολιτικὴ ἐλευθερία θέλουσι δώσει εἰς τὴν Ἑλλάδα τὴν ἁρμόζουσαν ἐν τῇ Ἀνατολῇ θέσιν.

Ἀνελθὼν ἐπὶ τὸ βῆμα ἕτερος βουλευτὴς ἐκ Κορινθίας, ἐξέθλιψε τὴν ἐπὶ τοῦ παρελθόντος οἰκονομικὴν τοῦ τόπου κατάστασιν καὶ συνεπέρανεν ὅτι οἱ ἐπικρίνοντες τὴν Κυβέρνησιν ἐπὶ ἐλλείψει νέου οἰκονομικοῦ συστήματος οὐδέποτε ἐπαρουσίασαν τοιοῦτόν τι, ἀν δὲ ἐπηγγέλθησαν ἢ ἐπρότειναν μέτρα τινά, ταῦτα εἰσι ἥττονα τῶν ἐπικρατούντων. Δὲν βλέπει ἄρα τὸν λέγων τῆς ἐπιρριπτομένης μομφῆς ἐπὶ τοῦ προϋπολογισμοῦ, ὅστις κατηρτίσθη τοὐλάχιστον ἐντελέστερον τῶν προηγουμένων. Ἀπέκρουσεν ἀκολούθως τὴν μομφήν, ὅτι ἡ Κυβέρνησις ἦλθεν ἀντισυνταγματικῶς, διότι τὸ δικαίωμα τοῦ Βασιλέως τοῦ διορίζειν τοὺς ὑπουργοὺς εἶναι ἀπόλυτον, ὡς εἶναι ἀπόλυτον καὶ τὸ δικαίωμα τῆς διαλύσεως καὶ ἑπομένως ἄδικον ἔχουσιν οἱ ἐπικρίνοντες τὴν Κυβέρνησιν ἐπὶ τῇ διαλύσει τῆς Βουλῆς, ἐδικαιολόγησε τὴν Κυβέρνησιν, διότι πρὶν ἡ διαλύσῃ τὴν Βουλὴν ἐζήτησε τὸν προϋπολογισμόν, ἐὰν δὲ ἀμέσως δὲν προεκάλεσε τὴν διάλυσιν, τοῦτο προῆλθεν ἐκ τοῦ ὅτι ἔδει νὰ παραλάβῃ πρῶτον τὴν διοίκησιν, νὰ ἀναβάλῃ δὲ εἰς ἐποχὴν κατάλληλον τὴν ἐκλογικὴν ἐνέργειαν. Ἐπῆνεσε τὴν Κυβέρνησιν διὰ τὴν ἐλευθερίαν τῶν ἐκλογῶν, ἥτις ὁμολογεῖται παρὰ πάντων, ἀπέκρουσεν ὡς ἀνυπόστατον τὸν ἰσχυρισμόν, ὅτι ἡ Κυβέρνησις εὑρέθη ἐν μειοψηφίᾳ, διότι ἐν τῇ ἐξελέγξει ἡ Βουλὴ εἶχε δικαστικὸν ὅλως χαρακτῆρα, ὅταν δὲ συνεκροτήθη νομίμως ἐξέφρασε τὴν ἐμπιστοσύνην αὐτῆς ἐπὶ ζητημάτων ἀνομολογηθέντων ὑπ' ἀμφοτέρων τῶν μερίδων, ὡς πολιτικῆς σημασίας. Ἐπίσης ἀπέκρουσε τὴν ἐπιρριπτομένην εἰς τὴν Κυβέρνησιν μομφὴν ὅτι ἐπίεσεν, ἢ ἐπεί-

λησε τὴν ἐθνικὴν ἀντιπροσωπείαν, διότι οὐδεμία πρᾶξις αὐτῆς μαρτυρεῖ τοιαύτην αἰτίασιν, ἐξῆρε τὰ ἔργα τῆς Κυβερνήτεως, ἅτινα ἀπεδέχθη καὶ ἡ Βουλὴ καὶ τὸ ἔθνος, ἀφηγήθη τὴν ἱστορίαν τοῦ Λαυριωτικοῦ ζητήματος καὶ ἰσχυρίσθη ὅτι οἱ διευθύνοντες τὰ κοινά, εἴτε ὡς ἀντιπολίτευσις, εἴτε ὡς Κυβέρνησις προεμάχησαν ὑπὲρ τῶν ἐθνικῶν συμφερόντων, ὑπεστήριξαν ἀξιοπρεπῶς τὰ δίκαια τῆς Ἑλλάδος ἀπέναντι τῶν ξένων, ἐνῷ οἱ κατήγοροι τῆς Κυβερνήσεως πρὸ ἐτῶν ἐγνώμας ἐπιβλαβεῖς ἐπὶ τοῦ ζητήματος τούτου καὶ ἐπ' αὐτῶν στηρίζεται μᾶλλον ἡ πρώτη ἀφορμὴ τῆς ἐξωτερικῆς περιπετείας. Περαίνων συνεπέρανεν, ὅτι ἡ ἀντιπολίτευσις οὐδεμίαν πραγματικὴν αἰτίασιν ἠδυνήθη νὰ φέρῃ, τὰ πράγματα δὲ αὐτὰ κεῖνται πρὸς μαρτυρίαν τῆς ἀληθείας ταύτης.

Μεθ' ὃ ὁ Πρόεδρος ἔλυτε τὴν συνεδρίασιν περὶ ὥραν 2 μ. μ.

Ὁ Πρόεδρος
ΙΩ. Ν. ΔΕΛΗΓΙΑΝΝΗΣ.

Οἱ Γραμματεῖς
Φιλ. Βαρδογλῆς.

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ ΝΣΤ'.

Τῆς 30 Ἰανουαρίου 1873.

Τῆς Βουλῆς συμπληρωθείσης περὶ ὥραν 9 π. μ. ἀνεγνώσθησαν τὰ πρακτικὰ τῆς προτεραίας καὶ ἐνεκρίθησαν.

Ἀνεκοινώθησαν εἶτα ὑπὸ τοῦ προέδρου τοῦ ὑπουργικοῦ Συμβουλίου τὰ ἔγγραφα περὶ τοῦ ναοῦ τοῦ ἐπ' ὀνόματι τῶν Ἀποστόλων Πέτρου καὶ Παύλου ἐν Νεαπόλει τῆς Ἰταλίας.

Εἰσήχθη κατόπιν ὑπὸ τοῦ εἰσηγητοῦ ἡ ἐπὶ τῆς ἐπαναληπτικῆς ἐκλογῆς Γόρτυνος ἔκθεσις τοῦ οἰκείου Τμήματος σταλεῖσα εἰς τύπωσιν καὶ ἔχουσα οὕτω·

ΕΚΘΕΣΙΣ

Περὶ τῆς ἐπαναληπτικῆς βουλευτικῆς ἐκλογῆς ἐν τοῖς δήμοις Τρικυλλώνων καὶ Μυλάντου τῆς Ἐπαρχίας Γόρτυνος.

Πρὸς τὴν Βουλήν.

Τὸ ς'. Τμῆμα συνεδρίασαν τὴν **29** Ἰουνίου **1873**, διεξελθὸν τά τε εἰθύλια καὶ ἔγγραφα διὰ τὴν ἐκλογὴν αὐτὴν, ὑποβάλλει τὰ ἑξῆς·

Α'. Ὡς πρὸς τὸν δῆμον Τρικολλώνων.

Ἡ ἔναρξις τῆς ἐκλογῆς, ὡς ἐν τῇ ὑπ' ἀριθ. 5 πράξει τῆς ἐφορευτικῆς ἐπιτροπῆς ἀναφέρεται, ἐγένετο κατὰ τὴν διὰ τοῦ προγράμματος ὁρισθεῖσαν ὥραν καὶ μετὰ τὴν ἐπιθεώρησιν, τοποθέτησιν καὶ σφράγισιν τῶν καλπῶν καὶ τὴν καταχώρισιν τῶν πρὸς ἔναρξιν τῆς ψηφορίας πράξεων, ἤρξατο κατὰ τὴν 2 μ. μ. ὥραν ὡς συνήθως συμβαίνει εἰς ἁπάσας τὰς ἐκλογὰς νὰ παρουσιάζωνται πρὸς ψηφορίαν οἱ ἐκλογεῖς. Εἰς τὴν ὑπ' ἀριθ. 4 πρᾶξιν ἡ μὲν πλειονοψηφία τῆς ἐπιτροπῆς ἀναφέρει ὅτι «πρὸ τῆς ψηφοφορίας ἔνοπλοι ἑτεροδημόται μετὰ φυγοδίκων ἀγνώστων αὐτῇ εἶχον καταλάβει οἰκίας δεσποζούσας τοῦ τόπου τῆς ἐκλογῆς καὶ ὅτι ἡ στρατιωτικὴ ἀρχὴ ἐφρόντισεν, ὅπως ἀνοχωρήσωσι πρὸ τῆς ἐνάρξεως τῆς ψηφορίας· ἡ δὲ μειονοψηφία τῆς ἐπιτροπῆς λέγει ὅτι τ' ἀνωτέρω σκοπίμως σημειωθέντα δὲν ἔλαβον χώραν. Ἐν δὲ ταῖς πράξεσι 13 καὶ 14 ἅπαντα ἡ ἐπιτροπὴ καὶ οἱ ἀντιπρόσωποι τῶν ὑποψηφίων ἐκφράζουσι πρὸς τὸν ὑπομοίραρχον Πετιμεζᾶν καὶ τὸν ἐπιλοχίαν Ἰωάν. Νικολόπουλον τὴν πλήρη εὐαρέσκειάν των διὰ τὴν παρὰ τῆς στρατιωτικῆς ἐξουσίας τήρησιν πλήρους τάξεως καὶ ἡσυχίας καθ' ὅλην τὴν διάρκειαν τῆς ἐκλογῆς. Ἐν δὲ τῇ ὑπ' ἀριθ. 9 πράξει ἡ ἀνήκουσα εἰς τοὺς ἀποτυχόντας πλειονοψηφία τῆς ἐπιτροπῆς σημειοῖ ὅτι ὁ πρόεδρος αὐτῆς ἐβράδυνε ψηφοφορῶν, ἡ δὲ βραδύτης του σκοπὸν εἶχε τὸ νὰ ῥίψῃ ἀπὸ τὸ ναὶ εἰς τὸ ὄχι τῶν καλπῶν, ὅσα σφαιρίδια ἤθελεν εἶσθαι ἐπὶ τοῦ καλύμματος τῶν καλπῶν.

Τὰ ἐκλογικὰ βιβλία ἀμφοτέρων τῶν δήμων εἰσὶ μονογραφημένα, ἀριθμημένα καὶ ἐσφραγισμένα ὑπὸ τοῦ Νομάρχου Ἀρκαδίας καὶ Ἐπάρχου Γορτυνίας, ὁ δὲ αὔξων ἀριθμὸς δὲν εἶναι ἔντυπος.

Εἰς τὸν δῆμον αὐτὸν ἐψηφοφόρησαν 855, ἀλλ' ὁ αὔξων ἀριθμὸς τῆς ψηφορίας εἶναι 857· ἡ δὲ ἐπιτροπὴ καὶ οἱ ἀντιπρόσωποι βεβαιοῦσιν ὅτι οἱ ὑπὸ τοὺς ἀριθμοὺς 325 καὶ 772 ἐσημειώθησαν κατὰ λάθος ὡς ψηφοφορήσαντες. Γενομένης δὲ διαλογῆς εὑρέθησαν σφαιρίδια πλεονάζοντα εἰς μὲν τὴν κάλπην τοῦ Ἀντωνοπούλου, 2, εἰς τὴν τοῦ Θεοδ. Δηληγιάννη 2 καὶ εἰς τὴν τοῦ Γεωργίου Πλαπούτα 2, ἔλειπον δὲ ἀπὸ μὲν τὴν κάλπην τοῦ Ἀναστασιάδου 1, ἀπὸ τὴν τοῦ Ἰω. Δεληγιάννη 3, ἀπὸ τὴν τοῦ Θεοδ. Κολοκοτρώνη 1, ἀπὸ τὴν τοῦ Λαδοπούλου 1, ἀπὸ τὴν τοῦ Νικολοπούλου 2 καὶ ἀπὸ τὴν τοῦ Κωνσταντίνου Πλαπούτα 2.

Ὁ δὲ ἀντιπρόσωπος τῆς διοικητικῆς ἀρχῆς εἰς μὲν τὰς πράξεις τῆς ἀπαριθμήσεως τῶν ψήφων τῶν ἓξ πρώτων ὑποψηφίων ὑπέγραψεν, εἰς δὲ τὰς ἑπτὰς ἓξ καὶ τὴν τελευταίαν τῆς γενικῆς διαλογῆς δὲν ὑπέγραψε, σημειώσας ὅτι ἔπραξεν οὕτως, ἐπειδὴ αἱ διαλογαὶ τῶν πρώτων καλπῶν τὸν ἔπεισαν, ὅτι εἶχε λάβει χώραν καλπονόθευσις.

Β'. Δῆμος Μυλάοντος.

Εἰς τὸν δῆμον αὐτὸν ἀναβληθεῖσα ἡ ἐκλογὴ ἐπὶ μίαν ἡμέραν ἤρξατο τὴν δεκάτην καὶ ἔληξε τὴν δεκάτην τρίτην τοῦ αὐτοῦ μηνὸς παραταθεῖσα ἐπὶ μίαν ἡμέραν. Ἡ ἐπιτροπὴ ἀνῆκεν εἰς τοὺς ἀποτυχόντας. *Οὐδεμία δὲ ἔνστασις* κατὰ τῆς ἐκλογῆς ὑπάρχει ἐν τοῖς πρακτικοῖς.

Οἱ ψηφοφορήσαντες εἰς τὸν δῆμον αὐτὸν εἰσὶ 736, ἀλλὰ κατὰ τὴν διαλογὴν εὑρέθησαν εἰς ὅλας τὰς κάλπας πλεονάζοντα σφαιρίδια ὀλίγιστα μὲν εἰς τὰς τῶν ἀποτυχόντων, πολλὰ ὅμως εἰς τὰς τῶν ἐπιτυχόντων· ἤτοι εἰς μὲν τὴν κάλπην τοῦ Ἀναστασιάδου 7, εἰς τὴν τοῦ Γεωργιάδου 4, εἰς τὴν τοῦ Γόντικα 2, εἰς τὴν τοῦ Κολοκοτρώνη 6, εἰς τὴν τοῦ Κοραμάντζου 4, καὶ εἰς τὴν τοῦ Κωνσταντίνου Πλαπούτα 3, εἰς δὲ τὴν τοῦ Ἀντωνοπούλου 23, εἰς τὴν τοῦ Θεοδώρου Δηληγιάννη 60, εἰς τὴν τοῦ Ἰωάννου Δηληγιάννη 41, εἰς τὴν τοῦ Λαδοπούλου 28, εἰς τὴν τοῦ Νικολοπούλου 29 καὶ εἰς τὴν τοῦ Γεωργίου Πλαπούτα 24.

Εἰς μὲν τὸν δῆμον Τρικολλώνων ἔλαβον ψήφους οἱ ὑποψήφιοι ὡς ἑξῆς.

Στέφανος Ἀναστασιάδης	455
Ἀντώνιος Ἀντωνόπουλος	360
Κωνσταντῖνος Γεωργιάδης	486
Ἀθαν. Γόντικας	468
Θεόδωρος Δηληγιάννης	412
Ἰωάννης Δεληγιάννης	372
Θεόδωρος Κολοκοτρώνης	522
Γεώρ. Λαδόπουλος	385
Θεμ. Κοραμάντζος	471
Βασίλ. Νικολόπουλος	327
Κωνσταντῖνος Πλαπούτας	411
Γεώργιος Πλαπούτας	408

Εἰς δὲ τὸν δῆμον Μυλάοντος ἔλαβον ψήφους οἱ ὑποψήφιοι ὡς ἑξῆς.

(Πρακτικὰ Βουλῆς Α'. Συνόδου Ε'. Περιόδου).	28

Στέφανος Ἀναστασιάδης	598
Ἀντών. Ἀντωνόπουλος	163
Κωνστ. Γεωργιάδης	620
Ἀθανάσ. Γόντικας	645
Θεόδωρος Δεληγιάννης	83
Ἰωάννης Δεληγιάννης	103
Θεόδωρος Κολοκοτρώνης	480
Θεμ. Κοραμάντζος	559
Γεώργιος Λαδόπουλος	97
Βασίλ. Νικολόπουλος	128
Κωνσταντῖνος Πλαπούτας	591
Γεώργιος Πλαπούτας	166

Μετὰ δὲ τὴν ἀνακήρυξιν τῶν ἀναδειχθέντων βουλευτῶν, ἐδόθησαν τὴν **17** Ἰουνίου ε. ἔ. παρὰ τοῦ Κωνσταντίνου Πλαπούτα ἐνστάσεις ἐναντίον τῆς ἐκλογῆς τοῦ δήμου Τρικολλώνων, καὶ ὁ ἔπαρχος Γορτυνίας ἀρωγὸς ἐρχόμενος τῶν ἀποτυχόντων φίλων τοῦ ὑπουργείου, προσπαθεῖ νὰ ὑποστηρίξῃ αὐτὰς ἐλέπτων μὲν τὴν μικρὰν καὶ ἀσήμαντον διαφορὰν τοῦ συνόλου τῶν ψήφων, προελθοῦσαν ἕνεκα τοῦ ὅτι ἐσημειώθησαν κατὰ λάθος ὡς ψηφοφορήσαντες δύω πλείονες τῶν πράγματι ψηφοφορησάντων, ἀλλ' εἰς τὰ πλεῖστα, ἅτινα εὑρέθησαν πλεοναζοντα εἰς τὰς ἐν τῷ δήμῳ Μυλάοντος κάλπας τῶν ἐπιτυχόντων ἀμβλυωπεῖ, διότι ἔχουν καὶ οἱ φιλικοὶ ὑποψήφιοι ὀλίγιστα πλεοναζοντα.

Οἱ δὲ παρὰ τοῦ Κωνστ. Πλαπούτα προβαλλόμενοι τυπικοὶ καὶ οὐσιαστικοὶ λόγοι κατὰ τοῦ ἐγκύρου τῆς ἐκλογῆς τοῦ δήμου Τρικολλώνων εἰσὶν οἱ ἑξῆς.

1) Ὅτι ἐναντίον τοῦ κεφαλαίου Γ'. τῶν ὁδηγιῶν τοῦ ὑπουργικοῦ συμβουλίου τὰ πρωτόκολλα τῆς ψηφοφορίας δὲν φέρουσι τὴν σφραγῖδα τοῦ ὑπουργείου τῶν Ἐσωτερικῶν, οὔτε ἔντυπον τὸν αὔξοντα ἀριθμόν· ἀλλ' εἶναι ἐσφραγισμένα, μονογραφημένα καὶ ἀριθμημένα παρὰ τοῦ νομάρχου Ἀρκαδίας καὶ τοῦ ἐπάρχου Γορτυνίας.

2) Διότι παρεβιάσθησαν αἱ ὑπὸ τοῦ προγράμματος προσδιορισθεῖσαι ὧραι τῆς ψηφοφορίας, ἀρξαμένης τῆς ψηφοφορίας κατὰ τὴν πρώτην ἡμέραν ἀπὸ τῆς δευτέρας μετὰ μεσημβρίαν ὥρας.

3) Διότι εἰς οὐδὲν πρακτικὸν τῆς ἀπαριθμήσεως τῶν ψήφων εἶναι σημειωμένον ὅτι διὰ τοῦ ἄβακος ἐγένετο ἡ ἀρίθμησις τῶν ψήφων.

4) Διότι ὁ ἀντιπρόσωπος τῆς διοικητικῆς ἀρχῆς δὲν ὑπέγραψεν

εἰς τὰς πράξεις τῆς διαλογῆς τῶν ἓξ τελευταίων ὑποψηφίων, οὔτε εἰς τὴν πρᾶξιν τῆς γενικῆς διαλογῆς.

Κατ' οὐσίαν δὲ 1) διότι ἔλαβε χώραν καλπονόθευσις, ὅπερ ἐξάγει ἐκ μετατοπίσεως δῆθεν τῶν καλπῶν.

5) διότι ὁ συνδυασμὸς τῶν ἐπιτυχόντων ἐξώδευσε χιλιάδας δρ. τριάκοντα πρὸς διαφθορὰν τῆς συνειδήσεως τῶν ἐκλογέων.

Ἐπειδὴ συνήθως συμβαίνει εἰς ἁπάσας τὰς ἐκλογὰς νὰ μὴ γίνεται ἡ ἔναρξις τῆς ψηφοφορίας ἅμα τῇ ὡρισμένῃ διὰ τοῦ προγράμματος ὥρᾳ, ἕνεκα τοῦ δαπανωμένου χρόνου πρὸς ἐπιθεώρησιν, τοποθέτησιν καὶ σφράγισιν τῶν καλπῶν καὶ πρὸς καταχώρισιν ἐν τοῖς πρακτικοῖς τῶν ἀπαιτουμένων πράξεων· οἱ δὲ ἐκλογεῖς πάντοτε κατὰ τὴν πρώτην ἡμέραν, τυχοῦσαν μάλιστα ἐργάσιμον βραδύνουν νὰ παρουσιασθῶσιν εἰς ψηφοφορίαν καὶ ὀλίγιστοι ψηφοφοροῦν· ἐπομένως ἡ βραδεῖα ἔναρξις τῆς ψηφοφορίας ἕνεκα ἐλλείψεως ψηφοφόρων δὲν δύναται νὰ ᾖναι λόγος ἀκυρότητος· ἀλλὰ καὶ ἂν ὑποτεθῇ ὅτι ἡ ἐπιτροπὴ ἐπίτηδες ἀνέβαλε τὴν ἔναρξιν τῆς ψηφοφορίας, βεβαίως δὲν θὰ ἔπραξε τοῦτο πρὸς βλάβην τῆς φιλικῆς της μερίδος Κολοκοτρώνη, χάριν τῆς ὁποίας ἐσημείωσεν ἐν τῇ ὑπ' ἀριθ. **3** πράξει της ὅτι πρὸ τῆς ἐνάρξεως τῆς ψηφοφορίας ἐτεροδημόται μετὰ φυγοδίκων εἶχον καταλάβει οἰκίας δεσποζούσας τοῦ τόπου τῆς ἐκλογῆς καὶ ἡ στρατιωτικὴ ἀρχὴ ἐφρόντισε ν' ἀναχωρήσουν, ἡ δὲ ἐπιτροπὴ οὐδεμίαν βεβαιότητα ἔχει ἂν ἀνεχώρησαν ὅπερ καὶ παράδοξον εἶναι, διότι ἂν ἦσαν ἐπὶ οἰκιῶν δεσποζουσῶν τὸν τόπον τῆς ἐκλογῆς βεβαίως θὰ ἦσαν πλησιέστατα αὐτοῦ φανεροὶ καὶ ἀπειλητικοί, καθ' ὅσον κεκρυμμένοι δὲν θὰ ἠδύναντο νὰ δεσπόζουν καὶ διαψεύδεται ὑπὸ τοῦ κυρίου ἀνακριτοῦ, ὅστις ἐν τῇ ἐκθέσει του περὶ τῆς ἐκλογῆς τοῦ δήμου τούτου πρὸς τὸν εἰσαγγελέα τῶν πλημμελειοδικῶν Τριπόλεως (οὐδόλως ἀναφέρει ὅτι ἦσαν συγκεντρωμμένοι εἰς οἰκίας δεσπούζας τὸν τόπον τῆς ἐκλογῆς), λέγει ὅτι οἱ προκαλέσαντες τοὺς ἑνάπλους τῷ ὑπεσχέθησαν τὴν ἀναχώρησίν των, καὶ ἀνεχώρησαν· ἐβεβαίωσε δὲ περὶ τούτου τὴν ἐπιτροπήν· ἡ πλειονοψηφία ὅμως αὐτῆς ἀνήκουσα εἰς τὴν μερίδα Κολοκοτρώνη ἐπέμενε δημιουργοῦσα κινδύνους ἀνυπάρκτους, οὓς ἀνεύρισκε πρὸς ἀναβολὴν τῆς ἐκλογῆς ἡ τῆς ψηφοφορίας καὶ ἐδίδησε νὰ κάμω εἰς τὴν ἐπιτροπὴν ζωηρὰς καὶ ἐντόνους παραστάσεις, εἰς ἃς ἡ ἐπιτροπή, ὑπὸ φιλονόμου διαθέσεως ἐμπνευμένη, ἐκήρυξε τὴν ἔναρξιν τῆς ψηφοφορίας· ὥστε καὶ ἂν ὑποτεθῇ ὅτι εὐθὺς ἅμα τῇ τοποθετήσει τῶν καλπῶν ὑπῆρχον ψηφοφόροι ἕτοιμοι πρὸς ψηφοφορίαν, ἡ βραδύτης τῆς ἐ-

νάρξεως τῆς ψηφοφορίας γιγνομένη παρὰ τῆς φίλης τῶν ἀποτυχόντων ἐφορευτικῆς ἐπιτροπῆς πρὸς ὠφέλειαν τῶν ἀποτυχόντων ἐγένετο.

Ἐπειδὴ ὁ ἐν τῇ ὑπ' ἀριθ. 9 πράξει ὑπὸ τῆς πλειονοψηφίας τῆς ἐπιτροπῆς σημειωθεὶς ἰσχυρισμὸς ὅτι ὁ πρόεδρος τῆς ἐφορευτικῆς ἐπιτροπῆς εβράδυνε ψηφοφορῶν εἰς τὴν κάλπην Λαδοπούλου (ἥτις ὡς καὶ ἡ κάλπη τοῦ Γόντικα ἐπιθεωρηθεῖσα παρὰ τοῦ ἀνακριτοῦ πρὸ τῆς ἐνάρξεως τῆς σφραγίσεως καὶ τῆς ψηφοφορίας εὑρέθησαν πληρεῖς καὶ ἐλαττωματικαί) ἡ δὲ βραδύτης εἶχε δῆθεν σκοπὸν τὴν καλπονόθευσιν, ἐκτὸς τοῦ ὅτι δὲν ὑποστηρίζεται ὑπὸ οὐδενὸς περιστατικοῦ, ἀλλὰ καὶ ἀποκρούεται ὑπό τοῦ προέδρου τῆς ἐφορ. ἐπιτροπῆς σημειώσαντος εὐθὺς ὑπὸ τὴν πρᾶξιν τῆς πλειονοψηφίας, ὅτι σκοπίμως ὁ ἰσχυρισμὸς αὐτὸς ἐσημειώθη, καί τις ἐκ τῶν ἀντιθέτων ἐπίτηδες διὰ νὰ λάβῃ ἡ πλειονοψηφία εὐλογοφανῆ πως δικαιολογίαν τοῦ ἰσχυρισμοῦ τας ἔσυρεν αὐτὸν ἐκ τῆς χειρὸς, λέγων «τί βραδύνεις» ὁ δὲ ἀνακριτὴς βεβαιοῖ τὸ ἀδύνατον τῆς καλπονοθεύσεως διὰ τῶν ἑξῆς· «τὴν τετάρτην ἡμέραν ἡ αὐτὴ νομιμότης ἐπεκράτησε, ἐνῷ δὲ ἐμετέβην νὰ γευματίσω περὶ τὴν μεσημβρίαν μικρά τις καὶ στιγμιαία ταραχὴ ἔλαβε χώραν ἐν τῷ τόπῳ τῆς ψηφοφορίας, διότι ὁ δικηγόρος Γ. Ῥαΐλὸς ψηφοφορῶν ἐβράδυνε τὴν χεῖρά του πλέον τῆς συνήθους ὥρας εἰς τὰς κάλπας Γόντικα καὶ Κολοκοτρώνη, ἐνήργησα παραχρῆμα ἀνάκρισιν· ἀλλ' οὐδ' ὑπόνοια καλπονοθεύσεως ἐξήχθη. Τόσον ὁ πρόεδρος τῆς ἐφορ. ἐπιτροπῆς ἀνῆκον εἰς τὴν μερίδα Δεληγιάννη, ὅσον καὶ ὁ Γ. Ῥαΐλὸς ἀνῆκον εἰς τὴν μερίδα Κολοκοτρώνη καὶ ἂν ἤθελον νὰ μεταφέρουν σφαιρίδια εἰσάγοντες τὴν χεῖρα αὐτῶν διὰ τοῦ στομίου τῶν καλπῶν μετὰ δυσκολίας δύο ἢ τρία ἠδύναντο νὰ μεταφέρῃ, καθόσον ὡς ἐκ τοῦ στενοχώρου τῶν ὀπῶν δύω δάκτυλοι μόλις δύνανται νὰ εἰσδύσουν εἰς τὴν ἐπιφάνειαν τοῦ καλύμματος τῶν σακκιδίων· οὗτοι δὲ λεπτὸν τῆς ὥρας μόλις ἐβράδυναν· καθ' ὅλον τὸ διάστημα τῆς ψηφοφορίας καὶ καθ' ὅλας τὰς ἡμέρας ἤμην ἐντὸς τοῦ Ναοῦ, ἀντελήφθην ἰδίαις αἰσθήσεσι τὴν νομιμότητα, ἡσυχίαν καὶ τάξιν».

Ἐπειδὴ καθ' ἑκάστην ὑπὸ τῆς ἐπιτροπῆς καὶ τῶν ἀντιπροσώπων ἐβεβαιοῦτο τὸ ἀλύμαντον τῶν σφραγίδων καὶ οὐδεμία ὑπάρχει ἐν τοῖς πρακτικοῖς ἔνστασις ἢ πρᾶξις περὶ ἀλλαγῆς τῆς τάξεως καθ' ἣν ἀπ' ἀρχῆς εἶχον τεθῇ ἐν τοῖς κιβωτίοις αἱ κάλπαι, φανερὸν εἶναι ὅτι ἐν τῷ πρωτοκόλλῳ κατὰ λάθος δὲν ἐσημειώθησαν καθ' ἣν τάξιν εἶχον τοποθετηθῆ· εἶναι μὲν 857 ὁ

αὔξων ἀριθμὸς, ἐνῷ πράγματι 855 ἐψηφοφόρησαν, ἀλλ' ἐν τῷ πρωτοκόλλῳ τῆς ψηφοφορίας βεβαιοῦται ὑπὸ τῆς ἐπιτροπῆς καὶ τῶν ἀντιπροσώπων, ὅτι εἰ ὑπὸ τοὺς ἀριθμοὺς 325 καὶ 772 «σημειώθησαν κατὰ λάθος, καὶ δὲν ἐψηφοφόρησαν.»

Ἐπειδὴ ἡ διαφορὰ ἐπὶ πλέον ἢ ἔλαττον ἑνὸς ἢ δύο ψήφων εἰς ὅλας τὰς κάλπας εἶναι περίστασις τυχαία καὶ ὅλως ἀσήμαντος προελθοῦσα ἐξ ἀπροσεξίας ἢ ἀμαθείας, ὅπερ βεβαιοῦται καὶ ὑπὸ τοῦ ἀνακριτοῦ λέγοντος, ἀκαθόσον ὡς ἐκ τοῦ στενοχώρου τῶν ὀπῶν δύο δάκτυλοι μόλις εἰσδύουν εἰς τὴν ἐπιφάνειαν τοῦ καλύμματος τῶν σακκιδίων καὶ πολλάκις ἀμαθεῖς ἀγροῖκοι καὶ ἄπειροι ἐβράδυνον ψηφοφοροῦντες μὴ δυνάμενοι οὐδὲ καταναοῦντες πῶς καὶ ποῦ νὰ ῥίψουν τὸ σφαιρίδιον».

Ἐπειδὴ ἡ ἔνστασις ὅτι ῥαχμῶν χιλιάδες τριάκοντα ἐξωδεύθησαν ὑπὸ τῶν ἐπιτυχόντων πρὸς ἀγορὰν 360 ψήφων εἶναι γελοία, καθόσον μάλιστα ὁ τελευταῖος ἐκ τῶν ἐπιτυχόντων ὡς πρὸς τὰς ψήφους τῶν ἑτέρων ἐννέα δήμων τῆς ἐπαρχίας ὑπερέβαινε τὸν πρῶτον τῶν ἀποτυχόντων κατὰ 667 ψήφους.

Ἐπειδὴ τυπικὴ ἡ παράδοσις καὶ οὐδόλως προσβάλλουσα οὐσιαστικῶς τὴν ἐκλογὴν τὸ νὰ ἦναι τὰ βιβλία αὐτῆς ἐσφραγισμένα, μονογραφημένα καὶ ἀριθμημένα παρὰ τοῦ Νομάρχου καὶ ἐπάρχου ἀντὶ νὰ φέρωσι τὴν σφραγῖδα τοῦ ὑπουργείου τῶν Ἐσωτερικῶν, ὡς αἱ τοῦ ὑπουργικοῦ συμβουλίου ὁδηγίαι περὶ ἐκλογῶν παραγγέλλουσι.

Ἐπειδὴ ἐκ τῶν μέχρι τοῦδε λεχθέντων ἀποδεικνύεται ὅτι οὐδὲν ὑπῆρχε πρὸς ὑποστήριξιν τοῦ ἰσχυρισμοῦ τοῦ ἀντιπροσώπου τῆς διοικητικῆς ἀρχῆς περὶ καλπονοθεύσεως, ὃν ἐρωτᾶ, μὴ θέλων νὰ ὑπογράψῃ εἰς τὰς τῶν ἓξ τελευταίων καλπῶν πράξεις διαλογῆς, ἵνα οὕτω παρέξῃ λόγον ἀκυρώσεως εἰς τοὺς φίλους του περὶ τῆς ἀποτυχίας τῶν ὁποίων εἶχε πεισθῇ διὰ τῆς διαλογῆς τῶν ἓξ πρώτων καλπῶν· ἡ ὁποία πρόθεσις του ἀποδεικνύεται ἐκ τῶν ἐν τῇ ἐκθέσει τοῦ ἀνακριτοῦ, ἐξ ἧς ἀποσπῶμεν τάδε· «ἐκεῖνο ὅπερ μὲ ἐξέπληξεν εἶναι ἡ διαλογὴ ἐνεργηθεῖσα ὑπό τινος Ταγκοπούλου ὀνόματι, ἀντιπροσώπου τῆς διοικητικῆς ἀρχῆς. Οὗτος εἰσέβαλε μᾶλλον εἰς τὸν τόπον τῆς ψηφοφορίας ἄγρια βλέμματα ῥίπτων πανταχοῦ, καὶ διατάσσει πῶς ἐξελθοῦν ὁ ἀνακριτὴς καὶ οἱ ἐπόπται· εἰς τὸ παράδοξον τοῦτο ἄκουσμα τοσοῦτον ἐξεπλάγην, ὥστε δὲν τὸ ἐπίστευον καὶ ἠρώτησα τὸν παράδοξον ἀντιπρόσωπον, ἐὰν ἦναι ἀλήθεια ὅ,τι ἤκουσα· οὗτος δὲ τὸ ἐπανέλαβε *προσθέτων ὅτι ἔχει ἀνωτέρας τοιαύτας διαταγάς*. Ἀλλὰ τὸ φοβερώτερον διὰ τὸν

ὑπάλληλον τοῦτον, ὅπερ μ' ἔκαμε νὰ σιγήσω ἐξ αἰδοῦς, διότι ἐλέγετο ὑπάλληλος, ἦτο τὸ ἑξῆς· μετὰ τὴν διαλογὴν τῶν καλπῶν τοῦ πρώτου κιβωτίου μετέβη μόνος, ὅπως ἐπιληφθῇ τοῦ δευτέρου κιβωτίου, ἔνθα ἦτο ἡ κάλπη τοῦ Θεοδ. Δεληγιάννη· τὸν παρηκολούθησα ὄπισθέν του, τὸν εἶδον δὲ παραχρῆμα νὰ θέσῃ τὸν δάκτυλόν εἰς τὴν σφραγῖδα τῆς σιδηρᾶς ῥάβδου, καὶ τὸν ἤκουσα εἰπόντα ὅτι *δὲν εἶναι ἀδύνατοι*. Οὕτω τὴν πρᾶξιν εἶχε τελειώσει καὶ τὴν φράσιν μόνον ἐτελείωνεν ὅτε μὲ εἶδον πρὸ ὀλίγου ὄπισθέν του· ἅμα ἰδών με εἶπεν ὅτι καλαὶ εἶναι αἱ σφραγῖδες καὶ ἐξηκολούθησε τὸ ἔργον του.» Καὶ ἐπειδὴ ἐπιβλεπόντων τῶν ἐποπτῶν καὶ τοῦ ἀνακριτοῦ ἐγένετο ἡ διαλογὴ μάλιστα παρόντος καὶ τοῦ ἀντιπροσώπου τῆς διοικητικῆς ἀρχῆς καὶ εὐθὺς μετὰ τὴν διαλογὴν ὑπογράψαντος μετὰ τῆς ἐφορευτικῆς ἐπιτροπῆς ἀπόσπασμα τῆς γενικῆς διαλογῆς, ἡ μὴ ὑπογραφὴ τῶν ἓξ πράξεων διαλογῆς καλπῶν καὶ τῆς πράξεως τῆς γενικῆς διαλογῆς καθίσταται ἁπλῶς καὶ κατ' ἐπιφάνειαν τυπικὴ ἔλλειψις, οὐδόλως προσβάλλουσα τὴν διαλογήν.

Ἐπειδὴ οὐδεμία ἔνστασις ὑπάρχει κατὰ τοῦ τρόπου τῆς ἀριθμήσεως τῶν ψήφων ἐν τοῖς πρακτικοῖς, ἡ μὴ σημείωσις αὐτοῦ ἐκ παραδρομῆς προελθοῦσα, εἶναι ἔλλειψις τυπικὴ οὐδεμίαν μορφὴν κατὰ τῆς ἐκλογῆς ἐπιφέρουσα.

Ἐπειδὴ δὲ κατὰ τοῦ κύρους τῆς ἐκλογῆς τοῦ δήμου Μυλάντος οὐδεμία ὑπάρχει ἔνστασις, διὰ ταῦτα θεωροῦμεν ἔγκυρον τὴν ἐκλογὴν καὶ νομίμους βουλευτὰς τῆς ἐπαρχίας Γορτυνίας τοὺς Γεώργιον Δ. Πλαποῦταν, Θεόδωρον Δηληγιάννην, Βασίλειον Νικολόπουλον, Ἰωάννην Δεληγιάννην, Γεώργιον Λαδόπουλον καὶ Λ. Ἀντωνόπουλον.

Ὁ Πρόεδρος
Μ. Κ. ΚΑΝΑΡΗΣ.

Τὰ μέλη.

Π. Β. Κωσταντᾶς, Δ. Σαῤῥιγιάννης, Δ. Ι. Κουνουπιώτης. Θ. Θερμογιάννης, Ἰω. Νέγκας, Γ. Μπούμπουλης, Λ. Ἀ. Κοντόσταυλος, Φίλιππος Π. Βάρδογλης, Δ. Μπαρπαρῖγος, Ε. Βιρβίλης, Πέτρος Μαυρομιχάλης, Ἰω. Σ. Χαλικιᾶς.

Τοῦ προέδρου ἀπαγγείλαντος τὸ ἀντικείμενον τῆς ἡμερησίας διατάξεως ἔλαβε τὸν λόγον εἷς τῶν βουλευτῶν Μέσης καὶ ἰσχυρίσθη ὅτι ἡ Βουλὴ τοῦ 1872 ἦτο ἤδη ὡς ἐκ τῆς διαγωγῆς της δυνάμει διαλελυμένη, πρὶν ἢ ὁ πρωθυπουργὸς προκαλέσει τὸ περὶ τούτου διάταγμα· ἀλλ' οὐχ ἧττον ἐγνωμάτευσεν, ὅτι

εἶναι μὲν ἀπόλυτον τὸ δικαίωμα τῆς διαλύσεως, χρῆσις ὅμως αὐτοῦ δὲν δύναται νὰ γείνῃ ἀκόπως καὶ εἰκῇ. Ἀκολούθως εἶπεν, ὅτι τὸ ἰσοζύγιον τοῦ προϋπολογισμοῦ, ἐφ' ᾧ καυχᾶται ἡ Κυβέρνησις, εἶναι ἰδέα κενή, ὡς μαρτυρεῖ τοῦ κεντρικοῦ ταμείου ἡ κατάστασις, ἐμέμφθη δὲ καὶ τὴν Κυβέρνησιν διὰ τὴν ὑποβληθεῖσαν σύμβασιν περὶ Λαυρίου ἐπὶ βλάβῃ τῶν συμφερόντων τοῦ δημοσίου καὶ τῆς καινωνίας, ἐπὶ ἐξυπηρετήσει δὲ κερδοσκοπικῶν συμφερόντων ὀλίγων ἀτόμων.

Ἀντέλεξεν ἕτερος βουλευτὴς Τήνου, ὅτι οὐχὶ πρώτην φορὰν ἐσχηματίσθη Κυβέρνησις ἐκ μειοψηφίας διαλύσασα τὴν Βουλήν, οὐδὲ δύναταί τις μετὰ λόγου νὰ μεμφθῇ τὴν ἐνεστῶσαν Κυβέρνησιν διὰ τὴν χρῆσιν τῆς προνομίας ταύτης, διότι ἡ διάλυσις τῆς Βουλῆς εἶναι ἡ ἀμεσωτάτη συνέπεια τοῦ σχηματισμοῦ Κυβερνήσεως ἐκ μειοψηφίας. Ἡ δὲ Κυβέρνησις ἡ ὑπὸ τοιοῦτον ὅρον ἐρχομένη ἐπὶ τὴν διεύθυνσιν τῶν πραγμάτων δὲν ἔχει οὔτε πολιτικὴν οὔτε νομικὴν εὐθύνην, ἀλλὰ μόνον ἠθικήν, ἐπομένως ματαίως ζητοῦσιν ἄλλην εὐθύνην παρὰ τῆς Κυβερνήσεως διὰ τὴν χρῆσιν τῶν βασιλικῶν προνομιῶν. Ἀκολούθως ἐπῄνεσε τὰς πράξεις τῆς Κυβερνήσεως, τὴν ἐλευθέραν τῶν ἐκλογῶν διεξαγωγὴν, ἀπέκρουσεν ὡς ἀβάσους καὶ ἀνυποστάτους τὰς ἐπὶ τῆς Κυβερνητικῆς πορείας κρίσεις τῶν ἀρνουμένων τὴν ἐμπιστοσύνην των πρὸς τὴν Κυβέρνησιν καὶ ἰσχυρίσθη, ὅτι ὁ κ. Δεληγεώργης ἐν τῇ διεξαγωγῇ τοῦ Λαυριωτικοῦ ζητήματος διετήρησε τὴν ἀξιοπρέπειαν τοῦ ἔθνους ἀλώβητον, ἔσωσε τὰ ἐθνικὰ συμφέροντα, ἐνῷ ἀσύγγνωστον ἀμέλειαν ἐπεδείξαντο οἱ προκάτοχοι πρὸς διάσωσιν τοῦ ἐθνικοῦ πλούτου.

Ἀντεῖπεν ἕτερος βουλευτὴς ἐκ Φθιώτιδος, ὅτι ἡ Κυβέρνησις εἶναι ὑπαίτιος τῆς ἀνάγκης, ἧς ἕνεκα ὁ προϋπολογισμὸς ἦλθεν ὑπὸ συζήτησιν μεσοῦντος τοῦ ἔτους, κατὰ παράβασιν τοῦ συντάγματος, ἐνῷ ἡ ἀνωμαλία αὕτη δὲν θὰ ὑπῆρχεν, ἂν μὴ ἐπῆρχετο ἡ διάλυσις καὶ ἡ διακοπή. Τὸ ὑπουργεῖον εὐθύνεται διὰ τὴν μὴ λογικὴν χρῆσιν τῶν δικαιωμάτων του, διότι ἡ διάλυσις καὶ ἡ διακοπὴ δὲν εἶναι νομοθέτησις, ἔνθα ἔγκειται τὸ ἀντεύθυνον, ἀλλ' ἐκτέλεσις νόμων συνεπαγομένη τὴν εὐθύνην τοῦ διενεργοῦντος ὑπευθύνου προσώπου.

Ἀκολούθως παρεδέχθη μὲν, ὅτι ἡ Κυβέρνησις ὡς ἐκ τῆς μειοψηφίας ληφθεῖσαν ἔλαβε νὰ διαλύσῃ τὴν Βουλήν, ἀλλ' ὁ λόγος ἦρθη, ἀφοῦ συνεργάσθη μετ' αὐτῆς καὶ παρῆλθε πεντάμηνον ὅλον διάστημα. Ἀνίσχυροι δὲ εἰσὶν οἱ ἐν τῇ ἐγκυκλίῳ τοῦ ὑπουργείου ἐπαγόμενοι πρὸς διάλυσιν λόγοι καὶ μόνη ἡ πολι-

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ ΝΗ'.

Τῆς 3 Ἰουλίου 1873.

Ἀπαρτίας γενομένης περὶ ὥραν 9 π. μ. ἀνεγνώσθησαν τὰ πρακτικὰ τῆς προτεραίας καὶ ἐνεκρίθησαν.

Ἀνεκοινώθη εἶτα ἔγγραφον πρὸς τὸν Πρόεδρον τῆς Βουλῆς ἀπευθυνόμενον δι' οὗ ἀγγέλλεται ὅτι ἐπὶ τῷ θανάτῳ τῆς Α. Υ. τοῦ Πρίγγιπος τῆς Πρωσσίας Ἀδαλβέρτου ἡ Α. Μ. ὁ Βασιλεὺς ὑπέβαλεν ὀκταήμερον πένθος.

Ὑπεβλήθησαν κατόπιν ὑπό τινων βουλευτῶν Ὅρους καὶ Μέσης

1) Πρότασις νόμου περὶ ἀποδείξεως τῆς ἀγροληπτικῆς, ἐμφυτευτικῆς καὶ ἐδαφονομικῆς ἰδιοκτησίας τῶν πρώην τιμαριωτῶν Κερκύρας.

2) Ὁμοίᾳ περὶ συμβάσεων ἐπὶ ἐξωνήσεων καὶ καταχρηστικῶν ἀγροληψιῶν, ἐμφυτεύσεων καὶ ἐδαφονομιῶν.

3) Ὁμοίᾳ περὶ ἐκτιμήσεως τοῦ ἐλαιοκάρπου Κερκύρας.

4) Τροπολογίαι ἐπὶ τοῦ περὶ διανομῆς τῆς ἐγχ. περιουσίας Κεφαλληνίας νομοσχεδίου καὶ ἐπὶ τοῦ νομοσχεδίου περὶ τροπολογίας διατάξεών τινων τῶν νόμων ΣΜΑ'. καὶ ΣΞΗ'. καὶ

5) Ὑπόμνημα περὶ Λαυρίου ὑπὸ Ἀλφρέδου Πάγετ κτλ.

Ἔχουσι δὲ αἱ προτάσεις αὗται οὕτω·

« ΕΚΘΕΣΙΣ ΑΙΤΙΟΛΟΓΙΚΗ.

Διὰ τοῦ ΣΜΑ'. Νόμου τῆς 1 Νοεμβρίου τοῦ ἔτους 1867 ὑπεχρεώθησαν οἱ ὑποτελεῖς τῶν πρώην τιμαριωτῶν νὰ ἀποζημιώσουν αὐτοὺς μόνον ὡς πρὸς τὰ εἰσπραττόμενα εἰσοδήματα τὰ προερχόμενα ἐξ ἐλευθέρων γαιῶν, δοθεισῶν εἰς ἀγροληψίαν, ἐμφύτευσιν καὶ ἐδαφονομήν. Ἀλλὰ διὰ τοῦ Νόμου τούτου οὐδὲν ὡρίσθη ὡς πρὸς τὸ σύστημα τῆς διαιρέσεως τῶν δικαιωμάτων ἰδιοκτησίας ἀπὸ τῶν φορολογικῶν εἰσπράξεων τῶν πρώην τιμαριωτῶν. Διὸ τὸν λόγον τοῦτον ὁ Νόμος οὗτος ἀντὶ ὠφελείας ἐπέφερε μεγίστας ζημίας εἰς τοὺς ὑποτελεῖς, διότι ἐνέπλεξεν αὐτοὺς εἰς ἀπεράντους δίκας, αἵτινες καταλήγουσιν εἰς τὴν καταστροφὴν αὐτῶν. Διὰ τὸν λόγον τοῦτον πρὸς ἄρσιν πάσης παρεξηγήσεως τοῦ ΣΜΑ'. Νόμου περὶ τὴν ἀπόδειξιν τῶν δικαιωμάτων ἰδιοκτησίας τῶν πρώην τιμαριωτῶν, προτείνομεν τὸ ἑφεξῆς

σχέδιον Νόμου, ὅπερ παρακαλοῦμεν τὴν Βουλὴν νὰ θεωρήσῃ κατεπείγον, ὅπως ψηφισθῇ ἐντὸς τῆς ἐνεστώσης Α'. Συνόδου,

Ἐν Ἀθήναις, τῇ 28 Ἰουνίου 1873.

Οἱ βουλευταὶ

Γ. Ζωχιὸς, Θ. Ῥωμαῖος, Π. Β. Κωνσταντᾶς.

ΠΡΟΤΑΣΙΣ ΝΟΜΟΥ.

Περὶ ἀποδείξεως τῆς ἀγροληπτικῆς, ἐμφυτευτικῆς, καὶ ἐδαφονομικῆς ἰδιοκτησίας τῶν πρώην τιμαριωτῶν Κερκύρας.

Ἄρθρον 1. Ἡ ἀγροληπτικὴ, ἐμφυτευτικὴ καὶ ἐδαφονομικὴ ἰδιοκτησία τῶν τιμαριωτικῶν δικαιωμάτων ἀποδεικνύεται ἐνώπιον τῶν ἁρμοδίων δικαστικῶν ἀρχῶν δι' ἀρχικῶν συμβολαίων συνταχθέντων κατὰ τοὺς περὶ διαθέσεως ἐλευθέρων κτημάτων τῶν τιμαρίων εἰς διηνεκῆ ἢ πρόσκαιρον ἀγροληψίαν, ἐμφύτευσιν ἢ ἐδαφονομὴν τιμαριωτικοὺς νόμους καὶ ἐγχωρίους κανονισμοὺς καὶ οὐχὶ δι' ἀναγραφῶν, μεταγενεστέρων συμβολαίων, καὶ ἄλλων κατοχικῶν πράξεων. Ἡ ἀπόδειξις ἐπιβαρύνει τὸν πρώην τιμαριοῦχον.

Ἄρθρον 3. Αἱ συγκράτειαι καὶ τὰ κανίσια δὲν ὑπάγονται εἰς τὴν κατηγορίαν τῶν ἐμφυτευτικῶν καὶ ἐδαφονομικῶν δικαιωμάτων καὶ ἐπομένως καταργοῦνται.

Ἄρθρον 3. Τὰ καθυστεροῦντα ἐκ μὴ ἀποδεικνυομένων ἀγροληπτικῶν, ἐμφυτευτικῶν καὶ ἐδαφονομικῶν δικαιωμάτων τῶν τιμαρίων, καταργοῦνται.

Οἱ βουλευταὶ

Γ. Ζωχιὸς, Θ. Ῥωμαῖος, Π. Β. Κωνσταντᾶς.»

«ΕΚΘΕΣΙΣ

Περὶ καταχρηστικῶν ἀγροληψιῶν, ἐμφυτεύσεων, ἐδαφονομιῶν καὶ εἰκονικῶν ἐπὶ ἐξωνήσει πωλήσεων.

Πρὸς τὴν Βουλήν.

Ἡ ἐν Κερκύρᾳ ἰδιοκτησία πολλαχῶς καὶ ποικιλοτρόπως βεβαρυμένη διατελεῖ ἐν ἀθλίᾳ καταστάσει.

Ὁ 33 νόμος τοῦ Βου κυνοβουλίου ἀκυρώσας τὰς περὶ ὧν πρόκειται συμβάσεις, δι' ὧν ἄπληστοι δανεισταὶ δι' ὀλίγα χρήματα ἔλαβον ἐμπράγματα δικαιώματα ἐπὶ τῶν κτημάτων τῶν ὀφειλετῶν αὐτῶν, ἀπέβη παρέκτιος κοινωνικῆς ὠφελείας, ἀσφαλίσας τὴν ἰδιοκτησίαν καὶ ἀποδώσας εἰς τοὺς δανειστὰς τὸ ἀρ-

χικὸν κερδάλαιον τῶν δανείων των, τῆς ἰδιοκτησίας ἀπελευθερωθείσης διηνεκῶν ἐμπραγμάτων εἰσφορῶν.

Ἀλλ' ὁ νόμος ἐκεῖνος διὰ τοῦ ΡΝ'. νόμου καὶ τῶν ΣΜΔ' καὶ ΣΞΗ'. κατηργήθη, καὶ αἱ καταχρηστικαὶ καὶ εἰκονικαὶ αὗται συμβάσεις ἐκηρύχθησαν νόμιμοι· οὕτω δὲ ἡ ἰδιοκτησία διατελεῖ βεβαρυμένη ἐκ τῶν τοιούτων εἰσφορῶν, κωλυουσῶν τήν τε πρόσοδον τῆς γεωργίας καὶ τὴν παραδοχὴν συστάσεως τραπεζῶν πρὸς περίθαλψιν καὶ βοήθειαν τοῦ ἀτυχοῦς γεωργοῦ Κερκύρας, διότι ἐκτὸς τῶν νομίμων ἀγροληψιῶν, ἐμφυτεύσεων καὶ ἐδαφονομιῶν, ἡ πληθὺς τῶν καταχρηστικῶν καὶ εἰκονικῶν τούτων συμβάσεων ἐμποδίζει πᾶν μέτρον πρὸς ἀσφάλειαν τῆς γεωργίας ὡς τῶν ὑποκειμένων κτημάτων διεκδικουμένων διὰ τῆς ἐπανελεύσεως ἐν περιπτώσει ὑπερημερίας.

Ἐκτὸς ὅμως τῶν συμβάσεων τούτων ἔχομεν ἀτυχῶς καθιερωμένον ἐν Κερκύρᾳ διὰ νόμου Ἑλληνικοῦ, οἷος ὁ ΣΜΔ'., τὸν ἐπάρατον τιμαριωτισμόν, εἰς ὃν ἀπεδόθησαν διὰ τοῦ αὐτοῦ νόμου προνόμια καὶ δικαιώματα παραπλήσια τῶν νομίμων ἐγκτητικῶν προσόδων· διὰ δὲ τὴν εἰς χρήματα μετατροπὴν τῶν τιμαριωτικῶν εἰσφορῶν ὁ ΣΜΔ'. νόμος παραδέχεται τὴν διαδικασίαν τῆς Πολ. Δικονομίας, πολύπλοκον καὶ πολυδάπανον· οὕτω δὲ πρὸς μετατροπὴν τιμαριωτικῆς εἰσφορᾶς ὀλίγων λεπτῶν ἀπαιτοῦνται ἔξοδα ὑπερβαίνοντα τὴν ἀξίαν τῶν ὑποκειμένων κτημάτων.

Ἀρκεῖ τις νὰ ἀναγνώσῃ τὸ προοίμιον τοῦ μνημονευθέντος 33 Νόμου, ὅπως πεισθῇ ὑπὸ ποίων δικαίων καὶ ἐπιεικῶν ἀρχῶν ἐμφορούμενος ὁ Ἰόνιος νομοθέτης ἐκαθάρισεν ἐν μέρει τὴν Κέρκυραϊκὴν ἰδιοκτησίαν ἐκ τοιούτων ἀδίκων καὶ παρανόμων εἰσφορῶν, βάσιν ἐχουσῶν ὀλίγα χρήματα ἀνόμως πολαπλασιασθέντα καὶ μετατραπέντα εἰς ἐμπράγματα διηνεκῆ δικαιώματα ἐπὶ τῶν κτημάτων τοῦ ἀτυχοῦς ὀφειλέτου.

Δὲν δυνάμεθα ἤδη διὰ τῆς ἐκθέσεως ταύτης νὰ ὑποβάλωμεν τὰς λεπτομερεῖς πληροφορίας περὶ τῆς γεννήσεως τῶν παρανόμων τούτων συμβάσεων, καὶ περιοριζόμεθα νὰ προτείνωμεν τὴν ἐκτέλεσιν τοῦ νόμου 33 τοῦ Β'. Κοινοβουλίου τῆς 10 Μαΐου 1825, ὅπως, ἐπαναφερομένου εἰς πληρεστάτην ἐκτέλεσιν ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ προτεινομένου νόμου, καθαρισθῇ ἡ ἐν Κερκύρᾳ ἰδιοκτησία ἐκ ἔκρων παρανόμων, καὶ δοθῇ οὕτως ἄφετηρία βελτιώσεως τῆς ἀθλίας τοῦ γεωργοῦ Κερκύρας καταστάσεως, διότι, ὡς νῦν ἡ κατάστασις αὕτη ἔχει, οὐδεμία περίθαλψις, οὐδὲν οἰκονομικὸν μέτρον δύνανται νὰ τύχωσιν ἐφαρμογῆς.

Ἐν τῇ συζητήσει τοῦ προτεινομένου νομοσχεδίου θέλομεν καταδείξει τὴν νομιμότητα καὶ τὸ ἀπαραίτητον αὐτοῦ, ὡς οὐδὲν ἄλλο διαπράττοντες εἰμὴ νὰ αἰτήσωμεν ἐκτέλεσιν νόμου ἡμετέρου, περιγενομένου ἐκ πείρας καὶ γνώσεως ἀληθοῦς τῆς κατατέρου, περιγενομένου ἐκ πείρας καὶ γνώσεως ἀληθοῦς τῆς κατα-στάσεως τοῦ τόπου. Ὁ δὲ ΣΜΔ'. νόμος καὶ ΣΞΗ'. προταθέντες ἀκρίτως καὶ ἀβασανίστως καθιέρωσαν ἀρχὰς ἀντικειμένας εἰς τὴν κατάστασιν τῆς κερκυραϊκῆς ἰδιοκτησίας καὶ ὡς πρὸς τὰς καταχρηστικὰς καὶ εἰκονικὰς ταύτας συμβάσεις, αἵτινες νομιμοποιηθεῖσαι, ἐδέσμευσαν τὴν γεωργίαν καὶ κατέστρεψαν τὸν γεωργὸν ἀπολέσαντα τὴν ἰδιοκτησίαν αὐτοῦ δι' ὀλίγα καθυστεροῦντα, ἢ δι' ὀλίγα χρήματα πρὸς διατροφήν του δοθέντα, καὶ ἀπλήστως πολλαπλασιασθέντα, καὶ τὰ ὁποῖα ἀποδίδει ὁ νόμος τοῦ Β'. Κοινοβουλίου εἰς τοὺς δανειστὰς ἐκείνους.

Ἐὰν ἡ Βουλὴ παραδεχθῇ τὸν νόμον τοῦτον, βεβαίως ἡ Κερκυραϊκὴ ἰδιοκτησία θέλει καθαρισθῇ κατὰ μέγα μέρος εἰσφορῶν οὐκ εὐαρίθμων. Ἐν ἄλλῃ δὲ εὐκαιρίᾳ ἐξετάζουσα ἡ Βουλὴ καὶ τὰ περὶ τιμαριωτισμοῦ καὶ διαλύσεως τῶν ἀγροληψιῶν, οὐχὶ ὀρθῶς καὶ ὠφελίμως κανονιζόμενα διὰ τῶν ΣΜΔ'. καὶ ΣΞΗ'. νόμων, θέλει παραδεχθῇ σύστημα ἀπελευθερώσεως τῆς Κερκυραϊκῆς ἰδιοκτησίας δυνάμενον νὰ ἱκανοποιήσῃ ὅλους τοὺς ἐνδιαφερομένους ἄνευ προσβολῆς τῶν ἀνηκόντων εἰς ἕκαστον νομίμων δικαιωμάτων.

Δὲν διστάζομεν νὰ πιστεύσωμεν, ὅτι ἡ Βουλὴ ἐξετάζουσα ἐμβριθῶς καὶ ἀμερολήπτως τὴν πρότασιν τοῦ νόμου τούτου, καὶ πληροφορουμένη ὅτι πρόκειται περὶ ἐκτελέσεως νόμου ἐν ἐνεργείᾳ ὑπάρξαντος παρ' ἡμῖν θέλει ἐπιψηφίσει αὐτήν.

Ἐν Ἀθήναις, τῇ 2 Ἰουλίου 1873.

Α. Τρύφωνας, Βουλευτὴς Ὄρους.
Σπ. Θ. Ζερβός, Βουλευτὴς Μέτης.

ΝΟΜΟΣΧΕΔΙΟΝ

Περὶ καταχρηστικῶν ἀγροληψιῶν, ἐμφυτεύσεων, ἐδαφονομιῶν καὶ εἰκονικῶν ἐπὶ ἐξωνήσει πωλήσεων.

Ἄρθρον 1. Αἱ καταχρηστικαὶ ἀγροληψίαι, ἐμφυτεύσεις, ἐδαφονομαὶ καὶ εἰκονικαὶ ἐπὶ ἐξωνήσει πωλήσεις πρὸς πληρωμὴν ἢ ἀσφάλειαν χρέους διομολογηθεῖσαι, κανονίζονται καὶ διέπονται ἀπὸ τὸν 33 νόμον τοῦ Β'. κοινοβουλίου 10 Μαΐου 1825.

Ἄρθρον 2. Ὁ ἀνωτέρω νόμος ἐπανέρχεται ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος εἰς πληρεστάτην ἰσχύν.

Ἄρθρον 3. Ἐντὸς μηνῶν ἓξ ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ πα-

ρόντος νόμου οἱ νόμιμοι κάτοχοι τῶν τοιούτων συμβάσεων ὀφείλουσιν, ἐπὶ ποινῇ ἀκυρώσεως, νὰ τὰς προτάξωσιν εἰς τὸ γραφεῖον τοῦ ὑποθηκοφυλακείου τοῦ δήμου Κερκυραίων.

Ἄρθρον 4. Ὁ ὑποθηκοφύλαξ καταγράφει εἰς ἐπὶ τούτῳ βιβλίον περίληψιν τῶν προσαγομένων τούτων συμβολαίων, τηρουμένων τῶν ἀπογράφων εἰς τὸ χαρτοφυλάκειον τοῦ αὐτοῦ γραφείου.

Ἄρθρον 5. Ἡ ἀπόδοσις τοῦ ἀρχικοῦ κεφαλαίου τῆς ὀφειλῆς τοῦ τὸ κτῆμα αὐτοῦ λαβόντος εἰς ἀγοραπωλησίαν, ἐδαφονομήν, ἐμφύτευσιν, ἢ ἐπὶ ἐξωνήσει πώλησιν, πρὸς πληρωμὴν ἢ ἀσφάλειαν χρέους, ἐπιτελεῖται κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ μνημονευθέντος 33 νόμου, εἰς δέκα ἐτησίας δόσεις ἀτόκως, ἀρχομένης τῆς πρώτης, μετὰ ἓν ἔτος ἐκ τῆς προσαγωγῆς κατὰ τὸ προηγούμενον 3ον ἄρθρον.

Ἄρθρον 6. Ἀκυροῦται πᾶσα διάταξις νόμου ἀντικειμένη εἰς τὸν παρόντα.

Οἱ προτείνοντες
Α. Τρύφωνας, Βουλευτὴς Ὄρους.
Σπυρ. Θ. Ζερβὸς, Βουλευτὴς Μέσης.»

«ΑΙΤΙΟΛΟΓΙΚΗ ΕΚΘΕΣΙΣ

Αἱ ἀτελεῖς διαταξεις τοῦ περὶ ἐκτιμήσεως τοῦ ἐν Κερκύρᾳ ἐλαιοκάρπου ἰσχύοντος εἰδικοῦ νόμου συντελοῦσιν εἰς πολλὰς καταχρήσεις, αἵτινες ἤρξαντο νὰ γίνωνται πρὸς ὑπεξαίρεσιν τῆς μερίδος τῆς ἀνηκούσης εἰς τοὺς γεωργούς. Πρὸς ἀποτροπὴν δὲ τοιαύτης ἀδικίας, ἣν τινες ἀτυστόλως διαπράττουσι κατὰ τῶν ἀγοραπωλητῶν καὶ μισθωτῶν, προτείνομεν τὰς ἑφεξῆς συμπληρωτικὰς καὶ ἑρμηνευτικὰς διατάξεις περὶ ἐκτιμήσεως τοῦ ἐλαιοκάρπου Κερκύρας, τας ὁποίας συνιστῶμεν εἰς τὴν μελέτην καὶ ἐπιψήφισιν τῆς Βουλῆς.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 27 Ἰουλίου 1873.

Οἱ Βουλευταὶ

Γ. Ζωχιὸς, Θ. Ῥωμαῖος, Ν. Σ. Παγκράτης, Π. Β. Κωνσταντᾶς.

ΠΡΟΤΑΣΙΣ ΝΟΜΟΥ

Περὶ ἐκτιμήσεως τοῦ ἐλαιοκάρπου Κερκύρας.

Ἄρθρον 1. Οἱ διὰ τὰς ἐκτιμήσεις τοῦ ἐλαιοκάρπου διοριζόμενοι παρὰ τοῦ Νομάρχου Κερκύρας εἰδικοὶ κλητῆρες ὀφείλουσι νὰ ἔχωσι τὰ προσόντα τῶν δικαστικῶν κλητήρων. Οὗτοι δὲ

παρίστανται καθ' ὅλον τὸ στάδιον τῆς ἐκτιμήσεως ἐπὶ ποινῇ ἀκυρότητος αὐτῆς, ἐν περιπτώσει μὴ προσλήψεως αὐτῶν.

Ἄρθρον 2. Οἱ ἐκτιμηταὶ καὶ οἱ εἰδικοὶ κλητῆρες προσλαμβάνονται ἐκ τῶν ἀνηκόντων ὡς δημοτῶν εἰς τὸν δῆμον, εἰς τὴν περιφέρειαν τοῦ ὁποίου κεῖνται τὰ ἀγοραπωλητικὰ ἢ μεμισθωμένα ἐλαιόδενδρα.

Ἄρθρον 3. Ἐν τῇ ἐκτιμήσει τοῦ ἐλαιοκάρπου παραλαμβάνονται παρὰ τοῦ ἀγρυδότου δύω μάρτυρες ἐκ τῶν ἐγγραμμάτων δημοτῶν κατοίκων τῆς Κώμης, εἰς τὴν περιφέρειαν τῆς ὁποίας κεῖνται τὰ ἀγοραπωλητικὰ ἐλαιόδενδρα.

Ἄρθρον 4. Ἐν τῇ ἐκθέσει τῆς ἐκτιμήσεως, ἐν περιπτώσει ὑπαρχούσης ἢ ἐπικειμένης φθορᾶς, ὁρίζεται καὶ τὸ ποσὸν τοῦ ἐξαχθησομένου ἐλαίου, ἐξ οὗ λογισθήσονται αἱ μερίδες.

Ἄρθρον 5. Ὁ ἀγρυδότης ἢ ἐκμισθωτὴς ὁ ἐκτιμῶν ἐλαιόδενδρα τοῦ αὐτοῦ ἀγοραπώτου ἢ μισθωτοῦ εἰς θέσεις τῆς περιφερείας Κώμης τινὸς πλείονας τῆς μιᾶς, ὀφείλει νὰ ἐνεργῇ τὰς ἐκτιμήσεις ταύτας, ἀρχόμενος ἀπὸ τῆς μιᾶς καὶ λήγων εἰς τὴν τελευταίαν θέσιν ἄνευ ὀκνηρίας διακοπῆς.

Ἄρθρον 6. Ἀπόγραφον τῆς ἐκθέσεως τῆς ἐκτιμήσεως εἰς ἄσημον χάρτην ἐπιδίδεται ἀμέσως ἐν τῷ τόπῳ τῆς ἐκτιμήσεως εἰς τὸν ἀγοραπώτην ἢ μισθωτὴν ὑπὸ τοῦ παριστανομένου εἰς τὴν ἐκτίμησιν εἰδικοῦ κλητῆρος. Ἐν περιπτώσει ἀπουσίας τοῦ ἀγοραπώτου ἢ μισθωτοῦ, τὸ ἀπόγραφον τῆς ἐκθέσεως ἐπιδίδεται τὴν ἐπιοῦσαν κατ' οἶκον κατὰ τὰς διατάξεις τῆς Πολ. Δικονομίας, ὁ δὲ ἀγοραπώτης ἢ μισθωτὴς δύναται ἐντὸς πέντε ἡμερῶν ν' ἀνακόψῃ τὴν ἐκτίμησιν ἐνώπιον τοῦ ἁρμοδίου Εἰρηνοδικείου πρὸς ἐπανάληψιν αὐτῆς.

Ἄρθρον 7. Ἡ παράβασις τῶν διατάξεων τοῦ παρόντος καὶ τοῦ ΣΞΖ'. Νόμου περὶ ἐκτιμήσεως ἐλαιοκάρπου Κερκύρας συνεπάγει αὐτοδικαίως τὴν ἀκύρωσιν τῆς ἐκτιμήσεως.

Ἄρθρον 8. Πᾶσα διάταξις Νόμου ἀντιβαίνουσα εἰς τὸν παρόντα καταργεῖται.»

«ΤΡΟΠΟΛΟΓΙΑ

Ἐπὶ τοῦ περὶ διανομῆς τῆς ἐγχ. περιουσίας Κεφαλληνίας νομοσχεδίου.

Ἐπειδὴ τὸ κατεπείγον τῆς διανομῆς τῆς ἐπικοίνου περιου-

σίας τῶν δήμων Κεφαλληνίας ὑφίσταται καὶ διὰ τὴν διανομὴν τῆς ἐπικοίνου δημοτικῆς περιουσίας Κερκύρας, προτείνομεν οἱ ὑποφαινόμενοι βουλευταὶ τῆς νήσου Κερκύρας, ὅπως τὸ προσαχθὲν ὑπὸ τοῦ κυρίου ὑπουργοῦ τῶν Ἐσωτερικῶν νομοσχέδιον περὶ διανομῆς τῆς ἐν Κεφαλληνίᾳ ἐγχωρίου περιουσίας τροποποιηθῇ ὡς ἕπεται, ἵνα παραλάβῃ εἰς τὰς διατάξεις αὐτοῦ καὶ τὴν ἐγχ. περιουσίαν Κερκύρας.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 27 Ἰουνίου 1873.

Οἱ βουλευταὶ

Θ. Ῥωμαῖος, Ι. Ζωχιός, Μ. Β. Κωνσταντᾶς.

ά.) Ἡ ἐπιγραφὴ νὰ μεταβληθῇ οὕτω. «Νόμος περὶ διανομῆς τῆς ἐγχωρίου περιουσίας τῶν δήμων Κεφαλληνίας καὶ Κερκύρας»,

Α΄. Κεφαλληνία.

Ϛ΄.) Μετὰ τὰς διατάξεις τοῦ προταθέντος νομοσχεδίου νὰ προστεθῶσιν αἱ ἑξῆς.

Β΄. Κέρκυρα.

Ἄρθρον 13. Αἱ διατάξεις τοῦ παρόντος νόμου ἰσχύουσι καὶ διὰ τὴν Κέρκυραν ὡς τροπολογοῦνται διὰ τῶν ἑπομένων εἰδικῶν ὁρισμῶν.

Ἄρθρον 14. Ἡ ὑπὸ τοῦ τρίτου ἄρθρου ὁριζομένη ἐπιτροπὴ διαλύεται μετὰ τὴν ὁριστικὴν διανομὴν καὶ τῆς ὑπὸ τοῦ κράτους κατεχομένης περιουσίας· τρίτον δὲ μέλος αὐτῆς εἶναι εἷς ἀντιπρόσωπος τῶν δήμων τῆς νήσου ἐκλεγόμενος μετὰ τῶν ἀναπληρωτῶν αὐτοῦ διὰ μυστικῆς ψηφοφορίας ὑπὸ τῶν δημοτ. συμβούλων συγκαλουμένων ὑπὸ τοῦ νομάρχου ἐν τῇ ἕδρᾳ τῆς διοικήσεως.

Ἄρθρον 15. Ἐξαιροῦνται τῆς διανομῆς.

ά.) Τὸ ἁλατοπηγεῖον λευκίμμης, τοῦ ὁποίου τὸ ἐκμισθώσεως παραχθησόμενον εἰσόδημα, θέλει διανέμεται εἰς τοὺς δήμους κατὰ πληθυσμόν.

β΄.) Τὰ ὑπὸ τοῦ κράτους ὀφειλόμενα μέχρις οὗ πληρωθῶσι καὶ τὰ ὑπ' αὐτοῦ κατεχόμενα κτήματα (τῶν ὁποίων τὰ ἐνοίκια ἀφοῦ πληρωθῶσι τὰ ἐπίκοινα δημοτ. χρέη θέλουν ἐπίσης διανέμεσθαι εἰς τοὺς δήμους) μέχρις οὗ ἡ ἐγκατάλειψις καὶ ἡ διανομὴ αὐτῶν κανονισθῇ διὰ νόμου.

γ΄.) Τὰ διὰ διαθήκης προορισθέντα εἰς εἰδικοὺς σκοποὺς ὑπὸ τῶν διαθετῶν.

δ΄.) Τὰ καθυστεροῦντα (περιλαμβανομένων καὶ τῶν εἰς ὀφει-

λέτας τῶν ἐγχωρίων καθυστερούντων) ὧν ἡ εἰσπραξις ἀναστέλλεται μέχρις οὗ εἰδικὸς νόμος ὁρίσῃ περὶ ἐκκαθαρίσεως καὶ διανομῆς αὐτῶν.

έ.) Τὰ τιμαριωτικὰ δικαιώματα καὶ τὰ Λατινικὰ ἐκκλησιαστικὰ εἰσοδήματα τὰ γνωστὰ ὑπὸ τὸ ὄνομα «κανονικάτα μένσα ἀρχιεπισκοπικὴ» κτλ. τὰ ὁποῖα μετὰ τῶν καθυστερουμένων καταργοῦνται.

Ἄρθρον 16. Τὰ περὶ συντηρήσεως τῶν ἀγαθοεργῶν καταστημάτων κανονισθήσονται ὑπὸ τῶν δημοτικῶν συμβούλων τῆς νήσου κατὰ πρότασιν τῆς ὑπὸ τοῦ ἄρθρου δευτέρου ἐπιτροπῆς.

Ἄρθρον 17. Ὁ ΣΟΕ΄. νόμος τῆς 6 Νοεμβρίου 1868 περὶ διαχ. ἐπιτροπῆς Κερκύρας, καὶ τὸ 31 ἄρθρον τοῦ ΣΜΔ΄. νόμου τῆς 1. Νοεμβρίου 1867 περὶ εἰσπράξεως τῶν καθυστερούντων ἐγχωρίων διὰ προσωπικῆς κρατήσεως καταργοῦνται.

Ἄρθρον 18. Πᾶς νόμος ἀντιβαίνων εἰς τὸν παρόντα καταργεῖται.»

«ΤΡΟΠΟΛΟΓΙΑ

Ἐπὶ τοῦ Νομοσχεδίου περὶ τροπολογίας διατάξεών τινων τῶν Νόμων ΣΜΔ΄. καὶ ΣΞΗ΄.

Ἄρθρον 1. Τὸ ἀρχικὸν κεφάλαιον πάσης προγενεστέρας τοῦ παρόντος Νόμου ὀφειλῆς προερχομένης ἐκ μεριδίων, κανόνων, ἐδαφονομίων, ἀποζημιώσεων κανογεωργίας καὶ ἀγεωργίας, μισθώσεων παντὸς εἴδους, πάκτου, καὶ γνησίου ἢ εἰκονικοῦ προστυχίου, ἐφ' ὧν αἰτήσει τοῦ πιστωτοῦ, ἐκκαθαρισθῇ ἐκ τῶν ἤδη πληρωθέντων, ὑπολογιζομένων ἐπὶ τοῦ ἀρχικοῦ κεφαλαίου, πληρώνονται ἀτόκως καὶ κατ' εἶδος εἰς δέκα ἐτησίας δόσεις ἀρχομένας ἀπὸ τῆς ἐκδόσεως τῆς ὁριστικῆς περὶ ἐκκαθαρίσεως ἀποφάσεως.

Εἰς τὴν κατηγορίαν τῶν εἰκονικῶν προστυχίων ὑπάγονται καὶ αἱ μετὰ γεωργῶν συνομολογηθεῖσαι ἐμπορικαὶ ὑποχρεώσεις.

Αἱ περὶ διακοπῆς δὲ παραγραφῆς διατάξεις τοῦ Ἀστυκοῦ Νόμου δὲν ἐφαρμόζονται ἐπὶ τῆς ἐκκαθαρίσεως τῶν δικασθεισῶν ἢ μὴ ὀφειλῶν τούτων.

Ἄρθρον 2. Τὰ πρὸς τὴν ἐγχώριον διαχείρισιν καὶ πρὸς τοὺς ὀφειλέτας αὐτῶν ἐξ ἐγγείων προσόδων καθυστερούμενα καταργοῦνται καὶ παύει ἰσχύουσα πᾶσα διάταξις Νόμου ἀφορῶσα τὴν διὰ προσωπικῆς κρατήσεως εἴσπραξιν τῶν καθυστερούντων ἐν τῷ μέλλοντι.

Ἄρθρον 3. Αἱ συνομολογηθεῖσαι ἢ ἄλλως γενόμεναι μεταλ-

λαγαὶ ἐγχωρίων διηνεκῶν μερίδων ἢ κανόνων ἐλαίου πρὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ ΣΜΔ'. Νόμου τῆς 1 Νοεμβρίου 1867 πληρόνονται κατὰ διετίαν. Αἱ μικρότεραι δὲ τῆς δραχμῆς ἐν γένει διηνεκεῖς μεταλλαγαί, κανόνες ἢ ἐδαφονομαὶ τοῦ ἐγχ. ταμείου καταργοῦνται.

Ἄρθρον 4. Κατὰ τὴν διάλυσιν τῶν ἀγρολήψιῶν ὁ ἀγρολήπτης λαμβάνει τὸ τῆς συνιδιοκτησίας αὐτοῦ μερίδιον ἀναλόγως τοῦ μεριδίου τοῦ καρποῦ. Ἡ διάταξις δὲ αὕτη ἰσχύει καὶ διὰ τὰς ἀγρολήψιας τὰς συναφθείσας μετὰ τὴν 1ην Μαΐου 1841, ἐὰν πρόκειται περὶ ἀγρολήψιας συνομολογηθείσης πρὸ τῆς ἐποχῆς ταύτης καὶ μεταγενεστέρως δι' ἄλλου συμβολαίου τροπολογηθείσης ἐν εἴδει προσκαίρου ἢ διηνεκοῦς ἀγρολήψιας ἢ μισθώσεως ἢ ἄλλως πως κανονισθείσης. Ἐφ' ὅλων δὲ τῶν ἀγρολήψιῶν τὸ μὲν δικαίωμα τῆς διαλύσεως ἀνήκει εἰς τὸν ἀγρολήπτην, τὸ δὲ τῆς ἐκτελέσεως εἰς τὸν ἀγροδότην.

Ἄρθρον 5. Οἱ ὁρισμοὶ τοῦ 57 ἄρθρου τοῦ ΣΜΔ'. Νόμου τῆς 1ης Νοεμβρίου 1867 διὰ τοῦ ΣΞΘ'. Νόμου τροπολογηθέντες ἐπανέρχονται ἐν ἰσχύϊ καὶ ἐφαρμόζονται καὶ ἐπὶ ἐδαφονομῶν, ἐμφυτεύσεων καὶ μεταλλαγῶν. Ἡ ἐγκατάλειψις δὲ γίνεται ἐξωδίκως. Συμβολαίου μὴ ὑπάρχοντος ἡ ἐγκατάλειψις ἀναφέρεται εἰς τὰς διακατοχικὰς ἐκδοθείσας δικαστικὰς πράξεις.

Ἄρθρον 6. Καταργεῖται πᾶσα διάταξις Νόμου ἀντιβαίνουσα εἰς τὸν παρόντα.

Ἐν Ἀθήναις, τῇ 30 Ἰουνίου 1873.

Οἱ βουλευταὶ

Γ. Ζωχιὸς, Θ. Ῥωμαῖος, Ν. Σ. Παγκράτης, Π. Β. Κωνσταντᾶς.

«Πρὸς τὴν Σ. Βουλὴν τῶν ἀντιπροσώπων τῆς Ἑλλάδος.

ΥΠΟΜΝΗΜΑ

Τῶν λόρδου Ἀλφρέδου Πάγετ, Ἰακώβου Ἀνδρεσών, Ἰωάννου Πέντερ, Ὀρλάνδου Γ. Δελμὰρ καὶ Ἰωάννου Φ. Χ. Ῥήδ, κατοίκων Λονδίνου.

Ἐπὶ τῇ παραστάσει, ὅτι ἠδυνάμεθα νὰ λάβωμεν παρὰ τῆς Ἑλληνικῆς κυβερνήσεως τὸ δικαίωμα τῆς ἐκκαθαριστέως τῶν ἐν Λαυρίῳ ἐκβολάδων καθὼς ἐπίσης καὶ τῶν καθ' ὅλον τὸ κράτος ἐκβολάδων καὶ σκωριῶν, ἐκτὸς τῶν διὰ τοῦ νόμου παραχωρηθεισῶν ἤδη εἰς τὴν Γαλοϊταλικὴν ἑταιρίαν, εἴτε ὅλων ἐν γένει τῶν κειμένων ἐντὸς τοῦ ἑλληνικοῦ Βατιλείου, εἴτε καὶ

ἐξαιρέσει τῶν ὑπὸ τῆς Γαλοϊταλικῆς ἑταιρίας ἀμφισβητουμένων διωρίσαμεν πληρεξουσίους μας, ἵνα ἔλθωσι μετὰ τῆς Ἑλληνικῆς κυβερνήσεως εἰς διαπραγματεύσεις περὶ τῆς πρὸς ἡμᾶς καὶ ἐπ' ὀνόματί μας παραχωρήσεως τοῦ δικαιώματος τούτου, τοὺς κ. κ. Θεμιστοκλῆ Ἰωαννίδην, δικηγόρον κάτοικον Ἀθηνῶν καὶ Νικόλαον Καράλην ἔμπορον καὶ κάτοικον Λονδίνου, οὓς ἐφωδιάσαμεν συγχρόνως μὲ τὰς ἀναγκαίας ὁδηγίας. Οἱ πληρεξούσιοί μας οὗτοι ἅμα ἀφιχθέντες εἰς Ἀθήνας τὴν πρωΐαν τῆς 1 Φεβρουαρίου ε. ε. ἀνήγγειλαν αὐθημερὸν τὴν ἐντολήν των ταύτην πρὸς τὸν κ. πρόεδρον τῆς κυβερνήσεως, ὅστις εἶπεν αὐτοῖς, ὅτι δὲν ἔχει κἀνὲν engagement, ἤτοι ὅτι εἶναι ὅλως ἐλεύθερος, ἐδέχθη νὰ διαπραγματευθῇ τὸ ζήτημα τοῦτο μετ' αὐτῶν· οἱ πληρεξούσιοί μας οὗτοι προσέθηκαν τῷ κ. προέδρῳ, ὅτι εἶχον προφορικὴν ἐντολὴν νὰ ἐρωτήσωσι τὴν κυβέρνησιν ὑπὸ ποίους ὅρους καὶ συμφωνίας ἠδυνάμεθα νὰ χορηγήσωμεν αὐτῇ τὰ μέσα πρὸς ἀγορὰν τῶν κτήσεων τῆς Γαλοϊταλικῆς ἑταιρίας, καὶ ὁ κ. πρόεδρος ἐφαίνετο ἀκούων πάντα ταῦτα μετ' εὐχαριστήσεως. Τὴν ἐπιοῦσαν καὶ πάλιν ἐδόθη ὑπὸ τοῦ κ. προέδρου πρὸς τοὺς αὐτοὺς πληρεξουσίους μας νέα συνέντευξις, καθ' ἣν οὗτοι, πρὶν ἢ ὑποβάλωσι προτάσεις πρὸς τὴν κυβέρνησιν, ἠθέλησαν νὰ πληροφορηθῶσι παρ' αὐτοῦ τίνες περίπου ὅροι ἤθελον φανῇ ἀρεστοὶ πρὸς τὴν κυβέρνησιν. Ὁ κ. πρόεδρος τοὺς ἀπήντησε α. ὅτι ὡς πρὸς τὰς ὑπὸ τῆς Γαλοϊταλικῆς ἑταιρίας ἀμφισβητουμένας ἐκβολάδας εἰς οὐδεμίαν διαπραγμάτευσιν δύναται νὰ ἔλθῃ ἡ κυβέρνησις· β) δὲ ὅτι, καθ' ὅσον ἀφορᾷ ὅλας τὰς ὑπολοίπους ἐν Λαυρίῳ καὶ τὰς ἄλλας καθ' ἅπαν τὸ κράτος ἀνακαλυφθησομένας ἐκβολάδας καὶ σκωρίας, πρότασίς τις μὲ ὡρισμένην δαπάνην ἐκκαμινεύσεως κλπ. ἐκ δραχμῶν 300 καὶ μέρισμα ὑπὲρ τοῦ δημοσίου 50 τοῖς 0|0 ἤλπιζεν ὅτι θὰ ἐγένετο δεκτή, προσθεὶς συνάμα, ὅτι καθ' ὅσον ἀφορᾷ τὴν ἀγορὰν τῶν κτήσεων τῆς Γαλοϊταλικῆς Ἑταιρίας, αὐτὸς ἦτο εἰς θέσιν μὲ 13 ἑκατομμύρια, συμπεριλαμβανομένων καὶ τῶν πρὸς τὸ δημόσιον ὀφειλομένων ἐκ καθυστερουμένων φόρων, ν' ἀποδιώξῃ τὴν Γαλοϊταλικὴν Ἑταιρίαν. Συνεπείᾳ τῶν ἐξηγήσεων τούτων οἱ πληρεξούσιοί μας ἠτήσαντο ὁδηγίας περὶ τοῦ πρακτέου, ὅτε ἡμεῖς ἐσυστήσαμεν τὴν τροποποίησιν τοῦ πρώτου ὅρου ἀπὸ δραχμ. 300 εἰς δραχ. 380 καὶ τοῦτο ἕνεκα τῆς ὑπὲρ τὸ δέον ὑπερτιμήσεως τῆς καυστικῆς ὕλης, ἀφ' ἧς συνετάχθη ὁ περὶ ἐκβολάδων νόμος, τὴν παραδοχὴν δὲ τοῦ δευτέρου ὅρου. Καθ' ὅσον δ' ἀφορᾷ τὴν ἀγορὰν τῶν κτήσεων τῆς Γαλοϊταλικῆς ἑταιρίας νὰ δηλώσωσι

πρὸς τὴν κυβέρνησιν, ἵνα αὕτη ἐπιληφθῇ τῆς λύσεως καὶ τοῦ ζητήματος τούτου. Κατόπιν μετὰ τὴν πρὸς τὸν κ. πρόεδρον ὑπὸ τῶν πληρεξουσίων μας ἀνακοίνωσιν τῶν νέων ὁδηγιῶν μας καὶ τῆς γραπτῆς πλέον ἐντολῆς μας, περὶ ἀγορᾶς τῶν κτήσεων τῆς Γαλοϊταλικῆς ἑταιρίας, ὁ κ. πρόεδρος ἀπήντησεν, ὅτι καθ' ὅσον μὲν ἀφορᾷ τὸν τῆς δαπάνης ὅρον, κατ' οὐδένα τρόπον στέργει νὰ τὸν τροποποιήσῃ, ὅτι δὲν δύναται νὰ παραδεχθῇ οὔτε μίαν δραχμὴν πλέον τοῦ ὑπὸ τοῦ νόμου ὡρισμένου ποσοῦ τῶν δραχμῶν 300, διότι τὸ ποσὸν τῆς δαπάνης κτυπᾷ (ἔκφρασις τοῦ κ. προέδρου) ἕκαστον τόνον, ὅτι ἔχει ἰσχυρὰν ἀντιπολίτευσιν, καὶ ἐκ τούτου θὰ λάβῃ ἀφορμὴν νὰ τοῦ ἐπιτεθῇ καὶ ἄλλα παρόμοια δηλοῦντα τὸ ἀδύνατον τῆς μεταβολῆς τοῦ ὅρου τούτου· καθ' ὅσον δ' ἀφορᾷ τὸν ὅρον τοῦ πρὸς τὸ δημόσιον ἀποδοθησομένου ποσοστοῦ στέργει νὰ τὸν κατεβιβάσῃ εἰς τὸ 45 τοῖς 0|0, καὶ ὅτι καθ' ὅσον ἀφορᾷ τὴν διὰ μέσου τῆς κυβερνήσεως ἀγορὰν τῶν κτήσεων τῆς Γαλοϊταλικῆς ἑταιρίας δὲν ἠδύνατο νὰ πράξῃ τοῦτο δι' ἡμᾶς, διότι εἶναι engagé (ὑποχρεωμένος) νὰ κάμῃ τοῦτο ὑπὲρ ἄλλου τινός. Οἱ πληρεξούσιοί μας ἐκθαμβοὶ γενόμενοι διὰ τὴν ἐν τοσούτῳ βραχεῖ χρόνῳ μεταβολὴν ταύτην τῆς γλώσσης τοῦ κ. προέδρου, τῷ ἀπήντησαν ἂν ἦτο δυνατὸν ἡ κυβέρνησις νὰ τοῖς ὑποσχεθῇ, ὅτι ἐν περιπτώσει ἀποτυχίας τῶν ὑπὲρ τοῦ τρίτου ἐνεργειῶν της νὰ ἦναι τοὐλάχιστον engagé πρὸς ἡμᾶς, ἤτοι νὰ μεσολαβήσῃ ὑπὲρ ἡμῶν κατὰ δεύτερον λόγον διὰ τὴν ἀγορὰν τῶν περὶ ὧν ὁ λόγος κτήσεων τῆς Γαλοϊταλικῆς ἑταιρίας, ἀλλ' ὁ κ. πρόεδρος ἀνταπήντησεν, ὅτι δὲν δύναται οὐδὲ τοῦτο νὰ ὑποσχεθῇ τοῖς πληρεξουσίοις μας. Οὕτως οἱ πληρεξούσιοί μας ἀπολέσαντες πᾶσαν ἐλπίδα μεσολαβήσεως τῆς κυβερνήσεως πρὸς ἀγορὰν τῶν κτήσεων τῆς Γαλοϊταλικῆς ἑταιρίας, ἤρξαντο διαπραγματευόμενοι τὸ ἕτερον ζήτημα, ἤτοι τὸ τῶν ἐκβολάδων καὶ τῶν ἐκτὸς τῆς Λαυριωτικῆς σκωριῶν, καὶ τὸν παρεκάλεσαν, εἰ δυνατόν, νὰ ἐλαττωθῇ τὸ ὑπὲρ τοῦ δημοσίου ποσοστὸν ἀπὸ 45 τοῖς 0|0, εἰς 44 τοῖς 0|0 καὶ ὁ κύριος πρόεδρος ἐδέχθη τῷ ὄντι τὴν πρότασιν τῶν 44 τοῖς 0|0.

Μετὰ τὰ προφορικῶς ταῦτα λεχθέντα οἱ πληρεξούσιοί μας λαβόντες τηλεγραφικῶς νέας ὁδηγίας ἐνεχείρισαν πρὸς τὸν κ. πρόεδρον τὴν ἀπὸ 15 Φεβρουαρίου ε. ε. αἴτησιν ἔχουσαν οὕτως.

Αἴτησις

Πρὸς τὸν κύριον πρόεδρον τοῦ ὑπουργικοῦ συμβουλίου.

Οἱ κύριοι λόρδος Ἀλφέρδος Πάγετ, Ἰάκωβος Ἀνδερτων, Ἰωάννης Φραγκίσκος Χαλκόμβεργ Ῥήδ προτιθέμενοι νὰ ἐξακριβεύσωσιν ἢ ὁπωσδήποτε χρησιμοποιήσωσι τὰς ἁπανταχοῦ τοῦ ἑλληνικοῦ κράτους ὑπαρχούσας καὶ ἀπηλλαγμένας πάσης ἀξιώσεως τρίτου ἐκβολάδας ἐνετείλαντο ἡμῖν, διὰ τοῦ ἐν μεταφράσει ἐπισυνημμένου πληρεξουσίου, νὰ ζητήσωμεν τὴν παραχώρησιν τούτων ἐπ' ὀνόματί των.

Αἱ διατάξεις τοῦ ἀπὸ 27 Μαΐου 1871 περὶ ἐκβολάδων νόμου, καθ' ἃς ἡ παραχώρησις γίνεται μετὰ τὴν ἐν αὐτῷ διαγραφομένην προδικασίαν τῆς ἐρεύνης διὰ πλειστηριασμοῦ κατὰ μερίδας καὶ ἐπὶ πληρωμῇ 60 τοῖς 0|0 ἐπὶ τῆς καθαρᾶς προσόδου καθιστῶσιν ἀνέφικτον πᾶσαν ἐπιχείρησιν διὰ τε τὸ δυσχερὲς καὶ τὸ ἐκ τῶν προτέρων ἐπιζήμιον ταύτης. Ὅθεν λαμβάνομεν τὴν τιμὴν νὰ ὑποβάλωμεν εἰς τὴν ἔγκρισιν καὶ παραδοχὴν τῆς κυβερνήσεως τὰς ἐπερχομένας προτάσεις περιεχούσας ἐν συνόψει τὰ ἀμοιβαῖα δικαιώματα τοῦ δημοσίου καὶ τῶν ἐντολέων μας, ἐπιφυλασσόμενοι ν' ἀναπτύξωμεν ταύτας προφορικῶς ἢ ἐγγράφως, ἐὰν ἡ κυβέρνησις ἤθελε θεωρήσει τὴν ἀνάπτυξιν ταύτην ἀναγκαίαν.

1) Νὰ παραχωρηθῇ διὰ νόμου πρὸς τοὺς ἐντολεῖς μας τὸ ἀποκλειστικὸν δικαίωμα τῆς ἐκκαμινεύσεως ἢ ὅπως δήποτε χρησιμοποιήσεως ἁπασῶν τῶν ἐν Λαυρίῳ καὶ ἁπανταχοῦ τοῦ Ἑλληνικοῦ κράτους ὑπαρχουσῶν παντὸς εἴδους ἐκβολάδων, ἤτοι ἀργυρούχου μολύβδου, μολύβδου, ἀργύρου, ψευδαργύρου, χαλκοῦ, σιδήρου, χρυσοῦ, κασσιτέρου καὶ λοιπῶν ἐλευθέρων πάσης ἀμφισβητήσεως ἢ ἀξιώσεως τρίτων, καὶ κειμένων εἰς τὰ ὑπὸ τοῦ ἄρθρου πρώτου τοῦ περὶ ἐκβολάδων νόμου ἀναφερόμενα μέρη.

2) Νὰ παραχωρηθῇ ἐπίσης τὸ ἀποκλειστικὸν δικαίωμα πρὸς χρῆσιν τῶν ἐν Λαυρίῳ καὶ ἀλλαχοῦ τοῦ Κράτους ἀπαραχωρήτων πρὸς ἄλλους παντὸς εἴδους σκωριῶν, γνωστῶν τε ἤδη καὶ ἀναλαλυπθησομένων, καὶ παντὸς ἄλλου εἴδους τηκτικῶν οὐσιῶν χρησίμων πρὸς διευκόλυνσιν τῆς τήξεως τῶν ἐκβολάδων.

3) Νὰ παραχωρηθῶσι δωρεὰν τὰ ἐν Λαυρίῳ καὶ ἀλλαχοῦ τοῦ Κράτους, ἔνθα εἰσὶν ἐκβολάδες, ἀναγκαῖα γήπεδα πρὸς κατασκευὴν τῶν πρὸς τὴν ἐπιχείρησιν ἀναγκαιούντων καμίνων, καταστημάτων, μαγαζείων, οἰκιῶν καὶ λοιπῶν, καθὼς καὶ τ' ἀπαιτούμενα ἐδάφη πρὸς κατασκευὴν ὁδῶν, σιδηροδρόμων καὶ ἱπποσιδηροδρόμων.

4) Νὰ ἦναι ἐλεύθερον παντὸς φόρου καὶ δασμοῦ δημοσίου εἴτε δημοτικοῦ πᾶν τὸ εἰσαγόμενον ὑλικὸν τὸ χρησιμεῦον καὶ

νῆς Πέντερ μέλος τοῦ κοινοβουλίου, Ὀρλάνδος Ἰόνσων Δελμάρ καὶ Ἰωάννης Φραγκίσκος Χαλκόμβεργ Ῥήδ προτιθέμενοι νὰ ἐξακριβεύσωσιν ἢ ὁπωσδήποτε χρησιμοποιήσωσι τὰς ἁπανταχοῦ τοῦ ἑλληνικοῦ κράτους ὑπαρχούσας καὶ ἀπηλλαγμένας πάσης ἀξιώσεως τρίτου ἐκβολάδας ἐνετείλαντο ἡμῖν, διὰ τοῦ ἐν μεταφράσει ἐπισυνημμένου πληρεξουσίου, νὰ ζητήσωμεν τὴν παραχώρησιν τούτων ἐπ' ὀνόματί των.

Αἱ διατάξεις τοῦ ἀπὸ 27 Μαΐου 1871 περὶ ἐκβολάδων νόμου, καθ' ἃς ἡ παραχώρησις γίνεται μετὰ τὴν ἐν αὐτῷ διαγραφομένην προδικασίαν τῆς ἐρεύνης διὰ πλειστηριασμοῦ κατὰ μερίδας καὶ ἐπὶ πληρωμῇ 60 τοῖς 0|0 ἐπὶ τῆς καθαρᾶς προσόδου καθιστῶσιν ἀνέφικτον πᾶσαν ἐπιχείρησιν διὰ τε τὸ δυσχερὲς καὶ τὸ ἐκ τῶν προτέρων ἐπιζήμιον ταύτης. Ὅθεν λαμβάνομεν τὴν τιμὴν νὰ ὑποβάλωμεν εἰς τὴν ἔγκρισιν καὶ παραδοχὴν τῆς κυβερνήσεως τὰς ἐπερχομένας προτάσεις περιεχούσας ἐν συνόψει τὰ ἀμοιβαῖα δικαιώματα τοῦ δημοσίου καὶ τῶν ἐντολέων μας, ἐπιφυλασσόμενοι ν' ἀναπτύξωμεν ταύτας προφορικῶς ἢ ἐγγράφως, ἐὰν ἡ κυβέρνησις ἤθελε θεωρήσει τὴν ἀνάπτυξιν ταύτην ἀναγκαίαν.

1) Νὰ παραχωρηθῇ διὰ νόμου πρὸς τοὺς ἐντολεῖς μας τὸ ἀποκλειστικὸν δικαίωμα τῆς ἐκκαμινεύσεως ἢ ὅπως δήποτε χρησιμοποιήσεως ἁπασῶν τῶν ἐν Λαυρίῳ καὶ ἁπανταχοῦ τοῦ Ἑλληνικοῦ κράτους ὑπαρχουσῶν παντὸς εἴδους ἐκβολάδων, ἤτοι ἀργυρούχου μολύβδου, μολύβδου, ἀργύρου, ψευδαργύρου, χαλκοῦ, σιδήρου, χρυσοῦ, κασσιτέρου καὶ λοιπῶν ἐλευθέρων πάσης ἀμφισβητήσεως ἢ ἀξιώσεως τρίτων, καὶ κειμένων εἰς τὰ ὑπὸ τοῦ ἄρθρου πρώτου τοῦ περὶ ἐκβολάδων νόμου ἀναφερόμενα μέρη.

2) Νὰ παραχωρηθῇ ἐπίσης τὸ ἀποκλειστικὸν δικαίωμα πρὸς χρῆσιν τῶν ἐν Λαυρίῳ καὶ ἀλλαχοῦ τοῦ Κράτους ἀπαραχωρήτων πρὸς ἄλλους παντὸς εἴδους σκωριῶν, γνωστῶν τε ἤδη καὶ ἀναλαλυπθησομένων, καὶ παντὸς ἄλλου εἴδους τηκτικῶν οὐσιῶν χρησίμων πρὸς διευκόλυνσιν τῆς τήξεως τῶν ἐκβολάδων.

3) Νὰ παραχωρηθῶσι δωρεὰν τὰ ἐν Λαυρίῳ καὶ ἀλλαχοῦ τοῦ Κράτους, ἔνθα εἰσὶν ἐκβολάδες, ἀναγκαῖα γήπεδα πρὸς κατασκευὴν τῶν πρὸς τὴν ἐπιχείρησιν ἀναγκαιούντων καμίνων, καταστημάτων, μαγαζείων, οἰκιῶν καὶ λοιπῶν, καθὼς καὶ τ' ἀπαιτούμενα ἐδάφη πρὸς κατασκευὴν ὁδῶν, σιδηροδρόμων καὶ ἱπποσιδηροδρόμων.

4) Νὰ ἦναι ἐλεύθερον παντὸς φόρου καὶ δασμοῦ δημοσίου εἴτε δημοτικοῦ πᾶν τὸ εἰσαγόμενον ὑλικὸν τὸ χρησιμεῦον καὶ

Τοὺς ὅρους τούτους ὁ μὲν κ. πρόεδρος ἐτηλεγράφησε πρὸς τὸν ἐν Λονδίνῳ Πρεσβευτὴν τῆς Ἑλλάδος, οἱ δὲ πληρεξούσιοι μας ἐτηλεγράφησαν πρὸς ἡμᾶς. Ἅμα δὲ ἡμεῖς ἐλάβομεν τὸ τηλεγράφημα τοῦτο, ἀμέσως μετέβημεν πρὸς τὴν ἐν Λονδίνῳ Ἑλληνικὴν πρεσβείαν, ὅπου ἐπὶ παρουσίᾳ τοῦ κ. πρέσβεως ἐδέχθημεν ἅπαντας τοὺς τηλεγραφηθέντας ὅρους, πλὴν τοῦ πέμπτου τοῦ ἀφορῶντος τὰ περὶ μεταλλίτιδος, ὃν δὲν ἠδυνάμεθα νὰ ἐννοήσωμεν. διότι περὶ τούτου, τοῦ ἀπουδαιοτέρου σχεδὸν πάντων, οὔτε ὁ κ. πρόεδρος πρὸς τοὺς πληρεξουσίους μας εἶχεν εἰπεῖ τι προηγουμένως, οὔτε διαπραγμάτευσίς τις περὶ αὐτοῦ ἐγένετο, οὔτε ἑπομένως καὶ οἱ πληρεξούσιοί μας ἐγνώριζόν τι, ἵνα μᾶς προειδοποιήσωσι. Κατόπιν τούτων ὁ μὲν κ. πρέσβυς ἐτηλεγράφησε πρὸς τὸν κ. πρόεδρον τὰ γενόμενα, ἡμεῖς δὲ πρὸς τοὺς ἀντιπροσώπους μας.

Ἤδη, ὡς ἕκαστος ἐννοεῖ, ἔπρεπεν οἱ πληρεξούσιοί μας νὰ ἐξηγήσωσιν ἡμῖν δι' ἐπιστολῆς των τὰ περὶ μεταλλίτιδος, ἀλλ' ἐπειδὴ ὁ κ. πρόεδρος ἐβιάζεν αὐτοὺς λέγων, ὅτι πιέζεται παρ' ἄλλων, καὶ ὅτι δὲν δύναται νὰ μένῃ ἐπὶ πολὺν χρόνον ἠθικῶς δεσμευμένος ἀπέναντι ἡμῶν, τότε οἱ πληρεξούσιοί μας ἐτηλεγράφησαν, ἵνα κατεπειγόντως πέμψωμεν εἰδικὴν πληρεξουσιότητα, ὅστις πληροφορούμενος ἐπὶ τόπου τὰ καθέκαστα τοῦ ἀκαταλήπτου τούτου ὅρου νὰ ὑπογράψῃ τὴν ὁριστικὴν σύμβασιν. Οἱ πληρεξούσιοί μας μετὰ ταῦτα ἀνεκοίνωσαν πρὸς τὸν κ. πρόεδρον τὰ γενόμενα, ἵνα τὸν καθησυχάσωσι, συστήσαντες αὐτῷ συνάμα, ὅτι ἐθεώρουν καλὸν νὰ συνταχθῇ ἐν τῷ μεταξὺ τὸ σχέδιον τῆς συμβάσεως, καὶ νὰ μεταφρασθῇ ἀγγλιστί, ἵνα ἅμα φθάσῃ εἰς Ἀθήνας ὁ εἰδικὸς πληρεξούσιός μας ὑπογράψῃ τὴν σύμβασιν· ὁ κ. πρόεδρος ὅμως μετὰ βεβαιότητος ἀπήντησεν αὐτοῖς, ὅτι ἀφ' οὗ μείνωμεν σύμφωνοι ὡς πρὸς τοὺς ὅρους, τότε ἡ σύμβασις γίνεται εἰς μίαν ἡμέραν· οἱ δὲ πληρεξούσιοι ἡμῶν μετὰ τὴν ἀπάντησιν ταύτην δὲν εἶχον ἢ νὰ περιμείνωσι τὸν εἰδικόν πληρεξούσιόν μας. Ἡμεῖς ἅμα λαβόντες γνῶσιν τοῦ τηλεγραφήματος ἀμέσως ἐξαπεστείλαμεν εἰς Ἀθήνας τὸν δικηγόρον τοῦ ἀνωτάτου δικαστηρίου τοῦ Λονδίνου τὸν κ. Allen, ἵνα λαβὼν γνῶσιν τῶν κατὰ τὸν πέμπτον ὅρον ὑπογράψῃ τὴν σύμβασιν. Καὶ τῷ ὄντι ὁ πληρεξούσιός μας οὗτος ἀφίκετο εἰς Ἀθήνας περὶ τὰ μέσα παρελθόντος Μαρτίου. Ἅμα ἀφιχθέντος εἰς Ἀθήνας τοῦ τρίτου τούτου πληρεξουσίου μας, ἐζητήθη συνέντευξις μετὰ τοῦ κυρίου προέδρου, ὅστις εὑρηστήθη νὰ ὁρίσῃ οὐχὶ ἀμέσως ἑπομένην ἡμέραν, ἀλλὰ τὴν πέμπτην ἢ ἕκτην

ἀπὸ τῆς ἀφίξεως τοῦ πληρεξουσίου μας τούτου. Κατὰ τὴν συνέντευξιν ταύτην ὁ κ. πρόεδρος δείξας μεγάλην ἀθυμίαν καὶ δύσκολον συμπεριφορὰν ἠρκέσθη μόνον νὰ λάβῃ τὸ πληρεξούσιον ἔγγραφον τοῦ νέου ἀπεσταλμένου μας, καὶ νὰ ὁρίσῃ νέαν συνέντευξιν. Ὅτε δὲ ἦλθεν ἡ ἡμέρα τῆς συνεντεύξεως, εἰδοποίησε τοὺς πληρεξουσίους μας, διά τινος ὑπαλλήλου τοῦ ὑπουργείου, ὅτι δὲν δύναται νὰ τοὺς ἴδῃ τὴν ὁρισθεῖσαν ἐκείνην ἡμέραν τῆς συνεντεύξεως, ἀλλ' ὅτι θέλει ἰδεῖ αὐτοὺς μετὰ πέντε ἡμέρας. Ἐν τούτοις, ἐλθούσης καὶ τῆς ἡμέρας ταύτης, ὁ κ. Πρόεδρος εἰδοποίησεν αὐτούς, ὅτι ἕνεκα ἀσχολιῶν του δὲν δύναται νὰ δεχθῇ αὐτοὺς καὶ κατ' ἐκείνην τὴν ἡμέραν, ἀλλ' ὅτι θέλει τοὺς δεχθῇ τὴν τρίτην τῆς ἑβδομάδος τοῦ Πάσχα. Τῷ ὄντι τὴν ἡμέραν ἐκείνην ὁ κ. Πρόεδρος ἐδέχθη τοὺς πληρεξουσίους μας εἰς ὁμιλίαν, καὶ μετά μικρόν τι προοίμιον εἶπεν αὐτοῖς, ὅτι ἡ κυβέρνησις ἀπεράσισε νὰ παραχωρήσῃ πρὸς ἡμᾶς τὰς ἐκβολάδας· μεθ' ὃ οἱ πληρεξούσιοί μας πυχαρίστησαν τὸν κ. Πρόεδρον, ὅστις κατόπιν ὥρισεν ἡμέραν, καθ' ἣν ἔμελλε νὰ παραδώσῃ αὐτοῖς τὸ σχέδιον τῆς ὁριστικῆς συμβάσεως.

Ἐπειγομένου ὅμως τοῦ πληρεξουσίου μας κυρίου Ἄλλεν ν' ἀναχωρήσῃ, ὡς παρατείναντος παρὰ πᾶσαν προσδοκίαν ἐπὶ μῆνα τὴν ἐν Ἀθήναις διαμονήν του, καὶ δὴ ἄνευ οὐδενὸς ἀποτελέσματος, ὁ κ. πρωθυπουργὸς παρεκάλεσεν αὐτὸν ν' ἀναβάλῃ ἐπί τινας ἡμέρας τὴν ἀναχώρησίν του, ἵνα τῷ ἐγχειρίσῃ τὸ σχέδιον τῆς ὁριστικῆς συμβάσεως, καὶ πράγματι μετὰ πολλὰς ἀνεκδιηγήτους δυσχερείας τὴν 17 Ἀπριλίου ὁ κ. Πρόεδρος ἐνεχείρισε περὶ τὰ μέσα τῆς νυκτὸς τῷ πληρεξουσίῳ μας Θεμ. Ἰωαννίδῃ τὸ σχέδιον τῆς ὁριστικῆς συμβάσεως, ἐν τῷ ὁποίῳ ὅμως περὶ μὲν τοῦ πρώτου ὅρου τῶν προκαταρκτικῶν ὅρων, ἤτοι περὶ τῶν ἐκβολάδων καὶ σκωριῶν ἐκτὸς τῆς λαυριωτικῆς κειμένων οὐδεὶς γίνεται λόγος, τὰ δὲ περὶ μεταλλίτιδος τροποποιοῦνται μόνον μὲ τὴν ὑποχρέωσιν ἡμῶν νὰ συγκαμινεύωμεν 15 τοῖς 0|0 προπαρασκευασμένης μεταλλίτιδος, ἤτοι 30 τοῖς 0|0 ἀκαθαρίστου τοιαύτης, καὶ 85 τοῖς 0|0 ἐμπλουτισμένων ἐκβολάδων.

Ἡ ἐν τῷ σχεδίῳ τῆς συμβάσεως σιωπὴ αὕτη τοῦ πρώτου ὅρου, τοῦ προταθέντος ἡμῖν παρὰ τῆς κυβερνήσεως, διὰ τῆς ἐν Λονδίνῳ Ἑλλην. Πρεσβείας, καὶ παρ' ἡμῶν ἀποδεχθέντος, καὶ ἡ ἐπιμονὴ αὐτῆς εἰς τὴν συγκαμίνευσιν μεταλλίτιδος, ὅρου καὶ ἐν τῷ περὶ ἐκβολάδων νόμῳ μὴ ὑπάρχοντος καὶ σχεδὸν ἀδυνάτου, ἐνέβαλεν, ὡς εἰκός, εἰς δικαίαν ἀγανάκτησιν τοὺς πληρεξουσίους μας, ἰδίως δὲ τὸν κ. Ἄλλεν, ὅστις κατὰ συνέπειαν

δὲν ἠδύνατο ἐπ' οὐδενὶ λόγῳ νὰ ὑπογράψῃ τὴν τοιαύτην σύμβασιν.

Πεισθεὶς ὁ κ. Ἄλλεν ἐξ ὅλης τῆς συμπεριφορᾶς τοῦ κ. Προέρου, ὅτι δὲν ἠδύνατο νὰ ἔλθῃ μετ' αὐτοῦ εἰς καμμίαν λογικὴν συζήτησιν, ἀνεχώρησε διὰ Λονδῖνον φέρων μεθ' ἑαυτοῦ καὶ τὸ μνηστὸν σχέδιον τῆς συμβάσεως, ὅπερ ἔχει ὡς ἑξῆς:

«Οἱ κύριοι ..... ἀναλαμβάνουσι τὴν ὑποχρέωσιν νὰ συστήσωσιν ἀνώνυμον μετοχικὴν ἑταιρίαν πρὸς μετάλλυσιν καὶ ἐκμετάλλευσιν τῶν ἀρχαίων ἐκβολάδων καὶ μεταλλίτιδος ἀργυρούχου μολύβδου, καὶ πρὸς τοῦτο ἡ Ἑλληνικὴ κυβέρνησις παραχωρεῖ τῇ εἰρημένῃ ἑταιρίᾳ τὸ δικαίωμα νὰ ἐκμεταλλεύσῃ τὰς ἐν Λαυρίῳ ἐκβολάδας τῶν ἀρχαίων, πλὴν τῶν περιλαμβανομένων τοῦ ἐν Λαυρίῳ μεταλλείου, ὅπερ ἡ κυβέρνησις παρεχώρησε πρὸς τὸν κ. Ι. Β. Σερπιέρην καὶ τὴν ἑταιρίαν αὐτοῦ διὰ τῶν ἀπὸ 23 Αὐγούστου 1867 καὶ 31 Δεκεμβρίου 1868 Β. Διαταγμάτων, καὶ κατὰ τὰ ἐν αὐτοῖς περιγραφόμενα ὅρια.

Ὡς πρὸς τὸν ὁρισμὸν καὶ τὴν τοποθεσίαν τῶν ἐκβολάδων θέλει ἰσχύει ἡ διάταξις τοῦ ἄρθρου 1 τοῦ περὶ ἐκβολάδων νόμου τοῦ 1871.

II.

Ἡ ἑταιρία ὀφείλει νὰ ἐκκαμινεύῃ μετὰ τῶν ἐκβολάδων τὴν μεταλλίτιδα τοῦ ἀργυρούχου μολύβδου κατ' ἀναλογίαν 15 ἐπὶ τοῖς 0|0, δηλονότι δεκαπέντε μέρη μεταλλίτιδος καὶ 85 μέρη ἐκβολάδων.

III.

Τὸ μετοχικὸν κεφάλαιον τῆς ἑταιρίας ὁρίζεται εἰς λίρας ἀγγλικὰς 300,000, ἑκάστη δὲ μετοχὴ δὲν θέλει εἶναι ἀνωτέρα τῶν 4 ἢ 5 λιρῶν ἀγγλικῶν.

Ἐκ τοῦ μετοχικοῦ τούτου κεφαλαίου ἡ Ἑταιρία ὀφείλει νὰ παραχωρήσῃ εἰς τὴν διάθεσιν τοῦ κοινοῦ τοῦ Βασιλείου τῆς Ἑλλάδος 25 0|0, ὁρίζουσα πρὸ ἑνὸς τοὐλάχιστον μηνὸς προθεσμίαν ἐγγραφῆς δεκαπέντε ἡμερῶν. Παρελθούσης τῆς προθεσμίας ταύτης, οἱ ἱδρυταὶ ὀφείλουν νὰ διαθέσωσιν ἢ συμπληρώσωσι τὰς ἐκποιηθησομένας ἀδιαθέτους τυχὸν μετοχάς.

Ἡ Ἑταιρία ὀφείλει ὡσαύτως νὰ παραχωρήσῃ ἐκ τοῦ μετοχικοῦ αὐτῆς κεφαλαίου 15 0|0 πρὸς τὰς ἐν Λαυρίῳ ἐγκατεστημένας μέχρι τοῦδε μεταλλευτικὰς μετοχικὰς ἑταιρίας, πλὴν τῆς ὑπὸ τὴν ἐπωνυμίαν «Τὰ Μεταλλουργεῖα τοῦ Λαυρίου». Ἡ μεταξὺ τῶν ἑταιριῶν αὐτῶν διανομὴ τῶν μετοχῶν θέλει γίνει δι' ἀποφάσεως τοῦ ὑπουργοῦ τῶν Ἐσωτερικῶν, καὶ ἀναλόγως τῆς ἐκτάσεως ἑκάστης παραχωρήσεως, κατὰ τὰ σχετικὰ Β. Διατάγματα τῶν παραχωρήσεων. Ἐὰν δέ τις τῶν ἑταιριῶν τούτων ἀποποιηθῇ νὰ μετάσχῃ τῆς διανομῆς ταύτης, αἱ ἀδιάθετοι αὗται μετοχαὶ θέλουσι περιληφθῆ εἰς τὰς διατεθησομένας ὑπὲρ τοῦ κοινοῦ.

IV.

Ἡ κατὰ τὰ προηγούμενα ἄρθρα παραχώρησις 40 0|0 ἐκ τοῦ μετοχικοῦ κεφαλαίου εἰς τὸ κοινὸν καὶ τὰς ἐν Λαυρίῳ μετοχικὰς ἑταιρίας θέλει γίνει ἐντὸς τῆς Β'. ἑξαμηνίας ἀπὸ τῆς νομοθετικῆς κυρώσεως τῆς παρούσης συμβάσεως.

Ἐὰν ἡ ἑταιρία αὐξήσῃ κατόπιν τὸ ἐκ 300,000 λιρῶν ἀρχικὸν κεφάλαιόν της ὀφείλει καὶ πάλιν νὰ παραχωρήσῃ κατὰ τὸν ἀνωτέρω τρόπον τὰ 40 0|0 τοῦ νέου αὐτῆς κεφαλαίου.

V.

Ἡ ἑταιρία ὀφείλει νὰ διατηρῇ εἰς ἀδιάκοπον ἐνέργειαν δώδεκα τοὐλάχιστον καμίνους (πλὴν τῶν ἐπισκευαζομένων) καὶ νὰ καμινεύῃ ἐτησίως 100,000 τόνους κατ' ἐλάχιστον ὅρον ἐμπλουτισμένων ἐκβολάδων καὶ μεταλλίτιδος, κατὰ τὸ πρῶτον ὅμως ἔτος αἱ εἰρημέναι ὑποχρεώσεις τῆς Ἑταιρίας περιορίζονται εἰς ἓξ καμίνους ἐν ἐννέα ἐνεργείᾳ καὶ 40,000 τόνους.

VI.

Ἐκ τοῦ καθαροῦ εἰσοδήματος τῆς Ἑταιρίας θέλει λαμβάνει ἡ Ἑλλὴν. Κυβέρνησις μέρισμα 44, ἡ δ' Ἑταιρία 56 0|0. Εἶναι δὲ καθαρὸν εἰσόδημα τὸ μετὰ τὴν ἀφαίρεσιν 300 δραχ. λόγῳ ἐξόδων παραγωγῆς καὶ διαχειρίσεως καθ' ἕκαστον τόνον ἀργυρούχου μολύβδου καὶ οὐδὲν πλέον.

Τὸ μέρισμα τοῦτο θέλει λαμβάνει ἡ Κυβέρνησις κατ' ἀρέσκειάν της, εἴτε εἰς εἶδος δηλονότι εἰς ἀργυροῦχον μόλυβδον ἅμα παραγόμενον ἐκ τῶν τῆς Ἑταιρίας καμίνων, εἴτε εἰς χρήματα.

Ἡ κυβέρνησις ἔχει προσέτι τὸ δικαίωμα νὰ λαμβάνῃ τὸ ἥμισυ τῶν ἐκ τῶν καμίνων παραγομένων σκωριῶν, καπνῶν καὶ παντὸς ἄλλου εἴδους καμινικοῦ προϊόντος, ὡς ἐπίσης τὸ ἥμισυ τῶν μετὰ τὸν ἐμπλουτισμὸν ἀποκειμένων ἐκβολάδων, ἐκτὸς ἂν ἡ Κυβέρνησις δὲν συγκατατίθεται νὰ μετακινήσῃ αὐτὰ, ἐὰν προξενῶσι δυσκολίαν εἰς τὰς ἐργασίας τῆς ἑταιρίας.

Τὸ μέρισμα τοῦ δημοσίου δὲν ὑπόκειται εἰς ἐλάττωσιν, οἱαδήποτε καὶ ἂν ὦσι τὰ μετὰ τῶν ἐκβολάδων συγκαμινευόμενα μεταλλεύματα καὶ αἱ ἀναλογίαι αὐτῶν.

Ἀφ' οὗ ἐκκαμινευθῶσι πᾶσαι αἱ ἐκβολάδες ἐν Λαυρίῳ, ἡ ἑταιρία καμινεύουσα μόνον τὴν μεταλλίτιδα θέλει πληρόνει τῇ κυ-

βερνήσει μόνον 5 ἢ 10 τοῖς 0|0 ἐπὶ τοῦ καθαροῦ εἰσοδήματος, ὅπερ προσδιορίζει ὁ περὶ μεταλλείων νόμος τοῦ 1861.

VII.

Ἅμα τῇ ὑπογραφῇ τῆς παρούσης συμβάσεως ἡ ἑταιρία ὀφείλει νὰ καταθέσῃ εἰς τὸ δημόσιον ταμεῖον λόγῳ ἐγγυήσεως 12 000 ἀγγλ. λιρῶν, αἵτινες θέλουσι καταπέσει πρὸς ὄφελος τοῦ δημοσίου ἐν περιπτώσει ἀθετήσεώς τινος τῶν ὅρων τῆς παρούσης συμβάσεως. Ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει ἡ σύμβασις αὕτη διαλύεται αὐτοδικαίως, τὰ δὲ καταστήματα καὶ αἱ ἄλλαι τῆς ἑταιρίας κτήσεις περιέρχονται εἰς τὸ δημόσιον. Μετὰ τὸ δεύτερον ἔτος τῶν ἐργασιῶν τῆς ἑταιρίας τὸ δημόσιον θέλει πληρόνει τῇ ἑταιρίᾳ τόκον 5 0|0 ἐπὶ τῶν 12,000 κατ' ἔτος, ἐκτὸς ἐὰν ἡ ἑταιρία ἀντικαταστήσῃ τὸ ποσὸν τοῦτο διὰ δημοσίων χρεωγράφων μεταγενεστέρων τοῦ ἔτους 1862.

VIII.

Ἡ κυβέρνησις ἔχει τὸ δικαίωμα νὰ διατηρῇ παρὰ τῇ ἑταιρίᾳ Βασιλικὸν ἐπίτροπον. οὗτινος τὰ καθήκοντα θέλουσιν ὁρισθῆ διὰ Β. Διατάγματος, ἔτι δ' ἕνα ἐπιθεωρητὴν πρὸς ἐπιτήρησιν τῶν ἔργων· ὀφείλει δὲ ἡ ἑταιρία νὰ δημοσιεύῃ καθ' ἑξαμηνίαν ἰσολογισμὸν τῶν ἐργασιῶν αὐτῆς, καὶ νὰ διανέμῃ τοῖς μετόχοις τὸ μέρισμα. Τὸ μέρισμα τοῦ δημοσίου θέλει ἀποδίδεσθαι αὐτῷ εἰ μὲν εἰς εἶδος, ἅμα τῇ ἐκκαμινεύσει, εἰ δὲ εἰς χρήματα καθ' ἑξαμηνίαν.

IX.

Τὸ δημόσιον ἐγγυᾶται τῇ ἑταιρίᾳ, ὅτι αἱ ἐν Λαυρίῳ ἐκβολάδες ἀνήκουσιν εἰς αὐτὸ ὡς περιουσία τοῦ Κράτους. Ἀλλ' ἐν περιπτώσει ἀμφισβητήσεως, ἂν ὕλη τις ἦναι ἐκβολάς, ἢ σκωρία, ἢ ἄλλο τι μετάλλευμα, ἀμφίδικα εἶσι ν' ἀπορασίσωσι τὰ ἑλληνικὰ δικαστήρια χωρὶς τὸ δημόσιον νὰ εὑρίσκηται εἰς τὸ παραμικρὸν διὰ τὰς συμπείρας.

X.

Ἡ κυβέρνησις θέλει παραχωρήσει τῇ ἑταιρίᾳ, κατὰ τὰς διατάξεις τῶν περὶ μεταλλείων νόμων τοῦ 1861, καὶ κατὰ προτίμησιν 15,000 στρεμμάτων ἑκάστου μεταλλούχου χώρου ἐν τῇ Λαυριωτικῇ, καὶ ἑτέρων 15,000 ἑκαστ. στρεμμάτων ἀλλαχοῦ κατὰ τὴν αἴτησιν τῆς ἑταιρίας, μὴ παραχωρηθεῖσαν εἰς ἄλλην, οὐδ' αἰτηθεῖσαν.

Ἡ κυβέρνησις θέλει ὡσαύτως παραχωρήσει δωρεὰν τῇ ἑταιρίᾳ δημοσίας παραλίους γαίας ἐν Λαυρίῳ, πρὸς κατασκευὴν τῶν ἀναγκαιούντων εἰς τὴν ἐπιχείρησιν καμίνων, καταστημάτων,

ἀποθηκῶν, οἰκημάτων, ὁδῶν, σιδηροδρόμων καὶ ἱπποσιδηροδρόμων, καὶ θέλει χορηγήσει αὐτῇ πλήρη ἀτέλειαν κατὰ τὴν εἰσαγωγὴν τοῦ χρησίμου εἰς τὴν ἐπιχείρησιν ὑλικοῦ, οἷον γαιανθράκων καὶ ἄλλης καυσίμου ὕλης, μηχανῶν, σιδήρων καὶ ἐργαλείων, κατὰ δὲ τὴν ἐξαγωγὴν δὲν θέλει φορολογεῖσθαι τὸ ἐξαγόμενον μέταλλον, τὰ δὲ πλοῖα τὰ μεταφέροντα πάντα τὰ εἰρημένα εἴδη δὲν θέλουν ὑπόκεισθαι εἰς τέλη λιμενικὰ καὶ ναυτιλιακὰ δικαιώματα. Δὲν ἀπαλλάσσεται ὅμως ἡ ἑταιρία τῆς πληρωμῆς δημοτικῶν φόρων κατὰ τὰς εἰρημένας περιπτώσεις, ἀλλ' οἱ φόροι οὗτοι οὐδέποτε δύνανται νὰ ἦναι ἀνώτεροι τοῦ 1 τοῖς 0|0.

Ἡ ἑταιρία δὲν θέλει ὑπόκειται εἰς φόρον οἰκοδομῶν διὰ τὰ καταστήματά της καὶ λοιπὰς οἰκοδομάς της, θέλει ὅμως ὑπόκειται εἰς πάντα ἄλλον φόρον ἐπιτηδεύματος (revenu) κλπ. κατὰ τοὺς νόμους τοῦ Κράτους.

Ἡ ἑταιρία δικαιοῦται νὰ λαμβάνῃ ἄνευ ἀποζημιώσεως ἢ φόρου πᾶσαν ἀγρίαν ξυλείαν καὶ λίθους ἐκ δασῶν καὶ γηπέδων δημοσίων ἢ ἐκκλησιαστικῶν ἐντὸς τοῦ δήμου Λαυρίου, χρησιμεύοντα εἰς τὴν ἐπιχείρησιν, καὶ νὰ καταστρέφῃ πᾶν δένδρον κωλύον τὴν ἐργασίαν αὐτῆς, πάντα δὲ ταῦτα μετὰ προηγουμένην τῆς ἁρμοδίας ἀρχῆς ἄδειαν, πρὸς ἀποτροπὴν μείζονος ζημίας, ἔχει δ' ὡσαύτως τὸ δικαίωμα νὰ διασταυρόνῃ τοὺς σιδηροδρόμους αὐτῆς, εἴτε ἀνηκόντων εἰς τὸ δημόσιον ἢ ἄλλους ἰδιοκτήτας, λαμβάνουσα ὅλην τὴν ἀπαιτουμένην προφύλαξιν, ὡς τοῦτο γίνεται καὶ ἐν Εὐρώπῃ.

XI.

Διὰ Βασιλικοῦ Διατάγματος θέλουσι κανονισθῆ τὰ πρὸς ἐκτέλεσιν τῆς παρούσης συμβάσεως.

XII.

Ἡ ἑταιρία ὑπόκειται εἰς τοὺς νόμους τοῦ Κράτους καὶ τὴν ἀποκλειστικὴν δικαιοδοσίαν τῶν ἑλλην. δικαστηρίων, παραιτουμένη δικαιώματος προσφυγῆς εἰς ξένην πρυστασίαν, παρέμβασιν ἢ μεσολάβησιν, ὡς ὑπὸ μόνον τὸν ὅρον τοῦτον γενομένης τῆς παρούσης συμβάσεως.

Ἕδρα τῆς ἑταιρίας ἔσονται αἱ Ἀθῆναι, θέλει δὲ συστηθῆ καὶ ἐν Λαυρίῳ κατάστημα αὐτῆς, περὶ οὗ θέλει διαλάβει τὸ καταστατικόν, ὅπερ θέλει ὑποβληθῆ εἰς τὴν ἔγκρισιν τῆς Ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως ἐντὸς δύω μηνῶν ἀπὸ τῆς νομοθετικῆς κυρώσεως τῆς παρούσης συμβάσεως.

XIII.

Ἡ παροῦσα σύμβασις ὑπόκειται εἰς τὴν ἔγκρισιν τῆς νομοθε-

τικῆς ἐξουσίας, θέλει ὑποβληθῆ εἰς τὴν Βουλὴν μετὰ τὴν ἐπανάληψιν τῶν ἐργασιῶν αὐτῆς. Ἀπορριφθεῖσα ὑπ' αὐτῆς λογίζεται ἄκυρος καὶ μὴ οὖσα. Ἐν τῇ περιπτώσει ταύτῃ τὸ δημόσιον ταμεῖον θέλει ἀποδόσει ἀμέσως τῇ ἑταιρίᾳ τὴν καταβληθεῖσαν ὑπ' αὐτῆς ἐγγύησιν τῶν 12,000, καθὼς ἐπίσης ἐὰν ἐντὸς ἓξ μηνῶν δὲν ἐπικυρωθῇ διὰ νόμου.»

Ἅμα ὁ κύριος Ἄλλεν ἔρθασεν εἰς Λονδῖνον παραγρῆμα ἀνεκοίνωσεν ἡμῖν τὰ κατὰ τὴν ἀποστολήν του λαβόντα χώραν, καὶ ἐπὶ τέλους ἔδωκεν ἡμῖν καὶ τὸ σχέδιον τῆς συμβάσεως. Ἡμεῖς εἰ καὶ, ὡς εἰκός, ἐξεπλάγημεν διὰ τὴν τοιαύτην συμπεριφορὰν μιᾶς κυβερνήσεως πεπολιτισμένου ἔθνους, ἥτις ἐν ᾧ ἀφ' ἑνὸς προκαλεῖ τὸν συναγωνισμὸν καὶ πρέπει νὰ τὸν προκαλῇ, ἀφ' ἑτέρου ἀποδιώκει τοὺς προσταχθέντας, οὐ μόνον ἐμποδίζουσα τούτους ἀσυστόλως, ἀλλὰ καὶ ὑποβάλλουσα αὐτοὺς εἰς ὑπερόγκους δαπάνας, οὐχ ἧττον συνεκροτήσαμεν συμβούλιον ἐκ τῶν δοκιμοτέρων μεταλλουργῶν, πρὸς ὃ ὑπεβάλομεν τὸ ζήτημα τῆς συγκαμινεύσεως τῆς μεταλλίτιδος κτλ. κατὰ τὸ σχέδιον τῆς συμβάσεως. Τὸ συμβούλιον τοῦτο ἀπεφήνατο, ὅτι κατὰ τὸ σχέδιον τῆς συμβάσεως οὐδεμία ὠφέλεια ἠδύνατο νὰ προκύψῃ ἐκ τῆς ἐπιχειρήσεως ταύτης. Τὴν δ' ἀπόφασιν ταύτην ἐγνωστοποιήσαμεν πάραυτα τοῖς πληρεξουσίοις μας.

Μετὰ τ' ἀνωτέρω οἱ πληρεξούσιοί μας Θεμ. Ἰωαννίδης καὶ Μ. Καράλης ἐπέδωκαν δευτέραν αἴτησιν πρὸς τὸν κύριον πρόεδρον τοῦ ὑπουργικοῦ συμβουλίου, ἔχουσαν ὡς ἑξῆς·

«ΑΙΤΗΣΙΣ

Πρὸς τὸν κύριον Πρόεδρον τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου.

Ἐν Ἀθήναις, τῇ 3 Μαΐου 1873.

Τῶν κυρίων Λόρδου Ἀλφρ. Πάγετ κλπ.

Συνεπείᾳ τῆς ἀπὸ 15 Φεβρουαρίου 1873 αἰτήσεώς μας, περὶ παραχωρήσεως ἡμῖν τῶν ἐκβολάδων τοῦ Λαυρίου, ὡς καὶ τῶν ἐντὸς τοῦ Λαυρίου καθ' ὅλον τὸ κράτος εὑρισκομένων ἐκβολάδων καὶ σκωριῶν, εἴχετε τὴν καλωσύνην, κύριε πρόεδρε, νὰ διαπραγματευθῆτε μετὰ τῶν ἀντιπροσώπων μας ἐπὶ τρεῖς ὅλους σχεδὸν μῆνας, ὡς ἀποτέλεσμα δὲ τῶν διαπραγματεύσεων τούτων ὑπῆρξε·

1) Ἡ πρὸς ἡμᾶς διὰ τῆς βουλ. πρεσβείας ἐπίδοσις τῶν δώδεκα ὅρων, ἐξ ὧν πάντες μὲν ἐδέχθημεν, πλὴν τοῦ ὑπὸ στοιχ. ε. ἔχοντος ὡς ἑξῆς «νὰ συγκαμινεύηται μετὰ τῶν ἐκβολάδων ἡ ἀρχαία σκωρία 30 0|0, ἡ μεταλλίτις (minerai) 15 0|0 κατ' ἐλάχιστον ὅρον.»

2) Μὲ τὸ πρὸς τοὺς ἀντιπροσώπους μας δοθὲν σχέδιον συμβάσεως, ἐν τῷ ὁποίῳ περὶ μὲν τῶν σκωριῶν καὶ λοιπῶν ἐκτὸς τοῦ Λαυρίου ἐκβολάδων οὐδεὶς γίνεται λόγος, τὰ δὲ περὶ μεταλλίτιδος ὑπὸ τὴν προπαρασκευὴν τῶν 15 τοῖς 0|0 ἐκ ταύτης, καὶ 85 0|0 ἐκ παρασκευασμένων ἐκβολάδων μένουσιν ἐν πλήρει ἰσχύϊ.

Ἐπιτρέψατέ μας, κύριε πρόεδρε, νὰ ὑποβάλωμεν πρὸς ὑμᾶς καὶ δι' ὑμῶν πρὸς τὸ ὑπουργικὸν Συμβούλιον τὴν παρατήρησιν, ὅτι ἡ τοιαύτη τροποποίησις τῶν ἀρχικῶν ὅρων, καὶ ἡ μετὰ τῶν ἐκβολάδων συγκαμίνευσις τοῦ διὰ τοῦ σχεδίου τῆς συμβάσεως ὁριζομένου ποσοῦ τῆς μεταλλίτιδος καθιστᾷ τὴν ἐπιχείρησιν πραγματικῶς ἀδύνατον, καὶ ἐπομένως ἀπαράδεκτον, καθὰ προέκυψεν εἰς τὰς συζητήσεις μεγάλου συμβουλίου μηχανικῶν, ἐν τῷ ὁποίῳ παρευρέθη καὶ ὁ πασίγνωστος καθηγητὴς κ. Ansted· ὁ δὲ λόγος εἶναι ὁ ἑξῆς, κατὰ τὸ σχέδιον τῆς συμβάσεως τὸ πρῶτον ἔτος ὑποχρεούμεθα νὰ συγκαμινεύσωμεν 40,000 τόνους προπαρασκευασμένων ἐκβολάδων μετὰ 7000 τόνων προπαρασκευασμένης ἐπίσης μεταλλίτιδος. Ἀλλὰ πόθεν θέλομεν προμηθευθῆ ἀμέσως ἀπὸ τοῦ πρώτου ἔτους τὸ ὑπέρογκον τοῦτο ποσὸν τῶν 7,000 παρεσκευασμένων τόνων μεταλλίτιδος, ἤτοι 14,000 ἀκαθάριστον τοιαύτης, ἀφοῦ μᾶς ἀφῃρέθησαν αἱ ὑποσχεθεῖσαι σκωρίαι, ἃς ἠδυνάμεθα νὰ μετεχειρισθῶμεν ἐπί τινα τοὐλάχιστον χρόνον, καὶ μέχρις οὗ καλλιεργήσωμεν τὰ παραχθησόμενα ἡμῖν μεταλλεῖα; Ἀφ' οὗ ληφθῇ μάλιστα ὑπ' ὄψιν, ὅτι καὶ αὐτὴ ἡ ἑταιρία Ψευ-Σερπιέρη, ἡ διαθέτουσα ὅλα τὰ μέσα, δὲν ἐξήγαγεν ἀπὸ τοῦ 1867 μέχρι σήμερον οὐδ' ἕνα τόνον μεταλλίτιδος, ἡ δὲ Μεταλλευτικὴ ἑταιρία ὁ «Ἡρακλῆς», καὶ τοι ἐργαζομένη ἀπαύστως πρὸ πενταετίας, μόλις ἐξήγαγε 12—15 χιλιάδας τόνων, καὶ τούτους ἐκ μεταλλείου ὁμολογουμένως τοῦ πλουσιωτέρου ὅλων τῶν ἐν Λαυρίῳ ὑπαρχόντων.

Ἐκτὸς τῶν ἀνωτέρω, περὶ τοῦ ὑπὸ στοιχ. ε. ὅρου μὴ θέντων, ὑποβάλλομεν ἡμῖν εὐσεβάστως καὶ τὰς ἑξῆς παρατηρήσεις ἐπὶ τοῦ ἄρθρου 4 τοῦ σχεδίου τῆς συμβάσεως. Κατὰ τὸ ἄρθρον τοῦτο ὑποχρεούμεθα νὰ παραχωρήσωμεν εἰς τὸ κοινὸν καὶ τὰς ἐν Λαυρίῳ μεταλλευτικὰς μετοχικὰς ἑταιρίας 40 0|0 ἐκ τοῦ μετοχικοῦ κεφαλαίου τῆς ἑταιρίας ἡμῶν ἐντὸς τῆς ε'. ἐξαμηνίας ἀπὸ τῆς νομοθετικῆς κυρώσεως τῆς συμβάσεως, ἐν ᾧ αἱ

μετοχαὶ ἐκ τοῦ ἐπιλοίπου κεφαλαίου θέλουσιν ἀμέσως μετὰ τὴν νομοθετικὴν κύρωσιν ἐκδοθῇ ἐν Λονδίνῳ.

Ὁ ὅρος οὗτος, ἐν ᾧ ἀφ' ἑνὸς οὐδεμίαν παρέχει ὠφέλειαν εἰς τὴν Ἑλλην. Κυβέρνησιν, ἐξ ἄλλου βλάπτει οὐσιωδῶς ὑμᾶς καὶ κατακερματίζει τὴν ἐπιχείρησιν, διότι τὸ χρηματιστήριον τοῦ Λονδίνου δὲν δύναται ὡς ἐκ τοῦ κανονισμοῦ αὐτοῦ νὰ ὁρίσῃ ἡμέραν ἐξοφλήσεως μέχρις οὗ γνωστοποιηθῇ τὸ ἀποτέλεσμα τῆς πραγματοποιήσεως τῶν μετοχῶν τῆς ὅλης ἐπιχειρήσεως, καθ' ὅσον ἡ ζήτησις τῶν μετοχῶν ἐν Λονδίνῳ πιθανὸν νὰ ὑπερβῇ τὸ διαθέσιμον ποσὸν τῶν μετοχῶν, καὶ τότε δέον νὰ μὴ ὑπάρχῃ βραδύτης τῆς διανομῆς ἐν Ἀγγλίᾳ· τοῦτο δὲ τότε μόνον δύναται νὰ πραγματοποιηθῇ, ἀφ' οὗ γνωστοποιηθῇ ἐν Λονδίνῳ τὸ ἐν Ἀθήναις αὐξηθὲν ποσὸν τῶν μετοχῶν.

Τρίτη παρατήρησις εἶναι ἡ ἀφορῶσα τὸ ἄρθρον 3 τοῦ σχεδίου τῆς συμβάσεως, δι' οὗ προσδιορίζεται τὸ μετοχικὸν κεφάλαιον τῆς ἑταιρίας. Τὸ ποσὸν τοῦτο δύναται νὰ ὁρισθῇ ὡς ἐλάχιστος ὅρος· δέον δὲ νὰ εἴμεθα ἐλεύθεροι εἰς τὸν προσδιορισμὸν τοῦ κεφαλαίου ἀναλόγως τοῦ σχεδίου καὶ τῆς ἐκτάσεως τῆς ἐπιχειρήσεως ἡμῶν, ἀφ' οὗ μάλιστα οὐ μόνον τοῦτο εἰς οὐδὲν προσκρούει, ἀλλὰ καὶ ὠφέλιμον εἶναι διὰ τὸν τόπον, καθ' ὅσον πλείονα κεφάλαια ἐκ τῆς ἀλλοδαπῆς θέλουσιν εἰσρεύσει εἰς τὸν τόπον.

Μετὰ τ' ἀνωτέρω ἐξαιτούμεθα τὰ ἑξῆς·

1) Νὰ παραιτηθῇ ἡ ἑλλην. Κυβέρνησις τοῦ ὅρου τῆς συγκαμινεύσεως τῆς μεταλλίτιδος, ἀφιεμένων ἡμῶν ἐλευθέρων νὰ ἐργασθῶμεν συμφώνως πρὸς τοὺς ὅρους τῆς ἐπιστήμης, πληρώνοντες τὰ 44 0|0 ἐπὶ τοῦ ἐξαγομένου μετάλλου· καὶ

2) Νὰ τροποποιηθῶσι τὰ τῆς συμβάσεως κατὰ τὰς ἀνωτέρω παρατηρήσεις μας.

Ἄλλως

Νὰ παραχωρηθῶσιν ἡμῖν αἱ εἰσέτι ἀδιάθετοι τοῦ Λαυρίου ἐκβολάδες ὑπὸ τοὺς αὐτοὺς ὅρους, δι' ὧν παρεχωρήθησαν εἰς τὴν ἑταιρίαν τῶν Μεταλλουργείων τοῦ Λαυρίου αἱ ἐν τῇ περιφερείᾳ τοῦ μεταλλείου Σερπιέρη κείμεναι ἐκβολάδες διὰ τῆς ἀπὸ 23 Ἀπριλίου ε. ε. ὑπογραφείσης μεταξὺ τῆς ῥηθείσης ἑταιρίας καὶ τῆς Ἑλλην. Κυβερνήσεως συμβάσεως.

Ὑποσχόμεθα δὲ ν' ἀναλάβωμεν τὴν ἐκκαμίνευσιν αὐτῶν ὑπὸ τοὺς αὐτοὺς ὅρους καὶ πλεονεκτήματα πληρώνοντες εἰς τὸ Δημόσιον ἐν τοῖς 0|0 πλειότερον τῆς ῥηθείσης ἑταιρίας, ἤτοι 45 τοῖς 0|0.

Ἄλλως

Νὰ μᾶς παραχωρηθῶσιν αἱ περὶ ὧν ὁ λόγος αἰτούμεναι παρ' ἡμῶν ἐκβολάδες, καὶ ὑποσχόμεθα νὰ πληρώνωμεν 51 τοῖς 0|0 εἰς τὸ Δημόσιον, ὑπὸ τὸν ὅρον τοῦ νὰ προαφαιρῆται ὡς δαπάνη μεταφορᾶς καὶ ἐκκαμινεύσεως τὸ ποσὸν τῶν δραχ. 380 κατὰ τόνον ἐκ τοῦ προλεγομένου μετάλλου.

Τὴν αὐτὴν δὲ πρότασιν ποιοῦμεν καὶ περὶ τῶν ἐκβολάδων τῶν ἐν τῇ χώρᾳ τοῦ μεταλλείου Σερπιέρη κειμένων καὶ παραχωρηθεισῶν ἤδη διὰ τῆς ῥηθείσης συμβάσεως.

Πρὸς τούτοις δὲ γνωστοποιοῦμεν πρὸς τὴν Σ. Κυβέρνησιν, ὅτι ἐσμὲν πρόθυμοι νὰ συναγωνισθῶμεν ὑπὸ τοὺς αὐτοὺς ὅρους πρὸς πᾶσαν οἱανδήποτε τυχὸν παρουσιαζομένην ἑταιρίαν πρὸς ἐκκαμίνευσιν τῶν ἐν Λαυρίῳ ἐκβολάδων, προσφέροντες πλειότερον ἓν τοῖς 0|0 ἐπὶ τοῦ εἰς τὸ δημόσιον ἀποδοθησομένου ποσοστοῦ, καὶ παρακαλοῦμεν, ἵνα ἐν περιπτώσει νέας προσφορᾶς εἰδοποιούμεθα.

Εὐελπιστοῦντες, ὅτι ἡ παροῦσα ἡμῶν αἴτησις θέλει ληφθῇ ὑπ' ὄψιν καὶ ἐκτιμηθῇ δεόντως παρὰ τῆς Σ. Κυβερνήσεως.

Διατελοῦμεν μετ' ἄκρου σεβασμοῦ
Εὐπειθέστατοι
οἱ πληρεξούσιοι
ΘΕΜ. ΙΩΑΝΝΙΔΗΣ.
Ν. Μ. ΚΑΡΑΛΗΣ.»

Κατόπιν δὲ τῆς αἰτήσεως ταύτης ἐδόθη καὶ τρίτη αἴτησις πρὸς τὸν κ. Πρόεδρον, συμπληρωματικὴ, ὑπογεγραμμένη παρὰ μόνου τοῦ πληρεξουσίου μας Θεμ. Ἰωαννίδου, (διότι ὁ ἕτερος Ν. Καράλης εἶχε πλέον τότε ἀναχωρήσει) ἔχουσα ὡς ἑξῆς·

«Πρὸς τὸν Κ. Πρόεδρον κλπ.

Ἀθήνησι τῇ 7 Μαΐου 1873.

Συμπληρωτικὴ αἴτησις τῶν Κ.Κ. Λόρδου Ἀλφρέδου Πάγετ κλπ.

Κατόπιν τῆς ἀπὸ 3 Μαΐου ε. ε. αἰτήσεώς μας λαμβάνομεν τὴν τιμὴν, κ. πρόεδρε, νὰ ὑποβάλωμεν ὑμῖν καὶ δι' ὑμῶν πρὸς τὸ ὑπουργικὸν Συμβούλιον, ὅτι πρὸς παραχώρησιν ἡμῖν τοῦ δικαιώματος τῆς ἐκκαμινεύσεως ὅλων ἀνεξαιρέτως τῶν ἐν Λαυρίῳ ἐκβολάδων, δηλονότι τῶν τε διατεθεισῶν ἤδη διὰ τῆς ἀπὸ 29 Ἀπριλίου ε. ε. συμβάσεως, ὡς καὶ τῶν μέχρι τοῦδε ἀδιαθέτων, προτείνομεν νὰ χορηγῶμεν εἰς τὴν Ἑλλην. Κυβέρνησιν 55 τοῖς 0|0 ἐπὶ τῆς καθαρᾶς ἀξίας τοῦ ἐξαγομένου ἐκ τῶν καμίνων

μας μετάλλου, ὑπὸ τὸν ὅρον τοῦ μὴ προσδιορισμοῦ ἐκ τῶν προτέρων διὰ τὴν μεταφορὰν καὶ ἐκκαμίνευσιν τῶν ἐκβολάδων τούτων, ὡς ἐν τῇ ἀπὸ 29 Ἀπριλίου ε. ε. συμβάσει μεταξὺ τῆς Ἑλλην. Κυβερνήσεως καὶ τῆς ἑταιρίας τῶν Μεταλλουργείων τοῦ Λαυρίου καταφαίνεται. Ἐὰν δὲ ἡ Σ. Κυβέρνησις ἐπιθυμῇ τὸν ἐκ τῶν προτέρων προσδιορισμὸν τῶν ἐξόδων, τότε προαφαιρουμένης μὲν δαπάνης διὰ τὴν μεταφορὰν καὶ ἐκκαμίνευσιν τῶν ἐκβολάδων ἐκ δραχμῶν 300, προσφέρομεν 45 τοῖς 0|0, προαφαιρουμένης δὲ τῆς δαπάνης ἐκ δραχ. 380, τότε προσφέρομεν 51 τοῖς 0|0· ἐὰν δὲ πάλιν ἡ Σ. Κυβέρνησις προτιμᾷ τὸν συναγωνισμὸν ὁπωσδήποτε, τότε ἐμμένομεν καὶ ἀναιρόμεθα ὡς πρὸς τοῦτο εἰς τὸ περιεχόμενον τῆς προηγουμένης ἀπὸ 3 Μαΐου ε. ε. αἰτήσεώς μας. Εὐελπιζόμεναι δὲ ὅτι ἡ Σ. Κυβέρνησις θέλει ἐκάστοτε εἰδοποιεῖ ἐν περιπτώσει νέας προσφορᾶς τὸν μόνον ἤδη μένοντα ἐν Ἀθήναις πληρεξούσιόν μας Θεμ. Ἰωαννίδην, δικηγόρον, κατοικοῦντα εἰς τὸ ἐνταῦθα ξενοδοχεῖον ἡ «Πετρούπολις», ὅπως πλειοδοτῇ.

Ὑποσημειούμεθα μετὰ βαθυτάτου σεβασμοῦ.

Ὁ πληρεξούσιος

ΔΗΜ. ΙΩΑΝΝΙΔΗΣ.»

Ἔκτοτε πλέον εἰς οὐδεμίαν διαπραγμάτευσιν ἠθελήσαμεν νὰ ἔλθωμεν μετὰ τοῦ κ. Προέδρου, ἀναμένοντες τὴν ἀπόφασιν τῆς Βουλῆς.

Παρατηροῦμεν δ' εὐσεβάστως ὅτι ἀφ' οὗ πολλοὺς ἔχει τοὺς συκοφάντας τὸ Ἑλληνικὸν Ἔθνος, φρονοῦμεν ὅτι ἡ Ἑλλην. Κυβέρνησις ἔπρεπε νὰ προσεχθῇ εἰς τὴν προκειμένην διαπραγμάτευσιν οὐ μόνον μετ' εὐθύτητος, ἀλλὰ καὶ μετ' εὐπροσηγορίας, ἔπρεπε νὰ κρατήσῃ ὑψηλὰ τὴν σημαίαν τῆς ὑπολήψεως τοῦ τόπου, καὶ οὐχὶ αὐτὴ ἡ ἰδία νὰ τὴν καταβιβάσῃ τοσοῦτον χαμηλὰ πρὸς μεγάλην ζημίαν τῶν ἐθνικῶν συμφερόντων. Ἤδη ἀπόκειται ν' ἀποφασίσῃ τὸ Κοινοβούλιον περὶ τῆς ὑποθέσεως ταύτης καὶ εἴμεθα περίεργοι διὰ τὴν γενησομένην λύσιν. Ἐὰν τὸ ζήτημα λυθῇ κατὰ τὸ πρέπον καὶ τὰ συμφέροντα τοῦ Ἔθνους, τότε δὲν ἔχομεν δυσκολίαν νὰ δεχθῶμεν τὴν ἐπιχείρησιν ταύτην ὑπὸ τοὺς προταθέντας καὶ ἀποδεχθέντας προκατορκτικοὺς ὅρους, ἢ ἐκείνων οὓς ἐπροτείναμεν διὰ τῶν τελευταίων αἰτήσεών μας τῆς 3 καὶ 7 Μαΐου ε. ε, ἐξαιρέσει τοῦ ἀκαταλήπτου ἐκείνου ὅρου τῆς μεταλλίτιδος. Ἡ πρόθεσις ἡμῶν εἶναι, ἵνα ἔχοντες τὰς αἰτουμένας ἐκβολάδας ὡς πυρῆνα τῆς ἐπιχειρήσεώς μας κατόπιν ἐρευνήσωμεν τὰ μεταλλεῖα τῆς Ἑλλάδος καὶ

καλλιεργήσωμεν ὅσα τούτων ἤθελον εὑρεθῇ ἐπιτήδεια πρὸς καλλιέργειαν, θέτοντες εἰς ἐνέργειαν καὶ αὐτὴν τὴν τῆξιν τοῦ σιδήρου, τοῦ ἀληθοῦς τούτου πλούτου, ἐξ οὗ γέμει ἡ Ἑλλάς. Ἐπίσης ἤθέλομεν εἰσαγάγει τὴν ἐπιχείρησιν εἰς τὸ χρηματιστήριον τοῦ Λονδίνου, καὶ ἠθέλαμεν συνάμα εἰσαγάγει εἰς τὴν Ἑλλάδα τὸ νεώτατον τῆς ἐκκαμινεύσεως τῶν μετάλλων σύστημα. Ἐπὶ τέλους εὐχόμεθα, ἵνα τὸ Κοινοβούλιον σταθμίζον καλῶς τὴν θέσιν τοῦ ζητήματος ἀποφασίσῃ φρονίμως καὶ συμφώνως πρὸς τὰ ἀληθῆ συμφέροντα τοῦ τόπου.

Ἐπισυνάπτονται δὲ τὰ ἑξῆς ἔγγραφα·

α') Ἀντίγραφον κεκυρωμένον τοῦ πληρεξουσίου.

β') Τὸ δοθὲν τοῖς πληρεξουσίοις μας τῶν προκαταρκτικῶν ὅρων· καὶ

γ') Τὸ δοθὲν τοῖς αὐτοῖς ὑπὸ τοῦ κ. Προέδρου σχέδιον τῆς συμβάσεως.

Τὸ πρωτότυπον τοῦ πληρεξουσίου ἐνεχειρίσθη πρὸς τὸν κ. Πρόεδρον τὴν 15 Φεβρουαρίου, ἐσχάτως ἐζητήθη παρ' αὐτοῦ, ἀλλ' ὁ κ. Πρόεδρος προφασίζεται ὁτὲ μὲν ὅτι τὸ ἔχει ὁ τοῦ ὑπουργείου τῶν Ἐξωτερικῶν ὑπάλληλος Πλέσκας, ὁτὲ δὲ ὁ τοῦ αὐτοῦ ὑπουργείου ὑπάλληλος Γ. Σοῦτσος καὶ ἄλλοτε ἀγνοεῖ ποῦ εὑρίσκεται. Εὐτυχῶς εἴχομεν ἀντίγραφον κεκυρωμένον καὶ τοῦτο ἐπισυνάπτομεν.

Ἐν Ἀθήναις, τῇ 2 Ἰουλίου 1873.

Ὑποσημειούμεθα εὐσεβάστως

Ὁ πληρεξούσιος

ΘΕΜ. ΙΩΑΝΝΙΔΗΣ.

Ἀκολούθως ὁ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν ὑπουργὸς εἰσήγαγε νομοσχέδιον πιστώσεως ἐκ δρ. 1500 πρὸς πληρωμὴν τῆς ψηφισθείσης βουλευτικῆς ἀποζημιώσεως τοῦ Ν. Ἀγγελικάρα, ὅπερ ἀναγνωσθὲν παρεδέχθη ἡ Βουλὴ εἰς ἀ. ἀνάγνωσιν.

Ἀνεγνώσθη κατόπιν ἡ ἔκθεσις τοῦ ΣΤ'. τμήματος ἐπὶ τῆς ἐπαναληπτικῆς ἐκλογῆς τῆς ἐπαρχίας Γόρτυνος. Ἡ δὲ Βουλὴ παριδέχθη τὸ ἔγκυρον τῆς ἐκλογῆς ταύτης καὶ νομίμους βουλευτὰς αὐτῆς τοὺς Θ. Δηλιγιάννην, Γ. Πλαπούταν, Β. Νικολόπουλον, Ι. Δηλιγιάννην, Γ. Ασδόπουλον καὶ Α. Ἀντωνόπουλον. Μεθ' ὃ προσελθόντες οὗτοι ἔδωκαν τὸν νενομισμένον ὅρκον κατὰ τὸ ὧδε προστηρτημένον πρωτόκολλον ὁρκωμοσίας.

ΠΡΩΤΟΚΟΛΛΟΝ ΟΡΚΩΜΟΣΙΑΣ.

Ἐν Ἀθήναις, σήμερον τὴν 3 τοῦ μηνὸς Ἰουλίου τοῦ 1873

ἐν τῷ βουλευτηρίῳ ἐνώπιον τῆς Βουλῆς δημοσίᾳ συνεδριαζούσης προσελθόντες οἱ κάτωθι βουλευταὶ τῆς ἐπαρχίας Γορτυνίας ἔδωκαν ἐπὶ τοῦ ἱεροῦ Εὐαγγελίου τὸν ὑπὸ τοῦ ἄρθρου 61 τοῦ Συντάγματος νενομισμένον ὅρκον, ἔχοντα οὕτω·

«Ὀμνύω εἰς τὸ ὄνομα τῆς Ἁγίας καὶ Ὁμοουσίου καὶ Ἀδιαιρέτου Τριάδος νὰ φυλάξω πίστιν εἰς τὴν Πατρίδα καὶ εἰς τὸν »Συνταγματικὸν Βασιλέα, ὑπακοὴν εἰς τὸ Σύνταγμα καὶ εἰς τοὺς »νόμους τοῦ Κράτους, καὶ νὰ ἐκπληρώσω εὐσυνειδήτως τὰ »καθήκοντά μου.»

Ἐπὶ τούτῳ συνετάχθη τὸ παρὸν καὶ ὑπεγράφη ὡς ἕπεται·

Ὁ Πρόεδρος
ΙΩ. Ν. ΔΕΛΗΓΙΑΝΝΗΣ.

Οἱ Γραμματεῖς
Φίλ. Βάρβογλης.

Ὁ ἱερεὺς
Ἰω. Μάρκου.

Οἱ ὁρκισθέντες βουλευταὶ

Ἰω. Δελιγιάννης, Θεόδ. Π. Δηληγιάννης, Α. Α. Ἀντωνόπουλος, Γ. Λαδόπουλος, Β. Κ. Νικολόπουλος, Γ. Δ. Πλαπούτας.

Ἀναστὰς εἶτα εἷς τῶν βουλευτῶν Γόρτυνος ἐζήτησε νὰ προσδιορισθῇ ἡμέρα πρὸς ἐξέτασιν τῆς διαγωγῆς τῶν ὀργάνων τῆς διοικήσεως ἐν Γορτυνίᾳ κατὰ τὴν διεξαγωγὴν τῶν ἐκλογῶν. Μετά τινα δὲ συζήτησιν ἡ Βουλὴ ὥρισεν, ὅπως προβῇ εἰς εὐρυτέραν συζήτησιν μετὰ τὸν προϋπολογισμόν.

Τοῦ προέδρου ἀπαγγείλαντος τὸ ἀντικείμενον τῆς ἡμερησίας διατάξεως, λαβὼν τὸν λόγον εἷς τῶν βουλευτῶν Τριπολίας ὑπερασπίσθη τὸν προϋπολογισμὸν τοῦ 1871 ἀποκρούσας τὰς κατ' αὐτοῦ αἰτιάσεις· εἶτα ἐθεώρησεν ὑπεύθυνον τὴν Κυβέρνησιν διὰ τὴν γενομένην διάλυσιν καὶ ὑπεστήριξεν ὅτι καὶ ἀντισυνταγματικῶς ἀνῆλθεν εἰς τὴν ἐξουσίαν καὶ παρὰ τὰ συνταγματικὰ ἔθιμα διατηρεῖ αὐτήν, ὅτι ἐπὶ τοῦ Λαυριωτικοῦ ζητήματος δὲν ἠκολούθησε τὴν εὐθεῖαν ὁδὸν οὔτε διὰ τῆς συμβάσεως· ἐξυπηρέτησε τὰ συμφέροντα τοῦ δημοσίου, ἐνῷ ἂν ἡ γνώμη τῆς Κυβερνήσεως τοῦ 1871 ἐγένετο ἀπροσδεκτή, τὸ ζήτημα ἤθελε λυθῇ συμφερότερον καὶ ὁμαλώτερον. καὶ ἐπὶ τέλους ἐπρότεινε τὴν ἀπὸ τῆς Κυβερνήσεως ἄρσιν τῆς ἐμπιστοσύνης.

Μετά τινα δὲ συζήτησιν καθ' ἣν ἕτερος βουλευτὴς ἐκ Πάλλης ὑπερησπίσθη ἑαυτὸν καὶ ὑπεστήριξεν ὅσα ἄλλοτε εἶπεν ἐπὶ τοῦ οἰκονομικοῦ ζητήματος, ἐμέμφθη δὲ καὶ τὴν ἀντιπολίτευ-

σιν, ἥτις ἄνευ ἐνότητος καὶ προκηρύξεως ἀρχῶν προσπαθεῖ νὰ καταβάλῃ τὴν ὑπάρχουσαν κυβέρνησιν χωρὶς νὰ δύναται νὰ τὴν ἀναπληρώσῃ, ἀναστὰς εἷς τῶν βουλευτῶν Ζακύνθου, εἶπεν ὅτι τρεῖς εἰσὶν αἱ κατὰ τῆς Κυβερνήσεως ἐπιβαλλόμεναι κατηγορίαι, ὅτι ἀντικοινοβουλευτικῶς ἀνῆλθεν εἰς τὴν ἐξουσίαν, ὅτι ἀντικοινοβουλευτικῶς διαμένει ἐν αὐτῇ καὶ ὅτι παρεβίασε τοὺς νόμους τοῦ Κράτους.

Ἀρξάμενος δὲ ἀπὸ τῆς τελευταίας ἀπεφάνθη, ὅτι ὡς ἐξάγεται ἐκ τῶν περὶ Λαυρίου διπλωματικῶν ἐγγράφων, τεμάχια τῶν ὁποίων ἀνέγνω, ἡ Κυβέρνησις οὐμόνον ἀνωφελῶς ἐπρότεινε τὴν κατάργησιν τοῦ νόμου τοῦθ' ὅπερ ἠρνήθη ὁ πρωθυπουργὸς ἐν ἄλλῃ συνεδριάσει, ἀλλὰ καὶ ἀνακριβὴς εἶναι ὁ ἰσχυρισμὸς τοῦ πρωθυπουργοῦ εἰπόντος ὅτι αἱ δυνάμεις εὗρον ἐπιχειρήματα ἐκ τῆς περὶ Λαυρίου κατὰ τὸ 1871 ἀγορεύσεως αὐτοῦ. Διὰ δὲ τῆς ὑπογραφῆς τῆς συμβάσεως ἐμηδένισε καὶ τὰς περὶ διαθέσεως διατάξεις τοῦ νόμου. Ἀκολούθως ἀφηγηθεὶς διὰ μακρῶν τὴν σύγχρονον κοινοβουλευτικὴν ἱστορίαν καὶ τὰ κατὰ τὸν σχηματισμὸν τῶν κυβερνήσεων, ἰσχυρίσθη, ὅτι ὡς καταφαίνεται ἐκ τοῦ συνδυασμοῦ τῶν γεγονότων σταθερῶς καὶ ἀπαραγγλίτως ἡ μειονοψηφία ἐπιβάλλεται εἰς τὴν πλειονοψηφίαν τοῦ τόπου, ἰδίως δὲ ἐξετάσας τὴν τελευταίαν διάλυσιν καὶ τὰς περιστάσεις ὑφ' ἃς ἐξετελέσθη, ἀπεφάνθη ὅτι καὶ ἀντικοινοβουλευτικῶς ἀνῆλθεν ἡ Κυβέρνησις εἰς τὴν ἐξουσίαν καὶ ἄνευ λόγου ἐποιήσατο χρῆσιν τῆς διαλύσεως, συνεπέρανε δὲ, ὅτι αἱ συχναὶ διαλύσεις ἢ τάσις πρὸς τὴν καταπίεσιν τῆς πλειοψηφίας διὰ τῆς μειοψηφίας, ἡ ἀπόλυτος χρῆσις τῶν τοιούτων δικαιωμάτων, ἄγουσι πρὸς τὸν πλήρη ἀπολυτισμόν, ὅτι δὲ δὲν ἔχουσι δίκαιον οἱ προβάλλοντες τὸ ἀπόλυτον τῶν δικαιωμάτων τούτων, διότι ἀπόλυτος χρῆσις αὐτῶν δὲν δύναται νὰ γείνῃ, ὅταν παραβλάπτωνται τὰ δικαιώματα τῶν ἄλλων ἐξουσιῶν. Προέβη κατόπιν καὶ ἐξήτασε τὴν γενομένην διακοπὴν τῶν ἐργασιῶν τῆς Βουλῆς μετὰ προηγουμένην ἧτταν τῆς Κυβερνήσεως ἐπὶ τοῦ ζητήματος τῆς ἀναβολῆς περὶ τῆς ἐκλογῆς τοῦ προέδρου, τὴν ἐπιμονὴν τῶν κυβερνώντων ἐν τῇ διατηρήσει τῆς ἐξουσίας διὰ τῆς χρήσεως τῶν βασιλικῶν προνομίων καὶ ἰσχυρίσθη ὅτι ἀντικοινοβουλευτικῶς ὑφίσταται ἡ παροῦσα κυβέρνησις. Περαίνων δὲ εἶπεν, ὅτι ἡ ἀντιπολίτευσις προμαχεῖ ὑπὲρ τῶν ἀληθῶν συνταγματικῶν θεωρῶν, τῆς ἐμπεδώσεως κοινοβουλευτικῆς κυβερνήσεως καὶ τῆς πιστοῦς τοῦ Συντάγματος ἐφαρμογῆς ἐκτὸς τοῦ ὁποίου ἡ Ἑλλὰς δὲν δύναται νὰ εὐημερήσῃ.

Ἀπήντησεν ὁ πρωθυπουργὸς ἀποκρούσας τὰς συνταγματικὰς θεωρίας τοῦ προαγορεύσαντος, ὡς καθιερούσας τὸ ἀπόλυτον μὲ τὴν διαφορὰν ὅτι ἀποκρούει αὐτὸ ἀπὸ τῆς ἐκτελεστικῆς ἐξουσίας καὶ τὸ μεταφέρει εἰς τὸ κοινοβούλιον, ἐνῷ τὸ συνταγματικὸν πολίτευμα ὃν ἡ ἁρμονία τῆς μοναρχίας καὶ δημοκρατίας δὲν καθιεροῖ ἀπολύτους ἀρχάς. Ἀκολούθως ἐδικαιολόγησεν ἐν μέρει τὰς γενομένας πρότερον διαλύσεις, ἂν καὶ τὸ καθῆκον τοῦτο ἐπαφῆκεν εἰς τοὺς ὑπέχοντας τὴν εὐθύνην πρώην πρωθυπουργούς, ὑπερησπίσθη τὴν παρελθοῦσαν αὐτοῦ πολιτικὴν διαγωγὴν ὡς σύμφωνον πρὸς τὸ συνταγματικὸν πολίτευμα καὶ εὐλαβῆ πρὸς τοὺς θεσμούς, καὶ ἰσχυρίσθη ὅτι οὔτε ἀντικοινοβουλευτικῶς ἀνῆλθεν εἰς τὴν ἐξουσίαν, οὔτε ἄνευ λόγου διέλυσε τὴν Βουλήν, οὐδὲ δίκαιον ἔχουσι, προσέθηκε, οἱ ἐπικρίνοντες τὴν γενομένην διακοπὴν τῶν ἐργασιῶν τῆς Βουλῆς.

Παρέστησε κατόπιν τὴν οἰκονομικὴν κατάστασιν τοῦ τόπου καὶ ὡμολόγησεν ὅτι αὕτη δεῖται βελτιώσεως· ἰσχυρίσθη ὅμως ὅτι ἡ παροῦσα κυβέρνησις ἐπέφερεν ἱκανὰς οἰκονομίας, ἠλάττωσε τὸ δημόσιον χρέος, ἐνῷ διὰ τῆς συμβάσεως ηὔξησε τὴν ἐκ τῶν σκωριῶν πρόσοδον, διὰ δὲ τῆς ἐπιψηφίσεως τῶν περὶ συγκοινωνίας μέτρων θὰ ἀναπτυχθῶσιν αἱ παραγωγικαὶ δυνάμεις τοῦ ἔθνους.

Ἐπὶ δὲ τοῦ Λαυριωτικοῦ ζητήματος εἶπεν, ὅτι οὐχὶ ὀρθῶς ἡρμήνευσεν ὁ προλαλήσας τὰ διπλωματικὰ ἔγγραφα καὶ ἐξήγαγεν ἐννοίας ὅλως ἀλλοίας τῆς ἀληθοῦς μὴ δυνηθεὶς νὰ ἐννοήσῃ τὴν δύναμιν τῆς ἐκφράσεως, ἐνῷ ἡ Κυβέρνησις μίαν ἰδέαν ὑπεστήριζεν ὅτι ὁ νόμος τοῦ 1871 δὲν εἶχε δημευτικὸν χαρακτῆρα. Συνεπέρανε δὲ ὅτι ἡ ἀντιπολίτευτις, οὐδεμίαν ὡρισμένην κατηγορίαν ἐπήγαγε κατὰ τῆς Κυβερνήσεως.

Μετά τινα ἔτι συζήτησιν ὁ Πρόεδρος ἐκήρυξε περαιωθεῖσαν τὴν συζήτησιν, ὑπεβλήθη δὲ ἡ ἑξῆς πρότασις ὑπὸ τῶν βουλευτῶν Α. Διαμαντοπούλου καὶ Α. Γ. Πετιμεζᾶ.

«Ἡ Βουλὴ ἀκούσασα τὰ λεχθέντα, συνάγει ὅτι ἔχει ἀφορμὰς νὰ μὴ χορηγῇ τὴν ἑαυτῆς ὑποστήριξιν εἰς τὸ ὑπουργεῖον.»

Γενομένης δὲ ψηφοφορίας κατ' ὀνομαστικὴν κλῆσιν ὑπὸ τὴν ἐπίβλεψιν τῶν ψηφολεκτῶν Α. Διαμαντοπούλου καὶ Α. Ῥούκη ἡ Βουλὴ ἀπέρριψε τὴν πρότασιν διὰ ψήφων 81 κατὰ 75 κατὰ τὸ ὧδε προσηρτημένον πρωτόκολλον ψηφοφορίας.

Πρωτόκολλον ψηφοφορίας τῶν κυρίων Βουλευτῶν

ἐπὶ τοῦ ἐξῆς ζητήματος.

Παραδέχεται ἡ Βουλὴ τὴν πρότασιν τῶν βουλευτῶν Ἀρ. Διαμαντοπούλου καὶ Ἀθ. Π. Πετιμεζᾶ λέγουσαν ὅτι «Ἡ Βουλὴ ἀκούσασα τὰ λεχθέντα, συνάγει ὅτι ἔχει ἀφορμὰς νὰ μὴ χορηγῇ τὴν ἑαυτῆς ὑποστήριξιν εἰς τὸ ὑπουργεῖον ναὶ ἢ ὄχι;

Κωνστ. Θεοδώρου	N	Γ. Μίλησης	N
Α. Μιχαλόπουλος	N	Ἰω. Ζέρβας	O
Σπυρ. Λογιωτατίδης	O	Δ. Βουλπιώτης	O
Ἰω. Κυριακὸς	N	Κ. Γιολδάσης	O
Μ. Καΐρης Ὀρφανὸς	O	Δ. Δημητριάδης	O
Νικόλ. Α. Μαυροκορδάτος	N	Τ. Κουτρουβέλης	O
Νικόλ. Δ. Τσώρης		Κωνστ. Λομβάρδος	N
Ἀνδρ. Δανόπουλος	N	Νικόλ. Κ. Λούντζης	N
Λεων. Βολιώτης	N	Διον. Κολλυβᾶς	N
Δημ. Καλλιφρονᾶς		Ἰω. Νέγκας	N
Σκαρλ. Σούτσος	N	Ἀνδρ. Γαΐτας Φωσκάρδης	N
Ὄθων Μαυρογιάννης	O	Στέφ. Στεφανόπουλος	N
Στυλ. Κολιάτσος	N	Ἀνδρ. Αὐγερινὸς	N
Περικλῆς Πετράκης	N	Χρ. Στεριόπουλος	N
Δημ. Ῥάλλης	N	Αὐγερ. Πετραλιᾶς	O
Ἀθ. Ἰακὼς	N	Θ. Δαραλέξης	N
Κ. Στράτος	O	Δ. Κατσίνας	O
Δημήτρ. Γρίβας		Ἀναγν. Δημητρίου	
Γ. Γεροβασάκης	O	Δημ. Κλίμακας	N
Χρ. Κατσικογιάννης	O	Ἀντ. Λαγκαδᾶς	O
Θ. Δηλιγιάννης	N	Γερ. Βαλλιάνος	N
Γ. Πλαπούτας	N	Ἀριστομένης Βαλέττας	O
Β. Νικολόπουλος		Βαρβαρίγος Πηλλικας	O
Ἰω. Α. Δηλιγιάννης		Εὐστ. Πεταλλᾶς	O
Ἀντ. Ἀντωνόπουλος	N	Ἀθαν. Γ. Πετιμεζᾶς	N
Γ. Λαδόπουλος	N	Θρ. Α. Ζαΐμης	N
Κ. Κασσονάκος	N	Ἀργύρ. Διαμαντόπουλος	N
Λεων. Πετροπουλάκης	O	Ἀθαν. Π. Πετιμεζᾶς	N
Ἰω. Γ. Ἀνδρίτσου	O	Γεώργ. Κ. Παπαδαῖος	N
Ἰω. Σαφάκας	O	Περ. Μαυρομιχάλης	N
Ἀριστομ. Διδωρίκης	N	Κωνστ. Φλέσσας	O
Ν. Παπαμιχαλόπουλος		Σταῦρος Οἰκονομόπουλος	O
Ἰω. Καπιτσίνης		Ἰω. Τζιώτης	O

Γ. Καραβᾶς ..... Ο	Δημ. Ζέγγιλης ..... Ο
Ἀλέξ. Κοντόσταυλος ..... Ν	Ἠλ. Φλέσσας ..... Ο
Κων. Π. Οἰκονόμου ..... Ο	Βασίλ. Μπούντουνας ..... Ο
Ἰω. Χωρεπισκοπίδης ..... Ν	Ἀλέξ. Βάσσος ..... Ο
Ἰωάννης Ἀντωνιάδης ..... Ο	Γ. Μαλέας ..... Ο
Ν. Βασιλάκης ..... Ν	Σπυρ. Ζερβός ..... Ο
Ἀθαν. Παραμυθιώτης ..... Ο	Γερ. Ζωχιός ..... Ν
Δημ. Λοράνδος ..... Ν	Νικ. Παγκράτης ..... Ν
Ἀναστ. Δημητριάδης ..... Ο	Ἐπ. Δεληγεώργης .....
Ἰω. Δεληγιάννης ..... Ο	Σταμ. Μακρῆς ..... Ο
Ἰω. Ἰωάννου ..... Ν	.....
Γεώρ. Κούστας ..... Ο	.....
Ἀριστ. Μεντζελόπουλος ..... Ο	.....
Νικόλ. Μηλλιτσέσης ..... Ν	Δ. Κυριακίδης ..... Ο
Μ. Ἰγγλέσης ..... Ο	Γ. Προβελέγιος ..... Ο
Σπυρ. Μοντεσάντος ..... Ο	Μιχ. Δαμηράλης ..... Ν
Ἀγαμ. Μεταξᾶς ..... Ν	Ν. Χατζόπουλος ..... Ο
Κοσμ. Πανάρετος ..... Ν	Κ. Κρίσπης ..... Ν
Ἀναστ. Βαρβαρίγος ..... Ν	Ν. Φαρμάκης ..... Ο
Δημ. Ῥαπτάκης	Ν. Καναβός ..... Ο
Θ. Θερμογιάννης	Μ. Βότσαρης ..... Ο
Δ. Σαρρηγιάννης	Κ. Εὐθυμιόπουλος .....
Κ. Κατσικόπουλος	Π. Ἰατροῦ ..... Ο
Γ. Βακαλόπουλος ..... Ο	Ἀλ. Πετσάλης ..... Ν
Ν. Λεϊόπουλος ..... Ο	Ἐπαμ. Βιρβίλης .....
Ἰω. Βαλασόπουλος	Δημήτριος Σαράβας ..... Ν
Λεων. Μαυρομιχάλης ..... Ν	.....
Νικήτας Βαρβιτσιώτης ..... Ν	Ἰω. Μαυρομιχάλης ..... Ν
Ἀναστ. Κορφιωτάκης ..... Ν	Πέτρος Μαυρομιχάλης ..... Ν
Ἀντ. Γεωργαντᾶς ..... Ο	Χ. Κανελλόπουλος ..... Ο
Γ. Λάππας ..... Ο	Ἀντ. Οἰκονομόπουλος ..... Ο
Σπ. Βαλαωρίτης ..... Ο	Ἀγαμ. Χριστόπουλος ..... Ν
Ἄγγ. Φ. Καλκάνης ..... Ο	Πολ. Κωσταντᾶς ..... Ν
Ἰωάν. Σ. Χαλικιᾶς	Ἀναστ. Τρύφωνας ..... Ο
Ἀρ. Ῥούκης ..... Ο	Ἐπίδ. Ῥωμαῖος ..... Ν
Ἀλ. Παπαλουκᾶς ..... Ο	Μιχ. Χαριτάτος ..... Ο
Ἰωάν. Παπαζαφειρόπουλος ..... Ν	Ὀθ. Πυλαρινός ..... Ο
Χρ. Χριστόπουλος ..... Ν	Διον. Δελλαπόρτας .....
Φίλιππος Βάρβογλης ..... Ν	Γ. Κάγκας ..... Ο
Ἀριστείδης Σακελλαρόπουλος. Ο	Εὐθ. Κεχαγιᾶς ..... Ν

Π. Τζαμάλας ..... Ο	Δ. Δρόσος .....
Λ. Καραλίβανος ..... Ν	Γρηγ. Μαυρομαρᾶς ..... Ο
Θ. Κανακάρης ..... Ο	Γ. Γεωργακόπουλος ..... Ν
Ἀρ. Μπουκαούρης ..... Ν	Θ. Ἀναστασόπουλος ..... Ν
Ἀρ. Κοντογούρης ..... Ο	Σ. Σωτηρόπουλος ..... Ν
Π. Χαλικιόπουλος	.....
Εὐστ. Ἰλιόπουλος ..... Ο	Γ. Στάϊκος ..... Ν
Ν. Καράπαυλος ..... Ν	Ἰω. Δροσινός ..... Ο
Ἀθ. Μισυρλῆς ..... Ν	Σταμ. Κορυζῆς ..... Ν
Δημ. Τριγγέτας	Δ. Γ. Βούλγαρης .....
Γ. Κόκκινος ..... Ο	Θ. Γκίκας .....
Γ. Δελλαπόρτας ..... Ο	Θ. Θεοδωράκης .....
Ἰω. Δεστεύνης ..... Ο	Θ. Παπακώστας ..... Ο
Ἰω. Δουλίδης ..... Ο	Ἰω. Χατζίσκος ..... Ν
Κ. Ἐπιφανίου ..... Ο	Δημ. Τσιριμῶκος .....
Δ. Ι. Κουτουπιώτης ..... Ν	Κ. Δυοβουνιώτης ..... Ο
Ἀνδρ. Μανοῦσος	Ζήσης Δ. Ἰατρός ..... Ο
Δημ. Χρηστίδης	Βασ. Ν. Βουδούρης ..... Ο
Ν. Σοῦτσος ..... Ο	Δημ. Ν. Κριεζώτης .....
Κ. Πλατύς ..... Ο	Γεώργ. Τ. Θωμᾶς ..... Ο
Γ. Μπούμπουλης ..... Ν	Ν. Ἀγγελικάρας ..... Ο
Ἰω. Ζαλλώνης	Μιλτ. Κ. Κανάρης ..... Ν

Μεθ' ὃ ὁ Πρόεδρος ἔλυσε τὴν συνεδρίασιν περὶ ὥραν 5 μ. μ.

Ὁ Πρόεδρος

ΙΩ. Ν. ΔΕΛΗΓΙΑΝΝΗΣ.

Οἱ Γραμματεῖς

Φίλ. Βάρβογλης,

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ ΝΘ'.

Τῆς 4 Ἰουλίου 1873.

Ἀπαρτίας γενομένης περὶ ὥραν 9 π. μ. ἀνεγνώσθησαν τὰ πρακτικὰ τῆς προτεραίας καὶ ἐπεκυρώθησαν.

Ἀνεκοινώθησαν εἶτα

1) Ἀναφορὰ Ἰκεσίου Γ. Λάτρη αἰτουμένου σύνταξιν καὶ ποσόν τι χρηματικὸν ἕνεκα τῶν πρὸς τὴν πατρίδα ἐκδουλεύσεών του.

2) Ἀναφορὰ Δ. Μαρκίδου, αἰτουμένου τὴν ἀπαλλαγὴν του ἀπὸ τῶν πρὸς τὸ δημόσιον ὀφειλομένων, ἕνεκα τῆς ἀγορᾶς ὑδρομύλου.

3) Ἑτέρα ἀναφορὰ Ι. Δέλτου, αἰτουμένου μηνιαίαν χρηματικὴν ῥύτα ξιν. Αἱ ἀναφοραὶ αὗται ἐστάλησαν εἰς τὰς οἰκείας ἐπιτροπάς.

Εἰσήχθησαν κατόπιν

1) Νομοσχέδιον περὶ τῆς ἐγχωρίου περιουσίας Ζακυνθίων.

2) Νομοσχέδιον περὶ δημοτικῆς φορολογίας ὡς πρὸς τοὺς δήμους Λευκάδος.

3) Νομοσχέδιον περὶ ἐκτιμήσεως τοῦ ἐν Λευκάδι ἐλαιοκάρπου.

4) Νομοσχέδιον περὶ ἀπελευθερώσεως τῆς ἐν Κερκύρᾳ ἰδιοκτησίας ἀπὸ τὰς τιμαριωτικὰς εἰσφοράς.

Ἅπαντα τὰ νομοσχέδια ταῦτα ἔχουσιν οὕτω·

«Πρὸς τὴν Βουλήν.

Διὰ τοῦ ἀπὸ 27 Μαΐου 1871 ΥΙΓ'. νόμου περὶ διανομῆς τῆς ἐπιχωρίου περιουσίας τῶν δήμων Ζακύνθου ἐξηρέθησαν τῆς διανομῆς κατὰ τὰ ἄρθρα 5, 6 καὶ 7 τοῦ νόμου τούτου, τὸ ἐν τῇ πρωτευούσῃ τοῦ δήμου Ζακυνθίων κατάστημα τοῦ Νοσοκομείου καὶ Ὀρφανοτροφείου, τὰ κτήματα, ἐξ ὧν θέλουσι προσπορίζεσθαι τὰ πρὸς συντήρησιν τῶν καταστημάτων τούτων μέσα, καὶ τὸ ἐν τῇ πλατείᾳ τοῦ Γεωργίου Α'. οἰκόπεδον παραχωρηθὲν εἰς τὸν δῆμον Ζακυνθίων πρὸς ἀνέγερσιν θεάτρου, καὶ διετάχθη διὰ τῶν ἄρθρων 10 καὶ 11 ἵνα τῆς διανομῆς τῶν κτημάτων τῆς ἐπαρχίας προηγηθῇ ἡ τῶν ὀφειλῶν αὐτῆς πληρωμή, αἱ δὲ πρόσοδοι τῶν λοιπῶν κτημάτων, ὡς καὶ αἱ πιστώσεις τῆς ἐπαρχίας μέχρι τῆς ἀποπερατώσεως τῆς διανομῆς, προσδιορισθῶσι πρὸς πληρωμὴν τῶν ὀφειλῶν τούτων καὶ τῶν ἐξόδων τῆς διοικήσεως.

Ἡ ἐκ τοῦ νομάρχου Ζακύνθου, τοῦ δημάρχου Ζακυνθίων καὶ τοῦ προέδρου τοῦ ἐπαρχιακοῦ συμβουλίου συγκειμένη ἐπιτροπή, εἰς ἣν ἀνετέθη ὑπὸ τοῦ ἄρθρου 9 τοῦ εἰρημένου νόμου ἡ διαχείρισις τῶν ἐπαρχιακῶν κτημάτων μέχρι τῆς ὁριστικῆς ἀποπερατώσεως τῆς διανομῆς, δι' ἐκθέσεώς της ὑποβαλοῦσα εἰς τὸ ὑπουργεῖον κατάλογον τῶν κτημάτων, ἅτινα μετὰ τὴν εἰς τὸν δῆμον Ζακυνθίων παραχώρησιν τῶν προσδιορισθέντων πρὸς συντήρησιν τοῦ νοσοκομείου καὶ τοῦ ὀρφανοτροφείου ἐναπομένουσιν εἰς τὴν διαχείρισίν της, καὶ κατάλογον τῶν τε πιστώσεων καὶ τῶν ὀφειλῶν τῆς ἐπαρχίας παρίστησιν, ὅτι τῶν εἰρημένων κτη-

μάτων ἡ ἐτησία πρόσοδος ἀνέρχεται εἰς δραχ. 2082 καὶ 85, τὰ ἔξοδα τῆς διοικήσεως εἰς δραχ. 1152 κατ' ἔτος, αἱ πιστώσεις τῆς ἐπαρχίας εἰς δραχ. 59364 καὶ 89 καὶ αἱ ὀφειλαὶ τῆς ἐπαρχίας εἰς δραχμὰς 60166 καὶ λεπτὸν 1, ἐξ ὧν 15880 τοκοφόροι. Ἀλλ' ἐκ τῶν πρὸς τὴν ἐπαρχίαν ὀφειλῶν μόνον δραχ. 29327 καὶ 91 εἶναι κατὰ πιθανὸν λόγον εἰσπρακτέαι, ὥστε μετὰ τὴν εἴσπραξιν τοῦ ποσοῦ τούτου καὶ τὴν διάθεσίν του ἀπέναντι τῶν ὀφειλομένων, ὑπολείπεται νὰ ὀφείλῃ ἡ ἐπαρχία ποσὸν δραχμῶν 30838 καὶ 10, ἄλλο δὲ μέσον πρὸς ἀπόσβεσιν τοῦ χρέους τούτου δὲν μένει, εἰμὴ νὰ ἐπιτραπῇ διὰ νόμου εἰς τὴν εἰρημένην ἐπιτροπὴν νὰ ἐκποιήσῃ ἓν ἢ περισσότερα κτήματα, ὅπως διὰ τοῦ προϊόντος τῆς ἐκποιήσεως ἀποσβεσθῇ τὸ εἰρημένον χρέος.

Τοῦ σκοποῦ τούτου τὴν ἐκπλήρωσιν προτίθεται τὸ εἰσαγόμενον εἰς τὴν ἐπιψήφισιν τῆς Βουλῆς σχέδιον νόμου ἐξ ἄρθρων δύο· διὰ τοῦ πρώτου τούτων ἐπιτρέπεται ἡ ἐκποίησις ἑνὸς ἢ πλειοτέρων κτημάτων τῆς ἐπιχωρίου περιουσίας πρὸς ἀπόσβεσιν τῶν ὀφειλῶν τῆς ἐπαρχίας, διὰ τοῦ δευτέρου ἐπεκτείνεται ἡ ἐφαρμογὴ τῶν διαταξέων τοῦ νόμου περὶ εἰσπράξεως τῶν δημοσίων ἐσόδων εἰς τὴν ἐκβίασιν τῆς ἀποτίτεως τῶν εἰς τὴν ἐπαρχίαν ὀφειλομένων.

Ἐν Ἀθήναις, τῇ 3 Ἰουλίου 1873.

Ὁ βουλευτὴς Ζακύνθου
Ν. Ε. ΛΟΥΝΤΖΗΣ.

ΣΧΕΔΙΟΝ ΝΟΜΟΥ

Ἄρθρον 1. Τῶν κτημάτων τῆς ἐπιχωρίου περιουσίας τῶν δήμων Ζακύνθου τῶν ἐναπομειφθησομένων μετὰ τὴν εἰς τὸν δῆμον Ζακυνθίων παραχώρησιν ἐκείνων, ὧν ἡ πρόσοδος προωρίσται διὰ τοῦ ἄρθρου 6 τοῦ ΥΙΓ'. νόμου εἰς τὴν συντήρησιν τοῦ νοσοκομείου καὶ ὀρφανοτροφείου, ἐπιτρέπεται ἡ ἐκποίησις ἑνὸς ἢ πλειοτέρων διὰ δημοσίου πλειστηριασμοῦ κατὰ τὰ ἄρθρα 1082 καὶ ἑπόμενα τῆς πολιτικῆς δικονομίας, ἐξαιρουμένων τῶν περὶ συγγενικοῦ συμβουλίου διατάξεων, τὸ δὲ πρωτὸν τῆς ἐκποιήσεως διατεθήσεται ἀποκλειστικῶς εἰς ἀπότισιν τῶν ὀφειλῶν τῆς ἐπαρχίας, ἐπιμελείᾳ καὶ εὐθύνῃ τῆς κατὰ τὸ ἄρθρον 9 τοῦ ΥΙΓ'. νόμου διαχειριστικῆς ἐπιτροπῆς.

Τὸ τυχὸν περίσσευμα διανεμηθήσεται εἰς τοὺς δήμους κατὰ τὸ ἄρθρον 1 τοῦ εἰρημένου νόμου δι' ἀποφάσεως τῆς αὐτῆς ἐπιτροπῆς, ἥτις ὑπόκειται εἰς ἔφεσιν ἐνώπιον τοῦ ὑπουργείου τῶν

Ἐσωτερικῶν ἐντὸς 15 ἡμερῶν ἀπὸ τῆς εἰς ἕκαστον τῶν προέδρων τῶν δημοτικῶν συμβουλίων τῆς νήσου κοινοποιήσεως τῆς ἀποφάσεως ταύτης.

Ἄρθρον 2. Πρὸς ἐκβίασιν τῆς ἀποτίσεως τῶν εἰς τὴν ἐπιχώριον περιουσίαν ὀφειλομένων ἐφαρμόζονται αἱ διατάξεις τοῦ νόμου περὶ εἰσπράξεως τῶν δημοσίων ἐσόδων.»

«ΑΙΤΙΟΛΟΓΙΚΗ ΕΚΘΕΣΙΣ

Πρὸς τὴν Βουλήν.

Ἐπειδὴ οἱ λόγοι οἱ ὑπαγορεύοντες τὴν μεταβολὴν τῆς δημοτικῆς φορολογίας ἐν Κερκύρᾳ ὑφίστανται καὶ ἐν Λευκάδι, ἔνθα οἱ τῆς ἐξοχῆς δῆμοι στεροῦνται τῶν μέσων, προτείνω τὴν ἐξῆς τροπολογίαν ἐπὶ τοῦ Νομοσχεδίου, τὸ ὁποῖον ὁ ὑπουργὸς τῶν Ἐσωτερικῶν εἰσήγαγεν εἰς τὴν Βουλὴν κατὰ τὸ παρελθὸν ἔτος περὶ δημοτικῆς φορολογίας Κερκύρας, καὶ τινες τῶν βουλευτῶν τῆς Νήσου ταύτης ἀνεδέχθησαν, ὑποβαλόντες αὐτὸ καὶ κατὰ τὴν σύνοδον ταύτην εἰς τὴν ἐπιψήφισιν τῆς Βουλῆς, παρακαλῶ ὅπως ἐφαρμοσθῇ καὶ ἐν Λευκάδι.

Ἐν Ἀθήναις, τῇ 2 Ἰουλίου 1873.

Ὁ βουλευτὴς Λευκάδος
ΙΩ. Σ. ΧΑΔΚΙΑΣ.

ΝΟΜΟΣΧΕΔΙΟΝ

Περὶ δημοτικῆς φορολογίας ὡς πρὸς τοὺς δήμους τῆς ἐπαρχίας Λευκάδος.

Ἄρθρον μοναδικόν.

Τὰ ἄρθρα 6 καὶ 7 τοῦ ἀπὸ 22 Δεκεμβρίου 1847 ΞΗ'. Νόμου περὶ δημοτικῶν φόρων καταργοῦνται ὡς πρὸς τοὺς δήμους τῆς ἐπαρχίας Λευκάδος. Τὸ δὲ δυνάμει τοῦ ἄρθρου 9 τοῦ ἀπὸ 20 Ἀπριλίου 1867 Νόμου περὶ πόρων ὁδοποιΐας εἰσπραττόμενον ἐν τοῖς τελωνείοις ὑπὲρ τοῦ δήμου πρόσθετον τέλος ἐξαγωγῆς, ὁρίζεται ἀντὶ ἑνὸς καὶ ἡμίσεως εἰς δύω ἥμισυ τοῖς ἑκατόν, ἡ δὲ ἀπὸ τοῦ τέλους τούτου πρόσοδος διανέμεται καθ' ἑξαμηνίαν καὶ κατὰ λόγον τοῦ πληθυσμοῦ εἰς τοὺς δήμους, ὑπὸ ἐπιτροπῆς συγκειμένης ἐκ τοῦ ἐπάρχου, τοῦ ἐπαρχιακοῦ ταμίου καὶ τοῦ ἐπιστάτου τοῦ τελωνείου Λευκάδος, ἐξαιρέσει τοῦ δήμου Λευκαδίων μηδὲν μερίδιον ἐκ τῆς προσόδου ταύτης λαμβάνοντος.»

«ΑΙΤΙΟΛΟΓΙΚΗ ΕΚΘΕΣΙΣ

Πρὸς τὴν Βουλήν.

Οἱ λόγοι οἱ προκαλέσαντες τὴν μεταβολὴν τοῦ συστήματος τῶν ἐκτιμήσεων τοῦ ἐλαιοκάρπου ἐν Κερκύρᾳ συνηγοροῦσι καὶ διὰ τὴν μεταβολὴν τοῦ συστήματος τῶν ἐν Λευκάδι ἐκτιμήσεων πρὸς ἀποτροπὴν πολλῶν ἀδικιῶν, αἱ ὁποῖαι γίνονται κατὰ τῶν ἐκμισθωτῶν τῆς νήσου ταύτης. Ἑπομένως παρακαλῶ τὴν Βουλὴν, ὅπως παραδεχθῇ κατεπειγόντως τὴν ἑπομένην πρότασιν, ἥτις προτίθεται νὰ ἐπεκτείνῃ τὴν ἰσχὺν καὶ τὴν ἐφαρμογὴν τῶν περὶ ἐκτιμήσεως τοῦ ἐλαιοκάρπου Κερκύρας νόμων καὶ εἰς τὴν νῆσον Λευκάδος.

Ἐν Ἀθήναις, τῇ 2 Ἰουλίου 1873.

Ὁ βουλευτὴς Λευκάδος
ΙΩ. Σ. ΧΑΔΚΙΑΣ.

ΠΡΟΤΑΣΙΣ ΝΟΜΟΥ

Περὶ ἐκτιμήσεως τοῦ ἐν Λευκάδι ἐλαιοκάρπου.

Ἄρθρον μοναδικόν.

Αἱ περὶ ἐκτιμήσεως τοῦ ἐν Κερκύρᾳ νόμου ἰσχύουσι καὶ διὰ τὴν ἐκτίμησιν τοῦ ἐλαιοκάρπου ἐν Λευκάδι.»

«ΕΚΘΕΣΙΣ

Πρὸς τὴν Βουλήν.

Ὁ τιμαριωτισμὸς ἐν Κερκύρᾳ ἀπέβη ὡς παντοῦ ὀλέθριος εἰς τὴν γεωργίαν. Τὰ τιμαριωτικὰ δικαιώματα ἦτον ῥύσεως φορολογικῆς, ὡς αἱ περιβολαὶ τῶν τιμαριούχων ἀποδεικνύουσιν, ἀλλὰ δυστυχῶς ἐν Κερκύρᾳ ἐχαρακτηρίσθησαν ὡς ἐγκτητικῆς προσόδου δικαιώματα.

Ὁ ΣΜΔ'. νόμος ὁ τὰ τιμάρια καθιερώσας περιέκλεξε δεινῶς τὰ ζητήματα καὶ κατέστησε τὴν ἐν Κερκύρᾳ ἰδιοκτησίαν ὑποχείριον τῶν τιμαριούχων.

Περὶ τῶν τιμαρίων ἐγράφησαν ἐκθέσεις οὐκ ὀλίγαι διαῤῥόρως πως λύουσαι τὸ κοινωνικὸν τοῦτο ζήτημα.

Βεβαίως ἠδυνάμεθα νὰ προτείνωμεν τὴν ἄμεσον καταργησιν τῶν τιμαριωτικῶν εἰσφορῶν, ἀλλ' ὅμως πρὸς ἀποφυγὴν δυσχερειῶν καὶ ἵνα πράγματι λυτρωθῇ ἡ ἐν Κερκύρᾳ ἰδιοκτησία, προτείνομεν τὴν πληρωμὴν τῆς ἀπαλλοτριώσεως ὑπὸ διττὴν ἔποψιν ἐξεταζομένης.

Τινὲς τῶν πρώτων τιμαριούχων ἐπώλησαν ἢ εἰς ἐδαφονομὴν διέθεσαν τὰ τιμάρια αὐτῶν, οἱ ἀγοραστὰ κατὰ τὰς διατάξεις τῶν Ἰονίων νόμων καὶ τὰς καθοδηγήσεις τῶν γενικῶν εἰσαγγελέων ἐξισωσάντων ἀτυχῶς τὰ τιμάρια μὲ τὰς ἀγρολιψίας ὥφειλον νὰ κοινοποιήσωσι τοὺς ὑποτελεῖς ἵνα βουλόμενοι ἐνασκήσωσι τὸ τῆς προτιμήσεως δικαίωμα.

Τὸ τοιοῦτον δὲν ἐγένετο καὶ ἤδη προτείνομεν ἵνα εἰς τοὺς ἀγοραστὰς πληρωθῇ τὸ τοῦ συμβολαίου τῆς ἀγοραπωλησίας τῶν τιμαριωτικῶν εἰσφορῶν κεφάλαιον.

Εἰς πρὸς τὰ μὴ ἐκποιηθέντα ἀποδίδεται εἰς τοὺς πρώην τιμαριούχους τὸ κεφάλαιον τῆς προσόδου, ἣν αὐτοὶ ἐδήλωσαν συμφώνως μὲ τοὺς προηγουμένους νόμους. Ἐν τῇ συζητήσει τοῦ προτεινομένου νομοσχεδίου θέλουσιν ἀναπτυχθῇ αἱ λεπτομέρειαι τοῦ κοινωνικοῦ τούτου ζητήματος, ἄνευ τῆς λύσεως τοῦ ὁποίου οὐδέποτο θέλει καθαρισθῇ ἡ Κερκυραϊκὴ ἰδιοκτησία, οὐδὲ ὁ γεωργὸς καὶ κτηματίας θέλει ὠφεληθῇ ἐκ τῆς συστάσεως κτηματικῆς τραπέζης ἀδυνατούσης νὰ δανείσῃ εἰς αὐτὸν ἐπὶ ὑποθήκης κτημάτων βεβαρυμένων καὶ ὑποκειμένων εἰς τὴν ἐνάσκησιν τοῦ τῆς ἐπανελεύσεως δικαιώματος.

Εἰς τὰς τιμαριωτικὰς εἰσφορὰς ὑπόκεινται οὐ μόνον οἱ τῶν ἐξοχῶν κάτοικοι, ἀλλ' ἅπαντες σχεδὸν οἱ τῆς πόλεως κτηματίαι, διότι ὀλίγιστα εἶναι τὰ ἐν Κερκύρᾳ κτήματα μὴ ὑποκείμενα εἰς τιμαριωτικὰς εἰσφοράς.

Διὰ τῶν μέσων τῆς ἐγχωρίου ἰδιοκτησίας ἀποδίδεται εἰς τοὺς πρώην τιμαριούχους τὸ κεφάλαιον τῆς προσόδου αὐτῶν ἢ τὸ τίμημα τῶν ἀγορασθέντων τούτων δικαιωμάτων οὕτω δὲ οὐδεμία ἀδικία προσγίνεται καὶ λόγῳ κοινωνικῆς ὠφελείας λυτροῦνται οἱ ὑποτελεῖς ἢ ἀγρολῆπται τῶν τιμαριωτικῶν εἰσφορῶν, οἱ δὲ πρώην τιμαριοῦχοι λαμβάνουσι τὰ κεφάλαια αὐτῶν πρὸς περισσοτέραν ὠφέλειάν των.

Ἐπεμείναμεν νὰ προτείνωμεν διὰ τοῦ νομοσχεδίου τούτου καὶ τὴν κατάργησιν τῆς νῦν διαχειριστικῆς ἐπιτροπῆς, διοριζομένης ἄλλης πρὸς πλησιεστέραν ἐκτέλεσιν τοῦ προτεινομένου νόμου καὶ ἵνα λυθῶσι προηγουμένως ζητήματά τινα ἀφορῶντα τὴν ἐγχώριον ἰδιοκτησίαν καὶ προετοιμασθῇ σχέδιον νόμου παρ' ἀνδρῶν εἰδημόνων πρὸς ἐπίτευξιν ἀληθοῦς τῆς ἀπαραιτήτου διανομῆς τῆς ἐγχωρίου περιουσίας.

Ἀρέσαμεν ὅλως ἐκλεκτὴν τὴν νέαν ταύτην ἐπιτροπὴν πρὸς ἐκλογὴν τῶν ὑπαλλήλων αὐτῆς, τὸν ἀριθμὸν προσδιορίσαντες καὶ ἀπαιτοῦντες ἵνα ὁ γραμματεὺς τῆς ἐπιτροπῆς νὰ ἦναι διπλωματοῦχος πρὸς ὑπεράσπισιν τῆς ἐγχωρίου περιουσίας ὑπὸ τὰς διαταγὰς τῆς αὐτῆς ἐπιτροπῆς, πρὸς παῦσιν τῶν μεγάλων δαπανημάτων, ἅτινα μέχρι σήμερον ἐπλήρωνεν ἡ ἐγχώριος διαχείρισις πρὸς ὑπεράσπισιν τῶν δικαιωμάτων αὐτῆς.

Ἡ ἀπελευθέρωσις τῆς Κερκυραϊκῆς ἰδιοκτησίας ἀπὸ τὰς τιμαριακὰς εἰσφορὰς διὰ τῶν ἐγχωρίων πόρων εἶναι τὸ μόνον μέσον δι' οὗ δύναται ἡ Βουλὴ ἐμπνεομένη ὑπὸ πνεύματος ἐλευθερίας καὶ δικαιοσύνης νὰ καθαρίσῃ τὴν Κερκυραϊκὴν ἰδιοκτησίαν, ἀποδίδουσα εἰς τοὺς τιμαριούχους τὰ ἑαυτῶν ἄνευ προσβολῆς οὐδενὸς δικαιώματος.

Ἔχοντες δὲ οἱ τιμαριοῦχοι οὐκ ὀλίγα ἐλεύθερα κτήματα, μένουσι κύριοι τούτων μὴ ἀπαιτοῦντες τὰ καθυστεροῦντα, διότι ἄλλως, ἀποδιδομένου τοῦ κεφαλαίου τῆς προσόδου, τὰ ἐλεύθερα τῶν τιμαριωτικῶν ὠφειλόντων νὰ κηρυχθῶσιν ἐγχώρια κτήματα, οἱ δὲ ὑποτελεῖς ἤθελον διαμείνει ἐκτεθειμένοι εἰς τὰς καταδιώξεις τῶν τιμαριούχων· διὰ δὲ τοῦ προτεινομένου νόμου ἐπέρχεται δίκαιος συμψηφισμὸς καὶ οἱ τιμαριοῦχοι ἐκτὸς τοῦ κεφαλαίου τῆς προσόδου αὐτῶν θέλουσιν ἔχει καὶ τὰ ἐλεύθερα κτήματα εἰς τὰ τιμάρια ἀνήκοντα.

Ἡ Βουλὴ σπουδαίως ἐξετάζουσα τὸν προτεινόμενον νόμον θέλει ἐπιψηφίσει αὐτόν, ὡς συμβιβάζοντα τὴν ἀπελευθέρωσιν τῶν Κερκυραϊκῶν κτημάτων ἐκ τῶν μεταιωνικῶν δεσμῶν, καὶ τὴν ἀπόδοσιν εἰς τοὺς πρώην τιμαριούχους τῆς ὀφειλομένης ἀποζημιώσεως.

ΝΟΜΟΣΧΕΔΙΟΝ

Περὶ ἀπελευθερώσεως τῆς ἐν Κερκύρᾳ ἰδιοκτησίας ἀπὸ τὰς τιμαριωτικὰς εἰσφοράς.

Ἄρθρον 1. Αἱ τιμαριωτικαὶ εἰσφοραὶ καταργοῦνται, καὶ τὰ κτήματα εἰς ἃ ἐπεβλήθησαν αὗται κηρύττονται ἐλεύθερα πάσης τιμαριωτικῆς εἰσφορᾶς οἱασδήποτε φύσεως.

Ἄρθρον 2. Διὰ τὰ παρ' ἡμεδαπῶν ἢ ἀλλοδαπῶν ἀποκτηθέντα τιμάρια δι' ἀγοραπωλήσεως ἢ ἐμφυτεύσεως ἀποδίδεται εἰς τοὺς ἀγοραστὰς τὸ ἐν τῷ συμβολαίῳ ορισθὲν τίμημα, ἢ τὸ κεφάλαιον τῆς ἐδαφονομῆς πρὸς 6 0/0.

Ἄρθρον 3. Ὡς πρὸς τὰ μὴ ἐκποιηθέντα τιμάρια ἀποδίδεται, τὸ κεφάλαιον πρὸς 6 0/0 τῆς δηλωθείσης προσόδου κατὰ τοὺς προηγουμένους Νόμους.

Ἄρθρον 4. Πρὸς πληρωμὴν τῶν ἐν τοῖς προηγουμένοις ἄρθροις ὀφειλομένων κεφαλαίων ἡ Κυβέρνησις θέλει διομολογήσει δά-

νειον πρὸς 6 τοῖς ἑκατὸν, μετά τινος τῶν ἐν τῷ Κράτει τραπεζῶν ἢ καὶ μετὰ ἰδιωτῶν, ὑποθηκεύουσα τὰ ἐλεύθερα κτήματα πόλεως καὶ ἐξοχῆς ἀνήκοντα εἰς τὴν ἐγχώριον διαχείρισιν.

Αἱ χρηματικαὶ μεταλλαγαὶ, τὰ ἐδαφονόμια ἐκ τῆς 1 Ἰανουαρίου 1870 καὶ τὰ μισθώματα τῶν ἐγχωρίων κτημάτων, οἰκημάτων πρὸς δημασίαν χρῆσιν κατεχομένων ἀποτελοῦσι .. .. τὸ ποσὸν πρὸς πληρωμὴν τοῦ τε τόκου καὶ χρεωλυσίου τοῦ ἐν τῷ προηγουμένῳ ἄρθρῳ ἀναφερομένου κεφαλαίου.

Ἄρθρον 5. Τὰ ἐλεύθερα κτήματα εἰς τὰ τιμάρια ἀνήκοντα μένουσιν εἰς τὴν κυριότητα τῶν πρώην τιμαριούχων, κληρονόμων ἢ ἐκδοχέων αὐτῶν, πρὸς συμψηφισμὸν τῶν καθυστερούντων μεριδίων ἢ ἐδαφονομίων καὶ κανόνων, ἅτινα δὲν ἀποδίδονται.

Ἄρθρον 6. Ἐπιτροπὴ συγκειμένη ὑπὸ τοῦ Νομάρχου τῶν προέδρων Πρωτοδικῶν καὶ Ἐφετῶν καὶ τῶν τριῶν προέδρων τῶν ἐπαρχιακῶν συμβουλίων θέλει διαχειρίζει τὰ εἰς ὑποθήκης ὑποβληθησόμενα κτήματα καὶ τὰς προσόδους πρὸς πληρωμὴν τοῦ δανείου κατὰ τὸ προηγούμενον 4 ἄρθρον.

Ἡ ἐπιτροπὴ αὕτη θέλει προσβάλει γραμματέα δικηγόρον καὶ τέσσαρας ὑπαλλήλους πρὸς διαχείρισιν τῆς ἐγχωρίου περιουσίας καταργουμένης οὕτω τῆς νῦν διαχειριστικῆς ἐπιτροπῆς ἀπὸ τῆς ἐγκαθιδρύσεως τῆς προκειμένης, εἰς ἣν ἀνατίθενται ἅπαντα τὰ τῆς διαχειρίσεως καθήκοντα κανονισθησόμενα διὰ Β. Διατάγματος.

Ἄρθρον 7. Κατὰ τὴν 1 Ἰανουαρίου ἑκάστου ἔτους ἡ ἐπιτροπὴ θέλει πληρώνει εἰς τοὺς δανείσαντας τὸ πρὸς πληρωμὴν κεφάλαιον τόν τε τόκον καὶ χρεωλύσιον, ἐν περιπτώσει ἐλλείψεως ἀναπληρώνει τὰ ὀφειλόμενα ἐκ τῶν λοιπῶν εἰσπράξεων τῆς ἐγχωρίου διαχειρίσεως.

Ἄρθρον 8. Τὸ τίμημα τὸ ἐξαχθησόμενον ἐκ τῆς πωλήσεως τῶν ἔξω τῆς Βασιλικῆς Πύλης γηπέδων δοθήσεται πρὸς ἐν μέρει πληρωμὴν τοῦ δανεισθησομένου κεφαλαίου πρὸς ἀπελευθέρωσιν τῶν τιμαριωτικῶν εἰσφορῶν, ἐξ ὧν πλεῖστοι ὅσοι ἀστοὶ ἂς παρέχουσι τιμαριωτικὰς εἰσφοράς.

Ἄρθρον 9. Ἡ ἐν τῷ ἄρθρῳ 6 ἀναφερομένη ἐπιτροπὴ ἐντὸς ἓξ μηνῶν ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος νόμου θέλει ὑποβάλλει ἔκθεσιν περὶ τῆς διανομῆς τῆς ἐγχωρίου περιουσίας ἐκτὸς τῆς ὑποθηκευομένης διὰ τοῦ παρόντος νόμου.

Ἄρθρον 10. Ἡ ἐπιτροπὴ αὕτη θέλει προσδιορίσει καὶ τὰ μισθώματα τῶν ἐγχωρίων οἰκημάτων κατεχομένων ὑπὸ τοῦ δημοσίου συμφώνως καὶ μὲ τὴν ἀπόφασιν τοῦ ἐκτάκτου ἀνωτάτου δικαστηρίου 10 Μαρτίου 1864 προσδιορίζουσα συγχρόνως καὶ τὰ μισθώματα ἄλλων ἐγχωρίων οἰκημάτων πρὸς δημοσίαν χρῆσιν κατεχομένων ἢ προτείνουσα τὴν διὰ τῆς δικαστικῆς ὁδοῦ διεκδίκησιν τῶν μὴ διεκδικηθέντων διὰ τῆς μνημονευθείσης ἀποφάσεως.

Ἄρθρον 11. Πᾶσαι αἱ διατάξεις τοῦ ΣΜΔ'. καὶ ΣΞΠ'. νόμων περὶ τιμαρίων καὶ πᾶσα ἄλλη διάταξις ἀντιβαίνουσα εἰς τὸν παρόντα καταργοῦνται.

Οἱ προτείνοντες

Α. Τρύφωνας, βουλευτὴς Ὄρους, Σ. Δ. Ζερβός, βουλευτὴς Μέσης.»

Ἀκολούθως ἡ Βουλὴ παρεδέχθη εἰς Β'. ἀνάγνωσιν καὶ συζήτησιν τὸ νομοσχέδιον πιστώσεως ἐκ δρ. 1500 πρὸς πληρωμὴν τῆς βουλευτικῆς ἀποζημιώσεως τοῦ Ν. Ἀγγελικάρα.

Κατόπιν ἠρώτησέ τις τῶν βουλευτῶν Καλαβρύτων τὸν ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν ὑπουργὸν, εἰπὼν ὅτι αἱ ἐκεῖ οἰκονομικαὶ ἀρχαὶ δὲν ἐδέχθησαν πολλοὺς ἐνοικιαστὰς εἰς τὰς δημοπρασίας ὡς ἐκ τοῦ ὁποίου τὸ δημόσιον ὑπέστη ζημίαν, ὁ δὲ ὑπουργὸς ἀπήντησεν ὅτι ἡ ὑπηρεσία αὕτη ἐνεργεῖται ὑπ' εὐθύνην τῶν ἁρμοδίων ὑπαλλήλων, οἵτινες εἶναι εἰς θέσιν νὰ γνωρίζωσι ποῖοι εἰσὶν οἱ δυνάμει τοῦ νόμου ἐξαιρετέοι.

Μετὰ ταῦτα συζητήσεως γενομένης περὶ τοῦ ἐὰν πρέπῃ νὰ ἐκλεχθῇ σήμερον ἢ εἰς Μεσσήνην ἀποσταλησομένη ἐπιτροπὴ πρὸς ἐπιτήρησιν τῆς ἐκλογῆς, ἐγένετο ψηφοφορία κατ' ὀνομαστικὴν κλῆσιν ὑπὸ τὴν ἐπιτήρησιν τῶν ψηφολεκτῶν Σ. Θ. Ζερβοῦ καὶ ..... ἡ δὲ Βουλὴ ὥρισε τὴν αὔριον πρὸς ἐκλογὴν τῆς ἐπιτροπῆς διὰ ψήφων 76 κατὰ 74 κατὰ τὸ ὧδε προσκρτημένον πρωτόκολλον ψηφοφορίας.

Πρωτόκολλον ψηφοφορίας τῶν κυρίων βουλευτῶν

ἐπὶ τοῦ ἑξῆς ζητήματος.

Παραδέχεται ἡ Βουλὴ τὴν πρότασιν τοῦ νὰ ἐκλεχθῇ σήμερον ἡ εἰς Μεσσήνην ἀποσταλησομένη ἐπιτροπὴ πρὸς ἐπιτήρησιν τῆς ἐκλογῆς ναὶ ἢ ὄχι ;

Κωνστ. Θεοδώρου ..... N	Μ. Καΐρης Ὀρφανὸς .. .. .. O
Δ. Μιχαλόπουλος ..... N	Νικόλ. Α. Μαυροκορδάτος ..
Σπυρ. Λογιωτατίδης ..... O	Νικόλ. Δ. Τσώκρης .. .. .. N
Ἰω. Κυριακός ..... N	Ἀνδρ. Δανόπουλος ..... N

Λεων. Βούλγαρης ..... N
Δημ. Καλλιφρονᾶς ..... O
Σκαρλ. Σοῦτσος ..... N
Ὄθων Μακρυγιάννης .....
Στυλ. Κολιάτσος ..... N
Περικλῆς Πετράκης ..... N
Δημ. Ῥάλλης ..... N
Ἀθ. Ἴσκος ..... N
Κ. Στράτος ..... O
Δημήτρ. Γρίβας .....
Γ. Γεροθανάσης ..... O
Χρ. Κατσικογιάννης ..... O
Θ. Δηλιγιάννης ..... N
Γ. Πλαπούτας ..... N
Β. Νικολόπουλος .....
Ἰω. Δεληγιάννης ..... N
Γ. Λαδόπουλος ..... N
Α. Ἀντωνόπουλος ..... N
Κ. Κοσσονάκος ..... N
Λεων. Πετροπουλάκης ..... O
Ἰω. Γ. Ἀνδρίτσου ..... O
Ἰω. Σαφάκας ..... O
Ἀριστομ. Λιδωρίκης .....
Ν. Παπαμιχαλόπουλος .....
Ἰω. Καπιτσίνης .....
Γ. Μῶλησης ..... N
Ἰω. Ζέρβας ..... O
Δ. Βουλπιώτης ..... O
Κ. Γιολδάσης ..... O
Δ. Δημητριάδης ..... O
Τ. Κουτρουβέλης ..... O
Κωνστ. Λομβάρδος ..... N
Νικόλ. Ε. Λούντζης ..... N
Διον. Κολλυβᾶς ..... N
Ἰω. Νέγκας ..... N
Ἀνδρ. Γαΐτας Φωσκάρδης .. N
Στέφ. Στεφανόπουλος ..... N
Ἀνδρ. Αὐγερινὸς ..... N
Χρ. Στεριόπουλος ..... N
Αυγερ. Πετραλιᾶς ..... O

Θ. Δαραλέξης ..... N
Α. Κατσίνας .....
Ἀναγν. Δημητρίου .....
Δημ. Κλίμακας ..... N
Ἀντ. Λαγκαδᾶς ..... O
Γερ. Βαλλιάνος ..... N
Ἀριστομένης Βαλέττας ..... O
Βαρβαρῖγος Πήλλικας ..... O
Κύστ. Πεταλλᾶς ..... O
Ἀθαν. Γ. Πετιμεζᾶς ..... N
Θρ. Α. Ζαΐμης ..... N
Ἀργύρ. Διαμαντόπουλος ..... N
Ἀθαν. Π. Πετιμεζᾶς ..... N
Γεώργ. Κ. Παπαδαῖος ..... N
Περ. Μαυρομιχάλης .....
Κωνστ. Φλέσσας ..... O
Σταῦρος Οἰκονομόπουλος .....
Ἰω. Τζιώτης ..... O
Γ. Καραβᾶς .....
Ἀλεξ. Κοντόσταυλος .....
Κωνστ. Π. Οἰκονόμου ..... O
Ἰω. Χωρεπισκοπίδης ..... N
Ἰωάν. Ἀντωνιάδης ..... O
Ν. Βασιλάκης τοῦ Ἡλιοῦ ..N
Ἀθαν. Παραμυθιώτης ..... O
Δημ. Λοράνδος ..... N
Ἀναστ. Δημητριάδης ..... O
Ἰω. Δεληγιάννης ..... O
Ἰω. Ἰωάννου .....
Γεώργ. Κούστας ..... O
Ἀριστ. Μεντζελόπουλος ..... O
Νικόλ. Μηλιαρέσης ..... N
Μ. Ἰγγλέσης ..... O
Σ. Μοντεσάντος Μπουλιλᾶς ..O
Ἀγαμ. Μεταξᾶς ..... N
Κοσμ. Πανάρετος ..... N
Ἀναστ. Βαρβαρῖγος ..... N
Δημ. Ῥαπτάκης .....
Θ. Θερμογιάννης .....
Δ. Σαρρηγιάννης .....

Κ. Κατσικόπουλος .....
Γ. Βακαλόπουλος ..... O
Ν. Λεώπουλος ..... O
Ἰω. Βαλασόπουλος ..... N
Λεων. Μαυρομιχάλης .....
Νικήτας Βαρβιτσιώτης ..... N
Ἀναστ. Κορφιωτάκης ..... N
Ἀντ. Γεωργαντῆς ..... O
Γ. Λάππας .....
Σπ. Βαλαωρίτης ..... O
Ἄγγ. Φ. Καλκάνης ..... O
Ἰωάν. Σ. Χαλικιᾶς ..... N
Ἀρ. Ῥούκης ..... O
Ἀλ. Παπαλουκᾶς ..... O
Ἰω. Παπαζαφειρόπουλος ..... N
Χρ. Χρηστόπουλος ..... N
Φίλιππος Βάρβογλης ..... N
Ἀριστείδ. Σακελλαρόπουλος O
Δημ. Ζέγγελης ..... O
Ἠλ. Φλέσσας ..... O
Βασίλ. Μπούντουνας ..... O
Γ. Μαλέας ..... O
Ἀλέξ. Βάσσος ..... O
Σπυρ. Ζερβός ..... O
Γερ. Ζωχιός ..... N
Νικ. Πανταράτης ..... N
Ἐπ. Δεληγεώργης .....
Σταμ. Μακρῆς ..... O
.....
.....
.....
Δ. Κυριακίδης ..... O
Γ. Προβελέγιος .....
Μιχ. Δαμηράλης ..... N
Ν. Χατζόπουλος ..... O
Κ. Κρίσπης ..... N
Ν. Φαρμάκης .....
Ν. Καναβός ..... O
Μ. Βότσαρης ..... O
Κ. Εὐθυμιόπουλος .....

Π. Ἰατροῦ ..... O
Ἀλ. Πετσάλης .....
Ἐπαμ. Βιρβίλης ..... N
Δημ. Σαράβας ..... N
Ἰω. Μαυρομιχάλης ..... N
Πέτρος Μαυρομιχάλης ..... N
Χ. Κανελλόπουλος ..... O
Ἀντ. Οἰκονομόπουλος ..... O
Ἀγαμ. Χριστόπουλος ..... N
Πολ. Κωσταντᾶς ..... N
Ἀναστ. Τρύφωνας ..... O
Θεόδ. Ῥωμαῖος ..... N
Μιχ. Χαριτάτος ..... O
Ὄθ. Πυλαρινός ..... O
Διον. Δελλαπόρτας .....
Γ. Κάγκας ..... O
Εὐθ. Κεχαγιᾶς ..... N
Α. Καραλίβανος ..... N
Π. Τζαμάλας ..... O
Θ. Κανακάρης ..... O
Ἀρ. Μπουκαούρης ..... N
Ἀρ. Κοντογούρης ..... O
Π. Χαλικιόπουλος ..... O
Κύστ. Ἰλιόπουλος .....
Ν. Καράπαυλος ..... N
Ἀθ. Μισυρλῆς ..... N
Δημ. Τριγγέτας ..... N
Γ. Κόκκινος ..... O
Γ. Δελλαπόρτας ..... O
Ἰω. Δεστούνης ..... O
Ἰω. Δουλίδης ..... O
Κ. Ἐπιφανίου ..... O
Δ. Ι. Κουνουπιώτης ..... N
Ἀνδρ. Μανοῦσος .....
Δημ. Χρηστίδης ..... O
Ν. Σοῦτσος ..... O
Κ. Πλατύς ..... O
Γ. Μπούμπουλης ..... N
Ἰω. Ζαλλώνης ..... N
Δ. Δρόσος ..... O

Γρηγ. Μαυρομαρᾶς	Θερμ. Παπακώστας.....Ο
Γ. Γεωγακόπουλος .....Ν	Ἰω. Χατζίσκος .....Ν
Θ. Ἀναστασόπουλος .....Ν	Δημ. Τσιριμῶκος .. ..
Σ. Σωτηρόπουλος .....Ν	Κ. Δυοβουνιώτης .....Ο
Γ. Στάϊκος	Ζήσης Α. Ἰατρὸς .. ..Ο
Ἰω. Δρασινὸς .....Ο	Βασ. Ν. Βουδούρης .. ....Ο
Σταμ. Κορυζῆς	Δημ. Ν. Κριεζώτης .. ....
Δ. Γ. Βούλγαρης.....	Γεώργ. Τ. Θωμᾶς .....Ο
Θ. Γκίκας .. ..Ν	Ν. Ἀγγελικάρας .....Ο
Θ. Θεοδωράκης.....	Μιλτ. Κ. Κανάρης.....Ν

Ἤρξατο ἡ ἐπὶ τοῦ προϋπολογισμοῦ τῶν ἐσόδων τοῦ κράτους τοῦ 1873 συζήτησις. Ἀναγνωσθέντων τῶν κεφαλαίων Α΄. «Ἄμεσοι φόροι» ἐκ δραχ. 12,360,000, Β΄. «Ἔμμεσοι φόροι» ἐκ δραχ. 14,500,000 καὶ Γ΄. «Δημόσια καταστήματα» ἐκ δρ. 1,004,000 ἡ Βουλὴ παρεδέξατο ἄνευ ἀντιρρήσεως τὰ διάφορα ἄρθρα αὐτῶν.

Ἀκολούθως ἀνεγνώσθη τὸ κεφ. Δ΄. «Δημόσια νομίσματα καὶ κτήματα» καὶ ἐγένοντο δεκτὰ τὰ διάφορα ἄρθρα αὐτοῦ, προστεθεισῶν μόνον εἰς τὸ ἄρθρον 1 «μεταλλεῖα καὶ ὀρυκτὰ» 20,000, ἐλαττωθέντος δὲ τοῦ ἄρθρου 3 «ἁλικαὶ» κατὰ 200,000 κατὰ πρότασιν τῆς ἐπὶ τοῦ προϋπολογισμοῦ ἐπιτροπῆς. Κατὰ τὰς μεταβολὰς ταύτας τὸ ἄρθρ. 1 ἀναβαίνει εἰς δρ. 1,592,000 τὸ δὲ ἄρθρον 3 ἠλαττώθη εἰς δραχ. 750,000. Κατόπιν ἀναγνωσθέντα κατὰ σειρὰν τὰ ἑπόμενα κεφάλαια τοῦ πίνακος ἐγένοντο δεκτὰ κατὰ τὸν προϋπολογισμόν. Ἑπομένως τὸ ὅλον τῶν ἐσόδων τοῦ Κράτους ἀναβαίνει εἰς δραχ. 35,757,000 κατὰ τὸν ἑπόμενον πίνακα.

Πίναξ τῶν ἐσόδων τοῦ Κράτους.

Κεφ. Α΄.	Ἄμεσοι φόροι .....δρ.	12,360,000
» Β΄.	Ἔμμεσοι φόροι..... »	14,500,000
» Γ΄.	Δημόσια καταστήματα..... »	1,004,000
» Δ΄.	Δημόσια νομίσματα καὶ κτήματα »	3,801,000
» Ε΄.	Ἐκποίησις ἐθνικῶν κτημάτων.. »	1,796,000
» Ϛ΄.	Διάφορα εἰσοδήματα..... »	770,000
» Ζ΄.	Ἐκκλησιαστικὰ εἰσοδήματα .. »	316,000
» Η΄.	Ἔσοδα κεκλεισμένων χρήσεων.. »	1,200,000
» Θ΄.	Καθυστεροῦντα παρελθουσῶν χρήσεων ..... »	10,000
		35,757,000

Ἀκολούθως ἤρξατο ἡ συζήτησις τῶν ἐξόδων τοῦ εἰδικοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ ὑπουργείου τῶν Οἰκονομικῶν.

Ἀναγνωσθέντα κατ' ἄρθρον τὸ κεφάλαιον 1 «Χρέος ἐξωτερικὸν» ἐκ δραχ. 1,250,000 τὸ κεφάλαιον 2 «Χρέος ἐσωτερικὸν» ἐκ δραχ. 6,394,157 ἐγένοντο δεκτά, ἀποῤῥιφθείσης τῆς ἐπὶ τοῦ ἄρθρου 5 «δάνεια χρεωλυτικὰ» καὶ ἄρθρου 6 «δάνεια προσωρινὰ» τοῦ κεφαλαίου 2 παρατηρήσεως τῆς μειονοψηφίας τῆς ἐπιτροπῆς.

Ἀναγνωσθὲν καὶ τὸ κεφάλαιον Γ΄. «Συντάξεις» ἐκ δραχ. 3,071,320 ἐγένετο δεκτὸν ὡς ἔχει ἐν τῷ προϋπολογισμῷ· ἡ δὲ Βουλὴ συνέστησε πρὸς τὴν κυβέρνησιν τὴν ἐκτέλεσιν τοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ 1872 ὅσον ἀφορᾷ τὴν πίστωσιν τῶν 700,000 πρὸς τὸ ταμεῖον τῶν πολιτικῶν συντάξεων κατὰ τὴν παρατήρησιν τῆς ἐπιτροπῆς.

Ἀναγνωσθὲν κατ' ἄρθρ. τὸ κεφάλ. 4 «Χορηγία πρὸς τὴν Α.Μ. τὸν Βασιλέα» ἐκ δραχ. 1,125,000 ἐγένετο δεκτὸν ὡς ἔχει.

Ἐπὶ τοῦ κεφαλαίου 5 «Ἀποζημιώσεις Βουλευτῶν καὶ ἔξοδα Γραφείου» προσετέθησαν 50,000 συμφώνως μὲ τὰς ψηφισθείσας πιστώσεις, οὕτω δὲ τὸ σύνολον τοῦ κεφαλαίου 5 ἀνέρχεται εἰς 450,000. Ἀναγνωσθὲν τὸ ἀ. ἐδάφιον τοῦ κεφαλαίου 6 «Προεδρεία τοῦ ὑπουργικοῦ Συμβουλίου» ἐγένετο παραδεκτόν· μετὰ δὲ τὴν ἀνάγνωσιν τοῦ ἐδαφ. ε΄. «Κεντρικὴ ὑπηρεσία» ἡ Βουλὴ ἐπελήφθη τῆς τρίτης συζητήσεως τοῦ νομοσχεδίου περὶ παρατάσεως τῆς ἰσχύος τοῦ ὑπὸ στοιχ. ΚΗ΄. νόμου περὶ ἐλαττώσεως τῶν μισθῶν καὶ ἐπιμισθίων τῶν δημοσίων ὑπαλλήλων.

Μετά τινα συζήτησιν ἡ Βουλὴ ἀπέῤῥιψε δι' ἀναστάσεως τὴν ἐπ' αὐτοῦ πρότασιν βουλευτοῦ τινος περὶ παύσεως τῆς ἰσχύος τοῦ νόμου τούτου ἀπὸ τῆς 1 Ἰουλίου ε. ε. παρεδέχθη δὲ εἰς τρίτην ἀνάγνωσιν καὶ συζήτησιν τὸ νομοσχέδιον, ὅπερ ἔχει ὡς ἑξῆς.

«Ἄρθρον μόνον.

Ἡ ἰσχὺς τοῦ ἀπὸ 31 Ἰανουαρίου 1864 ὑπὸ στοιχ. ΚΗ΄. νόμου περὶ ἐλαττώσεως τῶν μισθῶν καὶ ἐπιμισθίων τῶν δημοσίων ὑπαλλήλων παρατείνεται καὶ δι' ὅλον τὸ ἔτος 1873.»

Ἀκολούθως ἀναγνωσθὲν τὸ ἐδάφ. Ε. τοῦ κεφ. 6 «Κεντρικὴ ὑπηρεσία» καὶ τὰ διάφορα ἄρθρα αὐτοῦ ἐκ δραχ. 320,905, τὸ κεφ. 7 «Ταμεῖα» ἐκ δραχ. 587,204 ἐγένοντο παραδεκτά.

Προκειμένου δὲ νὰ ἀναγνωσθῇ τὸ κεφ. 8 «Οἰκονομικοὶ ἔφοροι» εἷς τῶν ἐκ Γόρτυνος βουλευτῶν ἔφερεν ἔνστασιν, ὅτι δὲν ἀνεγνώσθησαν τὰ κεφ. 6 καὶ 7, ἀλλ' ὅτι ὁ πρόεδρος παρατρέξας αὐτὰ μετέβη εἰς τὸ 8. Ὁ πρόεδρος θεωρήσας τὴν ἔνστασιν ὡς

ἐκφράζουσαν μομφὴν κατ' αὐτοῦ κατῆλθε τῆς ἕδρας, προσεκάλεσε τὸν ἀντιπρόεδρον νὰ καθέξῃ αὐτὴν καὶ ἐζήτησε νὰ ἐκφρασθῇ ἡ Βουλὴ ἐπὶ τῆς διαγωγῆς αὐτοῦ. Ἡ Βουλὴ ἀπεφάνθη, ὅτι εἶχον ἀναγνωσθῇ τὰ κεφ. 6 καὶ 7 καὶ ὅτι ὁ πρόεδρος ἐξεπλήρωσε καλῶς τὸ καθῆκόν του. Προκειμένου δὲ νὰ ἐκφράσῃ ἡ Βουλὴ τὴν λύπην της κατὰ τοῦ ἐκ Γόρτυνος βουλευτοῦ, ἀναστὰς οὗτος εἶπεν ὅτι ἐκ πλάνης μὴ προσέξας ἐπέφερε τοιαύτην ἀντίρρησιν. Μεθ' ὃ ἡ Βουλὴ μετέβη εἰς τὴν ἐξακολούθησιν τῆς συζητήσεως τοῦ προϋπολογισμοῦ.

Κατόπιν ἀναγνωσθέντα τὸ κεφ. 8 «Οἰκονομικοὶ ἔφοροι» ἐκ δραχ. 231,340, τὸ κεφ. 9 «Ἔξοδα κεκλεισμένων χρήσεων» ἐκ δραχ. 150,000, τὸ κεφ. 10 «Ἄμεσοι φόροι» ἐκ δρ. 188,000, τὸ κεφ. 11 «Ἔμμεσοι φόροι» 1,583,652 καὶ τὸ κεφάλ. 12 «Δημόσια καταστήματα» ἐκ δραχ. 71,237, ἐγένοντο παραδεκτὰ κατὰ τὸν προϋπολογισμόν, ἀπορριφθείσης μόνον τῆς ἐπὶ τοῦ ἄρθρ. 1 «Προσωπικὸν» τοῦ κεφ. 8 «Οἰκονομικοὶ ἔφοροι» προτάσεως τῆς ἐπιτροπῆς περὶ προσθήκης δύο γραμματέων δ'. τάξεως Νάξου καὶ Θήρας.

Ἀναγνωσθὲν τὸ κεφ. 13 «Δημόσια νομίσματα» ἐγένετο παραδεκτόν, προστεθεισῶν δραχ. 17,000 εἰς τὸ ἄρθρον 4 «ἔξοδα μεταλλείων» καὶ εἰς τὸ ἐκ δραχ. 153,000 ἄρθρ. 5 «ἔξοδα ἐξωρύξεως ὀρυκτῶν» δραχ. 15,000. Οὕτω δὲ τὸ ὁλικὸν ποσὸν τοῦ κεφ. 13 ἀνέρχεται εἰς δρ. 598,000.

Ἀναγνωσθέντα ἀκολούθως κατ' ἄρθρα τὸ κεφ. 14 «Δημόσια κτήματα» ἐκ δραχ. 143,914, τὸ κεφ. 15 «Ἐπιστροφαὶ χρημάτων» ἐκ δραχ. 38,000, τὸ κεφ. 16 «Ἀποζημιώσεις» ἐκ δραχ. 300,000, τὸ κεφ. 17 «Πιστωτικὰ γραμμάτια» ἐκ δρ. 150,000, τὸ κεφ. 18 «Ἐπιτροπὴ ἀγῶνος» ἐκ δραχ. 10,000 καὶ τὸ κεφ. 19 «Ἀπόδοσις κεφαλαίων ὁδοποιίας» ἐκ δραχμῶν 1,350,000 ἐγένοντο δεκτὰ κατὰ τὸν προϋπολογισμόν, ἀποδεκτῆς γενομένης ἐπὶ τοῦ ἄρθρου 18 τῆς εὐχῆς τῆς ἐπιτροπῆς πρὸς ὁριστικὴν λύσιν τοῦ ζητήματος τοῦ ἀγῶνος. Οὕτω δὲ τὸ σύνολον τῶν ἐξόδων τοῦ ὑπουργείου τῶν Οἰκονομικῶν κατὰ τὰς διαφόρους τροποποιήσεις ἀνέρχεται εἰς δραχ. 18,012,829.

Μεθ' ὃ ὁ πρόεδρος ἔλυσε τὴν συνεδρίασιν περὶ ὥραν 2 μ. μ.

Ὁ Πρόεδρος
Ι. Ν. ΔΕΔΙΓΙΑΝΝΗΣ.

Οἱ Γραμματεῖς
Φίλ. Βάρδογλης,
Ι. Μαυρομιχάλης.

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ Ξ'.

Τῆς 5 Ἰουλίου 1873.

Ἀπαρτίας γενομένης περὶ ὥραν 9 π. μ. ἀνεγνώσθησαν τὰ πρακτικὰ τῆς προτεραίας καὶ ἐνεκρίθησαν.

Ἐπηρώτησεν εἶτα εἷς τῶν βουλευτῶν Σύρου τὸν ἐπὶ τῶν Ναυτικῶν ὑπουργὸν ἐὰν, ὡς ἐπληροφορήθη, κατήργησε τὸ διέπον τὴν ὑπηρεσίαν τῶν φάρων καὶ φανῶν Β. Διάταγμα, ἰσχυρισθεὶς ὅτι ἡ κατάργησις αὕτη θέλει ἐπιφέρει ὀλεθρίας συνεπείας εἰς τοὺς ναυτιλλομένους, ἀπήντησε δὲ ὁ ἐπὶ τῶν Ναυτικῶν ὑπουργὸς ὅτι ἐπέφερε τωόντι τροπολογίαν εἰς τὸ περὶ φάρων Β. Διάταγμα, δυνάμει τῆς ὁποίας δύνανται μὲν νὰ προσληφθῶσιν εἰς τὴν ὑπηρεσίαν ναῦται καὶ ἐκ τοῦ ἐμπορικοῦ ναυτικοῦ, ἐπιστάται ὅμως πάντοτε ὑπαξιωματικοὶ τοῦ πολεμικοῦ ναυτικοῦ. Ἀκολούθως εἷς τῶν βουλευτῶν Καλαβρύτων ἀνήγγειλεν εἰς τὸν ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν ὑπουργὸν ὅτι ἐν τῇ ἐπαρχίᾳ Καλαβρύτων κατὰ τὴν ἐκδίκασιν τῶν ἐπιτηδευμάτων συνέβησαν ἀδικήματα, παρεκάλεσε δὲ τὸν ὑπουργὸν, ὅπως καταθέσῃ τὰ ἐπὶ τούτῳ ἔγγραφα πρὸς πίστωσιν τῶν λεγομένων του.

Ἀπήντησεν ὁ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν ὑπουργὸς, ὅτι καὶ χθὲς ὁ αὐτὸς βουλευτὴς ἰσχυρίσθη ὅτι κατὰ τὰς γενομένας ἐν Καλαβρύτοις δημοπρασίας ἀπεκλείσθησαν ἐνοικιασταί, ἐξ οὗ ἐπῆλθε ζημία πρὸς τὸ δημόσιον, ἀλλὰ τὸ ὑπουργεῖον, ὅπως προσέλθωσιν οἱ βουλόμενοι διέταξε τμηματικὰς δημοπρασίας ἐξ ὧν εὐάρεστα προκύψαν ἀποτελέσματα· ὅσον δ' ἀφορᾷ τὰ νέα παράπονα οὐδὲν δύναται νὰ ἐνεργήσῃ, οὐδ' εὐθύνεται ὁ ὑπουργὸς, τοῦ καταλόγου μείναντος τελεσιδίκου.

Ἡ Βουλὴ παρεδέχθη κατόπιν εἰς τρίτην ἀνάγνωσιν καὶ συζήτησιν τὸ νομοσχέδιον περὶ χορηγίας ἀναπληρωτικῆς πιστώσεως δραχμῶν 1500 δι' ἔξοδα διαγεγραμμένων χρήσεων, ἔχει δὲ ὡς ἑξῆς·

«Ἄρθρον μόνον.

Χορηγεῖται ἀναπληρωτικὴ πίστωσις δραχμῶν χιλίων πεντακοσίων, ἀριθ. 1,500 ἐπὶ τῆς χρήσεως 1873 καταλογιζομένη ὑπὸ τὸ κεφ. 9 ἄρθρ. 2 τοῦ εἰδικοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν ὑπουργείου «Ἔξοδα διαγεγραμμένων χρήσεων» πρὸς πληρωμὴν τῆς καθυστερουμένης ἀποζημιώσεως εἰς τὸν βουλευτὴν Ν. Ἀγγελικάραν διὰ τὴν ἔκτακτον Βουλευτικὴν Σύνοδον τοῦ **1868.**»

Εἰσήχθη κατόπιν ὑπὸ τοῦ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν ὑπουργοῦ νομοσχέδιον περὶ τροποποιήσεως τῶν περὶ χαρτοσήμου νόμων, ὅπερ παρεπέμφθη εἰς τύπωσιν· ἔχει δὲ οὕτω·

«ΝΟΜΟΣΧΕΔΙΟΝ

Περὶ τροποποιήσεως τῶν Νόμων περὶ χαρτοσήμου.

Ἄρθρον 1. Ἐκτὸς τοῦ ὑπὸ τῶν ἄρθρων 5 καὶ ἑπ. τοῦ ἀπὸ 14|26 Αὐγούστου 1836 Νόμου περὶ χαρτοσήμου διαγραφομένου σχήματος καὶ τῶν λοιπῶν χαρακτηριστικῶν τοῦ σφραγιστοῦ χάρτου ἐπιτρέπεται νὰ κανονισθῇ καὶ ἕτερον σχῆμα, οἷον τὸ τοῦ γραμματοσήμου. Τὰ διακριτικὰ σημεῖα καὶ αἱ διαστάσεις τοῦ ἐνσήμου τούτου καὶ αἱ περιπτώσεις καθ' ἃς πρέπει νὰ γίνῃ χρῆσις αὐτοῦ εἰς ἔγγραφα ὑποκείμενα κατὰ νόμον εἰς χαρτόσημον ὡς καὶ ὁ τρόπος τῆς ἐφαρμογῆς ὁρισθήσονται διὰ Β. Διατάγματος.

Αἱ ἐπιβαλλόμεναι ποιναὶ ὑπὸ τῶν ὑπαρχόντων ἤδη Νόμων περὶ χαρτοσήμου ἐν περιπτώσει παραβάσεως αὐτῶν κατὰ τὴν ἐπίθεσιν τοῦ ἐνσήμου, περὶ οὗ πρόκειται, ὡς καὶ αἱ ποιναὶ διατάξεις, εἰς τὴν περίπτωσιν κιβδηλείας ἢ παραποιήσεως αὐτοῦ, ἰσχύουσι καθ' ὁλοκληρίαν καὶ ἐπὶ τοῦ κατὰ τὸν παρόντα Νόμον κατασκευασθησομένου ἐνσήμου.

Ἄρθρον 2. Ἡ τελευταία § τοῦ ἄρθρου 1 τοῦ ἀπὸ 31 Ὀκτωβρίου 1869 Νόμου ὑπὸ στοιχ. ΤΛΖ'. ἀκυροῦται, ἀντικαθίσταται δὲ ὡς ἑξῆς. «Αἱ κατώτεραι τῶν 11 δραχ. ποσότητες εἰς »οὐδὲν ὑποβάλλονται τέλος· αἱ δὲ ὑπερβαίνουσαι τὰς δραχμὰς »100,000 ὑποβάλλονται εἰς τέλος δραχ. 25 κατὰ πᾶσαν »εἰκοσάδα χιλιάδων ἄνω τοῦ ποσοῦ τῶν 100,000· πᾶν δὲ ποσὸν ἔλασσον τῶν 20,000 δραχμῶν θεωρεῖται διὰ τὴν ἐπιμέτρησιν τοῦ τέλους ὡς πλῆρες εἰκ δραχ. 20,000 συνιστάμενον.»

» Ἐπὶ ποσοτήτων ὑπὲρ τὰς 100,000 δραχμὰς, τὸ ἔγγραφον »συντάσσεται ἐπὶ σφραγιστοῦ χάρτου τῆς ἀνωτέρας κλάσεως. »Ἤτοι τῶν δραχμῶν 250, ἀφοῦ προηγουμένως καταβληθῇ τὸ »ὑπερβάλλον τοῦ τέλους εἰς τὸ δημόσιον ταμεῖον ἢ τὸν παρ' »αὐτῷ δημόσιον εἰσπράκτορα. Τῆς πληρωμῆς ταύτης γίνεται »ρητὴ μνεία εἰς τὸ ἔγγραφον εἰς τὸ ὁποῖον προσαρτᾶται καὶ ἡ »ἀπόδειξις αὕτη τῆς καταβολῆς τοῦ ὑπερβάλλοντος τέλους. »Ἡ παράλειψις τῆς μνείας ταύτης ἐν αὐτῷ τῷ κειμένῳ τοῦ »ἐγγράφου πρὸ τῆς ὑπογραφῆς αὐτοῦ, ὡς καὶ τῆς προσαρτήσεως »τῆς ἀποδείξεως εἰς τὸ πρωτότυπον ἔγγραφον, τιμωρεῖται διὰ »προστίμου κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 8 τοῦ ἀπὸ 10 Δε-

»κεμβρίου 1865 νόμου ὑπὸ στοιχ. ΡΙΣΤ'. ὑποχρεουμένων ἀλληλεγγύως εἰς τὴν πρὸς τὸ δημόσιον ταμεῖον ἀπότισιν αὐτοῦ »τῶν τε ἐνδιαφερομένων καὶ τοῦ ὑπαλλήλου, ἐνώπιον τοῦ ὁ»ποίου συνετάχθη τὸ ἔγγραφον ἢ τοῦ δεχθέντος αὐτό».

Ἄρθρον 3. Ἔγγραφα ὑποκείμενα εἰς χαρτόσημον ἀξίας θεωροῦνται καὶ αἱ πράξεις τῶν οἱωνδήποτε εἴδους ἀνωνύμων ἑταιριῶν περὶ αὐξήσεως τοῦ ἑταιρικοῦ αὐτῶν κεφαλαίου δι' ἐκδόσεως νέων μετοχῶν ἢ δι' ὁμολογιῶν. Αἱ πράξεις αὗται εἶναι ἄκυροι καὶ δὲν ἐγκρίνονται κατὰ τὸ ἄρθρον 37 τοῦ ἐμπορικοῦ Νόμου, ἐὰν δὲν συνοδεύωνται μὲ ἀπόδειξιν ὅτι κατεβλήθη εἰς τὸ Ταμεῖον, πρὸ τῆς ὑποβολῆς των πρὸς ἔγκρισιν, τὸ ἀνάλογον εἰς αὐτὰς τέλος χαρτοσήμου ἀξίας.

Ἄρθρον 4. Ἡ § 8 τοῦ ἄρθρου 29 τοῦ ἀπὸ 14|26 Αὐγούστου 1836 Νόμου περὶ χαρτοσήμου τροποποιεῖται ὡς ἑξῆς.

«Αἱ ἀποδείξεις συμμετοχῆς ἤτοι οἱ μετοχικοὶ τίτλοι οἱουδήποτε εἴδους ἀνωνύμων ἑταιριῶν μὴ ἐξαιρουμένων καὶ αὐτῶν τῶν διὰ προνομίου τραπεζῶν, καὶ αἱ παντὸς εἴδους ὁμολογίαι αὐτῶν ὡς καὶ αἱ ἀποδείξεις (coupons) δι' ὧν πληρώνονται πρὸς τοὺς μετόχους τὰ κέρδη ἢ τόκοι καὶ πᾶσα ἄλλη ἐξ αὐτῶν ὠφέλεια.»

Τὸ τέλος τῶν ἐγγράφων τούτων ἐπιβάλλεται κατὰ μετοχὴν ἢ ὁμολογίαν ἐπὶ τῆς ὀνομαστικῆς ἀξίας ἑκάστης αὐτῶν κατὰ τὰς βάσεις τοῦ ἄρθρου 2 τοῦ ἀπὸ 31 Ὀκτωβρίου 1869 Νόμου ὑπὸ στοιχ. ΤΛΖ'.

Οἱ μετοχικοὶ τίτλοι καὶ αἱ ὁμολογίαι πρὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος Νόμου ἐκδοθέντες ὑπόκεινται εἰς τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος ἄρθρου. Τάσσεται δὲ προθεσμία πέντε μηνῶν, ὅπως αἱ ἑταιρίαι ὑποβάλωσι τοὺς τίτλους καὶ τὰς ὁμολογίας αὐτῶν πρὸς ἐπισφράγισιν.

Αἱ διοικητικαὶ ἀρχαὶ καὶ οἱ ἐπαρχιακοὶ ταμίαι ἔχουσι τὸ δικαίωμα νὰ ἐξελέγχωσι τὰς ἑταιρίας καὶ ἐν τοῖς γραφείοις αὐτῶν πρὸς βεβαίωσιν τῶν ἐνδεχομένων παραβάσεων τοῦ παρόντος ἄρθρου.

Ἄρθρον 5. Τὸ ἄρθρον 4 τοῦ ἀπὸ 31 Ὀκτωβρίου 1869 Νόμου ὑπὸ στοιχ. ΤΛΖ'. τροποποιεῖται ὡς ἑξῆς.

«Ἐκ τοῦ καταναλισκομένου χαρτοσήμου ἐν γένει ἐπὶ τῶν συντασσομένων ἀπὸ τοὺς συμβολαιογράφους πράξεων λαμβάνουσιν οὗτοι τὸ ἥμισυ, ἐὰν ὁ καταναλωθεὶς σφραγιστὸς χάρτης δὲν ὑπερβαίνῃ τὰς δραχ. 100· ὑπερβαινούσης δὲ τῆς ἀξίας τὸ τέλος τοῦτο, λαμβάνουσι προσέτι τὸ εἰκοστημόριον τοῦ ὑπερ-

βάλλοντος. Εἰς τὴν ἐπιμέτρησιν τοῦ δικαιώματος τούτου τῶν συμβολαιογράφων λογίζεται καὶ τὸ εἰς τὸ δημόσιον ταμεῖον καταβληθὲν ὑπερβάλλον τέλος κατὰ τὴν § γ'. τοῦ ἄρθρου 2, ἐὰν εἰς τὸ ἔγγραφον ἐγένετο παρ' αὐτῶν ἡ προσάρτησις τῆς ἀποδείξεως τῆς πληρωμῆς τοῦ τέλους.»

Ἄρθρον 6. Πᾶσα κλῆσις ἐνώπιον τῶν δικαστηρίων παντὸς βαθμοῦ καὶ τῶν παρὰ τούτων διοριζομένων εἰσηγητῶν μὴ συνταξομένη ἐπὶ τοῦ κατὰ νόμον ἀναλόγου σφραγιστοῦ χάρτου, συνεπάγει, ἐκτὸς τοῦ προστίμου κατὰ τοὺς Νόμους περὶ χαρτοσήμου, κατὰ μὲν τοῦ ὑπογράψαντος αὐτὴν δικηγόρου χρηματικὴν ποινὴν ἀπὸ 25 μέχρι 100 δραχμῶν, κατὰ δὲ τοῦ δικαστικοῦ κλητῆρος, ὅστις ἐνήργησε τὴν ἐπίδοσιν, προσωρινὴν παῦσιν ἑνὸς μηνός.

Αἱ ποιναὶ αὗται ἐπιβάλλονται ὑπὸ τοῦ δικαστηρίου τῶν Πρωτοδικῶν ἢ Ἐφετῶν εἰς πᾶσαν στάσιν τῆς δίκης εἴτε αὐτεπαγγέλτως εἴτε κατ' ἔγκλησιν οἱουδήποτε τρίτου.

Ἐν Ἀθήναις, τῇ 5 Ἰουλίου 1873.

Ὁ ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν
Δ. ΧΡΗΣΤΙΔΗΣ.»

Ἡ Βουλὴ προέβη εἶτα πρὸς ἐκλογὴν τῆς εἰς Μεσσήνην ἀποσταλησομένης ἐπιτροπῆς πρὸς ἐπιτήρησιν τῆς ἐπαναληπτικῆς βουλευτικῆς ἐκλογῆς. Παρετέθησαν αἱ κάλπαι ὑπὸ τὴν ἐπιτήρησιν τῶν βουλευτῶν Ι. Χωρεπισκοπίδου, ἀντιπροέδρου, Μ. Καΐρη Ὀρφανοῦ καὶ Κ. Κοσονάκου· ἕκαστος δὲ βουλευτὴς, ἐκφωνουμένου τοῦ ὀνόματός του, προσερχόμενος ἔρριπτεν ἐν τῇ μιᾷ μὲν τῶν καλπῶν τὸ ψηφοδέλτιον, ἐν δὲ τῇ ἑτέρᾳ τὸ σφαιρίδιον.

Μετὰ τὸ πέρας τῆς ψηφοφορίας, ἀριθμήσεως γενομένης, τὰ ψηφοδέλτια εὑρέθησαν ἰσάριθμα πρὸς τὰ σφαιρίδια, ἤτοι ἐν ὅλῳ 169, διαλογῆς δὲ γενομένης ὑπὸ τὴν ἐπιτήρησιν τῶν αὐτῶν ψηφολεκτῶν, ἔλαχον οἱ κ. κ. Περ. Μαυρομιχάλης, Ἀθ. Π. Πετιμεζᾶς, Γ. Πλαπούτας καὶ Ἰπ. Βιρβίλης· ἐκ δὲ τῶν ἐπιλαχόντων δυνάμει τοῦ κανονισμοῦ οἱ κ. κ. Α. Σακελλαρόπουλος καὶ Χ. Κανελλόπουλος.

Ἐξηκολούθησεν ἡ συζήτησις ἐπὶ τοῦ εἰδικοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ ἐπὶ τῶν Ἐξωτερικῶν ὑπουργείου. Ἀναγνωσθέντος τοῦ ἄρθρου 1 «Μισθοὶ ὑπαλλήλων τοῦ ὑπουργείου» τοῦ κεφ. Α'. «Κεντρικὴ ὑπηρεσία» ἔλαβε τὸν λόγον εἷς τῶν βουλευτῶν Καλαβρύτων καὶ ἐπρότεινεν ὅπως ἀπὸ τριμήνου καταστῇ ἐνιαυσία

ἡ μισθοδοσία τοῦ διερμηνέως ἐπὶ τῶν Ἀσιατικῶν γλωσσῶν. Ἡ ὑπηρεσία αὕτη, προσέθηκεν, εἶναι λίαν ἀναγκαία, διότι σπουδαῖα συμφέροντα μεταξὺ ἰδιωτῶν καὶ δημοσίου καὶ ἰδιωτῶν πρὸς ἀλλήλους ἐξαρτῶνται ἐξ ἐγγράφων Ὀθωμανικῶν, πολλάκις δὲ ἡ μετάφρασις αὐτῶν ἐφάνη ἐπισθητὴ ἐνώπιον δικαστηρίου. Ἑπομένως ἡ Κυβέρνησις δὲν πρέπει ν' ἀπαλείψῃ ποσὸν ἐλάχιστον διὰ σπουδαίαν ὑπηρεσίαν.

Ἀντέλεξεν ὁ πρωθυπουργὸς εἰπὼν ὅτι καθ' ἃ κρίνει ἐκ τῆς ὑπηρεσίας τοῦ ὑπουργείου τῶν Ἐξωτερικῶν ἐλάχιστα περιστάσεις παρουσιάσθησαν καθιστῶσαι ἀναγκαίαν τὴν ὕπαρξιν τοιαύτης ὑπηρεσίας. Ἂν δέ ποτε τὸ ὑπουργεῖον ἠσθάνθη τὴν ἀνάγκην μεταφράσεων τοιούτων ἐγγράφων ἀπετάθη πάντοτε πρὸς τὴν ἐν Κωνσταντινουπόλει πρεσβείαν, διότι ὁμολογουμένως ἀτελεστάτη εἶναι ἡ γνῶσις τοῦ ἐνταῦθα διερμηνέως περὶ τὰς Ἀσιατικὰς γλῶσσας. Ἡ μετάφρασις δ' ἄλλως ὑπὸ νομικὴν ἔποψιν τοῦ ὑπαλλήλου τούτου οὐδεμίαν δύναται νὰ ἔχῃ σημασίαν, ἐὰν δὲν περιβληθῇ τοὺς ὑπὸ τῆς πολιτικῆς δικονομίας ὁριζομένους τύπους· ἐπὶ τέλους ὑπεστήριξε τὴν προσθήκην 900 δραχμῶν δεδουλευμένης χρήσεως.

Ἀπήντησεν ἕτερος ὅτι τὸ ὑπουργεῖον τῶν Ἐξωτερικῶν ἀληθῶς σπανίως αἰσθάνεται τὴν ἀνάγκην τοῦ ὑπαλλήλου τούτου· τὸ ὑπουργεῖον ὅμως τῶν Οἰκονομικῶν πολλάκις ἐξήρτησε σπουδαῖα συμφέροντα ἐκ μεταφράσεως Ὀθωμανικῶν ἐγγράφων μεταφρασθέντων ὑπ' αὐτοῦ καὶ ὑπεστήριξε τὴν πρότασιν τοῦ ἐκ Καλαβρύτων βουλευτοῦ· ἀλλ' ἡ Βουλὴ ἀπορρίψασα δι' ἀναστάσεως τὴν πρότασιν περὶ ἐνιαυσίας μισθοδοσίας τοῦ ἐπὶ τῶν Ἀσιατικῶν γλωσσῶν διερμηνέως παρεδέχθη τὸ ἄρθρον, ὡς ἔχει, μὲ τὴν προσθήκην τῶν 900 δρ. κατὰ τὴν πρότασιν τοῦ πρωθυπουργοῦ. Κατόπιν παρεδέχθη καὶ τὰ ἐπίλοιπα ἄρθρα. Οὕτω δὲ τὸ ὁλικὸν ποσὸν τοῦ κεφαλαίου τούτου ἀνέρχεται εἰς δραχμὰς 96,840.

Ἀκολούθως ἡ Βουλὴ προβᾶσα παρεδέχθη ἄνευ ἀντιρρήσεως τὸ κεφ. Β'. «Διπλωματικὴ ὑπηρεσία» ἐκ δραχμῶν 210,536, τὸ κεφάλαιον Γ'. «Προξενικὴ ὑπηρεσία» ἐκ δραχμῶν 268,044, τὸ κεφάλαιον Δ'. «Ἔξοδα μεταβλητέα» ἐκ δραχμῶν 70,000, καὶ τὸ κεφάλαιον Ε'. «Ἐκτέλεσις συμβάσεως μεταξὺ Ἑλλάδος καὶ Βελγίου» ἐκ δραχμῶν 3,600.

Ἀναγνωσθέντος τοῦ Κεφ. ΣΤ'. «Ἀποστολαὶ εἰς τὸ Ἐξωτερικὸν» ἔλαβε τὸν λόγον εἷς τῶν βουλευτῶν Καλαβρύτων καὶ κατέκρινε τὸ μέτρον τῆς καταργήσεως τῶν πρεσβειῶν ὡς ἀσύμ-

φόρον πρὸς τὸ ἔθνος. Ἡ Ἑλληνικὴ Κυβέρνησις, εἶπεν, ἠσθάνθη πάντοτε τὴν ἀνάγκην τῆς παρὰ ταῖς ξέναις αὐλαῖς ἀντιπροσωπείας πρὸς ὑπεράσπισιν τῶν ἑκάστοτε ἀναφυομένων πολιτικῶν ζητημάτων, οὐδὲ πρέπει χάριν ἐλαχίστης οἰκονομίας νὰ περιπέσῃ εἰς λήθην, ἐὰν ἐπιθυμῇ, καὶ ἐπιθυμεῖ ἀληθῶς νὰ φανῇ ἀξία τοῦ ἐν τῇ Ἀνατολῇ προορισμοῦ της. Ἄλλως δὲ ἐὰν ἡ κατάργησις τῶν πρεσβειῶν θεωρῆται εὔλογος, πῶς δὲν συμπεριελήφθη εἰς τὸ μέτρον τοῦτο καὶ ἡ ἐν Βιέννῃ πρεσβεία; Ἐὰν ἡ διατήρησις αὐτῆς προέρχεται ἐκ τοῦ ἀμίσθου τῆς ὑπηρεσίας, εἶναι φανερὸν ὅτι εἰσάγεται ἐν Ἑλλάδι ἀρχὴ πλουτοκρατική, τοῦθ' ὅπερ ἀντιβαίνει εἰς τοὺς θεσμοὺς καὶ τὰ ἤθη τοῦ ἔθνους. Ἐπρότεινεν ἑπομένως τὴν ἐν τῷ προϋπολογισμῷ ἀναγραφὴν τοῦ ὅλου ποσοῦ τῶν πρεσβειῶν.

Ἀπήντησεν ὁ πρωθυπουργός, ὅτι ἀνέκαθεν ἡ διατήρησις τῶν πρεσβειῶν ἐθεωρήθη ὡς μέτρον ἔκτακτον καὶ οὐχὶ διαρκές· ὅπως δὲ ἡ Κυβέρνησις τοῦ 1867 τὸ κρίσιμον τῶν περιστάσεων ἀναλογιζομένη σοφῶς ἐπενόησε καὶ ἐξετέλεσε τὸ μέτρον τοῦτο, οὕτω καὶ ἡ ἐνεστῶσα Κυβέρνησις παρὰ τοὺς ἄλλους λόγους καὶ τὴν οἰκονομικὴν τοῦ ἔθνους κατάστασιν σταθμίζουσα πέποιθεν ὅτι ἡ κατάργησις τῶν πρεσβειῶν εἶναι σύμφωνος πρὸς τὰ δημόσια συμφέροντα. Ἐὰν δὲ διετήρησε τὴν ἐν Αὐστρίᾳ καὶ Γερμανίᾳ πρεσβείαν, οὐδόλως προήχθη ἐξ ἀρχῆς πλουτοκρατικῆς, ἀλλ' ἐκ τοῦ ὅτι ὁ ἐκεῖσε πρέσβυς οὐδόλως κατώτερος τῶν συναδέλφων του ἀπεδείχθη, καὶ οὐδόλως ἐπεβάρυνεν ἡ ὑπηρεσία αὕτη τὸν προϋπολογισμόν.

Μετά τινα ἔτι συζήτησιν καθ' ἣν ἄλλοι μὲν ὑπεστήριξαν διὰ μακρῶν τὴν πρότασιν τοῦ ἐκ Καλαβρύτων βουλευτοῦ ἐπαγαγόντες λόγους πολιτικῆς σημασίας, ἕτερος δέ τις ἐδήλωσεν ὅτι κηρύττεται ὑπὲρ τῆς καταργήσεως τῶν πρεσβειῶν ὑπὸ λόγων οἰκονομίας παραγόμενος, ὡς ἀπεφάνθη καὶ ἡ ἐπὶ τοῦ προϋπολογισμοῦ ἐπιτροπή, ἡ Βουλὴ ἀπορρίψασα δι' ἀναστάσεως τὴν περὶ ἀναγραφῆς πρότασιν ἐν τῷ προϋπολογισμῷ τῶν πρεσβειῶν, παρεδέχθη τὸ εἰρημένον κεφάλαιον, ὡς ἔχει, ἐς δρ. 44,000. Ἀκολούθως δὲ παρεδέχθη καὶ τὸ κεφάλαιον 8 «Ἔξοδα διαγεγραμμένων χρήσεων» ἐκ δραχμῶν 3,100. Οὕτω δὲ τὸ ὁλικὸν ποσὸν τοῦ εἰδικοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ ἐπὶ τῶν Ἐξωτερικῶν ὑπουργείου ἀνέρχεται εἰς δραχμὰς 763,020.

Μεθ' ὃ ὁ πρόεδρος ἔλυσε τὴν συνεδρίασιν περὶ ὥραν 1 μ. μ.

Ὁ Πρόεδρος
ΙΩ. Ν. ΔΕΛΗΓΙΑΝΝΗΣ.

Οἱ Γραμματεῖς
Φίλ. Βάρβογλης.

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ ΞΑ'.

Τῇ 6 Ἰουλίου 1873.

Ἀπαρτίας γενομένης περὶ ὥραν 9 π. μ. ἀνεγνώσθησαν τὰ πρακτικὰ τῆς προτεραίας καὶ ἐνεκρίθησαν.

Ἀκολούθως ὑπεβλήθησαν

1) Ἔκθεσις τῆς ἐπιτροπῆς ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν ἐπὶ τοῦ νομοσχεδίου περὶ διανομῆς τῆς ἐγχωρίου περιουσίας τῶν δήμων Κεφαλληνίας.

2) Ἔκθεσις τῆς ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν καὶ Οἰκονομικῶν ἐπιτροπῆς ἐπὶ τῆς συμβάσεως τοῦ ἐν Πελοποννήσῳ σιδηροδρόμου· καὶ

3) Ἔκθεσις ἐπὶ τῆς συμβάσεως περὶ συγκοινωνίας μεταξὺ Ἀργοστολίου καὶ Ληξουρίου τῆς Κεφαλληνίας. Ἡ δὲ Βουλὴ παρέπεμψε ταύτας εἰς τύπωσιν, ἐχούσας οὕτω·

«Ἡ ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν ἐπιτροπή·

Πρὸς τὴν Βουλήν.

Ἡ ἐπιτροπὴ λαβοῦσα ὑπ' ὄψιν τὸ ὑπὸ τοῦ κ. ὑπουργοῦ τῶν Ἐσωτερικῶν εἰσαχθὲν νομοσχέδιον ἐν τῇ Βουλῇ καὶ ἀφορῶν διανομὴν τῆς ἐγχωρίου περιουσίας τῶν δήμων Κεφαλληνίας καὶ ἐξετάσασα αὐτὸ δεόντως, ἀποδέχεται τοῦτο καὶ προτείνει τὴν ἐπιψήφισίν του.

Ἐν Ἀθήναις, τῇ 5 Ἰουλίου 1873.

Ὁ πρόεδρος
Ἀντ. Γεωργαντᾶς.

Ὁ εἰσηγητὴς
Γρ. Μαυρομαρᾶς.

Τὰ μέλη
Ἀνας. Δημητριάδης, Εὐσ. Ἡλιόπουλος, Ἀρ. Μεντζελόπουλος, Χαρ. Κανελλόπουλος, Ν. Τσώκρης, Ἰω. Μαυρομιχάλης.»

«Πρὸς τὴν Βουλήν.

Αἱ ἐπιτροπαὶ ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν καὶ Οἰκονομικῶν λαβοῦσαι ὑπ' ὄψιν τὸ νομοσχέδιον περὶ ἐγκρίσεως τῆς συμβάσεως πρὸς σύστασιν σιδηροδρόμου ἐν Πελοποννήσῳ, καὶ μελετήσασαι τὴν σύμβασιν ταύτην, παρατηροῦσιν ὅτι, μετὰ τὴν ἐπιψήφισιν τῶν νομοσχεδίων τῶν ἀφορώντων τὴν κατασκευὴν τῶν σιδηροδρόμων ἐκ Πειραιῶς μέχρι Λαμίας καὶ ἐκ Πειραιῶς μέχρις Ἀκτίου, πᾶσα λεπτομερὴς ἐξέτασις τοῦ προκειμένου νομοσχεδίου ἀποβαίνει

περιττή, καθόσον ἡ σύμβασις περιέχει ὅρους συμφερωτέρους, αἱ δὲ γενόμεναι παραχωρήσεις τῇ ἑταιρίᾳ εἰσὶν ἀπαραίτητοι, ἄλλως τε θέλουσιν ἀποβῆ αὗται καὶ γόνιμοι διὰ τῆς καλλιεργείας τῶν παραχωρουμένων γαιῶν κτλ.

Ὅθεν αἱ ἐπιτροπαὶ γνωμοδοτοῦσι τὴν ἐπιψήφισιν τοῦ προκειμένου νομοσχεδίου.

Ἀθῆναι, 5 Ἰουλίου 1873.

Ὁ πρόεδρος
Ἀντ. Γεωργαντᾶς.

Ὁ εἰσηγητὴς
Εὐστ. Ἰλιόπουλος.

Τὰ μέλη

Α. Δημητριάδης, Δ. Ζέγγελης, Χαρ. Κανελλόπουλος, Γ. Καρκᾶς, Σ. Χ. Στεφανόπουλος, Ἀρ. Μεντζελόπουλος, Ι. Ἀνδρίτσου, Εὐστ. Πεταλλᾶς, Ν. Παπαμιχαλόπουλος μετ' ἐπιφυλάξεως ἐπὶ τὰ καθέκαστα.»

«Πρὸς τὴν Βουλήν.

Ἡ ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν ἐπιτροπὴ τῆς Βουλῆς λαβοῦσα ὑπ' ὄψιν τὴν πρὸς ἐπιψήφισιν εἰς αὐτὴν ὑποβληθεῖσαν σύμβασιν «περὶ παραχωρήσεως προνομίου συγκοινωνίας μεταξὺ τῶν λιμένων Ἀργοστολίου καὶ Ληξουρίου» τὴν συναφθεῖσαν μεταξὺ τοῦ ὑπουργοῦ τῶν Ἐσωτερικῶν ἀφ' ἑνὸς καὶ τοῦ κ. Π. Μελισσινοῦ ἀφ' ἑτέρου.

Θεωροῦσα ὅτι διὰ τῆς συμβάσεως χορηγεῖται εἰς τὴν ἀτμοπλοϊκὴν ἑταιρίαν Κεφαλληνίας προνόμιον ἀποκλειστικὸν πρὸς συγκοινωνίαν τῶν πόλεων Ἀργοστολίου καὶ Ληξουρίου, ἀλλὰ τὸ προνόμιον τοῦτο θέλει συντελέσει εἰς τὴν ἀσφαλεστέραν καὶ ταχυτέραν ἐνέργειαν τῆς συγκοινωνίας μεταξὺ τῶν δύω πόλεων, ἑπομένως κρίνει ὅτι ἡ σύμβασις αὕτη εἶναι κοινωνικῶς ὠφέλιμος καὶ εὐεργετική.

Ἔχουσα ὑπ' ὄψιν ἀφ' ἑτέρου ὅτι κατὰ τὸ ἄρθρον 2 τῆς συμβάσεως δὲν ἀποκλείεται τῆς συγκοινωνίας ταύτης οὔτε ἡ ἑταιρία τῆς ἑλληνικῆς ἀτμοπλοΐας, οὔτε ἄλλη τις ἑλληνικὴ ἀτμοπλοϊκὴ ἑταιρία, ἐκ δὲ τοῦ ὑπ' ἀριθ. 384 τῆς 12 Ἰουνίου ε. ε. πιστοποιητικοῦ τοῦ ὑπολιμενάρχου Ἀργοστολίου προκύπτει ὅτι δὲν ὑπάρχει ἤδη ἄλλο ἀτμόπλοιον πρὸς μεταφορὰν ἐπιβατῶν ἀπὸ Ἀργοστολίου εἰς Ληξούριον, καὶ τ' ἀνάπαλιν, ἐκτὸς ἐκείνου τῆς ἑταιρίας, ἣν διευθύνει ὁ Π. Μελισσινός.

Προτείνει εἰς τὴν Βουλὴν τὴν ἐπιψήφισιν τῆς συμβάσεως ταύτης, ὡς ἔχει.

Ἀθῆναι, τῇ 5 Ἰουλίου 1873.

Ὁ πρόεδρος
Ἀντ. Γεωργαντᾶς.

Ὁ εἰσηγητὴς
Γρ. Μαυρομαρᾶς

Τὰ μέλη

Χαρ. Κανελλόπουλος, Ἀν. Δημητριάδης, Εὐστ. Δ. Ἰλιόπουλος, Ἀρ. Μεντζελόπουλος, Ι. Παπαζαφειρόπουλος, Ι. Μαυρομιχάλης, Ν. Δ. Τσώκρης.»

Εἶτα ἀνεκοινώθη ἀναφορὰ ἀγωνιστῶν τινων αἰτουμένων βοήθειαν ἕνεκα τῶν πρὸς τὴν πατρίδα ἐκδουλεύσεών των, παραπεμφθεῖσα εἰς τὸ ὑπουργεῖον τῶν Ἐσωτερικῶν μετὰ συστάσεως.

Ἀκολούθως ἤρξατο ἡ συζήτησις ἐπὶ τοῦ εἰδικοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ ὑπουργείου τῆς Δικαιοσύνης.

Ἀναγνωσθὲν τὸ ἄρθρον 1 «Προσωπικὸν ὑπουργείου» τοῦ κερ. 1 ἐκ δραχ. 36,027 ἐγένετο δεκτὸν ἄνευ ἀντιρρήσεως.

Ἐπὶ τοῦ ἄρθρου 2 «Προσωπικὸν Ἀρείου Πάγου» ἐκ δραχ. 61,434 ἐγένετο μικρά τις συζήτησις περὶ προσθήκης μελῶν τινων ἀλλ' ἡ Βουλὴ παρεδέχθη αὐτὸ ὡς ἔχει ἐν τῷ προϋπολογισμῷ.

Ἀναγνωσθὲν τὸ ἄρθρ. 3 τοῦ αὐτοῦ κεφαλ. «Προσωπικὸν Ἐφετείων» ἐκ δραχ. 282,352 ἐγένετο δεκτὸν ἄνευ ἀντιρρήσεως.

Ἐπὶ τοῦ ἄρθρου 4 «Προσωπικὸν Πρωτοδικείων» τοῦ ἰδίου κεφαλαίου ἐκ δραχ. 706,827 ἠγέρθη μακρὰ συζήτησις, καθ' ἣν ὑπεστήριξέ τις τὴν σύστασιν πρωτοδικείου ἐν Κορινθίᾳ ἀποδείξας τὴν χρησιμότητα αὐτοῦ, ἕτερος δὲ τὴν σύστασιν τοιούτου ἐν Εὐρυτανίᾳ καὶ ἄλλοι ἄλλαγοῦ· ἀλλὰ μετὰ τὴν δήλωσιν τοῦ πρωθυπουργοῦ, καθ' ἣν ἡ κυβέρνησις διεκήρυξεν ὅτι σκοπεύει μὲν νὰ εἰσαγάγῃ νομοσχέδιον περὶ συστάσεως ἐπαρχιακῶν δικαστηρίων, ἀλλ' ἐπὶ τοῦ παρόντος ἐμμένει εἰς τὸν προϋπολογισμόν, τὸ ἄρθρον 4 ἐγένετο δεκτὸν ὡς ἔχει, ἀποβιβηθείσης τῆς περὶ καταργήσεως τριῶν πρωτοδικείων γνώμης τῆς ἐπιτροπῆς, ὡς ἀπαιτουμένου ἰδίου περὶ τούτου νόμου. Μεθ' ὃ παρεδέχθη καὶ τὸ ἄρθρον 5 «Προσωπικὸν Εἰρηνοδικείων» ἐκ δρ. 380,646.

Ἀναγνωσθέντα ἀκολούθως τὸ κεφάλ. 2 «Ὑλικὸν» ἐκ δραχ. 202,988, τὸ κεφαλ. 3 «Ὑποβίκων φυλακαί» ἐκ δραχ. 270, 245, τὸ κερ. 4 «Ἔξοδα ποινικῆς δικαιοσύνης» ἐκ δραχ. 741, 640, καὶ τὸ κεφάλ. 5 «Διάφορα ἔξοδα» δραχ. 10,500 ἐγέ-

νοντο δεκτὰ ἄνευ ἀντιρρήσεως. Οὕτω δὲ τὸ ὁλικὸν ποσὸν τοῦ εἰδικοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ ὑπουργείου τῆς Δικαιοσύνης ἀνέρχεται εἰς δραχ. 2,652,659.

Ὑπεβλήθησαν κατόπιν ὑπὸ τοῦ προέδρου τοῦ ὑπουργικοῦ Συμβουλίου

1) Νομοσχέδιον περὶ τῆς χρήσεως τῶν φόρων τοῦ πορθμοῦ Εὐρίπου.

2) Νομοσχέδιον περὶ προσθήκης ἐδαφίου εἰς τὸ ἄρθρον 4 τοῦ περὶ λιμένων ΦΚΘ'. νόμου.

Ὑπὸ δὲ τοῦ ὑπουργοῦ τῆς Δικαιοσύνης

1) Νομοσχέδιον περὶ αὐξήσεως τοῦ ἀριθμοῦ τῶν ἐμμίστων δικαστικῶν κλητήρων.

2) Νομοσχέδιον περὶ προσθήκης καὶ δευτέρου εἰσαγγελέως εἰς τὰ πρωτοδικεῖα Τριπόλεως, Καλαμῶν, Ναυπλίου, Σπάρτης καὶ Πατρῶν.

Ἅπαντα τὰ νομοσχέδια ταῦτα ἔχουσιν οὕτω·

α Πρὸς τὴν Βουλήν.

Πρὸς ἐπισκευὴν τοῦ ὑδραγωγείου Χαλκίδος ἐξεδόθη ὁ ἀπὸ 26 Ἀπριλίου 1867 νόμος, δι' οὗ ἠὐξήνθησαν ἐπὶ πενταετίαν οἱ διὰ τοῦ νόμου ΣΞ'. τῆς 23 Ὀκτωβρίου 1853 περὶ διωρύξεως τοῦ πορθμοῦ Εὐρίπου ἐπιβαλλόμενοι φόροι καὶ διετέθησαν τὰ ἐκ τῆς προκειμένης αὐξήσεως εἰσπραχθησόμενα χρήματα ὑπὲρ τοῦ μνησθέντος ἔργου.

Ἐκ τῆς προκειμένης φορολογίας εἰσεπράχθησαν μέχρι τοῦδε δραχ. 57,708, κατατεθεῖσαι εἰς τὴν Ἐθνικὴν Τράπεζαν, ἀλλ' οὐδεμία αὐτῶν ἐγένετο χρῆσις, διότι ἡ ἐπισκευὴ τοῦ ὑπάρχοντος ὑδραγωγείου εἰς οὐδὲν ἤθελεν ὠφελήσει, ἡ δὲ διοχέτευσις ποσίμου πηγαίου ὕδατος διὰ σιδηρῶν σωλήνων, ἥτις θεωρεῖται ἡ σπουδαιοτέρα, ἀπαιτεῖ δαπάνην κατὰ τοὺς ὑπολογισμοὺς τοῦ μεταβάντος ἐπιτοπίως Γάλλου ὑδραυλικοῦ δραχ. 596,600.

Ἡ ἰσχὺς τοῦ μνησθέντος Νόμου ἔπαυσεν ἀπὸ τὸ 1872, ἡ δὲ παράτασις αὐτοῦ δὲν προεκλήθη, διότι ἡ δι' αὐτοῦ ὁριζομένη φορολογία κατὰ τὰς παραστάσεις τοῦ ἐν Χαλκίδι ἐμπορικοῦ ἐπιμελητηρίου σπουδαίως ἐπίδρασεν εἰς τὴν νέκρωσιν τοῦ ἐπιτοπίου ἐμπορίου, ἀντὶ αὐτοῦ δὲ ἐσυστήθη εἰς τὴν Κυβέρνησιν νὰ διαθέσῃ τὸ ἥμισυ τῶν τακτικῶν εἰσπράξεων τοῦ Πορθμοῦ ὑπὲρ τοῦ προκειμένου ἔργου, ὅπερ ἐνοῦμενον μετὰ τῶν εἰσπραχθέντων διὰ τὴν ἐπισκευὴν τοῦ ὑδραγωγείου καὶ τῆς συνομολογήσεως δανείου, δύναται νὰ φέρῃ τὸ ἐπιδιωκόμενον ἀποτέλεσμα τῆς διοχετεύσεως τοῦ ὕδατος.

Τὰ πρὸς διώρυξιν τοῦ Πορθμοῦ προκαταβληθέντα ὑπὸ τοῦ δημοσίου μέχρι τοῦ 1872 ἔξοδα δυνάμει τοῦ νόμου τῆς 7 Αὐγούστου 1861 ἀνέβαινον εἰς δραχ. 1,116,964.21· τὰ δὲ μέχρι ταύτης εἰσπραχθέντα εἰς δραχ. 844,171.67. Ἑπομένως τὸ πρὸς τὸ δημόσιον χρέος περιωρίσθη εἰς δραχ. 272,792.54.

Ἐπειδὴ ἡ διοχέτευσις ὕδατος εἰς τὴν πόλιν Χαλκίδος εἶναι ζωτικὸν ζήτημα τοῦ τόπου, ἑπομένως ἡ κυβέρνησις ἔχει καθῆκον νὰ ἔλθῃ εἰς ἀρωγὴν τῆς ἐκτελέσεως τοῦ ἔργου, ὑποβάλλομεν τὸ ἐσώκλειστον νομοσχέδιον, δι' οὗ ἐπιτρέπεται νὰ διατεθῇ τὸ ἥμισυ τῶν εἰσπράξεων τοῦ Πορθμοῦ πρὸς τὸν ἐκτεθέντα σκοπὸν καὶ παρακαλοῦμεν τὴν Βουλὴν νὰ ψηφίσῃ αὐτό.

Ἀθῆναι, τῇ 26 Ἰουνίου 1873.

Ὁ ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν ὑπουργὸς
ΕΠ. ΔΕΛΗΓΕΩΡΓΗΣ.

ΣΧΕΔΙΟΝ ΝΟΜΟΥ

Περὶ τῆς χρήσεως τῶν φόρων τοῦ πορθμοῦ Εὐρίπου.

Ἄρθρον 1. Τὸ ἥμισυ τῆς προσόδου τῶν διὰ τοῦ ἀπὸ 28 Ὀκτωβρίου 1853 περὶ διωρύξεως τοῦ Πορθμοῦ Εὐρίπου ἐπιβληθέντων φόρων ἐπιτρέπεται νὰ δαπανᾶται πρὸς διοχέτευσιν ποσίμου ὕδατος ἐν Χαλκίδι, πρωτευούσῃ τῆς ἐπαρχίας Χαλκίδος. Τὸ δὲ ἕτερον ἥμισυ ὁρίζεται πρὸς ἀποπληρωμὴν τῶν ὑπὸ τοῦ δημοσίου ταμείου προκαταβληθέντων δυνάμει τοῦ ἀπὸ 7 Αὐγούστου 1861 νόμου καθὼς καὶ τῶν ἀναγκαιούντων εἰς τὸ μέλλον ἐξόδων συντηρήσεως τῆς κινητῆς γεφύρας καὶ ἀποπερατώσεως τῶν ὁρισθέντων διὰ τῶν ἀνωτέρω νόμων ἔργων τοῦ πορθμοῦ.

Ἄρθρον 2. Εἰς τὸ ἥμισυ τῶν ὡς ἄνω διατεθειμένων προσόδων πρὸς διοχέτευσιν ποτίμου πηγαίου ὕδατος ἐν Χαλκίδι προστεθήσονται καὶ τὰ εἰσπραχθέντα διὰ τοῦ ἀπὸ 26 Ἀπριλίου 1867 νόμου, ἡ δὲ ἐκτέλεσις τοῦ ἔργου ἐνεργηθήσεται κατὰ τὰ περὶ δημοσίων ἔργων κανονισμένα ὑπὸ τῆς οἰκονομικῆς ἐπιτροπῆς τῆς δημοτικῆς ἀρχῆς.

Ἄρθρον 3. Τὸ ἀναλογοῦν ἐκ τῶν εἰσπράξεων ἥμισυ ποσὸν θέλει ἀποδίδεσθαι ὑπὸ τοῦ δημοσίου κατὰ μῆνα δι' ἐντάλματος τοῦ ὑπουργείου τῶν Οἰκονομικῶν καὶ κατατίθενται τὰ χρήματα ἐπιμελείᾳ τῆς δημοτικῆς ἀρχῆς εἰς μίαν τῶν ἐν Ἑλλάδι Τραπεζῶν.

Ἄρθρον 4. Ἐπιτρέπεται εἰς τὴν δημοτικὴν ἀρχὴν Χαλκίδος νὰ δανεισθῇ τὸ ἀναγκαιοῦν κεφάλαιον πρὸς ἐντελῆ ἀποπεράτωσιν τοῦ προκειμένου ἔργου, παραχωροῦσα τῷ δανειστῇ τὴν διὰ τοῦ παρόντος νόμου πρόσοδον καὶ οἱανδήποτε ἄλλην δημοτικήν.

Ἄρθρον 5. Ἡ ἰσχὺς τοῦ παρόντος νόμου διαρκέσει μέχρι τῆς συγκεντρώσεως τῶν ἀπαιτουμένων κεφαλαίων εἰς τὴν ἐκτέλεσιν τοῦ περὶ οὗ πρόκειται ἔργου καὶ τῆς ἀποπληρωμῆς τῶν παρὰ τοῦ δημοσίου προκαταβληθέντων· μετὰ τοῦτο ἰσχύσουσι καὶ διὰ τὸν πορθμὸν Εὐρίπου αἱ διατάξεις τοῦ περὶ λιμένων ΡΚΘ΄. νόμου.

Οἱ ὑπουργοί

Ὁ ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν
ΕΠ. ΔΕΛΗΓΕΩΡΓΗΣ.

Ὁ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν
Δ. ΧΡΗΣΤΙΔΗΣ.»

«Πρὸς τὴν Βουλήν.

Κατὰ τὸ ἄρθρον 4 τοῦ περὶ ἐπιβολῆς φόρων διὰ τὴν κατασκευὴν καὶ κάθαρσιν λιμένων ΡΚΘ΄, Νόμου τῆς 29 Δεκεμβρίου 1865, πρόεδρος τῆς ἐφορευτικῆς τοῦ λιμένος ἐπιτροπῆς εἶναι ἡ διοικητικὴ ἀρχή, καὶ ὅπου τοιαύτη δὲν ὑπάρχει ὁ εἰρηνοδίκης.

Ἐπειδὴ εἰς πολλοὺς δήμους δὲν ὑπάρχουσιν εἰρηνοδικεῖα συστημένα, ἐκ τούτου δὲ παρουσιάζονται προσκόμματα εἰς τὴν λειτουργίαν τῶν συσταθεισῶν ἐφορευτικῶν ἐπιτροπῶν, πρὸς δὲ ἀποτρέπουσι καὶ ἑτέρους δήμους ἐστερημένους εἰρηνοδικείων, ὅπως προνοήσωσι περὶ τοιούτων δημωφελῶν ἔργων, συνέταξα τὸ ὑποβαλλόμενον νομοσχέδιον, δι' οὗ συμπληροῦται τὸ ὑπάρχον ἐν τῷ μνησθέντι νόμῳ κενόν, διὰ τῆς παραδοχῆς τοῦ δημάρχου τῆς περιφερείας τοῦ λιμένος, ὡς προέδρου.

Ἐπομένως παρακαλῶ τὴν Βουλὴν νὰ ψηφίσῃ αὐτό.

Ὁ ὑπουργὸς τῶν Ἐσωτερικῶν
ΕΠ. ΔΕΛΗΓΕΩΡΓΗΣ.

ΝΟΜΟΣΧΕΔΙΟΝ

Περὶ προσθήκης ἐδαφίου εἰς τὸ ἄρθρον 4 τοῦ περὶ λιμένων τοῦ ΡΚΘ΄. Νόμου.

Ἄρθρον μοναδικόν.

Εἰς τὸ ἄρθρον 4 τοῦ ἀπὸ 29 Δεκεμβρίου 1865 ΡΚΘ΄· περὶ λιμένων νόμου, προστίθεται καὶ τὸ ἑξῆς ἐδάφιον.

« Εἰς τὰ μέρη, ὅπου οὔτε διοικητικὴ ἀρχή, οὔτε εἰρηνοδίκης

ὑπάρχει, αὐτοδικαίως πρόεδρος τῆς ἐπιτροπῆς εἶναι ὁ δήμαρχος τῆς περιφερείας. »

Ὁ ὑπουργὸς τῶν Ἐσωτερικῶν
ΕΠ. ΔΕΛΗΓΕΩΡΓΗΣ.»

«Πρὸς τὴν Βουλήν.

Διὰ τοῦ νόμου ΥΜΔ΄. τῆς 2 Ἰουλίου 1872 ἀνετέθη ἡ κοινοποίησις τῶν ποινικῶν δικογράφων καὶ ἡ ἐκτέλεσις τῶν ποινικῶν ἀποφάσεων εἰς κλητῆρας διοριζομένους τῇ προηγουμένῃ γνωμοδοτήσει τοῦ δικαστικοῦ συμβουλίου ἐπὶ μηνιαίᾳ ἀποζημιώσει, ἀντὶ τῶν δικαιωμάτων, ἅπερ διὰ τὴν ὑπηρεσίαν ταύτην ἐλάμβανον κατὰ τὸ ἄρθρον 53 καὶ ἑπόμενα τῆς ποινικῆς διατιμήσεως. Διὰ τῆς ἐφαρμογῆς τοῦ νόμου τούτου ὄχι μόνον ἐπῆλθε πραγματικὴ οἰκονομία εἰς τὰ ἔξοδα τῆς ποινικῆς δικαιοσύνης ἐκ δραχ. 110,000 κατ' ἔτος σχετικῶς πρὸς τὰ πρὸ αὐτοῦ δαπανώμενα, ἀλλ' ἐξέλιπον καὶ αἱ ποικίλαι καταχρήσεις, αἵτινες ἐλάμβανον χώραν κατὰ τὴν ἔκδοσιν τῶν πρὸς τοὺς κλητῆρας παραγγελιῶν, τὸν προσδιορισμὸν καὶ τὴν ἐκκαθάρισιν τῶν δικαιωμάτων αὐτῶν κατὰ τὴν ποινικὴν διατίμησιν. Ὁ ἀριθμὸς ὅμως τῶν 274 κλητήρων, ὅστις προσδιωρίσθη διὰ τὴν διεξαγωγὴν τῆς ἐν λόγῳ ὑπηρεσίας καθ' ὅλον τὸ κράτος ἀπεδείχθη ἐκ τῆς πείρας ἀνεπαρκής, διότι αἱ μακραὶ ἀποστάσεις, τὸ δύσκολον τῆς συγκοινωνίας καὶ ἡ πληθὺς τῆς ποινικῆς ὑπηρεσίας καθιστῶσιν ἀδύνατον τὴν δι' ἑνὸς μόνου δικαστικοῦ κλητῆρος διεξαγωγὴν τῆς ὑπηρεσίας ταύτης παρά τισι τῶν εἰρηνοδικείων καὶ τῶν ἀνακρίσεων. Προσέτι δὲ ἀνάγκη εἶναι νὰ ὁρισθῶσιν οἱ ἀπαιτούμενοι κλητῆρες καὶ διὰ τὴν ὑπηρεσίαν τοῦ πλημμελειοδικείου, τῆς ἀνακρίσεως καὶ τῆς εἰσαγγελίας ἐν Κυπαρισσίᾳ, καθόσον περὶ τοῦ δικαστηρίου τούτου συντηθέντος μετὰ τὸν μνησθέντα νόμον, δὲν προεῖδεν οὗτος. Περὶ τῆς ἀνάγκης ταύτης ὑπάρχουσιν ἐν τῷ ὑπουργείῳ ἀπὸ 2 ἐτῶν λίαν δεδικαιολογημέναι ἐκθέσεις τῶν δικαστηρίων, ἑκάστοτε ἐπαναλαμβανόμεναι καὶ καταδεικνύουσαι ζωηρῶς τὰς δυσχερείας, αἵτινες ἀπαντῶνται εἰς τὴν διεξαγωγὴν τῆς ποινικῆς ὑπηρεσίας ἐκ τῆς ἀνεπαρκείας τῶν μνησθέντων ἀναποφεύκτων αὐτῆς ὀργάνων ἐπὶ ζημίᾳ καὶ τῆς κοινωνίας καὶ τοῦ δημοσίου ταμείου. Διὰ τοῦτο καὶ ἡ προκάτοχος Κυβέρνησις περιέλαβεν ἐν τῷ προϋπολογισμῷ τοῦ π. ε. πίστωσιν ἐκ δραχ. 4,500 διὰ τὴν προσθήκην κλητήρων κατὰ τὴν δευτέραν ἑξαμηνίαν τοῦ ἔτους ἐκείνου. Καὶ ἐπεψηφίσθη μὲν ἡ πίστωσις, ἀλλὰ διὰ τὴν ἔλλειψιν εἰδικοῦ νόμου, δι' οὗ μόνον

δύναται νὰ ἐπέλθῃ αὔξησις τοῦ ἀριθμοῦ, δὲν ἐγένετο χρῆσις αὐτῆς. Τὴν αὐτὴν πίστωσιν καὶ πρὸς τὸν αὐτὸν σκοπὸν περιέλαβον καὶ ἐν τῷ προϋπολογισμῷ τοῦ ε. ἔ. Ὑποβάλλων δὲ καὶ τὸ ἀπαιτούμενον σχέδιον νόμου διὰ τὸν προσδιορισμὸν τῶν ἐμμίσθων κλητήρων ἐν τῇ περιφερείᾳ ἑκάστου δικαστηρίου κατὰ τὰς ἀναπορρύκτους τῆς ὑπηρεσίας ἀνάγκας, λαμβάνω τὴν τιμὴν νὰ συστήσω εἰς τὴν Βουλὴν τὸ κατεπείγον τῆς ἐπιψηφίσεως αὐτοῦ.

Ἀθῆναι, τῇ 4 Ἰουλίου 1873.

Ὁ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης ὑπουργὸς
Π. ΧΑΛΙΚΙΟΠΟΥΛΟΣ.

ΣΧΕΔΙΟΝ ΝΟΜΟΥ.

Ἄρθρον μοναδικόν.

Ὁ ἀριθμὸς τῶν ἐπὶ μηνιαίᾳ ἀποζημιώσει δικαστικῶν κλητήρων ἐν τῇ περιφερείᾳ τῶν κατωτέρω Πρωτοδικείων προσδιορίζεται ὡς ἑξῆς, τροποποιουμένου κατὰ τοῦτο μόνον τοῦ ἄρθρου 4 τοῦ ΥΜΔ΄. νόμου.

Ἐν τῇ περιφερείᾳ τοῦ	Πρωτοδικείου	Ἀθηνῶν	εἰς	27	αὔξησις	3
»	»	Χαλκίδος		16	»	1
»	»	Παρνασσίδος		13	»	3
»	»	Ναυπλίου		29	»	4
»	»	Καλαμῶν		24	ἐλάτ.	5
»	»	Τριπόλεως		32	αὔξησις	7
»	»	Σπάρτης		24	»	4
»	»	Κυπαρισσίας		12	»	12
»	»	Πατρῶν		20	»	5
»	»	Μεσολογγίου		24	»	2
»	»	Ἠλείας		13	»	3
»	»	Κερκύρας		11	»	1

Ὁ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης ὑπουργὸς
Π. ΧΑΛΙΚΙΟΠΟΥΛΟΣ. »

« Πρὸς τὴν Βουλήν

Κατὰ τὸ ἄρθρον 5 τοῦ ὀργανισμοῦ τῶν δικαστηρίων, εἰς πᾶν Πλημμελειοδικεῖον διορίζεται εἷς μόνον ἀντεισαγγελεύς, κατ' ἐξαίρεσιν δὲ ἐπετράπη ὁ διορισμὸς καὶ δευτέρου ἀντεισαγγελέως παρὰ τῷ Πλημμελειοδικείῳ Ἀθηνῶν διὰ τοῦ νόμου τῆς 25 Φεβρουαρίου 1842· ἐν τούτοις ἡ ὑπηρεσία τοῦ εἰσαγγελέως ἐν τοῖς Πλημμελειοδικείοις Τριπόλεως, Καλαμῶν, Ναυπλίου Σπάρτης καὶ Πατρῶν εἶναι τοσαύτη, ὥστε πολλάκις καταφανὴς ἐγένετο ἡ ἀνάγκη τοῦ διορισμοῦ καὶ δευτέρου ἀντεισαγγελέως, καὶ κατὰ περιόδους προσετέθησαν τοιοῦτοι ἐν τοῖς Πρωτοδικείοις Καλαμῶν καὶ Τριπόλεως· ἐπανειλημμέναι δὲ ὑπάρχουσι καὶ ἤδη εἰς τὸ ὑπουργεῖον προτάσεις τῶν εἰσαγγελέων τῶν ἑρετῶν περὶ διορισμοῦ δευτέρου ἀντεισαγγελέως ἐν Τριπόλει καὶ ἐν Καλάμαις.

Πρὸς θεραπείαν τῆς σπουδαίας ταύτης ἀνάγκης τῆς ὑπηρεσίας, ὑποβάλλω σχέδιον νόμου, καθ' ὃ ἐπιτρέπεται ὁ διορισμὸς καὶ δευτέρου ἀντεισαγγελέως ἐν τοῖς μνησθεῖσι μᾶλλον πολυασχόλοις δικαστηρίοις, καὶ παρακαλῶ τὴν Βουλὴν νὰ θεωρήσῃ ὡς κατεπείγουσαν τὴν ἐπιψήφισιν αὐτοῦ· ἐκ τῆς παραδοχῆς τοῦ μέτρου τούτου οὐδεμία θέλει προστεθῇ νέα δαπάνη, καθόσον ἡ ὑπηρεσία τοῦ ὑπουργείου, ὑπ' ὄψιν ἔχουσα τὴν κατάστασιν τῶν δικαστηρίων ἐκ τῶν κατὰ τριμηνίαν ὑποβαλλομένων στατιστικῶν πληροφοριῶν, θέλει ἀφαιρεῖ τὸν προστεθησόμενον εἰς τὰ μνησθέντα δικαστήρια δεύτερον ἀντεισαγγελία ἐκ τῶν δικαστηρίων ἐκείνων, εἰς ἃ ἡ ποινικὴ ὑπηρεσία εἶναι ἐνήμερος.

Ἀθῆναι, τῇ 4 Ἰουλίου 1873.

Ὁ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης ὑπουργὸς
Π. ΧΑΛΙΚΙΟΠΟΥΛΟΣ

ΣΧΕΔΙΟΝ ΝΟΜΟΥ.

Ἄρθρον μοναδικόν.

Παρὰ τοῖς Πρωτοδικείοις Τριπόλεως, Καλαμῶν, Ναυπλίου, Σπάρτης καὶ Πατρῶν δύναται νὰ διορισθῇ καὶ δεύτερος ἀντεισαγγελεύς.

Ὁ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης ὑπουργὸς
Π. ΧΑΛΙΚΙΟΠΟΥΛΟΣ. »

Μεθ' ὃ ὁ Πρόεδρος ἔλυσε τὴν συνεδρίασιν περὶ ὥραν 1 καὶ ἡμίσειαν μ. μ.

Ὁ Πρόεδρος
ΙΩ. Ν. ΔΕΛΗΓΙΑΝΝΗΣ.

Οἱ Γραμματεῖς
Φιλ. Βάρβογλης.

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ ΞΒ'.

Τῆς 7 Ἰουλίου 1873.

Ἀπαρτίας γενομένης περὶ ὥραν 9 π. μ. ἀνεγνώσθησαν τὰ πρακτικὰ τῆς προτεραίας καὶ ἐνεκρίθησαν.

Ὑπεβλήθησαν εἶτα·

1) Ἔκθεσις τῆς ἐπιτροπῆς ἐπὶ τῆς Γεωργικῆς ἑταιρίας.

2) Ἔκθεσις τῆς ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης ἐπιτροπῆς ἐπὶ τοῦ νομοσχεδίου περὶ ἀπογραφῆς τῶν μέχρις 20 ἐτῶν ἡλικίας ἀῤῥένων παίδων.

3) Ὁμοία ἐπὶ τοῦ νομοσχεδίου περὶ μεταῤῥυθμίσεως ἄρθρων τινῶν τοῦ περὶ ληξιάρχων νόμου.

Εἰσήχθησαν δὲ ὑπὸ τοῦ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν ὑπουργοῦ·

1) Νομοσχέδιον περὶ ἀνταλλαγῆς οἰκοπέδων ἐν Νέᾳ Κορίνθῳ.

2) Ὅμοιον περὶ παραχωρήσεως ἐθνικῶν καὶ ἐκκλησιαστικῶν γαιῶν εἰς μεταλλευτικὰς ἑταιρίας πρὸς ἀνέγερσιν καταστημάτων.

3) Ὅμοιον περὶ αὐθεντικῆς ἑρμηνείας τοῦ ἄρθρου 2 τοῦ νόμου ΤΓ'. τῆς 15 Δεκεμβρίου 1868.

4) Ἕτερον περὶ μεταβολῶν εἰς τὸ τελωνιακὸν δασμολόγιον ὑπὲρ τῆς βιομηχανίας καὶ γεωργίας.

5) Ὅμοιον περὶ συντάξεως τῆς χήρας τοῦ συνταγματάρχου Δ. Μ. Βότσαρη.

Κατόπιν κατέθετο πίνακα τῶν δικῶν τοῦ δημοσίου δηλοῦντα τὴν ἐν γένει δικαστικὴν κατάστασιν ἐν τῷ ὑπουργείῳ τῶν Οἰκονομικῶν.

Ὁ δὲ ἐπὶ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν καὶ τῆς Δημοσίας Ἐκπαιδεύσεως ὑπουργός, εἰσήγαγε νομοσχέδιον περὶ ἀπαγορεύσεως ἀπαλλοτριώσεως κτημάτων δημοσίων, δημοσίων, δημοτικῶν κλπ. ἐφ' ὧν ὑπάρχωσιν ἀρχαῖα καὶ μεσαιωνικὰ μνημεῖα οἱαδήποτε.

Τὰ νομοσχέδια ταῦτα καὶ αἱ ἐκθέσεις ἐστάλησαν εἰς τύπωσιν ἔχοντα οὕτω.

«Πρὸς τὴν Βουλήν.

Ἡ γεωργία ὁμολογουμένως εἶναι ὁ μεγαλείτερος κλάδος τῆς ἐθνικῆς παραγωγῆς· ἐν τούτοις ἀτυχῶς αἱ κατὰ καιροὺς κυβερνήσεις οὐδεμίαν ἢ ἐλαχίστην ἔδωκαν συνδρομὴν εἰς τὴν ἀνάπτυξιν αὐτῆς. Ἡ ἑλληνικὴ γεωργία μένει ἐντελῶς ξένη ὅλων τῶν προόδων καὶ τῶν βελτιώσεων, αἵτινες ἐν Εὐρώπῃ ἀνέπτυξαν

εἰς ἀπίστευτον τελειότητα τὸν σπουδαῖον τοῦτον κλάδον τῆς παραγωγῆς.

Ἡ ἑλληνικὴ γεωργία εὑρίσκεται ἐν τούτοις εἰς τὴν ἀμάθειαν καὶ τὴν ἀτέλειαν, εἰς ἃς πρὸ αἰώνων εὑρίσκετο ἐν Εὐρώπῃ ἡ γεωργία, ἂν δὲ ἐξαιρέσωμεν τὰς εὐτελεῖς δαπάνας, αἵτινες κατὰ καιροὺς κατεβλήθησαν διὰ τὴν ἐν Τίρυνθι γεωργικὴν σχολήν, ἡ ὁποία συνεστήθη κατὰ τὸ 1829 ὑπὸ τοῦ ἀοιδίμου τῆς Ἑλλάδος Κυβερνήτου Ἰωάννου Καποδιστρίου, ἀπὸ τὰ ἔξοδα τοῦ φιλελληνικοῦ κομητάτου τῶν Παρισίων ἐσταμάτησε τὰς ἐργασίας της κατὰ τὸ 1834 μὴ ὑπάρχοντος προσώπου πλέον νὰ τὴν διευθύνῃ (καὶ ἐνοικιάσθη)· καὶ κατὰ τὸ 1847 ἐγένετο ὁ νόμος περὶ συστάσεως τῆς ἐν Τίρυνθι γεωργικῆς σχολῆς, καὶ κατὰ τὸ 1850 ἐγένετο ὁ διοργανισμὸς αὐτῆς, καὶ κατὰ τὸ 1863 διελύθη, καὶ κατὰ τὸ 1872 διεγράφη ἀπὸ τὴν βίβλον τῶν ζώντων (προϋπολογισμῶν) ἤτις ὡς ἐκ τῶν ἀνεπαρκῶν μέσων καὶ τῆς ἐλλείψεως καταλλήλου ὀργανισμοῦ καὶ ἀρκοῦντος ἀοιδίμου καθηγητῶν ἐλάχιστα παρήγαγεν ἀποτελέσματα· οὐδεμία δὲ ἄλλη δαπάνη κατεβλήθη διὰ τὴν γεωργικὴν ἐκπαίδευσιν.

Ἐκ τούτου τὰ ἐργαλεῖα τῆς ἑλληνικῆς γεωργίας εἰσὶν ἀτελέστατα, τὸ ἐν χρήσει ἄροτρον μόλις αὐλακίζει τὴν γῆν, καὶ αἱ ἐν χράσει ἐν Εὐρώπῃ μηχαναὶ διὰ τὴν σποράν καὶ ἐν γένει καλλιέργειαν εἰσὶ παρ' ἡμῖν ἐντελῶς ἄγνωστοι, ἀφ' ἑτέρου δὲ ὁ γεωργικὸς πληθυσμὸς διατελεῖ ἐν πληρεστάτῃ ἀπαιδευσίᾳ· ὁμολογουμένως ἡ τελειοποίησις τῶν γεωργικῶν ἐργαλείων καὶ ἡ ἐπιστημονικὴ καλλιέργεια μυριοπλασίως αὔξησε τὰς δυνάμεις τῆς γῆς, δὲν ὑπάρχει ἡ ἐλαχίστη ἀμφιβολία ὅτι ἂν ἐν Ἑλλάδι τὰ γεωργικὰ ἐργαλεῖα ἦσαν ἐντελῆ καὶ ἡ καλλιέργεια ἐγένετο ἐπιστημονική, τὰ προϊόντα τῆς ἑλληνικῆς γεωργίας θὰ ἦσαν πολλαπλάσια καὶ ἀναλόγως θὰ ηὔξανον οἱ δημόσιοι πόροι.

Τὸ κράτος λοιπὸν ἔχει ὄχι μόνον ἀπαραίτητον καθῆκον, ἀλλὰ καὶ πρωτιστον συμφέρον πρὸς ἀνάπτυξιν τῆς ἑλληνικῆς γεωργίας, τὴν ἀλήθειαν ταύτην πανταχοῦ ἀνεγνώρισαν, διὰ τοῦτο καὶ οἱ προϋπολογισμοὶ ὅλων τῶν περιωτισμένων ἐθνῶν τῆς Εὐρώπης μεγάλα ποσὰ ὁρίζουσι πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦτον, παντοῦ δὲ οἱ νεωτερισμοὶ ἀπήντησαν τὰ μεγαλείτερα ἐμπόδια, ἵνα εἰσαχθῶσιν εἰς τὴν γεωργικὴν τάξιν, διότι οἱ γεωργοὶ ἀφοσιωμένοι εἰς τὰς παλαιὰς ἕξεις καὶ προλήψεις ἀποφεύγουσι τοὺς νεωτερισμούς, ἀλλὰ τὰ ἐμπόδια ταῦτα οὐδαμῶς ἀπεθάῤῥυναν τὰς κυβερνήσεις. Ἐν τούτοις παρ' ἡμῖν, διότι ὡς ἐκ τῶν ἄνω ἐκτεθέντων λόγων ἡ γεωργικὴ σχολὴ Τίρυνθος δὲν

ται γεωργικαὶ συνελεύσεις τοῦ Νομοῦ καὶ παρέχωνται βραβεῖα.

Ἡ ἑταιρία διαρκεῖ 99 ἔτη· οὕτως ἡ σύμβασις περιέχει τέλειον σύστημα γεωργικῆς ἐκπαιδεύσεως, θὰ δαπανήσῃ 2,000,000 δραχμάς καταβληθησομένας ἐντὸς τετραετίας καὶ ἂν ἡ ἀνάγκη τὸ καλέσῃ καὶ ἓν ἔτι ἑκατομμύριον (1,000,000.)

Τὰ ἑκάστοτε διαθέσιμα κεφάλαια τῆς ἑταιρίας δύνανται νὰ χρησιμεύσωσι καὶ εἰς δάνεια. Ἡ κυβέρνησις θέλει παραχωρήσει εἰς τὴν ἑταιρίαν ἐν ἑκάστῳ Νομῷ ἀνὰ 3,000 στρέμματα γαίας πρὸς σύστασιν τοῦ ἀγροκηπίου, καὶ τὴν ἀτέλειαν τῶν δημοσίων καὶ δημοτικῶν φόρων διὰ μίαν πενταετίαν. Ἡ κυβέρνησις ἐγγυᾶται εἰς τὴν ἑταιρίαν 2 ἐπὶ τοῖς 0|0. Ἡ κυβέρνησις ἔχει ἐν τῷ διοικητικῷ τῆς ἑταιρίας συμβουλίῳ τὸ πέμπτον τῶν συγκροτουσῶν αὐτὸ ψήφων· ἡ κυβέρνησις ἐξελέγχει τὰς πράξεις τῆς ἑταιρίας διά τινος Βασιλικοῦ ἐπιτρόπου αὐτῆς καὶ ὑπάγεται εἰς τὴν διοίκησιν τοῦ ὑπουργείου τῶν Ἐσωτερικῶν.

Συνεπῶς ἡ δαπάνη, ἣν πρόκειται νὰ καταβάλῃ τὸ κράτος πρὸς πλήρωσιν ἀναποφεύκτου καθήκοντος αὐτοῦ καὶ προφανοῦς ὠφελείας εἶναι ἐλαχίστη, συνάμα δὲ λαμβάνονται ὑπὸ τῆς συμβάσεως ὅλα τὰ ἀναγκαῖα μέτρα διὰ τὴν ἐπίβλεψιν τῆς ἑταιρίας καὶ τὴν ἐξέλεγξιν τῆς διαχειρίσεως αὐτῆς, διότι καὶ Βασιλικὸς ἐπίτροπος διορίζεται παρ' αὐτῆς.

Ἑπομένως ἡ ἐπιτροπὴ γνωροδοτεῖ τὴν παραδοχὴν τοῦ νομοσχεδίου καὶ τὴν παραδοχὴν τῆς συμβάσεως.

Ὁ Εἰσηγητὴς
Κ. Ἐπιρανείου.

Ὁ Πρόεδρος
Γ. Γεροθανάσης.

Τὰ Μέλη

Ν. Καναβὸς, Β. Μπούντουνας, Ἀλ. Παπαλουκᾶς, Γ. Γεωργακόπουλος, Γ. Μαλέας ἐπιφυλακτικὸς καὶ Ἰω. Καπιτσίνης.»

«*Πρὸς τὴν Βουλήν.*

Ἡ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης ἐπιτροπή.

Λαβοῦσα ὑπ' ὄψιν τὸ παρὰ τοῦ κ. ὑπουργοῦ τῆς Δικαιοσύνης ὑποβληθὲν ἐν τῇ Βουλῇ νομοσχέδιον «περὶ ἀπογραφῆς τῶν μέχρις εἴκοσιν ἐτῶν ἡλικίας ἀρρένων παίδων» ὅπως παύσῃ ἡ φοβερὰ κατάχρησις καὶ ἀνομία τοῦ νὰ ἐγγράφωνται ἐν τοῖς ἐκλογικοῖς καταλόγοις παῖδες ἀνήλικοι.

Ἐπειδὴ οἱ ἐν τῷ νομοσχεδίῳ ἐκτιθέμενοι λόγοι ἀποδεικνύουσιν ἐναργέστατα τὴν ἀνάγκην καὶ τὸ κατεπείγον τῆς ἐπιψηφίσεως τοῦ νόμου τούτου.

δυνήθη νὰ ἐπιφέρῃ τὰ προσδοκώμενα ἀποτελέσματα, ἀντὶ νὰ φροντίσῃ πρὸς ἄρσιν τῶν ἐμποδίων καὶ ἡ ἐλαχίστη δαπάνη ἀπηλείφθη τοῦ προϋπολογισμοῦ, καὶ ἐν προϋπολογισμῷ περιέχοντι 35,000,000 δραχμὰς ἡ μόνη δαπάνη ἡ σημειουμένη διὰ τὴν γεωργικὴν ἐκπαίδευσιν εἶναι ἡ μόνη διὰ τὴν συντήρησιν διὰ τὸ ἐν Ἀθήναις δενδροκομεῖον δραχμῶν 13,000. Τὸ κράτος λοιπὸν πρέπει ἀρεύκτως νὰ δαπανήσῃ διὰ τὴν ἀνάπτυξιν τῆς γεωργίας· πρὸς τοῦτο δὲ ἀπαραίτητον εἶναι νὰ ἱδρυθῶσι γεωργικαὶ σχολαὶ πρὸς διάδοσιν τῆς γεωργικῆς ἐκπαιδεύσεως καὶ εἰσαγάγῃ τὰ ἐν Εὐρώπῃ εἰσηγμένα πρὸ πολλοῦ γεωργικὰ ἐργαλεῖα. Τὸ ὑποβληθὲν ὑπὸ τῆς Κυβερνήσεως νομοσχέδιον αὐτὸν ἔχει τὸν σκοπὸν, περιέχει δὲ τὸ μέγα πλεονέκτημα ὅτι ἀντὶ τὸ κράτος ἀμέσως νὰ δαπανᾷ καὶ νὰ φροντίζῃ περὶ τῆς ἱδρύσεως καὶ συντηρήσεως τῶν πρακτικῶν ἀγροκηπίων καὶ γεωργικῶν σχολῶν, τὸ καθῆκον τοῦτο ἀναλαμβάνει ἡ ἑταιρία, ἥτις συνῆψε μετὰ τῆς κυβερνήσεως τὴν σύμβασιν, ἧς ἡ ἐπικύρωσις ζητεῖται. Καὶ ἐν Γαλλίᾳ καὶ ἀλλαχοῦ ἐπροτιμήθη τὸ σύστημα τοῦτο καὶ παρήγαγε πανταχοῦ εὐχάριστα ἀποτελέσματα, διότι τὸ *κράτος πανταχοῦ παρετηρήθη ὅτι κακῶς διαχειρίζεται διὰ τῶν ὑπαλλήλων του καὶ κακῶς καλλιεργεῖται.*

Ὁ σκοπὸς τῆς ἑταιρίας ἀκριβῶς διατυποῦται ἐν τῷ πρώτῳ ἄρθρῳ τῆς συμβάσεως· «ἔσεται ἡ ἐν τῷ τόπῳ εἰσαγωγὴ τῶν τεχνικωτέρων καὶ καταλληλοτέρων μεθόδων τῆς καλλιεργείας τῆς γῆς, ἡ μόρφωσις πρακτικῶν καὶ θεωρητικῶν γεωργῶν, καὶ ἐν γένει ἡ ἀνάπτυξις τῆς γεωργίας ἐν Ἑλλάδι.»

Ὁ σκοπὸς οὗτος θὰ ἐπιτύχῃ διὰ τῆς ἱδρύσεως καταλλήλου συστήματος γεωργικῆς ἐκπαιδεύσεως διαιρουμένης εἰς δύω στάδια εἰς πρακτικὸν καὶ θεωρητικὸν, διὸ καὶ ἐν ἑκάστῳ τοῦ κράτους Νομῷ θέλει συστηθῆ ὑπὸ τῆς ἑταιρίας ἓν ἀγροκήπιον, ἐν Πελοποννήσῳ καὶ ἐν Στερεᾷ θέλει συστηθῆ μία γεωργικὴ σχολή, ἕκαστος δὲ δῆμος θέλει ἀποστείλει εἰς τὸ πρακτικὸν ἀγροκήπιον τοῦ Νομοῦ, εἰς ὃν ἀνήκει, ἕνα μαθητὴν, καὶ ἡ Κυβέρνησις δύναται νὰ προσθέσῃ 20 ἀκόμη τοιούτους. Ἡ ἐκπαίδευσις διαρκεῖ τρία ἔτη καθ' ἃ ἡ συντήρησις τῶν μαθητῶν, ἡ τροφὴ, ἡ ἐνδυμασία ἐπιβαρύνει τὴν ἑταιρίαν, ἥτις ἀναδέχεται καὶ πάσας τὰς δαπάνας τῶν πρακτικῶν ἀγροκηπίων καὶ τῶν σχολῶν. Ἡ ἑταιρία ἐπίσης δι' ἐξόδων της ἀποστέλλει ἐν Εὐρώπῃ τὸν ἀριστεύσαντα ἐν ταῖς γεωργικαῖς σχολαῖς πρὸς τελειοποίησίν του. Ἡ ἑταιρία ἀπονέμει ἐπίσης βραβεῖα εἰς τοὺς ἀριστεύσοντας καὶ φροντίζει ὅπως κατ' ἔτος δι' ἐξόδων της, εἰς ἕκαστον Νομὸν συγκροτοῦν-

Διὰ ταῦτα

Ἡ ἐπιτροπὴ ἀποφαίνεται ὑπὲρ τῆς παραδοχῆς τοῦ νομοσχεδίου τούτου.

Ἀθῆναι, τῇ 5 Ἰουλίου 1873.

Ὁ πρόεδρος — Ὁ εἰσηγητὴς

Δ. Γ. Δημητριάδης. — Δ. Κυριακίδης.

Τὰ μέλη

Κ. Κατσικόπουλος, Β. Ηἁλλικας.

Παρὰ τοῦ κ. εἰσηγητοῦ δὲν ἤκουσα προφορικήν τινα ἔκθεσιν, ἡ δὲ παροῦσα δὲν εἶναι τοιαύτη, ἐπομένως ἐπιφυλάσσομαι νὰ ἐκθέσω τὴν γνώμην μου κατὰ τὴν συζήτησιν. Δ. Ῥάλλης.»

«*Πρὸς τὴν Βουλήν.*

Ἡ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης ἐπιτροπὴ λαβοῦσα ὑπ' ὄψιν τὴν πρὸς τὴν Βουλὴν αἰτιολογικὴν ἔκθεσιν τοῦ ὑπουργοῦ τῆς Δικαιοσύνης καὶ τὸ περὶ μεταρρυθμίσεως ἄρθρων τινῶν τοῦ περὶ ληξιάρχων νόμου νομοσχέδιον.

Ἀποφαίνεται ὑπὲρ τῆς παραδοχῆς τοῦ προκειμένου νομοσχεδίου, διότι δυστυχῶς ἕνεκα οὐσιωδῶν ἐλλείψεων δὲν ἐφηρμόσθη, ὡς ἔδει, ὁ ὠφελιμώτατος οὗτος νόμος, ὅστις διὰ τῆς παραδοχῆς τοῦ νομοσχεδίου τούτου εὐκόλως θέλει ἐφαρμοσθῆ καθ' ἅπαν τὸ ἑλληνικὸν κράτος.

Ἀθῆναι, τὴν 5 Ἰουλίου 1873.

Ὁ πρόεδρος — Ὁ εἰσηγητὴς

Δ. Δημητριάδης. — Δ. Κυριακίδης.

Τὰ μέλη

Β. Ηἁλλικας, Α. Παραμυθιώτης, Κ. Κατσικόπουλος, Κ. Στράτος.

Ἐν τῷ τμήματι σύδεμία ἐγένετο συζήτησις, δὲν προσεκλήθην τοὐλάχιστον εἰς τοιαύτην, ἐπειδὴ δὲ αἱ ἀνωτέρω ὀλίγαι λέξεις πληροῦσι μᾶλλον τύπον καὶ οὐχὶ σκοπὸν τοῦ κανονισμοῦ τῆς Βουλῆς περὶ ἐπιτροπῶν, ἐπιφυλάσσομαι κατὰ τὴν συζήτησιν.

Δ. Ῥάλλης.»

«Πρὸς τὴν Βουλήν.

Κάτοικοί τινες τῆς παλαιᾶς Κορίνθου καὶ τῶν Ἑξαμιλίων, ἐξέλεξαν, ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ νόμου περὶ συνοικισμοῦ τῶν Κορινθίων, ἐθνικὰ οἰκόπεδα, εἴτε ἐκ παρεννοήσεως τοῦ σχεδίου τῆς νέας Κορίνθου, εἴτε ἐξ ἄλλου λόγου, πολὺ μακρὰν τῶν θέσεων

τῆς νέας Κορίνθου, ἐν αἷς ἀνηγέρθησαν οἰκοδομαὶ καὶ ὑπάρχει πράγματι ἡ νέα Κόρινθος, δηλ. εἰς τὴν ἀντίπεραν ὄχθην τοῦ διχοτομοῦντος τὴν νέαν Κόρινθον χειμάρρου, καλουμένου Ξηροχείμαρρος Λεύκων, καὶ ἐπομένως δὲν ἠδυνήθησαν νὰ οἰκοδομήσωσι προτιμῶντες νὰ διαμένωσιν εἰς τὰς παλαιὰς οἰκίας των, τὰς ἐκ τοῦ σεισμοῦ καταστραφείσας.

Εἰς τὴν νέαν Κόρινθον μένουσιν ἔτι πολλὰ ἐθνικὰ οἰκόπεδα διαθέσιμα. Ἐκ τῶν οἰκοπέδων τούτων ἐθεωρήσαμεν καὶ δίκαιον καὶ συμφέρον διὰ τὸν συνοικισμὸν τῆς νέας Κορίνθου, νὰ παραχωρηθῶσιν εἰς τοὺς ἐκλέξαντας, ὡς ἀνωτέρω ἐρρέθη, οἰκόπεδα ἐπὶ τῶν ὁποίων οὔτε ᾠκοδόμησαν, οὔτε θὰ οἰκοδομήσωσιν ἕνεκα τοῦ ἀποκέντρου καὶ μεμακρυσμένου τῶν οἰκοπέδων· διὸ συνετάξαμεν νομοσχέδιον, ὅπερ εἰσάγοντες εἰς τὴν Βουλὴν παρακαλοῦμεν νὰ τὸ ἐγκρίνῃ.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 5 Ἰουλίου 1873.

Οἱ ὑπουργοί

Ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν — Ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν

Δ. ΔΡΟΣΟΣ. — Δ. ΧΡΗΣΤΙΔΗΣ.

ΝΟΜΟΣΧΕΔΙΟΝ

Ἄρθρον 1. Οἱ κάτοικοι τῆς παλαιᾶς Κορίνθου καὶ τῶν Ἑξαμιλίων, οἱ λαβόντες ἐθνικὰ οἰκόπεδα εἰς τὴν νέαν Κόρινθον, ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ νόμου ΥΞΘ'. περὶ συνοικισμοῦ τῶν Κορινθίων, κείμενα πέραν τοῦ Χειμάρρου Λεύκων καὶ μὴ οἰκοδομήσαντες, δύνανται, ἂν θέλωσι νὰ λάβωσιν ἕτερα ἐθνικὰ οἰκόπεδα, ἴσης ἐκτάσεως, ἐκ τῶν διαθεσίμων τῆς νέας Κορίνθου.

Ἄρθρον 2. Εἰς τὴν παραχώρησιν τῶν νέων διαθεσίμων ἐθνικῶν οἰκοπέδων θέλει τηρηθῆ ἡ σειρὰ τοῦ καταλόγου, ὃν συνέταξεν ἡ διορισθεῖσα δυνάμει τοῦ ἀπὸ 24 Μαΐου 1858 Β. Διατάγματος περὶ ἐκτελέσεως τοῦ νόμου περὶ συνοικισμοῦ τῶν Κορινθίων ἐπιτροπὴ περὶ τῶν ἐχόντων δικαίωμα προτιμήσεως ὡς πρὸς τὴν ἐκλογὴν ἐθνικῶν οἰκοπέδων.

Ἄρθρον 3. Ἐντὸς τριῶν μηνῶν ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος νόμου, ὀφείλουσιν οἱ θέλοντες νὰ ἀνταλλάξωσι τὰ οἰκόπεδά των, νὰ δηλώσωσι δι' αἰτήσεως των ἐπιδοθησομένης πρὸς τὸν ἔπαρχον Κορινθίας διὰ δικαστικοῦ κλητῆρος. Πᾶσα μετὰ τὴν ἐκπνευσιν τῆς ἀνωτέρω προθεσμίας δήλωσις εἶναι ἀπαράδεκτος.

Ἄρθρον 4. Ἐντὸς ἑνὸς μηνὸς ἀπὸ τῆς λήξεως τῆς ἐν τῷ ἄρθρῳ 3 προθεσμίας, ἐπιτροπὴ συγκειμένη ἐκ τοῦ Ἐπάρχου, τοῦ Οἰκον. ἐφόρου καὶ τοῦ δημάρχου Κορινθίων, θέλει ἐκδώσει καὶ δημοσι-

σει πρόγραμμα, δι' οὗ θέλουσι προσδιορισθῆ αἱ ἡμέραι καὶ αἱ ἐργάσιμοι ὧραι τῆς ἐκλογῆς τῶν οἰκοπέδων, ἥτις θέλει ἐνεργηθῆ ἐν τῷ καταστήματι τοῦ ἐπαρχείου παρουσίᾳ καὶ τῶν ἐνδιαφερομένων.

Εἰς τὴν ἐκλογὴν τῶν οἰκοπέδων, ὡς πρὸς τοὺς παρόντας, ὡς καὶ διὰ τοὺς ἀπόντας τηροῦνται αἱ διατάξεις τοῦ νόμου περὶ συνοικισμοῦ τῶν Κορινθίων, καὶ τοῦ πρὸς ἐκτέλεσιν αὐτοῦ Β. Διατάγματος.

Ἄρθρον 5. Ἐκ τῶν νέων οἰκοπέδων ὀφείλουσιν οἱ ἐκλέξαντες αὐτὰ νὰ οἰκοδομήσωσι τελείας οἰκίας ἐντὸς δύω ἐτῶν ἀπὸ τῆς ἐκλογῆς, ἄλλως, ἀποβάλουσι τὰ ἐπὶ τῶν οἰκοπέδων αὐτῶν δικαιώματά των.

Οἱ ὑπουργοὶ

Ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν — Ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν

Δ. ΔΡΟΣΟΣ. — Δ. ΧΡΗΣΤΙΔΗΣ.»

«ΑΙΤΙΟΛΟΓΙΚΗ ΕΚΘΕΣΙΣ

Πρὸς τὴν Βουλήν.

Διάφοροι μεταλλευτικαὶ ἑταιρίαι, εἰς τὰς ὁποίας ἐγένοντο νομίμως παραχωρήσεις μεταλλείων κατὰ τὴν Λαυριωτικὴν χώραν, ἐπεκαλέσθησαν δι' ἀναφορῶν των τὴν συνδρομὴν τῆς Κυβερνήσεως εἰς παραχώρησιν τῆς ἀναγκαίας ἑκάστῃ ἐκτάσεως γαιῶν δι' ἀνέγερσιν ἐργοστασίων καὶ ἄλλων οἰκοδομῶν πρὸς ἐκκαμίνευσιν τῆς μεταλλίτιδος· ὥρισαν δὲ τὴν ἔκτασιν αὐτῶν μέχρι τριακοσίων στρεμμάτων, διότι πρόκειται νὰ κατασκευασθῶσι πολλὰ ἔργα, οἷον πλυντήρια διὰ τὴν μηχανικὴν προπαρασκευὴν τῆς μεταλλίτιδος, κοπανιστήρια, μέρος εἰς ὃ θέλει γίνεσθαι ἡ φρίξις αὐτῆς καὶ ἄλλαι σχετικαὶ ἐργασίαι, πρόκειται προσέτι νὰ ἀνεγερθῶσι κάμινοι, ἀποθῆκαι εἰς ἐναπόθεσιν παντὸς εἴδους ὑλικῶν, κατοικίαι διά τε τὸ προσωπικὸν τῆς διευθύνσεως καὶ τὸ λοιπὸν ἐργατικὸν καὶ τόσαι ἄλλαι οἰκοδομαί, τῶν ὁποίων πᾶς συνοικισμὸς ἔχει ἀνάγκην. Διὰ νὰ γίνωσιν ὅμως ὅλα αὐτὰ τὰ ἔργα, ὅπως ἀπαιτεῖ ἡ ἀκριβὴς ἐκτέλεσις τῶν μεταλλουργικῶν ἐργασιῶν, καὶ ἡ ὑγεία τῶν ἐν τῷ χώρῳ τούτῳ διούντων προσώπων ἀπαιτεῖται εὐρυχωρία ἱκανή, ὥστε τὸ ποσὸν τῶν τριακοσίων στρεμμάτων δὲν ἠμπορεῖ νὰ θεωρηθῇ πολυτέλεια. Ἐκ τούτων ἡ προκάτοχος κυβέρνησις ὁρμωμένη καὶ ἐκτιμῶσα τὴν ἀνάγκην καὶ τὸ κατεπεῖγον αὐτῆς, ἔσπευσε διὰ πράξεως τοῦ ὑπουργικοῦ Συμβουλίου, καὶ ἀναλαμβάνουσα διὰ τὸν μήπω τότε καταρτισμὸν τῆς Βουλῆς τὴν εὐθύνην νὰ παραχωρήσῃ ὑπὸ

τὸν ὅρον τῆς νομοθετικῆς κυρώσεως εἰς μὲν τὴν μεταλλευτικὴν ἑταιρίαν «Περικλῆς» προεδρευομένην ὑπὸ τοῦ κ. Κ. Π. Πλατὺ στρέμματα τριακόσια κατὰ τὴν θέσιν ὁ ἅγιος Νικόλαος κειμένην ἐπὶ τῆς παραλίας τοῦ Θειρικοῦ μεταξὺ τοῦ λιμένος Θειρικοῦ καὶ τοῦ ἑτέρου λιμένος καλουμένου «Βρυσάκη.»

Β'.) Εἰς τὴν μεταλλευτικὴν ἑταιρίαν καλουμένην «Νικίας» καὶ προεδρευομένην ὑπὸ τοῦ κ. Π. Καλλιγᾶ στρέμματα διακόσια κατὰ τὴν παραλίαν τοῦ Πόρτο-Δασκαλιὸ ἐπὶ τοῦ πρώτου ὁρμίσκου ὅπου ὑπάρχει φρέαρ, καὶ γ'.) εἰς τὴν μεταλλευτικὴν ἑταιρίαν «Λαυριωτικὸς Ὄλυμπος» ἀποτελεσθεῖσαν ὡς γνωστὸν, ἐκ δύω διακεκριμένων ἑταιριῶν καὶ ἤδη προεδρευομένων ὑπὸ τῶν κ.κ. Στ. Δεκόζη Βούρου, Π. Ἐμμ. Γιαννοπούλου καὶ Κ. Δουρούτη, στρέμματα διακόσια εἰς Ἀναρλοστὸν καὶ 120 εἰς Πασσᾶ Λιμάνι.

Προκειμένου δὲ νὰ ὑποβληθῶσιν εἰς τὴν νομοθετικὴν κύρωσιν αἱ γενόμεναι αὗται, ὡς εἴρηται, τρεῖς προσωρινὰι παραχωρήσεις, λαμβάνω τὴν τιμὴν νὰ παρακαλέσω τὴν Βουλὴν, ἵνα ἐγκρίνῃ τὰς γενομένας παραχωρήσεις καὶ προσέτι ἐξουσιοδοτήσει τὴν Κυβέρνησιν ὥστε καὶ εἰς τὸ ἑξῆς ὁσάκις ζητήσωσι καὶ ἄλλαι μεταλλευτικαὶ ἑταιρίαι τὴν αὐτὴν συνδρομὴν, ὡς ἄχρι τοῦδε ἐζήτησαν ἥ τε Ἑλληνικὴ Μεταλλευτικὴ καὶ ἡ ὑπὸ τὴν ἐπωνυμίαν τὸ «Σούνιον», νὰ δύναται ἡ κυβέρνησις διὰ Βασιλ. Διατάγματος νὰ προβαίνῃ εἰς τὴν παραχώρησιν ὡς πρὸς αὐτὰς, ἀφοῦ προηγουμένως ἀκούσει τὴν γνωμοδότησιν τοῦ κατὰ τὸ ἄρθρον 6 τοῦ περὶ μεταλλείων νόμου συμβουλίου, τὸ ὁποῖον γνωμοδοτεῖ, ὡς γνωστὸν, καὶ διὰ τὴν παραχώρησιν μεταλλείου.

Διὰ τοῦ τρόπου τούτου ὑπάρχουσιν ἐγγυήσεις ὑπὲρ τοῦ Δημοσίου ἀποχρῶσαι, διότι τὸ συμβούλιον αὐτὸ τότε μόνον θέλει συναινέσει εἰς τὴν παραχώρησιν, ὅταν πεισθῇ ὅτι ὑπάρχει ἀνάγκη πρὸς τοιαύτην παραχώρησιν, ὅτι δὲν παραβλάπτονται συμφέροντα παρακειμένου συνοικισμοῦ, οὐδὲ κινδυνεύει ἡ ὑγεία περιοικούντων ἀνθρώπων ἀπὸ τοὺς ἐκπεμπομένους ὑπὸ τῶν καμίνων καπνοὺς καὶ ἄλλας ἀναθυμιάσεις, καὶ ὅτι θέλει παραχωρηθῇ εἰς τὴν αὐτὴν ἑταιρίαν, ἥτις ἐξορύττει τὴν μεταλλίτιδα ἐκ τοῦ παραχωρηθέντος αὐτῇ μεταλλείου. Τὸ ἀναγκαῖον καὶ ὠφέλιμον τοῦ ὑποβαλλομένου νομοσχεδίου πέπεισμαι ὅτι ἐκτιμῶσα ἡ Βουλὴ θέλει περιβάλει αὐτὸ διὰ τῆς λευκῆς ψήφου αὐτῆς.

Ἀθῆναι, τῇ 7 Ἰουλίου 1873.

Ὁ ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν βουλευτὴς Σύρου

Δ. ΧΡΗΣΤΙΔΗΣ.

ΤΡΟΠΟΠΟΙΗΣΙΣ ΝΟΜΟΣΧΕΔΙΟΥ.

Περὶ παραχωρήσεως ἐθνικῶν καὶ ἐκκλησιαστικῶν γαιῶν εἰς Μεταλλευτικὰς Ἑταιρίας πρὸς ἀνέγερσιν καμινευτικῶν καταστημάτων.

Ἄρθρον 1. Διὰ Β. Διατάγματος τῇ προτάσει τοῦ ὑπουργικοῦ Συμβουλίου ἐκδιδομένου, μετὰ προηγουμένην γνωμοδότησιν τοῦ κατὰ τὸ ἄρθρον 6 τοῦ περὶ μεταλλείων νόμου Συμβουλίου, δύναται ἡ κυβέρνησις νὰ παραχωρῇ δωρεὰν εἰς τὰς ἐν Ἑλλάδι Μεταλλευτικὰς ἑταιρίας ἔκτασιν γαιῶν ἐθνικῶν ἢ ἐκκλησιαστικῶν ἀδιαθέτων μὴ ὑπερβαινούσαν τὰ τριακόσια στρέμματα, χειμένων δὲ εἰς ἀκατοίκητα, ἀπόκεντρα παράλια, πρὸς ἀνέγερσιν τῶν ἀναγκαίων ἐργοστασίων καὶ οἰκοδομῶν διὰ τὴν ἐκκαμίνευσιν μεταλλευμάτων.

Ἄρθρον 2. Ἡ λαβοῦσα τὴν τοιαύτην παραχώρησιν ἑταιρία καθίσταται ἰδιοκτήτης τῆς παραχωρηθείσης γῆς, ὑπὸ τὸν ὅρον τοῦ νὰ κάμῃ ἔναρξιν τῆς ἀνεγέρσεως τῶν καμινευτικῶν καταστημάτων ἐντὸς ἑνὸς ἔτους ἀπὸ τῆς κοινοποιήσεως εἰς αὐτὴν τοῦ τῆς παραχωρήσεως Β. Διατάγματος. Παρελθούσης τῆς προθεσμίας ταύτης ἐπὶ ματαίῳ, ἡ παραχωρηθεῖσα γῆ ἐπανέρχεται αὐτοδικαίως εἰς τὴν κυριότητα τοῦ δημοσίου. Ἡ πρὸς ἣν ἐγένετο ἡ παραχώρησις αὕτη ἑταιρία δύναται ἐν τῇ ἀνωτέρῳ περιπτώσει νὰ κηρυχθῇ ἔκπτωτος ἐπὶ τῇ βεβαιώσει τοῦ ἐπὶ τῶν μεταλλείων ἐπιθεωρητοῦ καὶ μετὰ προηγουμένην γνωμοδότησιν τοῦ κατὰ τὸ ἄρθρον 9 τοῦ περὶ μεταλλείων νόμου συμβουλίου.

Ἄρθρον 3. Κωλύονται αἱ γενόμεναι ἤδη συνεπείᾳ πράξεως τοῦ ὑπουργικοῦ Συμβουλίου παραχωρήτειες ἐθνικῆς γῆς ὑπὸ τὸν ὅρον τῆς νομοθετικῆς κυρώσεως αὐτῶν εἰς τοὺς προέδρους τῶν μεταλλευτικῶν ἑταιριῶν «Περικλῆς», «Νικίας» καὶ «Λαυριωτικὸς Ὄλυμπος»· καθίστανται δὲ καὶ αὗται κύριαι τῆς παραχωρηθείσης εἰς ἑκάστην ἐθνικῆς ἢ ἐκκλησιαστικῆς γῆς ὑπὸ τὸν ἐν τῷ προηγουμένῳ ἄρθρῳ 2 ἀναφερθέντα ὅρον, ἀρχομένης μόνον ὡς πρὸς αὐτὰς τῆς πρὸς ἔναρξιν τῆς ἀνεγέρσεως ταχθείσης προθεσμίας ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος νόμου.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 7 Ἰουλίου 1873.

Ὁ ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν, βουλευτὴς Σύρου,

Δ. ΧΡΗΣΤΙΔΗΣ.»

«Πρὸς τὴν Βουλήν.

Ἕνεκεν οἰκονομικῶν λόγων καὶ ἐκκαθαρίσεως τῆς τελωνοφυλακῆς ἐκ τῶν κατὰ καιροὺς διορισθέντων ἀνικάνων ἢ κακῆς πίστεως τελωνοφυλάκων καὶ δεκαρχῶν ἠναγκάσθη εἰς τῶν προκατόχων μου νὰ ὑποβάλῃ εἰς τὴν Βουλὴν κατὰ τὸ 1868 νόμον περὶ ἐλαττώσεως τοῦ ἀριθμοῦ αὐτῶν· ἅμα δὲ τῇ ἐπιψηφίσει τούτου συμφώνως μὲ τὰ διὰ τοῦ 2 ἄρθρου διαταχθέντα προέβη εἰς τὴν παῦσιν τῶν πλεοναζόντων προσώπων.

Ἐπειδὴ ὅμως οἱ παυθέντες προσέφυγον εἰς τὰ δικαστήρια, ὁ δὲ Ἄρειος Πάγος ἐρμηνεύσας τὸν νόμον ἀπεφάνθη, ὅτι ἔπρεπε νὰ ἀπολυθῶσιν οἱ νεώτεροι, ἠναγκάσθη ὁ κατὰ τὸ 1871 ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν κ. Θ. Δηληγιάννης νὰ ὑποβάλῃ εἰς τὴν Βουλὴν ἑρμηνευτικὸν νόμον, δι' οὗ ὡρίζετο ὅτι ἡ διὰ τοῦ ὑπὸ στοιχ. ΤΓ'. νόμου δοθεῖσα ἐξουσία εἰς τὸν ὑπουργὸν τῶν Οἰκονομικῶν κλπ. παρεῖχεν αὐτῷ τὸ δικαίωμα νὰ παύσῃ κατ' ἀρέσκειαν οἱονδήποτε ἐκ τῶν ὑπαρχόντων τότε δεκαρχῶν καὶ τελωνοφυλάκων ἤθελε κρίνει συμφερώτερον διὰ τὴν δημοσίαν ὑπηρεσίαν κλπ. Ὁ Νόμος οὗτος ὡς ἐκ τῆς ἐπελθούσης διαλύσεως τῆς Βουλῆς δὲν ἐσυζητήθη, ὁ δὲ διάδοχος τούτου κ. Παπαμιχαλόπουλος, καίτοι ἀποδεχθεὶς τὰ παρὰ τοῦ προκατόχου του ἀποφασισθέντα, δὲν ἐπρόφθασε νὰ ὑποβάλῃ ἐκ νέου τὸ νομοσχέδιον ὡς ἐκ τῆς ἐπελθούσης ἀπομακρύνσεώς του.

Τὴν ἐνέργειαν τῶν προκατόχων μου ἀποδεχόμενος ἔκ τε τῆς πεποιθήσεως, ὅτι σκοπὸς τοῦ νομοθέτου ἦν ἡ ἀπόλυτος ἐξουσία τοῦ ὑπουργοῦ ν' ἀπομακρύνῃ τοὺς κατ' αὐτὸν περιττοὺς καὶ ἐπομένως πλεονάζοντας καὶ τοῦ ὑπολογισμοῦ, ὅτι ἐὰν τοιοῦτος ἑρμηνευτικὸς νόμος δὲν ἐπέλθῃ, τὸ δημόσιον ζημιωθήσεται κατ' ἐλάχιστον ὅρον 500,000, διότι ἐὰν κατὰ μέσον ὅρον δεχθῶμεν, ὅτι ἐπὶ ἐπταετίαν θέλομεν καταβάλλει εἰς ἕκαστον τῶν παυθέντων τὴν ὀφειλομένην μισθοδοσίαν, τὸ πληρωθησόμενον ποσὸν ἀνέρχεται εἰς δραχμὰς 514,000, θεωρῶ ἐπάναγκες νὰ ἐπιψηφισθῇ τὸ ὑπὸ τοῦ προκατόχου μου ὑποβληθὲν εἰς τὴν Βουλὴν καὶ ὑποβαλλόμενον ἤδη ἐκ νέου νομοσχέδιον περὶ ἑρμηνείας τοῦ ΤΓ'. νόμου καὶ εἰς τοῦτο ἐξαιτοῦμαι τὴν συγκατάθεσιν τῆς Βουλῆς.

Ἐπισυνάπτεται πρὸς πληροφορίαν τῆς Βουλῆς τό τε ἀρχικὸν σχέδιον τοῦ Νόμου, ἡ αἰτιολογικὴ ἔκθεσις καὶ ἡ ἀπὸ 31 Μαΐου π. ε. ἔκθεσις τοῦ δικαστικοῦ συμβουλίου πρὸς τὸν τότε ὑπουργὸν Κ. Παπαμιχαλόπουλον.

Ὁ ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν

Δ. ΧΡΗΣΤΙΔΗΣ.

ΝΟΜΟΣΧΕΔΙΟΝ

Περὶ αὐθεντικῆς ἑρμηνείας τοῦ ἄρθρου 2 τοῦ Νόμου ΤΓ΄. τῆς 15 Δεκεμβρίου 1868.

Ἄρθρον 1.

Ἡ διὰ τοῦ ἄρθρου 2 τοῦ ΤΓ΄. Νόμου τῆς 15 Δεκεμβρίου 1868 δοθεῖσα ἐξουσία εἰς τὸν ὑπουργὸν τῶν Οἰκονομικῶν τοῦ ν' ἀπολύσῃ τοὺς πλεονάζοντας τῶν δεκαρχῶν καὶ τελωνοφυλάκων, παρεῖχεν αὐτῷ τὸ δικαίωμα νὰ παύσῃ κατ' ἀρέσκειαν οἱουσδήποτε ἐκ τῶν ὑπαρχόντων τότε δεκαρχῶν καὶ τελωνοφυλάκων ἤθελε κρίνει συμφερώτερον διὰ τὴν δημοσίαν ὑπηρεσίαν.

Ἄρθρον 2.

Ὁ παρὼν νόμος ὡς ἑρμηνευτικὸς ἔχει ἀναδρομικὴν δύναμιν καὶ ἰσχύει ἀφ' οὗ χρόνου καὶ ὁ ἑρμηνευόμενος ΤΓ΄.

Ὁ ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν
Δ. ΧΡΗΣΤΙΔΗΣ.»

«ΑΙΤΙΟΛΟΓΙΚΗ ΕΚΘΕΣΙΣ

Ἐπὶ τοῦ Νομοσχεδίου περὶ μεταβολῶν εἰς τὸ τελωνιακὸν δασμολόγιον ὑπὲρ τῆς βιομηχανίας καὶ γεωργίας.

Πρὸς τὴν Βουλήν.

Ἡ αὔξησις τοῦ ἀριθμοῦ τῶν ἐγχωρίων ἀτμοκινήτων βαμβακοκλωστικῶν καταστημάτων, περιλαμβανόντων ἤδη περὶ τοὺς 29,750 κλωστῆρας, καὶ παραγόντων ἀναλόγως ἀπὸ τοῦ ἀριθμοῦ 4 μέχρι τοῦ 14 δέματα 1236 νήματος καθ' ἑκάστην, ἢ κατ' ἔτος, εἰς 288 ἐργασίμους ἡμέρας ὑπολογιζόμενον, δέματα 356,000, ἡ αὔξησις λέγομεν αὕτη ἀποτελεῖ παραγωγὴν νήματος ὑπερβαίνουσαν κατὰ πολὺ τὰς ἀνάγκας τοῦ τόπου, προτιμῶντος ὡς γνωστὸν τὰ ἕτοιμα ὑφάσματα, ἅτινα εἰσέτι εἰσάγονται ἐκ τῆς ἀλλοδαπῆς. Διὸ οἱ ἐργοστασιάρχαι τῶν βαμβακοκλωστηρίων κατιδόντες ἀπὸ πολλοῦ καὶ τὴν ἀνεπάρκειαν τοῦ ἐγχωρίου βάμβακος εἰς παραγωγὴν λεπτοτέρας ἐργασίας ἄνευ τῆς ἀναμίξεώς του μετ' ἀλλοδαποῦ, καὶ προσέτι τὴν ἀνάγκην νὰ ἐπιδοθῶσιν εἰς παραγωγὴν πανίων, ἐζήτησαν ἀπὸ τὴν Κυβέρνησιν ἂν οὐχὶ τὴν κατάργησιν, τὴν ἐλάττωσιν τοὐλάχιστον τοῦ εἰσαγωγικοῦ τέλους ἐπὶ τοῦ εἰσαγομένου βάμβακος, διότι ὅπως ἤδη φορολογεῖται οὗτος ἀποβαίνει σχεδὸν ἀδύνατος ἡ προμήθειά του. Ἔσπευσε δὲ νὰ συνηγορήσῃ ὑπὲρ τῆς αἰτήσεως

ταύτης καὶ τὸ Ἐμπορικὸν Ἐπιμελητήριον τῆς πρωτευούσης συνιστῶν συνάμα μετὰ τῆς διοικητικῆς ἀρχῆς καὶ τὴν συνδρομὴν ὑπὲρ τῆς ὑελουργίας, τῆς ὁποίας ἐργοστάσιον νέον ἵδρυται καὶ ἐν Πειραιεῖ καὶ ἕτερον εἰς Σύρον πολλῷ τελειότερον τοῦ ἐκεῖ κατὰ πρῶτον συστηθέντος.

Τὴν ἀνάγκην τῆς ἐνισχύσεως τῆς ἐθνικῆς βιομηχανίας συμμεριζόμενος πληρέστατα, διότι αὕτη πρὸς τῇ ἐπωφελεῖ ἐπασχολήσει τῶν ἐγχωρίων κεφαλαίων ἀπαλλάσσει τὸν τόπον τῆς ἐξαγωγῆς μεγάλων χρηματικῶν ποσῶν, δι' ὧν προμηθεύεται ἤδη ἐκ τῆς ἀλλοδαπῆς τὰ ἀναγκαιοῦντα ἤδη, δὲν ἐδίστασα νὰ ὑποβάλω εἰς τὴν ἐπιψήφισιν τῆς Βουλῆς τὸ ἀνῆκον νομοσχέδιον, περιλαβὸν εἰς αὐτὸ καὶ ἄλλας τινὰς περὶ τὸ τελωνειακὸν δασμολόγιον μεταβολάς, δι' ὧν σκοπεῖται ἡ ἐνίσχυσις τῆς ἡμετέρας βιομηχανίας ἄνευ βλάβης τοῦ ἐξωτερικοῦ συναγωνισμοῦ. Τοσούτῳ δὲ μᾶλλον προέβην εἰς τὴν περὶ ἐλαττώσεως τοῦ εἰσαγωγικοῦ τέλους τοῦ βάμβακος πρότασιν, καθόσον ἐκ τῆς ἀλλοδαπῆς τοιούτου εἴδους κατὰ τοὺς ἐμπορικοὺς πίνακας ἐλαχίστη ποσότης εἰσάγεται· ὡς ἑξῆς·

1867	στατῆρες	280
1868	»	229
1869	»	230
1870	»	386
1871	»	207
1872	»	532

Ἐκ τῶν βαφικῶν ἐξ ἄλλου ὑλῶν, τῶν χρησιμευουσῶν ὑπὲρ τῆς ὑελουργίας, ὡς καὶ ἐκείνων, αἵτινες ἀναγκαιοῦσι διὰ τὴν σαπωνοποιΐαν ὅλως ἀσήμαντα ποσὰ εἰσάγονται ἤδη. Ἡ δὲ ἐκ τῆς χορηγουμένης διὰ τοῦ νομοσχεδίου βραχυχρονίου ἀτελείας στέρησις εἰσαγωγικοῦ τέλους θέλει ἀναπληρωθῆ μετὰ τὴν πάροδον τῆς ἀτελείας διὰ τῆς εἰσπράξεως τελωνίου, ὅπερ ἕνεκα τῆς ἀναπτύξεως τῶν βιομηχανιῶν τούτων μείζονα τὰ ὠφέλη εἰς τὸ δημόσιον ταμεῖον θέλει χορηγήσει εἰς τὸ ἑξῆς·

Ἡ ἀτέλεια τοῦ λατρωνίου καὶ τοῦ βουτύρου τῶν καρυδίων τῆς Ταπροβάνης (Κεϋλάν) θέλει συντελέσει εἰς τὴν κατασκευὴν καλλιτέρας ποιότητος καὶ ἰδίως ἀρωματικοῦ σάπωνος, νέον τοῦ ὁποίου ἐργοστάσιον καθίσταται ἐν Ζακύνθῳ· περὶ τῆς προόδου τῆς βιομηχανίας ταύτης ἐνισχυθείσης διὰ τελευταίων νομοθετημάτων, ὡς γνωστῶν, λαμβάνω τὴν τιμὴν νὰ παραθέσω τὰ ἐξῆς ἀποτελέσματα τῆς εἰσαγωγῆς καὶ ἐξαγωγῆς τοῦ προϊόντος αὐτοῦ.

Σάπων		εἰσαχθεὶς		ἐξαχθεὶς
1868	στατῆρες	1351	στατῆρες	15781
1869	»	1592	»	17861
1870	»	1291	»	14493
1871	»	802	»	10369
1872	»	614	»	19400

Εἰς μόνην δὲ τὴν Ζάκυνθον ἐνῷ κατὰ τὸ 1871 παρήχθησαν ὀκάδ. 727,547 σάπωνος, τὸ 1872 παρήχθησαν ὀκάδ. 1048 593, ἤτοι ἐπὶ πλέον ὀκάδ. 321,046. Καὶ ἡ πρόοδος αὕτη ἐξακολουθεῖ καὶ κατὰ τὸ τρέχον ἔτος.

Ἡ αὔξησις τοῦ εἰσαγωγικοῦ τέλους ἐπὶ τῆς ἔξωθεν εἰσαγομένης γῆς διὰ τὴν σαπωνοποιΐαν σκοπεῖ τὸν περιορισμὸν τῆς νοθείας, εἰς ἣν ἡ κερδοσκοπία ἐπιβίδοται, ἐνῷ ἐκείνη τῶν ἀλεύρων ἀφορᾷ εἰς τὴν συνδρομὴν, ἥτις ὀφείλεται ὑπὲρ τῶν ἐγχωρίων ἀτμομύλων νὰ εἰσάγωνται ἄλευρα ἔξωθεν.

Ἀφίνων δὲ τὴν ὑπὲρ τοῦ ἀρτιιδρυσθέντος ἀτμοκινήτου ἐνταῦθα καταστήματος τῆς κατασκευῆς σοκολάτας λαμβανομένην πρόνοιαν ὡς σύμφωνον πρὸς τὴν ἀρχὴν, ἐφ' ἧς στηρίζεται τὸ ὑποβαλλόμενον νομοσχέδιον, ἔρχομαι εἰς τὴν ἐξέτασιν τῆς ἀφορώσης τὴν ἐλάττωσιν τῶν βαρελοσανίδων καὶ στεφανίων διατάξεως, διότι ἐνδιαφέρει σποδαίαν τάξιν τῆς γεωργίας.

Τὰ βαρελοσάνιδα ταῦτα μετὰ τῶν στεφανίων μεταποιοῦνται εἰς βαρέλια, ἐν οἷς, ὡς γνωστὸν, ἐναποτίθενται πρὸς ἐξαγωγὴν ἐκτὸς τοῦ Κράτους τρία πολύτιμα προϊόντα μας, ἡ σταφὶς, δηλονότι, τὰ σῦκα καὶ οἱ ἐλαῖαι. Εἰσάγεται δὲ ἐκ τούτων ἱκανὸν ποσὸν ἀναβιβασθὲν κατὰ τὸ 1872 εἰς δώδεκα περίπου ἑκατομμυρίων τεμάχια βαρελοσανίδων, καὶ στεφανίων μάτζα (δέματα) πρὸς τὰς 80,000.

Τὸ ἐπὶ τούτων εἰσαγωγικὸν τέλος εἶναι βαρύ· διότι ὡς πρὸς μὲν τὰς δούγας (βαρελλοσάνιδα) ἀναλογεῖ πρὸς 14 1|2 τοῖς ἑκατὸν· ὡς πρὸς τὰ στεφάνια δὲ ὑπερτερεῖ τὰ 20 καὶ 24 ἐνίοτε τοῖς ἑκατὸν ἐπὶ τῆς ἀξίας των, διότι τὰ μὲν βαρελοσάνιδα μέχοι τῆς ἀποβιβάσεώς των τιμῶνται κατὰ χιλιάδα ἀπὸ δραχμῶν 60 μέχρις 73 ἢ καὶ 74, τῶν δὲ στεφανίων ἕκαστον λεπτὰ δύω. Καὶ ἐπειδὴ τὸ εἰσαγωγικὸν τέλος τῶν πρώτων εἶναι ἓν λεπτὸν κατὰ σανίδιον, εἰσπράττεται ἐπὶ τῶν χιλίων τελώνιον δραχ. 10 ἀντὶ 6 ἢ 7 35|100, ὅσον ἀναλογεῖ πρὸς 10 τοῖς 0|0 ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ μέσου ὅρου, ὃν τὸ δασμολόγιον παραδέχεται· ἐπὶ δὲ τῶν δευτέρων εἰσπράττεται τελώνιον λεπτὰ 50 εἰς τὰ ἑκατὸν ἀντὶ λεπτῶν εἴκοσι μόνον, ἐν ᾧ ἀμφότερα

τὰ εἴδη ταῦτα καὶ καθὸ πρῶται ὕλαι καὶ διότι δὲν μένουν εἰς τὸν τόπον, ἀλλ' ἐξάγονται, ἀφοῦ παράσχωσι πορισμὸν εἰς τοσούτους μικροὺς βιομηχάνους (τοὺς βαρελλοποιοὺς), ἔπρεπε νὰ ὑπάγωνται εἰς τέλος ἔλασσον τῶν 10 τοῖς 0|0. Ὅθεν ἀναγκαίου ἀποβαίνοντος τοῦ περιορισμοῦ τοῦ εἰσαγωγικοῦ τέλους ἐπὶ τῶν ἀντικειμένων τούτων, λαμβάνω τὴν τιμὴν νὰ προτείνω αὐτὸν, μὲ τὴν παρατήρησιν, ὅτι ἡ ἐντεῦθεν ἐπελευσομένη ἐλάττωσις εἰς τὰ εἰσαγωγικὰ τέλη θέλει ἀναπληρωθῆ ἐκ τῆς τιμῆς τῶν προϊόντων μας τούτων.

Περὶ τῶν λοιπῶν μερῶν τοῦ νομοσχεδίου ἀποβαίνει περιττὴ πᾶσα προσθήκη παρατηρήσεως ἐνταῦθα, διότι ἀφ' ἑαυτοῦ προκύπτει σαφέστατος ὁ προκαλέσας τὰς σχετικὰς αὐτοῦ διατάξεις λόγος. Πέπεισμαι δὲ ὅτι ἡ ὑπὸ τῶν αὐτῶν ἀρχῶν ἐμφορουμένη Βουλὴ θέλει εὐαρεστηθῆ νὰ ἐπιψηφίσῃ τὸ ὑποβαλλόμενον νομοσχέδιον.

Ἐν Ἀθήναις, τῇ 7 Ἰουλίου 1873.

Ὁ ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν
βουλευτὴς Σύρου
Δ. ΧΡΗΣΤΙΔΗΣ.

ΝΟΜΟΣΧΕΔΙΟΝ

Περὶ μεταβολῶν εἰς τὸ τελωνιακὸν δασμολόγιον ὑπὲρ τῆς βιομηχανίας καὶ γεωργίας.

Ἄρθρον 1.

Προσδιορίζεται τὸ εἰσαγωγικὸν τέλος τοῦ βάμβακος μὲ φλοιὸν (καρύκι) καὶ ἄνευ φλοιοῦ μὲ σπόρον ἡ ὀκὰ . . . . . λεπ. 1
ἄνευ σπόρου (μαχλίτσι) ἡ ὀκὰ . . . . . » 3
Κακάον εἰς κόκκους ἡ ὀκὰ . . . . . » 20
» εἰς μάζας ἢ πλάκας ἡ ὀκὰ . . . δραχ. 1
Ἀλεύρων σίτου μετὰ πιτύρων ἢ μὴ ἡ ὀκὰ . . . . . » 7
» » Ὅλων τῶν λοιπῶν εἰδῶν ἡ ὀκὰ . . . » 3
Γῆς Βικεντίας καὶ Ματσαλίας ἡ ὀκὰ . . . . . » 3
Βαρελλοσανίδων Ἀδριατικοῦ καὶ Μεσσήνης ἕκαστον » 1/2
Στεφανίων ξυλίνων (τσέρκια) τὰ ἑκατὸν . . . . . » 30

Ἄρθρον 2.

Ἀπαλλάσσονται τῆς πληρωτῆς εἰσαγωγικοῦ τέλους ἥ τε δύστεκτος γῆ (χῶμα) καὶ αἱ ἐξ αὐτῆς ὀπτόπλινθοι, ἐπὶ πενταετίαν δὲ αἱ ἐξ ἧς χρήσιμοι διὰ ὑελοποιΐαν καὶ σαπωνοποιΐαν πρῶται ὕλαι.

Δι' ἕκαστον ὑελουργεῖον ἐτησίως

Ὀρυκτοῦ κοβαλτίου	ὀκάδες	250
Ἀσβέστου φωσφορικῆς	»	600
Ὀξειδίου οὐρανίου	»	15
Ὀξειδίου κοβαλτίου	»	8
Θειούχου χαλκοῦ	»	80
Μέλανος ὀξειδίου χαλκοῦ	»	30
Διχρωμικοῦ καλίου	»	30
Μεταλλικοῦ ἀντιμονίου	»	150
Θειούχου κοβαλτίου	»	30
Κυανοῦ βασιλικοῦ (Azur)	ὀκάδες	15
Ὑπεροξειδίου μαγγανησίου	»	3200
Ἀρσενικοῦ λευκοῦ	»	1250
Νιτρικοῦ νατρίου κεκαθαρμένου	»	10000
Ἅμμου λευκῆς ὀξυπυρετικῆς	»	80000

Διὰ τὴν σαπωνοποιΐαν

Τὸ λατρόνιον καὶ τὸ βούτυρον τῶν καρυδίων τῆς νήσου Ταποζβάνης (Κεϋλάν).

Καὶ διὰ τὸ ἐργαστήριον χημικῶν ἀναλύσεων.

Νιτρικοῦ καλίου	ὀκάδες	80000
Θείκοῦ ὀξέος		80000

Ἄρθρον 3.

Ἐπιβάλλεται ἐξαγωγικὸν τέλος ἐπὶ μὲν τῶν θραυσμάτων ὑέλων κατ' ὀκὰν λεπτὰ 6

Τῶν ἐλαιοπυρήνων	»	»	»	2
Τῶν ῥακῶν	»	»	»	1

Ἄρθρον 4.

Αἱ διατάξεις τοῦ ἀπὸ 27 Μαΐου 1871 ΥΜΒ'. νόμου περὶ ἀτελείας τοῦ εἰσαγομένου πρὸς μεταποίησιν βάμβακος καὶ σίτου ἐπὶ ἐξαγωγῇ αὐθις, ἐπεκτείνονται καὶ ὡς πρὸς τὸν μεταποιούμενον εἰς ζυμαρικὰ ἢ δίπυρα σῖτον διὰ νὰ ἐξαχθῇ πάλιν τοῦ Κράτους οὕτω μεταπεποιημένος.

Πᾶσα διάταξις ἀντιβαίνουσα εἰς τὸν παρόντα νόμον καταργεῖται.

Ἐν Ἀθήναις, τῇ 7 Ἰουλίου 1873.

Ὁ ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν βουλευτὴς Σύρου

Δ. ΧΡΙΣΤΙΔΗΣ.»

«Πρὸς τὴν Βουλήν.

Ὁ υἱὸς τοῦ ἀοιδίμου Μάρκου Βότσαρη Δημήτριος Βότσαρης συνταγματάρχης ἀποθανὼν πρὸ ὀλίγου χρόνου, ἐγκατέλιπεν οἰκογένειαν συγκειμένην ἐκ τῆς χήρας δύω ἀρρένων καὶ τεσσάρων θηλέων, ἥτις οἰκογένεια ἕνεκεν ἐλλείψεως πόρων καὶ ἀνεπαρκείας τῆς συντάξεώς της διάγει δυστυχῶς.

Εἷς τῶν προκατόχων ὑπουργῶν ὁ κ. Θ. Δηληγιάννης προνοήσας περὶ τῆς οἰκογενείας αὐτῆς ὑπέβαλεν εἰς τὴν Βουλὴν τὴν 18 Δεκεμβρίου 1871 πρότασιν νόμου, δι' οὗ χορηγεῖται εἰς τὴν εἰρημένην οἰκογένειαν μηνιαία σύνταξις δραχ. 300.

Τὴν πρότασιν ταύτην υἱοθετῶν λαμβάνω τὴν τιμὴν νὰ ὑποβάλω εἰς τὴν Βουλήν, ἣν παρακαλῶ νὰ εὐαρεστηθῇ νὰ ἐπιψηφίσῃ τὸ περὶ τούτου ἐπόκλειστον νομοσχέδιον.

Ὁ ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν
Δ. ΧΡΙΣΤΙΔΗΣ.

ΝΟΜΟΣΧΕΔΙΟΝ

Περὶ συντάξεως τῆς χήρας τοῦ συνταγματάρχου μακαρίτου Δημητρίου Μ. Βότσαρη.

Ἄρθρον 1. Χορηγεῖται σύνταξις ἓξ δραχ. τριακοσίων κατὰ μῆνα εἰς τὴν χήραν τοῦ Συνταγματάρχου Δημητρίου Μ. Βότσαρη.

Ἄρθρον 2. Ἂν ἡ χήρα ἀποθάνῃ, ἢ ἄλλως ἀπολέσῃ κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ νόμου τῆς 19 Αὐγούστου 1852, τὸ πρὸς σύνταξιν δικαίωμα, ἡ ἀνωτέρω σύνταξις θέλει ἀποδίδοσθαι εἰς τὰς θυγατέρας αὐτῆς Αἰκατερίνην, Ἀθηνᾶν καὶ Εὐφροσύνην.

Ἑκάστη τῶν θυγατέρων τούτων ἔχει δικαίωμα ἐπὶ τοῦ τρίτου τῆς συντάξεως· ἑπομένως, ὅταν τις τούτων ἔλθῃ εἰς γάμον, ἢ ἐὰν ἀποθάνῃ ἄγαμος, τότε τὸ δικαίωμα αὐτῆς παύει, ἐλαττουμένου ἀναλόγως τοῦ κατὰ τὸ ἄρθρον 1 τοῦ παρόντος νόμου ποσοῦ τῆς περιελθούσης εἰς αὐτὰς συντάξεως.

Ἄρθρον 3. Τὸ κατὰ τὸ ἀνωτέρω 1 ἄρθρον ποσὸν τῆς συντάξεως προστίθεται εἰς τὸ ποσὸν τῆς συντάξεως, τὴν ὁποίαν κατὰ τὸ ἄρθρον 19 τοῦ περὶ συντάξεων τοῦ στρατοῦ νόμου, ἔχουσι δικαίωμα νὰ λαμβάνωσιν ἡ χήρα καὶ τὰ ὀρφανὰ τοῦ εἰρημένου συνταγματάρχου.

Ὁ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν ὑπουργὸς
Δ. ΧΡΙΣΤΙΔΗΣ.»

«ΣΧΕΔΙΟΝ ΝΟΜΟΥ

Συμπληροῦντος τὸν περὶ ἀρχαιοτήτων.

1. Ἀπαγορεύεται ἡ ἀπαλλοτρίωσις κτημάτων δημοσίων, δημοτικῶν, ἐπισκοπικῶν καὶ μοναστηριακῶν (μονῶν διαλελυμένων ἢ μή) ἐφ' ὧν ὑπάρχουσιν ἀρχαῖα καὶ μεσαιωνικὰ μνημεῖα οἱαδήποτε, οἷον ἐρείπια πόλεων, ἀκροπόλεων, φρουρίων, ναῶν, θεάτρων, σταδίων, λουτρῶν, τάφων ἢ θησαυρῶν, γλυφοὶ σηκάτων, λοξευτοὶ πετρώδεις λόφοι, λείψανα ἀρχαίων ὁδῶν κλπ.

Ἡ ἀπαγόρευσις περιλαμβάνει οὐ μόνον τὸν κατεχόμενον ὑπὸ τοῦ μνημείου, ἢ περιεχόμενον ἐν αὐτῷ, ἀλλὰ καὶ ζώνην περὶξ αὐτοῦ πλάτους τοὐλάχιστον 10 μέτρων.

2. Ἐπίσης ἀναπαλλοτρίωτοι εἶσι τοποθεσίαι ἀνήκουσαι εἰς τὸ δημόσιον, εἰς δήμους κτλ. ὡς ἀνωτέρω, ἔνθα ἐτελοῦντο αἱ ἐθνικαὶ ἀρχαῖαι πανηγύρεις ἢ ἀγῶνες, ὡς τὰ Ὀλύμπια, Ἴσθμια, τὰ Νέμεα, (περὶ τῶν θέσεων αὐτῶν πρέπει νὰ ἐξετασθῇ πρότερον μήπως εἶναι ἰδιοκτησία ἰδιωτῶν), τὰ Πύθια καὶ αἱ τοποθεσίαι αἱ περιώνυμοι διὰ τὰ κατὰ τῶν βαρβάρων καὶ ἐχθρῶν τρόπαια, ὡς ἡ τοῦ Μαραθῶνος, ἡ τῶν Πλαταιῶν κλπ.

3. Ἐπὶ κτημάτων δημοσίων, δημοτικῶν, ἐπισκοπικῶν, μοναστηριακῶν μονῶν (διαλελυμένων ἢ μή) παραχωρηθέντων ἤδη, ἢ παραχωρηθησομένων εἰς ἰδιώτας καθ' ὁποιονδήποτε τρόπον, ἔχει δικαίωμα ἡ Κυβέρνησις νὰ ἐπιχειρῇ ἀνασκαφάς. Τὰ δὲ συνεπείᾳ τῆς ἀνασκαφῆς ἢ ὁπωσδήποτε ἄλλως ἀνακαλυπτόμενα ἀρχαῖα ἀνήκουσιν εἰς τὸ ἔθνος, ἀποζημιουμένου τοῦ ἰδιοκτήτου μόνον διὰ τὴν ἐκ τῆς ἀνασκαφῆς προξενηθεῖσαν αὐτῷ ζημίαν. Ἐὰν τὸ ἀνακαλυφθὲν ᾖναι μνημεῖον, τὸ ὁποῖον πρέπει νὰ μένῃ ἐν τῷ τόπῳ, ἐν ᾧ ἀνεκαλύφθη, δύναται τὸ δημόσιον νὰ λάβῃ ὅσον μέρος ἐκ τοῦ κτήματος προαιρεῖται ἐπὶ ἀποδόσει ἀναλόγου τιμήματος τῆς παραχωρήσεως καὶ τῶν νομίμων τόκων ἀπὸ τῆς καταβολῆς· ἐὰν ὑπάρχωσιν ἐν τῷ λαμβανομένῳ χώρῳ βελτιώσεις, ἀποζημιοῦται δι' αὐτὰς ὁ ἰδιοκτήτης κατ' ἐκτίμησιν τριῶν πραγματογνωμόνων, ὧν δύο ἐκλέγει τὸ δημόσιον.

4. Τὰ ὅρια τῶν τε μνημείων καὶ τῶν τοποθεσιῶν περὶ ὧν διαλαμβάνουσι τὰ ἄρθρα 1 καὶ 2 τίθησιν ἐπιτροπὴ ἐξ ἀρμοδίων προσώπων καὶ τοῦ γενικοῦ ἐφόρου τῶν ἀρχαιοτήτων συγκειμένη.

5. Ὁ πολίτης, ὅστις ἐγένετο ἤδη ἰδιοκτήτης κτήματος ἐκ τῶν ἐν τοῖς ἄρθροις 1 καὶ 2 σημειωμένων, ἢ γενῇ εἰς τὸ μέλλον ἰδιοκτήτης κτήματος, οὗ δὲν ἀπαγορεύεται ἡ ἀπαλλοτρίωσις κατὰ τὸ ἄρθρον 1, ἐὰν ἀνακαλύψῃ ἀρχαῖον ἐν τῷ τοιούτῳ κτήματι, ὀφείλει, ἐπὶ ποινῇ χρηματικῇ δραχμῶν πεντήκοντα μέχρι πεντακοσίων, ν' ἀναγγείλῃ αὐτὸ ἐντὸς τριῶν ἡμερῶν εἰς τὴν ἀρχήν. Ἡ ἀπαγγελλομένη κατ' αὐτοῦ ποινὴ δίδεται εἰς τὸν καταμηνύσαντα τὴν πρᾶξιν· ἀπαλλάσσεται δὲ τῆς ποινῆς, ἐὰν ἀναγγείλῃ τὴν ἀνακάλυψιν μετὰ τρεῖς ἡμέρας, ἀλλὰ πρὸ τῆς καταμηνύσεως.

6. Βασιλικὸν Διάταγμα θέλει κανονίσει τὰ τῆς ἐκτελέσεως τοῦ νόμου τούτου.

Ὁ ὑπουργὸς τῶν Ἐκκλησιαστικῶν
Δ. ΚΑΛΛΙΦΡΟΝΑΣ.»

Ἀκολούθως ἡ Βουλὴ κηρύξασα κατεπείγον τὸ περὶ ἀπονομῆς μηνιαίας συντάξεως ἐκ δραχμῶν 300 εἰς τὴν χήραν τοῦ μακαρίτου Δ. Μ. Βότσαρη παρεδέξατο αὐτὸ εἰς πρώτην ἀνάγνωσιν διὰ μυστικῆς ψηφοφορίας διὰ ψήφων 122 κατὰ 21, ἐπιβλέποντος ἐν τῇ διαλογῇ τοῦ Ἰω. Χωρεπισκοπίδου ἀντιπροέδρου.

Ἀναστὰς εἶτα εἷς τῶν βουλευτῶν ἐξ Ἐπιδαύρου Λιμηρᾶς, εἶπεν, ὅτι δίκαιον εἶναι, ὅπως ἡ κυβέρνησις ὑποβάλῃ πρὸς ἐπιψήφισιν νομοσχέδιον δι' οὗ ν' ἀπονεμηθῇ μηνιαία σύνταξις ἐκ δρ. 500 εἰς τὰ τέκνα τοῦ Γ. Κουντουριώτου ἤτοι τὴν Κονδύλω χήραν Ἀθ. Μικούλη καὶ τὸν ἀδελφὸν αὐτῆς Λάζαρον Γ. Κουντουριώτην.

Ἀπήντησε δὲ ὁ πρωθυπουργὸς ὅτι μετὰ τὸν θάνατον τῆς μητρὸς αὐτῶν τὸ ὑπουργεῖον εἶχε σκεφθῇ περὶ τοιούτου καὶ ἀπεφάσισε νὰ ὑποβάλῃ περὶ τούτου νομοσχέδιον.

Ἤρξατο ἀκολούθως ἡ συζήτησις ἐπὶ τοῦ εἰδικοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ ὑπουργείου τῶν Ἐσωτερικῶν.

Ἀναγνωσθέντα τὸ Κεφ. 1 «Κεντρικὴ ὑπηρεσία» ἐκ δραχ. 117,783, τὸ Κεφ. 2 «Διοίκησις ἐπαρχιῶν» ἐκ δραχ. 514,573 καὶ τὸ Κεφάλαιον 3 «Δημοσία ἀσφάλεια» ἐγένοντο δεκτὰ προστεθισῶν μόνον ἐπὶ τοῦ ἄρθρου 4 «Καταστήματα φυλακῶν» τοῦ Κεφ. 3 δραχ. 5,000 καὶ γενομένου οὕτω τοῦ ὁλικοῦ ποσοῦ τοῦ Κεφ. τούτου 963,051 ἀντὶ 958,051.

Ἀναγνωσθέντος τοῦ Κεφ. 5 «Δημοσία ὑγεία» ἐγένοντο παραδεκτὰ τὰ ἄρθρα 1, 2, 3, 4 καὶ 5, ἐπὶ δὲ τοῦ 6 «Ἔξοδα δημοσίων λουτρῶν» τῇ προτάσει τοῦ πρωθυπουργοῦ ἐγένετο προσθήκη δραχ. 3,000, ἀποδεκτῆς συναμα γενομένης καὶ τῆς συστάσεως, ὅπως ἡ κυβέρνησις συνομολογήσῃ σύμβασιν μετά τινος τῶν παρουσιασθεισῶν ἑταιριῶν περὶ βελτιώσεως τῶν λου-

τρῶν, ἐξαναγκάσῃ δὲ καὶ τὸν διευθυντὴν τῶν ἐν Κύθνῳ λουτρῶν, ὅπως δημοσιεύσῃ τὴν ἔκθεσίν του περὶ τῶν ἀποτελεσμάτων τῶν ὑδάτων.

Ἐπὶ τοῦ ἄρθρου 7 «Δημόσια Θεραπευτήρια» τοῦ ἰδίου Κεφαλαίου, ἐγένετο μικρά τις συζήτησις, μεθ' ἣν ἡ Βουλὴ ἀπεδέχθη τὸ ἄρθρον ὡς ἔχει, τῆς Κυβερνήσεως ὑποσχεθείσης νὰ φέρῃ ἔκθεσιν τῆς καταστάσεως τῶν θεραπευτηρίων.

Τὰ ἄρθρα 8 «Προσωπικὸν ὑγειονομείων» 10 «Προσωπικὸν λοιμοκαθαρτηρίων» τοῦ ἰδίου Κεφαλαίου ἐγένοντο δεκτὰ ὡς ἔχουσι, τὸ δὲ ἄρθρον **11** «Ὑγειονομικὰ ἔξοδα ἐν γένει» ἐξ 27,000, προστεθεισῶν ἑτέρων 15,000 δραχμῶν ἦτοι ἐν ὅλῳ **42,000** ἐγένετο ἐπίσης δεκτόν· οὕτω δὲ τὸ ὁλικὸν ποσὸν τοῦ Κεφαλαίου τούτου ἀνέρχεται εἰς δραχ. **151,487.**

Ἀναγνωσθέντος κατόπιν τοῦ Κεφ. 6 «Γεωργία καὶ Βιομηχανία» ἡ Βουλὴ παρεδέξατο τὰ ἄρθρα 1, 2, 3, 4, 5, 6 καὶ 7 ὡς ἔχουσιν ἐν τῷ προϋπολογισμῷ· ἐπὶ τοῦ ἄρθρου 8 «Ἔξοδα βιομηχανίας στατιστικῆς κλπ.» ἐκ δραχ. 95,000 ἐγένετο συζήτησις, μεθ' ἣν ἡ Βουλὴ ἀπῄλειψε τὴν ἐκ 5,000 δραχμῶν δαπάνην εἰς συνδρομὴν τοῦ δραματικοῦ καὶ μουσικοῦ συλλόγου, τὴν ἐκ 1,000 δραχμῶν ὑπὲρ τῆς ἐν Ἀθήναις φιλαρμονικῆς ἑταιρίας, τὴν ἐκ 10,000 εἰς συνδρομὴν τοῦ συλλόγου τῶν κυριῶν καὶ τὴν ἐξ 6,000 δραχ. τῆς ἑταιρίας τῆς σκοποβολῆς· οὕτω δὲ τὸ ἄρθρον 8 ἐγένετο δεκτὸν ἐλαττωθέντος τοῦ ποσοῦ εἰς **73,000.**

Ἐπὶ τοῦ ἄρθρου 10 «Ἀτμοπλοϊκὴ Ἑταιρία» ὑπεστήριξέ τις τὴν ἐγγραφὴν τῶν 280,000 δραχμῶν, χάριν τῆς συγκοινωνίας καὶ πρὸς ἐκτέλεσιν τῆς συμβάσεως, ἣν ἡ κυβέρνησις συνωμολόγησε μετὰ τῆς ἑταιρίας, ἐψήφισε δὲ ἡ Βουλὴ καὶ ἐκύρωσεν ὁ Βασιλεύς.

Ἀπήντησεν ὁ πρωθυπουργὸς ὅτι δύο ζητήματα διακεκριμένα ἀπ' ἀλλήλων παρουσιάζονται ἐπὶ τῆς ὑποθέσεως ταύτης, τὸ ἔγκυρον τῆς συμβάσεως καὶ ἡ ἐπιχορήγησις τῶν 280,000 δραχμῶν. Ἡ Βουλὴ δύναται νὰ ἐγγράψῃ τὸ ποσὸν ἐν τῷ προϋπολογισμῷ, ἀλλ' αὐχὶ καὶ κατὰ τὴν συζήτησιν ταύτην ν' ἀναγνωρίσῃ διὰ μιᾶς ἀποφάνσεως τὸ ἔγκυρον τῆς συμβάσεως· διότι πρὸς ἑρμηνείαν νόμου ἀπαιτεῖται ἡ σύμπραξις τῆς ὅλης νομοθετικῆς ἐξουσίας· ὁ λόγος δι' ὃν δὲν κατεχωρίσθη τὸ ποσὸν τῶν 280,000 δραχ. εἶναι διότι ἡ σύμβασις αὕτη δὲν εἶχεν ἰσχὺν ὡς μὴ δημοσιευθεῖσα ἐμπροθέσμως. Ἡ δὲ γνώμη αὕτη ὑπεστηρίχθη ὑπὸ ἐπιτροπῆς, ἣν συνέστησεν ἡ προκάτοχος κυβέρνησις.

Ἀντέλεξαν ἕτεροι ὑπερασπισθέντες τὸ κῦρος τῆς συμβάσεως διατεινόμενοι, ὅτι ἡ σύμβασις αὕτη ἐψηφίσθη ὑπὸ τῆς Βουλῆς καὶ ἐκυρώθη ὑπὸ τοῦ Βασιλέως· ὑπελείπετο δὲ μόνον ἡ δημοσίευσις καὶ ἐὰν ἐξαρτηθῇ τὸ κῦρος τοῦ νόμου ἐκ τῆς δημοσιεύσεως τότε παρέχεται εἰς τὴν ἐκτελεστικὴν ἐξουσίαν ἰσχὺς μείζων καὶ τῆς νομοθετικῆς ἐξουσίας καὶ τοῦ Βασιλέως, διότι οἱ νόμοι θέλουσιν ἐξαρτᾶσθαι ἐκ τῆς θελήσεως τοῦ ὑπουργοῦ· εἰς μάλιστα ἐξ αὐτῶν προσέθετο ὅτι δὲν εἶναι ἴδιον τῆς ἀξιοπρεπείας τῆς κυβερνήσεως νὰ ἐπικαλῆται ὑπὲρ ἑαυτῆς τὸ ἴδιον σφάλμα. Ἡ ἑταιρία μετὰ τὴν δημοσίευσιν τῆς συμβάσεως ἀπεδέξατο αὐτὴν καὶ ὑπέβαλε πρὸς ἔγκρισιν τὸ καταστατικόν της, ἡ δὲ κυβέρνησις μελετήσασα τὸ ζήτημα συνέταξε πρακτικὸν δι' οὗ ἀνεγνώριζε τὴν ἰσχὺν τῆς συμβάσεως καὶ ὑπέβαλε διάταγμα περὶ ἐγκρίσεως τοῦ καταστατικοῦ. Ἐπρότεινεν ἐπομένως ν' ἀναγνωρίσῃ ἡ Βουλὴ τὴν ἰσχὺν τῆς συμβάσεως καὶ νὰ ἐγγράψῃ ἐν τῷ προϋπολογιστικῷ τὴν ἐπιχορήγησιν τῶν 280,000 δραχμῶν.

Ἀπήντησεν ὁ πρωθυπουργὸς ὅτι ὡς πρὸς τὴν ἐγγραφὴν τοῦ ποσοῦ ἐν τῷ προϋπολογισμῷ ἡ Βουλὴ δύναται ν' ἀποφασίσῃ, καὶ ἐδήλωσεν ὅτι προθύμως θέλει ἐκτελέσει τὴν πίστωσιν ἡ κυβέρνησις, ἀπέκρουσεν ὅμως τὴν πρότασιν, καθ' ἣν ἡ Βουλὴ ἠδύνατο νὰ ἑρμηνεύσῃ διὰ τοιαύτης ἀποφάνσεως ζήτημα ἀμφιβαλλόμενον, ὡς μέτρον ὀλεθρίας δυνάμενον νὰ ἔχῃ συνεπείας ἐν τῷ μέλλοντι.

Τοῦ προέδρου κηρύξαντος περαιωμένην τὴν συζήτησιν, ὑπέβαλέ τις τῶν βουλευτῶν τὴν ἑξῆς πρότασιν· «Νὰ ἐγγραφῶσι 280,000 δραχμαὶ ὑπὲρ τῆς ἀτμοπλοϊκῆς ἑταιρίας, μέχρις οὗ κανονισθῶσι τὰ κατ' αὐτὴν ὁριστικῶς.»

Γενομένης δὲ ψηφοφορίας δι' ὀνομαστικῆς κλήσεως ὑπὸ τὴν ἐπίβλεψιν τῶν ψηφολεκτῶν Α. Ῥούκη καὶ Ἰω. Μαυρομιχάλη, ἡ Βουλὴ παρεδέχθη τὴν πρότασιν διὰ ψήφων **76** κατὰ **63** κατὰ τὸ ὡβδ πρωτόκολλον ψηφοφορίας,

Πρωτόκολλον ψηφοφορίας τῶν κυρίων βουλευτῶν

ἐπὶ τοῦ ἑξῆς ζητήματος.

Παραδέχεται ἡ Βουλὴ νὰ ἐγγραφῶσι 280,000 δραχμαὶ ὑπὲρ τῆς ἀτμοπλοϊκῆς ἑταιρίας, μέχρις οὗ κανονισθῶσι τὰ κατ' αὐτὴν ὁριστικῶς ναὶ ἢ ὄχι;

Κωνστ. Θεοδώρου . . . . . Ο|Α. Μιχαλόπουλος . . . . . .

Σπυρ. Λογιωτατίδης ..... Ο
Ἰω. Κυριακὸς ..... Ο
Μ. Καΐρης Ὀρφανὸς ..... Ν
Νικόλ. Α. Μαυροκορδάτος .. Ο
Νικόλ. Δ. Τσώκρης ..... Ο
Ἀνδρ. Δανόπουλος ..... Ο
Λεων. Βούλγαρης ..... Ο
Δημ. Καλλιφρονᾶς ..... Ν
Σκαρλ. Σοῦτσος ..... Ο
Ὄθων Μακρυγιάννης ..... Ν
Στυλ. Κολιάτσος ..... Ο
Περικλῆς Πετράκης ..... Ο
Δημ. Ῥάλλης ..... Ο
Ἀθ. Ἴσκος ..... Βαρβαρίγος Πήλικας ..... Ν
Κ. Στράτος ..... Εὐστ. Πεταλλᾶς ..... Ν
Δημήτρ. Γρίβας ..... Ν Ἀθαν. Γ. Πετιμεζᾶς ..... Ο
Γ. Γεροθανάσης ..... Ν Θρ. Δ. Ζαΐμης ..... Ο
Χρ. Κατσικογιάννης ..... Ν Ἀργύρ. Διαμαντόπουλος ..... Ο
Θ. Δηλιγιάννης ..... Ο Ἀθαν. Π. Πετιμεζᾶς ..... Ο
Γ. Πλαπούτας ..... Ο Γεώργ. Κ. Παπαδαῖος ..... Ο
Β. Νικολόπουλος ..... Περ. Μαυρομιχάλης ..... Ο
Ἰω. Δεληγιάννης ..... Κωνστ. Φλέσσας ..... Ν
Γ. Λαδόπουλος ..... Ο Σταῦρος Οἰκονομόπουλος ..... Ν
Α. Ἀντωνόπουλος ..... Ο Ἰω. Τζιώτης ..... Ν
Κ. Κοσσονάκος ..... Ο Γ. Καραβᾶς ..... Ν
Λεων. Πετροπουλάκης ..... Ν Ἀλεξ. Κοντόσταυλος ..... Ο
Ἰω. Γ. Ἀνδρίτσου ..... Ν Κωνστ. Π. Οἰκονόμου ..... Ν
Ἰω. Σαφάκας ..... Ν Ἰω. Χωρεπισκοπίδης ..... Ο
Ἀριστομ. Λιδωρίκης ..... Ἰωάν. Ἀντωνιάδης ..... Ν
Ν. Παπαμιχαλόπουλος ..... Ο Ν. Βασιλάκης τοῦ Ἡλιοῦ ..... Ο
Ἰω. Καπιτσίνης ..... Ο Ἀθαν. Παραμυθιώτης ..... Ν
Γ. Μίλησης ..... Ο Δημ. Λορέντος ..... Ο
Ἰω. Ζέρβας ..... Ν Ἀναστ. Δημητριάδης ..... Ν
Δ. Βουλπιώτης ..... Ἰω. Δεληγιάννης ..... Ν
Κ. Γιολδάσης ..... Ν Ἰω. Ἰωάννου .....
Δ. Δημητριάδης ..... Γεώργ. Κούστας ..... Ν
Τ. Κουτρουβέλης ..... Ν Ἀριστ. Μεντζελόπουλος ..... Ν
Κωνστ. Λομβάρδος ..... Ο Νικόλ. Μηλιαρέσης ..... Ο
Νικόλ. Ε. Λούντζης ..... Ν Μ. Ἰγγλέσης ..... Ν
Διον. Κολλυβᾶς ..... Ο Σ. Μοντεσάντος Μπουλελᾶς .. Ν

Ἀγαμ. Μεταξᾶς ..... Ν
Κοσμ. Πανάρετος ..... Ο
Ἀναστ. Βαρβαρῖγος ..... Ο
Δημ. Ῥαπτάκης .....
Θ. Θερμογιάννης .....
Δ. Σαρρηγιάννης .....
Κ. Κατσικόπουλος ..... Ο
Γ. Βακαλόπουλος ..... Ν
Ν. Λεόπουλος ..... Ν
Ἰω. Βαλασόπουλος ..... Ο
Λεων. Μαυρομιχάλης .....
Νικήτας Βαρβιτσιώτης ..... Ο
Ἀναστ. Κορφιωτάκης .....
Ἀντ. Γεωργαντᾶς ..... Ν
Γ. Λάππας ..... Ν
Σπ. Βαλαωρίτης .....
Ἀγγ. Φ. Καλκάνης ..... Ν
Ἰωάν. Σ. Χαλικιᾶς ..... Ν
Ἀρ. Ῥούκης ..... Ν
Ἀλ. Παπαλουκᾶς ..... Ν
Ἰω. Παπαζαφειρόπουλος .....
Χρ. Χρηστόπουλος ..... Ο
Φίλιππος Βάρδογλης ..... Ο
Ἀριστείδ. Σακελλαρόπουλος Ν
Δημ. Ζέγγελης ..... Ν
Ἡλ. Φλέσσας ..... Ν
Βασίλ. Μπούντουνας ..... Ν
Γ. Μαλέας ..... Ν
Ἀλεξ. Βάσσος ..... Ν
Σπυρ. Ζερβός ..... Ν
Γερ. Ζωχιός ..... Ν
Νικ. Παγκράτης ..... Ν
Ἐπ. Δεληγεώργης ..... Ν
Σταμ. Μακρῆς ..... Ν
....
....
....
Δ. Κυριακίδης .....
Γ. Προβελέγιος .....
Μιχ. Δαμπράλης ..... Ο

Ν. Χατζόπουλος ..... Ν
Κ. Κρίσπης ..... Ο
Ν. Φαρμάκης .....
Ν. Καναβός ..... Ν
Μ. Βότσαρης .....
Κ. Εὐθυμιόπουλος .....
Π. Ἰατροῦ .....
Ἀλ. Πετσάλης ..... Ο
Ἐπαμ. Βιρβίλης .....
Δημ. Σαράβας .....
Ἰω. Μαυρομιχάλης ..... Ο
Πέτρος Μαυρομιχάλης ..... Ο
Χ. Κανελλόπουλος ..... Ν
Ἀντ. Οἰκονομόπουλος ..... Ν
Ἀγαμ. Χριστόπουλος ..... Ο
Πολ. Κωσταντᾶς .....
Ἀναστ. Τρύφωνας ..... Ν
Θεόδ. Ῥωμαῖος ..... Ν
Μιχ. Χαριτάτος ..... Ν
Ὀθ. Πυλαρινός ..... Ν
Διον. Δελλαπόρτας .....
Γ. Κάγκας ..... Ν
Εὐθ. Κεχαγιᾶς ..... Ο
Δ. Καραλίβανος ..... Ο
Π. Τζαμάλας ..... Ν
Θ. Κανακάρης ..... Ν
Ἀρ. Μπουκαούρης .....
Ἀρ. Κοντογιώργης ..... Ν
Π. Χαλικιόπουλος ..... Ν
Εὐστ. Ἡλιόπουλος ..... Ν
Ν. Καράπαυλος ..... Ο
Ἀθ. Μισυρλῆς .....
Δημ. Τριγγέτας .....
Γ. Κόκκινος ..... Ν
Γ. Δελλαπόρτας ..... Ν
Ἰω. Δεστούνης ..... Ν
Ἰω. Δουλίδης ..... Ο
Κ. Ἐπιφανίου ..... Ν
Δ. Ι. Κουνουπιώτης ..... Ο
Ἀνδρ. Μανοῦσος .....

Δημ. Χριστίδης .. .. N	Ι. Γ. Βούλγαρης .....
Ν. Σούτσος .. .. N	Θ. Γκίκας .. .. O
Κ. Πλατύς	Θ. Θεοδωράκης .....
Γ. Μπούμπουλης ..... O	Θεμ. Παπακώστας ..... N
Ἰω. Ζαλλώνης ..... O	Ἰω. Χατζίσκος ..... O
Δ. Δρόσος .. .. N	Δημ. Τσιριμῶκος .. ..
Γρηγ. Μαυρομαρᾶς .. .. .. N	Κ. Δυοβουνιώτης ..... N
Γ. Γεωργακόπουλος ..... O	Ζίσης Α. Ἰατρὸς .. .. N
Θ. Ἀναστασόπουλος ..... O	Βασ. Ν. Βουδούρης .. .... N
Σ. Σωτηρόπουλος ..... O	Δημ. Ν. Κριεζώτης .. ....
Γ. Στάϊκος	Γεώργ. Τ. Θωμᾶς .....
Ἰω. Δροσινὸς ..... N	Ν. Ἀγγελικάρας ..... O
Σταμ. Κορυζῆς	Μιλτ. Κ. Κανάρης .....

Οὕτω δὲ ἡ Βουλὴ παρεδέχθη τὸ ἄρθρον 10 «Ἀτμοπλοϊκὴ Ἑταιρία» ἐκ δραχ. 280,000, τὸ δὲ ὁλικὸν ποσὸν τοῦ Κεφαλαίου 6 ἀνέρχεται εἰς δραχ. 418,257.

Μεθ' ὃ ὁ Πρόεδρος ἔλυσε τὴν συνεδρίασιν περὶ ὥραν 3 μ. μ.

Ὁ Πρόεδρος

ΙΩ. Ν. ΔΕΛΗΓΙΑΝΝΗΣ.

Οἱ Γραμματεῖς
Φίλ. Βάρβογλης,

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ ΞΓ'.

Τῆς 9 *Ἰουλίου* 1873.

Ἀπαρτίας γενομένης περὶ ὥραν 9 π. μ. ἀνεγνώσθησαν τὰ πρακτικά.

Ἀναστὰς ἕτερος τῶν βουλευτῶν Παρνασσίδος, εἶπεν ὅτι ἐνῷ ὁ πρωθυπουργὸς ἐν τῇ παρελθούσῃ συνεδριάσει, λόγου προκειμένου περὶ ἀτμοπλοϊκῆς ἑταιρίας, ἰσχυρίσθη ὅτι δὲν γίνεται τακτικὴ συνέλευσις τῶν μετόχων οὐδὲ ἐξέλεγξις, ὡς δεῖ, αὐτὸς δὲ ἀπήντησεν ὅτι διορίζονται τρεῖς ἐλεγκτοί, εἷς μὲν ὑπὸ τῶν ἐν Σύρῳ εὑρισκομένων μετόχων, ἕτερος δὲ ὑπὸ τῆς Κυβερνήσεως, ἡ δὲ ἑταιρία πολλάκις ἐζήτησε Βασιλικὸν ἐπίτροπον, ὃν ἡ Κυβέρνησις οὐδέποτε διώρισεν, οὐχ ἧττον ὅμως οὐδεμία γίνεται μνεία ἐν τοῖς πρακτικοῖς καὶ ἀπήτησε νὰ καταχωρηθῶσι ταῦτα, ὅπερ ἡ Βουλὴ παρεδέξατο, κατόπιν δὲ ἐνεκρίθησαν καὶ τὰ πρακτικά.

Ἀκολούθως προσέθηκεν ὁ πρωθυπουργὸς ὅτι ἐν τῷ ὑπουργείῳ ὑπάρχει ἔκθεσις περὶ τῶν συνεδριάσεων τοῦ Συμβουλίου τῆς ἑταιρίας καὶ περὶ τῆς δυνάμεως ἢ τῆς ἐν αὐτῷ ἀδυναμίας τῆς Κυβερνήσεως. Τὴν ἔκθεσιν ταύτην ἡ Βουλὴ ἀπήτησε νὰ ὑποβληθῇ καὶ νὰ σταλῇ εἰς τύπωσιν.

Ἀνακοινώθησαν εἶτα

1) Ἡ ἀναφορὰ τοῦ φιλολογικοῦ συλλόγου ὁ «Βύρων» περὶ χρηματικῆς βοηθείας σταλεῖσα εἰς τὴν ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν ἐπιτροπήν.

2) Ὁμοία Μαρίας Ν. Σπηλιάδου αἰτουμένη ἀνάλογον σύνταξιν, καὶ

3) Ὁμοία Ἀμαλίας καὶ Εὐφροσύνης Χαρειροπούλου, σταλεῖσαι εἰς τὴν ἁρμοδίαν ἐπιτροπήν.

Εἰσήχθησαν εἶτα ὑπὸ τοῦ πρωθυπουργοῦ

1) Νομοσχέδιον περὶ ἐλαττώσεως τοῦ τέλους τῆς τηλεγραφικῆς συγκοινωνίας 25 τοῖς 0|0 ἐν ᾗ περιπτώσει καὶ τὰ λοιπὰ ἐνδιαφερόμενα μέρη ἐλαττώσωσι ἀμοιβαίως τὰ σχετικὰ αὐτῶν τέλη, ὅπερ παρεπέμφθη εἰς τύπωσιν.

2) Ὑπό τινος τῶν βουλευτῶν Πάλλης περὶ μεταποιήσεως τοῦ ἐν τῇ ἐπαρχίᾳ Πάλλης Ἑλληνικοῦ σχολείου εἰς Γυμνάσιον καὶ

3) Ὑπό τινων βουλευτῶν πρότασις Νόμου περὶ τροποποιήσεως τοῦ ΨΛΙΘ'. περὶ συντάξεως τῶν ὑπαλλήλων τῶν Νομοθετικῶν σωμάτων.

Ἀνεγνώσθησαν δὲ

1) Ἔκθεσις τῆς ἁρμοδίας ἐπιτροπῆς περὶ τῆς χρήσεως τοῦ φόρου τοῦ Πορθμοῦ Εὐρίπου.

2) Ἔκθεσις ἐπὶ τῆς συμβάσεως τῶν ἐκβολάδων τοῦ Λαυρίου. Αἱ ἐκθέσεις αὗται καὶ τὰ νομοσχέδια ἀπεστάλησαν εἰς τύπωσιν ἔχοντα οὕτω·

«Πρὸς τὴν Βουλήν.

Ἡ ἐν Ἑλλάδι ἑταιρία τῶν ὑποβρυχίων καλωδίων ὑπέβαλεν εἰς τὴν Κυβέρνησιν πρότασιν περὶ ἐλαττώσεως τοῦ ἐξ ἑνὸς φράγκου τελικοῦ τέλους τῆς Ἑλλάδος κατὰ 25 0|0, ὁμοίας δὲ προτάσεις ὑπέβαλε καὶ εἰς τὰς κυβερνήσεις τῆς Ἰταλίας καὶ Γαλλίας περὶ ἀναλόγου ἐλαττώσεως τῶν σχετικῶν αὐτῆς τελῶν. Ἀπὸ κοινοῦ δὲ αἱ δύω ὑποβρύχιοι Ἑταιρίαι «ἡ Ἀνατολικὴ καὶ ἡ Μεσόγειος» (εἰς ἣν ἀνήκει τὸ μεταξὺ Κερκύρας καὶ Ὀτράντου καλώδιον) ἐπιφέρουσι καὶ αὐταὶ ἀνάλογον ἐλάττωσιν τῶν τελῶν τῶν καλωδίων των, διὰ τὰ ἀνταλλασσόμενα διὰ τῆς ὁδοῦ

Κερκύρας τηλεγραφήματα μεταξὺ Ἑλλάδος καὶ τῶν κρατῶν τῆς δυτικῆς Εὐρώπης καὶ τῆς νήσου Μελίτης.

Διὰ τῆς ἐλαττώσεως ταύτης ἐπιδιώκεται ἡ ἀξίωσις τῶν διὰ τῆς ὁδοῦ Κερκύρας τελῶν πρὸς τὰ διὰ τῆς ὁδοῦ Βώλου.

Θεωρῶν, ὅτι τὸ μέτρον τοῦτο, οὐ μόνον θέλει διευκολύνει τοὺς ἀνταποκρινομένους, οἵτινες θέλουσιν οὕτω ἀποστέλλει καὶ λαμβάνει τὰ τηλεγραφήματά των μὲ τὰ αὐτὰ τῆς ὁδοῦ Βώλου τέλη δι' ὁδοῦ συντομωτέρας, ἀλλὰ καὶ θέλει συντελέσει εἰς τὴν ἀνάπτυξιν τῆς διὰ τῆς ὁδοῦ Κερκύρας τηλεγραφικῆς ἀνταποκρίσεως, ἥτις ἐνῷ ἀφ' ἑνὸς παρέχει τ' ἀνωτέρω πλεονεκτήματα, οὐδεμίαν ἀφ' ἑτέρου ὑπάρχει ἀμφιβολία ὅτι θέλει καλύψει τὴν μικρὰν ταύτην ἐλάττωσιν τοῦ τελικοῦ τέλους τῆς Ἑλλάδος, ὑποβάλλω εἰς τὴν ἐπιψήφισιν τῆς Βουλῆς σχέδιον νόμου, δι' οὗ ἐπιτρέπεται εἰς τὴν Κυβέρνησιν νὰ ἐπενέγκῃ τὴν ἐλάττωσιν τοῦ περὶ οὗ πρόκειται τέλους διὰ Β. διατάγματος, ἐν περιπτώσει καθ' ἣν καὶ τὰ λοιπὰ ἐνδιαφερόμενα μέλη ἐλαττώσωσιν ἀναλόγως τὰ σχετικὰ αὐτῶν τέλη.

Ἐν Ἀθήναις, τῇ 9 Ἰουλίου 1873.

Ὁ προσωρινὸς ὑπουργὸς ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν
ΕΠ. ΔΕΛΗΓΕΩΡΓΗΣ.

ΣΧΕΔΙΟΝ ΝΟΜΟΥ

Ἄρθρον μοναδικόν.

Ἐπιτρέπεται νὰ ἐλαττωθῇ διὰ Β. Διατάγματος, μετὰ γνωμοδότησιν τοῦ ὑπουργικοῦ Συμβουλίου, τὸ ἐν τῇ Διεθνεῖ τηλεγραφικῇ συμβάσει ὁριζόμενον ἐξ ἑνὸς φράγκου τελικὸν τέλος τῆς Ἑλλάδος κατὰ 25|00 καθόσον ἀφορᾷ εἰς τὴν μεταξὺ τῆς Ἑλλάδος καὶ τῶν κρατῶν τῆς Δυτικῆς Εὐρώπης καὶ τῆς νήσου Μελίτης διαμειβομένην διὰ Κερκύρας, Ὀτράντου ἀνταπόκρισιν, ἐν περιπτώσει καθ' ἣν ἤθελε γείνει ἀνάλογος ἐλάττωσις τῶν σχετικῶν τελῶν τῶν τε ὑποβρυχίων ἑταιριῶν « Ἀνατολικῆς καὶ Μεσογείου » ὡς καὶ τῶν τῆς Ἰταλίας καὶ Γαλλίας, πρὸς ἐξίσωσιν τῶν τελῶν τῶν διὰ τῆς ὁδοῦ Κερκύρας ἀνταλλασσομένων τηλεγραφημάτων πρὸς τὰ διὰ τῆς ὁδοῦ Βώλου.

ΕΠ. ΔΕΛΗΓΕΩΡΓΗΣ.»

«Πρὸς τὴν Βουλήν.

Ὑπὸ τὸ κράτος τῆς Ἰονίου Κυβερνήσεως ἐν τῇ ἐπαρχίᾳ Πάλλης διετηρεῖτο καλῶς κατηρτισμένον Λύκειον ἰσάβαθμον πρὸς τὰ γυμνάσια τοῦ Βασιλείου, ὁ πληθυσμός, ἡ παραγωγικότης τῆς

διαληφθείσης ἐπαρχίας καὶ ἡ πρὸς τὰ ἐλεύθερα ἐπιτηδεύματα φυσικὴ τροπὴ τῶν κατοίκων αὐτῆς, ὑπαγόρευσαν εἰς τὴν Κυβέρνησιν τοῦ παρελθόντος τὴν σύστασιν καὶ δευτέρου Λυκείου ἐν Κεφαλληνίᾳ πρὸς ἱκανοποίησιν τῶν ἀναγκῶν τῆς ἐπαρχίας Πάλλης.

Ὁ ἀοίδιμος Στάμος Πετρίτσης, ἐξ ὑψηλῶν φρονημάτων ἐμφορούμενος, σκοπὸν προέθετο νὰ συστήσῃ καὶ δεύτερον παιδευτήριον ἐν τῇ ἐπαρχίᾳ Πάλλης, ἀνεπαρκὲς νομίσας διὰ τὴν πνευματικὴν τροφὴν τῶν συνεπαρχιωτῶν του τὴν ὕπαρξιν ἑνὸς μόνου Λυκείου, διὸ καὶ διὰ τῆς διαθήκης αὐτοῦ τῇ 19 Νοεμβρίου 1832 κατέλιπεν ἅπασαν τὴν περιουσίαν αὐτοῦ πρὸς σύστασιν δευτέρου παιδευτηρίου, τοῦθ' ὅπερ καὶ ἐπραγματοποιήθη διὰ τῆς ἱδρύσεως σχολῆς τὸ δημοφελὲς ὄνομα τοῦ εὐεργέτου φερούσης. Χρόνου προϊόντος, ἡ Ἰόνιος Κυβέρνησις κατήργησε τὸ δημόσιον Λύκειον πιστεύσασα ὅτι ἡ Πετρίτσειος σχολὴ καὶ μόνη, πλουτιζομένη μάλιστα καὶ διὰ προσθέτων μαθημάτων, ἔσται ἐπαρκὴς εἰς τὰς ἀνάγκας τῆς ἐγχωρίου νεότητος, διό, καὶ ἅμα τῇ καταργήσει τοῦ δημοσίου Λυκείου ἐψήφισε καὶ γενναίαν ἐπιχορήγησιν πρὸς ἐπαύξησιν τῶν πόρων τοῦ Πετριτσείου κληροδοτήματος, δι' οὗ καὶ ἐπετεύχθη κρείττων διαρρύθμισις τοῦ Πετριτσείου παιδευτηρίου.

Κατόπιν τῆς πολιτικῆς μεταβολῆς ἡ Κυβέρνησις τοῦ Βασιλείου μὴ δυναμένη νὰ ἐξακολουθήσῃ τὴν παροχὴν τῆς διαληφθείσης ἐπιχορηγήσεως κατέλιπε τὴν Πετρίτσειον σχολὴν εἰς τὰς ἰδίας αὐτῆς δυνάμεις καὶ εἰς τὴν ἰδίαν τύχην, διὸ καὶ τὸ παιδευτήριον τοῦτο παρήκμασε, καθ' ὅσον οἱ τοῦ Πετριτσείου κληροδοτήματος πόροι ἀνεπαρκεῖς ὄντες δὲν ἠδύναντο τὴν ἀποστολὴν τοῦ παιδευτηρίου νὰ ἐξυπηρετήσωσι.

Ἡ διαχειριστικὴ τοῦ Πετριτσείου κληροδοτήματος ἐπιτροπὴ εἰς τὸ καθῆκον ὑπείκουσα δι' ἀναφορῶν της πρὸς τὸ ἐπὶ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν καὶ τῆς Δημοσίας ἐκπαιδεύσεως ὑπουργεῖον ἐπεδίωξε τὴν συγχώνευσιν τοῦ ἐν τῇ ἐπαρχίᾳ Πάλλης Ἑλληνικοῦ σχολείου μετὰ τῆς Πετριτσείου σχολῆς πρὸς τὸν εὐγενῆ σκοπόν, ἵνα ἐκ τῶν δύω ἀτελῶν παιδευτηρίων καταρτισθῇ, εἰ δυνατόν, ἓν τελειότερον. Ἡ Κυβέρνησις ἀποχρώντως ἐκτιμήσασα τοὺς ὑπαγορεύοντας τὸ τοιοῦτον κοινωφελὲς ἔργον λόγους ἐνέδιωκε καὶ ἐπ' οὐδεμιᾷ ζημίᾳ τῶν δημοσίων ἐξέδοτο τὸ περὶ τῆς διαληφθείσης συγχωνεύσεως διάταγμα τῇ 28 Ἀπριλίου ε. ἔτους.

Ἀλλ' ἡ Πετρίτσειος Ἑλληνικὴ σχολή, ὅπως ἐξυπηρετήσῃ τὴν ἀποστολήν της, ἔχει τὴν ἀνάγκην εὐεργετημάτων, ἅτινα νόμος

μόνον δύναται νὰ τῇ ἐπιδαψιλεύσῃ· τὸ Β. διάταγμα μὴ δυνάμενον νὰ δημιουργήσῃ δικαιώματα καὶ εὐεργετήματα νὰ παρέξῃ ἢ οὐδόλως ἢ ἐπ' ἐλαχίστῳ μόνον τὴν Πετρίτσειον σχολὴν ὠφέλησε, διὸ καὶ ἐκπληροῦντες καθήκον λαμβάνομεν τὴν τιμὴν νὰ ὑποβάλωμεν νόμον, ὅστις μικρὰν καὶ ἀνεπαίσθητον διὰ τὸ δημόσιον παρέχων χρηματικὴν ἐπικουρίαν εἰς τὸ Πετρίτσειον κληροδότημα, δύναται νὰ ἀναγεννήσῃ παιδευτήριον, ὅπερ ἄνευ τῆς ἀντιλήψεως τοῦ δημοσίου εἰς πλήρη κατάπτωσιν θέλει ἐγκαταλειφθῆ. Ἐντεῦθεν παρακαλοῦμεν τὴν Βουλήν, ἵνα εὐαρεστηθῇ νὰ ἐπιψηφίσῃ τὸ νομοσχέδιον τοῦτο.

Οἱ βουλευταὶ Πάλλης
Ὄθων Πυλαρινός, Μιχ. Χαριτάτος.

ΣΧΕΔΙΟΝ ΝΟΜΟΥ

Πρὸς μεταποίησιν τῆς ἐν τῇ ἐπαρχίᾳ Πάλλης Πετριτσείου ἑλληνικῆς σχολῆς εἰς Γυμνάσιον.

Ἄρθρον 1. Ἡ Πετρίτσειος ἑλληνικὴ σχολὴ μεταποιεῖται εἰς Γυμνάσιον μὲ τὴν ἐπωνυμίαν «Πετρίτσειον Γυμνάσιον».

Τὸ διὰ Β. Διατάγματος τῆς 28 Ἀπριλίου ε. ε. συγχωνευθὲν ἑλληνικὸν σχολεῖον μετὰ τῆς Πετριτσείου ἑλληνικῆς σχολῆς ἀποχωρίζεται, καὶ ἐπανέρχεται εἰς τὴν αὐτοτελῆ αὐτοῦ θέσιν.

Ἄρθρον 2. Τὸ ὑπὸ χρονίαν 18 Ἰανουαρίου 1869 Β. Διάταγμα περὶ ἐκλογῆς διαχειριστικῆς ἐπιτροπῆς, περὶ διαχειρίσεως καὶ λογοδοσίας αὐτῆς, συμφώνως καὶ μὲ τὴν ἀπὸ 19 Νοεμβρίου 1832 διαθήκην τοῦ ἀειμνήστου ἱδρυτοῦ Πετρίτση, διατηρεῖ πλήρες τὸ κῦρός του ἐφ' ὅσον δὲν ἀντιβαίνει εἰς τὸν παρόντα νόμον.

Τὰ ἕτερα Β. Διατάγματα καὶ αἱ σχετικαὶ ὑπουργικαὶ πράξεις ἀκυροῦνται.

Ἄρθρον 3. Ἡ κατὰ τὸ προηγούμενον ἄρθρον διαχειριστικὴ ἐπιτροπὴ ἐπιτελεῖ καὶ ἐφορευτικῆς ἐπιτροπῆς καθήκοντα ὑπὸ τὴν προεδρείαν τοῦ Νομάρχου.

Ἄρθρον 4. Πρὸς διατήρησιν τοῦ ἐπαρχιακοῦ τούτου Γυμνασίου χρησιμεύει ἡ τοῦ Πετριτσείου κληροδοτήματος πρόσοδος, ἀπαλλοτριουμένης τῆς εἰς τὸ κληροδότημα τοῦτο ἀνηκούσης περιουσίας καὶ κατατιθεμένου τοῦ χρηματικοῦ κεφαλαίου ἐπὶ τόκῳ 6 τοῖς 0|0 εἰς τὴν Ἐθνικὴν Τράπεζαν.

Ἄρθρον 5. Ἡ διαληφθεῖσα ἀπαλλοτρίωσις θέλει ἐνεργηθῆ παρὰ τῆς διαχειριστικῆς ἐπιτροπῆς κατὰ τὰ νενομισμένα καὶ τῇ ἐγκρίσει τοῦ δημοτικοῦ συμβουλίου Ληξουρίων. Ἐν περιπτώσει διαφωνιῶν ὁριστικῶς ἀποφαίνεται ἡ διοικητικὴ ἀρχή.

Ἡ διαχειριστικὴ ἐπιτροπὴ δύναται, τῇ ἐγκρίσει τῆς Κυβερνήσεως νὰ προκαλῇ καὶ προαιρετικὰς προσφορὰς καὶ ν' ἀποδέχεται καὶ κληροδοτήματα παρὰ παντὸς βουλομένου τὸ γυμνάσιον νὰ εὐεργετήσῃ.

Ἄρθρον 6. Ἡ συμπλήρωσις τῆς δαπάνης πρὸς μισθοδοσίαν προσωπικοῦ γυμνασίου πλήρους βαρύνει τὸ δημόσιον, ἐφ' ὅσον ἀνεπαρκὴς τυγχάνει πρὸς τοῦτο ἡ τοῦ Πετριτσείου κληροδοτήματος πρόσοδος καὶ οἱ κατὰ τὸ προηγούμενον ἄρθρον ἐπιδιωκόμενοι ἔκτακτοι πόροι.

Ἄρθρον 7. Εἰς τὸ συστηθησόμενον γυμνάσιον θέλουν παραδίδεσθαι, ἐκτὸς τῶν ἐν τοῖς γυμνασίοις τοῦ κράτους μαθημάτων, καὶ μαθήματα στοιχειώδη ἐμπορικῶν καὶ ναυτικῶν γνώσεων, τοῦτο ὅμως, ἐὰν οἱ ἐν τῷ ἐδαφίῳ δευτέρῳ τοῦ ἄρθρου 2 ἐπιδιωκόμενοι ἔκτακτοι πόροι φθάσωσιν ἐτησίαν πρόσοδον ἄνω τῶν δύω χιλιάδων καὶ πεντακοσίων δραχμῶν.

Τὸ τυχὸν περίσσευμα προσδιορίζεται πρὸς σχηματισμὸν βιβλιοθήκης τοῦ γυμνασίου καὶ μουσείου ἐπιστημονικῶν συλλογῶν.

Ἄρθρον 8. Ὁ γυμνασιάρχης καὶ ὁ καθηγητὴς τῶν μαθηματικῶν διορίζονται ἀπ' εὐθείας παρὰ τῆς κυβερνήσεως, ἅπαν δὲ τὸ ἄλλο προσωπικὸν τῇ προτάσει τῆς διαχειριστικῆς ἐπιτροπῆς καὶ ἐκ τῶν ἐχόντων τὰ παρὰ τοῦ νόμου ἀπαιτούμενα προσόντα.

Ἄρθρον 9. Οἱ ἐν τῷ Πετριτσείῳ γυμνασίῳ διδάσκοντες μισθοδοτοῦνται κατὰ τὰ κανονισμένα διὰ τὰ γυμνάσια τοῦ κράτους. Οἱ διδάσκοντες ὅμως τὰ κατὰ τὸ ἄρθρον 9 στοιχειώδη μαθήματα ἐμπορικῶν καὶ ναυτικῶν γνώσεων μισθοδοτοῦνται κατὰ τὰ συμπεφωνημένα μεταξὺ αὐτῶν καὶ τῆς διαχειριστικῆς ἐπιτροπῆς.

Ἄρθρον 10. Πάντες οἱ ἐν τῷ Πετριτσείῳ γυμνασίῳ διδάσκοντες ἀπολαμβάνουσι συντάξεως δικαίωμα, συμφώνως μὲ τὸν περὶ συντάξεως τῶν πολιτικῶν ὑπαλλήλων νόμον.

Ἄρθρον 11. Τὸ Πετρίτσειον γυμνάσιον ἐξομοιοῦται μὲ τὰ λοιπὰ τοῦ κράτους γυμνάσια, καθ' ὅσων ἀφορᾷ τὸ κῦρος τῶν ἀπολυτηρίων καὶ τὴν ἐπ' αὐτοῦ ἀνωτάτην ἐποπτείαν τοῦ ἐπὶ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν καὶ τῆς Δημοσίας ἐκπαιδεύσεως ὑπουργείου.

Ἄρθρον 12. Εἰς τὴν εἰσαγγελίαν Κεφαλληνίας ἐπιβάλλεται ἡ ἐπιμελὴς καταβίωξις τῶν ὀφειλετῶν τοῦ Πετριτσείου κληροδοτήματος διὰ τῆς διεξαγωγῆς τῶν ἐκκρεμῶν δικῶν καὶ διὰ τῆς εἰσαγωγῆς καὶ διεξαγωγῆς νέων.

Οὐδεμία πρὸς τοῦτο προαπαιτεῖται διοικητικὴ ἄδεια, ἡ δὲ διαχειριστικὴ ἐπιτροπὴ ὀφείλει νὰ παρέχῃ εἰς τὸν εἰσαγγελέα

τ' ἀναγκαιοῦντα ἔγγραφα, δικόγραφα καὶ πᾶσαν ἐν γένει συνδρομὴν ἐπὶ ἀπειλῇ προστίμου ἀπὸ 500 μέχρι 3000 δραχμῶν καὶ παύσεως.

Ἄρθρον 13. Τὸ δημοτικὸν συμβούλιον Ἀηδουραίων, ἅμα δὲ καὶ ἡ διαχειριστικὴ ἐπιτροπὴ δύνανται ἐπὶ τῶν δικῶν τοῦ Πετριτσείου κληροδοτήματος νὰ λαμβάνωσιν ἐπισήμως οἱασδήποτε πληροφορίας θελήσωσι παρὰ τῆς εἰσαγγελίας. Πρὸς δὲ δύνανται καὶ νὰ ἐγείρωσι μετὰ προηγουμένην τῆς Κυβερνήσεως ἄδειαν, καὶ ἀγωγὰς ἀποζημιώσεων κατὰ τοῦ εἰσαγγελέως, ἐὰν ἐκ δόλου ἢ ὀλιγωρίας αὐτοῦ ἐζημιώθησαν τὰ τοῦ Πετριτσείου κληροδοτήματος συμφέροντα.

Ἄρθρον 14. Ἡ ἀναγκαία πρὸς διεξαγωγὴν τῶν δικῶν δαπάνη προκαταβάλλεται παρὰ τοῦ δημοσίου. βαρύνει δὲ τὸ Πετρίτσειον κληροδότημα.

Ἄρθρον 15. Ὁ παρὼν νόμος πρὸς σύστασιν τοῦ Πετριτσείου γυμνασίου θέλει ἐφαρμοσθῆ ἐντὸς τριῶν μηνῶν ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεώς του διὰ Β. Διατάγματος.

Ἀθήνησι, τῇ 9 Ἰουλίου 1873.

Μιχαὴλ Χαριτάτος, Ὄθων Πυλλαρινὸς, βουλευταὶ Πάλλης.»

«Πρὸς τὴν Βουλήν.

Κατὰ τὸ 1862 ἐπεψηφίσθη ὑπὸ τῶν τότε νομοθετικῶν Σωμάτων ὁ ΨΜΘ'. νόμος, ὅστις ἐβαθμολόγησε τοὺς ἀνωτέρους ὑπαλλήλους τῶν Σωμάτων τούτων καὶ ὑπήγαγεν αὐτοὺς εἰς τὸν περὶ συντάξεως τῶν πολιτικῶν ὑπαλλήλων νόμον.

Ἐν τῷ νόμῳ ὅμως τούτῳ παρατηροῦνται δύω τινά· α') δυσαναλογία ὡς πρὸς τὸν βαθμὸν, ὅστις ἀπενεμήθη εἰς τοὺς βοηθοὺς τῶν διευθυντῶν, καθότι τοὺς μὲν διευθυντὰς ἐβαθμολόγησε μὲ τὸν βαθμὸν τμηματάρχου ϐ'. τάξεως, τοὺς δὲ βοηθοὺς αὐτῶν μὲ τὸν τοῦ ὑπουργικοῦ γραμματέως ϐ'. τάξεως, ἀφήσας κενόν τι ἐν τῷ μεταξὺ, τὸν βαθμὸν τοῦ ὑπουργικοῦ γραμματέως ἀ. τάξεως, τὸν ὁποῖον κάλλιστα ἠδύνατο νὰ ἀπονείμῃ εἰς τοὺς κεκτημένους πολλὰ τὰ προσόντα ἐν τῇ αὐτῇ θέσει τοῦ βοηθοῦ, ὡς πολλὰ ὀρθῶς ἡ βαθμολογία αὕτη ἐμπεριείχετο εἰς τὸ ὑποβληθὲν ἐν τῇ τότε βουλῇ νομοσχέδιον. ϐ') τὸ ζήτημα τὸ ἀφορῶν τὰς κρατήσεις ἐκ τοῦ μισθοῦ τῶν βοηθῶν παρεμεινεύθη, διότι ἐπεβλήθη κράτησις ἐπὶ τοῦ μισθοῦ τοῦ βαθμοῦ των οὐχὶ ἀπὸ τῆς ἐκδόσεως τοῦ περὶ συντάξεων ἐν γένει νόμου, ἢ ἀφ' ἧς ἐποχῆς ἐλάμβανον τὸν μισθὸν τοῦ ὑπουργικοῦ γραμματέως ϐ'. τάξεως, ἀλλ' ἀφ' ὅτου διωρίσθησαν οὗτοι ὑπάλληλοι εἰς τὰ

γραφεῖα τῶν νομοθετικῶν Σωμάτων, τὸ ὁποῖον καὶ ἄδικον θεωρεῖται καὶ παράλογον, διότι οὐδέποτε, πιστεύομεν, ὁ νομοθέτης ἠννόει νὰ ἐπιβάλῃ τόσον μεγάλην κράτησιν, οἵα εἶναι ἡ ἐπὶ τοῦ μισθοῦ τοῦ ὑπουργικοῦ γραμματέως ϐ'. τάξεως, εἰς ὑπαλλήλους, οἵτινες ἐλάμβανον π. χ. κατὰ μῆνα μισθὸν δραχ. 50, 60 καὶ καθεξῆς.

Πρὸς θεραπείαν τῶν δύω τούτων ἀνωμαλιῶν τοῦ νόμου προτείνομεν τὴν ἐξῆς πρότασιν νόμου εἰς τὴν Βουλὴν καὶ παρακαλοῦμεν αὐτὴν νὰ παραδεχθῇ καὶ ἐπιψηφίσῃ ταύτην, καθὸ σύμφωνον μὲ τὸ δίκαιον.

Ἐν Ἀθήναις, τῇ 5 Ἰουλίου 1873.

Οἱ βουλευταὶ
Χ. Κανελλόπουλος, Ἠλ. Φλέσσας.

ΠΡΟΤΑΣΙΣ ΝΟΜΟΥ

Περὶ τροποποιήσεως τοῦ ΨΜΘ'. νόμου περὶ συντάξεως τῶν ὑπαλλήλων τῶν νομοθετικῶν Σωμάτων.

Ἄρθρον 1. Ὅστις τῶν ἀναφερομένων ἐν τῷ 1 ἄρθρῳ τοῦ ΨΜΘ'. νόμου Βοηθῶν ἔχει ὑπηρεσίαν εἰκοσαετῆ ἐν τοῖς νομοθετικοῖς Σώμασιν ἔχει βαθμὸν ὑπουργικοῦ γραμματέως ά. τάξεως.

Ἄρθρον 2. Τὰ περὶ κρατήσεως ἐκ τῆς μισθοδοσίας τῶν Βοηθῶν, ὅσον ἀφορᾷ τὸν πρὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ περὶ πολιτικῶν συντάξεων νόμου χρόνον, θέλουσι κανονίζεσθαι ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ μισθοῦ, ὃν ἐλάστοτε ἐλάμβανον μέχρι τῆς ἐποχῆς, καθ' ἣν ἔτυχον τοῦ μισθοῦ τοῦ βαθμοῦ των.»

«*Πρὸς τὴν Βουλήν.*

Αἱ ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν καὶ Οἰκονομικῶν ἐπιτροπαὶ τῆς Βουλῆς λαβοῦσαι ὑπ' ὄψιν τὸ ὑποβληθὲν νομοσχέδιον περὶ τῆς χρήσεως τῶν φόρων τοῦ πορθμοῦ Εὐρίπου, παρατηροῦσιν.

Ὅτι ἡ γενομένη αὔξησις φόρων ἐπὶ τοῦ πορθμοῦ Εὐρίπου ἐπὶ πενταετίαν ὁλόκληρον διὰ τοῦ νόμου τῆς 26 Ἀπριλίου 1867 ἤτις σκοπὸν εἶχε τὴν διοχέτευσιν ποσίμου πηγαίου ὕδατος ἐν τῇ πόλει Χαλκίδος ἀνέρχεται εἰς τὸ ποσὸν μόνον δραχμῶν 57,708, αἵτινες κατετέθησαν εἰς τὴν Ἐθνικὴν Τράπεζαν, ἐνῷ ἡ δαπάνη τῆς διοχετεύσεως τοῦ ὕδατος διὰ σιδηρῶν σωλήνων ὑπελογίσθη εἰς δραχ. 569,000, ἡ δὲ παράτασις τῆς ἰσχύος τοῦ νόμου τούτου ὄχι μόνον σπουδαίως ἠδύνατο νὰ ἐπιδράσῃ εἰς τὴν νέκρωσιν τοῦ ἐπιτοπίου ἐμπορίου κατὰ τὰς παφαστάσεις τοῦ

ἐν Χαλκίδι ἐμπορικοῦ ἐπιμελητηρίου, ἀλλὰ καὶ ἐπὶ πολλὰ ἔτη ἤθελε στερηθῆ ὁ τόπος τῆς διοχετεύσεως τοῦ ὕδατος μέχρις οὗ συμπληρωθῆ τὸ ἀπαιτούμενον ποσόν, ὡς εἶρηται ἑξακοσίων περίπου χιλιάδων δραχμῶν.

Ὅτι ἐνῷ διὰ τοῦ ὑποβαλλομένου νομοσχεδίου, δι' οὗ χορηγεῖται ἐκ μέρους τοῦ δημοσίου τὸ ἥμισυ τῆς προσόδου τῶν διὰ τοῦ νόμου τῆς 23 Ὀκτωβρίου 1853 ἐπιβληθέντων φόρων ἐπὶ τοῦ πορθμοῦ Εὐρίπου σπουδαίως συντρέχει τὸ δημόσιον εἰς τὴν ἀπαιτουμένην δαπάνην καὶ τὴν ταχεῖαν περαίωσιν τοῦ ἔργου· δὲν ἔχει νὰ ὑποστῇ καὶ ζημίαν τινά, διότι τὸ ἕτερον ἥμισυ τῆς προσόδου θέλει χρησιμεύσῃ εἰς ἀποπληρωμὴν τοῦ ὑπὸ τοῦ δημοσίου προκαταβληθέντος ποσοῦ, ἐξ οὗ μέχρι τοῦ ἔτους 1872 εἰσεπράχθησαν δραχμαὶ 844,181.67|00 καὶ δὶν ὑπολείπεται εἰμὴ τὸ ποσὸν δραχμῶν 272,792.34|00 πρὸς ἐντελῆ ἐξόφλησιν τῆς προκαταβολῆς ὅπως εἰσπραχθήσεται ἐκ τοῦ ἑτέρου ἡμίσεως τῆς προκαταβολῆς.

Ὅτι ἡ ἐκ μέρους τοῦ δημοσίου ἀρωγὴ πρὸς ἐκτέλεσιν τοσοῦτον ζωτικοῦ διὰ τὴν πόλιν Χαλκίδος ἄνευ βλάβης πολλῆς τῶν δημοσίων συμφερόντων ἀρκούντως συνισᾷ τὴν ἐπιψήφισιν τοῦ προκειμένου νομοσχεδίου.

Διὰ ταῦτα αἱ ἐπιτροπαὶ προτείνουσιν εἰς τὴν Βουλὴν τὴν παραδοχὴν τοῦ προκειμένου νομοσχεδίου μὲ τὴν παρατήρησιν μόνον ὅτι πρέπει νὰ ὁρισθῇ ὁ χρόνος ἀφ' οὗ ἄρχεται ἡ διάθεσις τοῦ ἡμίσεως τῆς προσόδου ὑπὲρ τῆς διοχετεύσεως τοῦ ὕδατος, καὶ ὡς τοιοῦτον προτείνει ἡ ἐπιτροπὴ τὴν 1 Σεπτεμβρίου ε. ἐ.

Ἀθήνησι, τῇ 7 Ἰουλίου 1873.

Ὁ πρόεδρος
Ἀντ. Γεωργαντᾶς.

Ὁ εἰσηγητὴς
Ι. Γ. Ἀνδρίτσος.

Τὰ μέλη

Δ. Ζέγγελης, Σ. Θ. Ζερβός, Γ. Καραβᾶς, Εὐστ. Δ. Ἠλιόπουλος, Ἰω. Δ. Τζιώτης, Γρ. Μαυρομαρᾶς, Χαρ. Κανελλόπουλος, Κ. Πεταλλᾶς.»

«Πρὸς τὴν Βουλήν.

Αἱ ἐπιτροπαὶ τῶν Ἐσωτερικῶν καὶ Οἰκονομικῶν συνελθοῦσαι καὶ λαβοῦσαι ὑπ' ὄψιν τὴν πρὸς ἐπιψήφισιν ὑποβληθεῖσαν ὑπὸ τοῦ κ. ὑπουργοῦ τῶν Ἐσωτερικῶν καὶ πρωθυπουργοῦ σύμβασιν τῆς 29 Ἀπριλίου 1873 «περὶ συνεκκαμινεύσεως τῶν ἐν Λαυρίῳ σκωριῶν καὶ ἐκβολάδων», μελετήσασαι δὲ ἐπισταμένως

τὴν σύμβασιν ταύτην καὶ πάντα τὰ εἰς τὴν Βουλὴν ἐπὶ τοῦ θέματος τούτου ὑποβληθέντα σχετικὰ ἔγγραφα, ὑποβάλλουσιν εἰς τὴν Βουλὴν τὰς ἐξῆς αὐτῶν σκέψεις καὶ παρατηρήσεις.

Ἡ προκειμένη σύμβασις κατέστη τωόντι ἀντικείμενον δημοσίας συζητήσεως, ἀφ' ἧς ἡ Κυβέρνησις καλῶς ποιοῦσα παρέδωκεν αὐτὴν ἅμα τῇ συνάψει αὐτῆς εἰς τὴν δημοσιότητα. Τὸ ἐνδιαφέρον τοῦ κοινοῦ ἐν τῇ ὑποθέσει ταύτῃ ὑπῆρξεν, ὡς γνωστόν, μέγιστον, οὐ μόνον ἕνεκα τῶν σπουδαίων συζητήσεων, αἵτινες ἄλλοτε ἔλαβον χώραν κατὰ τὴν ἐπιψήφισιν τοῦ περὶ ἐκβολάδων νόμου καὶ ἕνεκα τοῦ ὄγκου καὶ τῆς σπουδαιότητος, μεθ' ἧς περιέβαλε τὴν ὑπόθεσιν ταύτην ἡ Ἑταιρία Ροῦ καὶ Σερπιέρη βοηθουμένη καὶ ὑποστηριζομένη ὑπὸ δύω μεγάλων δυνάμεων κατὰ τὰ παρελθόντα δύω ἔτη, ἀλλὰ καὶ διότι ἡ ἀντικαταστήσασα δι' ἀγορᾶς τὴν Γαλλο-Ἰταλικὴν ἑταιρίαν Ἑλληνικὴ ἑταιρία «τὰ Μεταλλουργεῖα τοῦ Λαυρίου» ἐξέδωκε μετοχάς, αἵτινες κατὰ τὸ πλεῖστον ἐγένοντο ἰδιοκτησία τοῦ Ἑλληνικοῦ κοινοῦ, διὰ τοῦτο καὶ ἡ σπουδαιότης, ἥτις ὑπὸ τὴν ἐποψίν τοῦ ὑλικοῦ συμφέροντος ἀπελίδετο εἰς τὴν παραχώρησιν τῶν ἐκβολάδων ἔλαβεν ἔκτοτε μείζονας διαστάσεις.

Αἱ συνταγματικαὶ Κυβερνήσεις ἀνέκαθεν καθιέρωσαν τὴν διὰ συμβάσεων χορήγησιν ἐργολαβιῶν ἢ ἄλλων παραχωρήσεων, καθ' ἃς τὸ συμφέρον τοῦ δημοσίου ἀπαιτεῖ, ὅπως αἱ ἐργολαβίαι αὗται καὶ παραχωρήσεις γίνωνται οὐ μόνον ὑπὲρ τῶν ὑποβαλλομένων εἰς συμφερωτέρους χρηματιστικοὺς ὅρους, ἀλλὰ συνάμα καὶ δυναμένων ὡς ἐκ τῆς πείρας αὐτῶν καὶ τῆς ἐπιστήμης νὰ ἐξασφαλίσωσι τὴν ἐπιτυχῆ διεξαγωγὴν τοῦ ἔργου, ὅπερ ἀναδέχονται. Τούτου ἕνεκα αἱ Κυβερνήσεις ὑπὸ τοιαύτας περιστάσεις εὑρισκόμεναι ὀφείλουσι πολλάκις νὰ δέχωνται καὶ ὅρους ἐναντίον τῶν ὁρισμῶν τῶν κειμένων νόμων καὶ νὰ δεσμεύωσιν ὅσον οἷόν τε ἀσφαλέστερον τοὺς ἀναλαμβάνοντας τὴν διεξαγωγὴν τῶν ἔργων, προσφεύγουσαι εἰς τὸν τύπον τῶν συμβάσεων, καθ' ἃς ὁ μὲν ἰδιώτης δεσμεύεται ἀπὸ τῆς στιγμῆς τῆς ὑπογραφῆς αὐτῶν, τὸ δὲ δημόσιον θεωρεῖται ἐλεύθερον μέχρι τῆς κυρώσεως τῆς συμβάσεως ὑπὸ τῆς νομοθετικῆς ἐξουσίας, τοῦθ' ὅπερ σημαίνει, ὅτι πᾶσα τροποποίησις τῶν κειμένων νόμων δὲν ἐπέρχεται διὰ τῆς συμβάσεως κυρίως, ἀλλὰ πράγματι δι' αὐτοῦ τοῦ μεταγενεστέρου νόμου, τοῦ κυροῦντος τὴν σύμβασιν. Διὰ τοῦτο λίαν συνεπῶς ἡ Κυβέρνησις ἐλθοῦσα εἰς διαπραγματεύσεις, προέβη εἰς τὴν πρὸς ἐκκαμίνευσιν τῶν ἐκβολάδων σύμβασιν, ἀφοῦ ὡς ἐκ τῶν πραγμάτων ἀποδεικνύεται

προεκάλεσε τόσον δεξιῶς πάντα δυνατὸν συναγωνισμὸν καὶ ὑπηρέτησε τὰ ἀληθῆ τοῦ δημοσίου συμφέροντα, διότι οὐ μόνον ἐπέτυχεν ἐπὶ τέλους τὴν συμφερωτέραν τῶν ἐκβολάδων διάθεσιν, ἀλλὰ καὶ ἐπεδίωξε τὴν ὅσον εἷόν τε ταχυτέραν καὶ ἀσφαλεστέραν χρηματοποίησιν τοῦ τεθαμμένου τούτου πλούτου τοῦ δημοσίου.

Ἐκ τῶν δημοσιευθέντων μετὰ τῆς συμβάσεως ἐγγράφων παρατηρεῖ ἡ Βουλή, ὅτι ἡ πρώτη πρότασις τῆς 4 Δεκεμβρίου 1872 ὑπέσχετο εἰς τὴν Κυβέρνησιν 30 τοῖς 0|0 ἐπὶ τῶν καθαρῶν κερδῶν τῶν προκυψόντων ἐκ τῆς συνεκκαμινεύσεως τῶν ἐκβολάδων καὶ σκωριῶν ὑπὸ τὸν ὅρον τοῦ νὰ καταργήσῃ τὸ δημόσιον πᾶσαν δίκην, ἣν ἔχει ἐκκρεμῆ μετὰ τῆς Ἑταιρίας Ροῦ καὶ Σας. Ἡ δὲ δευτέρα πρότασις τῆς 30 Δεκεμβρίου 1872 τῶν κυρίων Βούρου, Σκουζὲ, Θεολόγη καὶ λοιπῶν προσήνεγκε μὲν 50 ἐπὶ τοῖς ἑκατὸν ἐκ τῶν καθαρῶν κερδῶν, ἀλλ' ὑπὸ τὸν ὅρον τοῦ νὰ ἀφαιρῶνται προηγουμένως 8 τοῖς 0|0 διὰ τόκον ἐτήσιον καὶ 2 τοῖς 0|0 διὰ χρεωλύσιον ἐπὶ τοῦ καταβληθέντος κεφαλαίου. Οἱ αὐτοὶ κύριοι διὰ νεωτέρας προτάσεώς των τῆς 4 Ἰανουαρίου 1873 ἐδέχθησαν τὴν ἐλάττωσιν τοῦ χρεωλυτίου ἀπὸ δύω εἰς ἓν τοῖς ἑκατὸν καὶ συνάμα τὴν αὔξησιν τοῦ ὑπὲρ τοῦ δημοσίου ποσοστοῦ εἰς 60 τοῖς 0/0, καθ' ἣν περίπτωσιν τὸ μετὰ τὴν ἀφαίρεσιν τοῦ τόκου καὶ χρεωλυσίου καθαρὸν κέρδος ὑπερβαίνῃ τὰ δύω καὶ ἥμισυ ἑκατομμύρια.

Ἡ δὲ Ἑλληνικὴ Μεταλλευτικὴ Ἑταιρία διὰ τῆς ἀπὸ 26 Ἰανουαρίου 1873 προτάσεώς της ὑπέμνησεν ἣν εἶχεν ὑποβάλει κατὰ τὴν συζήτησιν τοῦ περὶ ἐκβολάδων Νόμου πρότασιν αὐτῆς, καθ' ἣν προσέφεροντο ὑπὲρ τοῦ δημοσίου 50 τοῖς 0|0, ἀλλὰ ὑπὸ τὸν ὅρον τῆς προαφαιρέσεως τοῦ τόκου καὶ χρεωλυσίου τῶν καταβληθησομένων κεφαλαίων.

Οἱ κύριοι Βοῦρος, Σκουζὲς καὶ λοιποὶ διὰ νεωτέρας προτάσεώς των τῆς 6 Φεβρουαρίου 1873, τροποποιοῦντες τὴν προηγουμένην πρότασίν των, προέτειναν ν' ἀφαιρῆται ἐκ τοῦ μετὰ τὴν ἀφαίρεσιν τῶν παραγωγικῶν ἐξόδων προκύπτοντος καθαροῦ κέρδους τὸ ποσὸν 12 τοῖς 0|0 πρὸς ἀπόσβεσιν τοῦ καταβληθησομένου κεφαλαίου καὶ ἐκ τῶν ὑπολειπομένων 88 τοῖς 0|0, τὸ μὲν δημόσιον νὰ λαμβάνῃ 44, ἡ δὲ Ἑταιρία τὰ ἕτερα 44.

Κατόπιν ἐπῆλθεν ἡ ἀπὸ 15 Φεβρουαρίου 1873 πρότασις τῆς Ἀγγλο-Ἑλληνικῆς ἐπικληθείσης Ἑταιρίας, ἥτις ὅμως ἐζήτησε νὰ παραχωρηθῶσιν εἰς αὐτὴν ἅπασαι αἱ ἐν τῷ Ἑλληνικῷ Κράτει καὶ πανταχοῦ τῆς χώρας αὐτοῦ ἐκβολάδες καὶ σκωρίαι παντὸς εἴδους ἀνακαλυφθεῖσαι καὶ ἀνακαλυφθησόμεναι (πλὴν τῶν ἐν Λαυρίῳ σκωριῶν) ἐλεύθεραι πάσης ἀμφισβητήσεως ἢ ἀξιώσεως τρίτου, συνάμα δὲ νὰ παραχωρηθῶσι δωρεὰν γήπεδα πρὸς καταασκευὴν καταστημάτων, ἀποθηκῶν καὶ σιδηροδρόμων καὶ νὰ συγχωρηθῇ ἀτέλεια τοῦ ἐξωθεν εἰσαγομένου ὑλικοῦ καὶ τῆς ἐσωτερικῆς ξυλείας. Ὑπὸ τοὺς ὅρους αὐτοὺς ἐδέχθη τὸν ἐν τῷ Νόμῳ περὶ ἐκβολάδων ὑπάρχοντα προσδιορισμὸν τῶν ἐξόδων καὶ προσέφερεν ὑπὲρ τοῦ δημοσίου ποσοστὸν 44 τοῖς 0|0. Ἡ κυβέρνησις, ὡς ἠδύνατο ἐπόμενον, ἐζήτησε νὰ ἐξαιρεθῶσιν αἱ περιλαμβανόμεναι εἰς τὴν περιφέρειαν τοῦ μεταλλείου Σερπιέρη περιεχόμεναι ἐκβολάδες, ὡς μὴ οὖσαι ἐλεύθεραι ἀμφισβητήσεως, ὡς πρὸς δὲ τὰς λοιπὰς συνεφώνησε μετὰ τῶν ἀντιπροσώπων τῆς ἑταιρίας ταύτης τοὺς ὅρους τῆς παραχωρήσεως, οὓς ὅμως δὲν ἀπεδέχθησαν οἱ τὴν ὁμάδα ταύτην ἀποτελοῦντες ἐν Ἀγγλίᾳ καὶ οὕτω διεκόπη αἱ μετὰ τῆς ἑταιρίας ταύτης περαιτέρω διαπραγμάτευσις.

Ἀλλὰ τὴν 31 Μαρτίου 1873 ἡ Ἑλληνικὴ Μεταλλευτικὴ ἑταιρία ἀνενέωσε τὴν πρώτην πρότασίν της περὶ παραχωρήσεως τοῦ ἑνὸς τρίτου τῶν ἐκβολάδων ἐπὶ ἀποδόσει ποσοστοῦ πρὸς τὸ δημόσιον 50 τοῖς 0|0 ὑπὸ τὸν ὅρον τῆς προαφαιρέσεως 10 τοῖς 0|0 διὰ τόκον καὶ χρεωλύσιον ἐπὶ τοῦ καταβληθησομένου κεφαλαίου.

Τὴν 14 Ἀπριλίου 1873, μετὰ προηγηθεῖσαν διαπραγμάτευσιν προκληθεῖσαν διὰ τῆς ἀπὸ 4 Ἀπριλίου πρὸς τὸν Πρωθυπουργὸν ἐπιστολῆς των, οἱ κύριοι Ἀριστ. Βαλτατζῆς, Βοῦρος, Θεολόγης, Κλάδος καὶ λοιποὶ ὑπέβαλον πρότασιν προσφέροντες ὑπὲρ τοῦ δημοσίου ποσοστὸν 45 τοῖς 0|0· ἀλλὰ μετὰ τὰς γενομένας προφορικὰς διαπραγματεύσεις, καθ' ἃς προεκλήθησαν ὑπὸ τῆς Κυβερνήτεως νὰ τροποποιήσωσι τὰς προτάσεις των ἐπὶ ὅροις συμφερωτέροις διὰ τὸ δημόσιον, ἀπεσύρθησαν δηλώσαντες τοῦτο διὰ τῆς ἀπὸ 20 Ἀπριλίου 1873 ἐπιστολῆς των πρὸς τὸν πρόεδρον τοῦ ὑπουργικοῦ Συμβουλίου καὶ ἐπιφυλαχθέντες νὰ ὑποβάλωσι προσφορὰν ἐν ἄλλῳ χρόνῳ.

Οὕτως ἐχουσῶν τῶν διαφόρων προτάσεων καὶ διαπραγματεύσεων τῶν ἄλλων ἑταιρικῶν ὁμάδων, ἡ Κυβέρνησις ὀρθῶς ποιοῦσα, καθὰ ἐξάγεται καὶ ἐκ τοῦ ἀπὸ 21 Ἀπριλίου 1873 πρακτικοῦ τοῦ ὑπουργικοῦ Συμβουλίου, ἀπεφάσισε νὰ προχωρήσῃ ἡ μετὰ τῆς Ἑταιρίας τῶν Μεταλλουργείων διαπραγμάτευσις περὶ παραχωρήσεως τῶν ἐκβολάδων, μὴ λαμβανομένης ὑπ' ὄψιν τῆς προτάσεως αὐτῆς περὶ χωριστῆς ἐκκαμινεύσεως

τῶν ἐκβολάδων, ἔστω καὶ πρὸς 60 τοῖς 0|0, διότι αἱ ἐκβολάδες κεῖνται ἀναμὶξ μετὰ τῶν σκωριῶν καὶ πολλαὶ θὰ συμβαίνωσι περὶ τὴν πληρωμὴν τοῦ μερίσματος τοῦ δημοσίου καταχρήσεις, καὶ διότι τὸ ποσοστὸν τῶν 44 τοῖς 0|0 εἶναι συμφερώτερον διὰ τὸ δημόσιον, ὅταν ἀποδίδεται ἀπὸ τοῦ προϊόντος τῶν σκωριῶν καὶ ἐκβολάδων συνεκκαμινευομένων, ἢ τὸ ποσοστὸν τῶν 60 τοῖς 0|0 ἐκ μόνων τῶν ἐκβολάδων, διατηρουμένης τῆς ὑπαρχούσης φραγολογίας τῶν σκωριῶν. Οὕτω δὲ συνήφθη τὴν 29 Ἀπριλίου ἡ μετὰ τῆς Ἑταιρίας τῶν Μεταλλουργείων σύμβασις, περὶ τῆς ἐπιψηφίσεως τῆς ὁποίας πρόκειται ἤδη.

Τὸ ποσοστὸν, ὅπερ κυρίως θὰ ἀπολαμβάνῃ τὸ δημόσιον, ἐὰν ἡ σύμβασις αὕτη κυρωθῇ, ἔσται 50 τοῖς 0|0 διὰ τῆς παραχωρήσεως τῆς ἐκκαμινεύσεως ὅλων τῶν ἐν Λαυρίῳ ἐκβολάδων· ἐπειδὴ ὅμως εἰς τὴν καταβολὴν ταύτην ὑποβάλλεται καὶ τὸ προϊὸν τῶν συνεκκαμινευομένων σκωριῶν, ὅπερ σήμερον δυνάμει τῶν ἰσχυόντων νόμων δὲν εἶναι εἰμὴ 10 ἢ 30 τοῖς 0|0, πρόδηλον, ὅτι τὰ ὁρισθέντα 50 τοῖς 0|0 διὰ μόνας τὰς ἐκβολάδας δέον νὰ θεωρηθῶσιν ἀνώτερα καὶ τῶν 60 τοῖς 0|0, τῶν ὑπὸ τοῦ νόμου περὶ ἐκβολάδων ὁριζομένων.

Τὴν ἀπόδειξιν τούτου μᾶς παρέχει πρόχειρον αὐτὴ ἡ πρότασις ἡ γενομένη ὑπὸ τῆς αὐτῆς Ἑταιρίας τῶν Μεταλλουργείων τοῦ Λαυρίου τοῦ νὰ ὑποβληθῇ διὰ μὲν τὸ προϊὸν τῶν ἐκβολάδων εἰς 60 τοῖς ἑκατὸν, νὰ τηρηθῶσι δὲ τὰ ὑπὸ τῶν κειμένων νόμων ὁριζόμενα ὡς πρὸς τὸ προϊὸν τῶν σκωριῶν. Διὰ τοῦτο αἱ προτάσεις τῆς Ἑταιρίας τῶν Μεταλλουργείων τοῦ Λαυρίου καὶ αἱ προσφοραὶ αἱ ὑπὸ τῆς προκειμένης συμβάσεως καθιερούμεναι εἶναι αἱ συμφερώτεραι διὰ τὸ Δημόσιον πάσης ἄλλης προτάσεως καὶ προσφορᾶς γενομένης μέχρι τῆς ἡμέρας, καθ' ἣν συνωμολογήθη ἡ σύμβασις αὕτη.

Ἀλλὰ μετὰ τὴν συνομολόγησιν τῆς συμβάσεως ταύτης νέα ὑπεβλήθη πρότασις ὑπὸ τῆς ὁμάδος τοῦ κυρίου Ἀριστείδου Βαλτατζῆ, καθ' ἣν ἐπρόκειτο ν' ἀπολαμβάνῃ τὸ δημόσιον 65 τοῖς ἑκατὸν ἐπὶ τοῦ προϊόντος τῶν ἐκβολάδων. Ἀλλὰ καὶ μετὰ τὴν πρότασιν ταύτην θεωροῦμεν ὅτι τὰ ἀληθῆ καὶ καλῶς ἐννοούμενα συμφέροντα τοῦ δημοσίου ὑπαγορεύουσι τὴν κύρωσιν τῆς συμβάσεως τῆς 29 Ἀπριλίου 1873· διότι καὶ ἐὰν ἀριθμητικῶς ἡ πρότασις αὕτη φαίνεται ὑπερτέρα τῶν ὅρων τῆς συμβάσεως, κατὰ βάθος ὅμως καὶ βιομηχανικῶς ἐξεταζομένη καὶ κατὰ τὰ ἀποτελέσματα αὐτῆς κρινομένη εἶναι ὅλως ἀποβλητέα καὶ οὐδόλως δύναται νὰ ληφθῇ ὑπὸ σπουδαίαν ἔποψιν, διότι μὴ προ-

κειμένου νὰ πωληθῶσιν ἢ νὰ ἐκμισθωθῶσιν αἱ ἐκβολάδες ἀντὶ ὡρισμένου χρηματικοῦ ποσοῦ, ἀλλὰ προκειμένου νὰ συναιτερισθῇ τὸ δημόσιον μὲ βιομηχανικὴν μεταλλευτικὴν ἑταιρίαν καὶ ἐκ τοῦ κέρδους τῶν ἐργασιῶν αὐτῆς νὰ ἐξασφαλίσῃ εἰς ἑαυτὸ ποσοστὸν ὡρισμένον, ὀφείλομεν νὰ ἐκλέξωμεν μεταξὺ τῶν συναγωνιζομένων ἑταιριῶν (ἔστω καὶ μὲ ποσοστὸν ἀριθμητικῶς κατώτερον) ἐκείνην, ἥτις ὡς ἐκ τῆς θέσεώς της καὶ τῆς πείρας της καὶ τῶν παρ' αὐτῆς κατεχομένων μέσων καὶ τῆς γνωστῆς εἰς τὰς μεταλλευτικὰς ἐπιχειρήσεις αὐτῆς ἐπιτυχίας ἐξασφαλίζει εἰς τὸ δημόσιον ἄμεσον καὶ βεβαίαν πρόσοδον. Πᾶσα νέα ἑταιρία πρέπει νὰ ὑποβληθῇ εἰς νέαν πεῖραν καὶ νέας δοκιμασίας, ἀλλὰ μεχρισοῦ αἱ δοκιμασίαι αὗται τελεσθῶσι καὶ ἡ πεῖρα ἀποκτηθῇ, θὰ διακινδυνεύσωμεν νὰ ἀπολέσωμεν τὸ πᾶν καὶ τὴν ἀταθερὰν καὶ ἀσφαλῆ ὠφέλειαν, τὴν ὁποίαν παρέχει εἰς τὸ δημόσιον ἡ ἑταιρία τῶν Μεταλλουργείων χορηγοῦσα εἰς αὐτὸ 50 τοῖς ἑκατὸν ἐφ' ἁπάσης τῆς προσόδου αὐτῆς τῆς πηγαζούσης ἐκ τῆς συνεκκαμινεύσεως τῶν ἐκβολάδων καὶ σκωριῶν καὶ τῆς μετ' αὐτῶν συνεκκαμινευομένης μεταλλίτιδος. Ἀλλ' ἐκτὸς τούτων ἡ ὁμὰς τοῦ κ. Ἀριστείδου Βαλτατζῆ ἀναδεχομένη πάσας τὰς συμῳωνίας καὶ πάντας τοὺς ὅρους, εἰς οὓς ὑπεβλήθη ἡ Ἑταιρία τῶν Μεταλλουργείων τοῦ Λαυρίου, ὑπάσχεται ὅπως ἐντὸς τῶν πρώτων ἓξ μηνῶν συστήσῃ καὶ ἔχῃ ἐν ἐνεργείᾳ 24 κλιβάνους· καὶ ἂν μὲν ἐπρόκειτο ἁπλῶς νὰ οἰκοδομήσῃ τούτους, ἤθελεν εἶσθαι ἐφικτὴ ἡ ἐκτέλεσις τοιαύτης ὑποχρεώσεως, ἀλλὰ ὅπως τεθῶσιν οἱ κλίβανοι οὗτοι ἐν ἐνεργείᾳ, ἀπαιτεῖται, ἡ προπαρασκευὴ καταπληκτικῶν μέσων πρὸς μετακόμισιν τῶν ἐκβολάδων εἰς τὸν τόπον τῆς ἐκκαμινεύσεως, οἷον ἀπαιτοῦνται σιδηρόδρομοι καὶ ἱπποσιδηρόδρομοι, ἄνευ τῶν ὁποίων καὶ ἡ μετακόμισις ἀποβαίνει ἀδύνατος, καὶ δυνατὴ δὲ ὑποτιθεμένη ἤθελεν ἀπαιτεῖ δαπάνας ἀπορροφώσας πᾶν κέρδος· ἀπαιτεῖται ἀπαραιτήτως ἡ εὕρεσις καὶ ὁ ὁρισμὸς πολλῶν χιλιάδων τόνων μεταλλίτιδος, ἄνευ τῆς ὁποίας ἡ ἐκκαμίνευσις τῶν ἐκβολάδων ἤθελεν ἀποβῇ οὐ μόνον ἐπιζήμιος εἰς τὸ δημόσιον, ἀλλὰ καὶ ἀδύνατος εἰς τὴν ὁμάδα τοῦ Ἀριστείδου Βαλτατζῆ. Ἐπὶ πᾶσι τούτοις ἡ ὁμὰς αὕτη διὰ νὰ προβῇ εἰς τὴν ἐκκαμίνευσιν τῶν ἐκβολάδων, πρέπει προκαταβολικῶς νὰ δαπανήσῃ ὑπὲρ τὰ 9 ἑκατομμύρια δραχμῶν διὰ προπαρασκευαστικὰ ἔργα, τοῦθ' ὅπερ θέλει ἀπορροφήσει ἅπαν σχεδὸν τὸ κεφάλαιον αὐτῆς ἐπ' ἐλπίδι μόνον, ἐνῷ τὸ δημόσιον οὐδὲν ἐκ τῶν ἐλπίδων τούτων θὰ κερδήσῃ, τὰ δὲ συμφέροντα αὐτοῦ θέλουσι κατασταθῆ προβλημα-

τικά. Ἐκτὸς ὅμως τούτων ἡ ἑταιρικὴ αὕτη ὁμὰς δὲν παρουσιάζει καὶ ὅλα τὰ στοιχεῖα σπουδαίας προτάσεως δι' ὅλους τοὺς ἀνωτέρω λόγους, καὶ διὰ τὸν ἑξῆς· οἱ ὀρυκτολόγοι Ἄγγλοι προτείναντες ν' ἀναλάβωσι τὴν ἐκκαμίνευσιν τῶν ἐκβολάδων ἀνεδέχοντο τὴν ὑποχρέωσιν ἐντὸς μὲν τοῦ πρώτου ἔτους νὰ ἐκκαμινεύωσι δι' ἓξ μόνον κλιβάνων, ἐντὸς δὲ τοῦ δευτέρου διὰ δώδεκα· πρὸς ἐπιτυχῆ δὲ τῶν ἐκβολάδων ἐκκαμίνευσιν ἀπαιτεῖται ἡ ἀνάμιξις ἄλλων εὐτήκτων οὐσιῶν. ἤτοι σκωριῶν ἢ μεταλλίτιδος, ἡ δὲ Κυβέρνησις ὥριζεν εἰς τὴν Ἀγγλικὴν ἑταιρίαν ὡς ἐλάχιστον ὅρον ἀναμίξεως μεταλλίτιδος 15 ἐπὶ τοῖς ἑκατόν. Ἐν τούτοις τὸ συμβούλιον τῶν ἐν Ἀγγλίᾳ ὀρυκτολόγων ἀπεφάνθη, ὅτι οὐδεμίαν δύναται ν' ἀναλάβῃ ὑποχρέωσιν περὶ ἀναμίξεως μεταλλίτιδος, ἀφοῦ ἐν Ἑλλάδι δὲν ὑπάρχει ἐξησφαλισμένη ἡ παραγωγὴ αὐτῆς, ἡ δὲ ἀνάμιξις διὰ τοὺς ἓξ μόνον κλιβάνους ἤθελεν ἀπαιτήσει ποσὸν ἑπτὰ χιλιάδων τόνων κατ' ἔτος προπαρασκευασμένης μεταλλίτιδος.

Κατέναντι τούτων ἡ Ἑταιρία τῶν Μεταλλουργείων τοῦ Λαυρίου ἔχουσα πρόχειρα λιπάσματα τῶν σκωριῶν εἴτε παλαιῶν εἴτε νέων καὶ δυναμένη ἐπὶ πολλὰ ἔτη νὰ προβῇ δι' αὐτῶν εἰς τὴν ἐκκαμίνευσιν τῶν ἐκβολάδων, θέλει ἔχει καὶ ἱκανὰ ἔτη εἰς τὴν διάθεσιν αὐτῆς, ὅπως σκεφθῇ καὶ περὶ ποριομοῦ μεταλλίτιδος, ὅταν ἐξαντληθῶσιν αἱ σκωρίαι καὶ κατασταθῇ τοῦτο ἀναγκαῖον.

Καὶ ὑπὸ τὴν καθαρῶς δὲ χρηματιστικὴν ἔποψιν καὶ ὠφέλειαν τοῦ δημοσίου ἐξετάζοντες τὰς διαφόρους προτάσεις, ἀνευρίσκομεν ἀσφαλεστέραν καὶ ἐπωφελεστέραν τὴν ἐπὶ τούτου ἐκδοχὴν τῆς συμβάσεως τῆς 29 Ἀπριλίου 1873· ἤτοι ἐνῷ ὑφίσταται ἑταιρία ὠργανισμένη ἤδη καὶ καλῶς διοικουμένη καὶ εἰς χεῖρας Ἑλληνικὰς περιελθοῦσα, ἤτοι ἐνῷ ἔχομέν τι βέβαιον καὶ ὑπάρχον, ἀπαλλάττον ἡμᾶς τῶν κινδύνων, δοκιμασιῶν καὶ πειραμάτων μετὰ συνεταίρων, εἴτινες ἐκ τῶν προτάσεων αὐτῶν καταφαίνονται ὅτι οὐδόλως ἐμελέτησαν οὐδ' ἐννοοῦσι κατὰ βάθος τὸ ἀντικείμενον, ἐπὶ τοῦ ὁποίου προτείνουσι νὰ συνεργασθῶσι μετὰ τοῦ δημοσίου, ἤθελεν εἶσθαι λίαν ἐπισφαλὲς καὶ ἐπικίνδυνον νὰ καταστήσῃ ἡ Βουλὴ προβληματικὰ τὰ τοῦ δημοσίου συμφέροντα, ἐξαρτῶσα ταῦτα ἐξ ἁπλῶν ἐπαγγελιῶν μόνον, μὴ προσφερουσῶν εἰμὴ μόνον πᾶσαν ἀβεβαιότητα.

Ὁ δὲ ὁρισμὸς τῶν παραγωγικῶν δαπανῶν θεωρεῖται μὲν ὡς ἐξασφαλίζων τὴν πρόσοδον τοῦ δημοσίου ἐπὶ σταθερῶν βάσεων, ἀλλ' ἐπίσης εἶναι βέβαιον ὅτι ὁ ἐκ τῶν προτέρων σταθερὸς ὁ-

ρισμὸς τῶν ἐξόδων τούτων δύναται νὰ ἀποβῇ καὶ ἐπιζήμιος εἴτε πρὸς τὴν Ἑταιρίαν εἴτε πρὸς τὸ Δημόσιον· πρὸς ἐκείνην μέν, ἐὰν αἱ δαπάναι ὁρισθῶσιν ἐλάσσονες τῶν πραγματικῶν, πρὸς δὲ τὸ δημόσιον, ἐὰν ὁρισθῶσι μείζονες. Καὶ εἶναι μὲν δυνατὴ ἡ κατάχρησις, ἂν δὲν ἦναι ὡρισμένα τὰ ἔξοδα, ἀλλ' ἐπίσης εἶναι βέβαιον ὅτι ἡ κατάχρησις δύναται νὰ εἰσχωρήσῃ καὶ ἂν τὰ ἔξοδα ταῦτα ὦσιν ὡρισμένα, ἀρκεῖ νὰ σημειοῦται ἐν τοῖς δημοσίοις βιβλίοις τῆς ἐξαγωγῆς τοῦ μολύβδου ποσὸν ἔλαττον τοῦ ἐξαγομένου, καὶ ἡ ζημία τοῦ δημοσίου εἶναι πρόδηλος· ἐνῷ δὲ πρὸς ἀποτροπὴν τοιαύτης καταχρήσεως τὸ δημόσιον δὲν δύναται νὰ ἔχῃ ἄλλο ἐχέγγυον εἰμὴ τὴν τιμιότητα ἑνὸς ὑπαλλήλου του, ἤτοι τοῦ τελώνου Λαυρίου, τὸ ὑπὸ τῆς προκειμένης συμβάσεως τῆς 29 Ἀπριλίου 1873 ἀποδεκτὸν γενόμενον σύστημα ἐξασφαλίζει τὸ δημόσιον πληρέστερον καὶ καθίστησιν ἀνέφικτον τὴν διάπραξιν πάσης καταχρήσεως. Τωόντι ἡ ὕπαρξις δύω διευθυντῶν ἐκλεγομένων ὑπὸ τοῦ δημοσίου ὡς διαχειριστῶν μετὰ τῶν διευθυνόντων τὴν Ἑταιρίαν καὶ ἀπολαμβανόντων ἀποζημίωσιν ἐκ τοῦ καθαροῦ κέρδους τῆς Ἑταιρίας, ἡ ὕπαρξις ἑνὸς Βασιλικοῦ ἐπιτρόπου καὶ ἑνὸς ἐπόπτου εἰς Λαύριον, τὸ γεγονὸς ὅτι τὸ δημόσιον θέλει λαμβάνει τὸ ἐπιβάλλον αὐτῷ μέρος ἐξ αὐτοῦ τοῦ ἰσολογισμοῦ τῆς Ἑταιρίας, ὅλα ταῦτα θέλουσι καθιστᾷ ἀδύνατον πᾶσαν κατάχρησιν· ἐκτὸς ὅμως τούτων ἐπόπται καὶ ἔγγυηταί, οὕτως εἰπεῖν, τῆς προσόδου τοῦ δημοσίου θέλουσιν εἶσθαι αὐτοὶ οἱ μέτοχοι καὶ ἐξελέγκται τῆς Ἑταιρίας, οἵτινες ἐκ τοῦ ἰδίου ἰσολογισμοῦ θέλουσι ποριζεσθαι τὰ μερίσματα αὐτῶν. Εἶναι ἄλλως ἐκ τῆς πείρας ἀναμφισβήτητον ὅτι τὸ δημόσιον εὐκολώτερον δύναται νὰ ζημιωθῇ ἐπαναπαυόμενον εἰς τὴν τιμιότητα ἑνὸς μόνου ὑπαλλήλου του, ἢ οἱ μέτοχοι μιᾶς ἰδιωτικῆς ἑταιρίας, οἵτινες ἔχουσι καὶ ἄμεσον συμφέρον ἐπὶ τῶν ἔργων αὐτῆς, καὶ δικαίωμα ἐξελέγξεως καὶ ἀντικαταστάσεως τῶν διευθυνόντων καὶ διαχειριζομένων τὰ κατ' αὐτήν· ὥστε τὸ ζήτημα τῆς ἀποτροπῆς τοῦ κινδύνου πάσης καταχρήσεως, τιθέμενον μεταξὺ τῆς τιμιότητος ἑνὸς ὑπαλλήλου τοῦ Λαυρίου καταχωροῦντος ἐν τοῖς βιβλίοις τὰ ἐξαγόμενα προϊόντα τῆς Ἑταιρίας καὶ τῆς συνταυτίσεως τῶν συμφερόντων τοῦ δημοσίου μετ' ἐκείνων τῶν μετόχων, συμπραττούσης εἰς τὴν διαχείρισιν αὐτῆς καὶ αὐτῆς τῆς Κυβερνήσεως, δὲν δύναται νὰ λυθῇ εἰμὴ κατὰ τὴν δευτέραν ἐκδοχήν, ἣν ὑπάσθη καὶ ἡ προκειμένη σύμβασις ὡς συνδυάζουσα τὴν ἐποπτείαν καὶ σύμπραξιν ἀνωτέρων δημοσίων λειτουργῶν μετὰ τῆς ἐποπτείας τοῦ

συμφέροντος τῶν μετόχων. Ἡ δὲ ἀντίρρησις ὅτι αὐξάνει μὲν τὸ ἐκ τῶν σκωριῶν ὑπὲρ τοῦ δημοσίου μέρισμα, ἀλλὰ παύει τὸ διὰ τὴν ἐκκαμίνευσιν αὐτῶν ὡρισμένον ποσὸν τῆς δαπάνης, ἀναιρεῖται 1) ἐκ τῆς παρατηρήσεως ὅτι ἡ ἐκ τῶν σκωριῶν αὔξησις τοῦ μερίσματος τοῦ δημοσίου εἶναι σημαντική, ὑπερβαίνουσα κατὰ πολὺ πᾶσαν ἐνδεχομένην αὔξησιν τῶν ἐξόδων τῆς ἐκκαμινεύσεως, καὶ πάντοτε ἀφίνουσα ἐπαισθητὸν ὄφελος ὑπὲρ τοῦ δημοσίου ἀνώτερον κατὰ πολὺ παντὸς προηγουμένου μερίσματος, καὶ 2) ἐκ τῆς παρατηρήσεως ὅτι αἱ ἐκβολάδες ἄνευ σκωριῶν ἐκκαμινευόμεναι ἀπαιτοῦσι δαπάνην λίαν ὑπερβάλλουσαν πρὸς τιμὴν αὐτῶν ἢ αἱ σκωρίαι· ἑπομένως τὸ ὑπερβάλλον τῆς δαπάνης πρὸς τιμὴν καὶ ἐκκαμίνευσιν τῶν ἐκβολάδων μειοῦται σημαντικῶς διὰ τῆς συνεκκαμινεύσεως αὐτῶν μετὰ τῶν σκωριῶν καὶ πᾶς κίνδυνος ζημίας τοῦ δημοσίου ἐκ τοῦ μὴ ὁρισμοῦ τῶν ἐξόδων ἐκ τῶν προτέρων ἀποσοβεῖται.

Ἐπὶ τέλους ἡ προκειμένη σύμβασις ἀπομακρύνει καὶ πᾶσαν ζημίαν τοῦ δημοσίου, ἥτις ἤθελε προέλθῃ ἐκ τοῦ χωρισμοῦ τῶν ἐκβολάδων ἀπὸ τῶν σκωριῶν, ὅστις χωρισμὸς ἐὰν δὲν ᾖναι ἀνέφικτος, εἶναι ὅμως δυσεκτέλεστος καὶ πολλαχῶς ἐπιζήμιος· ἡ δὲ διὰ τῆς συμβάσεως ταύτης ἐπιτρεπομένη συνεκκαμίνευσις τῶν σκωριῶν καὶ ἐκβολάδων οὐχὶ μόνον ἐξασφαλίζει ὑπὲρ τοῦ δημοσίου ποσὸν ἀνώτερον τοῦ δι' ὅλων τῶν ἄλλων προτάσεων προσενεχθέντος, ἀλλ' ἀκόμη ἡ συνεκκαμίνευσις αὕτη παρέχει καὶ τὴν βεβαιότητα ὅτι δὲν θέλει ἀπολεσθῇ οὐδὲ τὸ ἐλάχιστον ποσὸν τοῦ ἐν ταῖς ἐκβολάσι περιεχομένου μετάλλου, καθότι δὲν εἶναι πλέον ζήτημα ὅτι ἡ τῆξις τῶν ἐκβολάδων εἶναι ἀδύνατος ἄνευ καταλλήλου λιπάσματος. Τὸ τοιοῦτον ὡμολογήθη καὶ ἐπεβεβαιώθη ἀπὸ τοὺς ἐκ Γερμανίας ὑπὸ τῆς κυβερνήσεως κληθέντας πρὸ καιροῦ ὀρυκτολόγους καὶ παρ' ἁπάντων τῶν ἐπιστημόνων, ὅσοι κατ' ἐντολὴν διαφόρων ἑταιρικῶν ὁμάδων ἐξήτασαν ἐπιτοπίως καὶ δι' ἐπιστημονικῶν πειραμάτων τὸ ζήτημα τοῦτο. Κατ' ἀλλότερον δὲ λίπασμα συντελοῦν εἰς τὴν συμφερωτέραν τῶν ἐκβολάδων τῆξιν ἀπεδείχθησαν αἱ σκωρίαι, καὶ μετ' αὐτὰς αἱ διὰ τῆς καμινεύσεως τῶν σκωριῶν παραγόμεναι νέαι σκωρίαι, ἐν ἐλλείψει δὲ τούτων, ἡ μεταλλίτις.

Ὅθεν αἱ ἐπιτροπαὶ εἰς τὰς σκέψεις ταύτας ἐρειδόμεναι, προτείνουσιν εἰς τὴν Βουλήν.

Νὰ ἐπιψηφίσῃ τὴν προκειμένην σύμβασιν τῆς 29 Ἀπριλίου 1873.

Ἀθῆναι, τῇ 8 Ἰουλίου 1873.

Οἱ πρόεδροι
Ἀντ. Γεωργαντᾶς, Δ. Ζέγγελης.

Ὁ εἰσηγητὴς
Γρ. Μαυρομαρᾶς.

Τὰ μέλη τῶν ἐπιτροπῶν
Χαρ. Κανελλόπουλος, Γ. Καραβᾶς, Ε. Πεταλλᾶς, Σπ. Ζερβός, Εὐστ. Πλιόπουλος, Ἰω. Γ. Ἀνδρίτσου ἐπιφυλακτικός.

Ἀνας. Δημητριάδης μὲ τὴν ἐπιφύλαξιν, ἵνα κατὰ τὴν συζήτησιν ἐκθέσω τοὺς λόγους, δι' οὓς πρέπει νὰ τροποποιηθῶσιν ὅροι τινὲς τῆς συμβάσεως.

Ι. Δ. Τζιώτης, ὑπὸ τὸν ὅρον τοῦ προηγουμένου προσδιορισμοῦ τῶν δαπανῶν καὶ τοῦ περιορισμοῦ τῆς παραχωρήσεως τῶν ἐκβολάδων μόνον ἐπὶ τῶν ἐντὸς τοῦ μεταλλείου τοῦ παραχωρηθέντος τῷ Σερπιέρῃ κειμένων, ἐπιφυλασσόμενος νὰ ὑποστηρίζω τὴν γνώμην μου εἰς τὴν συζήτησιν.»

Ἀκολούθως εἷς μὲν βουλευτὴς ἀπήντησεν, ὅπως κατατεθῶσιν αἱ περὶ Λαυρίου γτρυανιστὶ ὑπάρχουσαι ἐν τῷ ὑπουργείῳ ἐκθέσεις, ἕτερος δὲ τὴν ἔκθεσιν τῆς εἰς Λαύριον ἀποσταλείσης ἐπιτροπῆς περὶ τοῦ ποσοῦ τῶν σκωριῶν καὶ ἐκβολάδων, καὶ ἄλλος τις τὸ ἔγγραφον τῆς Κυβερνήσεως ἐν τῷ ὁποίῳ διετύπου τὰ ζητήματα ἐφ' ὧν ἡ ἐπιτροπὴ ἤθελε νὰ ἐργασθῇ καὶ τὰς ἀπαντήσεις ἐὰν αὗται ὑπάρχωσιν.

Ἀπήντησε δὲ ὁ πρωθυπουργὸς ὅτι θέλει καταθέσει τὰς ἐπιστημονικὰς περὶ Λαυρίου ἐκθέσεις ὡς καὶ τὸ πρὸς τὴν ἐπιτροπὴν ἀπευθυνθὲν ἔγγραφον, διεβεβαίωσεν ὅμως ὅτι παρὰ τῆς ἐπιτροπῆς ταύτης ἔλαβε δύω ἀναφορὰς ἐν αἷς αὕτη ἀποφαίνεται, ὅτι πρὸς περαίωσιν τῆς ἐντολῆς της ἀπαιτεῖται χρονικὸν διάστημα ἑνὸς ἔτους ἢ τοὐλάχιστον ἓξ μηνῶν, οὐδεμίαν δὲ ἔλαβεν ἔκθεσιν περὶ τοῦ ποσοῦ τῶν σκωριῶν καὶ ἐκβολάδων.

Ἀκολούθως παρεδέχθη ἡ Βουλὴ εἰς δευτέραν ἀνάγνωσιν καὶ συζήτησιν

1) Νομοσχέδιον περὶ ἐγκρίσεως συμβάσεως πρὸς σύστασιν σιδηροδρόμου ἐν Πελοποννήσῳ.

2) Περὶ μηνιαίας συντάξεως ἐκ δραχ. 300 εἰς τὴν χήραν τοῦ συνταγματάρχου Δ. Μ. Βότσαρη διὰ μυστικῆς ψηφοφορίας, ἐπιβλέποντος τοῦ ἀντιπροέδρου Α. Παῤῥαμυθιώτου διὰ ψήφων 114 κατὰ 20.

Ἀναστὰς εἷς τῶν βουλευτῶν Καλαβρύτων παρεκάλεσε τὸν ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν ὑπουργὸν νὰ ὑποβάλῃ τὸ νομοσχέδιον περὶ

μηνιαίας συντάξεως ἐκ δραχ. 500 εἰς τὰ τέκνα Κονδίλω καὶ Λάζαρον τῆς χήρας Γ. Κυντουριώτου, ὁ δὲ ὑπουργὸς ὑπεσχέθη νὰ τὸ ὑποβάλῃ τὴν ἐπαύριον.

Ἐξηκολούθησεν ἡ ἐπὶ τοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ ὑπουργείου τῶν Ἐσωτερικῶν συζήτησις.

Ἀναγνωσθέντος τοῦ Κεφαλ. 7 ἐγίνοντο δεκτὰ τὰ διάφορα ἄρθρα αὐτοῦ, προστεθεισῶν μόνον τῇ προτάσει τοῦ πρωθυπουργοῦ 1,000 δραχμῶν εἰς τὸ ἄρθρον 3 «Προσωπικὸν τῶν κατ' ἐπαρχίας ταχυδρομείων» καὶ εἰς τὸ ἄρθρον 7 «Μεταχομιδὴ γραμμάτων» δραχ. 200 οὕτω δὲ τὸ ὁλικὸν ποσὸν τοῦ Κεφαλ. τούτου ἐκ δραχ. 512,329 μετεβλήθη εἰς 513,529.

Ἀναγνωσθὲν τὸ Κεφάλ. 8 «Τηλεγραφικὴ συγκοινωνία» ἐκ δραχ. 600,440, ἐγένετο δεκτὸν ὡς ἔχει ἐν τῷ προϋπολογισμῷ.

Ἀναγνωσθέντος τοῦ Κεφαλ. 9 «Δημόσια ἔργα» ἐγένοντο δεκτὰ τὰ ἄρθρα 1, 2, 3, 4, 5, 6, 7 καὶ 8 ὡς ἔχουσιν ἐν τῷ προϋπολογισμῷ. Ἐπὶ δὲ τοῦ ἄρθρου 9 «Ἀποξήρανσις ἑλῶν καὶ τελμάτων» ἠγέρθη μικρά τις συζήτησις καθ' ἣν τινες ὑπεστήριξαν τὴν αὔξησιν τοῦ κονδυλίου τούτου, ἡ δὲ κυβέρνησις καὶ τοι εἶπεν ὅτι τὸ ἄρθρον τοῦτο κυρίως εἰς τὸ διπλάσιον σχετικῶς πρὸς τὰ παρελθόντα ἔτη, ἐγνωμάτευσε δὲ ὅτι ἡ ἀποξήρανσις τῶν ἑλῶν θέλει ἐπιτευχθῇ μόνον διὰ συστήματος ἐντελοῦς καὶ οὐχὶ διὰ τοιούτων μέσων ἀτελῶν, οὐχ ἧττον ὅμως ἐπρότεινε καὶ ἡ Βουλὴ παρεδέχθη τὴν προσθήκην 40,000 δρ. κατασταθέντος οὕτω τοῦ ἄρθρου τούτου ἀπὸ 60,000 δραχμὰς εἰς 100,000· ἀκολούθως δὲ παρεδέχθη καὶ τὰ ἄρθρα 10, 11 καὶ 12 ὡς ἔχουσιν ἐν τῷ προϋπολογισμῷ· κατὰ συνέπειαν τὸ ποσὸν τοῦ Κεφαλ. 9 ἀνέρχεται εἰς 484,163.

Ἀκολούθως ἀναγνωσθὲν καὶ τὸ Κεφάλ. 10 «Βοήθειαι» ἐγένετο δεκτὸν, ἐκ δρ. 218,710 ἀφοῦ μετὰ τὴν ἀνάγνωσιν τοῦ ἄρθρου 3 «Συνδρομαὶ πρόσφύγων» ἀνεγνώσθη ἀναφορὰ Κρητῶν, ἣν ἡ Βουλὴ συνέστησε πρὸς τὴν Κυβέρνησιν. Οὕτω δὲ τὸ ὁλικὸν ποσὸν τοῦ εἰδικοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ ὑπουργείου τῶν Ἐσωτερικῶν ἀνέρχεται εἰς δραχμὰς 3,943,993.

Μεθ' ὃ ὁ πρόεδρος ἔλυσε τὴν συνεδρίασιν περὶ ὥραν 1 μ. μ.

Ὁ Πρόεδρος
ΙΩ. Ν. ΔΕΛΗΓΙΑΝΝΗΣ.

Οἱ Γραμματεῖς
Φίλ. Βάρδογλης,
Λεων. Δ. Α. Βούλγαρης.

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ ΞΔ'.

Τῆς 10 Ἰουλίου 1873.

Ἀπαρτίας γενομένης περὶ ὥραν 9 Π. Μ. ἀνεγνώσθησαν τὰ πρακτικὰ τῆς προτεραίας καὶ ἐνεκρίθησαν.

Κατόπιν ὁ πρόεδρος ἀνέγνω ἔγγραφον τοῦ ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν ὑπουργοῦ διʼοὗ ἀγγέλλει μετὰ λύπης εἰς τὴν Βουλὴν τὸν θάνατον τοῦ βουλευτοῦ Β. Σκαλτσοδήμου.

Ὑπεβλήθησαν εἶτα

1) Ἔκθεσις τῆς ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν καὶ Ἐσωτερικῶν ἐπιτροπῆς περὶ μεταβολῆς τοῦ Νόμου ΥΞΘ', περὶ συνοικισμοῦ τῶν Κορινθίων ἀποσταλεῖσα εἰς τύπωσιν· ἔχει δὲ οὕτω·

«Πρὸς τὴν Βουλήν.

Αἱ ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν καὶ τῶν Οἰκονομικῶν ἐπιτροπαὶ τῆς Βουλῆς συνελθοῦσαι εἰς συνεδρίασιν ἐν τῷ ὁρισθέντι δωματίῳ καὶ ἐπεξεργασθεῖσαι μετʼ ἐπιστάσεως τὸ περὶ μεταβολῆς τοῦ νόμου ΥΞΘ', περὶ συνοικισμοῦ τῶν Κορινθίων Νομοσχέδιον, ὑποβληθὲν ὑπὸ τῶν ὑπουργῶν τῶν Ἐσωτερικῶν καὶ τῶν Οἰκονομικῶν, ἐκθέτουσιν ὅτι ὁ σκοπὸς τοῦ Νομοσχεδίου τούτου εἶναι ἡ ἐνίσχυσις τοῦ συνοικισμοῦ ἐν τῇ νέᾳ πόλει Κορίνθου διὰ τῆς ἄρσεως προσκομμάτων, προκυψάντων καὶ ὑφισταμένων ἐκ τοῦ διχοτομοῦντος τὴν νέαν Κόρινθον χειμάρρου, τοῦ καλουμένου «Ξηροχείμαρρος Λεύκων» ὅτι ἀληθῶς ἐπιψηριζομένου τοῦ Νομοσχεδίου τούτου εὐκολύνονται οἱ μέλλοντες οἰκοδομήσαντες ἄνευ βλάβης τοῦ δημοσίου εἰς ἀποκατάστασιν τῶν ἐν τῇ νέᾳ ταύτῃ πόλει.

Ἐπομένως συνιστῶσι τὴν ἐπιψήφισιν τούτου ὅπως ἔχει.

Ἀθῆναι, τῇ 9 Ἰουλίου 1873.

Ὁ ἐπὶ τῶν ἐσωτερικῶν πρόεδρος
Ἀντ. Γεωργαντᾶς.

Ἐπὶ τῶν οἰκονομικῶν
Δ. Γ. Ζίγγελης.

Ὁ εἰσηγητὴς
Χ. Κανελλόπουλος.

Τὰ μέλη

Α. Δημητριάδης, Εὐστ. Ἰλιόπουλος, Ι. Γ. Ἀνδρίτσος, Β. Πετολλᾶς, Ν. Παπαμιχαλόπουλος, Σ. Στεφανόπουλος, Γρ. Μ. Μαυρομαρᾶς, Ι. Δ. Τζιώτης.»

2) Ἀναφορὰ τῶν κατοίκων Διαποντίων τῆς ἐπαρχίας Κερκύρας, αἰτούντων ν' ἀπαλλαχθῶσι τῶν τελῶν, ἅτινα πληρώνουσι πρὸς τὸ τιμάριον· σταλεῖσα εἰς τὴν ἐπιτροπὴν τῶν ἀναφορῶν.

3) Ἑτέρα Θεονύμφης μοναχῆς καὶ Ἑλένης Πολίτου αἰτουμένων μηνιαίαν σύνταξιν· παραπεμφθεῖσα μετὰ συστάσεως εἰς τὴν Κυβέρνησιν.

Κατόπιν ἡ Βουλὴ παρεδέχθη εἰς τρίτην συζήτησιν καὶ ἀνάγνωσιν τὸ Νομοσχέδιον περὶ μηνιαίας συντάξεως εἰς τὴν χήραν τοῦ Συνταγματάρχου Δ. Μ. Βότσαρη ἐκ δραχμῶν 300 διὰ μυστικῆς ψηφοφορίας, ἐπιτηροῦντος τοῦ Βουλευτοῦ Α. Καραλιβάνου διὰ ψήφων 103 κατὰ 20. Ἔχει δὲ τοῦτο ὡς ἑξῆς·

«Ἄρθρον 1. Χορηγεῖται σύνταξις ἐκ δραχμῶν τριακοσίων κατὰ μῆνα εἰς τὴν χήραν τοῦ συνταγματάρχου μακαρίτου Δημητρίου Βότσαρη.

Ἄρθρον 2. Ἂν ἡ χήρα ἀποθάνῃ, ἢ ἄλλως ἀπολέσῃ κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ νόμου τῆς 19 Αὐγούστου 1852 τὸ πρὸς σύνταξιν δικαίωμα, ἡ ἀνωτέρω σύνταξις θέλει ἀποδίδοσθαι εἰς τὰς θυγατέρας αὐτῆς Αἰκατερίνην, Ἀθηνᾶν καὶ Εὐφροσύνην.

Ἑκάστη τῶν θυγατέρων τούτων ἔχει δικαίωμα ἐπὶ τοῦ τρίτου τῆς συντάξεως· ἑπομένως ὅταν τις τούτων ἔλθῃ εἰς γάμον, ἢ ἐὰν ἀποθάνῃ ἄγαμος, τότε τὸ δικαίωμα αὐτῆς παύει, ἐλαττουμένου ἀναλόγως τοῦ κατὰ τὸ ἄρθρον 1 τοῦ παρόντος νόμου ποσοῦ τῆς περιελθούσης εἰς αὐτὰς συντάξεως.

Ἄρθρον 3. Τὸ κατὰ τὸ ἀνωτέρω 1 ἄρθρον ποσὸν τῆς συντάξεως προστίθεται εἰς τὸ ποσὸν τῆς συντάξεως, τὴν ὁποίαν κατὰ τὸ ἄρθρον 19 τοῦ περὶ συντάξεων τοῦ στρατοῦ νόμου ἔχουσι δικαίωμα νὰ λαμβάνωσιν ἡ χήρα καὶ τὰ ὀρφανὰ τοῦ εἰρημένου συνταγματάρχου.»

Ἀκολούθως ἐπροτάθη τις καὶ ἡ Βουλὴ παρεδέχθη, ὅπως δημοσιευθῇ τὸ ἐπὶ τῆς συμβάσεως τῆς Ἀτμοπλοϊκῆς ἑταιρίας ὑπόμνημα τοῦ Κυρίου Προβελεγγίου.

Ἐπίσης ἕτερός τις Βουλευτὴς παρεκάλεσε τὸν ἐπὶ τῶν Ναυτικῶν ὑπουργόν, ὅπως λάβῃ πρόνοιαν ἐξελέγξῃ τὴν οἰκονομικὴν κατάστασιν τοῦ ναυτικοῦ Ταμείου ὅπερ διατελεῖ εἰς οἰκτρὰν κατάστασιν. Ἀπήντησε δὲ ὁ ἐπὶ τῶν Ναυτικῶν ὑπουργὸς ὅτι ὡς πρὸς τὴν καταβολὴν τῶν 200,000 δραχμῶν διέταξε νὰ γίνῃ αὐστηρὰ ἀνάκρισις καὶ ἐξέλεγξις, θέλει δὲ φροντίσει, προσέθηκεν, ὅπως ὑποβάλῃ εἰς τὴν Βουλὴν τὰς ἀναγκαίας πληροφορίας περὶ τῆς καταστάσεως αὐτοῦ.

Ἤρξατο ἡ ἐπὶ τοῦ εἰδικοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ ὑπουργείου τῶν Ἐκκλησιαστικῶν κλπ. συζήτησις.

Ἀναγνωσθέντα τὰ Κεφάλαια 1 «Κεντρικὴ ὑπηρεσία» ἐκ δρ. 55,458 καὶ τὸ Κεφάλαιον 2 «Κλῆρος» ἐγένοντο δεκτὰ πρὸς

τεθεισῶν μόνον εἰς τὸ ἄρθρον 5 «Ἐκκλησιαστικαὶ καὶ ἐκπαιδευτικαὶ ἐξωτερικαὶ δαπάναι» τοῦ Κεφαλ. 2 ἐκ 39,000, δραχμῶν 21,000, οὕτω δὲ τὸ ὁλικὸν ποσὸν τοῦ Κεφαλαίου 2 ἀνέρχεται εἰς δραχμὰς 245,680.

Ἀναγνωσθέντος τοῦ Κεφαλαίου 3 «Ἀνωτέρα ἐκπαίδευσις» τὸ ἄρθρον 1 «Προσωπικὸν Πανεπιστημίου» ἐκ δραχμῶν 244,075, ἐγένετο δεκτὸν μετά τινα συζήτησιν καθ' ἣν τινὲς παρεκάλεσαν τὸν ὑπουργὸν τῆς Ἐκπαιδεύσεως, ὅπως ὑποβάλῃ εἰς τὴν ἑπομένην σύνοδον τὸν ὀργανισμὸν τοῦ Πανεπιστημίου, ὁ δὲ ὑπουργὸς ἀπήντησεν, ὅτι θέλει ὑποβάλλει αὐτὸν ἐν δέοντι, διότι δεῖται διορθώσεως· εἶτα δὲ παρεδέχθη καὶ τὸ ἄρθρον 3 «Προσωπικὸν Βιβλιοθήκης» ἐκ δραχμῶν 22,275.

Ἀναγνωσθέντος τοῦ ἄρθρου 4 «Ἔξοδα Βιβλιοθήκης» τῇ προτάσει τινὸς καὶ τῇ συναινέσει τοῦ ὑπουργοῦ ἡ Βουλὴ παρεδέχθη τὴν προσθήκην 1,500 δρ. μισθοδοσίαν ἓξ μηνῶν διὰ τὸν κύριον Σάθαν. Οὕτω δὲ τὸ ὁλικὸν ποσὸν τοῦ ἄρθρου 4 ἀνέρχεται εἰς 9,900.

Τὰ ἄρθρα 5, 6, 7 καὶ 8 ἐγένοντο δεκτὰ ὡς ἔχουσιν ἐν τῷ προϋπολογισμῷ.

Ἀναγνωσθέντος τοῦ ἄρθρου 9 «Προσωπικὸν ἀρχαιολογικῆς ὑπηρεσίας» ἠρώτησέ τις τὸν ὑπουργόν, ἐὰν ὡς ἄλλοτε ἐγένετο λόγος ἐν τῇ Βουλῇ, ἔλαβεν ὑπ' ὄψιν τὰς προτάσεις τοῦ γερμανοῦ Σχλίμαν περὶ ἀνασκαφῆς τῶν ἀρχαίων Μυκηνῶν καὶ Ὀλυμπίας. Ἀπήντησεν ὁ πρωθυπουργὸς ὅτι ἡ ἑλληνικὴ κυβέρνησις εὑρίσκεται εἰς διπλωματικὰς διαπραγματεύσεις μετὰ τῆς Πρωσσικῆς κυβερνήσεως περὶ ἀνασκαφῆς ἀρχαιολογικῶν μνημείων καὶ ἑπομένως φρονεῖ ὅτι δὲν πρέπει νὰ προβῶσιν εἰς οὐδεμίαν συνεννόησιν μετὰ τοῦ γερμανοῦ Σχλίμαν. Ἡ δὲ Βουλὴ ἀρκεσθεῖσα εἰς τὰς πληροφορίας ταύτας παρεδέχθη τὸ ἄρθρον 9 καὶ τὸ ἄρθρον 10 ὡς ἔχουσιν ἐν τῷ προϋπολογισμῷ.

Τὸ ἄρθρον 11 «Προσωπικὸν Γυμνασίων» ἐγένετο δεκτὸν μὲ τὴν προσθήκην 10,000 δρ. πρὸς σύστασιν Γυμνασίου ἐν Κορίνθῳ· εἶτα δὲ καὶ τὸ ἄρθρ. 12 «Ἔξοδα Γυμνασίων» κατὰ τὸν προϋπολογισμόν.

Τὸ ἄρθρ. 13 «Προσωπικὸν ἑλληνικῶν σχολείων» ἐγένετο δεκτὸν μὲ τὴν προσθήκην δραχμῶν 3,600· εἶτα δὲ καὶ τὸ ἄρθρον 14 «Ἔξοδα» ὡς ἔχει ἐν τῷ προϋπολογισμῷ.

Ἀναγνωσθὲν τὸ ἄρθρον 15 «Ἀγορὰ βιβλίων» ἡ Βουλὴ παρεδέξατο αὐτὸ μὲ τὴν προσθήκην δραχμῶν 600 εἰς συνδρομὴν τοῦ Χιώτου πρὸς ἔκδοσιν τῆς ἱστορίας τῆς Ἑπτανήσου, ἀπέρρι-

ψε δὲ τὴν πρὸς τὸν Γούδαν παρεχομένην μέχρι σήμερον συνδρομὴν πρὸς ἔκδοσιν τῶν παραλλήλων βίων.

Ἀκολούθως παραδέχθη τὸ ἐν τῷ προϋπολογισμῷ κινὸν ἄρθρον 16 «Συνδρομὴ εἰς τὴν Φιλεκπαιδευτικὴν ἑταιρίαν» διὰ τῆς ἐγγραφῆς 10,000 δραχμῶν, εἶτα δὲ καὶ τὸ ἄρθρον 17 «Συνδρομὴ εἰς τὴν ἀρχαιολογικὴν ἑταιρίαν» ὡς ἔχει ἐν τῷ προϋπολογισμῷ.

Ἀκολούθως παραδέχθη καὶ τὸ Κεφάλαιον 4 «Δημοτικὴ ἐκπαίδευσις» ἐκ δρ. 146,300 καὶ τὸ Κεφ. 5 «Βοηθήματα» ἐκ δραχ. 10,000· οὕτω δὲ τὸ ὁλικὸν ποσὸν τοῦ εἰδικοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ ὑπουργείου τῶν Ἐκκλησιαστικῶν ἀνέρχεται εἰς δραχμὰς 1,718 566.

Ἤρξατο ἡ συζήτησις ἐπὶ τοῦ εἰδικοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ ὑπουργείου τῶν Στρατιωτικῶν.

Μετά τινας γενικὰς παρατηρήσεις τινῶν Βουλευτῶν περὶ τοῦ τρόπου τῆς συντάξεως τοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ ὑπουργείου τούτου, εἰς ἃς ἀπήντησεν ὁ πρωθυπουργὸς καὶ ὁ ἐπὶ τῶν Στρατιωτικῶν ὑπουργός, καὶ τὰς παρατηρήσεις ἄλλων περὶ τοῦ ὅτι εἶναι ἀνάγκη εἰς τὸ ἑξῆς νὰ μὴ νομοθετοῦνται θέσεις διὰ διαταγμάτων ἀλλὰ διὰ νόμων, ἤρξατο ἡ κατ' ἄρθρον συζήτησις.

Ἀναγνωσθέντα δὲ τὰ Κεφ. 1 «Ὑπουργεῖον Στρατιωτικῶν», 2 «Σῶμα Μηχανικοῦ», 3 «Πυροβολικὸν καὶ Ὁπλοστάσιον», 4 «Ἱππικόν», 5 «Πεζικόν» καὶ 6 «Σκαπανεῖς» ἐγένοντο παραδεκτὰ ὡς ἔχουσιν ἐν τῷ προϋπολογισμῷ, ἐλαττωθέντος μόνον τοῦ ἐξ 92,000 δραχμῶν συγκειμένου ἄρθρ. 1 «Μισθοὶ ἀξιωματικῶν» τοῦ Κεφ. Α'. εἰς δρ. 86,120 τῇ προτάσει τοῦ ὑπουργοῦ.

Ἀναγνωσθέντος τοῦ Κεφ. 7 «Κλάδοι ὑπηρεσίας» παρατήρησέ τις ὅτι ἐπειδὴ αἱ θέσεις εἰσὶν ὅλως γενικαὶ δὲν πρέπει νὰ τίθεται ὁ ὅρος «Συνταγματάρχης πεζικοῦ ἀρχηγός» ἀλλ' ἁπλῶς «Συνταγματάρχης ἀρχηγός» καὶ οὕτω καθεξῆς, ἑπομένως ἀπῆτησε τὴν ἀπάλειψιν τοῦ τοιούτου προσδιορισμοῦ, ἡ δὲ Βουλὴ παρεδέξατο τὴν πρότασιν ταύτην, ἀπέρριψε δὲ τὴν πρότασιν περὶ προσθήκης ἐπιθεωρητῶν, καὶ παραδέχθη ἐν ἄρθρ. 1 «ὁ ἐπίπαρος ἐπιθεωρητὴς Νοσοκομείων καὶ θεραπευτηρίων» νὰ ὀνομασθῇ «Πρόεδρος ἐπιθεωρητῆς τῆς ἀνωτάτης ὑγειονομικῆς ἐπιτροπῆς». Μεθ' ὃ ἡ Βουλὴ παρεδέχθη τὸ Κεφ. 7.

Ἀκολούθως παραδέχθη καὶ τὰ Κεφάλ. 8 «Στρατιωτικὴ ἐκπαίδευσις», 9 «Χωροφυλακή», 10 «Ὑπαξιωματικοὶ ὑπηρέται», 11 «Χορηγήματα ἀνικάνων ὁπλιτῶν», 12 «Διαθέσιμοι καὶ ἀργοί», 14 «Ὑλικόν», 15 «Στρατιαὶ χορηγήσεις», 16 «Κατάλυσις», 17 «Μετακομίσεις», 18 «Νοσηλεία», 19 «Ἱππωνεία», 20 «Ἔξοδα Γραφείων τῶν σωμάτων καὶ καταστημάτων» καὶ 21 «Στρατιωτικὴ δικαιοσύνη». Οὕτω δὲ παραδέχθη τὸ ὁλικὸν ποσὸν τοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ ὑπουργείου τούτου ἀνερχόμενον εἰς δραχμὰς 7,146,490.

Κατόπιν ὁ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν ὑπουργὸς ὑπέβαλε τὰ ἔγγραφα τὰ ἐμπεριέχοντα τὰς ὁδηγίας τῆς εἰς Λαύριον ἀποσταλείσης ἐπιτροπῆς ὡς καὶ τὰς ἀπαντήσεις αὐτῆς.

Ὁ Πρόεδρος ἀνήγγειλεν ἀκολούθως ὅτι αὔριον θέλει τελεσθῇ δοξολογία ἐπίσημος ἐπὶ τῇ ἑορτῇ τοῦ ὀνόματος τῆς Α. Μεγαλειότητος τῆς Βασιλίσσης Ὄλγας, γενομένης δὲ κληρώσεως διὰ τὴν μεγάλην Πρεσβείαν, ἥτις πρόκειται νὰ παρασταθῇ ἐν τῷ ναῷ καὶ νὰ συγχαρῇ ἐκ μέρους τῆς Βουλῆς τὴν Α. Μ. ἔλαχον οἱ ἑξῆς· Ο. Πυλαρινός, Χ. Χρηστόπουλος, Κ. Λομβάρδος, Β. Νικολόπουλος, Περ. Μαυρομιχάλης, Κ. Κατσικόπουλος, Θ. Θεριογιάννης, Γ. Δελαπόρτας, Π. Ἰατροῦ καὶ Ν. Παγκράτης.

Ὁ δὲ Πρόεδρος ἀναγγείλας ὅτι αὔριον ὡς ἐκ τῆς ἑορτῆς ἡ Βουλὴ θέλει συνέλθει περὶ τὴν 4 ὥραν Μ. Μ. ἔλυσε τὴν συνεδρίασιν περὶ ὥραν 2 Μ. Μ.

Ὁ Πρόεδρος
Ι. Ν. ΔΕΛΗΓΙΑΝΝΗΣ.

Οἱ Γραμματεῖς
Α. Βούλγαρης.

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ ΞΕ'.

Τῆς 12 *Ἰουλίου* 1873.

Ἀπαρτίας γενομένης περὶ ὥραν 9 π. μ. ἀνεγνώσθησαν τὰ πρακτικὰ τῆς προτεραίας καὶ ἐπεκυρώθησαν.

Ὁ πρόεδρος ἀνήγγειλεν ὅτι τὸ προεδρεῖον μετὰ τῆς μεγάλης τῆς Βουλῆς πρεσβείας παρουσιασθὲν εἰς τὰς Α. Α. Μ. Μ. ἐπὶ τῇ ἑορτῇ τῆς Βασιλίσσης Ὄλγας ἀπήγγειλε τὴν ἑξῆς προσφώνησιν.

«Βασιλεῦ!

Ἡ Βουλὴ τῶν ἀντιπροσώπων δι' ἡμῶν λαμβάνει τὴν τιμὴν νὰ συγχαρῇ τὴν βασιλικὴν οἰκογένειαν ἐπὶ τῇ ἑορτῇ τοῦ ὀνόματος τῆς σεπτῆς ἡμῶν Βασιλίσσης, εὔχεται δὲ, ὅπως ὁ Ὕψιστος σώζῃ καὶ διαφυλάττῃ τὰς Γ. Μ. καὶ τοὺς Βασιλόπαιδας ἐπ' ἀγαθῷ τῆς φίλης πατρίδος.»

Ἡ δὲ Α. Μ. ὁ Βασιλεὺς ἀντεφώνησεν οὕτω·

«Εὐχαριστῶ, κύριοι, τὴν Βουλὴν διὰ τὴν διὰ μεγάλης πρεσβείας ἐπανειλημμένην ἐκδήλωσιν τῆς πρὸς τὴν οἰκογένειάν μου ἀγάπης της· διαβεβαιώσατε, κύριε πρόεδρε, τοὺς κυρίους ἀντιπροσώπους, ὅτι ἡ μόνη μου μέριμνα εἶναι ἡ εὐδαιμονία καὶ εὐτυχία τῆς πατρίδος ἡμῶν καὶ διὰ τὴν ὁποίαν ἐπικαλοῦμαι τοῦ ὑψίστου τὰς εὐλογίας.»

Εἰσήχθησαν εἶτα

1) Νομοσχέδιον περὶ δυνάμεως τοῦ κατὰ θάλασσαν στρατοῦ διὰ τὸ 1873.

2) Ὅμοιον περὶ συστάσεως ταμείου ἀποστράτων ἀξιωματικῶν τοῦ Β. Ναυτικοῦ ὑπὸ τοῦ ἐπὶ τῶν Ναυτικῶν ὑπουργοῦ.

3) Ὑπό τινων βουλευτῶν πρότασις νόμου περὶ χορηγίας ἀποκλειστικῶν προνομίων ἐπὶ πενταετίαν εἰς τὴν ἑταιρίαν «Ἐργαστήρια χημικῶν προϊόντων.» Ἔχουσι δὲ ταῦτα οὕτω·

«*Πρὸς τὴν Βουλήν.*

Ὑποβάλλων συνημμένως σχέδιον νόμου περὶ τῆς δυνάμεως τοῦ κατὰ θάλασσαν στρατοῦ διὰ τὸ τρέχον ἔτος ἐκ 1078 ἀνδρῶν, παρακαλῶ τὴν Βουλὴν νὰ ἐπιψηφίσῃ αὐτό, ὡς ἔχει.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 11 Ἰουλίου 1873.

Ὁ ἐπὶ τῶν Ναυτικῶν ὑπουργὸς
Δ. ΔΡΟΣΟΣ.

ΝΟΜΟΣΧΕΔΙΟΝ

Περὶ ναυτικῆς δυνάμεως.

Ἄρθρον 1. Ἡ δύναμις τοῦ κατὰ θάλασσαν στρατοῦ ὁρίζεται διὰ τὸ τρέχον ἔτος 1873 εἰς χιλίους ἑβδομήκοντα ὀκτὼ ἄνδρας· ἤτοι 150 ἀξιωματικούς, 23 δοκίμους, 134 ὑπαξιωματικούς, 28 μηχανικούς, 72 θερμαστάς, 533 ναύτας, 84 τεχνίτας καὶ 54 πολίτικους ὑπαλλήλους.

Ἄρθρον 2. Ἡ ναυτολογία διὰ τὸ ἔτος 1873 προσδιορίζεται εἰς 50 ἄνδρας.

Ἄρθρον 3. Αἱ κεναὶ θέσεις τῶν ναυτῶν τοῦ πολεμικοῦ ναυτικοῦ θέλουσι πληρωθῆ κατὰ τὰς ἀνάγκας τῆς ὑπηρεσίας ἐξ ἐθελοντῶν καὶ ἐκ κληρούχων ναυτῶν, συμφώνως πρὸς τὰς διατάξεις τῶν ἄρθρων 1 καὶ 8 τοῦ περὶ ναυτικῆς ἀπογραφῆς νόμου τῆς 20 Ἀπριλίου 1867.

Δ. ΔΡΟΣΟΣ.»

«Πρὸς τὴν Βουλήν.

Οἱ ἀξιωματικοὶ τοῦ Β. ναυτικοῦ πρὸ ἐτῶν ἐξέφρασαν τὴν ἐπιθυμίαν νὰ συσταθῇ ταμεῖον τῶν ἀποστράτων, συντηρούμενον διὰ χρημάτων αὐτῶν καὶ παρέχον ἐν ἡμέρᾳ γήρατος ἢ δυστυχίας παρηγορίαν καὶ συνδρομὴν εἰς αὐτούς, ὡς ἐγένετο κατὰ τὸ 1861 ἔτος διὰ τοὺς ἀξιωματικοὺς τοῦ στρατοῦ τῆς ξηρᾶς. Περὶ τούτου ὑπεβλήθη νομοσχέδιον εἰς τὴν Βουλὴν κατὰ τὸν Μάϊον τοῦ 1871 καὶ τὸν Ἰούνιον τοῦ π. ε. ὑπὸ τῶν προκατόχων μου ὑπουργῶν, πλὴν δι' ἔλλειψιν χρόνου δὲν ἔλαβε τὴν ἀπαιτουμένην νομοθετικὴν κύρωσιν.

Τὸ νομοσχέδιον τοῦτο, τροποποιηθὲν ὑπ' ἐμοῦ, ὑποβάλλεται ἐκ νέου εἰς τὴν σκέψιν καὶ ἐπιψήφισιν τῆς Βουλῆς.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 12 Ἰουλίου 1873.

Ὁ ἐπὶ τῶν Ναυτικῶν ὑπουργὸς
Δ. ΔΡΟΣΟΣ

ΝΟΜΟΣΧΕΔΙΟΝ

Περὶ συστάσεως ταμείου τῶν ἀποστράτων ἀξιωματικῶν τοῦ Β. Ναυτικοῦ.

Ἄρθρον 1. Συσταίνεται ταμεῖον τῶν ἀποστράτων ἀξιωματικῶν τοῦ Β. ναυτικοῦ.

Ἄρθρον 2. Πόροι τοῦ ταμείου ὁρίζονται οἱ ἑξῆς·

α') Συνεισφορὰ σταθερὰ καὶ διηνεκὴς πάντων τῶν ἐνεργῶν, διαθεσίμων καὶ ἀργῶν ἀξιωματικῶν τοῦ Β. ναυτικοῦ· β'.) Ἡ ὑπὲρ τοῦ δημοσίου ταμείου κράτησις τῶν ἀποδοχῶν τῶν ἐν κανονικῇ ἀδείᾳ ἀξιωματικῶν· γ'.) Δωρήματα.

Ἄρθρον 3. Ἡ συνεισφορὰ ὁρίζεται εἰς δραχμὰς πέντε κατ' ἄτομον καὶ κατὰ μῆνα.

Κρατεῖται δ' ἐκ τῆς τακτικῆς μισθοδοσίας τῶν ἀξιωματικῶν.

Ἄρθρον 4. Τὰ κεφάλαια τοῦ ταμείου τῶν ἀποστράτων ἀξιωματικῶν τοῦ Β. Ναυτικοῦ διατίθενται παραγωγικῶς, εἴτε τοκιζόμενα ἐν τινι Τραπέζῃ ἀσφαλῶς, εἴτε διὰ καταλλήλου ἀγορᾶς ὁμολογιῶν τῶν ἐθνικῶν δανείων, εἴτε διὰ προσκτήσεως οἰκοδομημάτων προσοδοφόρων, ἐντὸς τῆς πρωτευούσης κειμένων.

Ἄρθρον 5. Οἱ τῶν κεφαλαίων ἐν γένει τόκοι, ἡ τῶν ἀκινήτων καθαρὰ πρόσοδος καὶ τὰ ἐκ τῶν συνεισφορῶν συναγόμενα χρήματα ὁρίζονται ἀποκλειστικῶς εἰς περίθαλψιν ἰσόβιων κατ' ἴσα ἐτήσια μερίσματα πάντων τῶν μετὰ τὴν δημοσίευσιν τοῦ παρόντος νόμου ἀποστρατευομένων ἀξιωματικῶν τοῦ Β. ναυτικοῦ ἄνευ διακρίσεως βαθμοῦ ἢ κλάδου.

Ἄρθρον 6. Τὸ κατ' ἔτος μεριζόμενον ποσὸν συνίσταται ἐκ τῶν ἐννέα δεκατημορίων τῆς ὅλης προσόδου τοῦ λήξαντος ἔτους τῆς προερχομένης·

α.) Ἐκ τοῦ ἐτησίου τόκου τῶν κεφαλαίων ἐν γένει· β.) Ἐκ τῆς ἐτησίας καθαρᾶς προσόδου τῶν ἀκινήτων κτημάτων· γ'.) Ἐκ τοῦ ποσοῦ τῆς ἐτησίας συνεισφορᾶς τοῦ δημοσίου καὶ τῶν ἀξιωματικῶν.

Ἄρθρον 7. Τὰ κατ' ἔτος ἐκ τοῦ ταμείου τῶν ἀποστράτων χορηγούμενα μερίσματα ὑπολογίζονται μὲν ἀναλόγως τοῦ ἀριθμοῦ τῶν κατὰ τὴν 31 Δεκεμβρίου τρέχοντος ἔτους ὑπαρχόντων ἀποστράτων ἀξιωματικῶν μεριδούχων, ἀποτίνονται δ' αὐτοῖς εἰς τέσσαρας ἴσας δόσεις κατὰ τὸ τέλος ἑκάστης τριμηνίας.

Ἄρθρον 8. Αἱ ὑπὲρ τοῦ ταμείου τῶν ἀποστράτων συνεισφοραὶ καὶ εἰσπράξεις ἄρχονται ἀπὸ τοῦ ἀμέσως ἑπομένου μηνὸς ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος νόμου, τὰ δὲ μερίσματα λογίζονται ἀπὸ 1 Ἰανουαρίου 1874.

Ἄρθρον 9. Οἱ ἐντὸς τοῦ ἔτους τιθέμενοι εἰς ἀποστρατείαν ἀξιωματικοὶ λαμβάνουσι τὸ ἀναλογοῦν τοῦ κανονισθέντος ἐπὶ τὸ ἔτος ἐκεῖνο μερίσματος, ὑπολογιζόμενον ἀφ' ἧς ἡμέρας ἐτέθησαν εἰς ἀποστρατείαν.

Ἄρθρον 10. Τὸ μέρισμα δὲν ἐπιτρέπεται νὰ ὑπερβῇ κατὰ τὰ πρῶτα πέντε ἔτη τὰς δραχμὰς ἑξήκοντα κατὰ μῆνα, οὔτε τὰς ἑκατὸν εἴκοσι κατὰ τὰ ἑπόμενα, χρημάτων ὑπαρχόντων.

Ἄρθρον 11. Τὸ ὀφειλόμενον μέρισμα τῶν ἀποβιούντων ἀποστράτων δίδεται, ὡς ὁρίζουσι τὰ ἐδάφια 1, 2, 3 καὶ 4 τοῦ ἑπομένου ἄρθρου 12.

Ἄρθρον 12. Τὰ καταβληθέντα ποσὰ τῶν συνεισφορῶν ἐπιστρέφονται ἄνευ τόκου.

α) Ἐν περιπτώσει ἀποβιώσεως τοῦ ἐνεργοῦ, διαθεσίμου ἢ ἀργοῦ ἀξιωματικοῦ, 1) εἰς τοὺς ἐκ διαθήκης κληρονόμους του, 2) εἰς τὰ τέκνα καὶ τὴν χήραν αὐτοῦ, ἐὰν ἀδιάθετος ἀπέθανε, μὴ ὑπαρχόντων δὲ τοιούτων, 3) εἰς τοὺς νομίμους κληρονόμους του, 4) οὐδενὸς δὲ ὑπάρχοντος ἐκ τῶν ἀναφερομένων ἐν τοῖς ἐδαφίοις 1, 2 καὶ 3 μένουσιν εἰς ὄφελος τοῦ ταμείου.

β) Εἰς τοὺς παραιτουμένους ἐκ τοῦ βαθμοῦ των ἢ ἀποτασσομένους ἄνευ ἰσοβίου συντάξεως.

γ) Εἰς τοὺς διὰ δικαστικῆς ἀποφάσεως στερουμένους τοῦ βαθμοῦ ἢ τῆς συντάξεώς των.

Ἄρθρον 13. Τὸ ἀποθεματικὸν κεφάλαιον τοῦ ταμείου τῶν ἀποστράτων σχηματίζεται·

α) Ἐκ τοῦ ἑνὸς δεκατημορίου τῶν ἐτησίων εἰσόδων, ὡς ὁρίζονται ταῦτα ἐν τῷ ἄρθρῳ 6.

β) Ἐξ ἐνδεχομένων περισσευμάτων τοῦ κατὰ τὸ ἄρθρον 10 διανεμητέου ποσοῦ.

γ) Ἐκ τῶν ὠφελημάτων, τὰ ὁποῖα προβλέπουσι τὸ ἐδάφιον γ'. τοῦ ἄρθρου 2 καὶ τὸ ἐδάφιον δ'. § ά. τοῦ ἄρθρου 12.

δ) Ἐκ τῆς καταβολῆς τῶν κατὰ πρῶτον βαθμολογουμένων ἀξιωματικῶν, ὡς ὁρίζει τὸ κατωτέρω ἄρθρον 24.

Ἄρθρον 14. Ἐκ τοῦ ἀποθεματικοῦ ἀποτίνονται τὰ μερίσματα, περὶ ὧν προβλέπει τὸ ἄρθρον 9 καθὼς καὶ αἱ κατὰ τὸ ἄρθρον 12 ἐπιστρεφόμεναι συνεισφοραί.

Ἄρθρον 15. Τὸ ταμεῖον τῶν ἀποστράτων ἀξιωματικῶν τοῦ Β. Ναυτικοῦ διοικεῖται ὑπὸ τριμελοῦς ἐπιτροπῆς ἀξιωματικῶν, φερόντων τοὐλάχιστον βαθμὸν ὑποπλοιάρχου ἢ ἰσοβάθμου, πάντων δὲ ἐκ τῶν ἐν Ἀθήναις καὶ ἐν Πειραιεῖ ἐνεργῶν, διαθεσίμων, ἀργῶν ἢ ἐν ἀποστρατείᾳ μεριδιούχων.

Ἄρθρον 16. Ὁ ἀνώτερος τῶν μελῶν τῆς ἐπιτροπῆς διορίζεται ἐπὶ ἓν ἔτος πρόεδρος διὰ Β. Διατάγματος· οἱ δὲ ἄλλοι δύω καλοῦνται εἰς τὴν διοίκησιν τοῦ ταμείου δι' ὑπουργικῆς διαταγῆς ἐπὶ ἓν ἔτος ἐπίσης.

Ἄρθρον 17. Ἡ ἐπιτροπὴ ἔχει γραμματέα ἕνα τῶν κατωτέρω ἀξιωματικῶν ἐκ τῶν ἐν Ἀθήναις ἐνεργῶν, διοριζόμενον διὰ Βασ. Διατάγματος.

Ἄρθρον 18. Ἡ ἐπιτήρησις τῶν πράξεων τῆς διοικητικῆς ἐπιτροπῆς τοῦ ταμείου τῶν ἀποστράτων ἀνατίθεται εἰς τὸν ἐπὶ τῶν Ναυτικῶν ὑπουργὸν, ἐξασκεῖται δὲ ὑπὸ ἐπιτηδείου ἐπιτρόπου ἀνωτέρου ἀξιωματικοῦ, διοριζομένου διὰ Β. Διατάγματος καὶ ἔχοντος γνώμην συμβουλευτικήν.

Ἄρθρον 19. Ἡ ὑπηρεσία τοῦ προέδρου, τῶν μελῶν καὶ τοῦ γραμματέως τῆς ἐπιτροπῆς, ὡς καὶ ἡ τοῦ Βασ. ἐπιτρόπου εἶναι ἄμισθος.

Ἄρθρον 20. Οἱ συγκροτοῦντες τὴν ἐπιτροπὴν ἀξιωματικοὶ εἶναι προσωπικῶς καὶ ἀλληλεγγύως ὑπεύθυνοι διὰ πᾶσαν εἰς τὰ συμφέροντα τοῦ ταμείου ἐκ δόλου ἢ ὀλιγωρίας προξενηθεῖσαν ζημίαν. Ὁ δὲ Βασ. ἐπίτροπος καθίσταται συνυπεύθυνος, ἐὰν δὲν ἔλαβε τὰ πρὸς περιστολὴν τῆς τοιαύτης ζημίας ἀναγκαῖα μέτρα.

Οὐδεμία τῆς ἐπιτροπῆς πρᾶξις ἔχει κῦρος ἄνευ τῆς ὑπογραφῆς τοῦ Β. ἐπιτρόπου.

Ἄρθρον 21. Κατὰ τὴν λῆξιν ἑκάστου ἔτους, ἐξαιρουμένου τοῦ πρώτου ἔτους τῆς συστάσεως, ἡ διοικοῦσα τὸ ταμεῖον τῶν ἀπο-

στράτων ἐπιτροπὴ παραδίδει ταμειακῶς αὐτὸ εἰς τὴν διοριζομένην νέαν ἐπιτροπὴν τοῦ ἐπιόντος ἔτους. Δημοσιεύονται δὲ τότε ἐν τῇ ἐφημερίδι τῆς Κυβερνήσεως, ἐπιμελείᾳ τοῦ ὑπουργοῦ, ἡ ἀπογραφὴ τοῦ ταμείου, ἰσοζύγιον τῶν ἐσόδων καὶ ἐξόδων καὶ ὀνομαστικὸς κατάλογος τῶν ἀποστράτων ἀξιωματικῶν, ὅσοι ἔλαβον μερίσματα, καθὼς καὶ πίναξ τῶν ἐπιστραφεισῶν συνεισφορῶν.

Ἄρθρον 22. Ἡ περιουσία τοῦ ταμείου τῶν ἀποστράτων ἀξιωματικῶν τοῦ Β. ναυτικοῦ καθὼς καὶ τὰ ἐξ αὐτοῦ μερίσματα δὲν ὑπόκεινται εἰς κατάσχεσιν.

Ἄρθρον 23. Οἱ ὁρισμοὶ τοῦ παρόντος νόμου ἐφαρμόζονται εἰς τοὺς ἀξιωματικοὺς τοῦ λογιστικοῦ, τοῦ ἰατρικοῦ καὶ τοῦ ναυπηγικοῦ κλάδου, καθὼς καὶ εἰς τοὺς δοκίμους ἀ. τάξεως.

Ἄρθρον 24. Οἱ μετὰ τὴν ἔκδοσιν τοῦ παρόντος νόμου ἐγκαθ. μαλογούμενοι ἀξιωματικοὶ τοῦ Β. ναυτικοῦ, παρεκτὸς τῆς ταχτικῆς συνεισφορᾶς ἐκ δραχμῶν πέντε κατὰ μῆνα, θέλουν καταβάλλει εἰς τὸ ταμεῖον τῶν ἀποστράτων, εἴτε ἐκ μιᾶς, ἂν εὐκολύνωνται, εἴτε διὰ κρατήσεως προσκαίρου ἐκ τῆς μισθοδοσίας αὐτῶν τὸ ἀναλογοῦν τῆς συνεισφορᾶς δι' ὅλον τὸν ἀπὸ τῆς ἐνάρξεως αὐτῆς χρόνον, ἀλλ' οὐδέποτε ἡ κατάθεσις αὕτη δύναται νὰ ὑπερβῇ τὴν πενταετῆ συνεισφοράν.

Ἄρθρον 25. Διὰ Β. Διατάγματος θέλει κανονισθῇ ὁ τρόπος τῆς εἰσπράξεως τῶν ἐσόδων τοῦ ταμείου καὶ τῆς διαθέσεως τῶν κεφαλαίων αὐτῶν καθὼς καὶ πάντα τὰ ἀφορῶντα ἐν γένει τὴν διαχείρισιν τοῦ ταμείου, τὴν ἀπότιμιν τῶν μερισμάτων καὶ τὴν ἐπιστροφὴν τῶν συνεισφορῶν.

Ἄρθρον 26. Εἰς τὰ περὶ λογιστικοῦ καὶ διαχειρίσεως τοῦ ταμείου τηροῦνται ἀκριβῶς αἱ περὶ δημοσίου λογιστικοῦ διατάξεις καὶ οἱ περὶ διαχειρίσεως τῶν δημοσίων χρημάτων ὁρισμοί.

Ἄρθρον 27. Οὐδεμία συγχωρεῖται χρῆσις τῶν κεφαλαίων, τῶν πόρων καὶ τῶν τόκων τοῦ ταμείου τῶν ἀποστράτων ἄλλη τῆς ὁριζομένης ὑπὸ τοῦ παρόντος νόμου.

Ὁ ἐπὶ τῶν Ναυτικῶν ὑπουργὸς

Δ. ΔΡΟΣΟΣ.»

«Πρὸς τὴν Βουλήν.

Οὐδένα βεβαίως λανθάνει ὅτι ἡ παροχὴ προνομίων εἶναι κατ' ἀρχὴν ἀποκρουστέα, ὡς ἀντιβαίνουσα εἰς τὸν ἐλεύθερον συναγωνισμόν, οὐχ ἧττον τὸ παράδειγμα τῶν εὐνομουμένων

κρατῶν μᾶς δεικνύει ὅτι ταῦτα οὐδόλως ἐδίστασαν νὰ παρέξωσι τοιαῦτα, προκειμένου περὶ *εἰσαγωγῆς νέας* ἐν τῷ τόπῳ *βιομηχανίας*, ἥτις διὰ μόνης τῆς ἀρωγῆς ταύτης (προσκαίρως πάντοτε διδομένης) δύναται νὰ ῥιζωθῇ καὶ νὰ ἔλθῃ εἰς θέσιν νὰ συναγωνισθῇ μετὰ τῶν ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ ὁμοειδῶν.

Τὸ ἐγκριθὲν διὰ τοῦ ἀπὸ 29 Μαΐου ε. ε. Β. Διατάγματος «Ἐργαστήριον χημικῶν προϊόντων τῆς Ἑλλάδος» ἐξαιτεῖται τὴν χορήγησιν ἀποκλειστικοῦ προνομίου ἐπί τινα ἔτη καὶ δικαιοῦται νὰ λάβῃ τοιαύτην ἐμψύχωσιν, διότι δι' αὐτοῦ θέλει εἰσαχθῇ νέα βιομηχανία εἰς τὴν Ἑλλάδα, δι' ἧς χρησιμοποιηθήσονται καὶ κατεργασθήσονται τὰ ἐν αὐτῇ τέως ἀκατέργαστα φυσικὰ προϊόντα καὶ παραχθήσονται πρῶται ὕλαι, ὧν ἄνευ οὐδεμία χημικὴ βιομηχανία δύναται νὰ συντηρηθῇ καὶ αἵτινες εἶσιν ἀναπόφευκτοι εἰς πλείστας τέχνας καὶ ἐπιτηδεύματα· παρέχον δὲ ταύτας εἰς αὐτὰς ἀπηλλαγμένας ναύλων καὶ λοιπῶν ἐξόδων θέλει χρησιμεύσει ὡς βάσις καὶ ἀφετηρία εἰς παραγωγὴν πάσης ἄλλης παρ' ἡμῖν βιομηχανίας. Εἶναι δὲ ὁμολογούμενον ὅτι ἐν Ἑλλάδι ἡ χημικὴ βιομηχανία εἶναι ὅλως ἄγνωστος, ὅτι ἐν αὐτῇ εὐτυχῶς εὑρίσκει τὴν σύστασιν τοιούτων ἐπιχειρήσεων ὁ σχηματισμὸς τοῦ ἐδάφους, ἡ ἐπ' αὐτοῦ φυομένη βλάστησις, τὰ μετ' ὀλίγον μέλλοντα νὰ ζωογονήσωσι τὸν τόπον μέσα τῆς συγκοινωνίας καὶ ἡ γεωγραφικὴ θέσις καὶ ὅτι τέλος ἐκ τῆς προόδου τῆς χημικῆς βιομηχανίας λογίζεται ὁ πολιτισμὸς τῶν ἐθνῶν.

Τὸ χημικὸν ἐργαστήριον δὲν ἔχει βεβαίως νὰ φοβηθῇ, τοὐλάχιστον ἐντὸς τῆς ἐρχομένης δεκαετίας, τὸν ἐκ μέρους ἡμεδαπῶν συναγωνισμόν. Πρέπει ὅμως, καὶ δικαίως, νὰ προστατευθῇ κατὰ τοῦ συναγωνισμοῦ ἐκ μέρους τῶν ἀναπτυζάντων ἤδη τὰς βιομηχανίας αὐτῶν καὶ πάσας τὰς προνημίας ἀπολαυόντων ἀλλοδαπῶν.

Σκοπὸς τοῦ ἐργαστηρίου εἶναι ἡ παραγωγὴ δύω ἐλλειπουσῶν ἐν Ἑλλάδι καὶ πρωτίστης σπουδαιότητος διὰ πᾶσαν βιομηχανίαν πρώτων ὑλῶν, τῆς σόδας καὶ τοῦ θειϊκοῦ ὀξέος. Ἡ μὲν σόδα θέλει χρησιμεύσει εἰς τὴν ὑελουργίαν καὶ τὴν σαπωνοποιΐαν, τὸ δὲ θειϊκὸν ὀξὺ ἀμέσως καὶ ἐμμέσως εἰς τὴν παρασκευὴν στεατικῶν λαμπάδων, σακχάρεος, λιπασμάτων, χρωμάτων, φαρμακευτικῶν σκευασιῶν κλπ. Ἡ μὲν σόδα θέλει κατασκευασθῇ ἐκ τοῦ θαλασσίου ἅλατος, τὸ δὲ θειϊκὸν ὀξὺ ἐκ τῶν ἀφθόνων παρ' ἡμῖν ὑπαρχόντων θειοχωμάτων καὶ Πυριτῶν.

Μεταξὺ τῶν ἐφαρμογῶν τοῦ ὀξέος τούτου μία τῶν σπου-

δαιοτέρων διὰ τὴν Ἑλλάδα εἶναι ἡ παραγωγὴ τοῦ διχρωμικοῦ Καλίου (chromate de potasse) ἐκ τοῦ φυσικοῦ χρωμίτου. Τὸ ἐργαστήριον ἐθεώρησε μάλιστα ἀναπόφευκτον, λαμβάνον ὑπ' ὄψιν τὴν ἀφθονίαν τοῦ Ἑλληνικοῦ χρωμίου καὶ τὴν ὡς εἰκὸς δυσπιστίαν τοῦ κοινοῦ πρὸς τὴν τέως ἄγνωστον χημικὴν βιομηχανίαν, νὰ ποιήσηται ἔναρξιν τῶν ἐργασιῶν του ἐκ τῆς παραγωγῆς τοῦ διχρωμικοῦ Καλίου, διότι φρονεῖ ὅτι αὕτη θέλει ἀποφέρει ταχέως καὶ βεβαίως σημαντικὸν κέρδος. Μόνον δὲ ἡ κατὰ τὸ ποσὸν τοῦ ναύλου ἐλάττωσις τῶν ἐξόδων τῆς ἀγορᾶς τοῦ ὀρυκτοῦ, ἄτινα δι' αὐτὸ εἶναι κατὰ 40 0|0 μικρότερα τῶν εὐρωπαϊκῶν βιομηχάνων, δικαιοῖ τὴν ἀπόφασιν ταύτην. Ἐντεῦθεν προκύπτει ὅτι, ἐὰν δὲν ἐξασφαλισθῇ τὸ ἐργαστήριον διὰ προνομίου, δὲν θέλουσι βραδύνει οἱ ἀλλοδαποὶ βιομήχανοι νὰ συστήσωσι τοιαῦτα καταστήματα παρ' ἡμῖν καὶ νὰ καταστρέψωσι τὸ μικρότερας ἐμπορικὰς σχέσεις ἔχον ἑλληνικὸν ἐργαστήριον.

Μετὰ δὲ τὸ βραχὺ χρονικὸν τοῦ προνομίου διάστημα, καθ' ὃ τὸ ἐργαστήριον δύναται νὰ στερεωθῇ καλῶς καὶ νὰ συνάψῃ σχέσεις πρὸς εὕρεσιν τῶν πρώτων ὑλῶν καὶ κατανάλωσιν τῶν κατεργασθεισῶν, θέλουσιν ἱδρυθῇ καὶ πλεῖσται ὁμοειδεῖς βιομηχανίαι, βασιζόμεναι ἐπὶ τῆς πείρας αὐτοῦ· ἄλλως δὲ ἐξωθεῖται ἡ παρ' ἡμῖν σύστασις τοιούτων βιομηχανιῶν ἐπ' ἀόριστον ἔτι.

ΠΡΟΤΑΣΙΣ ΝΟΜΟΥ

Ἄρθρον Ἑνιαῖον.

Εἰς τὴν διὰ τοῦ ἀπὸ 29 Μαΐου 1873 Β. Διατάγματος ἐγκριθεῖσαν ἀνώνυμον Ἑταιρίαν «Ἐργαστήριον χημικῶν προϊόντων τῆς Ἑλλάδος» πρὸς παραγωγὴν διχρωμικοῦ καλίου, παρασκευὴν χρωμίτου, θειϊκοῦ ὀξέος ἐκ θείου καὶ πυρίτου, σόδας ἐξ ἐγχωρίου θαλασσίου ἅλατος, ὑδροχλωρικοῦ ὀξέος, θειϊκοῦ νατρίου καὶ ὅσων ἀναφέρονται εἰς τὴν § 2 τοῦ καταστατικοῦ τῆς Ἑταιρίας, χορηγεῖται ἀποκλειστικὸν προνόμιον ἐπὶ πέντε ἔτη.

Οἱ Βουλευταὶ

Δ. Τριγγέτας, Θ. Κανακάρης, Ἰω. Τζιώτης, Ν. Παπαμιχαλόπουλος, Ἰω. Καπιτσίνης, Β. Ν. Βουδούρης, Θ. Παπακώστας, Σ. Κολιάτσος, Κ. Κατσικόπουλος, Στ. Στεφανόπουλος, Ὀθ. Μακρυγιάννης, Ἰω. Δροσινὸς, Κ. Δυοβουνιώτης, Κ. Γιολδάσης, Ν. Καναβὸς, Δ. Δημητριάδης, Γρ. Μαυρομαρᾶς.»

Ὑπεβλήθησαν κατόπιν

1) Ἔκθεσις τῆς ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν ἐπιτροπῆς ἐπὶ τῆς προ-

τάσεως νόμου περὶ ἰσχύος τοῦ ΥΝΔ'. νόμου περὶ δημοτικῆς φορολογίας εἰς τοὺς δήμους Ἰθάκης.

2) Ὁμοία τῆς ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν ἐπιτροπῆς περὶ τροποποιήσεως τοῦ νόμου ΨΜΘ'. περὶ συντάξεως τῶν ὑπαλλήλων τῶν νομοθετικῶν Σωμάτων, ἔχουσι οὕτω·

« Πρὸς τὴν Βουλήν

Ἡ ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν ἐπιτροπὴ λαβοῦσα ὑπ' ὄψιν τὸ νομοσχέδιον (ἄρθρον μοναδικὸν) περὶ τῆς ἰσχύος τῶν διατάξεων τοῦ ΥΝΔ'. νόμου τῆς 6 Ἀπριλίου 1872 περὶ δημοτικῆς φορολογίας ὡς πρὸς τοὺς δήμους τῶν νήσων Κεφαλληνίας καὶ Ζακύνθου, ἵνα αὕτη ἐπεκταθῇ καὶ εἰς τοὺς δήμους τῆς νήσου Ἰθάκης.

Ἐπειδὴ αἱ διατάξεις τοῦ μνησθέντος νόμου ἀποβαίνουσιν εὐεργετικαὶ εἰς τοὺς δήμους περὶ ὧν πρόκειται.

Ἀποφαίνεται ὑπὲρ τῆς παραδοχῆς τοῦ ἐν λόγῳ νομοσχεδίου.

Ἐν Ἀθήναις, τῇ 12 Ἰουλίου 1873.

Ὁ πρόεδρος — Ὁ εἰσηγητὴς

Ἀντ. Γεωργαντᾶς — Ἀναστ. Δημητριάδης.

Τὰ μέλη

Γρ. Μαυρομαρᾶς, Χ. Κανελλόπουλος, Κύστ. Ἰλιόπουλος.»

« ΕΚΘΕΣΙΣ

Πρὸς τὴν Βουλήν.

Ἡ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν ἐπιτροπὴ λαβοῦσα ὑπ' ὄψιν τὴν ἀπὸ 5 Ἰουλίου ε. ε. πρότασιν τῶν βουλευτῶν Χ. Κανελλοπούλου καὶ Ἰλ. Φλέσσα περὶ τροποποιήσεως τοῦ ΨΜΘ'. νόμου.

Παρετήρησε 1) ὅτι ὁ εἰσαγαγὼν τὸν ῥηθέντα νόμον ὑπουργὸς προέτεινεν εἰς βαθμολογίαν τῶν ἐν τῷ 1 ἄρθρῳ τοῦ εἰρημένου νόμου βοηθῶν τοῦ γραφείου τῶν τότε νομοθετικῶν Σωμάτων τὸν βαθμὸν τοῦ ὑπουργικοῦ γραμματέως ά. τάξεως, συνάδοντα πρός τε τὰ σπουδαῖα ἔργα, τὰ ὁποῖα ἐπιτελοῦσιν οἱ τοιοῦτοι βοηθοὶ καὶ πρὸς τὴν μισθοδοσίαν αὐτῶν· 2) ὅτι πρὸς τὸν κανονισμὸν τῆς κρατήσεως τῶν κατὰ τὸν νόμον τῶν συντάξεων ποσοστῶν λαμβάνεται ὑπ' ὄψιν ἡ μισθοδοσία ἑκάστης αὐτῶν ὑπηρεσίας, κατὰ δὲ τὸν εἰρημένον νόμον ὑπάρχει ἀσάφειά τις κατὰ τοῦτο καὶ δέον νὰ τροποποιηθῇ.

Διὰ ταῦτα

Πρύτείνει εἰς τὴν Βουλὴν τὴν παραδοχὴν τοῦ ἑπομένου νομοσχεδίου.

ΝΟΜΟΣΧΕΔΙΟΝ

Περὶ τροποποιήσεως τοῦ ΨΜΘ΄. νόμου περὶ συντάξεως τῶν ὑπαλλήλων τῶν νομοθετικῶν Σωμάτων

Ἄρθρον 1. Οἱ ἐν τῷ ἄρθρῳ 1 τοῦ ΨΜΘ΄. νόμου δοκθοὶ οἱ διανύσαντες εἰκοσαετῆ ὑπηρεσίαν ἐν τοῖς νομοθετικοῖς Σώμασιν ἔχουσι βαθμὸν ὑπουργικοῦ γραμματέως ἀ. τάξεως.

Ἄρθρον 2. Ἡ ἐκ τῆς μισθοδοσίας τῶν τοιούτων δοκθῶν κράτησις ὡς πρὸς τὸν χρόνον τῆς πρὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ περὶ πολιτικῶν συντάξεων νόμου τῆς 1 Αὐγούστου 1861 ὑπηρεσίας αὐτῶν θέλει κανονίζεσθαι κατὰ λόγον τῆς μισθοδοσίας, τὴν ὁποίαν ἐκάστοτε ἐλάμβανον μέχρι τῆς ἐποχῆς, ὅτε ἔτυχον τοῦ μισθοῦ τοῦ βαθμοῦ των.

Ἄρθρον 3. Κατὰ τὰ λοιπὰ ἰσχύουσιν αἱ διατάξεις τοῦ ΨΜΘ΄. νόμου, ἐφ' ὅσον δὲν ἀντίκεινται εἰς τὸν παρόντα.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 11 Ἰουλίου 1873.

Ὁ πρόεδρος
Δ. ΖΕΓΓΕΛΗΣ.

Τὰ μέλη

Ἰω. Τζιώτης, Ἰω. Ἀνδρίτσου, Ε. Πεταλλᾶς, Ν. Παπαμιχαλόπουλος, Στ. Στεφανόπουλος, Σπ. Ζερβός, Γ. Καραβᾶς.»

Ἀνεκοινώθη δὲ ἀναφορὰ Α. Γούδα, αἰτουμένου τὴν ἐξακολούθησιν τῆς συνδρομῆς τῆς Βουλῆς εἰς τὸ σύγγραμμά του «Παράλληλοι Βίοι», ἥτις ἀπεστάλη εἰς τὴν ἐπὶ τῶν ἀναφορῶν ἐπιτροπήν.

Ἤρξατο ἡ ἐπὶ τοῦ εἰδικοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ ὑπουργείου τῶν Ναυτικῶν συζήτησις.

Μετά τινας δὲ γενικὰς παρατηρήσεις βουλευτῶν τινων περὶ τῆς ναυτικῆς δυνάμεως καὶ τὴν πρὸς αὐτὴν ἀπάντησιν τοῦ πρωθυπουργοῦ ἐξηκολούθησεν ἡ κατ' ἄρθρον συζήτησις.

Ἀναγνωσθέντος τοῦ Κεφ. Α΄. «Μισθοὶ» ἡ Βουλὴ παρεδέξατο τὰ ἄρθρα 1, 2, 3, 4 καὶ 5. Ἐπὶ τοῦ ἄρθρου 6 «Ἐργοστάσια» ἐγένετο μικρά τις συζήτησις, μεθ' ἣν ἡ Βουλὴ παρεδέξατο αὐτὸ ἠλαττωμένον κατὰ 3,750 καὶ γενόμενον οὕτω εἰς δραχ. 76,250.

Τὸ ἄρθρον 7 «Θεραπευτήριον» ἐκ δραχ. 1,872 ἐγένετο δεκτὸν ὡς ἔχει, τὸ δὲ ἄρθρον 8 «Λιμενικὴ ὑπηρεσία» ἐγένετο δεκτόν, ἀπαλειφθεισῶν δραχμῶν 1,665 ἐκ τῆς μισθοδοσίας τοῦ ἐπιθεωρητοῦ.

Τὸ ἄρθρον 9 «Λόχος πρεσβυτῶν» ἐκ 10,000 δραχ. ἐγένετο δεκτόν, ὡς ἔχει, ὑποσχεθέντος τοῦ ὑπουργοῦ, ὅπως ὑποβάλῃ ἐγκαίρως περὶ τοῦ σώματος τούτου νομοσχέδιον.

Ἐπὶ τοῦ ἄρθρου 10 «Πληρώματα Βασιλικῶν πλοίων» ἐκ δρ. 468,251 ἐγένετο μικρά τις συζήτησις, μεθ' ἣν ἡ Βουλὴ παραδεχθεῖσα τὴν πρότασιν περὶ ἐπισκευῆς τοῦ πλοίου «Ὄλγα» ἐψήφισε συνεπῶς τὴν προσθήκην 29,995 ὡς μισθοδοσίαν τοῦ πληρώματος. Οὕτω δὲ τὸ ὁλικὸν ποσὸν τοῦ ἄρθρου τούτου ἀνέρχεται εἰς δραχμὰς 498,206.

Τὸ ἄρθρον 11 «Προσωπικὸν φάρων καὶ φανῶν» ἐκ δραχμῶν 50,309 ἐγένετο δεκτόν, ὡς ἔχει.

Τὸ δὲ ἄρθρον 12 «Ἀξιωματικοὶ διαθέσιμοι» ἐκ δρ. 46,629 ἐγένετο δεκτὸν μὲ τὴν προσθήκην δρ. 15,700, τὸ ἄρθρον 13 «Ἀξιωματικοὶ ἀργοὶ» ἐκ δραχ. 37,746 ἐγένετο δεκτόν, ἀφαιρεθεισῶν δραχ. 7,000 τῇ προτάσει τοῦ ὑπουργοῦ, καὶ τὸ ἄρθρον 14 «Ὑπασπισταὶ καὶ Διαγγελεῖς» ἐκ δραχ. 8,730 ἐγένετο δεκτόν, ἀφαιρεθεισῶν δραχ. 1,455.

Ἀναγνωσθέντος τοῦ Κεφ. Β΄. «Ὑλικὸν» ἡ Βουλὴ παρεδέχθη τὸ ἄρθρον 1 «Ἱματισμὸς» ἐκ δραχ. 16,140 καὶ τὸ ἄρθρον 2 «Τροφαὶ» ἐκ δραχ. 213,376, ἀφαιρεθεισῶν δραχ. 2,000.

Ἐπὶ τοῦ ἄρθρου 3 «Ἐπισκευαὶ καὶ συντήρησις πλοίων» ἡ Βουλὴ μετά τινα συζήτησιν παρεδέχθη τὴν προσθήκην δρ. 10,000, ἔτι δὲ παρεδέχθη καὶ τὴν περὶ ἐπισκευῆς τοῦ πλοίου «Ὄλγα» πρότασιν, ἡ δὲ ἀνάλογος πίστωσις θέλει ὑποβληθῆ προσεχῶς δι' εἰδικοῦ νομοσχεδίου, οὕτω δὲ τὸ ὁλικὸν ποσὸν τοῦ ἄρθρου 3 ἀναβαίνει εἰς δραχ. 110,000.

Τὰ ἄρθρα 4, 5, 6 καὶ 7 ἐγένοντο δεκτά, ὡς ἔχουσιν ἐν τῷ προϋπολογισμῷ.

Ἀναγνωσθέντα τὸ Κεφ. Δ΄. «Καταστήματα» τὸ Κεφ. Ε΄. «Διάφορα ἔξοδα» καὶ τὸ Κεφ. Ϛ΄. «Ἔκτακτος πίστωσις» ἐγένοντο δεκτὰ ὡς ἔχουσιν ἐν τῷ προϋπολογισμῷ. Οὕτω δὲ καὶ τὸ σύνολον τοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ ὑπουργείου τούτου ἀνέρχεται εἰς δραχ. 1,691,478.

Μετὰ ταῦτα ἡ Βουλὴ παρεδέχθη

1) Τὸ νομοσχέδιον περὶ κυρώσεως τοῦ προϋπολογισμοῦ τῶν ἐσόδων τοῦ Κράτους τῆς χρήσεως 1873, ὅπερ ἔχει ὡς ἑξῆς·

«Ἄρθρον 1. Τὰ ἔσοδα τοῦ Κράτους διὰ τὴν χρῆσιν 1873 ὑπολογίζονται εἰς δραχμὰς τριάκοντα πέντε ἑκατομμύρια, ἑπτακοσίας πεντήκοντα ἑπτὰ χιλιάδας, ἀριθ. 35,757,000 κατὰ τὰ

εἰδικῶς ἐνδιαλαμβανόμενα ἐν τῷ πίνακι τῶν ἐσόδων καὶ τὰ ἐν αὐτῷ προσηρτημένα ἀναλυτικὰ φύλλα.

Ἄρθρον 2. Ἡ εἴσπραξις τῶν ἐν τῷ προηγουμένῳ ἄρθρῳ ἐσόδων τῆς χρήσεως 1873 θέλει ἐνεργεῖσθαι ἐπὶ τῇ βάσει τῶν κειμένων νόμων.»

Εἶτα δὲ παρεδέχθη

2) Τὸ νομοσχέδιον περὶ κυρώσεως τοῦ προϋπολογισμοῦ τῶν ἐξόδων τοῦ Κράτους τῆς χρήσεως 1873, ὅπερ ἔχει οὕτω·

«Ἄρθρον 1. Τὰ ἔξοδα τοῦ Κράτους διὰ τὴν χρῆσιν 1873 ὑπολογίζονται εἰς δραχμὰς τριάκοντα πέντε ἑκατομμύρια, ἐννεακοσίας εἴκοσι ἐννέα χιλιάδας, τριάκοντα πέντε, ἀριθ. 35,929,035.

Ἄρθρον 2. Διὰ τὴν ἀνωτέρω ποσότητα χορηγοῦνται τοῖς ὑπουργοῖς πιστώσεις, καταλογιζόμεναι κατὰ τὸν συναπτόμενον πίνακα τῶν ἐξόδων καὶ ὑπὸ τὰ κεφάλαια καὶ ἄρθρα τῶν προσηρτημένων αὐτῷ ἀναλυτικῶν φύλλων, ὡς ἑξῆς·

Α΄. Εἰς χρέος δημόσιον.

Χρέος ἐξωτερικὸν		1,250,000
Χρέος ἐσωτερικὸν		6,394,157
Συντάξεις		3,071,320
		10,715,477
Β΄. Εἰς Βασιλικὴν χορηγίαν		1,125,000
Γ΄. Εἰς ἔξοδα Βουλῆς		450,000
Δ΄. Εἰς τὴν Γεν. ὑπηρεσίαν τῶν ὑπουργείων		
Τῶν Ἐξωτερικῶν	763,020	
Τῆς Δικαιοσύνης	2,652,659	
Τῶν Ἐσωτερικῶν	3,943,993	
Τῶν Ἐκκλησιαστικῶν	1,718,566	
Τῶν Στρατιωτικῶν	7,146,490	
Τῶν Ναυτικῶν	1,691,478	
Τῶν Οἰκονομικῶν	1,289,549	19,205,755
Ε΄. Εἰς ἔξοδα διοικήσεως καὶ ἐπιστασίας		2,584,803
Ϛ΄. Εἰς διαφόρους πληρωμὰς		1,848,000
Τὸ ὅλον δραχ.		35,929,035

Ἄρθρον 3. Ἐὰν αἱ διὰ τοῦ παρόντος νόμου χορηγούμεναι πιστώσεις, ἄνευ ἐπεκτάσεως τῆς ὑπηρεσίας, δὲν ἐξαρκέσωσι πρὸς πληρωμὴν τῶν ἐξόδων, ἐπιτρέπεται, ἵνα, ἐν ἀπουσίᾳ τῆς Βουλῆς, χορηγηθῶσι διὰ Β. Διαταγμάτων ἀναπληρωτικαὶ πιστώ-

σεις, ἐπὶ τῇ γνωμοδοτήσει τοῦ ὑπουργικοῦ Συμβουλίου, ἀλλὰ μόνον ἐπὶ τῶν ἑφεξῆς ἄρθρων τῶν εἰδικῶν προϋπολογισμῶν τῶν ὑπουργείων·

Α΄. Τοῦ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης.

Διὰ διατροφὴν ὑποδίκων.
Δι' ἀποζημιώσεις συνέδρων.
Δι' ἀποζημιώσεις μαρτύρων.
Δι' ἔξοδα μεταγωγῆς ὑποδίκων,
» γραφείου καὶ ἀποσκευῆς Κακουργιοδικείων.
» μεταφορᾶς ἀνακριτῶν.
» ἐκτελέσεως θανατικῶν ἀποφάσεων.

Β΄. Τοῦ ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν.

Διὰ γενικὰ μέτρα ἀσφαλείας.
Διὰ διατήρησιν καταδίκων.
Δι' ἀπόδοσιν διεθνῶν ταχυδρομικῶν δικαιωμάτων.
Δι' » » τηλεγραφικῶν τελῶν.

Γ΄. Τοῦ ἐπὶ τῶν Στρατιωτικῶν.

Διὰ μετακομίσεις καὶ ὁδοιπορίας στρατοῦ.

Δ΄. Τοῦ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν.

Διὰ ποσοστὰ εἰσπράξεων.
Διὰ ποσοστὰ φόρων ἐπιτηδευμάτων καὶ οἰκοδομῶν
Δι' ἀποδοχὰς χαρτοσήμου.
Διὰ ποσοστὰ γραμματοσήμου.
Δι' ἔξοδα ἐξορύξεως ὀρυκτῶν.
Δι' ἔξοδα καλλιεργείας καὶ μεταφορᾶς ἁλάτων.
Δι' ἐπιστροφὰς χρημάτων.
Δι' ἀντιμισθίαν δικηγόρων.
Δι' ἀπόδοσιν κεφαλαίων ὁδοποιΐας.»

Ἀκολούθως συζητήσεως γενομένης περὶ τοῦ συζητητέου ἀντικειμένου τὴν ἐπαύριον, καθ' ἣν προσκληθεὶς ὁ πρωθυπουργὸς ὅπως δηλώσῃ, ποῖα θεωρεῖ ὡς μᾶλλον κατεπείγοντα ἀντικείμενα ἀνέφερε 1) τὴν σύμβασιν περὶ ἐκβολάδων, 2) τὰς συμβάσεις περὶ Τραπεζῶν τῆς Γενικῆς Πιστωτικῆς κλπ, 3) τὸ περὶ φυτειῶν καὶ γαιῶν νομοσχέδιον, 4) τὸ περὶ ἐπιβολῆς φόρου χαρτοσήμου ἐπὶ τῶν μετοχῶν, 5) τὸ περὶ ὁδοποιΐας, 6) τὸ περὶ κτηματικῆς Τραπέζης κλπ. ὡς ἐπιδεχόντα σπουδαίως ἐπὶ τῆς μεθοδικῆς συντάξεως τοῦ προϋπολογισμοῦ· ἀνέφερε δὲ ἔτι, ὅτι θεωρεῖ ἐν τοῖς πρώτοις καὶ τὸ περὶ τηλεγραφικῆς συγκοινωνίας νομο-

σχέδιον, ἡ Βουλὴ παρεδέξατο αὐτὰ ὡς ἀντικείμενα ἐμπρησίας διατάξεως κατὰ σειρὰν συζητητέα.

Μεθ' ὃ ὁ Πρόεδρος ἔλυσε τὴν συνεδρίασιν περὶ ὥραν 1 μ. μ.

Ὁ Πρόεδρος
ΙΩ. Ν. ΔΕΛΗΓΙΑΝΝΗΣ.

Οἱ Γραμματεῖς
Λεων. Βούλγαρης.

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ ΞΓ'.

Τῆς 13 Ἰουλίου 1873.

Ἀπαρτίας γενομένης περὶ ὥραν 9 π. μ. ἀνεγνώσθησαν τὰ πρακτικὰ τῆς προτεραίας καὶ ἐνεκρίθησαν.

Ὁ Πρόεδρος ἐξέφρασεν εἰς τὴν Βουλὴν τὴν εὐγνωμοσύνην τῆς χήρας Α. Μ. Βότσαρη ἐντολῇ αὐτῆς διὰ τὸ ἐπιψηφισθὲν νομοσχέδιον περὶ χορηγίας συντάξεως.

Ὑπεβλήθησαν εἶτα

1) Αἱ ἐκθέσεις τῆς ἐπιτροπῆς τῶν Οἰκονομικῶν ἐπὶ τῶν νομοσχεδίων περὶ τροποποιήσεως τῶν νόμων περὶ ἐμφυτεύσεων τῶν ἐθνικῶν γαιῶν καὶ περὶ διανομῆς τῆς ἐθνικῆς γῆς.

2) Ἀναφορὰ Μελετίου Βλαχάκη αἰτουμένου μηνιαίαν βοήθειαν, παραπεμφθεῖσα εἰς τὸ ὑπουργεῖον τῶν Ἐσωτερικῶν.

3) Νομοσχέδιον ὑπὸ τοῦ ἐπὶ τῶν Ναυτικῶν ὑπουργοῦ περὶ διαλύσεως τοῦ παρὰ τῷ Β. Ναυστάθμῳ λόχου τῶν Πρεσβυτῶν.

4) Πρότασις νόμου ὑπὸ τῶν βουλευτῶν Α. Βούλγαρη καὶ Μ. Βότζαρη περὶ ἀποστρατείας ἀξιωματικῶν τινων τοῦ Β. ναυτικοῦ.

Ἔχουσι δὲ ταῦτα ὡς ἑξῆς·

α' Ἡ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν ἐπιτροπή.

Λαβοῦσα ὑπ' ὄψιν τά τε ὑπὸ τοῦ ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν ὑποβληθέντα νομοσχέδια περὶ τροποποιήσεως τῶν περὶ διανομῆς τῆς ἐθνικῆς γῆς καὶ τῶν φυτειῶν νόμων, καὶ τὰς ἐπὶ τούτων ἐκδηλωθείσας παρὰ τῶν μελῶν αὐτῆς προτάσεις· ἀ) Τοῦ νὰ ὁρισθῇ ὁ χαρακτὴρ τῶν φυτειῶν, β') Νὰ ὑπαχθῶσιν εἰς τὴν κατηγορίαν τῶν πεφυτευμένων γαιῶν καὶ ὅσαι τοιαῦται ἐνεφυτεύθησαν μετὰ τὴν ἔκδοσιν τοῦ ἐκθέντος νόμου καὶ ἄχρι τῆς κυρώσεως τῶν ἤδη ὑποβαλλομένων, γ') Νὰ μειωθῇ ἡ καταβολὴ καὶ ὑποχρεωθῇ τὸ δημόσιον εἰς πληρωμὴν τόκου ἐπὶ τῶν καταβαλλομένων ἐν ᾗ περιπτώσει ἐπέλθῃ βραδύτης περὶ

τὴν παραχώρησιν, δ') Νὰ ἐπιτραπῶσι τοῖς κατόχοις αἱ ἁπλαῖ δηλώσεις, πρὸς τὸ τέλος τοῦ νὰ καλλιεργῶσι τὰς γαίας ἀποδίδοντες τὸν νενομισμένον φόρον, ε) Νὰ ληφθῇ πρόνοια περὶ διατηρήσεως ἐθνικῶν γαιῶν, ἂν αὗται ὦσι χρήσιμοι πρὸς δημοσίαν ἀνάγκην καὶ ς') Νὰ ὑπαχθῶσιν εἰς τὴν κατηγορίαν τῶν φυτειῶν καὶ ὅσαι τοιαῦται ὑπάρχουσιν ἐν τῇ ἐπαρχίᾳ τῆς Κορίνθου καὶ ὡς ἀνήκουσαι εἰς τὸ δημόσιον εἰσὶ χαρακτηρισμέναι ὡς φθαρτὰ ἐθνικὰ κτήματα.

Σκεφθεῖσα ἀ) ὅτι οἱ λόγοι, οὓς ἀναφέρει ἡ συνοδεύουσα τὰ νομοσχέδια ταῦτα ἔκθεσις περὶ τῆς ἀνάγκης τῆς παρατάσεως τῆς πρὸς δήλωσιν προθεσμίας καὶ τῆς τροποποιήσεως τῶν νόμων ΥΛΑ'. καὶ ΨΠΣΤ'. εἶναι ὀρθοὶ καὶ συνάδουσι πρὸς τὸν ἀληθῆ σκοπὸν τῶν νόμων αὐτῶν, β') ἀφοῦ ὁ περὶ φυτειῶν νόμος ἐπέτρεψεν εἰς τοὺς ἐμφυτευτὰς ὅπως λάβωσιν εἰς πλήρη ἰδιοκτησίαν τὰς παρ' αὐτῶν ἐμφυτευθείσας γαίας, ὅσην δήποτε καὶ ἂν ἔχωσιν αὗται ἔκτασιν, ἐνῷ εἰς τοὺς κατόχους τῶν ἀσκεπῶν γαιῶν περιώρισε τὸ δικαίωμα τῆς κτήσεως ἐπὶ ὡρισμένης ἐκτάσεως, ἀναγκαίως συμπεραίνεται, ὅτι προῆλθεν εἰς τὴν τοιαύτην διάκρισιν ὑπὲρ τῶν κατόχων φυτειῶν, κυρίως ἀποβλέψας εἰς τὸν λόγον, ὅτι διὰ τῶν δαπανῶν αὐτῶν κατέστησαν τὰς ἀσκεπεῖς γαίας μᾶλλον προσοδοφόρους, διὰ τῆς πλήρους αὐτῶν ἐμφυτεύσεως, ἄρα πρέπει νὰ ὁρισθῇ τίνες θεωροῦνται τοιαῦται, γ') ὅτι ὁ νομοθέτης περιώρισε τὸν χρόνον ὡς πρὸς τὰς φυτείας μέχρι τέλους τοῦ 1870, ἵνα κυρίως ἀπαγορεύσῃ τὴν ἐμφύτευσιν τοιούτων κατὰ τὸν μετέπειτα χρόνον, ὅπερ ἀναγκαίως ἠδύνατο νὰ περιορίσῃ τὸ δικαίωμα τῶν πολιτῶν ἐπὶ τῶν ἄχρι τότε ἀσκεπῶν ἐθνικῶν καὶ λοιπῶν ἐν αὐταῖς ἀναφερομένων γαιῶν, ἄρα ἡ προτεινομένη παρά τινων τῶν μελῶν τῆς ἐπιτροπῆς παράτασις καὶ ἐπὶ τῶν ἄχρι τοῦδε πεφυτευμένων γαιῶν ἄρδην ἀνατρέπει τὸν σκοπὸν τῆς τοιαύτης ἀπαγορεύσεως. Ἂν ὅμως εἴτε μετὰ τὴν δήλωσιν πρὸς ἀπόκτησιν τῶν γαιῶν αὐτῶν ὡς ἀσκεπῶν ἐγένετο ἐμφύτευσις παρὰ τῶν δηλωσάντων αὐτὰς εἴτε καὶ πρὸ τῆς δηλώσεως μὲν ἐφυτεύθησαν, ζητηθῶσι δὲ παρὰ τῶν δικαιουμένων κατόχων ὅπως λάβωσιν αὐτάς, θεωρουμένας ὡς ἀσκεπεῖς καὶ κατὰ τὰς διακρίσεις τοῦ περὶ διαθέσεως τῆς ἐθνικῆς γῆς νόμου, τοῦτο οὐδαμῶς ἀντίκειται εἰς τὸν σκοπὸν αὐτοῦ· δ') τὸ ὁρισθὲν εἰς καταβολὴν ποσὸν εἶναι τοσοῦτον μικρόν, ὥστε μᾶλλον ἡ παράτασις περὶ τὴν παραχώρησιν δύναται ν' ἀποβῇ ἐπιβλαβὴς εἰς τοὺς δηλώσαντας· ε) ἀληθῶς μὲν παρατεινομένου τοῦ χρόνου ἀπὸ τῆς δηλώσεως μέχρι

τῆς ἐκτελέσεως τῶν διατάξεων τῶν ἄρθρ. 10 ἕως 18 τοῦ ῥηθέντος νόμου, ἐπιζήμιον εἶναι εἰς τοὺς καταβαλόντας τὴν διατασσομένην καταβολὴν ἐν ᾧ θέλουσιν ἐξακολουθεῖ νὰ δίδωσι καὶ τὸν τῆς ἐπικαρπίας φόρον, ἡ ἐπιτροπὴ ὅμως θεωρεῖ μὴ ὀρθὴν τὴν γνώμην τοῦ νὰ πληρώνεται τοῖς καταβαλοῦσι τόκος ἐπὶ τῶν καταβολῶν αὐτῶν ἐπὶ τῆς τοιαύτης παρατάσεως, καθόσον, ἐνῷ ἐκ τούτων οὐδεμίαν ἔχει τὸ δημόσιον ὠφέλειαν, ἄλλως τε ἡ παράτασις δυνατὸν νὰ προέλθῃ ἐξ ἀνεξαρτήτων περιστάσεων, καὶ ἰδίως τῶν δυσχερειῶν, ὅταν προέρχονται διά τε τὴν διάκρισιν τῆς ποιότητος τῶν γαιῶν, τὸν προσδιορισμὸν τῆς ἀξίας αὐτῶν, τὴν ἔλλειψιν τῶν ἀναγκαίων μηχανικῶν, ἅτινα πάντα οὐδαμῶς ἐνδεικνύουσι πνεῦμα πρὸς ἀναβολήν, ἑπομένως δὲν βαρύνουσι τὸ δημόσιον, ὅπερ πιστεύει, ὅτι θέλει καταβάλλει πᾶσαν μέριμναν, ὅπως οἱ παρὰ τοῦ νόμου περὶ τὴν λειτουργίαν αὐτὴν καλούμεναι ἀρχαὶ θεωρήσωσιν αὐτὴν ὡς τὴν σπουδαιοτάτην καὶ κατὰ συνέπειαν καταβάλωσι πᾶσαν ἐπιμέλειαν πρὸς τὴν ταχεῖαν περαίωσιν τοῦ ἔργου τούτου· ς') ὁ κύριος σκοπὸς τοῦ ῥηθέντος νόμου εἶναι 1) τοῦ ν' ἀποκατασταθῶσιν οἱ πολῖται διὰ τῆς προσκτήσεως τῆς ἐθνικῆς γῆς καὶ διὰ τῆς βελτιώσεως καὶ ἀναπτύξεως τῆς καλλιεργείας καὶ διοικήσεως αὐτῶν προσαυξήσωσι τὴν ἰδίαν αὐτῶν καὶ τὴν τοῦ δημοσίου πρόσοδον, μόνον δὲ ἡ ἰδιότης τῆς κυριότητος ἐπαγγέλλεται τὴν τοιαύτην βελτίωσιν καὶ 2) ὅπως οὕτω διατεθειμένων τῶν γαιῶν τούτων θέλει διευκολυνθῇ σπουδαίως ἡ μεταβολὴ τοῦ φορολογικοῦ παρ' ἡμῖν συστήματος, ὑπὲρ ἧς ἀείποτε σύμπασαι αἱ Βουλαὶ ἀπεφάνθησαν· ὁ σκοπὸς δὲ οὗτος ἐντελῶς καταστρέφεται, ἂν ἐπιτραπῇ τοῖς κατόχοις ἡ ἁπλῆ δήλωσις· ζ') ὅτι ἀπολύτως ἀναγκαῖον εἶναι ὅπως αἱ πλεονάζουσαι μετὰ τὴν πρὸς τοὺς κατόχους παραχώρησιν τῶν ὑπὸ τοῦ νόμου ὁριζομένων γαιῶν διατηρηθῶσιν ὅσαι εἶναι ἀναγκαῖαι πρὸς δημόσιον σκοπόν, κατὰ προτίμησιν τῶν μὴ κατόχων· η) ὅτι τὰ φθαρτὰ κτήματα καὶ ὅσα εἰς πεφυτευμένας γαίας συνίστανται, οὐδέποτε εἶναι δίκαιον νὰ ὑπαχθῶσιν εἰς τὴν κατηγορίαν τῶν φυτειῶν· ἀ· δὲ, ὡς ἀνέφερόν τινα τῶν μελῶν τῆς ἐπιτροπῆς, οἱ καλλιεργοῦντες αὐτὰ ὡς μισθωταὶ καὶ ἄλλας ἐπέφερον ἐπ' αὐτῶν βελτιώσεις, περὶ τούτων ἔχουσιν οἱ τοιοῦτοι ὅσα τὸ κοινὸν δίκαιον καθιεροῖ δικαιώματα, ἐφ' ὅσον ταῦτα δὲν ὁρίζονται ἄλλως διὰ τῶν συμφώνων τῆς μισθώσεως.

Διὰ ταῦτα ἀποφαίνεται ὑπὲρ τῆς παραδοχῆς τῶν ῥηθέντων νομοσχεδίων ὑπὸ τὰς ἑπομένας προσθήκας.

α) Ἐπὶ τοῦ Νόμου περὶ διανομῆς τῆς ἐθνικῆς γῆς νὰ προστεθῶσι τὰ ἑπόμενα πρὸ τοῦ δευτέρου ἐδαφίου τοῦ 6 ἄρθρου τοῦ ΥΛΑ'. νόμου.

«Ἄρθρον 7. Εἰς τὴν κατηγορίαν τῶν ὑπὸ τοῦ ἄρθρ. 3 τοῦ Νόμου ΥΛΑ'. ἀναφερομένων ἐθνικῶν ἢ τῶν διαλελυμένων Μονῶν ἢ ἐπισκοπικῶν γαιῶν ὑπάγονται καὶ ὅσαι τοιαῦται ἐνεφυτεύθησαν παρὰ τῶν κατόχων αὐτῶν μετὰ τὸ τέλος τοῦ 1870 ἄχρι τῆς κατὰ τὸ ἄρθρον 10 καὶ ἑπόμενα τοῦ ῥηθέντος Νόμου καὶ τοῦ παρόντος ἐπιτρεπομένης δηλώσεως καὶ διατίθενται κατὰ τὰς διατάξεις τῶν ἄρθρων 6, 7 καὶ ἑπομένων τοῦ μνησθέντος Νόμου ΥΛΑ'.

Ἄρθρον 8. Ἐκ τῶν μὴ κατεχομένων ὡς καὶ τῶν κατεχομένων μὲν, ἀλλὰ μὴ δηλωθησομένων παρὰ τῶν κατόχων κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ νόμου ΥΛΑ'. καὶ τοῦ παρόντος, ἢ πλεοναζουσῶν ἐθνικῶν, τῶν διαλελυμένων Μονῶν καὶ ἐπισκοπικῶν γαιῶν, ἐξαιροῦνται τῆς κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρ. 20 τοῦ Νόμου ΥΛΑ'. εἰς μὴ κατόχους διαθέσεως καὶ προτιμῶνται αὐτῆς ὅσαι εἰσὶ χρήσιμοι πρὸς δημόσιον σκοπὸν, ἢ χάριν τῆς ὁδοποιΐας καὶ κατασκευῆς σιδηροδρόμων, θέλουσι δὲ ὁρισθῆ οὗται διὰ Β. Διατάγματος.

Ἄρθρον 9. Οἱ κατὰ τὸ κεφάλαιον ς'. καὶ τὸ ἄρθρον 20 καὶ ἑπόμενα τοῦ Νόμου ΥΛΑ'. προώρως τοιαύτας ἀσκεπεῖς γαίας δηλώσαντες δικαιοῦνται ἢ νὰ συμψηφίσωσι τὰς ἐπὶ τοιούτων γενομένας καταβολὰς ἐπὶ ἄλλων νομίμων καὶ ἐγκαίρως δηλωθεισῶν γαιῶν ἢ ν' ἀναλάβωσιν αὐτάς.»

Ἐπὶ τοῦ Νόμου περὶ φυτειῶν.

Νὰ προστεθῇ μετὰ τὸ ἄρθρον 2 ὡς ἰδιαίτερον ἄρθρον τὸ ἑπόμενον.

«Ἐπὶ τῶν δενδροφυτειῶν ἢ ἄλλων πεφυτευμένων γαιῶν τότε μόνον δύνανται νὰ μετάσχωσι τῶν ὠφελημάτων τοῦ ἀπὸ 21 Μαρτίου 1871 ΤαΤ'. Νόμου, ὅταν αἱ ὑπ' αὐτῶν γενόμεναι φυτείαι εἶναι πλήρεις. Εἶναι δὲ πλήρεις, ὅταν ἐν ἑκάστῳ στρέμματι γῆς ὑπάρχωσι πεφυτευμένα τοὐλάχιστον δέκα καρποφόρα δένδρα ἢ διακόσια κλήματα ἐπὶ σταφιδαμπέλων καὶ 300 ἐπὶ ἀμπέλων.

Αἱ ἀγριελαῖαι δὲν ὑπάγονται εἰς τὴν κατηγορίαν τῶν καρποφόρων δένδρων.

Οἱ ἀρμόδιοι οἰκονομικοὶ ἔφοροι καὶ γεωμέτραι βεβαιοῦσιν ἐν καιρῷ τῆς καταμετρήσεως τὸν ἀριθμὸν τῶν ἐν ἑκάστῳ στρέμ-

ματι περιεχομένων δένδρων ἢ κλημάτων κατ' εἶδος καὶ σημειοῦσιν αὐτὰ ἐν τῷ πρωτοκόλλῳ τῆς καταμετρήσεως.»

Ἀθῆναι, τῇ 12 Ἰουλίου 1873.

Ὁ πρόεδρος
Δ. Γ. ΖΕΓΓΕΛΗΣ.

Τὰ μέλη
Ἰω. Γ. Ἀνδρίτσου,
Κ. Πεταλᾶς,
Σ. Θ. Ζερβός.»

«Πρὸς τὴν Βουλήν.

Ἡ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν τῆς Βουλῆς ἐπιτροπὴ συνελθοῦσα καὶ λαβοῦσα ὑπ' ὄψιν τὰ νομοσχέδια τῶν κατὰ καιροὺς ὑπουργῶν τῶν Οἰκονομικῶν περὶ τροποποιήσεως τοῦ περὶ ἐμφυτεύσεως τῶν Ἐθνικῶν, Ἐπισκοπικῶν καὶ Μοναστηριακῶν γαιῶν ΤΠΣΤ'. νόμου καὶ μελετήσασα καλῶς τὰ δικαιώματα τῶν κατόχων καὶ γεωργῶν, παραβάλλουσα καὶ σχετίζουσα ταῦτα πρὸς τὰ συμφέροντα τοῦ δημοσίου, παρατηρεῖ τὰ ἑξῆς.

Ἀπὸ τοῦ 1837 ἡ τότε Ἑλλ. Κυβέρνησις ἐνομοθέτησε διὰ τοῦ ἀπὸ 15 Ἰανουαρίου Β. Διατάγματος περὶ φυτειῶν, ὅτι «οἱ ἐμφυτευταὶ οἱασδήποτε ἐθνικῆς φυτείας νὰ λαμβάνωσι τὸ ἥμισυ τῆς φυτείας εἰς ἰδιοκτησίαν των, τὸ δὲ ἕτερον ἥμισυ νὰ μένῃ εἰς τὴν κυριότητα τοῦ δημοσίου.»

Ἀλλὰ τὸν νόμον τοῦτον τὸ Ἑλλ. Ἔθνος δὲν παρεδέχθη, αἱ δὲ Ἐθνικαὶ συνελεύσεις, λαβοῦσαι ὑπ' ὄψιν τοὺς μεγάλους ὑπὲρ ἀνεξαρτησίας ἀγῶνας τοῦ ἑλληνικοῦ λαοῦ καὶ τὰ ἐκ τούτων ἐπὶ τῆς ὑπ' αὐτοῦ ἐλευθερωθείσης γῆς τῶν πατέρων του δικαιώματα, παρεῖδε τὸν ἄδικον τοῦτον νόμον καὶ ἐθέσπισεν ἐν τῷ Συντάγματι τὴν διανομὴν τῆς ἐθνικῆς γῆς.

Δικαίως λοιπὸν ἡ Βουλὴ ἐψήφισε τὸν περὶ διανομῆς τῆς ἐθνικῆς καὶ ἐκκλησιαστικῆς γῆς καὶ τὸν ΤΠΣΤ'. περὶ φυτειῶν νόμον, διὰ τοῦ ὁποίου ἅπασαι αἱ ἐπὶ ἐθνικῶν, ἐπισκοπικῶν καὶ μοναστηριακῶν γαιῶν φυτεῖαι παραχωροῦνται εἰς τοὺς ἐμφυτευτὰς ἐπὶ πληρωμῇ τῆς ἀξίας τῆς ἐμφυτευθείσης γῆς εἰς ἰδιοκτησίαν των.

Δυστυχῶς ὅμως ἡ ἔλλειψις πρὸ πάντων τῆς ἐγκαίρου ἐκτιμήσεως τῆς ἀξίας τῶν ἐθνικῶν καὶ ἐκκλησιαστικῶν γαιῶν ἐμπόδισε τοὺς πλείστους ἐμφυτευτὰς καὶ κατόχους τοιούτων γαιῶν νὰ δηλώσωσιν ἐμπροθέσμως τάς τε φυτείας καὶ τὰς κατεχομένας τοιαύτας γαίας των. Καλῶς λοιπὸν ἡ ἐνεστῶσα καὶ αἱ προκάτοχοι κυβερνήσεις ἔπραξαν, κηδόμεναι ὑπὲρ τῶν συμφερόντων

καὶ τῶν δικαιωμάτων τοῦ λαοῦ, ν' ἀναστείλωσι δι' ἐγκυκλίων τὴν ἐκτέλεσιν ἀμφοτέρων τούτων τῶν νόμων καὶ νὰ ὑποσχεθῶσι τὴν τροποποίησιν καὶ συμπλήρωσιν αὐτῶν.

Ἀμφότεροι λοιπὸν οἱ νόμοι οὗτοι, μείναντες ἀνεφάρμοστοι καὶ ἀνεκτέλεστοι, θεωροῦνται διὰ τὸν μὴ δηλώσαντα ὡς μὴ ὑπάρχοντες. Ἑπομένως ὅλοι οἱ μέχρι τοῦδε ἐμφυτευταὶ τοιούτων γαιῶν ἔχουσι τὰ αὐτὰ πρὸς ἀλλήλους καὶ πρὸς τὸ δημόσιον δικαιώματα, καθ' ὅσον ὅπως οἱ πρὸ τοῦ 1870, οὕτω καὶ οἱ μετὰ τὸ ἔτος τοῦτο ἐμφυτεύσαντες διὰ τῶν κόπων καὶ τῶν ἐξόδων αὐτῶν ἐβελτίωσαν τὴν ἀξίαν τῆς ἐμφυτευθείσης γῆς καὶ ηὔξησαν τὰ εἰσοδήματα τοῦ δημοσίου. Ἄλλως, ἀφοῦ οἱ νόμοι οὗτοι, μὴ ἐφαρμοσθέντες, θεωροῦνται ὡς μὴ ὑπάρχοντες, ἐννοεῖται ὅτι καὶ οἱ πρὸ τοῦ 1870 ἐμφυτευταὶ καὶ κάτοχοι τοιούτων γαιῶν οἱ μὴ δηλώσαντες τὰς φυτείας καὶ τὰς τοιαύτας γαίας, εὑρίσκονται εἰς τὴν αὐτὴν μὲ τοὺς μετὰ τὸ 1870 ἐμφυτευτὰς μοῖραν, καθ' ὅσον, ἂν ἡ Βουλὴ δὲν παραδεχθῇ τοὺς προτεινομένους ἤδη συμπληρωματικοὺς νόμους, καὶ οἱ μὲν καὶ οἱ δὲ χάνουσι τὰς μὴ δηλωθείσας φυτείας καὶ γαίας των.

Ἆρα ἐὰν παρατείνωμεν τὴν προθεσμίαν τῶν εἰρημένων νόμων διὰ τοὺς πρώτους, ἐξ ἀνάγκης ὀφείλομεν νὰ παρατείνωμεν αὐτὴν καὶ διὰ τοὺς δευτέρους. Πολὺ δὲ μᾶλλον χρεωστοῦμεν νὰ παρατείνωμεν τὴν προθεσμίαν τῆς ἐμφυτεύσεως διὰ τοὺς δευτέρους, καθ' ὅσον ὅσῳ μᾶλλον παλαιοτέρα ἡ φυτεία, τόσῳ πλείονα εἰσοδήματα φέρει· ὅσῳ δὲ νεωτέρα, τόσῳ ὀλιγώτερα εἰσοδήματα παράγει. Ἑπομένως οἱ μὲν παλαιότεροι ἐμφυτευταὶ ἀπήλαυσαν ἤδη τοσαῦτα ἐκ τῶν φυτειῶν τούτων εἰσοδήματα, ὥστε καὶ τὰς δαπάνας τῆς ἐμφυτεύσεως ἐκάλυψαν καὶ κέρδη ἀκόμη ἔλαβον· ἐν ᾧ οἱ νεώτεροι ἐμφυτευταὶ οὐδὲν ἀκόμη εἰσόδημα ἐκ τῶν φυτειῶν αὐτῶν ἔλαβον. Ἑπομένως μήτε ἐλάχιστον κἂν μέρος τῶν δαπανῶν τῆς ἐμφυτεύσεως ἐκάλυψαν.

Εἶναι λοιπὸν μέγιστον ἀδίκημα, ἐὰν εἰς μὲν τοὺς πρὸ τοῦ 1870 ἐμφυτευτάς, καὶ τοι ἐκ τῶν φυτειῶν αὐτῶν κέρδη ἀπολαύσαντας, παραχωρήσωμεν τὰς φυτείας ταύτας εἰς ἰδιοκτησίαν των, εἰς δὲ τοὺς μετὰ τὸ 1870, ἂν καὶ οὐδὲ ὅλον κἂν εἰσόδημα ἐκ τῶν φυτειῶν αὐτῶν ἔλαβον καὶ ἑπομένως μεγάλως ἐζημιώθησαν, νὰ μὴ τὰς παραχωρήσωμεν. Καὶ τί ἀδικώτερον εἰς μὲν τοὺς πρώτους, καὶ τοι ὠφεληθέντας ἐκ τῶν φυτειῶν αὐτῶν νὰ φανῶμεν γενναῖοι καὶ δίκαιοι, εἰς δὲ τοὺς δευτέρους καὶ τοι μεγάλως ζημιωθέντας ἐξ αὐτῶν, νὰ δειχθῶμεν σκληροὶ καὶ ἄδικοι!

Άλλως άφοῦ οἱ κάτοχοι τοιούτων γαιῶν ἐπρόκειτο νὰ λάβωσι ταύτας εἰς ἰδιοκτησίαν των δυνάμει τοῦ περὶ διανομῆς τῆς ἐθνικῆς γῆς νόμου (ΥΑΑ΄.) τίς ἡ βλάβη τοῦ δημοσίου, ἐὰν ἐφύτευσαν ταύτας; Τοὐναντίον μάλιστα, ὄχι μόνον οὐδεμίαν βλάβην εἰς τὸ δημόσιον ἐπροξένησαν, ἀλλὰ καὶ βελτιώσαντες τὴν ἀξίαν τῆς ἐμφυτευθείσης γῆς διὰ τῆς μεγαλειτέρας καλλιεργείας καὶ τῶν δαπανῶν των κῦξησαν καὶ τὰ εἰσοδήματα τοῦ δημοσίου.

Τινὰ μὲν τῶν μελῶν τῆς ἐπιτροπῆς ἐθεώρησαν προτιμότερον νὰ μείνῃ τὸ νομοσχέδιον, ὡς ἔχει, προτείνοντες ὡς ἰσχυρότερον λόγον τὸν φόβον μήπως ἐνθαρρυνθέντες τινὲς ἐκ τούτου, ἐμφυτεύσωσι πλείονας ἐκτάσεις τοιούτων γαιῶν· ἀλλ' ὁ λόγος οὗτος αὐτὸς καθ' ἑαυτὸν εἶναι ἀνυπόστατος· καθ' ὅσον πρῶτον μὲν εἰς τὴν παροῦσαν τοῦ χρόνου ὥραν ἕνεκα τῆς μεγάλης θερμότητος ὄχι μόνον οὐδὲν φυτὸν φύεται, ἀλλὰ καὶ πλεῖστα πεφυτευμένα δένδρα ξηραίνονται· δεύτερον δὲ, διότι τίς δύναται νὰ γνωρίζῃ, ἐὰν ψηφισθῇ ὑπὸ τῆς Βουλῆς ἡ γνώμη αὕτη ἢ ὄχι; ἄλλως ἐὰν ὁ νόμος ὁρίσῃ μέχρι τῆς δημοσιεύσεως αὐτοῦ, τίς θὰ προλάβῃ ἐν τοιαύτῃ ὥρᾳ τοῦ ἔτους νὰ ἐμφυτεύσῃ; Προφανῶς λοιπὸν μόνον περὶ τῶν μέχρι τοῦδε ἐμφυτευσάντων καὶ οὐχὶ περὶ μελλόντων πρόκειται.

Διὰ ταῦτα ἡ πλειονοψηφία τῆς ἐπιτροπῆς ἐμφορουμένη ἀπὸ τὰς ἀνωτέρω δικαίας ἀρχὰς καὶ σκέψεις γνωμοδοτεῖ νὰ ψηφισθῇ ὑπὸ τῆς Βουλῆς τὸ περὶ φυτειῶν νομοσχέδιον τοῦ νῦν ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν ὑπουργοῦ μὲ τὰς ἑξῆς προσθήκας καὶ τροποποιήσεις.

Ἄρθρον 1. Αἱ ἐν τῷ ἄρθρῳ 1 καὶ 7 τοῦ ΠΙΣ΄. νόμου περὶ ἐμφυτεύσεως καὶ δηλώσεως τῶν φυτειῶν ὁριζόμεναι προθεσμίαι παρατείνονται ἡ μὲν πρώτη μέχρι τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος νόμου, ἡ δὲ δευτέρα μέχρι τέλους Δβρίου ε. ε. Αἱ δὲ δοθεῖσαι δηλώσεις μετὰ τὴν ἐκπνευσιν τῆς τριμήνου προθεσμίας εἰσὶν ἔγκυροι.

Ἡ δίμηνος προθεσμία πρὸς δήλωσιν τῶν ἐνυποθήκων δανειστῶν κατὰ τὸ ἄρθρον 10 τοῦ ἀνωτέρω νόμου λογίζεται μέχρι τέλους Φεβρουαρίου τοῦ ἔτους 1874.

Ἄρθρον 2, 3 καὶ 4.

Νὰ ψηφισθῶσιν ὡς ἔχουσιν.

Ἄρθρον 5. Διὰ νὰ ἔχῃ δικαίωμα ἐμφυτεύσεως ὁ κάτοχος φυτείας ἀπαιτεῖται νὰ ἦναι αὐτὴ πλήρης. Θεωρεῖται δὲ πλήρης ἡ φυτεία, ἐὰν περιέχῃ ἀνὰ ὀκτὼ τοὐλάχιστον καρποφόρα δένδρα

ἐν ἑκάστῳ Βασ. στρέμματι· ἡ δὲ ἄμπελος ἀνὰ 300 καὶ ἡ σταφιδάμπελος ἀνὰ 200 κλήματα.

Ἄρθρον 6. Ἐὰν τὸ δημόσιον ἐντὸς δύω ἐτῶν ἀπὸ τῆς ἐντελοῦς δηλώσεως τῶν φυτειῶν δὲν παραχωρήσῃ εἰς τοὺς δηλώσαντας ταύτας ὀφείλει ἢ νὰ πληρώσῃ αὐτοῖς εἰς τὸ μέλλον νόμιμον τόκον ἐπὶ τῶν προκαταβολῶν των συμψηφισθησόμενον εἰς τὰς ἐτησίας δόσεις των, ἢ νὰ μὴ εἰσπράττῃ φόρον ἐπικαρπίας.

Ἄρθρον 7. Εἰς τὰς διατάξεις τοῦ περὶ φυτειῶν νόμου ὑπάγονται·

α') Τὰ ἀλώνια τῶν σταφιδαμπέλων καὶ αἱ ἐντὸς αὐτῶν ἢ τῶν φυτειῶν πανταῖαι οἰκοδομαί.

β') Τὰ ἀλώνια τῶν σταφιδαμπέλων καὶ αἱ φυτεῖαι αἱ γενόμεναι ἐπὶ ἐθνικῶν, ἐπισκοπικῶν καὶ μοναστηριακῶν γαιῶν, πρὶν αὗται κατεμετρηθῶσι καὶ ὑπαχθῶσιν εἰς τὸν χῶρον κωμοπόλεων καὶ χωρίων.

γ') Αἱ φυτεῖαι αἱ γενόμεναι ἐπὶ ἀγρῶν, οἵτινες ἦσαν πρότερον ἄμπελοι ἢ σταφιδάμπελοι ἐθνικαὶ καὶ καταστραφεῖσαι ἐντελῶς ὑπὸ τῆς νόσου μετεβλήθησαν εἰς ἀγρούς.

δ') Αἱ μεταξὺ τοῦ δημοσίου καὶ τῶν κατόχων ἐμφυτευτῶν ἢ ἀγοραστῶν ἐπίδικοι φυτεῖαι, ἂν ἡ δίκη ἀποβῇ ὑπὲρ τοῦ δημοσίου, τασσομένης ἑξαμήνου προθεσμίας πρὸς δήλωσιν ὑπὲρ τῶν κατόχων ἀγοραστῶν ἢ ἐμφυτευτῶν.

Ἐν Ἀθήναις, τῇ 12 Ἰουλίου 1873.

Ἡ ἐπιτροπὴ

Στ. Στεφανόπουλος, Γ. Καραβᾶς, Ι. Δ. Τζιώτης, Ν. Παπαμιχαλόπουλος.»

«*Πρὸς τὴν Βουλήν*.

Ἡ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν ἐπιτροπὴ συνελθοῦσα καὶ λαβοῦσα ὑπ' ὄψιν τὰ περὶ τροποποιήσεως τοῦ περὶ διανομῆς τῆς ἐθνικῆς γῆς νόμου τῶν κατὰ καιροὺς ὑπουργῶν τῶν Οἰκονομικῶν νομοσχέδια, καὶ μελετήσασα καλῶς τὰ δικαιώματα τῶν κατόχων καὶ γεωργῶν σχετιζόμενα πρὸς τὰ συμφέροντα τοῦ δημοσίου, καὶ ἀφερομένη εἰς ὅσα ἐν τῇ περὶ φυτειῶν ἐκθέσει της ἐν ἐκτάσει ἐκθέτει, γνωμοδοτεῖ νὰ ψηφισθῇ ὑπὸ τῆς Βουλῆς τὸ νομοσχέδιον τοῦ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν ὑπουργοῦ μὲ τὰς ἑξῆς προσθήκας καὶ τροποποιήσεις.

Ἄρθρον 1, 2, 3, 4 καὶ 5. Νὰ ψηφισθῶσιν ὡς ἔχουσιν.

Νὰ προστεθῶσι δὲ τὰ ἑξῆς ἄρθρα.

Ἄρθρ. 6. Εἰς τοὺς μετὰ τὸ 1870 ἐπὶ ἐθνικῶν, ἐπισκοπικῶν

καὶ μοναστηριακῶν γαιῶν μέχρι τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος Νόμου ἐμφυτεύσαντας παραχωροῦνται αὗται μέχρι τῆς συμπληρώσεως τῶν 80 στρεμμάτων κατὰ προτίμησιν ὡς ἀσκεπεῖς γαῖαι, κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ ΓΛΑ'. Νόμου.

Ἄρθρον 7. Αἱ ὑπὸ τοῦ ἄρθρου 17 τοῦ Νόμου ὁριζόμεναι προκαταβολαὶ προσδιορίζονται διὰ μὲν τὰς ξηρικὰς γαίας ἀνὰ μίαν δραχμήν, διὰ δὲ τὰς ποτιστικὰς ἀνὰ δύω δι' ἕκαστον βασιλικὸν στρέμμα.

Ποτιστιναὶ γαῖαι θεωροῦνται αἱ ὑπὸ δημοσίων ὑδάτων ἄνευ πληρωμῆς ἀρδευόμεναι.

Ἄρθρ. 8. Ἐπὶ τῶν ἐκκλησιαστικῶν ἐν γένει γαιῶν κάτοχοι θεωροῦνται οἱ ἀπὸ τῆς τελευταίας πολυετοῦς αὐτῶν ἐνοικιάσεως μέχρι τέλους αὐτῆς διαρκεῖς καλλιεργηταί, ἐὰν πληρώνωσι τὴν ἐπικαρπίαν αὐτῶν.

Ἄρθρ. 9. Τὸ δημόσιον, ἐὰν ἐντὸς δύω ἐτῶν ἀπὸ τῆς ἐντελοῦς δηλώσεως τῶν ἐκκλησιαστικῶν ἐν γένει καὶ ἐθνικῶν γαιῶν δὲν ἐκδόσῃ εἰς τοὺς δηλώσαντας ταύτας τὰ παραχωρητήρια, ὀφείλει νὰ πληρώσῃ εἰς αὐτοὺς διὰ τὸ μέλλον νόμιμον τόκον ἐπὶ τῶν προκαταβολῶν των συμψηφισθησόμενον εἰς τὰς ἐντόκους δόσεις των.

Ἄρθρ. 10. Οἱ πρεπόντως τοιαύτας ἀσκεπεῖς γαίας ὡς μὴ κάτοχοι δηλώσαντες, εἴτε συμψηρίζουσι τὰς προκαταβολὰς των εἰς νέας νομίμους δηλώσεις, εἴτε ἐπιστρέφεται αὐτοῖς ἀτόκως ἡ προκαταβολή των.

Ἄρθρ. 11. Τὸ δημόσιον ὑποχρεοῦται ἐντὸς τοῦ ἐλευτομένου μηνὸς Ὀκτωβρίου νὰ περαιώσῃ τὰς ἐκτιμήσεις τῶν τοιούτων γαιῶν· ἄλλως δὲν δύναται νὰ εἰσπράξῃ φόρους ἐπικαρπίας.»

Ἄρθρ. 12. Νὰ ψηφισθῇ ὡς ἔχει τὸ ἄρθρον 6 τοῦ νομοσχεδίου.

Ἐν Ἀθήναις, 12 Ἰουλίου 1873.

Τὰ μέλη τῆς ἐπιτροπῆς

Γ. Καραβᾶς, Ι. Δ. Τζιώτης, Σ. Στεφανόπουλος, Ν. Παπαμιχαλόπουλος.

Τρία δὲ μέλη τῆς ἐπιτροπῆς προτείνουσι νὰ ψηφισθῶσι καὶ τὰ ἄρθρα 2, 3, 4 καὶ 5 τῶν νομοσχεδίων τῶν πρώην ὑπουργῶν τῶν Οἰκονομικῶν Δεληγιάννη καὶ Παπαμιχαλοπούλου, τὰ ὁποῖα τυποῦνται ἐνταῦθα.

Ν. Παπαμιχαλόπουλος, Γ. Καραβᾶς.

Ἄρθρ. 2. Πᾶς κάτοχος ἐκ τῶν ἀνωτέρω γαιῶν, μὴ θέλων νὰ μετάσχῃ τῶν ὠφελημάτων, ἅτινα παρέχει ὁ προμνησθεὶς νόμος, ὀφείλει μέχρι τέλους Δεκεμβρίου ἑνὸς ἑκάστου ἐτῶν νὰ ὑποβάλῃ

εἰς τὸν οἰκονομικὸν ἔφορον τῆς ἐπαρχίας, ἐν ᾗ κεῖνται αἱ παρ' αὐτοῦ κατεχόμεναι γαῖαι, δήλωσιν εἰς διπλοῦν ἐφ' ἁπλοῦ χάρτον περιέχουσαν·

α'.) Τὸ ὄνομα, τὸ ἐπώνυμον τοῦ κατόχου, τὸν δῆμον εἰς ὃν ἀνήκει καὶ τὸν τόπον τῆς κατοικίας του.

β'.) Τὸ χωρίον, τὴν θέσιν, τὰ ὅρια καὶ τὴν ὡς ἔγγιστα ἔκτασιν εἰς βασιλικὰ στρέμματα τῶν παρ' αὐτοῦ κατεχομένων γαιῶν, καὶ γ'.) ἐὰν ἡ γῆ ἦναι ποτιστικὴ ἢ ξηρική.

Ἡ μία τῶν δηλώσεων ἐπιστρέφεται ἀμέσως πρὸς τὸν κάτοχον, ἀφοῦ ὑπογραφῇ παρὰ τοῦ ἐφόρου καὶ καταχωρισθῇ ἐν τῷ οἰκείῳ βιβλίῳ, ὅπερ τὴν ἐπιοῦσαν τῆς λήξεως τῆς προθεσμίας κλείεται διὰ πράξεως ὑπογεγραμμένης παρὰ τοῦ ἐφόρου καὶ τοῦ ἐπάρχου, καὶ τούτου ἢ τοῦ γραμματέως του κωλυομένων, παρὰ τοῦ εἰρηνοδίκου τοῦ τόπου ἔνθα ἐδρεύει ὁ ἔφορος. Ἀντίγραφον τοῦ βιβλίου ἐκτίθεται ἐν τῷ οἰκείῳ δημαρχείῳ καὶ ἀποσπάσματα εἰς τὰ σχετικὰ παριδρεῖα.

Ἐὰν ὁ δηλῶν ἦναι ἀγράμματος, ὑπογράφει ἄλλος τῆς ἐκλογῆς του· ὁ δὲ δήμαρχος τῆς κατοικίας τοῦ δηλοῦντος ἢ ὁ εἰρηνοδίκης βεβαιοῖ τὴν ταυτότητα καὶ τὸ γνήσιον τῆς ὑπογραφῆς αὐτοῦ.

Ἄρθρον 3. Ὡς μέγιστος ὅρος κατοχῆς γαιῶν δι' ἕκαστον προσωπικῶς καλλιεργητὴν ὁρίζεται εἰς ὀγδοήκοντα στρέμματα ξηρικῶν γαιῶν· αἱ ποτιστικαὶ λογίζονται ἀντὶ ξηρικῶν διπλασίας ἐκτάσεως.

Ἄρθρον 4. Οἱ δηλώσαντες τὰς παρ' αὐτῶν κατεχομένας γαίας ἐντὸς τῆς προθεσμίας, τῆς ὁριοθείσης διὰ τοῦ ἄρθρου 2 τοῦ παρόντος νόμου, ἀναγνωρίζονται ὡς κατὰ παράκλησιν κάτοχοι τῶν γαιῶν, τῶν ὁποίων ἡ διάθεσις δὲν ἐπιτρέπεται ἀπέναντι πιστωτικῶν γραμματίων τοῦ δημοσίου ἢ ἄλλων νομίμων δικαιωμάτων, θέλουσι δὲ πληρώνει τὰ νόμιμα κατὰ τοὺς ἐπετείους φορολογικοὺς νόμους.

Ἄρθρον 5. Οἱ μὴ δηλώσαντες τὰς παρ' αὐτῶν κατεχομένας γαίας ἐντὸς τῆς ὁριοθείσης διὰ τοῦ ἄρθρου 2 τοῦ νόμου προθεσμίας θεωροῦνται ὡς παρῃτημένοι τοῦ δικαιώματος τῆς κατοχῆς.»

«ΝΟΜΟΣΧΕΔΙΟΝ

Περὶ διαλύσεως τοῦ παρὰ τῷ Β. Ναυστάθμῳ λόχου τῶν πρεσβυτῶν.

Ἄρθρον 1. Ὁ παρὰ τῷ Β. Ναυστάθμῳ λόχος τῶν πρεσβυτῶν διαλύεται.

Ἄρθρον 2. Οἱ ὑπάρχοντες ἀξιωματικοὶ καὶ ναῦται τοῦ λόγου, οἱ ἀποκτήσαντες τὸ πρὸς σύνταξιν ἀποστρατείας δικαίωμα, τίθενται εἰς σύνταξιν, οἱ δὲ λοιποὶ ἀποστέλλονται οἶκοι, ἀπολαμβάνοντες τὸν μισθὸν τοῦ βαθμοῦ των μόνον ὡς σύνταξιν ἐκ τοῦ οἰκείου κεφαλαίου τοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ ὑπουργείου τῶν Οἰκονομικῶν. Αἱ χῆραι καὶ τὰ ὀρφανὰ αὐτῶν ἐξομοιοῦνται μὲ τὰς χήρας καὶ τὰ ὀρφανὰ τῶν ἀποστράτων.

Ἀθῆναι, 13 Ἰουλίου 1873.

Ὁ ἐπὶ τῶν Ναυτικῶν ὑπουργὸς

Δ. ΔΡΟΣΟΣ.»

«Πᾶς ἀξιωματικὸς τοῦ πολεμικοῦ ναυτικοῦ (τῶν ἀνδρῶν τοῦ ἀγῶνος ἐξαιρουμένων) μὴ ὑπηρετήσας εἰς ἕνα κἂν ἐκ τῶν ὁποίων διῆλθε καὶ φέρει βαθμὸν νὰ ἤμισυ (καὶ τοῦτο κατ' ἐπιείκειαν) τοῦ ἀπαιτουμένου χρόνου θαλασσίου ὑπηρεσίας, συμφώνως μὲ τὸν περὶ καταστάσεως τῶν ἀξιωματικῶν τοῦ πολεμικοῦ ναυτικοῦ νόμον, τίθεται αὐτεπαγγέλτως εἰς ἀποστρατείαν μὴ ἀπολαύων τοῦ εὐεργετήματος, ὑπὲρ ὁ νόμος χορηγεῖ πρὸς προβιβασμόν.

Λεων. Α. Βούλγαρις, Μ. Βότσαρης.»

Ἐγένοντο δὲ παραδεκτὰ εἰς πρώτην συζήτησιν τὰ ἑξῆς νομοσχέδια·

1) Νομοσχέδιον περὶ ἐγκρίσεως συμβάσεως πρὸς ἐπέκτασιν τῆς τηλεγραφικῆς συγκοινωνίας δι' ὑποθαλασσίων γραμμῶν.

2) Ὁμοιον περὶ ἐγκρίσεως συμβάσεως μεταξὺ τῆς Ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως καὶ τῆς ἐν Ἀμστελοδάμῳ Β. Ὁλανδικῆς Ἀτμοπλοϊκῆς Ἑταιρίας.

3) Ὁμοιον περὶ συνοικισμοῦ τῶν Κορινθίων.

4) Ὁμοιον περὶ ἐπεκτάσεως τοῦ ΥΝΔ'. νόμου καὶ εἰς τοὺς δήμους Ἰθάκης.

5) Περὶ τροποποιήσεως τοῦ ΨΜΘ'. Νόμου περὶ συντάξεως τῶν ὑπαλλήλων τῶν Νομοθετικῶν Σωμάτων.

6) Ὁμοιον περὶ τῆς χρήσεως τῶν φόρων τοῦ πορθμοῦ Εὐρίπου.

7) Ὁμοιον περὶ μεταβολῶν εἰς τὸ τελωνιακὸν δασμολόγιον.

Ἀκολούθως τὸν λόγον ὁ ἐπὶ τῶν Ναυτικῶν ὑπουργὸς εἶπεν ὅτι ἡ χθεσινὴ ἀγόρευσις βουλευτοῦ τινος Μέσης, συζητουμένου τοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ ὑπουργείου τῶν Ναυτικῶν ἐθεωρήθη ὑπό τινων ὡς προσβλητική· παρατηρήσας δὲ ὅτι ἡ ὁμιλία τοῦ ἐν λόγῳ βουλευτοῦ οὐδένα τοιοῦτον ἔφερε χαρακτῆρα ἐπήνεσε καὶ τὰς γνώσεις καὶ τὴν σύνεσιν καὶ τὴν συμπεριφορὰν τῶν ἀξιωματικῶν τούτων.

Προσέθηκεν ὁ ἐν λόγῳ βουλευτής, ὅτι λαλῶν περὶ πραγμάτων

τοῦ ὑπουργείου τῶν Ναυτικῶν οὐδόλως ἠνόησε νὰ θίξῃ τὰ πρόσωπα, ἄλλως ἤθελεν ἀδικήσει ἑαυτόν· ἡ ἐξήγησις αὕτη ἐθεωρήθη ἀρκοῦσα.

Μετά τινα ἐρώτησιν βουλευτοῦ τινος ἐκ Παρνασσίδος περὶ τοῦ ἂν ἐδόθη αἴτησις πρὸς παραχώρησιν μεταλλείου ὑπὸ τῆς ἀναλαβούσης τὸν σιδηρόδρομον Πατρῶν ἑταιρίας, πρὸς ἣν ἀπήντησεν ἀποφατικῶς ὁ πρωθυπουργός, ἤρξατο ἡ ἐπὶ τῆς συμβάσεως τῶν ἐκβολάδων τοῦ Λαυρίου συζήτησις.

Λαβὼν τὸν λόγον εἷς τῶν βουλευτῶν Κυνουρίας, εἶπεν, ὅτι ἡ εἰς Λαύριον ἀποσταλεῖσα ἐπιτροπὴ ἐποιήσατο μικρὰς ἐρεύνας ἐπὶ τῶν ἐκβολάδων, πλὴν ἀναλόγους τοῦ χρονικοῦ διαστήματος, καθ' ὃ ἐργάζεται, ἃς ἡ Βουλὴ δέον νὰ γνωρίσῃ καὶ νὰ μάθῃ, ὁποῖα φρονεῖ ἡ ἐπιτροπὴ αὕτη· ἐπίσης εἶναι ἀνάγκη νὰ γνωσθῇ, ἐὰν αἱ ἐκβολάδες ζύνανται νὰ ἐκκαμινεύωνται μόναι, ἢ ἀναμίξ μετὰ τῶν σκωριῶν ἢ μετ' ἄλλης τινὸς οὐσίας, διότι ἐκ τῆς λύσεως τοιούτων ζητημάτων ἐξαρτᾶται ἡ προτίμησις τῆς ἑταιρίας.

Ἐπεῖπεν ἕτερος, μετὰ τὴν ἀνάγνωσιν τῆς ἐπὶ τῶν ἐκβολάδων τοῦ Λαυρίου ὑποβληθείσης ἀντιπροτάσεώς του, ὅτι ἐμμένει εἰς τὰς πρώτας αὐτοῦ πεποιθήσεις καὶ ὑποστηρίζει τὴν διὰ τοῦ Κράτους ἐκκαμίνευσιν τῶν ἐκβολάδων ἰσχυρισθείς, ὅτι ἀντὶ ὀλιγίστης δαπάνης τὸ ἔθνος θέλει εἰσπράξει ὁλόκληρον τὸν λαυριωτικὸν πλοῦτον.

Παρελθὼν εἶτα ἐπὶ τὸ βῆμα εἷς τῶν βουλευτῶν Καλαβρύτων, εἶπεν, ὅτι ἀναλαμβάνων τὴν καταπολέμησιν τῆς συμβάσεως, οὐδόλως σκοπεύει νὰ ἐγείρῃ πολιτικὸν ζήτημα, οὐδὲ προάγεται ἐκ προκαταλήψεως κατὰ τῆς ἑταιρίας τῶν μεταλλουργείων· φίλος τοῦ συνεταιρισμοῦ, ἐπιθυμήσας πάντοτε τὴν εἰσροὴν τῶν ξένων κεφαλαίων, καταπολεμεῖ μόνον τὰς ἐπιχειρήσεις, αἵτινες λαμβάνουσιν ὕπαρξιν ἐπ' ὀλέθρῳ τῶν εὐπίστων. Ἡ Ἑλλὰς, εἶπεν, ὡς ἐκ τῆς ἴσης διανομῆς τοῦ πλούτου καὶ τῆς ἰδιοκτησίας ἐρείδεται ἐπὶ βάσεων στερεῶν, ὁ δὲ λαὸς, ἐπιχειρηματικὸς καὶ ἐξυπνος ἔβαινεν ἡρέμα εἰς τὸ ἐμπόριον καὶ τὴν βιομηχανίαν.

Ἀλλ' ἐν τῷ μέσῳ τῆς ἡσύχου σταδιοδρομίας του προσβάλλεται ὑπὸ δύω πληγῶν τῆς κυβείας (agio tage) καὶ τῆς πληθύος τῶν τραπεζ. γραμματίων. Καὶ ἀπηλλάγη μὲν τῆς δευτέρας πληγῆς, ἀλλὰ τίνι τρόπῳ θέλει ἀπομακρυνθῇ ἀπὸ τοῦ πρώτου κακοῦ ὁ κίνδυνος; ἀνάστατος εἶναι ἡ ἀγορά, ἡ δὲ σύμβασις ἐγέννησε τὴν τρομερὰν μάστιγα, ἥτις ἐπαπειλεῖ τὴν Ἑλλάδα.

Τέσσαρας γενικὰς ἀρχὰς καθιέρωσεν ὁ νόμος τοῦ 1871, τὸν δημόσιον διαγωνισμὸν, τὸν προσδιορισμὸν τῶν ἐξόδων κατὰ τό-

νον, τὴν κατὰ μερίδας παραχώρησιν τῶν ἐκβολάδων, καὶ τὸ ποσοστὸν τοῦ δημοσίου εἰς 60 0|0, ἀλλὰ ταῦτα πάντα ἀνέτρεψεν ἡ σύμβασις. Ὁ νῦν πρωθυπουργὸς κατὰ τὸ 1871, ἐκπρύχθη ὑπὲρ τοῦ διαγωνισμοῦ καὶ εἶχεν ὑποστηρίξει, ὅτι τὸ δημόσιον ἔδει νὰ λάβῃ πλειότερον ποσοστὸν, ἀλλ' ἤδη διὰ τῆς συμβάσεως κατέστρεψε τὰς ἀρχὰς ταύτας, ὁ δὲ λόγος τὸν ὁποῖον προβάλλει, τῆς συγκαμινεύσεως σκωριῶν καὶ ἐκβολάδων ἐπὶ ποσοστοῦ 44 0|0 εἶναι ἀνίσχυρος, διότι ἡ ἑταιρία, ἐὰν μὴ ἄλλο, οὐδὲν θέλει βλαφθῇ, ζημιουμένη ὑπὸ τῶν σκωριῶν καὶ ὠφελουμένη πλειότερον ἐκ τῶν ἐκβολάδων. Ἐπίσης ἐπιβλαβὴς ἔστιν ἡ ἀοριστία τῶν ἐξόδων καὶ ἡ κατάργησις τῆς ἀρχῆς τῆς κατὰ μερίδας παραχωρήσεως τῶν ἐκβολάδων.

Ἀντέκρουσεν ἔπομένως τὴν σύμβασιν τὴν ἀνατρέπουσαν ὠφελίμους ἀρχὰς, διεκπαιδαγωγήσασαν δὲ καὶ ἀναπτύξασαν τὴν κυβείαν, ἀλλὰ τὴν ὁποίαν, ἐὰν ἡ Βουλὴ ἀποῤῥίψῃ, ἡ ἀγορὰ θέλει ἀνατραπῇ, ἐὰν δὲ παραδιχθῇ, τὸ δημόσιον συμφέρον θέλει ζημιωθῇ. Περαίνων ἐδήλωσεν, ὅτι ἐὰν ἡ σύμβασις αὕτη ὑποστῇ τροποποιήσεις τινὰς συμβιβαζούσας τὸ συμφέρον τῶν ἰδιωτῶν πρὸς τὸ δημόσιον, ἴσως θέλει τὴν ὑποστηρίξει.

Ἀναστὰς εἶτα ὁ πρωθυπουργὸς ἔδωκε πρῶτον διασαφήσεις εἰς τὰς ἐρωτήσεις τοῦ ἐκ Κυνουρίας βουλευτοῦ, ἐὰν αἱ ἐκβολάδες δύνανται μόναι νὰ ἐκμισθωθῶσιν ἢ μετὰ τῶν σκωριῶν ἢ μετ' ἄλλης τινὸς ὕλης· ἀνέγνω δὲ ἐκθέσεις τῆς ἐν Λαυρίῳ ἐπιστημονικῆς ἐπιτροπῆς καὶ ἄλλων ἐπιστημόνων, ἐξ ὧν φαίνεται ὅτι οὐ μόνον ὁ ἀποχωρισμὸς τῶν ἐκβολάδων ἀπὸ τῶν σκωριῶν εἶναι δύσκολος, ἀλλὰ προτείνεται καὶ ἡ συγκαμίνευσις αὐτῶν, καὶ ἕτερος δὲ Ἄγγλος ὀρυκτολόγος ἀποσταλεὶς ὑπό τινος ἑταιρίας συνέταξεν ἔκθεσιν, ἐν ᾗ ἰσχυρίζεται ὅτι ἡ συγκαμίνευσις τῶν ἐκβολάδων εὐκολύνεται διὰ τῶν σκωριῶν· εἶναι ἐπομένως ἐντελῶς ἄγνωστον, ἐὰν ὑπάρχῃ ἄνθρωπος προτείνων τὸν χωρισμὸν τῶν ἐκβολάδων· ἡ δὲ ἐναντία ἰδέα τοῦ κ. Νάσσε, ὃν ἡ Διοίκησις μετεπέμψατο ἐκ Γερμανίας εὐδεμίαν δύναται νὰ ἐξασκήσῃ ἐπιρροὴν, διότι ἀνίκανος ἐδείχθη περὶ τὴν διεξαγωγὴν τῆς ὑποθέσεως δι' ἣν προσεκλήθη· ὥστε καὶ ἄδικον καὶ ἀσύμφορον ἤθελεν εἶσθαι, ἐὰν αἱ μὲν σκωρίαι ἤθελον ἀποδοθῇ εἰς τινα ἑταιρίαν, εἰς ἑτέραν δὲ αἱ ἐκβολάδες.

Ὁ ἐκ Καλαβρύτων βουλευτὴς, προσέθηκεν ὁ ἀγορεύσας, ἐλάλησε περὶ δύω πληγῶν, αἵτινες κατατρύχουσι τὴν Ἑλλάδα, τὴν πληθὺν τῶν τραπεζικῶν γραμματίων καὶ τὴν κυβείαν (agiotage), ἀλλ' ὡς πρὸς τὸ πρῶτον, ὁ προαγορεύσας δὲν ἐδικαιοῦτο νὰ

κατακρίνῃ μέτρον, ὅπερ ἐν ἄλλοις ἔθνεσι προήγαγε τὴν ἐμπορίαν καὶ τὰς συναλλαγὰς, ὡς πρὸς δὲ τὸ δεύτερον ἡ κυβεία ἀνεπτύχθη πολὺ πρότερον τῆς συμβάσεως· ἐὰν δὲ ὠφέλιμον ἦτο ἡ πρόληψις αὐτῆς, τότε βεβαίως καὶ οὗτος ἐνέχεται καὶ ἡ παρακώλυσις τοῦ ἐν Πειραιεῖ χρηματιστηρίου ἔδει νὰ γείνῃ. Ἀλλ' ἡ Κυβέρνησις οὐδόλως εὐθύνεται διὰ τὴν ὕπαρξιν τοῦ φαινομένου τούτου. Ὁπόταν μάλιστα εἶδεν ὅτι ἐν τῇ κοινωνίᾳ ἐγείρεται πλάνη τις, ὑπεχρέωσε τὴν ἑταιρίαν νὰ δηλώσῃ δημοσίως, ὅτι οὐδεμίαν ἐξουσίαν ἔχει ἐπὶ τῶν ἐκβολάδων· ἐπομένως οἱ ἀγοράσαντες τῶν μετοχῶν ἐγίνωσκον ἐκ τῶν προτέρων τὸ εἶδος τῆς ἐπιχειρήσεως, εἰς ἣ προσκλιθέντες· ἐὰν δὲ προῆλθεν ἔκπτωσις εἰς τὴν ἀξίαν τῶν μετοχῶν, ὀφείλεται τοῦτο καὶ εἰς ἄλλα μὲν, μάλιστα δὲ εἰς τὸν μέγαν πολιτικὸν τάραχον τὸν περὶ τὴν σύμβασιν διεγερθέντα· ἐὰν δὲ ὑπάρχωσι περιστάσεις δικαιολογοῦσαι τὴν κατάργησιν τοῦ νόμου διὰ τῆς συμβάσεως, τοιαύτη εἶναι καὶ ἡ παροῦσα, διότι ἀπέτριψε τὴν ἑταιρίαν ἀπὸ τῆς δικαστικῆς ὁδοῦ, τοῦτο δὲ προβάλλει, οὐχὶ ἀμφιβάλλων περὶ τῶν ἐθνικῶν δικαιωμάτων οὐδὲ κλονιζόμενος κατὰ τὰς προτέρας ποιοθήσεις, ἀλλὰ διότι ἡ ἑταιρία ἠδύνατο νὰ καταστήσῃ τὰς ἐκβολάδας ἐπιδίκους καὶ ἐπιμένως τὸν νόμον ἀνεφάρμοστον. Διὰ τῆς συμβάσεως ἄρα καταργοῦνται αἱ δίκαι, αἴρεται ἡ ἀμφιβολία, ἐν πάσῃ δὲ περιπτώσει ἡ ἑταιρία θέλει ἀποτίσει 30 0|0 ποσοστὸν, ὅπερ οὐδέποτε τὸ δημόσιον εἰσέπραξεν. Ἀλλ' ἡ σύμβασις ἐκτὸς τῶν ἀντικειμένων, ἅτινα ἐνδιαλαμβάνει ὁ νόμος τοῦ 1871, πραγματεύεται καὶ ἕτερα μὴ δυνάμενα νὰ λυθῶσιν ἢ μόνον διὰ συμβάσεως. Βασιζομένη δὲ ἐπὶ τῆς συγχωνεύσεως τῶν νόμων τοῦ 1871 καὶ 1867, ὑποχρεοῖ τὴν ἑταιρίαν νὰ συγκαμινεύῃ ἐντὸς τῶν αὐτῶν καμίνων ἐκβολάδας καὶ σκωρίας. Οἱ δὲ τὴν σύμβασιν πικρῶς κατακρίνοντες, ἐὰν εἶχον ὑπ' ὄψιν τὰ ὑπὸ τοῦ Κράτους ἀποφασισθέντα ὡς πρὸς τὸ ζήτημα τοῦ χωρισμοῦ τῶν σκωριῶν ἀπὸ τῶν ἐκβολάδων ἤθελον παραιτηθῇ πάσης ἐπικρίσεως. Κατακρίνουσιν ἐπίσης τὴν σύμβασιν ὡς μὴ προσδιορίζουσαν τὰ ἔξοδα κατὰ τόνον ἐκ τῶν προτέρων, ἀλλὰ καὶ ὁ νόμος τοῦ 1871 διὰ τῆς διατάξεως περὶ προσδιορισμοῦ τοῦ μέσου ὅρου τῆς ἀξίας ἄγει ἀσφαλέστερον πρὸς τὴν κατάχρησιν, ἐνῷ ἀφ' ἑτέρου ἡ σύμβασις παρέχει πλειοτέρας ἐγγυήσεις.

Ἀλλὰ τὸν προσδιορισμὸν τῶν ἐξόδων δὲν καθιέρωσεν οὔτε τὸ νομοσχέδιον τῆς Κυβερνήσεως τοῦ 1871 οὔτε ἡ ἐπιτροπὴ, οὔτε αὐτὸς ὁ νόμος τῶν σκωριῶν, τὴν ἀοριστίαν δὲ συνεβού-

λευσαν καὶ ἄλλοι εἰδήμονες ἄνδρες. Ἐπὶ πλέον δὲ τοιαύτην ἐξήνεγκε γνώμην καὶ ὁ ἀγορεύων κατὰ τὸ 1871. Ἡ κατὰ μερίδας παραχώρησις τῶν ἐκβολάδων, προσέθηκεν, εἶναι ἀσύμφορος καὶ οὐδεμία ἑταιρία σπουδαία ἐπαρουσιάσθη ὑπὸ τοιοῦτον ὅρον. Ἀκολούθως δὲ συγκρίνας τοὺς ὅρους τῆς συμβάσεως πρὸς τὰς διατάξεις τοῦ νόμου τοῦ 1871, ἀπεφάνθη ὅτι ἡ σύμβασις ἐξυπηρετεῖ τὰ συμφέροντα τοῦ δημοσίου πολλῷ καλλίτερον καὶ ἑπομένως ἄδικον ἔχουσιν οἱ ὑπὲρ τοῦ νόμου κηρυχθέντες. Ὡς πρὸς τὴν πρότασιν περὶ τροποποιήσεως τῆς συμβάσεως ἀπήντησεν ὅτι αἱ συμβάσεις δὲν δέχονται τροπολογίας, οὐχ ἧττον ὅμως, δύναται ἡ Βουλὴ νὰ παρατείνῃ τὴν ἰσχὺν τοῦ ἄρθρου 12, κατὰ τὸ ὁποῖον ἡ Κυβέρνησις διατηρεῖ τὸ δικαίωμα τῆς παραχωρήσεως τῶν ἐκτὸς τοῦ μεταλλείου τῆς ἑταιρίας ἐκβολάδων εἰς ἄλλας ἑταιρίας. Προκειμένου δὲ νὰ ἀπαντήσῃ καὶ εἰς τ' ἄλλα ρέρη τῆς περὶ τροποποιήσεως προτάσεως ἐζήτησε τὴν ἀναβολὴν τῆς συζητήσεως, ἣν ἡ Βουλὴ παρεδέξατο.

Μεθ' ὃ ὁ Πρόεδρος ἔλυσε τὴν συνεδρίασιν περὶ ὥραν 1 μ. μ.

Ὁ Πρόεδρος καὶ α. α.
Ὁ Ἀντιπρόεδρος
ΑΘ. ΠΑΡΑΜΥΘΙΩΤΗΣ.

Οἱ Γραμματεῖς
Φίλ. Βάρβογλης.

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ ΞΖ'.

Τῆς 14 *Ἰουλίου* 1873.

Ἀπαρτίας γενομένης περὶ ὥραν 9 π. μ. ἀνεγιώσθησαν τὰ πρακτικὰ τῆς προτεραίας καὶ ἐνεκρίθησαν.

Ἀνεκοινώθησαν εἶτα·

Ἀναφορὰ χήρας Δημοσθένους Βρατσάνου, αἰτουμένης σύνταξιν διὰ τὰς ὑπηρεσίας τοῦ συζύγου της, ἣν ἡ Βουλὴ παρέπεμψεν εἰς τὸ ὑπουργεῖον τῶν Ἐσωτερικῶν.

Εἰσήχθησαν δὲ ὑπὸ τοῦ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης ὑπουργοῦ·

1) Νομοσχέδιον περὶ τῶν κατὰ τὰς ἐκλογὰς διαπραττομένων ἀνομημάτων, ὑπαγομένων εἰς τὰ τακτικὰ δικαστήρια.

2) Ὅμοιον περὶ τῆς ἐπὶ τῶν ἁπλῶν πολιτικῶν ἐγκλημάτων ἀντὶ τοῦ θανάτου εἰς ἰσόβια δεσμὰ καταγινωσκομένης ποινῆς.

Ὑπὸ δὲ τοῦ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν ὑπουργοῦ·

1) Νομοσχέδιον περὶ χορηγίας ἀναπληρωτικῆς πιστώσεως δραχ. 277,765 ἐπὶ τῆς χρήσεως τοῦ 1872.

2) Ὅμοιον περὶ κυρώσεως τοῦ ἀπὸ 5 Φεβρουαρίου ε. ε. Β. Διατάγματος περὶ πληρωμῆς τῶν ἐξόδων τοῦ Κράτους τῶν μηνῶν Ἰανουαρίου, Φεβρουαρίου καὶ Μαρτίου τῆς χρήσεως τοῦ 1873.

3) Ὅμοιον περὶ κυρώσεως τῆς χρήσεως τοῦ 1871 ἐκ δραχ. 665,510:51|00.

4) Ὅμοιον περὶ κυρώσεως ἀναπληρωτικῶν πιστώσεων τοῦ 1872 ἐκ δραχμῶν 185,700.

5) Ὅμοιον περὶ κυρώσεως ἐκτάκτου πιστώσεως τῆς χρήσεως τοῦ 1872 ἐκ δραχμῶν 30,000.

6) Ὅμοιον περὶ κυρώσεως ἐκτάκτου πιστώσεως τοῦ 1873 ἐκ δραχμῶν 30,000.

Ἔχουσι δὲ ταῦτα ὡς ἑξῆς·

«ΕΚΘΕΣΙΣ

Περὶ τοῦ νομοσχεδίου, τοῦ ἀφορῶντος τὰ κατὰ τὰς ἐκλογὰς ἀνομήματα.

Πρὸς τὴν Βουλήν.

Ὁ νομοθέτης βεβαίως ἠθέλησεν ὥστε τὰ κατὰ τὰς βουλευτικὰς, ἐπαρχιακὰς καὶ δημοτικὰς ἐκλογὰς, καὶ ἕνεκα αὐτῶν, πραττόμενα ἀνομήματα νὰ θεωρῶνται ὡς κοινὰ πλημμελήματα καὶ κακουργήματα καὶ οὐχὶ ὡς πολιτικὰ, καὶ ἑπομένως νὰ δικάζωνται ὑπὸ τῶν ἁρμοδίων τακτικῶν δικαστηρίων, ὡς δικάζονται καὶ ὅλαι αἱ λοιπαὶ κοιναὶ ἀξιόποιναι πράξεις. Τοῦτο συνάγεται τοὐλάχιστον ἐκ τοῦ πνεύματος τῆς τελευταίας διατάξεως τοῦ ἄρθρου 56 τοῦ περὶ ἐκλογῆς βουλευτῶν νόμου, εἰ καὶ δι' ἄλλον λόγον ἐνομοθετήθη αὕτη, ἔχουσα οὕτω· «ἁρμόδια πρὸς ἐκδίκασιν τῶν παραβάσεων τοῦ παρόντος καὶ τῶν πρὸ τούτου προηγουμένων ἄρθρων εἶναι ἐν πάσῃ περιπτώσει τὰ τακτικὰ ποινικὰ δικαστήρια.»

Ἀλλ' ἐν τῷ κεφαλαίῳ Η'. τοῦ ἰδίου νόμου, ὅπου προβλέπονται καὶ τιμωροῦνται αἱ πλεῖσται τῶν κατὰ τὰς ἐκλογὰς ἀξιοποίνων πράξεων, οὐδεὶς λόγος γίνεται περὶ τοῦ πολιτικοῦ ἢ κοινοῦ χαρακτῆρος αὐτῶν.

Ὁ Ἄρειος Πάγος ὅμως, ἀπέναντι ἐναντίας ἑρμηνείας δοθείσης ὑπό τινων Πρωτοδικείων καὶ Ἐφετείων, ἀπεφήνατο ὅτι ὁ χαρακτὴρ τῶν τοιούτων πράξεων εἶναι πολιτικὸς, καὶ ἑπομένως

ἱποιοσδήποτε καὶ ἂν ᾖναι ὁ βαθμὸς τοῦ ἀξιοποίνου αὐτῶν, εἴτε δηλαδὴ πλημμελήματα εἴτε κακουργήματα, δικάζονται ὑπὸ τῶν ἐνόρκων, συμφώνως μὲ τὸ ἄρθρον 95 τοῦ Συντάγματος.

Ἐπειδὴ μακρὰ πεῖρα ἀπέδειξεν ἤδη ὅτι τὰ κατὰ τὰς ἐκλογὰς πραττόμενα ἀνομήματα οὐδένα ἔχουσι πολιτικὸν σκοπόν, ἀλλὰ κυρίως εἶναι πράξεις κοινόταται, σκοποῦσαι τὴν διὰ τῆς ἀνομίας καὶ τοῦ δόλου ὑποστήριξιν τῶν ἀνταγωνιζομένων, λίαν δὲ χαμερπὲς φρονοῦμεν τὸ νὰ δοθῇ πολιτικὸς σκοπὸς καὶ νὰ ἀπονεμηθῶσιν ὑπὸ τοῦ νομοθέτου ἐγγυήσεις ἐξαιρετικαὶ εἰς πράξεις στερουμένας παντὸς γενναίου χαρακτῆρος καὶ πάσης εὐγενοῦς ἐμπνεύσεως ἢ παραφορᾶς, συγχρόνως δὲ μέγιστον ἔχει συμφέρον ἡ πολιτεία νὰ ἐξασφαλίσῃ τὴν τιμωρίαν τῶν τοιούτων ὀλεθρίων ἕξεων καὶ νὰ δείξῃ τὴν ἀποστροφήν της εἰς αὐτάς, οὐχὶ δὲ συμπάθειάν τινα, ἔστω καὶ τὴν ἐλαχίστην, διὰ ταῦτα ἔκρινα πρέπον νὰ ὑποβάλω εἰς τὴν ἐπιψήφισιν τῆς Βουλῆς τὸ ἐπισυναπτόμενον νομοσχέδιον, δι οὗ αἱ τοιαῦται ἀνόσιοι κατὰ τῆς πολιτείας καὶ τοῦ πολιτεύματος πράξεις χαρακτηρίζονται ὡς κοιναὶ πλημμελήματα καὶ κατουργήματα.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 8 Ἰουλίου 1873.

Ὁ Ὑπουργὸς τῆς Δικαιοσύνης
Π. ΧΑΛΙΚΙΟΠΟΥΛΟΣ.

ΝΟΜΟΣΧΕΔΙΟΝ

Περὶ τῶν κατὰ τὰς ἐκλογὰς πραττομένων ἀνομημάτων.

Ἄρθρον 1. Ἅπαντα τὰ ὑπὸ τοῦ περὶ ἐκλογῆς βουλευτῶν νόμου τῆς 19 Νοεμβρίου 1864 προβλεπόμενα καὶ τιμωρούμενα ἀνομήματα χαρακτηρίζονται ὡς κοινὰ πλημμελήματα καὶ κακουργήματα, καὶ δικάζονται ὑπὸ τῶν ἁρμοδίων ποινικῶν δικαστηρίων ὡς καὶ αἱ λοιπαὶ κοιναὶ ἀξιόποινοι πράξεις.

Ἄρθρον 2. Ἡ ἀνωτέρω διάταξις ἐφαρμόζεται καὶ ἐπὶ ἀνομημάτων πραττομένων κατὰ τὰς ἐκλογὰς τῶν δημοτικῶν ἀρχῶν καὶ τῶν ἐπαρχιακῶν συμβουλίων. »

«ΑΙΤΙΟΛΟΓΙΚΗ ΕΚΘΕΣΙΣ

Ἐπὶ τοῦ νομοσχεδίου περὶ τῆς ἐπὶ τῶν καθαρῶς πολιτικῶν ἐγκλημάτων ἀντὶ τοῦ θανάτου καὶ τῶν ἰσοβίων δεσμῶν καταγινωσκομένης ποινῆς.

Πρὸς τὴν Βουλήν.

Τὸ ἄρθρον 18 τοῦ Συντάγματος κατήργησε τὴν ποινὴν τοῦ θανάτου ἐπὶ τῶν καθαρῶς πολιτικῶν ἐγκλημάτων. Ὡς ἐκ τούτου τὰ δικαστήρια, καὶ ἰδίως ὁ Ἄρειος Πάγος, εὑρέθησαν εἰς ἀμηχανίαν περὶ τῆς ἐφαρμοστέας ποινῆς ἐπὶ ἐγκλημάτων τοιούτων. Καὶ ναὶ μὲν τὸ ἀνώτατον δικαστήριον ἐθεράπευσε τὸ πρᾶγμα πλαγίως, ἐφαρμόσαν τὴν ἀμέσως ἑπομένην μεγαλειτέραν ποινήν, οὐχ ἧττον ὅμως κατὰ τὸ ἄρθρον 7 τοῦ Συντάγματος ποινὴ δὲν ἐπιβάλλεται ἄνευ νόμου, ὁρίζοντος αὐτήν.

Ἀναγκαία ἑπομένως καθίσταται ἡ ψήφισις τοῦ ἀνωτέρω νομοσχεδίου, καθ' ὃ ἀντικαθίσταται εἰς τὴν τοῦ θανάτου ποινὴν ἡ τῶν ἰσοβίων δεσμῶν. Ἀλλ' ἕνεκα τῆς καταργήσεως τῆς ποινῆς τοῦ θανάτου καὶ τῆς ἀντικαταστάσεως εἰς αὐτὴν τῆς τῶν ἰσοβίων δεσμῶν ἀναγκαίως ἔπρεπε νὰ μεταβληθῇ καὶ ἡ τελευταία αὕτη ποινὴ εἰς τὸν ἀνώτατον ὅρον τῶν προσκαίρων δεσμῶν, ὅπως ὑπάρξῃ ἀπόστασίς τις μεταξὺ τῶν δύω ποινῶν κατὰ τὸν βαθμὸν τοῦ ἀξιοποίνου. Ἀναλλοίωτοι δὲ ἔμειναν ὅλαι αἱ λοιπαὶ ἐπὶ τοιούτων ἐγκλημάτων ποιναί, ὡς ἔχουσιν ἐν τῷ ποινικῷ νόμῳ, καθότι ὁ δικαστὴς, ἐν περιπτώσει ἐφαρμογῆς τῶν προσκαίρων δεσμῶν ἢ τῆς εἱρκτῆς ἢ τῆς φυλακίσεως, ἔχει στάδιον ἐλεύθερον ἀπὸ τοῦ ἀνωτάτου μέχρι τοῦ κατωτάτου ὅρου τῶν ποινῶν τούτων, ἔχων ὑπ' ὄψιν ὅτι καθόσον ἀφορᾷ τὰ πρόσκαιρα δεσμὰ ὁ νομοθέτης ἀντικατέστησε τὴν ποινὴν τῶν ἰσοβίων διὰ τοῦ ἀνωτάτου ὅρου τῶν προσκαίρων.

Ἐν Ἀθήναις, τῇ 8 Ἰουλίου 1873.

Ὁ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης ὑπουργὸς
Π. ΧΑΛΙΚΙΟΠΟΥΛΟΣ.

ΝΟΜΟΣΧΕΔΙΟΝ

Περὶ τῆς ἐπὶ τῶν καθαρῶς πολιτικῶν ἐγκλημάτων, ἀντὶ τοῦ θανάτου καὶ τῶν ἰσοβίων δεσμῶν καταγινωσκομένης ποινῆς.

Ἄρθρον μόνον.

Ἀντὶ τῆς ἐπὶ τῶν καθαρῶς πολιτικῶν ἐγκλημάτων, κατὰ τὸ ἄρθρον 18 τοῦ Συντάγματος, καταργηθείσης ποινῆς τοῦ θανάτου, καταγινώσκεται ἡ ἀμέτως ἑπομένη ποινὴ τῶν ἰσοβίων δεσμῶν καὶ ἀντὶ τῆς ἐπὶ παρομοίων ἐγκλημάτων ποινῆς τῶν ἰσοβίων δεσμῶν θέλει καταγινώσκεσθαι ὁ κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ ποινικοῦ νόμου ἀνώτατος ὅρος τῶν προσκαίρων δεσμῶν. Αἱ λοιπαὶ τῶν ἐπὶ τοιούτων ἐγκλημάτων ποινῶν μένουσιν, ὡς ἔχουσιν ἐν τῷ ποινικῷ νόμῳ.

Ἀθῆναι, τῇ 8 Ἰουλίου 1873.

Ὁ ὑπουργὸς τῆς Δικαιοσύνης
Π. ΧΑΛΙΚΙΟΠΟΥΛΟΣ. »

«ΕΚΘΕΣΙΣ

Ἐπὶ τοῦ νομοσχεδίου περὶ χορηγίας ἀναπληρωτικῆς πιστώσεως δραχ. 277,765 ἐπὶ τῆς χρήσεως 1872.

Πρὸς τὴν Βουλήν.

Κύριοι,

Λαμβάνω τὴν τιμὴν νὰ εἰσαγάγω εἰς τὴν Βουλὴν πρὸς ἐπιψήφισιν σχέδιον νόμου περὶ χορηγίας ἀναπληρωτικῆς πιστώσεως δραχ. 277,765 ἐπὶ τῆς χρήσεως 1872 διὰ λογαριασμὸν διαφόρων κεφαλαίων τοῦ γενικοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ Κράτους.

Ἡ προκειμένη πίστωσις ἀποβαίνει ἀναγκαία πρὸς ἀποπληρωμὴν τῶν μέχρι τοῦδε κατὰ τοὺς κειμένους νόμους ἐκκαθαρισθέντων δικαιωμάτων πρὸς ὄφελος διαφόρων πιστωτῶν τοῦ Κράτους, ἅτινα ἕνεκεν ἀνεπαρκείας τῶν διὰ τοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ 1872 ψηφισθεισῶν πιστώσεων δὲν ἱκανοποιήθησαν.

Ἕκαστος τῶν κυρίων ὑπουργῶν εἰς τὴν ὑπηρεσίαν τοῦ ὁποίου ἀνάγονται αἱ δαπάναι θέλει παράσχει εἰς τὴν Βουλὴν κατὰ τὴν συζήτησιν πᾶσαν ἀναγκαίαν διασάφησιν.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 9 Ἰουλίου 1873.

Ὁ ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν
Δ. ΧΡΗΣΤΙΔΗΣ.

ΝΟΜΟΣΧΕΔΙΟΝ

Περὶ χορηγίας ἀναπληρωτικῆς πιστώσεως δραχ. 277,765 ἐπὶ τῆς χρήσεως τοῦ 1872.

Ἄρθρον μόνον.

Ἐπὶ τῆς χρήσεως 1872 χορηγεῖται ἀναπληρωτικὴ πίστωσις δραχ. διακοσίων ἑβδομήκοντα ἑπτὰ χιλιάδων, ἑπτακοσίων ἑξήκοντα πέντε, ἀριθ. 277,765, καταλογιζομένη κατὰ τὸν συναπτόμενον πίνακα εἰς τὰ ἑξῆς γενικὰ κεφάλαια τοῦ προϋπολογισμοῦ.

Κεφ. Α'.	Χρέος ἐξωτερικὸν	.....	1,525
» Γ'.	Συντάξεις	.....	12,000
» Ζ'.	Ὑπουργεῖον Δικαιοσύνης	.....	24,740
» Η'.	» Ἐσωτερικῶν	.....	12,000
» Θ'.	» Ἐκκλησιαστικῶν	.....	4,500
» ΙΑ'.	» Ναυτικῶν	.....	5,500

» ΙΒ'.	» Οἰκονομικῶν	.....	31,000
» ΙΓ'.	Ἔξοδα διοικήσεως καὶ ἐπιστασίας	..	118,500
» ΙΔ'.	Ἀπόδοσις κεφαλαίων ὀδοποιΐας	....	68,000
	Τὸ ὅλον	.....	277,765

Ἐν Ἀθήναις, τῇ 9 Ἰουλίου 1873.

Ὁ Ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν
Δ. ΧΡΗΣΤΙΔΗΣ.»

«ΕΚΘΕΣΙΣ

Ἐπὶ τοῦ νομοσχεδίου περὶ τῆς κυρώσεως τοῦ ἀπὸ 5 Φεβρουαρίου ε.ε. Β. Διατάγματος περὶ πληρωμῆς τῶν ἐξόδων τοῦ Κράτους τῶν μηνῶν Ἰανουαρίου, Φεβρουαρίου καὶ Μαρτίου τῆς χρήσεως 1873.

Πρὸς τὴν Βουλήν.

Λαμβάνω τὴν τιμὴν νὰ εἰσαγάγω σχέδιον νόμου περὶ κυρώσεως τοῦ ἀπὸ 5 Φεβρουαρίου ε. ε. Β. Διατάγματος, δι' οὗ ἐπετράπη ἡ πληρωμὴ τῶν ἐξόδων τοῦ Κράτους τῶν μηνῶν Ἰανουαρίου, Φεβρουαρίου καὶ Μαρτίου ε. ε. ἐπὶ τῇ βάσει τῶν πιστώσεων τοῦ διὰ τὴν χρῆσιν 1872 ἐψηφισμένου προϋπολογισμοῦ, παρακαλῶ δὲ τὴν Βουλὴν νὰ ἐπιψηφίσῃ τὸ νομοσχέδιον τοῦτο, γνωστῶν ὄντων τῶν προκαλεσάντων τὴν ἔκδοσιν τοῦ Διατάγματος τούτου λόγων.

Ἐν Ἀθήναις, τῇ 9 Μαΐου 1873.

Ὁ ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν
Δ. ΧΡΗΣΤΙΔΗΣ.

ΝΟΜΟΣΧΕΔΙΟΝ

Περὶ κυρώσεως τοῦ ἀπὸ 5 Φεβρουαρίου ε. ε. Β. Διατάγματος περὶ πληρωμῆς τῶν ἐξόδων τῆς χρήσεως 1873.

Ἄρθρον μόνον.

Κυροῦται τὸ ἀπὸ 5 Φεβρουαρίου ε. ε Β. Διάταγμα δι' οὗ ἐπετράπη ἡ πληρωμὴ τῶν ἐξόδων τοῦ Κράτους τῶν μηνῶν Ἰανουαρίου, Φεβρουαρίου καὶ Μαρτίου ε. ε. ἐπὶ τῇ βάσει τῶν πιστώσεων τοῦ διὰ τὴν χρῆσιν 1872 ἐψηφισμένου προϋπολογισμοῦ.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 9 Μαΐου 1873.

Ὁ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν ὑπουργὸς
Δ. ΧΡΗΣΤΙΔΗΣ.»

«ΕΚΘΕΣΙΣ

Περὶ εἰσαγωγῆς νομοσχεδίων, κυρούντων τὰς διὰ Β. Διαταγμάτων χορηγηθείσας ἐν ἀπουσίᾳ τῆς Βουλῆς πιστώσεις.

Πρὸς τὴν Βουλήν.

Κύριοι!

Λαμβάνω τὴν τιμὴν νὰ εἰσαγάγω πρὸς ἐπιψήφισιν τὰ ἑπόμενα νομοσχέδια, ἀφορῶντα τὴν κύρωσιν τῶν ἐν ἀπουσίᾳ τῆς Βουλῆς χορηγηθεισῶν διὰ Β. Διαταγμάτων ἀναπληρωτικῶν καὶ ἐκτάκτων πιστώσεων, ἤτοι:

Α΄.) Περὶ κυρώσεως ἀναπληρωτικῶν πιστώσεων ἐπὶ τῆς χρήσεως 1871 ἐκ δραχ. 665,510.54.

Β΄.) Ὁμοίως ἀναπληρωτικῶν πιστώσεων ἐπὶ τῆς χρήσεως 1872 ἐκ δραχ. 185,700.

Γ΄.) Ὁμοίως ἐκτάκτου πιστώσεως ἐπὶ τῆς χρήσεως 1872 ἐκ δραχ. 30,000 καὶ

Δ΄.) Ὁμοίως ἐκτάκτου πιστώσεως ἐπὶ τῆς χρήσεως 1873 ἐκ δραχ. 30,000.

Εἰς τὰ νομοσχέδια ταῦτα ἐπισυνάπτονται τὰ Β. Διατάγματα, αἱ πράξεις τοῦ ὑπουργικοῦ Συμβουλίου καὶ αἱ ἐκθέσεις τῶν ἁρμοδίων ὑπουργῶν, ἐν ἅπασι δὲ τούτοις ἐξηγοῦνται οἱ προκαλέσαντες τὰς προκειμένας πιστώσεις λόγοι, οὓς λαμβάνουσα ὑπ' ὄψιν ἡ Βουλή, παρακαλεῖται νὰ ἐπιψηφίσῃ τὰ εἰσαγόμενα νομοσχέδια.

Ἐν Ἀθήναις, τῇ 10 Μαΐου 1873.

Ὁ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν ὑπουργὸς
Δ. ΧΡΗΣΤΙΔΗΣ.»

«ΝΟΜΟΣΧΕΔΙΟΝ

Περὶ κυρώσεως ἀναπληρωτικῶν πιστώσεων τῆς χρήσεως 1871 ἐκ δραχ. 665,510 54/00.

Ἄρθρον μόνον.

Κυροῦνται αἱ ἐν ἀπουσίᾳ τῆς Βουλῆς χορηγηθεῖσαι διὰ Β. Διαταγμάτων κατὰ τοὺς ὁρισμοὺς τοῦ ἄρθρου 15 τοῦ νόμου περὶ δημοσίου λογιστικοῦ ἀναπληρωτικαὶ πιστώσεις ἐκ δραχμῶν ἑξακοσίων ἑξήκοντα πέντε χιλιάδων πεντακοσίων δέκα καὶ λεπτῶν πεντήκοντα τεσσάρων, ἀριθ. 665,510.54 καταλογιζόμεναι κατὰ τὸν ἑπόμενον πίνακα εἰς τὰ ἐξῆς Γενικὰ κεφάλαια τοῦ προϋπολογισμοῦ τῆς χρήσεως 1871.

Η΄. Ὑπουργείων Ἐσωτερικῶν	δραχ.	47,032,38
ΙΒ΄. » Οἰκονομικῶν	»	30,393,28
ΙΓ΄. Ἔξοδα Διοικήσεως, ἐπιστασίας κλπ. τῶν φόρων	»	376,865,38
ΙΕ΄. Ἀποζημιώσεις	»	2,964,36
ΙΖ΄. Ἀπόδοσις κεφαλαίων ὀδοποιΐας....	»	208,255,14
Τὸ ὅλον δραχ.....		665,510,54.

Ἐν Ἀθήναις, τῇ 10 Μαΐου 1873.

Ὁ ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν
Δ. ΧΡΗΣΤΙΔΗΣ.»

«ΝΟΜΟΣΧΕΔΙΟΝ

Περὶ κυρώσεως ἀναπληρωτικῶν πιστώσεων τῆς χρήσεως 1872 ἐκ δραχ, 185,700.

Ἄρθρον μόνον.

Κυροῦνται αἱ ἐν ἀπουσίᾳ τῆς Βουλῆς κατὰ τοὺς ὁρισμοὺς τοῦ ἄρθρ. 15 τοῦ νόμου περὶ δημοσίου Λογιστικοῦ χορηγηθεῖσαι διὰ Β. Διαταγμάτων ἀναπληρωτικαὶ πιστώσεις ἐκ δραχ. ἑκατὸν ὀγδοήκοντα πέντε χιλιάδων ἑπτακοσίων, ἀριθ. 185,700, καταλογιζόμεναι κατὰ τὸν συναπτόμενον πίνακα εἰς τὰ ἐξῆς Γενικὰ Κεφάλαια τοῦ προϋπολογισμοῦ τῆς χρήσεως 1872.

Κεφ. Ζ΄. Ὑπουργείων Δικαιοσύνης.....	δραχ.	40,700
» Η΄. » Ἐσωτερικῶν.....	»	145,000
Τὸ ὅλον δραχ....		185,790.

Ἐν Ἀθήναις τὴν 10 Μαΐου 1873.

Ὁ ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν
Δ. ΧΡΗΣΤΙΔΗΣ.»

«ΝΟΜΟΣΧΕΔΙΟΝ

Περὶ κυρώσεως ἐκτάκτου πιστώσεως τῆς χρήσεως 1872 ἐκ δραχ. 30,000.

Ἄρθρον μόνον.

Κυροῦται ἡ ἐν ἀπουσίᾳ τῆς Βουλῆς χορηγηθεῖσα διὰ τοῦ ἀπὸ 3 Ὀκτωβρίου π. ε. Β. Διατάγματος κατὰ τοὺς ὁρισμοὺς τοῦ ἄρθρου 18 τοῦ νόμου περὶ Δημοσίου Λογιστικοῦ ἔκτακτος πίστωτις ἐκ δραχ. 30,000, δι' ἔξοδα τῆς ἐν Βιέννῃ παγκοσμίου

ἐκθέσεως, καταλογιζομένη ἐπὶ εἰδικοῦ κεφαλαίου τοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν ὑπουργείου τῆς χρήσεως 1872.

Ὁ ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν
Δ. ΧΡΗΣΤΙΔΗΣ.»

«ΝΟΜΟΣΧΕΔΙΟΝ

Περὶ κυρώσεως ἐκτάκτου πιστώσεως τῆς χρήσεως 1873 ἐκ δραχ. 30,000.

Ἄρθρον μόνον.

Κυροῦται ἡ ἐν ἀπουσίᾳ τῆς Βουλῆς χορηγηθεῖσα διὰ τοῦ ἀπὸ 25 Ἰανουαρίου ε. ε. Β. Διατάγματος κατὰ τοὺς ὁρισμοὺς τοῦ ἄρθρου 18 τοῦ νόμου περὶ Δημοσίου Λογιστικοῦ ἔκτακτος πίστωσις ἐκ δραχμῶν 30,000, δι' ἔξοδα βουλευτικῶν ἐκλογῶν, καταλογιζομένη εἰς ἴδιον κεφάλαιον τοῦ εἰδικοῦ προϋπολογισμοῦ τῶν ἐξόδων τῆς χρήσεως 1873 τοῦ ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν ὑπουργείου.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 10 Μαΐου 1873.

Ὁ ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν
Δ. ΧΡΗΣΤΙΔΗΣ.»

Ἐγένοντο ἀκολούθως δεκτὰ εἰς πρώτην συζήτησιν·

1) Νομοσχέδιον περὶ παραχωρήσεως γαιῶν εἰς μεταλλευτικὰς ἑταιρίας.

Εἰς δευτέραν δὲ συζήτησιν·

1) Νομοσχέδιον περὶ ἐγκρίσεως συμβάσεως πρὸς σύστασιν ὑποβρυχίων τηλεγραφικῶν γραμμῶν.

2) Ὅμοιον περὶ συνοικισμοῦ τῶν Κορινθίων.

3) Ὅμοιον περὶ τροποποιήσεως τοῦ ΨΜΘ'. νόμου.

4) Ὅμοιον περὶ ἐγκρίσεως συμβάσεως μεταξὺ τῆς Ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως καὶ τῆς ἐν Ἀμστελοδάμῳ Β. Ὁλλανδικῆς ἑταιρίας.

5) Ὅμοιον περὶ τῆς χρήσεως τῶν φόρων τοῦ πορθμοῦ Εὐρίπου.

Ἐξηκολούθησε κατόπιν ἡ ἐπὶ τῆς συμβάσεως τῶν ἐκβολάδων τοῦ Λαυρίου συζήτησις.

Παρελθὼν εἰς τὸ βῆμα εἷς τῶν ἐκ Γόρτυνος βουλευτῶν εἶπεν, ὅτι, ἐὰν εἷς τῶν βουλευτῶν Καλαβρύτων ἐδήλωσεν, ὅτι οὐδόλως σκοπεῖ νὰ περιβάλῃ τὸ προκείμενον ζήτημα διὰ πολιτικῆς χροιᾶς, οὗτος διακηρύττει, ὅτι ὅσον καὶ ἂν ἔψαυσε τὴν ἐμπαθῆ διοίκησιν, οὐδέποτε ἡ ψῆφος αὐτοῦ θέλει συντελέσει εἰς τὴν πτῶσιν τῆς Κυβερνήσεως, πρὶν ἢ πεισθῇ, ὅτι οἱ διάδοχοι θέλουσι δυνηθῇ νὰ συγκροτήσωσιν ἰσχυρὰν κυβέρνησιν.

Ὁ νόμος τοῦ 1871 διέθετε τὰς ἐκβολάδας κατὰ τμήματα, διὰ δημοσίου διαγωνισμοῦ, διὰ τοῦ ἐκ τῶν προτέρων προσδιορισμοῦ τῶν ἐξόδων καὶ διὰ ποσοστοῦ 60 ἐπὶ τοῖς 0|0· ἀλλὰ τὸ ὑπουργεῖον παρεχώρησε τὰς ἐκβολάδας διὰ μιᾶς συμβάσεως ἀνατρεπούσης ὁλόκληρον τὸν νόμον. Ἐγείρεται ἑπομένως τὸ ζήτημα, ἐὰν ἡ νομοτελεστικὴ ἐξουσία ἠδύνατο νὰ προβῇ εἰς τὴν κατάργησιν διατάξεων τοῦ νόμου, ἔστω καὶ ἂν ἦσαν αὗται ἀνεφάρμοστοι., πρὶν ἡ ζητήσῃ διὰ τῆς Βουλῆς τὴν τροποποίησιν αὐτῶν. Ἡ πλειονοψηφία τῶν μελῶν τοῦ οἰκείου τμήματος εἰσήγαγε δόγμα, καθ' ὃ ἡ ἐκτελεστικὴ ἐξουσία δύναται ἐκ προκαταβολῆς νὰ καταργῇ τὰς διατάξεις τῶν νόμων, καὶ δὲν ἐνόησεν, ὅτι ἡ κυβέρνησις δύναται μὲν νὰ ζητήσῃ τὴν ἔγκρισιν τῆς Βουλῆς ἐπὶ συμβάσεων πραγματευομένων ἀντικείμενα μὴ διεπόμενα ἀπὸ τὸν νόμον, οὐδέποτε ὅμως καὶ ἐπὶ συμβάσεων τοιούτων· διότι οἱ ὑπουργοὶ εὐθύνονται διὰ τὴν ἐκτέλεσιν τῶν νόμων, ἀλλ' οὐδόλως δικαιοῦνται νὰ τοὺς παραβαίνωσιν. Ἀληθῶς ἐν Ἀγγλίᾳ ἕνεκα τῶν ἰδίων περιστάσεων καὶ τῆς ἱστορίας τοῦ τόπου ἡ ἐκτελεστικὴ ἐξουσία πολλάκις προσῆλθεν εἰς τὴν Βουλὴν ζητοῦσα, οὕτως, εἰπεῖν ἀμνηστείαν διὰ παράβασιν τοῦ νόμου, ἀλλὰ κατὰ γενικὸν κανόνα δὲν ἐπετρέπετο εἰς τὴν νομοτελεστικὴν ἐξουσίαν τὸ τοιοῦτον διάβημα. Ἐπήγαγε δὲ καὶ παράδειγμα ἐκ τοῦ παρελθόντος, δι' οὗ διϊσχυρίζετο, ὅτι καὶ ὁ νῦν πρωθυπουργὸς κατέκρινε παρελθοῦσαν κυβέρνησιν διὰ παρόμοιον ζήτημα.

Ἀλλὰ καὶ ἂν ἡ Κυβέρνησις εἶχε τοιοῦτον δικαίωμα, κάκιστα ὅμως ἐπολιτεύθη περὶ τὴν διεξαγωγὴν τοῦ ζητήματος, διότι, ἐὰν ἡ τροποποίησις τοῦ νόμου ἐπήρχετο ταχτικῶς, ἀκολούθως δὲ ὑπεγράφετο ἡ σύμβασις, ἡ κυβεία δὲν θὰ κατεκυρίευε τὰ πνεύματα, οὐδὲ ἡ μικρὰ καὶ ταπεινὴ τῆς πρωτευούσης ἀγορὰ θὰ ἐστέναζεν ὑπὸ τὸ βάρος αὐτῆς. Ἡ κυβέρνησις ὤφειλε νὰ ἐξασκήσῃ ἀστυνομικὴν ἐπιτήρησιν ἐπ' ὠφελείᾳ τῶν ἁπλουστέρων, καὶ, ἂν οἱ νόμοι τοιαύτην δὲν ἔδιδον ἐξουσίαν, ἠδύνατο νὰ ζητήσῃ παρὰ τῆς Βουλῆς τὴν ἐπέκτασιν τῆς ἐνεργείας της.

Προβὰς ἀκολούθως ἐπέκρινε τὴν Κυβέρνησιν, διότι ἀνέτρεψε τὴν ἀρχὴν τοῦ διαγωνισμοῦ. Ὅπως ἀποδείξῃ δὲ τὸν ἰσχυρισμὸν τοῦτον, ἀνέγνω τὰ μεταξὺ τῆς Κυβερνήσεως καὶ τῆς Ἀγγλικῆς Ἑταιρίας διαμειφθέντα ἔγγραφα, ἐξ ὧν συνεπέρανεν, ὅτι ἡ Κυ-

βίρνηδις ἄλλους βρους ὑπέβλε διὰ τοῦ ἐν Λονδίνῳ πράσβεως καὶ ἄλλους εἰς τὸν ἐνταῦθα ἀντιπρόσωπον τῆς Ἑταιρίας.

Ἡ καλλιτέρα ἐγγύησις διὰ τὸ συμφέρον τοῦ δημοσίου εἶναι ὁ ἐκ τῶν προτέρων προσδιορισμὸς τῶν ἐξόδων· καὶ ἀνωμολόγησε μὲν, ὅτι τὸ σύστημα τοῦτο ἔχει τὰς ἐλλείψεις του, διότι τὰ ἔξοδα ἐξαρτῶνται ἐκ πολλῶν περιστάσεων, ἀλλ' ὁπωσδήποτε ὁ προσδιορισμὸς τῶν ἐξόδων εἶναι ἐπωφελὴς πρὸς τὸ δημόσιον· διὰ πολλῶν δὲ ἄλλων ἐπιχειρημάτων καταπολεμήσας τὴν σύμβασιν συνεπέρανεν, ὅτι αὕτη ἀναιρεῖ τὰ συμφέροντα τοῦ δημοσίου, οὐχ ἧττον ὅμως εἶναι διατεθειμένος νὰ συντελέσῃ εἰς τὸν συνδυασμὸν τοῦ δημοσίου συμφέροντος μετὰ τοῦ ἰδιωτικοῦ, ὅπερ περιεπλάκη ἕνεκα τῆς εὐπιστίας καὶ ἁπλότητος. Τοῦτο δὲ κατορθοῦται, ἐὰν ἀναβιβασθῇ τὸ ποσοστὸν τοῦ δημοσίου, ἐὰν περιορισθῇ ἡ παραχώρησις εἰς τὰς ἐκβολάδας τὰς χειμένας ἐντὸς τοῦ μεταλλείου τῆς Ἑταιρίας καὶ προσδιορισθῶσιν ἐκ τῶν προτέρων τὰ ἔξοδα.

Ἀπήντησεν ὁ πεωθυπουργὸς, ὅτι ὁ προλαλήσας οὐδὲν εἶχε δίκαιον νὰ μεμφθῇ τὴν Κυβέρνησιν ἐπὶ ζητημάτων ἐκλογικῶν, ἅτινά εἰσιν ἀλλότρια τῆς προκειμένης ὑποθέσεως, ἀλλ' οὐχ ἧττον ὑπερασπίσθη τὴν διαγωγὴν τῆς Κυβερνήσεως καὶ ἰσχυρίσθη, ὅτι ἡ τελευταία ἐκλογὴ ἔπρεπε νὰ πείσῃ τὸν προλαλήσαντα περὶ τοῦ σεβασμοῦ πρὸς τοὺς Νόμους, ὃν ἔχει ἡ Κυβέρνησις.

Ἀλλ' ὁ προλαλήσας, ἐξηκολούθησεν ὁ ἀγορεύων, φρονῶν, ὅτι ἡ Κυβέρνησις δὲν εἶχε δικαίωμα νὰ συνομολογήσῃ σύμβασιν, καθιστῶσαν ἀρχὴν, ἣν δὲν δύναται νὰ ὑποστηρίξῃ δι' οὐδενὸς παραδείγματος τῆς κοινοβουλευτικῆς πείρας οὐδὲ διὰ τῆς θεωρίας, διότι ἡ σύμβασις αὕτη οὐδὲν ἄλλο εἶναι ἢ πρόταξις νόμου ἐμπεριέχουσα καὶ τὰ μέσα πρὸς ἐκτέλεσιν αὐτῆς. Ὅλως δὲ ἄσκοπον θὰ ἦτο, ἐὰν πρὸ τῆς ὑπογραφῆς τῆς συμβάσεως ἡ Κυβέρνησις εἰσήγαγε πρότασιν περὶ τροποποιήσεως τοῦ Νόμου καὶ οὐδόλως ἦτο πιστευτὸν ὅτι συνομολογοῦσα τὴν σύμβασιν ἡ Κυβέρνησις ἤθελεν ἐπὶ τοσοῦτον κατακριθῇ.

Ἀκολούθως ἀπέκρουσε τὴν μομφὴν ὅτι ἡ Κυβέρνησις ἐδημιούργησε καὶ ἀνέπτυξε τὴν κυβείαν, διότι αὕτη οὐ μόνον ἀνάγει τὴν ἀρχήν της εἰς τὸ παρελθὸν, ἀλλ' εἶναι καὶ ἀπήρβοια θεσμοῦ, ὅστις ἐπικρατεῖ εἰς ὅλα τὰ πεπολιτισμένα ἔθνη. Ἐὰν δὲ ὁ προλαλήσας συγκατατίθηται νὰ ἐπικυρώσῃ τὴν σύμβασιν, ἀφοῦ συνδυάσῃ τὰ συμφέροντα τοῦ δημοσίου πρὸς τὰ τῶν ἰδιωτῶν, κακῶς ἐξυπηρετεῖ τὸ συμφέρον τοῦ δημοσίου, διότι

δὲν εὐθύνεται τὸ Κράτος εἰς περιπλοκὴν, τὴν ὁποίαν δὲν ἐδημιούργησεν ἡ Κυβέρνησις.

Ἡ Σύμβασις ὑπεγράφη, ὅταν ἡ Κυβέρνησις ἀπηλπίσθη ἀπὸ τῶν ἄλλων Ἑταιριῶν, καὶ δὲν ἔχει δίκαιον ὁ προλαλήσας πιστεύων ὅτι ὁ διαγωνισμὸς περιωρίσθη ἢ δὲν ἔλαβε χώραν. Πρὸς ἀπόδειξιν δὲ τοῦ ἰσχυρισμοῦ τούτου ἀντέταξεν αὐτὰ τὰ ἴδια ἔγγραφα, ἅτινα ἐπεκαλέσθη καὶ ὁ προαγορεύσας, ἐπεκαλέσθη συνάμα τὴν γνώμην αὐτοῦ τοῦ ἰδίου προαγορεύσαντος ὡς ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν καὶ τὰ ἔγγραφά του ἐπὶ τοῦ Λαυριωτικοῦ ζητήματος, ὅπως ἀποδείξῃ τὴν μομφὴν, ὅτι ἡ Κυβέρνησις ἐναντίον βητοῦ Νόμου συνῆψε σύμβασιν, ἐνῷ τοὐλάχιστον ἐπιφυλάττετο ὁ ὅρος τῆς ἐγκρίσεως τῆς Βουλῆς καὶ τοῦ Βασιλέως. Προβὰς ἀκολούθως καὶ ὑπερασπισθεὶς τὴν πορείαν τῆς Κυβερνήσεως ἐπὶ τοῦ ζητήματος τούτου, ἀνασκευάσας τὰς κρίσεις τοῦ προλαλήσαντος ἐπί τε τοῦ προσδιορισμοῦ τῶν ἐξόδων καὶ ἐπὶ ἄλλων διατάξεων ἐπεφυλάχθη ν' ἀπαντήσῃ ἀκολούθως λεπτομερέστερον, χρείας τυχούσης.

Μεθ' ὃ ὁ Πρόεδρος ἔλυσε τὴν συνεδρίασιν περὶ ὥραν 1 μ. μ.

Ὁ Πρόεδρος
Ιω. Ν. ΔΕΛΗΓΙΑΝΝΗΣ.

Οἱ Γραμματεῖς
Φιλ. Βάρδογλης.

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ ΞΗ'.

Τῆς 16 Ἰουλίου 1873.

Ἀπαρτίας γενομένης περὶ ὥραν 9 π. μ. ἀνεγνώσθησαν τὰ πρακτικὰ τῆς προτεραίας καὶ ἐνεκρίθησαν.

Εἰσήχθη εἶτα ὑπὸ τοῦ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν ὑπουργοῦ νομοσχέδιον περὶ ἀπονομῆς εἰς τὴν χήραν Λθ. Μιαούλη Κονδύλω καὶ τὸν Λάζαρον Γ. Κουντουριώτην τῆς μέχρι τοῦδε χορηγουμένης συντάξεως ἐκ δραχ. 500 εἰς τὴν ἀποβιώσασαν αὐτῶν μητέρα Γ. Κουντουριώτου, ὅπερ ἔχει οὕτω·

«Πρὸς τὴν Βουλήν.

Ἡ μεγάλη τῶν Κουντουριωταίων οἰκογένεια ἡ πολλὰ προσενεγκοῦσα εἰς τὸν ὑπὲρ ἀνεξαρτησίας τῆς Ἑλλάδος ἱερὸν ἀγῶνα ἐδικαιοῦτο μετὰ τὴν ἀποκατάστασιν τῶν πραγμάτων νὰ διέλθῃ τὸν βίον της ἐν ἀνέσει τοὐλάχιστον, ἂν οὐχὶ πλειότερον,

διὸ καὶ ἐχορηγήθη διὰ νόμου εἰς τὴν χήραν τοῦ ἀοιδίμου Γεωργίου Κουντουριώτου μηνιαία σύνταξις δραχ. 500, δι' ὧν ἐσυντηρεῖτο οὐ μόνον αὕτη, ἀλλὰ καὶ ἡ παρ' αὐτῇ μένουσα θυγάτηρ της Κονδύλω. χήρα τοῦ Μακαρίτου Ἀθαν. Μιαούλη, ὡς καὶ ὁ υἱὸς αὐτῆς Λάζαρος Γ. Κουντουριώτης.

Ἀποβιωσάσης πρὸ μικροῦ τῆς χήρας Κουντουριώτου, ὅλως δὲ ἀνεπαρκοῦς θεωρουμένης τῆς ἐκ δραχ. 120 λαμβανομένης ὑπὸ τῆς θυγατρός της Κονδύλως χήρας, ὡς εἴρηται, τοῦ Ἀθανασίου Μιαούλη πρὸς συντήρησιν αὐτῆς καὶ τοῦ ἀδελφοῦ της Λαζάρου, ἅτε μὴ ἐχόντων ἄλλην τινὰ σπουδαίαν πρόσοδον, δίκαιον θεωρῶ ὅπως ἡ ἐκ 500 δραχμῶν σύνταξις τῆς ἀποβιωσάσης μητρός χορηγεῖται ἐφεξῆς εἰς τοὺς ἐναπομείναντας θυγατέρα καὶ υἱόν, καὶ ἐπὶ τούτῳ παρακαλῶ τὴν Βουλὴν συνεπείᾳ ἀποφάσεως τοῦ ὑπουργικοῦ Συμβουλίου, ἵνα ἐπιψηφίσῃ τὸ συνυποβαλλόμενον Νομοσχέδιον.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 9 Ἰουλίου 1873.

Ὁ Ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν
Δ. ΧΡΗΣΤΙΔΗΣ.

ΝΟΜΟΣΧΕΔΙΟΝ

Περὶ ἀπονομῆς εἰς τὴν χήραν Ἀθ. Μιαούλη Κονδύλω καὶ τὸν Λάζαρον Γ. Κουντουριώτην τῆς μέχρι τοῦδε χορηγουμένης συντάξεως ἐκ δραχ. 500 εἰς τὴν ἀποβιώσασαν μητέρα αὐτῶν Ἑλένην Γ. Κουντουριώτου.

Ἄρθρον 1. Ἡ ἐκ δραχ. 500 χορηγουμένη μέχρι τοῦδε σύνταξις εἰς τὴν ἀποβιώσασαν Ἑλένην Γ. Κουντουριώτου θέλει πληρόνεσθαι ἐφεξῆς εἴς τε τὴν θυγατέρα αὐτῆς Κονδύλω χήραν Ἀθαν. Μιαούλη καὶ εἰς τὸν υἱόν της Λάζαρον.

Ἄρθρον 2. Ἡ λαμβανομένη ὑπὸ τῆς χήρας Κονδύλως Ἀθανασίου Μιαούλη σύνταξις θέλει ἐξακολουθεῖ χορηγουμένη.

Ὁ Ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν
Δ. ΧΡΗΣΤΙΔΗΣ.»

Ἡ δὲ Βουλή, τῇ προτάσει τινός, κηρύξασα αὐτὸ κατεπείγον παρεδέξατο εἰς πρώτην ἀνάγνωσιν ἐν μυστικῇ ψηφοφορίᾳ διὰ ψήφων 93 κατὰ 24, ἐπιτηροῦντος τοῦ ἀντιπροέδρου Δ. Παραμυθιώτου.

Ἐγένοντο ἐπίσης δεκτὰ εἰς πρώτην συζήτησιν·

1) Νομοσχέδιον περὶ ἐγκρίσεως συμβάσεως πρὸς σύστασιν Τραπέζης τῆς κτηματικῆς πίστεως.

2) Ὅμοιον περὶ ναυτικῆς δυνάμεως διὰ τὸ 1873.

3) Ὅμοιον περὶ δυνάμεως τοῦ κατὰ γῆν στρατοῦ καὶ τῆς στρατολογίας διὰ τὸ 1873.

4) Ὅμοιον περὶ ἀπογραφῆς τῶν μέχρις εἴκοσιν ἐτῶν ἡλικίας ἀρρένων παίδων μὲ τὴν παρατήρησιν ὅτι ἡ τελευταία διάταξις δὲν ἐφαρμόζεται ἐν Ἑπτανήσῳ.

5) Ὅμοιον περὶ τροποποιήσεως τοῦ νόμου περὶ διανομῆς τῆς ἐθνικῆς γῆς.

6) Ὅμοιον περὶ ἐκμισθώσεως ἐπὶ ἐθνικῶν, ἐπισκοπικῶν ἢ μοναστηριακῶν γαιῶν.

7) Περὶ ὁδοποιΐας.

Ἀνεγνώσθησαν κατόπιν καὶ ἐγένοντο δεκτὰ εἰς τρίτην συζήτησιν κατ' ἀρχὴν, ἄρθρον καὶ σύνολον·

1) Νομοσχέδιον περὶ τροποποιήσεως τοῦ περὶ συνοικισμοῦ τῶν Κορινθίων νόμου, ὅπερ ἔχει ὡς ἑξῆς.

«Ἄρθρον 1. Οἱ κάτοικοι τῆς Παλαιᾶς Κορίνθου καὶ τῶν Ἐξαμιλίων, οἱ λαβόντες ἐθνικὰ οἰκόπεδα εἰς τὴν Νέαν Κόρινθον, ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ νόμου ΥΞΘ'. περὶ συνοικισμοῦ τῶν Κορινθίων, κείμενα πέραν τοῦ χειμάρρου Λεύκων, καὶ μὴ οἰκοδομήσαντες, δύνανται, ἐὰν θέλωσι, νὰ λάβωσιν ἕτερα ἐθνικὰ οἰκόπεδα ἴσης ἐκτάσεως, ἐκ τῶν διαθεσίμων τῆς Νέας Κορίνθου.

Ἄρθρον 2. Εἰς τὴν παραχώρησιν τῶν νέων διαθεσίμων ἐθνικῶν οἰκοπέδων θέλει τηρηθῇ ἡ σειρὰ τοῦ καταλόγου, ὃν συνέταξεν ἡ διορισθεῖσα δυνάμει τοῦ ἀπὸ 24 Μαΐου 1858 Β. Διατάγματος περὶ ἐκτελέσεως τοῦ νόμου περὶ συνοικισμοῦ τῶν Κορινθίων ἐπιτροπὴ περὶ τῶν ἐχόντων δικαίωμα προτιμήσεως ὡς πρὸς τὴν ἐκλογὴν ἐθνικῶν οἰκοπέδων.

Ἄρθρον 3. Ἐντὸς τριῶν μηνῶν ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος νόμου ὀφείλουσιν οἱ θέλοντες ν' ἀνταλλάξωσι τὰ οἰκόπεδά των νὰ δηλώσωσι δι' αἰτήσεώς των ἐπιδοθησομένης πρὸς τὸν Ἔπαρχον Κορινθίας διὰ δικαστικοῦ κλητῆρος. Πᾶσα μετὰ τὴν ἐκπνευσιν τῆς ἀνωτέρω προθεσμίας δήλωσις εἶναι ἀπαράδεκτος.

Ἄρθρον 4. Ἐντὸς ἑνὸς μηνὸς ἀπὸ τῆς λήξεως τῆς ἐν τῷ ἄρθρῳ 3 προθεσμίας ἐπιτροπὴ συγκειμένη ἐκ τοῦ Ἐπάρχου, τοῦ Οἰκονομικοῦ Ἐφόρου καὶ τοῦ Δημάρχου Κορινθίων θέλει ἐκδώσει καὶ δημοσιεύσει πρόγραμμα, δι' οὗ θέλουσι προσδιορισθῇ αἱ ἡμέραι καὶ αἱ ἐργάσιμοι ὧραι τῆς ἐκλογῆς τῶν οἰκοπέδων, ἥτις θέλει ἐνεργηθῇ ἐν τῷ καταστήματι τοῦ ἐπαρχείου παρουσίᾳ καὶ τῶν ἐνδιαφερομένων.

Εἰς τὴν ἐκλογὴν τῶν οἰκοπέδων ὡς πρὸς τοὺς παρόντας ὡς καὶ διὰ τοὺς ἀπόντας τηροῦνται αἱ διατάξεις τοῦ νόμου περὶ συνοικισμοῦ τῶν Κορινθίων καὶ τοῦ πρὸς ἐκτέλεσιν αὐτοῦ Β. Διατάγματος.

Ἄρθρον 5. Ἐπὶ τῶν νέων οἰκοπέδων ὀφείλουσιν οἱ ἐκλέξαντες αὐτὰ νὰ οἰκοδομήσωσι τελείας οἰκίας ἐντὸς δύο ἐτῶν ἀπὸ τῆς ἐκλογῆς, ἄλλως ἀποβάλλουσι τὰ ἐπὶ τῶν οἰκοπέδων αὐτῶν δικαιώματά των.»

2) Ὅμοιον περὶ διαθέσεως τῶν φόρων τοῦ πορθμοῦ τῆς Εὐρίπου.

«Ἄρθρον 1. Τὸ ἥμισυ τῆς προσόδου τῶν διὰ τοῦ ἀπὸ 23 Ὀκτωβρίου 1853 νόμου περὶ διωρύξεως τοῦ πορθμοῦ Εὐρίπου ἐπιβληθέντων φόρων ἐπιτρέπεται νὰ δαπανᾶται πρὸς διοχέτευσιν ποσίμου ὕδατος ἐν Χαλκίδι, πρωτευούσῃ τῆς ἐπαρχίας Χαλκίδος. Τὸ δὲ ἕτερον ἥμισυ ὁρίζεται πρὸς ἀποπληρωμὴν τῶν ὑπὸ τοῦ δημοσίου ταμείου προκαταβληθέντων δυνάμει τοῦ ἀπὸ 7 Αὐγούστου 1861 νόμου καθὼς καὶ τῶν ἀναγκαιούντων εἰς τὸ μέλλον ἐξόδων συντηρήσεως τῆς κινητῆς γεφύρας καὶ ἀποπερατώσεως τῶν ὁρισθέντων διὰ τῶν ἀνωτέρω νόμων ἔργων τοῦ Πορθμοῦ.

Ἄρθρον 2. Εἰς τὸ ἥμισυ τῶν ὡς ἄνω διατεθειμένων προσόδων πρὸς διοχέτευσιν ποσίμου πηγαίου ὕδατος ἐν Χαλκίδι προστεθήσονται καὶ τὰ εἰσπραχθέντα διὰ τοῦ ἀπὸ 26 Ἀπριλίου 1867 νόμου, ἡ δὲ ἐκτέλεσις τοῦ ἔργου ἐνεργηθήσεται κατὰ τὰ περὶ δημοσίων ἔργων κανονισμένα ὑπὸ τὴν οἰκονομικὴν ἐπιτήρησιν τῆς δημοτικῆς ἀρχῆς.

Ἄρθρον 3. Τὸ ἀναλογοῦν ἐκ τῶν εἰσπράξεων ἥμισυ ποσὸν θέλει ἀποδίδοσθαι ὑπὸ τοῦ δημοσίου κατὰ μῆνα δι' ἐντάλματος τοῦ ὑπουργείου τῶν Οἰκονομικῶν καὶ κατατίθενται τὰ χρήματα, ἐπιμελείᾳ τῆς δημοτικῆς ἀρχῆς, εἰς μίαν τῶν ἐν Ἑλλάδι Τραπεζῶν.

Ἄρθρον 4. Ἐπιτρέπεται εἰς τὴν δημοτικὴν ἀρχὴν Χαλκίδος νὰ δανεισθῇ τὸ ἀναγκαιοῦν κεφάλαιον πρὸς ἐντελῆ ἀποπεράτωσιν τοῦ προκειμένου ἔργου, παραχωρουμένῳ τῷ δανειστῇ τὴν διὰ τοῦ παρόντος νόμου πρόσοδον καὶ οἱανδήποτε ἄλλην δημοτικήν.

Ἄρθρον 5. Ἡ ἰσχὺς τοῦ παρόντος νόμου διαρκέσει μέχρι τῆς συγκεντρώσεως τῶν ἀπαιτουμένων κεφαλαίων διὰ τὴν ἐκτέλεσιν τοῦ περὶ οὗ πρόκειται ἔργου καὶ τῆς ἀποπληρωμῆς τῶν παρὰ τοῦ δημοσίου προκαταβληθέντων· μετὰ τοῦτο ἰσχύουσι καὶ διὰ

τὸν πορθμὸν Εὐρίπου αἱ διατάξεις τοῦ περὶ λιμένων ΡΚΘ'. Νόμου.»

3) Ὅμοιον περὶ τροποποιήσεως τοῦ ΨΜΘ'. Νόμου περὶ συντάξεως τῶν ὑπαλλήλων τῶν Νομοθετικῶν Σωμάτων.

«Ἄρθρον 1. Οἱ ἐν τῷ ἄρθρῳ 1 τοῦ ΨΜΘ'. Νόμου ὄντες οἱ διανύσαντες εἰκοσαετῆ ὑπηρεσίαν ἐν τοῖς Νομοθετικοῖς Σώμασιν ἔχουσι βαθμὸν ὑπουργικοῦ γραμματέως Α'. τάξεως.

Ἄρθρον 2. Ἡ ἐκ τῆς μισθοδοσίας τῶν τοιούτων ὄντων κράτησις ὡς πρὸς τὸν χρόνον τῆς πρὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ περὶ πολιτικῶν συντάξεων νόμου τῆς 1 Αὐγούστου 1861 ὑπηρεσίας αὐτῶν θέλει κανονίζεσθαι κατὰ λόγον τῆς μισθοδοσίας, τὴν ὁποίαν ἐκάστοτε ἐλάμβανον μέχρι τῆς ἐποχῆς, ὅτε ἔτυχον τοῦ μισθοῦ τοῦ βαθμοῦ των.

Ἄρθρον 3. Κατὰ τὰ λοιπὰ ἰσχύουσιν αἱ διατάξεις τοῦ ΨΜΘ'. νόμου, ἐφόσον δὲν ἀντίκεινται εἰς τὸν παρόντα.»

4) Ὅμοιον περὶ ἐπεκτάσεως τῆς ἰσχύος τοῦ ΥΝΔ'. Νόμου καὶ εἰς τοὺς δήμους Ἰθάκης.

«Ἄρθρον 1. Ἡ ἰσχὺς τῶν διατάξεων τοῦ ΥΝΔ'. Νόμου τῆς 6 Ἀπριλίου 1872 περὶ δημοτικῆς φορολογίας ὡς πρὸς τοὺς δήμους τῶν νήσων Κεφαλληνίας καὶ Ζακύνθου ἐπεκτείνεται καὶ εἰς τοὺς δήμους τῆς νήσου Ἰθάκης.

Ἄρθρον 2. Ἡ διανομὴ τῶν τελῶν γίνεται ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ πληθυσμοῦ ἑκάστου δήμου.»

5) Ὅμοιον πρὸς τέλειον καταρτισμὸν τοῦ ἐν Ἤλείᾳ Γυμνασίου.

«Ἄρθρον 1. Πρὸς τέλειον καταρτισμὸν καὶ συντήρησιν τοῦ ἐν τῇ πόλει Πύργου τῆς ἐπαρχίας Ἤλείας ἱδρυομένου ἐπαρχιακοῦ Γυμνασίου προσδιορίζονται πόροι·

α) Χορηγία ἐτησία ὑπὸ τῶν λιμενικῶν ταμείων Κατακώλου καὶ Κυλλήνης, τοῦ μὲν πρώτου ἐκ δραχμῶν δωδεκασχιλίων, τοῦ δὲ τῆς Κυλλήνης ἐκ δραχμῶν τετρακισχιλίων.

β') Ἀνάλογος ἐτησία χορηγία ὑπὸ τῆς Κυβερνήσεως.

γ') Προαιρετικαὶ προσφοραὶ καὶ κληροδοτήματα συνδρομητῶν καὶ εὐεργετῶν τοῦ γυμνασίου.

Κατὰ τὸ τρέχον ἔτος 1873 ἡ χορηγία τῶν λιμενικῶν ταμείων περιορίζεται εἰς τὸ ἀνάλογον τῶν πέντε μηνῶν ἀπὸ Αὐγούστου μέχρι Δεκεμβρίου.

Ἄρθρον 2. Ὁ δῆμος Λετρίνων ὀφείλει νὰ χορηγήσῃ κατάλληλον κατάστημα διά τε τὸ γυμνάσιον, διὰ τὴν βιβλιοθήκην, μετὰ τοῦ μουσείου καὶ διὰ τὸ γυμναστήριον.

Ἡ Κυβέρνησις παραχωρήσει ἐκ τῶν περὶ τὴν πόλιν Πύργου πλησιεστέρων ἐθνικῶν γαιῶν πεντήκοντα στρέμματα διὰ τὸν σχηματισμὸν κήπου τοῦ γυμνασίου.

Ἄρθρον 3. Τὸ γυμνάσιον Πύργου ἐξομοιοῦται μὲ τὰ λοιπὰ γυμνάσια τοῦ Κράτους καὶ ὑπάγεται εἰς τὴν ἀνωτέραν ἐπιβλεψιν τοῦ ἐπὶ τῶν ἐκκλησιαστικῶν καὶ τῆς δημοσίας ἐκπαιδεύσεως ὑπουργείου.

Ἄρθρον 4. Οἱ κατὰ τὰ ἄρθρα 1 καὶ 2 πόροι καὶ περιουσία τοῦ γυμνασίου διαχειρίζονται ὑπὸ τῆς ἐφορείας αὐτοῦ, πληρονομένου ὑπ' αὐτῆς τοῦ μισθοῦ τοῦ Γυμνασιάρχου, τῶν Καθηγητῶν καὶ λοιποῦ προσωπικοῦ.

Ἄρθρον 5. Ὁ Γυμνασιάρχης καὶ οἱ Καθηγηταὶ μετέχουσι τῶν ὑποχρεώσεων καὶ δικαιωμάτων τῶν ὑπὸ τοῦ νόμου περὶ συντάξεως τῶν πολιτικῶν ὑπαλλήλων κανονισμένων.

Ἄρθρον 6. Διὰ Β. Διατάγματος θέλουσι κανονισθῆ τὰ τῆς ἐκτελέσεως τοῦ παρόντος νόμου καὶ ἰδίως τὰ τῆς διαχειρίσεως καὶ λογοδοσίας.»

6) Ὅμοιον περὶ ἐγκρίσεως συμβάσεως πρὸς ἐπέκτασιν τῆς τηλεγραφικῆς συγκοινωνίας δι' ὑποβρυχίων γραμμῶν.

«Ἄρθρον 1. Ἐγκρίνεται καὶ ἐπικυροῦται ἡ μεταξὺ τοῦ προέδρου τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου καὶ ὑπουργοῦ ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν ἀφ' ἑνὸς καὶ τῆς Ἀγγλικῆς Ἑταιρίας ὑπὸ τὴν ἐπωνυμίαν «Ἀνατολικὴ Ὑποβρύχιος Τηλεγραφικὴ Ἑταιρία» (Levant Submarine Telegraph Company Limited) ἀντιπροσωπευομένης ὑπὸ τοῦ κ. W. P. Binney συνομολογηθεῖσα κατὰ τὴν 1|13 Δεκεμβρίου 1872 καὶ ἐξ ἄρθρων 30 συγκειμένη σύμβασις περὶ συστάσεως ὑποβρυχίων τηλεγραφικῶν γραμμῶν πρὸς ἐπέκτασιν τῆς τηλεγραφικῆς συγκοινωνίας ἔν τε τῷ ἐσωτερικῷ τοῦ Κράτους καὶ τῷ ἐξωτερικῷ.

Ἄρθρον 2. Τὸ ἐν τῇ συμβάσει ταύτῃ ἄρθρον 3 θέλει ἰσχύει ὡς ἀντικατέστη καὶ συνεπληρώθη διὰ τοῦ γενομένου μεταξὺ τοῦ ὑπουργοῦ τῶν Ἐσωτερικῶν καὶ τοῦ ἀντιπροσώπου τῆς αὐτῆς Ἑταιρίας W. P. Binney Πρωτοκόλλου τῆς 7|19 Ἰουλίου 1873, ὅπερ προσαρτᾶται.»

Ἀκολούθως εἷς τῶν ἐκ Γόρτυνος βουλευτῶν ἐζήτησε καὶ ἡ Βουλὴ παρεδέχθη, ἵνα ἐγγραφῇ εἰς τὴν ἡμερησίαν διάταξιν ἡ ἐπερώτησίς του περὶ τῆς διεξαγωγῆς τῶν ἐν Γόρτυνι ὑπαλλήλων κατὰ τὴν διεξαγωγὴν τῶν ἐκλογῶν.

Ἐξηκολούθησεν εἶτα ἡ ἐπὶ τῆς συμβάσεως τῶν ἐκβολάδων συζήτησις.

Λαβὼν τὸν λόγον εἷς τῶν βουλευτῶν Δωρίδος εἶπεν ὅτι τὸ ζήτημα τοῦ Λαυρίου καταστὰν ἤδη διὰ τῆς ἐπελθούσης λύσεως ζήτημα ἐσωτερικὸν πρέπει νὰ ἐξετασθῇ ὑπὸ τὴν ἔποψιν τοῦ δημοσίου συμφέροντος. Ἡ κυβέρνησις ἐνόμισεν ὅτι ὑπηρετεῖ τὸ δημόσιον συμφέρον διὰ τῆς συμβάσεως, ἣν ἐπαρουσίασεν ὡς τροπολογίαν τοῦ ἐπὶ τῶν ἐκβολάδων Νόμου. Ἀλλ' ὁ πρωθυπουργὸς ἐνῷ ἀπέναντι τῆς Εὐρώπης ἀπέκρουσεν ὑπερηφάνως τὴν διαιτησίαν καὶ τὸν μετὰ τῆς Ἑταιρίας Σερπιέρη συνεταιρισμόν, διεκήρυξε δὲ μετὰ τὴν ἐπελθοῦσαν λύσιν τοῦ ζητήματος, ὅτι ἡ Κυβέρνησις διετήρησεν ἐλευθέραν τὴν ἐνέργειάν της, οὐχ ἧττον ὅμως ἔσπευστε νὰ συνομολογήσῃ σύμβασιν παραχωρήσεως. Τὴν σύμβασιν ταύτην ἀναλύσας εἷς τῶν ἐκ Καλαβρύτων βουλευτῶν ἐπέφερε τροπολογίας ἐξαιρουμένας ἐπὶ βάσεων στερεῶν. Τὰς τροπολογίας ταύτας ἐδήλωσεν ὅτι παραδέχεται, ἀλλ' ἐδήλωσεν ἅμα, ὅτι ὁποιαδήποτε καὶ ἂν ᾖ ἡ ἀπόφασις τῆς Βουλῆς, ἀνάγκη νὰ διατεθῇ ποσοστόν τι ἐκ τῶν εἰσοδημάτων τοῦ Λαυρίου πρὸς ἀνασκαφὴν τῶν ἀρχαίων μνημείων τῆς Ἀττικῆς.

Προσέθηκεν ἕτερος βουλευτὴς ἐκ Καλαβρύτων, ὅτι τὸ ζήτημα τοῦ Λαυρίου δέον νὰ ἐξετασθῇ ὑπὸ τὴν ἔποψιν τῶν καθαρῶν συμφερόντων τοῦ δημοσίου, ἡ δὲ ἐξέτασις τοῦ παρελθόντος ἀναγομένη εἰς τὴν δικαιοδοσίαν τῆς ἱστορίας διαφεύγει τὴν παροῦσαν συζήτησιν. Προβὰς εἶτα εἰς τὴν ἐξέτασιν τοῦ ζητήματος ἀπέκρουσε τὴν ἀρχὴν ὅτι ἡ σύμβασις ἠδύνατο νὰ τροποποιήσῃ τὸν νόμον, διότι, ἂν ὁ Νόμος ἦτο ἀτελής, ἔχρηζε μεταρρυθμίσεως. Ἡ δὲ κυβεία δὲν εἶναι ἔργον τοῦ παρελθόντος, ὡς ἀπεφάνθη ὁ πρωθυπουργός, διότι ἡ Ἑταιρία τοῦ Περικλέους, ἣν ὁ πρωθυπουργὸς ἀνέφερεν ἐν ἄλλῃ συνεδριάσει, στηρίζεται ἐπὶ καταστατικοῦ, οὗ τινος αἱ διατάξεις κλείουσι τὴν θύραν τοιούτου μέτρου, καὶ μόνον ἄτομά τινα περιγράφοντα τὰς διατάξεις ταύτας ἔδωκαν ἀφορμὴν εἰς τοιαύτην μομφήν. Ἡ κυβεία ἀποῤῥέει ἐκ μόνης τῆς συμβάσεως, διότι αἱ μετοχαὶ τῆς Ἑταιρίας τῶν μεταλλουργείων ἐκυμαίνοντο καὶ κυμαίνονται ἔτι ἐκ λόγων καθαρῶς πολιτικῶν, ἐνῷ ἡ Ἑταιρία τοῦ Περικλέους περιορίζεται εἰς τὴν ἀνάπτυξιν τῆς βιομηχανίας καὶ τῶν κεφαλαίων αὐτῆς διὰ φιλοτίμου δραστηριότητος καὶ ἐνεργείας.

Ἄπορον δὲ εἶναι ὅτι σήμερον ζητοῦσι τὴν ψῆφον τῆς Βουλῆς ἐπὶ ζητήματος, περὶ τοῦ ὁποίου οὐδεμίαν σαφῆ γνῶσιν ἔχουσιν, ἀφοῦ καὶ ἡ εἰς Λαύριον σταλεῖσα ἐπιτροπὴ ἀπεφάνθη ὅτι δεῖται χρονικοῦ διαστήματος ἓξ μηνῶν πρὸς ἔρευναν ἐπιστημονικήν.

Εἶναι δὲ καὶ ἀδικαιολόγητος ἡ παραχώρησις τῶν ἐντὸς τοῦ μεταλλείου Σερπιέρη ἐκβολάδων ἐπὶ ποσοστῷ 44 τοῖς 0|0, τῶν δὲ ἐπιλοίπων ἐπὶ ποσοστῷ 50 τοῖς 0|0, ἀφοῦ αἱ πρῶται οὐδόλως ἀποδεικνύωνται πτωχότεραι τῶν ἄλλων, ὁ δὲ λόγος τῆς προτιμήσεως τῶν μεταλλουργείων ὅτι διαμφισβητεῖ τὰς ἐντὸς τοῦ μεταλλείου ἐκβολάδας εἶναι ἀνίσχυρος, διότι καὶ ἄλλα μεταλλεῖα ἄλλων ἑταιριῶν ἐμπεριέχουσιν ἐκβολάδας, ὡς ἐκ τοῦ ὑποίου θέλουσιν ἐγερθῇ δίκαι πολλαί. Ἀνυποστήρικτος ἐπίσης εἶναι ὁ λόγος τοῦ δυσκόλου ἀποχωρισμοῦ τῶν σκωριῶν ἀπὸ τῶν ἐκβολάδων, διότι κατὰ τὴν ἐπιτροπὴν τοῦ τμήματος ἡ Ἀγγλικὴ Ἑταιρία ἐζήτησε τὰς ἐκβολάδας πρὸς 60 τοῖς 0|0, τὰς δὲ σκωρίας πρὸς 30 τοῖς 0|0, τοῦθ' ὅπερ ἀποδεικνύει ὅτι καὶ ἡ Ἑταιρία αὕτη ἐπίστευεν ὅτι αἱ ἐκβολάδες δύνανται νὰ ἐκκαμινευθῶσι μόναι· ἀλλ' ἐκτὸς τούτου ἡ ἐκκαμίνευσις τῶν ἐκβολάδων ἄνευ τῶν σκωριῶν ἀποδεικνύεται καὶ ἄλλως ὑπὸ ἔποψιν ἐπιστημονικήν. Οὐχὶ δὲ ὀρθῶς φρονοῦσιν ὅτι ὁ συνδυασμὸς τῶν ἐκβολάδων καὶ σκωριῶν ἐπὶ ποσοστῷ 44 0|0 εἶναι ὠφελιμώτερος εἰς τὸ δημόσιον ἢ ἡ χωριστὴ ἐκκαμίνευσις τῶν ἐκβολάδων ἐπὶ 60 τοῖς 0|0 καὶ τῶν σκωριῶν ἐπὶ 30. Ἀπέδειξε δὲ τοῦτο δι' ἀριθμητικῆς ἐργασίας. Ἀλλ' ἡ σύμβασις εἶναι καὶ ὑπὸ ἄλλην ἰδέαν ἀποκρουστέα, διότι ἀνατρέπει τὴν ἀρχὴν τοῦ διαγωνισμοῦ, ἀρχὴν καθιερωθεῖσαν ἀνέκαθεν ὑπὸ τῆς πολιτείας, ἧς τὸ ὠφέλιμον ἀποδεικνύει αὐτὴ ἡ ἱστορία τοῦ Λαυριωτικοῦ ζητήματος, διότι πρὸ τῆς συμβάσεως καὶ αὐτὴ ἡ Ἑταιρία τῶν μεταλλουργείων δὲν προσέφερε πλειότερα τῶν 30 τοῖς 0|0, μετὰ τὴν ὑπογραφὴν ὅμως τῆς συμβάσεως προσῆλθον Ἑταιρίαι ὑπερακοντίσασαι κατὰ τὴν προσφορὰν τὴν Ἑταιρίαν τῶν μεταλλουργείων.

Ἀλλ' ἡ σύμβασις περιλαμβάνει καὶ ἄλλας ἐλλείψεις. Κατ' αὐτὴν αἱ ἐκβολάδες παραχωροῦνται ἅπαξ, ἀλλ' ἄνευ τινὸς ἐγγυήσεως, διότι, ἐπειδὴ αἱ ἐκβολάδες εἰσὶ διάφοροι τὴν ποιότητα κατὰ τὰς διαφόρους θέσεις, ἡ Ἑταιρία θέλει ἐκκαμινεύσει κατ' ἐκλογὴν τὰς πλουσίας, παραλείπουσα τὰς πτωχάς. Ἑπομένως πρέπει νὰ προληφθῇ διὰ διατάξεως τὸ ἄτοπον τοῦτο. Αἱ ἐκβολάδες ἐπίσης ἐμπεριέχονται εἰς μεταλλεῖα ἀνήκοντα εἰς ἄλλας Ἑταιρίας· ὁ δὲ νόμος πρέπει νὰ προνοήσῃ τὴν περίστασιν, καθ' ἣν, ἐὰν Ἑταιρία τις ἐνικήσῃ τὰς ἐκβολάδας ἀπέναντι τῆς Ἑταιρίας τῶν μεταλλουργείων, ἡ τελευταία δὲν θέλει ἔχει δικαίωμα ἀποζημιώσεως κατὰ τοῦ δημοσίου.

Προσέθηκεν ἕτερος βουλευτὴς Μέσσης, ὅτι, ὡς ἐξάγεται ἐκ τῶν διπλωματικῶν ἐγγράφων περὶ Λαυρίου καὶ ἐκ τῶν μετὰ τῆς Ἀγγλικῆς Ἑταιρίας διαπραγματεύσεων, οὐδ' αὐτὸς ὁ πρωθυπουργὸς παραδέχεται ποσοστὸν κατώτερον τοῦ 50 τοῖς 0|0 καὶ τὴν ἀοριστίαν τῶν ἐξόδων. Συνεπέρανεν ἑπομένως ὅτι τὸ μὲν ποσοστὸν δέον νὰ ᾖ μεταβλητὸν ἀναλόγως τοῦ κέρδους, ὅπως προληφθῇ ἡ παρ' ἀξίαν ὑπερτίμησις τῶν μετοχῶν ὑπὸ τῆς κερδοσκοπίας, προσδιορισθῇ δὲ καὶ ὁ ἀνώτατος ὅρος τῶν ἐξόδων. Ἐὰν δὲ ἡ Ἑταιρία προβῇ εἰς ἔκδοσιν νέων μετοχῶν, αὗται νὰ διατεθῶσιν ὑπὲρ τῶν ὀφλημάτων τοῦ Κράτους. Ἐὰν δὲ οὗτοι δὲν ἀποδεχθῶσιν αὐτάς, νὰ διατίθενται ὑπὲρ τῶν δημοτῶν, καὶ, ἐν ἀποποιήσει τούτων, ὑπὲρ τῶν βουλομένων.

Μεθ' ὃ ὁ Πρόεδρος ὑπομνήσας εἰς τὴν Βουλὴν ὅτι αἱ συνεδριάσεις θὰ ἄρχωνται τοῦ λοιποῦ ἀπὸ τῆς 7 πρωϊνῆς ὥρας κατὰ προηγουμένην ἀπόφασιν ἔλυσε τὴν συνεδρίασιν περὶ ὥραν 2 μ. μ.

Ὁ Πρόεδρος
ΙΩ. Ν. ΔΕΛΗΓΙΑΝΝΗΣ

Οἱ Γραμματεῖς
Φιλ. Βάρβογλης.

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ ΞΘ'.

Τῆς 17 *Ἰουλίου* 1873.

Ἀπαρτίας γενομένης περὶ ὥραν 9 π. μ. ἀνεγνώσθησαν τὰ πρακτικὰ τῆς προτεραίας καὶ ἐνεκρίθησαν.

Ὁ πρόεδρος παρεκάλεσε τὴν ἐπὶ τοῦ Λογιστικοῦ ἐπιτροπὴν, ὅπως ὑποβάλῃ ὅσον τάχιον τὴν ἐπὶ τοῦ ἀπολογισμοῦ τῆς Βουλῆς ἔκθεσιν.

Ἤρξατο ἡ ἐπὶ τῆς ἡμερησίας διατάξεως συζήτησις.

Ἀναστὰς ὁ πρωθυπουργὸς εἶπεν ὅτι ἡ Ἑταιρία τῶν Μεταλλουργείων τοῦ Λαυρίου, ἐνῷ κατὰ τὴν διαπραγμάτευσιν πρὸ τῆς ὑπογραφῆς τῆς συμβάσεως ἐπέμενεν, ὅπως μὴ προσδιορισθῶσι τὰ κατὰ τόνον ἔξοδα τῆς ἐκκαμινεύσεως, διότι καὶ αἱ ἐκβολάδες εἰσὶ ποικίλαι καὶ αἱ δαπάναι ἕνεκα τούτου διαφέρουσι, οὐχ ἧττον ὅμως σήμερον δυνάμει νέας διαπραγματεύσεως ἡ Ἑταιρία αὕτη παρεδέξατο τροποποίησίν τινα ἐπὶ τοῦ προσδιορισμοῦ τῶν ἐξόδων καὶ ἐπὶ τῆς ἰσχύος τοῦ ἄρθρου 12 τῆς συμβάσεως. Παρεδέχθη δηλ. ὅτι ἀντὶ τοῦ 44 τοῖς 0|0 θέλει πληρώνει εἰς τὸ δημόσιον 50 τοῖς 0|0, ὡς ἀνώτατον δὲ ὅρον τῆς

ἀξίας τοῦ προδιορισμοῦ τῶν ἐξόδων παρεδέχθη ν' ἀφαιρῆται τὸ ἥμισυ τῆς ἀγοραίας ἀξίας τοῦ παραγομένου μολύβδου. Ἀλλ' ἐὰν ὅμως τὰ παραγωγικὰ ἔξοδα ὑπερβαίνωσι τὸ ἥμισυ τῆς ἀγοραίας ἀξίας, τὸ ὑπερβάλλον θέλει καταλογίζεσθαι εἰς τὴν Ἑταιρίαν. Ἡ ἰσχὺς δὲ τοῦ ἄρθρου 12 τῆς συμβάσεως ἀναστέλλεται ἐπὶ 12 μῆνας ἀπὸ τῆς νομοθετικῆς κυρώσεως· μετὰ τὴν παρέλευσιν τοῦ χρονικοῦ τούτου διαστήματος, ἐὰν οὐδεὶς προσέλθῃ εἰς τὸν διαγωνισμόν, αἱ ἐκβολάδες μένουσιν εἰς τὴν Ἑταιρίαν.

Ὁ πρωθυπουργὸς ἀνεκοίνωσεν ἅμα εἰς τὴν Βουλὴν καὶ ἑτέρας σκέψεις τῆς ἐν λόγῳ Ἑταιρίας, ἃς ἡ Κυβέρνησις δὲν ἔκρινεν ὠφέλιμον νὰ διατυπώσῃ εἰς τροπολογίαν. Ἡ ἑταιρία δηλαδὴ ἐπρότεινε νὰ ὁρισθῇ ὡς ἀνώτατος ὅρος τῶν ἐξόδων εἰς 450 φρ. κατὰ τόνον, νὰ πληρώνῃ δὲ 65 τοῖς 0|0 ἐπὶ τῶν ἐκβολάδων καὶ 10 τοῖς 0|0 ἐπὶ τῶν σκωριῶν, μέχρις οὗ τὰ δικαστήρια ἀποφανίσωσι περὶ τοῦ δικαιώματος τοῦ δημοσίου ἐπὶ τῶν σκωριῶν καὶ τῶν ἐκβολάδων, ἀλλ' ἡ κυβέρνησις ἐξετάσασα τὸ ζήτημα ὑφ' ὅλας τὰς ἐποψείς, ἃς ἔλαβεν ἐν τῷ παρελθόντι, ἐνόμισεν ὅτι ἔπρεπε ν' ἀποδεχθῇ τὰς προτάσεις, αἵτινες περιλαμβάνονται ἐν τῇ συμβάσει μὲ τὰς νέας τροποποιήσεις, μὴ θέλουσα νὰ στηριχθῇ ἐπὶ προτάσεων, αἵτινες ἐξαρτῶνται ἐκ τῆς γνώμης τῶν δικαστηρίων.

Συνεπείᾳ τῶν νέων τούτων προτάσεων ἐπρότεινέ τις, ὅπως τὰ μὲν ἔγγραφα, ἐν οἷς διατυποῦνται αἱ νέαι προτάσεις, ἀποσταλῶσιν εἰς τύπωσιν, ἀναβληθῇ δὲ ἡ συζήτησις ἐπὶ τὴν ἐπαύριον, ἀλλ' ἡ Βουλή, τῇ προτάσει τοῦ πρωθυπουργοῦ, τὰ μὲν ἔγγραφα παρέπεμψεν εἰς τύπωσιν, παρεδέχθη δὲ τὴν ἐξακολούθησιν τῆς συζητήσεως.

Παρελθὼν εἰς τὸ βῆμα εἰς τῶν βουλευτῶν Τριπολίτης ἀφηγήθη τὴν ἱστορίαν τοῦ λαυριωτικοῦ ζητήματος καὶ ὑπερασπίσθη τὴν πορείαν τῆς τότε Κυβερνήσεως, κατέκρινε δὲ τὴν διαγωγὴν τῆς παρούσης· ἰσχυρίσθη ὅτι, ἐὰν ἡ Κυβέρνησις ἔδιδεν εἰς τὴν Ἑταιρίαν Σερπιέρη τὴν ποσότητα, ἣν ἔδωκεν ἡ Ἑταιρία τῶν Μεταλλουργείων, αἱ δυσκολίαι, αἵτινες σήμερον παρουσιάζονται, δὲν ἤθελον ὑπάρχει. Ἀλλὰ κυρίως ἐπέκρινε τὴν παροῦσαν Κυβέρνησιν ὡς ἀνατρέψασαν τὸν νόμον τοῦ 1871, οὗτινος σκοπὸς ἦτο ἡ ἐξασφάλισις τῶν δικαιωμάτων τοῦ δημοσίου. Ἐπολέμησε δὲ τὴν σύμβασιν ὡς ἀντικειμένην εἰς δύω μεγάλας ἀρχάς, ἃς ὁ νόμος τοῦ 1871 καθιερεῖ, τὴν τῆς προεξετάσεως καὶ τὴν τοῦ δημοσίου διαγωνισμοῦ. Διὰ τῆς προεξετάσεως ἡ Βουλὴ ἤθελεν εἶσθαι εἰς θέσιν νὰ γινώσκῃ πᾶν ὅ,τι ἤθελε παραχωρήσει, διὰ

δὲ τοῦ δημοσίου διαγωνισμοῦ τὸ δημόσιον συμφέρον ἤθελεν ἐξυπηρετηθῇ δεόντως. Ἀλλ' ἡ Κυβέρνησις ἀνέτρεψε τὰς ἀρχὰς ταύτας διὰ δύο λόγους, πρῶτον διότι αἱ ἐκβολάδες εἰσὶν ἐπίδικοι καὶ δεύτερον διότι ἡ Ἑταιρία εἶναι κυρία τῶν σκωριῶν. Ἀλλ' οἱ λόγοι οὗτοι εἶναι ἀνίσχυροι, διότι ὁ νόμος τοῦ 1871 ἔλυσε τὸ ζήτημα κυριαρχικῶς, αἱ δὲ ἐκβολάδες δύνανται νὰ ἐκκαμινευθῶσι καὶ ἄνευ σκωριῶν. Προσέθεσε δὲ ὅτι ἡ ὠφέλεια, ἥτις θέλει προέλθει ἐκ τῆς συγκαμινεύσεως τῶν σκωριῶν μετὰ τῶν ἐκβολάδων, δὲν θέλει δυνηθῇ ν' ἀντισταθμίσῃ τὴν ζημίαν τὴν ἀπὸ τῶν ἐκβολάδων μέλλουσαν νὰ προκύψῃ.

Προσέθηκεν ἕτερος, ὅτι ἀσπάζεται τὰς προτάσεις, ἃς ὑπέβαλον οἱ προαγορεύσαντες βουλευταὶ Καλαβρύτων καὶ Γορτυνος, ἤτοι τὴν ἀνύψωσιν τοῦ ποσοστοῦ καὶ τὸν προσδιορισμὸν τῶν ἐξόδων, διότι ὅ,τι πρὸ πάντων φοβίζει αὐτὸν εἶναι τὸ ἐπίδικον καὶ ἡ ἀοριστία τῶν ἐξόδων. Διὰ τῆς συμβάσεως τὸ δημόσιον καθίσταται συνεταῖρος, ἐνῷ τὸ δημόσιον κυρίως ὡς πωλητὴς τῆς ἰδίας περιουσίας ὀφείλει νὰ ἐξασφαλίσῃ βεβαίαν πρόσοδον. Ὁ προσδιορισμὸς δὲ τῶν ἐξόδων πρὸ πάντων, ἐφ' ᾧ θὰ ἦναι ὠφέλιμος διὰ τὸ δημόσιον, θέλει ἀφήσει εἰς τὴν Ἑταιρίαν ἐλευθερίαν ἐν τῇ ἐνεργείᾳ της.

Μετά τινα ἔτι συζήτησιν, καθ' ἣν ἕτερός τις ὑπεστήριξε τὴν ἀναβολὴν τῆς συζητήσεως, μέχρις οὗ ἡ Βουλὴ μελετήσῃ τὰς νέας προτάσεις, αἵτινες κατὰ τὸν πρωθυπουργὸν ἀλλοιοῦσιν οὐσιωδῶς τὴν σύμβασιν, ἀφοῦ πρόκειται καθ' ἃς ἔχει πληροφορίας, νὰ ὑποβληθῶσι καὶ ἕτεραι μᾶλλον συμφέρουσαι, ἐπέκρινε καὶ τὴν Κυβέρνησιν διὰ τὴν συνομολογηθεῖσαν σύμβασιν ὡς περιέχουσαν ὅρους ἧττον συμφέροντας ἐκείνων, οὓς ἐν δειναῖς περιστάσεσιν ἡ αὐτὴ Ἑταιρία ἐπρότεινεν, ὁ πρόεδρος ἐκήρυξε περαιωμένην τὴν συζήτησιν· ἡ δὲ Βουλὴ παρεδέχθη δι' ἀναστάσεως, ὅπως ἀναγνωσθῇ εἰς πρώτην συζήτησιν ἡ περὶ τῶν ἐκβολάδων σύμβασις, ἥτις ἀναγνωσθεῖσα ἐγένετο παραδεκτὴ κατ' ἀρχήν, ἄρθρον καὶ σύνολον εἰς πρώτην συζήτησιν.

Ἀκολούθως παρεδέχθη ἐν μυστικῇ ψηφοφορίᾳ, ἐπιτηρούντος τοῦ Α. Παραιτηθέντος, εἰς δευτέραν συζήτησιν τὸ νομοσχέδιον περὶ ἀπονομῆς εἰς τὴν χήραν Ἀθ. Μιαούλη Κονδύλω καὶ τὸν Λάζαρον Γ. Κουντουριώτην τῆς μέχρι τοῦδε χορηγουμένης συντάξεως ἐκ δρ. 500 εἰς τὴν ἀποβιώσασαν αὐτῶν μητέρα Γ. Κουντουριώτου διὰ ψήφων 87 κατὰ 14.

Μεθ' ὁ πρόεδρος, παρελθούσης τῆς ὥρας, ἔλυσε τὴν συνεδρίασιν περὶ ὥραν 2 μ. μ.

Ὁ Πρόεδρος
ΙΩ. Ν. ΔΕΛΗΓΙΑΝΝΗΣ.

Οἱ Γραμματεῖς
Φιλ. Βάρβογλης.

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ Ο'.

Τῆς 18 *Ἰουλίου* 1873.

Ἀπαρτίας γενομένης περὶ ὥραν 9 π. μ. ἀνεγνώσθησαν τὰ πρακτικὰ τῆς προτεραίας καὶ ἐνεκρίθησαν.

Ἀνεκοινώθησαν εἶτα·

1) Ἀναφορὰ τῆς Κεντρικῆς Ἐπιτροπῆς τοῦ Ἐθνικοῦ Στόλου, δι' ἧς ζητεῖται ἡ ὑπὲρ αὐτοῦ ἐπιψήφισις ποσοῦ τινος ἐκ τῶν εἰσοδημάτων τοῦ Λαυρίου.

2) Ὁμοία κατοίκων Κανδύλας καὶ ἄλλων μερῶν τοῦ δήμου Ὀρχομενοῦ, παρακαλούντων τὴν Βουλὴν, ἵνα μὴ ἐκχωρήσῃ ὡς λίμνην τὴν ἐκτεταμένην πεδιάδα Κανδύλας, ἥτις ἀπεπατᾶλη εἰς τὸ ὑπουργεῖον τῶν Ἐσωτερικῶν.

3) Ὁμοία Γεωργίου Καυδυλέη, αἰτουμένου αὔξησιν τῆς μηνιαίας μισθοδοσίας του, ἀποσταλεῖσα εἰς τὴν ἐπὶ τῶν ἀναφορῶν ἐπιτροπήν.

4) Ὁμοία Ἀθ. Ἀλιφέρη περὶ δικαιωμάτων τοῦ ἀγῶνος, ἥτις παρεπέμφθη εἰς τὴν ἐπὶ τῶν ἀναφορῶν ἐπιτροπήν.

5) Ὁμοία πολιτῶν τινων Ἀθηνῶν ἐπὶ τῆς συμβάσεως τοῦ Λαυρίου.

Ἀνεγνώσθησαν δὲ καὶ ἐγένοντο παραδεκτὰ εἰς πρώτην συζήτησιν τὰ ἑξῆς νομοσχέδια·

1) Περὶ ἐκποιήσεως κτημάτων τινῶν τῆς ἐπιχωρίου περιουσίας τῶν δήμων Ζακύνθου.

2) Ὁμοιον περὶ μεταβολῶν εἰς τὸ τελωνιακὸν δασμολόγιον ὑπὲρ τῆς βιομηχανίας καὶ γεωργίας.

3) Ὁμοιον περὶ τῶν κατὰ τὰς ἐκλογὰς διαπραττομένων ἀνομημάτων.

Εἰς δευτέραν δὲ συζήτησιν ἐγένοντο δεκτὰ τὰ ἑξῆς·

1) Περὶ ἀπογραφῆς τῶν ἀρρένων παίδων μέχρις 20 ἐτῶν ἡλικίας.

2) Περὶ δυνάμεως τοῦ κατὰ γῆν στρατοῦ διὰ τὸ 1873.

3) Περὶ ναυτικῆς δυνάμεως διὰ τὸ 1873.

4) Ὁμοιον πρὸς σύστασιν Κτηματικῆς Τραπέζης.

5) Ὁμοιον περὶ ὁδοποιίας.

Εἰς τρίτην δὲ συζήτησιν ἐγένετο δεκτὸν τὸ νομοσχέδιον περὶ ἐγκρίσεως συμβάσεως μεταξὺ τῆς Ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως καὶ τῆς ἐν Ἀμστελοδάμῳ Β. Ὁλλανδικῆς Ἑταιρίας, ὅπερ ἔχει ὡς ἑξῆς·

«Ἄρθρον 1. Ἡ μεταξὺ τῆς Ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως ἀφ' ἑνὸς καὶ τῆς ἐν Ἀμστελοδάμῳ Β. Ὁλλανδικῆς Ἀτμοπλοϊκῆς Ἑταιρίας συνομολογηθεῖσα ἀτμοπλοϊκὴ σύμβασις, ἐξ ἄρθρων 11, ἧς τὸ κείμενον ἕπεται, ἔχει πλήρη καὶ νόμιμον ἰσχύν.

Ἄρθρον 2. Τὰ ἀτμόπλοια τῆς Ἑταιρίας καταπλέοντα ἐκ τοῦ ἐξωτερικοῦ καὶ εἰς ἄλλους λιμένας τοῦ Βασιλείου, ἀπολαύουσι τῶν εὐκολιῶν, ὧν ἀπολαύουσι καταπλέοντα εἰς τοὺς λιμένας Σύρου, Ναυπλίου, Κερκύρας, Πατρῶν, Κατακώλου καὶ Ζακύνθου.»

Ἀκολούθως ἤρξατο ἡ συζήτησις ἐπὶ τῆς συμβάσεως τοῦ Λαυρίου.

Ἐρωτήσαντος δέ τινος ἐὰν ἡ Κυβέρνησις ἔλαβε νέας προτάσεις περὶ παραχωρήσεως τῶν ἐκβολάδων παρ' ἄλλης ἑταιρίας, ἀναστὰς ὁ πρωθυπουργὸς εἶπεν ὅτι ἀληθῶς ἔλαβε τοιαύτας, ἃς ἀνεκοίνωσεν ἐν ὀλίγοις εἰς τὴν Βουλήν· ἡ νέα ἑταιρία, προσέθηκεν ὁ πρωθυπουργός, προσφέρει ποσοστὸν 72 0|0 καὶ πρασδιορισμὸν τῶν ἐξόδων 400 φράγκων κατὰ τόνον, ἀλλ' οὐδεμίαν παρέχει ἐγγύησιν ἐν ᾗ περιπτώσει ἐγκινήσει τὰς ἐκβολάδας ἡ ἑταιρία τῶν Μεταλλουργείων, ἐπομένως ἕνεκα τούτου καὶ δι' ἄλλους τινὰς λόγους ἡ Κυβέρνησις δὲν ἀπέδωκε σπουδαιότητά τινα εἰς τὰς ὑποβληθείσας προτάσεις τῆς ἑταιρίας ταύτης· ἄλλως δὲ καὶ ἡ ἑταιρία τῶν Μεταλλουργείων προσφέρει 65 τοῖς 0|0· ὥστε ἕνεκα τῆς διαφορᾶς 7 τοῖς 0|0 θέλομεν διατρέξει τὸν κίνδυνον μακροῦ δικαστικοῦ ἀγῶνος.

Ἀνελθὼν εἶτα τὸ βῆμα εἷς τῶν βουλευτῶν Πατρῶν, ἀφ' οὗ κατέδειξε τὴν σπουδαιότητα τοῦ ἀντικειμένου ἐκ τῶν ἀγορεύσεων αὐτοῦ τοῦ πρωθυπουργοῦ κατὰ τὸ 1871, ἐξήτασε διὰ μακρῶν τὸ ζήτημα κατὰ τὰ τρία αὐτοῦ στάδια, ἤτοι πρὸ τῆς συμβάσεως, κατὰ τὴν σύμβασιν καὶ μετὰ τὴν σύμβασιν· κατέληξε δὲ εἰς τὸ συμπέρασμα ὅτι ἡ Κυβέρνησις κακῶς διεξήγαγε τὸ ζήτημα δεσμεύσασα τὸν διαγωνισμὸν καθ' ὅλον τὸ στάδιον τῶν διαπραγματεύσεων καὶ ἀνατρέψασα διὰ τῆς συμβάσεως τὸν νόμον τοῦ 1871· πρὸς ὑποστήριξιν δὲ ὅτι διαγωνισμὸς δὲν ἐγένετο ἐπεκαλέσθη τὰ διάφορα ἔγγραφα καὶ τὰς διαφόρους

προτάσεις τῶν ἑταιριῶν, ὧν ἐποιήσατο μακρὰν ἀνάλυσιν, ἀπέκρουσε δὲ καὶ τὴν γνώμην τῆς ἐπιτροπῆς φρονούσης ὅτι τὸ ποσοστὸν 44 τοῖς 0/0 καὶ τὸ 50 ἔτι εἶναι μεγαλείτερον τοῦ 65, ἰσχυρισθεὶς ὅτι οὐ μόνον τὸ 65 τοῖς 0/0 συμφέρει εἰς τὸ δημόσιον, ἀλλὰ καὶ αἱ ἐκβολάδες δύνανται νὰ ἐκκαμινευθῶσιν ἄνευ τῶν σκωριῶν, ἐν ᾧ δὲ ἡ σύμβασις καθιστᾷ τὸ δημόσιον συνεταῖρον τῆς ἑταιρίας, οἱ ὅροι, ἐφ' οἷς ὁ συνεταιρισμὸς γίνεται, εἰσὶν ἄνισοι, τοῦ δημοσίου καταβάλλοντος μεγαλείτερα κεφάλαια.

Ἐνταῦθα βουλευταί τινες ἐξ Ἠλείας καὶ Οἰτύλου ὑπέβαλον τροπολογίαν, καθ' ἣν τὸ ποσοστὸν τοῦ δημοσίου ἀνέρχεται εἰς 51 τοῖς 0/0, τὰ δὲ ἔξοδα κατὰ τόνον προσδιορίζονται εἰς 380 δραχμάς, ἣν ἡ Βουλὴ παρέπεμψεν εἰς τύπωσιν.

Προσέθηκεν ἕτερος, ὅτι προτιμᾷ τὸ 65 τοῖς 0/0 τοῦ 50, ἔστω καὶ ἂν ὑποστῇ τὸ δημόσιον τὸν ἀγῶνα, διότι ἐν ἐναντίᾳ περιπτώσει θέλει δοθῇ ἀφορμὴ νὰ γείνῃ πιστευτόν, ὅτι οἱ τοσαύτην πεποίθησιν ἔχοντες ἐπὶ τὸ δίκαιον τοῦ ἔθνους, καταλαμβάνονται νῦν ὑπὸ δισταγμοῦ, προκειμένου νὰ γείνῃ παραχώρησις τῶν ἐκβολάδων εἰς ἄλλην ἑταιρίαν· ἄλλως δὲ καὶ ἡ διαφορὰ μεταξὺ τῶν δύω προσφορῶν εἶναι μεγάλη. Ὑπεστήριξε προσέτι ὅτι πρέπει νὰ τεθῇ ὁ ὅρος, κατὰ τὸν ὁποῖον ἡ ἑταιρία ὑποχρεοῦται μετὰ τὴν ἐξάντλησιν τῶν σκωριῶν νὰ συγκαμινεύῃ ἐκβολάδας μετὰ μεταλλίτιδος 15 ἐπὶ τοῖς 0/0, διότι ἄλλως ἐν τῷ διαγωνισμῷ θέλει ὑπάρχει ἀνισότης· ἐζήτησε προσέτι καὶ ἀκριβῆ προσδιορισμὸν τῶν ἐξόδων, διότι ἐὰν μετὰ τὰς προτάσεις τῆς ἑταιρίας τὰ ἔξοδα δύνανται νὰ ἀναβιβασθῶσι μέχρι τοῦ ἡμίσεως τῆς ἀξίας τοῦ μολύβδου, ταῦτα θέλουν ἀναβιβασθῇ πολλάκις εἰς 1,000 καὶ εἰς 1500 δραχμάς, ὅπερ ἐστὶν ἀσύμφορον.

Ἐν ταῦθα εἷς τῶν βουλευτῶν Γόρτυνος ὑπέβαλε τροπολογίαν ἐπί τε τοῦ προσδιορισμοῦ τῶν ἐξόδων τοῦ ποσοστοῦ καὶ τοῦ 12 ἄρθρου τῆς συμβάσεως, ἥτις ἐστάλη εἰς τύπωσιν, ἔχουσα οὕτω·

«Τροπολογία ἐπὶ τοῦ 3 ἄρθρου.

Τὰ κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ περὶ διαθέσεως τῶν ἐκβολάδων νόμου τῆς 10 Μαρτίου 1871 παραγωγικὰ ἔξοδα προσδιορίζονται εἰς δραχμὰς τετρακοσίας κατὰ τόνον.

Τῆς διατάξεως ταύτης ἐπιτρέπεται ἡ διὰ νόμου ἀναθεώρησις μετὰ τὴν συμπλήρωσιν διετίας ἀπὸ τῆς κυρώσεως τῆς παρούσης συμβάσεως, λαμβανομένων τότε ὑπ' ὄψιν πρὸς προσδιορισμὸν τοῦ ποσοῦ τῶν ἐξόδων τῶν ἐν τοῖς ἰσολογισμοῖς τῆς ἑταιρίας περὶ τῶν ἐξόδων τούτων σημειώσεων, καὶ παραβαλλομένων πρὸς τὸν μέσον ὅρον τῆς κατὰ τὴν τελευταίαν τριμηνίαν ἀγοραίας ἀξίας τῶν ἀνθράκων καὶ τῆς ἐργασίας.

Οὐδέποτε ὅμως ἐπιτρέπεται τὸ κατὰ τὴν ἀναθεώρησιν ταύτην προσδιορισθησόμενον ποσὸν τῶν παραγωγικῶν ἐξόδων νὰ ὑπερβῇ τὸ ἥμισυ τῆς ἀγοραίας ἀξίας τοῦ ἐκ τῶν καμίνων τῆς ἑταιρίας παραγομένου ἀργυρούχου μολύβδου. Ἐὰν δὲ κατὰ τὴν περίπτωσιν ταύτην ὑπάρξῃ διαφωνία μεταξὺ δημοσίου καὶ ἑταιρίας περὶ τῆς ἀγοραίας τοῦ μολύβδου ἀξίας, ἡ ἑταιρία ὀφείλει ἢ νὰ παραδεχθῇ τὴν ὑπὸ τοῦ δημοσίου προτεινομένην ἀξίαν, ἢ νὰ πληρώσῃ αὐτὴν κρατοῦσα τὸν μόλυβδον καὶ τὸ ἥμισυ τῆς ἀξίας ταύτης λόγῳ παραγωγικῶν ἐξόδων.

Ἐπὶ τοῦ 4 ἄρθρου.

Ἡ ἰσχὺς τοῦ ἄρθρου 12 τῆς συμβάσεως ἀναστέλλεται ἐπὶ δώδεκα μῆνας ἀπὸ τῆς νομοθετικῆς κυρώσεως αὐτῆς. Ἐὰν δὲ ἐν τῷ διαστήματι τούτῳ δὲν διατεθῶσι μετὰ δημόσιον διαγωνισμὸν διὰ νόμου αἱ ἐν τῷ εἰρημένῳ ἄρθρῳ διαλαμβανόμεναι ἐκβολάδες, θέλουσιν ἔχει πλήρη ἰσχὺν αἱ περὶ τούτων διατάξεις τῆς συμβάσεως.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 18 Ἰουλίου 1873.

Ὁ ἐκ Γόρτυνος βουλευτὴς
ΘΕΟΔΩΡΟΣ Π. ΔΗΛΙΓΙΑΝΝΗΣ.»

Ἀκολούθως ὑπεστήριξέ τις τὴν ἀναβολὴν τῆς συζητήσεως ἐπὶ τὴν ἐπαύριον, ἀλλὰ τῆς Βουλῆς ἀπορρίψάσης, τὴν πρότασιν ἐξηκολούθησεν ἡ συζήτησις.

Λαβὼν ἀκολούθως τὸν λόγον εἷς τῶν βουλευτῶν Ζακύνθου ἀνέπτυξε διὰ μακρῶν τὸ ὑπὸ συζήτησιν θέμα ἰσχυρισθείς, ὅτι τὸ δημόσιον ἐζημιώθη ἕνεκεν ἐλλείψεως διαγωνισμοῦ κατὰ τὰς διαπραγματεύσεις, ἀπόδειξις δὲ τὸ γεγονὸς, ὅτι ἐγένετο προσφορὰ 72 τοῖς 0/0 μόλις ἤρχετε ν' ἀναπτύσσηται τοιοῦτος ἰσχυρίσθη προσέτι ὅτι καὶ ὁ ἀπὸ τῶν δικῶν κίνδυνος εἶναι ἀνυπόστατος, διότι ἀρκούντως εἶναι ἐξησφαλισμένα τὰ συμφέροντα τοῦ δημοσίου. Ἀλλ' ἐὰν ἀπ' ἐναντίας γείνῃ παραδεκτὴ ἡ σύμβασις, τὸ δημόσιον θέλει ὑποστῇ ἀνυπολογίστους ζημίας. Καταλήγων ἐπρότεινε τὴν ἀναβολὴν τῆς συζητήσεως, ἕως οὗ μελετηθῶσιν αἱ τροπολογίαι καὶ προτάσεις, ἀπῄτησε δὲ τὴν δι' ὀνομαστικῆς κλήσεως ψηφοφορίαν.

Τοῦ Προέδρου κηρύξαντος περαιωμένην τὴν συζήτησιν, ἐγένετο ψηφοφορία δι' ὀνομαστικῆς κλήσεως ὑπὸ τὴν ἐπιτήρησιν τῶν ψηφολεκτῶν Κ. Κατσικοπούλου καὶ Δημ. Δημητριάδου, καθ' ἣν ἡ Βουλὴ παρεδέχθη ν' ἀναγνωσθῇ εἰς δ'. συζήτησιν τὸ νομοσχέδιον τῆς συμβάσεως διὰ ψήφων 87 κατὰ 14, ἀρνηθέντων 25, καὶ δηλωσάντων τινῶν, ὅτι παραδέχονται τὴν ἀνάγνωσιν ὑπὸ τὸν ὅρον τῶν ὑποβληθεισῶν τροπολογιῶν, κατὰ τὸ ὧδε προσαρτώμενον πρωτόκολλον ψηφοφορίας.

Πρωτόκολλον ψηφοφορίας τῶν κυρίων Βουλευτῶν

ἐπὶ τοῦ ἑξῆς ζητήματος.

Παραδέχεται ἡ Βουλὴ εἰς τὴν δευτέραν ἀνάγνωσιν τὸ νομοσχέδιον περὶ ἐγκρίσεως τῆς συμβάσεως περὶ παραχωρήσεως τοῦ δικαιώματος πρὸς ἐκκαμίνευσιν τῶν ἐκβολάδων τοῦ Λαυρίου ναὶ ἢ ὄχι ;

Κωνστ. Θεοδώρου	Γ. Λαδόπουλος ..... ἀρν.
Α. Μιχαλόπουλος ..... Ο	Ἀντ. Ἀντωνόπουλος .... ἀρν.
Σπυρ. Λογιωτατίδης	Κ. Κοσσονάκος .....
Ἰω. Κυριακός	Ἀτων. Πετροπουλάκης ..... Ν
Μ. Καΐρης Ὀρφανὸς ..... Ν	Ἰω. Γ. Ἀνδρίτσου ..... Ν
Νικόλ. Α. Μαυροκορδάτος ..	Ἰω. Σαφάκας ..... Ν
Νικόλ. Δ Τσώκρης	Ἀριστομ. Λιδωρίκης .....
Ἀνδρ. Δα ὁπουλος ..... Ν	Ν. Παπαμιχαλόπουλος ....
Ἀτων. Βουλγαρης	Ἰω. Καπιτσίνης ..... Ο
Δημ. Καλλιφρονᾶς ..... Ν	Γ. Μίλησης ..... ἀρν.
Σκαρλ. Σοῦτσος ..... ἀρν.	Ἰω. Ζέρβας .....
Ὄθων Μαυρογιάννης ..... Ν	Δ. Βουλπιώτης ..... Ν
Στυλ. Κολιάτσος ..... ἀρν.	Κ. Γιολδάσης ..... Ν
Περικλῆς Πετράκης	Δ. Δημητριάδης ..... Ν
Δημ. Ῥάλλης ..... Ο	Τ Κουτρουβέλης ..... Ν
Ἀθ. Ἴακος	Κωνστ. Λομβάρδος ..... Ο
Κ. Στράτος ..... Ν	Νικόλ. Κ. Λούντζης .... ἀρν.
Δημήτρ. Γρίβας ..... Ν	Διον. Κολλυβᾶς ..... Ο
Γ. Γεροθανάσης ..... Ν	Ἰω. Νέγκας .....
Χρ. Κατσικογιάννης ..... Ν	Ἀνδρ. Γαΐτας Φωτκάρδης .. Ο
Γ. Πλαπούτας	Στέφ. Στεφανόπουλος .... ἀρν.
Θ. Δηλιγιάννης ..... ἀρν.	Ἀνδρ. Αὐγερινὸς ..... ἀρν.
Β. Νικολόπουλος	Χρ. Στεριόπουλος .....
Ἰω. Α. Δηλιγιάννης	Αὐγερ. Πετραλιᾶς ..... Ν

Θ. Δαραλέξης ..... ἀρν.	Κ. Κατσικόπουλος ..... Ν
Δ. Κατσίνας	Γ. Βακαλόπουλος .....
Ἀναγν. Δημητρίου	Ν. Λεώπουλος ..... Ν
Δημ. Κλίμακας	Ἰω. Βαλασόπουλος ..... Ν
Ἀντ. Λαγκαδᾶς ..... Ν	Δεων. Μαυρομιχάλης ..... Ν
Γερ. Βαλλιάνος ..... ἀρν.	Νικήτας Βαρδιτσιώτης ....
Ἀριστομένης Βαλέττας .... Ν	Ανασ. Κορφιωτάκης .....
Βαρβαρίγος Πηλλικας .... Ν	Ἀντ. Γεωργαντᾶς ..... Ν
Εὐστ. Πεταλλᾶς ..... Ν	Γ. Λάππας ..... Ν
Ἀθαν. Γ. Πετιμεζᾶς ..... Ο	Σπ. Βαλαωρίτης .....
Θρ. Α. Ζαΐμης ..... ἀρν.	Ἀγγ. Φ. Καλκάνης ..... Ν
Ἀργύρ. Διαμαντόπουλος .. ἀρν.	Ἰωάν. Σ. Χαλικιᾶς ..... ἀρν.
Ἀθαν. Π. Πετιμεζᾶς	Ἀρ. Ῥούσης ..... Ν
Γεώργ. Κ Παπαδαῖος	Ἀλ. Παπαλουκᾶς ..... Ν
Περ. Μαυρομιχάλης ..... Ν	Ἰωάν. Παπαζαφειρόπουλος ἀρν.
Κωνστ. Φλέσσας ..... Ν	Χρ. Χρηστόπουλος ..... ἀρν.
Σταῦρος Οἰκονομόπουλος .. Ν	Φίλιππος Βάρβογλης .... ἀρν.
Ἰω. Τζιώτης ..... Ν	Ἀριστείδης Σακελλαρόπουλος. Ν
Γ. Καραβᾶς	Δημ. Ζέγγελης ..... Ν
Ἀλέξ. Κοντόσταυλος	Ἠλ. Φλέσσας ..... Ν
Κων. Π. Οἰκονόμου ..... Ν	Βασίλ. Μπούντουνας ..... Ν
Ἰω. Χωρεπισκοπίδης	Ἀλέξ. Βάσσος ..... Ν
Ἰωάννης Ἀντωνιάδης ..... Ν	Γ. Μαλέας .....
Ν. Βασιλάκης ..... ἀρν.	Σπυρ. Ζερβός ..... Ν
Ἀθαν. Παραμυθιώτης ..... Ν	Γερ. Ζωχιός ..... Ν
Δημ. Λοράνδος ..... Ο	Νικ. Παγαράτης .....
Ἀναστ. Δημητριάδης ..... Ν	Ἐπ. Δεληγεώργης ..... Ν
Ἰω. Δεληγιάννης ..... Ν	Σταμ. Μακρῆς ..... Ν
Ἰω. Ἰωάννου	....
Γεώρ. Κούστας ..... Ν	....
Ἀριστ. Μεντζελόπουλος	....
Νικόλ. Μηλλιτρέσης	Δ. Κυριακίδης ..... Ν
Μ. Ἰγγλέσης	Γ. Πρωβελέγιος .....
Σπυρ. Μοντεσάτος ..... Ν	Μιχ. Δαμπράλης .....
Ἀγαμ. Μεταξᾶς .... Ν	Ν. Χατζόπουλος ..... Ν
Κοσμ. Πανάρετος ..... Ο	Κ. Κρίσπης .....
Ἀναστ. Βαρβαρίγος .. .. ἀρν.	Ν. Φαρμάκης .....
Δημ. Ῥαπτάκης .... Ν	Ν. Καναβός ..... Ν
Θ. Θερμογιάννης .... Ν	Μ. Βότσαρης ..... Ν
Δ. Χαρπηγιάννης .. .. Ν	Κ. Εὐθυμιόπουλος .....

Π. Ἰατροῦ	Ἰω. Δωλίδης .. .. Ν
Ἀλ. Πετσάλης .. .. Ν	Κ. Ἐπιφανίου .. .. Ν
Ἐπαμ. Βιρβίλης	Δ. Ι. Κουκουπιώτης .. ..
Δημήτριος Σαράβας .. .. .. ἀρν.	Ἀνδρ. Μαυρούτσος .. ..
.. ..	Δημ. Χατζίβης .. .. Ν
Ἰω. Μαυρομιχάλης	Ν. Σκίττος .. .. Ν
Πέτρος Μαυρομιχάλης .. ἀρν.	Κ. Πλατύς .. ..
Χ. Κανελλόπουλος .. .. Ν	Γ. Μπαλόπουλος .. ..
Ἀντ. Οἰκονομόπουλος .. .. .. Ν	Ἰω. Ζαλλώνης .. .. Ν
Ἀγαμ. Χριττόπουλος	Δ. Δρόσος .. .. Ν
Βολ. Κωσταντᾶς .. .. Ν	Γρηγ. Μαυρομαρᾶς .. .. Ν
Ἀναστ. Τρύφωνας .. .. Ν	Γ. Γεωργακόπουλος .. ..
Θεόδ. Ῥωμαῖος .. .. Ν	Θ. Ἀναστασόπουλος .. ..
Μιχ. Χαριτάτος	Σ. Σωτηρόπουλος .. .. Ο
Ὀθ. Πυλαρινός .. .. Ν	.. ..
Διον. Δελλαπόρτας	Γ. Στάϊκος .. ..
Γ. Κάγκας .. .. Ν	Ἰω. Δρυσινός .. .. Ν
Εὐθ. Κιχαγιᾶς .. .. Ο	Σταμ. Κορυζῆς .. .. Ν
Π. Τζαμάλας .. .. Ν	Δ. Γ. Βούλγαρης .. ..
Λ. Καραλίβανος .. .. ἀρν.	Θ. Γκίκας .. .. Ο
Θ. Κανακάρης .. .. Ν	Θ. Θεοδωράκης .. .. Ο
Ἀρ. Μπουκαούρης	Θ. Παπακώστας .. .. Ν
Ἀξ. Κοντογούρης .. .. Ο	Ἰω. Χατζίσκος .. .. ἀρν.
Π. Χαλικιόπουλος .. .. Ν	Δημ. Τσιριμῶκος .. ..
Εὐστ. Ἡλιόπουλος .. .. Ν	Κ. Δυοβουνιώτης .. .. Ν
Ν. Καράπουλος	Ζήσης Α. Ἰατρός .. .. Ν
Ἀθ. Μισυρλῆς	Βασ. Ν. Βουβουρης .. .. Ν
Δημ. Τριγγέτας	Δημ. Ν. Κριεζώτης .. ..
Γ. Κόκκινος .. .. Ν	Γεώργ. Τ. Θωμᾶς .. .. Ν
Γ. Δελλαπόρτας .. .. Ν	Ν. Ἀγγελικάρας .. .. Ν
Ἰω. Δεστούνης .. .. Ν	Μιλτ. Κ. Κανάρης .. .. ἀρν.

Ἀκολούθως δὲ ἀναγνωσθὲν καὶ τὸ νομοσχέδιον μὲ τὴν ἐπ' αὐτοῦ τροπολογίαν τοῦ πρωθυπουργοῦ, ἡ Βουλὴ παρεδέξατο αὐτὸ εἰς δευτέραν συζήτησιν.

Ἡ Βουλὴ παρεδέχθη εἶτα εἰς τρίτην συζήτησιν τὸ νομοσχέδιον περὶ ἀπονομῆς εἰς τὴν χήραν Ἀθ. Μιαούλη Κονδύλω καὶ τὸν Λάζαρον Γ. Κουντουριώτην τῆς μέχρι τοῦδε χορηγουμένης συντάξεως ἐκ δραχμῶν πεντακοσίων εἰς τὴν ἀποδιώσασαν μητέρα αὐτῶν Ἑλένην Γ. Κουντουριώτου ἐν μυστικῇ ψηφοφορίᾳ διὰ

ψήφων 87 κατὰ 14, ἐπιτροσθέντος τοῦ ἀντιπροέδρου Ἀθανασίου Παραμυθιώτου. Ἔχει δὲ ὡς ἑξῆς·

«Ἄρθρον 1. Ἡ ἐκ δραχ. 500 χορηγουμένη μέχρι τοῦδε σύνταξις εἰς τὴν ἀποδιώσασαν Ἑλένην Γ. Κουντουριώτου θέλει πληρόνεσθαι ἐφεξῆς εἰς τε τὴν θυγατέρα αὐτῆς Κονδύλω χήραν Ἀθ. Μιαούλη καὶ εἰς τὸν υἱόν της Λάζαρον.

Ἄρθρον 2. Ἡ λαμβανομένη ὑπὸ τῆς χήρας Κονδύλως Ἀθ. Μιαούλη σύνταξις θέλει ἐξακολουθεῖ χορηγουμένη.»

Ὁ πρόεδρος ἀπαγγείλας τὸ ἀποτέλεσμα ἔλυσε τὴν συνεδρίασιν περὶ ὥραν 3 μ. μ.

Ὁ Πρόεδρος
ΙΩ. Ν. ΔΕΛΙΓΙΑΝΝΗΣ.

Οἱ Γραμματεῖς
Φίλ. Βάρδογλης.

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ ΟΑ'.

Τῆς 19 *Ἰουλίου* 1873.

Ἀπαρτίας γενομένης περὶ ὥραν 9 π. μ. ἀνεγνώσθησαν τὰ πρακτικὰ τῆς προτεραίας καὶ ἐνεκρίθησαν.

Εἰσήχθη εἶτα Νομοσχέδιον περὶ προικίσεως τῶν θυγατέρων Ι. Μακρυγιάννη, ὅπερ ἡ Βουλὴ θεωρήσασα κατεπείγον ἀπεφάσισε νὰ τὸ συζητήσῃ εἰς ἁ. συζήτησιν ἐν τέλει τῆς συνεδριάσεως· ἔχει δὲ οὕτω·

«ΝΟΜΟΣΧΕΔΙΟΝ.

Ἄρθρον μοναδικόν.

Εἰς ἑκάστην τῶν θυγατέρων τοῦ ἀποδιώσαντος Ἀντιστρατήγου Ἰωάννου Μακρυγιάννη παραχωροῦνται, ὡς προίκισις, τριακόσια στρέμματα γῆς διαθεσίμου καὶ καλλιεργησίμου ἐπὶ τῇ βάσει τῶν διατάξεων τοῦ ἀπὸ 6 Μαΐου 1858 ΓΞΤ' νόμου περὶ συντάξεως καὶ προικίσεως χηρῶν καὶ ὀρφανῶν ἀγωνιστῶν τινων.

Ἀθῆναι, τῇ 19 Ἰουλίου 1873.

Οἱ ὑπουργοὶ

Ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν — Ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν
ΕΠ. ΔΕΛΙΓΕΩΡΓΗΣ. — Δ. ΧΡΗΣΤΙΔΗΣ.»

Ἀνεγνώσθησαν εἶτα καὶ ἐγένοντο παραδεκτὰ εἰς ἁ. συζήτησιν.

1) Νομοσχέδιον περὶ πενταετοῦς προνομίου εἰς τὸ ἐργαστήριον τῶν χυμικῶν προϊόντων τῆς Ἑλλάδος μετὰ τῆς ἐπ' αὐτοῦ τροπολογίας προταθείσης ὑπὸ τοῦ βουλευτοῦ Ὄρους Π. Β. Κωσταντᾶ καὶ προστεθείσης ὡς ἄρθρον 2, ἐχούσης δὲ ὡς ἑξῆς·

«Τὸ προνόμιον τοῦτο οὐδεμίαν βλάβην ἐπιφέρει εἰς τὰ Ναπουργεῖα τῆς Κερκύρας καὶ εἰς τὰ λοιπὰ βιομηχανικὰ καταστήματα, ὧν τὰ δικαιώματα καὶ αἱ ἐκ τῶν σκοπῶν αὐτῶν ἐπιχειρήσεις ἐξασφαλίζονται διὰ τοῦ παρόντος Νόμου.»

2) Ὅμοιον περὶ τῆς ἐπὶ τῶν μὴ συνθέτων πολιτικῶν ἐγκλημάτων ἀντὶ τοῦ θανάτου εἰς ἰσόβια δεσμὰ καταγινωσκομένης ποινῆς.

Ἐγένοντο δὲ παραδεκτὰ εἰς Β'. συζήτησιν.

1) Περὶ ἐκποιήσεως τῆς ἐπιχωρίου περιουσίας τῶν δήμων Ζακύνθου.

2) Περὶ τῶν κατὰ τὰς ἐκλογὰς πραττομένων ἀνομημάτων.

3) Περὶ μεταβολῶν εἰς τὸ τελωνιακὸν δασμολόγιον ὑπὲρ τῆς βιομηχανίας καὶ γεωργίας.

4) Περὶ τροποποιήσεως τοῦ νόμου περὶ διανομῆς τῆς ἐθνικῆς γῆς.

6) Ὅμοιον περὶ τροποποιήσεως τοῦ νόμου περὶ ἐμφυτεύσεων κτλ.

Ἐγένοντο ἐπίσης παραδεκτὰ εἰς Γ'. συζήτησιν κατ' ἀρχὴν, ἄρθρον καὶ σύνολον τὰ ἑξῆς Νομοσχέδια·

1) Περὶ δυνάμεως τοῦ κατὰ γῆν στρατοῦ καὶ τῆς στρατολογίας τοῦ 1873, ὅπερ ἔχει ὡς ἑξῆς.

«Ἄρθρον 1. Ἡ τακτικὴ δύναμις τοῦ κατὰ γῆν στρατοῦ ὁρίζεται διὰ τὸ ἔτος 1873 εἰς δώδεκα χιλιάδας τριακοσίους ἐννενήκοντα ἑπτὰ ἀξιωματικούς, ὑπαξιωματικοὺς, μουσικοὺς καὶ στρατιώτας.

Ἄρθρον 2. Ἡ πρὸς συμπλήρωσιν τῆς τακτικῆς δυνάμεως στρατολογία διὰ τὸ ἔτος 1873 προσδιορίζεται εἰς 2,500 ἄνδρας. Οἱ κληροῦχοι διανεμηθήσονται κατ' ἀναλογίαν τοῦ ἀριθμοῦ τῶν δημοτῶν ὑπὸ μὲν τῶν Νομαρχῶν εἰς τὰς ἐπαρχίας, ὑπὸ δὲ τῶν ἐπάρχων εἰς τοὺς δήμους τοῦ Κράτους.

Ἄρθρον 3. Αἱ ἐν τοῖς ἄρθροις 3 μέχρι 11, συμπεριλαμβανομένου καὶ τούτου, διατάξεις τοῦ περὶ στρατολογίας νόμου ΡΛΓ'. τοῦ 1851 ἔτους, ἰσχύουσι καὶ διὰ τὴν στρατολογίαν τοῦ 1873, καθ' ὅσον δὲν ἀντιβαίνουσιν εἰς τὸν περὶ στρατιωτικῆς ποινικῆς νομοθεσίας ΦΛΓ'. νόμον τῆς 19 Μαΐου 1860.»

2) Ὅμοιον περὶ ναυτικῆς δυνάμεως διὰ τὸ 1873, ἔχον οὕτω·

«Ἄρθρον 1. Ἡ δύναμις τοῦ κατὰ θάλασσαν στρατοῦ ὁρίζεται διὰ τὸ τρέχον ἔτος 1873 εἰς χιλίους ἑβδομήκοντα ὀκτὼ ἄνδρας· ἤτοι 150 ἀξιωματικούς, 23 δοκίμους, 134 ὑπαξιωματικούς, 28 μηχανικούς, 72 θαλασσοτάς, 533 ναύτας, 84 τεχνίτας καὶ 54 πολιτικοὺς ὑπαλλήλους.

Ἄρθρον 2. Ἡ ναυτολογία διὰ τὸ ἔτος 1873 προσδιορίζεται εἰς 50 ἄνδρας.

Ἄρθρον 3. Αἱ κεναὶ θέσεις τῶν ναυτῶν τοῦ πολεμικοῦ ναυτικοῦ θέλουσι πληρωθῆ κατὰ τὰς ἀνάγκας τῆς ὑπηρεσίας ἐξ ἐθελοντῶν καὶ ἐκ κληρούχων ναυτῶν, συμφώνως πρὸς τὰς διατάξεις τῶν ἄρθρων 1 καὶ 8 τοῦ περὶ ναυτικῆς ἀπογραφῆς νόμου τῆς 20 Ἀπριλίου 1867.»

Εἰσήχθη κατόπιν πρότασις νόμου ὑπό τινος τῶν βουλευτῶν Μέσης περὶ διαθέσεως τοῦ ἡμίσεως ἐκ τῶν εἰσπράξεων τοῦ Λαυρίου πρὸς σύστασιν ὑπὲρ τοῦ λαοῦ Τραπέζης σταλεῖσαν εἰς τύπωσιν καὶ ἔχουσα οὕτω·

ΣΧΕΔΙΟΝ ΝΟΜΟΥ.

Ἄρθρον 1. Τὸ ἥμισυ τῆς Λαυριωτικῆς προσόδου ὁρίζεται πρὸς σύστασιν δημοσίας τραπέζης, δανειζούσης τῷ λαῷ πρὸς τέσσαρα τοῖς ἑκατόν.

Ἄρθρον 2. Τὰ τοῦ ὀργανισμοῦ τῆς τραπέζης ταύτης κανονισθήσονται διὰ νόμου εἰδικοῦ.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 18 Ἰουλίου 1873.

Βουλευτὴς Μέσης (Κερκύρας)
Γ. Ζωχιός.»

Ἀνεβλήθη δὲ διὰ τὴν ἐπαύριον εἰς Γ'. συζήτησιν τὸ Νομοσχέδιον περὶ ἀπογραφῆς τῶν μέχρις 20 ἐτῶν ἡλικίας ἀρρένων παίδων.

Ἀκολούθως ὁ Πρόεδρος ἀνέγνω ἀναφορὰν τοῦ ἀντιπροσώπου τοῦ Λόρδου Ἀλφρέδου Πάγετ κλπ. αἰτουμένου τὴν παραχώρησιν τῶν ἐκβολάδων τοῦ Λαυρίου.

Κατόπιν εἷς τῶν βουλευτῶν Οἰτύλου ἐζήτησε πληροφορίας περὶ τῶν δικῶν τοῦ δημοσίου ἐπὶ τῆς Λαυριωτικῆς γῆς, ὁ δὲ ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν ἐκθέμενος τὰ περὶ τούτων ἐν ὀλίγοις ὑπεσχέθη νὰ ὑποβάλῃ τὰς δικαστικὰς ἀποφάσεις ἐπὶ φωτισμῷ τῆς Βουλῆς.

Ἐξηκολούθησεν εἶτα ἡ γ'. συζήτησις τῆς συμβάσεως περὶ τῶν ἐκβολάδων τοῦ Λαυρίου.

Λαβὼν τὸν λόγον εἷς τῶν βουλευτῶν Γόρτυνος, ἀφοῦ ἐδικαιολόγησε τὴν διαγωγὴν αὐτοῦ ὡς ὑπουργοῦ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν κατὰ τὸ 1870 καὶ ἀνέπτυξε τὴν ἔννοιαν τοῦ ἐγγράφου, ὅπερ εἶχεν ἐκδώσει ὡς ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν, ὑπεστήριξε κατόπιν, ὅτι δέον νὰ ὁριοθῶσιν ἐκ τῶν προτέρων τὰ κατὰ τόνον ἔξοδα. Προτέθηκεν ὅμως ὅτι τὸ μέτρον τοῦτο δύναται νὰ ἔχῃ δυσάρεστα ἀποτελέσματα, ἐπειδὴ ἡ ἑταιρία μὴ ἔχουσα πλουτήριον δύναται νὰ ἐκκαμινεύῃ μόνον σκωρίας μετὰ ἐλαχίστου ποσοῦ ἐκβολάδων καὶ ἐπομένως τὰ ἔξοδα θέλουσιν εἶσθαι ὀλίγιστα, διὰ τοῦτο ὑπεστήριξε τὸ μεταβλητὸν τοῦ προσδιορισμοῦ τῶν ἐξόδων μετὰ διετίαν. Ἰσχυρίσθη προσέτι ὅτι τὸ ποσοστὸν 65 0|0 εἶναι ἀνώτερον τοῦ 50 0|0, συμπεριλαμβανομένων καὶ τῶν σκωριῶν, ἀλλ' ἀφοῦ ὁ Πρόεδρος τῆς Κυβερνήσεως, ὅστις ἄλλοτε ἠγωνίσθη νὰ ἀποδείξῃ, ὅτι ὁ Σερπιέρης οὐδὲν ἔχει δικαίωμα ἐπὶ τῶν ἐκβολάδων ἐκφράζει σήμερον ἀμφιβολίας περὶ τῆς ἐκβάσεως τοῦ δικαστικοῦ ἀγῶνος, πολὺ πλειότερον δικαιοῦται οὗτος νὰ ἔχῃ ἀμφιβολίας, ὅστις οὐδέποτε ἐθεώρησεν ὡς στερεὰν βάσιν τῶν ἐθνικῶν δικαιωμάτων τὸ ἐθνικὸν νόμισμα. Ὑπεστήριξεν ἐπίσης ἐπὶ τοῦ ἄρθρου 12 τῆς συμβάσεως τὴν καθιέρωσιν τῆς ἀρχῆς τοῦ διαγωνισμοῦ ἐπὶ τῆς διαθέσεως τῶν ἐκβολάδων.

Ἐνταῦθα ὁ πρωθυπουργὸς ἀνιλθὼν ἐπὶ τὸ βῆμα ἀνέγνω ἀναφορὰν τῆς ἑταιρίας Καραπάνου καὶ Σας, δι' ἧς αὕτη ἐξαιτεῖται τὴν παραχώρησιν τῶν ἐκβολάδων ὑποσχομένη εἰς τὸ δημόσιον μέρισμα 75 τοῖς 0|0 ὁρίζουσα τὰ κατὰ τόνον ἔξοδα εἰς 400 φράγκα καὶ ἄλλους τινὰς ὅρους ἐπιπροσθέτουσα.

Μετὰ μακρὰν ἔτι συζήτησιν, καθ' ἣν βουλευτής τις ἀπέκρουσε τὴν θεωρίαν, ὅτι ἡ Κυβέρνησις δὲν ἠδύνατο νὰ συνομολογήσῃ, σύμβασιν, ὅτι ἀδίκως ἐπιρρίπτουσιν εἰς τὴν Κυβέρνησιν τὴν κυβείαν, ὡμολόγησε δὲ ὅτι ἀληθῶς τὸ 75 τοῖς 0|0 εἶναι ἀνώτερον τοῦ 50 ὑπὸ τὴν ἀριθμητικὴν καὶ πραγματικὴν ἔποψιν, ἀλλ' ὡς ἔχουσι τὰ πράγματα ἀναγκαία καθίσταται ἡ παραδοχὴ τῆς συμβάσεως, ἕτερος δέ τις ὑπεστήριξε τὴν σύμβασιν, ἀναστὰς ὁ πρωθυπουργὸς εἶπεν ὅτι ἡ ἑταιρία τῶν Μεταλλουργείων λαβοῦσα ὑπ' ὄψιν τὰς ἐπὶ τῆς συμβάσεως συζητήσεις καὶ τὰς διαφόρους προταθείσας τροπολογίας, ἐδήλωσεν ὅτι παραδέχεται ποσοστὸν ὑπὲρ τοῦ δημοσίου 53 τοῖς 0|0, τὸν προσδιορισμὸν

τῶν ἐξόδων εἰς 400 κατὰ τόνον φράγκα καὶ τὴν ἀναθεώρησιν αὐτῶν μετὰ διετίαν.

Παρατηρησάντων δέ τινων ὅτι πρέπει νὰ προστεθῇ ἐν τῇ συμβάσει ὅτι τὸ δημόσιον δὲν εὐθύνεται ἐν περιπτώσει ἐκνικήσεως τῶν ἐκβολάδων ὑπὸ τρίτων, ἀπήντησεν ὁ πρωθυπουργὸς ὅτι οὐδεμία δύναται νὰ ἐπέλθῃ διένεξις ὡς πρὸς τὰς ἐκβολάδας τὰς κειμένας ἐντὸς τοῦ μεταλλείου τῆς πρώην ἑταιρίας Σερπιέρη. Ὡς πρὸς δὲ τὴν παρατήρησιν ὅτι πρέπει διὰ τῆς συμβάσεως νὰ ὁρισθῇ ὅτι ἡ Ἑταιρία ὑποχρεοῦται νὰ προβῇ εἰς τὴν ἐκκαμίνευσιν τῶν ἐκβολάδων ὅλων κατὰ σειράν, παρετήρησεν ὁ πρωθυπουργὸς ὅτι πρέπει νὰ καταχωρισθῇ ὡς ἀπόφασις τῆς Βουλῆς ἐν τοῖς πρακτικοῖς ὅτι κατὰ τὴν ἐκτέλεσιν τοῦ ἄρθρου 9 τῆς συμβάσεως, τὸ ὁποῖον διαλαμβάνει αὐτὰ Β. Διαταγμάτοι θέλουσι κανονισθῇ τὰ τῆς ἐκτελέσεως τῆς παρούσης συμβάσεως ἀ, θέλει λεχθῇ καὶ τοῦτο ὑπ' ὄψιν, ὥστε ἡ διάταξις τοῦ νόμου περὶ ἐκκαμινεύσεως ἁπασῶν τῶν ἐκβολάδων ὅσον τὸ δυνατὸν κάλλιον νὰ ἐξασφαλισθῇ, ὅπερ ἡ Βουλὴ παρεδέξατο.

Μεθ' ὃ ὁ πρόεδρος κηρύξας τὴν συζήτησιν περαιωμένην δέκοψε τὴν συνεδρίασιν ἐπὶ τινας στιγμάς.

Ἀκολούθως ἡ Βουλὴ παρεδέχθη εἰς πρώτην ἀνάγνωσιν καὶ συζήτησιν τὸ νομοσχέδιον περὶ προικίσεως 300 στρεμμάτων ἐθνικῆς γῆς εἰς ἑκάστην τῶν θυγατέρων τοῦ ἀποβιώσαντος ἀντιστρατήγου Ἰω. Μακρυγιάννη ἐν μυστικῇ ψηφορίᾳ διὰ ὑψῶν 92 κατὰ 32, ἐπιτροπεύοντος τοῦ ἀντιπροέδρου Α. Παραμυθιώτου.

Κατόπιν τοῦ προέδρου τῆς Κυβερνήσεως ἀναγνόντος τὰς διατυπωθείσας τροπολογίας ἐπὶ τοῦ νομοσχεδίου τῆς συμβάσεως, ὁ πρόεδρος ἔθετο εἰς ψηφοφορίαν τὴν ἀρχὴν τοῦ νομοσχεδίου, ὅπερ ἡ Βουλὴ παρεδέξατο δι' ἀναστάσεως. Εἶτα προβᾶσα ἡ Βουλὴ παρεδέξατο δι' εἰδικῆς ἐφ' ἑκάστου ἄρθρου ψηφορίας δι' ἀναστάσεως τὰ ἄρθρα 1 καὶ 2 τῆς συμβάσεως μετὰ τῶν ἐπ' αὐτῶν τροπολογιῶν ὡς ἄρθρων 3, 4, 5 καὶ 6.

Ἀκολούθως δὲ παρεδέχθη ὡς ἄρθρον 7 καὶ τὴν ἐπὶ τοῦ 5 ἄρθρου τῆς συμβάσεως τροπολογίαν τοῦ βουλευτοῦ Μέσης Γ. Ζωχιοῦ. Εἶτα δὶ παρεδέχθη καὶ τὸ σύνολον τοῦ νομοσχεδίου δι' ὀνοματικῆς κλήσεως ὑπὸ τὴν ἐπιτήρησιν τῶν ψηφολεκτῶν Ι. Δροσινοῦ καὶ Α. Πετσάλη διὰ ψήφων 109 κατὰ 5, ἀγνηθέντος ἑνός, κατὰ τὸ ὡδὶ προσαρτώμενον πρωτόκολλον ψηφοφορίας.

Πρωτόκολλον ψηφοφορίας τῶν κυρίων βουλευτῶν

ἐπὶ τοῦ ἕξης ζητήματος.

Παραδέχεται ἡ Βουλὴ εἰς τρίτην ἀνάγνωσιν τὸ νομοσχέδιον περὶ ἐγκρίσεως τῆς συμβάσεως περὶ παραχωρήσεως τοῦ δικαιώματος πρὸς ἐκκαμίνευσιν τῶν ἐν Λαυρίῳ ἐκβολάδων ναὶ ἢ ὄχι;

Κωνστ. Θεοδώρου . . . . . N	Γ. Μίλησης . . . . . N
Α. Μιχαλόπουλος	Ἰω. Ζέρβας . . . . . N
Σπυρ. Λογιωτατίδης	Δ. Βουλπιώτης . . . . . N
Ἰω. Κυριακός	Κ. Γιολδάσης . . . . . N
Μ. Καΐζη; Ὀρφανός . . . . . N	Δ. Δημητριάδης . . . . . N
Νικόλ. Α. Μαυροκορδάτος . .	Τ. Κουτρουβέλης . . . . . N
Νικόλ. Δ. Τσώκρης	Κωνστ. Λομβάρδος . . . . .
Ἀνδρ. Δανόπουλος . . . . . N	Νικόλ. Ε. Λούντζης . . . . .
Λεων. Βούλγαρης	Διον. Κολλυβᾶς . . . . .
Δημ. Καλλιφρονᾶς . . . . . N	Ἰω. Νέγκας . . . . .
Σκαρλ. Σοῦτσος . . . . . N	Ἀνδρ. Γαΐτας Φωσκάρδης . .
Ὄθων Μακρυγιάννης . . . . . N	Στέφ. Στεφανόπουλος . . . . . N
Στυλ. Κολιάτσος . . . . . N	Ἀνδρ. Αὐγερινὸς . . . . . N
Περικλῆς Πετράκης	Χρ. Στεριόπουλος . . . . .
Δημ. Ῥάλλης . . . . . O	Αὐγερ. Πετραλιᾶς . . . . . N
Ἀθ. Ἴσκος . . . . . N	Θ. Δαραλέξης . . . . .
Κ. Στράτος . . . . . N	Λ. Κατσίνας . . . . . N
Δημήτρ. Γρίβας . . . . . N	Ἀναγν. Δημητρίου . . . . .
Γ. Γεροθανάσης . . . . . N	Δημ. Κλίμακας . . . . . N
Χρ. Κατσικογιάννης . . . . . N	Ἀντ. Λαγκαδᾶς . . . . . N
Γ. Πλαπούτας	Γερ. Βαλλιάνος . . . . . N
Θ. Δηλιγιάννης . . . . . N	Ἀριστομένης Βαλέττας . . . . N
Β. Νικολόπουλος	Βαρβαρίγος Πήλλικας . . . . . N
Ἰω. Δεληγιάννης	Κῶστ. Πεταλλᾶς . . . . . N
Γ. Λαδόπουλος . . . . . N	Ἀθαν. Γ. Πετιμεζᾶς . . . . .
Α. Ἀντωνόπουλος . . . . . N	Θρ. Α. Ζαΐμης . . . . . N
Κ. Κοσσονάκος	Ἀργύρ. Διαμαντόπουλος . . .
Λεων. Πετροπουλάκης . . . . N	Ἀθαν. Π. Πετιμεζᾶς . . . . .
Ἰω. Γ. Ἀνδρίτσου . . . . . N	Γεώργ. Κ. Παπαδαῖος . . . . N
Ἰω. Σκφάκας . . . . . N	Περ. Μαυρομιχάλης . . . . . N
Ἀριστομ. Διδωρίκης	Κωνστ. Φλέσσας . . . . . N
Ν. Παπαμιχαλόπουλος	Σταῦρος Οἰκονομόπουλος . . . N
Ἰω. Καπιτσίνης	Ἰω. Τζιώτης . . . . . N

Γ. Καραβᾶς . . . . . N	Δημ. Ζέγγελης . . . . . N
Ἀλέξ. Κεντόσταυλος	Ἠλ. Φλέσσας . . . . . N
Κωνστ. Π. Οἰκονόμου . . . . . N	Βασίλ. Μπούντουνας . . . . . N
Ἰω. Χωρεπισκοπίδης	Γ. Μαλέας . . . . . N
Ἰωάν. Ἀντωνιάδης . . . . . N	Ἀλέξ. Βάσσος . . . . . N
Ν. Βασιλάκης τοῦ Ἡλιοῦ . .	Σπυρ. Ζερβός . . . . . N
Ἀθαν. Παραμυθιώτης . . . . . N	Γερ. Ζωχιός . . . . . N
Δημ. Λορέντζος	Νικ. Παγκράτης . . . . . N
Ἀναστ. Δημητριάδης . . . . . N	Ἐπ. Δεληγεώργης . . . . . N
Ἰω. Δεληγιάννης . . . . . N	Σταμ. Μαυρῆς . . . . . N
Ἰω. Ἰωάννου	. . . . .
Γεώργ. Κούστας . . . . . N	. . . . .
Ἀριστ. Μεντζελόπουλος . . .	. . . . .
Νικόλ. Μηλιαρέσης	Δ. Κυριακίδης . . . . . N
Μ. Ἰγγλέσης	Γ. Προβελέγιος . . . . . N
Σ. Μονταπάνος Μπουλελᾶς . . N	Μιχ. Δημηράκης . . . . .
Ἀγαμ. Μεταξᾶς	Ν. Χατζόπουλος . . . . . N
Κοσμ. Πανάρετος	Ξ. Κρίσπης . . . . .
Ἀναστ. Βαρβαρίγος . . . . . N	Ν. Φαρμάκης . . . . .
Δημ. Ῥαπτάκης	Ν. Καναβός . . . . .
Θ. Θερμογιάννης . . . . . N	Μ. Βότσαρης . . . . . N
Δ. Σαρρηγιάννης . . . . . N	Κ. Εὐθυμιόπουλος . . . . .
Κ. Κατσικόπουλος . . . . . N	Π. Ἰατροῦ . . . . .
Γ. Βακαλόπουλος . . . . . N	Ἀλ. Πετσάλης . . . . . N
Ν. Λεώπουλος . . . . . N	Ἐπαμ. Βιρβίλης . . . . . O
Ἰω. Βαλασόπουλος . . . . . N	Δημ. Σαράβας . . . . . N
Λεων. Μαυρομιχάλης . . . . . N	Ἰω. Μαυρομιχάλης . . . . .
Νικήτας Βαρβιτσιώτης . . .	Πέτρος Μαυρομιχάλης . . . . O
Ἀναστ. Κορφιωτάκης	Χ. Κανελλόπουλος . . . . . N
Ἀντ. Γεωργαντᾶς . . . . . N	Ἀντ. Οἰκονομόπουλος . . . N
Γ. Λάπας . . . . . N	Ἀγαμ. Χριστόπουλος . . . . .
Σπ. Βχλαωρίτης	Πολ. Κωσταντᾶς . . . . . N
Ἀγγ. Φ. Καλκάνης . . . . . N	Ἀναστ. Τρύφωνας . . . . . N
Ἰωάν. Σ. Χαλικιᾶς	Θεόδ. Ῥωμαῖος . . . . . N
Ἀρ. Ῥούκης . . . . . N	Μιχ. Χαριτάτος . . . . .
Ἀλ. Παπαλουκᾶς . . . . . N	Ὀθ. Πυλαρινός . . . . . N
Ἰω. Παπαζαφειρόπουλος . . . N	Διον. Δελλαπόρτας . . . . .
Χρ. Χρηστόπουλος . . . . . N	Γ. Κάγκας . . . . .
Φίλιππος Βάρβογλης . . . . . N	Εὐθ. Κιχαγιᾶς . . . . .
Ἀριστείδ. Σακελλαρόπουλος N	Α. Καραλίβανος . . . . . O

Π. Τζαμάλας .. ..N	Δ. Δρόσος.. .. .. .N
Θ. Κανακάρης .. .. .N	Γρηγ. Μαυρομαρᾶς .. .. .. .N
Ἀρ. Μπουκαούρης	Γ. Γεωργακόπουλος .. ..
Ἀρ. Κοντογούρης	Θ. Ἀναστασόπουλος .. ..
Π. Χαλικιόπουλος.. .. .. .. .N	Σ. Σωτηρόπουλος .. .. .O
Κύστ. Ἡλιόπουλος .. .. .. .ἀρν.	Γ. Στάϊκος .. ..
Ν. Καράπαυλος..	Ἰω. Δρουινὸς .. .. .N
Ἀθ. Μισυρλῆς	Σταμ. Κορυζῆς .. .. .N
Δημ. Τριγγέτας.. .. .. .N	ὁ Γ. Βούλγαρης.. .. ..
Γ. Κόκκινος.. .. .. .N	Θ. Γκίκας .. ..
Γ. Δελλαπόρτας .. .. .N	Θ. Θεοδωράκης.. .. .. .O
Ἰω. Δεστούνης .. .. .N	Θεμ. Παπακώστας.. .. .. .. .N
Ἰω. Δουλίδης .. .. .N	Ἰω. Χατζίσκος .. .. .N
Κ. Ἐπιφανίου .. .. .N	Δημ. Τσιριμῶκος .. ..
Δ. Ι. Κουνουπιώτης	Κ. Δυοβουνιώτης .. .. .N
Ἀνδρ. Μανοῦσος	Ζήσης Α. Ἰτζὸς .. ..
Δημ. Χρηστίδης .. .. .N	Βασ. Ν. Βουδούρης .. .. .. .N
Ν. Σοῦτσος .. .. .N	Δημ. Ν. Κριεζώτης .. .. ..
Κ. Πλατύς	Γεώργ. Τ. Θωμᾶς .. .. .N
Γ. Μπούμπουλης	Ν. Ἀγγελικάρας .. ..
Ἰω. Ζαλλώνης.. .. .. .N	Μιλτ. Κ. Κανάρης.. .. .. ..

Τὸ νομοσχέδιον ἔχει ὡς ἑξῆς·

«Ἄρθρον 1. Ἐγκρίνεται καὶ ἐπικυροῦται ἡ μεταξὺ τῆς Κυβερνήσεως ἀφ' ἑνὸς καὶ τῆς ἑταιρίας τῶν Μεταλλουργείων τοῦ Λαυρίου ἀφ' ἑτέρου σύμβασις περὶ συνεκκαμινεύσεως τῶν ἐν Λαυρίῳ σκωριῶν καὶ ἐκβολάδων, ἐξ ἄρθρων 12 συγκειμένη, καὶ ἧς τὸ κείμενον ἕπεται.

Ἄρθρον 2. Αἱ θέσεις τῶν συμβούλων καὶ τοῦ Βασιλ. Ἐπιτρόπου ἐξομοιοῦνται ὡς πρὸς τὸν βαθμὸν μὲ τὴν τοῦ τμηματάρχου 1ης τάξεως, ἡ δὲ μισθοδοσία αὐτῶν ὁρίζεται εἰς δραχμὰς ἑξακοσίας (600).

Εἰς τὰς θέσεις ταύτας δύνανται ὡσαύτως νὰ διορισθῶσιν ἐκ τῶν ἀνωτέρων ὑπαλλήλων τοῦ Κράτους ἐπὶ ἀπολαυῇ ἐπιμισθίου ἴσου πρὸς τὸ ἥμισυ τῶν ἀνωτέρω ὁρισθεισῶν ἀποδοχῶν.

Ὁ ἐπιθεωρητὴς τῶν ἔργων θέλει εἶσθαι ἐπιστήμων καὶ εἰδήμων τῆς τέχνης, θέλει δ' ἀπολαμβάνει τὸν αὐτὸν μισθὸν τοῦ Β. Ἐπιτρόπου καὶ προσέτι ἐπιχορήγησιν δραχμῶν ἑκατὸν (100) κατὰ μῆνα ἄνευ λογοδοσίας· εἰς τὴν θέσιν ταύτην δύναται ἡ Κυβέρνησις νὰ διορίσῃ καὶ ἐπιστήμονα ἀλλοδαπὸν εἰς ὃν δύναται διὰ συμφωνίας νὰ χορηγήσῃ ἀνωτέρας ἀποδοχάς, ἀλλ' οὐχὶ πλέον τοῦ διπλασίου. Ὁ ἀλλοδαπὸς οὗτος ὀφείλει, πρὶν ἀναλάβῃ τὰ καθήκοντά του νὰ δώσῃ τὸν νενομισμένον ὅρκον τοῦ δημοσίου ὑπαλλήλου· οἱ ἀνώτεροι ὑπάλληλοι διορίζονται καὶ παύονται διὰ Β. Διατάγματος ἐπὶ τῇ προτάσει τοῦ ὑπουργοῦ τῶν Ἐσωτερικῶν καὶ ἐπὶ προηγουμένῃ γνωμοδοτήσει τοῦ Ὑπουργικοῦ συμβουλίου.

Ἄρθρον 3. Τὰ παραγωγικὰ ἔξοδα ὁρίζονται εἰς δραχ. 400 κατὰ τόνον, ἐκτὸς ἐὰν τὸ ποσὸν τῶν 400 δραχμῶν ὑπερβαίνῃ τὸ ἥμισυ τῆς ἀγοραίας ἀξίας τοῦ ἐκ τῶν καμίνων τῆς ἑταιρίας ἐξαγομένου μολύβδου, ὅτε περιορίζεται εἰς τὸ ἥμισυ τοῦτο. Ἐὰν δὲ κατὰ τὴν περίπτωσιν ταύτην ὑπάρξῃ διαφωνία μεταξὺ δημοσίου καὶ ἑταιρίας περὶ τῆς ἀγοραίας τοῦ μολύβδου ἀξίας, ἡ Ἑταιρία ὀφείλει ἢ νὰ παραδεχθῇ τὴν ὑπὸ τοῦ δημοσίου προτεινομένην ἀξίαν ἢ νὰ πληρώσῃ αὐτήν, κρατοῦσα τὸν μόλυβδον καὶ τὸ ἥμισυ τῆς ἀξίας ταύτης λόγῳ παραγωγικῶν ἐξόδων.

Ἄρθρον 4. Ὁ κατὰ τὸ προηγούμενον ἄρθρον ὅρος τῶν ἐξόδων ἐπιτρέπεται ν' ἀναθεωρηθῇ διὰ νόμου μετὰ δεκαετίαν ἀπὸ τῆς νομοθετικῆς κυρώσεως τῆς παρούσης συμβάσεως.

Ἄρθρον 5. Ἡ ἰσχὺς τοῦ ἄρθρου 12 τῆς συμβάσεως ἀναστέλλεται ἐπὶ δώδεκα μῆνας ἀπὸ τῆς νομοθετικῆς κυρώσεως αὐτῆς. Ἐὰν δὲ ἐν τῷ διαστήματι τούτῳ δὲν διατεθῶσιν ὑπὸ τοῦ δημοσίου αἱ ἐν τῷ εἰρημένῳ ἄρθρῳ διαλαμβανόμεναι ἐκβολάδες διὰ δημοσίου συναγωνισμοῦ καὶ συναφθῇ σύμβασις κυρωθεῖσα διὰ νόμου, θέλουσιν ἔχει πλήρη ἰσχὺν αἱ διατάξεις αὐτοῦ.

Ἄρθρον 6. Τὸ ἐκ τοῦ καθαροῦ εἰσοδήματος δικαίωμα τοῦ δημοσίου ὁρίζεται εἰς 53 ἐπὶ τοῖς 0|0 εἴτε ἐπέλθῃ ἡ περίπτωσις τοῦ ἄρθρου 12 τῆς συμβάσεως, εἴτε δὲν ἐπέλθῃ.

Ἄρθρον 7. Ἐὰν ἡ ἑταιρία αὐξήσῃ τὸ μετοχικὸν αὐτῆς κεφάλαιον, ὀφείλει νὰ προσφέρῃ τὰς νέας μετοχὰς εἰς τὴν διάθεσιν τῶν δήμων τοῦ Βασιλείου ἀναλόγως τοῦ πληθυσμοῦ ἑνὸς ἑκάστου. Ἀποποιηθέντος δὲ δήμου τινός, ὀφείλει ἡ ἑταιρία νὰ προσφέρῃ τὰς ἀναλογούσας αὐτῷ μετοχὰς εἰς τοὺς δημότας αὐτοῦ. Ἀποποιηθέντων δὲ καὶ τῶν δημοτῶν, αἱ μετοχαὶ αἱ δι' αὐτοὺς ὁρισθεῖσαι προσφέρονται εἰς τὴν διάθεσιν τοῦ κοινοῦ. Ἑκάστης δὲ μετοχῆς ἡ ἀξία δὲν θέλει ὑπερβαίνει τὰς ἑκατὸν δραχμάς».

Μεθ' ὃ ὁ πρόεδρος ἀπαγγείλας τὸ ἀποτέλεσμα ἔλυσε τὴν συνεδρίασιν περὶ ὥραν 4 μ. μ.

Ὁ Πρόεδρος
ΙΩ. Ν. ΔΕΛΗΓΙΑΝΝΗΣ.

Οἱ Γραμματεῖς
Φίλ. Βάρβογλης.

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ ΟΒ'.

Τῆς 20 Ἰουλίου 1873.

Ἀπαρτίας γενομένης περὶ ὥραν 9 Π. Μ. ἀνεγνώσθησαν τὰ πρακτικὰ τῆς προτεραίας καὶ ἐνεκρίθησαν.

Παρετήρησεν εἶτα εἷς τῶν βουλευτῶν Ἠλείας ὅτι ὁ ἐξ Οἰτύλου βουλευτὴς ὁ μετ' αὐτοῦ ὑπογράψας τὴν ἐπὶ τῆς συμβάσεως τροπολογίαν ἀπέσυρεν αὐτὴν διὰ τὸν λόγον ὅτι αἱ κατὰ τόνον 400 δραχμαὶ μὲ 53 τοῖς 0|0 εἶσιν αἱ αὐταὶ πρὸς τὴν τροπολογίαν των περιλαμβάνουσαν 380 δραχμὰς κατὰ τόνον μὲ 51 τοῖς 0|0.

Κατόπιν εἷς τῶν βουλευτῶν Πυλίας παρεκάλεσε τὴν Βουλὴν ἵνα συστήσῃ εἰς τὴν Κυβέρνησιν, ὅπως ὑποβάλῃ νομοσχέδιον περὶ μηνιαίας συντάξεως ἐκ δραχ. 200 εἰς τὴν χήραν Μ. Σχινᾶ διὰ τὰς ὑπηρεσίας τοῦ συζύγου της. Ἡ δὲ Βουλὴ ἐσύστησε τὴν αἴτησιν ταύτην εἰς τὴν Κυβέρνησιν.

Εἰσήχθη κατὰ πρῶτον ὑπὸ τῶν ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν καὶ Ἐσωτερικῶν ὑπουργῶν νομοσχέδιον περὶ προικίσεως 300 στρεμμάτων ἐθνικῆς γῆς εἰς τὴν ἄγαμον θυγατέρα τοῦ ὑποστρατήγου Δ. Μελετοπούλου, ὅπερ ἡ Βουλὴ θεωρήσασα κατεπείγον παρεδέχθη εἰς πρώτην συζήτησιν ἐν μυστικῇ ψηφοφορίᾳ διὰ ψήφων 79 κατὰ 33, ἐπιτηρούντος τοῦ βουλευτοῦ Θ. Κανακάρη. Ἔχει δὲ οὕτω·

«Ἄρθρον μόνον.

Εἰς τὴν ἄγαμον θυγατέρα τοῦ ἀποβιώσαντος ὑποστρατήγου Δημητρίου Μελετοπούλου Εὐφροσύνην παραχωροῦνται ὡς προίκισις τριακόσια στρέμματα ἐθνικῆς γῆς διαθεσίμου καὶ καλλιεργησίμου ἐπὶ τῇ βάσει τῶν διατάξεων τοῦ ἀπὸ 6 Μαΐου 1858 ΥΞΣ'. νόμου περὶ συντάξεως καὶ προικίσεως τῶν χηρῶν καὶ ὀρφανῶν ἀγωνιστῶν τινων.

Ἐν Ἀθήναις, τῇ 20 Ἰουλίου 1873.

Οἱ ὑπουργοί

Ὁ ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν
ΕΠ. ΔΕΛΗΓΕΩΡΓΗΣ.

Ὁ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν
Δ. ΧΡΗΣΤΙΔΗΣ »

Ἐπίσης παρεδέχθη εἰς πρώτην ἀνάγνωσιν·

1) Νομοσχέδιον περὶ παραχωρήσεως εἰς τὸν δῆμον Ἑρμουπολιτῶν τοῦ κατὰ τὴν παραλίαν ὑπάρχοντος χώρου πρὸς κατασκευὴν πακετωτηρίου.

2) Ὅμοιον περὶ ἐγκρίσεως συμβάσεως πρὸς παραχώρησιν προνομίου συγκοινωνίας μεταξὺ τῶν λιμένων Ἀργοστολίου καὶ Ληξουρίου.

3) Ὅμοιον περὶ συστάσεως ταμείου τῶν ἀποστράτων ἀξιωματικῶν τοῦ Β. ναυτικοῦ.

Εἰς δευτέραν δὲ ἀνάγνωσιν ἐγένοντο ἐπίσης παραδεκτά·

1) Νομοσχέδιον περὶ προικίσεως 300 στρεμμάτων εἰς ἑκάστην τῶν θυγατέρων τοῦ Ἀντιστρατήγου Ἰω. Μακρυγιάννη ἐν μυστικῇ ψηφοφορίᾳ διὰ ψήφων 78 κατὰ 25, ἐπιτηροῦντος τοῦ βουλευτοῦ Α. Ραύκη.

2) Ὅμοιον περὶ ἐλαττώσεως τῶν τελῶν τῆς τηλεγραφικῆς συγκοινωνίας ἐξ ἑνὸς φράγκου κατὰ 25 0|0.

3) Ὅμοιον περὶ παραχωρήσεως προνομίου πρὸς σύστασιν ἐργαστηρίου τῶν χημικῶν προϊόντων.

Ἤρξατο ἀκολούθως ἡ τρίτη συζήτησις ἐπὶ τοῦ νομοσχεδίου περὶ συστάσεως σιδηροδρόμων ἐν Πελοποννήσῳ.

Παρετήρησε δέ τις βουλευτὴς ἐξ Οἰτύλου ὅτι συμφέρον εἶναι ἡ κυβέρνησις νὰ συνεννοηθῇ μετὰ τῆς ἑταιρίας ὅπως ἡ σιδηροδρομικὴ γραμμὴ διέλθῃ καὶ δι' Ἀρεοπόλεως. Ὁ δὲ πρωθυπουργὸς συνεπείᾳ τῆς παρατηρήσεως ταύτης ἐπρότεινε πρὸς τὰς ἄλλας τροπολογίας διατυπωθείσας ὡς ἄρθρα 2, 3 καὶ 4 καὶ τὴν πρότασιν, ὅτι ἐπιτρέπεται εἰς τὴν κυβέρνησιν νὰ συνομολογήσῃ σύμβασιν πρὸς ἐπέκτασιν τῶν γραμμῶν ἐπὶ τῶν αὐτῶν βάσεων καὶ ὅρων, ἣν ἡ Βουλὴ παρεδέχθη ὡς ἄρθρον 5 τοῦ νομοσχεδίου. Εἶτα ἐγένετο δεκτὸν καὶ τὸ νομοσχέδιον κατ' ἀρχὴν, ἄρθρον καὶ σύνολον, ὅπερ ἔχει ὡς ἑξῆς·

«Ἄρθρον 1. Ἐγκρίνεται καὶ ἐπικυροῦται ἡ ἀπὸ 22 Ἰουνίου 1873 σύμβασις συνομολογηθεῖσα μεταξὺ τοῦ προέδρου τοῦ Ὑπουργικοῦ συμβουλίου καὶ τοῦ ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν, ὡς ἀντιπροσώπου τοῦ δημοσίου ἀφ' ἑνὸς, καὶ τοῦ O. Neill ὡς πληρεξουσίου τῆς Ἑταιρίας Broadbent M. Donelle et Cie ἀφ' ἑτέρου, περὶ κατασκευῆς, συστάσεως καὶ χρήσεως τῶν ἑξῆς σιδηροδρόμων·

α) Ἀπὸ νέας Κορίνθου εἰς Ἄργος.

β) Ἀπὸ Ἄργους εἰς Τρίπολιν μετὰ διακλαδώσεως ἀπὸ Ἄργους εἰς Ναύπλιον.

μ) Ἀπὸ Τριπόλεως διὰ Σπάρτης εἰς Γύθειον.
δ) Ἀπὸ Τριπόλεως διὰ Μεγαλοπόλεως εἰς Καλάμας.
ε) Ἀπὸ Μεσσήνης εἰς Κυπαρισσίαν.
ς) Ἀπὸ Κυπαρισσίας δι' Ἀγουλινίτζης εἰς Πύργον.
ζ) Ἀπὸ Πύργου διὰ Γαστούνης εἰς Πάτρας.

Ἄρθρον 2. Ἐπιτρέπεται τῇ Ἑταιρίᾳ ὅπως κατὰ τὴν ἐκτέλεσιν τῶν ὁποίων ἀναδέχεται σιδηροδρομικῶν γραμμῶν παρακολουθῇ τὸ κατάστρωμα τῶν ἤδη κατεσκευασμένων ὁδῶν καὶ καταλαμβάνῃ μέχρι δύο μέτρων τοῦ πλάτους αὐτῶν, ὅταν διὰ τῆς καταλήψεως ταύτης μένῃ ἐλεύθερον διὰ τὴν δι' ἁμαξῶν συγκοινωνίαν πλάτος καταστρώματος ὁδοῦ τοὐλάχιστον ἑπτὰ μέτρων, ὑποχρέου οὔσης ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει τῆς ἑταιρίας νὰ λαμβάνῃ ἰδίαις δαπάναις πάντοτε τὰ πρὸς τὴν δι' ἁμαξῶν ἐλευθέραν συγκοινωνίαν ἀπαιτούμενα προφυλακτικὰ μέτρα, νὰ κανονίζῃ τὰς κλίσεις τῶν παρ' αὐτῆς καταλαμβανομένων τμημάτων, ἐκτελοῦσα τὰ πρὸς ὑποστήριξιν τοῦ καταστρώματος ἀπαιτούμενα τεχνικὰ ἔργα καὶ τοὺς ἀναγκαίους φραγμούς, πρὸς ἀποχωρισμὸν τῶν τμημάτων τούτων.

Ἄρθρον 3. Ἡ σιδηροδρομικὴ γραμμὴ ἀπὸ Μεσσήνης εἰς Κυπαρισσίαν διελεύσεται παρὰ τὴν πόλιν Πύλον.

Ἄρθρον 4. Ἕνεκα τῆς παρεκτάσεως τῶν ἐν τῇ συμβάσει διαλαμβανομένων γραμμῶν κατὰ τὰ ἐν τῷ προηγουμένῳ ἄρθρῳ ἐκτιθέμενα, ἡ εἰς γαίας ἀποζημίωσις, περὶ ἧς διαλαμβάνει τὸ ἄρθρον 10 τῆς συμβάσεως, θέλει αὐξήσει κατὰ τοὺς ὅρους καὶ τὰς ἀναλογίας τοῦ εἰρημένου ἄρθρου.

Ἄρθρ. 5. Ἐπιτρέπεται εἰς τὴν Κυβέρνησιν νὰ συνομολογήσῃ μετὰ τοῦ ἐργολάβου τὴν κατασκευὴν καὶ ἑτέρων σιδηροδρομικῶν γραμμῶν ἐπὶ τῶν αὐτῶν βάσεων καὶ ὅρων τῆς παρούσης συμβάσεως.

Τῆς συμβάσεως ταύτης ἐκ 30 ἄρθρων ἕπεται τὸ κείμενον.»

Μετὰ τοῦτο ἡ Βουλὴ προέβη εἰς τὴν γ'. συζήτησιν τοῦ νομοσχεδίου περὶ μεταβολῶν εἰς τὸ τελωνιακὸν δασμολόγιον. Μετὰ μικρὰν δὲ συζήτησιν ἐπὶ τοῦ 1ου ἄρθρου περὶ τοῦ εἰσαγωγικοῦ τέλους τοῦ βάμβακος μὲ φλοιὸν καὶ ἄνευ φλοιοῦ 1 λεπτοῦ κατ' ὀκὰν καὶ λεπτῶν 3 κατ' ὀκὰν ἐπὶ τοῦ βάμβακος ἄνευ σπόρου, ἡ Βουλὴ ἀπήλειψε τὰ ἐδάφια ταῦτα, παραδεχθεῖσα τὸ εἰσαγωγικὸν τέλος τὸ ἐπιβαλλόμενον ὑπὸ τοῦ παλαιοῦ νόμου, ἐκτὸς τῶν βαμβάκων τῶν μακροίνων, τοῦ Μακὼ, τοῦ Σαβλάνδ καὶ τοῦ Ὀρλεάνς, οἵτινες θέλουσι πληρόνει 5 λεπτὰ κατ' ὀκάν. Τὸ ἐδάφιον «Κακάου εἰς κόκκους ἡ ὀκὰ λεπτὰ 20,» ἡ Βουλὴ παρεδέχθη ὡς ἔχει. Ἐπὶ δὲ τοῦ ἐδαφίου «κακάου εἰς μάζας

ἢ πλάκας ἡ ὀκὰ» ἐπέβαλεν εἰσαγωγικὸν τέλος δραχμὰς 2 ἀντὶ μιᾶς, ἣν εἶχε τὸ νομοσχέδιον. Τὰ δὲ ἐπίλοιπα ἐδάφια τοῦ ἄρθρου 1ου παρεδέχθη ὡς ἔχουσι.

Ἡ Βουλὴ παραδέχθη κατόπιν ὡς δεύτερον ἄρθρον ἐν τῷ νομοσχεδίῳ τῇ προτάσει τοῦ ὑπουργοῦ τὴν ἑξῆς προσθήκην «ἀπαλλάσσονται τῆς πληρωμῆς εἰσαγωγικοῦ τέλους αἱ χάλκιναι πλάκες αἱ εἰσαγόμεναι πρὸς περιχάλκωσιν τῶν πλοίων.»

Εἶτα δὲ ἡ Βουλὴ προβᾶσα παρεδέχθη ἄνευ ἀντιρρήσεων τ' ἄρθρα 3, 4 καὶ 5 ὡς ἔχουσιν ἐν τῷ νομοσχεδίῳ. Οὕτω δὲ τὸ νομοσχέδιον προποποιηθὲν ἐγένετο δεκτὸν κατ' ἀρχὴν, ἄρθρον καὶ σύνολον. Ἔχει δὲ ὡς ἑξῆς.

«Ἄρθρον 1. Προσδιορίζεται τὸ εἰσαγωγικὸν τέλος τοῦ βάμβακος τοῦ Μακὼ, τοῦ Σεϊλάνδ καὶ τοῦ Ὀρλεὰνς πρὸς λεπτὰ 5 κατ' ὀκάν.

Τοῦ Κακάου εἰς κόκκους ἡ ὀκὰ πρὸς	λεπτὰ	20
» » εἰς μάζας ἢ πλάκας, ἡ ὀκὰ	δρ.	2.
Ἀλεύρων σίτου μετὰ πιτύρων ἢ μὴ ἡ ὀκὰ	λεπ.	7.
» ὅλων τῶν λοιπῶν εἰδῶν, ἡ ὀκὰ	»	3.
Γῆς Βικεντίας καὶ Μασσαλίας ἡ ὀκὰ	»	3.
Βαρελλοσανίδων Ἀδριατικοῦ καὶ Μεσσήνης ἕκαστον	λεπ.	1|2
Στερανίων ξυλίνων (τσέρκια) τὰ ἑκατὸν	λεπ.	30.

Ἄρθρον 2. Ἀπαλλάσσονται τοῦ εἰσαγωγικοῦ τέλους αἱ πρὸς περιχάλκωσιν τῶν πλοίων εἰσαγόμεναι χάλκιναι πλάκες.

Ἄρθρον 3. Ἀπαλλάσσονται τῆς πληρωμῆς εἰσαγωγικοῦ τέλους ἥ τε δύστηκτος γῆ (χῶμα) καὶ αἱ ἐξ αὐτῆς ὀπτόπλινθοι· ἐπὶ πενταετίαν δὲ αἱ ἐξῆς χρήσιμοι διὰ τὴν ὑελοποιΐαν καὶ σαπωνοποιΐαν πρῶται ὕλαι.

Δι' ἕκαστον Τελωνεῖον ἐτησίως

Ὀρυκτοῦ κοβαλτίου	ὀκάδες	250
Ἀσβέστου φωσφορικῆς	»	600
Ὀξειδίου οὐρανίου	»	15
Ὀξειδίου κοβαλτίου	»	8
Θειούχου χαλκοῦ	»	80
Μίλανος ὀξειδίου χαλκοῦ	»	30
Διχρωμικοῦ καλίου	»	30
Μεταλλικοῦ ἀντιμωνίου	»	150
Θειούχου κοβαλτίου	»	30
Κυανοῦ βασιλικοῦ (Azur)	»	15
Ὑπεροξειδίου μαγγανησίου	»	3200
Ἀρσενικοῦ λευκοῦ	»	1250

Κιτρικοῦ νατρίου κεκαθαρμένου	»	10000
Ἄμμου λευκῆς ὀξυπυριτικῆς	»	80000

Διὰ τὴν σαπωνοποιΐαν.

Τὸ Λατρόνιον καὶ τὸ Βούτυρον τῶν Καρυδίων τῆς νήσου Ταπροβάνης (Κεϋλάν).

Καὶ διὰ τὸ ἐργαστήριον Χημικῶν ἀναλύσεων.

Νιτρικοῦ καλίου.....	ὀκάδες	80000
Θειϊκοῦ ὀξέως.....	»	80000

Ἄρθρον 4. Ἐπιβάλλεται ἐξαγωγικὸν τέλος ἐπὶ μὲν τῶν θραυσμάτων ὑέλων κατ' ὀκάν..... λεπτὰ 6

Τῶν ἐλατοπυρήνων κατ' ὀκάν.....	»	2
Τῶν ῥακῶν.....	»	4

Ἄρθρον 5. Αἱ διατάξεις τοῦ ἀπὸ 27 Μαΐου 1871 ΥΜΒ' νόμου περὶ ἀτελείας τοῦ εἰσαγομένου πρὸς μεταποίησιν βάμβακος καὶ σίτου ἐπὶ ἐξαγωγῇ αὐθις, ἐπεκτείνονται καὶ ὡς πρὸς τὸν μεταποιούμενον εἰς ζυμαρικὰ ἢ δίπυρα σῖτον, διὰ νὰ ἐξαχθῇ πάλιν τοῦ Κράτους οὕτω μεταπεποιημένος.

Πᾶσα διάταξις ἀντιβαίνουσα εἰς τὸν παρόντα νόμον καταργεῖται.»

Ἤρξατο ἡ γ'. συζήτησις ἐπὶ τοῦ νομοσχεδίου περὶ συστάσεως τῆς κτηματικῆς Τραπέζης. Ὁ δὲ πρωθυπουργὸς ἐπρότεινεν ὅπως ἐκ τοῦ ἄρθρου 20 τῆς συμβάσεως ἀπαλειφθῇ ἡ ἐν ἐδαφίῳ 7 καὶ 8 διάταξις, ὅπερ ἡ Βουλὴ παρεδέξατο. Ἐπίσης παρεδέχθη ὅτι οἱ εἰσπράκτορες δὲν θέλουν ἐφαρμόζει περὶ τὴν εἴσπραξιν τὸν περὶ καταδιώξεως τῶν καθυστερούντων νόμον. Ἀκολούθως δὲ παρεδέχθη τὸ σύνολον τοῦ νομοσχεδίου μετὰ τῆς εἰρημένης προσθήκης ὡς ἐδάφιον 2. Ἔχει δὲ τὸ νομοσχέδιον ὡς ἑξῆς.

«Ἄρθρον μόνον.

Ἐγκρίνεται καὶ ἐπικυροῦται ἡ ἀπὸ 22 Νοεμβρίου 1872 σύμβασις περὶ συστάσεως Τραπέζης τῆς κτηματικῆς πίστεως, ἡ συνομολογηθεῖσα μεταξὺ τῶν ὑπουργῶν τῶν Ἐσωτερικῶν καὶ τῶν Οἰκονομικῶν ἀφ' ἑνὸς καὶ τοῦ κυρίου Εὐαγγέλου Βαλτατζῆ δι' ἑαυτὸν καὶ ὡς ἀντιπροσώπου τῶν ἐν τῷ ἄρθρῳ πρώτῳ καὶ ἐν τέλει τῆς συμβάσεως ἀναφερομένων ἱδρυτῶν ἀφ' ἑτέρου.

Ἡ ἐν ἐδαφίῳ 7 καὶ 8 τοῦ ἄρθρου 20 τῆς συμβάσεως διάταξις περὶ παραγραφῆς τῶν πραγματικῶν δικαιωμάτων ἀπαλείφεται.

Τῆς συμβάσεως ταύτης συγκειμένης ἐξ ἄρθρων 26 ἕπεται τὸ κείμενον»

Εἶτα ἡ Βουλὴ προέβη εἰς γ'. συζήτησιν τοῦ νομοσχεδίου περὶ τροποποιήσεως τῶν νόμων περὶ χαρτοσήμου.

Ἀναγνωσθὲν τὸ ἄρθρον 1 ἐγένετο δεκτὸν ὡς ἔχει ἐν τῷ νομοσχεδίῳ.

Ἐπὶ τοῦ ἄρθρου 2 ἐγένετο τροποποίησις τις, ἀπαληφθείσης τῆς προτάσεως ἀπὸ τῶν λέξεων « 25 κατὰ πᾶσαν εἰκοτάδα χιλιάδων » μέχρι τῶν λέξεων « 20,000 συνιστάμενον, » ἥτις ἀντικατεστάθη διὰ τῶν λέξεων « μιᾶς κατὰ πᾶσαν χιλιάδα δραχμῶν. »

Ἐπὶ τοῦ 2 ἐδαφίου ἐγένετο ἐπίσης τροποποίησις, ἀπαλειφθεισῶν τῶν λέξεων « ὑποχρεουμένων ἀλληλεγγύως » μέχρι τῶν λέξεων « τοῦ δεχθέντος αὐτό. »

Τὸ ἄρθρον 3 ἐγένετο δεκτὸν, ὡς ἔχει, ἀπορριφθείσης τῆς ἐπ' αὐτοῦ τροπολογίας Βουλευτοῦ τινος ἐκ Μαντινείας.

Μετὰ τὴν ἀνάγνωσιν τοῦ ἄρθρου 4 ἡ Βουλὴ ἀνέβαλε τὴν συζήτησιν διὰ τὴν ἐπαύριον.

Μετέβη ἀκολούθως ἡ Βουλὴ εἰς τὴν γ'. συζήτησιν τοῦ νομοσχεδίου περὶ ὁδοποιΐας· μετὰ μικρὰν δὲ συζήτησιν ἐγένετο ἔνστασις περὶ μὴ ἀπαρτίας τοῦ Σώματος. Ἀναγνωσθέντος δὲ τοῦ ὀνομαστικοῦ καταλόγου ὑπὸ τὴν ἐπίβλεψιν τῶν ψηφολεκτῶν Κ. Θεοδώρου καὶ Α. Ῥούκη, εὑρέθησαν ἐν ὅλῳ 89. Ὁ δὲ Πρόεδρος ἔλυσε τὴν συνεδρίασιν, μὴ οὔσης ἀπαρτίας, περὶ ὥραν 2 μ. μ.

Ὁ Πρόεδρος
ΙΩ. Ν. ΔΕΛΗΓΙΑΝΝΗΣ.

Οἱ Γραμματεῖς
Φίλ. Βάρδογλης.

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ ΟΓ'.

Τῆς 21 Ἰουλίου 1873.

Ἀπαρτίας γενομένης περὶ ὥραν 9 π. μ. ἀνεγνώσθησαν τὰ πρακτικὰ τῆς προτεραίας καὶ ἐπεκυρώθησαν.

Ὁ πρόεδρος εἶτα ἀνήγγειλεν ὅτι ζητεῖται πίστωσις ἐκ δραχ. 1800 ὡς ἔξοδα μεταβάσεως τῆς εἰς Μεσσήνην ἀποσταλλομένης ἐπιτροπῆς πρὸς ἐπιτήρησιν τῆς ἐνεργηθησομένης βουλευτικῆς ἐκλογῆς, ἣν ἡ Βουλὴ παρεδέξατο.

Ἐπίσης ἑτέρα ἐκ δραχμῶν 150 πρὸς πληρωμὴν τῶν ἱερέων τῶν ὁρκισάντων τοὺς βουλευτὰς καὶ ὑπαλλήλους τῆς Βουλῆς, ἥτις ἐγένετο παραδεκτή.

Ὑπέβαλε κατόπιν ἀπόδειξιν τοῦ καταστήματος Α. Κορομηλᾶ πρὸς πληρωμὴν δραχμῶν 170 δι' ὅσα βιβλία ἠγοράσθησαν διὰ λογαριασμὸν τῆς Βουλῆς. Τὴν ἀπόδειξιν ταύτην ἡ Βουλὴ παρέπεμψεν εἰς τὴν λογιστικὴν ἐπιτροπήν.

Ἡ Βουλὴ παρεδέχθη ἐπομένως εἰς δευτέραν συζήτησιν καὶ ψηφοφορίαν τὰ ἑξῆς νομοσχέδια·

1) Νομοσχέδιον περὶ παραχωρήσεως εἰς τὸν δῆμον Ἑρμουπολιτῶν, τοῦ κατὰ τὴν παραλίαν ὑπάρχοντος χώρου πρὸς κατασκευὴν πακτωτηρίου.

2) Ὅμοιον περὶ προικίσεως 300 στρεμμάτων ἐθνικῆς γῆς εἰς τὴν ἄγαμον θυγατέρα τοῦ ὑποστρατήγου Δημ. Μελετοπούλου ἐν μυστικῇ ψηφοφορίᾳ διὰ ψήφων 89 κατὰ 25, ἐπιτηροῦντος τοῦ βουλευτοῦ Α. Ῥούκη.

Εἰς τρίτην δὲ συζήτησιν καὶ ψηφοφορίαν ἐγένοντο δεκτὰ τὰ ἑξῆς νομοσχέδια.

1) Νομοσχέδιον περὶ ἀποκλειστικοῦ προνομίου τῶν ἑλληνικῶν ἐργαστηρίων χημικῶν προϊόντων, ὅπερ ἔχει ὡς ἑξῆς·

«Ἄρθρον 1. Εἰς τὴν διὰ τοῦ ἀπὸ 29 Μαΐου Β. Διατάγματος ἐγκριθεῖσαν ἀνώνυμον ἑταιρίαν «Ἐργαστήριον χημικῶν προϊόντων τῆς Ἑλλάδος» πρὸς παραγωγὴν διχρωμικοῦ καλλίου, παρασκευὴν χρωμίτου, θειϊκοῦ ὀξέος ἐκ θείου καὶ πυρίτου, σόδας ἐξ ἐγχωρίου θαλασσίου ἅλατος, ὑδροχλωρικοῦ ὀξέος, θειϊκοῦ νατρίου καὶ ὅσαι ἀναφέρονται εἰς τὰ ἐλάφρια ἀ μέχρι ς' τῆς § 2 τοῦ καταστατικοῦ τῆς ἑταιρίας, χορηγεῖται ἀποκλειστικὸν προνόμιον ἐπὶ πέντε ἔτη, κατὰ τοὺς ὁρισμοὺς τοῦ ἑπομένου ἄρθρου.

Ἄρθρον 2. Τὸ ἀποκλειστικὸν τοῦτο προνόμιον δὲν ἐπιφέρει βλάβην εἰς τὴν ἀνώνυμον ἑταιρίαν ατά Νατρουργεῖα τῆς Κερκύρας» ἐγκριθεῖσαν ἐπίσης διὰ τοῦ ἀπὸ 5 Ἰουλίου τ. ἔ. Β. Διατάγματος πρὸς παραγωγὴν τῶν ὑπὸ τοῦ τρίτου ἄρθρου τοῦ καταστατικοῦ αὐτῆς ὁριζομένων προϊόντων καὶ εἰς τὰ λοιπὰ Ἑλληνικὰ βιομηχανικὰ καθιδρύματα, ὧν ἁπάντων τὰ δικαιώματα καὶ αἱ ἐκ τοῦ σκοποῦ τῆς συστάσεως αὐτῶν ἐπιχειρήσεις κυροῦνται καὶ διὰ τοῦ παρόντος νόμου ὡσαύτως ἐξασφαλίζονται.

Ἄρθρον 3. Πᾶς νόμος ἀντιβαίνων εἰς τὸν παρόντα καταργεῖται.»

2) Ὅμοιον περὶ ἐκποιήσεως κτημάτων τινῶν τῆς ἐπιχωρίου περιουσίας τῶν δήμων Ζακύνθου, ὅπερ ἔχει ὡς ἑξῆς·

«Ἄρθρον 1. Τῶν κτημάτων τῆς ἐπιχωρίου περιουσίας τῶν δήμων Ζακύνθου, τῶν ἐναπολειφθησομένων μετὰ τὴν εἰς τὸν δῆμον Ζακυνθίων παραχώρησιν ἐκείνων, ὧν ἡ πρόσοδος προώρι-

σται διὰ τοῦ ἄρθρου 6 τοῦ ΥΙΓ'. νόμου εἰς τὴν συντήρησιν τοῦ νοσοκομείου καὶ ὀρφανοτροφείου, ἐπιτρέπεται ἡ ἐκποίησις ἑνὸς ἢ πλειοτέρων διὰ δημοσίου πλειστηριασμοῦ κατὰ τὰ ἄρθρα 1082 καὶ ἑπόμενα τῆς πολιτικῆς δικονομίας, ἐξαιρουμένων τῶν περὶ συγγενικοῦ συμβουλίου διατάξεων, τὸ δὲ προϊὸν τῆς ἐκποιήσεως διατεθήσεται ἀποκλειστικῶς εἰς ἀπότισιν τῶν ὀφειλῶν τῆς ἐπαρχίας, ἐπιμελείᾳ καὶ εὐθύνῃ τῆς κατὰ τὸ ἄρθρον 9 τοῦ ΥΙΓ'. νόμου διαχειριστικῆς ἐπιτροπῆς.

Τὸ τυχὸν περίσσευμα διανεμηθήσεται εἰς τοὺς δήμους κατὰ τὸ ἄρθρον 1 τοῦ εἰρημένου νόμου δι' ἀποφάσεως τῆς αὐτῆς ἐπιτροπῆς, ἥτις ὑπόκειται εἰς ἔφεσιν ἐνώπιον τοῦ ὑπουργείου τῶν Ἐσωτερικῶν ἐντὸς 15 ἡμερῶν ἀπὸ τῆς εἰς ἕκαστον τῶν προέδρων τῶν δημοτικῶν συμβουλίων τῆς νήσου κοινοποιήσεως τῆς ἀποφάσεως ταύτης.

Ἄρθρον 2. Πρὸς ἐκβίασιν τῆς ἀποτίσεως τῶν εἰς τὴν ἐπιχώριον περιουσίαν ὀφειλομένων ἐφαρμόζονται αἱ διατάξεις τοῦ νόμου περὶ εἰσπράξεως τῶν δημοσίων ἐσόδων.»

3) Ὅμοιον περὶ προικίσεως 300 στρεμμάτων ἐθνικῆς γῆς εἰς ἑκάστην τῶν θυγατέρων τοῦ ἀντιστρατήγου Ἰω. Μακρυγιάννη ἐν μυστικῇ ψηφοφορίᾳ διὰ ψήφων 88 κατὰ 25, ἐπιτηροῦντος τοῦ βουλευτοῦ Στ. Μακρῆ, ὅπερ ἔχει ὡς ἑξῆς·

«Ἄρθρον μοναδικόν.

Εἰς ἑκάστην τῶν θυγατέρων τοῦ ἀποβιώσαντος ἀντιστρατήγου Ἰωάννου Μακρυγιάννη παραχωροῦνται, ὡς προίκισις, τριακόσια στρέμματα ἐθνικῆς γῆς διαθεσίμου καὶ καλλιεργησίμου ἐπὶ τῇ βάσει τῶν διατάξεων τοῦ ἀπὸ 6 Μαΐου 1858 ΥΞΣ'. νόμου περὶ προικίσεως καὶ συντάξεως χηρῶν καὶ ὀρφανῶν ἀγωνιστῶν τινων.»

Εἰσήχθησαν εἶτα

Ὑπὸ τοῦ ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν ὑπουργοῦ νομοσχέδιον περὶ παρατάσεως προθεσμίας πρὸς ἐκτέλεσιν τοῦ νόμου περὶ συνοικισμῶν.

Ὑπὸ δὲ τοῦ ἐπὶ τῶν Στρατιωτικῶν ὑπουργοῦ νομοσχέδιον περὶ ὑπαγωγῆς τεσσάρων συνταξιούχων εἰς τὰς εὐεργετικὰς διατάξεις τοῦ ἀπὸ 13 Νοεμβρίου 1861 ΑΑ'. νόμου.

Ὑπό τινος δὲ τῶν βουλευτῶν Τήνου τὰ ἑξῆς νομοσχέδια·

1) Νομοσχέδιον περὶ κωλυμάτων τοῦ γάμου.

2) Ὅμοιον περὶ ἐμβολιασμοῦ.

Τὰ δύω τελευταῖα ἐστάλησαν εἰς τύπωσιν, ὅπως ληφθῶσιν

ὑπ' ὄψιν κατὰ τὴν ἐπομένην Σύνοδον. Ἔχουσι δὲ ταῦτα πάντα ὡς ἑξῆς·

«*Πρὸς τὴν Βουλήν.*

Διὰ τοῦ ἀπὸ 30 Ἰουλίου 1837 Β. Διατάγματος ἐπετράπη ὁ ἐν Μεγαλοπόλει (Σινάνῳ) συνοικισμὸς ὑπὸ τοὺς ἑξῆς ὅρους·

α'.) Νὰ παραχωρηθῇ δωρεὰν 500 □ γῆ εἰς ὅσους ζητήσωσιν οἰκόπεδα ἐν Σινάνῳ μέχρι τέλους Μαΐου 1838 καὶ οἰκοδομήσωσιν ἐκεῖ οἰκίας ἐντὸς ἔτους, ἀφ' ἧς λάβωσι τὰ οἰκόπεδα.

β'.) Νὰ παραχωρηθῇ προσέτι ἓν στρέμμα γῆς εἰς ἕκαστον τούτων τῶν οἰκιστῶν διὰ κῆπον· τὸ οἰκόπεδον τοῦτο θέλει ἐκτιμηθῇ, ἡ δὲ ἀξία αὐτοῦ θέλει πληρωθῇ εἰς τὸ δημόσιον εἰς δέκα ἐτησίας δόσεις ἀτόκως.

γ'.) Ἐὰς ἐντὸς τοῦ ἔτους δὲν οἰκοδομήσωσι καὶ δὲν κτίσωσιν ὅσοι ἤθελον λάβει οἰκόπεδα καὶ γῆν διὰ κῆπους, ταῦτα θέλουσι μεταβῇ εἰς τὴν κυριότητα τοῦ δημοσίου.

δ'. Ἐὰν ἀρχίσωσι μὲν, ἀλλὰ δὲν ἀποπερατώσωσιν ἐμπροθέσμως τὰς οἰκίας, τότε θέλουσι πληρόνει εἰς τὸ δημόσιον τὴν κατ' ἐκτίμησιν ἀξίαν τῆς παραχωρηθησομένης εἰς αὐτοὺς γῆς.

Διὰ δὲ τοῦ ἀπὸ 21 Σεπτεμβρίου 1837 ἑ-έρου Διατάγματος ἐπετράπη καὶ ἡ δωρεὰν ἐν τοῖς δάσεσι ξύλευσις καὶ ἡ χρῆσις τῶν λίθων ἐκ τῶν ἐρειπίων, πλὴν τῶν ἐχόντων ἀρχαιολογικὴν ἀξίαν.

Τοιοῦτοι συνοικισμοὶ ἀπεφασίσθησαν καὶ εἰς ἄλλα μέρη ἀρχήτερα καὶ συγχρόνως, ὀλίγον ὅμως ηὐδοκίμησαν ἕνεκα τοπικῶν λόγων καὶ ἐλλείψεως μέσων τῶν αἰτησαμένων νὰ συνοικισθῶσι· τοῦ δὲ προκειμένου ἡ ἰσχὺς παρετάθη πρῶτον μὲν διὰ τοῦ νόμου τῆς 2 Ὀκτωβρίου 1856 ἐπὶ τριετίαν καὶ δεύτερον διὰ τοῦ νόμου τῆς 7 Αὐγούστου 1861.

Ἀνεξάρτως δὲ καὶ τῆς τελευταίας προθεσμίας, ἐζητήθη νέα παράτασις πρῶτον μὲν διὰ τῆς ὑπὸ τῆς Βουλῆς συσταθείσης, κατὰ τὴν ἀπόφασιν τῆς 23 Μαρτίου 1857 ἀναφορᾶς τῶν κατοίκων, ἔπειτα δὲ διὰ πράξεων τοῦ ἐπαρχιακοῦ συμβουλίου κατὰ τὰς ἑπομένας συνόδους.

Ἡ γνώμη δὲ ὅτι οἱ συνοικισμοὶ οὗτοι ἠδύναντο νὰ ῥυθμισθῶσι κατὰ τὸν νόμον τῆς 5 Ἰανουαρίου 1866 καὶ ἑτέρα ὅτι τούτου μὴ ἐφαρμοζομένου, ἀνάγκη εἰδικοῦ νόμου περὶ τῶν προαποφασισμένων συνοικισμῶν ἀνέβαλε τὴν ἐκπλήρωσιν τῆς εὐχῆς ταύτης μέχρι τοῦδε.

Ἐπειδὴ δὲ πᾶσα ἄλλη ἀναβολὴ βλάπτει τὸν συνοικισμὸν

τοῦτον, ὑποβάλλω σχέδιον νόμου περὶ παρατάσεως τοῦ μνησθέντος Διατάγματος εἰς τὴν ἐπιψήφισιν τῆς Βουλῆς, ἐν ᾧ ἐκρίθη ἀναγκαῖον νὰ προστεθῇ ἐδάφιον καὶ περὶ τῶν ἄλλων τῶν πρὸ τοῦ νόμου τοῦ 1866 συνοικισμῶν ὅπως ἐκλείψωσι τὰ τὴν πρόοδον αὐτῶν ἐπιπροσθοῦντα.

Ἐν Ἀθήναις, τῇ 19 Ἰουλίου 1873.

Ὁ Ὑπουργὸς τῶν Ἐσωτερικῶν

ΕΠ. ΔΕΛΗΓΕΩΡΓΗΣ.

Ἄρθρον ἐναῖον.

Ἡ ἰσχὺς τῶν διατάξεων τοῦ νόμου τῆς 7 Αὐγούστου 1861 περὶ τοῦ ἐν Μεγαλοπόλει (Σινάνῳ) συνοικισμοῦ παρατείνεται ἐπὶ μίαν ἔτι πενταετίαν ἀπὸ τῆς ἐκδόσεως τοῦ νόμου τούτου.

Διὰ Β. Διατάγματος ἐπὶ τῇ προτάσει τοῦ ὑπουργικοῦ Συμβουλίου δύναται νὰ παραταθῇ ἡ διάρκεια καὶ τῶν πρὸ τοῦ νόμου τῆς 5 Ἰανουαρίου 1866 προαποφασισμένων συνοικισμῶν.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 19 Ἰουλίου 1873.

ΕΠ. ΔΕΛΗΓΕΩΡΓΙΣ.»

«Πρὸς τὴν Βουλήν.

Περὶ ὑπαγωγῆς τεσσάρων συνταξιούχων εἰς τὰς εὐεργετικὰς διατάξεις τοῦ ἀπὸ 13 Νοεμβρίου 1864 ΗΛ'. νόμου.

Ἡ τελευταία Ἐθνικὴ Συνέλευσις θέλουσα νὰ ἐξασφαλίσῃ τὸν ἄρτον εἰς τοὺς ἀγωνιστὰς κατὰ τὸ γῆρας αὐτῶν, ἐξέδωκε τὸν ἀπὸ 13 Νοεμβρίου 1864 ΗΛ'. περὶ συντάξεων τοῦ στρατοῦ εὐεργετικὸν νόμον. Ἀλλ' εἰς τὰς εὐεργετικὰς αὐτοῦ διατάξεις δὲν ὑπήχθησάν τινες τῶν εἰς ἀποστρατείαν τεθέντων ἐξ αὐτῶν δυνάμει τοῦ ἀπὸ 19 Αὐγούστου 1852 ΣΕ'. νόμου, ὅστις λίαν γλίσχρως παρίχει αὐτοῖς τὰ μέσα τῆς συντηρήσεως, καίτοι γενομένης ἐν τῇ Συνελεύσει τοιαύτης αἰτήσεως ὑπὸ πολλῶν πληρεξουσίων ὑποβαλόντων κατάλογον τῶν ἀποστράτων τῶν δικαιουμένων νὰ ὑπαχθῶσιν εἰς τὰς εὐεργετικὰς διατάξεις τοῦ νέου νόμου. Ἐπειδὴ δὲ ἐκ τοῦ καταλόγου τούτου τέσσαρες μόνον εἰσέτι ἐπιζῶσι καὶ οὗτοι εἰς τὰ ἔσχατα τοῦ γήρως εὑρισκόμενοι εἶναι ἄδικον νὰ στερῶνται τῶν ὠφελημάτων τοῦ νέου νόμου, ὑποβάλλω τὸ ἑξῆς σχέδιον νόμου, συνεπείᾳ αἰτήσεως αὐτῶν τούτων τῶν λειψάνων τοῦ ἀγῶνος πρὸς ἃ ἡ πατρὶς ὁμολογουμένως ὀφείλει περιθάλψιν καὶ ἐξαιτοῦμαι τὴν κύρωσιν αὐτοῦ.

Ἄρθρον μόνον.

Εἰς τὰς εὐεργετικὰς διατάξεις τοῦ ἀπὸ 13 Νοεμβρίου 1864 ΙΑ΄. νόμου περὶ συντάξεων τοῦ στρατοῦ ὑπάγονται ἀπὸ σήμερον καὶ οἱ ἐξῆς ἀξιωματικοὶ τεθέντες εἰς ἀποστρατείαν κατὰ τὸν ἀπὸ 19 Αὐγούστου 1852 ΑΕ΄. νόμον 1) Ἀνάργυρος Τζάννης ἀντισυνταγματάρχης, 2) Ἀθανάσιος Πίσσας ἀντισυνταγματάρχης, 3) Διονύσιος Ἀντίοχος ταγματάρχης καὶ 4) Ἀντώνιος Κυριακίδης ταγματάρχης.

Ἀθήνησι τῇ 21 Ἰουλίου 1873.

Ὁ ὑπουργὸς τῶν Στρατιωτικῶν
Δ. ΓΡΙΒΑΣ.»

«ΑΙΤΙΟΛΟΓΙΚΗ ΕΚΘΕΣΙΣ

Α΄.

Ὁ σκοπὸς τῶν νόμων τῶν ἀποβλεπόντων τὴν εὐημερίαν, ἀσφάλειαν καὶ ἡσυχίαν τῆς κοινωνίας, δὲν εἶναι δυνατὸν νὰ ἐπιτύχῃ ποτὲ ἐντελῶς, ἂν μὴ συνδεθῇ οὗτος μετὰ τῶν φυσικῶν καὶ ἠθικῶν νόμων τοῦ ἀνθρώπου, ἐξ ἧς συνδέσεως καὶ γεννᾶται ἡ φυσικὴ συμμαχία τῆς ἰατρικῆς ἐπιστήμης καὶ τῆς νομοθεσίας.

Ἐὰν ἦναι ἀληθὲς ὅτι ἡ νομικὴ ἐπιστήμη ἀποστολὴν ἔχει ν' ἀνακρίνῃ τὴν φύσιν, νὰ σπουδάζῃ τὸν ἄνθρωπον ἐν τῇ τριπλείᾳ τῶν ποικίλων παθῶν του καὶ νὰ μελετᾷ τὴν πορείαν τῶν μεγάλων κοινωνικῶν μεταβολῶν, ἐν ἄλλαις λέξεσιν, ἂν ὀφείλῃ νὰ ἐξαγάγῃ ἀπὸ τῆς φυσικῆς καὶ πολιτικῆς ἱστορίας τοῦ ἀνθρώπου τὰς πηγὰς τῶν δικαιωμάτων καὶ τῶν καθηκόντων αὐτοῦ, καὶ ταῦτα πάντα εἶναι ἀναγκαιότατα εἰς τὸν νομομαθῆ φιλόσοφον — αἰσθάνεται πᾶς τις πόσην ἀνάγκην ἔχει οὗτος τῶν γνώσεων καὶ τῆς βοηθείας τῆς ἰατρικῆς ἐπιστήμης, ἥτις κύριον σκοπὸν ἔχουσα τὴν μελέτην καὶ διάγνωσιν τοῦ ἀνθρώπου ἐν τῷ μέσῳ τῶν καταστρεπτικῶν δυνάμεων τῆς φύσεως, ἅμα μὲν προσπαθεῖ νὰ διασώσῃ τὸ ἄτομον, ἅμα δὲ νὰ διατηρῇ εἰς ἀνθρὰν κατάστασιν τὴν ὅλην κοινωνίαν.

Πρὸ ἀμνημονεύτων χρόνων ἡ πεῖρα ἔπεισε τοὺς ἑκάστοτε νομοθέτας, ὅτι ἂν ὑπάρχῃ ἐνεργητικὴ φιλοσοφία δυναμένη διὰ τῆς ἐπιρροῆς της ν' ἀναπληροῖ τοὺς νόμους ὁπόταν οὗτοι χωλαίνωσιν, εἶναι αὕτη ἡ ἰατρικὴ ἐπιστήμη.

Πολιτικὴ οἰκονομία δὲν εἶναι δυνατὸν νὰ ὑπάρξῃ ἄνευ κοινωνικῆς εὐδαιμονίας. Αὕτη δὲ γεννᾶται μόνον ἐκ τοῦ κοινωνικοῦ ἔρωτος, ὅστις εἶναι ὁ τῆς ἰδιοκτησίας ἔρως. Ἀλλ' ἂς μὴ λησμονῶμεν παντελῶς, ὅτι πρωτίστη ἰδιοκτησία εἶναι ἡ ἀνθρωπίνη μηχανή, τὸ μόνον ἀντικείμενον τῆς μελέτης τοῦ ἰατροῦ, καὶ ὅτι ἐκ τῆς ὑγιεινῆς καὶ ἀνθρᾳᾶς αὐτῆς καταστάσεως ἐξαρτῶνται στενῶς πᾶσαι αἱ λοιπαὶ ἐν τῇ κοινωνίᾳ ἰδιοκτησίαι.

Ὅθεν προτεινόμενον σήμερον περὶ ἐπιψηφίσεως τοῦ ἀστυκοῦ κώδηκος τῆς ἡμετέρας πατρίδος, τοῦ ἐσόπτρου τούτου τοῦ ἐξευγενισμοῦ ἔθνους τινός, δίκαιον καὶ ἀναγκαιότατον ἅμα εἶναι νὰ κληθῇ καὶ ἡ ἰατρικὴ ἐπιστήμη πρὸς ἐκπλήρωσίν τινος τῶν καθηκόντων ἐκείνων, ἅτινα παρέχουσιν αὐτῇ τὸν χαρακτῆρα πολιτικῆς ἐπιστήμης, καὶ ὅπως συντελέσῃ καὶ αὐτὴ εἰς τὴν ἀνέγερσιν τοῦ μνημείου τούτου τῆς ὁσημέραι εἰς τὸν πολιτισμὸν προαγομένης Ἑλλάδος.

Ἐπειδὴ ὁ γάμος εἶναι ἀρχὴ καὶ βάσις τῆς πολιτικῆς κοινωνίας, ἀπὸ τῆς ῥυθμίσεως αὐτοῦ ἐξαρτᾶται ὁ πολιτικὸς βίος. Περὶ τούτου λοιπὸν θέλομεν ἐν συντόμῳ πραγματευθῇ ὑπὸ ὅλως ἰατρικὴν ἔποψιν, ἵνα καταδείξωμεν ὡρισμένα τινὰ καὶ ἀναμφισβήτητα κωλύματα πρὸς σύναψιν αὐτοῦ,

Β΄.

Ἡ οἰκογένεια εἶναι ἀναμφιβόλως ἡ ῥίζα τοῦ κράτους. Ἡ δὲ κυβερνητικὴ ἐξουσία, κηδεμὼν αὐτοῦ, ἔχει καθῆκον καὶ συμφέρον νὰ τῷ προμηθεύῃ ἐνεργητικοὺς καὶ ὠφελίμους πολίτας.

Ἡ ἐλευθερία τοῦ ἀτόμου πρέπει νὰ μένῃ ἀνενόχλητος καὶ ἀπαραβίαστος ἐφ' ὅσον δὲν ἀποβαίνει βλαβερὰ εἰς τὸ κράτος καὶ εἰς αὐτὸ τοῦτο τὸ ἄτομον. Ὅθεν ἡ κηδεμονία τῆς κυβερνήσεως, ἥτις δὲν πρέπει νὰ παύῃ εἰμὴ μὲ τὴν παῦσιν τῆς ζωῆς τοῦ ἀνθρώπου, ἀνάγκη νὰ ἐξασκῆται καὶ ἐπὶ πασῶν τῶν ἰδιωτικῶν ἐνεργειῶν, αἵτινες δυνατὸν νὰ ἐπηρεάζωσι τὸν βίον καὶ τὴν εὐημερίαν τοῦ κράτους. Ἐπὶ τῶν ἀληθάστων καὶ ἀσφαλῶν τούτων ἀρχῶν ἐβάσισαν καὶ Ἑβραῖοι καὶ Ἕλληνες καὶ οἱ πρώτιστοι τῶν νομοθετῶν Ῥωμαῖοι τοὺς περὶ συνοικεσίων νόμους των, ἀ-έθηκαν δὲ τὴν ἐπιτήρησιν τῆς ἐκτελέσεώς των εἰς ἁρμοδίας ἀρχάς.

Μετὰ τὰς προγραφὰς καὶ τοὺς ἐμφυλίους πολέμους ὁ Καῖσαρ ἔταξεν ἀμοιβὰς εἰς τοὺς ἔχοντας πολλὰ τέκνα. Ἀπηγόρευεν εἰς τὰς γυναῖκας, αἵτινες ἀφικνοῦνται εἰς τὸ 40 ἔτος τῆς ἡλικίας των δὲν εἶχον οὔτε τέκνα οὔτε σύζυγον, τὴν χρῆσιν τοῦ φορείου καὶ τὴν τῶν τιμαλφῶν κοσμημάτων. Ὁ Αὔγουστος ἐνίσχυσεν ἔτι μᾶλλον τὸν περιφήμον νόμον **Ciulia Papia Poppe**, ὅστις περιλαμβάνει ὅ,τι κράτιστον δύνανται νὰ διατάζωσι περὶ γάμου ἀστυκοὶ νόμοι, ὡς π. χ. ἀπηγόρευεν εἰς ἄνδρα ἑξηκοντούτην

νὰ γήμῃ γυναῖκα πεντηκοντούτην, θεωρῶν ἀνωφελῆ τὸν γάμον ἀνδρὸς καὶ γυναικὸς οὕτω παρηλίκων, ἔτι δὲ ἀπηγόρευε τὴν μετὰ διεφθαρμένων γυναικῶν συζυγίαν κλπ.

Δυστυχῶς οἱ εὐεργετικοὶ οὗτοι διὰ τὴν κοινωνίαν νόμοι κατηργήθησαν ἐπὶ Κωνσταντίνου. Ἐπὶ τῶν πρώτων χρόνων τοῦ χριστιανισμοῦ πανταχοῦ ἐδιδάσκετο ἡ ὑπερβολικὴ ἐγκράτεια καὶ ἡ ἀγαμία, οὐδ' ἔλαβον ὑπ' ὄψιν οἱ περισσόθρησκοι ἐκεῖνοι χριστιανοί, ὅτι ἡ ἄσκησις τῆς ἀρετῆς αὐτῆς εἶναι φύσει τοῖς πλείστοις ἀδύνατος καὶ ἐπιβλαβής. Οἱ περὶ γάμου ρωμαϊκοὶ νόμοι ἐπέταττον εἰς τοὺς εἰς χηρείαν περιελθόντας τὸ συνοικέσιον· ὁ δὲ Ἰουστινιανὸς τοὐναντίον παρεῖχε προνόμιον πρὸς ἐκεῖνον, ὅστις δὲν συνῆπτε καὶ δεύτερον γάμον. Ὁποῖα δὲ τὰ ὀλέθρια εἰς τὰ ἤθη ἀποτελέσματα τοῦ τυφλοῦ τούτου φανατισμοῦ τῶν Βυζαντινῶν αὐτοκρατόρων ἐκραίνει ἡ ἱστορία. Εἶναι κανὼν φυσικός, ὅτι ὅσον ὀλιγοστεύουσι τὰ συνοικέσια, τόσον καὶ διαφθείρονται τὰ ὑπάρχοντα, καὶ ἐξ αὐτῶν γεννῶνται ἐξαμβλώματα, ἔτι δὲ καὶ ὅτι ἡ συζυγικὴ πίστις ἐλαττοῦται κατὰ λόγον τῆς ὀλιγοστεύσεως τῶν ἐγγάμων.

Γ'.

Ἀπόλυτα κωλύματα γάμου.

Γενικαὶ ἐμπάθειαι τοῦ ὀργανισμοῦ ἐκδηλούμεναι διὰ ταύτης ἢ ἐκείνης τῆς καχεξίας καὶ μάλιστα ἐκείνων, αἵτινες διαιωνίζονται εἰς τὸ ἀνθρώπινον γένος διὰ τῆς κληρονομικῆς τῆς μεταδοτικῆς ἰδιότητός των, ἀναμφισβητήτως διαγιγνωσκόμεναι, πρέπει νὰ θεωρηθῶσι παρὰ τῶν νομοθετῶν καὶ κηρυχθῶσι κύρια γάμου κωλύματα.

Μεταξὺ τῶν κληρονομικῶν καὶ μεταδοτικῶν ζητημάτων ἀνάγκη νὰ σημειωθῇ ἐν πρώτοις ἡ φθίσις διὰ τὰ ὀλέθριά της ἀποτελέσματα, ὄχι μόνον ὅταν ὑπάρχῃ ἀνεπτυγμένη ἐν τῷ μελλονύμφῳ, ἀλλὰ καὶ ὅταν προαγγέλληται διὰ τῆς γνωστῆς προδαθέσεως.

Τὴν κληρονομικὴν ἰδιότητα τῆς φθίσεως, οὐδέποτε οὐδεὶς ἰατρὸς ἀμφισβήτησε, τὴν δὲ μεταδοτικήν, εἶναι ἀληθές, πολλοὶ ἐθεώρησαν ἀμφίβολον, ἄλλοι δὲ καὶ καθόλου ἠρνήθησαν.

Ὁ Ἀριστοτέλης, ὁ Γαληνός, ὁ Shcenkel, ὁ Riverrio, ὁ Fracastoro, ὁ Μόρτων, ὁ Juieten, ὁ Morgani, ὁ Raülin, ὁ Hildebrand, ὁ Huffelland, ὁ Cirillo καὶ ὁ Cutunia, πάντες οἱ πατέρες οὗτοι τῆς ἐπιστήμης ἐπείσθησαν διὰ τῆς μακρᾶς των πείρας καὶ ἀφῆκαν ἡμῖν παραγγέλματα, ὅτι οὐ μόνον κληρονομικὴ εἶναι ἡ φθίσις, ἀλλὰ καὶ ἀναμφιβόλως μεταδοτική, καὶ ἐν τοῖς κλασσικοῖς των συγγράμμασιν ἐγκατέλιπον σαφεῖς καὶ πλείστας παρατηρήσεις μηδαμῶς ἐπιτρεπούσας μηδὲ τὴν ἐλαχίστην περὶ τούτου ἀμφιβολίαν.

Μία ἐκ τῶν κυριωτέρων ἀποδείξεων τῶν μεταδοτικῶν νοσημάτων εἶναι ἡ γέννησις καὶ διάδοσις αὐτῶν διὰ τῆς διοχετεύσεως ὕλης ἀπὸ πάσχοντος εἰς ὑγιᾶ. Τὴν ἀρχὴν ταύτην ἐσχάτως ἐφαρμόζων ὁ γάλλος ἰατρὸς Villemin ἀπέδειξεν ἀναμφιβόλων διὰ σειρᾶς πειραμάτων, καὶ ἀπέληξεν εἰς τὸ συμπέρασμα, ὅτι ἡ φθίσις δέον νὰ θεωρῆται μεταδοτικὴ νόσος. Προκειμένου περὶ νοσήματος δεινῶς τὴν ἡμετέραν κοινωνίαν λυμαινομένου, ἐθεώρησα καθῆκον μετὰ τοῦ ἀξιοτίμου συναδέλφου μου κυρίου Παρασκευᾶ καὶ ἐπεληφθημεν τῶν αὐτῶν πειραμάτων τοῦ κυρίου Villemin, εἴδομεν δὲ ὅτι ἀπέδειξαν τὰ αὐτὰ ἀποτελέσματα· προχωροῦντες ἔπειτα ἀπεδείξαμεν διὰ δύω ἑτέρων πρωτοτύπων [illegible] πρῶτον μὲν ὅτι ἡ φθίσις δυνατὸν νὰ μεταδοθῇ εἰς ὑγιᾶ ἄτομα διὰ μόνης συνεχοῦς μετὰ τοῦ πάσχοντος συμβιώσεως, δεύτερον δὲ ὅτι ἐμβολιαστικὴ ὕλη ληφθεῖσα ἀπὸ φθισιῶντος καὶ διοχετευομένη εἰς ὑγιᾶ, παράγει τὸ αὐτὸ νόσημα· καὶ πάντα τὰ πειράματα ταῦτα ὑπεβάλλομεν διὰ τοῦ κ. Villemin εἰς τὴν ἐν Παρισίοις ἰατρικὴν Ἀκαδημίαν (ὅρα Ἀσκληπιοῦ τόμον Η'. τεῦχος Π'. σελ. 245· ἔτος 1870). Ἐπὶ πᾶσι ἀσχολούμεθα ἔτι εὐελπιστοῦντες, ὅτι θέλομεν εὐτυχήσει νὰ καταστήσωμεν ἀναπολογήτους δι' ἄλλης σειρᾶς κρισίμων πειραμάτων τοὺς ἐκ συστήματος ἀρνουμένους τὸ περὶ οὗ ὁ λόγος γενόμενον.

Ἐκ κλινικῶν ἄρα παρατηρήσεων τοσούτων ἐξόχων πατέρων τῆς ἐπιστήμης, καὶ τελευταῖον διὰ τῆς πειραματικῆς ὁδοῦ τῶν ἀσκαλεύτων τούτων βράχων, καθ' ὧν συντρίβονται πᾶσαι αἱ μὴ ἀληθεῖς θεωρίαι, καταδεικνύεται τὸ μεταδοτικὸν τοῦ νοσήματος τούτου.

Ἐκ τῶν ὑστέρων λοιπόν, τουτέστιν ἐκ τῶν παρατηρήσεων, μένει ἀναμφισβήτητον, ὅτι ἡ φθίσις πρέπει νὰ θεωρῆται ὡς ἓν τῶν κυριωτάτων πρὸς γάμον κωλυμάτων.

Ἀλλὰ γάμου κωλύματα θεωροῦμεν τὴν ἐλεφαντίασιν ἢ λέπραν ἐν οἱαδήποτε περιόδῳ καὶ ἂν διατελῇ, καὶ τὴν τριτοβάθμιον συφιλιτικὴν καχεξίαν, ταύτην μέν, διότι λίαν κληρονομικὴ οὖσα, μεταδίδεται κατὰ διαφόρους ἄλλας μορφὰς νοσημάτων εἰς τὰ τέκνα, τὴν δὲ ἐλαφαντίασιν, διότι πλὴν τῆς κληρονομικῆς ἰδιοτυπότητος ἔχει καὶ τὴν τῆς μεταδοτικότητος.

Ἀναρίθμητοι στατιστικαὶ παρατηρήσεις τεκμηριοῦσιν, ὅτι μία τῶν κυριωτάτων κλίτιδων, δι' ἃς ἡ φθίσις, αἱ χοιράδες καὶ ἡ ἑρπητικὴ διάθεσις λυμαίνονται πάσας τὰς τάξεις τῆς κοινωνίας, εἶναι ἡ συφιλιτικὴ καχεξία, ἥτις μεταδίδεται ἀεὶ κληρονομικῶς ἀπὸ γενεᾶς εἰς γενεὰν κατὰ τὰς νοσολογικὰς αὐτῆς μορφάς. Δὲν διαφεύγει δὲ τοὺς ἰατρούς μας ὅτι τὰ χρόνια ταῦτα νοσήματα λυμαίνονται οὐχ' ἧττον δεινῶς καὶ τὴν ἡμετέραν κοινωνίαν. Διὸ ἤθελεν εἶσθαι ἀσυγχώρητον νὰ μὴ θεωρηθῇ καὶ αὕτη κύριον κώλυμα γάμου, τριτοπαθὴς μάλιστα οὖσα, ὁπότε καὶ εἶναι τοσοῦτον καταφανής, ὥστε εἰς οὐδένα ἀφίνει ἀμφιβολίαν.

Δ'.

Καὶ ἡ ἡλικία δὲ φέρει ἐνίοτε σπουδαῖον κώλυμα πρὸς γάμον. Οἱ γάμοι οἱ τελούμενοι εἰς πάνυ νεαρὰν ἡλικίαν διακωλύουσι τὴν ἐντελῆ ἀνάπτυξιν τοῦ ὀργανισμοῦ καὶ οὕτως ἐπέρχεται πρόωρον γῆρας. Ἀλλὰ καὶ πολλὰ νοσήματα ἀναφαίνονται διὰ τῶν τοιούτων γάμων, ἅτινα ὑπὸ περιστάσεις ἀντιθέτους, πιθανότατα δὲν ἔμελλον ν' ἀναπτυχθῶσιν· οὕτως αἱ χοιράδες, ἡ φθίσις καὶ ἄλλαι καχεξίαι πολλάκις καταγουσιν εἰς τὸν τάφον τοὺς λίαν νεαροὺς καὶ ζωηροὺς νυμφίους, οἵτινες ἐν ταῖς πρώταις αὐτῶν ὁρμαῖς λησμονοῦσι τὸ ἀσθενὲς τῆς κατασκευῆς των.

Ἡ ἐμφάνισις τῶν χαρακτηριστικῶν τῆς ἐφηβικῆς ἡλικίας δὲν πρέπει νὰ φέρῃ ἡμῖν τὸ συμπέρασμα, ὅτι ἤγγικεν ἡ ὥρα τοῦ γάμου. Ἡ ἡλικία αὕτη εἶναι ἁπλῶς ἡ προπαρασκευὴ τῆς φύσεως πρὸς τὴν παραγωγικὴν πρᾶξιν, τὸν κύριον αὐτῆς σκοπόν· ἀλλ' ὅπως γίνεται ἡ πρᾶξις αὕτη ἄνευ ἀτομικῆς ζημίας καὶ φέρῃ καλοὺς εἰς τὴν κοινωνίαν καρποὺς εἶναι ἀναγκαιοτάτη ἡ ἐντελὴς ἀνάπτυξις καὶ στερέωσις τοῦ ὀργανισμοῦ. Ἡ μικροτάτη λοιπὸν ἡλικία, καθ' ἣν συγχωρούμενος ὁ γάμος δὲν βλάπτει, εἶναι διὰ μὲν τὸν ἄνδρα ἡ τοῦ 18ου ἔτους συμπεπληρωμένου, διὰ δὲ τὴν γυναῖκα ἡ τοῦ 15ου· ταύτην δὲ ἔταξε καὶ ὁ ἀστυκὸς νόμος τῆς Ἰταλίας διὰ τοῦ ἄρθρου 55ου.

Ὑπ' ὄψιν ἔχοντες τὰ ἔθιμα καὶ τὰς ἕξεις τῆς ἡμετέρας κοινωνίας, καὶ ἵνα μὴ προσκρούσωμεν πρὸς τοὺς φανατικῶς ὑποστηρίζοντας τὴν ἀπόλυτον τοῦ ἀτόμου ἐλευθερίαν, δὲν ποιοῦμεν λόγον περὶ τῶν οὐχ ἧττον ὀλεθρίων ἀποτελεσμάτων τῶν γάμων γέροντος καὶ νέας κόρης ἢ τῶν χάριν χαμερποῦς τινος ὑλικοῦ συμφέροντος συναπτομένων ἄλλων ἐκείνων. Ὅθεν περιοριζόμεθα νὰ ζητήσωμεν πάσῃ δυνάμει νὰ κατοχωρισθῶσιν ἐν τῷ ἀστυκῷ κώδηκι ὡς κύρια γάμου κωλύματα τὸ ἐμπαθὲς τῶν

μελλονύμφων ὑπὸ τῶν προειρημένων χρονίων παθήσεων καὶ ἡ ἡλικία, ἣν ἄρτι ὡρίσαμεν.

Ἀφοῦ τοὺς κακὴν διάπλασιν ἔχοντας καὶ τοὺς πάσχοντας ὑπὸ σπουδαίου χρονίου νοσήματος, οὔτε ἡ Ἐκκλησία χειροτονεῖ οὔτε ὁ στρατὸς δέχεται εἰς τὰς τάξεις του, εἶναι ὀρθὸν καὶ δίκαιον, ἐρωτῶμεν τοὺς νομοθέτας, νὰ συγχωρῇ τοὺς γάμους εἰς τοὺς νάνους, τοὺς φθισικούς, τοὺς ἐπιληπτικούς, τοὺς λεπροὺς καὶ μετὰ τοσαύτης ἐπιπολαιότητος νὰ ὁμολογῶμεν σιωπηλῶς ὅτι διὰ νὰ συγκεντρώσωμεν εἰς τὸν κλῆρον καὶ τὸν στρατὸν τὸ ἄνθος τῆς ἡλικίας καὶ τῆς ὑγείας ῥίπτομεν καθ' ἑκάστην εἰς τοὺς κόλπους τῆς ἀτυχοῦς κοινωνίας τὰ ἐξαμβλώματα τῆς φύσεως καὶ τὰ ἀτυχῆ νοσερὰ ὄντα; Οὕτω προνοοῦμεν περὶ τῆς εὐημερίας καὶ τῆς ἐπ' ἀγαθῷ αὐξήσεως τῆς κοινωνίας; Καὶ ὅμως ἀπέναντι τοιαύτης ἐγκληματικῆς διαγωγῆς τολμῶμεν νὰ δικαιολογώμεθα προβάλλοντες τὴν ἐλευθερίαν τοῦ ἀτόμου ἐν ὀνόματι τῆς ὁποίας δύναται πᾶς τις ἀνεξαιρέτως νὰ ἔλθῃ εἰς γάμον, ἔστω καὶ πολεμῶν τὸν κύριον σκοπὸν τῆς φύσεως, ἥτις προσφέρουσα τὴν ἡδονὴν ὡς μέσον πρὸς ἐπιτυχίαν τοῦ ὑψηλοῦ της σκοποῦ, ἀποβλέπει μόνον καὶ μόνον εἰς τὴν συντήρησιν, πολλαπλασίασιν καὶ εὐρρωστίαν τοῦ γένους.

Εἶναι ἤδη καιρὸς οἱ νομοθέται νὰ ἐξεγερθῶσιν ἐκ τοῦ ληθάργου, ἐν ᾧ κατὰ τοῦτο διατελοῦσι καὶ ἀναλογιζόμενοι τὴν μεγάλην καὶ βαρεῖαν εὐθύνην, ἣν ἔχουσι πρὸς τὴν κοινωνίαν, ν' ἀκούσωσι τῆς φωνῆς τῆς Ἰατρικῆς ἐπιστήμης καὶ ἀνυπερθέτως νὰ ἐφαρμόσωσιν εἰς τὸ ὑπὸ διάσκεψιν θέμα τὰ παραγγέλματα αὐτῆς, προϊόντα πείρας μακρᾶς καὶ ἐπιστημονικῆς ἐρεύνης ἐξόχων ἀνδρῶν.

Εἶναι μέγιστον τὸ ἐνδιαφέρον, ὅπερ πρέπει νὰ ἐγείρῃ νῦν μάλιστα ἡ Ἰατρικὴ ἐπιστήμη εἰς τοὺς σοφοὺς νομοθέτας, ἀφοῦ ἤδη πρὸ ἀμνημονεύτων χρόνων ἐξέτεινε τὴν ἐπιρροήν της ἐπὶ τῆς ζωῆς τῶν ἀνθρώπων, ἔτι δὲ καὶ ἐπὶ τῆς τιμῆς καὶ τῆς τύχης τῶν πολιτῶν ἔνθεν μὲν διὰ τῆς κλινικῆς, ἔνθεν δὲ διὰ τῆς ἰατροδικαστικῆς.

Τὸ κυριώτατον στοιχεῖον καὶ πρώτιστον μέλημα τῆς πολιτικῆς οἰκονομίας εἶναι βεβαίως ἡ ὀργανικὴ εὐρρωστία τοῦ πολίτου. Ἀλλ' αὕτη εἶναι ἀπόρροια τοῦ γάμου καὶ ἀμέσως ἐξαρτᾶται ἀπ' αὐτοῦ. Ὅθεν ἀνάγκη ἀπαραίτητος, ἐπαναλαμβάνομεν, καὶ πρώτιστον καθῆκον τοῦ νομοθέτου εἶναι νὰ σπεύσῃ νὰ διατυπώσῃ καὶ ἀναμνωρίσῃ κύριά του κωλύματα τὰ ἐκ τῆς ὑγείας καὶ τῆς ἡλικίας τῶν μελλονύμφων προερχόμενα. Οὕτως ἡ ἐπιστήμη αὐ-

τὴ συμπράττουσα μετὰ τῆς ἰατρικῆς εἰς κρείττονα διαβίωσιν καὶ συμβίωσιν τῆς κοινωνίας. ἐπιτυγχάνει ἀσφαλέστερον καὶ τῶν λοιπῶν τῆς σκοπῶν, τοῦ νὰ διατηρῇ ἐν τῇ ἐργασίᾳ τὸν ἄνθρωπον καὶ τοῦ νὰ καλλιτερῇ τὴν ἐργασίαν τῶ πολίτῃ ἀκίνδυνον.

Τὰ παραγγέλματα δὲ ταῦτα τῆς ἰατρικῆς ἐπιστήμης ἐφαρμόζοντες εἰς τὴν πολιτείαν οἱ νομοθέται δὲν θὰ ἔχωσιν ἀναγκην, ὅπως διατηρῶσιν αὐτὴν συγκεμένην μόνον ἐξ ὑγιῶν καὶ ἐρρώστων μελῶν νὰ τῇ ἐπιβάλωσιν ὅ,τι ὁ νομοθέτης τῆς παλαιᾶς Σπάρτης, σοφώτερον καὶ φιλανθρωπότερον αὐτοὶ προνοήσαντες· δὲν φονεύουσι γεννώμενον τὸ δυστυχὲς ἐξαμβλωμα, ἀλλ' ἐμποδίζουσι τὴν γέννησίν του.

Οὕτω νομίζομεν ὅτι πληροῦμεν ἓν τῶν ἱερωτάτων καθηκόντων τοῦ ἰατροῦ καὶ τοῦ πολίτου ἐπιμένοντες νὰ καταχωρισθῶσιν ἐν τῷ ἀστυκῷ ἡμῶν Κώδηκι ὡς κύρια γάμου κωλύματα ἐξ ἑνὸς μὲν ἡ φθίσις καὶ ἡ ἐλεφαντίασις ἐν παση αὐτῶν περιόδῳ, καὶ προσέτι ἡ τριτοπαθὴς συφιλιτικὴ καχεξία, ἐξ ἑτέρου δὲ ἡ ἄγαν νεαρὰ ἡλικία τῷ μὲν ἀνδρὶ ἡ πρὸ τοῦ 18ου ἔτους, τῇ δὲ γυναικὶ ἡ ἐλάσσων τοῦ 15ου.

Δὲν ἀγνοοῦμεν, ὅτι πρὸς τοῦτο θέλουσιν ἀντιτάξει ἡμῖν δύο τινά· πρῶτον μὲν, ὅτι οὐδὲν τῶν ἐκπολιτισμένων ἐθνῶν ἐνομοθέτησε μέχρι τοῦδε ταῦτα, δεύτερον δὲ, ὅτι ἀ α ἰθέμεθα μεγίστην ἐξουσίαν εἰς ἰατρὸν, δι' ἣν πολλάκις θὰ τῷ προστίθεται μέγα τι δέλεαρ ἐλκύον αὐτὸν εἰς κατάχρησιν, καὶ τὰ ἐκ τῶν καταχρήσεών του ἀποτελέσματα θὰ ἐπενεργῶσιν οὐδὲν ἧττον ὀλεθρίως εἰς τὴν κοινωνίαν καὶ εἰς τὸ ἄτομον. Ἀλλ' αἱ ἐνστάσεις αὐταὶ δὲν εἶναι καθολοκληριαν ὀρθαὶ· διότι περὶ μὲν τοῦ πρώτου πρέπει νὰ λάβωμεν ὑπ' ὄψιν, ὅτι οἱ ῥιζικοὶ νόμοι οἱ ἀφορῶντες τὴν ἀνάπτυξιν, τὴν πρόοδον καὶ τὴν εὐημερίαν ἐθνους τινὸς εἶναι ἀναγκαιότεροι καὶ εὐκολώτερον ἐφαρμόζονται εἰς ἀρτιαύστατα καὶ μικρὰ ἔθνη, ἐπειδὴ εἰς αὐτὰ ἡ εὐεργετικὴ δύναμις τῶν εἶναι μεγαλειτέρα καὶ ἡ ἐφαρμογή των δὲν προσκρούει εἰς πεπαλαιωμένας προλήψεις. εἰς δὲ τὴν δευτέραν ἔνστασιν ἀντιπάγομεν, ὅτι ἰατρὸς ἐπιστήμων, αἰσθανόμενος τὸ ὑψηλὸν τῆς θέσεως αὐτοῦ ἐν τῇ κοινωνίᾳ, εἶναι ἀδύνατον νὰ καταχρασθῇ ἐξουσίαν, ἐκ τῆς ἀκριβοῦς ἐξασκήσεως τῆς ὁποίας γινώσκει, ὅτι ἡ κοινωνία προσδοκᾷ τὴν ἐμπόδισιν τοσούτων δυστυχιῶν της. Ἀλλὰ καὶ ἂν τύχῃ τοιοῦτόν τι τέρας ἐν γνώσει ἐπιτρέπον ἐξ ἀθεμίτου ἰδιοτελείας γάμον πικρὸν μὲν ἐφεξῆς εἰς τοὺς συναπτοντας αὐτὸν, ὀλέθριον δὲ καὶ εἰς τρίτα ἐπειτα ἐλεεινὰ ὄντα, τί τὸ κωλύσῃ νὰ παραδοθῇ εἰς τὴν δικαιοσύνην

καὶ τιμωρηθῇ προσηκόντως; ἀρκεῖ νὰ εὑρεθῇ καὶ στηθῇ αὐτῷ ἡ κατάλληλος παγὶς, εἰς ἣν ν' ἁλίσκηται ὁ παρὰ τὸ καθῆκόν του προτιμήσας νὰ φάγῃ τὸ δέλεαρ. Οἱ δὲ περὶ ψευδορκίας νόμοι καὶ ἡ διὰ παντὸς ἀφαίρεσις τῆς ἀδείας τοῦ ἐξασκεῖν τὸ ἐπάγγελμά του θέλουσι πρόκεισθαι φοβερὸν παράδειγμα καὶ τοῖς ἄλλοις, ὅσοι ὀρέγονται νὰ τὸν μιμηθῶσι.

Τῶ ὄντι δύω εἶναι αἱ περιστάσεις, καθ' ἃς δύναται ὁ ἰατρὸς νὰ ἐξοκείλῃ εἰς κατάχρησιν, ὅταν δηλαδὴ ᾖναι ἀνάγκη νὰ καλυφθῇ νόσημα διὰ συμφέρον τοῦ μελλονύμφου ἢ τῶν γονέων αὐτοῦ, καὶ ὅταν ὁ ἰατρὸς ἐξ ἀντιπροθείας ἢ ἄλλου συμφέοντος ἀποδώσῃ εἰς τὴν μελλόνυμφον νόσημα ἀληθῶς μὴ ὑπάρχον. Ἐν τῇ πρώτῃ περιπτώσει ἀποκρύπτει ὑπάρχον νόσημα, ἐν δὲ τῇ δευτέρᾳ πιστοποιεῖ ψευδῶς ὕπαρξιν νοσήματος ἀνυπάρκτου. Περὶ τούτων λοιπὸν νομίζομεν, ὅτι ἐὰν διαταχθῇ νὰ γίνηται ἐνόρκως ἡ περὶ ὑπάρξεως ἢ μὴ ὑπάρξεως πιστοποίησις τῶν περὶ οὗ ὁ λόγος νοσημάτων ἐνώπιον τοῦ προέδρου τοῦ δικαστηρίου ἢ ἔνθα δὲν ὑπάρχει τοιοῦτος ἐνώπιον τοῦ εἰρηνοδίκου· ἐὰν διαταχθῇ ἐπίσης ὁ κωλυόμενος ὑπὸ τοῦ ἰατροῦ νὰ συνάψῃ τὸν γάμον, φρονῶν δὲ ὅτι ψευδῶς οὗτος πιστοποιεῖ ὡς ὑπάρχον ἀνύπαρκτον νόσημα, νὰ ἔχῃ τὸ δικαίωμα νὰ ἐκκαλῇ εἰς τὸν πρόεδρον τοῦ δικαστηρίου καὶ δι' ἄλλων ἐπιστημόνων ἐπίσης ἰατρῶν νὰ τῷ ἀποδεικνύῃ τὸ εὖ ἔχον τῆς ὑγείας του· ἐὰν τέλος ὁ οὕτως ἐλεγχόμενος ἐπίορκος ἰατρὸς ὑποβάλληται εἰς τὰς προσηκούσας ποινάς, νομίζομεν, ὅτι τιθενται οὕτως ἱκανοὶ περιορισμοὶ εἰς τὸ τέρας ἐκεῖνο, ὅπως μὴ ἐκτρέπηται ἐν πάσῃ ἀνέσει εἰς τὰς κακουργίας του. Ἀλλ' ἐπαναλαμβάνομεν, ὅτι τοιοῦτοι ἰατροὶ καὶ τοιαῦται καταχρήσεις εἰσὶν ἐξαιρετικαὶ περιστάσεις.

Ὀρθῶς δὲ αἱ ἐξαιρετικαὶ περιπτάσεις δὲν θεωροῦνται ἀποχειῶντες λόγοι πρὸς μὴ κατάρτισιν ἀναγκαίων καὶ ὠφελίμων διατάξεων· ὀλίγιστοι ὑπάρχουσι νόμοι, ἂν μηδὲ εἷς, ἐν οἷς εἶναι καθόλου ἀδύνατος ἡ κατάχρησις· καὶ ἂν ἐλαμβάνετο τοῦτο ὑπ' ὄψιν, ὀλίγιστοι βεβαίως ἢ οὐδεὶς θὰ ἐτίθετο νόμος. Προσπαθοῦμεν ὅμως νὰ παρεμβάλλωμεν ὅσα πλεῖστα δυνάμεθα προσκόμματα εἰς τὰς καταχρήσεις καὶ νὰ περιστέλλωμεν δι' ἄλλων προληπτικῶν καὶ ἐν ἀποτυχίᾳ κολαστικῶν διατάξεων, σκεπτόμενοι, ὅτι προτιμότερον εἶναι νὰ συντέλλωμεν, ὅπου δυνάμεθα τὰ ὅρια τοῦ κακοῦ, ἢ ν' ἀφίνωμεν αὐτῷ τὸ στάδιον πάντη εὐρύχωρον.

Ταῦτα λαμβάνων τὴν τιμὴν νὰ ὑποβάλω νῦν ἐν συντόμῳ ὑπὸ

τὴν σκέψιν τῶν κυρίων βουλευτῶν καὶ νομικῶν, ἐπιφυλάσσομαι ν' ἀναπτύξω ἔτι μᾶλλον τὴν πρότασίν μου ἐν δέοντι, ἔχουσαν ὡς ἑπεται.

ΠΡΟΤΑΣΙΣ ΝΟΜΟΥ.

Ἄρθρον 1. Ὁ ἀνὴρ πρὸ τῆς συμπληρώσεως τοῦ δεκάτου ὀγδόου ἔτους τῆς ἡλικίας του καὶ ἡ γυνὴ πρὸ τῆς συμπληρώσεως τοῦ δεκάτου πέμπτου δὲν δύνανται νὰ συνάψωσι γάμον.

Ἄρθρον 2. Ἀπαγορεύεται ὁ γάμος τῶν νοσούντων ἐκ τινος τῶν φθειρόντων τὴν ὑγείαν καὶ τὴν ζωὴν τοῦ ἀνθρώπου καὶ διὰ τῆς γεννήσεως διαδιδομένων ἀπὸ τοὺς γονεῖς εἰς τὰ τέκνα νοσημάτων καὶ μεταδοτικῶν, οἷον ἡ ἐλεφαντίασις, ἡ φθίσις καὶ ἡ συφιλιτικὴ καχεξία.

Ἐν Ἀθήναις, τῇ 24 Ἰουλίου 1873.

Ὁ βουλευτὴς Τήνου
ΙΩ. ΖΑΛΛΩΝΗΣ.»

«ΕΚΘΕΣΙΣ.

Ἐντὸς τῶν εὐρυτάτων κόλπων τῆς φύσεως ὑπάρχουσι στοιχεῖά τινα τὰ ὁποῖα δεόντως εἰσαγόμενα εἰς τὰ ζωϊκὰ σώματα διατηροῦσι τὸ μέγα φαινόμενον τῆς ζωῆς, ἢ προφυλάσσουσιν αὐτήν· ἀλλ' αὐτὰ ταῦτα καὶ γίνονται αἰτίαι νοσημάτων σπουδαίων, ὁπόταν ἡ ἐνέργειά των ὑπερβῇ τὰ ὅρια, τὰ κείμενα ἀναμέσον αὐτῶν καὶ τῶν νόμων τῆς ὀργανικῆς οἰκονομίας, ἢ ὁπόταν δὲν ἐξάγωμεν διὰ τῆς ἐπιστήμης κατὰ τὸ δυνατὸν τὰς ἐνεργητικὰς αὐτῶν ἰδιότητας, ἀποτρέποντες διὰ τοῦ καταλλήλου τρόπου τὰ βλαβερὰ των ἀποτελέσματα ἢ ἐξουδετεροῦντες τὴν βλαβερὰν των ἐνέργειαν.

Ὁ ἐν Ἑλλάδι τὸν ἰατρὸν μετερχόμενος, ἂν ἐπὶ μικρὸν ἐπιστήσῃ τὴν προσοχήν του εἰς τὴν κατάστασιν τῆς κοινῆς ὑγείας, θέλει ἐκπλαγῇ παρατηρῶν τὸ οἰκτρὸν αὐτῆς· ἂν δὲ προσηκόντως ἐξετάσῃ τὴν κατάστασιν τοῦ ὀργανισμοῦ τῶν διαφόρων αὐτοῦ πελατῶν, ἐφ' οἱονδήποτε νόσημα καὶ ἂν ζητήσωσιν οὗτοι τὴν συνδρομήν του, θέλει πεισθῇ, ὅτι λυμαίνονται κατὰ μέγα μέρος ἡ συφιλιτικὴ πρὸ πάντων δὲ ἡ φυματικὴ καὶ ἡ χοιραδικὴ καχεξία, αἱ δύω τελευταῖαι ὑπολανθάνουσαι μάλιστα εἰς τὰς ἀνωτέρας τάξεις τῆς κοινωνίας μας ὑπὸ τὰ ἄνθη δοκούσης ἀκμαιοτάτης ὑγείας καὶ τελειοτάτης καλλονῆς.

Ἡ κατάστασις λοιπὸν αὕτη τῆς κοινῆς ὑγείας ἐπιτάσσει κατεπειγόντως ἡμῖν νὰ ἐπιστήσωμεν τὴν προσοχήν μας, ἐπειδὴ

τὸ κακὸν εἰσεχώρησεν εἰς πάσας τὰς κοινωνικὰς τάξεις· καὶ εἶναι τὸ ἱερώτατον καθῆκον τοῦ Ἕλληνος ἰατροῦ νὰ ἐπιχειρήσῃ τὴν ἀκριβῆ ἐξέτασιν τῶν αἰτιῶν τῆς λυπρᾶς αὐτῆς καταστάσεως, νὰ ὁρίσῃ αὐτὰς καὶ νὰ ἐξακριβώσῃ πόσον συμβάλλει ἑκάστη εἰς τὴν κοινὴν κατάστασιν τῆς κοινῆς ἐν Ἑλλάδι ὑγείας.

Ἀναμφιβόλως δὲ ἐπὶ τοῦ προκειμένου ἐφαρμόζεται ὁ ἀλάνθαστος κανών, ὅτι «τὰ φαινόμενα ἐν γένει τῆς ὀργανικῆς φύσεως πολυσύνθετα ὄντα, προέρχονται ἀπὸ πολλῶντε αἰτιῶν καὶ διαφόρων». Τὸ κατ' ἐμὲ δὲν προτίθεμαι ἐνταῦθα νὰ ἐξετάσω εἰμὴ μίαν μόνην αἰτίαν, ἥτις πλεῖστον συνετέλεσε καὶ συντελεῖ ἔτι εἰς τὴν κακὴν ταύτην κατάστασιν τῆς κοινῆς ὑγείας ἐν Ἑλλάδι. Εἶναι δὲ ἡ αἰτία αὕτη ὁ ἐμβολιασμός. Διότι τὴν ἐνέργειαν αὐτοῦ τοσοῦτον μικρᾶς ἠξίωσαν προσοχῆς, μηδαμῶς εἰς τὰ ἀποτελέσματά της προσέξαντες, ὥστε ἐνεπιστεύθησαν τὸ ἐμβολιάζειν εἰς τοὺς τυχόντας· καὶ οὗτοι ἐπιτελοῦντες τὰ τοῦ νόμου ἐκείνου τοῦ ἐπιβάλλοντος εἰς πάντα μήπω ἐμβολιασθέντα νὰ πράξῃ τοῦτο, συνετέλεσαν ἀπὸ πολλοῦ χρόνου ἀκουσίως εἰς τὴν κακὴν κατάστασιν τῆς κοινῆς ὑγείας.

Ἐκ παρατηρήσεων σαφῶν καὶ ὡρισμένων διασήμων ἰατρῶν καὶ ἡμῶν αὐτῶν ἀναγκαζόμεθα νὰ παραδεχθῶμεν, ὅτι ὄχι μόνον δυνατὸν εἶναι, ἀλλὰ καὶ φυσικόν, ἵνα εἴπω οὕτω, τὸ νὰ μεταδώσωμεν διὰ τοῦ ἐμβολιασμοῦ καὶ τὴν συφιλῖτιδα, εἴ καὶ ἄλλην τινὰ καχεξίαν, ὁπόταν εἰς τὸ ἄτομον, ἐξ οὗ λαμβάνομεν τὴν ἐμβολιαστικὴν ὕλην ὑπῆρχεν ἡ συφιλίτις ἢ ἄλλη τις καχεξία.

Ὁ διάσημος ἰατρὸς Cevioli ἀναφέρει ὅτι δι' ὕλης ἐμβολιαστικῆς ληφθείσης ἀπὸ κορασίου, ὅπερ ἐφαίνετο ὑγιές, ἐμβολιασθέντων 43 παίδων, εἰς 37, εἰς τὰ ὁποῖα ὁ ἐμβολιασμὸς ἐπέτυχεν, ἀνεπτύχθησαν καὶ τὰ φαινόμενα ἕλκους συφιλίτιδος. Οἱ δὲ μεταγενέστεροι Bodelio, Chasma deur, Deunis, Sebastien, Rodié, Riverio, Blot Delgeuné καὶ τέλος ὁ παρὰ τῆς ἰατρικῆς Ἀκαδημίας τῶν Παρισσίων τὸ τοῦ ἐμβολιασμοῦ ἐπιτετραμμένος διάσημος Depaul, παρετήρησαν ἄπειρα γεγονότα τὰ ὁποῖα προφανῶς μαρτυροῦσιν, ὅτι διὰ τοῦ ἐμβολιασμοῦ μεταδίδεται ὀρχιτόως καὶ ἡ σύφιλις, ὁπόταν αὕτη, ὡς προείπομεν, ὑπάρχῃ εἰς τὸ ἄτομον, ἐξ οὗ λαμβάνεται ἡ ἐμβολιαστικὴ ὕλη. Παρατηρήσας δὲ κἀγὼ ὅμοια κλινικὰ γεγονότα, ἀνεκοίνωσα ταῦτα εἰς τὸν K. Depaul, ὅστις ὑπέβαλεν αὐτὰ εἰς τὴν ἰατρικὴν Ἀκαδημίαν πρὸς ὑποστήριξιν τῆς περὶ ἧς πρόκειται γνώμης, καὶ

ἠξιώθην τῆς τιμῆς νὰ τὰ δημοσιεύσῃ ἐν τῷ ὑπ' ἀριθ. 35 τῆς ἰατρικῆς ἐφημερίδος τῶν Παρισσίων κατὰ τὸ 1869.

Τὰ κλινικὰ δὲ ταῦτα γεγονότα ἐνισχύονται καὶ ἐπισφραγίζονται διὰ τῆς παρατηρήσεως, ὅτι εἰς ὅσα μέρη ἐνηργήθη ὁ ἐμβολιασμὸς μετὰ ζήλου, ἀλλὰ πάνυ ἀπροσέκτως, ἐπιπολάζουσιν ἡ συφιλίτις, ἡ φθισις καὶ αἱ χαιραδες, λανθάνουσαι ἢ ἐμφανεῖς ὑπὸ διαφόρους μορφάς· ἐνῷ ἄλλως εἰς τὰ μέρη ταῦτα οὐδαμῶς παρατηρεῖ τις πολλὰς καὶ μεγάλας αἰτίας τῶν κακοξιῶν τούτων. Ἀπ' ἐναντίας δὲ, ὅπου δὲν εἶναι ὁ ἐμβολιασμὸς γενικὸς, ἐκεῖ αἱ παθήσεις αὗται εἶσι σπάνιαι.

Ἡ ἐμβολιαστικὴ ὕλη ἐξ ἄλλου μέρους, εἶναι δυνατὸν ν' ἀλλοιωθῇ ἢ νὰ διαφθαρῇ, καὶ τοῦτο ὁμολογεῖ ἡ ἱστορία τοῦ ἐμβολιασμοῦ· τὸ ἀποτέλεσμα δὲ τοῦτο δέον ν' ἀποδοθῇ οὐχὶ μόνον εἰς τὸν μακρὸν χρόνον, ἀλλὰ καὶ εἰς διαφόρους ἄλλας ἀτμοσφαιρικὰς καὶ κοινωνικὰς αἰτίας, αἵτινες, ὡς ἐκ τῆς φύσεως αὐτῶν, κατ' ὀλίγον διαθέτουν τὸν ἀνθρώπινον ὀργανισμὸν εἰς ὀπισθοβατικὰς μεταμορφώσεις ἀλλοιόνουν καὶ τὴν δαμαλίδα καὶ μάλιστα τὴν ἐκ τοῦ ἀνθρωπίνου ὀργανισμοῦ προερχομένην ἐμβολιαστικὴν ὕλην. Καὶ ἀληθῶς ὁπόταν ἕνεκα ἀτμοσφαιρικῶν καὶ κοινωνικῶν αἰτιῶν θανατηφόραι ἐπιδημίαι ἐλυμαίνοντο τὴν Εὐρώπην, ὁ ἐμβολιασμὸς δὲν ἐξησφάλιζε τὸ ἀνθρώπινον γένος ἀπὸ τῆς εὐλογίας.

Εἶναι λοιπὸν γεγονὸς, ὅτι ἡ ἐμβολιαστικὴ ὕλη δύναται νὰ ἐξασθενήσῃ ἐκ συνθέτων αἰτιῶν.

Εἶναι δὲ ἀναμφισβήτητος ἀλήθεια ἐπίσης, ὅτι ἡ αὐτὴ ὕλη χυκλοφορήσα ἀπὸ ἀνθρωπίνου ὀργανισμοῦ εἰς ἀνθρώπινον καὶ ἐν αὐτῷ ἐπεξεργαζομένη δύναται νὰ μεταδώσῃ καὶ τὴν συφιλίτιδα, ἐπαναλαμβάνομεν, ὁσάκις τύχῃ αὐτὴν κατὰ τὴν πορείαν της.

Ἡ δαμαλὶς, ὡς εἶναι γνωστὸν, οὐδαμῶς ὑποκύπτει εἰς τὰ συφιλιτικὰ πάθη· ὅπως λοιπὸν ἀποφύγωμέν τινα τῶν ὀλεθρίων τοῦ ἐμβολιασμοῦ ἀποτελεσμάτων, δυο ὑπόκεινται ἡμῖν τρόποι οἱ ἑξῆς· α.) νὰ ποιώμεθα χρῆσιν μόνον τῆς κυρίως λεγομένης δαμαλίδος· β'.) λαμβάνοντες ὕλην ἐκ δαμάλεως, νὰ ἐμβολιάζωμεν μετὰ ἐπιστημονικῆς προσοχῆς καὶ ἐξετάσεως παιδὸς τινα λίαν εὐρρώστου καὶ ὑγιᾶ, ἐξ αὐτοῦ δὲ ἔπειτα πάντα ἄλλον, καὶ μόνον ἐκ τῶν λίαν ὑγιῶν καὶ εὐρώστων πάλιν ἄλλους. Οὕτω χαράττομεν νέαν τοῦ ἐμβολιασμοῦ ἐποχὴν, ἐξασφαλίζοντες ἑκάστοτε τὴν γνησίαν αὐτοῦ καὶ ἀδιαφθαρτον φύσιν. Ἐννοεῖται δ' ὅτι, ὅπως τυγχάνωμεν τοῦ σκοποῦ τούτου, ἀνάγκη νὰ παύσῃ

πάραυτα πᾶσα κυκλοφορία τῆς ὑπαρχούσης παρ' ἡμῖν ἐμβολιαστικῆς ὕλης, καὶ τὸ παρὸν νομοσχέδιον κατασταθῇ νόμος τοῦ Κράτους.

Πᾶς τις δὲ ἐννοεῖ ἐκ τῶν μέχρι τοῦδε τὴν σπουδαιότητα καὶ τὴν ὠφέλειαν τοῦ παρόντος νομοσχεδίου.

Οὐδένα ἐπίσης λανθάνει, ὅτι εἰς τὴν σύνταξιν πάσης εὐνομουμένης πολιτείας μέγιστον ἀείποτε ἔλαβε μέρος καὶ λαμβάνει ἡ ἰατρικὴ ἐπιστήμη· ἐντεῦθεν ἔλαβεν αὕτη καὶ τὸν χαρακτῆρα πολιτικῆς ἐπιστήμης. Καὶ ἀληθῶς, ἐκτὸς τοῦ σκοποῦ τοῦ θεραπεύειν, ἔχει καὶ ἕτερον ὑψηλότερον τοῦ νὰ διατηρῇ εἰς ἀνθηρὰν κατάστασιν τὴν κοινὴν ὑγείαν καὶ νὰ προφυλάττῃ αὐτήν. Ἐκ τῶν ἀρχῶν καὶ καθηκόντων τούτων ἀναχωρῶν, ἔχω τὴν τιμὴν νὰ ὑποβάλω σήμερον πρὸς τὴν Βουλὴν τὸ παρὸν νομοσχέδιον, διὰ τοῦ ὁποίου καὶ τὰ εὐεργετικὰ ἀποτελέσματα τοῦ ἐμβολιασμοῦ ἐπιτυγχάνομεν καὶ τὰς ὀλεθρίας συνεπείας αὐτοῦ ἀποφεύγομεν.

Κατὰ τὴν συζήτησιν δὲ θέλω πείσει τὴν Βουλὴν, ὅτι διὰ τοῦ νομοσχεδίου τούτου οὐδόλως ἐπιβαρύνεται τὸ δημόσιον ταμεῖον.

ΠΡΟΤΑΣΙΣ ΝΟΜΟΥ

Περὶ ἐμβολιασμοῦ.

Ἄρθρον 1. Ἐν παντὶ νομῷ τοῦ κράτους διορίζεται εἷς περιοδευτικὸς ἰατρὸς μὲ μισθὸν ἐτήσιον δραχ. 4000.

Ἄρθρον 2. Οὐδεὶς διορίζεται περιοδευτικὸς ἰατρὸς, ἂν δὲν ἔχῃ πτυχίον διδάκτορος τῆς τε ἰατρικῆς καὶ τῆς χειρουργικῆς, καὶ ἂν δὲν ἐξήσκησε τὸ ἐπάγγελμα τοῦ ἰατροῦ ἐπὶ δύο τοὐλάχιστον ἔτη, οὐδ' ὑπερέβη τὸ πεντηκοστὸν ἔτος τῆς ἡλικίας του.

Ἄρθρον 3. Ὁ περιοδευτικὸς ἰατρὸς ἐνεργεῖ τὸν δαμαλισμὸν καὶ ἀναδαμαλισμὸν τῶν κατοίκων αὐτὸς οὗτος περιοδεύων κατ' ἔτος εἰς ὅλα τὰ χωρία τοῦ νομοῦ, συντάττει δὲ πίνακας τῶν δαμαλισθέντων καὶ ἀναδαμαλισθέντων, ἐξ ὧν ἕνα ὀφείλει νὰ στέλλῃ ἐπὶ ποινῇ παύσεως τὸ πρῶτον δεκαήμερον τοῦ Ἰανουαρίου διὰ τῆς Νομαρχίας εἰς τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Ἐσωτερικῶν, μετὰ παρατηρήσεων ἐπὶ τῶν ἀποτελεσμάτων τοῦ δαμαλισμοῦ καὶ ἀναδαμαλισμοῦ, κατὰ τῆς ἐξουδετερώσεως τῆς εὐλογίας.

Τοῦ αὐτοῦ δὲ πίνακος ἀντίγραφον στέλλει κατὰ τὸν αὐτὸν χρόνον εἰς τὰ ἁρμόδια ταμεῖα πρὸς εἰσπραξιν τῶν τελῶν τοῦ δαμαλισμοῦ. Πρὸς τούτοις ὑποβάλλει τῇ Νομαρχίᾳ ἐν ὥρᾳ ἐπιδημίας τῆς εὐλογίας τὰ καταλληλα μέτρα πρὸς περιστολὴν

ἡ προφύλαξιν τῶν κατοίκων τοῦ νομοῦ ἀπὸ τῆς ἐπηρείας τῆς εἰσβαλούσης εὐλογίας. Διατηρεῖ τὴν δαμαλίδα ὕλην ἀνεξόντλητον καὶ φροντίζει κατὰ τὴν περιοδείαν του περὶ τὴν ἀνακάλυψιν τῆς φυομένης εἰς τὰς βοῦς δαμαλίδος ὕλης.

Ἄρθρον 4. Ἀπαγορεύεται εἰς πάντα μὴ ἐπιστήμονα ἰατρὸν ὁ δαμαλισμός, καὶ ἀναδαμαλισμός· τιμωρεῖται δὲ ὁ παραβάτης μὲ πρόστιμον 20 μέχρι 50 δραχμῶν.

Ἄρθρον 5. Κατὰ τετραετίαν καὶ ἐκ περιτροπῆς εἷς τῶν περιοδευτικῶν ἰατρῶν ἀπέρχεται δημοσίᾳ δαπάνῃ εἰς τὴν Ἑσπερίαν Εὐρώπην, ὅπως λάβῃ δαμαλίδα ἐκ τῆς φυσικῆς ἀναφυομένης ἐπὶ τῶν δαμάλεων τῶν ἐν ταῖς ἐκεῖ βουστασίοις καὶ ἴδῃ ἐκ τοῦ σύνεγγυς τὰς γιγνομένας βελτιώσεις ἐπὶ τοῦ συστήματος τοῦ ἐμβολιασμοῦ.

Ἄρθρον 6. Ἕκαστος οἰκογενειάρχης ὑποχρεοῦται νὰ πληρώσῃ εἰς τὸ δημόσιον ταμεῖον διὰ τὸν δαμαλισμὸν ἢ ἀναδαμαλισμὸν ἑκάστου μέλους τῆς οἰκογενείας του ἡμίσειαν δραχμήν. Τὸ τέλος τοῦτο εἰσπράττεται κατὰ τὸν περὶ εἰσπράξεως τῶν δημοσίων φόρων νόμον, ἐπὶ τῇ βάσει πίνακος διευθυνομένου κατὰ τὸν Ἰανουάριον ἑκάστου ἔτους ὑπὸ τοῦ ἰατροῦ εἰς τὸ ἁρμόδιον ἐπαρχιακὸν ταμεῖον τῆς κατοικίας τοῦ ἐμβολιασθέντος· ἀπαλλάττονται τοῦ τέλους τούτου οἱ ἔνδειες, οἵτινες φέρουσι πιστοποιητικὸν τοῦ οἰκείου δημάρχου, μαρτυροῦντος ὑπ' εὐθύνην του τὴν ἔνδειαν, ἢ ἐμπεριεχόμενοι ἐν ἐπισήμῳ καταλόγῳ διευθυνομένῳ ὑπὸ τοῦ δημάρχου πρὸς τὸν περιοδευτικὸν ἰατρόν, κατὰ τὸν Ἰανουάριον ἑκάστου ἔτους. Οἱ οὕτως ἀπαλλαττόμενοι δὲν ἐμπεριλαμβάνονται εἰς τοὺς σταλησομένους πίνακας εἰς τὰ ἐπαρχιακὰ ταμεῖα.

Ἄρθρον 7. Πᾶσαι αἱ ἀντιβαίνουσαι εἰς τὸν παρόντα νόμον διατάξεις καταργοῦνται.

Ἐν Ἀθήναις, τῇ 21 Ἰουλίου 1873.

Ὁ Βουλευτὴς Τήνου

ΙΩ. ΖΑΛΩΝΗΣ.»

Κατόπιν ἐρωτηθεὶς ὁ πρόεδρος τῆς Κυβερνήσεως περὶ τῆς ἐν Μεσσήνῃ βουλευτικῆς ἐκλογῆς ἀπήντησεν ὅτι, καθ' ἃς ἔχει πληροφορίας, ἡ ἐκλογὴ ὡρίσθη τὴν 10 λήγουσαν τ. ἔ.

Τοῦ προέδρου ἀπαγγείλαντος, ὅτι ἀντικείμενον τῆς ἡμερησίας διατάξεως εἶναι ἡ εἰσακολούθησις τῆς ἐπὶ τοῦ νομοσχεδίου τῆς ὁδοποιΐας τρίτης συζητήσεως, ἐπρότεινέ τις τὴν ἀναβολήν· ἀλλὰ τῆς Βουλῆς ἀπορρίψάσης τὴν περὶ ἀναβολῆς πρότασιν δι'

ἀναστάσεως, ἐξηκολούθησεν ἡ ἐπὶ τοῦ νομοσχεδίου τούτου τρίτη συζήτησις.

Ἀναγνωσθὲν τὸ 1 ἄρθρον ἐγένετο δεκτὸν ἄνευ ἀντιρρήσεως, ὡς ἔχει ἐν τῷ νομοσχεδίῳ.

Ἐπὶ τοῦ ἄρθρου 2 ἐδαφίου ά. ἀντικατεστάθησαν αἱ λέξεις «ἐν τοῖς νομοῖς τῆς Ἑπτανήσου» διὰ τῶν λέξεων «ἐν ταῖς νήσοις τῆς Ἑπτανήσου» αἱ δὲ λέξεις «οἱ νομοὶ οὗτοι» διὰ τῶν λέξεων «αἱ νῆσοι αὗται.» Ἐπὶ τοῦ αὐτοῦ ἐδαφίου, τῇ προτάσει τοῦ πρωθυπουργοῦ, ἐγένετο προσθήκη τις τεθεῖσα ὡς τελευταία παράγραφος τοῦ ἐδαφίου ά. ἔχει δὲ ὡς ἑξῆς· «Εἰς τὰς νήσους τὰς ἐξ ἑνὸς μόνου δήμου ἀποτελουμένας αἱ ἀναγκαῖαι ὁδοὶ πρὸς συγκοινωνίαν ἐσωτερικὴν ὑπάγονται εἰς τὴν κατηγορίαν τῶν δημοτικῶν ὁδῶν.» Τὴν προσθήκην ταύτην ἡ Βουλὴ παρεδέξατο.

Ἀκολούθως ἐπρότειναν οἱ βουλευταὶ Ἑρμιονίδος, ὅπως τὰ ἐν τῷ ταμείῳ τῆς ὁδοποιΐας ὑπάρχοντα καὶ τὰ δυνάμει τοῦ παρόντος νόμου εἰσπραχθησόμενα χρήματα θέλουσι διατεθῇ εἰς κατασκευὴν ἐπαρχιακῶν ὁδῶν ἐν ταῖς ἐπαρχίαις, δι' ὧν δὲν διέρχεται ἐθνικὴ ὁδός· ἀλλὰ τὴν πρότασιν ταύτην ἀπέρριψεν ἡ Βουλή. Παρεδέχθη δέ, ὡς ἔχουσιν ἐν τῷ νομοσχεδίῳ, τὰ ἐδάφια β'. γ'. δ'. ε. καὶ ς'. Ἐπὶ δὲ τοῦ ζ'. ἐγένετο προσθήκη τις ἔχουσα ὡς ἑξῆς· «Πᾶσα ἄλλη διαφορὰ μεταξὺ τοῦ ἐργολάβου καὶ τοῦ δημοσίου ἢ τῶν ἰδιωτῶν ἐκ τῆς ἐργολαβίας ἀμέσως ἢ ἐμμέσως προερχομένη καὶ εἰς οἱονδήποτε τίτλον στηριζομένη ὑπάγεται εἰς τὴν ἀποκλειστικὴν ἁρμοδιότητα τῶν δικαστηρίων καὶ τῶν νόμων τοῦ Βασιλείου καὶ δικάζεται ὡς κατεπείγουσα. Ἐὰν ὁ ἐργολάβος ἢ οἱ συνεταῖροι ὦσιν ἀλλοδαποὶ παραιτοῦνται παντὸς δικαιώματος προσφυγῆς εἰς ξένην προστασίαν, παρέμβασιν καὶ μεσολάβησιν, ὡς ὑπὸ τὸν ὅρον τοῦτον γενομένης τῆς τῆς ἐργολαβίας παραχωρήσεως.» Τὰ δὲ ἐδάφια ή. θ'. καὶ ί. ἐγένοντο δεκτὰ ὡς ἔχουσιν ἐν τῷ νομοσχεδίῳ. Οὕτω δὲ ἐγένετο δεκτὸν τὸ ἄρθρον 2, ὡς ἐτροποποιήθη.

Ἐπὶ τοῦ ἄρθρου 3 εὐθὺς ἐν ἀρχῇ μετὰ τὴν λέξιν «κατασκευαστέα» προσετέθη ἡ λέξις «ἐθνικαί». Ἐκ δὲ τοῦ β'. ἐδαφίου τοῦ αὐτοῦ ἄρθρου ἀπηλείφθη ἡ λέξις «κεφαλαίων» καὶ προσετέθη ἡ λέξις «πόρων». Ἐπὶ τοῦ αὐτοῦ ἐδαφίου μετὰ τὰς λέξεις «τῶν κατασκευαστέων ὁδῶν» ἐγένετο προσθήκη ἔχουσα ὡς ἑξῆς· «αἱ ἐπαρχίαι καὶ οἱ δῆμοι, δι' ὧν δὲν διέρχεται σιδηρόδρομος, θέλουσι προτιμηθῆ τῶν ἐπαρχιῶν καὶ δήμων, δι' ὧν διέρχεται. Ὡσαύτως ὑπ' ὄψιν θέλει ἔχει τὸ συμβούλιον τὸ πλέον ἢ ἔλαττον τῶν ἐν τινι ἐπαρχίᾳ κατεσκευασμένων ἐθνικῶν ἢ ἐπαρχιακῶν

ὁδῶν, κατὰ τὴν ἐξάσκησιν τοῦ δικαιώματος τῆς προτιμήσεως.»
Οὕτω δὲ τὸ ἄρθρον 3 ἐγένετο δεκτόν, ὡς ἐτροποποιήθη.

Ἀναγνωσθέντος τοῦ ἄρθρου 4, ἐγένετο διόρθωσις τοῦ ἐδαφίου «1 τοῖς 0|0 ἐπὶ τοῦ φόρου τοῦ ἐλαίου» διὰ τοῦ «1|10 ἐπὶ τοῦ φόρου τοῦ ἐλαίου.» Τὸ δὲ ἐδάφιον «1|6 ἐπὶ τοῦ φόρου τῶν ζώων» ἐτροποποιήθη οὕτως· «ἐπὶ τῶν μικρῶν ζώων λεπτὰ 3, ἐπὶ δὲ τῶν χοίρων καὶ μεγάλων λεπτὰ 12». Κατόπιν ἐγένετο δεκτὸν τὸ ὅλον ἄρθρον μὲ τὰς ἐπενεχθείσας τροποποιήσεις.

Τὰ ἄρθρα 5, 6, 7 καὶ 8 ἐγένοντο δεκτὰ ὡς ἔχουσιν ἐν τῷ νομοσχεδίῳ. Ἐπὶ τέλους ἐγένετο δεκτὴ καὶ προσθήκη τις τεθεῖσα ἐν τῷ νομοσχεδίῳ ὡς ἄρθρον 9. Ἔχει δὲ ὡς ἑξῆς·

«Πᾶσα διάταξις προγενεστέρων νόμων ἀντιβαίνουσα εἰς τὸν παρόντα καταργεῖται ἐφ' ὅσον χρόνον διαρκεῖ ἡ τοῦ παρόντος νόμου ἰσχύς».
Οὕτω δὲ τὸ σύνολον τοῦ νομοσχεδίου τούτου ἐγένετο δεκτὸν εἰς τρίτην συζήτησιν, ὡς ἐτροποιήθη. Ἔχει δὲ ὡς ἑξῆς·

«ΝΟΜΟΣΧΕΔΙΟΝ

Περὶ ὁδοποιίας.

Ἄρθρον 1.

Πρὸς χρησιμοποίησιν τῶν ὑπαρχόντων τῆς ὁδοποιίας πόρων καὶ ταχυτέραν κατασκευὴν τῶν ὁδῶν τοῦ Κράτους, ἐπιτρέπεται εἰς τὴν Κυβέρνησιν νὰ ἐκθέσῃ εἰς μειοδοτικὴν δημοπρασίαν τὴν κατασκευὴν ἐντὸς δεκαετίας τριγιλίων χιλιομέτρων ὁδῶν ἐθνικῶν, ἐπαρχιακῶν καὶ δημοτικῶν, ἀνὰ χιλίων ἓξ ἑκάστης κατηγορίας.

Ἡ γνωστοποίησις τῆς δημοπρασίας ταύτης θέλει γείνει ἔν τε τῇ ἡμεδαπῇ καὶ τῇ ἀλλοδαπῇ ἐντὸς μηνὸς ἀπὸ τῆς κυρώσεως τοῦ παρόντος νόμου· ὁ δὲ συναγωνισμὸς οὐχὶ πρὸ τῆς παρελεύσεως πεντεμηνῶν ἀπὸ τῆς γνωστοποιήσεως.

Ἄρθρον 2.

Διὰ Β. Διατάγματος θέλουσι κανονισθῆ οἱ ὅροι τῆς μειοδοσίας ἐπὶ τῶν ἀκολούθων βάσεων·

ἀ.) Κατὰ τὰ πρῶτα δύο ἔτη τῆς ἐργολαβίας θέλουσι κατασκευασθῆ ἑπτακόσια χιλιόμετρα ἐθνικῶν ὁδῶν. Κατὰ δὲ τὰ ἑπόμενα τρία ἔτη χίλια χιλιόμετρα ἐπαρχιακῶν, ἀνὰ ἑκατὸν εἰς ἕκαστον τῶν νομῶν τῆς Πελοποννήσου, τῆς Στερεᾶς, τῆς Εὐβοίας καὶ τῶν Κυκλάδων. Κατὰ δὲ τὰ τρία παρεπόμενα ἔτη χίλια χιλιόμετρα δημοτικῶν ὁδῶν εἰς τοὺς αὐτοὺς νομούς. Ἐν ταῖς νήσοις τῆς Ἑπτανήσου θέλουσι κατασκευασθῆ ἔργα ὁδοποιίας ἢ ἄλλα κοινῆς αὐτῶν ὠφελείας, ἀνάλογα πρὸς τὸ περίσσευμα τῆς εἰσφορᾶς αὐτῶν, μετὰ τὴν ἀφαίρεσιν τῶν δαπανωμένων πρὸς συντήρησιν τῶν ἐν αὐταῖς ὁδῶν. Αἱ νῆσοι αὗται κατὰ τὸ διάστημα τῆς ἐργολαβίας ἀπαλλάσσονται πάσης καταβολῆς διοδίων.

Κατὰ τὰ δύο τελευταῖα ἔτη θέλει περαιωθῆ ἡ ἐναπομείνασα ὁδοποιία μέχρι συμπληρώσεως τῶν τριγιλίων χιλιομέτρων, ἢ καὶ πλέον ἢ ἔλαττον, ἀναλόγως τῶν διαθεσίμων κεφαλαίων μετὰ τὴν ἐντελῆ ἐξόφλησιν τῆς ἀξίας τῶν ἐξ ἑκάστης κατηγορίας κατασκευασθέντων.

Εἰς τὰς νήσους, τὰς ἐξ ἑνὸς μόνου δήμου ἀποτελουμένας, αἱ ἀναγκαῖαι ὁδοὶ πρὸς συγκοινωνίαν ἐσωτερικὴν ὑπάγονται εἰς τὴν κατηγορίαν τῶν δημοτικῶν ὁδῶν.

β'.) Αἱ προσφοραὶ τῆς μειοδοσίας θέλουσι γείνει εἰδικῶς δι' ἑκάστην κατηγορίαν ὁδῶν ἐθνικῶν, ἐπαρχιακῶν καὶ δημοτικῶν· ὡς ἀνώτερος δὲ ὅρος προσφορᾶς κατὰ χιλιόμετρον δι' ἑκάστην κατηγορίαν ὁρίζεται·

ἐπὶ τῶν ἐθνικῶν ὁδῶν δραχμαὶ 15 χιλιάδες,
» » ἐπαρχιακῶν » 11 »
» » δημοτικῶν » 7 »

γ'.) Τὸ πλάτος τῶν ὁδῶν ἄνευ τῶν τάφρων ὁρίζεται·

ἐπὶ τῶν ἐθνικῶν Β. πήχεις 8
» » ἐπαρχιακῶν » 7
» » δημοτικῶν » 6

Εἰς δὲ τὰ ὀρεινὰ μέρη,
Β. πήχεις 7 διὰ τὴν ἀ. κατηγορίαν.
» » 6 » » β'. »
» » 5 » » γ'. »

Πρὸ τῶν πόλεων αἱ ἐθνικαὶ καὶ ἐπαρχιακαὶ ὁδοὶ ἔσονται κατὰ δύο μέτρα εὐρύτεραι ἐπὶ ἓν στάδιον μήκους.

δ'.) Εἰς τὴν ὁδοποιίαν περιλαμβάνονται καὶ αἱ γεφυρώσεις ἀνοίγματος μέχρι 15 Β. πήχεων, ὁσάκις ἡ γεφύρωσις δὲν ἦναι ἀναπόφευκτον νὰ γείνῃ δι' ἑνὸς μόνου τόξου, ὅτε ἡ ὑποχρέωσις αὐτὴ τοῦ ἐργολάβου ἐπὶ τῶν γεφυρώσεων περιορίζεται μόνον ἐπὶ 10 Β. πήχεων, ὑποχρεοῦται ὅμως οὗτος νὰ κατασκευάζῃ ἰδίοις ἀναλώμασιν ὅλας τὰς γεφύρας, λαμβάνων τὸ ὑπερβάλλον τῆς δαπάνης ποσὸν, κατὰ μέτρον μήκους ὑπολογιζόμενον ἐπὶ τῇ βάσει προϋπολογισμοῦ συνταχθησομένου ὑπὸ τοῦ ἐργολάβου καὶ ἐγκρινομένου ὑπὸ τῆς Κυβερνήσεως. Ἐν περιπτώσει δὲ διαφωνίας, τὸ ἔργον ἐκτελεῖ ἡ Κυβέρνησις καταλογίζουσα εἰς βάρος τοῦ ἐρ-

γολάβου τὸ ἐπιβαρύνον αὐτὸ ποσὸν, ἐπὶ τῇ βάσει τῶν προϋπολογισθεισῶν παρ' αὐτοῦ τιμῶν.

ε.) Αἱ ὁδοὶ καὶ αἱ γέφυραι θέλουσι κατασκευασθῆ μεθ' ὅλης τῆς ἀναγκαίας τελειότητος, κατὰ τοὺς κανόνας τῆς τέχνης.

Τὸ ἔγγραφον τῶν ὑποχρεώσεων τοῦ ἐργολάβου (cahier des charges) θέλει συνταχθῆ πρὸ τῆς γνωστοποιήσεως τῆς δημοπρασίας καὶ δημοσιευθῆ συγχρόνως μετ' αὐτῆς· τὸ ἔγγραφον τοῦτο μένει ἀμετάβλητον μετὰ τὴν κατακύρωσιν. Ὁ δὲ προσδιορισμὸς τῶν κυριωτέρων σημείων τῆς τῶν ὁδῶν διευθύνσεως θέλει εἶσθαι ἀποπερατωμένος τρεῖς τοὐλάχιστον μῆνας πρὸ τοῦ συναγωνισμοῦ.

ς'. Ἡ πρὸς τὸν ἐργολάβον πληρωμὴ θέλει γίνεται κατὰ χιλιόμετρον ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ μέσου ὅρου τῶν τιμῶν, εἰς ἃς ἤθελε παραχωρηθῆ ἡ ἐργολαβία, χωρὶς νὰ λαμβάνηται ὑπ' ὄψιν ἡ κατηγορία, εἰς ἣν ἑκάστη κατασκευασθεῖσα ὁδὸς ὑπάγεται.

Ἐντὸς τῆς ἀ. τριμηνίας τοῦ πρώτου ἔτους καὶ μετὰ τὴν πρώτην τοῦ ἐργολάβου ἐγκατάστασιν, ἣν θέλει ὁρίσει ἀκριβέστερον τὸ ἔγγραφον τῶν ὑποχρεώσεων (cahier des charges), θέλουσι προκαταβληθῆ παρὰ τοῦ δημοσίου ἐκ τῶν κεφαλαίων ὁδοποιίας πρὸς τὸν ἐργολάβον δύω ἑκατομμύρια δραχμῶν ἀτόκως καὶ ἐπὶ ἐγγυήσει τινὸς τῶν ἐν Ἑλλάδι τραπεζῶν, ὅτι ἡ προκαταβολὴ αὕτη θέλει ἐπιστραφῆ ἐν περιπτώσει διαρρήξεως τοῦ τῆς ἐργολαβίας συμβολαίου καὶ καθόσον δὲν ἤθελεν εἶσθαι συμψηφισμένη πρὸς τὰ τετελεσμένα ἔργα.

Ἐκ τῆς προκαταβολῆς ταύτης θέλει συμψηφίζεσθαι εἰς τὸ τέλος ἑκάστου ἔτους πρὸς τὰς ὀφειλομένας διὰ τὴν τετελεσμένην ἐργασίαν πληρωμὰς τὸ δεκατημόριον, ἤτοι ἀνὰ 200 χιλιάδας δραχμὰς, μέχρις ἐντελοῦς ἐξοφλήσεως αὐτῆς.

ζ'.) Ὡς πρὸς τὸν τρόπον καὶ τὸν χρόνον τῆς παραδόσεως τῶν ἐκτελουμένων ἔργων, ἔτι δὲ ὡς πρὸς τὰς ὑποχρεώσεις τοῦ ἐργολάβου πρὸς συντήρησιν πάντων τῶν ἔργων τῆς ὁδοποιίας ἀπὸ τῆς προσωρινῆς μέχρι τῆς ὁριστικῆς παραλαβῆς αὐτῶν, καὶ τέλος ἐπὶ διαλύσεως τῶν κατὰ τὴν ἐκτέλεσιν τῶν ἔργων ἐγειρομένων διενέξεων, θέλουσιν ἰσχύει αἱ διατάξεις τοῦ ἀπὸ 11 Σεπτεμβρίου 1850 περὶ δημοσίων ἔργων Β. Διατάγματος.

Πᾶσα ἄλλη διαφορὰ μεταξὺ τοῦ ἐργολάβου καὶ τοῦ δημοσίου ἢ τῶν ἰδιωτῶν ἐκ τῆς ἐργολαβίας ἀμέσως ἢ ἐμμέσως προερχομένη καὶ εἰς οἱονδήποτε τίτλον στηριζομένη, ὑπάγεται εἰς τὴν ἀποκλειστικὴν ἁρμοδιότητα τῶν δικαστηρίων καὶ τῶν νόμων τοῦ Βασιλείου καὶ δικάζεται ὡς κατεπείγουσα. Ἐὰν ὁ ἐργολάβος ἢ οἱ συνεταῖροι ἦναι ἀλλοδαποὶ, παραιτοῦνται παντὸς δικαιώματος προσφυγῆς εἰς τὴν ξένην προστασίαν, παρέμβασιν καὶ μεσολάβησιν ὡς ὑπὸ τὸν ὅρον τοῦτον γενομένης τῆς ἐργολαβίας παραχωρήσεως.

η. Ἕκαστος μειοδότης ὀφείλει συγχρόνως μετὰ τῆς προσφορᾶς αὐτοῦ νὰ παρουσιάσῃ ἀπόδειξιν βεβαιοῦσαν τὴν εἰς τὸ δημόσιον ταμεῖον κατάθεσιν δραχμῶν 200,000, εἴτε εἰς μετρητὰ ἐπὶ τόκῳ 6 0/0 εἴτε εἰς δημόσια χρεώγραφα, μεταγενέστερα τοῦ 1862, λόγῳ ἐγγυήσεως, ἥτις καταπίπτει αὐτοδικαίως πρὸς ὄφελος τοῦ ταμείου τῆς ὁδοποιίας ἐν περιπτώσει παραβάσεως τῶν ὅρων τῆς ἐργολαβίας, οὓς τὸ περὶ ἐκτελέσεως Βασιλικὸν Διάταγμα θέλει ὁρίσει, διαλυομένου συγχρόνως καὶ τοῦ τῆς ἐργολαβίας συμβολαίου, δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου. Ἐν τῷ αὐτῷ Διατάγματι θέλει ὁρισθῆ ὁ τρόπος τῆς διεξαγωγῆς τῆς δημοπρασίας, οἱ ὅροι αὐτῆς καὶ αἱ συνέπειαι τῆς διαλύσεως τοῦ συμβολαίου τῆς ἐργολαβίας.

θ'. Τὴν ἐκτέλεσιν τῶν ἔργων θέλει ἐπιτηρεῖ ἡ Κυβέρνησις διὰ τοῦ Σώματος τοῦ Μηχανικοῦ. Τῇ ἀδείᾳ τῆς Κυβερνήσεως, δύνανται οἱ ἀξιωματικοὶ τοῦ Μηχανικοῦ νὰ συμπράττωσιν εἰς τὴν ἐκτέλεσιν τῶν ἔργων, διατηροῦντες πάντα τὰ ἐν τῷ στρατῷ δικαιώματα αὐτῶν ὡς εἰς εἰδικὴν ὑπηρεσίαν ἐργαζόμενοι. Ἀλλ' ἐν ὅσῳ ἡ ὑπηρεσία των αὕτη διαρκῇ, δὲν θέλουσιν ἀπολαμβάνει μισθὸν ἐκ τοῦ δημοσίου ταμείου.

ι. Ὁ ἐργολάβος δύναται νὰ λαμβάνῃ ἄνευ ἀποζημιώσεως τοὺς ἀναγκαίους εἰς τὴν ὁδοποιίαν λίθους ἐκ τῆς ἐπιφανείας τῶν πέριξ δημοσίων ἢ ἰδιωτικῶν ἀγρῶν ἢ καὶ νὰ κόπτῃ λίθους, ἔνθα δὲν ὑπάρχει ἰδιόκτητον λατομεῖον. Κατὰ πᾶσαν ἄλλην περίστασιν ὀφείλεται παρ' αὐτοῦ ἀποζημίωσις διὰ τὸ λαμβανόμενον ὑλικὸν, κανονιζομένη διοικητικῶς, καθ' ὃν τρόπον θέλει ὁρίσει τὸ τῆς ἐκτελέσεως Β. Διάταγμα.

Ἄρθρον 3.

Αἱ κατασκευαστέαι ἐθνικαὶ ὁδοὶ θέλουσιν ὁρισθῆ διὰ Β. Διατάγματος κατὰ γνωμοδότησιν τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου· αἱ δὲ ἐπαρχιακαὶ καὶ δημοτικαὶ κατ' ἀπόφασιν συμβουλίου, προεδρευομένου ὑπὸ τοῦ οἰκείου νομάρχου καὶ συγκροτουμένου ἐκ δύω μελῶν ἐξ ἑκάστου τῆς νομαρχιακῆς περιφερείας ἐπαρχιακοῦ συμβουλίου, ἐκλεγομένων παρ' αὐτοῦ καὶ προσλαμβανομένου τοῦ διευθυντοῦ τοῦ Μηχανικοῦ ἑκάστου νομοῦ.

Τὸ συμβούλιον τοῦτο ἀποφασίζει περὶ τῶν κατὰ προτίμησιν κατασκευαστέων ἐπαρχιακῶν καὶ δημοτικῶν ὁδῶν καὶ ὁρί-

ζει τὰ κύρια σημεῖα τῆς διαβάσεως ἑκάστης αὐτῶν· δὲν θέλει δὲ ἀπομακρύνεσθαι κατὰ τοὺς προσδιορισμοὺς τούτους ἄνευ δικαιολογημένης ἀνάγκης τῆς ἀναλογίας τῶν ὑπαρχόντων σήμερον τῆς ὁδοποιΐας πόρων ἑκάστης ἐπαρχίας καὶ ἑκάστου δήμου, οὐδὲ ὑπερβαίνει τὰς ὁριζομένας κατὰ τὰ προηγούμενα ἄρθρα ἐκτάσεις τῶν κατασκευαστέων ὁδῶν. Αἱ ἐπαρχίαι καὶ οἱ δῆμοι, δι' ὧν δὲν διέρχεται σιδηρόδρομος, θέλουσι προτιμηθῆ τῶν ἐπαρχιῶν καὶ δήμων, δι' ὧν διέρχεται. Ὡσαύτως ὑπ' ὄψιν θέλει ἔχει τὸ συμβούλιον τὸ πλέον ἢ ἔλαττον τῶν ἔν τινι ἐπαρχίᾳ κατεσκευασμένων ἐθνικῶν ἢ ἐπαρχιακῶν ὁδῶν, κατὰ τὴν ἐξάσκησιν τοῦ δικαιώματος τῆς προτιμήσεως. Ἕκαστον δὲ μέλος αὐτοῦ δύναται νὰ ἐκπαλέσῃ διὰ τοὺς λόγους τούτους τὴν τοῦ συμβουλίου ἀπόφασιν πρὸς τὸ ὑπουργεῖον τῶν Ἐσωτερικῶν, ὅπερ ἀποφασίζει ἀνεκκλήτως.

Ἄρθρον 4.

Εἰς τοὺς ὑπάρχοντας ἤδη πόρους τῆς ὁδοποιΐας προστίθενται οἱ ἑξῆς, μορφούμενοι διὰ γενικῆς εἰσφορᾶς, κανονιζομένης ὡς ἀκολούθως, ἐπὶ τῇ βάσει τῆς φορολογίας, ἤτοι·

1 τοῖς 0|0 ἐπὶ τῆς παραγωγῆς τῶν δημητριακῶν καρπῶν.

1|5 ἐπὶ τοῦ φόρου τῶν κατὰ στρέμμα φορολογουμένων κτημάτων.

1|10 ἐπὶ τοῦ φόρου τοῦ ἐλαίου.

1|10 ἐπὶ τοῦ ἐγγείου φόρου καὶ τοῦ δικαιώματος τῆς ἐπικαρπίας τῶν εἰσπραττομένων ἐν ταῖς τελωνείαις.

Ἐπὶ τῶν μικρῶν ζώων λεπτὰ 3, ἐπὶ δὲ τῶν χοίρων καὶ μεγάλων λεπτὰ 12.

1|5 ἐπὶ τοῦ φόρου τῶν ἐπιτηδευμάτων.

1|10 ἐπὶ τοῦ φόρου τῶν οἰκοδομῶν.

1|10 ἐπὶ τῶν τελωνιακῶν τελῶν καὶ δικαιωμάτων.

Ἡ βεβαίωσις καὶ εἴσπραξις τῆς εἰσφορᾶς ταύτης θέλει διαρκέσει ἐπὶ δεκαετίαν, ἀρχομένη ἀπὸ τοῦ ἐπιόντος ἔτους 1871. Ἐὰν δὲ ἐντὸς αὐτοῦ δὲν κατακυρωθῇ ἡ ὑπὸ τοῦ παρόντος νόμου προβλεπομένη ἐργολαβία, παυει κατὰ τὸ ἑπόμενον ἔτος πᾶσα εἰσφορά, τὰ δὲ εἰσπραχθησόμενα τῆς χρήσεως τοῦ 1874 μένουσι πρὸς ὄφελος τοῦ ταμείου τῆς ὁδοποιΐας.

Ἄρθρον 5.

Ἕνεκα τῆς εἰς τὰ ἔσοδα τοῦ Κράτους προσθήκης τῆς κατὰ τὸ προηγούμενον ἄρθρον εἰσφορᾶς θέλουν εἰσάγεσθαι ἀπὸ τοῦ ἐπιόντος ἔτους 1871 ἐκ τοῦ δημοσίου ταμείου εἰς τὸ τῆς ὁδο-

ποιΐας τὰ ἑξῆς ποσοστά, ἀντὶ τῶν νῦν εἰσαγομένων κατὰ τὸν ὑπὸ στοιχ. ΣΚΣ'. νόμον τῆς 20 Ἀπριλίου 1867, ἤτοι·

10 τοῖς 0|0 ἐπὶ τῶν εἰσπραττομένων ἐγγείων φόρων καὶ δικαιωμάτων ἐπικαρπίας.

20 τοῖς 0|0 ἐπὶ τοῦ ἐγγείου φόρου σταφίδος.

15 τοῖς 0|0 ἐπὶ τοῦ φόρου τῶν ζώων.

10 τοῖς 0|0 ἐπὶ τοῦ φόρου ἐπιτηδευμάτων καὶ οἰκοδομῶν.

15 τοῖς 0|0 ἐπὶ τῶν τελωνιακῶν τελῶν καὶ δικαιωμάτων.

Ὁλόκληρον τὸ ἔσοδον τῶν διοδίων ἐξ ἐθνικῶν καὶ ἐπαρχιακῶν ὁδῶν.

Ἄρθρον 6.

Πρὸς ἀσφάλειαν τῆς τακτικῆς πληρωμῆς τοῦ ἐργολάβου οἱ ἐπαρχιακοὶ ταμίαι καὶ οἱ τελωνιακοὶ ὑπάλληλοι ὑποχρεοῦνται νὰ καταθέτωσιν ἐν ἀρχῇ ἑκάστου μηνὸς εἰς τὰ ἐν ταῖς ἕδραις αὐτῶν ἢ τὰ παρακείμενα τραπεζικὰ καταστήματα τὰ ὑπὲρ τῆς ὁδοποιΐας, κατὰ τὸ προηγούμενον ἄρθρον, ἀνήκοντα ποσοστά.

Οἱ διαχειριζόμενοι τὰ ταμεῖα καὶ τελωνεῖα ὑπάλληλοι εἰσι προσωπικῶς ὑπόλογοι διὰ πᾶσαν ἀναβολὴν τῆς παραδόσεως τῶν εἰς τὴν ὁδοποιΐαν ἀνηκόντων ποσοστῶν· ἀποβάλλονται δὲ συνάμα τῆς ὑπηρεσίας καὶ καταδιώκονται ποινικῶς ἐπὶ ἀπιστίᾳ.

Αἱ τράπεζαι, παρ' αἷς ὑπάρχουσι κατατεθειμένα κεφάλαια τῆς ὁδοποιΐας, πληρόνουσι τὸν ἐργολάβον ἐπὶ τῇ βάσει ἐντολῆς τοῦ ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν ὑπουργοῦ.

Ἄρθρον 7.

Ἡ Κυβέρνησις ἔχει τὸ δικαίωμα νὰ ἐναλλάσσῃ ἐν ἀνάγκῃ τὰς διὰ τοῦ παρόντος νόμου ὁριζομένας ἐκτάσεις τῶν τριῶν κατηγοριῶν πρὸς ἀλλήλας, ἀλλ' οὐχὶ πλέον τῆς ἀναλογίας τῶν 10 τοῖς 0|0, καὶ πάντοτε φυλαττομένου, συμφώνως πρὸς τὴν κατακύρωσιν, τοῦ μέσου ὅρου τῆς τῶν τριῶν κατηγοριῶν ἀξίας τῶν κατασκευαστέων κατὰ τὴν δεκαετίαν ὁδῶν. Ἔχει ὡσαύτως ἡ Κυβέρνησις τὸ δικαίωμα ν' ἀπαιτήσῃ τὴν ἐπέκτασιν τοῦ μήκους τῶν ὁδῶν ἑκάστης κατηγορίας, ἀλλ' οὐχὶ πλέον τῶν 10 τοῖς ἑκατόν.

Ἄρθρον 8.

Ὡς πρὸς τὴν ὀφειλομένην ἀποζημίωσιν διὰ τὰς ὑπὸ τῶν ὁδῶν καταλαμβανομένας γαίας ἐφαρμόζονται αἱ διατάξεις τοῦ ἄρθρου 24 τοῦ περὶ ὁδοποιΐας νόμου τῆς 2 Σεπτεμβρίου 1852.

Ἄρθρον 9.

Πᾶσα διάταξις προγενεστέρων νόμων ἀντιβαινόντων εἰς τὴν

παρόντα καταργεῖται, ἐφ' ὅσον χρόνον διαρκεῖ ἡ τοῦ παρόντος νόμου ἰσχύς.»

Εἶτα ἐξηκολούθησεν ἡ γ'. συζήτησις ἐπὶ τοῦ νομοσχεδίου περὶ τροποποιήσεως τῶν νόμων περὶ χαρτοσήμου.

Ἀναγνωσθέντος τοῦ 4 ἄρθρου τῆς τροπολογίας ἀπηλείφθησαν αἱ λέξεις «κατὰ μετοχὴν ἢ ὁμολογίαν» ἐκ τοῦ ἐδαφίου β'. διορθωθείσης συνεπῶς τῆς λέξεως «ἑκάστης» εἰς «ἑκάστου.» Τὸ ἐδάφιον γ'. ἀπηλείφθη ἐντελῶς. Ἐκ τοῦ τελευταίου ἐδαφίου αἱ λέξεις «οἱ ἐπαρχιακοὶ ταμίαι ἔχουσι τὸ δικαίωμα νὰ ἐξελέγχωσι» ἀντικατεστάθησαν διὰ τῶν λεξεων «ὁ ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν ἔχει τὸ δικαίωμα νὰ ἐξελέγχῃ.» Οὕτω δὲ τὸ ἄρθρον 4 ἐγένετο δεκτόν.

Ἀναγνωσθέντος τοῦ ἄρθρου 5, ἀπηλείφθη ἡ λέξις «τὸ εἰκοστημόριον» ἀντικατασταθεῖσα διὰ τῶν λέξεων «2 τοῖς 0|0.» Διωρθώθη δὲ καὶ ἡ λέξις «§ γ'.» εἰς «§ β'.» Οὕτω δὲ τὸ ἄρθρον 5 ἐγένετο δεκτόν. Τὸ ἄρθρον 6 ἐγένετο δεκτόν, ὡς ἔχει. Τὸ δὲ σύνολον τοῦ νομοσχεδίου γενόμενον δεκτόν, ὡς ἐτροποποιήθη, ἔχει ὡς ἕπεται.

«Ἄρθρον 1. Ἐκτὸς τοῦ ὑπὸ τῶν ἄρθρων 5 καὶ ἐπομ. τοῦ ἀπὸ 14|26 Αὐγούστου 1836 νόμου περὶ χαρτοσήμου διαγραφομένου σχήματος καὶ τῶν λοιπῶν χαρακτηριστικῶν τοῦ σφραγιστοῦ χάρτου, ἐπιτρέπεται νὰ κανονισθῇ καὶ ἕτερον σχῆμα, οἷον τὸ τοῦ γραμματοσήμου. Τὰ διακριτικὰ σημεῖα καὶ αἱ διαστάσεις τοῦ ἐνσήμου τούτου καὶ αἱ περιπτώσεις, καθ' ἃς πρέπει νὰ γείνῃ χρῆσις αὐτοῦ εἰς ἔγγραφα ὑποκείμενα κατὰ νόμον εἰς χαρτόσημον ὡς καὶ ὁ τρόπος τῆς ἐφαρμογῆς ὁρισθήσονται διὰ Β. διατάγματος.

Αἱ ἐπιβαλλόμεναι ποιναὶ ὑπὸ τῶν ὑπαρχόντων ἤδη νόμων περὶ χαρτοσήμου ἐν περιπτώσει παραβάσεως αὐτῶν, κατὰ τὴν ἐπίθεσιν τοῦ ἐνσήμου, περὶ οὗ πρόκειται, ὡς καὶ αἱ ποιναὶ διατάξεις εἰς τὴν περίπτωσιν κιβδηλείας ἢ παραποιήσεως αὐτοῦ, ἰσχύουσι καθ' ὁλοκληρίαν καὶ ἐπὶ τοῦ κατὰ τὸν παρόντα νόμον κατασκευασθησομένου ἐνσήμου.

Ἄρθρον 2. Ἡ τελευταία § τοῦ ἄρθρου 1 τοῦ ἀπὸ 31 Ὀκτωβρίου 1869 νόμου ὑπὸ στοιχ. ΤΛΖ'. ἀκυροῦται. Ἀντικαθίστανται δὲ ὡς ἑξῆς·

«Αἱ κατώτεραι τῶν 11 δραχμῶν ποσότητες εἰς οὐδὲν ὑποβάλλονται τέλος· αἱ δὲ ὑπερβαίνουσαι τὰς δραχμὰς 100,000 ὑποβάλλονται εἰς τέλος δραχ. μιᾶς κατὰ πᾶσαν χιλιάδα δραχμῶν».

Ἐπὶ ποσοτήτων ὑπὲρ τὰς 100,000 δραχμὰς τὸ ἔγγραφον συντάσσεται ἐπὶ σφραγιστοῦ χάρτου τῆς ἀνωτέρας κλάσεως, ἤτοι τῶν δραχμῶν 250, ἀφοῦ προηγουμένως καταβληθῇ τὸ ὑπερβάλλον τοῦ τέλους εἰς τὸ δημόσιον ταμεῖον ἢ τὸν παρ' αὐτῷ δημόσιον εἰσπράκτορα. Τῆς πληρωμῆς ταύτης γίνεται ῥητὴ μνεία εἰς τὸ ἔγγραφον, εἰς τὸ ὁποῖον προσαρτᾶται καὶ ἡ ἀπόδειξις αὕτη τῆς καταβολῆς τοῦ ὑπερβάλλοντος τέλους. Ἡ παράλειψις τῆς μνείας ταύτης ἐν αὐτῷ τῷ κειμένῳ τοῦ ἐγγράφου πρὸ τῆς ὑπογραφῆς αὐτοῦ, ὡς καὶ τῆς προσαρτήσεως τῆς ἀποδείξεως εἰς τὸ πρωτότυπον ἔγγραφον, τιμωρεῖται διὰ προστίμου κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 8 τοῦ ἀπὸ 18 Δεκεμβρίου 1865 νόμου ὑπὸ στοιχ. ΡΙΣΤ'.

Ἄρθρον 3. Ἔγγραφα ὑποκείμενα εἰς χαρτόσημα ἀξίας θεωροῦνται καὶ αἱ πράξεις τῶν οἱουδήποτε εἴδους ἀνωνύμων ἑταιριῶν περὶ αὐξήσεως τοῦ ἑταιρικοῦ αὐτῶν κεφαλαίου δι' ἐκδόσεως νέων μετοχῶν ἢ δι' ὁμολογιῶν. Αἱ πράξεις αὗται εἶναι ἄκυροι καὶ δὲν ἐγκρίνονται κατὰ τὸ ἄρθρον 37 τοῦ ἐμπορικοῦ νόμου, ἐὰν δὲν συνοδεύωνται μὲ ἀπόδειξιν, ὅτι κατεβλήθη εἰς τὸ ταμεῖον πρὸ τῆς ὑποβολῆς των πρὸς ἔγκρισιν τὸ ἀνάλογον εἰς αὐτὰς τέλος χαρτοσήμου ἀξίας.

Ἄρθρον 4. Ἡ § 4 τοῦ ἄρθρου 29 τοῦ ἀπὸ 14|26 Αὐγούστου 1836 νόμου περὶ χαρτοσήμου τροποποιεῖται ὡς ἑξῆς·

«Αἱ ἀποδείξεις συμμετοχῆς, ἤτοι οἱ μετοχικοὶ τίτλοι οἱουδήποτε εἴδους ἀνωνύμων ἑταιριῶν, μὴ ἐξαιρουμένων καὶ αὐτῶν τῶν διὰ προνομίων τραπεζῶν, καὶ αἱ παντὸς εἴδους τοκοφόροι ὁμολογίαι αὐτῶν ὡς καὶ αἱ ἀποδείξεις, δι' ὧν πληρώνονται πρὸς τοὺς μετόχους τὰ κέρδη ἢ τόκοι καὶ πᾶσα ἄλλη ἐξ αὐτῶν ὠφέλεια».

Τὸ τέλος τῶν ἐγγράφων τούτων ἐπιβάλλεται ἐπὶ τῆς ὀνομαστικῆς ἀξίας ἑκάστου αὐτῶν κατὰ τὰς βάσεις τοῦ ἄρθρου 2 τοῦ ἀπὸ 31 Ὀκτωβρίου 1869 νόμου ὑπὸ στοιχ. ΤΛΖ'.

Εἰς τὴν ἐπιβολὴν τοῦ τέλους τοῦ χαρτοσήμου λαμβάνεται ὡς βάσις τὸ ὅλον τῆς μετοχῆς, ἀδιαφόρως ἂν κατεβλήθη ἢ ὄχι εἰς τὸ ταμεῖον τῆς ἑταιρίας ἢ εἶναι πληρωτέα ὁλοκλήρος ἢ τμηματικῶς. Τὸ τέλος ἐπιβάλλεται ἐπὶ τῶν ὁριστικῶν μετοχικῶν τίτλων, οὓς ἑκάστη ἑταιρία ὑποχρεοῦται νὰ ἔχῃ ἐκδεδομένους ἐντὸς ἓξ μηνῶν ἀπὸ τῆς συστάσεώς της.

Ἐὰν οἱ μετοχικοὶ τίτλοι δὲν ἐκφράζουν ἀξίαν εἰς χρήματα, τὸ τέλος τοῦ χαρτοσήμου ἐπιβάλλεται δι' ἐκτιμήσεως κατὰ

τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 30 τοῦ ἀπὸ 14/26 Αὐγούστου 1836 νόμου.

Τὸ τέλος τοῦ χαρτοσήμου ἐπὶ τῶν ἀνωτέρω ἐγγράφων προκαταβάλλεται ὑπὸ τῆς ἑταιρίας.

Οἱ μετοχικοὶ τίτλοι καὶ αἱ ὁμολογίαι πρὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος νόμου ἐκδοθέντες ὑπόκεινται εἰς τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος ἄρθρου. Τάσσεται δὲ προθεσμία πέντε μηνῶν, ὅπως αἱ ἑταιρίαι ὑποβάλωσι τοὺς τίτλους καὶ τὰς ὁμολογίας αὐτῶν πρὸς ἐπισφράγισιν.

Ὁ ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν ἔχει τὸ δικαίωμα νὰ ἐξελέγχῃ τὰς ἑταιρίας καὶ ἐν τοῖς γραφείοις αὐτῶν πρὸς βεβαίωσιν τῶν ἐνδεχομένων παραβάσεων τῶν νόμων περὶ χαρτοσήμου.

Ἄρθρον 5. Ἐκ τοῦ καταναλισκομένου χαρτοσήμου ἐν γένει ἐπὶ τῶν συντασσομένων ἀπὸ τοὺς συμβολαιογράφους πράξεων λαμβάνουσιν οὗτοι τὸ ἥμισυ, ἐὰν ὁ καταναλωθεὶς σφραγιστὸς χάρτης δὲν ὑπερβαίνῃ τὰς δραχμὰς 100· ὑπερβαινούσης δὲ τῆς ἀξίας τὸ τέλος τοῦτο, λαμβάνουσι προσέτι 2 τοῖς 100 ἐπὶ τοῦ ὑπερβάλλοντος. Εἰς τὴν ἐπιμέτρησιν τοῦ δικαιώματος τούτου τῶν συμβολαιογράφων λογίζεται καὶ τὸ εἰς τὸ δημόσιον ταμεῖον καταβληθὲν ὑπερβάλλον τέλος κατὰ τὴν § β' τοῦ ἄρθρου 2, ἐὰν εἰς τὸ ἔγγραφον ἐγίνετο παρ' αὐτῶν ἡ προσάρτησις τῆς ἀποδείξεως τῆς πληρωμῆς τοῦ τέλους.

Ἄρθρον 6. Πᾶσα κλῆσις ἐνώπιον τῶν δικαστηρίων παντὸς βαθμοῦ καὶ τῶν παρὰ τούτων διοριζομένων εἰσπρακτῶν μὴ συντασσομένη ἐπὶ τοῦ κατὰ νόμον ἀναλόγου σφραγιστοῦ χάρτου, συνεπάγει, κατὰ μὲν τοῦ ὑπογράψαντος αὐτὴν δικηγόρου, χρηματικὴν ποινὴν ἀπὸ 25 μέχρις 100 δραχμῶν, κατὰ δὲ τοῦ δικαστικοῦ κλητῆρος, ὅστις ἐνήργησε τὴν ἐπίδοσιν, προσωρινὴν παῦσιν ἑνὸς μηνός.

Αἱ ποιναὶ αὗται ἐπιβάλλονται ὑπὸ τοῦ δικαστηρίου τῶν Πρωτοδικῶν ἢ ἐφετῶν εἰς πᾶσαν στάσιν τῆς δίκης, εἴτε αὐτεπαγγέλτως, εἴτε κατ' ἔγκλησιν οἱουδήποτε τρίτου.

Ἡ Βουλὴ προέβη κατόπιν εἰς γ'. συζήτησιν τοῦ νομοσχεδίου περὶ τροποποιήσεως τοῦ νόμου περὶ διανομῆς τῆς ἐθνικῆς γῆς.

Ἀναγνωσθὲν τὸ ἄρθρον 1 ἐγένετο δεκτόν, ὡς ἔχει. Τὸ δὲ ἄρθρον 2 τῆς τροπολογίας ἐγένετο δεκτὸν ὡς 2 ἄρθρον τοῦ νομοσχεδίου. Συνεπῶς δὲ τὸ 2 ἄρθρον τοῦ νομοσχεδίου ἐγένετο δεκτὸν ὡς 3 ἄρθρον. Τὸ ἄρθρον 4 τῆς τροπολογίας ἐγενετο δεκτὸν ὡς ἄρθρον 4 τοῦ νομοσχεδίου. Τὰ δὲ ἄρθρα τοῦ νομοσχεδίου 3, 4, 5 καὶ 6 ἐγένοντο δεκτὰ ὡς ἄρθρα 5, 6, 7 καὶ 8.

Ἀκολούθως ἐγένετο δεκτὸν καὶ τὸ ἄρθρον 9 τῆς τροπολογίας ὡς ἄρθρον 9 τοῦ νομοσχεδίου. Οὕτω δὲ τὸ σύνολον τοῦ νομοσχεδίου, οὕτω τροποποιηθὲν, ἐγένετο δεκτόν. Ἔχει δὲ ὡς ἑξῆς.

«ΝΟΜΟΣΧΕΔΙΟΝ

Ἐπὶ τοῦ νόμου περὶ διανομῆς τῆς ἐθνικῆς γῆς.

Ἄρθρ. 1. Ἡ διὰ τοῦ ἄρθρου 10 τοῦ ΥΛΑ'. νόμου περὶ διανομῆς καὶ διαθέσεως τῶν ἐθνικῶν, τῶν ἐπισκοπικῶν καὶ τῶν εἰς τὰς διαλελυμένας μονὰς ἀνηκουσῶν γαιῶν προθεσμία παρατείνεται μέχρι τέλους Δεκεμβρίου ε. ε. ἀπὸ δὲ τῆς ἐκθέσεως τοῦ βιβλίου τῶν δηλώσεων, κατὰ τὰς διατάξεις τῶν ἄρθρων 12 καὶ 21 τοῦ ἀνωτέρω νόμου, ἄρχονται αἱ ἄλλαι προθεσμίαι, περὶ ὧν διαλαμβάνουσι τὰ ἄρθρα 20 καὶ 26 τοῦ νόμου τούτου.

Αἱ δοθεῖσαι δηλώσεις τῶν κατόχων μετὰ τὴν ἐκπνευσιν τῆς ἐξαμήνου προθεσμίας κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 10 τοῦ μνησθέντος νόμου εἶναι ἔγκυροι.

Ἄρθρ. 2 Ἡ παραχώρησις τῶν μὴ κατεχομένων ἐν Πελοποννήσῳ ἐθνικῶν καὶ τῶν εἰς τὰς διαλελυμένας μονὰς καὶ ἐπισκοπικὰς ἀνηκουσῶν γαιῶν, ὡς καὶ τῶν κατεχομένων, αἵτινες δὲν ἤθελον δηλωθῆ μέχρι τέλους Δεκεμβρίου ε. ε. ἀναβάλλεται μέχρις οὗ λάβῃ ἡ ἑταιρία τῶν σιδηροδρόμων τῆς Πελοποννήσου τὰς γαίας ὅσας ἡ εἰσαχθεῖσα εἰς τὴν Βουλὴν σύμβασις παραχωρεῖ εἰς αὐτὴν, ἐὰν ἡ σύμβασις κατασταθῇ νόμος τοῦ Κράτους.

Ἡ προθεσμία πρὸς ἔναρξιν τῆς δηλώσεως τῶν γαιῶν, ὅσαι ἤθελον μείνει μετὰ τὴν παραχώρησιν πρὸς τὴν ἑταιρίαν τοῦ σιδηροδρόμου κατὰ τὸ ἄρθρον 20 τοῦ νόμου περὶ διανομῆς τῆς ἐθνικῆς γ:ς, θέλει προσδιορισθῆ διὰ Β Διατάγματος.

Ἄρθρ. 3. Εἰς τοὺς δηλώσαντας ἐθνικὰς, ἐκκλησιαστικὰς, ἢ ἐπισκοπικὰς γαίας, διὰ τὰς ὁποίας ὑπάρχουσιν ἐκκρεμεῖς ἐνώπιον τῶν δικαστηρίων δίκαι, ἐὰν τὸ δημόσιον ἠττηθῇ καὶ αἱ γαῖαι περιέλθωσιν ὁριστικῶς εἰς τρίτους, ἐπιστρέφεται ἀτόκως ἡ προκαταβολὴ καὶ αἱ ἐτήσιαι δόσεις, ὅσας ἐπλήρωσαν εἰς τὸ δημόσιον καὶ ἀκυροῦνται αἱ χρεωστικαὶ ὁμολογίαι τῶν ὑπολειπομένων δόσεων.

Ἄρθρ. 4. Ἐὰν κατὰ τὸ ἄρθρον 17 τοῦ ΥΛΑ'. νόμου περὶ διανομῆς τῆς ἐθνικῆς γῆς ἡ ἐκτίμησις δὲν κατασταθῇ ὁριστικὴ διὰ τοὺς δηλώσαντας πρὸ διετίας, δύνανται οἱ μὴ πρατιμῶντες νὰ πληρώσωσιν ἐπικαρπίαν νὰ καταβάλωσι τὴν ἐτησίαν δόσιν ἐπὶ τῇ βάσει δραχμῶν τριάκοντα δι' ἑκατὸν στρέμμα.

Αἱ ὡς ἀνωτέρω δόσεις θέλουσι συμψηφισθῆ πρὸς τὰς ἐτησίας

δόσεις τοῦ τιμήματος, ὅταν ἡ ἐκτίμησις καταστα θῇ ὁριστικὴ καὶ συνταχθῶσι τὰ ὁριστικὰ ὁμόλογα.

Ἄρθρ. 5. Τὰ ὑπὸ τῶν ἄρθρων 14, 21 καὶ 24 τοῦ νόμου περὶ διανομῆς τῆς ἐθνικῆς γῆς ἀνατεθειμένα εἰς τὸν ἔπαρχον καθήκοντα, ὅπου τοιοῦτος δὲν ὑπάρχει, ἢ ὅταν κωλύηται αὐτός τε καὶ ὁ γραμματεὺς αὐτοῦ, ἐκπληροῖ ὁ εἰρηνοδίκης τοῦ τόπου, ἔνθα ἐδρεύει ἡ ἐφορία, ὁ δὲ δήμαρχος τοῦ αὐτοῦ δήμου ἀναπληροῖ τὸν εἰρηνοδίκην εἰς τὴν περίπτωσιν τοῦ ἄρθρου 22, ὅταν ὁ εἰρηνοδίκης ἐκπληροῖ τὰ καθήκοντα τοῦ ἐπάρχου.

Ἄρθρ. 6. Τὰ ἀνακαλυφθησόμενα ἀρχαῖα ἐντὸς τῶν παραχωρουμένων ἐθνικῶν γαιῶν ἀνήκουσιν εἰς τὸ δημόσιον ἄνευ ἀποζημιώσεως τοῦ ἰδιοκτήτου τῆς γῆς.

Ἐὰν δὲ πρόκηται περὶ ἀρχαιοτήτων μὴ μετακινουμένων ἢ ὧν ἡ μετακίνησις ἤθελεν ἀποβῇ ἐπιζήμιος καὶ πολυδάπανος διαλύεται τὸ τῆς παραχωρήσεως συνάλλαγμα καὶ ἐπιστρέφεται τῷ δηλώσαντι ὑπὸ τοὺς ὅρους τοῦ ἄρθρου 3 τὸ καταβληθὲν τίμημα.

Ἄρθρ. 7. Αἱ ἐντὸς τῶν ἐθνικῶν ἢ ἐκκλησιαστικῶν λειβαδίων, ὡς καὶ αἱ πέριξ αὐτῶν γαῖαι, ὅσαι ἀνέκαθεν χρησιμεύουσι διὰ ποιμνιοστάσια καὶ διὰ καλύβας τῶν ποιμένων δὲν παραχωροῦνται.

Ἄρθρ. 8. Αἱ διατάξεις τοῦ ἄρθρου 27 τοῦ ἀπὸ 26 Μαΐου 1835 νόμου περὶ προικοδοτήσεως τῶν ἑλληνικῶν οἰκογενειῶν καὶ αἱ διατάξεις τοῦ ἀπὸ 12 Ὀκτωβρίου 1869 ΤΠϚ΄. νόμου περὶ παραχωρήσεως ἐθνικῶν οἰκοπέδων καὶ γηπέδων εἰς τοὺς δήμους ἰσχύουσιν.

Ἄρθρ. 9. Χορηγεῖται ἔκτακτος πίστωσις δραχμῶν τεσσαράκοντα χιλιάδων καταλογισθησομένη εἰς ἴδιον κεφάλαιον τοῦ ἐφετεινοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ ὑπουργείου τῶν Οἰκονομικῶν διὰ μισθὸν καὶ λοιπὰ ἔξοδα τῶν ἀναγκαιούντων ὑπαλλήλων καὶ γεωμετρῶν πρὸς ἐκτέλεσιν τῶν νόμων περὶ διανομῆς τῆς ἐθνικῆς γῆς καὶ ἐθνικοϊδιοκτήτων φυτειῶν.

Πᾶσα προλαβοῦσα διάταξις ἀντικειμένη εἰς τὸν παρόντα νόμον καταργεῖται».

Ἤρξατο ἀκολούθως ἡ γ΄. συζήτησις τοῦ νομοσχεδίου περὶ ἐμφυτεύσεων ἐπὶ ἐθνικῶν, ἐπισκοπικῶν, ἢ μοναστηριακῶν γαιῶν νόμου.

Ἀναγνωσθὲν τὸ 1 ἄρθρον τῆς τροπολογίας ἐγένετο δεκτὸν ὡς 1 ἄρθρον τοῦ νομοσχεδίου μὲ τὴν ἐπεξήγησιν ὅτι ἐν τῷ ἄρθρῳ τούτῳ ἐμπεριλαμβάνονται αἱ φυτείαι αἱ γενόμεναι ἐπὶ ἀγρῶν, οἵτινες ἦταν πρότερον ἄμπελοι ἢ σταφιδάμπελοι ἐθνικαὶ καὶ καταστραφεῖσαι ἐντελῶς ὑπὸ τῆς νόσου μετεβλήθησαν εἰς

ἀγρούς. Ἀκολούθως τὸ 1 ἄρθρον τοῦ νομοσχεδίου ἐγένετο δεκτὸν ὡς 2 ἄρθρον. Τὸ ἄρθρον 2 τοῦ νομοσχεδίου ἐγένετο δεκτὸν ὡς 3 ἄρθρον μὲ τὴν προσθήκην τῶν λέξεων «μετὰ τῶν ἐν αὐτοῖς οἰκοδομῶν» μετὰ τὴν τελευταίαν λέξιν «σταφιδάμπελος.» Τὰ δὲ ἄρθρα 3 καὶ 4 τοῦ νομοσχεδίου ἐγένοντο δεκτὰ ὡς 4 καὶ 5. Τὸ ἄρθρον 6 τῆς τροπολογίας ἐγένετο δεκτὸν ὡς ἄρθρον 6 τοῦ νομοσχεδίου, ἀπαλειφθεισῶν τῶν λέξεων «καθόσον τοῦτο ἀνήκει εἰς τὸ δημόσιον καὶ οὐχὶ εἰς ἐνοικιαστάς,» καὶ προστεθεισῶν τῶν λέξεων «χωρὶς νὰ ἔχωσιν οἱ ἐνοικιασταὶ δικαίωμα ἀναγωγῆς ἢ ἀπαιτήσεως κατὰ τοῦ δημοσίου.» Τὸ ἄρθρον 7 τῆς τροπολογίας ἐγένετο δεκτὸν ὡς ἄρθρον 7 τοῦ νομοσχεδίου. Οὕτω δὲ ἐγένετο κατόπιν δεκτὸν καὶ τὸ σύνολον τοῦ νομοσχεδίου, ὡς ἐτροποποιήθη. Ἔχει δὲ ὡς ἕπεται.

«ΝΟΜΟΣΧΕΔΙΟΝ

Περὶ τροποποιήσεως τοῦ περὶ ἐμφυτεύσεων ἐπὶ ἐθνικῶν, ἐπισκοπικῶν ἢ μοναστηριακῶν γαιῶν νόμου.

Ἄρθρ. 1. Ἀπολαύουσι τῶν εὐεργετημάτων τοῦ ΤΠϚ΄. νόμου καὶ οἱ ἐμφυτεύσαντες μέχρι τέλους Δεκεμβρίου 1872 ἐπὶ ἐθνικῶν, ἐπισκοπικῶν καὶ εἰς διαλελυμένας μονὰς ἀνηκουσῶν γαιῶν.

Ἄρθρ. 2. Ἡ ἐν τῷ ἄρθρῳ 7 τοῦ ΤΠΓ΄. νόμου ὁριζομένη τρίμηνος προθεσμία περὶ δηλώσεως τῶν φυτειῶν παρατείνεται μέχρι τέλους Δεκεμβρίου ε. ε. αἱ δὲ δοθεῖσαι δηλώσεις μετὰ τὴν ἐκπνεύσιν τῆς τριμήνου προθεσμίας εἶσιν ἔγκυροι.

Ἡ δίμηνος προθεσμία πρὸς δήλωσιν τῶν ἐνυποθήκων δανειστῶν κατὰ τὸ ἄρθρον 10 τοῦ ἀνωτέρω νόμου λογίζεται μέχρι τέλους Φεβρουαρίου 1874 ἔτους.

Ἄρθρ. 3. Τὰ μέχρι τοῦδε χρησιμεύοντα διὰ τὰς σταφιδαμπέλους ἀλώνια δηλοῦνται καὶ παραχωροῦνται ὡς σταφιδάμπελοι μετὰ τῶν ἐν αὐτοῖς οἰκοδομῶν.

Ἄρθρ. 4. Εἰς τοὺς δηλώσαντας ἐθνικὰς ἢ ἐκκλησιαστικὰς ἢ ἐπισκοπικὰς φυτείας, διὰ τὰς ὁποίας ὑπάρχουσιν ἐκκρεμεῖς δίκαι ἐνώπιον τῶν δικαστηρίων, ἐὰν τὸ δημόσιον ἡττηθῇ καὶ αἱ γαῖαι περιέλθωσιν ὁριστικῶς εἰς τοίτους, ἐπιστρέφεται ἀτόκως ἡ προκαταβολὴ καὶ αἱ ἐτήσιαι δόσεις, ὅσας ἐπλήρωσαν εἰς τὸ δημόσιον, καὶ ἀκυροῦνται αἱ χρεωστικαὶ ὁμολογίαι τῶν ὑπολειπομένων δόσεων.

Ἄρθρ. 5. Τὰ ἀνακαλυφθησόμενα ἀρχαῖα ἐντὸς τῶν παραχωρουμένων φυτειῶν ἀνήκουσιν εἰς τὸ δημόσιον, ἄνευ ἀποζημιώσεως τοῦ ἰδιοκτήτου τῆς φυτείας. Ἐὰν δὲ πρόκηται περὶ ἀρχαιο-

τήτων μὴ μεταλινουμένων, ἡ ὧν ἡ μετακίνησις ἤθελεν ἀποβῇ ἐπιβλαβὴς ἢ πολυδάπανος, διαλύεται τὸ τῆς παραχωρήσεως συνάλλαγμα καὶ ἐπιστρέφεται τῷ δηλώσαντι ὑπὸ τοὺς ὅρους τοῦ ἄρθρου 3 τὸ καταβληθὲν τίμημα.

Ἄρθρ. 6. Οἱ δηλώσαντες φυτείας, διὰ τὰς ὁποίας δὲν ἐπληρώνετο μέχρι τοῦδε φόρος ἐπικαρπίας, ἀπαλλάσσονται τῆς πληρωμῆς τοῦ δικαιώματος τούτου διὰ τὰ παρελθόντα ἔτη, χωρὶς οἱ ἐνοικιασαὶ νὰ ἔχωσι δικαίωμα ἀναγωγῆς ἢ ἀπαιτήσεως κατὰ τοῦ δημοσίου.

Ἄρθρ. 7. Ἐὰν κατὰ τὸ ἄρθρον 14 τοῦ ΨΠΓ'. νόμου ἡ ἐκτίμησις δὲν κατοσταθῇ ὁριστικὴ διὰ τοὺς δηλώσαντας πρὸ διετίας, δύνανται οἱ μὴ προτιμῶντες νὰ πληρόνωσιν ἐπικαρπίαν νὰ καταβάλωσι τὴν ἐτησίαν δόσιν ἐπὶ τῇ βάσει δραχμῶν πεντήκοντα δι' ἕκαστον στρέμμα.

Αἱ ἀνωτέρω δόσεις θέλουσι συμψηφισθῇ πρὸς τὰς ἐτησίας δόσεις τοῦ τιμήματος, ὅταν ἡ ἐκτίμησις κατασταθῇ ὁριστικὴ καὶ συνταχθῶσι τὰ ὁριστικὰ ὁμόλογα.

Πᾶσα προλαβοῦσα διάταξις ἀντικειμένη εἰς τὸν παρόντα νόμον καταργεῖται.»

Μετὰ ταῦτα ἀνεγνώσθη ἡ ἔκθεσις τῆς λογιστικῆς ἐπιτροπῆς ἐπὶ τῆς διαχειρίσεως τοῦ προσωρινοῦ Προεδρείου τῆς Βουλῆς, ἔτι δὲ καὶ ὁ ἐν γένει ἀπολογισμὸς μέχρι τέλους Ἰουλίου ε. ε. Ἡ δὲ Βουλὴ παρέπεμψεν ἀμφότερα εἰς τύπωσιν.

Ἀνεγνώσθη ἐπίσης ἔκθεσις τῆς λογιστικῆς ἐπιτροπῆς περὶ πληρωμῆς δραχ. 128 εἰς τὸν Γ. Παράσχον διαχειρισθέντα τὰ ἔξοδα τῆς Συνόδου τοῦ 1871. Ἡ δὲ Βουλὴ παρεδέχθη τὴν περὶ πληρωμῆς τοῦ ποσοῦ αἴτησιν.

Ἐπίσης ἀνεγνώσθη ἀναφορὰ δημοτῶν τινων Ἀττικῆς ζητούντων τὴν ταχείαν ἐπιψήφισιν τοῦ πρό τινων ἡμερῶν ὑποβληθέντος νομοσχεδίου περὶ φυλάξεως τῶν κτημάτων Ἀττικῆς.

Εἶτα, ἐπὶ τῇ προτάσει τινός, ἡ Βουλὴ ὁμοφώνως ἐξέφρασε τὰς εὐχαριστίας της πρὸς τὸν Πρόεδρον αὐτῆς διὰ τὴν δραστηριότητα καὶ ἄκραν ἀμεροληψίαν περὶ τὴν διεξαγωγὴν τῶν ἀνατεθέντων αὐτῷ καθηκόντων καὶ διὰ τὸν σεβασμὸν καὶ τὴν εὐλάβειαν αὐτοῦ περὶ τὴν τήρησιν τοῦ κανονισμοῦ τῆς Βουλῆς.

Ἀναγνωσθέντων δὲ καὶ ἐπικυρωθέντων τῶν πρακτικῶν, ὁ Πρόεδρος ἔλυσε τὴν συνεδρίασιν περὶ ὥραν 2 μ. μ.

Ὁ Πρόεδρος
Ι. Ν. ΔΕΛΗΓΙΑΝΝΗΣ.

Οἱ Γραμματεῖς
Α. Βούλγαρης.

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ.

(Ὅρα συνεδρίασιν ΚΕ'. σελίδα 176.)

«Τὰ ὁρκωτὰ δικαστήρια.

Οὐδεὶς σχεδὸν ἀντιλέγει ὅτι ὁ θεσμὸς τῶν ὁρκωτῶν δικαστηρίων εἶναι κατ' ἐξοχὴν σοφός, ὅτι εἶναι τὸ ἀπαύγασμα τοῦ προκεχωρηκότος πολιτισμοῦ. Τὸ ἔθνος ἡμῶν ἅμα τῇ συστάσει του ἔσπευσε νὰ υἱοθετήσῃ αὐτόν, τὰ δὲ Συντάγματα τοῦ 1844 καὶ 1864, ἀνευρίσκοντα ἐν τῷ ὁρκωτῷ συστήματι τὴν συμβίωσιν τῆς δικαιοσύνης καὶ τῆς ἀπὸ τῆς ἐκτελεστικῆς ἐξουσίας ἀνεξαρτησίας, ἀνέγραψαν αὐτὸν ὡς θεμελιώδη.

Ὅτι ὁ θεσμὸς ὅμως εἰς τὴν ἐφαρμογήν, ὡς ἐκ τῆς καταχρήσεως τῶν ἐνόρκων, οὐδένα παρήγαγε καρπόν, ὅτι ἐπέσυρε τὴν γενικὴν ἀγανάκτησιν, ὅτι ἔθρεψεν εἰς τὸ κοινὸν τὴν πεποίθησιν τῆς ἀντὶ ὀλίγων χρημάτων ἢ μέσων ἀθωώσεως· ἡ καταδίκης (κατὰ τὸ ἐνὸν συμφέρον) ὅτι ἐπολλαπλασίασε τὰ ἀδικήματα, ὅτι ἔδωκε ζωὴν εἰς τὸ ὀχλαγωγικὸν στοιχεῖον, εἶναι ἀναντίρρητον, εἶναι κοινὴ πεποίθησις, πρὸς ἀπόδειξιν τῆς ὁποίας ματαίως ἠθέλαμεν ἐνδιατρίψει.

Αἱ δυσημέραι ἐπαυξάνουσαι καταχρήσεις, ἀφ' ἑνὸς διεγείρουσι τὴν κοινὴν κατὰ τοῦ θεσμοῦ ἀγανάκτησιν, ἀφ' ἑτέρου παρουσιάζουσιν ἐγγὺς τὸ σημεῖον καθ' ὃ θέλομεν στερηθῆ τοῦ θεσμοῦ, τοῦ ἐρειδομένου ἐπὶ τοιούτων σοφῶν ἐγγυήσεων.

Αἱ τοιαῦται σκέψεις ὑπηγόρευσαν ἡμῖν τὸ καθῆκον νὰ μελετήσωμεν ἰδίᾳ τὸ ἀντικείμενον τοῦτο, ν' ἀσχοληθῶμεν ἐπὶ τῶν ἀποτελεσμάτων διὰ τὴν σπουδὴν τῶν αἰτιῶν, ν' ἀνεύρωμεν τὰς αἰτίας καὶ ἐν αὐταῖς νὰ ζητήσωμεν τὴν τῶν ἀποτελεσμάτων τροπήν.

Μία καὶ μόνη εἶναι ἡ αἰτία τῶν δυσαρέστων ἀποτελεσμάτων· «ὅτι ὡς ἔνορκοι ἐκλέγονται πρόσωπα ἀφερέγγυα.» Διατί ὅμως τοῦτο συμβαίνει;

α.) Διότι τὰ φερέγγυα διὰ τῶν μέσων ἐξασκοῦσι πίεσιν πρὸς ἀπόκρουσιν τοῦ βάρους τούτου, ὅπερ ἄλλως θεωροῦσι καὶ ὡς ἐξευτελιστικόν, ὡς ἐκ τῆς ἐπικρατησάσης συνηθείας νὰ διορίζωνται οὐτιδανοί.

β'.) Διότι τὰ φερέγγυα δὲν εὑρίσκουσιν ἀνάλογον τὴν διδομένην ἀποζημίωσιν· τὰ δ' ἀφερέγγυα ἐνεργοῦσι νὰ ἐπιτύχωσι τῆς

θέσεως τοῦ ἐνόρκου, ἐλπίζοντα εἰς τὴν κιβδηλείαν τοῦ χαρακτῆρός των.

γ'.) Διότι τὰ φερέγγυα δὲν ἐγκαταλείπουσι τὸ κέντρον τῶν ὑποθέσεών των εἰς τὴν μακρὰν αὐτοῦ ἕδραν τοῦ Κακουργιοδικείου.

Σκεπτόμενοι λοιπὸν διὰ τὴν διάσωσιν τοῦ θεσμοῦ ἀπὸ τοῦ ἐπαπειλουμένου κινδύνου, ἐν γνώσει τῶν αἰτιῶν, δὲν ἔχομεν ἄλλο πρὸς ὃ νὰ συγκεντρώσωμεν τὰ σκέψεις, εἰμὴ τὴν ἐκλογὴν τοῦ προσωπικοῦ.

Τὸ προσωπικὸν ἐκλέγεται ἀφ' ἑνὸς μὲν ταξομένων προσόντων, ὡς ὁδοφραγμάτων εἰς τοὺς ἀδοκίμους, ἀφ' ἑτέρου δὲ ὑψουμένης τῆς λειτουργείας τοῦ ἐνόρκου εἰς τὴν ὑψιπετῆ ἁρμόζουσαν αὐτῷ θέσιν, ἐν ᾗ τὸ βάρος θέλει εἶσθαι ἐπίζηλον εἰς τοὺς καλούς.

Ἐσκέφθημεν ὅτι ὁ θεμελιώδης νόμος τὸ σύστημα τῶν ἐνόρκων κηρύττει μέρος τοῦ χάρτου καὶ τὸ ἀφαιρεῖ ἀπὸ τὴν διαχείρισιν τῆς νομοθετικῆς ἐξουσίας. Τί ἐστιν ὅμως σύστημα ἐνόρκων, πῶς διοργανιστέον τοῦτο, εἶναι ζήτημα ἐν ταῖς χερσὶ τῆς νομοθετικῆς ἐξουσίας, ἥτις ἑπομένως δύναται νὰ διαθέσῃ περὶ αὐτῶν διὰ νόμου, διατηροῦντος κατ' ἀρχὴν τὸ σύστημα, τροποποιοῦντος ὅμως τὴν ἐκλογὴν τοῦ προσωπικοῦ καὶ προστιθέντος ἄλλας ἐγγυήσεις εἰς τὰς ἤδη ὑφεστώσας.

Τούτου τεθέντος, συνετάξαμεν νομοσχέδιον, ἐν ᾧ λαμβάνομεν πρόνοιαν κατὰ τὸ ἐφικτὸν δι' ὅλα τὰ ἐλαττώματα τὰ ἀνακαλυφθέντα εἰς τοὺς προτέρους ὀργανικοὺς νόμους, τὸν ὀργανισμὸν τῶν δικαστηρίων, ἄρθρ. **45—81**, καὶ τὸν νόμον τῆς **9** Ἰουλίου **1848** περὶ τῶν καταλόγων καὶ τῶν ἐκλογῶν τῶν ἐνόρκων.

Τὸ νομοσχέδιον τοῦτο ὑποβάλλομεν εἰς τὴν συζήτησιν τῆς **Βουλῆς**.

Ἐν αὐτῷ ἐτέθησαν αἱ ἑξῆς βάσεις·

Α'.) Αὔξησις τῶν προσόντων τῶν ὡς ἐνόρκων ἐκλεξίμων.

Β'.) Ἀξιοπρέπεια εἰς τὸ ἔργον τοῦ ἐνόρκου διὰ τιμῶν ἑπακολουθουσῶν τὸν ἔνορκον.

Γ'.) Προσπάθεια ὥστε οἱ φερέγγυοι νὰ ἐκλέγωνται ἔνορκοι καὶ νὰ ἀναλαμβάνωσι τὸ ἔργον των· τοῦτο δέ, ὁριζομένης τῆς ὑπηρεσίας των ἐν τῷ τῆς διαμονῆς τόπῳ.

Δ'.) Ἀποφυγὴ ἐπιβαρύνσεως τοῦ προϋπολογισμοῦ καὶ ἐκ τοὐναντίον ἀνακούφισις αὐτοῦ.

ΝΟΜΟΣΧΕΔΙΟΝ.

Τροποποιήσεις ἐπὶ τῶν περὶ ὁρκωτῶν δικαστηρίων Νόμων καὶ Διαταγμάτων.

ΤΜΗΜΑ Α'.

Συγκλήσεις Κακουργιοδικείου.

Αἰτία καὶ λογισμοί.

Ἄρθρον **1.** Ἐν τῇ πρωτευούσῃ ἑκάστου **Νομοῦ** συγκροτεῖται παρὰ τοῦ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης ὑπουργοῦ Κακουργιοδικεῖον διὰ Βασιλικοῦ Διατάγματος, ὁρίζοντος τὴν διάρκειαν τῆς συνόδου, ἥτις δὲν δύναται νὰ ᾖναι μείζων τοῦ ἑνὸς καὶ ἡμίσεως μηνός. (α).

ΤΜΗΜΑ Β'.

Πινάκιον.

Ἄρθρον **2.** Ὁ ἁρμόδιος εἰσαγγελεὺς, ἅμα τῇ δημοσιεύσει τοῦ Διατάγματος τοῦ συγκαλοῦντος Κακουργιοδικεῖον, πέμπει δι' αἰτήσεως πρὸς τὸ Ἐφετεῖον τῆς περιφερείας τοῦ Νομοῦ κατάλογον ὅλων τῶν ὡρίμων ποινικῶν δικῶν. Τὸ Ἐφετεῖον συνεπείᾳ τῆς αἰτήσεως τίθησιν ἐν κληρωτίδι κλῆρον δι' ἑκάστην δίκην, καὶ τὸ πλεῖστα ἐν δημοσίᾳ συνεδριάσει ἐξάγει ἐκ τῆς κληρωτίδος τοὺς κλήρους· περὶ τῆς ἐξαγωγῆς ταύτης συντάσσεται πρακτικὸν, ἐν ᾧ καταγράφονται αἱ δίκαι κατὰ τὴν σειρὰν τῆς διὰ κλήρου ἐξαγωγῆς, ὅπερ πέμπεται πάραυτα πρὸς τὸν ἁρμόδιον εἰσαγγελέα, ὅστις συμφώνως τῷ πρακτικῷ συντάσσει τὸ πινάκιον τῶν συζητήσεων δικῶν κατὰ τὴν προσεχῆ σύνοδον τοῦ Κακουργιοδικείου. Ἐὰν ἡ ὡς ἐκ τοῦ ἄρθρου **1** βραχύτης τῆς διαρκείας τῆς συνόδου δὲν ἐπαρκῇ εἰς τὸν ἀριθμὸν τῶν ἐν τῷ πρακτικῷ τοῦ ἐφετείου κατατεταγμένων ὑποθέσεων, αἱ ὑπολειπόμεναι προηγοῦνται εἰς τὸ πινάκιον τῆς ἑπομένης συνόδου (β) (ἄρθρ. **6** τοῦ Συντάγματος ἐδ. **2**).

(α) Αἱ παρατεταμέναι σύνοδοι τῶν κακουργιοδικείων ἀπεδείχθησαν ἐπιβλαβεῖς εἰς τὴν δικαιοσύνην, ἅτε συντελοῦσαι εἰς τὴν διαφθορὰν τῶν ἐνόρκων, καθισταμένων οὕτω γνωστῶν, καὶ διὰ συστάσεων πιεζομένων παρὰ τοῦ ἐνδιαφερομένου ἔχοντος τὸν καιρὸν νὰ ἀνεύρῃ ἑνὸς ἑκάστου ἐνόρκου τὸ τῆς πιέσεως ἐλατήριον· π. χ. τὸν δανειστὴν τοῦ ἐνόρκου **Α**, τὸν ἐξασκοῦντα ἐπιρροὴν ἐπ' αὐτοῦ κλπ.

(β) Εἶναι γνωσταὶ αἱ καταχρήσεις καὶ αἱ περιπλοκαὶ κατὰ τὸν προσδιορισμὸν τῶν δικῶν· φρονοῦμεν ὅτι διὰ τῆς διατάξεως

Ἄρθρον 3. Τὸ Διάταγμα τῆς συγκλήσεως Κακουργιοδικείου δὲν δύναται νὰ ὁρίσῃ ἡμέραν ἐνάρξεως εἰμὴ τοὐλάχιστον τὴν μετὰ ἕνα καὶ ἥμισυ ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως μῆνα· μετὰ 15 δὲ ἡμέρας τὸ πολὺ ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ Διατάγματος, τὸ πινάκιον τῶν παρὰ τοῦ Κακουργιοδικείου δικαστέων δικῶν δέον νὰ ἦναι περαιωμένον καὶ ἐκτεθειμένον εἰς τὴν θύραν τοῦ ἀκροατηρίου. Ἡ παράβασις τοῦ παρόντος ἄρθρου δίδει ἔνστασιν ἀναβολῆς πρὸς τὸν κατηγορούμενον καὶ τὸν πολιτικῶς ἐνάγοντα (γ).

ΤΜΗΜΑ Γ'.

Ἀρμοδιότης.

Ἄρθρον 4. Πᾶν Κακουργιοδικεῖον εἶναι ἀπολύτως ἀναρμόδιον νὰ δικάσῃ ἀδικήματα λαβόντα χώραν ἐντὸς τοῦ Νομοῦ, ἐν ᾧ ἐδρεύει. Τὰ τοιαῦτα προσδιορίζονται δι' ἄλλο Κακουργιοδικεῖον τῆς περιφερείας τοῦ ἐφετείου· ἡ δ' ἐκλογὴ ἀφίεται εἰς τὸν παρ' ἐφέταις εἰσαγγελέα, ὀφείλοντα νὰ λαμβάνῃ ὑπ' ὄψιν ἐπὶ ἀτομικῇ εὐθύνῃ τὰς δαπάνας, τὴν ἀπόστασιν, καὶ κατ' αὐτὴν νὰ προσδιορίζῃ ὡς δικάσον Κακουργιοδικεῖον τὸ πλησιέστερον εἰς τὴν κατοικίαν τῶν περισσοτέρων μαρτύρων· οὐδεμία τροποποίησις διὰ τοῦ παρόντος ἄρθρου ἐπέρχεται εἰς τὰ διὰ τῶν ἄρθρων 60—65 τῆς Ποιν. Δικονομίας διατεττόμενα (δ).

ΤΜΗΜΑ Δ'.

Περὶ ἐνόρκων

Ἄρθρον 5. Ἔνορκοι δύνανται νὰ ἦναι μόνοι οἱ πολῖται Ἕλληνες, οἱ ἐν Ἑλλάδι καὶ ἰδίᾳ ἐν τῇ ἕδρᾳ τοῦ Νομοῦ διαμένοντες, ἔχοντες ἡλικίαν 22 ἐτῶν συμπεπληρωμένην, γνωρίζοντες γραφὴν καὶ ἀνάγνωσιν καὶ ἱκανοὶ κατὰ τὸ ἑπόμενον ἄρθρον (ε).

τοῦ ἄρθρου 2 παύουσιν αὗται, τιθεμένου φραγμοῦ εἰς τὴν παρὰ τοῦ εἰσαγγελέως σύνταξιν τοῦ πινακίου· οὕτω καὶ ὁ προσδιορισμὸς γίγνεται δικαίως, οὐδενὸς ἐκ τῶν ὑποδίκων ἀδικουμένου, καὶ οἱ εἰσαγγελεῖς ἀπαλλάσσονται τῶν πρὸς τοῦτο πιέσεων.

(γ) Τὸ ἄρθρον 3 εἶναι ἐλευθερία εἰς τὴν ὑπεράσπισιν ἵνα ἄρῃ τὸν ἀπαιτούμενον πρὸς τὸν ὁρισμὸν τῶν μέσων χρόνον.

(δ) Ἐν ᾧ τόπῳ συνέβη τὸ ἀδίκημα παράκεινται αἱ συμπάθειαι καὶ αἱ ἀντιπάθειαι πρὸς τὸν ὑπόδικον· διὸ ἡ αὐτόθι ἐκδίκασις παρετηρήθη ἐπιζήμιος εἰς τὴν δικαιοσύνην.

(ε) Ἐν ἄρθρ. 5 ἐπανελήφθησαν ἐν μείζονι σαφηνείᾳ τὰ προσόντα τοῦ ὀργανισμοῦ, τῇ προσθήκῃ τῶν ἐξῆς καινοτομιῶν· α)

Ἄρθρον 6. Πρὸς ἐκπλήρωσιν τῶν καθηκόντων τῶν ἐνόρκων λογίζονται ἱκανοί, καθόσον δὲν περιλαμβάνονται εἰς τὰς ἐξαιρέσεις τῶν ἄρθρ. 46, 47 καὶ 48 τοῦ ὀργανισμοῦ τῶν δικαστηρίων·

1) Οἱ ἐν Ἑλλάδι σχολάρχαι ἑλληνικῶν σχολείων, οἱ καθηγηταὶ γυμνασίων καὶ οἱ τοῦ Πανεπιστημίου.

2) Τὰ μέλη τῆς Ἑλληνικῆς Ἀκαδημίας.

3) Οἱ διδάκτορες καὶ οἱ ἐν Ἑλλάδι δικηγόροι.

4) Οἱ δυνάμει διπλώματος μετερχόμενοι ἐν Ἑλλάδι τὸ ἐπάγγελμα τοῦ φαρμακοποιοῦ.

5) Οἱ ἐν Ἑλλάδι διευθυνταὶ ἀνωνύμων ἑταιριῶν καὶ οἱ διευθυνταὶ ὑποκαταστημάτων αὐτῶν.

6) Οἱ ἐν Ἑλλάδι ἰδιοκτῆται περιουσίας, ὅσαι καταβάλλουσι πρὸς τὸ Δημόσιον εἴτε ἀμέσως, εἴτε ἐμμέσως (διὰ τῶν ἐμφυτευ-

---

οἱ ἔνορκοι προσλαμβάνονται μόνον ἐκ τῶν διαμενόντων εἰς τὴν ἕδραν τοῦ Νομοῦ· β) ἠλαττώθη τὸ προσὸν τῆς ἡλικίας (ὀργαν. ἄρθρ. 48 ἐδ. 5) κατὰ 7 ἔτη· γ) προσετέθη ὅτι οἱ ἀγράμματοι δὲν δύνανται νὰ ὦσιν ἔνορκοι.

Τὸ πρῶτον ἐγένετο, καθόσον ἐν τῇ ἕδρᾳ τοῦ Νομοῦ εἰσὶν οἱ μᾶλλον πεπολιτισμένοι, εὖ ἔχοντες καὶ ἀνεξάρτητοι· ἡ δὲ μετακίνησις τῶν ἐνόρκων ἀπὸ τόπου εἰς τόπον ἐθεωρήθη ὡς αἰτία, δι' ἣν δὲν ἔχομεν ὁρκωτὰ δικαστήρια συγκείμενα ἐξ ἀκεραίων καὶ ἠθικῶς διαπεπλασμένων.

Τὸ δεύτερον, ἡ ἐλάττωσις τῆς ἡλικίας, ἐγένετο καθόσον εἰς τὰ θερμὰ κλίματα, οἷον τὸ ἡμέτερον, ἡ ἀνάπτυξις τῆς κρίσεως γίνεται ταχυτέρα· ἑπομένως ἠθέλομεν ἀδικήσει ἀδικαιολογήτως τοὺς πόρους τοῦ ἀριθμοῦ τῶν ὡς ἐνόρκων ἐκλεξίμων, ἐὰν ἐνεμένομεν εἰς τὸ πρῶτον σημεῖον τῆς 28ετοῦς ἡλικίας.

Τὸ τρίτον προφανῶς προσετέθη ἵνα πληρώσῃ τὸ μέγα χάσμα τοῦ νομοθέτου τοῦ ὀργανισμοῦ· διότι πῶς εἶναι δυνατὸν νὰ θέσωμεν τὸν ἀγράμματον δικαστήν, ἐνῷ ἀπαιτεῖται ν' ἀναγνώσῃ τὴν δικογραφίαν καὶ νὰ σχηματίσῃ τὴν πεποίθησίν του, ἐνῷ ἐπὶ πλαστογραφίᾳ καὶ νοθεύσει ἐγγράφων πρέπει διὰ τῆς γνώσεως γραμμάτων αὐταισθήτως νὰ πληροφορηθῇ; Ἡ παραδοχὴ ἀγραμμάτου ἐνόρκου εἶναι, νομίζομεν, ὡσεὶ διορίζομεν τὸν τυφλὸν πραγματογνώμονα ἐπὶ τῆς ποιότητος χρωμάτων.

τῶν, μισθωτῶν, ἐπικαρπωτῶν κλπ. φόρον δραχμῶν 100 τοὐλάχιστον, ἢ ἐπὶ ἐθνικῶν κτημάτων 200 (ς).

Ἄρθρον 7. Ἀπὸ τῆς 1 μέχρι τῆς 15 Ἰανουαρίου ἑκάστου ἔτους πᾶς οἰκονομικὸς ἔφορος τῆς ἕδρας τοῦ Νομοῦ ὀφείλει νὰ πέμψῃ πρὸς τὸν Νομάρχην κατάλογον ἐκ τῶν ἰδιοκτητῶν τῶν ἐγγεγραμμένων εἰς τοὺς φορολογικοὺς καταλόγους καὶ πληρονόντων φόρον τοὐλάχιστον δραχμ. 100 ἢ ἐπὶ ἐθνικῶν κτημάτων 200. Ἐν τῷ καταλόγῳ ὁ ἔφορος πρέπει νὰ σημειοῖ τοὺς ἰδιοκτήτας καὶ οὐχὶ τοὺς καλλιεργητάς, λαμβάνων ἀσφαλεῖς περὶ τούτου πληροφορίας· ὀφείλει προσέτι νὰ λαμ-

(ς) Ἐν ἐδ. 1 τοῦ ἄρθρ. 6 ἀντικατεστάθη ἡ λέξις «διδάσκαλοι» τῶν ἑλληνικῶν σχολείων (ὀργαν. ἄρθ. 45 ἐδ. 1) διὰ τοῦ «σχολάρχαι»· τοῦτο ἐγένετο πρὸς μείζονα ἐγγύησιν· ἐν ἐδ. 4 καὶ οἱ φαρμακοποιοὶ προσελήφθησαν· ἡ προσπάθεια ἡμῶν ἦν ἵν' αὐξήσωσιν οἱ *πόροι τῶν ἐκλεξίμων* καὶ ἐν αὐτοῖς περιληφθῶσιν ὅλοι οἱ ἀνεξάρτητοι καὶ μεμορφωμένοι. Τοιοῦτοι ἐθεωρήθησαν παρ' ἡμῖν καὶ οἱ ἐπιστήμονες φαρμακοποιοί. Διὰ τὸν αὐτὸν λόγον προσετέθησαν καὶ οἱ διευθυνταὶ ἀνωνύμων ἑταιριῶν ἐν ἐδ. 5, διότι αἱ ἀνώνυμοι ἑταιρίαι ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ εἶναι μεγάλα καταστήματα, ὧν οἱ μέτοχοι ἐκλέγουσι τοὺς διευθυντάς· οἱ διευθυνταὶ ἐπομένως τιμώμενοι διὰ τηλικαύτης ἐμπιστοσύνης, προφανῶς καὶ ἐγγυήσεις τιμιότητος παρέχουσι καὶ ἀναπτύξεις διανοητικάς.

Ἐν τῷ 6 ἐδαφ. ἐπέρχεται σπουδαία καινοτομία· τὸ ποσὸν τῆς κτηματικῆς περιουσίας, οἷον ὑπάρχει ἐν τῷ ὀργανισμῷ καὶ οἷον περιωρίσθη διὰ τοῦ νόμου τῆς 22 Ἰανουαρίου 1837 ἐκ δρ. 500 ἐθεωρήθη παρ' ἡμῖν ὅλως εὐτελές· ἡ εὐτέλεια αὕτη δύναται νὰ δώσῃ εἰσιτήριον ἐν τῇ προκειμένῃ ὑψηλῇ λειτουργίᾳ εἰς τὸν φερέοικον, ὅστις μὴ ὢν καὶ ἠθικῶς διαπεπλασμένος, καθὰ μὴ φέρων παιδείαν, κατὰ τὸ ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον συμβαῖνον, ἐξευτελίζει τὴν δικαιοσύνην. Εἶναι ἀναντίῤῥητον ὅτι ἡ περιουσία εἶναι μία μεγάλη ἐγγύησις ἀκεραιότητος. Τοῦτο ἐξάγεται ἐκ τῆς φύσεως τῶν πραγμάτων, διότι κατὰ τὸ ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον συμβαῖνον, (ἐξ οὗ σχηματίζονται οἱ κανόνες,) αἱ στερήσεις τῶν πρὸς ζωὴν ἀναγκαίων μέσων ἐξεγείρουν κακοποιοὺς τάσεις εἰς τὸν ἄνθρωπον, ὅστις παρετηρήθη φύσει καλός· φυσικὴ ἀνάγκη αὐτοσυντηρήσεως καθιστᾷ ἀδύνατον τὴν πρὸς τὸ καλὸν εὐστάθειαν τοῦ στερουμένου, καὶ εὔκολον τὴν πρὸς τὸ κακὸν κάμψιν. Διὸ ηὐξήσαμεν τὸ ποσὸν τοῦ τῆς περιουσίας προσόντος. Ἀφ' ἑτέρου δὲ

βάνῃ ὑπ' ὄψιν καὶ τοὺς πρὸς τοὺς ἐνοικιαστὰς καταβαλλομένους εἰς χρήματα ἢ εἰς εἶδος φόρους (ζ).

Ἄρθρον 8. Ὁ νομάρχης ἀμέσως μετὰ τὴν 15 Ἰανουαρίου ἐπιλαμβάνεται τῆς συντάξεως τοῦ καταλόγου τῶν ἐχόντων προσόντα ἐνόρκου κατὰ τ' ἄρθρα 4, 5 καὶ 6, καὶ διαμενόντων ἐν τῇ πρωτευούσῃ τοῦ Νομοῦ. Μέχρι τῆς 30 Ἰανουαρίου τὸ πολὺ πρέπει νὰ περαιώσῃ τὸν κατάλογον, ὅτε ἐκτίθησιν αὐτὸν εἰς τὴν νομαρχίαν πρὸς γνῶσιν τῶν βουλομένων. Ὅσον ἀφορᾷ τὰ κατὰ τοῦ καταλόγου παράπονα καὶ τὰς ἀπ' αὐτοῦ διαγραφὰς ἰσχύουσι τὰ ἄρθρα 11—18 τοῦ περὶ τῶν καταλόγων καὶ τῶν ἐκλογῶν τῶν ἐνόρκων νόμου τῆς 9 Ἰουλίου 1848, καθ' ὅσον συμβιβάζονται πρὸς τὸν παρόντα νόμον.

Ἄρθρον 9. Αἱ κατὰ τοῦ καταλόγου ἐνστάσεις (ἄρθρ. 8) κοινοποιοῦνται δι' ἀγωγῆς πρὸς τὸν νομάρχην μέχρι τῆς 15 Φεβρουαρίου, μεθ' ἣν εἰσὶν ἀπαράδεκτοι.

Ἄρθρον 10. Μέχρι τῆς 30 Μαρτίου τὸ πολὺ ἐπιμελείᾳ τοῦ εἰσαγγελέως καὶ τοῦ νομάρχου ἅπασα ἡ κατὰ τοῦ καταλόγου διαδικασία, ἤτε παρὰ πρωτοδίκαις καὶ ἡ παρ' ἐφέταις πρέπει νὰ περαιοῦται· μεθ' ὃ ὁ κατάλογος ὅπως ἐδιωρθώθη παρὰ τοῦ δικαστηρίου πέμπεται πρὸς τὸν παρ' ἐφέταις εἰσαγγελέα, διαφυλαττόμενος εἰς τ' ἀρχεῖα (η).

Ἄρθρον 11. Ἅμα τῇ δημοσιεύσει τοῦ διατάγματος τοῦ συγκαλοῦντος Κακουργιοδικεῖον ἔν τινι νομῷ, ὁ παρ' ἐφέταις εἰσαγγελεὺς πέμπει δι' αἰτήσεως πρὸς τὸ ἐφετεῖον ἀντίγραφον καταλόγου τῶν ἐνόρκων (ἄρθρ. 10) τοῦ εἰς τὰ ἀρχεῖα τῆς εἰσαγ-

παρατηρήσαντες ὅτι εἰς τὸ παρελθὸν καὶ ἐπ' αὐτοῦ τοῦ εὐτελοῦς προσόντος τῶν 500 δραχμῶν ἐγένοντο καταχρήσεις, ἅτε μὴ ὁριζομένου τρόπου διὰ τὴν ἐξέλεγξιν, ἐνομίσαμεν ὅτι αἴρονται αἱ καταχρήσεις ὁρίσαντες τὴν κτηματικὴν περιουσίαν διὰ τοῦ πρὸς τὸ δημόσιον πληρονομένου φόρου.

(ζ) Τὸ ἄρθρον 7 ἀσφαλίζει τὸν προσδιορισμὸν τῶν ἐχόντων τὸ προσὸν τοῦ ἐδ. 6 τοῦ ἄρθρου 6. Ἐθεωρήσαμεν δὲ ὅτι ὁ οἰκονομικὸς ἔφορος εἶναι ὁ ἁρμοδιώτερος καὶ αὐθεντικώτερος νὰ ὁρίσῃ τοὺς ἰδιοκτήτας τοὺς καταβάλλοντας φόρον οἷον ἀπαιτεῖ τὸ ἐδ. 6 τοῦ ἄρθρ. 6.

(η) Τὰ ἄρθρ. 8, 9 καὶ 10 διαλαμβάνουσι τὴν παρὰ τοῦ νομάρχου σύνταξιν τοῦ καταλόγου τῶν ὡς ἐνόρκων ἐκλεξίμων, τὴν ἐκδίκασιν τῶν κατὰ τοῦ καταλόγου παραπόνων καὶ προθεσμίας περὶ τὴν ἐργασίαν ταύτην.

γελίας· τὸ δὲ ἐφετεῖον τάχιστα ἐν δημοσίᾳ συνεδριάσει τίθησιν ἐν κληρωτίδι κλῆρον διὰ πᾶν ὄνομα τῶν ἐν τῷ καταλόγῳ, καὶ εἶτα ἐξάγει ἐκ τῶν ἐν τῇ κληρωτίδι· α) 24, οἵτινες εἶναι οἱ τακτικοὶ τῆς συνόδου τοῦ κακουργιοδικείου ἔνορκοι, β) 12, οἵτινες εἶναι οἱ ἀναπληρωτικοὶ ἔνορκοι καὶ γ) 4, οἵτινες εἶναι οἱ παραπληρωματικοί.

Περὶ τῆς κληρώσεως συντάσσεται πρακτικὸν πεμπόμενον πρὸς τὸν εἰσαγγελέα. Ἡ ἐργασία αὕτη πρέπει τὸ πολὺ νὰ γείνῃ ἐντὸς 15 ἡμερῶν ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ διατάγματος τοῦ συγκαλοῦντος τὸ Κακουργιοδικεῖον (θ)

Ἄρθρον 12. Ὁ παρ' ἐφέταις εἰσαγγελεὺς ἀμέσως, εἴτε διὰ τοῦ παρὰ πρωτοδίκαις ὑφισταμένου του, εἰδοποιεῖ τοὐλάχιστον 15 ἡμέρας πρὸ τῆς ἐνάρξεως τῆς συνόδου ἐγγράφως ἕνα ἕκαστον τῶν κληρωθέντων ἐνόρκων, τῶν κατὰ τὸ προηγούμενον ἄρθρον ἀπαρτιζόντων τὸ ὁρκωτὸν δικαστήριον.

Ἄρθρον 13. Δι' ἑκάστην σύνοδον Κακουργιοδικείου γίνονται νέαι κληρώσεις ἐνόρκων κατὰ τὰς αὐτὰς διατυπώσεις (ἄρθρ. 11 καὶ 12), ὁ δὲ κατὰ τὸ ἄρθρον 40 ὁριστικὸς κατάλογος τῶν κληρωσίμων ἐνόρκων ἰσχύει δι' ἓν ἔτος ἀρχόμενον ἀπὸ τῆς ὁριστικότητος.

Ἀρθρ. 14. 1. Ἀφ' ἧς εἰδοποιήθη ὁ ἔνορκος ὅτι ἐκληρώθη τοιοῦτος, ἐὰν δύναται ἄνευ ἀδείας τοῦ δικαστηρίου τῶν Συνέδρων ν' ἀπουσιάζῃ ἀδικαιολογήτως· ὁ παραβάτης τῆς διατάξεως ταύτης τιμωρεῖται αὐτεπαγγέλτως παρὰ τοῦ δικαστηρίου τῶν συνέδρων διὰ χρηματικῆς ποινῆς δραχ. 200—500.

2. Τὰ μέλη τοῦ δικαστηρίου τῶν Συνέδρων, ἐὰν παραλείψωσι τὴν ἐφαρμογὴν τῆς ποιν. διατάξεως τοῦ προηγουμένου ἐδαφίου, τιμωροῦνται ἕκαστος διὰ χρηματικῆς ποινῆς δραχ. 500, ἐπιβαλλομένης συνεπείᾳ καταγγελίας δυναμένης νὰ ἐγερθῇ παρὰ παντὸς Ἕλληνος πολίτου ἐνώπιον τοῦ συμβουλίου τῶν ἐφετῶν τῆς περιφερείας τοῦ Κακουργιοδικείου δικάζοντος ἄνευ οὐδεμιᾶς δι' οὐδενὸς ἐνδίκου μέσου προσφυγῆς.

3. Κατὰ τῆς ἀποφάσεως τῶν Συνέδρων τῆς τιμωρούσης τὸν ἀπουσιάσαντα ἔνορκον μόνον ἓν ἔνδικον μέσον ἐπιτρέπεται, ἡ ἀνακοπὴ ἐντὸς δύω ἡμερῶν ἀπὸ τῆς παρὰ τοῦ ἀρμοδίου εἰσαγγελέως πρὸς αὐτὸν κοινοποιήσεως.

(θ) Τὸ ἄρθρον 11 ἀφορᾷ τὴν κλήρωσιν τῶν ἐνόρκων. Διὰ τῆς εἰς τὸ ἐφετεῖον ἀναθέσεως τῆς ἐργασίας ταύτης φρονοῦμεν ὅτι προσιθήκαμεν ἐγγυήσεις.

4. Ἡ ἀνακοπὴ δικάζεται παρὰ τοῦ δικαστηρίου τῶν Συνέδρων τὴν ἐπιοῦσαν τῆς συντάξεώς της παρὰ τῷ τῶν Συνέδρων γραμματεῖ παραδίδοντι ἀπόδειξιν πρὸς τὸν ἀνακόπτοντα.

5. Ὁ ἀνακόπτων θεωρεῖται ὅτι δεδικαιολογημένως ἀπουσίασεν, ὅταν ἀποδείξῃ, α) δι' ἰατροῦ ἐνόρκως ἐξεταζομένου ὅτι ἀσθένεια ἦν ἡ αἰτία τῆς ἀπουσίας, ἢ β') διὰ μαρτύρων, ἐνόρκως ἐξεταζομένων, ὅτι φυσικὴ ἀνάγκη ἀκαταμάχητος ἀνεχαίτισεν αὐτόν.

6. Ὁ εἰσαγγελεὺς ὀφείλει ἐντὸς τῆς ἐπιούσης ἀπὸ τῆς ἐκδόσεως τῆς ἀποφάσεως τῆς καταδικασάσης ἐνόρκων τινὰ νὰ κοινοποιήσῃ ταύτην πρὸς τὸν καταδικασθέντα, ὡς καὶ τὴν μετ' ἀνακοπήν· μετὰ δὲ τὴν τελεσιδικίαν ὀφείλει νὰ πέμψῃ ἐντὸς 2 ἡμερῶν ἀπόγραφον τῆς ἀποφάσεως πρὸς τὸν ταμίαν ἵνα φροντίσῃ οὗτος τὴν εἴσπραξιν. Ὁ παραβάτης τοῦ ἐδαφίου τούτου εἰσαγγελεὺς τιμωρεῖται μὲ τὴν ποινὴν τοῦ ἐδ. 2 τοῦ παρόντος ἄρθρου. (ι)

ΤΜΗΜΑ Ε'.

Τιμαὶ εἰς τὸν ἔνορκον.

Ἄρθρον 15. Οἱ τακτικοί, ἀναπληρωτικοὶ καὶ παραπληρωματικοὶ ἔνορκοι εἰς τὰς παρατάξεις μετὰ τοῦ δικαστηρίου τῶν

(ι) Ἐν ἐδαφίῳ 1 τοῦ ἄρθρου τούτου αὐξήσαμεν τὴν χρηματικὴν ποινὴν τοῦ ἄρθρου 66 τοῦ ὀργ. κατὰ τοῦ ἀπουσιάζοντος ἐνόρκου, διότι τὸ ἐκ δραχ. 20—200 ποσὸν εἶναι λίαν εὐτελὲς καὶ δυσανάλογον ἀπέναντι τῆς ἐνούσης ἀνάγκης, καθ' ἣν τὴν πρὸς τὸ καθῆκον χαλάρωσιν αὐστηρὰ μόνον μέτρα ἀποθαρρύνουσιν.

Ἐν ἐδ. 2 ἐλάβομεν πρόνοιαν διὰ τὴν ἐφαρμογὴν τῆς ποινῆς κατὰ τοῦ ἀπουσιάζοντος ἐνόρκου, ἀφελόντες τὴν διακριτικὴν ἐξουσίαν τοῦ δικαστοῦ, ἐξ ἧς καὶ παράπονα γεννῶνται καὶ δειλία ἐν ταῖς παρούσαις περιστάσεσιν ἐνσπείρεται ἐνίοτε εἰς τὸν δικαστήν, προκειμένου νὰ τιμωρήσῃ ἰσχυρούς.

Ἐν ἐδ. 3, 4, 5, ἐπληρώσαμεν τὸ χάσμα τοῦ ἀρθ. 64 τοῦ ὀργ. θέντες προθεσμίαν, ἐντὸς τῆς ὁποίας γίνεται ἡ ἀνακοπὴ παρὰ τοῦ ὡς ἐξ ἀπουσίας τιμωρηθέντος ἐνόρκου· ἐρράξαμεν τὸν δικαστήν, ἵνα μὴ δύναται παρ' εἰς ὡρισμένας περιπτώσεις νὰ δέχηται τὴν ἀνακοπὴν τοῦ ἐνόρκου.

Ἐν ἐδ. 6 ἐφροντίσαμεν διὰ τὴν ἐκτέλεσιν τῆς καταδικασάσης ἀποφάσεως, διότι ἡ ἐκτέλεσις θέλει πειθαναγκάσει εἰς τὸ καθῆκον.

(τα) Ἐν ἄρθρων 15 κ. τον ἐξαγάγω.

(ιβ) Ἐν ἄρθρ ἐκπλήρωσιν τ

ΠΙΝΑΞ
ΤΩΝ ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΩΝ.

ΠΡΑΚΤΙΚΟΝ Ἐ ΕΝΑΡΞΕΩΣ.

14 Φεβρουαρίου 1873.

Σελ.

Κατάρτισις τοῦ προσωρινοῦ προεδρείου. — Ἐκφώνησις τοῦ ὀνομαστικοῦ τῶν βουλευτῶν καταλόγου.—Κλήρωσις τῆς πρὸς ὑποδοχὴν τῶν Α. Α. Μ. Μ. πρεσβεύσεως.—Τέλεσις ἁγιασμοῦ.—Ὁρκωμοσία τῶν βουλευτῶν 3

Προσέλευσις τῶν Α. Α. Μ. Μ. 4

Ἀπαγγελία Β. Λόγου 5

Κήρυξις τῆς ἐνάρξεως τῆς Συνόδου.—Ἀναχώρησις τῶν Α. Α. Μ. Μ. 6

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ Α΄.

Τῆς 3 Μαρτίου 1873.

Ὁρκωμοσία βουλευτῶν 7

Ἀγγελία αὐλικοῦ πένθους ἐπὶ τῷ θανάτῳ τῆς Αὐτοκρατείρας Καρολίνας καὶ τοῦ πρίγκηπος τῆς Σουηδίας καὶ Νορβηγίας Αὐγούστου. — Κλήρωσις εἰς τὰ τμήματα 1) τῶν βουλευτῶν 8

Καὶ 2) τῶν ἐκλογῶν 10

Παραπομπὴ τούτων κατὰ τὸ ἄρθρον 3 τοῦ Κανονισμοῦ 11

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ Β΄.

Τῆς 10 Μαρτίου 1873.

Ὁρκωμοσία βουλευτῶν 12

Ἀγγελία 1) αὐλικοῦ πένθους ἐπὶ τῷ θανάτῳ της Α.Μ. τῆς Βασιλίσσης τῆς Βυρτεμβέργης Παυλίνας· καὶ 2) τῆς προσδιορισθείσης πρὸς κηδείαν τοῦ στρατηγοῦ Ριχάρδου Τζούρτζ ὥρας.—Ἀπόφασις τῆς Βουλῆς ἵνα ἐν σώματι παρευρεθῇ εἰς ταύτην 13

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ Γ΄.

τῆς 16 Μαρτίου 1873.

Ὁρκωμοσία βουλευτῶν 13

Σελ.

Εἰσαγωγὴ ἐκθέσεων τῶν τμημάτων ἐπὶ ἐκλογῶν 14

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ Δ'.

Τῇς 19 Μαρτίου 1873.

Ὁρκωμοσία βουλευτῶν.— Εἰσαγωγὴ ἐκθέσεων τῶν τμημάτων ἐπὶ ἐκλογῶν. — Ὑποβολὴ ἀναφορᾶς Ε. Ἀντύπα περὶ καταθέσεως ἐκθέσεως ἀνακριτοῦ ἐπὶ τῆς ἐκλογῆς τῆς Σάμης 15

Παραπομπὴ ταύτης εἰς τὴν ἐπὶ τῆς ἐκλογῆς συζήτησιν 16

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ Ε'.

Τῇς 20 Μαρτίου 1873.

Εἰσαγωγὴ ἐκθέσεων τῶν τμημάτων ἐπὶ τῶν ἐκλογῶν.— Ὑποβολὴ προτάσεως περὶ τροποποιήσεως τοῦ 5 ἄρθρου τοῦ Κανονισμοῦ 16

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ ΣΤ'.

Τῇς 21 Μαρτίου 1873.

Εἰσαγωγὴ ἐκθέσεων τῶν τμημάτων ἐπὶ ἐκλογῶν 18

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ Ζ'.

Τῇς 22 Μαρτίου 1873.

Ὁκωμοσία βουλευτοῦ 18

Εἰσαγωγὴ ἐκθέσεως τμήματος ἐπὶ ἐκλογῆς.— Προσδιορισμὸς 1) τῆς 1 μ. μ. ὡς ὥρας ἐναρξεως τῶν συνεδριάσεων καὶ 2) τῆς αὔριον ὡς ἡμέρας ἐναρξεως τῶν ἐπὶ τῶν ἐκλογῶν συζητήσεων.— Ὑποβολὴ τῆς συζητήσεως ἐπὶ τῆς περὶ τροποποιήσεως τοῦ 5 ἄρθρου τοῦ Κανονισμοῦ προτάσεως 19

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ Η'.

Τῇς 23 Μαρτίου 1873.

Συζήτησις περὶ δ'. βουλευτοῦ τῆς Φθιώτιδος 20

Ἀναβολὴ τῆς λύσεως τοῦ ζητήματος.—Συζήτησις ἐπὶ τῆς ἐκλογῆς Αἰγιαλείας· κύρωσις ταύτης· ὡσαύτως τῶν ἐκλογῶν Αἰγίνης, Λίμνου 21

Ἄργους, Ἀττικῆς, Βάλτου καὶ Βονίτσης καὶ Ξηρομέρου. 22

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ Θ'.

Τῇς 24 Μαρτίου 1873.

Ἀγγελία τελέσεως δοξολογίας ἐπὶ τῇ ἑορτῇ τῆς 25

Σελ.

Μαρτίου καὶ ἀπόρασις τῆς Βουλῆς ἵνα παρευρεθῇ σύμπασα.—Συζήτησις ἐπὶ τῆς ἐκλογῆς Γορτυνίας 22

Πρότασις ἀναβολῆς τῆς συζητήσεως.—Λύσις τῆς συνεδριάσεως ὑπὸ τοῦ προέδρου Α. Γεωργαντᾶ καὶ ἀποχώρησις τούτου.—Κατάληψις τῆς ἕδρας τοῦ προέδρου ὑπὸ τοῦ Γ. Μπούμπουλη.—Ἀποχώρησις καὶ τούτου καὶ κατάληψις τῆς ἕδρας ὑπὸ τοῦ Γ. Ζωγείου.—Ἐκφώνησις τοῦ ὀνομαστικοῦ καταλόγου.—Πρότασις ἐκφράσεως ὑπὸ τοῦ Σώματος λύπης διὰ τὴν ἀποχώρησιν τοῦ προέδρου καὶ ἀναγνωρίσεως ὡς κανονικῆς τῆς καταλήψεως τῆς ἕδρας ὑπὸ τοῦ Γ. Ζωγείου· συζήτησις ἐπὶ ταύτης.—Ἔνστασις περὶ μὴ ἀπαρτίας τοῦ Σώματος· ἐκφώνησις τοῦ ὀνομαστικοῦ καταλόγου.—Παραδοχὴ τῆς προτάσεως 23

Ὑπόμνησις τῆς τελέσεως δοξολογίας.—Ἀναβολὴ τῆς ἐπὶ τῆς ἐκλογῆς Γορτυνίας συζητήσεως..... 24

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ Ι'.

Τῇς 26 Μαρτίου 1873.

Πρότασις μὴ καταχωρίσεως ἐν τοῖς πρακτικοῖς τῆς χθὲς τῶν μετὰ τὴν ἀποχώρησιν τοῦ προέδρου Α. Γεωργαντᾶ γενομένων· συζήτησις ἐπὶ ταύτης 24

Ἀπόρριψις ταύτης· πρωτόκολλον ψηφοφορίας..... 25

Ὑποβολὴ παραιτήσεως τοῦ Α. Γεωργαντᾶ ἀπὸ τῆς προεδρείας 27

Ἀπόρριψις ταύτης.—Ἐξακολούθησις τῆς ἐπὶ τῆς ἐκλογῆς Γορτυνίας συζητήσεως καὶ ἀκύρωσις τῆς ἐκλογῆς τῶν δήμων Μυλάοντος καὶ Τρικολλώνων· κύρωσις τῆς τῶν ἄλλων δήμων.—Συζήτησις ἐπὶ τῆς ἐκλογῆς Γυθείου καὶ κύρωσις ταύτης.— Ὡσαύτως τῶν ἐκλογῶν Δωρίδος, Ἐπιδαύρου Λιμηρᾶς, Ἐρμιονίδος, Εὐρυτανίας, Ζακύνθου, Ἠλείας, Θηβῶν 28

Καὶ Θήρας.— Πρότασις ἀναβολῆς τῆς ἐπὶ τῆς ἐκλογῆς Ἰθάκης συζητήσεως· παραδοχὴ τῆς ἀναβολῆς· πρωτόκολλον ψηφοφορίας 29

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ ΙΑ'.

Τῇς 27 Μαρτίου 1873.

Κύρωσις τῶν ἐκλογῶν Ἰθάκης, Καλαβρύτων καὶ Καλαμῶν.—Συζήτησις ἐπὶ τῆς ἐκλογῆς Καρυστίας· πρότασις

Σελ.

κυρώτεως· ἀπόρριψις ταύτης καὶ παραδοχὴ τοῦ ἐγκύρου τῆς ἐκλογῆς.—Ἰσαύτως τῶν ἐκλογῶν Κέας, Κερκύρας, Κορινθίας, Κρεναίας καὶ Κυθήρων.—Συζήτησις ἐπὶ τῆς ἐκλογῆς Κυνουρίας 32

Πρότασις ἀκυρώσεως τῆς ἐκλογῆς τοῦ δήμου Σελληνοῦντος· ἀπόρριψις ταύτης· πρωτόκολλον ψηφοφορίας..... 33

Κύρωσις τῆς ὅλης ἐκλογῆς. — Ἰσαύτως τῶν ἐκλογῶν Λακεδαίμονος 35

Λεβαδείας, Λευκάδος, Λοκρίδος, Μαντινείας, Μεγαλοπόλεως, Μεγαρίδος καὶ Μέσης.—Συζήτησις ἐπὶ τῆς ἐκλογῆς Μεσολογγίου καὶ κύρωσις ταύτης 36

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ ΙΒ΄.

Τῆς 28 Μαρτίου 1873.

Συζήτησις ἐπὶ τῆς ἐκλογῆς Μεσσήνης· ἀκύρωσις τῶν ἐκλογῶν τῶν δήμων Ἀνδανείας, Ἰθώμης καὶ Πάμισου καὶ κύρωσις τῶν ἐκλογῶν τῶν λοιπῶν δήμων. — Ἀπόφασις τῆς Βουλῆς πρὸς ἐκλογὴν ἐπιτηρητικῶν ἐπιτροπῶν τῶν ἐπαναληφθησομένων ἐκλογῶν..... 37

Κύρωσις τῶν ἐκλογῶν Μήλου, Νάξου καὶ Ναυπακτίας· πρωτόκολλον ψηφοφορίας 38

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ ΙΓ΄.

Τῆς 29 Μαρτίου 1873.

Κύρωσις τῆς ἐκλογῆς Ναυπλίας.—Συζήτησις ἐπὶ τῆς ἐκλογῆς Ξηροχωρίου· κύρωσις ταύτης.—Ἰσαύτως τῶν ἐκλογῶν Οἰτύλου 41

Ὀλυμπίας, Ὄρους, Πάλλης, Πυξῶν, Παρνασσίδος, Πατρῶν καὶ Πυλίας. — Συζήτησις ἐπὶ τῆς ἐκλογῆς Σάμης. Πρωτόκολλον ψηφοφορίας διὰ τὸ ἄκυρον ἢ μὴ τῆς ἐκλογῆς τοῦ δήμου Δολυχίου 43

Ἔλλειψις ἀπολύτου πλειονοψηφίας· πρωτόκολλον ἐπαναληπτικῆς ψηφοφορίας 45

Συζήτησις περὶ ἀπολύτου πλειονοψηφίας ἢ μή· πρότασις ἀναβολῆς· ἀπόρριψις ταύτης· πρωτοκόλλων ψηφοφορίας 48

Παραδοχὴ τοῦ ἀκύρου τῆς ἐκλογῆς τοῦ δήμου Δολυχίου καὶ κύρωσις τῆς ἐκλογῆς τῶν λοιπῶν δήμων. — Ἰσαύτως τῆς ἐκλογῆς Σκοπέλου 51

Σελ.

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ ΙΔ΄.

Τῆς 30 Μαρτίου 1873.

Συζήτησις ἐπὶ τῆς ἐκλογῆς Σπετσῶν. Πρότασις ἀκυρώσεως ἢ ἀποστολῆς ἐξεταστικῆς ἐπιτροπῆς· ἀπόρριψις τοῦ δευτέρου..... 51

Πρωτόκολλον ψηφοφορίας..... 52

Κύρωσις τῆς ἐκλογῆς.—Ἰσαύτως τῶν ἐκλογῶν Σύρου, Τήνου, Τριφυλίας, Τριχωνίας, Τροιζηνίας καὶ Ὕδρας.—Ἀνάγνωσις τῆς ἐπὶ τῆς ἐκλογῆς Φθιώτιδος ἐκθέσεως τοῦ τμήματος· πρότασις εἰσόδου τοῦ μὴ λαβόντος εἰδοποιητήριον τετάρτου βουλευτοῦ Φθιώτιδος Χατζοπούλου..... 54

Παραδοχὴ ταύτης.—Συζήτησις ἐπὶ τῆς ἐκλογῆς Φθιώτιδος. — Ἀκύρωσις τῆς ἐκλογῆς τοῦ δήμου Μακρακώμης διά τε τὸν Χατζόπουλον καὶ λοιποὺς ἀποτυχόντας ὑποψηφίους καὶ κύρωσις τῆς ὅλης ἐκλογῆς διὰ τοὺς Θ. Παπακώτταν, Δ. Τσιριμῶκον καὶ Ἰω. Χατζίσκον. — Κύρωσις τῶν ἐκλογῶν Χαλκίδος καὶ Νέων Πατρῶν. —Ὑποβολὴ προτάσεως περὶ τροποποιήσεως τῶν ἄρθρων 8 καὶ 61 τοῦ Κανονισμοῦ..... 55

Συζήτησις ἐπὶ ταύτης· ἀπόρριψις τῆς ἀρχῆς ταύτης· πρωτόκολλον ψηφοφορίας 56

Αἴτησις πρωθυπουργοῦ ἵνα τὸ Σῶμα αὔριον συνερχόμενον προσδιορίσῃ τὴν διὰ τὴν ἐκλογὴν τοῦ ὁριστικοῦ προεδρείου ἡμέραν· ἀντίκρουσις ταύτης 58

Ἀπόφασις συνεδριάσεως αὔριον πρὸς ἐκλογὴν τοῦ ὁριστικοῦ προεδρείου καὶ τῶν διὰ τὰς ἐκλογὰς Γορτυνίας, Μεσσήνης καὶ Σάμης ἐπιτροπῶν..... 59

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ ΙΕ΄.

Τῆς 31 Μαρτίου 1873.

Ἀνάγνωσις Β. Διατάγματος περὶ τεσσαρακονθημέρου διακοπῆς τῶν ἐργασιῶν τοῦ Σώματος..... 59

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ ΙΣ΄.

Τῆς 10 Μαΐου 1873.

Ὁρκωμοσία βουλευτῶν.—Ἀνακοίνωσις ἐγγράφων 1) ἀγγελίας τοῦ θανάτου τοῦ βουλευτοῦ Οἰτύλου Μιχ. Καπετ. Μαυρομιχάλη καὶ 2) τῆς ἐπαναληπτικῆς ἐκλογῆς τῶν δήμων Δολυχίου τῆς Σάμης καὶ Μακρακώμης τῆς Φθιώτιδος. 60

Σελ.

Ἐπερώτησις περὶ τῆς μὴ εἰσέτι ἐπαναλήψεως τῶν ἐκλογῶν Γορτυνίας καὶ Μεσσήνης· ἀπάντησις τοῦ ὑπουργοῦ.—Προσδιορισμὸς 1) τῆς 7 π. μ. πρὸς ἔναρξιν τῶν συνεδριάσεων καὶ 2) τῆς αὔριον πρὸς ἐκλογὴν τοῦ τε ὁριστικοῦ Προεδρείου καὶ τῶν διὰ τὰς ἐκλογὰς Γορτυνίας καὶ Μεσσήνης ἐπιτροπῶν..... 61

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ ΙΖ'.

Τῆς 11 Μαΐου 1873.

Ὁρκωμοσία Βουλευτῶν..... 61

Εἰσαγωγὴ ἐκθέσεως τοῦ τμήματος ἐπὶ τῆς ἐπαναληπτικῆς ἐκλογῆς Σάμης.—Ἐκλογὴ ὁριστικοῦ Προέδρου· προσλαλιὰ τούτου..... 62

Ἐκλογὴ Ἀντιπροέδρων καὶ Γραμματέων..... 63

Εἰσαγωγὴ ἐκθέσεως τοῦ τμήματος ἐπὶ τῆς ἐπαναληπτικῆς ἐκλογῆς Φθιώτιδος..... 64

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ ΙΗ'.

Τῆς 12 Μαΐου 1873.

Ἐπανάληψις τῆς ἐκλογῆς Γραμματέων..... 64

Ἐκλογὴ ἐπιτροπῶν διὰ τὰς ἐκλογὰς Γορτυνος καὶ Μεσσήνης..... 65

Χορηγίαι ἀδειῶν ἀπουσίας..... 66

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ ΙΘ'.

Τῆς 14 Μαΐου 1873.

Ἐπερωτήσεις 1) περὶ παρανόμου στρατολογίας τοῦ ἐκ Κυνουρίας μονογενοῦς Κ. Ταμπάκη, 2) περὶ μὴ εἰσέτι ἀποστολῆς μηχανικοῦ διὰ τὴν διευθέτησιν τῶν ὑδάτων χειμάρρου τινὸς κατὰ τὴν πεδιάδα Λεωνιδίου, 3) περὶ ἐπανόδου ἀνακριτοῦ, ἐπιληφθέντος ἀνακρίσεων ἐν Κυνουρίᾳ ἐπὶ ἐκλογικῶν παρανομιῶν καὶ μετατεθέντος..... 66

Πρότασις ἀναβολῆς τῆς ἐπὶ τῆς ἐπαναληπτικῆς ἐκλογῆς Σάμης συζητήσεως, ὅπως προσκληθῶσιν ἐνώπιον τοῦ τμήματος οἱ ἐνιστάμενοι· συζήτησις καὶ ψηφοφορία ἐπὶ τῆς προτάσεως..... 67

Παραδοχὴ ταύτης· πρωτόκολλον ψηφοφορίας..... 68

Εἰσαγωγὴ νομοσχεδίου περὶ φορολογίας τῶν προϊόντων τῆς γῆς, τοῦ φόρου ἐπὶ τῶν οἰκοδομῶν, τοῦ ἐπὶ τῶν ζώων καὶ μελισσίων κλπ. δικαιωμάτων διὰ τὸ 1873.. 70

Σελ.

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ Κ'.

Τῆς 15 Μαΐου 1873.

Ἐπερώτησις περὶ τοῦ ὑπὸ τῆς διοικητικῆς ἀρχῆς προσδιορισμοῦ τῆς ἐπαναληπτικῆς ἐκλογῆς Γορτυνίας..... 72

Ἀπάντησις τοῦ ὑπουργοῦ.—Κύρωσις τῆς ἐπαναληπτικῆς ἐκλογῆς Σάμης.—Πρώτη ἀνάγνωσις τοῦ νομοσχεδίου περὶ φορολογίας τῶν προϊόντων τῆς γῆς, τοῦ ἐπὶ τῶν οἰκοδομῶν φόρου, τοῦ φόρου ἐπὶ τῶν μελισσίων κλπ. δικαιωμάτων διὰ τὸ 1873.—Ἀπάντησις τοῦ ὑπουργοῦ εἰς τὰς ἐπερωτήσεις 1) περὶ παρανόμου στρατολογίας τοῦ Κ. Ταμπάκη..... 73

Καὶ 2) περὶ ἀποστολῆς μηχανικοῦ εἰς Λεωνίδιον.—Ἀναβολὴ τῆς ἐκλογῆς τῶν ἐπιτροπῶν τοῦ Σώματος..... 74

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ ΚΑ'.

Τῆς 16 Μαΐου 1873.

Ὁρκωμοσία Βουλευτῶν..... 74

Προσφώνησις τοῦ Προεδρείου καὶ ἀντιφώνησις τῆς Α. Μ.—Παραίτησις ἀπὸ τῆς θέσεως τοῦ Γραμματέως τοῦ Δ. Γ. Ράλλη.—Χορήγησις ἀδείας ἀπουσίας.—Κύρωσις τῆς ἐπαναληπτικῆς ἐκλογῆς τοῦ δήμου Μακρακώμης τῆς Φθιώτιδος..... 75

Δευτέρα ἀνάγνωσις τοῦ νομοσχεδίου περὶ φορολογίας τῶν προϊόντων τῆς γῆς, τοῦ φόρου τῶν οἰκοδομῶν, τοῦ φόρου τῶν ζώων καὶ μελισσίων κλπ. δικαιωμάτων διὰ τὸ 1873.—Ἐκλογὴ τῶν ἐπιτροπῶν τοῦ Σώματος· ἀναβολὴ τῆς ἀπαγγελίας τοῦ ἀποτελέσματος ταύτης. Αἴτησις ἀδείας ἀπουσίας..... 76

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ ΚΒ'.

Τῆς 18 Μαΐου 1873.

Ἀπαγγελία τοῦ ἀποτελέσματος τῆς ἐκλογῆς τῶν ἐπιτροπῶν· κλήρωσις τῶν ἰσαρίθμων ψήφων λαβόντων μελῶν τῆς μειοψηφίας..... 76

Ἀναφορὰ Σπ. Γ. Βουτσινᾶ, δημοσίου εἰσπράκτορος περὶ συγχρόνως πληρωμῆς τοῦ τε μισθοῦ καὶ τῆς συντάξεώς του.—Ἐπερωτήσεις 1) περὶ τῶν ἐν Ἀσγείᾳ τοῦ Γυθείου ταραχῶν καὶ τῆς μεροληψίας τοῦ ἐπάρχου..... 78

Ἀπάντησις βουλευτοῦ καὶ ὑπουργοῦ.—2) περὶ τῶν ἐν

Σελ.

Ἐπτανήσῳ καταδιώξεων κατὰ τῶν ὀφειλόντων ἔξοδα διατροφῆς ἐξορίστων ἐπὶ προστασίας καὶ τῶν δυνάμει τοῦ Ἰονίου Νόμου εἰς φυλάκισιν ἢ πρόστιμον καταδικασθέντων· ἀπάντησις ὑπουργοῦ·—3) περὶ τῶν ἐν Ζακύνθῳ καταχρήσεων τοῦ ἀντιμοιράρχου Σπυρίδου· αἴτησις καταθέσεως τῆς δημοσίας ἀλληλογραφίας· ἀπαντήσεις ὑπουργῶν· ἀπόφασις τῆς Βουλῆς νὰ κατατεθῇ ἡ ἀλληλογραφία καὶ γείνῃ ἡ συζήτησις μετὰ τὴν εἰς τὸν βασ. λόγον ἀπάντησιν.—Αἴτησις σημειώσεως τῆς ἐκτάσεως τῶν δηλωθεισῶν ἐθνικῶν γαιῶν καὶ ἐθνικῶν φυτειῶν, τῶν κατατεθέντων χρημάτων καὶ τῶν κατὰ στρέμμα εἰσπραχθέντων ἐπὶ μεταλλείων 79

Ἀπάντησις ὑπουργοῦ. — Τρίτη συζήτησις τοῦ νομοσχεδίου περὶ φορολογίας τῶν προϊόντων τῆς γῆς κλπ. διὰ τὸ 1873.—Αἴτησις σημειώσεως τῶν ἀποτελεσμάτων τῶν βεβαιωθέντων κατά τε τὸ παλαιὸν καὶ τὸ νέον σύστημα φόρων ἐπὶ τῶν καπνῶν καὶ τῶν ἀμπέλων 80

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ ΚΓ'.

Τῆς 19 Μαΐου 1873.

Ἀγγελία τελέσεως δοξολογίας ἐπὶ τῇ ἑορτῇ τοῦ ὀνόματος τοῦ διαδόχου Κωνσταντίνου· κλήρωσις πρὸς τοῦτο ἐπιτροπῆς.—Ἐπερώτησις περὶ τῆς ὑπὸ τοῦ ἐπάρχου Ἐπιδ. Αἰμιλιανῆς παρανόμου συντάξεως τῶν καταλόγων τῶν κατὰ τὸν ἐκλογικὸν νόμον κληρωτίμων· ἀπάντησις ὑπουργοῦ· συζήτησις 81

Ἀπόφασις πρὸς ἐκλογὴν ὑπὸ τοῦ προέδρου ἐπιτροπῆς ἐκ βουλευτῶν πρὸς ἀναθεώρησιν τοῦ ἐκλογικοῦ νόμου.—Κατάθεσις τῆς αἰτηθείσης σημειώσεως τῶν ἀποτελεσμάτων τῶν βεβαιωθέντων φόρων ἐπὶ τῶν καπνῶν.—Ἐπερώτησις περὶ τοῦ ἂν ἐγένετο χρῆσις τοῦ ψηφισθέντος ὑπὲρ τοῦ ταμείου τῶν πολιτικῶν συντάξεων ποσοῦ· ἀπάντησις τοῦ ὑπουργοῦ 82

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ ΚΔ'.

Τῆς 22 Μαΐου 1873.

Ἀνακοινώσεις 1) τῆς προσφωνήσεως τῆς μεγάλης πρεσβείας ἐπὶ τῇ ἑορτῇ τοῦ ὀνόματος τοῦ διαδόχου Κωνσταντίνου καὶ τῆς ἀντιφωνήσεως τῆς Α. Μ. 82

2) Τῆς μεταρρυθμίσεως τοῦ ὑπουργείου.—3) τῶν ἐκλεχθέντων πρὸς ἀναθεώρησιν τοῦ ἐκλογικοῦ νόμου μελῶν.—

Σελ.

Εἰσαγωγὴ τοῦ σχεδίου τῆς ἐπὶ τῆς εἰς τὸν βασ. λόγον ἀπαντήσεως ἐπιτροπῆς 63

Κατάθεσις τῶν αἰτηθεισῶν σημειώσεων 1) τῶν παραχωρηθέντων μεταλλούχων γαιῶν καὶ τῶν εἰσπραχθέντων χρημ. ποσῶν καὶ 2) τῶν ἀποτελεσμάτων τῶν βεβαιωθέντων ἐπὶ τῶν ἀμπέλων φόρων 84

Εἰσαγωγὴ Α'. νομοσχεδίων 1) περὶ χορηγήσεως πιστώσεως διὰ τὸν Ἀπρίλιον, 2) περὶ παρατάσεως τῆς ἰσχύος τοῦ ΚΗ'. νόμου περὶ ἐλαττώσεως τῶν μισθῶν καὶ ἐπιμισθίων τῶν δημοσίων ὑπαλλήλων. — Β'. τοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ Κράτους διὰ τὸ 1873 85

Γ'. Νομοσχεδίων 1) περὶ ἐνόρκων 89

2) περὶ μεταρρυθμίσεως τῶν περὶ ληξιάρχων ἄρθρων τοῦ Ἀστυκοῦ Νόμου 96

3) περὶ τῶν Εἰρηνοδικείων τοῦ Κράτους 102

4) περὶ ἀπογραφῆς τῶν μέχρις εἴκοσιν ἐτῶν ἡλικίας ἀῤῥένων παίδων 107

5) περὶ μεταῤῥυθμίσεως τοῦ Ἀρείου Πάγου κλπ. 110

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ ΚΕ'.

Τῆς 23 Μαΐου 1873.

Ἀνακοίνωσις τῆς προσθήκης μελῶν εἰς τὴν ἐπὶ τοῦ ἐκλογικοῦ νόμου ἐπιτροπήν.—Κατάθεσις τῶν περὶ Λαυρίου διπλωματικῶν ἐγγράφων.—Εἰσαγωγὴ νομοσχεδίων 112

1) Περὶ ἐγκρίσεως τῶν μετὰ τῆς Γεν. Πιστωτ. Τραπέζης ἀπὸ 2 Νοεμβρίου 1872 καὶ 17 Μαΐου 1873 συμβάσεων καὶ τῆς ἀπὸ 18 Μαΐου μετὰ τῆς Ἐθνικῆς 127

2) Περὶ ἐγκρίσεως συμβάσεως πρὸς σύστασιν Τραπέζης τῆς Κτηματικῆς Πίστεως 138

3) Ὡσαύτως περὶ κατασκευῆς σιδηροδρόμου ἀπὸ Πειραιῶς μέχρι τῶν μεθορίων 155

4) Ὡσαύτως ἀπὸ Πόρτο-Ῥάφτι μέχρι Πατρῶν καὶ Ῥίου καὶ ἀπὸ Ἀντιῤῥίου μέχρι Βονίτσης 166

Καὶ 5) περὶ ὁδοποιΐας 171

Ἐπερώτησις περὶ συνομολογηθείσης συμβάσεως μεταξὺ τῆς προκατόχου κυβερνήσεως καὶ τῆς Ἰονίου Τραπέζης· ἀπάντησις τοῦ ὑπουργοῦ. — Πρώτη ἀνάγνωσις τοῦ νομοσχεδίου περὶ χορηγίας πιστώσεως διὰ τὸν Ἀπρίλιον.—Ὑποβολὴ προτάσεως νόμου περὶ ἐνόρκων. 176

(ὅρα τὴν πρότασιν ἐν σελ. 619.)

Σελ.

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ ΚΓ'.

Τῆς 24 Μαΐου 1873.

Πρόκλησις εἰς ἐργασίαν τῆς ἐπὶ τῆς ἀναθεωρήσεως τοῦ ἐκλογικοῦ νόμου ἐπιτροπῆς.—Δευτέρα ἀνάγνωσις τοῦ νομοσχεδίου περὶ χορηγίας πιστώσεως διὰ τὸν Ἀπρίλιον.—Συζήτησις ἐπὶ τοῦ σχεδίου τῆς ἀπαντήσεως εἰς τὸν Βασ. λόγον.. 177

Παραδοχὴ τοῦ συνόλου αὐτοῦ.. 179

Κλήρωσις τῆς πρὸς παρουσίασιν τῆς ἀπαντήσεως εἰς τὴν Α. Μ. ἐπιτροπῆς.—Κήρυξις τῶν περὶ σιδηροδρόμων νομοσχεδίων ὡς κατεπειγόντων 180

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ ΚΔ'.

Τῆς 25 Μαΐου 1873.

Ἀπόρασις τῆς Βουλῆς περὶ τῆς ὥρας τῆς ἐνάρξεως τῆς τοῦ ὀνομαστικοῦ καταλόγου ἐκφωνήσεως κλπ.—Ὑποβολὴ ἀναφορᾶς Γ. Νικολοπούλου, αἰτουμένου τὴν ὑπὲρ τοῦ Ἀναγνωστηρίου συνδρομὴν τοῦ Σώματος καὶ παραπομπὴ ταύτης εἰς τὴν ἐπὶ τοῦ προϋπολογισμοῦ τῆς Βουλῆς συζήτησιν.—Ἐπερώτησις περὶ τῶν λεχθέντων ὑπὸ τοῦ πρωθυπουργοῦ περὶ Ἰονικῆς Τραπέζης κατὰ τὴν ὑποβολὴν τῶν συμβάσεων μετὰ τῶν Τραπεζῶν· ἀπάντησις τοῦ ὑπουργοῦ τῶν Ναυτικῶν 181

Ἀνάγνωσις τηλεγραφήματος περὶ τοῦ ἀριθμοῦ τοῦ ἐν τοῖς ὄρεσι Ἀνδάνειας καὶ ἰθώμης τῆς Μεσσηνίας στρατοῦ· ἀπάντησις τοῦ ὑπουργοῦ τῶν Ναυτικῶν.—Ὁμαία πρωθυπουργοῦ εἰς τὴν ἀνωτέρω περὶ τῆς Ἰονίου Τραπέζης ἐπερώτησιν.—Εἰσαγωγὴ νομοσχεδίων 182

1) Περὶ τροποποιήσεως τοῦ ἄρθρου 969 τῆς Πολιτικῆς Δικονομίας 184

2) Περὶ προσθήκης καὶ γ'. ἐδαφίου εἰς τὸ ἀπὸ 18 Σεπτεμβρίου 1836 Β. Διάταγμα 186

3) Περὶ συστάσεως δ'. τμήματος τῆς ἐξεταστικῆς τῶν διδακτικῶν βιβλίων ἐπιτροπῆς δι' τὰ τὴν δημοτικὴν ἢ τὴν προκαταρκτικὴν ἐκπαίδευσιν ἀφορῶντα.. 187

4) Περὶ ἐπεκτάσεως τῶν διατάξεων τοῦ περὶ καθυστερούντων ὀφειλητῶν τοῦ δημοσίου καὶ εἰς τοὺς τῶν εἰσαγῶν μονῶν ὀφειλέτας 189

Σελ.

Εἰσαγωγὴ ἐκθέσεως τῆς ἐπιτροπῆς ἐπὶ τοῦ νομοσχεδίου περὶ κατασκευῆς σιδηροδρόμου ἀπὸ Πειραιῶς μέχρι Λαμίας.—Αἴτησις καταθέσεως ὅλων τῶν περὶ τοῦ σιδηροδρόμου τούτου δοθεισῶν τῷ ὑπουργείῳ αἰτήσεων· ἀπάντησις πρωθυπουργοῦ.—Πρώτη ἀνάγνωσις τοῦ νομοσχεδίου περὶ κατασκευῆς σιδηροδρόμου ἀπὸ Πειραιῶς μέχρι Λαμίας.—Ἀπάντησις τοῦ ὑπουργοῦ τῶν Στρατιωτικῶν εἰς τὴν περὶ τοῦ ἀριθμοῦ τοῦ ἐν Μεσσηνίᾳ στρατοῦ ἐπερώτησιν.—Ἀνακοίνωσις τηλεγραφήματος τῆς ἐν Μεσσηνίᾳ ἐπιτροπῆς τοῦ Σώματος περὶ τοῦ αὐτοῦ ἀντικειμένου· συζήτησις.. 190

Ἀνάθεσις τῷ πρεσβέως ἵνα αἰτήσῃ παρὰ τῆς ἐπιτροπῆς πλείονας πληροφορίας.—Τρίτη ἀνάγνωσις τοῦ νομοσχεδίου περὶ χορηγήσεως πιστώσεως διὰ τὸν Ἀπρίλιον ε.ε.—Εἰσαγωγὴ ἐκθέσεως τῆς λογιστικῆς ἐπιτροπῆς ἐπὶ τοῦ προϋπολογισμοῦ τῆς Βουλῆς.—Ὑποβολὴ ἀναφορῶν 1) τοῦ ἐξ Αἰγίου βουλευτοῦ Α. Μιχαλοπούλου περὶ πληρωμῆς αὐτῷ τῆς ὡς πληρεξουσίου ἀποζημιώσεως. 2) Λ. Βιλαέτη ὡσαύτως τῆς ἀποζημιώσεως διὰ τὴν ἔκτακτον σύνοδον τοῦ 1866· παραπομπὴ τούτων εἰς τὴν τοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ Σώματος συζήτησιν.. 191

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ ΚΕ'.

Τῆς 26 Μαΐου 1873.

Ἀνακοίνωσις Α') τηλεγραφημάτων 1) τῆς ἐν Μεσσηνίᾳ ἐπιτροπῆς τοῦ Σώματος περὶ τοῦ ἐκεῖ ἀριθμοῦ τοῦ στρατοῦ· καὶ 2) τῶν ὑποψηφίων βουλευτῶν Ἀμπεροπούλου καὶ Φιτσᾶ περὶ τῆς μεροληπτικῆς διαγωγῆς τῆς ἐπιτροπῆς.—Β') Ἐγγράφου τοῦ διευθυντοῦ τῆς Ἰον. Τραπέζης μετ' ἀντιγράφου ὑπομνήματος πρὸς τὴν Κυβέρνησιν.—Εἰσαγωγὴ ἐκθέσεως τῆς ἐπιτροπῆς ἐπὶ τῶν περὶ Τραπεζῶν τῆς Γεν. Πιστωτικῆς καὶ τῆς Κτηματικῆς Πίστεως νομοσχεδίων· συζήτησις περὶ τῶν ἐκθέσεων τούτων 192

Ἀπόφασις ἵνα συνελθοῦσαι ἥ τε τῶν Οἰκονομικῶν καὶ ἡ τῶν Ἐσωτερικῶν ἐπιτροπὴ ὑποβάλωσι λεπτομερῆ καὶ χτιολογημένην ἔκθεσιν ἐπὶ τῶν περὶ Τραπεζῶν νομοσχεδίων.—Εἰσαγωγὴ ἐκθέσεως τῆς ἐπιτροπῆς ἐπὶ τοῦ νομοσχεδίου περὶ παρατάσεως τῆς ἰσχύος τοῦ περὶ ἐλαττώσεως τῶν μισθῶν καὶ ἐπιμισθίων τῶν δημοσίων ὑπαλλήλων νόμου 193

Σελ.

Κατάθεσις τῶν αἰτηθεισῶν προτάσεων διὰ τὴν κατασκευὴν τοῦ ἀπὸ Πειραιῶς μέχρι Λαμίας σιδηροδρόμου.—Δευτέρα ἀνάγνωσις τοῦ νομοσχεδίου περὶ κατασκευῆς σιδηροδρόμου ἀπὸ Πειραιῶς μέχρι Λαμίας.—Συζήτησις τοῦ προϋπολογισμοῦ τῆς Βουλῆς 194

Ἀνακοίνωσις τηλεγραφημάτων ἐκ Μεσσήνης περὶ τῆς μεροληπτικῆς διαγωγῆς τῆς στρατιωτικῆς δυνάμεως· ἀπάντησις πρωθυπουργοῦ.—Συζήτησις τῆς αἰτουμένης ὑπὸ μελῶν τῆς λογιστικῆς ἐπιτροπῆς πιστώσεως ὑπὸ κεφ. ΙΑ'. τοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ Σώματος· ἀνάθεσις τῷ προέδρῳ ἵνα ἐρευνήσῃ τίνες οἱ κατὰ τὴν ἐκτακτον Σύνοδον τοῦ 1866 παρευρεθέντες βουλευταὶ καὶ δικαιούμενοι εἰς ἀποζημίωσιν· ἀναβολὴ τῆς ἐπὶ τῶν ἄρθρων 2 καὶ 3 τοῦ αὐτοῦ κεφαλαίου συζητήσεως.—Ὑποβολὴ ἀναφορᾶς 3 κλητήρων τῆς Βουλῆς περὶ πληρωμῆς καθυστερουμένης μισθοδοσίας· παραπομπὴ ταύτης εἰς τὴν λογιστικὴν ἐπιτροπήν 198

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ ΚΘ'.

Τῆς 29 Μαΐου 1873.

Ἀνακοίνωσις τηλεγραφημάτων ἐκ Μεσσήνης περὶ στρατιωτικῆς ἐπεμβάσεως εἰς τὴν ἐκλογήν· ἀπάντησις πρωθυπουργοῦ.—Ὑποβολὴ ἀναφορᾶς Σμυρλῆ καὶ Ἰωαννίδου πληρεξουσίων τῆς Ἑταιρίας Γκωτιὲρ καὶ Σας. περὶ παραχωρήσεως τῆς κατασκευῆς σιδηροδρόμου ἀπὸ Πειραιῶς μέχρι Λαμίας.—Τρίτη συζήτησις τοῦ νομοσχεδίου περὶ κατασκευῆς σιδηροδρόμου ἀπὸ Πειραιῶς μέχρι Λαμίας 199

Παραδοχὴ τῆς τε ἀρχῆς καὶ τοῦ συνόλου τούτου 201

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ Λ'.

Τῆς 30 Μαΐου 1873.

Ἀνακοίνωσις τηλεγραφήματος τῆς ἐν Μεσσηνίᾳ ἐπιτροπῆς περὶ τοῦ ἀποτελέσματος τῆς ἐκλογῆς τοῦ δήμου Παμίσου τῆς Μεσσηνίας.—Ὑποβολὴ Α'.) ἀναφορᾶς Β. Βουδούρη, πλωτάρχου, περὶ παρανόμου ἀποστρατεύσεώς του καὶ χορηγίας χρηματικῆς συνδρομῆς.—Β'.) προτάσεως νόμου περὶ προσθήκης ἄρθρου εἰς τὸν ἰσχύοντα περὶ ὁδοποιίας νόμον.—Ἀνακοίνωσις ἐγγράφου ὑπουργοῦ περὶ ἐγγραφῆς εἰς τὴν ἡμερησίαν διάταξιν τοῦ νομοσχεδίου περὶ ἐγκρίσεως συμβάσεως μετὰ τῆς Ἀτμοπλοϊκῆς ἑταιρίας Μπάρνς καὶ Μάκ-Ἴβερ· παραπομπὴ τοῦ νομοσχεδίου εἰς

Σελ.

τύπωσιν καὶ διανομὴν πρὸς συζήτησιν.—Ἐπερώτησις περὶ ἐκνόμων ἐνεργειῶν τῆς διοικήσεως ἐν Γορτυνίᾳ 202

Ἀπάντησις τοῦ τε πρωθυπουργοῦ καὶ τοῦ ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν· προσδιορισμὸς τῆς προσεχοῦς Παρασκευῆς πρὸς κατάθεσιν τῶν σχετικῶν τῇ ἐπερωτήσει ἐγγράφων.—Εἰσαγωγὴ νομοσχεδίων 203

1) Περὶ κυρώσεως συμβάσεως πρὸς παραχώρησιν προνομίου συγκοινωνίας μεταξὺ τῶν λιμένων Ἀργοστολίου καὶ Ληξουρίου 204

2) Περὶ ἐγκαταστάσεως ταμιακῶν ἀρχῶν παρὰ τοῖς Προξενείοις Κωνσταντινουπόλεως καὶ Ἀλεξανδρείας καὶ περὶ τῆς δι' ἐνσήμου εἰσπράξεως τῶν τελῶν 209

3) Περὶ ἀποταμιεύσεως σιτηρῶν ἐν Δεκέλει καὶ Ἰθάκῃ. 211

Καὶ 4) Περὶ αὐξήσεως τῆς τιμῆς τοῦ ἅλατος.—Πρώτη ἀνάγνωσις τοῦ νομοσχεδίου περὶ παρατάσεως τῆς ἰσχύος τοῦ ΚΗ'. νόμου περὶ ἐλαττώσεως τῶν μισθῶν καὶ ἐπιμισθίων τῶν δημοσίων ὑπαλλήλων.—Αἴτησις πληροφοριῶν περὶ τῆς καταστάσεως τῆς ὁδοποιίας κλπ. ἀπάντησις τοῦ ὑπουργοῦ.—Ὑποβολὴ ἀναφορᾶς κατοίκων Μυρτουντίων περὶ κατατάξεως τοῦ ἐκεῖ εἰρηνοδικείου ἀπὸ γ'. τάξεως εἰς Ε'.—Συζήτησις ἐπὶ τῆς αἰτηθείσης ὑπὸ τῆς ἐπιτροπῆς πιστώσεως ὑπ' ἄρθρον Β'. κεφ. ΙΑ'. τοῦ προϋπολογισμοῦ τῆς Βουλῆς πρὸς ἀποζημίωσιν τῶν πρώην βουλευτῶν Ἠλείας καὶ Ὀλυμπίας 213

Ἀπόρριψις ταύτης.—Συζήτησις ὡσαύτως τῆς ὑπ' ἄρθρ. Γ'. τοῦ βουλευτοῦ Δωρίδος Ι. Σφάκα· ὑποφορία κατ' ὀνομαστικὴν κλῆσιν· καταίωσις ταύτης ἕνεκεν μὴ ἀπαρτίας τοῦ Σώματος 214

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ ΛΑ'.

Τῆς 31 Μαΐου 1873.

Ἀνακοίνωσις τῆς ἀντιρωνήσεως τῆς Α. Μ. μετὰ τὴν ἐπίδοσιν Αὐτῇ ὑπὸ τῆς Μεγάλης Πρεσβείας, τῆς εἰς τὸν Β. λόγον ἀπαντήσεως τῆς Βουλῆς.—Εἰσαγωγὴ ἐκθέσεων τῶν ἐπιτροπῶν ἐπὶ τῶν νομοσχεδίων 1) περὶ κυρώσεως συμβάσεων μετὰ τῆς Γεν. Πιστωτικῆς Τραπέζης κλπ. 214

Καὶ 2) περὶ κατασκευῆς σιδηροδρόμου ἀπὸ Πορτο-Ράφτι μέχρι Πρεβέζης 217

Δευτέρα συζήτησις τοῦ νομοσχεδίου περὶ παρατάσεως τῆς ἰσχύος τοῦ ΚΗ'. νόμου περὶ ἐλαττώσεως τῶν μισθῶν

Σελ.
καὶ ἐπιμισθίων τῶν δημοσίων ὑπαλλήλων.. 218
Ἀναβολὴ τῆς ἐπὶ τοῦ αὐτοῦ νομοσχεδίου τρίτης συζητήσεως μέχρι τῆς ἐπὶ τοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ κράτους ἐπεξεργασίας τῆς ἐπιτροπῆς.—Εἰσαγωγὴ νομοσχεδίων.. 219
1) Περὶ τροποποιήσεως τοῦ περὶ διανομῆς τῆς ἐθνικῆς γῆς νόμου.. 224
Καὶ 2) Ὡσαύτως τοῦ περὶ ἐμφυτεύσεων ἐπὶ ἐθνικῶν, ἐπισκοπικῶν ἢ μοναστηριακῶν γαιῶν νόμου.... 225
Συζήτησις ἐπὶ τῆς αἰτησάσης παρά τινων μελῶν τῆς λογιστικῆς ἐπιτροπῆς πιστώσεως ὑπ' ἄρθρον Γ'. κεφ. ΙΑ'. τοῦ προϋπολογισμοῦ τῆς Βουλῆς πρὸς πληρωμὴν καθυστερουμένης βουλευτικῆς ἀποζημιώσεως τοῦ Ι. Σαφάκα· ἀνάκλησις τῆς αἰτήσεως. Ὑποβολὴ ἀναφορᾶς Μ. Οἰκονόμου περὶ χορηγίας συνδρομῆς διὰ τὸ περὶ τοῦ ἀγῶνος τοῦ 1821 σύγγραμμά του 226

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ ΑΒ'.

Τῆς 1 Ἰουνίου 1873.

Ὑποβολὴ ἀναφορᾶς τῶν ἐν Πάλλῃ ἱδρυτῶν ἀτμοπλοϊκῆς ἑταιρίας.—Πρώτη συζήτησις τοῦ νομοσχεδίου περὶ κυρώσεως συμβάσεως πρὸς κατασκευὴν σιδηροδρόμου ἀπὸ Πόρτο-Ράφτι μέχρι Πρεβέζης 227
Συζήτησις περὶ τῆς κατὰ τὸν κανονισμὸν ἢ μὴ συντάξεως τῆς ἡμερησίας διατάξεως· πρότασις ἀναβολῆς, ἀπόρριψις ταύτης.... 229
Πρωτόκολλον ψηφοφορίας 230
Ψηφοφορία, κατ' ὀνομαστικὴν κλῆσιν, ἂν συνετάχθη κατὰ τὸν κανονισμὸν ἡ ἡμερησία διάταξις· ματαίωσις ταύτης ἕνεκεν μὴ ἀπαρτίας τοῦ Σώματος.. 232

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ ΑΓ'.

Τῆς 2 Ἰουνίου 1873.

Ἀπάντησις ὑπουργῶν εἰς τὴν περὶ παρανόμων ἐνεργειῶν ἐν Γορτυνίᾳ ἐπερώτησιν 233
Συζήτησις.—Εἰσαγωγὴ ἐκθέσεων τῶν ἐπιτροπῶν ἐπὶ τοῦ νομοσχεδίου περὶ ὁδοποιΐας.. 234
Δευτέρα ἀνάγνωσις τοῦ νομοσχεδίου περὶ ἐγκρίσεως συμβάσεως πρὸς κατασκευὴν σιδηροδρόμου ἀπὸ Πόρτο-Ράφτι μέχρι Βονίτζης.—Πρώτη συζήτησις ὁμοίου μετὰ τῆς Γεν. Πιστωτικῆς Τραπέζης κλπ. ἀναβολὴ τῆς συζητήσεως.. 236

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ ΑΔ'.

Τῆς 4 Ἰουνίου 1873.

Σελ.
Ὑποβολὴ προτάσεως νόμου περὶ ἀπαλλαγῆς τῶν δύω ἐν Κεφαλληνίᾳ ἀτμοπλοϊκῶν ἑταιριῶν ἀπὸ τῶν λιμεν. καὶ ὑγειονομικῶν τελῶν.—Ἀναγγελία τοῦ ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν 1) ὅτι ὑποβληθήσεται περὶ τούτου σύμβασις καὶ 2) ὅτι ἀπελύθη ὁ τελωνοσταθμάρχης Ῥοΐλος ὡς μέλλων προεδρεύσαι τῆς ἐν Μυλάοντι ἐφορευτικῆς ἐπὶ τῆς ἐκλογῆς ἐπιτροπῆς.—Ἐπερώτησις περὶ τῆς ἡμέρας τῆς ἐνάρξεως τῆς ἐκλογῆς Οἰτύλου κλπ. ἀπάντησις ὑπουργῶν. 237
Ἐξακολούθησις τῆς πρώτης συζητήσεως τοῦ νομοσχεδίου περὶ ἐγκρίσεως συμβάσεων μετὰ τῆς Γεν. Πιστωτικῆς Τραπέζης κλπ. 238

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ ΑΕ'.

Τῆς 5 Ἰουνίου 1873.

Ἔνστασις περὶ μὴ ἀπαρτίας τοῦ Σώματος· ἐκφώνησις τοῦ ὀνοματικοῦ καταλόγου 240

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ ΑΣΤ'.

Τῆς 6 Ἰουνίου 1873.

Ὑποβολὴ ἀναφορῶν 1) χήρας Ν. Ὀλανδοῦ περὶ ἄρσεως τῆς ἐπὶ τῆς συντάξεώς της κρατήσεως διὰ τὸ χρέος τοῦ συζύγου της.—2) Κ. Μαρμαρινοῦ περὶ χορηγίας μηνιαίου χρηματικοῦ ἐποθήματος.—3) Α. Βερίου ὑποβάλλοντος σκέψεις ἐπὶ τῶν νόμων περὶ διανομῆς τῆς ἐθνικῆς γῆς καὶ περὶ ἐμφυτεύσεων. 240
Εἰσαγωγὴ Α'.) νομοσχεδίου περὶ χορηγίας πιστώσεως διὰ τὰ ἔξοδα τοῦ Μαΐου ε. ε. 241
Β'.) Προτάσεων νόμων 1) περὶ τροποποιήσεως τοῦ ἄρθρου 2 τοῦ περὶ ἐθνικοϊδιοκτήτων φυτειῶν νόμου.. 242
Καὶ 2) περὶ ἐπιβολῆς τέλους χαρτοσήμου ἐπὶ τῶν μεταλλικῶν τίτλων.. 244
Συζήτησις καὶ ἀπόφασις περὶ τῆς ἡμερησίας διατάξεως.—Πρώτη ἀνάγνωσις τοῦ νομοσχεδίου περὶ χορηγίας πιστώσεως διὰ τὰ ἔξοδα τοῦ Μαΐου ε. ε.—Πρώτη συζήτησις τοῦ νομοσχεδίου περὶ ἐγκρίσεως συμβάσεως μετὰ τῆς ἀτμοπλοϊκῆς ἑταιρίας Μπάρνε καὶ Μακ-Ἴβερ.... 245
Ἐπερώτησις περὶ ἐξακολουθήσεως ἢ μὴ τῆς εἰσπράξεως ὑπὸ τῆς ἑλλην. ἑταιρίας φόρου παρὰ τῶν ἐπιβατῶν τῶν πλεόντων μεταξὺ Πατρῶν καὶ Ἰονίων νήσων· ἐπιτύλαξις τοῦ ὑπουργοῦ εἰς ἀπάντησιν.—Ἐξακολούθησις τῆς πρώτης

Σελ.

συζητήσεως τοῦ νομοσχεδίου περὶ ἐγκρίσεως συμβάσεως μετὰ τῆς Πιστωτικῆς Τραπέζης κλπ. 246

Ἀνακοίνωσις ἐγγράφου τῆς Ἰονικῆς Τραπέζης περὶ ἄρσεως τοῦ περὶ παλαιοῦ δανείου ὅρου καὶ προσδιορισμοῦ τοῦ τόκου τῆς προεξοφλήσεως εἰς 7 0|0 248

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ ΑΖ'.

Τῆς 7 Ἰουνίου 1873.

Ὑποβολὴ ἀναφορᾶς δύω στενογράφων περὶ πληρωμῆς τοῦ καθυστερουμένου μισθοῦ των τοῦ Δεκεμβρίου, ε. ε. ...

Γνωστοποίησις ὑπὸ τοῦ προέδρου τῆς ἐξαντλήσεως τῆς πιστώσεως πρὸς μισθοδοσίαν τῶν ἐν τῷ Ἐθνικῷ Τυπογραφείῳ διὰ τὴν ὑπηρεσίαν τῆς Βουλῆς ἐργατῶν· παραπομπὴ τῆς ὑποθέσεως εἰς τὴν λογιστικὴν ἐπιτροπήν. — Αἴτησις καὶ ἀπόφασις πρὸς ἐπίσπευσιν τῆς τυπώσεως τῶν περὶ Λαυρίου διπλωματικῶν ἐγγράφων.—Ἐπερώτησις περὶ τῆς διαγωγῆς τοῦ ἐν Κερκύρᾳ εἰρηνοδίκου Τσακίρη κλπ. 248

Ἀπάντησις τοῦ ὑπουργοῦ· συζήτησις.—Ὑποβολὴ ἐκθέσεων τῶν ἐπιτροπῶν 1) ἐπὶ τοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ Κράτους διὰ τὸ 1873 249

Καὶ 2) ἐπὶ τοῦ νομοσχεδίου περὶ ἀποταμιεύσεως ...τηρῶν ἐν Λευκάδι καὶ Ἰθάκῃ.—Δευτέρα ἀνάγνωσις τοῦ νομοσχεδίου περὶ χορηγίας πιστώσεως διὰ τὸν Μάϊον.—Δευτέρα συζήτησις τοῦ νομοσχεδίου περὶ ἐγκρίσεως συμβάσεως μετὰ τῆς ἀτμοπλοϊκῆς ἑταιρίας τοῦ Μάρνς καὶ Μακ-Ἴβερ· ἀπάντησις ὑπουργοῦ εἰς τὴν ἐπερώτησιν περὶ εἰσπραττομένου τόπου ἀπὸ τῶν ἐπιβατῶν τῶν πλεόντων μεταξὺ Πατρῶν καὶ Ἰονίων Νήσων 262

Ἐξακολούθησις τῆς πρώτης συζητήσεως ἐπὶ τοῦ νομοσχεδίου περὶ ἐγκρίσεως συμβάσεων μετὰ τῆς Γενικῆς Πιστωτικῆς Τραπέζης κλπ. 263

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ ΑΗ'.

Τῆς 8 Ἰουνίου 1873.

Τρίτη ἀνάγνωσις τῶν νομοσχεδίων 1) περὶ χορηγίας πιστώσεως διὰ τὰ ἔξοδα τοῦ Μαΐου ε. ε. 263

Καὶ 2) περὶ ἐγκρίσεως συμβάσεως μετὰ τῆς ἀτμοπλοϊκῆς ἑταιρίας Μάρνς καὶ Μακ-Ἴβερ. — Παρατήρησις περὶ ἐφαρμογῆς τοῦ περὶ ἀπαγορεύσεως τῶν λαχείων Β. Διατάγματος.—Ἐξακολούθησις τῆς πρώτης συζητήσεως τοῦ νομοσχεδίου περὶ ἐγκρίσεως συμβάσεως μετὰ τῆς ...

Σελ.

Γεν. Πιστωτικῆς Τραπέζης κλπ. 264

Μὴ ἀπαρτία τοῦ σώματος 265

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ ΑΘ'.

Τῆς 9 Ἰουνίου 1873.

Συζήτησις περὶ τῆς ἀποχωρήσεως τῶν βουλευτῶν ἀπὸ τὴν προηγουμένην συνεδρίασιν κτλ. 265

Ἐξακολούθησις τῆς πρώτης συζητήσεως ἐπὶ τοῦ νομοσχεδίου περὶ ἐγκρίσεως συμβάσεως μετὰ τῆς Γεν. Πιστωτικῆς Τραπέζης κτλ. καὶ παραδοχὴ τούτου. — Ὑποβολὴ ἐκθέσεων τῶν ἐπιτροπῶν ἐπὶ τοῦ νομοσχεδίου περὶ ἐγκρίσεως συμβάσεως πρὸς σύστασιν Τραπέζης τῆς Κτηματικῆς Πίστεως 266

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ Μ'.

Τῆς 11 Ἰουνίου 1873.

Αἴτησις τῆς Λογιστικῆς ἐπιτροπῆς περὶ αὐξήσεως τῶν διὰ τῶν Κεφ. Ε'. καὶ Γ'. τοῦ προϋπολογισμοῦ τῆς Βουλῆς χορηγουμένων χρηματικῶν ποσῶν· παραδοχὴ ταύτης.—Προσδιορισμὸς τῶν δικαιουμένων εἰς ἀποζημίωσιν βουλευτῶν κατὰ τὴν ἔκτακτον Σύνοδον τοῦ 1866.—Ὑποβολὴ Α'.) Ἀναφορῶν 1) χηρῶν ἐκ Κρήτης περὶ χορηγίας χρηματικῆς βοηθείας—2) Δ. Κατεβάτη περὶ πληρωμῆς πιστώματος καὶ 3) Δ. Παπακωνσταντίνου περὶ ἀπαλλαγῆς τῆς πληρωμῆς τοῦ διὰ τὸ καφρενεῖον τῆς Βουλῆς ἐνοικίου. —Β'.) Ἐκθέσεως τῆς ἐπιτροπῆς ἐπὶ τοῦ νομοσχεδίου περὶ τροποποιήσεως τοῦ ἄρθρου 969 τῆς Πολ. Δικονομίας .. 288

Γ'. Προτάσεως νόμου περὶ ἀποχῆς τῶν δικαστικῶν ὑπαλλήλων ἀπὸ τῆς ὑπηρεσίας τῶν μεταλλουργικῶν ἑταιριῶν. — Ἐπερώτησις περὶ τῆς ἀναστολείσης βουλευτικῆς ἐκλογῆς τοῦ δήμου Μυλάντος τῆς Γορτυνίας.—Τρίτη συζήτησις τοῦ νομοσχεδίου περὶ κυρώσεως συμβάσεως πρὸς κατασκευὴν σιδηροδρόμου ἀπὸ Πόρτο-Ράφτι εἰς Πρέβεζαν. 290

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ ΜΑ'.

Τῆς 12 Ἰουνίου 1873.

Ὑποβολὴ Α'.) Ἀναφορῶν 1) Ἑλλην. κοινότητος Τύνιδος περὶ συστάσεως προξενείου—2) Πολυδωροπούλου—3) Α. Μιχαλοπούλου περὶ πληρωμῆς αὐτῷ καθεστερουμένης ἀντιμισθίας ὡς πληρεξουσίου 292

Β'.) Προτάσεως νόμου περὶ τῶν ἐκτὸς τοῦ σχεδίου τῆς πόλεως Πατρῶν ἐχόντων οἰκόπεδα κτλ. 293

Σελ.

Ἐπερώτησις περὶ τῶν κατὰ τὴν ἐκλογὴν Γορτυνίας ἐνεργουμένων ἐπεμβάσεων· ἀπάντησις τοῦ πρωθυπουργοῦ. — Πρώτη ἀνάγνωσις Α΄.) τῆς προτάσεως νόμου περὶ ἀποκλεισμοῦ τῶν δικαστικῶν ὑπαλλήλων ἀπὸ τῆς ὑπηρεσίας τῶν μεταλλουργικῶν ἑταιριῶν. — Β΄.) τοῦ νομοσχεδίου περὶ ἀποταμιεύσεως σιτηρῶν ἐν Λευκάδι.—Ἐξακολούθησις τῆς τρίτης συζητήσεως τοῦ νομοσχεδίου περὶ ἐγκρίσεως συμβάσεως πρὸς κατασκευὴν σιδηροδρόμου ἀπὸ Πόρτο-Ράφτι μέχρι Πατρῶν καὶ Ρίου καὶ ἀπὸ Ἀντιρρίου μέχρι Βονίτσης 294

Παραδοχὴ τοῦ συνόλου 295

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ ΜΒ΄.

Τῆς 13 Ἰουνίου 1873.

Κλήρωσις τῶν βουλευτῶν Σάμης καὶ Φθιώτιδος εἰς τὰ τμήματα.—Αἴτησις καὶ ἀπόφασις πληρωμῆς καθυστερουμένου ἀντιτίμου δετικῶν τῷ βιβλιοδέτῃ τῆς Βουλῆς.—Ὑποβολὴ προτάσεως νόμου περὶ τροποποιήσεως διατάξεών τινων τῶν νόμων ΣΜΔ΄. καὶ ΣΞΗ΄. 296

Ἐπερώτησις περὶ τῆς ἐνεργουμένης ἐκλογῆς Γορτυνίας. 298

Ἀπάντησις τοῦ ὑπουργοῦ.—Δευτέρα ἀνάγνωσις Α΄.) τῆς προτάσεως νόμου περὶ ἀποκλεισμοῦ τῶν δικαστικῶν ὑπαλλήλων ἀπὸ τῆς ὑπηρεσίας τῶν μεταλλουργικῶν ἑταιριῶν— Β΄.) τοῦ νομοσχεδίου περὶ ἀποταμιεύσεως σιτηρῶν ἐν Λευκάδι καὶ Ἰθάκῃ.—Ἀναγγελία τῆς καταθέσεως τῶν ἐγγράφων τῆς ἐκλογῆς Μεσσήνης.—Δευτέρα συζήτησις τοῦ νομοσχεδίου περὶ ἐγκρίσεως συμβάσεως μετὰ τῆς Πιστωτικῆς Τραπέζης κλπ. 299

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ ΜΓ΄.

Τῆς 14 Ἰουνίου 1873.

Ὑποβολὴ Α΄.) ἀναφορᾶς Μαυροκεφάλου περὶ χορηγίας χρηματικῆς συνδρομῆς.—Β΄.) Προτάσεως νόμου περὶ προσθήκης διατάξεώς τινος ἐν τῷ ἄρθρῳ 10 τοῦ ΣΞΖ΄. νόμου περὶ ἐκτιμήσεως ἐλαιοκάρπου 300

Ἀ. Ἀνάγνωσις τοῦ παραλειφθέντος 2 ἄρθρου τοῦ νομοσχεδίου περὶ ἐγκρίσεως συμβάσεως μετὰ τῆς ἀτμοπλοϊκῆς ἑταιρίας Μπάρνς καὶ Μάκ—Ἴβερ.—Ἐξακολούθησις τῆς δευτέρας συζητήσεως τοῦ νομοσχεδίου περὶ ἐγκρίσεως συμβάσεως μετὰ τῆς Γεν. Πιστωτικῆς Τραπέζης 301

Σελ.

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ ΜΔ΄.

Τῆς 15 Ἰουνίου 1873.

Δευτέρα ἀνάγνωσις τοῦ παραλειφθέντος 2 ἄρθρου ἐκ τοῦ ἐπιψηφισθέντος νομοσχεδίου περὶ ἐγκρίσεως συμβάσεως μετὰ τῆς ἀτμοπλοϊκῆς ἑταιρίας Μπάρνς καὶ Μάκ-Ἴβερ.—Πρώτη ἀνάγνωσις τῆς προτάσεως νόμου περὶ ἐπιβολῆς τέλους χαρτοσήμου ἐπὶ τῶν μετοχικῶν τίτλων.—Ὑποβολὴ ἀναφορᾶς κατοίκων Κεφαλληνίας περὶ παραδοχῆς τῶν προτάσεων τῆς Ἰονικῆς Τραπέζης.—Ἐξακολούθησις τῆς δευτέρας συζητήσεως τοῦ νομοσχεδίου περὶ ἐγκρίσεως συμβάσεως μετὰ τῆς Γεν. Πιστωτικῆς Τραπέζης κτλ.—Πρώτη ἀνάγνωσις τοῦ νομοσχεδίου περὶ χορηγίας ἀναπληρωτικῆς πιστώσεως 77,000 δραχ. δ' ἀποζημίωσιν τῶν βουλευτῶν τῆς ἐκτάκτου Συνόδου τοῦ 1866 302

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ ΜΕ΄.

Τῆς 16 Ἰουνίου 1873.

Ὑποβολὴ ἀναφορᾶς Μαριγὼς χήρας Σταμπολτζῆ περὶ χορηγίας χρηματικῆς βοηθείας.—Δευτέρα ἀνάγνωσις Α΄.) τοῦ νομοσχεδίου περὶ χορηγίας ἀναπληρωτικῆς πιστώσεως 77,000 δραχ. δι' ἀποζημίωσιν τῶν βουλευτῶν τῆς ἐκτάκτου Συνόδου τοῦ 1866.—Καὶ Β΄.) τῆς προτάσεως νόμου περὶ ἐπιβολῆς τέλους χαρτοσήμου ἐπὶ τῶν μετοχικῶν τίτλων.—Τρίτη ἀνάγνωσις τοῦ παραλειφθέντος 2 ἄρθρου τοῦ ἐπιψηφισθέντος νομοσχεδίου περὶ ἐγκρίσεως συμβάσεως μετὰ τῆς Ἀτμοπλοϊκῆς ἑταιρίας Μπάρνς καὶ Μάκ-Ἴβερ· παραδοχὴ τοῦ συνόλου.—Ὑποβολὴ τροπολογιῶν ἐπὶ τῆς προτάσεως περὶ ἀποκλεισμοῦ τῶν δικαστικῶν ὑπαλλήλων ἀπὸ τῆς ὑπηρεσίας τῶν μεταλλουργικῶν ἑταιριῶν 303

Ἐξακολούθησις τῆς δευτέρας συζητήσεως τοῦ νομοσχεδίου περὶ ἐγκρίσεως συμβάσεως μετὰ τῆς Γεν. Πιστωτικῆς Τραπέζης κτλ. 304

Πρότασις ἀναβολῆς τῆς συζητήσεως· πρωτόκολλον ψηφοφορίας 305

Ἐξακολούθησις τῆς συζητήσεως· ψηφοφορία ἐπὶ τῆς ἀρχῆς 307

Μὴ ἀπαρτία τοῦ Σώματος 308

Σελ.

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ ΜΣΤ'.

Τῆς 18 Ἰουνίου 1873.

Ὑποβολὴ προτάσεως νόμου περὶ ἀπαγορεύσεως τῆς εἰσαγωγῆς κλημάτων ἐξ Ἰταλίας, Γαλλίας, Ἱσπανίας καὶ Πορτογαλλίας 308

Τρίτη συζήτησις καὶ παραδοχὴ τοῦ νομοσχεδίου περὶ χορηγίας ἀναπληρωτικῆς πιστώσεως 77,000 δραχ. πρὸς πληρωμὴν ὁρισθέντων βουλευτικῶν ἀποζημιώσεων διὰ τὴν ἔκτακτον Σύνοδον τοῦ 1866.—Ἐξακολούθησις τῆς δευτέρας συζητήσεως τοῦ νομοσχεδίου περὶ ἐγκρίσεως συμβάσεως μετὰ τῆς Γεν. Πιστωτικῆς Τραπέζης κτλ. πρότασις ἀναβολῆς τῆς ψηφοφορίας· πρωτόκολλον ψηφοφορίας..... 310

Συζήτησις ἐπὶ τῆς ἀρχῆς τοῦ νομοσχεδίου..... 312

Παραδοχὴ ταύτης· πρωτόκολλον ψηφοφορίας 313

Παραδοχὴ εἰς δευτέραν ἀνάγνωσιν τοῦ νομοσχεδίου.. 315

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ ΜΖ'.

Τῆς 19 Ἰουνίου 1873.

Ὑποβολὴ Α'.) ἐκθέσεως μελῶν τινων τοῦ τμήματος ἐπὶ τῆς ἐκλογῆς Μεσσήνης..... 315

Ἀπόφασις ὅπως συνέλθωσι καὶ ἀποφανθῶσι καὶ τὰ λοιπὰ μέλη τοῦ τμήματος.—Β'.) Προτάσεως νόμων περὶ τελείου καταρτισμοῦ κτλ. τοῦ Γυμνασίου Ἠλείας..... 316

Καὶ Γ'.) ἀναφορᾶς ὁπλαρχηγῶν καὶ πληρεξουσίων τῆς Κρήτης.—Ἀπάντησις τοῦ ὑπουργοῦ εἰς τὴν περὶ τοῦ εἰρηνοδίκου Τσακίρη ἐπερώτησιν κτλ.—Ἐγγραφὴ εἰς τὴν ἡμερησίαν διάταξιν τοῦ περὶ συστάσεως Τραπέζης Κτηματικῆς Πίστεως νομοσχεδίου.—Συζήτησις τοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ Κράτους διὰ τὸ 1873..... 321

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ ΜΗ'.

Τῆς 20 Ἰουνίου 1873.

Εἰσαγωγὴ νομοσχεδίων 322

1) Περὶ ἐγκρίσεως συμβάσεως πρὸς σύστασιν Ἑλληνικῆς Γεωργικῆς Ἑταιρίας..... 335

2) Ὡσαύτως πρὸς ἐπέκτασιν τῆς τηλεγραφικῆς συγκοινωνίας δι' ὑποβρυχίων γραμμῶν..... 347

Καὶ 3) ὡσαύτως περὶ διαθέσεως τῶν ἐκβολάδων τοῦ Λαυρίου..... 359

Σελ.

Πρότασις καὶ ἀπόρριψις τοῦ ν' ἀναγνωσθῇ διὰ πρώτην φοράν, πρὸ τῆς ἐξακολουθήσεως τῆς ἐπὶ τοῦ προϋπολογισμοῦ συζητήσεως, τὸ περὶ συστάσεως Τραπέζης Κτηματικῆς Πίστεως νομοσχέδιον. Ἐξακολούθησις τῆς ἐπὶ τοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ Κράτους συζητήσεως 363

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ ΜΘ'.

Τῆς 22 Ἰουνίου 1873.

Παραδοχὴ τῆς γνωμοδοτήσεως τῆς ἐπὶ τοῦ λογιστικοῦ ἐπιτροπῆς περὶ πληρωμῆς τῆς βουλευτικῆς ἀποζημιώσεως τοῦ Ν. Ἀγγελικάρα διὰ τὴν ἔκτακτον σύνοδον τοῦ 1868.—Πρώτη ἀνάγνωσις τῆς προτάσεως νόμου περὶ τελείου καταρτισμοῦ κτλ. τοῦ Γυμνασίου Ἠλείας.—Ὑποβολὴ προτάσεων νόμου 1) περὶ ἀμοιβῆς τῶν ὑπὲρ τοῦ Λαυρίου ἐργασθέντων ἰδιωτῶν κλ. 364

2) Περὶ διαθέσεως τῶν ἐκβολάδων τοῦ Λαυρίου.... 365

3) Περὶ οἰκονομιῶν ἐν τῷ προϋπολογισμῷ τοῦ Κράτους —4) περὶ φυλάξεως τῶν ἀγροτικῶν κτημάτων τῶν κατὰ τὰς περιφερείας τῶν δήμων Ἀθηνῶν καὶ Πειραιῶς.... 366

Ἐπερώτησις περὶ τῆς βραδείας ἀποστολῆς τῶν πρακτικῶν τῆς ἐπαναληπτικῆς ἐκλογῆς Γόρτυνος· ἀπάντησις τοῦ ὑπουργοῦ..... 370

Συζήτησις ἐπὶ τῆς ἐπαναληπτικῆς ἐκλογῆς Μεσσήνης· πρότασις καὶ ἀπόρριψις τῆς ἀναβολῆς τῆς συζητήσεως· πρωτόκολλον ψηφοφορίας 371

Ἐξακολούθησις τῆς συζητήσεως· κύρωσις τῆς ἐκλογῆς τοῦ δήμου Ἰθώμης καὶ ἀκύρωσις τῆς τῶν δήμων Παμίσου καὶ Ἀνδανείας 372

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ Ν'.

Τῆς 23 Ἰουνίου 1873.

Ἐπερώτησις περὶ τοῦ λόγου τῆς μὴ δημοσιεύσεως μετὰ τῶν ἐπὶ τῆς νῦν Κυβερνήσεως διαμειφθέντων ἐγγράφων ἐπὶ τοῦ Λαυριωτικοῦ ζητήματος καὶ τῶν ἐπὶ τῶν προκατόχων κτλ. 374

Ἀπάντησις τοῦ πρωθυπουργοῦ· ἀπόφασις τῆς Βουλῆς.—Εἰσαγωγὴ νομοσχεδίου περὶ παραχωρήσεως εἰς τὸν δῆμον Ἑρμουπολιτῶν τοῦ κατὰ τὴν παραλίαν ὑπάρχοντος χώρου πρὸς κατασκευὴν πακτωτηρίου κτλ..... 375

Πρότασις ἐκλογῆς ἐπιτροπῆς πρὸς ἐπιτήρησιν τῆς ἐπα-

Σελ.

ναληρθησομένης ἐκλογῆς Μεσσήνης· συζήτησις καὶ προσδιορισμὸς ὡς ἡμέρας ἐκλογῆς τῆς προσεχοῦς Τετάρτης·· 378

Δευτέρα ἀνάγνωσις τῆς προτάσεως νόμου περὶ τελείου καταρτισμοῦ τοῦ Γυμνασίου Ἠλείας.—Πρόταοις καὶ ἀπόρριψις τρίτης συζητήσεως τῆς προτάσεως περὶ ἀποκλεισμοῦ τῶν δικαστικῶν ὑπαλλήλων ἀπὸ τῆς ὑπηρησίας τῶν μεταλλουργικῶν ἑταιριῶν.—Ἐξακολούθησις τῆς ἐπὶ τοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ Κράτους συζητήσεως 379

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ ΝΑ'.

Τῆς 25 Ἰουνίου 1873.

Ὑποβολὴ Α'.) ἀναφορῶν α) Α. Γαύδα περὶ μὴ κατασχέσεως τῆς χορηγουμένης αὐτῷ συνδρομῆς, β) Δέσπως Ἀργυρίου Γκορίτσα περὶ χορηγίας συντάξεως· Καὶ Β'.) ἐκθέσεως τῆς ἐπὶ τοῦ λογιστικοῦ ἐπιτροπῆς περὶ προσθήκης ἐν τῷ προϋπολογισμῷ τῆς Βουλῆς δραχ. 1510, ὅπως ἡ μισθοδοσία τοῦ διορθωτοῦ τῶν ἐντύπων γενῇ ἐνιαυσία καὶ πληρωθῶσι καθυστερούμεναι μισθοδοσίαι κλητήρων τῆς Βουλῆς.—Παρατηρήσεως βουλευτοῦ ἐπὶ τῶν διὰ τοῦ τύπου διαδοθέντων ὡς πρὸς τὴν περὶ ἀμοιβῆς τῶν ὑπὲρ τοῦ Λαυρίου ἐργασθέντων ἰδιωτῶν πρότασίν του κτλ. 380

Ἐξακολούθησις τῆς ἐπὶ τοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ Κράτους συζητήσεως 381

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ ΝΒ'.

Τῆς 26 Ἰουνίου 1873.

Ὑποβολὴ προτάσεως νόμου περὶ ἀγροφυλακῆς τοῦ δήμου Ἀθηναίων 383

Αἴτησις καταθέσεως τῶν διαμειφθέντων ἐγγράφων περὶ παραδόσεως τοῖς Δυτικοῖς τοῦ ἐν Νεαπόλει τῆς Ἰταλίας Ἑλληνικοῦ ναοῦ κτλ· ἀπάντησις τοῦ ὑπουργοῦ.—Εἰσαγωγὴ νομοσχεδίων 391

1) Περὶ διανομῆς τῆς ἐγχωρίου περιουσίας τῶν δήμων Καφαλληνίας 392

2) Περὶ ἐγκρίσεως συμβάσεως μεταξὺ τοῦ Γενικοῦ Διευθυντοῦ τῶν Ταχυδρομείων καὶ τῆς ἐν Ἀμστελοδάμῳ βασιλικῆς Ὁλλανδικῆς Ἑταιρίας περὶ ἀτμοπλοϊκῆς συγκοινωνίας 396

Σελ.

3) Ὡσαύτως μεταξὺ τῆς Κυβερνήσεως καὶ τῆς ἑταιρίας Broadben Mᵉ Donell et Cⁱᵉ περὶ κατασκευῆς σιδηροδρόμου ἐν Πελοποννήσῳ 399

Ἐξακολούθησις τῆς ἐπὶ τοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ Κράτους συζητήσεως. 408

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ ΝΓ'.

Τῆς 27 Ἰουνίου 1873.

Ὑποβολὴ Α'.) ἀναφορῶν 1) Σ. Βούρου, Π. Καλλιγᾶ κλπ. περὶ παραχωρήσεως τῶν ἐκβολάδων, 2) Γ. Πλαπούτα καὶ Α. Μισυρλῆ περὶ πληρωμῆς καθυστερουμένης βουλευτικῆς ἀποζημιώσεως διὰ τὴν ἔκτακτον Σύνοδον τοῦ 1866· παραδοχὴ ταύτης.—Β'.) προτάσεων νόμου 410

1) Περὶ συντάξεως τῶν Δημολογιστῶν 412

2) Περὶ διανομῆς τῆς κοινῆς τῶν δήμων περιουσίας τῆς ἐπαρχίας Λευκάδος 413

Ἀνάγνωσις ἀναφορᾶς Ἑρ. Σχλιέμαν περὶ παραχωρήσεως δικαιώματος ἀνασκαφῆς ἐν Ὀλυμπίᾳ καὶ Μυκήναις πρὸς ἀνεύρεσιν ἀρχαιοτήτων κτλ. συζήτησις· ἐξακολούθησις τῆς ἐπὶ τοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ Κράτους συζητήσεως·· 416

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ ΝΔ'.

Τῆς 28 Ἰουνίου 1873.

Ἀπόφασις τοῦ Σώματος περὶ προσθήκης τριῶν ἑκατοντάδων χιλιάδων δραχ. εἰς τὴν ψηφισθεῖσαν πίστωσιν πρὸς ἀποζημίωσιν τῶν βουλευτῶν κατὰ τὴν ἔκτακτον σύνοδον τοῦ 1866.—Ὑποβολὴ Α'.) προτάσεων νόμου 417

1) Περὶ δημοτικῆς φορολογίας ὡς πρὸς τοὺς δήμους τῶν ἐπαρχιῶν Κερκύρας, Μέσης καὶ Ὄρους 419

2) Ὡσαύτως 420

Καὶ 3) περὶ προσθήκης διατάξεως εἰς τὸ ἄρθρον 885 τῆς Πολιτικῆς Δικονομίας.—Β'.) Αἰτήσεως βουλευτῶν περὶ παλινορθώσεως τοῦ Γυμνασίου Λευκάδος 423

Γ'.) Τροπολογίας ἐπὶ τῆς προτάσεως νόμου περὶ συστάσεως Γυμνασίου ἐν Ἠλείᾳ 425

Καὶ Δ'.) ἀναφορᾶς Λευκαδίων περὶ ἀποδόσεως τῶν εἰσοδημάτων τῆς δημευθείσης κατὰ τὰ πρῶτα ἔτη τῆς ἑλληνικῆς ἐπαναστάσεως περιουσίας αὐτῶν.—Ἐξακολούθησις τῆς ἐπὶ τοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ Κράτους συζητήσεως·· 427

Σελ.

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ ΝΕ'.

Τῆς 29 Ἰουνίου 1873.

Ἐξακολούθησις τῆς ἐπὶ τοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ Κράτους συζητήσεως 429

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ ΝΣ'.

Τῆς 30 Ἰουνίου 1873.

Ἀνακοίνωσις τῶν ἐγγράφων περὶ τοῦ ἐν Νεαπόλει τῆς Ἰταλίας ἑλλ. ναοῦ.— Εἰσαγωγὴ τῆς ἐπὶ τῆς ἐπαναληπτικῆς ἐκλογῆς Γορτυνίας ἐκθέσεως τοῦ τμήματος 431

Ἐξακολούθησις τῆς ἐπὶ τοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ Κράτους συζητήσεως 438

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ ΝΖ'.

Τῆ 2 Ἰουλίου 1873.

Ἀναγγελία τοῦ θανάτου τοῦ Μητροπολίτου κτλ.... 441

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ ΝΗ'.

Τῆς 3 Ἰουλίου 1873.

Ἀναγγελία τοῦ διαταχθέντος ὑπὸ τοῦ Βασιλέως πένθους ἐπὶ τῷ θανάτῳ τοῦ πρίγκηπος τῆς Πρωσσίας Ἀδαλβέρτου. —Ὑποβολὴ Α'.) Προτάσεων νόμων 442

1) περὶ ἀποδείξεως τῆς ἀγροληπτικῆς, ἐμφυτευτικῆς καὶ ἐδαφονομικῆς ἰδιοκτησίας τῶν πρώην τιμαριωτῶν Κερκύρας 443

2) περὶ καταχρηστικῶν ἀγροληψιῶν, ἐμφυτεύσεων, ἐδαφονομιῶν καὶ εἰκονικῶν ἐπὶ ἐξωνήσει πωλήσεων 445

Καὶ 3) περὶ ἐκτιμήσεως τοῦ ἐλαιοκάρπου Κερκύρας .. 446

Β'.) Τροπολογιῶν 1) ἐπὶ τοῦ νομοσχεδίου περὶ διανομῆς τῆς ἐγχωρίου περιουσίας Κεφαλληνίας 448

Καὶ 2) ἐπὶ τοῦ νομοσχεδίου περὶ τροπολογίας διατάξεών τινων τῶν ΣΜΔ'. καὶ ΣΞΗ'. νόμων 449

Γ'. Ὑπομνήματος τοῦ Λόρδου Ἀλφρέδου Πάγιτ κλπ. περὶ τῶν ἐν Λαυρίῳ ἐκβολάδων καὶ σκωριῶν 450

Εἰσαγωγὴ νομοσχεδίου περὶ χορηγίας πιστώσεως πρὸς πληρωμὴν τῆς ψηφισθείσης ἀποζημιώσεως τοῦ βουλευτοῦ Ν. Ἀγγελικάρα· πρώτη ἀνάγνωσις τούτου. — Κύρωσις τῆς ἐκλογῆς Γορτυνίας.—Πρωτόκολλον ὁρκωμοσίας 467

Αἴτησις προσδιορισμοῦ ἡμέρας συζητήσεως περὶ τῆς διαγωγῆς τῶν διοικητικῶν ὀργάνων ἐν Γορτυνίᾳ κατὰ τὰς

Σελ.

ἐκλογὰς· παραπομπὴ τῆς ἐν λόγῳ συζητήσεως μετὰ τὸ τέλος τῆς ἐπὶ τοῦ προϋπολογισμοῦ.—Ἐξακολούθησις τῆς ἐπὶ τοῦ προϋπολογισμοῦ συζητήσεως 468

Πρωτόκολλον ψηφοφορίας 471

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ ΝΘ'.

Τῆς 4 Ἰουλίου 1873.

Ὑποβολὴ Α'.) ἀναφορῶν· α) Ι. Γ. Λάτρη περὶ χορηγίας συντάξεως καὶ χρηματικοῦ τινος ποσοῦ διὰ τὰς πρὸς τὴν πατρίδα ἐκδουλεύσεις του. β) Δ. Μαρκίδου περὶ ἀπαλλαγῆς ἀπὸ τῶν πρὸς τὸ δημόσιον ὀφειλῶν του 473

γ) Ι. Δέλτου περὶ χορηγίας συντάξεως. — Β'. Προτάσεων νόμων 474

α) περὶ τῆς ἐγχωρίου περιουσίας Ζακυνθίων 475

β) περὶ δημοτικῆς φορολογίας ὡς πρὸς τοὺς δήμους τῆς ἐπαρχίας Λευκάδος 476

γ) περὶ ἐκτιμήσεως τοῦ ἐν Λευκάδι ἐλαιοκάρπου 477

καὶ δ) περὶ ἀπελευθερώσεως τῆς ἐν Κερκύρᾳ ἰδιοκτησίας ἀπὸ τὰς τιμαριωτικὰς εἰσφοράς 479

Δευτέρα ἀνάγνωσις τοῦ νομοσχεδίου περὶ χορηγίας πιστώσεως πρὸς πληρωμὴν τῆς ψηφισθείσης ἀποζημιώσεως διὰ τὸν βουλευτὴν Ἀγγελικάραν.—Ἐπερώτησις περὶ ἀποκλεισμοῦ ἐνοικιαστῶν ἀπὸ τὰς ἐν Καλαβρύτοις δημοπρασίας· ἀπάντησις τοῦ ὑπουργοῦ.—Συζήτησις καὶ προσδιορισμὸς τῆς αὔριον πρὸς ἐκλογὴν τῆς εἰς τὴν ἐκλογὴν Μεσσήνης ἀποσταλησομένης ἐπιτροπῆς· πρωτόκολλον ψηφοφορίας 481

Συζήτησις ἐπὶ τοῦ προϋπολογισμοῦ τῶν ἐσόδων τοῦ Κράτους καὶ ἐπιψήφισις τούτου 484

Συζήτησις τοῦ εἰδικοῦ προϋπολογισμοῦ τῶν ἐξόδων τοῦ Ὑπουργείου τῶν Οἰκονομικῶν.—Τρίτη ἀνάγνωσις τοῦ νομοσχεδίου περὶ παρατάσεως τῆς ἰσχύος τοῦ ΚΗ'. νόμου περὶ ἐλαττώσεως τῶν μισθῶν καὶ ἐπιμισθίων τῶν δημοσίων ὑπαλλήλων καὶ διὰ τὸ 1873. Ἐξακολούθησις τῆς συζητήσεως 485

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ Ξ'.

Τῆς 5 Ἰουλίου 1873.

Ἐπερωτήσεις 1) περὶ καταργήσεως τοῦ διέποντος τὴν ὑπηρεσίαν τῶν φάρων καὶ φανῶν Β. Διατάγματος· ἀπάν-

Σελ.

τησις τοῦ ὑπουργοῦ· 2) περὶ συμβαινόντων ἀδικημάτων κατὰ τὴν ἐκδίκασιν τῶν ἐπιτηδευμάτων· ἀπάντησις τοῦ ὑπουργοῦ.—Τρίτη ἀνάγνωσις τοῦ νομοσχεδίου περὶ χορηγίας ἀναπληρωτικῆς πιστώσεως πρὸς πληρωμὴν τῆς ψηφισθείσης διὰ τὸν Ν. Ἀγγελικάραν Βουλ. ἀποζημιώσεως·· 487

Εἰσαγωγὴ νομοσχεδίου περὶ τροποποιήσεως τῶν νόμων περὶ χαρτοσήμου·· ·· 488

Ἐκλογὴ τῆς διὰ τὴν ἐκλογὴν Μεσσήνης ἐπιτροπῆς.—Συζήτησις τοῦ προϋπολογισμοῦ τῶν ἐξόδων τοῦ ὑπουργείου τῶν Ἐξωτερικῶν·· ·· 490

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ ΞΑ'.

Τῆς 6 Ἰουλίου 1873.

Ὑποβολὴ Α'.) ἐκθέσεων τῶν ἐπιτροπῶν 1) ἐπὶ τῶν νομοσχεδίων περὶ διανομῆς τῆς ἐγχωρίου περιουσίας τῶν δήμων Κεφαλληνίας· 2) περὶ κυρώσεως συμβάσεως πρὸς σύστασιν σιδηροδρόμων ἐν Πελοποννήσῳ·· ·· 493

Καὶ 3) περὶ ἀτμοπλοϊκῆς συγκοινωνίας μεταξὺ Ἀργοστολίου καὶ Ληξουρίου τῆς Κεφαλληνίας·· ·· 494

Β'.) ἀναφορᾶς ἀγωνιστῶν περὶ χορηγίας χρηματικῆς βοηθείας.—Συζήτησις τοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ ὑπουργείου τῆς Δικαιοσύνης ·· ·· 495

Εἰσαγωγὴ νομοσχεδίων·· ·· 496

1) περὶ τῆς χρήσεως τῶν φόρων τοῦ πορθμοῦ Εὐρίπου. 497

2) περὶ προσθήκης ἐδαφίου εἰς τὸ ἄρθρον 4 τοῦ περὶ λιμένων Φ.Κ Θ'. νόμου·· ·· 498

3) περὶ αὐξήσεως τοῦ ἀριθμοῦ τῶν ἐμμίσθων δικαστικῶν κλητήρων·· ·· 500

4) περὶ προσθήκης καὶ δευτέρου ἀντεισαγγελέως ἐν ταῖς πρωτοδικείοις Τριπόλεως, Καλαμῶν, Ναυπλίου, Σπάρτης καὶ Πατρῶν ·· ·· 501

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ ΞΒ'.

Τῆς 7 Ἰουλίου 1873.

Κατάθεσις πίνακος τῶν δικῶν τοῦ δημοσίου.—Ὑποβολὴ ἐκθέσεων τῶν ἐπιτροπῶν ἐπὶ τῶν νομοσχεδίων α) περὶ γεωργίας·· ·· 502

β) περὶ ἀπογραφῆς τῶν μέχρις 20 ἐτῶν ἡλικίας ἀρρένων·· ·· 505

Σελ.

Καὶ γ) περὶ μεταρρυθμίσεως ἄρθρων τινῶν τοῦ περὶ ληξιάρχων νόμου ·· ·· 506

Εἰσαγωγὴ νομοσχεδίων 1) περὶ ἀνταλλαγῆς οἰκοπέδων ἐν Νέᾳ Κορίνθῳ ·· ·· 507

2) περὶ παραχωρήσεως ἐθνικῶν καὶ ἐκκλησιαστικῶν γαιῶν εἰς μεταλλευτικὰς ἑταιρίας πρὸς ἀνέγερσιν καταστημάτων ·· ·· 510

3) Περὶ αὐθεντικῆς ἑρμηνείας τοῦ ἄρθρου 2 τοῦ Νόμου ΤΓ'. περὶ ἀπολύσεως δεκαρχῶν κλπ. ·· ·· 512

4) Περὶ μεταβολῶν εἰς τὸ τελωνιακὸν δασμολόγιον 515

5) Περὶ συντάξεως τῆς χήρας Δ. Μ. Βότσαρη·· ·· 517

Καὶ 6) Περὶ ἀπαγορεύσεως τῆς ἀπαλλοτριώσεως δημοσίων κλπ. κτημάτων ἐφ' ὧν ὑπάρχουσιν ἀρχαῖα ἢ μεσαιωνικὰ μνημεῖα ·· ·· 518

Πρώτη ἀνάγνωσις τοῦ νομοσχεδίου περὶ συντάξεως τῆς χήρας Δ. Βότσαρη.—Αἴτησις ὑποβολῆς νομοσχεδίου πρὸς ἐπιορομὴν 500 δραχ. συντάξεως εἰς τὰ τέκνα τοῦ Γεωργίου Κουντουριώτου· ἀπάντησις πρωθυπουργοῦ.—Συζήτησις τοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ ὑπουργείου τῶν Ἐσωτερικῶν·· ·· 519

Πρωτοκόλλων ψηφοφορίας ·· ·· 521

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ ΞΓ'.

Τῆς 9 Ἰουλίου 1873.

Συμπλήρωσις τῶν πρακτικῶν τῆς προτεραίας ·· 524

Ὑποβολὴ Α'.) ἀναφορῶν 1) τοῦ φιλολογικοῦ συλλόγου «Βύρωνα» περὶ χρηματικῆς βοηθείας, 2) Μαρίας Ν. Σπηλιάδου περὶ συντάξεως καὶ 3) Ἀμαλίας καὶ Εὐφροσύνης Ζαφειροπούλου, Β'.) νομοσχεδίου περὶ ἐλαττώσεως τοῦ τέλους τῆς τηλεγραφικῆς συγκοινωνίας κλπ. ·· ·· 525

Γ'.) Προτάσεων νόμου 1) περὶ μεταποιήσεως τοῦ ἐν Πάλλῃ ἑλληνικοῦ σχολείου εἰς Γυμνάσιον ·· ·· 528

Καὶ 2) περὶ τροποποιήσεως τοῦ ΨΜΘ'. νόμου περὶ συντάξεως τῶν ὑπαλλήλων τῶν νομοθετικῶν Σωμάτων· Δ'.) ἐκθέσεων τῶν ἐπιτροπῶν ἐπὶ τῶν νομοσχεδίων 1) περὶ τῆς χρήσεως τῶν φόρων τοῦ πορθμοῦ Εὐρίπου·· ·· 531

Καὶ 2) περὶ διαθέσεως τῶν ἐκβολάδων·· ·· ·· ·· 532

Αἴτησις καταθέσεως ἐγγράφων περὶ ἐκβολάδων· ἀπάντησις πρωθυπουργοῦ.—Δευτέρα ἀνάγνωσις τῶν νομοσχε-

Σελ.

δίων 1) περὶ ἐγκρίσεως σκιμβάσεως πρὸς σύστασιν σιδηροδρόμων ἐν Πελοποννήσῳ καὶ 2) περὶ χορηγίας συντάξεως τῇ χήρᾳ Δ. Μ. Βότσαρη.—Αἴτησις ὑποβολῆς νομοσχεδίου πρὸς χορηγίαν συντάξεως τοῖς τέκνοις Γ. Κουντουριώτου 541

Ἀπάντησις ὑπουργοῦ.—Ἐξακολούθησις καὶ πέρας τῆς ἐπὶ τοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ ὑπουργείου τῶν Ἐσωτερικῶν συζητήσεως 542

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ ΞΔ'.

Τῆς 10 Ἰουλίου 1873.

Ἀγγελία τοῦ θανάτου τοῦ βουλευτοῦ Β. Σκαλτσοδήμου.—Ὑποβολὴ Α'.) ἐκθέσεως ἐπὶ τοῦ νομοσχεδίου περὶ μεταβολῆς τοῦ νόμου ΥΞΘ'. περὶ συνοικισμοῦ τῶν Κορινθίων· Β'.) ἀναφορῶν 1) κατοίκων Διαποντίων τῆς Κεφαλ[illegible]ρας περὶ ἀπαλλαγῆς αὐτῶν ἀπὸ τῶν πρὸς τὸ [illegible]τελῶν 543

Καὶ 2) Θεονύμφης μονοχῆς καὶ Ἑλένης Πολίτου περὶ χορηγίας συντάξεως.—Τρίτη ἀνάγνωσις τοῦ νομοσχεδίου περὶ χορηγίας συντάξεως τῇ χήρᾳ Δ. Μ. Βότσαρη.—Αἴτησις καὶ ἀπόφασις νὰ δημοσιευθῇ τὸ ἐπὶ τῆς συμβάσεως τῆς Ἀτμοπλοϊκῆς ἑταιρίας ὑπόμνημα τοῦ κ. Προβελεγγίου.—Παραστάσις περὶ τῆς κακῆς τοῦ Ναυτικοῦ Ταμείου καταστάσεως· ἀπάντησις ὑπουργοῦ.—Συζήτησις τοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ ὑπουργείου τὴν Ἐκκλησιαστικῶν· 514

Ὡσαύτως τῶν Στρατιωτικῶν 546

Ὑποβολὴ τῶν αἰτηθεισῶν ἐγγράφων ὁδηγιῶν τοῦ ὑπουργείου πρὸς τὴν εἰς Ἀκύριον σταλεῖσαν ἐπιτροπὴν καὶ τῆς ἀπαντήσεως ταύτης.—Ἀγγελία τῆς τελέσεως δοξολογίας ἐπὶ τῇ ἑορτῇ τοῦ ὀνόματος τῆς Βασιλίσσης· κλήρωσις μεγάλης πρασβείας 547

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ ΞΕ'.

Τῆς 12 Ἰουλίου 1873.

Ἀναγγελία τῆς προσφωνήσεως τῆς μεγάλης πρασβείας ἐπὶ τῇ ἑορτῇ τοῦ ὀνόματος τῆς Βασιλίσσης καὶ τῆς ἀντιφωνήσεως τοῦ Βασιλέως 547

Εἰσαγωγὴ Α'.) νομοσχεδίων 1) περὶ ναυτικῆς δυνάμεως διὰ τὸ 1873 548

Σελ.

Καὶ 2) περὶ συστάσεως ταμείου τῶν ἀποστράτων ἀξιωματικῶν τοῦ Β. ναυτικοῦ 549

Β'.) προτάσεως νόμου περὶ χορηγίας ἀποκλειστικοῦ προνομίου ἐπὶ πενταετίαν εἰς τὴν ἑταιρίαν «Ἐργαστήρια χημικῶν προϊόντων» 554

Γ'.) ἐκθέσεων τῶν ἐπιτροπῶν ἐπὶ τῶν προτάσεων νόμου 1) περὶ ἰσχύος τοῦ ΥΝΔ'. νόμου περὶ δημοτικῆς φορολογίας καὶ εἰς τοὺς δήμους Ἰθάκης καὶ 2) περὶ τροποποιήσεως τοῦ ΨΜΘ'. νόμου περὶ συντάξεως τῶν ὑπαλλήλων τῶν νομοθετικῶν Σωμάτων 555

Καὶ Δ'.) ἀναφορᾶς Α. Γούδα περὶ ἐξακολουθήσεως τῆς χορηγουμένης συνδρομῆς εἰς τοὺς «Παραλλήλους βίους»— Συζήτησις τοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ ὑπουργείου τῶν Ναυτικῶν 556

Παραδοχὴ τῶν νομοσχεδίων 1) περὶ κυρώσεως τῶν ἐσόδων τοῦ Κράτους διὰ τὸ 1873 557

Καὶ 2) ὁμοίως τῶν ἐξόδων 558

Προσδιορισμὸς τῆς ἡμερησίας διατάξεως 559

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ ΞΣΤ'.

Τῆς 13 Ἰουλίου 1873.

Ἐκφρασις εὐγνωμοσύνης τῆς χήρας Δ. Μ. Βότσαρη διὰ τὴν ψηφισθεῖσαν σύνταξιν.—Ὑποβολὴ Α'.) ἐκθέσεων τῆς ἐπιτροπῆς ἐπὶ τῶν νομοσχεδίων περὶ τροποποιήσεως τῶν νόμων περὶ ἐμπροτεύσεων τῶν ἐθνικῶν γαιῶν καὶ διανομῆς τῆς ἐθνικῆς γῆς.—Β'.) ἀναφορᾶς Μελετίου Βλαχάκη περὶ χορηγίας βοηθείας 560

Γ'.) Νομοσχεδίου περὶ διαλύσεως τοῦ παρὰ τῷ Β. Ναυστάθμῳ λόχου τῶν πρασβευτῶν 569

Προτάσεως νόμου περὶ ἀποστρατείας ἀξιωματικῶν τοῦ πολεμικοῦ ναυτικοῦ.—Πρώτη ἀνάγνωσις τῶν νομοσχεδίων 1) περὶ ἐγκρίσεως συμβάσεως πρὸς ἐπέκτασιν τῆς τηλεγραφικῆς συγκοινωνίας δι' ὑποβρυχίων γραμμῶν, 2) ὁμοίου μετὰ τῆς ἐν Ἀμστελοδάμῳ Β. Ὁλλανδικῆς ἀτμοπλοϊκῆς ἑταιρίας, 3) περὶ συνοικισμοῦ τῶν Κορινθίων, 4) περὶ ἰσχύος τοῦ ΥΝΔ'. νόμου καὶ διὰ τοὺς δήμους Ἰθάκης, 5) περὶ τροποποιήσεως τοῦ ΨΜΘ'. νόμου περὶ συντάξεως τῶν ὑπαλλήλων τῶν νομοθετικῶν Σωμάτων, 6) περὶ τῆς χρήσεως τῶν φόρων τοῦ πορθμοῦ Εὐρίπου καὶ 7) περὶ με-

Σελ.

ταξιδίων εἰς τὸ τελωνιακὸν δασμολόγιον.—Ἐξήγησις τῆς κατὰ τὴν προηγουμένην συνεδρίασιν ὁμιλίας Βουλευτοῦ τινος Μέσσης 570

Ἐρώτησις περὶ αἰτήσεως τῆς ἀναλαβούσης τὸν σιδηρόδρομον Πατρῶν ἑταιρίας πρὸς παραχώρησιν μεταλλείου· ἀπάντησις πρωθυπουργοῦ.—Συζήτησις τῆς περὶ τῶν ἐκβολάδων τοῦ Λαυρίου συμβάσεως 571

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ ΞΖ'.

Τῆς 11 Ἰουλίου 1873.

Εἰσαγωγὴ Α.) ἀναφορᾶς χήρας Δημοσθένους Πρατσάνου περὶ χορηγίας συντάξεως.—Β.) νομοσχεδίων 574

1) Περὶ τῶν κατὰ τὰς ἐκλογὰς διαπραττομένων ἀνομημάτων 576

2) Περὶ τῆς ἐπὶ τῶν καθαρῶς πολιτικῶν ἐγκλημάτων ἀντὶ τοῦ θανάτου καὶ τῶν ἰσοβίων δεσμῶν καταγινωσκομένης ποινῆς 577

3) Περὶ χορηγίας ἀναπληρωτικῆς πιστώσεως δραχ. 277,765 ἐπὶ τῆς χρήσεως τοῦ 1872 578

4) Περὶ κυρώσεως τοῦ ἀπὸ 5 Φεβρουαρίου ε. ε. Β. Διατάγματος περὶ πληρωμῆς τῶν ἐξόδων τῆς χρήσεως 1873 579

5) Περὶ κυρώσεως ἀναπληρωτικῶν πιστώσεων τῆς χρήσεως 1871 ἐκ δραχ. 665,510.54|00 580

6) ἐπαυξήσεως τῆς χρήσεως 1872 κατὰ δραχ. 185,700.—7) περὶ κυρώσεως ἐκτάκτου πιστώσεως τῆς χρήσεως 1872 ἐκ δραχ. 30,000 581

Καὶ 8) αὐξήσεως τῆς χρήσεως 1873.—Πρώτη ἀνάγνωσις τοῦ νομοσχεδίου περὶ παραχωρήσεως γαιῶν εἰς μεταλλευτικὴν ἑταιρίαν.—Δευτέρα ἀνάγνωσις τῶν νομοσχεδίων 1) περὶ ἐγκρίσεως συμβάσεως πρὸς σύστασιν τηλεγραφικῶν γραμμῶν, 2) περὶ συνοικισμοῦ τῶν Κορινθίων, 3) περὶ τροποποιήσεως τοῦ ΨΜΘ'. νόμου, 4) περὶ ἐγκρίσεως συμβάσεως μετὰ τῆς ἐν Δραστελλοδάμῳ Β. Ὁλλανδικῆς ἑταιρίας καὶ 5) περὶ τῆς χρήσεως τῶν φόρων τοῦ πορίσματος Εὐρίπου.—Ἐξακολούθησις τῆς συζητήσεως ἐπὶ τῆς περὶ τῶν ἐκβολάδων τοῦ Λαυρίου συμβάσεως 582

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ ΞΗ'.

Τῆς 16 Ἰουλίου 1873.

Εἰσαγωγὴ νομοσχεδίου περὶ χορηγίας συντάξεως τοῖς

Σελ.

τέκνοις Γ. Κουντουριώτου 585

Πρώτη ἀνάγνωσις τούτου.—Ἐπαύξησις τῶν νομοσχεδίων 1) Περὶ ἐγκρίσεως συμβάσεως πρὸς σύστασιν Τραπέζης τῆς κτηματικῆς πιστεως 586

2) Περὶ ναυτικῆς δυνάμεως διὰ τὸ 1873, 3) περὶ δανάμεως τοῦ κατὰ γῆν στρατοῦ καὶ τῆς στρατολογίας, 4) περὶ ἀπογραφῆς τῶν μεγάλης ἡλικίας 21) ἐτῶν ἀρρένων παίδων, 5) περὶ τροποποιήσεως τοῦ νόμου περὶ διανομῆς τῆς ἐθνικῆς γῆς, 6) περὶ ἐμφυτεύσεως ἐπὶ ἐθνικῶν, ἐπισκοπικῶν ἢ μοναστηριακῶν γαιῶν καὶ 7) περὶ ὑδροπειάς.—Τρίτη ἀνάγνωσις τοῦ νομοσχεδίου 1) περὶ τροποποιήσεως τοῦ περὶ συνοικισμοῦ τῶν Κορινθίων νόμου 587

2) περὶ διαθέσεως τῶν φόρων τοῦ πορίσματος Εὐρίπου 588

3) Περὶ τροποποιήσεως τοῦ ΨΜΘ'. νόμου περὶ συντάξεως τῶν ὑπαλλήλων τῶν νομοθετικῶν σωμάτων, 4) περὶ ἐπεκτάσεως τῆς ἰσχύος τοῦ ΥΝΑ'. νόμου καὶ εἰς τοὺς δήμους Ἰθάκης, 5) περὶ τελείου μεταρρυθμισμοῦ τοῦ ἐν Ἀθήναις Γυμνασίου 589

Καὶ 6) περὶ ἐγκρίσεως συμβάσεως πρὸς ἐπέκτασιν τῆς τηλεγραφικῆς συγκοινωνίας δι' ὑποβρυχίων γραμμῶν.—Ἐγγραφὴ εἰς τὴν ἡμερησίαν διάταξιν τῆς ἐπερωτήσεως περὶ τῆς διαγωγῆς τῶν ἐν Γορτυνίᾳ ὑπαλλήλων κατὰ τὰς διεξαγωγὰς τῶν τελευταίων ἐκλογῶν 590

Ἐξακολούθησις τῆς συζητήσεως ἐπὶ τῆς περὶ τῶν ἐκβολάδων τοῦ Λαυρίου συμβάσεως 591

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ ΞΘ'.

Τῆς 17 Ἰουλίου 1873.

Πρόκλησις τῆς λογιστικῆς ἐπιτροπῆς εἰς ἐπιβολὴν τοῦ ἀπολογισμοῦ τῆς Βουλῆς.—Ἐξακολούθησις τῆς ἐπὶ τῆς συμβάσεως περὶ παραχωρήσεως τῶν ἐκβολάδων τοῦ Λαυρίου πρώτης συζητήσεως 593

Δευτέρα ἀνάγνωσις τοῦ νομοσχεδίου περὶ ἀπονομῆς συντάξεως τοῖς τέκνοις Γ. Κουντουριώτου 595

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ Ο'.

Τῆς 18 Ἰουλίου 1873.

Ὑποβολὴ ἀναφορῶν 1) τῆς Κεντρικῆς ἐπιτροπῆς τοῦ Ἐθνικοῦ Στόλου περὶ ἐπιδοτήσεως ὑπὲρ αὐτοῦ ποσοῦ τινος

Σελ.

ἐκ τῶν εἰσοδημάτων τοῦ Λαυρίου, 2) κατοίκων Κανδύλας καὶ ἄλλων μερῶν τοῦ δήμου Ὀρχομενοῦ περὶ μὴ ἐκχωρήσεως ὡς λίμνης τῆς πεδιάδος Κανδύλας, 3) Γεωργίου Κανδυλέα περὶ αὐξήσεως τῆς μηνιαίας μισθοδοσίας του, 4) Ἀθανασίου Ἀλιφέρη περὶ δικαιωμάτων τοῦ ἀγῶνος, 5) πολιτῶν τινων Ἀθηνῶν ἐπὶ τῆς συμβάσεως τοῦ Λαυρίου.—Πρώτη ἀνάγνωσις τοῦ Νομοσχεδίου 1) περὶ ἐκποιήσεως κτημάτων τινῶν τῆς ἐπιχωρίου περιουσίας τῶν δήμων Ζακύνθου, 2) περὶ μεταβολῶν εἰς τὸ τελωνιακὸν δασμολόγιον, 3) περὶ τῶν κατὰ τὰς ἐκλογὰς διαπραττομένων ἀνομημάτων.—Δευτέρα ἀνάγνωσις τοῦ Νομοσχεδίου 1) περὶ ἀπογραφῆς τῶν ἀρρένων παίδων μέχρις εἴκοσιν ἐτῶν ἡλικίας. 2) περὶ δυνάμεως τοῦ κατὰ γῆν στρατοῦ τοῦ 1873 596

3) Περὶ Ναυτικῆς δυνάμεως διὰ τὸ 1873, 4) περὶ συστάσεως Κτηματικῆς Τραπέζης καὶ 5) περὶ ὑδροποιίας. —Τρίτη συζήτησις τοῦ Νομοσχεδίου περὶ ἐγκρίτεως συμβάσεως μετὰ τῆς ἐν Ἀμστελοδάμῳ Β. Ὁλλανδικῆς Ἑταιρίας.—Δευτέρα συζήτησις τῆς συμβάσεως περὶ παραχωρήσεως τῶν ἐκβολάδων τοῦ Λαυρίου 597

Πρότασις ἀναβολῆς τῆς συζητήσεως καὶ ἀπόρριψις ταύτης· ἐξακολούθησις τῆς συζητήσεως· πρότασις ἀναβολῆς τῆς συζητήσεως 599

Πρωτόκολλον ψηφοφορίας 600

Παραδοχὴ εἰς β'. συζήτησιν τῆς ἐν λόγῳ συμβάσεως. —Τρίτη ἀνάγνωσις τοῦ Νομοσχεδίου περὶ ἀπονομῆς συντάξεως τοῖς τέκνοις Γ. Κουντουριώτου 602

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ ΟΑ'.

Τῆς 19 Ἰουλίου 1873.

Εἰσαγωγὴ Νομοσχεδίου περὶ προικίσεως τῶν θυγατέρων Ι. Μακρυγιάννη 603

Πρώτη ἀνάγνωσις 1) τῆς προτάσεως Νόμου περὶ παραχωρήσεως πενταετοῦς προνομίου εἰς τὸ ἐργαστήριον τῶν χημικῶν προϊόντων τῆς Ἑλλάδος, 2) τοῦ νομοσχεδίου περὶ τῆς ἐπὶ τῶν μὴ συνήθων πολεμικῶν ἐγκτημάτων ἀντὶ τοῦ θανάτου εἰς ἰσόβια δεσμὰ καταγινωσκομένης ποινῆς.—Δευτέρα ἀνάγνωσις τοῦ Νομοσχεδίου 1) περὶ ἐκποιήσεως τῆς ἐπιχωρίου περιουσίας τῶν δήμων Ζακύνθου,

Σελ.

2) περὶ τῶν κατὰ τὰς ἐκλογὰς διαπραττομένων ἀνομημάτων, 3) περὶ μεταβολῶν εἰς τὸ τελωνιακὸν δασμολόγιον, 4) περὶ τροποποιήσεως τοῦ Νόμου περὶ διανομῆς τῆς Ἐθνικῆς γῆς, 5) ὡσαύτως τοῦ περὶ ἐμφυτεύσεων κτλ. —Τρίτη ἀνάγνωσις τῶν Νομοσχεδίων 1) περὶ δυνάμεως τοῦ κατὰ γῆν στρατοῦ καὶ τῆς στρατολογίας διὰ τὸ 1873. 601

2) Περὶ ναυτικῆς δυνάμεως διὰ τὸ 1873.—Ὑποβολὴ προτάσεως Νόμου περὶ διαθέσεως τοῦ ἡμίσεως ἐκ τῶν εἰσπράξεων τοῦ Λαυρίου πρὸς σύστασιν Τραπέζης ὑπὲρ τοῦ λαοῦ.—Ἀναβολὴ τῆς τρίτης συζητήσεως τοῦ Νομοσχεδίου περὶ ἀπογραφῆς τῶν μέχρις εἴκοσιν ἐτῶν ἡλικίας ἀρρένων παίδων.—Ὑποβολὴ ἀναφορᾶς τοῦ ἀντιπροσώπου τοῦ λόρδου Ἀλφρέδου Πάγετ κλπ. περὶ παραχωρήσεως τῶν ἐκβολάδων τοῦ Λαυρίου. —Αἴτησις πληροφοριῶν περὶ τῶν δικῶν τοῦ δημοσίου περὶ τῆς Λαυριωτικῆς γῆς· ἀπάντησις ὑπουργοῦ 605

Τρίτη συζήτησις τῆς συμβάσεως περὶ τῶν ἐκβολάδων τοῦ Λαυρίου· ἀνάγνωσις ἀναφορᾶς Καραπάνου καὶ Σας περὶ παραχωρήσεως τῶν ἐκβολάδων· ἐξακολούθησις τῆς συζητήσεως· διακοπὴ τῆς συνεδριάσεως ἐπί τινας στιγμάς. —Πρώτη ἀνάγνωσις τοῦ Νομοτχεδίου περὶ προικίσεως τῶν θυγατέρων Ι. Μακρυγιάννη.—Παραδοχὴ τοῦ συνόλου τοῦ Νομοσχεδίου περὶ ἐγκρίσεως τῆς συμβάσεως περὶ παραχωρήσεως τῶν ἐκβολάδων τοῦ Λαυρίου 607

Πρωτόκολλον ψηφοφορίας 608

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ ΟΒ'.

Τῆς 20 Ἰουλίου 1873.

Ἐξήγησις τοῦ λόγου, δι' ὃν ὁ ὑπογράψας βουλευτὴς Οἰτύλου τὴν ἐπὶ τῆς συμβάσεως τοῦ Λαυρίου τροπολογίαν ἀπέσυρεν αὐτήν.—Σύστασις πρὸς τὴν Κυβέρνησιν πρὸς ὑποβολὴν Νομοσχεδίου χορηγίας μηνιαίας συντάξεως τῇ χήρᾳ Μ. Σχινᾶ.—Εἰσαγωγὴ καὶ ἀ. ἀνάγνωσις Νομοσχεδίου περὶ προικίσεως τῆς θυγατρὸς Δ. Μελετοπούλου. 612

Πρώτη ἀνάγνωσις τῶν Νομοσχεδίων 1) περὶ παραχωρήσεως εἰς τὸν δῆμον Ἑρμουπολιτῶν χώρου πρὸς κατασκευὴν πακτωτηρίου, 2) περὶ ἐγκρίτεως συμβάσεως πρὸς παραχώρησιν προνομίου συγκοινωνίας μεταξὺ τῶν λιμένων Ἀργοστολίου καὶ Ληξουρίου, 3) περὶ συστάσεως ταμείου τῶν ἀποστράτων ἀξιωματικῶν τοῦ Β. Ναυτικοῦ.—Δευτέρα ἀ-

ναγνωσις α.) των Νομοσχεδίων 1) περὶ προικίσεως τῶν θυγατέρων Ι. Μαυρομιχάλη, 2) περὶ ἐκτελέσεως τῶν τελῶν τῆς τηλεγραφικῆς συγκοινωνίας· καὶ β.) τῆς προτάσεως Νόμου περὶ παραχωρήσεως κατεστραμμένου προνομίου εἰς τὰ ἐργαστήρια χημικῶν προϊόντων.—Τρίτη συζήτησις 1) τοῦ Νομοσχεδίου περὶ συστάσεως οἰδηροδρόμου εν Πελοποννήσῳ 615
2) Περὶ μεταβολῶν εἰς τὸ τελωνιακὸν διατιμολόγιον .. 615
3) Περὶ συστάσεως Κτηματικῆς Τραπέζης 616
4) Περὶ τροποποιήσεως τῶν νόμων περὶ χαρτοσήμου· ἀναβολὴ τῆς συζητήσεως διὰ τὴν σήριν· 5) περὶ ὁδοποιΐας· ἐνστάσεις περὶ μὴ ἀπαρτίας τοῦ Σώματος· ἐκφώνησις τοῦ ὀνομαστικοῦ καταλόγου 617

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ Ο'.

Τῆς 21 Ἰουλίου 1873.

Ἐπιψήφισις πιστώσεων 1) δραχμῶν 1,800 δι' ἔξοδα μεταβάσεως τῆς διὰ τὴν ἐκλογὴν Μεσσήνης ἀποσταλησομένης ἐπιτροπῆς καὶ 2) ἐκ δραχμῶν 150 πρὸς πληρωμὴν τῶν ἱερατευόντων τοὺς Κ. βουλευτὰς καὶ ὑπαλλήλους τοῦ Σώματος ἱερέων 617

Ὑποβολὴ ἀποδείξεως τοῦ Κ. ταμιευτηρίου Δ. Ἰκαρούλια πρὸς πληρωμὴν δραχμῶν 170, ἀντιτίμου ἀγορασθέντων διὰ λογαριασμὸν τῆς Βουλῆς βιβλίων καὶ παραπομπὴ ταύτης εἰς τὴν λογιστικὴν ἐπιτροπήν.—Δευτέρα ἀνάγνωσις τῶν Νομοσχεδίων 1) περὶ παραχωρήσεως εἰς τὸν Δῆμον Ἐρμουπόλεως χώρου πρὸς κατασκευὴν νοσοκομείου καὶ 2) περὶ προικίσεως τῆς θυγατρὸς τοῦ Ἀνθ. Μελετοπούλου.—Τρίτη ἀνάγνωσις α.) προτάσεως Νόμου περὶ χορηγίας παντοίου προνομίου εἰς τὰ ἐργαστήρια τῶν χημικῶν προϊόντων καὶ β.) τῶν Νομοσχεδίων 1) περὶ ἐκποιήσεως κτημάτων τινῶν τῆς ἐπιχωρίου περιουσίας τῶν Δήμων Ζακύνθου 618

Καὶ 2) περὶ προικίσεως τῶν θυγατέρων Ι. Μαυρομιχάλη.—Ὑποβολὴ α.) Νομοσχεδίων 1) περὶ σαρτατσίου τῶν προβατείων πρὸς ἐκτέλεσιν τοῦ ἔργου περὶ σιτηρεσίων 621

Καὶ 2) περὶ ἐπιβολῆς πεσσάρων συνταξιούχων εἰς τὰς εἰσφορικὰς διατάξεις τοῦ ἀπὸ 13 Νοεμβρίου 1861 ν.' Νόμου 622

Σελ.
β.) προτάσεων νόμου 1) περὶ καθυμάτων τοῦ γάμου 630
Καὶ 2) περὶ ἐμβολιασμοῦ 633
Ἐρώτησις καὶ ἀπάντησις προϋπουργοῦ περὶ τῆς ὁριοθεσίας διὰ τῶν ξυλίνων τῆς ἐπανεκλεπτικῆς ἐκλογῆς Μεσσήνης ἡμέρας 634
Τρίτη συζήτησις τοῦ Νομοσχεδίου 1) περὶ ὁδοποιΐας 635
2) Περὶ τροποποιήσεως τῶν Νόμων περὶ χαρτοσήμου 642
3) Περὶ τροποποιήσεως τοῦ Νόμου περὶ διανομῆς τῆς ἐθνικῆς γῆς 644
4) Περὶ ἐφαρμοστέων ἐπὶ ἐθνικῶν ἐπισκοπικῶν καὶ μοναστηριακῶν γαιῶν 646
Ὑποβολὴ 1) ἐκθέσεως τῆς λογιστικῆς ἐπιτροπῆς ἐπὶ τῆς διαχειρίσεως τοῦ προϋπολογισμοῦ, 2) τοῦ Ἀπολογισμοῦ μέχρι τέλους Ἰουλίου ε. ἔ. 3) ἐκθέσεως τῆς λογιστικῆς ἐπιτροπῆς περὶ πληρωμῆς δραχμῶν 128 τῷ Γ. Παράσχῳ, διαχειριζομένῳ τὰ ἔξοδα τῆς Χουντᾶ τοῦ 1871· παραδεχθὴ ταύτης.—4) ἀναγνώσεως δημοτῶν τινων Λιτανῆς περὶ ταχείας ἐπιψηφίσεως τῆς πρότασης Νόμου περὶ χαλάσεως τῶν κτημάτων ἐκείνης.—Διορισμὸς ἐξεταστῶν τοῦ Σώματος περὶ τὸν Πρόεδρον αὐτοῦ.—Ἀνάγνωσις καὶ ἐπιψήφισις τῶν Πρακτικῶν 648

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ

Πρότασις νόμου περὶ τροποποιήσεως τῶν περὶ ὁρκωτῶν διακοπείσης νῦν καὶ διατυπουμένων 649